

8314

శ్రీ విజయ
విష్ణు చిత్రియము

అష్టాదశాక్షరము

అముక్తమాల్యద

అష్టాదశాక్షరము.

వావిళ్ల రామస్వామికౌస్తుభుగారి టీకాసహితము.

వావిళ్ల రామస్వామికౌస్తుభుగారి టీకాసహితము.

1954

All Rights Reserved.

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
Madras.—1954

1st Edition.—1869.
2nd Edition.—1886.
3rd Edition.—1909.
4th Edition.—1984.
5th Edition.—1930.
6th Edition.—1954.

శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు.

వావిళ్ల రామస్వామికౌస్తులుగారు.

ఆముక్తమాల్యదాకర్తృత్వము

(శ్రీ వావిళ్ల వేంకటేశ్వరశాస్త్రి)

నియతికృత నియమరహితా, మాన్వజైకమయీ మనస్యభరతంత్రాహ

నవరసదుచితా నిర్మితి మాదధాతీ భారతీ కవే ర్జయతి. (కావ్యప్రకాశిక.)

ఆముక్తమాల్యద యాంధ్ర ప్రబంధరత్నములలో నొకటి. ఈ పేరుగాని యీ కథ గాని భారతాది ప్రసిద్ధగ్రంథములలోనిది కాదు. ద్రావిడ ప్రబంధములనుండి గ్రహించబడినది. ద్రావిడజీకమున వైష్ణవమత ప్రసిద్ధులగు చున్నిద్దరాజువార్లలో నొకఁడగు విష్ణుచిత్తుని (పెరియాళ్వార్ల రని వీరి కొకనామము గలదు.) పెంపుడు కూతురు గోదాదేవియను పేరుగలది. ఆమె పై యాజువారులలో నొకతె. ఆళ్వారులలో స్త్రీ యీమెయే. శ్రీహరి కనింప విష్ణుచిత్తుఁడు సిద్ధముగావించి యుంచిన పుష్పమాలికల ఈమె ముందు భరించి యథాప్రకార ముంచుచుండునది. కావున ఆముక్తమాల్యద యను నామాంతరము కలిగెను. ఆముక్త = భరించిన, మాల్య = పూలదండలను, ద = ఇచ్చునది అని నమా సార్థము.

శ్లో. ఆముక్తమాలికా యేన విష్ణవే గోదయార్పితా

ఆముక్తమాల్యదా నామ తస్యై నై నాభవద్భువి.

అని ప్రవన్నాచ్యుతమున గోదాకల్యాణమందు గలదు. ఈమె శ్రీరంగనాయకుని పెండ్లాడినకథ. అదియే యీ ప్రబంధమున ౧-౧౪ విమునుదాల్చిన మాల్యమిచ్చున ప్పిన్నది రంగమందయిన పెండిలి' కథ యీ ప్రబంధమందలి ప్రధానకథ. దీనికి విష్ణుచిత్తీయ మని నామాంతరము కలదు. విష్ణుచిత్తుఁడు పాండ్యరాజు నభిలో వైష్ణవమత స్థాపనము చేయుటయు, తనకూతులు కాముక్తమాల్యదకు శ్రీరంగనాయకున కిచ్చి పెండ్లి చేయుటయు కలదు. కాన విష్ణుచిత్తీయ మని సుప్రసిద్ధమయ్యెను.

ఇది నవరసభరితము. నవ్య భవ్య కల్పనా పరిపూర్ణము. ఇందలి గాథలును సిద్ధాంతములును విచిత్ర పాఠసార్థిక ముఖసాధన బోధకములు. మహాకావ్యలక్షణ అక్షితమగు నీ ప్రబంధమందలి కథయు రీతియు, నీతియు మున్నగునవి తెలుపుటకు ముందు కవి నామము తెలుపుట యావశ్యకము. మంత్రచక్రవర్తమునకు ముందు మంత్రకర్త నామము ముచ్చరింపట మన సంప్రదాయము కదా. అది కాక కవిస్వరూప స్వభావములు స్థితి గతులు కావ్యమున గొంతవఱకు ప్రతిఫలించును. ఆ స్థితిగతులు తెలిసినవారికి

నాకావ్యములోని యంశము నదిగా బోధపడినట్లుగా నికరులకు బోధపడుట కష్టము. అది తెలిసినవానికిఁ గలిగిన యానందము తెలియనివానికిఁ గలుగదు. కావుననే కదా కవిస్వరూప స్వభావాదులు స్పష్టముగాఁ దెలియనవుడు కావ్యమునుబట్టి యూహ చేయుదురు. భావనాప్రపంచస్పృష్టి చేయు ప్రతిభాకారి జనకుఁ బ్రత్యక్షానుభవము లేని విషయములఁ గూడ మాత్స్యబుద్ధి విశేషమున గ్రహించి కల్పించుగలఁడు. కాని స్వస్వభావానుసరణమును బరిసరపస్തു దర్శనలబ్ధ సంస్కారగ్రహణమును మానలేడు. కావున గవి యెవరో తెలిసికొనుట ముఖ్యము.

ఈ ప్రబంధము రచించిన కవి నకలవిద్యాపారంగతుఁడయి స్వీయ మేధా సంపాదితాప్రతిపత్ సామర్థ్యముతో, కర్వశంక్ర స్వాశంక్రమ్యముతో విద్యానగర సామ్రాజ్యమును విద్యకర్మచితా సామ్రాజ్యమును నేలిన శ్రీకృష్ణదేవరాయలు. కథాకల్పనమందును కవితారీతియందును రాయలరీతి యెట్లు మెలియునో ముందు గ్రహించుదగును.

కవి యగుటయే గాక ఈకవి తాను మహారాజయి కవులచేఁ గృతులందినవాడు. సుస్మృతకథాపల్లవ భోజినివలెనే యాంధ్రమున నికఁడు కవియుఁ గవిప్రేక్షకుఁడును. ఈకవి విద్యావిషయక కవితా విషయకములను గుఱించి చెప్పిన వాక్యములును, ఈగ్రంథ మందున్న వాక్యములును పరిశీలించుము.

పెద్దన మనుచరిత్రలో:—

5—105 “భోజిక్షమాపతి విద్యాపరిపాక”

1— 81 “నిరంకుశప్రతికలప్రాధిప్తీయంభావకా”

2— 79 “నిస్తంద్రప్రతిభాసుతీసుక”

2— 1 “విద్యాభేలనభోజ, సుధీలేఖదును”

4—120 “ద్రాక్షీయః ప్రతిభా విచక్షణశ్రయా భర్తైకసంరక్షణా”

1— 45 “కవితాస్త్రీలాలునకు”

పారిశాతాపహరణమున ముక్కులిచ్చుకవి.

1— 26 “మేధావదసాధారణతోధాశరహృదయమునకు”

1— 29 “వేదార్థ స్థాపన ప్రవీణునకు”

1— 33 “జరసకళా ధోరణికి”

2—103 “శీరిబంధన విధా సంక్రందనాచార్యు”

4— 1 “కవితా స్రావీణ్య ఫణికి”

శ్రీకృష్ణదేవరాయలవారు వట్టాభిషేకసమయమున విరూపాక్షస్వామికి వ్రాసిన పద్య భాషానముడు తెలుపు కాగనమున:—

“గజపతిగజపాటపాకజేన విదిత నానావికజేన వదన విజితాంభోజేన భోజే నానారేణ కావ్యసామకాలంకార మర్జితేన ధర్మజేన.”

ఇంక జాంబవతీ పరిణయ మను సంస్కృతసాహిత్యము అమూల్యత మొకటి తంజావూరి పుస్తక భాండాగారమున నున్నది.

అందు “సకలకళా భోజరాజ విభవమూరురాయరగండ శ్రీ కృష్ణదేవ కుమారాయ విరచితం జాంబవతీ కల్యాణ సాహిత్య పంచమాంకమ్ సమాప్తమ్” అని యున్నది.

అము.—“సాహితీ సమరాంగణ సార్వభౌమ.”

వైవానివలన మేధావి, ప్రతిభాకాలి, సర్వవిద్యలయందును విమూఢపాండిత్యము గలవాడు, కావ్యాలంకారమర్జితాడు, కవి, లోకప్రసిద్ధిగల భోజానంతవాడు అని ధ్రువపడుచున్నది.

ఇంకను ఈ గ్రంథారంభమందు—౧-౧. “కలఁ దదంద్ర బలకాక్షుఁ డిట్లుని యానతిచ్చె.”

పీ. పలికి తుల్పేక్షోపములు జాలి పెంపెక్క, రసికు లా నన మదాలసచరిత్ర
భావధ్వనివ్యంగ్య నేపథిగాఁగఁ జె, ప్పిలివి నత్యావధూక్రీణనంబు
శ్రుతి పురాణోపసంహిత లేప్పి మార్పిలి, సకలకథాసారసంగ్రహంబు
శ్రోత్రసుచ్చటలు విచ్చుగ రచించితి నూత్తి, నైపుణి జ్ఞానదంతామణి కృతి
లే. మణియు రసమంజరీముఖ్యమధరకావ్య
రచన పెప్పించిఁగొంటి గీర్వాణభాష
సంద్రభాష యసాధ్యంబై యందు నొక్క
కృతి వినిర్మింపు మింక మాకుఁ బ్రియము గాఁగ.

కలలా. అంద్రవిష్ణుని యానతిచ్చిన విషయము తనయాస్థానపండితులతో వచింపఁగా వారు వ్యర్జ్యఫలమును, రాయలవంశవర్ధనమును, రాయలప్రభవమును ప్రశంసించి,

1.-44. “సాహితీ సమరాంగణ సార్వభౌమ

కృష్ణరాయేంద్ర కృతి వినిర్మింపు” మనిరి.

అనినట్లు రచించుటచేత. కావున విద్యవనుమతిని కృష్ణరాయలు కృతి రచించి తన పుష్టమగుచున్నది.

ఇదిగాక ప్రత్యాకావ్యమందును సంస్కృతభాషలో శ్రీహర్షుడు వైషణ్యుడు ప్రతిపక్షాంతకుండును రచించినట్లు పద్యరూపమునఁ దనపేరుకు, అకావ్యసంఖ్యయు పెప్పి కొనియున్నాడు—

1. “కృష్ణరాయతనూభాధ్యక్షోదితామృతమాల్యద”.

2. “కృష్ణరాయమహిభృత్సంక్షాన్తదామక్రమాల్యద”.

3. “కృష్ణరాయసంక్షాన్తతృతామక్రమాల్యద”.

4. “ ” ” ”

5. “కృష్ణరాయమహిభృత్సంక్షాన్తదామక్రమాల్యద”.

6. “ ” ” ”

ఇదివఱకా యనుకొన్నాము. ప్రకృతము ఏమనగా లని వేదము వేదకటరాయశాస్త్రిగారు వాయ సాహసించిరి.

7. “కృష్ణరాయమహిభృత్సంక్షాన్తదామక్రమాల్యద”.

మా ప్రతిలో ఆలు అక్కానములుగ ప్రకటించినను, అనుబంధముగా నాఱవ యాక్కాసంతకపద్యములు, వీడవ యాక్కాసంతకపద్యము నున్నవి. ప్రాకరతిలో కృష్ణరాయరచిత మని కంఠోక్తిగాఁ జెప్పినది యిందఁగా నుదేహించు బనిలేదు. ఒకచో వాక్యబద్ధమో, ఛందోబద్ధమో కనబడినపుడు ఇతరమయిన బాధకప్రమాణము దొరకునఱకు నది విశ్వసించకపోవుటకుఁ గారణము గనబడదు. గ్రంథములయందు వీ చందమున నుండఁగా కొందఱు అందురు గదా.

“కృష్ణదేవరాయలు విద్యాబుండితుఁడును, కావ్యాలంకారమర్మజ్ఞుఁడును నని యొప్పుకొందుము. కాని “కవి” యని యొక్కడను చెప్పలేదుగాన “కవి” యని యంగీకరింప” మందురు.

‘కవిశాస్త్రి లాలనకు’ అని పెద్దనగా రసలేదా యనఁగా దాని కి క్రిందిలివి వారు సమాధానము చెప్పెదరు.

కవిశాస్త్రికి కవి తండ్రిగాని వల్లఁభుఁడు గాఁడు. రాయఁడు కవితారసజ్ఞుఁడు గాని కవి గాఁడని యిదియే సూచించుచున్నది అని వారి సమాధానము.

బాగుబాగు—క. “కవితాకన్యకు నలుగురు, కవి జనుకుఁడు బట్టు దాది గణించింపంగా నవరసనికుఁడు పెనిమిటి, యదివేలియ తోడఁబట్టు మనకేమనృపా.”

అను నొకచాటు వున్నది. దాని ననుసరించి యట్లని రేమో! అది కృతిపరము. అనఁగా రచితగ్రంథకరము. కవి కర్తగాన జనుకుఁడు. అది కన్యగా నిరూపింపఁబడినది. దానిని బయలు కిచ్చుట అతఁడు కృతికన్యారతి యగుటయు రూపించుబడినది. ఆ భావము తోనే “కాన్యకన్యకా గుళుల కిచ్చి” అను భావము కలిగినది.

ఇటు కవిత యన కవనకర్త, మరన్వరీయాపిణి. దానిని స్త్రీగా నిరూపించినార అది పరింతుట యనఁగా వశ్య యగుట. ఆ కర్త యెవనిని పరింతు ననగా కావ్య లంకారజ్ఞుని పరింతుడు. దానికి వశ భుయి యుండును. ఇతరులను కాని వానితో

జాడును. ఇదియే సుప్రసిద్ధము—విల్లూనియమున కవిత్వాకస్య యెవరిని వరించు నను సందర్భమున—

హ్లో. నైవ వ్యాకరణజ్ఞ మేతి పితరం నభ్రాతరం తార్కికం
 దూరాల్ సుఖచిత్రైవ గచ్ఛతి పునశ్చజ్ఞాలవచ్ఛాన్దసాల్
 మీమాంసానిపుణం నపుంసక మితి జ్ఞాత్వా నిరస్తాదరా
 తాన్ వ్యాలంకరణజ్ఞ మేత్య కవిత్వాకస్యా పృణీలే స్వయమ్.

అని యున్నది—ఈభావముతోనే, భవభూతి యుక్తరరామచరిత్రలో యం బ్రవృత్తి మియం దేని వాగ్వశ్యే వాసువర్తలే అని యనుట యెఱిగినదే కదా !

“వాణి నారాణి” యన్న పిల్లలమఱి వాక్యములొని భావ మేమి? వాని యెట్టిది? కవిత్వ యనగా కవనశక్తి కవికి వశ్య యగు భార్యవంటిది! అనుభావము అంద్రగీర్వాణ భాషలలో సుప్రసిద్ధమే కదా. కవిత్వ కావ్యాలంకారమర్తజ్ఞుని పరించును. కృష్ణరాయల వారు కావ్యాలంకార మర్తజ్ఞుః డని కాసనసిద్ధము. అది యంగీకరించినపుడు వేఱుగాఁ గని యని చెప్పలే దనుట భావ్యు కాదు. కవితా ‘స్ట్రీలోలునకు’ అయిచోట కవిత్వ తండ్రి యని సూచిత మనుట సరసము గాదు.

అది యటుండనిచ్చి తివ్యునిగారు ‘కవిత్వాప్రావీణ్యఫణి’ యన్నారే అది చాలదా యన్న వారి సమాధాన మిక్రిందిరీతిని చెప్పెదరు. నైవెచ్చు తివ్యునిగారు రాయని ఏకచ్ఛత్రితనర్వభూషణయం డనివారు. రాయలు అంకవాడు కాఁడే. ఢిల్లీకరు మ్మొంగ్లేయు లుండఁగా వానికా విశేషణము ఎట్లు చెల్లును? అట్టిదే యిది యందురు. పోనిండు. వాదము సంగీకరింకము.

ఏకచ్ఛత్రితనర్వభూషణయం డన్నమాటలోఁ గొంత యతికయోక్తి యున్నది గాని శేషలాసక్య మనఁజాలము. అది శిలాశరసిద్ధ మగుటచే నర్వాప్యకము కాదు. అట్లే కవిత్వాప్రావీణ్యఫణికుఁ డనుదానిలోఁ గొంత యతికయోక్తి యున్నది. ఫణికుఁ డంకవాడు కాఁడు. కవిత్వాప్రావీణ్యముగలవాఁడే యనవచ్చు. లేదా ప్రావీణ్యముగూడ తీసివేయుఁడు. ‘కవి’ యనియైనఁ చెప్పనొప్పురాదా! కవి యని యొప్పుకలిగిండు.

తెనుగు కవిత్వమున కిదియే యాధారముగాని సంస్కృతమునఁ గని యని జాంబవతీపరిణయము తెలుపుచున్నది.

చూ. జాంబవతీపరిణయకర్తృత్వము - అనుబంధము.

పోసి కవి యనలే దనుకొందము. సాహితీచక్రవర్తి. కావ్యాలంకారమర్తజ్ఞుఁడు. పండితుఁడు అనినఁ జాలరా!

ఒకరికి మనోమహోపాధ్యాయుడు, అభివపాణిని, అధునాతనమట్టిసాధుడు అను విరుదములున్నది యనుకొందము. వారు పాండిత్యలభమున పద్యములు. రచించి గ్రంథకర్తలు నయియుండురు. కొంతకాలము తర్వాత వారి గ్రంథకర్తృత్వము గురించి ఎవరికైన సందేహము గలుగవచ్చును. వారు కృత్యాదిని వారి పేరు మార్చినను బంగారపుటచ్చుతో నక్షరములు గుద్దించినను వారు పండితులు కావచ్చును; ఉపాధ్యాయులు కావచ్చును; వ్యాఖ్యాతలు గావచ్చును; గ్రంథకర్తలుమాత్రముగారు. ఎవరో రచించి వారి పేరుపెట్టి రసిన సహింపవలసినదే యగునా! వ్యతిరేకముగా ల్రల దృష్టాంతములు దొరకువలెను గంతోక్తిని నమ్రపలసినదే. ఇట్టి వింతసిద్ధాంతములు చేయుట తగదు. ఇది యంతవంత గాదు. ఇంతకంటె వింతవాద మొకటి యున్నది. చిత్తశింఘాడు—న్యాయము విచారింపుడు. వేదము వేంకటరాయ కాష్ట్రులుగారు—శ్రీకృష్ణ రాయలవారికిఁ దెలుగు ఇంటిలో మాటలాడుకొనుభావ గాదట. గురువులయొద్ద నేర్పి కొన్నదియు గాదట. దీని కాధారము “ఎల్లనృపులు గొలువ యొలుగవే బాసాడి, దేశభావలందుఁ దెలుగు లెస్స” అనునదియట. వైదానిలో ‘అడి’ యనుటచే మాటలాడుటలో నేర్పినదే కాని గురువులయొద్ద నేర్పినది కాదు. ‘నృపులు గొలువ’ యనుటచే రాజులతో మాటలాడినపుడు నేర్పినదేగాని యింటిభావ కాదు అని పండితార్థముట.

అట్టి యర్థము లాగుట కవకాశ మున్నదో లేదో మీరు చింతింప సంపర్థము వివరించెదను.

తెలుగురాయుడు కన్నడరాయనికిఁ గలలోఁ గనఁబడి—

లే. ....మధురకావ్య
రచన మెప్పించిగొంటి గీర్వాణభావ
నర్మదభావ యసాధ్యంబె యందు నొక్క
కృతి వివిర్నింపు మింక మాకుఁ బ్రియముగాఁగ.

రచించుదనిన కథ చెప్పి—

“తెలుఁగదేల యన్న! దేశంబు దెలుఁ గేను
దెలుఁగువల్లభుండఁ దెలుఁగొకండ
యెల్లనృపులు గొలువ నెలుఁగవే బాసాడి
దేశభావలందుఁ దెలుఁగులెస్స” అన్నాడు.

ఈ పద్యమున ‘తెలుఁగొకండ’ అనుచో అర్థమం దభిప్రాయభేద మున్నది. దానిమాట ప్రకృతమే! ఏ, ఈ పాదములలోఁ దాత్పర్యమేమి!

భిన్నభిన్నభావము మాటాడు రాజులు నిన్నుఁ గొలుచునపుడు నీవు వారితో జరిపారి భావము మాటాడుదువు. దేశభావ లన్నిటిలో తెలుఁగులెప్పుడూ మొలుగవే!

ఎలుగుదువు. దీనిచే రాయలవారికి నానాభాషాపరిజ్ఞాన మున్న దని తాత్పర్యముగాని తెలుగు రాజులతో మాటాడినపుడు మాత్రము నేర్పికొన్నది. ఇంటిభాష కాదు. గురు నొద్ద నేర్పినది కాదు అని తాత్పర్యమా? అట్లేయెనుచో వైద్యములో ఆంధ్రభాష నీ కసాధ్యమా? అందు గ్రంథము రచింపు మన్నాడు. దీనిలో తెలుగు గ్రంథస్థభాష గాని, గృహసంభాషజీవుభాషగాని రాదని పలికినాడు.

ఇది సంగతమగునా. 'జిహ్వ మేస్త్రీవా నవా' అన్నట్లు 'అనగా నాకు నానాక యున్నదా, లేదా అని యొకఁ డడిగినాడట.' అట్లున్నది. మై గ్రంథము రచింపు మన్నాడు. క్రొవఁ బలుగుభాష రాదన్నాడు. ఇది యెవరికైన నచ్చునా? పోనిండు.

భగవంతుడు మతవాదమున పండితులను జయించుటకు విష్ణుచిత్తుని బంపునపుడు, నాకు విద్య రాదుగదా ఎట్లు జయింతు నన్నపుడు, నే నున్నాను. నీకేమి భయ మన్నాడు. అరిచిన నెక్కడఁ గూర్చులేదాయెను.

ఈ సిద్ధాంతమునకే ప్రమాణము చాలదు. దీనినిబట్టి భాషయే రానివాడు సిద్ధోపమగు ప్రబంధ మెట్లు చేయఁగలడు? గ్రంథరచన విశ్వసనీయము గా దనుట యుచితము గాదు.

ఈ వాదప్రతివాదము లిటుండ, ఆముక్తమాల్యద పెద్దన రచిత మని తెలుపు పద్యములు కొన్ని యున్న వందురు. వాని ప్రామాణ్యము పరిశీలింపుడు. ఈ క్రింది పద్యముల విషయమయి చర్చ పూర్వ మే జరిగినది. శ్రీ రామమూర్తి పంతులుగారి 'కవి జీవితములు' అను గ్రంథములో నున్నది. అది భాషాద్విపక్షిలో చర్చితపద్యముమేయైనను నేటివారుగూడ వానిలో నొక పద్యము ప్రమాణముగా గ్రహించుచున్నారగున కొంతము పరిశీలింపవలసినదే.

I నీ.- కృష్ణరాయలపేరు నిడి నీవు రచించి, లివి నొల్ల విష్ణుచిత్తీయ మనఁగఁ గాతిన్యుత్థంబు గ్రాహ్యంబుగాదు సా ధారణుల కని భూభవుడు పలుకఁ దరువాత మనుచరిత్రము నొసరించి తు, త్రమ కావ్యము మహాద్భుతముగఁ మీదకు తెక్కుకావ్యములు పెంపెక్కఁగా విరచించి, మంటిని రాజున్నానమునకు లే. భంగ మొందిన యలరామలింగములులు, సాటిరాగలవార నీతోటి నార యాంధ్రకవితాపితామహ యల్లసాని, పెద్దనార్య విశేష వివేకధర్య.

II నీ. ప్రాథ దీర్ఘ సమాసపదములుగూర్చి శ్రీ, నాథుండు గూరార్య వైషధము దాని తల్లిగ నల్లసాని పెద్దన తెల్పి, ముదిమది తప్పి యాముక్తమాల్య దూహించి తెలియరాకుండ నూరపరాజా, శ్రమఁ గళాపూర్ణోదయము రచింతె నతన్నేకకృపావాచనంబరం. తొప్పఁ, ఇద ఖండితము మూర్తి మనుచరిత్ర

లే. విట్టి కవులకు నేను వాకట్టుకొఱకు, తెప్పికాడ మదీయకై చిత్రి మెఱయఁ

బాండురంగవిజయమును బటిమదనర, విష్ణువర్ధిష్ణుడను రామకృష్ణకవిని.

ఈ పద్యమున, ఆముక్తమాల్యదూహించి యనుచోట, ఆముక్తమాల్యదూహించి అని పఠించిరి. ఆముక్తమాల్యదున్నచోట, నామైకదేశే నామగ్రహణ మను న్యాయము కట్టించి, ఆముక్తమాల్యదున్న ఆముక్తమాల్యద యని అర్థము చెప్పిరి. లేకున్నచో, తత్సమాకార సంధిదోషము తగిలిపోవు నని భయము కాఁబోలు. అది వైషయనుచో భందోభంగ భయమున అది భిన్నపద మన్నారు. ఇదియే పూర్వకవులకు, నవీనులకును పాఠమందుఁ గల భేదము—

కొంద టిది పాండురంగవిజయములోని పద్య మన్నారు. కొందఱు పాండురంగ విజయము—కళవిషాదమువంటిది, పాండురంగ మాహాత్మ్యమునకే నామాంకర మని కొందఱు అనుచున్నారు. ఆ పాండురంగ మాహాత్మ్యములో నీ పద్యము లేనే లేదు. పాండురంగవిజయములోని దనిన యుక్తము కా దని కాఁబోలు పాండురంగకవి సీసము అందురు. కొందఱు. ఏమైనను ఇదియును చాటు వనక తప్పదు. వై చాటువులో ఆముక్త మాల్యద ముందు రచింపఁబడినట్లున్నది—విది ప్రమాణము. వై పద్య మెవరు రచించి నాలో తెలియదుగానఁ బ్రమాణముకాదని కొందఱు అందురు. రెండవది పాండురంగకవి కర్తృక మని ప్రమాణార్హమనియు వారిభావ మగును.

ఇది గ్రంథమందు లేదు. ప్రమాణార్హ మెట్లగును? వాదార్థము కొంత యవకాశ మిచ్చి పద్యప్రామాణ్యము విచారింకము.

ఈ పద్యమందు శ్రీనాథుని, పెద్దనను, పింగళి సూరన్నను, మూర్తికవిని పేర్కొని వారి వాకట్టుటకై రామలింగకవి పాండురంగవిజయము చేసె నని యున్నది.

మూర్తికవి పింగళి సూరన్న తర్వాత రచించిన పద్య మనవలయును. నవీనుర్యముగా కవుల చరిత్రము రచించిన వీరేశలింగము పంతులుగారు పింగళి సూరన మూర్తి కవులు పెద్దననాటివారు కానేకా రన్నారు. ఆ విషయమంతయు నిట వ్రాయుట గ్రంథవిస్తర భీతిచే మునినాను. అది చిత్రగించినఁ జాలునుగదా? వారికర్వాక రచించిన పద్యము నకుఁ గర్త యనుకొను రామకృష్ణకవి పెద్దనకాలమువాడు కాఁడని వీరేశలింగము పంతులుగారు ప్రమాణములు చూపిరి. నేటి విమర్శకులు ఒకచేక రామకృష్ణకవిని పెద్దన కాలమువాఁడన వీలులేదు. అప్పు డీ పద్యము రామకృష్ణ విరచితము గాదనవలయును. ఇది నమ్మినచో పెద్దన, పింగళి సూరన, వసుధరిత్రకర్త మూర్తికవి ముగ్గురును, వారి గ్రంథములు రచించినతరువాత వారి వాకట్టుటకు పాండురంగకృతి చేసినాఁ డనవల యును. కవి కాలభేదయోక్తల మతమునకు అది విరుద్ధము. వారందఱు నొకకాండే

యున్నారందులేని రాజాదరణములేని రామలింగకవి యనుయాయితోఁ జెప్పిన పద్య మిది యనవచ్చును. రాజా చేసిన మహాకార్యము పరులయం దాలోపించుటకే పన్నాగము యిన్ని నాఁ దందురు కొందఱు. మహారాజులు చేసిన కార్యములు మహాకార్యములు లేవనుటయు, ఉన్నవని చెప్పవలసినచోఁ బరులవనియు చెప్పుట యింక సిద్ధము. ఏమైన ననుయాయగ్రస్తుని పద్యము గ్రాహ్యము కాదందురు. పాండురంగకృతి సంకవారి వాకట్టుట కర్తవ్యమైనది కాదని తలచెదను.

మఱియొక చాటు వున్నది—

క. “కవి యల్లసాని పెద్దన, కవి లెక్కనసోమయాజి గణులెంబంగా

ఁచి నేను రామకృష్ణుడ, కవి యను శబ్దము నీటికాకి లేదే”

ఈ పద్యములో రామకృష్ణుని పేరున్నదే. ఈరీతిని పెద్దనయందు గౌరవము చూపి నాఁడు. పెద్దన ముది మదిదప్పి చేసి నాఁడనియు వానిని వాకట్టుటకు పాండురంగ విషయము చేసినాఁడె ననియు ననునా! ఈ చాటువులు నమైదమునుట చాటూర్తి కాదు.

శ్రీ కృష్ణరాయల కర్వాదీయఁడగు అప్పకవి విష్ణుచిత్రియ శాంధ్రకవితా పితా మహాఁడు రచించె నన్నాఁడు. అది చాలదా యందురు. అది పరిశీలించును.

అప్పకవీయమున—౧-౨౩౦.

గ్రామ్యమైన శాంధ్రకవులు సంకేతిక, సుప్రసిద్ధ మనుచు నూత్రమునను

గలిమిఁ బూర్వముకవి కావ్యోక్తములు ప్రసిద్ధులైన నూర్పుఁ దలఁతు రెల్లదు.

వ. అది యెట్లునఁ గనియె ననువలసిన భూతార్థక్రియాపదైకవచనమునందు పర్ల లోపము చేసి “కనెనట” యని గ్రామ్యపదముగా వాగనుకానమలు ప్రయోగించిరిగాన నది సాధకము చేసికొని యాంధ్రకవితాపితామహాఁడు కొనియె ననుటకుఁ గొనె నని చెప్పి నది యెవ్వ యనిన.

అదిపర్వమునందు—

క. వనకన్యక యంట నే నంట, వనమున గాంధర్వమున వివాహంబంట నం

దనుఁ గ నెనట మఱచితివంట, వినఁగూడునె యిట్టిభంగి వివేచోత్తర.

విష్ణుచిత్రియమునందు—

ఉ. పూని ముకుందునాళ్లఁ గనుబొమ్మనె గాంచి యశాంజభాంజముతో

వానను మీఁదఁజోవ నడువంగొనె.....

తై యప్పకవి గ్రంథభాగమునందు కనియె ననుటకు కనె అను గ్రామ్యరూపము వాగను కావములు ప్రయోగించి రనుట ప్రమాదము. అదిపర్వములోని దని యప్పకవి యుదాహరించిన పద్యము పిమ్మిరభక్తుని కవంతలఁబఱియఁజేయులోనిది. క లె విచిత్రము.

అప్పుటి భారతము వ్రాతప్రతిలో నున్నదేమో. వీరభద్రుడు చార్యము చేసినేమో యని కొందఱుకఁ దోచుట తప్పకగాదు. కాని భారతములో నీరీతి పద్య ముండుట కవ కాళము లేదు.

భార—అది. 4-99—

క. ఏనెటు నీవెటు నుతుండెట, ఏనెన్నడు తొల్లి చూచి యెఱుంగను నిన్నుక

మానిను లనత్యవచనలు, నా నిట్లు లనత్యభావణం బుచితంబే—

అను పద్యము శకుంతలలోఁ జెప్పినట్లున్నది.

శకుంతలాపరిణయములో మునులతోఁ జెప్పినట్లున్నది.

ఇది భారతమున నిమిషము. అంటే కాదు. అటు యను కదము వాగనుకానయని ప్రయోగమున నుండనే యుండదు. ఆ భాషాతత్వ మెఱుంగక యట్లు భ్రాంతిపడుట సంధ విందినది. అహోబలవతి అప్పుకవి ననుసరించి ప్రమాదమే పలికినాడు.

లాక్షణికుడైన తిమ్మకవి పర్వలక్షణపారసంగ్రహమున పినవీరభద్రుని పద్య ముదాహరించి యది యాదిపర్వములోని దని చెప్పి యప్పుకవి ననుసరించుటయేగాక తైపెచ్చు ఈ గ్రామ్యప్రయోగము నూర్చుదండి కూడ దన్నాఁ దని వాని నాక్షేపించి నాడు.

నూర్చుదండికి భారతమున నీపద్యము గనఁబడుట యెట్లు సంభవించును? పిల్లలమఱ్ఱి వాని తర్వాతివాఁడాయె.

అహోబలవతియు తిమ్మకవియుఁగూడ నప్పకవియందలి యతిమాక్రవిశ్వాసమున నది నమ్మి భారతములోని దగునా కాదా యని యాలోచింపరైరి. అప్పుకవి ననుసరించిన వారివలె నప్పకవియు నే లాక్షికుడైన నవిమర్శముగా ననుసరింతెనో కథాసందర్భ మేక మగుటచే నట్లు భ్రాంతిపడెనో, ఏమైననోమి వెక్కం ద్రా గోలిలోఁ బడిరి. ఈ మహా వాక్యములోని మొదటిభాగమందుఁ బోలె రెండవభాగమందుఁగూడ. అంద్రకవితా పితామహుఁడు విష్ణుదీప్తియమందు అనుటయుఁ బొరపాటే. అతఁ డే లాక్షణికుడైన వ్రాసియుంచినది చూచి గ్రహించినాఁడో అముక్తమాల్యదాదిని పెద్దన పద్యము లుండుటచే నటు భ్రాంతిపడినాఁడో నిర్ణయంబు నీలలేదు. మొత్తముమీద నప్పకవి వీరభద్రుని పద్యమును భారతపద్య మని తెలిసి కనె, కొనె మొదలగు గ్రామ్యరూపము గ్రహించుకొనినట్లు, విష్ణుదీప్తియము అంద్రకవితాపితామహాకృత మను ప్రథ కలి గించినాఁ డనకఁ తప్పదు. ఈసంక విమర్శనము లేకుండగ నప్పకవి నాచునామనాఁడుని యుద్ధవతాపరిణయములోని పద్యము (1-78)

క. అంజీదవుగాక ననుచు, తం జేరంగున యెంత దరిగిన మిరియా
లుం కొన్నలు గరిపావే, అంజతనములందు కొమిరలం గెలువనదే.

నాచనసోమనాథుని వసంతవిలాసములోని దన్నాడు. అది నమ్మి వీరేశలింగము
పంతులుగారు వసంతవిలాస మని పై పద్య మిచ్చినారు.

కళాపూర్ణోదయములోని పద్యము కకుత్స్థవిజయములోని దన్నాడు. ఇట్టి
వింకను గలవు. అట్టి పొరపాటు పడుట గొంత కలదు. అంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారి
భాండారములో ఉదాహరణముల పుస్తక మని యొకటి కలదు. అందు చిహ్నపూడి
అనురేశ్వరుని “కొలదికి మూలం బెద్దయగు కొట తనరున్న” అను పద్య మొకటి
కలదు. అది నన్నెచోమని కుమారసంధివచన ఆ. 7. 108 పద్యముగా నున్నది. అది
చూచి యా పద్య మనురేశ్వరుని దనవచ్చును. అప్పుకవి రాయలకర్వాత రెండువందల
సంవత్సరములకు బుట్టినవాడు. అతడు యథార్థ మెఱిగి రచించినాఁ దని శేషము
నమ్మిరఁ బ్రమాదము లుండును.

అప్పుకవి రాజకవిని గౌరవించ నిష్ఠములేక యమాయచే నట్లు కర్తృత్వము
మార్పినాఁ దనసూచదా యని నా మిత్రులు కొందఱు హింతురు గాని అప్పుకవి తిమ్మ
భూపాలుని, రామరాయభూషణుని, కంసాలిరుద్రయ్యకు కవులకు గ్రహించినపుడు
శ్రీ కృష్ణచేనరాయల విషయ మట్టిభావ మున్న దనుట కారణము కనబడదు.

అప్పుకవి పొరపాటు పడియుండును. అప్పటినుండియు నప్పుకవీయములోని
మాటలకు విశ్వసించి యందఱు నట్లే యని యుండురు. దీని కర్తృత్వము గ్రహించి పెద్ద
లిప్పటికైన నాయుపప్రథ విడిచెదరుగాక యని విన్నవించుచున్నాను.

వ్యాఖ్యాతలు ఆముక్తమాల్యద పెద్దన కృత మనుట కొక ప్రబల కారణము
అప్పుకవి వాక్యమే నిదానము. ప్రాసదొరగారు, వానిట్ల రామస్వామికృష్ణగారు
పెద్దన రచించినట్లు ప్రథ గల దనుట యొకటి. పై సమాధానమే దీనికి కాలము.

పెద్దన రాయలవారి మరణానంతరము చెప్పిన పద్యములో ఆముక్తమాల్యదా
కర్తృత్వము తెలుపలేకుండుట యొక కారణము.

ఆ పద్య మిట్లున్నది—

నీ. ఎదురైనచోఁ దన మదకరీంద్రము డిగ్గి శేలూత యొగుఁగి యొక్కించుకొనియె
మనుదరిత్రం బందుకొనునేకఁ బురమేగఁ బల్లకి తనకేలఁ బట్టి యెత్తె
విరుదైన కవి గండపెండేరమున కివె తగు దని తాతె సాదమునఁ భోడిగ
కొకట ప్రమాద్యనేకాగ్రభంబు అడిగిననీకులందును నిచ్చె

గీ. అంధ్రకవిశాపితామహా! అల్లసాని, పెద్దన కవీంద్ర! యని నన్నుఁ బిలుచునట్టి
కృష్ణరాయలతో దివి కేగలేక, బ్రతికియున్నాడె ధీమచ్ఛవంబు నగుడు.

ఈ భద్రకృతులూ రాయలు తనకుఁజేయు గౌరవమును తనకు ముందు దిక్కిమి యను
విచారమును తెలుపవలసియున్నదిగాని రాజుగారి కవితాశక్తిని చూపు నమయము గాదు.

రాయలవారు రచించినట్లు అనుకొనెడి రసమంజరి యొకటి కలదు. భానుమారి
రచించిన రసమంజరి యొకటి యున్నది. ఒకరు తమ గ్రంథమునకుఁ బెట్టుకొన్న పేరు
మఱొకరు తమ గ్రంథమునకుఁ బెట్టుకొనెదరా! భానుమారి రసమంజరిలోనుండి శ్లోక
ములు వ్యాఖ్యలొక బరాహుచ్ఛములు. కృష్ణరాయని రసమంజరిలోని శ్లోకములు ఎవరును
బరాహుచ్ఛపలేదు అని యొక వాదము.

ఒకపేరు భిన్నకవులు తమ గ్రంథములకుఁ బెట్టుకొనుట వింతకాదే! “శకుంతలా
పరిణయము” పెద్దాడనాగరాజు, కృష్ణకవి, వీరభద్రుఁడు శృంగారశాకుంతలమును శకుంతలా
పరిణయ మున్నాఁడు. దానిలోఁ దప్పేమున్నది. అల్లసాని పెద్దన రసమంజరి రచించినట్లు
ఒక్కకొన్నను అముక్తమాల్యద రచించినమాత్రంబున నాదోషము పోవునా? పెద్దనార్య
రచితమగు రసమంజరి కల దని కొందఁ బుచ్చుచున్నారే! దాని కేమి సమాధానము!
పెద్దనార్యుఁడు సత్యావధానపరిణయము రచించినట్లు ప్రపంచదర్పణ మను గ్రంథములో
నుదాహృత శ్లోక మున్నదట.

పెద్దన్నగారి లిప్తన్నగారి రాయని శావ్యకర్త యనకపోవుట యొక లోకముట.
పెద్దన కవిశాస్త్రీలోలుఁ డన్నాఁడు. లిప్తన కవిశాస్త్రావీణ్యఫణికుఁ డన్నాఁడు. అనేక
గ్రంథములు రచించినపుడు ఏ గ్రంథమును పెక్కున? సముదాయముమీఁద వాని శక్తి
ప్రకటించినారు.

ప్రథమముబట్టి చాటువులనుబట్టి యింతదూరము వచ్చినారము. కవి కంతోత్తని
పరిహరించు ప్రమాణములు గనఁబడలేదుగాన శ్రీ కృష్ణరాయలే యాముక్తమాల్యదా
కర్త యని నశ్చేదము. గ్రంథస్థవిషయముల ననుసరించి కృష్ణరాయ కర్తృత్వమునకు
భంగము గలిగింప యత్నించిన వాదము లున్నవి యని పరిశీలితము.

ఇందు శ్రుతివాక్యములు బ్రహ్మశాస్త్రములు నుదాహరింపఁబడినవి. శ్రీ కృష్ణ
దేవరాయలు వక్రియోత్తరస్తోత్రము దని ప్రతీతి కలదుగదా! కృష్ణరాయ రీ గ్రంథ
పెట్టు రచించినాఁ డని నీలుగలదు అని యొక పూర్వపక్షము. రాయలపంశము అను
నందర్భమున వక్రియాశ్రుత్తత్వావక్రియాశ్రుత్తత్వములును ముందు వివరింపఁబడును.
ఎవరైనను వక్రియోత్తరస్తోత్రం పెద్దాడన ట్లున్నదికదా! దాని విషయమునఁగూడ రాయల
పంశ మున్న వివరము గలదు. అది ప్రాథమిక నందూరా! ప్రాథమిక వక్రియ

కన్యకలనే పరిణయ మాడినవానికి బ్రహ్మసూత్రార్థమా దుర్లభ మయినది. అబ్బటి రాజులు
క్షత్రియేతరులైనను, క్షత్రియులైనను, వేదవేదాంతాదివిషయములు నేర్పినవారే.
పాదజాల మని చెప్పకొనిన తంజావూరి ప్రభువులలోనివాఁ డగు రఘునాథభూపాలుని
రామాయణమునందు దశరథుని యాగసందర్భము చదివినచో క్రొతముం దతని కెంత
విరూఢప్రజ్ఞ యున్నదో తెలియను. ఈ రఘునాథభూపాలునియొద్ద యజ్ఞ
సారాయణదీక్షితులను బ్రాహ్మణుఁడు సంగీతకవిత్వములు నేర్పుకొని వానిని గురుత్వగా
భావించినాఁడు.

అబ్బటివార లంత పాండిత్యము, వేదపరిజ్ఞానము సంపాదించినవారు. బ్రహ్మ
సూత్రములు చెప్పవారు వారికి దుర్లభుల! వారి కాలముమాట యటుండ నిచ్చి, మత
స్వారంత్రియముగల నేటికాలమున శ్రైస్తవకళాకాలలకుఁ గోరి పండితులుగాఁ బోయి
యచ్చట చండాలువిద్యార్థులకుఁగూడ భండ్పోద్యమగు సూత్రములు తుదకు వేదభాగ
ములు పాఠము చెప్పుచున్నారటే! విష్ణ్వంశసంభూతులగు రాజుల కానాటి బ్రాహ్మ
ణులూ వేదాంతము చెప్పుకుందుట. వెష్టవశైవమత వ్యాప్తమున కూర్చుల కందఱుకు
పరిజ్ఞానము వృద్ధి చేసినకాల మది. అంతమాత్రమున రాయలకర్తృత్వమునకు భంగము
లేదు. అము—4-27.

సీ. సౌఖ్యకాయనిక భిషక్సూర్యకము కాల్య, వేళఁ గారాంతుకద్విజాల గోష్ఠి
జాముపోవ నమాత్యసామంతపూర్వకం, బధార్థనస్థ కాయభగోష్ఠి
దినమధ్యమమున మర్దనమల్లపూర్వకం, బగు సూదిసూపకృన్మయం గోష్ఠి
యకరాష్ట్రమున దేవతార్చనాపూర్వకం, బార్కథర్కాధికృద్యకుల గోష్ఠి
లే. భుక్తిమీఁద విమాషకపూర్వకము పురాణ కవిగోష్ఠి, చారపూర్వకము సంజ,
కాము గాయకగోష్ఠి, నికల్ నుపుష్టి, పూర్వకము ప్రేయసీగోష్ఠి పానగం బలికి.
ఈ పద్యమునుబట్టి రాజునకు గ్రంథరచనకు నవకాళము లేదని యొక వాదము.

ఈ పద్యము రాజసీతానిది. సామాన్యలక్షణముగాఁ జెప్పినాఁడు. నే నట్లు
చేసినా నని చెప్పు లేదు. కవిత్వము చెప్పుట సామాన్యలక్షణముగాఁ జెప్పు నీటలేదు. దానికి
బూర్వజన్మసంస్కార మునుడు లేదా (gift) దైవదత్తకక్షత్రయమును అదృష్ట మొకటి
యుండవలయును. అదికాక పురాణకవిగోష్ఠి యుండవలయు నన్నాఁడు. ఆ కవిగోష్ఠి
ప్రభువులు తమ విద్యానుసారముగా నుపయోగించుకొందురు.

ఎంతమంది మహారాజులు కవిత్వము చెప్పులేదు. వారి కవకాళము కలిగినదా
లేదా! అభిరుచి అశక్తి కలుగుట ప్రధానము.

సం. భోజనభోగాభాసాభిరూపి.

చాతుర్య సో మేశ్వరుఁడు

కేలాది బసవరాజు

అంధమున—నశ్చచోడుఁడు—(కవిరాజశిఖామణి)

లిప్తుభూపాలుఁడు—పరమయోగినిభాసము.

రఘునాథభూపాలుఁడు—

చంద్రికాపరిణయము.

వ్యాఖ్యాతలు—కాటయ వేమారెడ్డి—

ఇందు రెడ్డపరిహాస మున్నదట. శృష్టరాయలవారు తనపాలనమున నున్న రెడ్డకు గాని పీడిపోయిన రెడ్డరాజులనుగాని యట్లు పరిహసించుడు. వానికి సంతోషము కలుగు నని యితరులే యీ పరిహాసము చేసియుందురు. ఆ సత్యముతోపాటు గ్రంథమంతయు నితరులు రచించియుండు రని యొక యూహ.

క—౧౩౪.

మ. గురుగుం తెంచలి కుప్పి లేఁ దగిరిసాకుం దింత్రి జీవల్లవో

త్కర్తముం గూర్చి పొరంటి నూనియలతోఁ గట్టావిటట్టారితో

గిరము రైక్కి తమిం బను ల్పాలము వోఁ గ్రేపుల్ మెయిన్నాక మేఁ

కెరుత్తం గుంట్టిమంచ మెక్కిరి ప్రభుత్వైకాప్తి రెడ్డజ్జడిన్.

అది ప్రకృతివర్తనము. వర్షాకాలము వర్షించుచు హరికులస్థితి చెప్పి వారిలో ధనవంతులగు రెడ్డస్థితి చెప్పినాఁడు. అది స్వభావవిరుద్ధము కాదు. కాఁగూడదు. పరిహాసమే యందురా? ధీరోద్ధతనాయకుడగు రాయని కది యుక్తమే! అది రాయకృత మని ధ్రువపఱుపఁగలదు. రాయని కిష్టములేని రెడ్డనింద పెద్దనమాత్రము చేయునా? చేసిన రాయలు హర్షించునా?

ఆ కారణమున రాయకర్తృత్వమే స్థిరపడును—

రాయనికి గోచరముకాని వర్తనము లున్నవని కొందఱు. పెద్దనకు గోచరముకాని వున్నవని కొందఱు వాదించుదు. కొన్ని యిరువురకు గోచరముకాని వని మఱి కొందఱుకు వోఁడును. ఎందఁడీది సాయముపట్టి రసవలెనో? ప్రతిభాకారికి గోచరముగానిది యుండదు. ఆ విషయ మెట్లు లాగిన నటు సాగును. ఈ యూహములు కవికంఠోక్తిని నిరసించుకాలపు.

పరిహాసమందులేని రాయని కిష్టములేని విషయము రాయలకు తృప్తికర మని యెవరైన ననుకొందురా? బ్రాంతిపడి యెవరైన రాజాధిప్తకార్యము చేసిన నతఁడు హర్షించునా? పరిహాసమే యని ధ్రువము చేసినచో ధీరోద్ధతకుడగు రాయఁడే యీ పరిహాసము చేసి ననుట యుచితము. అదియే రాయకర్తృత్వమును ధ్రువపఱుచును.

రాయనికి గోదరముకాని వర్ణన అన్న వండుతు. ప్రతిభావంతున కగోచరమున ననియే యుండవు. కొన్ని పెద్దన కగోచరములయినవి కలవు. వాని గతియేమి? కావున అట్టి వర్ణనలవలన వాని ప్రతిభావిశేషము గ్రహింపవలసినదే. కవి బుద్ధి నిత్యానుభూత విషయములందే చొచ్చునని కొందఱు, మఱి కొందఱు కాదు నిత్యానుభూత విషయము లందు లక్ష్య ముండదు. అప్పుడప్పుడు చూచిరవనియందే బుద్ధి తగులునందురు. అట్ల మున అనేక స్థలములయందుండు వర్ణనాంశములనుబట్టి రాయడే రచించెనని తోచుట కవకాశము గలదు. ఇది యేవైపునకు లాగిన నావైపుకే సాగును. వీరికంటె కంఠోక్తములే ప్రమాణములు. 4-23-సాధికాయనిక.....ప్రకారము రాజానకు కావ్య రచన కవకాశము లేదని యొక వాదము. సర్వరాజు, అతి సామాన్యలక్షణములు సామాన్యరాజులక్షణములు అని విశేషములు చెప్పలేదు. ఆ లక్షణములు ప్రతిరాజాన కుండవలసినవి. కవిత్వ మట్టిది కాదు. ప్రతి మనుష్యునకుఁగాని, రాజానకుఁగాని సామాన్య లక్షణ మునఁ జావవలసినదే. కావున కవిత్వము విధిగా నుండవలసిన దని చెప్పఁదగినది కాదు. అందులకే చెప్పలేదు. అందులొనను కవిబండితగోష్ఠి యుండవలె నని చెప్పినాఁడు. ఆ గోష్ఠి యుపయోగము వారివారి విద్యాకవితా సంస్కారానుసారముగా నుపయో గించుకొందురు. అతఁడు అధికతతత్త్వంఁదే కాని సామాన్యంఁడు గాఁడని వానివర్ణనమందు ధ్రువపడుదునే యున్నది. అట్టి పాండిత్యముగలవాఁడు రచించుదగినదే యీ గ్రంథము. మనుచరిత్రపద్యము లాముక్తమాల్యదలో నుండుటవలన పెద్దన రచిత ముందు రఁట.

అముక్తమాల్యదాకృత్యారంభమున నాంధ్రవిష్ణువు కలలోఁ బ్రత్యక్ష మయి యాముక్తమాల్యద రచింపు మన్నపుడు స్వప్నవృత్తాంతము తన యాస్థానకవి బండిత విరుసముతోఁ జెప్ప వారు స్వప్నఫలము వక్కాణించి వాని వంశప్రశంసయు రాయల ప్రశంసయుఁ జేసి, కృష్ణరాయేంద్ర కృతి వినిర్మింపు మనిరి.

అందు ఇతరు లన్నట్లు రచించినాఁడుగాన నితరుల పద్యములే ప్రత్యక్షముగ కృష్ణరాయలవారితో నన్నట్లు మార్చి చేర్చినాఁడు. ప్రత్యక్షప్రశంస కలుగనట్లు మార్చ వీలులేనిది మానివేసినాఁడు. చూ. 1-31-316. అందులో వానిలో నెక్కుడు భాగము పెద్దనగారి మనుచరిత్రలోనిది. కొన్ని యితరులది. అందొకటి పెద్దనగారి చాటువని ప్రసిద్ధి. మిగిలినవి యితర కవులు మార్చినవి యయి యుండును.

ప్రతి కవియు కృత్యాదిని గృతి వినిర్మింపు మని ప్రోత్సాహము గలిగించినవారు తన్నుఁ బ్రశంసించిన ప్రశంస తాను పద్యములుగా రచించుట కలదు.

ఇందు కృతి వినిర్మింపుమని ప్రోత్సాహము గలిగించినవారు వారిని ప్రశం సించినవారు కవులే కావున వారు తన్ను ప్రశంసించినమాటలు విడిచివేసి కావ్య

పద్యము అయి యుండుటచే నా పద్యములే గ్రహించినాడు. అది యుచితమే కదా! ఆ పెద్దననే కావు. ఇతర కవికృతములును గలవు.

ఇంక మనుచరిత్ర గ్రంథమున ౮-౯౨. విష్ణురూపవర్ణనము.

“నీల మేనుముదాలు డీలుసేనుగఁజాలు” అను పద్యముందలి నాల్గు పదములు ఏర్పడితే పేజుగనే యున్నది. ఈ పద్యమునఁ గనబడిన యాంధ్ర విష్ణురూపవర్ణనకై గ్రహించినాడు.

ఆ పద్యములాని భగవత్స్వరూపవర్ణనము తనకు వచ్చియుండుటచే ఆ భావము తెలుపుట కా పద్యమే గ్రహించియుండును.

జకావతారవర్ణనములలో—

శ్రీరామబాణవర్ణనము—మధుధారా—అను పద్యము.

అమోక్షమాల్యదలో—రామబాణవర్ణనము ‘స్వందన’ అను పద్యముందు యూంకారముతో నుండుటచే మధుధారాది పద్యము ప్రక్షిప్త మగు నని తోచెడిది.

ఇంకొకటి—

జయ.....జయ.....

ఇది మనుచరిత్రలోనే ప్రక్షిప్త మయి యుండును.

అను—విష్ణుచిత్తుడు గళారూఢుడై గజగుంటలు వాయించుడు స్తుతించినపుడు తాళానుగుణముగా బద్యము రచింపెను.

మూలభిలోగూడ నాయన తాళముల వాయించుచున్నట్టి యున్నది. ఆ కారణమున భగవంతునికి నమస్కారముగూడఁ జేయలే దని యున్నది. మనుచరిత్రలో స్వారోచిః పరమేశ్వరుడు ప్రశ్నోత్తరుయినపుడు, సాష్టాంగనమస్కారము చేసి వర్ణించిన వర్ణనములో మొదటిదిగా నున్నది. తర్వాత ‘అవ్యయానంత విశ్వే’ అను పద్య మున్నది. ఈ పద్యమున కామోక్షలో పోలిక మెక్కుడు కలదు. పెద్దన రచించిన దని ఏ కారణ మునైన ధృవపడినచో తాళమునకు నుపడియుండుటచే అమోక్షమాల్యదలో గ్రహించు జదియన్నది ఇంతకు నని పేలు పద్యములు.

ఇంతమాత్రమున సంశయంబు నీలులేదు. కథారచనలోని మార్పులనుబట్టి రాయల కర్తృత్వమే ధృవపడుచున్నది. గోదాకళ్యాణముందు గోతాడేని యావనాగమనా సంకరము నివాహము చేయించుట.

యామునారాధ్యునకు క్షత్రియకన్యకానివాహము చేయించుట, యామునమునీలే యాభ్యము చేయించుట, రామలిలి కవళాళము కల్పించి రామలిలి ననుభవత్రార్థముగాఁ జెలుపుట, ఈ కల్పనమున కల గ్రంథమధ్యమున జొనుపుట. గ్రంథమున వర్ణనలతో

వర్ణించి యూరొగోన సామాన్యజనరిష్టములకు సాధరణమైనవిధములలోని ప్రకృతిని అవలంబించుట.

వ్యాకరణ సహస్కారము కొన్నిచోట్ల నుండుట. అది నేటివారు తప్పుడును గాని పూర్వకాక్షణికముల యంతరములు గ్రహించినారు. ఈ గ్రంథము రచించినవాడు వీరవైష్ణవుడు గావలయును.

రాయలు శ్రీరైచాదిశైత్రములు నేలించినట్లున్నది. అట్టివాఁ డిది రచించి యుండఁ దని యొక వాదము—(చూ. ఆముక్తమాల్యద 3-15)

పెద్దన మనచరిత్రలో శివస్తుతి చేసినాడే. అతఁ డెట్లు భరితమృత్యుచో ఆతనికి మొదట శివభక్తిపూజ నన్నును “మొదలుచు తప్పి” అన్నాడుగాన వార్ధకమున వీరవైష్ణవమునకు దిగియుండునని యొక రండురు. పోనిండు. అరీలిశే రాయలవారికిఁగూడ శైవులకు బ్రహ్మణమతస్థులకునలె వైష్ణవము.....పూజదా. చాని శేషి! రాజా తన శేతుతమున నానక్రియన్నను, మును పూర్వుల గౌరవరక్షణార్థము, ప్రకారంజనార్థము శైత్రములను సమముగా ఆదరింపవలయును. అట్లే రాయ లాదరించియుండును. లేదా మొదట కొంత శివభక్తియు నుండి యుండును. ఆతని భరమనీధాంతము మాత్రము వైష్ణవ ము యుండును. శేవల విష్ణుపారమ్య మొప్పినవారుగూడ శివస్తుతి చేయవచ్చును.

శేవల శైవులైన నన్నుచోడుఁడు విష్ణువదిస్తుతి గావించినాఁడు. శివపారమ్యము చూపినాఁడు. అది యసంభవము కాదని నా భావము.

ఇంక కృష్ణరాయనిజయ రాయవారకముల నా వెళ్ళుమి యొక దోషము గాదు. అది శేవల రాజ్యనిజయసంబంధి గ్రంథములు. అది తర్వాతికాలపు గ్రంథములు—

ఇంక వ్యాకరణాది విషయములనుబట్టియు ప్రయోగపరచినిబట్టియు విచారితము—

కొందఁ టిందు ప్రాచీనలక్షణ విరుద్ధప్రయోగము అన్నవిగాన పెద్దన రచితము గానొరడు. పెద్దనమనువున నిట్టి దోషములు లేవు. కావున రాయలవారిచే రచించుటదే నందురు.

మఱికొందఁ టిని ప్రాచీనసప్తకములే. పూర్వకవులు ప్రయోగించియు యెన్నఁ దని సాధించ యల్పించిరి. అది మంచిదే. వాని ప్రామాణ్యప్రామాణ్యములలోనికి దిగినచో నది యగాఢగాఢ. సాధువు అని సాధింపయత్నించినవారుగూడ వి అక్షణములకును లొంగని ప్రయోగములు దిద్దిరి. అది యింకదులచే కట్టించునదీన పాతము అందురు. ఇవివరకు దోరిన పాతముల ననుసరించి చూచి, అందులో నేది సాధు పద్యమునో యిది మనకు ప్రామాణ్యముగాని మనము దిద్దిలేసినచో నది ప్రమాణము అనునా!

అట్లేనాలో కవిత్వభావము, కవిభోగభావము తెలిసిన శక్త్యమా? ఉన్నదాని ననుసరించి గుర్తించవలసినవానిము సులభము. వ్యాఖ్యానమున్నదాని స్వరూపముచేతనేననుష్ఠించవలసినవాదు. తప్పని స్ఫుటముగా తెలిసివుండు మొదటి స్వరూపము చూచి తర్వాత తన యభిప్రాయము చూపవలసినవాడు.

సం. నైషధమున—'ఇంగలమివాయకః పఠే' అనుచోట మల్లివాఖ్యము ఇంగల పదము చేతనే మున్నాడు. అంగరిమని నిర్ణయించాడా? అది భర్తవిరుద్ధముగాని నిర్ణయము మరేయొక భూమిపై ప్రాశస్త్యము భిన్నపాతము దొరకుచుండు అది కవి విరచిత మనుకొనవలసినదేకదా! ఆ మల్లివాఖ్యము నిర్ణయముగాని అభివ్యక్తివాఖ్యము నిర్ణయించుచున్నాడు.

భంజియవట్టి రాయకర్తృకశక్తి నిలయును. చూడుము. ఆముక్త. 1-58, 4-238, 6-75 (7-11) ప్రథమాపకృతము లున్నవి. 1-58. ఇందు "శివుర్ గాంచ నమృదువుల"

యదుగం బోంచు మస్మిన్మనోజ్ఞే..."

ఇది 'అదుగం బోంచు' అని మొదలుపెట్టి సం గుర్తాత్కరియలతో యలిష్ఠాశమున నేటి ప్రసంగంబడినదో మూడవభాగమునందు నదిను ప్రసంగముల సంప్రదాయము.

చూ. సులక్షణపాఠము—రీతి-న పేటి.

ప్రాశస్త్యములతోను, వాల్మీకివారి ప్రతులలోనుండి 'అదుగంబోంచు' అని యున్నది. దానినిబట్టి చూచినచో మొదట వచ్చు దిగువభాగమునందు, 'అదుగంబోంచు' 'మదువు' అనుచోట, 'దశా'ను ముక్తము ప్రసంగించినాడు. మూడవభాగములో దిగువభాగమున దశాశిమున యిది సరిపెట్టినాడు. ఇట్టివి పెద్దన దానిలో లేదు. ఇందులోను కనబడలేదు. ఇది అప్పుటి ప్రచురణలక్షణములము... కనబడుచున్నది. ఇదితి ఉన్నచోట జెడ్డన వాదమునకు భంగము వచ్చునని కాఁబోలు నిర్ణయించినాడు.

ఇట్టిచే ముఖ్యము. 6.75. (7-11)

2 పాదము. చ్చదమానోత్పాత భూకప్రకరణతిమహాలాపలస్పర్ధి

1 ,, చ్చదమృదంబుల్ పరికొ నల్లదఁ బొదుపాడుననుబ్ధుల్.

రెండుపాదములలోను నిర్ణయించినారు, వ్యాఖ్యమాత్రము 'భూకప్రకర' అనుదాని మాత్రము వ్రాసినారు. దీనిలో 2 పాదమున అప్పటికి ప్రయోగానుసారము

గమధీయః తౌచ్చినచో ర, ల యతి యగును. లేనిచో పూర్వలక్షణ విరుద్ధముగా సంయుక్తాక్షరముగో చేసికొనా యతి గ్రహించిరా దనవలెను.

కర్మాక—4-233 లో

‘చరవృష్టిః ప్రితిరక్షేతణ ముపదివము ఖ్యవృష్టిక్షణం మొదటిది ‘చ, రెండవది ‘ఓ’ మూడవది ‘ఖ్య’ ఇట్టిది. బుగ్గ. ఎక్కడను కనబడలేదు. ఇటువృత్త అని దిద్దిబడినది. వ్రాశరూపి ‘శస్త్ర’ అనుపాతము గనబడినది. పొంతయము. వ్రాశరూపినిబట్టి, ‘శస్త్ర’ ఇద్దిన దిద్దవచ్చునుగాని వృత్తాలైన మేమి!

‘మొత్తముదూరద నీకవి మూడుచోట్ల నట్లు ప్రయోగించుటచేత ఈతడు ముఖ్యముగా పెద్దనగాడు. రాయడే కావచ్చు నంటని చక్కని సాధన మగును. 7-30 కావు, రాళ్లనే కలియ వాకిళ్లజల్లి సవరణలో—రాలి-వ్యారాల.

1.82. హేయాయ వ్యవహారానసారమున హేయాయ యవచ్చువా!

1-19. కలువదావు అని సవరణ.

ఈ ప్రాసయతి పెద్దన యవయోగించుడు. రాయ దువయోగించెనేమో.

తత్సమ అకౌసుధి

ఈసూక్తి ప్రాసములు ప్రయోగింపలే దియు సత్యమే కాని యేకద్రవిధభాగోదా హరణములతోనే అహోబలపండితుడు ఈ సూక్తి గ్రహించిరాడు. కర్వాలిలాక్షణి గులు నామోపిందిరి.

అభాగములు—

శ్రీరంగ భర్తయ. భర్త+అయ.

7-64. భృక్షాదు అని దిద్దబడినది.

2—9 గంగయకానె. గంగ+అయ . వృష్ట్యావక మనవలెనంట. ఇతర గ్రంథ ముల నిట్లు కలదా!

2—27—‘లఘుమదు—లఘుమకో లీలి’ అని దిద్దబడినది. లఘువంద క్రితి యుగిలో—

3—19 పతాకన...పతాకో అని వ్యాఖ్య. పతాక అని పీఠిక. రెండును సరసములు గావు.

4—16 చేస్తుడి—ఇట్టి పాతమున్న మందిచే.

దీని నిట్లు దిద్దియో క్లిష్టముగా నన్వయించియో ముడిపెట్టుటకంటె ఆహోదిల రుండికాదులు చేసినట్లు ఆసూయి నంగీకరింపవచ్చు. ఇతరులు దాని ననుసరింపకపోయినను, అది కామభ్యాస మున్న దనవచ్చును.

కథ

అత్యాసము—1 పాండ్యశేఖరుని నిలుబుస్తారు సగరము కలదు. అందు విష్ణు భక్తియు మాతాకారణమైకర్మము చేయుచుండెను. అతడు న్యాయాస్థివిత్తముతో నతి పూజ నలుపుచుండెను.

ఆ. 2. మధుకాపురమును పాండ్యమస్త్వభ్యజ్ఞుడు పాలించుచుండెను. క్రీష్ణ కాలమున నాఁ డొకనాటిరాత్రి వెన్నెలలో భోగిసృష్టాముకు బోలుచుండగా నొకసారి నువ్వి నొక సరశేంద్రులును నుభాషికములు తోడివ్రాజ్ఞానులుతో కలసి వచ్చెను,

‘నెలచివసుద్ధయుని వృద్ధిగాఁగో రాత్రికై కడం
బడ జరకై నయ్యును నాని మంబున కిచ్చ ముద్దునా
లనువునఁ జేయఁగావలయు’

నను ముద్దును కొను, రాజు దానిభావము గ్రహించి మ్రొప్పి, కడమిం దన మోసమును భయపడి,

‘నాగడి రాజ్యవీధిప ను నాగడివోరము లేటికంటియం
లనాట! బుచ్చుకొనిమమైన శరీరమున్ది మోక్షమ్రా
చక్క నగుచుంటి’

ననునది “ఇంతయూచి మనోరచందమునను యశ్శూద్రాపానింతు” అని నిశ్చయించుకొని నన భటునిచే నావ్రాజ్ఞానానికిఁ దొంగుల మిప్పించి ననుకితులతోయి మరునాడు చుండిగుల దిగింది నాచిముగ్ధ శక్తివనాగియు అస్థానసభిలో ప్రజావరగట్టిన బంగారు నాగెములమూటనూచి నాచిముగ్ధయః శ్రే చేసిందెను.

నాచి నాచియు చేయించుచుండి. అనయ నుమన నిల్లుబుత్తామిగోరన్న విష్ణుదిత్తుడు (నున్నాదిసృష్టిప్రేరణమున) భోగివోప్రేరణమున 2-3-4. విష్ణునకస్థానకై మధుర కలిగెను.

ఆ. 3. నాచము జరుగునయమున వచ్చిన విష్ణుదిత్తుని నాచి, నాచమాటగా సేము పరాయివలెనూ నాచము కానిది నాచి నాచిముచేయించుచుండగా నొన్ని మాటల నాచి నాచి శక్తి గలుగొంది రాజు మాధ్వభ్యము నివలందించినచో దాచు నొన్ని మాటలు చెప్పుచులదిట్లు చెప్పి రాజానుమతిని సర్వమతములు జయించి విశ్రాంత్యక మెరింబు స్థాపించి పరిమళియై నిశ్చేదించి, అట్టి సామర్థ్యము గలుగఁగల దనిన మోగంబు కేప్పెద, భాండీకి శేధ్యజనంబాదంబు ము ము చెప్పెను.

3-89. అందుకుల కొంతకంటే ముఖ్యపాత్రంబాయోధనంబున-
నయ్యోగ్యతకాదు గాదీని కుపజేసింది శరణాగత ధర్మంబు నిరపాయధర్మం బని అత
ని! మూలమంత్రభూర్భువః మూర్తి ద్వయంబు ప్రసాదించి భాగవతప్రధానం గావించెను.

ఆ. 1. (భాండీశ్వరపాథ్యానము వేయగా భూర్భువః.)

విష్ణుచిత్తుడు వాచిమన విజయ మొంది బంగారునాగేములకాలె తెలి వానిముందటఁ
బడెను. ఆకృతు డేవతాదులకూడ నులించిరి. కాని కొందఱ సూర్యోగ్రస్తు లనేదిధ
మల నాదఃకొచ్చిరి. దానిని గజమువై వెక్కిరించి యూరేగించి వాఁపురంబునకు
బంపుఁ దని కొందఱ రాజపుత్రులను బండితులను రా బాళ్ళాపించ వా రిటూరేగించునను
యంబున విష్ణుచిత్తుడు శ్రీహరి ప్రశ్నించుచున్నాడు. ఆతఁడు శ్రీహరిని దశావతార
వృత్తలలోఁ బలికించెను. శ్రీహరి శివశివులను విశ్వేశ్వరులు నాది యీ విష్ణుచిత్తుడు
తనధనమంతయు భగవద్భాగవతార్పణము చేసి దానిద్రొమ్మెందును. నీవు వింటనే నీవి
భవనమును మణిమయంబును సకలసానుశ్రీసాధనమును జేయు మని యాజ్ఞ యొక
గను. ఆతఁ డిట్లు కొనించెను. విష్ణుచిత్తుడు తన పురంబున కేగి తనస్వపా దైభవము
నాది యిదియంతయు భగవదుగ్రహలభ మని యుంచి దొంటికంటె శతకలాంబుగా
భాగవతభావప్రవణుడై యుంచెను.

ఒకనాడు మాలికలు నమస్కరించి యుండిరి బోవువానిని శ్రీహరి లక్ష్మీదేవిః
నాని 'యూ మనాచాప్యం దొక్కిందులు, నీమనోత్థం దొక్కిందులుగాను విష్ణునం
బుద్ధులంచి రత్నకృపాపాలికయమున', ఆన నతఁ డేమి యున్నా నని శ్రీదేవి యమిగ
యా మనాచాప్య చరిత్రయు శ్రీహరి చెప్పెను.

ఆ. 2. విష్ణుచిత్తుడు తులనీవనమునఁ ద్రవ్వదుండఁగా కొక బాలిక గను
బడెను. ఆననకృతగు నాకు భగవంతుఁ డనుగ్రహించినాడు కాబోలు నని యా
కన్యకకు దీక్షింపివచ్చి తనబల్లి కీయ నామె యీ బాలికను పెంచుచుండెను. అట్లగు
బాల్యము జాతినది. యాననము అగురించినది. అగురించుటయేగాక ముద్రానది.
విష్ణుచిత్తు డైశ్వర్యపంతుఁడయ్యుం బుష్పమాలికారచన శ్రౌంగర్యము మానఁ జేయు
చుండ నామె యీ మాలికల నొక ధరించి నూలిపిటికొం దనమొందియు చూచి
మరల యథాప్రకారము పూజలకూడఁ నుంచును. అట్లుంచి వెలికత్తెలతో 'ఏనా
నాదీన హరిచందములే నాదీగఁ డనుచున్నా, విశ్వదేవతలం గానామెనాడు?' అని
శ్రీహరి కృత్యంబు నుపాలంబించుకొని మనః పునః పురణంబు గావించుచుండ అమె
యెలు, అమె శ్రీహరిబద్ధాశరాగ యగుటయే, విరహపేదన కొడుకులను గ్రహించి
కొంతసేపు మేలములాడి తుదకు నీవు సత్యభామవు అని యథార్థము తెలుడగా తాత

విజ్ఞానయై వారలు నాగకన్యక లగుట వారివలన విని, శ్రీహరిని ఈ దేహమున బొంద లే నేమో యోగకర్తతో నీ దేహము విడిచి శ్రీహరిని బొందెద ననిగా 'అ యదువతంస మొదల జన్మాదులు నను రంగమంద నిచ్చె వేగపా లేల! యతడ నీ కథించగుటకు నర్హుని నీ కిట్టి హరిభజింపు' మనీ క్రమక్రమముగా నామెకు శ్రీరంగ కాంక్ష మొదల వలపు పోయెను. విరహపీడన ననుభవించి యన్తాదాష్ట నొందిన కూతురి నేట్లకు దుఃఖినియైన విష్ణుచిత్తుడు కారణంబు గ్రహించనేరక, పటపత్రకాయు స్వామితోడన కూతు నవస్థపెట్టి దానికి బరిహరమేమి స్వామి యని వైద్యమతో నడుగ శ్రీహరి యను కంపాలికయునన దచ్చుండునమునకు ముందెక్కి కంబుచేసి గోదాదేవి పూర్వపుత్రంకము జెప్పెను.

అ. రీ. దానికి నీకిగా మాలదాసరి వృత్తాంతము చెప్పవోడరా.

అ. గి. మాలదాసరియొక్క నాన ప్రభావి కథామాలమున వచనావతారమున భూకేవి మాయ పూజోద్యోగచాంబుల విశేషభూటాలు గానంబు యని వైష్ణవయందు దా గావనంబుదాకలన పుత్రామలమునం బూతుల నీగివిడిత్రులంధింకే తా గాన గాధార్థి సమక గీతంబులను బ్రోక్షువుచుటగాని వేటో యి గాదని చెప్పి శ్రీరంగమునకు రంగేళు నేరంబు బోహినిపాటు నిచ్చున నూతియ్య శ్రీరంగమునకు బూతు దీసినిపాటు యవలం గొలుపునాచి బ్రులించిన ముని గియగొని కులకృష్ణులు గావించి, కను మాంబులు నమి చు నామక్తిమాల్యపరూపు నెలప్రాయము నాశీప్రాయముగా నాచి ఉద్విగ్ధులై తమవల నావలేక యామెకు తన యంతింపురంబునకుం దిరిగ్మనిన విద్విత జోరులకుగనుకగిజేపు, మాయాకన్య నరల యుండె. విష్ణుచిత్తుడు కష్టప్రసాదంబు గొప్పది ముఖగా నతడు పా యాకన్య దిలకగా నెక్కియగొని యింటి వచ్చి తెలి రియ గా నామె యచ్చియగొని దుఃఖియై 'మేల్' పక్కి బ్రవ్వాడందైన నన్నా మోసము పూట! రిగిధిత్తి యంతి చేసివాడో? చూచిందా నఖులార? యని మొఱపట్టి భాగవత్తోధింబునకు భివంధిత్త భియవడి వారి గాంధిసంబునకు గేరినీయు చున్నవార దని యతనికి జోనయట్లు 'మరి మది విప్పి మాటలాడెద వేల! మాపల్ల మీ యంటనే యున్నది. సగిగా నాచి లెచ్చు పియము. మే మొక్కటోనెయము. వృథాగా మమ్ము దూఱెద వల యన నితిఁ దింటి కేగి తననూతుం జూచి సుతినించుయంద రింగళాయి స్వామి బ్రవ్వాదిద్రానిలం బావీ 'వ్యయ తన కి మ్మన యడిగించెను. విష్ణుచిత్తు చానిదిమున నంగళించెను గాని 'ఈచిగు సంబంధపు కెనయితిగని 'మోచి తెచ్చియచ్చి నవల చుల్కని నయిలు; గాని పొల్లకమునకు విజయంబునీయం బుత్రిక నిత్తి' అని వారని బంక వారు శ్రీహరితో నిట్లు మనవిచేయ శ్రీహరి నమ్మించి నవరవారముగా విల్లిపుత్రా

రికిలోయి మనరాజకుమారుడు పెండ్లికి దరిలి వదలి యొక రాజకన్యకు లేద్దాడీ
రీతి నామెను లేండ్లియాడి శ్రీరంగమునకుఁ దీసికొనివచ్చి,

లే. సహ్యాకన్యా కటోద్భవ చందన్వద్రు
కుంజముల నీలకుంజలఁ గన్తొంది
కంఠ పామ్రాభ్యు మేలింది కుటుంబ లక్ష్మ
మొలయు జగముఁ బొలిండు నన్న వాడు.

శిఖావిమృశనము

కడ ద్రాక్ష ప్రభుధమునాడి యొకఁ గ్రహించినాడు. గ్రహించుటలో న్వర్ణ
వృత్తాంతములు ఆముక్తిమాల్యదా కష్టశక్తి వాక్యానము పరివారిది రసాకుగుణ
ముగా కృంగార్వలంఛనీకి ముచ్చివాడు. భగవంతుని ప్రశ్నకు ముగా నుండు నొకగాజ
వేషము కల్పించినాడు. ఆముక్తిమాల్యదా శ్రీనివాసాయులకు నామం నాయు
నిలుగా నేర్పఱచి నాయుని మొట్ట వదినాడు కల్పించి కర్వాక నాయకునకు
విష్టుచిత్తుని ఛాందసపు మొత్తమిమమున నొంచెము ఎదిరెట్లు హరి చివరకు లేండ్లి
కావించినాడు. విష్టుచిత్తుని ప్రపంచధానము లేనివానిగా చిత్రించుట లక్ష్మముగానే
యొప్పుకొ. శర పెండ్లిదుకూలును పదు వదినాడు. ననకు ఆమె వెలులగాని లేదా
యాకసి బాల్కనాసి తెలిసియందవచ్చును. లేదా నానే గ్రహించవచ్చు. అట్లు కాక
యది యానాది మహానీ మహనాదుగో మనదీనికంటె యూయన పునాసింది శ్రీరంగ
స్వామియొద్దకుఁ బొమ్మపటముల బ్రకృతికొ గొంచెము వచ్చెను.

ఈమె లక్ష్మీదేవ్యంశసాధుశ యని భూర్విది. ఆ ప్రభుధముఁబాద వెలి
కత్తెలు నీవు సస్యభావపు గానా. లే. 74 యని యొ గ్రహించి ప్రత్యుత్తరము
విజ్ఞానయైవ దని చెప్పినాడు. విష్టుచిత్తుడు మహాచక్రామితో మనదీనికొప్పువును
చందాలబ్రహ్మరక్షకునాడయును ఆంధ్ర సామ్రాజ్యమును, వననావతారమునఁ దనవలన
దన్న భూదేవియే గానోచనాముగో దన్న సేవిక ఆముక్తిమాల వచ్చు వచ్చిన దని
కొ మార్చి, ఆమె భూదేవ్యవతార మని చెప్పిన కేవలము చందాల బ్రహ్మరక్షకునాడ
మున కిందు నవకాళము కల్పించుట కని లోచనము. దాని ప్రయోజనము. మున్నగు
చదివివచ్చునకంటె విష్టుభక్తి గల మాలదానకి శ్రేష్ఠుఁ దనుటయే కాక మాలదానకివలన
ప్రహ్లాదుని ముక్తి లుక్పించుట యనునదియొక బ్రయోజనము.

ననకు మాలికాకరణకౌశర్యము లేదు. విష్టుచిత్తునికే బాడితులకు నీరసించు
టకొ భగవంతుడు నే మహాదేవని నిలబడిన ట్టుండుటలే నాటోవము పరిహృషకులు
నది. అట్టితికకుటకాదుమర్దుడుగదా పరమేశ్వరుడు!

పెండ్లివేయటానికే విష్ణుదిత్తుడు. అమృతమాల్యదకు శ్రీరంగమునకు నానిపాప నకు డామెను వనగా నంశధానము సీగిగొట్టు తేములకథలు విడిచిగా మాయా కన్యా కల్పనము, విష్ణుదిత్తుని మొఱు, మరల సత్కామృతమాల్యద యిటువంటి బ్రహ్మాదుల ముఖమున నక్కన్య నడుగుట. చూచిల్లు మోచితెచ్చి, యాయుఁజాలను, వచ్చిన పెండ్లాదలయ్య నని కల్పించుట లోకానికి నాపుటకు. దాని సాధనమునకు మాయా కన్యాకల్పనము. దాని యాశక్తి తెలుపుటకై నిదలుటయు రంగేశు సంతకపురముఁ జేర్చుటయుఁ గలర్చి బడినవి. అమృతవాల్మీకి శ్రీమహాకవి ద్రియము లని తెలుపుటకై కథా కల్పనమునఁ గొంతకాటి శ్రమ న్నడి.

మమదాశక్తి క్త యిట్లు వర్ణించ లేదు.

యోగ్యః

ఈ చరిత్ర కీ గ్రంథమునందుఁ బ్రసక్తియే లేదు. 'విష్ణుదిత్తుఁ డొకఁడు, యా మునుఁ డొకఁడు వైష్ణవసాధనము నిలఁబెట్టిఁచా' నని చెప్పి యామునచరిత్ర మంతయుఁ జేప్పెను. అందును గొన్ని మార్పులు కావించెను. ఈ చరిత్ర క్రమము సుమనసాస్కార నీలిబోధములకై ప్రవేశపెట్టబడినది. సూమువాక్యము పాండ్యరాజు సభలోఁ బ్రవేశించుటలో నొకప్పుడుగా నుట్టెను.

పాండ్యరాజునొద్ద యన్న పండితుఁడు వాచయన సతకుల జయించి వారివలనఁ బన్ను పుచ్చుకొనుచుండఁడు. ఆతఁడు పన్ను నిమిత్తము భటులు లుటగా యాముననిగురువు భవము లేక వైష్ణవముకై. ఆది యామునఁడు తెలిసికొని, వారి గొంతదన లన్న క్రమము చివీ పాఠపేద చుటియు; పత్రికవై న వియం కివయన్తు కేవలం న వియం కేవలమంత్ర పారగా, ఆవీరు ప్రతివాదమత్తక ప్రకటాతోప విపాట నక్షమా.' అని వ్రాసి పుట రాజులతోహితుఁడు రాజున కిది తెలిసి వానికే గోదము తెప్పించి పుడించెను. వానినిరాదరావ్యాసమును నిరాకరించి సూమునఁడు రాజునిర్వన మునకుఁ బోలేడు. అతఁడు చాల సమర్థుఁడని రాజు నిని సగౌరవముగాఁ బిలిపించెను. అతఁడు రాజుభక్తు వచ్చెను.

ప్రబంధమొనరిల్లి మార్పు

రాజు శైవమతాధిపాది. రాణి వైష్ణవమతాధిపాది. రాజునకు వ్యతిరేకముగాఁ బ్రవర్తించ నిష్టములేదని. కాని వైష్ణవులకు రహస్యముగా దానభక్తియు లాచరించునది. సూమునుఁ దాపురమునకు పచ్చి, వైష్ణవుల దగుటచే రాజుభక్తప్రవేశము గనఁజాలక ద్వారపాలముఖమునఁ దనరాక రాణి కేఱఁగించి, 'వాచి గలిగినచో' వైష్ణవమతము పూసించు

గలరు. రాజా వైష్ణవవిముఖుడు గాన నాకు సభాప్రవేశము దొరక లేదు. నీ విభుడు నీకు విశేషము. నీధర్మతో జెప్పి నాకు సభాప్రవేశము గలిగించిలివని వైష్ణవమతము స్థాపించి నీ ధర్మము విష్ణుధర్మైకరాయణుని గావించె నని వార్త నందెను. ఆమె ధర్మతో నేతరుల నున్న సమయమున నెఱింగించు 'ఏదెట్లు తానామముచేసి శివమతము జనులకుగా వచ్చెనే చూతముగా రావింపుము!' అన్న మణునాఁ డామె నానిని రప్పించెను. ప్రలాభముదలిదానికంటె మార్వకథాంతము పొందుచూచుముగా నున్నది. కాని విష్ణుమత విముఖున కిదియేమార్గ మని కవి యట్లు మార్చినేమా?

యానువ్యాసో రాజ్యప్రాప్తి

యోమునామ్మను సభిగా వాడుకలయి రోవునపుడు రాజపురోహితుడు
రాణియొక పూద సభిగా కున్నామి యోమునామ్మ పురోహితుని జముచునని రాణియన
యోమునామ్మ జముచెనని యర్థరాజ్య మామె కిచ్చెననియును. అది యోహినిగా రాణి
రాణి రాజునకు అనుమానములు దాన్మమునయి నిట్టియి మనియె. యోమునామ్మ వాడు
మున జముచిన తరువాత రాజు తన ప్రతిభాప్రకారము రాణి కర్ణరాజ్యమును బోవి
నామె యోయర్థరాజ్యము యోమునామ్మ కిచ్చెను. అదియు వివాదమునఁబోని ముఖ్యితి
బొందెను.

బుద్ధ మండలేమూర్తి.

యూమును పోషించి వానికి లింగము కట్టి నైవ మిప్పించుట, పోషించుట
దోషము రాజు పరివారవ్రసహకముకై వము పడిది నైష్ఠవము గ్రహించుట, రాజు
ని నైష్ఠమిప్పించుటను క్రుత్తిగాచియును. యూమువారు, యు జుయిర్ శరణు
రాజు విష్ణుభక్తివరాయణుఁడు కవచియలిసి యూమువార్యుని కప్పు పెట్టివేయు.
పాద్యదేవతమున భాగి నేయుండే చట్టాన్ని యుగావున చేరియలిమగఁ దగు యూమున మనిసి
నర్ధరాజ్య మిచ్చి, యువరాజుంజేసి, పొంగవేదాధ్యయనము చేసి యాశుని నధర్మ
వేదము అధ్యస్త మని యెఱిగి విద్యావ్ర పరిజ్ఞాన యగు వాకని నెచ్చరించి దుస్సా
ధయోధయూధులుపై దండయాత్ర కనిపెను. అతఁ డట్లు దండయాత్ర కేగి శత్రువుల
జుయించి రాజ్యము చేయించెను. పూర్వకథావిరుద్ధమును కలియఁగనివిధమున నగు
నవవర్ణస్త్రీవివాహము అపవర్తనముగా నంగీకరింపఁబడిన శత్రుదీపియు, యూమువార్యుని
కారోపించుటయు ఇది యశాస్త్రీయ మని కాని కేవలము విష్ణుమతస్థానమునై నల్లిన
స్వామి కిది అర్హమాయని కాని యేదిధమగు గండిహమును గలిగింపక స్వాభావిక
కార్యమువలనము చేసినట్లు రలిందినాఁడు.

శ్రీష్టదేవతాయలకాలమున నట్టి ఆచారమున్నట్లు చెప్ప వీలు లేదు కాని బ్రాహ్మణులు శస్త్రదేవిక యవలంబించియున్నట్లుాహించ నవకాశము కలదు. వివాహసాంకర్య పృత్తిసాంకర్యములకు మాహించి శనసంస్కరణాభిమానము వెలిబుచ్చుటకే కవి యిట్లు రచించె ననవచ్చును. రాజీప్రభాధము రచించె ననుటకైన గూడ నిది కొంత తోడ్పడుచున్న యీ యనవచ్చును. మతవాదమున జయించిన బ్రాహ్మణునికి రాజ్యమును చెల్లెలకు ఇచ్చె నని రచించుటను బ్రాహ్మణుడు సుదేహించకపోడు. రాజ్యమును పయివానికిఁ బోషియి యున్న నీచులును, బ్రాహ్మణ క్షత్రియుల సమేకము, బ్రాహ్మణుల శస్త్ర పరిజ్ఞానము, దానివలన శత్రుజయము బోధించ నిట్లు రచించియుండును. అట్టి సంస్కారము కేళహినము, కర్త పెద్దనయే యైనచో ఇట్టి యనవర్థ రివాజులు, పృత్తిసాంకర్యము కల్పించుటనైనచో ధర్మవిరోధ మున్నది, బ్రాహ్మణ్యము పోవుచున్న దనియె, రాజ్య భోగము పరిహార్థి భింకర ననియె మొట్టమొదట యనించుటకాని సామాన్యముగా విడిచి పెట్ట నా?

భాండియ్య కేళిధ్వజోపాఖ్యానము

(కష్టమలరామమునది)

పాద్యరాజునధిగో విష్ణుచిత్తు మిహ్యసింహులను ఇది గ్రహించుటదేని. మూలకథలో లేదు. ఈ సువాచిమూచిని సిద్ధాంతమును ప్రమాణముగా గ్రహించక యుండుల తలలు మాది ధిగిష్ట తాస్త్రమును శనిదాగతిధర్మమే శ్రేష్ఠమును సులభమును నని యాచరించుటయు రచించినాడు.

ఈ కథలో భాండియ్యుడు కర్మసిద్ధులవాడు. కేళి బ్రహ్మసిద్ధులవాడు. ఏ బుల్లిపక్షులును, ఏ ఋషులును, చెప్పరాని ప్రయత్నము క్షత్రియునను జెరియుటను, నా విషయము శాసనకాండీయులు లంగీకరించుటయు చూపబడినది. బ్రహ్మజ్ఞానమును కేళిధ్వజుడే గట్టివాడు. వానినిమిత్వముననే భాండియ్యుడు జ్ఞాని యయ్యె. బ్రాహ్మణిరావరములేమకాని బ్రాహ్మణులకంటె శ్రేష్ఠులు. 1. శత్రువునొద్ద నైనను గ్రాహ్యమన్నట్లును అది యెట్లయిన గ్రాహ్యమేయనియో, 2. శనిదాగతిధర్మ శత్రువును బోధించక వానిశత్రువును పెరిచేర్చుచు ననియో, 3. శత్రువునకు మూల రాజ్యమిచ్చి వానిని వానిస్థానమున నిలుపుట యొక్క మునిసా. నను మూడు విషయము లిందువలన గ్రహించవలెను.

తైత్తిలు: శ్రీష్టదేవతాయనిసావరణములో యన్నదే యని యెరిసి యెవనిరాజ్య స్థాపకాచార్యునిరుదము, గజపతివిజయము వానికూతురు బర్హిగ్రహించుట వానికి మరల

రాజ్యమునిచ్చుట, తెలుపుచున్నది. యహర్భవియమున భగవత్కౌతావాక్యమే ప్రమాణమని స్థిరపఱచినాడు.

రాజనీతి:—ఇందు విశేషముగా పూర్వ నీతివాక్యములతో కొన్ని సూతనవిషయములు చేర్చబడినవి. నీవిచే గృహ్యరాయవిరాజనీతిపద్ధతి గ్రహింపవచ్చును.

చండాలబ్రహ్మాచార్యునివాచిము:—ఇది వరాహపురాణముగానీ. ఈ కథావ్రజేమునకై లక్ష్మీ దేవ్యంశసంఘాత యని ప్రసిద్ధిగల సూముక్తమాల్యదకు ధీమతీ ద్యౌంశసంఘాతగా మార్చుట, ఈ కథయందు బ్రహ్మజుడు సూగమధ్యమగు శూలగాణి తాపనే వ్యతివోదుడవలన బ్రహ్మరాక్షస జన్మముగి నని మూలగ్రంథము. బ్రహ్మజుడు వేంకటాచలము లదిగిరి చివరాదిమదిగిరి క్షయి భరణేశ్వరుల కిది సర్వకాలముల మూలమున భవము సూపాదించి, శనగృహమునకు బట్టకొనిపోవుచు తనగా బోగింబు కొట్టిట్టు, దానివలననే సూతజుడు చచ్చుచును గ్రామమున కొంగలవాడుకుని కలించుటచే విక్రియ నగు బ్రహ్మరాక్షసజన్మము పచ్చివల్ల మార్చినాడు.

శువన:—వానికి విష్ణుభక్తుఁ డగు చండాలునిచే ముక్తిగాఢము నగు వస్త్రపరిశ్రీయూ విద్రుశ్యము విప్పించెను. ఇది వేదబ్రాహ్మణమునందె విష్ణుభక్తి శ్రేష్ఠ మగుటకే. ఇందు రామానుజాదివిష్ణుభక్తములు కాలవృత్త్యాపనముగను సహించునవలె నావుట శివ బ్రహ్మ భావము పెట్టుచుటకేదా! ఈ కథ కనకప్రమరు విషయముల కేటో సూచ్యము కలిగించి ముందు జోతువువా దెరుట స్పష్టము.

సాంక్ష్యరాజు:—నగరభరణము రాత్రి విడిచినచో దీని మూలమునకుండు భోగినిసంయోగార్థ మగుట, భోగలభమునకైన విక్రీ కలుగవలయును, ముందు కైకభక్తి కలమృగాఁ జివులతోవుచున్నాఁడు గాని నిట హైన్యమును కామచారమును చావుటకు నయముండును. అది సామాన్యరాజునకు సహజలక్షణము. రాజా వేద్య యింటికి భోవుట యప్పటిసూచారము. రఘునాథాధ్యక్షయమున రాజా శివుని పొందిన ప్రియను జాచుట కేగెను. కాని యాకాంక్షను పరిపించిట్లు లేదు.

ఋతువర్తనము

యూమువార్యుడు యాధియోక్తకు బయలుదేరఁబోవ వర్తకాలము వచ్చెను. ఆ వర్తకాలము యాధ్యాత్మవర్తమనియు, సామాన్యవ్రజులకు గష్ట మనియు నాకు తెలియకయో వివరముగాఁ బ్రకృతిని పఠించినాడు.

శర్వాశ్రయ:—యాధ్యాత్మకాలముగ కరిత్యోగములు వర్తించెను. ఆముక్తమాల్యదా రగహమునకు వివాహమునకు కర్తమగు వసుంధరము పఠించుటచేయెను.

కవి వర్ణమును శూచివపును తనకు దోచిన భావములన్నియు విడువక వర్ణించు వ్యభావములవారము గానన నవి యాత విపులములేయనట యుక్తిమే.

ఇది మునుచరిత్రగ్రంథమున మూలకథలో రసాభాస మున్నను నట్లే యుంచి వారిని చూపు చేయనేలే దనవచ్చును. మనోరమపెండ్లి యగునప్పుడే తనసఖయు రోగబాధతో పీడనొందుచుండ నేను పెండ్లాడి సుఖము నొందుగలనా యన వ్యరోచి యా పృత్యాంశము తెలిసిగొని, తనయాయోగ్యద్యాప్తభావమున నాకి బాధ బాపినట్లున్నదానిని - వివాహానంతము నాకి ప్రేమసూగను సమయమునఁ జెప్పినట్లు చూపికాదు. ఇట్టిచే మఱియొకటి చెందుమార్పు లున్నవి. ఆముక్తమాల్యదలో నట్లుగాక మార్పులు వెక్కలు కూఁప.

ఇందు 1. విష్ణుచిత్తవిజయము. 2. యామునచరిత్ర. 3. చందాల బ్రహ్మరక్ష పూజాపాదము, గానమహిమ. 4. గోదాకళ్యాణము అను నాబుగ్రంథములు కలవన వచ్చును.

ఈ యాత్మమప్రబంధమునకు శ్రీమేము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు తానొక వ్యాఖ్యానము వ్రచించుచున్నాననియో సిమ్మరామనాథప్రసన్ననాయుడుకావలెననియు శ్రీరామనాథనాథాచార్యుని ప్రాశ్నముచేతగా వీరున్న. 1000 విచ్చిరి. శ్రీశాస్త్రి గారు 18 వందలవేలవ్యాఖ్యలు వ్రచించి పీఠిలో సనాతనాచార్యాన్నింటి కిచ్చి యుండిరి కత్తిక్క విడుచుచున్నో శ్రీసృష్టనాయులకీర్త్యము హాథివలచలేదనియు సాముప్ర ణమున ప్రాచీనపాఠములు తారుమారు కావించి వ్రచించుటయు కాని యుంకికటి తనకు కన లదలేదనియు శ్రీరామనాథప్రభుధాని అభిప్రాయము. సాముప్రణమున ప్రాచీనపాఠ ములకు లోకము దానియొక ప్రమాదవేకములను సామ్రము తొలగించి విద్వద్వలించి నొనర్చాము.

ఉ పా దా త ము

[శ్రీమేడేశ్వర వేంకటేశ్వరచార్యులవారిది.]

ఈ ప్రబంధరాజము జగన్నాథుని దైవ్యకృపాయలచే రచింపబడినది. ఆముక్త = తనచే) భరించబడిన, మాల్య = పూలపండకు. చి = ఇచ్చునది, అని శబ్దార్థము. పిరికి సరియైన ద్రావిడభాషాపదము "కూడి గొడుత్రాలో" = (భరించి యిచ్చినది) అని. ఇది విష్ణుచిత్తులపై ద్విక యగు గోదాజీవిశేషు. ఇందు తెల్పులను ముఖ్యభాగ మిగ్గించినామువలననే స్పష్ట మగుచున్నది. దీనిని ప్రధాన ప్రతిపాద్యము గోదావిష్ణుచిత్తులకు లగుటచే గోదాజీవినిబట్టి "ఆముక్తమాల్యద" యనియు, విష్ణుచిత్తునిబట్టి "విష్ణుచిత్త్రయ" మనియు నీ ప్రబంధము నామద్వయముచే వ్యవహరింప బడుచున్నది. ప్రధానభాగవీరముతో విశేషసంబంధము లేనివలన నొక రీతి సంబంధమును గల్గించి కవి యామునాచార్యచృత్రాంతమును, ఖండిత కేవలసంవాదమును, చుడాల బ్రహ్మరక్షపూవాదియును విన నుచ్చకు వచ్చినట్లు గొన్ని మాపులకుజేసి వర్ణించియున్నాడు. ఆ మాపుల నొక మూడు గవలములు రోపి చున్నాడకు. గోదావిష్ణుచిత్తులకు గు యామునాచార్యచరిత్రమును, వైష్ణవ ప్రాసీన గురుచరిత్రమును గురుపూజగా ప్రభావ ము శ్రీవైష్ణవసతాచార్యచరిత్రమునుండి తీసి వీనినిగూడఁ గొంత కభాగమును మార్చి కవి ప్రబంధరాజముగా ప్రాసెను. కావున నీ ప్రబంధము శ్రీవైష్ణవసతాసంబంధ కళ్యణగోదాజీయము ఇది ఆలంకారకాస్త్ర విహితోత్తమకావ్యలక్షణజేతం లగు రాజీర్ణుటయే కాక, విప్రవైష్ణవసంప్రదాయ ప్రతిపాదకం లగుటచే లరమాంధాసంభాషణము మూడం దిశ్వజిహ్వసుఖల కుపకరించుచున్నది. అంగముగా నామూలప్రకరణములయందు శృంగారాదీనము లనుక్రమములను యెన్నును, దీనిని ప్రధానసము భక్తిరూపాద్యమైన కాంత రసము. విష్ణుచిత్తుడు శ్రీవైష్ణవులమతగురువులగు ష్టద్వైరావ్యాసలలో నొకడు. ఇతనికి పెరియాళ్వారిని ద్రావిడవామము (పెరియ=పెద్ద, ఆళ్వారి=భక్తుడు), అందఱుకంటె భగవంతుని యధికముగాఁ గలవని దగుటచే నీపే రబ్బినది.

● విష్ణుచిత్తుని చరిత్రము ●

భగవదనుయొక్క దక్షిణదిగ్భాగమున నుండు పాండ్యదేశమందలి దివ్య శేకమునందు నుండినానిన కిదిగమనాదు (దమింపవలసినది) అను నొక గాతుము

కలగు. ఈ గ్రామ గొరివి నివాసస్థలము. అగుట శ్రీమదవశ్యకము (శ్రీమదవశ్యకము గోయి
లాగ్) అని అర్థమౌచిత్యమున బలమునకు బలిచాటకు దయ ముందుచావలయు
టని శుక్ర. పట్టించే పద్ధ. బోధాయనశాస్త్రము కలవాడు. యజ్ఞాభిషేకము.
*పునర్జన్మము. తదిదామ్రు టికిని జనకాలమున జాతరైనది సంస్కారముల
నొసరింది విష్ణునిన్ను దనునామ మిడిరి. గర్భావస్థనుం దుపేరునికేసి వేదావిద్యల
గతికి. కాని యిక్కడు బాల్యమునుండి విశేష విద్యాసంపన్నుడు కాకపోయినచు పకల
జగత్కాదు. దేని శ్రీమత్పూర్వాయామరియందు విష్ణుక్షలయందు సభిగర్భక్షిలనా
దగుటచే స్వగ్రామము కన్న పటవశ్యకమున్నామి నుపాసించుచు దను భూర్ములు
సంపాదించిన పారితమమున కుటభూమిగా నానావిధ పుష్పపుష్కములతో కూడిన
యొక పుష్పవ్యాసము పేయించి నిశ్చ మాజేష్టనికే దులసీపుష్పపూజికల గట్టి
పూజాకారునివలె నమోదించు చుండెడివాడు.

పట్టు విష్ణుచిత్తు. దనుచలగర్భక్షిలో పటవశ్యకమున్నామి కవిచ్చిన్న మున
పుష్ప విశా న్నాగర్భము సలుపుచున్న కాలమును పాద్యదేశమునకు గాఢభావమైన
మధుర రాజ్యముజేసియున్న పుష్పకీర్తిల దను పాద్యపూర్వకా నొకనాటికాత్రి
గన పూలమును నుడించి ప్రజలకుకొనుపాటలను వినిగోరి మూడువేదమును
ధరించి పునర్జన్మమును సందర్శించుచున్నా నొకయిటి యరునిమీది నిద్రించు
చున్న బ్రాహ్మణుని లేచి "నీ విష్ణు దత్త? ఇయ్యదిరాత్రుము నిచట నేల యొడిగా
లరుండి యున్నా" విని క్రొంగుచెతు. "అయ్యో! నేను పరశేశపుబ్రాహ్మణుడను. కాకి
బోయిగొనానామము జేసిని నీనిన్నా నేచ్చచే రామేశ్వరమున నిరుచు నిచటికి
పయ్యి నాని ప్రవ్రస్తాతి దీనికి వడించునలమునను మాని యిచటం బండుకొంటి"
విని నిద్రాడు మాకు విచ్చియ. అది విని రాజు. "నిద్రాక్షమా! నీపరశేశముల
కాదివిద్యనకము" *కాలము కట్టి మిశ్రతా చ అయిట్లు విసుల భావమును
సంపాదించిన వాడనై యుండున. నీ కి నీవిషయములు తెలిసియుండవచ్చును నీకు
జగదీశుడంటే సారిపత్తర మును యొకవిషయమును నాచెవి వేయి" విని ప్రాధీకుగా
నాచిత్తు. దాకందు రాజునితెలియకాలకిపోయిన నెవ్వడో విసిరిక దను పెద్దమునుప్పు
దని కలంది. పట్టి. "పద్మార్థమహా ప్రయలేకమానా నికార్థ ముం విషయ యలేక,

* నడినెత్తి కాట్టుగల కాఖయొకటి దక్షిణదేశపునైష్ఠలగా నివ్వటి!

చార్లెస్ హేలో ర్యయసా నవేన చర్య హేలో రిహజన్వ నాచ" * ఆయ నీట్లకము
నాభూనుమిందు చనువ విని యాచాణ ఆట్లకతాశ్చర్యమును గ్రహించి చరణాక
ప్రాప్తికై తననధర్మము నాచరింకక ఆయనానంతరము వ్యక్తియగాగల గడవి మోసవలె నని
వినిపింపకనొంది తన నగరికిఁ బోయి నర్వకాస్త్తాపేడియల భగవద్విష్ణువ్రాదు నగు శిల్ప
నందియకు నుపశురోహితుని దిలిపించి యాతనితోఁ, 'ఎనతలంపు పెల్లడిచేసి బ్రహ్మ
విష్ణు శివేంద్రులగా నెవ్వఁడు కరుణతో ఎవ్వని నుపాసించిన ముక్తి సిద్ధించునో
ఆసంగతిచెలి పెను నుపాయముఁ జెప్ప" మనిప్రాధికించెను. అందుల కారకుడు నవ్వరించి
కొలుపునొటమున నొక స్తంభము నాటించి దానికొసను బంగారు నాణెముల నంది యొకటి
ప్రేలు గట్టించి "ఈలోకమునం జేమతనఁ జైనను, చరణక్షర్వ మిది యని సిద్ధాంతము చేసి
న నొప్పించుటకు నామధ్యము కలవాఁ జీవరాలములుఁ బుచ్చునొన నర్పణ"దని యెల్ల
చేతులనుఁ బ్రకటనపత్రికల నంపు మని ఉపదేశించెను. అందులకు పెల్లధిచేవరాణా
మిక్కిలి నుతోషించి తన పురోహితుఁడు చెప్పినట్లు కావించెను.

అంశుల బొడ్డులు, కైఫలు, రాపాచికలు, కాస్త్రేయలు, మాయావాదులు,
వైశేషికులు, సాంఖ్యులు, సాక్షుకరులు మొదలుగాఁగల నానామతస్థులలోఁ జేరువదలిన
సిద్ధాంత భ్రష్టత్వం లగువారు నమనము నెవ్వఁడములతోడఁ బయలుదేరి నధునకు వచ్చి
రా నాస్థానమున జేరి.

అట్టియెడ శ్రీవల్లభస్వామి (భక్తివల్లభులము) పెల్లక్షక్తకాముస్వామికి నిరంశ
రము మాటాడెంకర్వ మొనర్చుచు భగవద్వింశతరాయణుడై యావ్విష్ణుచిత్తుని
కాస్వామి యొకనాటిరాత్రి నవ్వునుండు సాక్షాత్కారాని "సమువిష్ణుచిత్తుడా!
మధురామరమణేలు పెల్లధిచేవుఁడు చక్షత్వనిష్ఠయముఁ జేయఁదగినో తనయూస్థాన
మంటకము దొకిలదొక్కులగ్రాధిని ప్రలుఁబ్రించిగూర్చావని, మనసిద్ధాంతకక్ష
లనేకులు కనుకను మతమెలను స్థాపించి యూభవస్రౌధనిఁ గొనిపోవలయు నని మధురము
బోవుచున్నాడు. నీ నీకకవలాముఁ లేచి యచటిఁ బోయి వారి విసిద్ధాంతములెల్ల
ఖండించి మువ్వెట్టావైకసిద్ధాంతమును స్థాపించి రమ్మ విద్యాఁబోయదలైన నే
నెక్కడ? నీకింకలలో నీది మెక్కడ? నని వెనదియిడుము. నేను నీనిష్వాక్రమునకుండి

* ఈలోకముఁ జెలుపు తెలుగు పద్యము:—
నీ. వానకాలమునకు వెలసినయెల్ల నాస్థింపవలయు నాసామైకమున
రాత్రిలోనదు నర్థములెన్ని యన్నియుఁ భంటియింపవలయు లక్ష్యయద
అపరవశామోగ్య మగు పశుకాలంబు సాధింపవలయును జవ్వనమున
దెవఁజూకమునకు నుపాద్యమెయ్యదియని గడియింపవలయు నీ యెడలియంద.

[illegible][illegible]

● యోమునాచార్యచరిత్రము ●

ಕುತುಬ್ ಬಿಲ್ಲಾಪುರ ಸಿಂಹಾಸನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಹ್ಯಾಂಗದಿಂದಲೂ ಆಂತರಂಗದಿಂದಲೂ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವು.

గలవాడు. ఇతని నివాసస్థలము చోళేశ్వరమందిరి వీరనారాయణపురము. శృంగైశ్వరుని
 సత్త్వమున, ఇతని బాల్మ్యమున చోళేశ్వరము చేలు రాజ్యముక్కు పురోహితుడు అక్కి-
 యార్జునమునకును అంకారితాము పాండిశ్యముగలవాడై ఆకాలము దాతేశ్వరున
 నుండు కుడిగుల సంఘము వాడనుండు కోడించి వానివలన గిల్చుము గొలుచు "విన్నపజ్ఞ
 కోలాహలము"ను బిరుదుము నొకము. చివరము నూముమున తనగురువుకొన్ని
 బాతమును జమిదుయంక నారాజపురోహితుడు తన కీరునలసి తనము నిమ్మరి
 యామునాద్వీపి గురువున బాతము నొకము. అట్లున్న చిన్న దగుటచే భవమాయః
 కాలకి వైష్ణవులు కొంతగాని హింసలనొనర్చి దావగ్రీకును నూమునకులుగాని లింగ
 మతీయున కష్టమును చేసినది "నా మాయా కలయన్తు కేలరాన నామం" కేలకాశ్ర
 పానాన, అనిను క్రుతివారి ముక్తక్రుతిగూటోనలహినినిహి" అను స్తోత్రము
 దానివై వ్రాసి ఆహారశాంతి కిచ్చి పెట్టెను. రాజపురోహితుడు అక్కియార్జునము
 చూచి కురిసింపడై రాజు కేటింగ క నారాజు శాపవ్రతమునగోళాక్షరము మున
 రించుటకు విన్నయల నుని నూమునాద్వీపి క్రొట్టించెను.

అందు రాజుక్రొట్ట మునొనరించి రాజునొకటి బోసెను. దీని పురికి శాస్త్ర
 వాడము గురువుపుడు చావ్యభ్యుము చిహ్ని చూచి నారాజేశ్వరులవాడి పాండిగులు
 దానింకలది. అక్షర ప్రవర్తననకను దాని ప్రవర్తన బావ్య భావ్యభ్యుమునాది
 మనవునొనరించి నూమునాద్వీపి బావ్యభ్యుము ప్రవర్తనచేసి. అట్లు
 రాజు, నూమునాద్వీపి బావ్యభ్యుము బోసెను. దీని పురికి శాస్త్ర
 మొనరించి. పురికిగలదు గర్భమున నూమునాద్వీపివలన "నీవు నూమునాద్వీపి
 బోసెనలవలసిదాన" నని చెప్పెను. అట్లు రాజు గర్భమునొచ్చి. అందు రాజు
 హితుడు నూమునాద్వీపి నాటికి "నీవు విద్యార్థిని దీక్షింపకు" అనిచెప్పెను. రాజు
 వానిండుటకు దీక్షి కర్త లేనివాడవు నావున మునకు "నీవు విద్యార్థిమలను కీవుము.
 నేను వానిని ఖండించెను. తదా నేను చూచుచు "నీవు నూమునాద్వీపి" నీవు
 వానిని చూచుము. తేక, ఈ వానిమలగోల బరాతిగురికియు బద్ధులగు" నని క్రుతి
 తేకను. అట్లే కా నిమ్మరి నూమునాద్వీపి "విన్నపజ్ఞ" నాడు, ఈరాజు పావ్యభ్యు
 ముడు, రాజునుహిష కలివ్రత" అను మూడుపావ్యములు నాడి చిహ్ని నిష్కంధు
 మగును. అందుల కాపురోహితుడు క్రుతికర్త హింసలన మునీధుగూడై కలవించు
 కొనినను. రాజు మిక్కిలి సంకల్ప వివాదననుని మును నూమునాద్వీపి గలిగినచో
 భార్యకొచ్చెన నని వాదనము చేసి అర్థరాత్రిమును భార్య ప్రాసాదముగా నూమునాద్వీపి
 కచ్చెను.

[illegible]

ఈ యామునానదీతీర్థమునకు వి యాగ్రబంధమునకు విష్ణుచిత్తులతో నొకరి కంటిబిందువు గల్గించి యానీకు గ్రామవిధమున నొకమాత్ర శ్రీచిత్తులతోను విజయము నుచ్చామి లక్ష్యమున జేసియు చచ్చి గ. వా. ౩౪.

విష్ణుచిత్తు జేసివాను య. గ. వా. ౩౪. ౩౫. ౩౬. ౩౭. ౩౮. ౩౯. ౪౦. ౪౧. ౪౨. ౪౩. ౪౪. ౪౫. ౪౬. ౪౭. ౪౮. ౪౯. ౫౦. ౫౧. ౫౨. ౫౩. ౫౪. ౫౫. ౫౬. ౫౭. ౫౮. ౫౯. ౬౦. ౬౧. ౬౨. ౬౩. ౬౪. ౬౫. ౬౬. ౬౭. ౬౮. ౬౯. ౭౦. ౭౧. ౭౨. ౭౩. ౭౪. ౭౫. ౭౬. ౭౭. ౭౮. ౭౯. ౮౦. ౮౧. ౮౨. ౮౩. ౮౪. ౮౫. ౮౬. ౮౭. ౮౮. ౮౯. ౯౦. ౯౧. ౯౨. ౯౩. ౯౪. ౯౫. ౯౬. ౯౭. ౯౮. ౯౯. ౧౦౦.

౧. "యాయునాచారుణ జ్యోతిర్మునీనామృతే

విజయము నొక మున్నగు బుద్ధిగల

చిత్తులను పొందికలు మన నది

విజయమున జేసియున్నది లక్ష్యము."

౪. ౩౪.

౨. "విజయము నొక మున్నగు బుద్ధిగల

చిత్తులను పొందికలు మన నది

విజయమున జేసియున్నది లక్ష్యము."

౩. "విజయము నొక మున్నగు బుద్ధిగల

చిత్తులను పొందికలు మన నది

విజయమున జేసియున్నది లక్ష్యము."

౪. "విజయము నొక మున్నగు బుద్ధిగల

చిత్తులను పొందికలు మన నది

విజయమున జేసియున్నది లక్ష్యము."

౫. "విజయము నొక మున్నగు బుద్ధిగల

చిత్తులను పొందికలు మన నది

విజయమున జేసియున్నది లక్ష్యము."

౬. "విజయము నొక మున్నగు బుద్ధిగల

చిత్తులను పొందికలు మన నది

విజయమున జేసియున్నది లక్ష్యము."

౭. "విజయము నొక మున్నగు బుద్ధిగల

చిత్తులను పొందికలు మన నది

విజయమున జేసియున్నది లక్ష్యము."

౮. "విజయము నొక మున్నగు బుద్ధిగల

చిత్తులను పొందికలు మన నది

విజయమున జేసియున్నది లక్ష్యము."

శెట్టివానినైనా బెండ్లియాడ నని ప్రతిపద్యము. తనకుండ్ర పటపత్రకాయ స్వామిగొఱుకు నమర్చిపెట్టిన కుసుమమాలికల మొదటఁ దానొకవరి తన కొప్పునై ధరించి బాహ్య సౌందర్యమును జూచికొని తరుగ నాశ్రులదండల నెప్పటియట్లు తండ్రీకిఁ దెలియకుండఁ బూలనజ్జుల నుంచునది. ఇట్లనేకదినములు జరుగఁగా నొకనాఁ డామె మాలికను గొప్పనఁ జూట్టికొనుట జనకునికంటఁ బడెను. అతఁ డామెను నోనాడనెఱచి, “శర్ల! నేవుని కర్పింపఁదగిన మాలికల నీ విట్లు ధరించుట యంచితమగునా” యని మందలించి యాది వసమున స్వామికి మాలికాసమర్పణము మానెను. ఆనాటిరాత్రి స్వామి విష్ణుచిత్తునికి స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి మాల్యములు సమర్పింపక పోవుటకుఁ గారణ మడిగెను. అందుల కాతడు “స్వామీ! ముగ్ధయగు నాపుత్రుక బాల్యులభచాపల్యముచే నామా లికను ధరింపఁగాఁ జూచి యది నిర్దాల్య మయ్యె నని పరిహరించితిని; మఱియొకటిఁ గట్ట బూవులు లేకపోయెను. క్షమింపుఁ”డనెను. అదివిని స్వామి సస్తిలోవృత్తుటముతో నిట్లనియె. “ఓయీ! ఆమె యెవ్వరో నీ వెఱుంగనివాడ వగుటచే నిట్లాగర్పియి. ఆమె లోకరక్షార్థమయి యీ విభూతియం దిట్టిరూపముతో నవతరించిన లక్ష్మీ. నీభాగ్యవశమున నీకు లభించెను. ఇటునుండి నీవు నిర్మించుమాలికల మొదట నామెకొప్పున నలంకరించి పిమ్మట మాకు దెమ్ము. ఆమె దాల్చినమాంసము మాకు స్పృహణీయము. ఆమె కబరీ సంపర్కములేని స్రజము నే నొల్లను.” పిమ్మడి విష్ణుచిత్తుఁ డామెయందు పుత్రుక యను ప్రాకృతాభిమానము విడిచి పరవతాభిమానము నాపఁదొడఁగె. ఇట్లు క్రమ ముగా గోదాదేవి సంప్రాప్త యావఁదయై గోపికలవలె విష్ణునిమీం దత్యర్థానురాగముఁ బూని అహర్నిశములు దత్పాస్త్రైకై ధ్యానించుచుండెను. కృష్ణసన్న్దేవముగొఱుకు గోపాంగనలు కాత్యాయనీవ్రతము నాచరించి రని విని యీమెయు వారి ననుకరించి ధనుర్మాసములో ముప్పది రోజులు వెకువజామన లేచి తోడిబాలికలతో స్నానముచేసి పటపత్రకాయస్వామిని నేమించుచు దినమునకొక్కొక్కగాఢమ (జ్ఞోకము) ద్రావిడభావతో రచించి స్వామినన్నిధిని విన్నవించుచు వ్రతము చేసెను. ఇట్లు భగవంతునియం దీమె అత్యంతానుగ్రహ మై విగళితాన్యభావ యగుటఁ జూచి కౌకర్తవ్యతామూఢుడై విష్ణు చిత్తుఁ డొకనాఁ డీమెస్థిలిని పటపత్రకాయితో విన్నవించ నాకారి యీమెను శ్రీరంగ మునకుఁ గొనిపోయి రంగనాథుని కిచ్చి వివాహముఁ జేయు మని ఉపదేశించెను. విష్ణు చిత్తుఁ డట్లు గావించ నీమె రంగనాథుని సాయుజ్యపదవి నొందెను.

ఇది గురుపరంపరావ్రభావములలో వక్కాణింపఁబడిన గోదాదేవి కథ. దీనికిని ఈ ప్రబంధములొక జెప్పఁబడిన కథకును గొంతయు భేదముఁ గలదు. ఎట్లనఁ: ఈగోదా దేవి పూర్వభవమున భూదేవి గావున మూర్వజన్మ స్నేహమువలన మరాళిక, స్రగ్వినీ,

వికావరీ, హరిణీ, మనోజ్ఞ అనునామధేయములుగల నాగకన్యక లీమెలోగూడ నీవిల్లి పుత్రుడుగ్రామములో బ్రాహ్మణగ్రహములయం దవతరించి గోదాదేవికి నెచ్చెలులయి యుండి రని కవి చెప్పుచున్నాడు. ఇదిగాక మఱియొక విశేషము. ఆనవత్కుడు ఛాండసుడు ఈ కామధేవవీహుడు నగువిష్ణుచిత్తుడు కృష్ణనియం దనురాగముగల గోదాదేవియొక్క మనోధవ పదన నెఱుంగజాలక పటపశ్రుకాయినామితో నామె నుచ్చాదావస్థ బొడమిన దని వైద్యముతో విన్నవించ నాస్వామి లోకస్థితి నెఱుంగని యాతనిమాగ్యమునకు నవ్వి “తొల్లిభూదేవికి వహనసమయమందు పరాహదేవునిచే జెప్పబడిన చండాల బ్రహ్మరక్ష స్సూవాద ము నొక పుణ్యకథ నాతనికిఁ జెల్పి యీ సీమత్రిక పూర్వజన్మంబున ధాత్రీ కాంత గావున మనీయ సకల పూజోపచారంబులలో గానంబె నాకెక్కువ ప్రీతికర మనియు విశేషఫలప్రదం బనియు నక్కడలో వినియుండుటవలన నిపుడు దైవవిమ్రేయవతరించి ప్రత్యహంబును తనకు భగవంతునియం దుండెను ననురాగమును బట్టఁజాలక యారీతినిఁ బాటలబాడుచుఁ గీర్తించుచున్నది పఱిండుగాదు. సీకు మేలయ్యెడు ఈమెను రంగేళు సేవింప శ్రీరంగంబునకుఁ దోడు కొని పొమ్మని నెలవిచ్చెను.

— చండాల బ్రహ్మరక్ష స్సూవాదము —

ఈకథ పరాహపురాణాంతర్గతము. శ్రీపరాహభూసేవీ సువాదములో భగవద్దాన మాహాత్మ్యమును బ్రతిపాదించు నలువఁ నాలుగవ సర్గలో నిట్లు చెప్పబడినది.

“శ్రీపరాహ ఉవాచ—శ్లో. జాగరేతు విశాఖాక్షీ జానతోవా పృథానతః, యోమే ప్రగాయతే గీతం మమభక్త్యా వ్యవస్థితః, యావంతి త్వక్షరాణ్యత్ర గీయమానే యశస్విని, తావ ద్వర్తనసాస్రాణి స్వర్తలాకే మహీయతే, ఏవం తు వచనం శ్రుత్వా తత్రసాదాద్వసుస్థరా, పరాహరూపిణం దేవం ప్రత్యువాచ శుభాననా, అహో గీత ప్రభావోవై యస్త్యయా పరికీర్తితః, కశ్చిద్గీతప్రభావేన సిద్ధిం ప్రాప్తో మహాతపాః, పదస్య మమ దేవేత ప్రసాదసుముఖో యది.”

“శ్రీభగవానువాచ—శ్రుణు తత్త్వేన మే భూమే కథ్యమానం యశస్విని, యస్తు గీతప్రభావేన సిద్ధిం ప్రాప్తో మహాతపాః, అస్తి దక్షిణదిగ్భాగే మహేంద్రో నామ కర్వకః, తత్ర ఊరనదీ పుణ్యా దక్షిణే సాగరంగమా, తత్రసిద్ధాశ్రమే భద్రే చండాలః కృతనిశ్చయః, దూరాజ్ఞాగరణే గాలి మమ భక్త్యా వ్యవస్థితః” అని యున్నది.

ఈ చండాలుడు పరమభిక్షుడు తననివాసమునకుఁ గొంతదవ్వుగా మఱియొక యూరిలో నున్న దేవాలయమునకుఁ బోయి యచట భగవత్పన్నిధియందు నిత్యము భగవత్పల్ల్యాది గుణప్రతిపాదకము లగు గీతములఁ బాడుచు భగవంతుని స్తోత్రము జేయుచుండును. ఇట్లు పదిసంవత్సరములు గానికైంకర్యముచేఁ గడపెను. ఒక కాలమందు

కార్తిక శుక్ల ద్వాదశినాటిరాత్రి యామముకాగా వీణసత్తుకొని మంగళకైశీకిని బాడుటకు దేవాలయమునకుం జనుచుండెను. “కాముదిస్వతు, మాసస్య ద్వాదశ్యాం శుక్లపక్షకే. సుప్తే జనేగలేయామే వీణామాదాయ నిర్యయా.” అంతట దారిలో బలవంతుడు క్రూరుడు నైసలప్తరాక్షసుం డొకఁడు వీనిని బట్టుకొని “నేటికి పదిదినములకుండి నాకాహారము లభింపలేదు దైవవశమున నీవు నాకంటఁబడితివి; నిన్ను భక్షింపఁద” నని చెప్పెను. దాని కిమాలదాసరి భయము నొందక “అట్లే నీవు నాశరీరమును భక్షింపవచ్చును. ఈశరీరము నీదియే. కాని నే నీప్రాంతమున నున్న దేవసదనమునకుఁబోయి భగవత్సన్నిధిలో మంగళ కైశీకిగానముచే భగవంతుని రుచింపఁ జేసి సూర్యుఁడుదయంపకమునపు నీకడకుఁ దప్పక రాఁగలను నామాట నమ్మ”మని చెప్పి రాక్షసునకు విశ్వాసము బుట్టించుట కనేకవిధముల శబ్దములఁ జేసెను. ఎంత నమ్మించినను దనఱాడు సరకు గొననిందున నెట్టకేలకు శ్రీమన్నారాయణుని సన్మదేవతలతో సమానముఁగాఁ జూచినవాని మహాపాతకమును బొందెనన నా రాక్షసుఁడు వానిని విడిచి పెట్టెను. వాఁడును ద్వరితగతి చేపమునకుం జని యా రాత్రియంతయు జాగరణ మొనరించి కైశీకి గానముచే సర్వేశునిఁ గీర్తించి తరువాత స్వప్రతిజ్ఞానుగుణముగ రత్నోని వాసభూత నగు స్యగ్రోధపాదపంబు దిరిజేరి “ఇక నాడు, పచ్చియన్నాఁడు. నిన్నుచ్చవచ్చినటుల నన్నెక భక్షింపమని ఎలుగెల్ల చెప్పెను. ఆమాట విని నాశుని కిమాలదాస సన్నిప్రతి నున్నవాని నొ “అను! ఏ డెట్టి మహానుభావము! మహానాథ! నీవు నన్ను బట్టుకొని నీవు నన్ను చూడఁబడ! త్వంద్యురాత్రో” చిఁడఁల పుష్కలముల నుల్లి. ఫలం గిశస్య మే వేహి.” నీ వీరాత్రి విష్ణు సత్సంధిఁ జాగరణముచేసి వాడెని నాటయొక్క ఫలమును నా కిచ్చి తరింపఁ జేయఁము. లేక తపిర్థ మును నొసంగుము; అందులను సమ్మిలించవేని యొక యామములోఁ బాడినపాటయొక్క ఫలమునైన నా కిమ్ము; దానికి నంగీకారము లేని యెడఁ గొనపాట యగు కైశీకియొక్క నుకృతము నయిన నాకు ధారవోయు”మని రాక్షసుఁడు దాసరి పాదములవైఁబడి కుబిధములఁ బ్రార్థింపఁ దట్టుకుద కాతఁడు కరుణించి కైశీకి గానఫలము నిచ్చెను. తత్క్షణంబు వానిపితృచత్వము నివర్తించెను. ఇట్లు శ్వపాకని కృపచే నిష్పత్తితో జన్మఁడైన, యాతఁడు బ్రహ్మణుఁడై యెదుట నిలచి తనపూర్వజన్మపుత్రాంతము నిప్పగింప జెప్పె. “నేను పూర్వము చరకగోత్రోత్పన్నుఁడ నైన నామశర్మ యను విప్రుఁడ. నేను చేయఁబూనినయశ్శకర్త సమాప్తి నొందకమున్ను కులదోషముచే దీక్షాదినములలో మృతినొందితిని. దాన నీజన్మము సంభవించెను. నీదయచే నీవు దుర్బిష్టుఁడనైతిని. పోయి వచ్చెద, సెలవిమ్ము” అని పలికి యా మాతంగుని విడిచివై తనయన్యం జగెను.

పై సువపాదింబడిన మాతంగ బ్రహ్మరక్షస్సంవాదమునకు బ్రధానకథతో సంబంధము లేకపోయినను కవి యేదో యొకవిధమున సంబంధముఁ గల్పించి కొన్ని మామూలుఁ జేసి దీనిలో విశిష్టాద్వైతమునక సుప్రదాయమున, యుక్తి చాతుర్యమును, జ్ఞాన పూర్తియుం గనఁబఱచి మిక్కిలి సొగసుగా వ్రాసినాఁడు. ఎట్లనః

మాలదాసరి తనవల్లెనుండి లెరుక్కురుంగుండి యను దివ్యజేశవందున్న జేవాలయ మునకుఁ బోవుచుండ మార్గసుధ్యమున రాక్షసునిచేఁ బట్టుకొనఁబడియె. అనేక నీతులను ధర్మములను సయొక్తిగముగ బోధించినను విడువలేదు. తుద “కన్యజేశవలతో శ్రీమన్నా రాయణునిఁ దుల్యముగాఁ జూచినవాని పాపము నొందినవాడ నగుదు” నని ఘోర ప్రమాణముఁజేయఁగా రాక్షసుఁడు వానిని విడిచెను. దాసరి కురుంగుడినఁబి కోవెలకుఁ జని శైలిక గానముచే భగవంతు నానందింపఁజేసి లెరుగ బ్రహ్మరక్షస్సునకుఁ పచ్చి “నా ప్రతిజ్ఞాప్రకారము వచ్చివాడను, నన్నిక భక్షింపు” మని నడిచిన, యారక్కుసుఁడు మనః పరిపాకముఁ జేసి జ్ఞానోదయముఁ గలవాడై “ఓయి మహాభూవా! ఇంపై నా ఆయోగ్యుడను గణింపకుము. ఎవ్వఁడైన నీహటి భాగవత వశంసుఁ డొకఁడు వచ్చి నన్నెన్నఁడైనఁ జూచ జేయ నా యని వెచియుంటి. నీ విట్లాఁతిచ్చట న్యాయమా? నన్నివికాచాన్యమును డి యధిగతులు నువాయ ముఁచింపుము. ఘోరమునకుఁ బె నే డింక ప మొనర్పలేదు. ట్టి నికే శ్రీమునిఁ బంతున్ను. తెసి నవలొత్తక దివి నొకఁడను అధిపతిని భిక్షులన పంతున్ను. ట్టి న ట్టి పులనై రక గలదు. కవుల కేపును భిషక్కులైన భిక్షులు బాధపడు. యుక్తి ఘము నాకిచ్చి నన్ను రక్షింపు” మని యనేకవిధముల మొఱివిడ విష్ణుభక్తు డైన దాసరి యొప్పునలేడు. అందుపై రాక్షసుడు గుర్వాజ్ఞ కుల్లంఘించి గోపుమయనగంధ్రమును నకలజనుల కుద్ధాపించి చెప్పిన శ్రీవైష్ణవసిద్ధాంత కర్తయగు శ్రీరామానుజుని వరసమృద్ధియుఁ బరోపకారమృద్ధి యునుఁ గొనియాడి నీవు నాపగిదిని నావిషయమయి యపకరింప వలయు నని ప్రార్థించి, లెరుగ నా రామానుజమునియే మఱియొకజన్మంబున రమ్యకామాతృయోగియై యవ తరించె ననియు, నతఁడై కాలాంతరమున శతకోపుఁడై జనించి జ్ఞానహీను లయిన మనుజులకు జ్ఞాన ముపదేశించి భగవద్భక్తుల నొనరించె ననియుఁ జెప్పెను. ఇది శ్రీవైష్ణవమత సంప్రదాయగ్రంథ విరుద్ధము. శతకోపునికంటె రామానుజముని చాలకాలమున కీవల జన్మించినవాఁడు. శతకోపుఁడు విష్యక్సేనాశసంఘాతుఁ డనియు, రామానుజముని శేషాంశసంఘాతుఁ డనియు, విశిష్టాద్వైతమతగ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. ఇదికాక మరి యొకవిశేషము. శతకోపునికంటె తరువాతివాడైన రామానుజముని భూతకాలక్రియ చేతను, ప్రాచీనుఁడైన శతకోపుని తనకు సమకాలికుడైన వేదాంతదేశికుని భవిష్యత్కాలక్రియచేతను గవి నిర్దేశించెను.

వరాహపురాణాంతర్గత బ్రహ్మరాక్షసుఁ డెక్కడ? వారికంటె బహుకాలము తరువాత జనించిన శతకోప రామాసుజ వేదాంతనే? కాదు యెక్కడ? అని చదువరు లకుఁ గలుగు సంశయమును, కవి “ఇట్టి యేవ్యంబులు మదియ దివ్యబోధంబున నెఱింగి యుండుదు నని” తన దివ్యజ్ఞానముతో భవిష్యత్తు నెఱింగి బ్రహ్మరాక్షసుఁ డెచ్చి నట్లు వ్రాసి చమత్కారముగాఁ దొలఁగించెను.

విష్ణుట సీపికాచము దాసరితోఁ దనభూర్వపుత్రాంతమును జెప్పుటలో దా నొక కాలముందు పథికసామర్థ్యముతోఁ గ్రామాంతరమునకుఁ బోవుచుండ దారిలో దొంగ లడ్డగించుకొని బాటసారులను దోచుకొని రదియి, ఆరస్యపులలో నొకఁడు తన సంచిని దీసికొనఁగా నెదిరించిన తనయఁ గత్తితో నతఁడె ననియు, కాకత్తశ్రు నాముఁ డగు నా చోరునిఘోరరూపము దనకటైదుట ప్రేమాడ దీసికట్టుండ ప్రణవేదినచే మృతి నొందఁ దనకీ బీభత్సరూపము కలిగె ననియుఁ జెప్పెను. ఇదియంతయుఁ గురువరావరా ప్రభావములో ననుక్తము. అంత దాసరి యారక్కసునికిఁ గైకీకాన ముక్తము సంగట వలన విప్రత్వంబై కాక భాగవత శ్రీయుతుఁ గలిగి పరమానందభరితుడై సూరిష్ఠు భక్తునిఁ బూచించె. ముక్తసంసార సంగుండై బహిష్కరితాది పుణ్యక్షేత్రముల దీర్ఘయాత్రఁ జరింపఁబోయె.

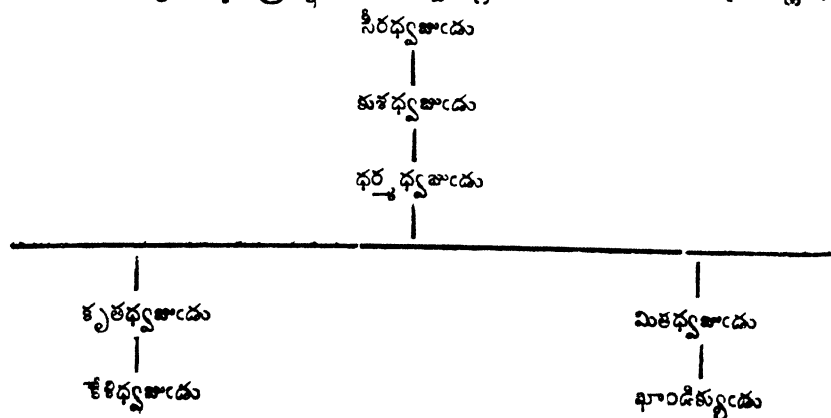
❧ ఖాండిక్య కేరధ్వజుంబాదము ❧

ఇది శ్రీ పాశుర కృత శ్రీ శిష్టుపురాణపఠాంతముగా వర్ణనక్తిమాధ్యాయ ములలోఁ బరాశరనిచే మైత్రేయబుషికేఁ జెప్పఁబడియె.

ఈకథ శ్రీమద్భాగవత నవమస్కంధముందు పదమూడవ యధ్యాయములో నించుకంత సూచన జేయఁబడినది.

“కృతధ్వజసుతోరాజ న్నాత్త విద్యావిశారదః,
ఖాండిక్యః కర్తతంత్రజ్ఞో భీకః కేరధ్వజాద్ధతః”

(20 వ్లో.)

ఈ ఖాండిక్య కేశిధ్వజాలు వైని వ్రాయబడిన వృక్షమువలన నన్నదముల బిడ్డలని నృప్తమగుచున్నది. వీరిరువురు రాజ్యామిషణీలులై చిరకాల మొకరితోనొకరు బోరాడిరి. తుదకు కేశిధ్వజుడు రాజ్యమును గెల్చుకొనగా ఖాండిక్యుడు మంత్రి పురోహిత భటవర్గముతో సరిజయనకు జని పర్వ కుటీరముల నివసించుచుండెను. కేశి ధ్వజుడు రాజ్యము వశపఱచుకొని స్వర్లోక ప్రాప్తికై యజ్ఞముల గావించుచుండ నొక కాలమున గ్రహాద్విప్తమయి విడువబడిన యజ్ఞపశువు వృక్షముచే ధీతీతంబయ్యె. ఈయజ్ఞపశుభంగమున కురురావంబగు బ్రాహ్మశ్రీశ్రుతింబు నెవ్వరును జెప్పరాక ఖాండిక్యునికడకుఁ బోయి తెలిసికొని రమ్మని కేశిధ్వజున కుపదేశించి.

అప్పుడు కేశిధ్వజుడు ఖాండిక్యునియొక్కకు జని వివరములను జేసి పశులొకమునకు నిష్క్రమించి గనుంగొని గురువక్షిణ గ్రహింపు మని యాశని నిర్బంధించెను. ఆతఁ డందుల కియ్యకొనక నీ వాత్తవిద్యావికారముడవు గావున నా కార్యశక్తిత్వము నుపదేశించి యీ సంతాపంధమునుండి తొలగింపుము. నా కింతకంటె నెద్దియైన బ్రార్థితము గా జని వేడుకొనెను. కేశిధ్వజుడు ఖాండిక్యుని యథాప్రార్థితముగా వాత్తవిద్య నుపదేశించి యాతనికిమూరునిఁ బోడితెచ్చి తా నవహరించిన రాజ్య మాదాలని కిచ్చి బ్రాభిషేకింపఁ జేసెను.

ఈ యీ విధి లేకమును గూర్చలేదు. శ్రీవృష్ణునియొద్దకు వెళ్లునట్లు ఆట్లనే వ్రాసియున్నాడు.

● పాండ్య రాజుల చరిత్రము ●

ఈ ప్రబంధములో వర్ణింపబడిన మగ్నృధ్వజుడను దక్షిణమధురాపట్టణపురాజు పాండ్యవంశజుడు, విష్ణుచిత్తుని సమకాలికుడు గావున నీకనికాలమును నిర్ణయించుటయు నీ ప్రకరణములో బొందులచరిత్రమును గొంత వివరించుటయు బ్రస్తావన మని యెంచి యీ వృత్తాంతము నిచటఁ బొందుపఱచుచున్నాడను.

ఈ పాండ్యవంశపురాజులు మిక్కిలి ప్రాచీనులు. దక్షిణహిందూజేశపు చరిత్రముఁ బట్టిచూడగా వీరు శ్రీమృళకమునకు ముందు నాల్గవశతాబ్ది మొదలుకొని కడునాఱవ శతాబ్ది కొనపఱకు రాజ్యముఁ బాలించినట్లు కానవచ్చుచున్నది. వీరిరాజ్య మొకప్పుడు మార్కునముద్రతీరము మొదలుకొని పశ్చిమనముద్రతీరమువఱకును, దక్షిణమందు కన్యాకుమారిగ్రామవఱకును వ్యాపించియుండె ననియు, నిప్పుడు మధుర తిరునెల్వేలి కోయంబుత్తూరు తిరువాన్కూరు లనునవి యారాజ్యములోని వనియు, శ్రీకుఠుగోళజ్ఞుడగు టాలమీ యనువాడు చరిత్రములో వ్రాసియున్నాడు. ఈ పాండ్యులరాజ్యమునకు మధుర రాజధాని. యధిష్ఠిరసోదిరుండైన అర్జునుడు మలయ

భృజుడను రాజుయొక్క పుత్రికయగు చిత్రకాంత యనెడు కన్యకను బెండ్లియాడె ననియు, వా రుభయులకు జరించిన సంతానమువలన నావంశమునకు పాండ్యవంశ మని పేరుదవె ననియు నొక ఐతిహ్యములను కాని, యిట్టిపురాణాధార సత్యత్వా సత్యత్వములను నిశ్చయించుట మనకు శక్యము గాను. వీనివలన వాస్తవచరిత్రాశ మేమియు నేలదు. ఏల యన, మనపూర్వులు తాము రచించిన గ్రంథములయందు దమ భాషాపరిశ్రమమును సమకవితాచాతుర్యమును గనఁబఱచుటయందును, వర్ణనలను నాయుత్తలకు లేని మహిమల నారోపించి ప్రయుటయందు నెక్కువ శ్రమ పడినదిగాని, వాస్తవచరిత్రమును దెలుపుటయందు సుతాపహముఁ జూపరైరి. అందుచే మన ప్రాచీనగ్రంథములవలన నీపాండ్యుల వాస్తవచరిత్రమును మనము దెలిసికొనఁ జాలము.

Vicent Smith's "Ancient History of India", Dr. S. Krishna-swamy Aiyangar's "Ancient History of India", Dr. Bhandarkar's "History of the Deccan", K. K. Pillai's "Tamil 100 Years ago" అను గ్రంథములవలనను, సింహళ ద్వైపావధానల మహావాక్యమును గ్రంథములవలనను, ప్రాచీనద్రావిడ వాఙ్మయము వలనను (Ancient Tamil Literature) ప్రముఖములును మొదలగు వృత్తి కు తుంగునివరకు రాజ్యమేల వంశ దేశపు రాజుల రాజములవలనను పాండ్యచరిత్రము సవిస్తరముగా దెలియను.

అందుగాని దును దేని భగవంతునియందె యిది విశేషము లగు విదేశమునను నీ సూర్యుల బరిధార్త దేవీ క్రసిద్ధిగాంచిన సోమ కుమారిజు నుమారు రెండు వెల నూటదెబ్బ సంవత్సరముల క్రిందట రాజ్యముచేయుచున్న సముద్రము దీనినిరాజ్య మిధరభభాగములలో ద్వైపాగ మైముందుట సూర్య దక్షిణమున మైసూరు రాజ్యము దుగ్గు సిద్ధపురమువఱకు వ్యాపించి యుండెను. ఆపు డీ హిందూద్వీపకల్పముయొక్క దక్షిణాగ్రభాగముకొన్ని స్వతంత్రరాజ కుటుంబములచే బరిపాలింపఁబడుచుండెను. వానిలోఁ బ్రధానమయినది పాండ్యరాజ్య కుటుంబము. దిరకాలము క్రిందటినుండియు నీ పాండ్యులు క్రమ నాగరకులయ్యుండి రుటకు శ్రీరామాయణము మహాభారతము వాయు మత్స్య పూర్వంజేయాని పురాణములు ప్రబల ప్రమాణములు. శ్రీరామాయణములోఁ గిష్కింధాకాండము నలువదియవపర్వము సుగ్రహేందు సీతాస్వేషగార్థములు దక్షిణదిక్కువఱకుఁ బడఁ బడిన హనుమదాది వానర పుంగవులతో "తతో హేమమయో దిప్యో ముక్తావణి విభూషితమ్, యుక్తా కవాటం పాండ్యానాం గతాద్రక్ష్యగవాశా" అని చెప్పియున్నాడు. మహాభారతమందును పాండవసమీపం దగు సహదేవుడు సభాపర్వములో ముప్పదియవ యధ్యాయమందు "యుయుభే పాండ్యరాజేన దివసం నకులానుజి, తం చిత్వా సమహాబాహుః ప్రయయా

దక్షిణాం దిశమ్" అనుష్ఠానములలో పాండ్యరాజుతో యుద్ధముచేసి వానిని జయించినట్లు చెప్పబడియున్నది. పూర్వోక్త వచన ప్రామాణ్యములట్టి యీ పాండ్యులు చిరకాలపు వారనియు బలపరాక్రమైశ్వర్య సుపన్నులని యీ యెడలెయవచ్చుచున్నది.

పతంజలి శ్రీస్తుతమునకు ముందు నూటయేటది సంవత్సరముల నాటివాడనియు, కాత్యాయనుడు మున్నూట యేటది సంవత్సరములనాటివాడనియు, పాణిని యేడవ శతాబ్దము నాటివాడనియు పండిత భండారుకారు వ్రాసియున్నాడు. ఈ పాణిని సమకాలమునందె భరతఖండముయొక్క దక్షిణాగ్రభాగమునందాద్యులు వ్రేకుండి వచ్చి స్థిరపడినట్లు గ్రంథసిద్ధాంతమువలన గానవచ్చుచున్నది. ఏలయునః పాండ్యశబ్ద నిర్వచనము పాణిని సూత్రములలో గానరాకుండుటచేతను కాత్యాయనుని వార్తికములలో గానవచ్చుటచేతను దక్షిణహిందూస్థానముయొక్క వృత్తాంతము పాణినికంటె గాత్యాయనుని కెక్కువగా జెలిపియుండవచ్చునని యూహింపవలసియున్నది. జనపదశబ్దాత్ ఉత్పత్తియాద్యో. 4-1-16రి. దీనిపై వార్తికములు. ఉత్పత్తియనమానశబ్దాజ్ఞన పదాదైస్య రాజస్య పత్యవో; పూరోర్ణాక్షప్య, పాండోర్యో—తే తద్రాజాః 4-1-17ఓ.)

"Katyayana, however, the object of whose aphorisms called Vartikas is to explain and supplement Panini, shows an acquaintance with southern nations. Panini gives rules for the formation of derivatives from the stem of tribes of whom we have at the same time the names of the countries inhabited by them in the sense of "one sprung from an individual belonging to that tribe," and also, it must be understood, in the sense of "King of the country." Thus a man sprung from an individual of the tribe of the Panchalas or the king of the country of Panchalas, is to be called Panchala; a descendant of a Salva or the king of the country of the Salvass, is to be called Salvaya. Katyayana notices here an omission; the name Pandya is not explained by Panini; Katyayana therefore adds, "one sprung from an individual of the tribe of the Pandus or the King of their country should be called a Pandya"

Dr. Bhandarkar's Early History of the Deccan, vi Page.

అత్యుచిత దేశమునకు వచ్చుకాలమునకే వీరిచట స్థిరనివాసులై యుండుటచే గొండలు వీరి ననార్య (Non-Aryans) సంతతివారని వ్యవహరించుచున్నారు. అట్లు వ్యవహరించువారు "చండు=పూర్వము అను నర్థమిచ్చు ద్రావిడభాషాపదమునుండి యీ పాండ్యశబ్ద ముత్పన్నమయిన దని వక్కాణించెదరు. ద్రావిడభాషలో నీ పాండ్యులకు "చంచవో, కారియో" అని పేర్లుండుటచే గాత్యాయనుని యభి

ప్రాయము నకుద్ధింకుటచే నని వేఱుగాఁ జెప్ప నవసరములేదు. ఈ వృక్షవృత్తివలననే వీ రార్యుని రుజువుచేయుటకు బుష్పలసాక్ష్య ముండఁగా బాడితు లయినవా రెవ్వరును వీ రాశ్యేభరు లని చెప్పఁ జాలరు.

సింహాద్వీపమునకు మొదటి రాజైన విజయఁ దరువాఁడు క్రీస్తుశకమునకు ముందు 473-వ సంవత్సరమున బుద్ధుఁడు నిర్వాణమునొందినననుచు సింహాద్వీప మున నోడ దిగి వచ్చెను. ప్రతిసంవత్సరము తా మపాయనముల నిచ్చుచున్న పాండ్య నృపాలుని పుత్రికను బెండ్లియాడె నని మహావంశ ము బొద్ధగ్రంథముందుఁ జెప్పబడి యున్నది. ఈకథలొ నిజమేమైన నున్న యెడల పాండ్యరాజ్యము సింహామునకంటె బ్రాచీనతర మయినదని యిందువలన గ్రహింపవగు. క్రీస్తువనశముందు మూడవశతాబ్దిగా గ్రీకురాయబారి యగు మెగస్తనీసువాఁడు పాండ్యరాజ్యోన్నతినిగుఱించి యొక చిత్రమయిన కథఁజెప్పెను. వాఁడిట్లు వ్రాయుచున్నాఁడు: "తరువాత పాండో వచ్చెను. హిందూదేశములొని దొకటియే స్త్రీచే నేలబడుచుండెడివారి. పౌరకిల్లను వానికిఁ బుత్రసంతతి లేదు. ఒక కూతురు యుండెను. అతఁడు దానియందధిక ప్రేమగల వాడై దాని కొక గొప్పరాజ్య మొసంగెను. ఆమె సంతతివారు మనుషులు గ్రామ ములకు నొకలక్ష యేలదివేల వదలి వైద్యమునకు నయిదువందల యేనుగులకు నిధివతులు యుండిరి" పాండ్యరాజ్య స్థాపకమును గురించిన కథకే గ్రీకు దేశపు రాయబారి విశ్వశమును మరీయొకపాతాళకరమును గల్గించె ననుటకు సందియములేదు.

క్రీస్తునకు ముందు రెండవ శతాబ్దియందలి బొద్ధమతస్థులచిహ్నము లిప్పటికి నీపాండ్యదేశము దచ్చలచ్చటఁ గానవచ్చుచున్నవి. బొద్ధభిక్షువు లిచ్చజీవితా ధ్యానా సక్తులై ముఖ్యముగ నివసించెను గుహలు వానిలో శిలాశయ్యలు నాదేశము దిప్పటికిని ప్రతివర్షతమందును గానవచ్చుచున్నవి. సింహాదేశపు బొద్ధమతబోధకుల బోధనదార్థముచే నీ పాండ్యదేశస్థు లందఱు నాకాలముందు బొద్ధమతము నవలంబించిరి. క్రీస్తుశకమునకు ముందు నాల్గవశతాబ్దియండియొ వీరికి సింహాద్వీపవాసులతో సుబంధ ముండుటచే నా మాతనమత సిద్ధాంతముల నెఱిగిన వారయి యుండి రని సంభావించు టకు దగిన హేతుసామగ్రి కానవచ్చుచున్నది.

ఈ పాండ్యదేశస్థులు క్రీస్తుశకమునకుముందు మొదటి శతాబ్దియండి క్రీస్తువనకు వెనుక నాఱవశతాబ్దివఱకును నాగరికతా సంపన్నులైన షడవటి జాతులవారితో ముఖ్యముగా రోమకపురీవాసులతో వాణిజ్యసంబంధము గలిగి యుండిరి. గ్రీకు, ఈజిప్టు, రోము, పార్సీకము, అరేబియా, చైనా మొదలగుదేశమున నావలు వర్తకము కొఱుకు దక్షిణ హిందూస్థానము దుందురేవులకు దఱుచుగ వచ్చుచుండెను. తామ్ర పద్మనదీగతము లయిన మాత్రికములు రోమకనగరములలో శతగుణిత మూల్యమునకు విక్రయింకుటచుండె నని ప్లినీ (Pliny) యను భూగోళశాస్త్రజ్ఞుఁడు వ్రాసి

యోగ్వాదు. మత్స్యములు సుగంధిద్రవ్యములు, ఆధీరణములు మొదలగువస్తువులను రోమకవునివణిజులు పాండ్యదేశమునుండి కొనిపోయినట్లు ప్రాచీన ద్రావిడ గ్రంథముల యందు ప్రాయ బడి యున్నది.

ఈ పాండ్యులచరిత్ర మింతవఱకును విదేశీయులుచెప్పెడి వృత్తాంతమువలనను, జౌధగ్రంథముల వలనను మనకుఁ జెలియవచ్చినది. ఇటువైరివీరిచరిత్రమును జెలియుటకు ముఖ్యధారములయిన ప్రాచీన ద్రావిడ గ్రంథములఁ గొన్నిటిని పరిశీలింకము. అవి యెవ్వి యనః 1. ఇరైయనా రగప్పారుళ్. 2. పత్తుప్పాట్టు 3. పురనానూర్ 4. శిలప్పదికారం. 5. మణిమేకలై మొదలగునవి. వీనిని ప్రాసిన ప్రాచీనకవు లిప్పుటినానివలెఁ దమకవితాచాతురిని, కల్పనలను, శబ్దజైచిత్రిని గనఁబఱచుటమాని కేవలము తాము ప్రతిపాదించఁబూతుకొనిన యంశములయొక్కనశ్శతనే జెల్లడిచేయఁగోరి తమకు ననుకూలముల బోషకులు నయిన ప్రాచీనరాజ పుంగవుల వాస్తవచరిత్రమును లోకముందుఁ బ్రకాశింపఁ జేసిరి. ఇట్లు ప్రాసిన ప్రాచీనద్రావిడ గ్రంథకర్తలలో పురుంబనరుప్పద మకుగ్రామమును ప్రాసిన కడియలూరు రుద్రంగన్ననారకు గ్రంథకర్త సర్వాధికుఁడు. కాని యీగ్రంథము లేకాలమందు ప్రాయఃబడెనో ఆకాలమును నిశ్చయించుటకుఁ దగిన సాధనము లేవిధియిం గానరావు. ఈ యంశమును నిర్ణయించుటకు మనము పై ప్రమాణములని (External Authorities) సాధనముగాఁ జేసికొనవలయును. ఈవిషయమందు మిన్నమొన్నటివఱకు మనకు నవసరము మొనర్పఁదగిన పరిశీల మేమియు లేకయుండెను. కాని యిటీవల కొలఁదిదినములక్రియకుఁ గ్రెక్కఁగాఁ గొనుఁగొనఁబడిన చిన్నచునూరు శాసనములవలనను, వేళ్ళిక్కుడి శాసనములవలనను పాండ్యచేళాధిపతుల యొక్క వృత్తాంతమును సాకల్యముగాను తృప్తిగాను జెలిసికొనుటకు సమర్థులమయితిమి.

Mr. K. U. Subrahmanya Iyer, B.A., M.R. A.S., Christian College Magazine, 1914.

ఇరియకాక ద్రావిడ మహాభారతమును రచించిన పెరుండేవనా రెనునతఁడు వైరిచెప్పఁబడిన ప్రాచీనద్రావిడ గ్రంథములనన్నింటిని సంగ్రహించి యొకచోట జేర్చి నాని కన్నీటికిని వ్యాఖ్యానము నుచోద్ధాతమును రచించెను. తనబోషకుఁ డగు నంకిపోత పర్తయను పల్లవవంశపురాజు నీతఁడు గ్రంథాదినిఁ జేర్కొనుటచే నీతని కాలము నిష్కల్పప్రముగాఁ జెలియవచ్చుచున్నది. ఈ పల్లవరాజు నవమశతక ప్రారంభమందు రాజ్యమేలిన ట్టితర ప్రమాణములవలనఁ గానవచ్చుచున్నది. కావున నీయాధారముఁబట్టి వైరుదాహరింపఁబడిన ప్రాచీన ద్రావిడ గ్రంథములకు నాయకు లయిన పాండ్యరాజులలోఁ గొందఱు వృత్తాంతము స్పష్టముగా మనకుఁ జెలియుచున్నది. చిన్నచునూరు వేళ్ళిక్కుడి శాసనములయందుఁ జెప్పఁబడినవారును ప్రాచీనద్రావిడ గ్రంథములయందుఁ జెల్లింపఁబడిన వారు నొక్కటియే కావున, వీరి వంశానుక్రమణికను వంశవృక్షరూపముగా నిచటఁ గావుచున్నాఁడను.

చిన్నమనూరు శాసనమునందలి రాజులు.

1. అరి కేసరి పరాంకుళమ రివర్

2. జటిలవర్

3. రాజసింహుడు

4. వరగుణమహారాజు

5. శ్రీమార శ్రీవల్లభపరచక్ర శోలాహుడు

6. వరగుణవర్

(A. D. 362.) సింహాసన మెక్కెను.

7. పరాంతకవీరనారాయణశదయన్

8. ద్వితీయ రాజసింహుమారవర్.

వేల్మిక్కుడి శాసనము

1. పాల్వగనవైముడుకుడుమికాలాల్

2. కడంగన్

3. మరవర్

4. నెలియన్ శేదన్

5. అరికేసరి సముసమన్ మారవర్

6. శదయన్ రణధీర

7. తెరారన్

8. కడుంజడయన్

9. రాజసింహ

10. వరగుణమహారాజు

11. శ్రీమార శ్రీవల్లభ

12. వరగుణవర్

13. పరాంతకవీరనారాయణ శదయన్

14. రాజసింహ

ఒక పట్టికలోనున్న జటిలుడు మొదలుగాగల రాజులే రెండవ పట్టికలోను గూడ గానవచ్చుచున్నారు. ఈ చిన్నచూరు కాసము రెండవపట్టికలో పదు నాల్గవవాడయిన రాజసింహునికాలములో బుట్టినది. క్రీస్తువెనుక 907-953 సంవత్సరములలో రాజ్యము చేసిన ప్రథమపరాంతకుడొక పాండ్యదేశపురాజును జయించి నట్లు చోళదేశపు కాసనములవలనఁ దెలియఁబడుచున్నది. కావున చిన్నచూరు కాసనములు పదియవ వత్సరకతకుండు వ్రాయఁబడె నని చెప్పవచ్చును. ఈరాజసింహుని పితండ్రియైన వరగుణవర్మ యువవాడు క్రీస్తుశకమునకు వెనుక 912-వ సంవత్సరమున పట్టాభిషిక్తుడయ్యె ననునశము వరగుణవర్మయొక్క తమ్మునిమారుండైన రాజసింహుడు ప్రథమపరాంతకునిచే జయింపఁబడిన రాజసింహుడు నొక్కడే యని స్థిరపఱుచుటకు సహకారిగా నున్నది. ఈవరగుణవర్మయొక్క పట్టాభిషేకపు సంవత్సరమునకుఁ దెలియుటవలన ప్రథమపట్టికలో రెండవవాడును, ద్వితీయపట్టికలో నెనిమిదవవాడు నైనట్టియొక జటిలవర్మ యను సుస్కృతనామమును, సెడుంజడయ్ (ద్విర్ణమయిన జడలుగలవాడు) అనుద్రావిడనామమును గలిగినవాడైనట్టిరాజు యెనిమిదవ శతాబ్దము యొక్క మూడవ భాగమం దున్నట్లు మన మూహించుకొనవచ్చును. మధురశిల్పాలోనున్న అనైమలై (గజగిరి) అను కొండమీదఁ గట్టఁబడిన నృసింహాలయములో దొరికినదియు, 770 వ సంవత్సరమున వ్రాయఁబడినదియు నైన యొకకాసనమువలన నీ జటిలవర్మ యనువాడు సెడుంజడయ ననువాడు నొక్కడే యని మనము స్థిరపఱుచుటకు గమగలమగుచున్నాము. వైష్ణవమతగురువులయిన పన్నిద్దరాళ్వార్లలో నొకఁడయిన మధురకవి యీజటిలవర్మకు మంత్రిగా నుండె ననియు నాతని యధికారమందీ దేవాలయము కట్టఁబడె ననియు నాకాసనమువలన నున్న మగుచున్నది. వేర్విక్కుడి దానకాసనములలో గూడ నీ యంశములే చెప్పఁబడుచున్నవి.

ప్రథమపట్టికలో శ్రీమారశ్రీవల్లభ పరచక్రకొలాహలుఁ డనియు ద్వితీయ పట్టికలో శ్రీమారశ్రీవల్లభుఁ డనియుఁ జెప్పఁబడిన రాజు క్రీస్తువెనుక 912-వ సంవత్సరమున సింహాసనము నధిష్ఠించిన వరగుణవర్మయొక్క తండ్రి. ఇందువలన నితఁడు తొమ్మిదవ శతాబ్దియందున్న వాడని మనము నిశ్చయముగాఁ జెప్పఁగలము. గురువరంపరా ప్రభావము, ప్రపన్నాకృతము, దివ్యసూరిచరిత్రము మొదలగు శ్రీవైష్ణవ మతగురుచరిత్రములలో నికడే శ్రీవల్లభ దేవుఁ డని చెప్పఁబడుచున్నాడు. ఇతడే విష్ణుచిత్తుని (పెరియాళ్వారు) రావించి పరతత్త్వనిర్ణయము జేయించి విద్యాకులకు గ్రంథి నొసంగినవాడు.

ఇతని నీ ప్రబంధకర్త “తత్పురంబేలు పాండ్యచక్రవర్తిభవాడు” అని నిర్దేశించి యున్నాడు. మత్స్యధ్వజుఁ డనగా మత్స్యమును ధ్వజమందు చిహ్నముగాఁ గలవాఁ

దని యర్థము. జనకునికి సీరధ్వజుఁ డనియు, ఆర్జునునికి గోధ్వజుఁ డనియఁ ద్వజచిహ్నము లచే దిరుదములు గలిగిన ట్టితనికిఁ గూడ ద్వజమందు మత్స్యచిహ్న ముండుటచే నితఁడు మత్స్యధ్వజుఁ డని వ్యవహరింపఁబడెను. ఇది ప్రకృతమనకు విరోధింపదు. ఈరాజుపేరు వల్లభనేవుఁడు కా దని సమర్థించుట కిది యుపపత్తి కానేరదు. ఈవిష్ణుచిత్తుఁ డాభ్యార్థ కోవలో నాల్గవవాఁడు.

“భూతం, సరస్వ, మహదాహ్వయ, భట్టనాథ, శ్రీ భక్తిసార, కులశేఖర, యోగి వాహన్, భక్తాంఘ్రిరేణు, షరకాల, యతీంద్ర మిత్రా, శ్రీమత్పరాంకుశమని, ప్రణతోస్తి నిత్యమ్” ఇది శ్రీచైత్యపుల గురువరమృరాసుంధాన స్తోత్రము. మొదటి మువ్వు రాభ్యార్థయొక్క కాలమును నిర్ణయించుటకు దగిన చరిత్రాంశములుగాని శాసనములు గాని యెచటను దొరకనందున వాగికాలము మనకుఁ జెలియదు. వారు పురాణాధిత పురుషులవంటివారు కాని (Mythical Personages) చరిత్రతో నుబంధించినవారు కారు. కలియుగము నలువదియఱుసంవత్సరము లయిన శరువాత నీవిష్ణుచిత్తుఁడు జనన మొందినట్లు మత్స్యగ్రంథములలో వ్రాయఁబడియున్నది. ఈకాలమును మన మొప్పుకొన్న యెడల నీ విష్ణుచిత్తుఁడు శ్రీస్తుతకమునకుముందు మూడువేలయేఱదియఱుసంవత్సరముల క్రిందట నున్నవాఁడు కావలయును. అట్లయినచో బౌద్ధుల తక్కుడ? వీరి చరిత్ర మెక్కడ? పాణినిసముద్రము శ్రీస్తుతకముందు విడవక తాబ్దినాటివాఁ డనియు, ఆసమయ మందే ఆర్యులు దక్షిణ కొండూ స్థానముందు స్థిరపడిరినియు, శ్రీస్తుతునకుముందు నూటయేఱది సంవత్సరముల క్రిందటి వాడైన కాత్యాయనునిచేఁ బౌద్ధ్యశబ్ద నిర్వచ నార్థక మయినవార్తికమువ్రాయఁబడెను గాన నీపాండులస్థారంభము పాణిని కాత్యాయనులకాలమునకు మధ్య నయియుండవలయు ననియు, డాక్టరు భిండాడుకారుకారు తన గ్రంథమందు వ్రాసి నని యిదివఱకే చెప్పియున్నాఁడను. మనపూర్వులకుఁగలగణన విద్యయందు (Chronology) శ్రద్ధ మంద మని లోకాడ వ్రాసియుంటిని.

కావున సమకాలికు లగు విష్ణుచిత్త వల్లభుడేవు లుభయులు తోమ్మిదవ శతాబ్దమువారిని వై చర్యచలనఁ జేరిన సారాంశమైయున్నది.

ఈ ప్రబంధమును రచించిన కవికిఁ గలిగిన చిత్రమయిన కాల విషయక భ్రాంతిని (Anachronism) గనఁబఱచుట కిట్టి కాలనిర్ణయ చర్చాప్రకరణమే సముచిత స్థల మని యెంచి యాయంశమునుగూడ నిచట వివరించుచున్నాను.

చతుర్థాశ్వాసములో విష్ణుచిత్తునికథ ముగిసిన తరువాత “ఒక్క నాఁడు మధ్యాహ్న సమయ మాలికారోపణానంతిరంబున మందిరంబునకుఁ బోవు నతనిం బ్రసాదమందస్మిత వశజం బగు కటాక్షంబున వీక్షించి పక్షిపుంగవకేతనుండు పుండరీకని కేతన కీటనియె.”

లే. నూమునాచార్యుడొక్కఁడు నీమహాత్ముడొక్కఁడునుగాదె మన్నతం బుద్ధరించి
రన్నగీయ కృపాలేశయమున ననిన, నిందిరాదేవి తనధర్మ కీర్తి లనియె.

క. ఇతనికథ యెఱిగినదికా, యతఁ డేమి యొనర్చె ననిన నబ్బాత్తుం డా
శతశత్రునియ కీర్తియ, నలిప కలం డొక్కఁడు మన్నదాశ్రీతుఁ డెలమిన్.

ఆ. ఆతఁడు చిఱువాండె యాచార్య కులమున, వేడ్క వేదశాస్త్ర విద్య లభ్య
సిండుచుండనపుడు చెలవ యిప్పటిపాండ్య, స్పృహలీ పూర్వవంశ్యుడే యొకఁడు.

ఈ మొదలగుపద్యములను విచారించుగాక దేలినయంత మే మనః విష్ణుచిత్తునివలన
మహాేశమునొంది వైష్ణవమతావలంబి యయిన పాండ్యవల్లభ దేవుని వంశముందు
బుట్టిన పూర్వపు రా జొక్కఁడు తైవమతముందు బట్టుదలగలవాడై యుండ నీ యాము
నాచార్యుడ తనని కడఁగి తనయులైనచో నాతైవమతమును ఖండించి వైష్ణవమతస్థాపన
చేసి యారాజును స్వమతముందుఁ గలిపె నని చెప్పట.

“ఇప్పటి పాండ్యస్పృహ” యగువాఁడు వల్లభదేవుఁడు. ఇతఁడును విష్ణుచిత్తుఁ
డును సమకాలికు లనియు, తొమ్మిదవశతాబ్దియం దున్న వారనియు మైనిచెప్పబడినది.
ప్రథమశతాబ్దుగఁడు (1070-1118), విక్రమనాథుఁడు (1118-1133),
ద్వితీయనాథుఁడు (1123-1143) ఈ మువ్వురు పాండ్యరాజుల రాజ్య
పాలన కాలము దున్న వాఁడును, 1017-వ సంవత్సరమునాఁటి 1137 వ సంవ
త్సరమువఱకు (120 సంవత్సరములు) జీవించి వైష్ణవమతమును స్థాపించి దానిని
వ్యాపింపఁజేసినవాఁడు నైన శ్రీరామానుజమునికి సమకాలికుడైన (K. V. Ranga-
swamy Aiyangar's Ancient History of India) యామునాచార్యుఁడు తొ
మ్మిదవ శతాబ్దమునా జీవించిన వల్లభదేవునికంటెఁ బూర్వుడైన మితరాజాకాలమునం
దున్న వాఁడనట యెట్లు బాసఁగున? అట్లయినచో యామునాచార్యుఁడు విష్ణుచిత్తునికంటె
మిక్కిలిప్రాచీనుడై యుండవలయును. చరిత్రములవలనను, మతగ్రంథములవలన నట్లు
కానరాదు. ఇదియునుగాక రామానుజముని ముఖ్యసంవత్సరములప్రాయము గలవాడై
యుండ యామునాచార్యుఁడు పరమపదము నలంకరించె నని గురువరంపరాచ్రభావము
మొదలుగాఁగల గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి కావున, యామునాచార్యుఁడు విష్ణుచిత్తుని
కంటెఁ బ్రాచీనుఁ డని చెప్పట విశిష్టత ప్రమాదము యామునాచార్యుఁడు చోళదేశమున
నుండు వీరనారాయణపురనివాసి యని లోఁగడఁ జెప్పియుంటిని ఇతనిని వాదమునకు
దిలిపించిన రాజాగూడ చోళదేశపురాజు ప్రబంధకర్త పాండ్యవంశజుఁ డని చెప్పట
మరియొక తప్పు.

❖ విష్ణుచిత్తుఁ డుపన్యసించిన వేదాంతము ❖

విశిష్టాచైత్రమతము రెండుభాగములుగా విభజింపఁబడియున్నది. వానిలో మొదటిది సభలో వాదము ముగిసిన ప్రతివాదులకు జయించుటకు సాధనముయై బ్రహ్మసూత్ర భాష్యము, గీతాభాష్యము, ఉపనిషద్భాష్యము, సహస్రనామభాష్యము, సిద్ధిత్రయము మొదలగు ననేక సంస్కృత గ్రంథములచేఁ బ్రతిపాదించఁబడుచున్నది. రెండవభాగము పూర్వోక్త సంస్కృత గ్రంథముల యర్థమును సాకల్యముగ ప్రతిపాదించు నవియు, స్వగోష్ఠీనిష్ఠములయి కేవల గురుపరంపరా సంప్రదాయ ప్రాప్తము లయిన యర్థవిశేషములఁ దెల్పు నవియు, భక్తిప్రపత్తిజ్ఞాన వైరాగ్యములను వృద్ధిఁ జేరించు నవియు నగు ద్రావిడగ్రంథములచేఁ బోధింపఁబడుచున్నది. ఈవిష్ణుచిత్తుఁ డుపన్యసించిన యుపన్యాసమును బట్టి విమర్శింపఁగా నీ ప్రబంధ కర్తకు సాంఖ్యయోగ మిమాంసాద్వయాది తంత్రములయందె కాక, పూర్వోక్తోధయవిధ విశిష్టాచైత్రమత గ్రంథములయందుఁ గూడ నిరుపమాన మయిన పాండిత్య మున్న దని నిశ్చయముగాఁ జెప్పవగు. ప్రధానకథతో సంబంధము లేకపోయినను ఖండికకృత శిష్యుల సహవాదముఁ దీసికొని వచ్చి యొక రీతి సంగతిఁ గల్పించి ప్రాసనవి కవి తనకు యోగ కాస్త్రముం దున్న ప్రవేశమును విల్లడి చేయుటకే యని యూహింపవచ్చును. అట్లే యాముశాచార్య చరిత్రమును మాతంగ బ్రహ్మరక్షస్సంవాదమును ప్రధానప్రతిపాద్య మగు గోదాచరిత్రముతో సంబంధము లేకపోయినను సంబంధముఁ గల్పించియే సంస్కృత గ్రంథములయందును గానరాని విశిష్టాచైత్రమత ద్రావిడమత సంప్రదాయ రహస్యములను బ్రకాశింపఁజేసియున్నాఁడు. ఇందు వలన నీకవి కీమతమందుఁ గల భక్తి విశేషము, నమ్మకము, శ్రద్ధ, పట్టుదల మొదలగునవి స్పష్ట మగుచున్నవి.

ఇక, విష్ణుచిత్తుఁ డుపన్యసించిన వేదాంతాంశములను గొంతమట్టునకు విమర్శింపము.

“సీ. జగదుద్ధతికిని బీజము ప్రధాన మన నీక్షత్వాదివీకు నశబ్దవాది

బొరిసితుఁడే నన భోగమాత్రే త్యాదుదాహృతిస్సూక్తి మాయావివాది

ఫలియించుఁ గ్రియయనా ఫలమతముత్యాది సర్వేశుఁగొనని యపూర్వవాది

కాస్త్రయోనిత్వాదిసరణి నీశ్వరునిఁ దెల్పెడు ననుమాన మస్పీలువాది

లే. నిత్యులందెల్ల నిత్యుడ న్నిత్యురూక్షి, క్షణికసర్వజ్ఞ లేక సౌగతవివాది

ననుపవత్రేర్న యను సూత్రమాదియైన, వాని నృపతీతుఁ బ్రత్యక్షవాది గలియె.”

✱ సీనపద్యములలో మొదటిపాదమున సాంఖ్యమతము ఖండింపఁబడినది.

ప్రకృతి (సకలమనసు కారణము) సత్త్వరజస్తమగులయొక్క సామ్యావస్థ (Primordial matter) దీనికి ప్రధానము, అవిద్య, అజ్ఞానము మాయ అనిపేర్లు. దీనినుండి మహత్తత్వము (బుద్ధి) దీనివలన నహంకారము (Ego), అహంకారమువలన శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధ తత్వాశ్రయ (Primary Elements), (తత్వాశ్రయనంగా భూతపంచకముయొక్క సూక్ష్మవస్థ) పంచతత్వాశ్రయ వలన పంచభూతములు, కర్మేంద్రియపంచకము, జ్ఞానేంద్రియపంచకము, మనస్సు. ఇవి యిరువది నాలుగు తత్వములు కలిగెను. అత్తపురుషుని శబ్దవాచ్యుడగు జీవుడ డిరువదియైదవవాడు. నిత్యబుద్ధశుద్ధస్వభావుడు. బంధమోక్షములు లేనివాడు. రక్తవస్త్రసంపర్కమువలన శుద్ధస్ఫటికమునకు రక్తిను కలిగినట్లు, ప్రకృతి సంస్కరమువలన నాత్మ సుఖ దుఃఖాదుల ననుభవించుచున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. అత్తకుఁ గర్తృత్వము లేదు. తామరాకు నకు జల మంటనట్లు అత్తకుఁ గర్తృలేవ మంటుదు. ప్రకృతి జగత్సృష్టముఁ జేయునది; కాని జడము. పుంగ్వంధసంయోగమువలన గమనాది వ్యాపారములు సిద్ధించునట్లు, ప్రకృతి పురుష సంయోగముచే సృష్ట్యాది వ్యాపారము లుచపన్న మగుచున్నవి. కావున, అచేత నమయిన ప్రకృతియే జగత్కారణము. దీనికి శబ్దము ప్రమాణము కాకపోవుటచే నామ మానికము కావున నశబ్ద మని సాంఖ్యుల సంకేతము. ఇదియే పురుషునికి భోగమోక్షముల నిచ్చునది. ఇది సాంఖ్యమతము.

దీని ఖండన మిట్లు చేయఁబడినది.

ఛాందోగ్యములో “సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీ దేక మే వాప్వోతీయమ్, తదై
 క్తత బహుస్యాం ప్ర జాయేయః” ఓం శ్లోకేతువా. యాస్పష్టికంటె ముందు సప్తశ్ల
 వాచ్య మయిన వస్తు వొక్కటియే యిందెరు. ఆపస్తవు “నేను బహుత్వావస్థ నొందు
 దును గాక” అని చూచిన (సంకల్పించెను). ఈశ్రుతిలోఁ బ్రయోగింపఁబడిన ‘ఈక్షతి’
 అను ధాతువు ఆచేశనమయిన ప్రధానమునకుఁ గుదురకపోవుటచేతను, లేక యాయాక్ష
 ణము అముఖ్య మునకొన్నయెడల శ్రుతిలోఁ బైన నాత్మకబ్జముండుటచేతను, “తన్నిప్తస్య
 మోక్షపదేశాత్” 7. 1. 1. అని, తరువారి సూత్రములో సదాత్మకత్వావసంధాన
 నిష్పానికి మోక్ష ముపదేశించుటచేతను బ్రధానము జగత్కారణము కాఁగరదు.

❧ రెండవపాదములో నద్వైతమతఖండనము ❧

బ్రహ్మపదార్థం బొక్కిటియే సత్యము. జగమంతయు మిథ్య. శుక్తియందు రజ
తమువలె బ్రహ్మ యను సద్విధానమందు ప్రపంచము మాయచే గల్పించబడినది. జీవ
త్వముకూడ గల్పితమే. జీవబ్రహ్మల కభేదము.

❖ దీని ఖండనము ❖

బ్ర. సూ. "భోగమాత్రసామ్యలింగాచ్చ 21-4-4. జగద్వ్యాపారవర్జం ప్రకరణాదసన్నిహితత్వాచ్చ 4-4-19. సోశ్చలే సర్వాన్గామాన్సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా" ఇత్యాది శ్రుతిసూత్ర వాక్యములచే ముక్తునకు బ్రహ్మయాథాత్మ్యవిభవ రూప భోగమునందే బ్రహ్మసామ్యము ప్రతిపాదించబడుట వలనను, జగత్సృష్ట్యాది వ్యాపారములలో ముక్తుని కెంతమాత్రము బాధ్యత లేదని శ్రుతి వికృణించుట వలనను, బ్రహ్మకంటె జీవునికే భేదము సిద్ధించుచున్నది.

❖ మూఁడవ పాదములోఁ బూర్వమీమాంస మతఖండనము ❖

ఈమతమునకుఁ బ్రపంచము స్వము. జీవులు నిత్యులు. ఆకంఠములు. వేదము లశాచిషేయములు. వేదవిహితములను యాగాదిర్మల నొనరించుటచేఁ గలిగిన ఆత్మార్థము (స్మృతిఫలము) అత్తలట స్వర్గము నిచ్చును. చిరకాలార్జిత ఫల్యావిశేషముల జీవులే యీజగత్తును సృజించుచున్నారు. ఇంద్రుని స్వాహా, వరుణాయస్వాహా ఇత్యాదులయందును చతుర్థ్యంత ప్రతిపాదితమైన దేశము బ్రహ్మము. వేదే హవ్యరు నొప్పురు.

❖ దీని ఖండనము ❖

ఫలమత ఉపపత్తేః, 3. 2. 37. ముగ్ధుఁ డుఁ హోమాదులచేతను, అసానన చేతను ఆరాధకుఁ డైన పరిమళు, ఘృతే విహితంబుగ భోగములను స్వస్వరూపా వాక్తిరూపమైన మోక్షము నిచ్చుచుండుకాని యదేశమునను ఆత్మార్థమున కట్టి శక్తి లేదు. "అహం హి స్వహి జ్ఞానం భోక్తృచ ప్రభురేవచ", "యాంతి మద్వాణినోపి మామ్" అని భగవద్గీతావాక్యము.

❖ నాల్గవ పాదమందు తార్కిక మతఖండనము ❖

తార్కికుఁ డీజగత్తునకుఁ బరమాణువు లుపాదానకారణ మనియు అనుమానికమైన ఈశ్వరుఁడు నిమిత్తకారణ మనియు, సంసార మనాది యనియు, ఈశ్వరోపాసనచే నుఖదుఃఖప్రయత్నజ్ఞానేచ్ఛాదులు పూర్ణముగా నశించుటయే అత్తకు మోక్ష మనియు వికృణించెను. తార్కికలముక్తి పాపణముక్తి; అనగా నాత్మ మోక్షదశయందు జ్ఞానాది రహితమయి పాపణమువలె నుండు ననుట.

❖ దీని ఖండనము ❖

కాస్త్రయోనిత్వాత్, 1. 1. 3. (తెలిసికొనుటకు కాస్త్రము కారణముగాఁ గలవఁడై యుండుటవలన) భగవంతునిఁ దెలియుటకు కాస్త్రమే కారణము. ఇతర

ప్రమాణములవలన బ్రబ్రహ్మము తెలియఁ బడఁడు. అనుమానమువలన నొకరీతియైన కర్త లేలుచుగాని, అట్టివాఁడు నిత్యుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు, సర్వశక్తి, అకర్తవత్కుఁడునై యుండక పోవచ్చును. కావున సకలేశరప్రమాణసాధ్య సమస్తవస్తు విజాతీయుఁడు, సార్వజ్ఞ్య సక్యసూక్ష్మత్వా ద్యనవధికోదార గుణసాగరుఁడు, నిఖిల హేయ ప్రత్యేకఁడు నగు పరబ్రహ్మ శాస్త్రమువలననే సిద్ధించుచు గాని, యితరప్రమాణములవలన సిద్ధింపఁడు.

● బౌద్ధమతఖండనము ౧ ●

బౌద్ధుఁ డి జగము పరమాణుసూత్రమయి ప్రత్యక్షసిద్ధ మయిన దనియు, ప్రతి త్తణము జ్ఞానము మాటుచుండు ననియు, పేటొక ఆత్మ లే దనియు, స్థితశ్చబుద్ధి సంసార మనియు, త్తణికత్వబుద్ధి మోక్ష మనియు బాధివైజనాప్యనాయనియపరమాణువులు పర స్పరము మిళితములయి పృథివ్యజ్ఞేజోవాయుఘలయ సృజించుచున్న వనియు, ఆపృథి వ్యాకలనుండి కఠిరేంద్రియ విషయరూపసంఘాతము లుద్భవిల్లు చున్నవనియు, సర్వ సంస్కారములు త్తణికము లయి జ్ఞానమువలన మోక్షము సిద్ధించు ననియు చెప్పుచు న్నాఁడు.

● దీని ఖండనము ౧ ●

ఉత్తరకాలిక ఘటము పుట్టినప్పుడు పూర్వకాలిక ఘటము నవ్వనయనందున నభావ ముట్టికి హేతు వగుటచే సర్వఘటములు సర్వకాలములయందు ముప్పొంగుములు కావలసివచ్చును. నిన్నటినందును మన మహాకోపించిన గొప్పక్తిని మరల నీచినందుఁ జూచి నిన్నటిగోపని యానవాలు కట్టచున్నాము. జాత్తులొ ముడు సర్వవదార్థములు త్తణికములే అయిన యెడల నిట్టి ప్రత్యభిజ్ఞానశక్తిలోపలకు లేకపోవలసి వచ్చును. అందువలన బోకప్రవృత్తి జరుగదు. కావున బౌద్ధమతమందు త్తణికత్వము తుడురదు.

సీ. "అవిసారాయణుం డాయె నొక్కడ బ్రహ్మ లేడు మహేసుండు లేడు లేదు రోదసిలేడు సూర్యుండు లేడు చంద్రుండు లేవు నక్షత్రము ల్లేవు నీళ్లు లే దన్ని యట్లుండ లీల నేకాకిత చనదు వెక్కయ్యెద నుచు నయ్యెఁ జిదచిద్వయంబు సొచ్చి యని ఘంట్లోగ్యంబు జెలపెడునంతరాదిశ్శబ్దవిగ్ధ తే. నర్కులొ బుండరీకాక్షుఁ డలండ యగుట, కక్షీణీయని యద్వంద్వైక్యత దేశత తాత్పర్యిరుద్రశక్రదులందు నొకఁడు, కామి కాశ్రుతియే విలక్షణతఁ జెలిపె."

ఈద్యమందు "ఏకహవై నారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మ నే శానః", "నతత్ర సూర్యభావో నచప్రతారకం, నేమావిద్యతో భాన్తి కుతోఽయమగ్నిః" (సృష్టికిందె ముందు బ్రహ్మ, రుద్రుఁడు, సూర్యచంద్రాదిగ్రహములు, తారకలు మొదలుగునవి లేవ నియు, శ్రీమన్నారాయణుఁ డొక్కఁడేయుండె ననియు, "స ఏకాకి న రమేత" (ఆ పర

బ్రహ్మ యగు నారాయణః డొంటిగా నుండలేఁ దనియు) “సోఽకాయత బహుస్యాం ప్రకాయేయ” (నేను వెక్కయ్యెడ నని ఆతఁడు సూకల్పించె ననియు) “తత్సృష్ట్యాక దేవాను ప్రావిశత్” (దానిని ఆప్రపంచకమును సృజించి దానిలోఁ జొప్పె ననియు) నర్థ మిచ్చు శ్రుతులు మొదటి నాలుగుపాదములయందు వివరింపఁబడినవి.

పద్య శేషముచే “అంతరాదిత్యవిద్య” తెలుపఁబడియె 1. 121 నూ. “అంత స్తద్ధర్మోపదేశాత్” సూర్యమండలాంతర్వర్తియై యుం డెడువాఁడు పుణ్యవిశేషము గల గరుడోరగ యక్షగంధర్వాదులలో నొకఁడా? లేక రుద్రుఁడా? యని వెనుక సూత్రములయందు శంకించి యీసూత్రమునకు విషయవాక్యమయిన శ్రుతి “ఆదిత్య మణ్డలాంతర్వర్తిని” ఆపహతపాప్త త్యాదివిశిష్టఁ డనియు గంభీరాంభస్సుమహృతశుమృష్ట నాశరవికర వికసిత పుండరీకదళామలాయ లేక్షణః డనియు శిష్యుఁడచే నధికాక్షిత్వ విరూపాక్షత్వ విశిష్టలయిన బ్రహ్మ రుద్రేంద్రాదులకు చెల్లదని నిషేధించెను.

“మ. తులలేకుండు స్వరూపరూపగుణభూతుల్ దోచె నేతచ్చులికె
దలమై లోపిలి దానె యున్ని దెలిపె న్నారాయణం బారుణం
ముల సామాన్యశేషరీతి నిఖిలంబు నృబ్ధకాలంబు ని
ర్మలనారాయణశబ్దమందునె తుది స్వర్మాప్తమయ్యెన్ శ్రుతిన్.”
ఈ పద్యములో “యచ్చకించి జగత్కస్తిక్ దృశ్యతే శ్రూయలేఽపివా. ఆంతర్మ హిశ్చ తత్సర్వం వ్యాఖ్య నారాయణస్థితక” అను తైత్తిరీయోపనిషచ్చులి వివరింపఁ బడెను.

రామానుజ బ్రహ్మసూత్ర భాష్యనిర్వాహము మఱియొకటి పద్యశేషంబునఁ బ్రతి పాదించఁబడియె. ఎట్లనః

“పశునా యశేత” (పశువుచే యజ్ఞముఁ జేయవలయును) అను దానిలోనే పశువు యజ్ఞమందు వినియోగింపవలయు నని సూత్రయ మొదవఁగా, “ఛాగన్యపాయా మేదసః”, “ఛాగోవా మస్త్రవర్ణాత్” అను పూర్వమీమాంసాన్యాయము ననుసరించి సామాన్యవాచకమయిన పశుశబ్దమునకు విశేషవాచకమైన ఛాగ (మేక) మర్థ మయినట్లు ఉపనిషత్తులలోఁ గారణవాక్య ప్రతిపాదితము లయిన “సద్భిష్కత్వాది” సామాన్య శబ్దములకు దేవతాంతరభ్రాంతి జనకములగు “శివశంభు హిరణ్యగర్భాది” శబ్దములకు, “ఆపహతపాప్తాదివ్యో దేవ ఏకోనారాయణః” అను శ్రుత్యుక్త విశేషవాచకమగు “నారాయణ” పదమందు పర్యవసానము.

“తొల్లి కామదగ్నిధియంబునఁ బరిత్యక్తరాజ్యాండై” ఇత్యాది వచనమందు రామానుజసూత్ర భాష్యాంశములు పెక్కులు వివరింపఁబడినవి. అవి విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమున కాధారభూతములు.

బృహదారణ్యోపనిషత్తులో పంచమాధ్యాయ సప్తమ బ్రాహ్మణమును:—

“యః పృథివ్యాం లిప్తన్...యస్య పృథ్వీశరీరమ్”

“యోఽపులిప్తన్...యస్యాపశ్యరీరమ్”

“యోఽగ్నలిప్తన్...యస్యాగ్నిశ్యరీరమ్”

“య ఆదిత్యేలిప్తన్...యస్యాదిత్యశ్యరీరమ్”

“య ఆత్మని లిప్తన్...యస్యాత్మాశరీరమ్”

ఇత్యాది వాక్యము లనేకములు గలవు. పరబ్రహ్మ సర్వచిద చిద్వస్తువుల కంత ర్యామిగా నుండుటచే “సర్వం ఖర్విదం బ్రహ్మ, ఐతరాత్మ్యమిదం సర్వం, అన్తః ప్రవిష్ట శ్చాస్మా జనానాం సర్వాత్మా, జగత్సర్వం శరీరం తే తత్సర్వం వై హరే స్తమః” ఇత్యాది శ్రుతిస్మృతిప్రామాణ్యములంబట్టి చేతనాత్మక సర్వజగము యరబ్రహ్మకు శరీరము. భగవంతుడు శరీరి. శరీర వాచక శబ్దములు లోకములో శరీరిని బోధించుట మన మెఱుంగుదుము. ఎట్లనః దేవదత్తుడు పరుగిడుచున్నాడనుచో దేవదత్త శబ్దము శరీర మనకు బేరుగాని ఆత్మకుగాదు. ఆత్మ రహితముగా దేవదత్త శరీరమునకు ధావన ముప పన్నముగాదు. కావున దేవదత్తుని యాత్మకుఁగూడ చెల్లును. అట్లే కాషీతకీర్తాహ్వానోక్త ప్రతర్దనవిద్యయందు దివోదాసాత్మజుడైన ప్రతర్దనుఁ డనువాఁ డింద్రుని యుద్ధకుఁడోయి “త్వమేవ మే వరం పృణీష్వ, యం శ్వం మరుష్యామ హితతమం మన్యవే” (ఎని నీవు మరుష్యునికి మిక్కిలి హితమయినదని కలంచెదవో దానిని నీవే నాకుఁ గోరి పెట్టుము.) అనిప్రార్థింపఁగా “ప్రాణోఽస్మి ప్రక్షాత్తా”, తం మా మాయా రమృత మిత్యుపాస్వ” (నాజీవుని అమృతమాని యుపాసించుము) అని ఇంద్రుఁ డుపదేశించెను. ఇవట నింద్ర జీవశబ్దనిర్దిష్టుఁడు కేవలజీవుఁడా? లేక పరబ్రహ్మమా? యని చర్చ రాఁగా నీశ్రుతియొక్క ఉత్తరవాక్యమునందు “అనందోఽమృతోఽజరః” అని జీవుని కసంభావికము లయిన అజరత్వామృతత్వాదు లుపన్యసించుటచే నింద్రజీవి నిర్దిష్టుఁడు “ఇంద్రజీవశరీరకుఁ డైన పరమాత్మగాని కేవలజీవుఁడు గా దని తాత్పర్యము. ఇది యనుభవ విరుద్ధము గాదా? ఎక్కడఁనైన నిట్టి యుపదేశ ముండునా యనఁగా:—

“శాస్త్రదృష్ట్యా తులకజో వామదేవత్” సూ. 31.1. 1. ఇట్టి యుప దేశము నింద్రుఁడు తొంటి వామదేవునివలె శాస్త్రదృష్టిచేఁ జేసెను. “మా ముపాస్వ” అని స్వాత్మ శబ్దముచే బరమాత్మోపదేశము విరుద్ధముకాదు. ఎట్లనః తొల్లి పరమాత్మ జ్ఞానసంపన్నుఁ డైనవామదేవుఁ డను నొకఁబుద్ధి స్వాత్మశరీరకుండైన పరమాత్మను జూచుచు “నేను మనువను, సూర్యుఁడను, కక్షీవంతుఁడను విప్రనినుని” ననెను.

విధి శివ పావక వ్యాస భాను భార్గ వాష్టవ విలేకాది దేవతలు భగవచ్ఛరీర భూతు లయిన సహంకారయుక్తజీవుల నధిష్ఠించి యుండుటచే ముముక్షువుల కను పానులు.

“పితాచ రక్షక శ్శీషీ భర్తా జ్ఞేయా రమావతిః, స్వామ్యాధారోయనూత్తాచ భోక్తాచాద్భయనూతితః” అని జీవునికి ఈశ్వరునకు నవవిధ సంబంధము లున్నవని విశిష్టాద్వైతసంప్రదాయము

— ఖాండిక్య కేశిధ్వజ సువాసి నిమగ్ననము —

ఆ. ఆత్మగాని మేన నాత్మబుద్ధియను నె, స్వంబునందు మిగుల స్వత్వమలియు
నవనివర యవన్ది యును మహాకరవు ను, శ్చైత్రికీవ్యయంబు చిత్తు మొదిలు. ౩. 65.

విష్ణుపురాణము 6 అంశము. 7 అధ్యాయము.

అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్మీ స్వ మితియానుతిః,

అవిద్యాతరుసంఘాతి బీజమేతద్విధాస్థితమ్.

ఆ. ప్రాణికోటికల్ల బాధంబు మోక్షంబు, చేరుటకును మనసు కారణంబు
విషయసంగియైన విను బంధకారి నిర్విచయమైన ముక్తి విభవగారి.

మనసిన మనుష్యాణాం కారణం బన్ధ మోక్షయోగః,

బన్ధాను విషనూసంగి ముక్త్యై స్పర్విషయం మనకి.

వి. పురా.

దిగవ ప్రాయబడిన క్షికములకుఁ బైవన్యములు సరియైన యువాదము.

— యోగము —

యోగ మనగాఁ జిత్తమియుక్త రజస్తమోవృత్తులను నిరోధింపుట. తీసికె
యమము, సియమము, ఆసనము, ప్రాణాయామము, ప్రత్యక్షారము, ధారణ,
ధ్యానము, సమాధి అనియెనిమిది అంగములు. వీనిలో ధారణాదులు సమాధికి సాక్షా
దుపకారములు; అహింసా స్తేయ సత్యాదులు ప్రతిపక్ష భూత హింసాన్యస్తాలన
ద్వారముగా సమాధి కుపకారకములు.

యమములు:—అహింస, సత్యము, అస్తేయము, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము.

పరుల నెర్పిధమునను హింసించకుండుట అహింస; యథార్థభవము సత్యము;
ఒరులెఱిగినగాని యెఱుంగకుండినగాని పరద్రవ్యమును హరించకుండుట అస్తేయము;
జితేంద్రియత్వము బ్రహ్మచర్యము; జేహధారణ కపేక్షితమైనదానికంటె నెక్కుడుగ
స్వభోగముకొఱుకు స్వీకరింపక పోవుట అపరిగ్రహము.

నియమములు:—శౌచము, సంతోషము, తపస్సు, స్వాధ్యాయము, ఈశ్వర
ప్రతిభానము.

కౌచము బాహ్య మని ఆధ్యంతర మని చెందువిధములు. మృజ్జ లాదులచే శరీర ఖాళనము బాహ్యకౌచము; మైత్రీ, మునిత, కరుణ, ఉపేక్ష అను నాల్గు భావనలచే చిత్తమలమును బోనడచుట అంతర కౌచము ; ప్రాణధారణ మాత్రముచే దుష్టిసోం దుట సంతోషము; శీతోష్ణ సుఖదుఃఖభాగుల సహించుట తపస్సు; ప్రణవాభ్యాసము స్వాధ్యాయము. సర్వకర్మల నిశ్చరునియందు సమర్పించుట ఈశ్వరప్రణిధానము.

స్థిరసుఖముఁ గలుగజేయునది ఆసనము.

శ్వాసప్రశ్వాసముల గలిసిరోధము ప్రాణాయామము.

ఇంద్రియములను బాహ్యవిషయములనుండి మరలించుట ప్రత్యాహరము.

సృదయకమలమందు ధ్యానింపఁబడు శుభాశ్రయమును దీర్ఘ కాలము నిలుపుట ధారణము.

తైలధారావదవిచ్ఛిన్నస్థితి సంతానముతో శుభాశ్రయమును జీవించుట ధ్యానము.

ఆతిస్వచ్ఛమైన చిత్తవృత్తియొక్క ప్రవాహరూప మయిన ధ్యానమే అర్థస్వరూపముగా నిర్భాసించుట సమాధి యనబడును.

ఇట్టి ఆహ్వానయోగం బధ్యసించు యోగికి, భావశాస్త్రయ విమర్శనం బయిన బ్రహ్మసూత్రముపై ధ్యేయము.

భావశాస్త్రయ మనఁగఁ గర్తృభావన, బ్రహ్మభావన, ఉభయభావన, అనునవి. కర్తృభావన యనఁగాఁగర్తల నానందపవలనను నెడియొద్దేశము. బ్రహ్మభావన యనఁగాఁ బ్రహ్మమును పాసింపుట ఉద్దేశము. ఉభయభావన యనఁగాఁ బూర్వోక్తభావనమందు సుద్దేశముఁ గలిగియుండుట సందేహములు బ్రహ్మభావనాపరులయ్యెను బ్రాక్రమ్యం బుల సంపరించినవా రగుటచేభావనాబద్ధలే గాన యోగికి ధ్యేయము గారు. పారణ్య గర్భాదు లుభయభావనాబద్ధలు గావున వారును సేవ్యులు గారు.

“ద్వేరూపే బ్రహ్మణస్తస్య మూర్తం చామూర్తమేవ చ,

క్షరాక్షరస్వరూపేతే సర్వభూతేషు చ స్థితే.

విష్ణుశక్తిః పరా ప్రాక్తా తేత్రజ్ఞాఖ్యా తథాపరా,

అనిత్యా కర్తృసంజ్ఞాన్యా తృతీయా శక్తి రివ్యతే.

యయా తేత్రజ్ఞ శక్తిస్సా వేష్టితా నృప సర్వగా,

సంసారతాపానఖిలానవాప్నోత్యతి సంకతాన్.”

క్రి విష్ణుపురాణము ఖండిక్యకేళిధ్వజసంవాదము ౮ అం. ధారణ సిద్ధించుటకై శుభాశ్రయమును జెప్పటకు పరబ్రహ్మను విష్ణువుయొక్క

శక్తి యని చెప్పబడినది రెండు రూపములను మూర్తామూర్త విభాగముతోఁ జెలియఁ జేసి, మూఁడవశక్తి కర్తృ మనెడి యవిద్యచేత నావరింపబడిన యచేతనముతోఁ గూడిన తేత్రజ్ఞుఁ డనెడి మూర్తవిభాగము భావనాశ్రయముతోఁజేరి యుండుటచే నశుభ మని చెప్పి కర్తృ మనెడి యవిద్య లేనిదియును ఆచేతనముతోఁ జేరకఁగఁగి జ్ఞానమాత్ర స్వరూప మైన అమూర్త మనెడి రెండవవిభాగము యోగము సిద్ధించినవారలచే ధ్యానింపఁ బడఁదగినది కాదని నిషేధించి ప్రధానాది విశేషాంతచేతనాత్మక ప్రపంచభావం బగు స్థూలరూపం బుపక్రాంత యోగునకుఁ జింతింపశక్యం బని చెప్పబడినది.

సీ. “శ్రీవిష్ణు నీగతి జింతింప వలయు” నను నీ పద్యమందు యోగాభ్యాసముఁ జేయుపురుషుఁడు భగవంతుని యీ విధమున ధ్యానింపవలయు నని యొప్పఁజేయుటచేయున్నది

మొదట నొక ఆవయవమును ధ్యానింపఁదొడఁగి అది ధారణలో స్థిరపడిన పిదప మఱియొక ఆవయవమును ధ్యానింపవలయును. అది పశుమయన మొక నింకొకటియు నిట్లే క్రమక్రమముగా ధ్యేయమూర్తి అంతయుఁ దా నేయవస్థలో నున్నను చిత్రమందు స్థిరముగా నిలుచునట్లభ్యస మొనర్పవలయును. ఈ యంశము శ్రీమద్భాగవతమున ద్వితీయస్కంధములో ద్వితీయాధ్యాయమునందుఁ జెప్పఁబడినది.

8 శ్లో. “కేచిత్స్వదేహోన్మర్త్యైదయావకాశే ప్రాచేశమాశ్రం పురుషం వసంతం,
చతుర్ముఖం కంజ రథాంగ శంఖ గదాధరం ధారణయా స్మరంతి.

9 శ్లో. ప్రస్ననక్రంత్రం నలినాయలేక్షణం కదంబశింజలుకీశంగవానసమ్,
లసన్త హరత్నహిరణ్మయాంగదం స్ఫురన్త హరత్నకీరీటకుండలమ్,
ఈతేత చింతామయ మేవ మీశ్వరం యావన్త నోధారణయావపిష్టలే.

13 శ్లో. ఏకైకశోభాగిని ధియానుభావయే త్వాదాతి యావద్ధిశతంగదాభృతః,
జితం జితం స్థానమపాహ్యధారయే త్వరంబరం శుద్ధితి ధీర్యభాయథా.

శ్లో. విభేదజనకే జ్ఞానే నాశ మాత్యంతికం గలే,
ఆత్మనో బ్రహ్మణోభేద మసంకం కః కరిష్యతి”

విష్ణుపురాణము. 6-7 అ.

(భేదముఁ గలిగించు జ్ఞానము బొత్తిగా నశించుగా నాత్మకును బ్రహ్మకును లేని భేదము నెఱ్ఱఁడు గల్పించును) మై నుదాహరింపఁబడిన సీసపద్యముయొక్క లేట గీతియం దీ శ్లోకార్థ మిరీతిగ వివరించియున్నాఁడు.

“నురాది భేదసంజనకాజ్ఞానమేదఁ బిదప, నలము కల్యాణగుణముల హరికిఁ దనకు, లేని భేద మెవ్వాఁడు కల్పించఁగలఁడు.”

విశిష్టాష్టత్వమతసం గ్రహము ౭

ఈమతమనఁ బ్రతి (జీవుడు), అచిత్త (ప్రకృతి), సత్త్వగుణదుఃఖ తత్త్వములు మూడు.

చిత్తు:—అనగా జీవస్వరూపము శరీరేంద్రియాదులకంటె విలక్షణము. జ్ఞానానంద మయ మయినది నిశ్శబ్దము. అణు పరిమాణము. ఈశ్వరునికి నిరూప్యము. శేషము నయినది మోక్షదశయం దీశ్వరసాధర్మ్యము నొందునది.

అచిత్తు:—దీనికిఁ బ్రకృతి యనియు, మాయ యనియు, అవిద్య యనియు నామాంతరములు గలవు. ఇది జడము. వికారాస్పదము. భగవద్విచ్ఛవే నానావిధముగాఁ బరిణమించును. భగవంతునికిఁ గ్రిహవకరభూతము సంసారమున కిదియమూలము.

ఈశ్వరుడు:—ఇతఁడు నిత్యుడు, నిఖలహేయశ్రత్యనీకుడు, సకలకల్యాణగుణాఙ్గుడు. జగత్సర్గస్థితి సంహారకర్త. చేతనాచేతనముల కంతర్యామి వైని చెప్పబడిన చిదచిత్తులతని కప్పగిసద్ధ విశేషములు (వేఱుగాని విశేషణములు) కారణావస్థయందు (సృష్టిలేని కాలమందు) పరమాత్మ సూక్ష్మవస్థ నొందిన యీ చిదచిత్తులచే విశిష్టుడై యుండును. కార్యావస్థయందు (సృష్టికాలమందు) స్థూలవస్థనొందిన చిదచిత్తులచే విశిష్టుడై యుండును. కానన నిట్టి ఉభయవిధ మయిన పరమాత్మల కైకృత్యమును బోధించుటచే నీ సిద్ధాంతమునకు విశిష్టాష్టత్వ మని పేరు.

ఈశ్వరుఁ డఖిల పదార్థములకు సంతర్యామి యై యుండుటచేఁ జెని వ్రాయఁబడిన ప్రకారముగా శరీర శరీరి భావ నిబంధన సామానాధికరణ్యముచే సర్వకల్పవాచ్యమతనికి సిద్ధించుచున్నది. పరమ, పూర్వాము, విభవము, అంతర్యామి, అర్పయని ఈశ్వర స్వరూప మయిదు నిధములు. జ్ఞానము, భక్తి, ప్రవృత్తి, ఆచార్యోపవృత్తి అను నవి మోక్షసాధనములు. “శ్వపచోపి మహిపాల విష్ణుభక్తాన్వజాధికః,” “విప్రాద్విషడ్గుణయంతా దదేవిదనాభ పాదారవింద విముఖాచ్ఛవపం పరివ్రం, మన్యే తదస్మిత మనోపదసేవీతార్థప్రాణః పునాలి సకులం నతు భూరిమానః” ఇత్యాది ప్రమాణ వచనములచే జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములు గలవాఁ డెట్టివాఁడైన నాదరణీయుఁడను సంశయం గవిచండాల బ్రహ్మరక్షస్సంవాదమందుఁ గనఁబఱచెను. ముఖ్యముగా నీయంశము సుదాహరించుటకే యీకథ యీప్రబంధ మందు వక్కాణింపఁబడిన దని యూహించెద. వైని వ్రాయఁబడిన విశేషాంశము లన్నియు నీప్రబంధమున నచ్చటచ్చట బూర్ణముగాఁ జూపింపఁబడినవి.

ఇందువలన నీగ్రంథకర్తకు విశిష్టాష్టత్వ మతమందుఁ గల భక్తివిశ్వాసములు, నిరుపమానమయిన జ్ఞానము, పాండిత్యము మొదలగునవి వెల్లిడి యగుచున్నవి.

ప్రబంధక థావురుషుల శీలవర్ణనము
(CHARACTER-DELINEATION)

తాను రచించిన నాటకములయందు దాని ప్రకరణముల కనుగుణములయిన రసములతోఁ జాత్రలయొక్క లక్షణములను గుణదోషములను శీలమును లోకస్వభావమునకు సరిపడునట్లు వర్ణించి సామాజిక కాంతక్షకరణవృత్తులను శోకభయాది రసవీధి కలహముచుట కాంగ్లేయ కవులు సమర్థులు. వారిలో ముఖ్యముగా షేక్స్పియర్ (Shakespeare) మహాకవియు నుత్సాహమును శ్రమను చాతుర్యమును బూనినట్లు మనవారిలో సాంద్రకవులె కాక, ప్రసిద్ధులయిన సంస్కృత కవులు గూడ నిట్టిపనికే బ్రయత్నించినవారు. కావ్యనాటకాదులయందు వర్ణింపఁబడు స్త్రీ పురుషపాత్రలు నిజముగా నెట్టివారైనను వారికలయుం దలంకార శాస్త్రములో నేర్పరుపఁబడిన లక్షణములు గల ఖండితాది నాయుకాత్వమును ధీరోదాత్తాది నాయకత్వము నారోపించి గతాను గతికముగా వారినిఁజూచి వీరు, వీరినిఁజూచి వారువర్ణించుచు తమకుఁ గవిత్వమందు గల శక్తిని సూపుటకప్పు, నాయకలకు నాయకులకును దక్కిన పాత్రలకును వారి చర్యల బట్టి విలక్షణస్థితి నీయఁ జాలరు. కవితా మాధుర్యచాతుర్యములకుఁ బ్రసిద్ధికెక్కినవని వ్యవహరింపఁబడు సంస్కృతనాటకములు నాటికలు నొక తీరుననే వ్రాయబడినవి. రాజశేఖరుఁడు వ్రాసిన విధిపాలభుజిక, శ్రీగర్వ కృతములయిన రత్నావళి ప్రియసర్వీలు, రాజచూడామణి దీక్షితుని కమలినీకలహంసయుఁ, గాళిదాసుని మాళవికాగ్నిమిత్రములు బోలి యున్నవి. వీనిలో వీని కే ఓషసుమందును లేకయును వైలక్షణ్యము గానరాదు ఇరుగుపరుండి మల్లికామారుతము భవభూతి విరచితమాలతీమాధవమునకును మురారి ఆనర్థరాఘవము మహా వీరచక్రమునకును పాతాళరము లని నమ్ముదు. ఒకటి చువినచో నింకొకటి నిస్సారముగా నగపడును. అట్లే మన తెలుఁగు ప్రబంధములుగూడఁ జాలవట్టుకు నీలిన ధర్మములు బోధించు కథా సందర్భముగాని, వర్ణనాయకుల శీలవర్ణనగాని లేనివి యయి యున్నవి. వానిఁగూర్చిన కవులందఱు సేఁగితిగాఁ దమకు స్వస్థులందు సాక్షాత్కరించిన పరదేశతయొక్క ఆజ్ఞచేఁ గావ్యరచనకుఁ దొడంగితిమని ప్రతిజ్ఞ చేసి తమ కిచ్చి వచ్చిన పర్జనల కెడమిచ్చునేదో యొకగుణీ భూతమయిన కథకు దీసికొని దానియందు పురుషును, చాతుర్వర్ణ్యమును, పుష్కలవికాసనమును, పురాధిపతిని, ఋతువులను, నాయకుని, ఆనాయకుఁడు జూచి మోహించిన స్త్రీరత్నమును, వారి వరసరాసురాగమును, తుదికు వారి వివాహమును వర్ణించి కావ్యమును ముగింతురు. దీని కుదాహరణముగాఁ గూచిమంచి తిమ్మ కవించించిన రసికజననోభి

రామము. రెంటూరి రంగరాజు భానువలీ పరిణయము, కాకమానిమూర్తి రాజవాహన విజయము మొదలగునవి పై యాశ్లేశులకు లోబడిన పుటకు సువియము లేదు. ఈ కవుల వ్రాతలలో సంవాదము (Harmony) పరస్పరానుగుణ్యమును (Proportion) మృగ్యములు. దీని కుదాహరణముగా నొకదానిని జెప్పెన వినుడు. కూచించిచి లిప్తుకవి రచించిన రుక్మిణీపరిణయములో గథానాయకి యగు రుక్మిణి కృష్ణసూప్తాపై కొఱకత్త్యం తార్తి గలది యున్న కృష్ణుని శీఘ్రముగాఁ గోడి తెచ్చుని పాసిన విప్రకుమారుడు ద్వార కకుఁ బోవు సుధ్యూర్ధ్వంబున నొక శివాలయముం బొడగాంచి యందుండు శివుని దండకాదులతో దీర్ఘముగ స్తుతించినటుల వర్ణింపఁబడి యున్నది. గ్రంథకర్త తానెంత శివభక్తుడైనను శివస్తుతిచేసి తనభక్తి ప్రకర్షను గఁజలఱుట కిదియో సమయము? ఇది ఔచిత్యసూపాదక మగునా? నాయక ప్రాణవల్లభుని సంక్షేమముకొఱకుం బరమోత్కృష్టత యున్న యొక శ్రుటికాలము నొక యుగముగాఁ గడుపుచు వెతల గుండు చున్నవనిని బ్రయుని సుజ్ఞేయము నతిత్వర గాఁ జెచ్చి యామె విరహబాధకు శమింపఁ జేయుట సమయోచితముగాను రసోచితము గాను గన్పట్టును. విచారింపిన నిట్టి వెన్నియో ప్రబాధములయందుం గలవు. గ్రామిస్తర భీతిచే వ్రాసు నుడిగిలిన.

ఏది యెట్లున్నను బూర్వోక్త సూచకగంధవిశిష్టము లయిన గ్రంథములు మనలోఁ గొన్ని లేకపోలేదు. మిక్కిలుగా నున్నవి. ఆంధ్రకవులకంటఁగల సమకాలినులు కుదాహరణభూతము నగు నాంధ్ర భారతములో ముఖ్యుల నిజమయిన జీవము, స్వభావము, వారి శలంపులు చక్కఁగా వర్ణింపఁబడినవి. దానిమార్గము ననుసరించిన కొందఱు మహాకవులు నటులే వ్రాసిరి. శ్రీరాధుండు, పెద్దనార్యుండు నకలంకమయిన చరిత్రము, దృఢవ్రతము, యోగ్యతయుగల మహాపురుషులను (Characters) పాత్రములుగా నుజ్జించిరి. శ్రీరాధుండు హరవిలాసములో శివుండు జుగమువేదము ధరించి విఘ్నగోడరాజునొద్దకుఁ బోయి వాని నిశ్చల భక్తిని పరీక్షించుటకు “నీకుమారుని జుపి వానిమాంసమును భక్షించుటకు నాకి”యని యడుగఁగా, నారాజు దృఢవ్రతము నవలంబించి వెనుదీయక పుత్రుని జుపి యాజుగమున కిచ్చెను. ఆహ! యీ రా జెట్టి మహాసాహసం దనవచ్చును! ఎంతదైవభక్తియున్నను నిట్టిపనిఁజేయుట దుష్కరముకదా?

పెద్దనార్యుని స్వార్థోచితమయినసంభవమందు వర్ణింపఁబడిన ప్రవరాఖ్యుండునట్టి సచ్చరిత్రుడే. కపస్వీధాననిరతుఁడు, నిత్యాన్నిహోత్ర, దేవాలిభిక్షాపరాయణుండు, ఏకపత్నీవ్రతుఁడు. ఇట్టి సద్గుణకదంబమునకు శిరశ్చీభరం బగు నింద్రియ సాయమయిన గలవాఁడు “జాతాస్వాదో వివృతజఘనాం శో విహతుం సమర్థః, అను నట్లు లోకోత్తర సౌందర్యముగల దివ్యాత్మన మోహించి మోడఁ బడఁగా మనస్సునందు కామవికార

మనకు లేకమునెడిమియక చిత్రదర్శములవాడై పరాక్షుభత నొంది మింగు మిక్కిలి స్వగాత్రము తచ్చరీర సాస్పర్శచే దూషితమయ్యె నని దిగులాం శుద్ధబల స్నానపూతుడై యింటికి జనెను. అతడు “తా ను తే వ్యభ్యసా నక్తస్సాతా ద్భగ్గోన రాకృతిః” అను శ్లోకమున కుదాహరణభూతుడు.

ఏతత్ప్రబంధకర్తయుఁ బూర్వోక్తమహాపుల మార్గమునే యవలంబించి విశిష్టా నైవేద్యకవతగురు చరిత్రమునుండి కొందఱు మహాశయాలను దీసికొని వారిగుణగణమును, సచ్చరిత్రమును జక్కగాఁ జిల్పించి యున్నారు.

అట్టివారిలో నగ్రగణ్యుడు విష్ణుచిత్తుడు ఇతని భగవద్భక్తి, కైంకర్యధరంధ రత్వము, భాగవతజననపర్యాశ్రద్ధయు మిక్కిలి జ్ఞానునీయములు. “శాస్త్రజ్ఞానం బహు క్షేత్రం బుద్ధేశ్వలనకారణం, ఉపదేశాధరిం బుద్ధ్యావిరమేత్సర్వకర్తను” అనునట్లు శాస్త్ర వాదంబులను మాని తొల్లిరహూగణం డను సౌమీరదేశపు రాజున కాత్మజ్ఞానం బుప దేశించిన జడభరతునిభంగి, కరులచే దుర్విభాష్యం బయిన జ్ఞానసంపత్తి గలవాడై పరమ పదంబునందు సముతము ముక్తుఁ డనేక దేహంబులఁ బరిగ్రహించి భగవత్కైంకర్యమే నలపుచుండుం గావున, భగవత్పరిచర్య సేయుటయ పరమ పురుషార్థం బని నిశ్చయించి, శ్రీవిల్లపుతూరు (నవ్యధన్విపురము) వటపత్రశాయస్వామికి మాలాకారునిపలి మాలికా కైంకర్యంబు సేయఁ దొడంగె.

“క. న్యాయార్థితవిత్తంబున, నాయోగీశ్వరుడు వెట్టు నన్నం బాప్రా

లేయబటిరాచలప, ద్యాయాతాయాతవైష్ణవాపలికెల్లన్.” 1. అ. 79.

అవిష్ణుచిత్తుఁ డుత్తరము మొదలుకొని దక్షిణమువరకు వచ్చుచుఁ బోవుచుండెడి శ్రీవైష్ణవులకుఁ దాను న్యాయముతో నార్జించిన ధనమును వ్యయపఱచి అతిశ్య మిచ్చువాడు.

కా. “అన్యథానిధిగేహనీమ నడురే యాలించినన్దోయు నెం

తే నాగేంద్రశయానుపుణ్యకథలుం దివ్యప్రబంధానుసం

ధానధాన్యము నాప్తికాకబహుతా నాన్యుష్ణతా నాస్త్యపూ

హా నాస్త్యోదనసౌవ్యవం చ కృపయా భోక్తవ్యమన్యటలున్” 1. అ. 84.

అవిష్ణుచిత్తునిగృహము దర్ధరాత్రి వేళచని వినినను భగవద్గణానుసంధానము, దివ్య ప్రబంధానుసంధానము, కూరలులేవు, భక్ష్యములులేవు, అన్నసౌకర్యములేదు, అన్నము వేడిగాలేదు, భాగవతులారా, మీరు నాయందుఁ గృపచే నారగింపుఁ డని అతిథులతో నావిష్ణుచిత్తుడు చెప్పెడు సుపచారవాక్యములును వినవచ్చెడివి.

వటపశ్రుతాయి యీతని దిలిచి “నీవు సాంక్షికాజ్ఞా సభకు జని పండితులతో వాదించి మనటిజ్ఞానైతికసిద్ధాంతమును స్థాపించి ర”మని యాజ్ఞాపించగా నీతడ జ్ఞాసంగిన సవినయప్రత్యుత్తరము చేసోళ్లఁ బొగడఁదగి యున్నది.

కా. “స్వామీ నన్ను నిత్యపురాపతితకాస్త్ర గ్రంథాశ్రయంఘ నా రామత్వభవనక్రియాకరణనిర్వహితోద్యత్కీణ స్తోమాస్త్రిగ్ధకరు స్ఫవద్యవనదాసు శ్వాదిగాఁ బంపుచోఁ భూమిభృత్సభ నోటమైన నయశంఖు స్త్రీకు రాకుండునే. 2. ఆ. 81.

మ. గృహసమ్మర్జనమో జలాహరణమో శృంగారవల్యంకికా వమానంబో వనమాలికాకరణమో వాల్మభ్యలభ్యధ్వజ గ్రహణంబో వ్యజగాతపత్రధృతియో ప్రాగ్దీపికారోపమో నృపారీ వాదము లేల లేకె యికరు బ్ధీలీలకుం బాత్రముల్.” 2. ఆ. 92.

మొదట విష్ణుచిత్తుఁ డింత వినయమును, స్వాజ్ఞతను, స్వనైచ్చమును గనఁబఱచి మాటలాడినప్పటికిని, కొనకు రాజసభలో నీతఁడు గొప్ప వక్తృత్వముతో సకలకాస్త్రముల నుపన్యసించి వాదముగాఁ బండితులఁ జెలిచి స్వమతమును స్థాపించె నని చెప్పటలో సంభవించిన స్వవచనవ్యాఘాతమును (Inconsistency) కవి “దేవుఁ డనుగ్రహించి యితని కింత కాస్త్రజ్ఞానముఁ గలిగించె” నని చెప్పటచేఁ దొలఁగించుకొనెను.

తన పుత్రికయైన ఆముక్తమాల్యద రంగనాథునియం దనురాగము గలది యయి విరహవేదనచే బాధనొందుచున్నపు డీమెయనగ్ధును వటపశ్రుతాయితో వర్ణించి చెప్పిన మాటలవలన నీతఁడు “కేవలము భగవత్ప్రేంకర్యనిమగ్నమానసుం డనియు, నవిదిత విషయాంతరం దనియు స్పష్టమగుచున్నది.

ఈమె జన్మకథారహస్యము మనకుఁ దెలియదు. కవి ఈమె శీలమునంత పరిణమింపఁ జేయలేదు. తక్కిన కవులు తమతమ ప్రబంధములయందు వర్ణనలైనస్త్రీల యావనము వర్ణించిన ట్టితఁడు నీమె యావనమును వర్ణించెనుగాని యీమె చిన్న నాటి యాటపాటలను ముద్దు పల్కులను వర్ణింప లేదు. క్రమముగా నీమె ప్రాప్తయౌవన యయి విష్ణువునం దనురాగము గలది యయి తన యుక్తంతాతిశయమును చెలులతోఁ జెప్పటను, తనవలె నతనియం దనురక్తలయిన స్త్రీల నందఱ నాకొరి యవతారముల యందుఁ బూర్ణమనోరథలం జేయలేదని యాశని దూఱుటను, కవి మిక్కిలి సొగసుగా వర్ణించియున్నాఁడు. కొన కీమె మనోరథానుగుణముగా శ్రీరంగనాథునిం బెండ్లియాడెను. రంగనాథుఁ డీమెను హతాత్తుగాఁ దనలోనికిఁ దీసికొనినపుడు తండ్రి యేడువసాగెను. ఈమె భగవంతునియం దానర్త చిత్తురా లయిననుఁ జిన్ననాటకుండి పెంచి సకల

విధముల సంరక్షించిన తండ్రివిషయ మయి తగినవిశ్వాసమును జూపించినట్లు కానరాదు. ఇది యొక్కటియే యీమెయందు దుండు లోపము. ఈవే భూచేవియొక్క యవతార మని చెప్పబడుచున్నది. అట్టి దేవతోచితములము కవి యీమెయందున్నట్లు వర్ణింపలేదు.

— ఖండిత్యుడు —

ఖండిత్యుడు తనరాజ్య మపహరించి త న్నరణ్యమున కంపిన పరమశ్రేష్ఠు వగు కేశిధ్వజుడు పశులోపమునకుఁ బ్రయత్నిస్త మడుగ నిల్లు జొచ్చుననిరాగాఁ దన మంత్రి పురోహితాద్యాప్రజనులు,

“క. పాలుగలవాఁడు మన కొక, జాలియిడక తానె తారసానకు వచ్చెన్

వేళయెడ లెమ్మనృప కృప, చాలు స్థారాకు మేపి చంపకు ప్రజలన్.” 3 ఆ. 32.

“క. అతనిపనిదీర్చ రాజ్య, ద్విత్వము నినుఁ జేరు నెట్టి వెఱపున నైనన్

క్షీతిపులకరిజయముధన్, న్నలియుఁ ప్రజానీతిరక్షణము ధర్మమున్.” 3 ఆ. 33.

క. “అన్యాయంబున దుస్సహ, మయ్యుం దగుప్రబలిపుని మడియించిన ధ

ర్మస్యక్రొత్తి కగునిష్క్రొత్తి, సన్యాయంబుగఁ బ్రజాళి సురక్షింపన్.” 3 ఆ. 36.

అని వానిని జంపవలయు నని బోధించినను వివర,

“క. పరలోకసుఖము కాశ్వత, మరయ మహిరాజ్యసౌఖ్య మల్పానేహః

పరిభోగ్యంబిందులకై, దురితము కావించి తొలగుదునె పరమునకున్.” 3 ఆ. 49.

“క. బద్ధాంజలిపుటచీరున్, గ్రుద్ధతఁ దన మఱుగు సారంగఁ గూల్చుట కడుకీ

దుద్ధతి పరలోకార్జన, బుద్ధికి నను కణ్ణవాక్యములు దలఁపరాకొ.” 3 ఆ. 50.

తనమంత్రుల కీరీతిని బ్రత్యుత్తరమిచ్చి కేశిధ్వజునికి దర్శన మిచ్చి యాతఁ డడిగిన దానికి ననుకూలముగా నదుత్తర మొసంగి పొపెను. ఇట్లు శత్రువు దనచేతఁ జిక్కినపుడు వానిని తమతోఁ జూచుటయేగాక మఱింత వాని కుపకార మొనర్చుట సామాన్యని లక్షణమా? ఇతఁడు మహాసుభావుఁడు; పితరాగుఁడు; విహికమా దపేక్ష లేనివాఁడు; మహాజ్ఞాని. ఇతని కీలసంపద మిక్కిలి స్తవనీయము.

— కేశిధ్వజుడు —

కేశిధ్వజుడు ఖండిత్యునిపట్ల సుపకారస్త్వలి గలవాఁడై తా నపహరించిన యాతనిరాజ్య మాశ్రని కుమారుని కిచ్చి నీటుణుఁ డయ్యెను. ఇదియును స్తోత్రార్థ మే.

— మాలదాసరి —

మాలదాసరి, ముప్పు వామరుఁడు నివసించిన సిద్ధాశ్రమమున కామడ దూరమం దున్న యొక పల్లెటూరిలో జీవించువాఁడు. ఇతఁడు, జాతిచేఁ జండాలుఁ డైనను కీల

నంబవచే నధికుఁడు. చరిత్రుధాంతగరణుఁడు, పరమభాగవతోక్తముఁడు, నిరంతర భగవద్గూణసంధానపరుఁడు. తనకు బ్రహ్మరాక్షసుఁడు మ్రింగుట కుద్యమించినపుడు నిర్భయముడై స్వప్రాణవ్యయముఁగూడ సరకుగొనక,

“అ. హీన జన్మములుట యెవ్వఁడే ప్రాణి, సంకసిలుట ముక్తి పొంతకనుట

మేలెకాదె శివీయ మేల్పుంటిగాఁడె నశ్వరపుడేహమమ్మి పరముఁగొనుట.” 6. అ. 39.

అని జవాబు చెప్పెను. తాను రాక్షసునితోఁజేసిన ప్రతిష్ఠాప్రకారము మరలి వచ్చి భక్షింపు మని తనశరీరముకు రక్తముని కొనఁగెను. పరులకొఱకుఁ దమదేహ మర్పించిన శివి, నాగానందపాతక నాయకుఁడైన జీమాతవాహనుఁడు, కపోతము, మొదలగు మహామనీయులలో నితనిఁగూడఁ జేర్చవలదా? ఇతఁడు తనకుఁ బ్రాణాపాయముఁ దలంచిన వానికే స్పార్ధిత్వ పుణ్యఫలముఁ గొంత ధారవోసి యుత్తీర్ణుని జేసె. ఇది మఱింత ప్రశంసనీయుము.

— పాంధ్య రాజు —

వేద్యాగ్రహంబునకు జరుచున్న పాంధ్యరాజు పరదేశబ్రహ్మణుఁడు చదివిన “పర్వార్థమప్తా ప్రయలేత మాసాన్” అను శ్లోకమును విన్నతోడనే జాతవైరాగ్యుడై పరమార్థ చింతలేక యూరక కాలముగడపుచున్న తనస్థితిని దలంచుకొని నిర్వేదమునొంది పెంటచే పరతత్త్వనిర్ణయముకొఱకు సభగావింపఁ ప్రయత్నించె నని కవి వ్రాసియున్నాఁడు. ఇంత మహా విధవ సుఖత్తిలోఁ దులఁదూఁగుచు వైశికభోగలంఛముడై యున్నవానికి శ్లోకశ్రవణ మాత్రమున విరక్తి జనించి భగవదుపాసనయం దాభిముఖ్యము కలిగె నని చెప్పట యాశ్చర్యకరముగాఁ గానవచ్చును. కాని, భగవత్కటాక్షమూలముగాఁ గల్గినచోఁ గల్గవచ్చును.

యామునాచార్యుఁడు వైష్ణవునిగా నొనర్చిన శైవపాంధ్యరాజు భార్య మఱియొక నుకీల. ఈమె చాతుర్యము మిక్కిలి కొనియాడఁ దగినది లోకములో దంపతు లిరువురు విరుద్ధమతావలంబులు. విరుద్ధ మనోవృత్తులు నయినచోఁ బరస్పరానురాగ ముండుట దుర్లభము. ఈమె యటువలెఁగాక తన భర్త ఆపమార్గమం దుండె నని చింతిల్లుచు,

సీ. “వింగడందైనట్టి ముంగిట నెలకొన్న బృందావనికి మ్రగ్గుఁ బెట్టుదాన

దశమినాఁ డేకభక్తముఁజేసి యవలినాఁ డోర్చి కాగరమతో నుండునిట్లు

బారసి పోనీదుమైద్రుఁబాటుటక్కలువాడు మత్పుణ్యకథల ద్రోయ

నేమంపుమానాళ్లు కామింప దధిసాగు మఱునాఁడు కన్నులు మనసు దనియ

లే. నారజపువన్నె బ్రతిసెజ్జకరుగుఁ గూర్చినరుగుచో నాభిఁ దుడిచి కప్పురపునాభి

బెట్టు నిట్టులుమన్నక్తి పుట్టియును నిజేసునెడభక్తి చెడకనుగివ్వరుగుట." 4 అ. 50.

అను పద్యమునందుఁ జెప్పబడినట్లు తన నియమములను నెఱవేర్చుకొనుచు భర్తృను ప్రతురా లయి మెలఁగుచు రహస్యమందు యామునాచార్యుని వృత్తాంతం బాతని కెఱిగించి యతని రహస్య మెల్లగ రాముజనుతమునకుఁ ద్రిప్పెను. కవి యీమె పాలివ్రత్యమును బాగుగ వర్ణించెను.

— క థ —

ఈ ప్రబంధములోఁ బ్రధాన ప్రతిపాద్యము గోదా విష్ణుచిత్తుల కథ. గోదా దేవికథనుబట్టి “ఆముక్తమాల్యద” అనియు, విష్ణుచిత్తునికథనుబట్టి “విష్ణుచిత్తీయ” మనియు సీ గ్రంథమునకు నామధ్వయ ముద్దినది. తక్కిన ప్రబంధములయందు వఠిఁ బూర్వోత్తర సంసర్పములలో ననుసూత మయి యవిచ్చిన్నమగు నొక కథ కాదు. శ్రీ విష్ణు పురాణాంతర్గత ఖండిక్య కేళిధ్వజ సువాదము, వరాహపురాణస్థమాతంగ బ్రహ్మరక్షస్సంగదము, గురుపరంపరాప్రభావ (శ్రీవైష్ణవుల ద్రావిడమతగ్రంథము) గత మయిన యామునాచార్యచరిత్రము నను నీమూఁడు కథలకుఁ బ్రధాన కథలో నెంత మాత్రము సుబంధము లేకపోయినను గవి యొకరించి సుదర్పమును గల్పించి ప్రబంధ ప్రతిపాద్యమగు ముఖ్యకథలో నతికెను. వీనిలో మొనటికథ యగు ఖండిక్యకేళిధ్వజ సువాదముందుఁ గవి హర్షు లానర్పకపోయినను కొన రెండు కథలలోఁ దనయిచ్చుకు వచ్చినటులు మార్చి యేమే ప్రకరణములయందు బెట్లు ప్రాయవలయునో అట్లాయును ప్రకరణములందు రసాచిత్త్యమును భావోచిత్త్యమును, గనఁబఱచి తనకు సర్వతంత్రముల యందు దున్న నిరంకుశ జ్ఞానమును బ్రకాశింపజేసికాడు. ఆయాముకథలయొక్క మార్పులను నే నీవ్యాసకు యొక్క మొదటనే గూర్చితిని. కవి ప్రబంధీకరించిన యొక్క కేవలము మహిమయుక మయినది. పేదాలతమత సిద్ధాంతమునందుఁ బరిచయము లేని వారి కీకథాసూచిత్వ మంతగా రుచింప దని నాయభిప్రాయము. చదువురాని విష్ణుచిత్తుని పండితసభలోఁ గెలిపించట, ఆమరువ్యసంభూత యయిన కన్యకను బెడ్డియాడుట మొదలగునవి లోకాతిగము లయిన దైవవర్తలు. ఇట్టివానిలో విశ్వాసము లేనివారి ప్రబంధ ప్రతిపాద్యాంశముయొక్క మర్తమలను గ్రహింపఁజాలరు.

— ప్రబంధశైలి, గుణములు, దోషములు —

అంధానాద్యయములో నింతప్రాథమికప్రబంధ మిదియ కాని మఱేదియు లేదు. వ్యంగ్యప్రధానమయిన ఉత్తమకావ్యము. దీనిలో నంగముగా శృంగారాదిరసము లనుప్రవిష్టము లయియున్నను ప్రధానరసము శాంతరసాంతరూపక భక్తిరసము. కవన

పాకము ప్రచురముగా నాచికేళపాకము. అచ్చటచ్చట ద్రాక్షపాకస్ఫురణము గల పద్యములును విరళముగాఁ గన్పట్టుచున్నవి. ఇందలికల్పనలు వర్ణనలు నత్యద్భుతములు, నపూర్వములు. అన్యకవిసజాతీయకల్పనలు వెదకినను గాన రావు. శైలి ఓజోగుణభూయిష్టము. ఓజ స్వరంగా దీర్ఘసమాసము లను గలిగియుండుట. ఓజోగుణలక్షణమును గుఱించి ఆచార్యుడండి కావ్యాదర్శముం దిట్లని శిష్యునిన్నాడు.

“ఓజస్వనాసభూయస్త్య మేతద్దిద్యస్య జీవితమ్, పద్యే ౭ పృథ్వీతాత్యానామిద మేకం పరాయణమ్. తద్గరూణాం లమూనాం చ బాహుభ్యాంబుక్త్యమిత్రక్షైః, ఉచ్చాసవప్రకారం తద్దృశ్యమాఖ్యాం కదిషు ఇలి పశ్యేఽపి పారస్యా బభ్నంత్యో జన్వీరీర్గిరః, అన్యేత్వనాను లం హృష్య మిచ్ఛంత్యోజోగిరాం యథా.” - ౧0, 81, 83.

(ఓజ స్వరంగా సమాసప్రాచుర్యము. ఇదిగద్యమునకుఁ బ్రధానము. గౌడరీలి నవ లంబించుకవులు పద్యమునందుఁగూడఁ దీని నుపయోగింతురు. హర్షచరిత్రా ద్యాఖ్యాం కలయిం దిది బాహుభ్యాంబుక్త్య విశిష్టములయిన గురు లఘు వర్ణములయొక్క వరస్పర సంమేళనమువలన ననేకప్రకారములుగా వ్రాయఁబడుచున్నది. కాని, మఱిొందఱు దీర్ఘ సమాస మెప్పుడును కీర్ణార్ధప్రతీతికి భంజకము కావున, తాము రచించు సమాసములను నాలిదీర్ఘములుగాన, అనుచ్ఛత్వర్ణోపేతములుగా, సహృదయ మనోరుజకము గాను వ్రాయుదురు.)

మొదటఁ జెప్పఁబడిన ఓజోలక్షణ మీ కవిపద్యములయందుఁ బూర్ణముగాఁ బట్టినది.

ఉదాహరణము:—

కా. “కాంచె నైష్ఠ్యవుఁ డర్థయోజనజటాఘాటోత్థకాఘోషకా
ఖాంచగ్గాటచరస్సరుత్రయ దవీయః ప్రేషితోద్యచ్ఛవో
దంచత్క్రిటకృతప్రణచ్చలన లిప్యాపాదితా ధ్వన్యని
స్పంచారాత్తమహాఘోషమఫలస్సాయుద్వటత్ప్రజముః.” 6. ఆ. 15.

కవిత్వసరణి నైదర్శమార్గము, గౌడమార్గ మని రెండు విధములు. వానిలో ప్రసాదము, సుకుమారత అర్థవ్యక్తి, ఉదారత్వము మొదలగు గుణములతోఁ గూడినది నైదర్శమార్గము దీనికి విపర్యయ మయినది గౌడమార్గము.

“ఏహం విపర్యయః ప్రాయో దృశ్యతే గౌడపర్జని, కిష్టమ స్ఫుప్త శైథిల్య మల్పప్రాణాక్షరోత్తరమ్, అపప్రాసథియా గౌడై స్తదిష్టం బన్ధగౌరవాల్” అనుప్రాసము మొదలగు శబ్దలంకారములు దీనిలోఁ గాన రాకున్న, బంధగాఢత్వమును బట్టిచూడఁగా

మై న్రాసిన లక్షణముగల గౌడరీతి నవలంబించె నని నిస్సంశ యముగాఁ జెప్ప వచ్చును. ప్రసాదమాధుర్యాది గుణములతోఁ గూడిన పద్యములును కాదాచిత్రముగాఁ గానవచ్చుచున్నవి.

ఉ. “ఎక్కడి రాజ్యవైభవము లెక్కడి భోగము లేటిసంభ్రమం

బక్కట బుగ్గనివ్రలిను మైన శరీరము నమ్మి మోక్షలం

జక్కి గణింపకుంటి యుగసంధుల నిల్వియుఁ గాలుచేలి బత్

దొక్కుల నమ్మచు ప్రభృతులం దుద రూపముండ నేర్పిరే.”

2. ఆ. 78.

వసుచరిత్ర కారునికివలె శ్లేషయమకానుప్రాసాది శబ్దాలంకారములయం దీకవి కిష్ట మున్నట్లు కానరాదు. అర్థాలంకారము లగునుపమ, ఉల్లేఖ, అతిశయోక్తి, అపహ్నాది, అర్థాంతరన్యాసము, పరిసంఖ్య మొదలగువానిని విశేషముగా వ్రాసి యున్నాఁడు.

అనేక నిఘంటువ్యాకరణసహకారముచే నిరూఢ మగుసంస్కృతభాషా పాండిత్యముగలవారికిఁ గాని సామాన్యజ్ఞానము గలవారికిఁ గాని పర్జనలలోను గల్పనలలోను గూడుకొన్న పద్యములు దుష్టయములు. కథాభాగమును వెలుపు పద్యములు గొన్ని సామాన్య జ్ఞానముగలవారి కర్థమగును. మహాకావ్యమున కపేక్షితము లయిన పురచాతుర్వర్ణ్యరాజ ఋతు వివాహాదిపర్జన లిందులో నున్నవి. గ్రీష్మవర్షాశర ద్దశసంకతు లిందులో పర్జింపఁబడినవి. ఇన్ని ఋతువులు మఱి యేప్రబంధమందును పర్జింపఁబడి యుండలేదు. చంద్రసూర్యోదయాదిపర్జనలలేవు. అయ్యలరాజు రామ భద్రకవి రామాభ్యుదయమందును, పింగళిసూరన రాఘవపాండనీయమందును, పుష్పగిరి లిమ్మన సమీరకుమారవిజయమందును, తక్కు కవులు తక్కుప్రబంధములందును ఋతు పర్జన జేసిరిగాని, యిట్టి యత్యద్భుతకల్పన లెందును గానరావు. కల్పనలయందును సంస్కృతభాషాప్రాచుర్యమందును దాదాపుగా దీనికి సరివచ్చునది చంద్రికాపరిణయ మొక్కటియే యని యూహించెద.

దీనిలో ద్విగ్ధ మాగు కైలి కానవచ్చుచున్నది. పర్జనలో నుపయోగింపఁబడిన బంధకార్మక్యముగల కైలియొకటి; ఉదాహరణము,

కా. “తాదుణ్యాలిగచూత నూత్నఫలయఃకైలాళిసూరస్వన

ధారాధూపితకుష్మదంబుహృతమాత్యృచ్ఛేదపాశోద్ధతో

ధారంపుంగన రాద్వ భోగులకు సంధ్యావేళలం గేళికాం

తారాభ్యంతరవాలుకాసీతహీమాంతరన్నారీకేళాంబువుల్.”

2. ఆ. 68. ఇత్యాదికము.

ప్రకరణానుకూల సౌలభ్యముగలది యయి రసవంత మయి కథాభాగమును చెల్లు
నపుడు కవిచే నుపయోగింపబడునది మఱియొకటి.

దీని కీ దిగువవ్రాసిన పద్యములే సాక్షి.

చ. “గగనము నీరుబుగ్గ కెనగా జడిపట్టిననాల్గు భార్యక
న్నొగసారకుండ నారికెడపుంబొటియల్లవులించి వండ న
య్యగపల ముంచి పెట్టు గలమాన్మము నొల్పిన ప్రప్సనాలుగే
నొగిపినూరలు న్వడియము ల్వరుగు ల్పెరుగున్ ఘృతపులిన్.” 1. ఆ. 30.

మ. “గృహసమార్జనమో జలహరణమో శృంగారపల్లంకికా
వనానంతో వనమాలికాకరణమో వాల్మభ్యలభ్యధ్వజ
గ్రహణంబో వ్యజనాకపత్రధృతియో ప్రాగ్గీకారోపమో
నృపారీ వాదము లేల లేక యితరుల్ నీలీలకుం బాత్రమున్.” 2. ఆ. 91.

రామరాజభూషణుడు, కాకమానిమూర్తి, పుష్పగిరిలిప్తున, కంకంటిపావరాజు
మొదలగువారి కవనము సుస్కృతశబ్దబహుళముగా నున్నదిగాని యీగ్రంథకర్తవలె నింత
గాఢసంస్కృతము చెప్పరును వాడుక చేయలేదు. ఈయంశమున కీ ప్రబంధమంతయు
నుదాహరణముయి యుండినను నొకటి రెండు పద్యముల నిచట గనబఱచుచున్నాడను.

“నీ. న్యందనస్థితబిడౌజుత్త త్రైజాడ్యకృష్ణుం యూమరుద్గరుష్ణాత్కృతములు
క్రవ్యాశిరాడ్గాత్రకనదస్యగ్గాహనస్ఫుటశల్యహవ్యభుక్పాశ్చక్రకృతములు
యోధవర్తితవృత్తుతోత్పాంతనిజపాతసాలాశ్చ కృతముమాస్థాత్కృతములు
పతితోగ్రరక్షకబంధభారభృత్కార్తిభుగ్నభోగఫణీంద్ర పూత్కృతములు

“తే. శ్రాంతరథ్యనిరంతరచ్చాయదములు, దివ్యతావకకార్మకాశేషేరితములు
శిలమము లడంచు గాత లంకాపురాంగ, జాంబరచరత్కలంబకదంబకములు.”

“కా. అథావాగ్విబుధ మ్మహోపచన కవ్యాహర మాహవచ
స్సిద్ధమూకృతతాంగతః కలిరితి శ్రీమాక్తి విద్యాధర
మిద్ధౌధత్య మగా ల్లయం హి కుథియామిక్తంవదత్కిన్నర
మృద్ధిరాగ్రణి గెల్పుటుత్సవమనందయ్యో న్నరీమంతయిన్.” 4 ఆ. 6.

“మ. చని కాంచె స్వీరజాభిధాంతరవపుస్సహోద్భవాచీరనం
దనవాటివలయద్రుమావళి దళాంకర్ష్యపాపాదం
జనచాంపేయ సుమాయమాన విషమస్వర్ణావృతివ్రాత ర
శ్చి నధస్సుకృతిభారాదీ దీపకశిశ్నోగంబు శ్రీరంగమున్.” 6. ఆ. 91.

ఈ ప్రబంధకర్త న్యాయవైశిషికములందును, భూర్వోత్తర మీమాంసల యందును, సాంఖ్యయోగ తంత్రములయందును, నిరంకుశపాండిత్యము గలవాఁడని రుజువుచేయుట కీ ప్రబంధమే నిదర్శన మని యిదివఱకే వ్రాసియున్నాడను.

“తే. .... ఎండ్ర రవిశేర మూడవయెడకుజేరు

తరణిధరణిం బ్రమోదనంధాయ గాడె.”

4 ఆ. 77.

“మ. మునుపే చంద్రబలంబుగల్గి మలయంపుంగవ్వలేగాడువే

రున నేతెంచు లతాంతబాణునకు సూర్యుడు న్నహిం గ్రస్తగా

ననుకూలించె ....”

5. ఆ. 101.

ఈవైసీవ్రాసిన వాక్యములబట్టి మూలోఁబించుగా నికనికి జ్యోతిశ్శాస్త్రమందుఁ గూడఁ బ్రాచీన్య మన్నట్లు కన్పట్టుచున్నది

ఈకవి యిట్టివ్యతంత్రస్వతంత్రుఁ డైనను గ్రంథముం దచ్చటచ్చటఁ గొన్ని స్థలికముల నొనరించుట కెద్దియు నుపపత్తి కానగాదు. “ప్రమాదో ధీమతా మసి” అను న్యాయ మన్నదికదా? ఇందుకిరణ సంకోహముండు డిందుకందువలె గుణభావశుభ్యమందు దోషలేకమున్ను నడఁగిపోవును. ఏతాదృశాలపదోషము లిట్టి యుక్తమ కావ్యశోభకు భంజకములు గానేరవు.

పాండ్యరాజు సభలో విష్ణుచిత్తుడు వివర్తులను జయించుటకు జేసిన ఉపన్యాస ములో,

“ సీ. జగదుద్గలికిని బీజము ప్రధాన మన నీక్షత్యాదివిశు నశబ్దవాది,

దారి నీకుఁ డేనన భోగమాత్రేత్యాద్యుతాహృతి సూప్తి మాయావివాది

... ..”

ఇవట రెండవపాదములో “భోగమాత్ర సామ్యులింగాచ్చ” (4 ఆ. 4 పా 21 నూ.) అను సూత్రముచేత, మాయావాది ననఁగా నదైవులని ఖండించె నని కవి చెప్పుచున్నాఁడు. ఈసూత్రము రామానుజ బ్రహ్మసూత్రభాష్యములో జగద్వ్యాపార వర్తాధికరణములోనిది. ఆ యధికరణముయొక్క తాత్పర్య మేమనఁగా ముక్తిసొందిన జీవుని కీశ్వరునివలె జగత్సృష్ట్యాది వ్యాపారముల నొసరించుటకు శక్తి కలదా లేదా యని శంకించుకొని “ ఈశ్వరుని కొక్కనికే జగత్సృష్ట్యాదులను జేయుటకు శక్తి కలదు గాని, అట్టివనులలో ముక్తజీవుని కెంతమాత్రము వంతు లేదని సిద్ధాంతీకరించిరి. “భోగ మాత్ర సామ్యులింగాచ్చ” అను సూత్రముచే మైనిచెప్పబడిన యర్థమే బలవంతులబడినది. ఎట్లనఁ: ముక్తునికి బ్రహ్మయాథాత్మ్యానుభవరూప భోగమందె బ్రహ్మసామ్యముగాని ఇతరమందు బ్రహ్మసామ్యము లేదు. కావున, జగత్సృష్ట్యాదులతో ముక్తుని కవసరము లేదని

యర్థము. కావున నీయధికరణము జగత్సృష్ట్యాది వ్యాపారములయందు ముక్తుని కెంత మాత్రము సంబంధములేదని తెలియఁజేయుటకు బుట్టినదిగాని “జీవుఁ డీశ్వరునికంటె భిన్నుఁడు” అను సంశయమును సాధించుటకై ప్రవర్తిల్లినది కాదు. జీవబ్రహ్మలకై కృమ స్థింపదు. “జీవుఁడు వేఱు, బ్రహ్మ వేఱు” అనుసంగతిని సమర్థించు మాత్ర కదం బను ప్రమాణధ్యాయ ప్రగమపాద ద్వితీయపాదములలోఁ బ్రతి పాదంపఁబడెను. ఎట్లన ; ఆసందేహయోగభ్యాసాత్.

1. 11. 3

1. తెలిరీయక శ్రుతియందు శతగుణితోత్తరముగా నావృత్తిఁ జేయఁబడిన నిరతిశ గూఢవిద్యుత్తము జీవునికి సంబంధించు గావున శ్రుతిలో నానందమయశబ్దముచేఁ జెప్పఁబడిన వాఁడు జీవునికంటె భిన్నుఁ డైన ఈశ్వరుఁడు.

2. తథేవ్యపదేశాచ్చ. 1. 11. 15

ఈశ్వరుఁ డానందహేతు వని శ్రుతి చెప్పటచే జీవునికంటె భిన్నుఁ డు.

నేతరోఽనుపపత్తేః, 1. 1. 17. బహుభవనసంకల్ప సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తి త్యాదులు జీవుని కుపన్యములు కావు గనుక జీవునికంటె నీశ్వరుఁడు వేఱు.

3. కర్తృకర్తృ వ్యపదేశాచ్చ. 1. 2. 4.

ఈశ్వరుఁ డుపాస్యఁ డటచేఁ గర్తయనియు, జీవుఁ డుపాసించు వాఁడగుటచేఁ గర్త యనియు శ్రుతి చెప్పటచే జీవేశ్వరులు భిన్నులు.

ఇత్యాది జీవేశ్వర భేదసాధన మాత్రగణము మాయావాది మతఖండనమందుఁ గవి వ్రాసినచో బాగుగ నుండు నని యూహించెద.

సవిష్టచిత్తుఁడు శ్రీవిష్ణుపురాణమునకు వ్యాఖ్యానము చేసి నట్లు కవి వ్రాసి యున్నాఁడు. ఇదియు భ్రాంతిమూలక మే. విష్ణుపురాణవ్యాఖ్యాత యగు విష్ణుచిత్తుఁడు వేఱు. ఇతఁడు రామానుజుల వారి శిష్యుఁడు. ఆచార్యాజ్ఞచే నీపురాణమునకు వ్యాఖ్యా నము వ్రాయుచున్నా నని వ్యాఖ్యానప్రథమశ్లోకమందె ప్రతిజ్ఞ చేసియున్నాఁడు.

“ తే. అలసత బరున్నచునుండు గలియుగంబు

ద్వాపరం దెన్నఁ గూర్చున్నవాఁడు శ్రేత

యధికుఁడు యాయి మరి కృతయుగ మటన్న

నముచిదమనోక్తి ఋగ్భాషామన వినవె.”

[7 కందికా, 3 ఆధ్యాయము.]

“ కలికృతానో భవతి సంజీవానస్త ద్వాపరః, ఉత్తిష్ఠం శ్రేతా భవతి కృతం న్ముద్యతే చరణ్”, ఐతరేయ బ్రాహ్మణము. 7 కందిక, 3 ఆధ్యాయము.

ఈ కవిమార్గము తక్కిన కవులమార్గమువలె గాక కొన్ని విషయములయందు శేవల విసశాలీయముగఁ గానవచ్చుచున్నది.

1. కొన్ని చోట్ల సంస్కృతమునందువలె విశేషణములకు లింగ వచనాదుల యందు విశేషనిఘ్నత కానంబడుచున్నది.

“ఉ. ఆయత యుష్మదాకృతి కరాగ్రనగాంచలవాంశవారిధా

రాయతచంద్రకాంతఫలకావళి బింబితయై...”

4. ఆ. 29.

ఇచట “అకృతిశబ్దము” (క్రిస్తుంక మగుటచే స్త్రీలింగము గావున దాని విశేషణ మగు “బింబిత” యనునది గూడ స్త్రీలింగ రూపములో నుండుటచే.

“...సాత్త్వికపు మనోగతి యెయ్యది గలదు దాని

బ్రహ్మసంబంధినిగఁజేయు ప్రాధిపత్య...”

3. ఆ. 74.

“కవచిత కుఠాకర్షురలగు కరివర కరేణుకంధరలన్.”

ఇట్టివి మఱికొన్ని వైవిధ్యమునకు కుదాహరణములు.

2. కొన్ని స్థలములయందుసంస్కృతశాలీయమును (Sanskrit idiom) కలదు.

“ఉ...ఉరువిద్యుద్గిర్జితకళికలుమిసిన ధూమస్ఫురణ.....” 4. ఆ. 138.

ఇచట “నిష్ప్రయోగోద్గిర్జితవాంతాదిగౌణవృత్తి వ్యపాశ్రయమ్, అతిసుందర మన్యత్ర గ్రామ్యకఘ్రిం విగాహలే” అను ఆచార్యుడండి వచనానురోధముగాఁ గఱి ఉమిసిన” అను శబ్దమును. నిష్ప్రయోగశబ్దార్థ మందు గౌణవృత్తిలోఁ (Metaphorical sense) బ్రయోగించెను

3. మఱికొన్ని తావులయందు ద్రావిడశాలీయము. (Tamil idiom).

“క. ...మీరు నాకనురక్తు ల్పరికించి పదింబదిగా నిరయఁడు మది నెద్దిమేల ప్రార్థించుటకున్.” 3. ఆ. 55

ఇందులో “పదింబదిగా” అనునది ద్రావిడములో “పత్తుం పత్తాగ” అనఁగా పది-పదిగా పదిలోనొక్కటియుఁ దక్కువ గాకుండ-సరిగా అని తాత్పర్యము.

4. కొన్నిచోట్ల ద్రావిడశబ్దప్రయోగము.

(1) “...ఎండ గాలి పసితాఁకుం జాడఁగా ప్రాప్తమున్.” 6. ఆ. 7

ఇచట “పసి” = ఆకలి.

(2) “...వెండి యెఱంగుమెత్తిన వెలుగుబడును” 4. ఆ. 43

ఎత్తిన=స్తులించిన. ద్రావిడము “ ఎత్తు=స్తులించు.

(3) భక్తిద్రోవకు సాధ్య పరికరంబులువెట్టి కట్టిన పొరివిళంగాయగములు ..”

ఇచట విళంగాయ = వెలగ కాదు.

2. ఆ. 97

(4) "...కడుమ్రాతపెద్దిరువడిం గని రాఖగరాజముపునన్... 4. ఆ. 10.
పెన్దిరువడి-పెరియ లిరువడి, పెద్ద కి పాద పునీ-యకము. ఇది గరుడునా ద్రావి
దవైష్ణవకు భరిభాషానామము. గరుడుడు భగవంతునికి పాదస్థానియుడు

"... ఉద్రామపితృప్రసూప్తవగిదెస్యరులోక్థ రఖాంగపాతచిం
తామయనిద్రలంబోలసి తాపమునీయదోదం గ నిరికిన్." 5. ఆ. 7.

ఇచట సూర్యాసమయము విరహిణుల కుద్దివక మను సంశయము చెప్పబడినది.
ఇది ద్రావిడ కవిసమయ సిద్ధముగాని సంస్కృతకవిసమయసిద్ధము కాదు.

ఈకవిపుంగవుండు గూర్చినసంధులును, బ్రయోగించిన ప్రయోగములును,
కొంతమట్టుకు లక్షణాపేతములయి గానవచ్చు చున్నవి.

1. లే. "నిగిటుత్రిశకుకతన మాతంగవాటి యయ్యెనిక నుండదగదని..." 2. ఆ. 53.
నిగి+ఇటు- ఇకారమునకు సంధి.

2. చ. "...నిట్టతాడువంటలివరమించె దా ముపలియయ్య రహిన్..." 5. ఆ. 53.
తాడువంటి+అలివ.

● తత్సమము లం దకారసంధులు ●

3. "...ప్రాశ్నెదని కడంక దంచనపుజేతులు గంగనుకానె దూరగా..."
గంగ+అనుకానె. 2. ఆ. 9.

4. "...వడఁకుటెకాక చేప్పడిగ వక్షము పక్షుఁజానువుల్ నొరన్." 4. ఆ. 118.
చేప్ప+ఉడిగ.

5. "...ఈబ్రక్కం ద్విజాఁ జాడరయ్య నభవా రీరంగధర్తంచ దుఃఖాబ్రాశిం
బడి..." 6. ఆ. 108.
శ్రీరంగధర్త+అంచు.

● క్షార్థకసంధి ●

6. సీ. "తమనేగిజెప్పలో దయమిరవిని చీర జించిచ్చువారి దీవించువారు"
చించి+ఇచ్చు క్షార్థకసంధి.

7. "...నీదుక అకుట్టందీనదస్త్రాలకాంతారాంతర్మృకపాలకుండ..." 6. ఆ. 25.
అంది+కాన్ - క్షార్థకేత్తునకు సంధి. 6. ఆ. 85.

8. "కొంగవల్లరుకు లంగురుల బట్టుక జబ్బులంటగుట్టిడ వెజ్జా నరయువారు..."
బట్టుకొని యనుటకు పట్టుక. [వారు...] 6. ఆ. 85.

9. "...తలబడ్డ గుదియ దెబ్బలఁ బాతమనీయిడి యంబలి గంజిండ్ల నడుగు
గంజి+ఇండ్లన్.

10. "...పుట్టనీగద దీని నానొదవి యో పుత్రాత్మ యెట్లంటివే" 6. అ. 54

పుట్టన్ + ఈగెద = పుట్టనీగెద అని యుండవలయును.

మఱిగొన్ని చిత్రమయిన ప్రయోగములు గలవు.

1. "ఇంక రెడ్డాల్లు చూచి..." 3. అ. 39

2. "...కళిందకాశటక్షితి దున నేటికి..." 4. అ. 23

3. "కల్లాన కూర్పవాత ఘట్టనల బారు."

ఈకవికి ర్హూటశబ్దమును (సమూహవాచి) దిటుచుగా వాడుక చేయునలవాటు గలిగియున్నది.

మ. "ఆకు లేకవ్వద నేందురాగమిల నాప్రాదుర్భవల్లో రకాబుల తేనెబుధల చు..."

5. = 132.

ఈపద్యముయొక్క ప్రథమ పాదముదలి యతి విచారణీయము, వ్యాఖ్యాత "ప్రా" అనుచోట "అక్ష" ఉపశ్లేషము చేసి యతి నిర్వహింప వలయు నని వ్రాసి యున్నాడు, ఉపసర్గ లనియు గతులనియు సుపసర్గలను చెడు పేర్లు. "ఉపసర్గాః క్రియాయోగే" 1. 4. 59. 'గతిశ్చ' 1. 4. 50. ప్ర, పరా, అక్ష, ఆపి, ఆధి మొదలగునవి ఉపసర్గలనియు; ఊరీ, ఉరీ, అంగీ, ప్రాదుః, ఆవిః, లిరః మొదలగునవి గతు లనియు వాడుక. ఇచట "ప్రాదుః" అనునది వ్యస్తపదముగాని సమస్తపదము కాదు. అందుచే 'ప్ర' అను వానిపై "అక్ష" సుప్రశ్లేషముచేయుట కవకాశము లేదు. ఇందులకు అప్పకవి తే. గీ అంధ్రీమునకు జేరిన పరాజపులు (పరా+అక్ష+ఆపి) మూడు, గాక తక్కిన యుపసర్గముల తలలవ్వరము లలికినవాని కవ్వలన నిలుచు నచ్చయిన హల్లయినఁ బ్రదియతి యనంగ."

134 పుట. 132 ప

— యామునాచార్యుడు గుమారుని కుపదేశించిన నీతి —

ఈ నీతినిబట్టి విమర్శింపఁగా రాజ్యపాలనానుభవమందుఁబండిన బుద్ధిగల రాజువ్యుఁ డిట్లు వ్రాయఁగలుగునుగాని, కేవలగ్రంథాధ్యయనమువలన నీతికాస్త్రమందుఁ బండిత్యము సంపాదించిన బ్రాహ్మణుండును డిట్లు వ్రాయఁజాలఁ దనియు, దీనిచే నీగ్రంథకర్త రాజ్యపాలనమం దారి తేరిన క్షత్రియుఁ డనియు నిస్సంశయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

— అలంకార విమర్శ —

ఈ ప్రబంధమందుఁ గవి ఉపమ, ఉత్పేక్ష, రూపకము, అలికయోక్తి, సహోక్తి, అర్థాంతరన్యాసము, స్వభావోక్తి, పరిసంఖ్య మొదలగు నలంకారములను వాడుక చేసియున్నాడు.

ఉపమ

“లే. సామరదిదృశ్యభివ్యవస్థావశాచ, పుజమహిభువ్యవస్థావశాచ భావములు

సోక వెలుబాటెఁగల్గినకూర్చునాత, ఘట్టనలబాటుపెయ్యలకట్టుపాలె.”

కల్లములలో బోసిన ధాన్యరాశిఁ జేటలచే విసరఁగాఁ గట్టిఁజింజ నిలిచి ధాన్యపు పొల్లు తెఱకెగిరి పోయినట్లు స్వామిని నీవించుటచే నచ్చిన దేవతలతోఁ గలసిన రక్షః పితాచసంఘములు గరుడునిపక్షానిలముచేఁ దూలిపోయి రని తాత్పర్యము. కాళి దాసుని యుపమవలె నీయూపమ యెంత సౌష్ఠవము గలిగియున్నదో ఎంతసమయోచితముగా నున్నదో చిత్తశింపుఁడు. ఇట్టి వచనములు గలుపు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే న్రాయఁ జాలకు.

చ. మునునసీమ చేసికొని ముల్లిడిగుద్దట వెండిచేని మె

త్తనకయువేరువెల్లకియుఁ ద్రవ్వెడుకర్నకునట్లు శత్రుతో

నెనసియయైన దుర్గలలమేకొనియైన నిజాత్మచింతలే

ః నెగడఁజేసి గోనమరి కంటకశోధనజేయుటొప్పుగుఁ. 4. అ. 219.

ఇదియు నట్టిదియే.

స్వభావోక్తి

మనపూర్వకపులు గోరంతకు కొండంకజేసి యుల్పేక్షాతి శయోక్త్యక్తులచే వర్ణించుట దివ్య యథావస్థిత వస్తువర్ణనచే వాస్తవమును చెల్పి జనమనోరంజన మొనర్చుట కలఁగుటపడినవారు కారని యిప్పుటి యిరువదియవ శతాబ్దమునందలి యాంగ్లేయ కావ్య రసభావనాపరివర్తనాదయఁ లగు మననారు కొందఱాక్షేపించుచున్నారు. ఇట్టి యాక్షేపణకు బాత్రు లయినవారస్తత్వాబ్ధిన కవులలోఁ గొందఱు లేకపోలేదు. ఉన్నారు కాని, చిక్కన, శ్రీనాథుడు సూరసార్యుడు మొదలగు కవివయ కవిశిరోవణులు సకలజనమనోహరములయిన స్వభావోక్త్యలంకృత సూక్తులను మొందుగ వ్రాసియున్నారు ఈకవిమాద నట్టివాఁడె. ఇందుల కుదాహరణముగా “ద్రావిడంగ నలు కొండలలో స్నానముచేసి నివ్యప్రబంధ నను సంధించుచు నభిషేకజలపూర్ణ ఘటముల గట్టిప్రచేతములయందు ఘటించి తోటలలో నడిచెన” రని వర్ణించినపద్య మెంత సొగసైన స్వభావోక్తియో చూడుడు.

“మ. శయపూజాంబుజము ల్లుటిం దడబడక జ్ఞానోయి లేఁగొనువై

దయదప్ప న్నసపాడి పాగడపు పాదం బొప్పఁ జెంగల్పడి

గ్నియ నీరచ్యుత మజ్జసార్థము గట్టి గీలించి దివ్యప్రబం

ధయుగావ్యత్ ద్రవిడాంగత్ నడుతు రుద్యానంబుల త్రోవలన్.” 1. అ. 56.

ఉత్పేక్ష

“మ. కలయ్ నీలవయంపు నల్లియొడదాకం జేటనీరొప్పుర

భృలకూపంబుల మీలఁ జూచి వలభీవ్యాసంగితుంగద్రుకా

ఖలలో నాడి గబాలునక లకుముకు ల్కొండై పడుక లేచు మ్రు

చ్చిలి గేహేందీర ద్రావీడిరిచిలిం జెండాడు చందంబునక.” 1. ఆ. 57.

వీధులయందలి నూతులలోఁ గనఁబడు మత్స్యములఁ జూచి యింద్లచూరుల
యందు వ్యాపించియున్నతరుకాఖలలో జెక్క లాడించి యాబావులలో దుముకుచు
లేచుచున్న లకుముకిప్పలు గృహలక్ష్మీ పరులకుఁ గనఁబడకుండనుండి ఆడుచున్న బంతుల
వలె నున్న పనియుత్పేక్ష.

భ్రాంతిమదలంకారము

“మ. తలఁబడుచుట గ్రుక్కి బాతువులు కేదారంపు గుల్బాంతర

స్థలి నిద్రింపఁగఁ జూచి యారెకు బుషస్సాక ప్రయాతదవ్వికా

వలి పిండికృతకాటుల న్వనిఁ దదావాసంబుఁ జేర్చుంగరే

వుల దిగ్గ స్వస్ బాగువాని గని నవ్వుక కాలిగోప్యాఘముల్.” 1. ఆ. 65.

అపట్టణ సమీపమందున్న పరిమళ్యకు బాటు కాలువలయందు బాతులు వాని
స్వభావగుణముచేత దలలు జెక్కలలోఁ బెట్టుకొని నిద్రించుచుండఁగా గ్రామముఁ
గాపాడువారు వానిని జూచి ప్రాతః కాలమందు స్నానార్థమై యాకాలువలకు వచ్చిన
బ్రాహ్మణోత్తములు తమ ధౌతవస్త్రముల నచట మఱచినా రని తలంచి మరల వారిగృహ
ములలో వాని నొప్పగించుటకై రేవులలో దిగఁగా నాపట్టులు పఱచుటఁ జూచి
యచ్చటఁ బైరుగాపాడుచున్నస్త్రీ లాకలవరులను హసించురు. జెక్కలలోఁ దల పెట్టుకొని
నిద్రించుబాతులు తెల్లగా నులికి పెట్టినవస్త్రము లనుకొనుట భ్రాంతి.

పరిసంఖ్యాలంకారము

“నున్న మెత్తుటయుఁ బట్టుకారుల బట్టుటయు సౌధసౌవర్థ భూషాది నిర్మాణంబుల
యంద, కాసెమట్టుటయు గత్తిగట్టుటయు గృకవాకుకలహంబులయంద, ధాతువాదం
బులు కలచగుట కాట్టికుల యంద” ఇత్యాదులు.

గ్రంథకర్తనిరూపణము

ఈ ప్రబంధ ప్రామాణ్యముం బట్టియు ప్రబంధశైలిని బట్టియు విచారింపఁగాఁ
గృష్ణదేవరాయలే దీనిని రచించినట్లు నిష్కృష్టముగాఁ జెప్ప వచ్చును. ఈతఁడు చంద్ర
నంగోత్పన్నుఁ డగు పరిసంహరాయని కుమారుఁడు తుంగభద్రానదీతీరముననుండు ఆనె

గొందె యను నా మాంతరము గల విజయనగర మీతని రాజధాని. పూర్వకాలమునందు మావనేశాధీశ్వరుడగు భోజరాజు సంస్కృత భాష నెట్లాదరించెనో, అట్లే యీశ్వరదేవరాయ లాంధ్రభాష నాదరించి కవుల సమ్మానించి గ్రంథరచనము చేయించుటచేత నీతఁ డాంధ్రభాషఁ దని ప్రఖ్యాతిఁ గాంచెను. ఇతఁడు దన యాస్థానము దనేక విద్వత్కవుల నునిచి వారిచే గావ్యములను జేయించుట మాత్రమే కాక, సంస్కృతాంధ్రభాషలయందు దసాధారణ ప్రజ్ఞావిశేషముఁ గలవాఁ డగుటచే దాను స్వయముగా నుభయభాషలయందును గావ్యముల రచించుటకుఁ దగిన దక్షత యుండెను. ఇతఁడు, కవులను బ్రోత్సహ పఱచి కావ్యములు చేయించియు, దాను స్వయముగాఁ జేసియు, నాంధ్ర భాషకు మహోపకారము నొనరించి యున్నాఁడు. దక్షిణ హిందూ దేశమును బాలించిన రాజులలో నింతదేశమును జయించి యేలిన వాఁడును, ఇంత ప్రసిద్ధి నొందినవాఁడును మఱెవ్వఁడును లేఁడు.

ఇతఁడు, తెలుఁగున రచించిన గ్రంథము విష్ణుచిత్రియ మను నామాంతరముగల ఆముక్తమాల్యద. ఇతఁడు సంస్కృత భాషయందుఁ గూడఁ గొన్ని గ్రంథములను రచించి నట్లు విష్ణుచిత్రియమునందలి యీ పద్యము పలనఁ జెలియ వచ్చుచున్నది.

సీ. “పరికి తుల్పే”క్షోపమలకాలిమెంపెక్క సరసుశాసన మదాలసచరిత్ర
భావధ్వనివ్యంగ్య నేపథిగాఁగఁజెప్పిలివి సత్సావధూప్రీతినంబు
శ్రుతిపురాణోపసంహిత లేర్పి గూర్చితి నకలకథాసారసంగ్రహంబు
శ్రోత్రఘృచ్చటలు విచ్చుగరచించితి నూక్తివైపుణి జానచింతామణి కృతి

లే. మఱియు రసమంజరీముఖ్యగుఢురకావ్య, రచనమెప్పించుకొంటి గీర్వాణభాష

సంధ్రభాష యసాధ్యంబై యందునొక్క, కృతి వినిర్మింపు మిఁకమాకు బ్రియ

[ముఁగాఁగ.” 1. ఆ. 13.

ఈ పద్యమునం దుదాహరింపఁ బడిన సంస్కృతగ్రంథము లెవ్వియు నిప్పుడు గానరావు.

ఈతని కాలముననె క్రొత్తగాఁ బ్రబంధరచన మారఱి మయ్యెను. ఆపఱు కుండెను నాంధ్రకవులు, పురాణములు మొదలగు సంస్కృత గ్రంథములను మృదు మధుర నైతిని నాంధ్రీకరించియున్నారు గాని, నూతనముగా స్వాతంత్ర్యము నవలం బించి క్రొత్త ప్రబంధము లను రచించినవా రెవ్వరును గాన రాదు ప్రథమమందుఁ బ్రబంధరచనకు మార్గమును జూపించినవాఁడు కృష్ణరాయల యాస్థానకవులలో నుప్రసిద్ధుఁ డగు నల్లసాని పెద్దనార్యుఁడు.

అల్లసాని పెద్దన, నందిలిమ్మన, మాదయ్యగారి మల్లన, అయ్యలరాజు రామభద్రకవి పింగళసూరనామాత్యుడు, రామరాజ భూషణుడు, తెనాలి రామకృష్ణుడు, భూర్జటి కవి అని యెనమండ్రు కవులు కృష్ణరాయల యాస్థానం దుండి రెనియు, వారి కష్ట దిగ్గజము లని పేరెనియు, లోకములో వాడుక కలదు గాని కడపటం దేర్పొనం బడిన మువ్వరుకు కృష్ణరాయని యాస్థానమున నున్నవారని ధారాళముగా జెప్పటకు దగిన ప్రమాణములు గానరావు. ఒకవేళ నాతని కాలము దున్నును మిక్కిలి బాల్యదశలో నున్నవారు గావలయును గాని యాతని యాస్థానకవులు మాత్రము గా జాలరు అందుకు గుఱించి తెలిపెడు కథలు నష్టదగినవి కావు.

ఈ దిగువ వ్రాయబడిన హేత్యాభాసలుల బట్టి కొందఱాముక్తమాల్యద పెద్ద శార్యకృత మని వాదించెదరు. కాని యది విచారవిధుర మయిన యంశము.

1. కృష్ణరాయవరచిత మగు నాముక్తమాల్యదలోని పీఠిక యందు మనుచరిత్ర ములో నుదాహరింపఁ బడిన పద్యములు కొన్ని కానవచ్చుచున్నవి. అందుచే నిది పెద్ద శార్యకృతముగాని కృష్ణరాయ వరచితము గాదు.

కృష్ణరాయుడు భగవదాజ్ఞ జే నీయాముక్తమాల్యద యను మహాకావ్యమును రచింప నుకట్టి కృత్యాదియందు గ్రంథకర్తృవంశమును వర్ణించుట పరమావశ్యకము నాచారము గావున నాప్రకారము తన వంశమును వర్ణింపఁ బూనును. రాయలు "అవికల్గనఁ జూచు వా నలిగంభీరో మహాసత్త్వః, నీయాన్నిసాధమానోధీరోదాత్తో దృఢవ్రతః కశితః" అను కారికలోఁ జెప్పబడిన ధీరోదాత్తలక్షణములు గలవాడు గావున, దత్తుఁ దన వంశస్థులను జ్ఞాపించుకొనుట కిష్టములేక, తన యాస్థాన కవికరుడు తన కాంతరంగికుఁడైన పెద్దనార్యుఁ డింతకు మున్ను రచించిన మను చరిత్రముగాని స్వలంకారము లయిన పద్యములనే యిచట దిరుగ వాడినచో నేమి కోషము? ఇతమాత్రముచే గృష్ణరాయని పాడిత్యమునకు లోబమా! ఇందు వలనఁ బెద్దనార్యుఁడే యీకృతిని రచించె నని నిర్ధారించుట కది సాధన మగునా?

2. కృష్ణరాయ లల్లసాని పెద్దనను రామరాజభూషణుని బ్రబంధముల రచించి తెచ్చు యాజ్ఞాపించె ననియు, దనాజ్ఞానుసారముగా నాయుద్దము కవులు గ్రంథములను రచించి రాయల కడకుఁ జేగా రాయలు చూచి మనుచరిత్రముకంటె మనుచరిత్రము కొంచెము లేతపాకముగా నున్న దని చెప్పఁగా నందువై పెద్దన కుపితుడై అలి కాశిస్యములో నాముక్తమాల్యదను రచించె ననియుఁ జెప్పుదురు.

ఇది కేవల మనంగతము. మనుచరిత్రము రచింపఁబడిన తరువాత, మఱికొంత కాలమునకు మనుచరిత్ర ముత్పన్నమయిన దనియు, రామరాజభూషణుఁ డను గ్రంథ

కర్తయే కృష్ణరాయని యాస్థానమందు లేఁ దనియు, ఋజువుచేయుటకుఁ బ్రబల ప్రమాణములు గలవు. మనుచరిత్రము కృష్ణరాయల దిగ్విజయ యాత్రకుఁ దరువాతను రామారి ముట్టిడిఁ బూర్వమందును రచింపఁబడి యుండుట స్పష్టము. అనఁగా శ్రీస్తుతకము 1516-వ సంవత్సరమునకును 1520-వ సంవత్సరమునకును మధ్యకాలమున రచింపఁబడినది. మనుచరిత్రము శ్రీస్తుతకము 1577-వ సంవత్సరమునకుఁ దరువాతనే రచింపఁబడిన దని మనము నిర్ధారణజేయఁ గలము మనుచరిత్రమును గృతినందిన తిరుమలదేవరాయలు 1567-వ సంవత్సరమున దన రాజధానిని బెళుగొండకు మార్చుకొనెను. ఈతడు పెళుగొండను రాజధానిగాఁ జేసికొనిన తరువాత మహమ్మదీయులతో జేసిన యుద్ధమును గుఱించి మనుచరిత్రములోఁ గవి యివిధముగఁ జెప్పియున్నాఁడు.

“చ. తిరుమలరాయ శిఖరుని ధీరచమూభట రాజియాజి ధీ

కర యవనేశ్వర ప్రహిత ఖానబలంబులఁ జక్కనేయ ని
ద్ధరఁ బెళుగొండ కొండలును దద్దివచ్చ కపాలమాలికా
పరికర భూషితంబులయి బల్విడి గాంచె గిరీశభావమున్.”

శ్రీస్తుతకము 1577-వ సంవత్సరమునందుఁ దురుష్కులు తిరుమలదేవరాయని పెళుగొండనుండి చంద్రగిరికి దరిమిట్టగా మహమ్మదీయచరిత్రకారులు న్రాసి యున్నారు. ఇంతియకాక, మనుచరిత్రమును గృతినందిన తిరుమలరాయఁడు శ్రీరంగరాజు కుమారుఁడు. ఈ శ్రీరంగరాజునకు తిరుమలరాజు గాక కోనరాజు, తిమ్మరాజు, రామరాజు, వెంకటరాజు నని మఱి నలుగురు పుత్రులు గలరు. వీరిలో రామరాజు కృష్ణరాయని యల్లుఁడు. ఇతని కళియరామరా జనిపేరు.

“క. శ్రీరంగరాజునుతులు ధరారంగత్కర్తులలియరామాధిపుడున్...”

అయ్యలరాజు రామధర్మకవి రామాభ్యుదయము.

కృష్ణరాయనియనంతర మితఁడు 1547-వ సంవత్సరమున విజయనగర రాజ్యము నాక్రమించుకొని యేలె నని సరపతివిజయమందును జెప్పఁబడియున్నది.

“గీ. నలకవిభుతిమ్మరాజుసేవలను ద్రుంచి, గుత్తి పెళుగొండ మఱి గండికోట కంద
నోలిపురమాడ లేనవలీలగెలిచి, లొలుదొలక రామనృపతి దోర్బలము మెరసె.

ఉ. అపటుకీర్తిరామ వసుధాధిప చంద్రుఁడు కృష్ణరాయధా
త్రీపతిసార్వభౌమ దుహితృప్రియుఁడై వితత ప్రతాపనా
తాపితకర్తుఁడై యల సదాశివరాయనిరంతరాయ వి
ద్యాపుర రాజ్యలక్ష్మీని దానము దానము మించె సెంతయున్.”

కాబట్టి, వసుచరిత్రము 1570-వ సంవత్సరమునకు దరువాతనే ప్రారంభమయింది. ఇందువలన వసుచరిత్రమును రచించిన రామరాజ భూషణుడు డనునామాంశరముగల భట్టుమూర్తి కృష్ణరాయల ఆస్థాన ముందుండేడు కవికాండనియు, వసుచరిత్రము రచింపబడిన కొంతకాలమునకు గాని వసుచరిత్ర ముత్పాదితము కాలేదనియు, గృష్ణరాయల కాలమునకు గృహిపతియగు దిరుచులగాయండు బాల్యదశలో నుండె ననియు స్పష్టమగుచున్నది. కావునఁ బ్రసిద్ధిపొందిన ఆముక్తమాల్యదోత్పత్తి అసంభవముగాని సందేహకము కాదు.

“సీ. కృష్ణరాయలపేరు నిడి నీవు రచియించితివి తొల్లి విష్ణుచిత్రియ మనఁగ
గాతిన్యమధ్ధంబు గ్రాహ్యంబు గాదు సాధారణుల కని భూభవుఁడు బలుకఁ
దరువాత వసుచరిత్రము నొనరించి తుత్తమకావ్యము మహానృతముగఁ బదపఁ
బెక్కుకావ్యములను బెం పెక్కువిరచించి మంటివి రాజసన్ధానమునను
భంగమొందిన యలరామలింగముఖులు, సాటి రాఁగల వారె నీతోటిసార
యాంధ్రకవితావితామహ యల్లసాని, పెద్దనార్యునిశేష వివేకధుర్యు.”

3. ఈపద్యము మెవరు రచించియున్నారో ఏగ్రంథములలోనిదో ఎవ్వరికిం చెలియదు ఇట్టి యప్రమాణమయిన పద్యముబట్టి మన వారు కొందఱు విష్ణుచిత్రియము పెద్దనార్యకృత మని వాదించెదరు.

దీనిప్రామాణ్యమును గొంచ మరయినదము. ఇందులో నీకవి మొదట నాముక్తమాల్యదయొక బీదప వసుచరిత్రమును వ్రాయఁబడినట్లు చెప్పియున్నాఁడు కాని భూర్జముందు వసుచరిత్రము, దరువాత నాముక్తమాల్యదయు రచింపఁబడె నని యీగ్రంథిద్వయ సాక్ష్యమువలననే మనము నిర్ణయింపవచ్చును. కృష్ణరాయలు రామారు ముట్టడించి ఎడో హను జయించె ననియు, బీజపురనుగ్రాహణముమీదికి దండెత్తిపోయి కలుబర్గ సాగరు మొదలగుపట్టణములను వైకొని తరుప్పులఁ బాఠఁబోలె ననియు, వసుచరిత్రములోఁ జెప్పియుండకపోవుటను పై యంధివృత్తాంతముల నాముక్తమాల్యదలో నుదాహరించి యుండుటను జూడఁగా నాయంధములకుఁ బూర్వమునందు వసుచరిత్రమును, దరువాత నాముక్తమాల్యదయు రచింపఁబడినట్లు స్పష్టమగు చున్నది. పద్య శేషముందు “భంగమొందిన యల రామలింగముఖులు, సాటి రాఁగలవారె నీతోటిసార” అని పెద్దనార్యునిసంబోధించుటజూడఁ గా నీపద్యమునువిమర్శజ్ఞానము లేనివాఁ డెవఁడో రచించినట్లుగానవచ్చుచున్నది. రామలింగకవి కృష్ణరాయల యాస్థానమందలి వాఁ డనుట మృషాపద్యమ మని నే నిదివఱకే వ్రాసియున్నాను. విభిన్న కాలికుఁడైన రామలింగకవి యితనిచేఁ బరాభవము నొందుట యెట్లు సంభవించును? కావున, నీచాటుధారపద్యము విశ్వసనీయము కాదు.

4. ఆముక్తమాల్యద కవిత్వము మిక్కిలి కఠినముగా నుండుటకును, అచ్చటచ్చట కొన్ని స్థానిత్యంబులు గలిగి యుండుటకును గారణంబుఁజూడ నీ గ్రంథంబు పెద్దనశ్రితంబు గాదనియు, రాయలు రచించె ననియు లోకులకుఁ దోచుటకై పెద్దన బుద్ధిపూర్వకంబుగాఁ గొన్నితప్పులును వ్రాసి యంతకఠినముగా నాముక్తమాల్యదను రచించె ననియు లేదా, వైది వ్రాసినపద్య ప్రకారము విష్ణుచిత్తీయము మరుచరిత్రకంటె మొదటి వ్రాయఁబడినయెడల, బ్రహ్మరచిత గ్రంథంబు గావున తప్పు లుండుట సహజం బనియుఁ గొందఱయభిప్రాయము.

ఇది విచారసహము కాదు. సామాన్యముగా పండితుఁ డైనవాఁ డెవ్వఁ డైన పరులకొఱకు స్వగౌరవమును బోగొట్టుకొని యిట్లు తప్పులు వ్రాయునా? దానిలో విశేషించి పెద్దనపంటి నహంపండితుఁడు లక్షణవేత్త మఱియొకఁడు దీనిని రచించినాఁ డని లోకులను నమ్మించుటకు వ్యాకరణదోష దుష్టముగా నీ గ్రంథమును రచించె ననుట పండితుల యివ్వవారు విశ్వసించురా?

ఈ ప్రబంధమును రచించినవాఁడు క్షత్రియుఁ డై యుండవలయుఁ గాని బ్రాహ్మణుఁడు గాఁ డనుట కీ గ్రంథమందె కొన్నిసాక్ష్యము లున్నవి.

“కా. తారుణ్యార్థిగ చాతనూక్షు ఫలయుఁ కైలాభిహారస్వన
ద్దారాధూపిత శువ్యదంబు హృతమాత్యుచ్ఛేదపాశోద్ధతో
ద్దారంపుం గనరార్పు భోగులకు సంధ్యావేళలం గేళికాం
తారాభ్యంతర వాలుకాశ్చిత హిమాంశరూపికేళాంబువుత్.” 2. ఆ. 68.

ఈ పద్యములట్టి విచారింపఁగా గేవలము మశ్యమలను దిను వాఁడును, అందులోఁ గూడ రాజభోగ్యముగా దానిని భవనము చేయు విధముం దెలిసినవాఁడు గాని యిట్టి వర్ణనము చేయఁజాలఁడు. కావున నీయాముక్తమాల్యద మత్స్యమంస భోజి యగు క్షత్రియునిచేఁగాని లేక, ఆతనికి సమానుఁడగు మరియొక వర్ణమువానిచేఁగాని రచియింఁగఁ బడియుండవలెను గాని, మత్స్యభుక్కులు కాని బ్రాహ్మణు లగు పెద్దనాదులవలన రచియింపఁబడలే దని నిశ్చయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

5. కృష్ణరాయనితండ్రి యగు నరసింహరాజు ప్రకృతమందు ‘కనరా’ యని వ్యవహరింపఁబడు తుఱుపదేశమునుండి బయలు వెడలి కావేరినదిని దాటివెల్లి శ్రీరంగపట్టణమును ముట్టడించె నని మైసూరు శాసనములలో నున్నది. దీనికిఁ దార్కాణముగా నాముక్తమాల్యదలో “వాని పంశంబు తుఱువాన్వవాయమయ్యె” నని చెప్పఁబడి యున్నది. ఇలియ కాక “కన్నడరాయ యగ్నిండువ గవ్యప్రియా పరిభుక్త భాక్కుధన్” అను పద్యములో నీతఁడు కన్నడరాయఁ డని సంబోధింపఁబడెను. ఈ తులుభాష కన్నడ భాషలో నొకకాఖ. అందుచే నీతఁడు కన్నిసరు (4-175) = శేత్రక్షమ;

హిండికములు. (3. 93) = కలుపబడినవి; మొదలగు కన్నడ శబ్దములను ప్రయోగించి యున్నాడు.

ఇది కాక మరియొక విశేషము. పాండ్యరాజు తన కనిష్ఠసోదరిని యామునా చార్యున కిచ్చి వివాహముచేసె నని ప్రబంధములో వ్రాయబడినది.

ఈ యంశము కేవలము కవి కల్పితము. మూలగ్రంథమందు లేదని మున్నే చెప్పియున్నాడను. బ్రహ్మణునితో యానసంబంధము జేయుట క్షత్రియుని కుత్సర్హ మేరువు. బ్రహ్మణుడు తనపిల్లను క్షత్రియుని కిచ్చుట తన కవకర్ష మని తలంచును. ఈ గ్రంథమును రచించినవాడు క్షత్రియుడు గాని యెడల నిట్లు వ్రాయడు. మేనల్లనికి రాజ్యమిచ్చుట (మరుసుక్కల్ దాయమ్) (మరుమగన్). అనగా ద్రావిడములో మేనల్లనికి లేదు. ఈయాచారము మలయాళదేశముం దిప్పటికి నున్నది. యామునాచార్యుడు కుమారునికి జేసిన నీత్యపదేశము మొదలగు సంశయము విమర్శించుగా నీగ్రంథకర్త క్షత్రియుడై యుండక తీరదు.

వేమల; ప్రతిరసికుడును స్వాసభూతిచేఁ బరికించిన బోధమగును. మనుచరిత్ర నొకచేలిలోను, ఆముక్తమాల్యద మరియొకచేలిలోను, బట్టుకొని వరుసగాఁ పద్యములఁ జదివిన, మనుచరిత్ర పద్యముల కున్న శ్రావ్యత, (music) మాధుర్యము, ప్రసాదము, సరళత మొదలగు గుణములు ఆముక్తమాల్యదా పద్యముల కున్నచో ఈ తారతమ్య జ్ఞానమును గలిగియుండుట కెవ్వనికిని విశేష పాండిత్య మక్కఱ లేదు. మనుచరిత్ర పద్యములు చదువువారికి విరువారికిని హృదయమునగా దమృతము గలిగినట్లుండును. ఈ స్వర్ణపరీక్షకు శ్రవణేంద్రియమే నికషోపలము. ఆముక్తమాల్యద యన్ననో పాపాణ కల్పము. పాకమా నారికేళపాకము. శబ్దగ్రగ్ధనమా దీర్ఘసమాస జటిలము. ఇందుఁ బ్రయోగించబడిన “తృణతా” (ధువు) మొదలగు సంస్కృత పదములుగాని, “తొడి” (శయనించి) మొదలగు నాంధ్రపదములు గాని మాఱుమూలవి. వీరిఘంటువులయందును గానరానివి, సామాన్యముగాఁ గవులెవ్వరును వాక్త్రయం దిట్టిపదముల నుపయోగించుట గానరాదు. “కపి రసిచ కాపికాయన మదమల్తో వృద్ధికేన సందప్తక” అనున ట్లందువైఁ బ్రతిపాద్యము విశిష్టాద్వైత మతసంప్రదాయైక సమధిగమ్యము ఇందలి వేదాంత ఘట్టములు రామానుజ బ్రహ్మసూత్ర భాష్యమును గూలంకషముగా వ్యాసంగము జేసిన శ్రీవైష్ణవం డితునికిఁదక్క యాసంప్రదాయ మెఱుంగని యద్వైతపండితులలో విశిష్టాద్వైతపండితు లలో గొప్ప వారైనవారికిఁ గూడ దుర్జేయము. ప్రబంధమంతయు విశిష్టాద్వైత సంప్రదాయముతో నిండియున్నది.

పెద్దనాద్యుని ప్రజ్ఞయు సర్వతోముఖమయినది. పాండిత్యమందును గవిత్వమందును కని కితండే సాటి. ఇది నిర్వివాదమయిన యంశము. మనుచరిత్రములలో గృత్యాది యందు,

క. “కొలుతు న్నద్గురువిద్యా, నిలయు న్గురుణాకటాక్ష నిబిడజ్యోత్సాన్ని
దళితాశ్రితజనదురిత, చ్చలగాఢధ్వాంతసమితి శతగోప యతిన్.”

అని యితఁ డొనర్చిన గురువందనము వలన నితఁడును విశిష్ట ధైర్యతనోప్రదాయ వేత్తయనియు, రామానుజ మతావలంబి యనియు, శ్రీవైష్ణవశిష్యుఁ డనియు స్పష్టమగుచున్నది. కావున, పెద్దన యిట్టి శ్రీవైష్ణవమత సుప్రదాయ విశిష్టంబగు గ్రంథంబును వ్రాయుట కసమర్థుఁడని యెవ్వ రనలేదు. కాని, యితఁ డొరులకుఁ దెలియకుండ మిక్కిలి కాతన్యముతో గ్రంథమును రచింపవలయు నని సంకల్పించి పూనిక వహించినను, దా నిదివఱకు రచించియున్న గ్రంథములలో దినకు సహజముగాఁ బట్టువడిన కైలి, అభిప్రాయసాంకర్యము, పదప్రయోగసరణి, కవిత్వయొక్క స్పృశ్యత్వము మొదలగునవి లేకము గానిరాకుండ నొక్కపండితుఁడె తా జన్మాంతరము నొందినవానివని, కేవల విశాలీయముగాఁ గవనము జెప్పఁగల్గె ననుట స్వభావవిరుద్ధమును, అనుభవాసంపేద్యముగను గానవచ్చును. సంస్కృతకవులలో శిఖానుజు లనఁదగు కాళిదాసు భవభూతులును, తక్కు సంస్కృత కవీశ్వరులును గతివైతితోను సులభవైతితోను కావ్యములను నాటకములను చంపూప్రబంధములును రచించియున్నారు. వారివారి కవిత్వములలోఁ గన్పట్టు నభిప్రాయములంబట్టియు, బదప్రయోగములంబట్టియు, నాగ్రంథము సీగ్రంథమును రచించినవాఁ డొక్కఁడే యని సులభముగా నూహింపవచ్చును. అందులకుదాహరణము బౌణ్యకవి, కాదంబరీ హర్షచరిత్రలను వ్రాసెను. వీనిలో హర్షచరిత్ర మొదట వ్రాయఁబడినది. కావున కతిసపాకముగలది. కవిత్వ పాండిత్యములు పరిపాకావస్థ నొందినపిదప విరచితమగుటచేఁ గాదంబరీ మిక్కిలి రసవంతముగాను సులభముగా నుండెను. అయిన, సీగ్రంథద్వయమందు నభిప్రాయైక్య మెట్లు కానవచ్చుచున్నదో చూడుడు.

❀ హర్ష చరిత్రము ❀

ప్రథమోచ్ఛ్వాసము, నలువదియవపుట. (Bombay Edition), చ్యవనముని దౌహిత్రుఁ డైన దక్షిణి యనువానిని జూచి మోహించిన సరస్వతితో వాని దూతి యగు మాలతి యిట్లు చెప్పుచున్నది.

“దేవి కిం వా విక్షాపయామి, అనురూపా దేవ్యా ఇత్యాత్మనఃభావనా, శీలవానిని ప్రకమనిరుద్ధమ్, ధీర ఇత్యవస్థానిపరీతమ్, సుధగ ఇతి త్వదాయత్తమ్, జా నాతి నేనితు

మిత్యస్యమిభావోచితః, త్వం తస్య మృత్యురిత్యప్రియః, స్వప్నేఽప్యలహః కృత
ప్రసాదాసీత్య సాక్షికమ్, వారితోపి బలా దాగచ్ఛతీతి పరిభవః, తదేవ మగోచరేఽ
రామసీతి, “శ్రుత్వా దేవీ ప్రమాణమ్.”

—ॐ కా దం బ రి ॐ—

కాదంబరి పూర్వభాగముయొక్క చివరపంక్తులు చూడుడు. కాదంబరి చంద్రా
పీఠునికీఁ బంపిన సందేశముగా “బాలాజిహ్వామి కింవా నందికామి అతిప్రియోఽసీతి
పూనరుక్త్యమ్, త్వయి గరియా నినురాగ ఇతి వేశ్యాబాహుః, త్వయా వివా నజీవామి
త్యక్షభవ నిరోధః, ఆపశ్య మాగంశవ్య మితి సౌభాగ్యగర్వకః, స్వయ మాగచ్ఛామితి
స్త్రీచాపలః, అనన్యరక్తాయం పరిజన ఇతి స్వగీ క్షిపేపనలాఘవః, జ్ఞాన్యసీ మరణేన
స్త్రీతి మిశ్యసంభాషామేవ.”

తెలుఁగు ప్రబంధమునూడి మరియొక యుదాహరణము.

కూచిమంచి తిమ్మకవి, రాజశేఖరవిలాసమును రుక్మిణీ పరిణయమునుగూడ
రచించెను.

రాజశేఖరవిలాసము (వాల్మీకివారిప్రతి) ప్రథమాశ్వాసము, 17-వ పుట
రీసే పద్యము, పురీవాణి పద్ధతము.

“చ. గుఱుతుగ నవ్వగిం గలుగు ఘోటకసంఘముతోడ నెంతయున్

బరువిడనోడి వేగ వారిణంబులు వాయునిశాధిసాధకం

కరులను జేరి యైన నధికం బగు వైరము దీర్పలేక యా

కరణిన యుండె దగ్గ మిది కాదన వానికి నట్టులేటికిన్.”

రుక్మిణీపరిణయము ప్రథమాశ్వాసము 17-వ పద్యము. పురాశ్వపద్ధతములూఁ
లై పద్యమందున్న కల్పనయే యిందులూ నున్నది. పృథ్వుమాత్రము భిన్నము

క. “హరిణము లవ్వరమునఁగల, తురగంబులతోడఁ బోరి తుది నోడి మహా

త్వరితమునఁ బవనహిమకర, గిరిజేతుల శరణు నొందె కేవలభీతిన్.”

ఇ ట్లేకకర్తృకము లగు ననేకసంస్కృతాంధ్రకావ్యములయందు గ్రంథకర్తృక
సాధకలింగములు బహుళముగాఁ గానవచ్చుచున్నవి. అయినను, స్థాలీపురాకన్యాయాను
సారముగ నొకటి రెండిటినిమాత్రమే కనఁబఱచితి. ఏతాదృశగ్రంథకర్తృకసాధకలింగ
ములు (పీఠికలొని పద్యములు తప్ప) మైనికనఁబఱచిన ట్లుభయసాధారణముగా మరుచరి
త్రాముక్తమాల్యదలలోఁ గానవచ్చునా? లేదు సరియే కదా, మీఁదు మిక్కిలి పెద్ద
సాధ్యుఁడు మఱచి తప్పినను స్వల్పమందైనను పరిహాసమునకైనను జేసి యెఱుంగని నిమ
మౌల్లంఘనముతోఁ గూడిన ప్రయోగములు మెండుగా నాముక్తమాల్యదలోఁ గాన

వచ్చుటం జేసి, అముక్తమాల్యద కృష్ణరాయకృతముగాని, పెద్దనార్యవరచితము కాదని ఘంటాఘోషముతోఁ జెప్పవచ్చును దీనియందు మరుచరిత్రములోని పదవిన్యాస లాలిత్యముకాని రసపుష్టిగాని యంతగా లేదు. ఏల యన; కృష్ణరాయఁడు మహారాజగుటచే పెద్దన మొదలగు వారివలె గురూపదేశ పూర్వకముగా విద్యల నభ్యసించిన వాఁడు కాకపోవచ్చును. అయినను, నిరంతరము పండితగోష్ఠి నుండువాఁడగుటచే ముందు శ్రుతి పాండిత్యము విశేషముగ సంపాదించి గూఢల కాస్త్రసంప్రదాయముల నేర్చి యసాధారణ శీమషీ సువత్సందు గావున గణకర్మముఁ జెప్పఁ దొడఁగె. విద్యలఁ గ్రమశీఘ్రుండుగాఁ డుట కీతని పదబంధాజ్ఞల్య మే మనకు నిదర్శనము. భాషము గంభీర మయి దానికి సద్భుత మయిన పదములఁ బ్రయోగించనియెడల నాభాషము సులభముగాఁ బ్రకాశింపను. ఇష్టానుసారముగఁ బ్రయోగించిన పదము లగుటంజేసి శీఘ్రముగా భాషనివేదకములు గావు. కావునఁ జైనచెప్పిన యుపపత్తులచే నీ గ్రంథము పెద్దనార్యకృతము గాదనియుఁ గృష్ణరాయకృత మనియు స్పష్టముగాఁ జెప్ప నగు.

ఇదికాక మరియొక విశేషము. రాయల కాలములో గొప్ప కవులలో నొకఁ డగు ముక్కులిమ్మనార్యుఁడు, తాను రచించి కృతి యిచ్చిన పారిజాతావహరణములో నీ కృష్ణరాయని గుఱించి,

క. 'శ్రీవేంకటగిరివల్లభ, నేవావరకం త్రహృదము చిన్ననుచేవి
దేవితనాయక కవితా, ప్రావీణ్యఫణీక కృష్ణరాయమహీకా.'

అని వ్రాసియున్నాఁడు. "కవితాప్రావీణ్యఫణీక" అను విశేషణమును బట్టి కృష్ణ రాయఁడు కవితత్వము దలి సమర్థుఁ డని యూహింపవచ్చును. ఇతఁడును ప్రత్యా క్యాసాంశముందును నైషధకారకుఁ డగు శ్రీహర్షనివలె దాను రచించిన ట్టాక్కొక పద్యమును వ్రాసియున్నాఁడు. "స్థితస్య గతి శ్చింతనీయా" అనుశ్లోకము ననుసరించి శబ్దప్రముఖసిద్ధిఁ జైన కర్తను బలిత్యజించి అనుమానాదులచేఁ గర్తృంతరమును సాధింప నుద్ద్యమించుట సత్కర్మలక్షణము గాదు. అట్లయినచో భోజకృత మగు చంపూ రామాయణము, కులశేఖరవర్చ విరచిత మగు తపతీసంవరణము, హాలాపరనామక కాలి వాహనప్రణీత కాథానక్షత్రలి, శూద్రకవి రచిత మృచ్ఛకటికము మొదలగు వాని గలి యేమగును? మహిపాలకు లైన వారిలో నెవ్వనికి గ్రంథకరణ సామర్థ్యము లే దనినచో నీపూర్వోక్తగ్రంథము లన్నియుఁ దమ తమ యాస్థానపండితులు రచించి యాయాయి రాజులపేరు పెట్టి నారసవలయును. ఇట్టివాడుక మరవారిలో లేకపోలేదు. కాని, మైసి పెప్పిన రాజులందఱు గ్రంథరచనా సామర్థ్యము గలవారని ప్రమాణాంతరములచే పత్యముగాఁ జెలియవచ్చుచున్నది. అంత ప్రాచీనులైనవారి గ్రంథ కర్తృత్వము తక్కు

మనీ మన మొప్పుకొనినచోఁ బ్రబలతరలేఖన ప్రమాణవిదిత సర్వవృత్తాంతములు నవీనుడు వాస్తవచరిత్రాంశములచేఁ బూర్ణముగఁ జెలియఁబడినవాడైన కృష్ణరాయని గ్రంథకర్తృత్వమును మన మేల యొప్పుకొనఁ గూడదు ? ఇట్టి వాదివిప్రతిపన్నాంశములు కేవలము “విద్యావివాదాయ” అనునట్లు వివాదాధ్యాసితములుగావున తుహాసనానన కల్పంబగు నీ ప్రసంగమునుండి విరమించుచున్నాఁడను.

❦ బుధవరుల కొక విజ్ఞప్తి ❦

పాతకమహాశయులారా ! చెన్నపురీనివాసులను మాప్రియ మిత్రులు నగు భాషాధారక శ్రీవావిళ్ల వేంకటేశ్వరులుగారు నే నేమో విశేషజ్ఞాఁడ నయి నీ యీ యాముక్త మాల్యద కుశాధ్ధాతము వ్రాయునట్లు నన్నుఁ బురికొల్పిరి. ఇంకవఱకు నముద్రితము లైన సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములను ముద్రించి, వారు లోకమున కొనరించు కొన్న మహాపకారమును దలంచి యిట్టి లోకోపకర్తల కొకపాటితోడ్పాటుగావించుటకు దైవవశమున నీ స్వాశ్లకు నాకు లభించిన యీమంచియపకారమును బోగొట్టుకొనుట కిష్టములేక సేతురచనోద్యత చిహ్నోద్దన్యాయము నవలంబించి తగిన యధికారము లేనివాడ నైన నీవడికిఁ బూనుకొంటి. దినమంతయుఁ గళాకాలాధ్యాపన కర్తవ్యగుఁడనై యుండుటఁ జేసి చాలినంత యపకారములేకపోవుటచే రాత్రులయందుఁ గొంతమట్టునకు శనైశ్చరాదిత్యవారములయందు మఱిగొంతమట్టునకు వ్రాసి యెట్టెట్టో రెండుమాసములకు ముగించఁగలిగితి. నాచే నైనంతమట్టుకు గొన్ని కొన్ని యంశములను విమర్శించి వ్రాసిరిని కాలము చాలదు. స్థితములు మొడుగ నుండు నని సాధ్యము. నాయందు దయ యుంచి సాతప్సలను ఊమించి యొప్పులను గ్రహించుటకు మిమ్ము వేడుకొనుచున్నాఁడను.

ఈవ్యాసలేఖనమందు శ్రీ గాడిచెల్ల హరిసర్వోత్తమరావు గారు, శ్రీ చిలుకూరి వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినగ్రంథములు నాకనల్పమయిన సహాయము నాచరించినవి గావున వారికిని, నన్నీ విషయమునఁ బ్రోత్సాహపఱచిన మాప్రియమిత్రులగు శ్రీ గురు బాడ అప్పారావుకుంతులు డి. ఏ, యఫ్. యం. యూ., గారికిని నా నతకులు.

ఇట్లు,

విజయనగరము.	}	మేడేఁల్లి వేంకటరమణాచార్యులు,
4 నవంబరు, 1914		విజయనగర మహారాజ సంస్థాపితాంశ్లేయ పాతకాలా సంస్కృతోపాధ్యాయులు.

ఆముక్తమాల్యద

రాజచరితవిశారద

రావ్ సాహెబ్ శ్రీ సి. హయవదనరావు,

బి. ఏ., బి. యల్., యం. యల్. సి., బెంగళూరు.

ఆముక్తమాల్యద అను ఉత్తమప్రబంధము స్వరణకురాగానే శ్రీవాల్మీకి రామస్వామికావ్యలు అండ్ సన్స్ అనుసంస్థయు దాని కిప్పు డభివలయైవ భాషాద్ధోరక శ్రీవాల్మీకి వేంకటేశ్వరకావ్య గారును తప్పక స్వరణకు వచ్చి తీరుదురు. శ్రీరామస్వామి పండితుల పుత్రరత్నమే శ్రీవేంకటేశ్వరకావ్యలుగారు. శ్రీరామస్వామికావ్యలు వారిదివఱలో వ్రాతప్రతులరూపముననే లభ్యులుగుచుండెడి ఈ యుత్తమప్రబంధమును పరిష్కరించి వ్యాఖ్యానముతో ముద్రింప ననుకట్టిరి. మహోత్తమస్థితిలో విజయనగర సామ్రాజ్య మున్నదినములలో నిది రచింపఁబడుటచే దానిచరిత్ర కిది యెంత యుపకరించునో వేఱుగఁ జెప్ప నక్కఱ లేదు. శ్రీరామస్వామికావ్యలుగారు వికాలము స్వతంత్రము నగు దృశ్యముగలవారు. ఆయన పండితమాత్రులే కాదు. పదిరూకలు సుపాపింతువన్న సామాన్యపుటూహలతోఁగాక ఆంధ్రప్రశాసితమున కుత్తమగ్రంథముల నచ్చొత్తించి యిత్తమవచిత్ర సౌకల్యముతో నొకముద్రాకాలపు శ్రీ. శ॥ ౧౫౫౪ వ సంవత్సరమున నెంబరు 490 తిరువత్తియూరు పైకోట్టు తండియాల్వేటలోని గృహమున అదిసరస్వతీనిలయుముద్రాక్షరకాల యనుపేర స్థాపించిరి. అదియే నేటి వాల్మీకి ముద్రాక్షరకాల. చెన్నపురిలో ముద్రణవ్యాపారముగనే కాక పరిశ్రమగఁ బెంపొంది తీవ్రమగుచోటి నెదుర్కొనవలసినదినములలో నితవక్తగఁ నింత సంకృష్టికరముగా నాథునికపధతులపై ముద్రాయంత్రమును స్థాపించి సర్వతోముఖవృద్ధినిఁ జూడఁగన్న యాతండ్రి పుత్రులగొప్పదనమున కిది యొకమచ్చుతునక. ఈముద్రాకాల త్వరలోనే కతవార్షికోత్సవమును జరపింపి యితోధికముగాభాషసేవ ప్రకాశన వేయఁగలుగుఁ గాక! ఆత్మాధునికపద్ధతులపై నపూర్వముద్రణమున నాటిలేటి యిన్నాళ్లనుండి ఆంధ్ర సారస్వతవికాసమునకుఁ దోడ్పడిన ఈముద్రాకాల శ్రీవేంకటేశ్వరకావ్యులవారి అభ్యర్థమున నింకను జేగీయమాన మగుఁగాక!

తెలుగుగ్రంథములను వ్యాప్తిచేసి తెలుగుభాషను వృద్ధిపఱుచుటకే శ్రీరామ స్వామికావ్యలుగా రిముద్రాకాలను స్థాపించినది. చెన్నపురి ఆంధ్రులకు ఆరవలకు నా

వానస్థానమైనది. కాని, పదునాలుగవ శతాబ్దమునుండి విజయనగరరాజులయొద్దనుండి
చెన్నపురి లక్ష్మీ ఆంధ్రులరూపభేదావిలాసములనే యెక్కువ చూడఁగొన్నది. ఈ నగర
వాసులలో నెక్కువమంది ఆంధ్రులకు ఆరవభాషవైసి, అట్లే యెక్కువమంది యవ
వారికి ఆంధ్రభాషవైసి, గౌరవప్రతిపత్తులు గలవు. ఆకారణమున ఈ మద్రాసు
చెన్నపురిలో స్థాపిత మగుట ఆచటివా రెల్లరికిని వరప్రసాదమే యైనది. దీనివలన శ్రీ
రామస్వామికాస్తులవారి స్వతంత్రత, నిపుణత, కార్యదీక్ష తెలియఁగలవు ఈ
యంత్రప్రకారము మఱికవిజయవంతముగఁ గొనసాగించి తండ్రి పేరినపురాదిపై
నుత్తమసాధమును నిర్మించి విజ్ఞానిగనే కాక విజయవంతుడగు వ్యాపారస్థుఁ డన్న
కీర్తియు నడించును శ్రీమంజులేశ్వరకాస్తులవారి ప్రజ్ఞాపాటనము మఱిక
స్తుతింపఁదగినది.

పండిత శ్రీవావిళ్ల రామస్వామికాస్తులుగారు ముద్రించి ప్రకటించిన యంత్రము
గ్రంథములలో ఆముక్తమాల్యద మొకటి. ఇది 1863, 1834, 1909, 1914,
1930. సంవత్సరములలో నైదు ముద్రణయలది నిపు డాణవముద్రణ మంద నున్నది.
కాని, శ్రీ. క. ౧౮౬౯ లోనే యెంతోకాలము యెంతోశ్రమ యెంతోధనము
వ్యయించి యంత్రము గ్రంథమును ముద్రింపఁ దలఁపూని విజయముగన్న శ్రీ రామ
స్వామికాస్తులవారిదీక్ష వారి స్వతంత్రతలూహ చాల ప్రశంసనీయుములు. వారి
ద్వితీయముద్రణప్రతి పీఠికలో తప్పలు మప్పులుగా నున్నవ్రాతప్రతులను సరిచూచి
చక్కని ప్రతినిఁ దయారుచేసి ముద్రించుటయే తమకోరిక యని శ్రీరామస్వామికాస్త్రి
గారు పేర్కొనిరి. “మూలమును లేఖకప్రమాదాదులచేత నానావిధపాతములుగ
నుండెను ఈ హేతువుచేతనే దీని నిడివఱి కెవ్వరును ముద్రింపఁబూనరైరి” అని వారు
వ్రాసిరి. వారు దేశము నలుమూలలనుండి యెన్నియో ప్రతులు తెప్పించి సరిచూచి
సర్వజనాదరణీయములగు పాఠములనే యేర్పిఁగార్చి తమ ప్రతిని ప్రకటించిరి. ఇంతే
కాక దానికిఁ దాము వ్రాసిన “రుచి” యను వ్యాఖ్యానమును జేర్చి ముద్రించిరి.
ఎందఱో మహాపండితు లంతకుఁ బూర్వమే దీనికి వ్యాఖ్యానములు వ్రాసియున్నను
నొక్కొక్క ప్రకముకూడ పూర్తిగ వారికి లభ్యము కాలేదు. వీరి ప్రథమముద్రణపు ప్రతులు
శివునిముగాఁ జెల్లిపోవుటచే మఱిగొన్ని వ్రాతప్రతులను బరిశోధించి శ్రీ. కల్ ౧౮౮౪లో
దీనిని మునర్పదించి తమపాండితీభవమును వారు చూపుటకే కాక తన కీకార్యమున
సాయపడిన మహాపండితులు దొరతనమువారి సార్వభౌములలో నుపాధ్యాయులు
యైన శ్రీ చదలువాడ సీతారామకాస్త్రిగానిని లోకమున కెఱుకపఱచి వారు తమకుఁ
జేసిన సాయమునకుఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకముగ వారిపేరుకూడ ముఖపత్రముపై ముద్రిం

మట శ్రీరామస్వామికాస్తులయాదార్యమునకు దారకాణ. శ్రీసీతారామకాస్త్రులు శ్రమ యని వెనుదీయక భాషాసక్తి విజ్ఞానరక్తి కారణములుగా శ్రీరామస్వామికాస్తులు గారికి సాయపడుటయు బ్రసంశనీయ మగువిషయమే. దీనితో గీర్తి గని రాజధాని కళాశాలలో జేరిన శ్రీసీతారామకాస్త్రులుగానే సహృదయులై శ్రీకాస్తులుగారికి సాయ పడుట నిక్కువమేకాని వారిసాయము శ్రీరామస్వామికాస్తులుగారికిష్టికి లైబ్రరీన దని కొందఱు అనుకొనుట సాహసమును, అన్యాయమును.

నెల్లూరు నవాబుపేట వాస్తవ్యులగు శ్రీమాన్ వింజమూరి నరసింహాచార్యులు గారు ఆముక్తమాల్యద వ్రాసే ప్రతులకు గొన్నిటిని దాము సుపాదించినసంగతి నెల్లూరు పండితగోష్ఠిలో కొకమాటు చెప్పగా విని శ్రీవాల్మీకి రామస్వామికాస్తులుగారు వీని సుపాదించి శ్రీచదలవాడ సీతారామకాస్త్ర పండితులసాయమున బ్రకటించి రని శ్రీవేదము వేంకటరాయకాస్త్రులుగారు ౧౯౨౭ వ సం॥లో దాము ప్రకటించిన ఆముక్తమాల్యద పీఠికలో దేర్చుకొని యున్నారు. శ్రీసీతారామకాస్తులుగారు శ్రమకు సహాయపడి రని వారికి కృతజ్ఞత తమ గ్రంథముఖముననే శ్రీరామస్వామికాస్తులుగారు చెప్పకొనియు న్నారు. కాన పరిశుద్ధ మగు ఆముక్తమాల్యదాప్రతి వెలవడుటకు శ్రీనరసింహాచార్యులు, శ్రీసీతారామకాస్త్రులుగారలకు గొంతగౌరవభాగ మున్నమాట యథార్థమే కాని యితశ్రమపడి తమ మన్ననతయు దానిపై వినియోగించి పరిష్కరించి టీకవ్రాసి ప్రకటించిన శ్రీరామస్వామికాస్తులువారికే చెందిన గౌరవ మత్యంత ముట నిస్సంశయము. శ్రీవేదము వేంకటరాయకాస్త్రులుగారే యావిషయమును “ఆముక్తమాల్యదను రుచివ్యాఖ్యానముతో శ్రీవాల్మీకివారు ప్రకటించినప్పటినుండి యది కాంచినవ్యాఖ్య నిరుపమానము. విద్యార్థిప్రపంచమున కది కామధేయవ్రుగా విరాజిల్లుచున్నది. అంతే కాదు. ఇది గూనానాడు ప్రకటింపబడకయే యున్న యేనాడో ఆముక్తమాల్యద రూప రేఖలేక నశించియుండెడి దనుటలో నాశ్చర్యము లేదు.” అని వ్రాసియుండిరి. కాని, యీరుచివ్యాఖ్య శ్రీరామస్వామికాస్తులుగారిది కాక యితరుల దనుకొనుట మాత్రము ఉంతవ్యము కాదు. అసూయాపరు లేకాలమున నైన నుండుటయు వారు వట్టి అభూతకల్పనములను జేయుటయు నెప్పుడును గలదు. కావున, శ్రీరామస్వామికాస్తులుగారు ఆముక్తమాల్యదాసుపాదన పరిశోధనవ్యాఖ్యానించనావిషయములలో ననంతశ్రమతో కాశ్వత మగు గ్రంథము నాంధ్రసారస్వతప్రపంచమునకేకాక భారత సాహిత్యరంగముననే నిలిపిన కీర్తికాలు రన్నది నిస్సంశయవార్త, సంతకస్తుతిపాత్రము.

శ్రీనరసింహాచార్యులవారికడ గల ప్రతులేకాక యితరములగు ప్రతుల నెన్నిటినిో శ్రీకాస్తులువారు సంప్రదించియుండి రని వారే పీఠికలో చెప్పబడలేకనేకాక మూల

చీమ్యుల గ్రంథములబట్టియే మనకు తెలియవచ్చుచున్నది. ఇందు శ్రీకామలవారు గైకొన్న యుచితరపాఠములు, పాఠాంతరములు, శ్రీకామలవారు నిర్మించిన యాశ్వాస సామ్యము గమనార్హములు. ప్రాచీనులు తలచినట్లు ఈ గ్రంథమున అత్యాశ్వాసములే కలవనివారు నిర్ణయించి గ్రంథాంతమున, “కొన్ని ప్రతులలో అతివయాశ్వాసము మాల దాసరి బ్రహ్మరక్షస్సపూర్వచరిత్రము నడుగుటలో సమాప్తమయి బ్రహ్మరాక్షసుడు తనచరిత్రమును బ్రారంభించుటలో నేడవయాశ్వాస మారంభము తుదిపద్యములలో నంతమయినది. కాని, ప్రాచీనవ్యాఖ్యాత లెవ్వరును సప్తమాశ్వాసాంతపద్యములకు టీక వ్రాసి యుండని కారణమున నిది యాత్యాశ్వాసముల గ్రంథముగనే నేను ముద్రించితిని అని వ్రాసియున్నాడు. దీని తరువాతి ముద్రణములలోను 1930-వ సంవత్సరములో వెలువడిన విదవముద్రణములోను టీక లేకయే అతివయాశ్వాసాంతమున నియతపద్యములు ప్రక్షిప్తములుగ చూపబడినవి.

అందుచే నాటికి తెలుగుసారస్వత ప్రచురణమునకు తెలియవచ్చిన ప్రతుల నన్నిటిని శ్రీరామస్వామికామ్రులుగారు పరిశోధించి రుటు విస్తృతము. లేనిచో వైవా క్యములు వా రెట్లు వ్రాసియుండగలరు? అదికాక నాటికే చెప్పెపురిలోనున్న ప్రభుత్వ మువారి ఓరియంటల్ మ్యూసిక్ ప్రెస్ లైబ్రరీలో నున్న ప్రతులను సైతము శ్రీకామ్రు లవారియంతటి దీక్షాశాలి చూచియుండ రుటు సత్యము కానేరదు. ప్రయాణసౌక ర్యములు లేనియాదినములలో నెట్లారు నవాబుపేట వెళ్లి వ్రాతప్రతులను శోధించి శ్రీకామ్రులుగారు ఊరిలో నున్న ఓరియంటల్ లైబ్రరీలోని ప్రతులు చూడకుండురా? అందు నప్పటికి సి. పి. బ్రాహ్మదొరయంతటి శ్రద్ధాభువు పండితుడు జాగ్రత్తపడి యుంచిన వ్రాతప్రతులను వీరు చూచియుండుదురు. బ్రాహ్మదొరకు గల ఆంధ్ర భాషాభిమానమును అముక్తమాల్యదవై గల ప్రత్యేకాభిమానము ఓరియంటల్ లై బ్రరీలోని 392 నెంబరుగల అముక్తమాల్యదప్రతిలో గోదాదేవి చరిత్ర మాయన వ్రాసియుంచుటయు, అదే గ్రంథము మఱియొక ప్రతిలో (నెం 405 రు) నది జాలూరి ఆభ్యుదయ పండితశిఖరునిచే 1034 లో పరిష్కారంపడదన దని వ్రాసియుంచుటయు, అంతేకాక “అముక్తమాల్యదాశబ్దనాది” యనుపేర (నెం 423 రు గల గ్రంథము) అముక్తమాల్యదలోని శబ్దముల నేరి 1849 లో బ్రాహ్మదొర ప్రభుత్వభాషాంతరీకరణ కర్తగా నున్నపుడే తూర్తిచేయించియుంచుటయు, ఈపదములకు ఆశ్వాససామ్యము వద్యసామ్యము నొసంగుటయు మున్నగువిషయములు సాక్షిభూతములు.

అందుచే శ్రీవావిళ్ల రామస్వామికామ్రులుగారి రుచివ్యాఖ్యకు మార్వము అముక్తమాల్యదవై నెన్నియో సమగ్రములు కొన్ని యనుగ్రములు కొన్ని

వ్యాఖ్యానములు కలవు. అందు గుడిపాటి వెంకటకవీంద్రుడనైన “తాత్పర్య బోధిని” యొక్కటి. ఇది క్రీ.శ. 1848 కి బూర్వమే విరచింపబడిన ట్లొక ప్రతిపలనఁ జెలియుచున్నది. ఇదికాక “బుధచనస్తోషిణి” యను పేర మఱియొక్క రెవ్వరో క్రీ. శ. 1813 ప్రాంతమున రచించినట్లు వోఁచున దింకొకటి మూఁడవది. గట్టుపల్లి శ్రీనివాసకవి వ్రాసిన “మహాటీక” యింకొకటి. ఇదియు సుమారు క్రీ. శ. 1800-వ సం. ప్రాంత మున రచింపఁబడినదే. శ్రీవావిళ్ల వారి “రుచి” వ్యాఖ్యానము, ఇదికాక యనకుగ్రములు ముప్పదియొక్కటివరకుఁ గలవు. ఇం దాయావ్యాఖ్యాతల పేర్లునైతఁ మెన్నింటిలోనో లేనే లేవు.

ఇన్ని ప్రతులు గల మఱియొక గ్రంథము (ఇలిహాసపురాణాదులు తక్కు) ఆ లైబ్రరీగా లేనేలేదు. దీనినిబట్టి క్రీ. శ. 19 వ శతాబ్దారంభమునుండి యీ గ్రంథ మునకు సారస్వత దృష్టిని మతదృష్టిని మిక్కిలి పే రుండె నని స్పష్టము. ఆకాలముననే తాటి మూకలపుస్తకములనుండి తెల్లకాగితములపుస్తకములలో గ్రంథములు వ్రాసియుంచు టారంభము. సెం. 392 రు గల గ్రంథము ననుసరించి (1) కృష్ణదేవరాయలే యీ గ్రంథకర్త యనియు (2) ఆత్మాశ్వాసములే యిందుఁ గల వనియు (3) మొదటి యైదాశ్వాసముల చివరగ్రంథకర్త ఆశ్వాసాంతపద్యములు వ్రాసి నాఁ డనియు, అఱివ యాశ్వాసాంతమునఁ గల పద్యభాగము శాలవయ్యాశ్వాసాంతపద్యభాగమే మరల లిఖింపఁ బడిన దనిము మనకు స్పష్టముగాఁ జెలియును. ఈవైవిధ్యములలో నభిప్రాయభేదములు గలవా రెండఱో యున్నారు. ఈ సెం. 392 రు గలప్రతి 1647-1850 నాటి దని మనము తెలిసికొనవచ్చును. సెం. 393 రు గల ప్రతికూడ ఆకాలమునకుఁ జెంది ననే యైయుండవలయును. సెం. 394 రు గలప్రతిలో ఆశ్వాసాంతపద్యములు సరిగా వ్రాయఁబడలేదు. అంతేకాక మనుచరిత్రలోనిపద్యము లాముక్తమాల్యద ఉపోద్ఘా తములో నున్నవానికి జేసికొని టీక లేదు. సెం. 396 రు గలప్రతి రెంటాల దానన్న ప్రాసేనట్లు అంగీరసాధికామధకుంధ చతుర్దశినాడు పూర్తిచేసినట్లు కలదు. అనగా క్రీ. శ॥ 1812 జూలై నెల సెం. 397 రు గలప్రతి సమగ్రమైనది. కాని, యిందు మొదటి నాలుగుపుటలలోఁ గొన్నికఠినపదములు వానికర్థములు వివరణములు కలవు. సెం. 398 రు గలప్రతిలో మొదటి రెండాశ్వాసములే కలవు. ఇది నందినాడ వీరరాఘ వులు (వికృతి. మాఘ. బ. 10 క్రీ. శ॥ 1821 ఫిబ్రవరిలో) వ్రాసినది. సెం. 399 రు గలప్రతిలో తుది నాలుగుపద్యములుమాత్రము లేవు. సెం. 400 రు గలప్రతిలో మొదటియాశ్వాస మొక్కటి కలదు. సెం. 401 రు గలప్రతిలో అఱివయ్యాశ్వాసము లొని కొంతభాగము కలదు. ఇందలినిశేషము కఠినపదముల కెక్కడికక్కడ అధస్సుంచి

కలా నర్థము లిచ్చుట. ఇది శ్రీ.శ॥ 1834 లో వ్రాసినట్లు కలదు. వీరనన్నిటినిబట్టి చూడ ఆముక్తమాల్యదకు గలవిఖ్యాతి విస్పష్టము. సెం. 395 రు గలప్రతి ననుగ్రమే కాని నడుమనడుమ నెన్నియొప్పుటలు లేవు. కొన్ని పుటలు తెల్ల కాకితములుగనే విడువబడియున్నవి. ఆఱవయాక్వాసములోను దుదియాక్వాసములోను చివరిమూడు పద్యములు ఆక్వాసాంతములు లేవు. తుదియాక్వాసము ఏడవయాక్వాస మని యున్నను ఆఱవయాక్వాసాంతపద్యములు కానరావు. సె. 402, 403, 404 రు “తాన్వర్గ తోధిని” యనువ్యాఖ్య గలవి. సెం. 402 రు ప్రతిలో మొదటియాక్వాసము రెండవ యాక్వాసములో 27 పద్యములు గలవు. మూలము వ్యాఖ్య యంతవఱకే యిందుఁ గలదు. సెం. 403 రు లో 1 మొదలు 6 వఱకు మొదటియాక్వాసపద్యములు, మూడవయాక్వాసము పూర్తిగను, 1 మొదలు 105 వఱకు నాలవయాక్వాసము, విడవ యాక్వాసము పూర్తిగను ఆఱవయాక్వాసములో 1 మొదలు 19 వఱకుఁ గల పద్యములు వ్యాఖ్యానముతో నైత మిందుఁ గలవు. సెం 404 రు గలప్రతిలో మూలములేదు. మూడవయాక్వాసవ్యాఖ్యయే కలదు. తరువాత ఈప్రతి పరిశోధితమై తే 2-2-1843 దీని పూర్తిచేయబడినది. ఈ వ్యాఖ్యానకర్తపేరు ఆచార్యులు మాత్రుడు, హరికగోత్రుడు నగు కిచ్చనామాత్యపుత్ర గుడిపాటి వేంకటపీఠుఁడని గలదు. ఈతఁడు సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథము లెన్నియో వ్రాసినట్లు చెన్నప్పప్రధాని కుమారుఁ డగు నిశ్శంక వేంకటప్రధాని యాశ్రితుఁడ ననియు ఆలేయగోత్రుడు నంద వరీకబ్రాహ్మణుఁడు నగు శృష్టపతి ఛాయాపతి సోదరుఁడ ననియు నీవ్యాఖ్యాత యిందుఁ బెంపుకొనియున్నాఁడు. ఈవ్యాఖ్య విఫలము ననుగ్రమేకాని యిందు వాడినభాష వ్యావహారికము.

సెం. 405 రు మొదలు 411 వఱకుఁ గలప్రతులు “బుధమనస్తోషిణి” యను వ్యాఖ్యతో ననుగ్ర మగుభాగములు కలవి. ఇందులో సెం. 405 రు గల ప్రతిలో ఒక్క మూడవయాక్వాసముకొక్క మిగిలిన గ్రంథమంతయు వ్యాఖ్యతోఁగలదు. సెం. 406 రు గల ప్రతిలో ఆఱవయాక్వాసములోని కొంతభాగము వ్యాఖ్యానము కలవు. సెం. 407 రు గలప్రతిలో ప్రథమాక్వాసమంతయు వ్యాఖ్యతోఁగలదు. సెం. 408 రు గలప్రతిలో నాఱవయాక్వాసములోని కొంతభాగము వ్యాఖ్య గలవు. సెం. 409 రు ప్రతిలో వీరిక తొలుతటి కొన్నిపద్యములు గలవు. సెం. 410 రు ప్రతిలో మూలము లేదు. మూడవయాక్వాసమునకుఁ దక్క అంతటికి వ్యాఖ్య గలదు. సెం. 411 రు గలప్రతి వైప్రతిపండితే. ఈబుధమనస్తోషిణివ్యాఖ్య వేంకటపతిరాజు రాజమాంబల కొడు కగు ఉప్పుపాటి బోగీజగన్నాథరాజు వ్రాసినది. ఆతఁడు సూర్యవంశక్షత్రియుఁడ

ననియు కందాళకృష్ణమూచార్యశిష్యుడ ననియు జెప్పకొనెను. ఈవ్యాఖ్య యాతడు శ్రీముఖ మాఘ శు. ౨ నాడు (ఫిబ్రవరి 1813) పూర్తిచేసినట్లు గలదు. దీనికి నకలు ప్రతిమాత్రము 1822 వ సం. మే నెలలో వ్రాసినట్లు గలను. ఈరాజు గురుప్రేరణచే ఈవ్యాఖ్య వ్రాసినట్లును, తనగురువు మహామేధావి యనియు నూతనకావ్యము వ్రాయుట కంటె ఇట్టి యుత్తమకావ్యమునకు వ్యాఖ్య వ్రాయుటే మేలని యాతడు డాచీకించె ననియు చెప్పకొనెను. ఈతడు తనవంశమును జెప్పకొనుచు తనపూర్వికుల డగు అప్పలరాజును జేర్చినెను. అతనికొడుకు వేంకటరామరాజు; అతని కొడుకు వెంకటాధిపుడు; అతనికి రాజమృతలనకు గలిగినకొడుకే యీవ్యాఖ్యాత. సెం 495 రు గలప్రతిపై బ్రాహ్మదొర కాకిత మొకటి యంటించి “ఇది విమర్శశిరోమణి జాలూరి అప్పయ్య 1834 లో పూర్తిగఁ బరిష్కరించిన” దని వ్రాసియుంచెను. ఇందు ఆత్మాశ్వాసములే కలవు కాని ఆఱవయాశ్వాసాంతమున “ఇది నీలాచల...” అనుపద్యము క్రొత్తగా జేర్పఁబడినది. దీనినే వేదము వేంకటరాయశాస్త్రి గారు తమప్రతిలో “షష్ఠం” అనుచోట “సప్తమం” అని దిద్ది ఏడవ ఆశ్వాసాంతపద్యముగా జేర్చి ఆఱవయాశ్వాసాంతపద్యము గట్టుబట్టి శ్రీనివాసకవి ప్రతిలోగల “ఇది నైరామన...” అనుపద్యమును జేర్చిరి. ఈపద్యము నాఱవయాశ్వాసాంతముననే శ్రీనివాసకవి పేర్కొనెను. దాని నట్లు వేదమువారు మార్చిరి. “ఇది నీలాచల...” అనుపద్యము శ్రీ. శ. 1613-వ సంవత్సరమునకుఁ జేరిన జగన్నాథరాజు ప్రతిలోనిది. దీనికిఁ బూర్వపుప్రతులలో “ఇది సింహచల...” అను పద్యమునే యుంచి ముద్రించుచున్నారు.

సెం. 412 మొదలు 417 రు వఱకుఁ గలప్రతులు గట్టుబట్టి శ్రీనివాసకవి రచించిన వ్యాఖ్యానము గలవి. ఈ శ్రీనివాసకవి ఆముక్తమాల్యద పెద్దగార్యకృత మనియు, ఇం దేడాశ్వాసములు కల వనియుఁ చెలిపెను. “ఇది నైరామన...” అను పద్య మితనిప్రతిలోనే ఆఱవయాశ్వాసాంతపద్యముగా గలదు. దీనినే వేదమువారు మార్చిరి. శ్రీనివాసకవి సప్తాశ్వాసము లాముక్తమాల్యదలో గలవని తానే యూహించి సృష్టించెనో లేక యాధారము లేదైనఁ గలవో తెలియదుకాని, అన్ని యాశ్వాసాంతపద్యములకు టీక వ్రాసిన యీకవి ఆఱవయాశ్వాసాంతపద్యములకు మాత్రము వ్రాయకుండుట గమనార్హము. దీనినిబట్టి గట్టుబట్టి శ్రీనివాసకవియే యీ పద్యమును సృష్టించియుండవచ్చు ననియు నందుచేతనే దాని కాతడు టీక వ్రాయలే దనియు ననుకొనుటలో దోషము లేదు, శ్రీనివాసకవి తిరువలి వేంకటాచలపరిభ్రష్టడ

నని చెప్పగాని తనటికకు తొలుతనే వేంకటేశస్తోత్రము చేసెను. ప్రసిద్ధిగన్న గట్టుపల్లి వంశజుడ ననియు గురూపదిష్టమగు శాస్త్రజ్ఞానము కలవాడ ననియు లోక సంగ్రహార్థమే అమృతమాల్యదకు మహాటీక వ్రాయుచున్నాననియు నీతఁడు చెప్పుకొనెను. వైదేర్కొనఁబడిన యాబ్రహ్మకథలలోను నెం. 412 రు గల ప్రతిమే మూలవ్యాఖ్యానమగ్రము: మిగిలిన వసమగ్రములు. 413 లో మొదటిమూఁడాశ్వాసములు, 414 లో వ్యాఖ్యాతపీఠికగాని, మొదటియాశ్వాసములోని 2-6 పద్యముల వ్యాఖ్యగాని లేవు. ఈ ప్రతిని క్రీ. శ|| 1808 సం. లో నకలువ్రాయఁబడిన దని కలదు. నెం. 415 రు ప్రతిలో మొదటిరెండాశ్వాసములకు మూఁడవయాశ్వాసములోఁ గొంతభాగమునకు వ్యాఖ్య గలదు. మిగిలినభాగమునకు మూలముమాత్రము గలదు. 416 లో మూఁడవయాశ్వాసము మధ్య నాసిపోయి చంచమాశ్వాసాంతముఁ బ్రారంభమయి వష్టాశ్వాసమధ్యమున నాసిపోయినది. నెం. 417 రు గలప్రతిమాత్రము సమగ్రము. 418, 419 లు ససమగ్రము. 420 లో పీఠిక, ఆశ్వాసాంతపద్యములు లేవు కాని మిగిలినభాగమంతయుఁ గలదు. ఇందులోని విశేష మే మనఁగా వ్యాఖ్యానము శ్రీనివాసకవిదే కాని, ప్రతిపుటపైని “రామేశ్వరీయ” మనుపేరు గలదు. శ్రీనివాసకవి టీక కిది వేటొకనామమో యేమో తెలియదు. నెం. 421 రు గల ప్రతిలో నైదాతాశ్వాసములకు టీక గలదు.

గట్టుపల్లి శ్రీనివాసకవిప్రతి (ననుసరించి యీగ్రంథ మెన్ని యాశ్వాసములది యన్న బయలుదేఱినది. అఱవయాశ్వాసమునే రెండాశ్వాసములుగా విభజించిన దీతఁడా యచుసంశయము కలుగుచున్నది. “ఇది నైరామన...” అన్నపద్య మెవరిది? అది ప్రాచీనమైనచో ఇతఁడు దాని కేల టీక వ్రాయలేదు? ఇది ప్రాచీనము కాదనియు గ్రంథమున నాతాశ్వాసములే కల వనియు వావిల్లి గామస్వామిశాస్త్రులుగారు విశ్వసించిరి. వ్యాఖ్యాతలు చాలమంది ఏదవయాశ్వాసాంతపద్యములకు టీకయే వ్రాయలేదు. 1980 వ సంవత్సరమున వావిల్లివారు ప్రకటించినప్రతికి పీఠికవ్రాయుచు మేడేపల్లి వేంకటరవణాచార్యులుగారు ఈగ్రంథ మాతాశ్వాసములదే యనియు శేడాశ్వాసముల దని నప్తుకుండుటకుఁ గారణము ఈతుదిపద్యములలోఁ బదపోషములు నుండుట యనివ్రాసిరి. పూర్వవిభాకములగు వ్రాతప్రతులలో నిట్టిదోషము లెన్నియో యున్న వనుకొన్నను, పెక్కురవాణ్యాశ్వాసములనుబట్టి యాతాశ్వాసములే యున్న వని యెన్నవచ్చును.

ఏడాశ్వాసము లున్నవనుకొన్నవక్షమున ఈయాశ్వాసాంతపద్యము లెట్లు నిర్ణయింపవలె నన్నది గడ్డు సమస్య. ఈన్నయాశ్వాసాంతపద్యము లిట్లున్నవి.

అంశం	తూర్తి పద్యము	ప్రాంత ప్రతులు	మొదటి ప్రతులు 1. వావిళ్ల వారిది. 2. వేదం వారిది.
1.	“ఇది కర్ణాట ధరాభృతి...”	అన్నిట సమానము	సమానము.
2.	“ఇది భూమండన ... ..”	”	”
3.	“ఇది పాత్ర ప్రహరేశ్వర...”	”	”
4.	“ఇది సింహచల దంభేశ్వరి...”	”	”
5.	“ఇది యుద్ధోక్తి యథార్థనామ...”	”	”
6.	...	అన్నిట భేదము గలదు	రెండిట భేదము గలదు
7.	...	”	”

వావిళ్ల వారి ప్రతిగా ఆజ్ఞాపర్యాయాసాంతపద్యము “ఇది సింహచలదంభ
ేశ్వరి ..” వేదము వారిదనిగా “ఇది నైరామన ..” అనియు. ఏదవయాశ్వాసాంత
పద్యముగా “ఇది నీలాచల నీలచేలక...” అనియుఁ గలదు. “ఇది నీలాచల...”
అన్నపద్యమే శ్రీ. శ. 1813 సం॥ లో ఉప్పలపాటి జగన్నాథరాజు వ్రాసినదియు
1834 లో జాలూరి అప్పయ్య పరిష్కరించినదియు నగు మాతృకలానిది. ఇందలి
“వృత్తము” అనుమాటకు “సర్వము” అని మార్చి దేవమువారు ఏదవయాశ్వాసాంత
పద్యముగాఁ జేర్చిరి ఈపద్యమే శ్రీ. శ. 1809 సం. ప్రాంతమువాడైన గట్టుపల్లి
శ్రీనివాసవిప్రులొ ఆజ్ఞాపర్యాయాసాంతపద్యముగా నున్నది.

ప్రాంత ప్రతి నెంబరు	ప్రాంత ప్రతి యెవరిది?	కాలము	నకలు ప్రాంత కాలము
44	గట్టుపల్లి శ్రీనివాసాచార్యుల వ్యాఖ్యానముల ప్రతి	సరిగా తెలియదు కాని శ్రీ. శ. 809కి పూర్వము	1809
396	అముక్తమాల్యద మూలపు ప్రతినికలు	సరిగా తెలియదు కాని శ్రీ. శ. 1812-కి పూర్వము	1812

“నైరామన” అన్నపదము జగన్నాథరాజు ప్రతినిబట్టి వేదమువారు తీసికొని
యొందురుగదా! కాని! “నైరామన” అన్ననగరము కాని, రాజా పేరుకాని ఉన్న

ట్లాధారము కానరాదు. అది యొక తురుష్కప్రభువురాజధాని యని వేదమువారన్నారని దాని కాధారము చూపరైరి. అది వారియూహ కానోవు. లేదా న్యూనిజు పేర్కొనిన “మేదర్ మెల్గో” (Mader Melgo) అను తురుష్కసేనాని— 1520 లో సాగువలివ్వునిచే నోటువడ్డ యతఁడు—ఇతఁడా? లేదా బీజపురవాసి తురుష్కసేనాని కొండపల్లికడఁ బట్టువడ్డ గోల్కొండనవాబు దిట్టేఖానా? ఏమైనను కృష్ణరాయ లాముక్తలో తనిజనుములను రెండుపర్యాయములు పేర్కొన్నస్థలములు గలవేమో చూతము. మొదటి యైదాశ్వాసముల యంత్యవద్యములలోను ఏ ప్రాంత ప్రతులకు ముద్రితప్రతులకు అభిప్రాయభేదము లేదు.

1. “ఇది కర్ణాట ధరాధృతి...” i. ఉదయగిరి విజయమును పేర్కొన్నది.
2. “ఇది భూతమండన కొండనీడు...” ii. కొండనీటి విజయమును ,,
3. “ఇది పాత్రప్రహరేశ్వర...” iii. కొండపల్లి విజయమును ,,
4. “ఇది సింహచలమండపేశ్వరి ..” iv. సింహచలముకడ పొట్నూరున విజయస్థానము నాటుటను ,,
5. “ఇది యాంధ్రోక్తియధార్థనామ...” v. కేటవి? కొట విజయమును ,,

దీనిపట్టి యొక్కొక్కయాశ్వాసాంతవద్యములలో కవి వేఱువేఱు దిగ్గయమే పేర్కొనెను కాని యొకపరఁ దేర్కొన్నది మరలఁ దేర్కొనలేదు. అందుచే ఆఱు ఏమి ఆశ్వాసములు కలవనుకొన్నప్పుడు రెండిట మొదటియైదాశ్వాసములలోను దేర్కొని క్రొత్తవిజయములను దేర్కొనవలయునుకదా! మఱియుఁ బూర్వవద్యము అన్నిటిలో కృష్ణరాయలచే నోడివీయునరాజుఁ పేర్లు గలవు. అట్లే రూఱువయాశ్వాసాంతమున బీజపురసేనాని ఇస్లాముల్ ఆదిల్ షాయీ, ఏడవయాశ్వాసాంతమున నీలాచలాధిపుఁ డగు గజపతియుఁ దేర్కొనఁబడి యుండవచ్చును. ఈవిధముగా నికయు పరిశోధించుటకు సమస్య లేనొ యీగ్రంథముక. గలవు. ఉత్తమపాఠములు, ఆశ్వాస సూక్ష్మానిర్ణయము, వ్యాఖ్యానములు, వ్యాఖ్యాతలనామములు, కాలము మున్నగున వన్నియు జాగ్రత్తగా పరిశీలింపవలయును. లభ్యములైనవ్యాఖ్యలన్నియు 18, 19 శతాబ్దములమధ్య నసిమాత్రము నిప్పుకయవలగాఁ జెప్పబడినవి. కృష్ణవేపరాయల కాలమునుగూర్చిన చరిత్రమును సమగ్రముగ సేకరించుటకు ఈ గ్రంథ మత్యంతోపయోగకారి యగుట సత్యము.

క్రీ. శ. 1869 సం. లో వావిళ్ల రామస్వామికౌస్తులుగా రీ గ్రంథ పరిష్కరణమునకుఁ బూనుకొన్నప్పుడు వివిధము లగుప్రతులను దిలకించుటలో సక్రమ పాఠముల నేర్పొనుటలో పడ్డశ్రమ యనంత నుచుటయు సహ్యము. వారికి లభించిన ప్రతులు తప్పులనుపులు. 1886 న ప్రకటించినక్రతి పీఠికలో వా రిట్లు పలికిరి. లేదిదికి భూర్వపండితులు రచించిన టీకలు పెక్కులుండిన నొకటియైనను మొదటయండి ‘డవణస సేకరూపముగా నుండునదికాదు. అదియును లభించుట యరుదు. మూలమును కృకప్రమాదములచేత నానావిధపాఠములుగా నుండెను. ఈహేతువుచేతనే దీని

నిదివఱకు కేవలము ముద్రించు నానరైరి. ఇట్టి యాగ్రంథములు జాలినంత ప్రయాసపడి భిన్న దేశపు స్త్రీకములకు చెప్పించి వక్రమైనంతవఱకు పోధించి యెల్లవారి కిందులూని విషయము ముగను ముగనుట్లు రుచి యగు నొకటిక వ్రాసి దానితోడ ముద్రించినాడను."

ఇంత క్రమించి యాయుత్కర్పవృత్తము నందించిన శ్రీ రామస్వామి శాస్త్రులుగా రెంత ప్రతిపాత్రలూ వారి యుత్సాహము, దీక్ష, శక్తి ప్రణితిపుచ్చుకొని తండ్రిని మించిన తనయొడ దనిపించుకొనుచు తెలుగు తెలిసినవారెల్లరిచే దేశము నలుగడల నుండి విస్తారముగ్గిరిని సంపాదించుకొనుచున్న శ్రీ వేంకటేశ్వరశాస్త్రులవా రెంత ప్రతిపాత్రలూ చెప్ప నలవిగాదు. ఆంధ్రభారతి నారాధించువారు ఆనశ్వరమగు శాంధ్య భారతి సత్యంతము గౌరవించువారు అందఱును శ్రీ శాస్త్రులుగారు చిరంజీవులై హితోధిక సేవ చేయుచుందురు గాక యని సర్వశక్తిమతుః డనుపరమేశ్వరుని కొరి ప్రార్థింతురు గాక !

[ఇది త్రిలింగరత్న త్పవ ఆంగ్లసంపుటిలో 89-193 పుటలలో రాయచరిత విశారద రావుసాహెబ్ శ్రీ పి. హయనదనరావు, బి. ఏ., బి. యల్. సి, యం. ఆర్. సి. యస్., గారు వ్రాసిన ఆంగ్లవ్యాసమునకు అనువాదము.]

ఆముక్తమాల్యద ప్రచురణములు

1950 సం॥ డిసెంబరు తే 12 వీ త్రిలింగరత్న కనుండి ఉద్ధృతము

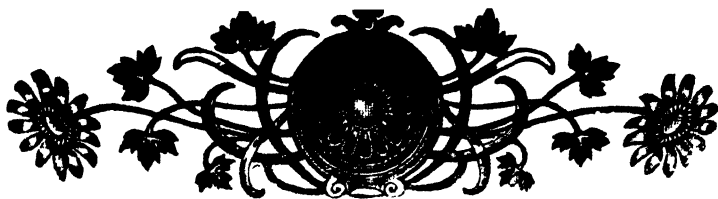
రామశ్రీ ఆర్జునాశ్రమము నుండిన నా చిరకాలమిత్రులును సుప్రసిద్ధ శాస్త్రీకులు నైన శ్రీమాన్ సముద్రాల ఆప్పభాచార్యులుగారు, వేద సేవలకు నానో గడిచేవారు వీరు శ్రీ వేంకటరాయశాస్త్రి గారికిమాది పరిచితులు; అప్పదపుడు శ్రీ వాని కిలిసికొనుచు విన్నవించు వారితో సుభాషించుచుండెడివారు. వీరు ఈస్యమునకు పుట్టి నిల్లు. శ్రీ శాస్త్రులవాకిని గాకును మనస్తాప మందుట వారికి ప్రాణసంకటముగఁ గాండెను. బి. రోజు నా తో భోజనమయమున మఱునా దుదయము శ్రీ వేంకటరాయశాస్త్రి గారు ఒక కనిపించు చాముద్దను పత్త రనియు, ఆని చక్కటెట్టి వారిని పువపలసిన వ్యయము చెప్పిరి. మాటలు నాకొక్కర్పము పుట్టిండెను. శ్రీ శాస్త్రులవాకిని గానుచు ఎన్నఁడును పాత్రు కూడర దని చెప్పిరిని. మఱునా దుదయమున శ్రీ ఆప్పభాచార్యుల రవృత్తిలైరి. కావీ త్రాగయె వెళ్ళి రని వంటవాడు చెప్పుచుండినమయమున శ్రీ శాస్త్రి గారు, శ్రీ ఆచార్యులుగారును వచ్చిరి గతమును మఱచి గౌరవ పురస్కరముగ సుభిక్షులకును ఆనన ములు వెలుపించిరి. అంత కూర్పుండి ఆచార్యులవారు రాత్రినేను తనతో మందలిం చినకార్యముమీద శ్రీ శాస్త్రి గారు వచ్చియున్నారు అనియు చెప్పిరి. మిత్రులమాట ల్లో సివేయరాని దయ్యెను.

శ్రీ శాస్త్రి గారామీద ఆముక్తమాల్యదలో నిరుపదిఫారము లచ్చుగాక మిగిలి యున్నవనియు, నగరముననే ముద్రాకాలవారును, ఆఫారములను ముద్రింప వీలుగా దని

నిరాకరించి రనియు, చెప్పవలసిన దానిని ఒక నెలలో ధూర్జిచేయించుటననదిగా కోరిరి. అందులకు సమ్మతించి దానిని ధూర్జిచేసియుచ్చిరిని ఆఫారముల ముద్రణమునకుఁగాని, కాగితములకుఁగాని, శ్రీశాస్త్రులవారు నాకోక రాగిసమ్మిడియైన నీయలేదు. ఆమీద కొన్నిరోజులకు శ్రీ అప్పారావోగారు, నేనప్పటికి ముద్రించిన గ్రంథములలో నొక్కొక్కదానిలో నొక్కొక్కప్రతి శ్రీశాస్త్రులవారు కోరుచున్నా రనిచెప్పి 150 గ్రంథములుపట్టుకొనివెళ్ళి వారికిచ్చిరి. * వానికై శ్రీశాస్త్రులవారు నాకేపామును పంప లేదు. ఆమీద శ్రీకట్టమంది రామలింగారెడ్డిగారు శ్రీశాస్త్రులవారికి గోడ్డేహాలున మహా పాథ్యాయదిరుగమును ప్రసాదించినపుడు 1116 రూ. అచ్చట ప్రముఖులు సమర్పించిరి. నేను కూడ నందులకు 116 రూ. లు. ఇచ్చితిని

శ్రీ శాస్త్రిగారు రెండవవారు ముద్రాశాలను నిర్మించి అప్పలపాలై కష్టపడు చుండినపుడు శ్రీబైవాడ రామచంద్రారెడ్డిగారు రాయవల్లు తీర్పు సంకల్పించి కొందఱు రెడ్లయొక్క చందాలు పుచ్చుకొనివచ్చి నన్నుఁగూడ నొక పెద్దమొత్తమును విరాళముగ నిచ్చుకొరిరి. వారికోరిక విఫలముచేయ వీలుగాక, గొప్పమొత్తమును వారిచేతి కిచ్చి కొన్ని నెలలకర్వాత తమ రొక గొప్పపద్దను, శ్రీ గునుపాటి యేనాదిరెడ్డిద్వారా వారి కందించిరిని. ఈ వైసందర్భములను తెలిసికొనక శ్రీవేంకట రాయశాస్త్రిగారికి సహాయ పడిన రెడ్లకుమాత్రమే వారిమనుమఁడు తనగ్రంథమున ప్రశంసించియున్నాఁడు. ఏ ఫలమునుగోరక ఎందఱికో ద్రవ్యసహాయమొనర్చినట్లే శ్రీవేంకటరాయశాస్త్రులవారికిని కొంత సొమ్ము నిచ్చితిని గావున నాకేపాటివిచారము లేదు.

* నెల్లూరిట్రావహాలులో శ్రీశాస్త్రిగారి ఆముక్తమాల్యదటికను, శ్రీ రేబాల లక్ష్మీనరసారెడ్డిగారికి కృతిగా సమర్పించిన సందర్భమున, ఒక సభ నేర్పాటుగానించిరి. సభకు ముందురాదు నావద్దకు శ్రీవేంకటరాయశాస్త్రిగారు వచ్చియుండి మఱునాటి సభకై తమతో నాటిరాత్రియే నెల్లూరికి రావలసిగదని కోరిరి. పరుల తొందరవలన నేను రాలే నని యెంతచెప్పెను వివర నన్ను నిర్బంధించి వెంటబెట్టుకొని నెల్లూరికి ప్రయాణమైరి. అర్థరాత్రికి నెల్లూరుచేరితిమి. సభకునేర్పాటు చేసిన పాఠులు వారి నావ్యాఖించి పురమున కొన్నివిధులలో గుఱ్ఱపుబండివై నూరేండ్లచేయదలచితిమని చెల్లెరి. నన్నుఁగూడ వారిప్రక్కన కూర్చుండుమని నిర్బంధింపగా సమ్మతించి కూర్చుంటిని. నాల్గవీధులు తిరిగి ట్రావహాలు చేరితిమి. కృతిసమర్పణసభ జయప్రదముగనే జరిగినది. సభ ముగిసిన యనంతరము శ్రీ శాస్త్రులవారియొద్ద నెలవుపుచ్చుకొని వేటపను నెల్లూరు వదలి చెన్న పట్టణము చేరుకొంటిని. శ్రీశాస్త్రిగారిని కృత్తిపక్షులుటకై నాకిష్టముగాకున్నను కొన్ని పనులను గానించినాను అను విషయము వైవారికి తెలియుటకై యావృత్తాంతము నిట ఉదాహరించితిని.

శ్రీ రస్తు

ఆముక్త మాల్యద

స వ్యాఖ్యానము

ప్రీతిక

ఉ. శ్రీకమనీయ హారమణిఁ జెప్పుగఁ దానును గొస్తుభంబునం
దాకమలావధూటియు నుదారతఁ గోఁపఁ బరస్పరాత్మలం
దాకలితంబు లైన తమయాకృతు లచ్చతఁ బైకె *దోచ న
స్తోకత నందుఁ దోచె ననఁ శోభిలు వేంకటభర్త గొల్పెదన్. 1

టీక. శ్రీకమనీయ హారమణి - శ్రీ=లక్ష్మీయొక్క, కమనీయ = మనోహరం
బగు, హార = హారమండ, మణి = విభుముగము (నాయకమనీయ దనుట), చెప్పు
గఁ = విభునట్లు. తాను = వేంకటభర్తను, గొస్తుభంబునందుకొ = గొస్తుభముని
యందు, దాకమలావధూటియు = అలక్ష్మీదేవియు, ఉదారత = ఆరిశయనూటచేత,
తోచె = ప్రతిబింబించుగా, పరస్పరాత్మల మక = ఒకరికిమనములందు. ఆకలితంబు
లైన = (ప్రేమాతిశయముచే) నిలిచిన, తమ = తమయ్యుటయొక్క, ఆకృతులు = ఆకార
ములు, అచ్చత = శరీరస్వచ్ఛ చేతను, పైకె = తోచె = ప్రకాశములుకాగా, అస్తో
కత = అధిక్యముచేత, అందుకొ = ఆరగ్గములందు, తోచె = కానవచ్చెను, అనకొ =
అనునట్లుగ, శోభిలు = (లక్ష్మీతో) బ్రకాశించుచున్న. వేంకటభర్త = వేంకటేశ్వర
స్వామిని, గొల్పెదన్ = సేవించెను.

తాత్పర్యము. లక్ష్మీదేవియొక్క నుండి మగు హారమణియందు వేంకటేశుం
డును, నతనికొస్తుభము దాలక్ష్మీయొక ప్రతిబింబించుగా పరస్పరమనంబులందు
ప్రేమాతిశయముచేత నిలిచియున్న తమయ్యుట యాకారములు శరీరము స్వచ్ఛ

* దోచి యు.

సామంతాదులను ప్రకాశములై యానీతములగు గానపట్టె నన్నట్లు విలసిల్లుచున్న
 పోతపోతనని నేమియు నుట.

ఇందు శ్రీమహావ్యూహపు లక్ష్యము నొఱచోరులపక్షస్థముననిలిచి నాయకరత్నములను ప్రతిఘోషించి క్షయమునకును నేర్పరాదును శత్రుహణ మైన యీము దైవావ్యూహము నానుకంబునియనుచును మనస్సురాభిముఖావస్థితి వ్యంగ్యమయ్యెను అని పోల్చి చెప్పెను.

[illegible]

ప్రభముయే ఈ నిమిషము మహాస్పృహను తాల్పిస్తోందికనుక ప్రయోగముల గలవిషయములపై ప్రజల అభిప్రాయము ప్రయోగించుట వలన వచ్చు మాట్లాడుచున్నవలెనా ననునము చేయుచు భక్తుభిల్లాసము కలిగినచో మునుపటివలెనే సాధుని మునుపటివలెనే ప్రార్థన చేసిన దామనున ననుచున్నది తోచుచున్నది. మఱి .

[illegible]

మ. సిరి నొక్కప్పుడు కన్నాటంగి హరి ద ॥ పేర న్యహరించును

ర్యరకు * స్వంచనం గూడం గాఁ గలుగు భాస్వచ్చంద్రశాలాపరం

పర లయ్యో నృప పైన యెవ్వని ఫణాపజ్ఞు లృజితు నిరం

తరముం దాంతుని నయ్యనంతుని సతీతబ్రహ్మకల్పాంతునిన్. 2

టీ. పటపైయెవ్వని ఫణాపక్తుత్ - పటపై = వికాలములగు, ఎవ్వని = ఏ
శేషునియొక్క, ఫణాపక్తుత్ = పడగలవసుసు, హరి = విష్ణుమూర్తి, ఒక్కప్పుడు =

* వేడుకల గూడల గాం.

ఒకసమయమున, సిగ్ = లక్ష్మీని, కన్యోత్తర = కన్యోత్తర, భక్ = తమ్ము, చేరక్ = కదియంగా, ప్రహస్ని = కడుపుబ్బ నొసరుచున్న, ఉర్వరభక్ = భూమికి, సి. 'ఉర్వరా సర్వసస్యాధ్యాయ' యని యమరము. ప. చనక్ = చనక్, మాడంగా = పొడంగా (గుప్తప్రదేశేయనిమిత్త మును), కలుగు = సిద్ధించినట్టి, భాస్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, చంద్రశాలా = ఉప్పుగలయొక్క, పరపరులుగు ను, య్యై = ఆయనో, దాంతుక్ = ఇంద్రియనిగ్రహము గలనుట్టి ను, ఆత్మ = ఆత్మి చబడన, ప్రహకలామృతునిక్ = ప్రహస్నశయములుగల, ఆయనామృతునిక్ = ఆశేషుని, సిరగముక్ = ఎల్లప్పుడును, భజితుక్ = కొల్చినను. ని. 'చంద్రశాలా నిర్విగ్రహమ్' నుంచి, 'శేషస్తా' అనియు నమరము.

తా. ఎల్లప్పుడును, చంద్రాదేవాయనుడెబిలక్ష్మీని స్వామి యొకసమయమున మఱుగుపఱచి కదియంగా నాశ్రీహతో గుప్తప్రదేశేయచలించినభూదేవికి నెవ్వని యొక్క శిశువులు తైనపడగలు మేడల చాల్చాయనో. నిత్యుడై యింద్రియనిగ్రహము గలవాడైనదయాశేషుని సిరగమును సేవ చేసినను.

సీ. ఖ నట త్వయోబ్ధివీర్య రసాతలానోన్మనన్

పిండిక్ష్ణ తాంగ భీతాండజములు

ధృత కులాయాఞ్ఞ ఖండిత సమిల్లన రూప

చరణాంతకభ్రమరత్తరుచుములు

ఘన గుహా ఘటిత ధూంకిరణ లోకైక ద్వి

దందుభీకృత మేరుమందరములు

చటుల ధుంపాతరస్వ నగరి వికరిత

పాతితాశాశోణపరిబృహములు

తే. ప్ర బలతర బాడబీకృతేరవృద్ధములు

భాస్వరేరవృద్ధీకృతబాడబములు

పతగ సమ్రాట్పతత ప్రభంజనములు

వృజినతూలౌఘములఁ దూల ర విసరుంగాత.

3

టీ. ఖనటల్ ... జములు - ఖ = ఆనమందు, నటల్ = ఆడుచున్న, పయః = ఉ.

కముగల, అధి = సముద్రమునను, వీర్య = చూడదగిన, రసాశల = పాతాళమందు,

అన్యోన్య = ఒకటితో నొకటి, పిండిక్ష్ణ = ముద్దులుగాఁ జేయుబడిన, తాంగ = అవయవములు

గలవై, భీత = భయపెట్టబడిన, అండజములు = నర్మములుగలవియు (తనగా గరుడనితొక్కల

గాలిసోకుటచేత సముద్రమునందలి నీళ్లకాశమున కెగిసిపోగాఁ బాతాళద్వారము

బట్టబయలై కనువడఁగ నచట పాములు తమకుఁ బక్షిరాజగు గరుత్మంతుఁడు నిశ్శక్తఁ డై నట్లవలె భయపడి యొడఁగిరిలఁ గఱచిరిని ముద్దులు... నణికిరి అడె ననుట).

పుత్ర...చరిములు-పుత్ర = భరించబడిన, నులాయార్థ = సూటికిఁజూపు, ని. 'నులాయో నీడ ముద్దియాయో' అని యమరము. ఖాడి=పెరుగుదన. సమిల్=సమి ధలయొక్క. లవ=తొంటలయొక్క. రూప=ఆకారములగుల, చరణ=(గరుడుని) పాద ములకు, అంతిక=సమీపముగా, స్రమిల్=తెరిచుచున్న. తరువరములు=పెరు మ్మాకులు గలవియను. (నఁగఁ జెప్పలగానిది) కొప్పు మ్రాకులు 'పెల్లని' యతనిపాదముల 'పెంబడి నానుడి కొనిపో' అని యుక్తము వక్షి మగుటఁజేసి నూటినిమిత్తమై తాళ్ళ నిజికిరినిపోవు నన్నకట్టియలఁజెంగవచ్చె ననుట.)

పున...చ... = పునఃకృత్వేన, గుఱి=గుహలయందు, ఖాటిర=చీర్చబడిన, రక్షాకరణ=రక్షణకారణముచేత. అంతిక=సమీపమున, ఏక=యథాముగా, ద్విగుదభి కృత=రెండుభేదములఁజేయబడిన. మేఘములములు=మేఘముల రక్షకములుగలవి యను, (నఁగఁ జెప్పలవాదములు వర్షములములఁ గ్రవేళుగా నప్పుడా వర్షకములు, మామ మొరవల వలలు కల్ల వలనముట్లు శబ్దించు రాడుమందు భుజి యని తోచుచున్నవి.)

చలుల...చలుల=చ చలమా, యుగ=మడియుటయొక్క, తరి= పేకము చేయు. స్వ=శ్రమయొక్క. నల్=చట్టరావలను డి, చివరత=పుత్రుస్తమగునట్లు, సాతిర=త్రోయబడిన, ఆశాంతి=విశ్రాంతియొక్క, పరిబృహములు=ప్రభువులు గలవియు. (చచ్చులు పెండుగా విససట చేయు విశ్రాంతియొక్క) మూలల యొక్కరూప తలలు తమతమవట్టణములను నిలుచుటకు వలయుగాక త్రోవపడి మఱియొకవిన్నవకు బాకెఱఁ బఱచి చరుట).

ప్రజ...చలుల=ప్రజలచలుల=ప్రజలముల, బాడనిక్క=బడబాగు లులఁజేయబడిన, ఇరవ్వుద...=మొట్టమొదటివియు, (మేఘములతోడ పలుపు లను మిరిసిపొడి నముద్రములతోడ నులఁచుచున్న ననుట), భాస్వర...బములు- భాస్వర=ప్రజ్వలించుచున్న, ఇరవ్వుద...=పలుపులుగాఁజేయబడిన, బాడబములు= బడబాగులు గలవియు. (నముద్రములయ దు బడబాగులను మిరిసి కెగయఁజిమ్ము ననుట.)

ఇట్టికై న. పతగస మ్రాట్-పతగ=కతులకు, స మ్రాట్=ప్రభు వగుగరుత్మంతుని యొక్క, పతత్ర=తొక్కలవలని, ప్రభుజనములు=వాదములు, వృజిన=పాశము లని యెడి, తూల=దూదిపింజెలయొక్క, పీఠములక=గుంపులను, తూలక=తూలిపోవునట్లు, విసరుగాత=వీచుఁగావుత. ఇట్టిమహాబలముగల గరుత్మంతుని తొక్కల వలని గాడ్పులు నాపాశము లనియెడు దూదిపింజెలను జెడరిపోవునట్లు వీచుఁగాక యని గ్రంథకర్త ప్రార్థన సేయుచున్నాడు.

డి. పూని ముకుందునాజ్ఞఁ గనుబొమ్మనె కాంచి యజాండభాండముల్
వానసు మీఁదఁ బోవ నడువ న్నొనె ద న్నన నగ్గనిశ్చల

1 త్వానుచలత్వనిష్ఠలే సమస్తజగంబుల జాడ్యచేతనల్

గా నుతి కెక్కు నై న్యపతి ॥ కాంచనవేత్రము నాశ్రయించెదన్. 4

టీ. ముకుందునాజ్ఞ = నారాయణనియాజ్ఞను, కనుబొమ్మనె = భూసంజ్ఞ
చేతనే, కాంచి = గ్రహించి, పూని = ప్రసన్నుడై, జాండభాండముల్ - జాండ =
బ్రహ్మాండము లనియెడి, భాండముల్ = కుండలు. వానసు = రూపుగలవిగాఁ జేయు
కొఱకును, మీఁదఁ = ప్రళయమగు, పోవనడువ = పోవునట్లుడుచుకొఱకును,
తన్ను = తన్ను (ననఁగా వేత్రము ననుట), నొనె ననన్ = ప్రాంచె ననఁగా, అగ్గ
నిశ్చలత్వానుచుత్వనిష్ఠలే - అగ్గ = నడచునయొక్క, నిశ్చలత్వ = కదలకుండుట
యొక్కయు, అనుచలత్వ = కదలకుండుటయొక్కయు, నిష్ఠలే = నియమములే, సమస్త
జగంబుల = అల్లజగత్తులయొక్క. జాడ్యచేతన్ - జాడ్య = లయ మొనడుటయు,
చేతనల్ = తోవొనడుటయు. కన్ = కన్, మనకెక్కు = దైత్య బడుచున్న,
నైపుణి = సేనానాయగిని (విష్వస్థుని) యొక్క. కాంచనవేత్రమున్ = బంగారు
వేత్రమును, ఆశ్రయించెన్ = ధరించెను.

అ. విష్వస్థుడు భగవత్కార్య సమర్థుఁడగు కరుణ భగవత్ భిక్షుమూను
గుణముగ శీలాదిపూరితఁడగు ప్రకటమనిని స్థాపనములఁ గావించి బాసఁగాఁ
గులాలదండము ఘటాదులకుఁ గారణ మైనట్టి విష్వస్థుని శ్రమ ప్రసాదములకుఁ
కారణ మైన దనియు నా వేత్రము కదిలినప్పుడు లోకవ్యాపారము లే
దనియుఁ గదలినప్పుడు లోకవ్యాపారము గల దనియు భావించు.

చ. అడరుగళాస్త్రధారులు మహాముఖవాంతసుధాంబుధారలున్
బొడ వగువహ్నికీలములు ॥ పొంగునుగాఁ బెరినైత్యకోటికిన్
బెడిదిపుంగుతో నెసరు ॥ పెట్టినపెద్ద 2 పసంటివోలె నె
క్కుడువెస రాహుమస్తకము ॥ గొన్న సుదర్శనదేవుఁ గొల్చెదన్. 5

టీక. అడరు = ప్రస్థుమగుచున్న, గళ = కంఠముయొక్క, అస్త్రధారిలు =
రస్త్రధారులు, మహాముఖ = నెడలనోరవలన, వాంత = నెడలఁగ్గకబడిన, సుధాం
బుధారులున్ = అమృతోదకధారులును, పొడవగు = గీర్ఘములగు, వహ్నికీలములు =
అగ్నిజ్వాలలు, పొంగునుగాన్ = ఎసటిపొంగును గాఁగా, పెరినైత్యమున, నైత్య
కోటికిన్ = రాక్షసులను హమునకు, బెడిదిపుంగుతోన్ = తీవ్రతవమతో, ఎసరు
పెట్టినపెద్దపసంటివోలెన్ = ఎసరెక్కించినపెద్దకుండవలె, ఎక్కుడువెసన్ = అధిక

1. త్వానుచలత్వ. 2. కరించి.

వేగముచేతను, రాహుమస్తకముక్ = రాహు వసురాక్షసునిశిరమును, కొన్న = గ్రహించిన, సుదర్శనదేవుక్ = విష్ణుచక్ర మనుదేవుని, కొల్పినక్ = సేవించెదను.

తా. తొల్లి రాహు వసురాక్షసుడూ మాయచేత దేవతావేషధారియై యమృతము త్రాగునప్పుడు విష్ణుదేవుం డెఱింగి శనసుదర్శనముచే వానిశిరము ద్రూచినప్పుడు కంఠమునుండి వెడలెడి చక్రధార లడుగున మండెడిమంటలుగాను నమృతమును మ్రొగకమునుపే తునిసెను గావున నాయమృతము మఱల నోట గ్రమ్మిచుండ నదియె కుండవయిపోయెగాని గాన బడిచు డెను గాన నప్పు డాశిరస్సు ప్రాప్తమింద సెనరి పెట్టిన పెద్దపంటిపై నుంచె ను భావము.

మ. హరివ్రారింపం దదాస్యమారతసుగంధాకృష్ట మై నాభిసం
కరువాక్రోడమిళిందబృంపి మెదు రెక్కం దుష్క్రియాపంకసం
కరవైత్యాసుపంపం గముచు రేఖంబొల్పురాకానిశా
కరగౌరవ్యుతి పాంచజన్య మొసంగుం గళ్యాణసాకల్యమున్. 6

టీ. హరి = నారాయణుని, హరివ్రారింపం = హరివ్రారింప, దదాస్యమారత = దాస్యమారత, సుగంధాకృష్టమై = శుక్ = ఆహారయొక్క, ఆస్య = ముఖమందలి, మారత = వాయువు యొక్క, సుగంధ = ముగ్ధము, అరత = ఆకర్షణముచేస్తే, నాభిసంకరువాక్రోడమిళిందబృంపి = నాభి = పొట్టలోయ బి, పంపిహ = పంపముయొక్క, క్రోడ = చుట్టముచేరి, మిళిప = తుమ్మెదలయొక్క, బృంపి = సముహము, మెదురెక్కం = ముఖమారతమున నెదురు రెక్కగా, దుష్క్రియాపంక = సుకరకైత్యాసుపంపం = దుష్క్రియా = దుష్కార్యములచేరి, పసి = పాపముల తోడ, పంపం = హరిగన్న, కృత్ = రాయనులయొక్క, అను = ప్రాణముల యొక్క, పరదాక్ష = దుష్టుని, పంపం = ఆకర్షించెడి, రేఖ = రీతిచేతను, పొల్పు = బిడ్డనుచున్న, రాకానిశాకరగౌరవ్యుతి = రాకా = పున్నమనాటి, నిశాకర = చందరునివలె, గౌర = భవళి మగు, కృతి = కాంతి గల, పాంచజన్యము = హరి శౌభము, గళ్యాణసాకల్యముక్ = గళ్యాణ = మంగళములయొక్క, సాకల్యముక్ = సమృద్ధిని, ఒసంగుక్ = ఇచ్చును.

తా. శ్రీపతి పాంచజన్యమును బురిచు నప్పు డాహరిముఖవాయువు దివ్య సుగంధము గలిగి వాసించుటచేత నాభీరమలమగు దున్న తుమ్మెదల గుం పుచ్చోటు వదిలి యక్కములవాసనకంటె మిగుల సొగయఁజేయుమొగముతావి కెగయుచున్న ప్పడు శత్రుజంబుల హృదయ విదారణంబగు నాదంబునకుఁ బాదగు శంఖంబు

దుష్టులగు రక్కసుల మలీమసగులు లగుననువుల బిల్పుచున్నదో యన్న ట్లుండె నని భావము. అట్టి శ్రీవిష్ణునిచేతిలో నుండెడిపాంచదన్య ముశంఖము మాకు సామూర్థము లగుమంగళముల నిచ్చుచుండును గాక.

ఉ. యాదవసార్వభౌమభయదాయతబాహునియుక్త జేసి యెం దే దనుజేంద్రసాశ్వపురహేమచణీవరణంబు సంగళం బై దివి నాత్మకంకణములం దొకకంకణ మయ్యె నట్టి కా మోదకి మోదకీలతసశముజ్వలకల్పకమాల్యం గొల్పెనన్. 7

టీక. యాదవ... జేసి - యాదవ = యాదవరాజులు, సార్వభౌమ = రాజైన పృథ్వీనియొక్క, భయద = భయపడపెడ, దాయ = పాడైన, బాహు = భుజము యొక్క, నియుక్తజేసి = పరుగుటచేత (బాహు క్క చల ప్రయోగం చేయబడుచుండునని యర్థము), ఎదేనిక్త = ఏయేకాకమున సూచించుచున్నదనియు (ఇతలు నపి శబ్దార్థకా బగునేని శబ్దము నికాక నక ప్రయోగం చేయబడుచుండుననియు) దను... గంబు - ముజేంద్ర = రాక్షసుల ద్రోహ, సాశ్వ = సాశ్వ ద్రోహనిర్మల, పుర = కట్టణముయొక్క, హేమ = స్వర్ణముననుండు, చణీ = రక్షమముననుండు, వరణంబు = కోట, సి. 'ప్రాకార' పరణ 'స్థాల' పని యమరము. సంగళంబు = పని కొన్నదై, దివిక్త = పని పనియుండు, అత్తపనియుండు అత్తపని = పనియొక్క (హేమోదయొక్క), మోదకీలత = రెలపనియొక్క, దివికీలత = పనియొక్క, కంకణ మయిన, మోదకీలతము పనియొక్క లయ = పని మయిన, కీలక = హర్షబడిన, సముద్వల = ప్రకాశించెడు, కల్పక = కల్పపుష్పములయొక్క పూలయొక్క, మాల్యం = పనికల, అట్టి మోదకీ = అట్టిపనియొక్క, కొల్పెనన్ = భజించెను.

తా. తొలుత సాంధ్యం దను రక్కసులకు రామచంద్రుని మైనన పట్టణ ముగించి గుండ మధిరానగలనుండి ప్రాంత ప్రభుత్వం నుండి తెచ్చి రాజుగ గృహంబు కొమోదకి యుత్తరము నాపట్టణముపై ప్రయోగించి గనకరక్ష మయమైన యా నగరికొట్టి గూర్చి కొట్టియుండి దొడైన కంకణములను గూర్చి నొకకంకణమై కనుపట్టినది గాని బాధముతో దాయెను. అట్టి సమీకృత నిరాసము బగునాకామోకి మనయశ్రు నిరాసముగా గావించు గల దని యభిప్రాయము.

చ. విడికెడుకొనుం గొప్పం గని శ్రీమే త్రివక్ర సమాంగి జేసి తే బిడికెడుకొనుం గొప్పం బయి శ్రీ * బెచ్చుగుణంబును గంటి నంచునే

* శేష్యు; శేష్య.

1. రృదంగ నిజత్రివక్రతయుఁ బాపగ మొక్కెడు నా సుమాలిపైఁ
జడిగొన నమ్ము లీనుహరి ॥ శార్దూభనుల్లత గాచుఁ గావుతన్. 8

టీక. విడికెడుకొనుకొ - విడికెడు = విడికెటిలో నడగెడు, కొనుకొ = నడు
మును, కొప్పుకొ = ధమ్మిల్లమును. కను = చూచి, ప్రేమకొ = ప్రేమచేతను, త్రివక్రకొ =
(మూడువంకరలుగల) కుబ్జును, సమాగికొ = చుక్కనిగానినగా, కసితి = కసితివి.
ఏకొ = నేను, విడికెడుకొను = విడికెటి నడచువ యగు లస్తవమును, కొప్పుకొ =
ధనురక్రమము, పముఁదెచ్చు = పొక్కిళ్లు విడిచుగా గుణమును = అల్లెత్రాటిసి (శబ్ద
చ్యుతమువలన ముంగుటలు వినియు లభించుచున్నది). కటి సంచుకొ = పొందితి ననుచు,
వర్షదంగకొ = స్ఫుటమగునట్లు, నీకొ = తనయెక్కి, త్రివక్రముకొ = మూడు
వంకరలు గలగుటను. పంచకొ = పంచకొట్టెను. మొక్కెడు = మొక్క
చున్నదియో యనుటయు. సుమాలిపై = సుమాలి పైనను నున్నది, జడిగొనకొ =
సంకలనభారము వల్ల చున్నట్లు, నమ్ము = నమ్ములను నెను. శార్దూభనుల్లత - హరి =
నారాయణునియెక్కి. శార్దూభ = శార్దూభనులను, భనుల్లత = భనులను నెను, భనుల్లత = భనులను
కాచుఁగావుతన్ = యీయచుఁగలె.

రా. శ్రీమ. సుమాలి యనునామముల మహానిలో యున్నను సేమునప్పుడు
శార్దూభనులను నెను. పంచకొట్టెను. నొకచోటిను. జేరునట్లు నా కదియొ డివ్వ
గా గుప్తావతారమున గుడ్డును జూచి నెను. విడికెడుకొను కొప్పుకొను విని దాని
జక్కనిదాని జేసిని నానిని విడికెడుకొను కొప్పుకొను విడికెడుకొను గుణము చున్నది
కాబట్టి నమ్మును జక్కనిదాని జేసి కట్టె మును శార్దూభనులను నెను. నమ్ము
యాదిల్లు మొక్కచున్నది నెను. నమ్ము నెను.

మ. ప్రతతోద్ధృధరభాగవీతయుగళీ ॥ భాస్వత్త్వరు స్తంభ *సు
స్థితః దీప్తించెడుజాళువామొసలివా ॥ దీప్తార్పిగాఁ గజ్జలా
న్వితధూమానితరేఖ పైయలుగుగా ॥ విజ్ఞానదీపాంకుర
కృతి నందం బగునందకం బఘులకా ॥ శ్రేణిచ్చిదం జేయుతన్. 9

టీ. ప్రతత = ప్రత్యేకములగ, శార్దూభరభా = మొక్కెడు ప్రదేశములయొ
దలి, వీత = వీతములయెక్కి, యగళీ = కర్ణముననుచు, భాస్వత్ = ప్రకాశమెడి,
త్వరు = విడికెటివ ట్టయెడు, స్తంభ = కంబమున, సస్థిత = ఉన్నచేతను.
దీప్తించెడు = కలంగుచున్న, జాళువా = స్వల్పమయమైన, మొసలివా = మకరవక్త
మును భగ్గభంగవీతము, దీప్తార్పిగా - దీప్త = ప్రకాశించుచున్న, అర్పిగా = జ్వాల
గాగా, సు. ఉచ్చిచ్చిలి లిఖి 'స్థియా' మని యుమరము. పైయలుగు = మొగ

కజ్జలన్వితధూమాశితరేఖగాఁ - కజ్జల = కాటుకతో, అన్విత = కూడికొనిన, ధూమ = పొగయొక్క, అశిత = నల్లనైన. రేఖగాఁ = గీటుగాగా, (ఇచ్చట నర్థక్రమంబున నన్వయము). విజ్ఞానదీపాంకురాకృతిఁ - విజ్ఞానదీప = జ్ఞానదీపముయొక్క, అంకుర = మొలకయొక్క, ఆకృతిఁ = ఆకారమునకును, అంబుజ = సుందరమైన, నంబుకొలు - విష్ణుభిక్షము, పులరాశ్రేణిచ్ఛిన్ద్ర - ఆశు = పాపములనియెడు, లతా = తీగలయొక్క, శ్రేణి = పక్షులయొక్క, శ్రీ = శేషనకును, శ్రేణి = చేయగల.

తా. నాదిక ముఖవిజ్ఞానదీపమునకు బుజు దీపస్వభావమియును, బుగారు మొసరించును దీపానికి యనియును, నంబుగ నంబువుగొడి యనియును భావము.

మ. అలపన్నిద్దలుసూరులందును సముదవ్యక్తిలఁ గాపున్న వె
గ్గలపుందాపముం బాప నా నిజమనగళకంజాతసంజాతపు
ష్కలమాధ్వీకర్పరి స్తురారి సోగియంగఁ జొక్కి ధన్యాత్తులౌ
నిలపన్నిద్దలుసూరులందలఁతు మోక్షేచ్ఛామతిందివ్యులన్. 10

టీక. అలపన్నిద్దలుసూరులందును = ఆ ప్రక్షిప్త లలదావాశాదిత్యులయందును, (సూర్యుడు డలము నారాధించునది ప్రక్షిప్తప్రక్షిప్తము) సముదవ్యక్తిలఁ = సముదమున విలసముచును. కాపున్న వెగ్గల పాపముం = సునిచుటచే నైనయధిక రాపమును, పాపముం = పోగొట్టుటకొఱ నుట్టుగా. నిజ = స్వకీయముల. మనః = మనస్సు లనియెడు. కంజా = కమలములయందు. సజా = పుట్టినట్టిది, పుష్కల = సమృద్ధి మగు, మాధ్వీక = మకర దిముయొక్క, స్తురారి = ప్రవాహముచేతను, మరారి = హరి. సోగియంగఁ = సుఖముగా, చొక్కి = ఆనందించి, ధన్యాత్తులౌ = కృతార్థులయిన, ఇలపన్నిద్దలుసూరులఁ = భూమియందలి పన్నిద్దఱైన యానందారులను, దివ్యులన్ = దేవ లామూర్తులనాచరిసి, మోక్షేచ్ఛామతిన్ = మోక్షాభిలాష గల మనస్సుతో, శలఁతున్ = సంపదించెదను.

తా. నారాయణుడు సూర్యమండలమధ్యనర్తి యగుటజేసి సూర్యుని సంబాధ మగుతాపమును బోగొట్టుకొనుటకై భూమియందు పన్నిద్దఱుసూరులై యవతరించినమహాత్ముల మనఃపట్టి ములయందు జేరి జనించి సుఖించె ననియును, పన్నిద్దఱుసూరులు దావాశాదిత్యులకంటెను బరిశుద్ధు లయి విమయాశరంగములందు నారాయణుని నిలపుకొని యాస్వామిశరీరతాపము నడచి సుఖపఱచి తా మనం దించువా రనియును భావము. ఫలోత్పేక్ష.

వ. అని యిష్టదేవతాప్రాధనంబు జేసి మున్నే గలింగదేశవిజిహ్వా మ
నీషా దండెత్తిపోయి విజయవాటిం గొన్ని వాసంబు లుండి శ్రీకా

కుళనికేతనుం డగు ¹నాంధ్రమధుమథను సేవింపం బోయి హరివాస
రోపవాసుం బచ్చటఁ గావింప నఃపృణ్యారాత్రచతుష్ఠయామంబున. 11

టీ. ఆనిఁబట్టు (ప్రియదేవతాప్రార్థనముఁజేసి), మున్ను = పూర్వము, ఏక = ఏను, కళింగదేశ = కళింగ మహాదేశముయొక్క, విజగీషా = విజయముఁ జేయవలయు ననునిచ్చగతి, మనీషక = యిష్టించును. చూడెత్తి పోయి = చూచుచున్నది. విజయ వాటిక = దేశవాదయుని. శిష్టవాసము = లూడి = కలివయనినాబులు నివసించి శ్రీకామరూపిణుడు. డగు = శ్రీకామరూపిణుడు మనయెఱుఁపబట్టి శ్రీమద్గుహామహారణ్యం, ఆంధ్రమధుమథుని = తెలుగువల్లభునియొక డగుననినాబులు. నెదిరబోయి = భరింప నేగి. హరివాసరోపవాసుం = విజయశ్రీనివాసరూపుడు. చచ్చట = ఆ శ్రీకామరూపుడు. కాదె = కాదు. అప్పుడాంధ్రమధుమథునియొక మనక = ఆపుణ్యమైన రాత్రియొక్క నాలుగవభాగమున.

నీ. నీలమేఘముడాలు 1 డీలు సేయంగఁ జాలు
మెలుంగుఁజామనచాయ 1 మేనితోడ
సరవెందములకెచ్చు 1 అడఁగించుడిగి హెచ్చు
నాయతం బగుకన్ను 1 దోయితోడఁ
బులుంగు రాయనిచట్టుపలవన్నె నొరఁబట్టు
హొంబట్టుజిలుగురెంబంటోడ
నుదయార్కబింబంబునొటపు విడంబంబు
3 దొరలంగ నాడుకొస్తభముతోడఁ

తే. దమ్మికే లుండఁ బెటకేల 1 దండ యిచ్చు
లేము లుడిపెడిలలేజూపు 1 లేమతోడఁ
దొలకుదయఁ దెల్పుచిటునవ్వునతోడఁ గలఁ ద
దంధజలజాతుఁ డిట్లని 1 యాన తిచ్చె. 12

టీ. నీలమేఘముడాలు = నల్లని మేఘములకొనిన, డీలుసేయంగ = బల పీనముగాఁ జేయుటకు, చాలు = సమర్థముగ, మెలుంగుఁజామనచాయ = నిద్రమై నిగ నిగలాడుచామనచాయగల, మేనితోడ = శరీరముతోడను, అరవందము = తామర పువ్వులయొక్క, కచ్చులు = గర్వములను, అడఁగించు = ప్రకృతిసేయు, చీకె = కాంతి చేతను, హెచ్చు = అతిశయించుచున్న, ఆయన బగు = నిద్రావస్థక యగు, కన్ను దోయితోడ = నేత్రయుగళముతోడను, పులుంగురాయనిచట్టుపలవన్నె = పక్షిం

ద్రుడగుగరుత్మంతునితొక్కలవర్ణమును, ఒరబట్టు = ఒరయికజేసెడు, హంబట్టు = బంగారుబట్టు గలగిన, బిలుగు = నన్నపునేతగల, తొటెబుతోడకొ = వస్త్రముతోడను, ఉదయార్కబింబులు = బాలసూర్యబింబముయొక్క, ఒఱపు = ఒప్పదముయొక్క, విడబంబు = సామ్యమును, తొరలగ నాడు = తూలనాడెడు, కాస్త్రధముతోడకొ = కాస్త్రధ మనియెడుగర్వముతోడను, కమ్మచేయడకొ = కష్టములబట్టికాస్త్ర మటుండగా, పెఱకేలకొ = ఇశ్వరహస్తములతను, పడలుచ్చు = కైదాడలుచ్చెడు, లేములుడి పెడు = దాసిస్వధ్వసక మను, లేఱుచ్చు = లేచుచ్చు గు, లేమతోడకొ = తరుణి యగులక్ష్మీచేతోడను, తొలక = శరగమును, కయకొ = కృపను, తెలపు = ఎఱిగించెడు, చిలువస్వతోడకొ = ముక్తితమతోడను, కలకొ = స్వప్నమును, తదంధ్ర జలజాతుండు = అల్లతెనుగుబల్లభరాయుండు, ఇట్లసి = పశ్చిమాణప్రకారముగా, అనతిచ్చెకొ = నెల హాసము.

తా. ప్రాచీన నిర్మితమగుడైన స్వప్నమున న్నెలకేరచ్చయ గరిగి, తామరతోటల బొమ్మలచేయి గరిగి, పంపింబున గొస్త్రధమాణిక్యంబు గరిగి, శనహస్వధ్వమ ము విడిచి లక్ష్మీచేది యెదురైన మలుమును. కైదవనలక దన హస్త బురుగో చిలువ యెడల బిలువలయల చేతను గలవయ విడియించుడ నాయూధ్రబల్లభస్వామి కయచిలువ చేచ్చి బొమ్మలచేయి వలకె నని భావము.

సీ. పలికి తుట్పేఁగోపమల జాతరబెం వెక్క

పసికు లౌ నన మదాళలసచరిత్ర

భావధ్వనివ్యంగ్యశేవధి గాంగఁ జె

ప్పితవి సత్యావధూప్రీతానంబు

శ్రుతిపురాణోపసంగహిత లేర్చి కూర్చితి

సకలకథాసారసంగ్రహంబు

శ్రోత్రఘచ్చటలు ¹విశచ్చుగ రచించితి సూక్తి

నైపుణి జ్ఞానచింతామణికృతి

తే. మఱియు రసమంజరీముఖ్యమధుర కావ్య

రచన మెప్పించికొంటి గీర్వాణభాష

సంధ్రభాష²యసాధ్యంబె శయందు నొక్క

కృతి వినిర్మింపు మింక మాకు శబ్దయము గాంగ.

టీ. ఉల్లేఖిజమలక్ = ఉల్లేఖిజాలంకారముచేయు నుపమానాలంకారము చేతను, జాతిక్ = స్వభావోక్తిచేతను, పెంపెక్ = లిశయించునట్లు, రసకులు = రసజ్ఞులు, బేసనక్ = వివృతమునట్లుగా, మదాలసచిత్రక్ = మదాలసచిత్ర యను ప్రబంధమును, పరికించి = చూచితిని. భా... గాగ్ - భా... = ఆభిప్రాయమునకును, ధ్వని=ధ్వనులకును. ప్యక్ = ప్య జనాపిత్తిసి, సేగ్ గాగ్ = సేకేశము అగునట్లు, సత్యభావప్రణామక్ = సత్యభావ ప్రణామ మునైనను, చెప్పితిని=చూచితిని. స్మరి = నేచములు. పురణ = ప్రణామములు. ఉపసారాలు = పాంచరత్రాగమాలలో వివృతమునగా మెచ్చిచూపెను. ఏప్ = ఏచి, సులకథాసానప్రహుక్ = సకలకథాసానప్రహు మునైనను, మోక్షితి = అనుమతించితిని. ప్ర = వినియెడునొకప్పుడు. ఆధు = సావములయొక్క, భటలు=కలహము, విచ్చుగ్ = విచ్చిసాగినట్లు. సూక్తిభుశి = భావాచానుగ్ధముచేత. భానచిత్రమణికిరిక్ = భానచిత్రమణి యనునొకప్రబంధమును, చూచితిని = చూచితిని. మణిమిక్ = చూచును. సమూజి = రసమూజి యనునొకము, ముఖ్య = మొదలగు. మధు = మనోహరము. రాన్ = రిప్పములయొక్క, రచనక్ = రచనకులచేతను. గీర్వాణభాషక్ = సామ్యభాషయందు, మెప్పుమనొటివి=మెప్పుమనొటిని. ఆధ్రభాష = తెలుగు భాష. ఆధ్రభాష = (సమ) సాధి అరబియదినా, ఆంగ్ = ఆయాధ్రభాషయందు. మణిక్ = ప్రముఖము = ఆయా మగనట్లు. ఇక నొకప్పుటినిని మొ = ఇక నొక్క ప్రముఖములు.

తా. ఎల్లభాషలకును చిట్టి యానసస్కభాషయను మదాలసచిత్ర, సత్యభావ ప్రణామము, సకల కథాసానప్రహము, ఇచ్చి లామణికినియు, రసమంజరి మొదలగు శృంగారకావ్యములును చూచి దిన సీమ గాధ్రభాష యొక్కము కాదు గాథన నాయాధ్రభాషయందును చూచు బ్రయ మగునట్లొక్క ప్రబంధము రచియింపుమని తెలుగువల్లభరాయణుడు పోక నని భావము.

ఉ. ఎన్నియొ గూర్తు నన్న విను 1 మే మును దాల్చినమాల్య మిచ్చున
పిన్నది రంగంమం దయిన 2 పెండిలి నెప్పుము మున్ను గొంటి నే
వ న్ననదండ యొక్క మగవారి డిడ నేను దెలుగురాయడక్
గన్నడరాయ యొక్కదువశగప్పు ప్రియాపరిభుక్తభాక్తధన్. 14

టీ. ఎన్నియొ = ఎన్నియు, గూర్తునన్నక్ = గూర్తు నుటిపెను, వినుమ. ఏక్ = నేను, మును = (తాను) ముందుగా, తొన్నెనధరించిన, మాల్య మిచ్చు = దండకు సమర్పించిన, అపిన్నది = అపిన్నదియ, తాను (చూడికుడు త్రనారాచా రును), రంగముడిక్ = శ్రీరంగ మందు, యగ = చేరినొసెను, పెండిలి = పవాహమును, చెప్పము = రచింపుము. మున్ను = పూర్వ

మారు. నన్నుండ = అమ్మమానకు. ఒక్కనుగూ = ఒక్కపురుషుండేగా,
 ని = నన్నుండేను. అతిసి = అతిశయము. నేను. తెలుగురాయడ =
 తెలుగువల్లభుండను. కన్నకరాయ = బిడ్డగానా! ప్రయాణభక్తుభాక్తు
 క్క - ప్రయా = ప్రయాణం చేశాను. పల్కు = అప్పుగా పుట్టిన పుట్టినముల్యమును,
 భాక్ = పాపనశనమునైనను స్వామియొక్క. కక్ = అక్కడను, అక్కడను =
 అట్టికన్నమును. కప్పుము = అచ్చాదిపుము.

తా. శ్రీరంగరామకావ్యార్పణ. తారముల! నేనుకావ్యవ్రాసినను వగొ
 చిన నిన్ను నాగ్రామమునందు గూర్తు నతివేరి పుము. నేనును. పూలరాడలను
 దొలగించిన నేను పుట్టిన ను నాన సమస్యచినచిన్నది యగుమాడినదంత
 నానా దుమిదుపాలనియు శ్రీరంగమాను బెండ్లొడివకను జెప్పము. పూర్వము
 కృష్ణావతారమును నొకప్పుడు చూలకాను దొనగిన పుష్పమాలికను మే
 పుష్పము లేక గ్రహించినాము నాపున నట్టిజాతన గియ్యట్లు ప్రేమరాని మున్న
 గానుభవి చింతన నొనగించు శ్రీతిలేత గ్రహించి నూరించు నునున్నవా
 డు రంగమానులకు జెప్పము. దానిలనెనాని పురుషవస్త్రమాల్యారణ మను
 పాచ్చెను ముల ని భాగము.

మరంగరమును మరంగదన్నయెడ విష్ణుదిత్తు దని యన్వయించి కప్పుమని
 కమాల్య మిష్టము లేక గ్రహించుచున్నాము. అట్టిజాతన ప్రయాణభక్తుభాక్తు
 క్క నాచాచ్చిదిపు మరంగమును నానాచినభయం గానమునుచున్నది.

ఆ. తెలుగు దేల యన్న దేశంబు దెలుగు గేను
 దెలుగువల్లభుండఁ దెలుగుగొకండె
 యెల్లనృపులు గొలువఁ నెటుగవే బాసాడి
 దేశభాషలందుఁ దెలుగు తెన్ను.

టీ. తెలుగుదేలయన్న = తెలుగుకావ్య సేలయంటివేని, దేశంబు = నే నివ
 సింపియున్నదేశము. తెలుగు తెలుగుని, ఏను - నేను. తెలుగువల్లభుండ = తెలుగు
 రాయడను, తెలుగుగొకటియు. (అనగా నది వింత గా నునుట). ఎల్లనృపులు గొలువ =
 సకలరాజులు సేవింపగా, బాసాడి = నిన్ను సభాపించి, ఎటుగవే = కావ్యార్థము
 పలన సలదేశభాషల నెలుగుదు నునుట. దేశభాషలందుఁ దెలుగు తెన్ను.

తా. ఇన్ని సామ్యతగ్రంథముల వ్రాసిన నన్ను దెలుగున సేల ప్రబాధము
 వ్రాయు మని నెలవిచ్చుచున్నా వనవలదు. ఏ మనగా నేను నివసింపియున్నదేశము
 తెలుగుదేశము. నేను దెలుగువల్లభుండను. తెలుగు గొత్తది గాదు. సకలసామంత

రాజులును గొలుచుచుండగా నీవు నకలదేశభాషలును మాటలాడుచుండుట లేదా? నువ్వు ప్రమేన దేశభాషలలోను జెలుగే కదా చక్కని బస.

క. అంకితమో యన నీ కల, వేంకటపతి యిష్ట మైన నీ వేల్పుగుటఁ దదీ
 1 యాంకితము సేయు మొక్కొక, సంకేతము కాకతడఁ ర నీ సన్నఁగానె.

టీ. అంకితమో యనె = ఎవ్వరిపేర నాంకిత మొనర్తు నాటివని, నీకుక. అల వేంకటపతి = ఆవేంకటరమణుఁడు, ఇష్టమైనవే = ఇష్టదేశ భాషన, తదీ యాంకితము = ఆవేంకటరమణసంబంధి యగునాటికి ను, చేయుము = జనయుము. (అట్లు చేసిన నీ కేమిలాభ మని శ కింహర నాశంకరు బ్రహ్మరూపుచున్నాఁడు.) ఒక్కొక సంకేతము కాక = ప్రత్యేకనామ భేదమే కాక, రసక = భూమియందు, అతడఁ = ఆవేంకటేశ్వరుఁడే, నేనె = నేను గానా.

తా. నేను ప్రాయము ప్రబంధ మొనరి కంకితము చేయుదు ననువేమో వియును నీ కల్లవేకకోశ్వరస్వామి యిష్టవేమే కను నవనిపేర నాంకితముచేయుము. నాకును నతనిని జేరుమాత్రమే భేదముగాని నేనే యుండు, అడే నేను.

తే. పాశ్చ మిటు సేయ నీ కుత్తరోత్తరాభి

వృద్ధి యని పోవ మేల్కని నీ వెఱుగుతోడి

భక్తి దద్దహగోపుర నీ ప్రణతి జేసి

వేంకటయుఁ గల్గకఁదీయ నీ విధులు దీర్చి.

17

టీ. పాశ్చము = పుస్తకము (ప్రబంధ మును.) ఇటు = ఉత్తమముగా, చేయక = చేయక, నీకుక. ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధి = జననాటికంటె నొ. నాటి కభివృద్ధి (అగును), అని. పోక = పోవుచుండు. మేల్కని = (నేను) నిశ్చలమై, వెఱుగుతోడి = ఆశ్చర్యముతోఁగూడి. భక్తి = భక్తజీవులు, దద్దహగోపురప్రణతి = ఆయాధు నాయకస్వామియొక్క యాలయగోపురప్రణామ మొనరించి, వేంకటయుక = ప్రభా తము గాఁగాక. కల్గ = ప్రత్యక్షమౌచుండు, కఁదీయ = చేయఁదగిన, విధులు = సంధ్యావందనాదివిధులను, దీర్చి = నెఱవేర్చివని.

తా. నేను జెప్పినచొప్పునఁ బ్రబంధము వ్రాసితివేని నీ కుత్తరోత్తరము నభి వృద్ధి యగు నని చెప్పి స్వామి యాతర్థానము గాఁగా నేను మేలుకొని యాశ్చర్య పడుచు భక్తితో నాస్వామియాలయగోపురమునకు నమస్కారము చేసి తెల్లవాఁ ఁగానే నిత్యకృత్యములు నెఱవేర్చివని.

వ. నిం డోలగం బుండి దండనాథసామంతసందోహంబులం బిలిపించి పెం దలకడన మందిరంబుల కనిపించి వివిధవేదాగమవిదు లగువిద్యజ్ఞసంబులఁ

1. యాంకితమే సేయు మొక్కొకసంకేతముగాక యతడ సరిసేగానా! 2. వితతి.

గాన్పించికొని నమస్కరించి యాశుభస్వప్నంబు వినిపించిన హర్షించి వారును సవిస్తయస్వాంతులయి, దేవా! దేవదేవుండు విజయంబుఁ జేసిన యాస్వప్నం బనేకశోభనపరంపరలం దెలుపుచున్నయది, యెట్లనినఁ బ్రథమ మప్పక్షేక్షణ స్వప్నసాక్షాత్కారం బితోధిక భక్తియు, నతండు ప్రబంధనిబంధనంబుఁ గావింపు మనుట యితోధికా గాధ సావస్వతోద్బోధనంబును, నతనిదేవీసమాగమం బితోధికాఖండ భాండాగారసమృద్ధియు, నతనియాసతిచేతివిశదశతతచ్ఛదం బితోధికాద్వితీయసితచ్ఛత్రతయు, నతం డశేషనృపనేనం దత్తద్భాష లెటుంగవే యనుట యితోధికపమస్తసామంతసమాజసమాకరణం బును, బ్రయోగభోగపరిశిష్టభోగం బిం పనుట యితోధికబహుప్రేయసీపాప్తియు, నీగుం గృతి నెప్ప నుత్తరోత్తరాభివృద్ధి యగు ననుట యితోధికావత్సవరమాయురవాప్తియు నగు సఖ్యవహి మాతిధూర్వహం డగుతుర్వసువంశంబున బుట్టినట్టి నీ కిట్టిశోభ నంబు లే మద్భుతంబు లవధరింపుము.

18

టీ. నిడు=పరిపూర్ణము, ఓలగముడి=సభయాగుండి. వడనా = సేనా నాయకులయొక్కము, నామాల = సామంతరాజ్యులయొక్కయు, స దోహంబు లక = సమూహములను, పెంబులడన = తోపకడనే. ముర్రుల కసి = ఉసికపట్లను జన నెల వొసగి. వివిధ=వలంకెలు లు. ము=మొములను, ఆకమ=పాంచరత్రా ద్యోగములను, విల్ల = ఎఱిగిన. విల్లనిబుల = విద్యానులను. కాన్పించికొని = దర్శనము చేయించుకొని, నమస్కరించు = (వందన) మ్రోక్కి, ఆశుభస్వప్నంబు = తాగెన్న కలను, వినిపించినకొ, వానిను = ఆవిద్యానులును, కాన్పించి స తోషించి. సవిస్తయ ఆశ్చర్యముతోఁగూడిన. స్వాంతులై = చిత్తములనాదై. దేవా = ఓగానా. దేవదేవుండు = దేవ తలకు దేవుం డయిననారాయణుడు, విజయంబుఁజేసిన = విచ్చేసిన, ఆస్వప్నం బనేక శోభనపరంపరలం దెలుపుచున్నయది = ఆకల పెక్కుశుభపరంపరల కానుదంబై యున్నది. ఎట్లనిన, ప్రథమంబు = మొదట, అప్పక్షేక్షణ = ఆకమలాక్షునియొక్క. స్వప్న సాక్షాత్కారము = కలలో బ్రత్యక్షదర్శనము. ఇతోధికభక్తియొక = ఇంతకంటె సధిక భక్తియును, 'దృశ్యతే భగవాన్' యస్య స్వప్నైకర్వ శుభావహః, కస్తన్నేవ వృథా భక్తిర్దాయతే 'స్య సంతతమ్' సకలమంగళములను గల్గించు విష్ణు వనగా నెవనికలలో భగవానుండు కనుపడునో వాని కెప్పుడును నాభగవానునియందె దృఢమైన భక్తిగలు గును. (అనియుండుటచే స్వప్నమందు భగవత్సాక్షాత్కారము భక్తిసాంతత్యకారకము),

అతండు అదే ఘోషం, ప్రబాధనిబాధనము = గ్రంథసంస్కరణమును, కావ్యానుష్ఠానమును, నాట్యమును, ఇత్యోధిక = ఇంద్రుని పితృయమును, అనాధ = గృహభీరమును, సామన్యత = విద్యయుక్తము, ఉద్యోగసంబంధము = భాగమును, అతనిచేరినసూక్ష్మము = అవిచ్ఛిన్నపత్నిరాక, ఇత్యోధిక = ఇంద్రుని మిక్కిలియగు, అఖండ = ఎడతెగని, భాండాగార ధనమునిలువచేయునిర్దోషయుక్తము, సమృద్ధియు = సంపూర్ణ శక్తియును, అనీ = అవిచ్ఛిన్నయుక్తము, అసతిచేతి = అలక్ష్మిచేతమును, విశదశతచ్ఛదంబు = విశద = శుభ్రమును, శతచ్ఛదంబు = శతపత్రము, (తామరపువ్వు) ఇత్యోధిక = ఇంద్రుని పితృయమును, అద్వితీయ = ఏకమైన, సితచ్ఛత్రయం = శ్వేతచ్ఛత్రము గలగుండుయును, అతడు = అదే ప్రభు, అశేషసంపద = సకలరాజులయుక్తము, సేవ = భజించుచుచేతము, తత్త్వదృష్టులు అయాదేశభాషలు, ఎటుగనే యుండుటెరిగినవా యుండుట, ఇత్యోధిక = ఇంద్రుని పితృయమును, సమస్తసామంత = ఎల్ల సమానరాజులయుక్తము, సమాజ = సమాహముయుక్తము, సమాకర్షణము = రాజబట్టలుగలుగు, ప్రియా = ప్రియురాలియుక్తము, ఉపభోగ = ఆహారభవమునుండి, పరిశిష్ట = శేషించిన (మాల్యము) విస్తృతము, భోగము = ఆహారభవము, ఇంద్రుని = ఇంద్రునియును, ఇత్యోధిక = ఇంద్రుని పితృయమును, బహు = పలువురును, ప్రేయసీ = ప్రియురాలియుక్తము, ప్రాప్తియు = లాభమును, కృతి = శిష్యులక్ష్యోత్తరాభివృద్ధి యగు ననుట = ప్రబాధనిబాధమును జేసినచో సమస్త సామాజికముగా నొకసాటికి ప్రేయస్సుగ నుండుట, ఇత్యోధికాపత్యపరమాయురవార్తియు = ఇంద్రుని పితృయమును, సామన్యత = సామన్యము, సామన్యముగ నాయువు లభించుటయు, అగు = కలుగును, అని శోధనపరంగా పలువురును చని పూర్వముతో నన్వయము, అభివృద్ధి = మునుపగాని, (అధికమైన) 'భివృద్ధి' ప్రాప్తివామన' అని అమరము, మహిమ = మహత్త్వము చేతము, అతిపూర్వముగాడగు = మిక్కిలి పురాతనముగాడైన, తుల్యము = తుల్యముగాడగుచుండునీయుక్తము, మంజుబుధు = కులమునందు, పుట్టి నట్టి = జనించుచున్నట్టి, సేవ = సేవ, ఇట్టి భవములు = ఇటువంటి శుభములు, ఏమధ్యములు = ఏమధ్యములకుండును, (మృతములు కావును), అపరిమితము = చింతగింపుము.

సీ. కలశపాథో రాశిగర్భవీచిమత్స్య

కడుపార నెవ్వనిఁ గన్నతల్లి

యనలాక్షుఘనజటావనవాటి కేవ్వాడు

వన్నె వెట్టిననా తోవంపూబువ్వు

సకలదైవతబుధుఁడౌ పూర్తి కెవ్వని

¹పుట్టు కామని లేని మెట్టుపంట

1. పుట్టగా నని.

కటికిచీకటితిండికరములగిలిగిత

నెవ్వఁడు దొంగకన్నె శ నవ్వఁ జెనకు

తే. సతఁడు పొగ డొందు మధుకైటవభారిమఱుది

కళల నెలవగువాఁడు చుక్కలకు తేఁడు

మిసిమిపరసీమ పలరాజు మేనమామ

వేవెలుంగులదొరజోడు శ రేవెలుంగు.

19

టీ. కలశపాథోరాశి = ధీరసముద్రముయొక్క, (ఆమృతప్రాప్తికై జేవాసురులు మధుమనఁడఁ గలశప్రాయ మగుటచే నమృతము కలశపాథోరాశి యనఁబడినది.) గర్భ=లోపల, వీచిమత్స్య = పరస్పరశ్రేష్ఠము, కడుపాఠ్=గర్భము పరిపూర్ణమగునట్లు, ఎవ్వనికొ = ఏచంద్రుని, కన్నకన్య = ప్రసవించిన జననియో (అనగా జంద్రుఁడు ధీరసముద్రమందు బుట్టినవాఁడు గనుక నిచ్చటికరంగమునకు మాతృత్వము తోచుచున్నట్లు), ఎవ్వఁడు = ఏచంద్రుఁడు, అనలాక్ష = ఫాలాక్షుఁడగుశివునియొక్క, భువ=పట్టమైన, బటా = పడయినెడు, పనవాటికొ = పనప్రదేశమునకు, పన్నె పెట్టు=శృంగారింపెడు, అనాధునిపు = బురుసునబుధికాని. పువ్వ = పుష్పమో (అనగా శివుఁడు శిరస్సనభరించినాఁడట.), ఎవ్వనిలొక్క = ఏచంద్రునిజన్మము, నకలదైవత=ఎల్లవిలులయొక్క, బుద్ధుఁడ=పరాజితియొక్క, పూర్తికొ = తీసికొను, ఆమనిలేని = నుతిపిడికాలములేని, మెట్టిపంట = జేవాసురుఁలమో, (ప్రళమాంపిలతే విహ్వలీ అను మొదలయిన ప్రమాణము ననుసరించి యుండు.) ఎవ్వఁడు= ఏచంద్రుఁడు, కటికి = కరిసమగు, చీకటి = అంధకరమునకు, తొడి=భక్షణముగాఁగల, కరముల=కిరణములయొక్క, గిరిగిరికొ = చుక్కగిరిత చేరకు. దొంగకన్నెకొ=కలువ తీయనియెడు కన్యకను, నవ్వొక=నవ్వనట్లు, చెనకుకొ = స్పృశించునో, మధుకైటవభారిమఱుది = మధుకైటవు లగురాక్షసులకు శత్రువగు విష్ణునకు మఱుదియు, కళల = పాదశకళలయొక్క, నెలవగువాఁడు = స్థానమైనవాఁడు. చుక్కలతేఁడు = నక్షత్రనాథుఁడు, మిసిమిపరసీమ-మిసిమి = కాంధి, పరసీమ = ఎక్కువగు పొలిమేతయైనవాఁడు, పలరాజు మేనమామ = మన్మథునిఁ బ్రియఁడైనవాఁడు. వేవెలుంగులదొర= సహస్రకిరణములు గల దొర యగు సూర్యునియొక్క, జోడు = ఉద్దియగువాఁడు, రేవెలుంగు=రాత్రియందు బ్రకాశించెడివాఁడగు. అతఁడు = ఆచంద్రుఁడు, పొగ డొందుకొ=నులింపబడుచు.

తా. కృష్ణదేవరాయలవంశంబునకు మూలంబగు చంద్రుఁడు పాలసముద్రంబునం బుట్టినాఁడనియును, శివునిబటాజూట మలంకరించినాఁడనియు, సమస్తదేవతలకును, దున్నక, చల్లక, కోయక, నులువక, కాలనిర్భయములేక, ఆకటి కొది

గెడుసుకరమగునాడన మైనదాఁ డనియుఁ (మహావీరకారియనుట) దనకిరణములచేతఁ గలువతీగ యుకన్యకకు నవ్వజేయు ననుటవలన మహావీరసింహుఁ డనియును, విష్ణునకు మఱియి యనుటవలన మిక్కిలి యాభిగాన్యము గలవాఁ డనియును, కళానిధి యనుట వలన గాఢమిత్రుఁ డనియును. చుక్కలతోఁ దులువలన రాజ్యపరిపాలనశీలుఁ డని యును. మిసిమివరసీను. ఇలరాజు మేనమామ యనుటవలన లావణ్యసౌందర్యాదిగుణములు గలవాఁ డనియును. గ్రామ్యస్థుఁ డనుటవలన బ్రతాపగుణముగలవాఁ డని యును. తేజెలు గనుటవలన స్వయంప్రకాశుఁ డనియును భావము.

తే. ఆసుధాధామవిభవమహాంబురాశి

కుబ్బు మీఱంగ నందరుం శ దువయ మయ్యె

వేదవేదాంగశాస్త్రాధిపతిశవస

నాత్మధిపతాధునిధరుం శ దై నబుధుడు.

20

టీ. ఆసుధాధామ = ఆల్లచంద్రునియొక్క, విభవ = సంపద యనెడు, మహాంబురాశి = మహాసముద్రమునకు, కుబ్బుమీఱంగ = సంతోష మతిశయించు నట్లుగా, నందరుండు = సమాధుండు, వేద = వేదములయొక్కయు, వేదాంగ = వేదముల కవయము లగు శిక్షావలయొక్కయు, శాస్త్ర = వివాహసాధికాస్త్రములయొక్కయు, అధి = అధిములయొక్క, పతి = స్వచ్ఛమగు, దాసనా = సుస్మారము చేతను, అత్త = పాండుబడిన, ధిపతా = బుద్ధియొక్క, ధునిధరుడైన = భారవాహి యగు, బుధుడు = బుద్ధిశ్రవాసు. ఉదయమయ్యె = జనించెను.

తా. బుధుడు చంద్రునకుఁ దనవండ్లై సమస్త వేదశాస్త్రములయర్థంబులు లెస్సగాఁ జెలిసికొనియె ననుట.

క. వానికిఁ బురూరవుడు శ్ర

జ్ఞానిధి జనియించె సింహాసనృతరుడు గద్దూ

జానికి వాయువు తనయుం

2 దాన్యపతికి దనయుడై యయ్యాతి జనించె.

21

టీ. వానికి = ఆబుధునకు, ప్రజ్ఞానిధి = మతిమంతుఁడును, సింహాసనృతరుడు = సింహసమానవిక్రముఁడును అగు, పురూరవుడు = పురూరవుఁ డనుచక్రవర్తి, జనియించె = పుట్టెను. తద్భాజానికి = ఆపురూరవచక్రవర్తికి, తియువు = తియు వనుపేరు గలరాజు, తనయుండు = కుమారుఁడు, అన్యపతికి = ఆయాయువసురాజునకు, యయాతి = యయాతి యనుమహారాజు, తనయుడై = నందనుడై, జనించె = జన్మమొందెను.

1. శక్ర, 2. దై నెడె నతండు గనె యయాతినశేంద్రుఁ.

తా. బుధునకు బురూరపుండును, బురూరపునకు నాయువును, నాయువునకు యయాతియు సుతులై పాదమి రసి భావము.

క. అతనికియదుతుర్వసులను, సుతులుచ్చరమందిరహితః సూరసలుకళా
న్వితమతులు వారిలోవిశ్రాంతివహించెద్వారముడు గుణనిధియై.

టీ. అనికీ = ఆయనూనిమహారాజునకు, యదుతుర్వసు లనుసుతులు = యదువు. తుర్వసుడు సమరములు, అహరసూరకులు-కూత = శత్రువులను, సూరసలు=మద్దింతువారును, సూరసముడు-కళా = విమృలతోడను. అన్విత = కూడు కొన్న, మతులు = బుద్ధిగలవారు, ఉచ్చరమందిరి = పుట్టిరి. వారిలో = ఆయదు తుర్వసులలో, తుర్వసుడు, గుణనిధియై = సుగుణనిధునై, విశ్రాంతి వహించె = ప్రశస్తమైన యశస్సును బొంతు.

తా. ఆయనూనికి యదుతుర్వసులను నిర్వృత సమయము గలిగి రనియును, వారిలో దుర్వసుడు కీర్తిమంతుఁ డాయె ననియును భావము.

తే. వాని వంశంబు తురువాన్వర వాయ మయ్యె
నందుఁ బెక్కుంపు నృపులునయంబు నొంది
నిఖలభువాభివృద్ధినికీర్తితకీర్తి
నధికులైరి తదీయాన్వర యమునఁ బుట్టి.

23

టీ. వాని = ఆతుర్వసునియొక్క, వంశంబు = వంశము, తురువాన్వరవాయమయ్యె = తురువనల మయ్యెను. పెక్కుంపు = ఆనేమలకు, నృపులు = రాజులు, ఉపయంబునొంది = పొంది, నిఖల=సమస్తములకు, భువన=లోకములకు, అభివృద్ధి = నిండిపాటున. నికీర్తి = ప్రశంసించెడు, కీర్తి = కీర్తిచేయు, అధికులైరి = అధికమును పొందిరి. తదీయాన్వరయమునకొరయి = ఆరాజులసంబంధియగు, అన్వయమునకొ = వంశమునకు, పుట్టి = జననమంది. ఇది ముందటిపద్యముతో నన్వయము.

తా. ఆతుర్వసుని వంశము సురువంశ మని పేర్పడినది. ఆవంశమును పెక్కుమందిరాజులు పుట్టి సులభాకములయందును నిండిన కీర్తిచంద్ర గొప్పవారయిరి. అటు వంటి రాజుల వంశమును పుట్టించి;

మహాస్థగ్ర. ఘనుడై తిష్ఠిత్వీతేశాః గ్రణేశతకమతః గ్రావసంఘాతవాతా
శనరాడాశాంతమందిర స్థిర కిరుల జంఘూటము ల్లాన్ని యిమ్మే
దిని దోదం డైక వీరినన్దిము పటిచి కీర్తిమృతు ల్రోదసిం బ
ర్వనరాతులమ్రులై పాఠర్వములగొలువచీః ప్రతాపంబుజూపెన్.

1. నప్రపూర్ణ.

టీ. తిమ్మకీర్తీశాగ్రణి = తిమ్మభూపాలశ్రేష్ఠుడు. ఘనుడై = అధికుడై, శత
...పూటముల్ - శత = సూక్ష్మప్రియకారియగు. కమర = సూర్యముయొక్కయు, గ్రామ =
కర్వతములయొక్క, సామూహ = సమూహముయొక్కయు, వాతాశనరాట్ - వాత =
వాయువే, శత = ఆహారముగాగలసప్తములయొక్క, రాట్ = రాత్రినశేషనియొక్క
యు, ఆశాంతవారి - ఆశాంత = చింతములయమి, పరితి = గజములయొక్కయు,
స్థవర = స్థులమున, కిరి = ఆదివరాహముయొక్కయు. (శతశబ్దముమొనలగుగా గిరి
శబ్దమువలన ద్వంద్వసమాస మగుటవలన సోమందరికెక్కడము బహువచనాంత
మైనది). జంపూటముల్ = జంపూటములు, హున్వి = మనియిచ్చి. ఇమ్మిదినిక్ = ఈ
భూమిని. దోడ్పడెక వీర - దోడ్పడె = సేవలొనర్చి మనియెడి, ఏక = ముఖ్యమగు,
వీర = వీరమందు, తిరుగుకొచ్చి = స్థిరముగా నిలిచి, క్షీర్ణశిల్పి = యశశకారులు,
రోదసిక్ = భూమ్యావశములందు, చుట్ట = చుట్టించుగా, రాతలు = శత్రువులు,
నమ్మలై = తగ్గినవాడై, పార్శ్వములగుండు = చెరులఁ దేరి సేవింపగా, తీవ్ర
ప్రతాపము = తీవ్ర ముత్సాహము. మాపె = పనుచుచెను.

తా. ఆహారమునందు బుట్టి ఘనుడైన తిమ్మభూపాలయందు మున్ను భూమిని
భరించుచున్న యాదిగార్లు, సత్తులుగర్వ, కేసు, దిగ్గజులరాహులయందు మనసగా
గలిగిన శతశబ్దకానివాతాశన సమాహువాసితప్రకృష్టము లనుభోషముల జూచి యట్టి
కమకామలతోడికొమగు భూమికి లేకుండు దూనే తగ్గుబాటున భయించి శత్రువులు
నమ్మలై తన్ను సేవించుచుండు చన క్షీర్ణ ప్రతాపనలు భూమ్యుం తరితుంబులయందు
వ్యాపింపజేసి భూమి కనికసాధ్యములు గలవందేనని నని భావము.

క. వితరణఖనియాతిన్మక్షితిపగ్రామణికి దేవ శ దేవికి నం

చితమూర్తియాశ్వరప్రభుఁ, డతిపుణ్యుడు పుట్టి సజ్జనావనవరుడై .

టీ. వితరణఖని = దానసిద్ధియగు, ఆతిష్ఠకీర్తిపగ్రామణికి = ఆతిష్ఠ
భూపాలశ్రేష్ఠునకు. దేవశీదేవిక్ = దేవతదేవి యనుననిభావము, అంచితమూర్తి -
అంచిత = బహుచందేది, మూర్తి = ఆకారముగల, డతిపుణ్యుడు = మిక్కిలిపుణ్యముగల,
ఈశ్వరప్రభుడు = ఈశ్వరదేవరాయడు, సజ్జనావనవరుడై = సాధుజనసంరక్షణశ్రద్ధ
గలవాడై, పుట్టెక్ = జనించెను.

తా. తిమ్మభూపాలనకును దేవశీదేవునకు నీశ్వరదేవరాయలు పుట్టి నని
భావము.

చ. బలమద మత్తదుష్టపుర శ భంజను డై పరిపాలితార్కు డై
యిలవయి దొంటియాశ్వరుడేయాశ్వరుడై జనియింప రూపతొక

జలరుహనేత్రలం దొఱగి శ శైలవనంబుల భీతచిత్తులై

మెలగెడుశత్రుభూపరులు శ మేనుల దాల్చినమన్న థాంకముల్. 26

టీ. బల...జనుడై-బల = బలముచేతను, మద=గర్వముచేతను, మత్త=మది
చిన, దుష్ట = దురాత్ములైన శత్రువులయొక్కయు (రాక్షసులయొక్కయు), పుర=పట్ట
ణమలను (త్రిపురములను), భుజుడై=భుగవముచువాడై, పరి...ర్యుడై, పరిపా
రిత=సరక్షణముచేయబడిన, ఆర్యుడై = పెద్దలుగలవాడై, (పార్వతిగలవాడై),
తొంటియాశ్వరుడై = మొదటి యాశ్వరుడై (నంగా శిష్యుడై), ఇలవయిల్ =
భూమిమీదను, ఈశ్వరుడై = ఈశ్వరుడై, జనియింపకొ=పుట్టగా, జలరుహనేత్ర
లకొ = స్త్రీలు, తొఱగి = విడిచి, శైలవనములకొ=పర్వతారణ్యములయందు, భీర
చిత్తులై = భయపడినమనస్సుగలవాడై, మెల...దుల-మెలగెడు = నుచుండెడు,
శత్రుభూపరులు=శత్రురాజులు, మేనులకొ=వేదములకు, తాల్చి...కముల్-తాల్చిన
=ధరించిన, మన్నథాంకముల్=మనసలాగకములు, రూపజ్ఞకొ = రూపుమానెను.

తా. అనగా నాయాశ్వరరాజుశత్రులనిపాడి నిలువం బాలక ప్రియు
రాక్షసుని విడిచి కొండలయందు నదనలయందు భయము వదుచు : రగు నపుడు
వారి దేహములందలి మన్నభిహ్వములు పోనె ననియు నీశ్వరసంరక్షనమున మన్నభి
చిహ్వములు మాయయి యున్నవనియు భావము.

ఇందలి విశేషాదులు, విభావములు, కావ్యవిధానము నన్వయించుటలన
శ్లేషాలకారము.

సీ. నిజభుజాశ్రితధారుణీవజ్రకివచంబు, దుష్టభుజంగాహితండ్రికుండు
వనజేశుణామనోభ్రాంతశత్రుహరిం, డరిహంతులగుభూభంగమంబు
మార్గణగణవికరమధుమానవినసంబు, గుణవత్సరోహణాక్షోణీధరము
బాంధవసంధోహావర్తవనీహేళి, కానుణ్యరసనిమ్మగకశత్రుఁ

తే. డన జగంబుల మిగుల బ్రహ్మాతే గాంచె

ధరణిధవదత్తవిదిధోచహవిధాన

మారితశ్రీవినిరితనిగ్రరాల

యేశ్వరుడు తన్మభూపతియీశ్వరుండు.

27

టీ. నిజ...చంబు - నిజ = స్వకీయముగు. భుజ = బాహులు. ఆశ్రయ = ఆశ్ర
యించిన, ధారుణీ=భూమికి, విజ్రకివచంబు=మగతాలమైములుమీనవాడును, దుష్ట...
కుండు, దుష్ట=దుర్మార్గు లనియెడు, భుజంగ = నర్మములకు, అహితండ్రికుండు = పాము
లా బట్టెడువాడును, వన...హరుడు - వనజేశుణా = కమలలోచనలగు స్త్రీలయొక్క,
కున=మనస్సు లనియెడు, ధన=ధనములను, వశ్యతోహరుండు = ప్రత్యక్షచోరుడును,

అరి...మంబు-అరి=శత్రువు లనియెడు, హంస = అంచలయొక్క, సంసత్ = సమాహమునకు, ఆభాగమంబు-ఆభ్ర=మేఘములయొక్క. ఆగమంబు = కాలమును, (వర్షర్తువకుట), మార్గ...సంబు - మార్గణ=యాచకులయొక్క, గణ = గుంపులనియెడు, పిక=కోయిలలకు, మధుమాస = వసంతమాసముయొక్క, దివసంబు = దినముపాటివాడను, గుణరత్నరోహణాక్షోణిభవము-గుణ = గుణములనియెడు, ర్ష=మణులకు, రోహణాక్షోణిభవము=రోహణావర్షమైనవాడను, బౌధ...హాళి - బౌధునిసాదోహ = బౌధుసమాహమనెడి. వద్ద పసి = కమలం ననునకు, హేళి = సూర్యుడును, కారు...శత్రుడు-కారుణ్యరస = కరుణయునునునకును. నిర్ముగాతశత్రుడు=నదిభర్తయగునముద్రుడును, ఆనక=ఆనక, ధర...మిడు - భుజింప = రాజులచేత, దిల్ల=హబషిన్, వివిధ = పలుతెగలు, ఉపదా = కాసులయొక్క. విభా=ప్రకారముచేత, సమాజిత=సంపాదించబడిన, శ్రీ=సంపదచేత, వినిర్జిత = జయించబడిన, సిద్ధరాలయ = స్వర్గమునకు, హాశ్వరుడు=ప్రభుగనినిర్మదుగం. తిష్ఠభూపతియాశ్వరుడు = తిష్ఠభూపాలపుత్రుడగునీశ్వరదేవతాయెడు, జగములక = జగత్తులయందు, మిగులక=అతిశయించునట్లు, ప్రఖ్యాతిగణించె = కీర్తిబోధించె.

తా. తిరుమలదేవరాయలకుమారుడగు నీశ్వరదేవరాయెడు రాజులపలని కప్పుబులచే నధికసంపద గలవాడయి పునైశ్వర్యమును సిద్ధుని జయించుచు దనభుజమునాశ్రయించినభూమిక పైక్రమించు బగ దప్పజను లగు బాములకు బాములవానివలె జేండాడుచును, మిగుల సొగసగువాడగు గాధచ మగవలకునాబుల దనచక్కదనంబుచే నాకర్షించుచు గానకాలవగ హ సలగు అతిమిశ్టమి శత్రువులను నలుముచు గోయిలలకు వసంతర్తుపట్ల యాచకులకు దాని హతోపకారమునై ర్ష్యములు రోహణావర్షశాఖనందుంబలె గుణంబుల సకలగోర గల నిర్ముగాత శ్రుగాంచినవద్ద వసంబుచుదాబున దప్పుం గాంచి చుట్టంబు ముడుచు బొడల సుంద్రమున నెడ బడనిబలంబు శనహృదయంబున గారుణ్యరసంబు బూతుగొంది నెలంబున్నా డని లోకాబులంద విఖ్యాతి వహించెను.

క. ఆయాశ్వరసప్రపతికింబు, ణ్యాయతమతి యైనబుక్కుమాంబకు దేజస్తోయజహితులుదయించిరి, ధీయుతులగునానసింహాతిష్ఠనరేంద్రుల్.

టీ. ఆయాశ్వరసప్రపతి = ఆయాశ్వరదేవరాయలకు, పుణ్యాయతమతి యైన=పుణ్యములయందు ఏకాలము మనస్సుల, బుక్కుమాంబకు = బుక్కుమృత్యుకును, దేజ...తుల=దేజు=దేజమునకును. తోయజహితులు = సూర్యులును, ధీయుతులు=బుద్ధిమంతులును, ఆగు = అయిన, నానసింహాతిష్ఠనరేంద్రుల్ = నరసింహదేవరాయలును తిరుమలదేవరాయలును, ఉదయించిరి=జననమందిరి. ఆపద్ధమున రెండవచరణమందు

బుక్కమాంబ యనుచోట నంబాశబ్దభవ మైనయమ్మ యనునది లేలబలికిన నమ యైనది గనుక బుక్కమ యని యుండఁ గా దునివైన మరల నంబాశబ్దము ప్రయోగించి నందునఁ బానస క్త్యముగాఁ గానఁబడుచున్నది. ఇందుకు 'ఆర్యాంబాదికశబ్దా స్పృశ్య ర్శత శ్శేష్ఠార్థగోచరాః, తతః ప్రదానశబ్దేభ్యో వైవశ్రేష్ఠార్థగోచరాః' అని యధర్వణ వచనము. ఈతీరున యన్నయ నీ ప్రకారముగా ప్రయోగించుటయే బాధ్యకవిప్రయోగ ములుగూడఁ గలవు.

తా. అటువంటి యీశ్వరరాజునకును, బుణ్యాత్మరాలైన బుక్కమ్మకును, సూర్యునివంటి తేజశ్శాలుకును, బుద్ధిమంతులకు నగు న.సింహరాజును, తిమ్మరాజును బుట్టిరి.

క. అందు నరసప్రభుఁడు హరి

చందనమందారకుంఠ శ చంద్రాంశునిభా

స్పందయశ స్తుంపిలది

కృందరుఁడై ధాత్రి యేలేఁ శ గలువము లడఁగన్.

29

టీ. అందుఁ = హరిరచ్చరందును, న.సప్రభుఁడు = నరసింహదేవరాయఁడు, హరి...రుండై-హరిచందన = శ్రీకంఠహతోడను. మందార = పాణిజాతపుష్పములతో డను, కుండ = మల్లెపువ్వులతోడను, చంద్రాంశు = చంద్రకిరణములతోడను. నిభ = సమానమైనట్టి, స్పృశు = చురచునీ, యశ = కీర్తిచేయు, తుంపిల = పెన్నకడుపుగల, దిక్ = దిక్కులయొక్క, కిందరుండై = గుహలుగలవాడై, గలువములు = పాప ములు, అడఁగన్ = నశించునట్లు, ధాత్రి = భూమిని, ఏలేన్ = పాలించెను.

తా. వార్షిధిని నరసప్రభుఁడు హరిచందనమునాగులతో సమానమైన శుభ్ర మైన తన కీర్తి దిగితలలయందు బాధించుచుండఁగా బాపము లడఁగిపోవునట్లు భూమిని పాలించెను.

నీ.అంభోధివసనవి శ శ్వంభరావలయంబు

ఘనబాహుపురి మర శ కతముఁ జేసె

గకుబంతనిఖిలరా శ జ్ఞికరంబుఁ జరణమం

జీరంబు సాలభం శ జికలఁ జేసె

మహనీయనిజవిని శ ర్చలయశస్పరసికి

గగనంబుఁ గలహంస శ కింబుఁ జేసె

నశ్రాంతవిశ్రాణ శ నాసారలక్ష్మికి

గవికదంబముఁ జాత శ కములఁ జేసె

తే. సతిశతకృపాణక్మతమ శ తారివీర
మండలేశసకుండల శ మకుటనూత్న
మస్తమాల్యపరంపరా శ మండనార్పి
తేశ్వరుం డగునారసిం శ హేశ్వరుండు.

30

టీ. ఆతి...రుండు - ఆతిశిత = మిక్కిలివాడియగు, కృపాణ = ఖడ్గము చేతను, కృత = నఱుకబడిన, మత్త = మదిమిన, తారివీర = శత్రులనువీరులగు, మండలేశ = రాజులయొక్క, సకుండలమునట = కుండలకిరీటములతోగూడిన, నూత్న = నూతనములయిన, మస్త = శిరిస్సులనియెడు, మాల్య = వినిసరములయొక్క, పరంపరా = సమాహమచేతను గలిగిన. మండన = పాలనముచేతను, ఆర్పిత = పూజింపబడిన, ఈశ్వరుండు = సర్వేశ్వరుండు గలిగినవాడు, గు = అయినట్టి, నారసింహేశ్వరుండు = నరసింహచేతనాయుండు. ఆంభో...యంబు - ఆంభోధి = సముద్రము, వన = వస్త్రముగల, విశ్వాభరా = భూమియొక్క, పలయంబు = పలయమును, ఘన...తమం - ఘన = గొప్పతన, దాహపురి = కేయూరమగుచి, మరకకముండేనె = మరకముచేసిన. కన...రుంబు - కనం = దిక్కులయొక్క, అంత = చెఱుగులయందలి, నిఖిల = సమస్తమైన, రాట్ = రాజులయొక్క, నికరంబు = సమాహమము, చర...కలం - చరమంజీరంబు - చరణ = పాదములయొక్క, మాజీరంబు = గండపెండేరముయొక్క, సాలభంజికలంబునె = ప్రతిమల చేసెను, మహ...సికి - మహాసీను = అధికమైయున్న, నిజ = స్వకీయమయిన, వినిర్దల = మిక్కిలి శుభ్ర) మగు. చురక = కత్తియనియెడు, సరసిం = సరస్సునకు, గగనంబు = ఆకాశమును, కలహంసకంబునె = హంసవిశేషమును చేసెను. ఆశ్ర...లక్ష్మీక = ఆశ్రయ = పడతెగని, నిశ్రాణ = విశ్రంతమనియెడు, ఆసార = ధారానూపాతముయొక్క, లక్ష్మీక = సమృద్ధికి, కవిరంజనంబు = కవిశ్వరసమాహమును, చాలకములంబునె = చాలవత్సముల చేసెను.

తా. నరసింహదాయలు యుద్ధరంగమును బహిరంగముగా నెదిరించినశత్రువీరులతలలు మకుటకుండలంబులతోగూడఁ బసఁఖడ్గంబున ఖండించి, అట్టి శిరంబులను విరులసరములచేఁ గఱకంతుండు కపాలమాలాధరుండు గనుక నతని నలంకరించుచుఁ జతుస్సుమద్రముద్రితభూపలయంబు ననాయాసంబుగ వహించి పాలించుచు సమస్త దేశాధీశ్వరులచే మ్రొక్కులు గైకొనుచు భూమ్యంతరిక్షంబులయందుఁ దనయశంబు నిలిచి యెల్లప్పు డెడతెగనిదానంబులచేతఁ గవిశ్వరులకుఁ దృప్తి కేయించుండె నని భావము.

తే. ఆనృసింహస్రభుండు దిపాంబవలన
నాగమాంబికవలన సంపదనుల గాంచె
వీరనృసింహరాయభూవిభుని నచ్యు
తాయతాంశజు శ్రీకృష్ణరాయ నిన్ను.

31

టీ. శ్రీకృష్ణరాయ = కృష్ణదేవరాయా ! ఆనృసింహస్రభుండు = ఆనరసింహ దేవరాయుండు, దిపాంబవలన = తిప్పమ్మదేవివలన, వీరనృసింహరాయ భూవిభుండు = వీరనృసింహరాయలకు, నాగమాంబికవలన = నాగమ్మవలన, అచ్యుతాయతాంశజు = అచ్యుత = శ్రీకృష్ణసియొక్క, ఆయన = పూర్వమును, అంశ = కళలులను, జు = పుట్టినట్టి, నిన్ను = నిన్నును, నందులకు = పుట్టెనుగా, గాంచె = కడచెను.

తా. ఆనరసింహరాయలకు భూమిని తిప్పమ్మ, నాగమ్మ యనునవిలాని కప్ప మ్మకు వీరనృసింహరాయలకు, నాగమ్మకు కృష్ణాశనభూతుండగు కృష్ణదేవరాయ లకు నుత్తులై.

క. వీరనృసింహుండు నిజభుజదారుణకవాలవరుషధారాహత వీ
రారి యగుచు నేకాత్మకవారణముగ నేలే కననవారణమహిమన్.

టీ. వీరనృసింహుండు = వీరనృసింహరాయుండు, నిజ...యగుచు - నిజ = స్వకీయమును, భుజ = భుజమున, దారుణ = భయంకరమైన, కవాల = భద్రము యొక్క, వరుష = కంఠమును, ధారా = గుచ్చుచేయు, హత = సంహారముచేసిన, వీర = వీరులైన, అరియగుచు = శత్రువులగువాడగుచు, అననవారణమహిమన్ = అనారణ్య = అనంతమైన, మహిమన్ = మహత్త్వముచేయు, భుజుండు = భూమిని, ఏకాత్మకవారణముగ = ఏకచ్ఛత్రము గలుగునట్లుగా, విలెన్ = పారించెను.

తా. వీరనృసింహరాయుండు కనభద్రముచేసిన నెడగించినవీరులగు శత్రువుల నఱియొడ్డములేని విజృంభణముచేసిన నేచ్ఛత్రాధిపతియై భూమిని పాలించెను.

క. ఆవిభుననంతరంబ ధ
రావలయము బూని తీవు క రహిమై దిరుమ
ల్దేవియును నన్నపూర్ణా
దేవియు గమలాబ్జముఖులు క దేవేరులుగాన్.

33

టీ. ఆవి...రంబ - ఆవిభు = ఆవీరనృసింహరాయలయొక్క, ఆనంతరంబ = తరువాతనే, ఈవు = నీవు, తిరుమల్దేవియున్ = తిరుమలయమయ్య, అన్నపూర్ణా దేవియున్ = అన్నపూర్ణయు నను, కమలాబ్జముఖులు = కమలములవంటియు, చంద్రనివంటియు ముఖముగలవారు, దేవేరులుగాన్ = పట్టపుదేవులుగాగా, భరా

వలయముకొ = భూవలయమును, రహితైక = సంతోషముచేతను, పూనిలివి .
వహించిలివి.

తా. జ్యేష్ఠుఁడగు నానృసింహరాయలపిత్తుట గృష్ఠదేవరాయలు భూభారమును వహించె ననియును, మిరుపల్లెవి, యన్నపూర్ణాదేవి యడనిక బట్టపుడేవు లనియును భావము.

సీ. తొలగెను ధూమకేతుక్షోభ జనులను
నతివృష్టిదోషభయంబు వానె
గంటకాగమభీతి శ గడచె నుత్తరభూమి
భృత్యుటకం బెల్ల శ నెత్తునడియె
మానె నఘస్ఫూర్తి శ మరుభూములందును
నెల మూడువానలు శ నిండె గురినె
నాబాలగోపాల శ మఖిలస్వర్ణజమును
నానంద మగుమన్ని శ నతిశయిల్లె

తే. బ్రజలకల్లును గను రామకరాజ్య మయ్యె
జానునత్వాశ్శయ ! యీశ్వర నానృసింహ
భూవిభునికృష్ణరాయ ! యశస్వినయ మొంది
వెంపుతో నీవు ధాత్రి బాలింపఁగాను.

34

టీ. చాచునత్వాశ్శయ - చాచ = బిచ్చముగ, నత్వా = సాత్త్వికగుణము చేతను, బలముచేయు, అశ్శయ = గుఱుడవైనవాడ! యీశ్వర...రాయ - ఈశ్వరనానృసింహభూవిభు = ఈశ్వరరాయలపుత్రుడగునానృసింహరాయలకు గుఱుడమి, బిచ్చరాయ = బిచ్చముచేయువాడు! నీవు, యశస్వినయమొంది = శ్రేయస్సునుజేయుధాత్రిక = భూమిని, పాలింపఁగాను = పాలించుచుండఁగా, బలముకొ = ప్రబలము, ధూమ...క్షోభ - ధూమకేతువతోడచుక్కవలసి, తోభ = దుర్భుజము, తొలగెను = లేచాయెను. నతివృష్టిదోషభయంబు వానెకొ = అధివృష్టిదోషమువలసి విఘ్న భయము. గంట...భీతి - గంట = వృద్ధుడైరింజయుక్క, అగమ = రాకవలసి, భీతి = భయము, కడచెకొ = అతిక్రమించెను. ఉత్తర...బెల్లకొ - ఉత్తర = గర్వింపిన, భూమిభృత్ = రాజులయొక్క, కటకంబెల్లకొ = రాజ్యపెల్లను, ఎత్తునడియెకొ = బలహీనుమయ్యెను. అఘస్ఫూర్తి - అఘ = హావములయొక్క, స్ఫూర్తి = అలెకయము, మానెకొ = రూపునడియెను. మరుభూములందును = నిర్జలభూములయందును, నెల మూడువానలు = నెలకు మూడేసివానలు, నిండెకొ = వరపూర్ణమగునట్లు, కురిసెకొ =

వర్ణించెను. ('మరుభూములందును' అనునముచ్చాయక శ్రుతసారస్వమువలన ఫలవద్యాములందు నైతము పదిదినముల కొక్కవర్షము గుగియు ననుట). ఆబాలగోపాలము - బాలురు గోపాలులు మొదలుగా, 'ఇ...ములు - ఆశాల = సమస్తములగు, సత్ = సజ్జల యొక్క. ప్రజమును = సమూహమును, ఆనందు పుగు = సంతోషముల, మస్కి = బ్రహ్మ చేతను, అతిశయిల్లే = అధికమయ్యెను. ప్రబలకల్లు = సమస్తములను, కడుక్ = మిక్కిలి, రామరాజ్యమయ్యె = బొమ్మరకాని పేదలు లేని శ్రీరామరాజ్యమువలె నయ్యెను.

తా. కృష్ణదేవరాయల శ్రేయస్సు గరిగి రాజ్య మేలుచుడుగా, భూమిపై జనులకు దుర్భిక్షభయమును, అనిష్టప్రభయము ననావృష్టిభయము మొదలగునీటిభయ లేచనియును, దీనినకలములయ ను గాని లోకం నలు గుఱియుచుండె ననియును, రాజులు గాడి కేయ నెనుచు, బొలరు పుష్పం గోమల మొలుగా నెల్ల చారలను నిరంధరణ తోషణు గాతు లేనియును, బాలమరణానివోషములు లేక శ్రీరామరాజ్యమై యుండె ననియును భావము.

క. తునియట మొమ్మినియట వడు

నెనమండ్రుట మోచువా చర నేకపక్షికిరూ

ర్చనగాహు 1 లేనిగాహు

లని గావక బాహు? వొకండ యచని భరించెన్.

35

టీ. తునియట = భూభాదములు, మొమ్మినియట = న:సంఖ్యాకంబులగు, మోచువాడు = మోచెదవా, చర నేకపక్షికిరూ = అప్రాదకసంఖ్యానులగు. అనే ...హులు - నేకప = (నంటుబాసము చేసెడి) ఇగజను లేనిమిడియును, (టి = వాహ మొక్కండును, కూర్చు = ఆసకూర్చు మొక్కండును, సగ = కపలనిగల వర్వలంబు లేడును, అహులు = శేషుడొక్కండును. (స్వద్వారమున బహువచనము) పీఠు, పీఠి లావరులు = విపాటిబలవంతులు అని, అవక = నిచంబుధ మగు, బాహు వొకండ = భుజ మొక్కండే, అచని = భూమిని, భరించెన్ = పూసెను.

తా. కృష్ణదేవరాయలభుజము మున్ను భూభారమును వహించియున్నవారగు గడి, పరాహ, కలవర్వత, శేషులను లెక్కించి పునెనమండ్రని యెఱింగి భూభాగములు లెక్కించి భరతభూదానినవిభాడంబు లని తెలిసి యొక్కొక్క భాదం బిష్టిబిష్టులు విహించుచున్న ట్లాహించి వార లెట్టిబలవంతు లని యెఱింగి యట్టితోమ్మిది భాదంబులు గలభూమండలం దాతయు దాని విహించె నని భావము. ఈ వర్వంబు సుదరి 'యట' శబ్దవ్యయం బనంగీకారార్థకంబై యున్నది.

1. లెంతలావరు. 2. వొకటి.

సీ. తొలుదొల్ల నుదయాద్రి శిల దాకి ¹తీండ్రించు

నసిలోహమున వెచ్చనై జనించె

మఱి కొండవీడెక్కి శిమారొక్కని నలియెన

యలకనవాపాత్రు శనంతి రాజె

నట సాగి జమ్మిలో శయ బడి¹వేగి దహించె

గోన చిట్టెచ్చె గొట్టాన ఒవిలె

గనకగిరిస్థూర్తి శివరచె శౌతమి గ్రాచె

నవల నాపాత్రు శివరచె శౌతమి గ్రాచె

తే. శిమారొక్కని వేల్చి నొడ్డాది మసి యొచ్చె

గటకపురి గాల్చె గజరాజి శివరచె

దోకి చిచ్చన నొక సీ దురదగాహ

భేలన గ్రాచాపాత్రి శివరచె శౌతమి గ్రాచె.

36

టీ. కృష్ణాచలం = కృష్ణరాయహాలా. సేద...నాన్న - సే = యొక్క, దురదగాహ = ప్రహేళికాశ్వాసుగానియెట్లు, భేలన్ = ప్రేమించుచున్న, ఈ గ్ర = తీర్థమగు, గ్రాచా = ప్రతాపమునయెడి, అన్ని = సిద్ధు. తోడచిచ్చు = అప్పునప్పు బావలగా యన్నిట్లు, తొలుదొల్ల = ప్రప్రచుమన, ఈ మూర్తి = ఉన్నదియు, మనియెడి చెడవలదానిది, గొట్ట = గొట్టె, తీర్చ...నా = తీర్చుచు = బ్రహ్మ చెడు, అసి = భాద్ర మనియెడి, రాహుమన = అన్నిజనశాంతి మనుయదశ్రీయయ, వెచ్చనై = వెడమిగలబడెను, జనించె = జన్మించెను, (శివమధ్యలోని ను భాహపత్రి కయు నొకనినప్పుడు నిప్పుపుట్టు ననుట), మఱి = నిప్పుట, కొండవీడి = కొండవీటి దుర్గమను, ఎక్కి = అర్చించి, మరొక్కని = ప్రశ్నించెను, నలియెన = నలగియున్న, అల = ఆప్రసిద్ధుడగు, నవాపాత్రు = దురదగాని, (నలియెన = నలగిన, నవాపాత్రు = కనవాపాత్రుడగుననుట), అటి = తాకి, రాజె = పాగనెను, (అనిప్పు నలగిన కనవుడైన బడివప్పుడు రాజు ననుట), ఒటె = అచ్చట, సాగి = వెడలి, జమ్మిలోయబడి = జమ్మిలోయ యనుప్రదేశము ప్రవేశించి, (జమ్మిచెట్టు గల బొటెయలొక బడియును), వేగి = వేగినాడును, దహించె = కాల్చెను. పరి = ప్రకాశించి, (కాల్చె ననుట), గోన = గోనీనీమను, చిట్టు = కఠినముగా, ఏర్పి = కాల్చి, కొట్టాన ఒవిలె = ఘోరంగా ముదేశము దండవనయెను. (జమ్మిచెట్టు గార్చి రూయగ్ని కొట్ట మరొక కాల గార్చిన దాని నటింప ననుట), కనకగిరి =

1. కెరలనీ, యసిలోహ. 2. వె. రి. మాడుగలచెల్చి నొడ్డాది మసియెనచ్చు.

4. నొడ్డాడి.

కనకదర్శముయొక్క, స్కూర్తిక్ = ఆభిషేకము, కరణే = కరగజేసెను. (ఆగ్ని
పలన బాగారము గలది, నమిది), గౌమి గ్రామే = గోదామిది దివిపజేసెను,
(ఆగ్నిపలన జలములు గల్గెము లగు నను!), కుంభ = కుంభశరమునను, ఆపొయ్యి
రజ = పొట్టునూరు అను ప్రచేశమును, రజుయొనియె = రజస్వలము. (ఆగ్ని
పొట్టుమీదిను బలిపక్షము గలుగఁబడు నను). మండేమం ప్రత్యేక్ = మండేము
లనియెడును నైపుచేశములు. కాత్వేయ. బ్రహ్మది = బ్రహ్మదేశమును, మనియెనర్చేక్
= భస్మసాక్షాత్తుముననియెను. (నరగా మగ్నిచేసె నను), కటాపురిక్ = కటక
మినుకట్టమునను, గజజు = గజమునను, కంఠి = కంఠమునను, కఠమే = కఠమునను
గాఢగా, కాల్చేక్ = కాల్చెను. కటాపురిక్ = పూచుంటిగిరినియును, కజరాజు =
కజరాజునను గజశ్రేష్ఠము, కఠమే = ముగ్ధ జూది పలుకుమిట్టలు, కాత్వేక్ =
కాల్చెననియెను.

తం. కృష్ణదేవరాయలవలన ప్రాచీనములను ముద్రయిగిరినట్ల నాక్రమించి
విద్వంసులను విడిచివేసి ముద్రయిగిరినట్ల నేని సాక్షి సమాచారములను విడిచి
జమిలయమీద నేని పెరిగినను నాక్రమించి విడిచివేసి కొట్టుమును
ప్రకాశించి నరకపుష్పము బాగునైతి గోదామిది దివి పజేసె పొట్టునూరు గ్రామించి
మనైపుచేశము లాక్రమించి నరకపుష్పము బాగునైతి గజవతి భయమున కఠము
నల్లు కటకపురి నాక్రమించి నరమే కుఠిలమునను గిరిచేసి మండే నమిదులన నయ్య
గ్ని యునుయగిరి ముద్రయిగిరినట్ల నాక్రమించి మండేమం ప్రత్యేక్ కట్టియను దివిపజేసి
బుట్టి కొట్టుమును దుగ్గించివేసి నరమే నమిదులను దుగ్గించి రాజు
నాని బుద్ధిచెట్లమీద పెరిగెట్లమీదను నాక్రమించి కొట్టి ముద్రయిగిరినట్ల నరకపుష్ప
మునునరమును గుంభపజేసి గోదామిది దివి పజేసె మండేమం ప్రత్యేక్ పొట్టునూరు రు
పొట్టుమీదిను బ్రహ్మది యాపల గజకపురి కుంభమిదును కేసె యచ్చులనివ
సియమును ముద్రయిగిరి పూజిపక్షమునను ప్రాచీనములను విడిచివేసి యచ్చులనివ
శబ్దములపలన రుంభగంధమును భవన్యలకామును దివిచుచ్చుచి.

ఉ. చిత్రము కృష్ణరాయనృపశేఖర సీదగుధాటి కోడి స
ర్వత్ర నిలిపకామినులవాడను గాఢముల వోడు రత్నల
క్షేత్రయపాత్రు లెల్ల గనుగంధని మేనుల దొంటిపెద్ద లే
సూత్రముల బన్ని నారొ బలసూదనువీటికి గొండవీటికిన్. 37

టీ. కృష్ణరాయనృపశేఖర = ఓకృష్ణరాయనూపాలశ్రేష్ఠుడా! సీదగు = సీదగు
బాధమును, ధాటికిన్ = ధౌర్జన్యముచేత, (ఇది విభక్తివిశృంభణము), ఓడి=హతయై,

సర్వత్ర = అన్నిచోటములరాజులు. నిలింపకామియలవాడను = అప్పురస్థిలవాడను, (అనగా స్వర్ణమున కనుక, యస్థిములలో బద్ధుననారు స్వర్ణముచేరి యచ్చరల యిష్టము బోధించు రసి వర్ణించుట కవిసామర్థ్యదాయము). కాపురు వోడును = కాపురముగాఁ బోవునటు. నీచును = నీచుబాధియును, కాటెను = కాటివెట్టునటు, పీడి = భయంపడి, ఉత్క...లెల్లె = ఉత్కల = పీడిచేకముడి, ఉత్త్రయపాత్రులెల్లె = పాత్రనామధేయి లు. రాజులయలుతు. కనుగొని = లేనినామనెడనుచుట్టి, (కనువుచేతం గొనిని యని మఱియొక యర్థము). మేంబు = శరీరములచేతను. నిలింపకామియల = చేయరానియెక్క. వాడను = వట్టెదను కను, కాపురువోడును = కాపురము లేనియటు. తొంటిపెద్దలు = పూర్వమునెట్లును, బలహుతినిటి = ఇంట్రి పట్టణ ము. స్వర్ణమునకును, పొడివిటి = కొండవీడునట్లుగామునను. ఏసూత్రము = ఏటిసూత్రమును. పన్నినారా = గర్భాచారము. చిత్తము = ఆశ్చర్యము.

తా. కృష్ణరాయగృహకేళిరా! నీవు చూచి నదిగల్గిన ముగ్ధులచేపు రాజులు భయపడి గఱచిట్లనికలములతోడన చేతరాస్తీలున్నవట్టెదనును కాపురములు వోయెదరు; స్వర్ణమునకును, కొండవీటిని చూర్వము పెట్టి లేమిసూత్రము బన్నిరొకదా! ఇది చిత్తము = ఆచార లోకములో రహస్యము చేయించు శత్రుశరముల వలనితోమ్మగాయకలతోడికలము లిగ్గుట పడివివదారితే పరస్పరము గలుగుగాక! పిలుచుచున్నది బలవిసూరక. స్వర్ణ పౌఖ్య పట్టుచును? సకలగర్వ పట్టుగల్గు నని కల రాజుల గృహకేళిరాచాలవాడి వెన్నమాత్రముననే ఉత్కలచేకపు లను రాజులు పూరి గఱచి నాయ పడిన సోమతోడ కొండవీడుచుని రామమోద్ర వరమునకు సమీపము నుంచాక సేలకట్టెదను కాపురముగా బో రసి భావము. కనువు గఱచినది ని గొట్టెనుగాడ నని చూడ్దవర్తము. నిలింపకము. 'నాన్ని లిమ్ము' కిరా శత్రు' యనియు, 'నిలికన్న' కేళిబరక' లనియు గాన సమీపములను చేపతాగ్రమును, గిరారార్థము నధిగతిని యాశ్చర్యముమీదను బలహుతిని డనుకల్పము మీదను క్లేషునిగి యిట్టి యర్థము పడునట్లు చమకైరిబబడియెను. ఇట బల సూచకుని డనుగా సమరారాచు మని కొంద అందరు.

ఉ. కూరిమిం గృష్ణరాయగృహకంజర చేరె గళింగరాజ్యల
 ట్టిరమణీలరామ నిను १ మిన్నులు ముట్టినమోహనాలతో
 గారణ మట్లు లట్టి గనుగందనిచేడుకం గృష్ణరాయనిం
 జేరునకాక వావి 1 నెడం १ జెంబునె నోడరు డైవరుదునిన్. 33

టీ. కృష్ణరాయగృహకంజర = కృష్ణరాయఘోషాలశ్రేష్ఠుడా! కళింగరాజ్య లట్టిరమణీలరామ = కళింగదేశరాజ్యలట్టియనెడుపాలలివిన్ను, కూరిమిన్ = ప్రేమ

చేతను, మిన్నులుముట్టిన=ఆకాశమంటిన, మోహనాలతో= వీరుగలతో. (కళింగ పతి గజపతి గారు నని భావము. మోహనా లగఁగఁ గోటముదలకత్తనిరసన సాధనము లని కొందఁ ఁరారు. ఆపక్షమున నని యెరి తెచ్చిగాఁ దని భావము). మోహనాలతో= మోహములతో, నిరూతేరణ= నిన్నుఁబొంకారు, కారణముట్ట = ఆక్రమమునకు హేతువు. లక్ష్మి = శ్రీదేవి, కృష్ణరాయనక = శ్రీకృష్ణదేవుని, కనుగం దని=చాచిదకుని, పెద్దక = ప్రీతిచేసి. పోనకా = పొందుకేసారు, నోదరుఁ డైన=నదబోదరుఁడగు, దుర్జని = దుష్టదేవుని, నామెదక = మన చెడపోవునట్లు, చెమనె = చెమగనా. చెమనినట.

తా. కృష్ణరాయా ! కళింగరాజ్యలక్ష్మి యతిక్రమచేరను నిన్నే చేరకు గాని ప్రలామప్రసరి చేరబడియె. వీల యగుగా నాంకింగరాజ్యలక్ష్మి లక్ష్మి యరునామ సంకు దహించుటాకేసి నను వియం దగుకృష్ణనామము ఒహించిన నిన్నే చేరకు గాని నను నోదరుఁ డగుదుర్జనిగామము ఒహించినప్రలామప్రసరి బొంబ దని భావము. లక్ష్మీదేవిని దుష్టదేవుఁడు నున్నందు కంటె యాగమప్రస్థము.

సీ. కచన క్తస్థణికంచూకము మూలి వీరకే
దారంపుఁబాగచంఢంబు నొంపిఁ
గలయ నంగమున మర్కటకీటకృత మైన
మగ్గంబు నేత్రసంఘన వహింప
ధ్వంతికహ్వరశిఖితాడితాళికచిక్క
తాస్త్రపంకము చంద్రశ్రమై పొసంగఁ
దసుభృశక్రాంతవేష్టనలగ్నబర్హిబ
హంబు మువ్వన్నె చుంపన్జె చెలంగ

తే. నిర్జ మేల్కాంచి నెలయేట శ నీడఁ గాంచి
గోపవేషంబు నెడి లొంటి శ భూపవేష
మగుట యవ్వనమహిమఁగా శ నలికి యచట
విడుచు గజరాజు నీథాటి శ¹వింధ్యవాటి.

39

టీ. కచ = జుట్టనందు, క్త=కగులుకొన్న, స్థణికంచుకము = పాదమునుసము, మూలి = శిరస్సనందు, వీరకేదారంపు = వీరకేదారమనియెడిపేరుగల, పాగ = ఉష్ణీషముయొక్క, చందంబుక = రీతిని, ఒందక = పొందఁగా, కలయక = కలి యునట్లు, (అంతట ననుట), అంగమునక = శరీరమునందు, మర్కటకీట = సాలెపువ్వు

1. వింధ్యశిఖరి.

చేతను, ని. 'లూతాస్త్రీతప్తవాయోర్జనాభమర్కటకాస్సమాశి', కృత = చేయబడిన, మగ్గంబు = తుతురచన, సేత్రసంపదక్ - సేత్ర=వలె పెంపువలువయొక్క, సంపదక్ = సంపత్తును, వహించక్ = తాల్చుచు, ని. 'స్వాజ్ఞటాంశుకయోర్నేత్రమ్', ధ్వాంత... కము - ధ్వాంతగహ్వర = చీకటిగుహయందలి, శిలా = తాలిచేతను, తాడిత = పొడువబడిన, అశిక = నొసటియందలి, ని. 'లలాటమశికంగోధిశి', చిక్కణ = చట్టము యిన, అస్త్ర=రక్తముయొక్క, చాకము = బురుడ, చంద్రమై = చెందిరమై, (సిందూర మై యును), పాసుగక్ = బిచ్చుచుండగా, తమ...ర్హులు - తమ = శరీరముయొక్క, భృశ = అధికమగు, క్రౌంచ = బడలికచేతనైన, వేప్తన = పొర్లాడుటచేతను, లగ్న = కఱచుకొన్న, బ్ధి బ్ధులు = నెన్నిపులి, మువ్వనైచుగై = మూడుపల్లము లనగా నీలరక్త పీతపల్లములు గల యుత్తరీయపుంజెఱుగై, చెలంగక్ = ప్రకాశించుచుండగా, నిద్రమేల్కొంది = నిద్రమేల్కొని, సెలయేటక్ = కొండవాడయందు, నీడగొంది = నీడజూచుకొని, గోపవేషము = తాను గ్రహించిన గొల్లనివేషము, చెడి = పోయి, తొంటి = పూర్వము పునకున్న, భూవవేషము = రాజవేషము, ఆగుట = సంభించుట, అవ్వనమహిమగాక్ = ఆదనసంభాషించున మహిమచేత నని, (శంకించి యును), అరికి = భయపడి, గజరాజు = గజుని, నీధాటిక్ = నీదాడిచేతను, వింధ్య వాటిక్ = వింధ్యపర్వతస్థులమందు, చట = తా మన్నయాద్రదేశమును, నిడుచుక్ = వదలుచు.

తా. నీవు దాడి వెడలినప్పుడు గజవలె భయపడి కలిగదేశము విడిచి వింధ్య పర్వతమునకు వెలస పోయి యచ్చట బసుల గాచువానిరూపముతో నొకయరణ్యములోని చీకటిగుహలోని బ్రవేశించి వడివడిగా బోధించుడ నాగుహలో నున్న యొక్కతాయి నొసలు దాచెను. దానివలన గ్రోత్రసెత్తి రొరికి సేదకొనియెను. తప్పిదేశంబుననే యాయాసముచేత నిదురించి మెలకువ యాసమివలనను బ్రవహించెడుసెలయేటిసీటితో నీడ జూచుకొని తాను నిద్రవోవుచుండగా నాగుహలో నుండెడుపాదపసుబుసము జుట్టినకుం గఱచుకొనెను గావున నది యతడు గానక భయభ్రాంతిచేత నుట్టిప మనియును, దాని నిద్రించునప్పుడు తద్గుహలో నొక్కసాలె పురుషులనెఱుంగు మగ్గపునేత నేయంగా నది రవనెట్లా యనియును, మున్ను చెప్పఁ బడిననొసటిగాయము సిందూరపుంగిలక మనియును, ఆగుహలో దాని మిక్కిలి బడలికచేత బొర్లాడుటంజేసి చెమ్మి యున్నతనశరీర మెల్ల నంటికొన్న సెమలిపింధము చిత్రవస్త్ర మనియును, భీమాత్మికజ్ఞానమును బొంది తాను గుహలోని బ్రవేశించు నప్పుడు వెహించి యున్నగోపాలవేషము రూపుచెడి తొలిటిభూపాలవేషము వచ్చెనే యిది యీవనమాహాత్మ్యముచేతఁ గాబోలు ననియు వగచి యావేషముతో నచ్చట నివసించుటకు నీవలసిభయముచే నిచ్చగించక యావల గదలు నని భావము.

చ. అభి రతిః గృష్టరాయ విజయాయాంకము లీవు లిఖించి తాళన
 నిర్భముగఁ బొట్టునూరికడఁ నిల్పింకింబము సింహభూధర
 ప్రభుతిరునాల్గఁ గుం డిగునుఁ క్రమకరంబు కళింగమేరినీ
 విభుసవకీర్తికజ్జలముఁ వేసులుఁ బెట్టి వరించు నిచ్చలున్.

40

టీ. కృష్టరాయ = కృష్ణదేవరాయా, విజయాంకములు - విజయ = గెలుపునకు
 సంబంధించిన, అంకములు = దీపనములకు, ఈవు = నీవు, రిఖించి = వ్రాసి, పొట్టు
 నూరికడన్ = పొట్నూరినమీపమునందు, తాళనన్నిర్భముగఁ = తాటిచెట్టుపొడవునకు
 సమానముగ నట్లు, నిల్పిన = నాటించిన, కంబము = స్తూభము, సింహ...భూకుఁ -
 సింహభూధర ప్రభు = సింహచలస్వామియొక్క, లిరునాల్గఁ = బ్రహ్మాశ్రమమునకు,
 డిగు = దిగివచ్చెడు, సురప్రకరంబు = దేవసమూహము, కళింగమేరినీవిభు = కళింగ
 దేశాధీశ్వరుం డగుగజపతియొక్క, అవకీర్తి = అపరాధస్మరెడు, కజ్జలము = కాటుక
 నీరు, వేసులుఁ = పలుమాలులు, పెట్టి = కప్పవేసి, నిచ్చలున్ = నిత్యమును, అభి
 రతిఁ = ఆనందీచేతను, వరుచున్ = చదువును.

తా. నీవు విజయశాసనమును వ్రాయించి పొట్నూరియొద్ద నాటించినజయస్తూ
 భమునందలి యక్షరములు తెన్నగా నగవడమీ రేస గజపతియవకీర్తి యనెడినల్లని
 కప్పవేసి దేవతలు సింహచలస్వామిలిసినాల్గకు వచ్చినప్పుడెల్ల మిక్కిలి యానక్తిచేతఁ
 జనువుదు రని భావము. (తాటియూలమీద వ్రాయఁబడిన యక్షరములు స్పష్టముగా
 నగవడనిచో నల్లని రంగుపూసి చదువుచుండుట ప్రసిద్ధము.) అట్లే శాసనములను గూడఁ
 బరితు రని భావము.

సీ. సనకాదిదివిజయఁ క్కరిఘాలగోపచం

దనపుండ్రవల్లకఁ క్కరి ల్నాకి నాకి

సెలసి హాహాహలాహలుఁ క్కరి వులదండీయలతంత్ర

ద్రెన్వ సీగిణులుగాఁ క్కరి దివిది తివిది

సక్తరి కృతవియఁ క్కరి జ్వరవాలుకాటంగ

సమితి ముచ్చెలకొళ్ళఁ క్కరి జమిరి చమరి

రంభాప్రథానాపుఁ క్కరి గగిపుసూరోజకుం

భంబు లెచ్చటఁ గన్నఁ క్కరి బట్టి వట్టి

తే. తిరుగు హరిపురిసుగతనుఁ క్కరి సుగల ముగి

బహుళహాళహళిభరితకఁ క్కరి ల్పరిగనగర

1. సుతి. 2. భృతకలబ.

అముక—3

సగరపురవర పరిబృథః ॥ జవనయవన

పృతన భవదసి ననిఁ దెగి ॥ కృష్ణరాయ.

41

టీ. కృష్ణరాయ = కృష్ణదేవరాయా ! బహు...తన - బహుళ = దట్టమైన, హళ
హళి = హలాహలచేతను, భవదసిని పఠదిన, కల్పరిగనగరకల్పరిగపట్టణముయొక్కయు,
సగరపురవర - సగర = సగరనియొక్క, పురవర = పట్టణశ్రేష్ఠ మగు నయోధ్య
యొక్కయు, పరిబృథ = దొరలయన, జవన = పేముగల, యవన = తురకలయొక్క,
పృతన = సైన్యము, అనిక = యుద్ధమునందు, భవసిక్-భవత్ = నీయొక్క, అనిక =
ఖడ్గముచేతను, తెగి = ఖండింపబడి మృతినొంది, హరి...రలక్-హరి = దేవేంద్రుని
యొక్క, పురిక్ = పట్టణముగు నమరావతియందు, సురళయ = కల్పవృక్షములయందలి,
సురలక్ = మధ్యములను, మరగి = అలచాటు చేసికొని, సన...వర్ణకత్ - ననకాది సనకస
నందనాదులగు, దినిజనుస్కరి = జేయునులయొక్క, సి. 'భిక్షుః పరివ్రాట్యర్చన్
పారాశర్యసి మస్మరీ'. ఆము. - సాలలలాటములయందలి, గోపచందనమృద్ధిశేషము
యొక్క, పూర్వస్థగత్ = తీగెలపొటి యూర్ధ్వపూర్వములను, నాకినాకి = మాటి
మాటికిని నాలుకలతోనాకిపైచి, హహ...హరి - హహహహహువుల = హహ
హహహువు లెఱచుచేయగాయనులయొక్క, పండియల = వీణలయొక్క, తంత్రి = తంతు
వులు, త్రైవ్యక్ = తెగిపోవునట్లు, సెలసి = గుఱుని, సింగిణులుగాక = ధనుస్సులగు
నట్లు, తివిచితివిచి = ఆకర్షించి యూర్పించి, సప్త...సమితిక్ - సప్త = సప్త
మహర్షులచేతను, కృష్ణ = చేయబడన, వియత్ యుర = ఆకాశగంగయందలి, వాలుకా
లింగ = సైకతలింగములయొక్క, సమితిక్ = సమూహమును, ముచ్చెలకాళ్ళక్ =
ముచ్చెలుదొడిగియన్న కాళ్ళచేరు, చమరిచమరి = తాచి తాచి, రంభా...భంబుత్ -
రంభాప్రధాన = రంభమొదలుగాగల, ఆప్సరసి = అచ్చరలయొక్క, పృథు = పెద్దవి
యగు, ఉరోజమంభులు = కుండలపట్టిస్తనములను, ఎచ్చట గన్నక్ = ఎక్కడ
జూచినను, పట్టిపట్టి = పట్టుకొనిపట్టుకొని, తిరుగుక్ = సంపరిచును.

తా. కృష్ణరాయా ! ఆధిక కోలాహలధ్వని గలకల్పరిగపట్టణముయొక్కయు,
నయోధ్యయొక్కయు నాథులగు తురకలసేనాబలులు యుద్ధమునందు నీభిద్రప్రహరము
చేత మృతులై స్వర్గమును జేరియును దొడ్లి చారు భూమిపై నున్నప్పటివలెనే
యచ్చటను గల్పవృక్షమధ్యములు సానము సేయుచును దేవములగోపించనపుండ్ర
ముల నానుచును మొఱుపదనముచేత గంధర్వులవీణలు దాము లాగిని విండ్లువంచి
నట్లు వంచుచును, సప్తమహామును లాకాశగంగాతీరముల జేయుచున్న సైకతలింగముల
రూపుమాపుచును, రంభ మొదలగునచ్చరలగర్భిగుబ్బల బట్టుకొనుచు బూర్వప్రకృతి
వాసన వదలక తిరుగుచున్నారని భావము.

మ. అలుక నోటకధట్టికాఖుగపుటోహల్య స్తురాసానిపు
 చ్చలు వో దున్ని చలచ్చుమాగజమదోపారఫతి స్తీర్తి పు
 మ్మలసస్యం బిడి యేకథాటి భళిరా కట్టించి తో గట్టి కే
 దులఖా నోగ్రకపాల మధపహరి దుభజంగలక్రేణికన్. 42

టీ. అలుక = కోపముచేతను, ఘోట...హల్య - ఘోటక = గుఱ్ఱముల
 యొక్క, ధట్టికా = దండుయొక్క, ఖుగపుటో = దోపులచుట్టి గట్టలనియెడు, హల్య =
 నాగళ్లగుంపుచేతను, ఖురా...చ్చలు - ఖురాసాని = ఖురాసానిదేశస్థులగు స్త్రీచ్ఛులని
 యెడు, పుచ్చలు = పుచ్చచెట్లు, (ఖురాసానిపుచ్చ లనగా దురకల కభీష్టము లైనయా
 దేశపుంబుచ్చచెట్లనియును జేపుచుచ్చును), పోదున్ని = చెడదున్ని, చల...పులిక్ -
 చలల్ = నడుచుచున్న, చమా = సేనయందలి, గజ = వియంగులయొక్క, మదాసార =
 మదధారానుపాతమనియెడుధారావర్షముచే, పులిక్ = చడుపుటచేత నయినపదను
 చేతను, కీర్తి...స్యంబు-కీర్తి = యశస్సనియెడు, పుమ్మల = నమృద్ధుమగు, సస్యంబుక్ =
 ప్రేరువు, ఇడి = ఉనిచి. ఏకథాటి-ఏ = ముఖ్యమగు, థాటిక్ = దాడిచేతను, దృష్టి
 క్ = వెఱబొమ్మగొను, ఏదు...లముక్ - ఏదులఖాన = ఏదులఖానుడను స్త్రీచ్ఛుని
 యొక్క, ఉగ్ర = భయంకరమగు, కపాలముక్ = పురుకను, ఆర్ధ...ణికన్-ఆర్ధ =
 కుజేరినియొక్క, హరిక్ = విక్రమయొక్క, భూ = భూమియాదలి, జాంగల = మెట్టచేల
 యొక్క, శ్రేణికన్ = పట్టియాడు, కట్టించి తో = కట్టించిచి, భళిరా = ఆశ్చర్యము.

తా. కృష్ణదేవరాయా ! నీ పుత్రుడేశమందు గల్లుచు నుడుతో వెడలి ఖురా
 సాను లను స్త్రీచ్ఛుల నశింపజేసి యచ్చట నీకీర్తి నిలిపి యదులఖానుడను పేరు గల
 స్త్రీచ్ఛునితల నఱికి ప్రేల గట్టించిచి గావున నది యాదేశమందు మొలపవేయబడిన
 నీకీర్తి యనెడుపైరుగల మెట్టచేలను దృష్టివహారార్థముగా నెత్తించిన తలపుటి
 యవలె నుండెను; విమాశ్చర్యము !

చ. సుమతి. బునగిపునారచిత్రపోడశదానపరంపరావసం
 తముల ననంతవిత్తముననంత నసంతమహాగ్రహరబృం
 దమును నొసంగుని నొఱిసిరా రెన రాక కదా నిలిం భూ
 జములు వహించు దుర్బలము క పట్టుదకోకిలకై తనంబునన్. 43

టీ. సుమ...ములక్ - సుమతిక్ = మంచినవస్థచేతను, పునగపునః = మాటిమాటి
 కిని, రచిత = చేయబడిన, పోడశదాన పనియాముదానములయొక్క, పరంపరా =
 సమాహమనియెడు, వసంతములక్ = వసంతకాలములయందు, ఆనం...ముక్-ఆనంత =
 కడలేని, విత్తముక్ = ధనమును, ఆనంతన్ = భూమిని, ఆనంత . దమును-ఆనంత =

నశించి, మహల్ = గొప్పవగు, అగ్రహార = విప్రవృత్తులయొక్క, బృందము = సమూహము, ఒసగు = ఇచ్చునట్టి, నిన్ను, ఒఱసి = కలహించి, తారు = తాము, ఎనరాక కదా = సరిరాకకదా, (ఇది హేతువుగా ననుచు), నిలిపహంజములు = కల్పవృక్షములు, పట్టు...బునకొ - పట్టుద = తుష్టైవ లనియెడు, కోకిల = కోయిలలనియెడు, కైతవంబునకొ = సైవముచేతను, దుర్యశముకొ = ఆపకీర్తిని, చహించుకొ = మోయుచుండును.

తా. కృష్ణదేవరాయలు నేయు యాడకదానపక్తియను చసంతకాలములయందు మిక్కిలి ప్రవృత్తును బుడమియు మహాగ్రహణము లొసంగగా చసంతకాలములయందు దాతృత్వమును వహించెను కల్పవృక్షము లందులనేని విత్తాదు లీయలేక తుష్టైదలు కోయిలలు ఆకుమిషానక నష్టిగ్ని వహించెను. పృథ్వీములయొద్ది శాఖాంతములు లతాంతములు మొదలయినకావున ననారములుగా నియ్యజాల పనియును చసంతకాలములయందు దుష్టైదలు గోయిలలు పృథ్వీములమీఁద జేరి యుండుట స్వభావ సిద్ధంబగుటజేసి యవి యవయశస్సౌవకరియై యున్న పనియును భావము.

తే. ప్రబలరాజాధిరాజ పీఠప్రతాప

రాజపరమేశ్వరార్థ దుర్గనటేశ

సాహితీసమరాంగణసార్వభౌమ

కృష్ణరాయేంద్ర కృతి వినిర్మింపు మనిరి.

44

టీ. ప్రబలరాజాధిరాజపీఠప్రతాప, రాజపరమేశ్వరార్థదుర్గనటేశ, (ఇది బిరుదాంకములు), సాహితీసమరాంగణసార్వభౌమ - సాహితీ = సాహిత్యమందును, సమరాంగణ = యుద్ధరంగమందును, సార్వభౌమ = చక్రవర్తివైన, కృష్ణరాయేంద్ర = కృష్ణరాయ భూపాలా, కృతి - ప్రబంధమును, వినిర్మింపు మనిరి = రచింపుమని చెప్పిరి.

తా. సులభము.

వ. అని విన్నవించిన బ్రహ్మప్రాంతరంగుండ నై.

45

టీ. అని = ఈవిధమున, విన్నవించినకొ = మనవిచేయగా, (మహాప్రభు పగుటజేసి వండితులును విన్నవించి రచుట), ప్రహృ...డనై - ప్రహృష్టః = సంతసించిన, అంతరంగుండనై = మనస్సు గలవాడనై యని ముందటి కన్వయము.

— పవ్యంతములు —

క. అంభోధికన్యకాకుద, కుంభోంభితఘ్రసృణమసృణగురువత్సునకుఁ జంభారిముఖాఢ్యతున, కంభోజాతునకు సామిహర్యతునకుఁ.

46

టీ. అంభోధి...నకు - అంభోధి = సముద్రునికి, కన్యకా = పుత్రికయగు లక్ష్మి యొక్క, కుచకుంభ = కలశములపంటి కుచములయందు, ఊభిత = పూయబడిన, ఘనృణ = కుంభముమచ్చిత, మన్యణ = స్థిగ్ధమగు, గురువిశాలమగు, పక్షునకు = పక్ష స్థలముగలవానికి, జుభారి...నకు - జుభారి = సేపట్టెడు, ముఖ = మొదలగువారికి, అన్యత్తునకు = నాకుండగువానికి, అంభోచాతనకు - అంభోబ = కమలముల పంటి, అత్తునకు = నేత్రములుగలవానికి, సామిహర్షత్తునకు - సామి = అర్హభాగము, హర్షత్తునకు = సింహముగలవానికి, 'సామిత్యధి' యిది యమరము (సంసింహృతి కలిగినవాడవు).

తా. గులభము.

క. మద్దితకాలియఫణికి గ, వద్దపువజబింబి కాపృష్ఠమిషమృణికి
దోర్దండశాక్షికి కిళు, కద్దమిషమృణికి నుజు కరిమసృణికిన్. 47

టీ. మద్ది...శికి - మద్ది = మద్దపూడిన, కాళియ = కాళియొడవు పేరగల, ఫణికి = సర్పముగలవానికి, (కాళియొడవునాకేంద్రునిరస్సమీపిగృహ్యుడు తాండవము నలెనె ననుట), కద్ద...శికి - కద్ద = జటాజూటమున, భృణి = భరించిన శివునిచేరగు, అజ = బ్రహ్మదేవునిచేరు, బింబిత = ప్రతిఫలించుబడిన, అచ్చ = పరిశుద్ధములగు, పద = పాపములయొక్క, నభ = గోళ్లయొక్క, గృణికి = కాంతులు గలవానికి, (పంచాస్యచరణాస్యబుజ్జిమిపాపములను నమస్కరింతు రనుట), దోర్దండ...శికి - దోర్దండ = దండముపంటి భుజముదలి, శార్ద = శార్ద మనుపేరు గల ధనుస్సయొక్క, కిళికి = కాయలగలవానికి (శార్దోద్దండమనొంటునలనల గాయలు గాచిన బాహువు గలవాడవు). అగు...మరకి - అగు = పాపములనెడు, కర్దమ = బురదకు, దిసమణికి = సూర్యుడగువానికి, (అనగా సూర్యుడు బురద నెండించినట్లు పాపములను శోషించు జేయువాని కనుట), దనుజ...సృణికి - దనుజ = రక్కసు లనియెడు, కరివర = గజశ్రేష్ఠములకు, సృణికి = అంతుశమగువానికిని.

తా. సులభము.

క. గుహపుష్కరిణీతటఘన, గహనగుహాభేటవంచ శ కపులిందునకున్ [న్.

ద్రుహిణాండతుం నకయా, వహదీర్ఘపాంగకరుణా వాస్పన్యందునకు

టీ. గుహ...నకు - గుహపుష్కరిణి = కుమారి పుష్కరిణియొక్క, తట = దరియందు, ఘన = దట్టమగు, గహనగుహా = గుహవ. టివనమందు, అభేట = వెంటయందు, వంచకపులిందునకు = మాయచెంచువాడగువానికిని, ద్రుహి...నకు - ద్రుహిణాండ = బ్రహ్మాండములు, తుందునకు = కడుపునందుగలవానికి, అయా...నకు - అయ = శుభములను, అహ = ఆహ్వానించుజేసెడు, దీర్ఘ = వారిలగు, అపాంగ = కడ

గన్నులయందు, కరుణవాః = దయారసముయొక్క, స్వందునకుఁ = జాటుటగలవాని కిని, (నేత్రాంతములయందుఁ గరుణారసము దొరంగుచున్న దనుట).

తా. సులభము.

క. బంధురరథాంగధారా, గంధవహోత్తజ్వలచ్ఛిఖాపటలపున
స్సంధుక్షణమృతరాహుః, లాంఛోస్మక్పరికి వేంకటాచలపతికిన్.

టీ. బంధుర...తికిన్ - బంధుర = ఘనమైన, రథాంగ = చక్రముయొక్క, ధారా = అంచుయొక్క, గంధవహోత్త = వాయుసఖుడగునగ్నిహోత్రముయొక్క, జ్వలత్ = మండుచున్న, శిఖా = జ్వాలలయొక్క, హుః = సమూహముయొక్క, పునస్సంధుక్షణః = పునస్సంధానకర్తయందు, స్మక్ = ఆద్యమైన, రాహుః = రాహు దినము, పలాంధి-పల = మాంసమే, అంధి = అశనముగాఁ గలరాక్షసునియొక్క, అన్యక్ = రక్తముయొక్క, స్తుతికిన్ = స్తావముగల, వేంకటాచలపతికిన్ = వేంకటాచలరమణునకు ఈవేంకటాచలపతికి నను విశేష్యమునకుఁ సూర్యోక్తములగు షష్ట్యంతశబ్దములు విశేషణములు.

తా. సుదీర్ఘ చక్ర ధారాన్నియందు రాక్షసులు హోమము చేయుట కా యన్నియొక్క పునస్సంధాన కర్తమునందు రాహునియొక్క కంతరక్త స్తావ మాజ్యమై యుండెను.

— కథా ప్రారంభము —

వ. నా విన్నవించు బూసు నాముక్తమాల్యదా మహాప్రబంధంబునకుఁ
కథాక్రమం బెట్టి దనిన.

50

టీ. నావిన్న...నకుఁ - నావిన్నవించుబూసు = నేను రచించి మీకు విన్నవించు కొనఁదలచిన, ఆముక్త...నకుఁ - ఆముక్త = అనుభవించి విడువబడిన, మాల్య = విరులసరాలను, దా = ఇచ్చినచూడికుడు తనాంచా రను నామె కథ కలిగిన యీ ప్రబంధమునకు, కథాక్రమంబు, ఎట్టి ఓసెన్ = ఎటువంటి దనఁగా.

తా. సులభము.

మ. లలితోద్ధ్యానవరంపరాపిక శుకాశలాపప్రతిధ్యానము

¹ల్యలభినీలవారిస్తణీషికశుకశస్వాస్త్రమం బూన్ప మి

న్నులతో రాయుసువల్లసాధముల నందరుం జూడఁ జెన్నొంది శ్రీ

విలుబుత్తురు నెలంగుఁ బాండ్యనగరోద్వీరత్నసీమంత మై.

51

టీ. శ్రీవిలుబుత్తూరు = శ్రీవిల్లిపుత్తూరుపట్టణము, పాండ్య...సీమంతమై - పాండ్య = పాండ్యదేశమందలి, నగర = పట్టణమగు మధురయొక్క, ఉర్వీ = భూమికి, రత్నసీమంతమై = మానకపురబాపటబొట్టై, లలితో...మతో - లలిత = ఒప్పుచున్న, ఉద్యాన = ఎలదోటలయొక్క, పరంపరా = గొంపులయందలి, పిత = కోయిలల యొక్కయు, శుక = చిలుకలయొక్కయు, ఆలాప = పలుకులయొక్క, ప్రతిభాన్వన = ప్రతిభవము, పలభి...శ్రమాబు - పలభి = మునుగులయందలి, నీల = నీలయొక్కయు, పాండ్రిణి = గరుడపచ్చలయొక్కయు, ఎక కోయిలలయొక్కయు, శుక = చిలుకలయొక్కయు, స్వాన = పలుకులయొక్క, శ్రమంబు = బ్రౌంటి, ఉన్నెన్ = బహింపజేయగా, మిన్నలన్ = ఆకాశముతో, కొయు = ఒరియుచుండెడు, సుజర్ణసౌధములన్ = బంగారుమేడలను, ఎంగుజాడన్ = విడిమిదన జూచినను, చెన్నొంది = శృంగారమై, చెంగున్ = ప్రసాదించును. (విల్లిపుత్తూరు అనుటయు సాధువు.)

తా. పాండ్యదేశమందలి భూమి యనెడిది నామక బాపట బొట్టువోలే నొప్పుచున్న శ్రీవిల్లిపుత్తూరునమీకముగ నుడువబొట్టుమొలకైన కోయిలల చిలుకల గూయుచుండగా నున్న కామడలు ప్రతిభవమున నెరుగబడుటకు విగ్ధులగు నేగెడు మార్గములు తల దెట్టి మాడగా నర్చున్నవని మేడలయొక్క వాచూరులయందు నీలములతోడ జెక్కబడియున్న కోయిలలకు మరకలంబులకడ జెక్కుబడిన చిలుకలను గానరాగా నీవత్సలే యాధ్వయల నేయుచున్న పన్ను ట్టుడు ననియును నావిల్లిపుత్తూరిలోని బంగారుమేడలు మిన్నటి యున్న పనియును భావము.

చ. మలచి పయోజకోశములమాడ్కి నొనిర్చినపద్మరాగపుం
గలశపుటెట్టిదాల్బొమిడికంబులతో నపరంజియోడుచి
ల్లల నలవై జయంతముఁ జలంబునఁ గెల్వంగ దంశితంబులై
నిలిచినయట్లు మాడిపు లశనేకము లుల్లసెల్క బురంబునన్. ౩౭

టీ. మలచి = నొనిచి, పయోజ...మాడ్కిన్ - పయోజ = పలుమలుల యొక్క, కోశములమాడ్కిన్ = మొగ్గలవలెను, ఒనర్చిన = వేసినట్టి, పద్మ...లతోన్ - పద్మరాగపుం = కెంపులయొక్క, గలశపు = కలశము లనియెడు, ఎట్టిదాల్ = రక్త కాంతిగల, బొమిడికంబులతోన్ = శరస్రాణములతో, (ఇచ్చట బద్మరాగపుంగలశపు టెట్టిదాలనుచోటను, 'నుష్పాతక' శ్రుంగు శ్రమువలనం బవర్తగభావగు నుకారంబున కంటె బరంబున నుమాగమున మగువూర్చు దువును, 'సామానాధిరణ్యేషాదంతా నాం టుగాగమోచిస్యాత్' అనుసూత్రమువలన గలశశబ్దమబలికి యగుచుపర్వ మనకుఁ బరమందు టుగాగమంబును వచ్చినది.) అపరంజియోడుచిల్లలన్ = మేలివన్నెబరంబు

కవ్వదిశ్శలచేతను, ఆల = ఆప్రసిద్ధమగు, వైజయంతముక్ = ఇంద్రసాధమును, చలంబున్ = చలముచేతను (ఇచ్చటఁ దృతీయాంధమున సప్తమి.) గెల్వంగ్ = గెల్పుటకు, దంశితంబులై = మైముఱువులు దొడగినవై 'దంశితో' పూర్వధకంకట' యని యమరుడు, నిలిచినయట్లు = నిలిచియున్నవనఁగా, మాహులు = గృహములు, అనేకములు = పెక్కులు, పురుబున్ = శ్రీవిల్లిపుత్తూరియందు. ఉల్లసింక్ = ప్రకాశించును.

తా. శ్రీవిల్లిపుత్తూరియందలి గృహములు విమలవైన దామరమొగ్గలవలె వ్యంగియున్న కంఠుల కలశములనెడు పాణ్డమంటి శివస్థానములు గలిగి బాగావిశేషజేయఁబడిన యోడుదిశ్శలనెడు కవచముఁ దొడిగి స్వర్గమందలి ఇంద్రుని మేడయగు వైజయంతముతో యుద్ధము చేయుటకు సిద్ధపడి నిలిచి యున్నట్లుండు సని భావము. యుద్ధసన్నద్ధతెఱ్ఱమట్టిపస్త్రములు చలలకుఁ గట్టుకొని కవచములు దొడిగికొనుట ప్రసిద్ధము.

సీ. పాథోధిజలయుక్తైః ప్రాచిచ్ఛవన్ దిశా

కరులు నాఁ డగు మనకతపుఁ గరులఁ

గరులతోండము సిక్కిఁ శ గఱింపి మ్రింగిన

హరులు నాఁ దొండ మొప్పుగుఱెదత్త

హరులఁ దాపినతాప శ లము నేసికదొయి

నీరార్పు నపరంజీనీటి వ్రాత

శ్రీలు దత్పర్శ వ్రాచిత్రతశంఖచక్రముల్

రత్నపుఁదిన్నెలఁ శ బ్రతిఫలంపఁ

తే. బెఱపురాళి గృహశ్రీలఁ శ బెండ్లియాడ

భవనరాజులు గట్టినబాసిక మనఁ

దనరు మణితోరణములతో శ ద్వారవితతిఁ

బరఁగు వీధులు పురి సూత్రపట్టినట్లు.

53

టీ. పాథోధిజలయుక్తైః - పాథోధి = సముద్రముయొక్క, జల = జలముయొక్క, యుక్తైః = సంయోగముచేతను, ప్రాచిచ్ఛవన్ = పారుడువట్టిన, దిశా కరులునాఁ = దిగ్గజములనఁగా, తగు = తగునట్టి, మరకతపుఁగరులన్ = వచ్చలయేనుగులను, కరులతోండముసిక్కిన్ = ఏనుగులతుండముహూత్రము మిగులునట్లు, కఱించి = ఆహరించి, మ్రింగిన = మ్రింగినట్టి, హరులునాఁ = సింహములనునట్లు, తొండమొప్పుగు = తొండముచేఁ బ్రకాశించుచున్న, తదత్క = అమరకతవికారములగు, హరులన్ = సింహములను, తాపిన = చెక్కిన, తాపలు = పోషానములు, అమరన్ = అమరుడుఁడఁగా, వీసికదొయి = గజద్వంద్వము, నీరార్పు...శ్రీలు - నీరార్పు = స్నానము

చేయించెడు, ఆవరణిసీటి = బంగారుసీటియొక్క, ద్రాశ = చిత్తరువుయొక్క, శ్రీలు = లక్ష్మీప్రతిమలును, శతావృద్ధ్య...ముత్ - శతావృద్ధ్య = ఆప్రతిమలయొద్దయ పార్శ్వము లయందు, చిత్రిత = చిత్రించబడిన, శంఖచక్రముత్ = శంఖచక్రములును, రత్నం పురిషైలక్ = రత్నమయముగవేదలయందు, ప్రసిఫ్లింపక్ = ప్రతిబింబించగా, పెఱ...శ్రీలక్ - పెఱ = ఇరములగు, పురాశి = పట్టణసమాహమయొక్క, గృహశ్రీలక్ = గృహసావధ లనియెడుశ్రీలను, పెడ్డిమాడక్ = వివాహమగుటకు, భసనరాజులు = శత్రుగృహము లయలజులు, కట్టిన = కట్టుకొన్న, బాసిక మనక్ = పట్టబంధ మయనట్లుగా, రసన = ప్రకాశించుచున్న, మణితోరణములతోక్ = మణితోరణములతోగూడిన, ద్వావిగోక్ = ద్వావిసమాహమనెడను, వీధులు, బ్రక్ = శ్రీవిగ్రహార్చనయందు, సూత్రపట్టెట్లు = సూత్రముపట్టినట్లుగా, పరగుక్ = ఉప్పును, సూత్రపట్టినట్లున్నచోట, ప్ల. ఏమిదసాగి శక్తేప పృథ్వీ బిందులొపకొ, చక్రస్యాత్రకథతో వ్యచి త్సుకవి సమ్మలేసి యధ్యవ్యాచార్యసూత్రముప్రమాణము.

తా. ఆప్రతిమము లెల్లప్పుడు సుగ్రహప్రతిమలయందే యుండుటవలన బ్రాచి కట్టిన పన్నట్లు తోచెడు పచ్చకాయేయగులను, ఆయేయగులతోడము సూత్రము గనబడుచుండు ద్విసశరీరము గానరాచుండుటా జేసియును, నల్లతుండలులు పచ్చతాలి సింహముల నోళ్లతోనుండి వెడలెట్లుండుటాజేసియును, ఏయగుల శరీరమెల్లను మ్రొగి తుండుబుల మిగిలించినట్లు కనవడు సింహములను జెక్కిన పలుకతాలు పయకదిక్కునం బ్రకాశించుననియును, ఇట్టి సోపానములకుం బ్రేగా గొడలయందు లక్ష్మీదేవి కథిషేకముం జేయుచున్న ప్లవరాజిసీటితో చిత్రించబడిన యాలక్ష్మీప్రతిమలను గజాబులును లక్ష్మీ ప్రతిమల యుద్ధయపార్శ్వములయందలి శంఖచక్రములును దిగువను రత్నమయవేదికల యందు నీడలు దోచుచుండగాం బ్రతిగృహద్వారమున మణితోరణములు ప్రకా శించగా నాగృహారాబంబు లితర పట్టణ గృహశ్రీలను వివాహముం జేసికొనుటకుం గట్టి కొన్న బాసికము లయనట్టాప్పు ననియును వీధులు వంకరలు లేక సూత్రముపట్టి కట్టినట్లు ప్రకాశించుచుండును.

చ. పగడపుఁజాయచెందిరముఁ १ బ్రామినపాండ్య పథాకుచంబులక్
నగునరుణంపుబొండ్లముల १ నారికెడంబులు పజ్రకుప్తిమం
బగుపథముం జెలంగు భవ १ నాహృతశేషితరత్న¹రత్న క
ధ్రుగతరుసంతతిం బ్రథమ १ భార్యఁ బురిక్ గిజవుంచె వాగ్ధినాన్. 54

టీ. పగడ...ముక్ - పగడపుఁజాయ = విద్రుమకాంతిగల, చెందిరముక్ = కుంకుమమును, ప్రామిన...బులక్ - ప్రామిన = ఆలదినట్టి, పాండ్యపథాకుచం బులక్ = పాండ్యదేశశ్రీలగుబ్బలను, నగు...బులు - నగు = పరిహసించుచున్న,

అరుణపు = ఎఱ్ఱనగు, బొండ్లముల = వెక్కిరించు ఒలువనికాయలుగల, నారికేదంబులు = నారికేళపు ప్రాచులును, వజ్ర = వజ్రములచేతను, కట్టిమంటగు = కట్టిమంటబడిన, షామ్‌కు = మార్గమును (ప్రమాంశముమీద ద్రుతము సముచ్చయార్థకము.) భీమనా...కు = భీమ = గృహములకొఱను, ఆహృత = వ్యయము జేయబడినవాని నూడి, కేషిత = మిగిలిపడబడిన, రత్న = రత్నములయొక్క, రత్నకు = కాపాడుటకు, చాన్ది = సముద్రుడు, అభ్రగ = ఆకాశగర్వములగు, తరు = సృష్టములగు మందారాదు లనియెడు, సునిక = సంతానమును, ప్రకృమహర్మ్య = మొలకపెట్టమగు గంగానదిని, పురిక = శ్రీ విల్లిపుత్తూరియాగు, గిట్టాచె నాక = మునుయించె ననునట్లు, చెలగుక = ప్రకాశించును.

తా. శ్రీ విల్లిపుత్తూరిలో చూడెడు గృహముల సన్నమయములైనవి గావున నా గృహములకు వినియోగము కాకగా మిగిలిన రత్నములను గాపాడెని నని రత్నకటగా డగు సముద్రుడు పూటపడి మూరత్నములు తీసికొని మూలలైన సంతాన మగు కల్పవృక్షములను బెద్దభార్య యగుగంగను దివ్యట్టణమునగు నగువ యొకచో యన్నట్లు సంతక మెడతెగని యెఱ్ఱబొండ్లములతోడి నారికేళపుప్రాచులను వజ్రములచేత గట్టిమంటగు రాజమార్గమును ప్రకాశించును. నారికేళములు కల్పవృక్షములవలెను మార్గము తెల్లనికాని గంగి గాపాడుటలేని గంగానదియొంటి వెలుగుచున్నకతంబున నట్లు ప్రేక్షింపబడియెను.

క. కోరకితనారికేళ

త్తైరుహములు రత్నకుట్టి శ మంబుల దోచుకొ

ద్వారము లయత్నకృతశృం

గాంబుగ సలికి ముగ్గు = ఘటియించి గనన్.

పం

టి. ద్వారములు = నాకిళ్ళ, కోరకిత = సంచారకాంక్షములు గల, నారికేళ త్తైరుహములు = టెంకాయప్రాచులు, రత్నకుట్టిమంటకు = రత్నములచేతగట్టిమంటబడిన భూములయందు, అయత్నకృత = యత్నముచేత జేయబడిన, శృంగారంబుగక = శృంగారము గలుగునట్లు, అలికి = గోచయిరిష్టముజేసి, ముగ్గు ఘటియించి రసక = రంగవర్ణక యంచి రచనట్లు, తోచుకొ = ప్రతిబింబించును.

తా. శ్రీ విల్లిపుత్తూరిలో నాకిళ్ళ మూదల రత్నమయము లైనభూములయందు మొగ్గులు వచ్చనియారులు గల నారికేళములు ప్రతిభరిమగా నాయుద్గ్రహారు యత్నముచేత సింగారించు శృంగారము గలుగునట్లు ఆకులనీడ యరికినట్లును మొగ్గుల నీడ ముగ్గులు పెట్టినట్లు నూడె నని భావము.

1. దోచుకొ. 2. శృంగారముగను.

మ. శయపూజాంబుజముల్ ఘటిం దడబడన్ శ జన్తోయి లేఁగొన్నవై
దయ దప్పన్ బస పాడి పాగడపుఁబా శ దంబోప్పు జెంగల్వడి
గ్గియ నీ రచ్యుతమజ్జనాప్తము కటిం శ గీలించి దివ్యప్రబం
ధయుగాస్మల్ ద్రవిడాంగనల్ నడుతు రుద్యానపులోత్రోవలన్.

టీ. చెంగల్వడిగ్గియన్ = ఎఱ్ఱలువపూలు గలకొలనియందు, బసపాడి = హరి
ద్రాలేపపూర్వకముగా స్నానముజేసి, అచ్యుతము-అచ్యుత్ = తీపతియొక్క, మజ్జ
నాప్తము = అభిషేకముకొనుట, నీరు = తీర్థము, కటికన్ = రొండియందు, కీలించి =
ఉనిచివోని, శయ = హస్తమండలి, పూజాంబుజముల్ = పూజయొక్కైన కమలములు,
గుటిన్ = తీర్థపుబిడయొందు, దడబడన్ = కలలు కడుచుండగా, జన్తోయి =
సంచర్యుత్వము, లేఁగొన్నవై = లేతనడుమమీది, దయతప్పన్ = కృపాహీన
మగుచుండగా, దివ్య...స్మల్-దివ్యప్రబంధ = ద్రావిడప్రబంధముతోడ, యన్ =
కూడుకొన్న, ఆస్మల్ = కష్టములు గల, ద్రవిడాంగనల్ = ద్రావిడస్త్రీలు, ఉద్యా...
లన్-ఉద్యానపు = ఎలకొంటయొక్క, లోత్రోవలన్ = అంతర్దర్శనములయందు,
పాగడపుఁబాదము = పానీయకనీలయెడలి భూషణము ధరించినపాదము, దివ్యన్ =
బహుచుండగా, నడుతు = పోవుచుండుట.

తా. విల్లపుత్తూరియందు ప్రవిడస్త్రీలు ద్యానంబులలోని చెంగలువలుగలకొల
కులలో బసపుతో స్నానముజేసి స్వామి విరుమజ్జనము నిమిత్తము తీర్థంపుబిడ
యాదేశచారిత్రానిగా అంటియందు ధరించి సుహస్తములయందు నాళములు గడిగి
పూజార్థము లైనకమలములు తద్ధటములయందు దొట్టిల్లచుండ గుచభారముచే లేత
నడుము లనియాడుచుండ దివ్యప్రబంధానుసాధానము చేయుచు నుద్యానంబుల
లోపలిలోవలయందు బాపడాలు ధరించిన పాదములు గదల నడుచుచుండు రని
భావము.

మ. కలయన్ నీలమయంపుదల్లియొఱదారకం దేటనీరొప్పు ర
ధ్యలకూపంబుల మీలఁ జూచి వలభీవ్యాసంగితుంగద్రుశా
ఖలలో ¹డాగి గుభాలనన్ లకుముకుల్ శక్తిందై పడున్ లేచు మ్రు
చ్చిలి గేహేందర ద్రావిడిపరిచితిన్ శ జెండాడుచందంబునన్. 57

టీ. గేహేందర = గృహలక్ష్మి, ద్రావి...లన్-ద్రావిడి = ద్రవిడస్త్రీలయొక్క,
పరిచితిన్ = పరిచయముచేతను, మ్రుచ్చిలి = ముచ్చించి (ఎవ్వరికిని గనుపించక యనుట),
చెండా...నన్-చెండాడు = కందుకక్రీడ నలిపెడు, చందంబునన్ = రీతిచేతను, లకు

ముకుల్ = పక్షివికేషములు (లకుముకిపిట్టలు), కలయక్ = నిండునట్లుగా, నీలమయగవు = నీల మణివికారమగు, రద్దయొత్తదాకక్ = బొడ్డుబొత్తదనుకరు (మైదుదెడు పెద్దయొత్తయ నుట), లేటనీరు = నిర్మలాదకము, ఒప్పు = ఒప్పుచున్న, ర్యలకూపాబుల = వీధుల బావులయందలి, మీలక్ = మోసములను, చాచి = పట్టించి, చలభి... లాక్ = చలభి = చూరులయాదు, వ్యాసంగి = కూడియాన్న, సుగ = పొడవులగు, స్రు = పృష్ఠముల యొక్క, శాఖలలోక్ = గొమ్మలలో, డంగి = పొడి, గుభాలనక్ = గుభాలను శబ్దము గలుగనట్లు, స్త్రై = సరిదిండి, చుక్ = గమమును, లేచక్ = చురల నుద్రమించును.

తా. వీధులలోని యొత్తలబావలలో రద్దయొత్తదాకక్ అయిన నీటిలో గనబడుచున్న నీరులను జూచి రద్దయొత్తలవలనగడి వ్యాధిచేసెను. పెద్ద పెద్ద తరుశాఖలయందు బొందిచియూడి చూచివున్న సమయము లేచుచున్నంతమున పిట్టలు ద్రవడిస్త్రీ పచయము గలగిన గృహలక్ష్మీ సనకీయు గానబడవూడవహస్య ముగా జెడు గొట్టుచుండగా నట్టి పుట్టచెడ్డపతి నుండె నని తాన్వ్యము. లయముకుల చేచల బట్టి కొనుటకు నీట దుముకుట ప్రసిద్ధము.

మహాస్రగ్ధర. స్వనిలింపావాసన త్వారశనదతలమిథస్సాతమ్యంబు లీరెం డును దీనుల్లంచునహూతాపులనయడుగంగడోగునుద్యుద్ధితోస్తే శనసిద్ధద్వంద్వబృందాశలయ తటవిల కరల్యామంథాద్రులో నా వనజాక్షస్యందనద్వంద్వము లిఖితనరావార్త దాంపత్య మొప్పున్.

టీ. లిఖిత... శ్యము-లిఖిత = చిత్రింపబడిన, నర = మరువ్యక్రతిమలచేర, అవాప్త = పొందబడిన, దాంపత్యము = మిథునములగుట, వనజాక్షస్యందనద్వంద్వము - (వనజాక్షీచ - వనజాక్షశ్చ-వనజాక్షో - వనజాక్షయోస్యందననే - నయోర్ద్వంద్వం-పు మాక్ స్త్రీయాం యను సూత్రముచలన స్త్రీవాచకమగు వనజాక్షశబ్దము యప్తమై పురుష వాచకమగు వనజాక్షశబ్దముమాత్రము శేషించుటజేసి యట్టిరూపాబు వచ్చెని గావున), వనజాక్ష = శ్రీశ్రీపరులయొక్క, స్యందన = తేరులయొక్క, ద్వంద్వము = జోడు, స్వనిలింపా...బులు—స్వ = తమయొక్క, నిలిప = డేవతలను, అవాస = నివాసము యొక్క, దత్వ = ఇచ్చుటయొక్కయు, అశన = ఆహారముయొక్క, దళల = ఇచ్చుట యొక్కయు (ద్వంద్వంబమునభహంత్వము), మిగ = ఒండొంటియొక్క, తారతమ్యం బులు = ఎచ్చుతగ్గులు, ఈశెండును = ఈయశనవాసములు, గిరుల్లాంచు = రిక్తులపొందు చున్న, అమ్మాడుపులన = ఆమ్మాడుగులనే (అమ్మాడుగులయందు నివాసభుక్తి దానములు విస్తరించి కల వనుట). (మఱయు 'కవచి ద్దకారో ప' యనుసూత్రము కలిమిం జేసిమాడు గులు మాడుపులవియను గలదు). అడుగక్ = పొడుకొనుటకు, డోగు = ద్రులో నాక్. డోగు = వినయ పూర్వకముగా మోకాళ్లమీద నడచివచ్చిన, ఉద్యత్ = ఒప్పుచున్న

రతఃసురగ మందలి, ఉన్మేళనఃకూటములుగల, సిద్ధ సిద్ధులకు దేవయోగులయొక్కద్వంద్వః
మిథునములయొక్క, బృందః సమూహములకు, ఆలయః నివాసస్థానములకు, తటః
పరిధులు, బిలః గుహలుగల, ప్రత్యాఘాతాః ప్రహేమాః మందరాదుగా,
(మేరుమందరపర్వతముగా యగుట, ప్రత్యాఘాతమన బాహురము, మంద్ర మనః గన్ధము గాన
నాకశ్యాఘాతాః శబ్దము లన్విశబ్దముతోడ స బాధించి ద్వంద్వః రమందు బహుమననముగు
చున్నది). నాకః ఆచుక్కులు, ఒప్పుకః ప్రకాశించుచు.

తా. మానవ సువశులరూపములుగా జెక్కబడిన బొమ్మలు గల శ్రీశ్రీసతుల
రెండు లేదులు దేవరస సహస మిచ్చినమేదిపర్వతమును నాకల మగు నమృతమిచ్చిన
మందరపర్వతమును ఎదురు పుట్టాతారమృదుల నడిగి తెరిసినవలగును నని పచ్చి
శ్రీవిద్విపురుషాలో సెలవైన నివాసములును నాకలము లెచ్చిని నాకహములవగఱఁ
జేసి తమ పిరులమందును గుహలమందును గుర్రములయందు నమరవలగు సిద్ధ మిథు
నములతోడ సున్నవో యన్నట్లు ప్రకాశించుచున్న వని భావము. లేదులమీఁది
బొమ్మలు సిద్ధమవతులబోలె చున్నవి. శివస్వమునందు 'దీప్తిలాంచు' ననుచోట 'మిన్న
లాంచు' ననియుఁ గొంచు సమప్తుచు నచ్చట నాకాశమునొత్తయచున్న యమృతాదువు
లని యన్వయించుట.

సీ. సవలయధ్వని గాఁగ १ సాలిప్రేయ నవల్పు

యతి నైన గుండెర్పు २ ల్లనఁ గలంపఁ

సుడిసిన మొగమెల్లి ३ చూడకుండు పరాకు

కుసుమబాణుని నైనఁ ४ గుహిటు జేయ

శ్రీకార్యపరులఁ గాం ५ చిన లేచిమ్రొక్కు నం

२ జలక నింద్రుండు న ६ కొలువుఁ గోర

హరిగృహవసంశం ७ ఖాక్ష్ణకుఁ ద్రిప్ప

కడగంటిజిప్రజఁ ८ గాఁడిపాఱు

తే. గవతి లుంకించి ప్రేయఁ గొ १ ప్పువియ నవలి

కరమున నమర్పఁ బైటలో २ మరుని బటువు

బిల్లక్రియఁ బట్టుకంచెల ३ బిగువుఁ జన్ను

నిక్కఁ దిన్నెల ४ బాత్రముల్ ५ నెత్తమాడు

59

టీ. సవలయధ్వనిగాఁగ = కంకణధ్వనికలుగుట్లుగా, సాలి ప్రేయః = పాచి
కప్రేసిడు, అవల్పు = అవలిచుట, (ఇచ్చట సాకప్రేయనవ ల్పని కొందఁ ఁదురు.
అను ఎకారయుత రేఫాంశబ్ద మయ్యెనేని దానిబహువచనమందు సాక లని నిల్వవలయు.

1. సాకవేయ, 2. బలికింద్రుడైన. 3. బాత్రాళి.

నట్లుగాక మహాభారతంబున నడ్డసాళ్లనియు నడ్డసాకులనియుఁ బ్రయోగంబుకలిమింజేసి యుచ్చట నికారయంత లకారాంతశబ్దముగా నుడుటయే సమీచినంబు.) యెనినైన్ = సన్న్యాసి నైనను, గుండెప్పుల్లన్ = హృదయము జలదరింపఁగా, కలంపన్ = కలుషముజేయుచుండఁగా, సుడిసిన్ = ఎదురైనప్పుడు, మొగమెత్తి = ముఖముపైకెత్తి, చూడకుండు = ఈక్షింపకుండెడు, పూకు = గరువచూడము, కుసుమబాణునినైన్ = పూవిలుతునైనను, కువిటున్ చేయన్ = నీచవిటునిజేయఁగా, శ్రీకార్యవరుల్ = భగవత్కైర్యవరులను, కాంచినన్ = చూడఁగానే, లేచి = ప్రత్యుత్తానముజేసి, మ్రొక్కు = మ్రొక్కెడు, అంజరికి = దోసిలికై, ఇగ్గుడున్ = దేవేంద్రుడును, అగ్గొలుపున్ = అభగవత్కైర్యమును, కోరక = అపేక్షింపఁగా, హరి . నకున్ - హరి = స్వామియొక్క, గృహ = ఆలయముగాని, అచనగ = ఆయాసమయములయొక్క, శోభ = శంభునాదముయొక్క, అర్చనకున్ = విరుటకు, త్రిప్ప = మరల్చెడు, కడగంటి = నేత్రాంతములయొక్క, బిరి = బెళుకు, ప్రజన్ = చూచెడుగాని, కాడిపాఱన్ = ఉచ్చిపోవఁగా, (అంత వాడి యుట.) కడఱు = అడ్డసాళ్లు, ఉంకించి = పుప్పించి, ప్రేయన్ = వ్రేయఁగా, కొప్పుచియిన్ = తుఱుము వదలఁగా, అవకరమున్ = రెండవపాస్తముచేయు, అమర్పన్ = సవరింపఁగా, పైటలోన్ = పయ్యెడలోపలను, మరుని = స్వరసయొక్క, బటువుబిల్లక్రియన్ = తొడక్రింద నునిచింపు చుట్టునిడువలెను, పట్టుకంచెల్ = పట్టురవికయందు, బిగువుజన్ను = బటువుగుబ్బ, నిక్కన్ = నిట్టవొడఁగా, పాత్రములు = పేశ్యాగ్రానలు, తిన్నెల్ = పేదికలయందు, నెత్తము = ద్యూతమును, అడున్ = క్రీడించురు.

తా. ఆశ్రీవిల్లపుత్రునియందు సరుగులమీద వేశ్యకాంతలు యతీశ్వరుని హృదయమైన గలంగునట్లు విలాసము గలిగి యుండుచి కంఠములు కంఠి ధ్వనిసేయు నట్లు పాచిక ప్రేయించును, మఱియు నెట్టివా కదుటికి వచ్చినను మొగమెత్తి చూడక పరమం జేయుచు గరువము గలిగియును, స్వామి యాలయము కైంకర్యము జేసెడువారి జూచినను శ్రమననే లేచి మ్రొక్కుచుండఁగా నట్టి మ్రొక్కు తనకు గలగ పలయు నని దేవేంద్రుడును స్వర్గముని యప్పురంగణములు కొల్వ గలప్రభుత్వము నైన హరి యాదేవాలయమందు దా నొక్కసేవకు దైయుండవలయు నని కోరుచుండఁగా నట్టి సౌందర్యము గలిగి యప్పుడప్పుడు స్వామి యాలయమందలి కొలువుల సమయమలగాని శంభునాదములు వినఁగానే బెరుబెరు చూచుచును పాచిక లూనికజేసి దొరలంపఁగా గొప్ప వీడఁగా నాటయందు త్వరపాటుచేతను రెండవచేత నాకొప్పు సవరించుటకు జేయెత్తినప్పుడు పైటలోని పట్టురవికలో నిక్కవొడిచెడు బటువుగుబ్బ కాసరాగా నిట్టివిలాసములు గలిగి చడసాట లాడుదు రని భావము.

సీ. వీడెంపుఁ బలుకెంపు శ విరిసి వెన్నెల గాయ
 వరిగింజ నొకటఁ బల్వరుసు దోమ
 నొఱసి యొత్తినమణుం శ గొండుక మేన ని
 గ్గులు దేఱఁ బరవిడి శ జలక మాడ
 ముదుక గాకుండఁ బయ్యెదలోనఁ గే లార్చి
 కలయ నొంటను జంటఁ శ గలక మలద
 రతిరయచ్చిన్న సూత్రమునఁ జిక్కక ముత్తై
 ములు రాల గఱగఱికలు వహించ

తే. 4వాలసినను నెట్టివరునైనఁ శ గులముఁ దెలియఁ
 బ్రభుత నెడి వల్లవుడు పేద శ వడివ నేద
 నృపతి వెలి యంతిపురముగా శ నెన్న మెలగ
 బాసఁ గృతిఁ జెప్పవలయు శ లప్పర్చముఖులు.

(10)

టీ. వీడెంపుఁబలుకెంపు = తాంబూలసంబాధియగు నరుణకాంతి, విరిసి=విచ్చి
 పోయి, వెన్నెలగాయకొ=శుభ్రవర్ణమేర్పడఁగా, వరిగింజనొకటకొ = ఒక్కకాలినిజము
 చేతనే, పల్వరుసకొ = మలపక్షిని, దోమకొ = భావనముజేయుటకు, ఒఱసియొ
 త్తినకొ = త్రాచియెత్తినను, మణుంగొండుక = తెలివలువనొకక, మేనకొ=శరీరమందే,
 నిగ్గులుదేరకొ = మిసిమిగచుమిచునట్లు, బసవిడి = పరుపుఃబూసికొని, జలకమాడకొ =
 స్నానముజేయుటకును, ముదుకగాకుండకొ = ముదుగుఁడునములేకుండ, పయ్యెదలోనకొ =
 ప్రైటలోనే, కేలార్చి=హస్తమాడించి, కలయకొ = వ్యాపించునట్లు, జంటకొ = ఒడలి
 యందును, చంటకొ = కుచములయందును, కలపమలదకొ = పరిమళప్రసృప్త్యుమిశ్రితచందన
 మును బూయఁటకును, రతి...మునకొ-రతిరయ = పురుషాయితసురతవేగముచే, చిన్న =
 త్రెస్సిన, సూత్రమునకొ = త్రాటియందు, చిక్కక=చిక్కనడక, ముత్తైములురాలగకొ =
 మాత్రికములు రాలుచుండఁగా, గఱగఱికలు=సొగసులను, వహించకొ = తాల్చుటకును,
 ఒలసినను. సమాపించినను, ఎట్టివరునైనకొ = ఎంతధనరూపాదులు గలవానినైనను, కులముఁ
 దెలియకొ = స్వర్ణమడిగి తెలిసికొనుటకును, ప్రభుతనెడి=ప్రాభవములేక సుపదవిగలపోయి,
 వల్లవుడు=తనమునుపటిలిటకాఁడు, పేదవడికొ = దరిద్రుడైనను, ఏదకొ = పోషించుట
 కును, నృపతివెలియంతిపురమునాకొ = నరపాలునియొక్క బహిర్గతమైన మఱియొక్క
 యంతఃపుర మనఁగా, ఎన్నకొ = గణింపఁగాను, మెలగకొ = సంచరించుటకును, బాసకొ
 ప్రతిభావయందును, కృతిఁజెప్పకొ = ప్రబంధనిర్మాణముఁ జేయుటకును, అప్పుడ

1. నునుకెంపు. 2. పసపాడి. 3. కలయజుమును నొట్ట; (జంటను నొంట.)

4. బాలసినన. 5. పేదవడిన నేల.

ముఖాలు = ఆహారవినితలు, వలతులు = సామర్థ్యముగలవాడు, వలతు లనువదము
వల్లనుండోమ ననుచుమొలగు గృహిణిజెప్ప ననుదానివఱకు నెనిమిదిపరులకు నన్య
యించుచున్నది.

తా. విడిచుము పెక్కుచూటులు నమలుటా చేసి మిక్కిలి కౌపెక్కిన తమ
దంతములయందలి యరుణిమ విరిసి తెల్లనగున ట్లావారవనిత లొక్కవరింజవేతనే
దంతభావనముఁ జేయుచు రసియును, స్నానముఁ జేయునప్పుడు పూసిన్న పసుపు
పరిక్షకైనను చెల్లనిదస్త్రముతో నాచినను పస్త్రము నంటుచు నెట్లేయబడే నిగనిగ
లాడుచునియును, వారు చురుగవ బయల్పడనిక వైకుంఠానే కాస్తీరకస్తూరి కర్పూర
ములు మొలగు వానలు గల కుంబము మిక్కిలి పలుచనఁగాఁ బూసి కొనుచు
రసియును, సురళిమందు తమహారముల ముద్రియములు తెన గూత్రంబున నుండక
వరువెత్తు నను విడిగా నుపరలిఁ జేయుచు రసియును, ఎట్టిసామగ్గుండైన నెట్టిసరిమ
డైన దిమ్ము వలచెనేని లుపరి కలము చెరియక కేవల ప్రవ్యాపేక్షచేరనే య
నితోఁ గూడ రసియును, మున్న దమతోడఁ జెనిమిచేసిన విటుండు ధవహించు డయ్యె
నేని యతని నాదరింతు రనియను, రాజాంశక్తుర స్త్రీజనునకుఁ గలిగినంతపరుఁ
గలిగి నుచరింతు రనియును, మిగల విగ్నావతులు గావున బహుభాషలలోఁ గావ్య
రచనఁ జేయుటకైనను నేర్పు గలవా రనియును భావము.

ఉ. అంచితహారవల్లివలరయాభరణంబుల తక్కఁ ద్రోయుఁజి

ల్లంచుఁ బిండి యేణమద శ మంగముఁ జేర్చుట తక్కఁ రోయుఁ జి
డ్డంచు జవాది ధూపితమ శ యందుట తక్క విదుర్పు బూవుఁ జి
మ్మంచు జిలుంగ తక్క నగు శ యావత మొత్తు నటంచు నన్యమున్

టీ. యావరము = యువతీసమూహము, అంచిత...బుల-అంచిత = సొగసు
హారవల్లి=పల్లకలపాటి ముక్తాహారములచేతఁజేసిన, వలయాభరణంబుల=వలయభూష
ములే, తక్క = తప్ప, పసిండి = బాగారము, చిల్లంచుకొ = చిలుమువట్టుననుఁ
త్రోయుకొ = పరిహరించును. ఏణమదము=కస్తూరి, అంగముఁజేర్చుటతక్క=శ
మందు నలండుటయే తప్ప, జవాది=సంకుమదమును, చిడ్డంచుకొ = చమురుతోడిమి
మని, రోయుకొ = విడగించును, ధూపితమయందుటతక్క=శిరోజముల కగరు న
బ్రాణిమొదలగువస్తువులధూమధూపముఁ బొందుటయేతప్ప, పూవుకొ = పుష్పము
చెమ్మంచుకొ = తడి యునుచు, విదుర్పుకొ = విసర్జించును. జిలుంగతక్క = నన్నఁపుఁ
యేతప్ప, అన్యముకొ = పెరసరిగచీరనైనను, ఒత్తునటుంచుకొ = ఒత్తుకొనుననుచు
నగుకొ = పరిహరించును.

తా. ఆపురిజ వరాండు మిగుల సుకుమార శరీరములు గలవా రగుటం జేసి రంగగుబంగరుకన్న మిన్న యగు వన్నియగల తమ సెష్టేనుల ముత్తయంబుల సొమ్ములు ధరింతురేకాని పసిడి సొమ్ములు చిలుము వట్టు నని త్రోసి వేయుదురు. పురుగు జిడ్డు గల దని దానిఁ బూసికొనుట వదలి కస్తూరియే పూయుదు రనియును, తుఱుములయందు విరులఁ దురిమిన నని చెప్పగిల్లు నని వాని విడిచి ధూమధూపములచేతనే పెండ్లు కలకు వాసన లెక్కింతు రనియును, సరిగ మొదలగు వానిచే నెక్కుడు వెలగల పలుపల నేని యవి కఱకుగ నొఱయు నని దానిఁ బరిహసించి జీలంగు పలువలే కట్టుదు రని యును నిట్టి నాగరకంబు గలవా రని భావము.

ఉ. వేనిన మేడపై వలభి శ వేణికఁ జంట వహించి విప్పఁగాఁ
బూవులు గోటమీటుతఱిఁ శ బోయెడు తేటులమ్రోత కామిశం
కావహ మాఁ గృతాభ్యసన శ లొటను దంతపు మెట్లవెంబడిం
జేపడి వీణ మీటుటలుఁ శ జిక్కిడలించుటలు న్సరింబడన్. 62

టీ. వేనిన = ప్రభావముకాగానే, ('కృచ్చిదగ్రకారో హి' అనుసూత్రముచుట్టి పేగిన యుపశబ్దము వేనిన యనియును గలదు.) మేడపై = సాధారణమిందను, వలభి = లోపయందు, వేణిక = జడను, చుట = కుచమందును, వహించి = ధరించి, విప్పఁగా = ఉన్మోచనముఁజేయుటకొఱకు, పూవులు = పుష్పములను, గోట మీటుతఱి = నఖముచేత విదుర్చునమయమునందు, బోయెడు...మ్రోత-బోయెడు = విచ్చిచుచున్న, తేటులమ్రోత = భీమరములధ్వని, కృతాభ్యసనలొటను - కృత = చేయబడిన, అభ్యసనలొటను = అభ్యాసముగలవారొటచేతను, దంతపుమెట్లవెంబడి = వీణకు వేసియున్న దంతపుమెట్లవెంబడిగా, చేపడి = హస్తలాఘవముచేతను, వీణమీటుటలు = వీణవాయింపుటలును, చిక్కిడలించుటలు = శిరోజములచిక్కుఁ దీయుటలును, సరింబడ = సదృశము లగుచుండగా, కామి...మా - కామి = కాము కులకు, శంకావహ మా = శంకయాస్పదమగును. (ఈపద్యమునందు వారస్త్రీలని యధ్యాహారముఁ (హాహ)జేసికొనవలయును.)

తా. ఆపట్టణమందు వారస్త్రీలు తెల్లవాఱగానే మేడమీదఁ జూరువెంబడిఁ గూర్చుండి తమ వేణి కుచోపరిభాగము మీద ధరించి యాజడ విప్పచు నందలి పుష్పములు గోట విడిచించునప్పుడు పరిమళార్థ మయి ముసరికొని మరల విచ్చి పోవు తుష్టైదల రొదఁజేయుచుండగా నా ఝంకారము విని వీణిబడి బోవుచున్న కాము కులు నిలిచి యాస్త్రీలు చేతులు పడిపడిగా నాడించుట వీణవాయింపినట్లుండఁగాఁ బుష్పములు దంతపుమెట్లవలె నుండఁగా జడ వీణవలె నుండఁగా నాస్త్రీలు వీణాభ్యా

నము గలవా రగుట వలన నవ్వడు జడ విప్పుట వీణవాయించుటకా యని సంకయింతు గని భావము. సందేహాలకారము.

క. ఆలీచచగకార్పణ్యం, బా లేమల చెవులు సోక ॥ దధమాన్వయ జీ ర్ణాలావణ్యులపిలుపునకై లాభముఁ చెలి పెనేని ॥ యవి శ్రీలగుటన్.

టీ. ఆళిర...ణ్యంబు - ఆళి=చెలికత్తెలయొక్క, వచః = వాక్కులయొక్క, కార్పణ్యంబు=బుద్ధిశ్రద్ధము, అధమా . కై - ఆధమాన్వయ = తక్కువజాలియొక్కయు, జీర్ణ = ముసలిదాండ్ర యొక్కయు, ఆలావణ్యుల = సౌందర్యహీనులయొక్కయు, (ద్వంద్వోద్వాళమున బహుపదనము) పిలుపునకై = పిలుపుకొఱకు, లాభముఁ జెలిపె నేని=ఆదాయ మెఱింగించెననియు, అవి = ఆస్త్రీలచెవులు, శ్రీలగుటన్ = లక్ష్మీస్వ రూపములగుటచేతను (శ్రీకారములబోనవనుట), ఆలేమల = ఆసాగసుకత్తెలయొక్క, చెవులు సోకడు = చెవిజొరదు.

తా. జవ్వనముగల యావారకాంక్షల దాపున నుండు చెలులు కొందఱు బురు షులఁ దార్చు వాడై యాపురుషులు మిక్కిలి ధన మిచ్చెద రని చెప్పినను నవ్వార కాంక్షలు పురుషులు తక్కువకులము వారయినను ముసలి దాండ్రునను సొగసు లేని వాడై నను వారిని చెరియఁజేయు చెలుల పలుకులు విని రసాయను సామాన్యులు కేవల విత్తా పేష గలవాడైన నచ్చటి వార లుత్తమ కులీనులై యావనము గలిగి ముందరులైన పురుషునేకాని హడ రనియు భావము.

చ. ద్రవిడ కుటుంబిచు ల్పసపు ॥ రాచిన రత్నపుఁదాపక్రింద నం బువు దెరవాఱుగా నిదుర ॥ వోయి గరు త్తతి పచ్చబాఱినన్ భవనసరోమరాళములు ॥ భర్తమయచ్చద గుచ్చవిస్ఫుర ద్దివిజధునీమ రాళవితోతిభ్రమఁ బూన్పుఁ బురి స్ఫ్రమించుచున్. 6

టీ. భవన ..ళములు - భవన = గృహసంబంధులగు, సరో = కొలఁకు; యందలి, మరాళములు = హంసలు, ద్రవిడకుటుంబిచున్ = ద్రావిడస్త్రీలు, పస.. క్రిందఁ-పసపురాచిన = పసపుఁజాచినట్టి, రత్నపుఁదాపక్రిందన్ = రత్నసోపానవ క్రింద, అంబువు తెరవాఱుగాన్ = ఉదకము తరంగితమగుచుండఁగా, నిదురవోయి నిద్రించి, గరుత్తతి - గరుత్ = తెక్కలయొక్క, తతి=గుంపు, పచ్చబాఱినన్ = హరిద్రావర్ణము గలదికాఁగా, పురిన్ = శ్రీవిల్లిపుత్తూరును, భ్రమించుచున్ = తిరుఁ చుచు, భర్తమయ...భ్రమన్ - భర్తమయ = స్వర్ణమయములగు, ఛద=తెక్క యొక్క, గుచ్చ=గుత్తులచేతను, విస్ఫురల్=ప్రకాశించుచున్న, దివిజధునీ = ఆకాశగ

యందలి, మరాళ = హాసలయొక్క, విశలి = సమాహము, భ్రమక్ = బ్రాంతిని, భ్రాన్తు = వహింపజేయును.

తా. ద్రావిడస్త్రీలు గృహముల వెనుక నుండెనుకొనినా రత్నసోపానములమీఁదఁ బడుచుగొమ్ము నరుగఁదీసికొని పసుపాడి స్నానము సేయఁగా నా రత్నసోపానముక్రింద నిన్ద్రబోవుచుండిన హాసలయొక్కల కా పసుపు సీరాటుకొని పచ్చబడియొ గావున నా హాసలే పట్టణమందుఁ దిరుగఁగా బాగారుఁజెక్కలుగల స్వర్గమందలి హాస లని చూపఁజేయఁజేయు ననియు నచ్చటికొలఁతుల సోపానములు మణిమయము లనియును భావము.

మ. తలఁ బక్షచ్ఛటఁ గ్రుక్కి బాతువులు కేదారంపుఁ గుల్యాంతర
స్థలి నిద్రింపఁగఁ జూచి యారెకు లమఃస్నాతప్రయాతద్విజా
వలిపిండికృతశాటుల న్సవిఁ దదావాసంబుఁ జేర్పంగ రే
పుల డిగ్గ న్వ్వం బాలు వానిఁ గని నవప్రస్థానిగోప్యేఘముల్. 65

టీ. బాతువులు = బాతులనియెడుజలపక్షులు, తలక్ = తమతలను, (కాశ్యేక పచనము), పక్షచ్ఛటక్ = యెక్కచాలునాదు, క్రుక్కి = క్రుచ్చి, (క్రుచ్చి యను పాఠమంగలదు) కేదారంపు...స్థలిక్ - కేదారంపు = పరిమల్లసంబంధులగు, కుల్యా = కాలువలయొక్క, అంతరస్థలిక్ = మధ్యప్రదేశమాదు, నిద్రింపఁగఁ = నిద్రపోవు చుండఁగను, చూచి = కాంచి, ఆరెకులు = ఊరికామలు, అమఃస్నాత...లు - అమఃస్నాత = ప్రాతస్నానముజేసినట్టియు, ప్రగూత = చనినట్టి, ద్విజావళి = బ్రాహ్మణ సమాహముచేతను, పిండికృత = పిడుచలుగాఁజేయఁబడిన, శాటులు = వస్త్రములు, ఆకేసవిక్ = అను భ్రమచేతను, తదావాసంబుక్ - తత్ = ఆ బ్రాహ్మణులయొక్క, ఆవాసంబుక్ = గృహములను, చేర్పంగక్ = చేర్చుటకొఱకు, రేవులక్ = రేవుల యందు, డిగ్గక్ = దిగఁగా, వెనక్ = పేఁగముచేతను, పాలు = పరుగెత్తెను, వానిక్ = ఆబాతులను, కని = చూచి, శాలిగోప్యేఘముల్ - శాలిగోప్యే = మైరుకాఁపరులగుస్త్రీల యొక్క, ఓఘముల్ = సమాహములు, నవప్రస్థాన్ = హాసించును.

తా. ఆ పట్టణసమీపమందు పరిమల్లరు దిద్దినకాలువలయందు బాతులు వాని స్వభావగుణముచేతఁ దలలు యెక్కలలోఁ దూర్చికొని నిద్రించుచుండఁగా దలవరులు వానిఁ జూచి యుపగళికలమాదు స్నానార్థమై యాకాలువలకు వచ్చినబ్రాహ్మణులు తమవస్త్రములను బిండి యచ్చట నుంచి మఱిచి పోయి రని తలచి వాని మరల వారి వారి గృహములలో నొప్పగించుటకై రేవులలో దిగఁగానే యాపక్షులు కలుచుటఁ జూచి యచ్చట బైరులను గాపాడుచున్న గరితలు తలవరులను బరిహసించు రని భావము. బ్రాంతిమదలంకారము.

మ. సొరిదిం బేర్చినతీగెమల్లియలు ఖగ్దూరంబులు న్బుచ్చమం
జరులు న్నామిడిగుత్తులు న్నసుమముల్సం వెంగలు న్బుచ్చగ
న్నెగు*లు న్నాళేలు గల్గి రాజవము కాంతిం దారు ముల్సాపి చే
లరుదార న్నగుఁ బువ్వుదోటల బలాకానీకదంభంబునన్. 66

టీ. చేలు = కేదారములు, (బహువచనే కృత్ర చిత్తులొకశ్చ' యను నన్నయ భట్టియనూత్ర మువలనఁ జేయశబ్దబహువచన మారూపమయ్యెను.) సొరిదిన్ = వరుసగాఁగ, పేర్చిన, తీగెమ్లయలు = తిల్లమల్లెలును, ఖగ్దూరంబులు = ఖగ్దూరపుఁజూవులును వర్ణింపఁబడి, పుష్పమంజరులున్ = పుష్పలగిత్తులును, మామిడిగుత్తులున్ = రసాలగుసెచ్చములును, కుసుమముల్ - పుష్పములును, సంవెంగలున్ = చువకములును, పచ్చగన్నేరులున్ = పచ్చపూలకరవీరములును, పాళెలు = పాళెలను పుష్పవిశేషములు, కల్గి పువ్వుదోటలన్ = పుష్పద్యానములను, (తీగెమ్లయలు, ఖగ్దూరంబులున్, పుష్పమంజరులున్, మామిడిగుత్తులున్, కుసుమముల్, సంవెంగలున్, పచ్చగన్నేరులున్, పాళెలు అను పేరుగల ధాన్యవిశేషములు), కల్గి = తమమగఁగి, రాజవము = రాజవమును పేరుగలకాలివిశేషమయొక్క, కాంతిన్ = ప్రకాశముచేతను, తారు = ఆత్మన్ శబ్ద బహువచనము (చేలనుట), ముల్సాపి = ముల్లుగూపి, (రాజవమనకు ముల్లుగలిగియుండుట సహజము. త్రాసునఁ దూచునప్పుడు భారమగుకొస్తపు దిక్కునఁ ద్రాసుముల్లుద్రాలును గాన దమశ్రమసామ్యవిమర్శయందుఁ దామే హెచ్చయ్యె ననుట), బలాకా...నన్ - బలాకా = బెగ్గుపిట్టయొక్క, ఆనీక = సమూహ మనియెడు, దంభంబునన్ = సెవము చేతను, అరుదారన్ = ఆశ్చర్యమగునట్లు, నవ్వున్ = ప్రహసించును. (ముల్సాపి యనుచోట 'ప్రకృతైక వచనమాత్రే వికృతానాం తాదయోపకర్యంతే' యను సూత్రమాకరము).

తా. అచ్చటి పరిచేలు పువ్వుదోటలయందుఁ గలతీగెమ్లయలు మొదలుగాఁ బాళెలను పడమఁజును జెప్పఁబడిన పేరులు గలధాన్యవిశేషములు దమయందుఁగలిగి తోటలయందుఁ గలుగనిరాజవము విశేషముగాఁగలిగి యారాజవమునకుఁ గలముల్లనియెడు త్రాసుముల్లుఁ జూపి తాము హెచ్చగుటవలన నాపువ్వుదోటలను దమమీఁదఁ దిరిగెడు బెగ్గురుపులఁగుల తెలిచాయ లనియెడి సెవమున నవ్వుచున్న పని భావము. అనఁగాఁ బువ్వుదోటలకంటె నధికతరశృంగారము లై పరిచేలు ప్రకాశించు నని తాత్పర్యము.

చ. బలిసినవొల్లకచ్చటలరపైఁ దమ జంజిరుముండ్లు రాయఁగాఁ
గలవఁము లుండుఁ బండి యొలుగంబడి నీ చెడలింపఁ దృష్ణలోఁ

దలకొన వంగి ముఁ జలముఁ ధ్రావెడుక్రిందటివేళ్లు మీఁదటన్
నిలిపి మరంద మానుకరగి నిక్షిటోపహనిలాహతిన్. 67

టీ. కలమములు = పరివైరులు, పండి = వ్యవస్థలై, నీ రెడలింపన్ = కట్టి
యన్ననీరు పరిపాకార్థమై వెడలఁజేయఁగా, శృన్గు = నీరువట్టు, లోఁదలకొనన్ =
అంతర్వ్యవకముగాఁగా, వంగి = నమ్రములై (బడలికచేత ననుట), ముఁ = పూర్వ
ముదు, జలముఁద్రావెడు = ఉపకపానముఁజేసెడు, క్రిందటివేళ్లు = క్రిందనున్నమూల
ములను, మీఁదటన్ = ఉపరిభాగముదు, నిలిపి = ఉనిచి, బరిసిన = పుష్టిగల, హల్ల
కచ్చటలపైఁ-హల్లక = చెంగలుపపువ్వులయొక్క, చటలపైఁ = గుంపులమీఁద,
మరందము=మకరందమును, ఆంపరణిన్ = పానముసేయురీతిగా, నిక...తిన్-నికట=
సమీపముదలి, ఉపవన = ఉద్యానవనములవలని, అనిల = గాలియొక్క, ఆహతిన్ =
వీచుటచేతను, తమజుంజురముంట్లు = తమయొక్క ధాన్యమాజరికంటకములు,
రాయఁగాన్ = ఒఱిసికొనుచుండఁగా, ఒలుగంబడి = వైచారి, ఉండున్ = ఉండును.

తా. పరివైరులు వ్యవస్థ గాఁగానే కోత నిమిత్తమై మళ్లలో నీ రుండనిక
కర్షణు రెడలింపిన నెల్లప్పు డుపకపానము సేయుచున్నయవి గావున నప్పుడు నీరు
లేమి జేసి డప్పించిత నామళ్లలో బుష్పించి యన్న చెంగలువ పువ్వులమీఁద వ్రాలి
మున్ను నీరు ద్రావెడు వేళ్లపైనున్న ముండ్లు రాచు కొనుచుండఁగా బువ్వులదేసె
యాసిన ట్లుండె ననియును, వాయువశముచేత గడలుచుండఁగా దృష్టాభరమువలని
బడలికచేత సోలుచున్న పెన్నట్లుండె ననియు భావము. కేదారములయందు బైరులు
పండి యొఱియిండు నని ముఖ్యతాత్పర్యము.

చ. అడుగునఁ బండి వ్రీలి యసఁ లై మధు*పుట్టగఁ ద్రావఁ దేంట్లు మ
ల్లడిఁ గొనిచుట్టి రాఁ బనసల నొప్పలుచు న్లలుగుండ్లతోడ నీ
డ్వడు పెనుబండ్లు భిన్నతటఁపాంసుల భూరిమదాంబుసేచనా
జడదృశ్యశృంఖలాయుతవసంతఁ ధమదద్విరదాధిపాకృతిన్. 68

టీ. కలుగుండ్లతోడన్ = తాలిగుండ్లతోడ, ఈడ్వడు = సమానములగు, పెనుఁ
బండ్లు = పెద్దఫలములు, అడుగునన్ = భూమిలోనే, పండి = ఫలించి, వ్రీలి = బద్దలై,
అసలై = బురదయై, మధుపుపసలన్ = (వేరు) పనసచెట్లయందు రసము, ఉట్టగన్ =
కాఱఁగా, త్రావన్ = పానముసేయుకొఱకు, లేంట్లు = భింగిములు, (ఇచ్చటఁ దేఱి
శబ్దమునకు బహువచనముందు లువర్ణము పరముగాఁగా దేటు లని రూపము వచ్చెంగావున
'కో'లోఁడుటాముదితాంతస్య చవాలుకృలోలాశ్చ' యనునాంధ్రశబ్దచింతామణిసూత్ర

మునుబట్టి యలలేటి శబ్దాంతమందలి టివర్ణకారము వికల్పకముగా లుప్తగ బగుంజేసి
 లేట్లనిలువలసియుండినను లేట్లని పూర్ణబిందుయంతముగా బహుప్రయోగముల
 కలిమిజేసియును, 'కాస్తప్రయోగవచసో శ్వాస్త్రంబలవదుచ్యతే, అసిష్మన్నే పదే తేన
 ప్రయోగాశ్రయణం హితమ్' అను వికృతి వివేకసూత్రము కలిమిబలిమిం జేసియును
 నీట్లే బోంట్లుమొదలగు శబ్దములు గానంబడు చుండుట జేసియును దేట్లని యుండుటే
 సాధువుగాఁ దోచుచున్నది. మల్లడింగొని = పెనంగొని, చుట్టిరాఁ = చుట్టికొనిరాఁగా,
 భిన్న = వగిరినట్టి, కట = చెక్కులయందలి, పాంసుల = పరాగితమైన, భూరిమదాంబు =
 అధిక మదబలముయొక్క, సేచన = తడుపుగలట్టియు, అబడ = కదలుచున్న, దృఢ = గట్టి
 యైన, శృంఖలా = సుకలతోడను, యుర = కూడికొన్న, వసాత...కృతిక = వసంత =
 వసంతునియొక్క, మదర్విరదాభివ = మపపుకేయగు మిన్నలయొక్క, అకృతిక =
 ఆకారముచేతను, పొలుచుకొ = ప్రకాశించును.

తా. వేరిమనన హద్దు భూమిలోనే వుండి పగులగా నారినను వగిరిన భూమి
 లోనుండి వైకివచ్చి బురుదకాఁగా నవ్వాసనను దుష్టైవలు పెనంగొని చుట్టుకొనఁగా
 నాపండ్లే వసంతుని మదపులేను గులపలె నున్న పనియును, మదాలిశయమువలన భిన్న
 ములైన చెక్కులవలన దొఱగెడు మదధారలతోఁ గలసిన సుమ్ముతోడి బురుదవలె
 నాఫలరసమున్న దనియును గదలుచున్న యిరువసంకలవలె జుట్టుకొన్న తుమ్మెద లున్న
 పనియు భావము.

ఉ. చాల దళంబుగాఁ బృథులఁచంకికీలనఁ బొల్పు బొందుఁ దో
 కూలె లనంగఁ బండి మహిమండలిఁ జీలుచు వ్రాలి గంధమూ
 ర్చాలనయైన భృంగతలేనాఁ దుద క ప్పమర న్ఫలావళి

శ్రీశ్రీలి గెల ల్గుగంధి కడఁగివనపజ్జుల నొప్ప నప్పరిక్. 69

టీ. అప్పురిక = అపట్టణమందు, సుగంధ...జ్జులక = సుగంధికదళి = సుగంధ
 లను పేరుగల యరఁటిచెట్లయొక్క, పన = తోటలయొక్క, పజ్జులక = గుంపుల
 యందు, గెలల్ = గుళుచ్చములు, చాలకొ = మిక్కిలియు, దళంబుగాకొ = దట్టముగు
 నట్లు, పృథుల...లనకొ = పృథుల. గొప్పలగు, చువక = సుపరిపూలయొక్క, కీలనకొ =
 కూర్చుటచేతను, పొల్పు = ఒప్పుచున్న, బొందుఁదోమాలెలనంగకొ = లావుగలతో
 కూలె లనునట్లు, పండి = ఫలించి, ఫలావళిలు = పండ్లవరుసలు, వ్రీలకొ = వగులఁగా, మహి
 మండలికొ = భూమండలమందు, చీలుచుకొ = తొడిగొనుచు, వ్రాలి = సుపరిపూల

మీదవ్రాలి, గంధ...లన-గంధ=పరిమళమువలని, మూర్ఖా=కోపచేతను, అలస ఐన=వివశమైన, భృంగతలినాక్ = భృంగసమూహ మనగా, తుదకప్పు-తుద = తమకొనలయందులి, కప్పు = నీలిమము, అమరక్ = కనుపడంగా, విప్పక్ = ప్రకాశించును. (ఈపద్యము మూడవపాదమందు ల్లతయిని.)

తా. ఆపట్టణము దిరుటితోటలయందు సుగుంధులనియెడు నరటిపొద్దు గెలలు యాదు లెన్న పండి విరిసి కొనలయందులినలుపు గరిగి భూమివృక్షము బరాడుచుండగా నాపట్టణము సుపొగపూల బొందు తోమాలెలవలె నున్న పనిమును, బుగ్గ వికసించిన సుపొగ పువ్వులవలె నున్న పనిమును, బుగ్గవలె నున్న సీలకాంతి యాసంపెంగ పువ్వులనియెడ వ్రాలి మూర్ఖ వోయిన తుష్కెలవలె నున్న పనిమును, నట్టిగెలలు తోమాలెలవలె బొడవు గరిగి యాదోర హటుగా నున్న పనిమును భావము.

చ. మన కనురక్తి హెచ్చునిదె శ్రమం దని కంఠముఁ గొఁగిలించి నిక్కిన ఫణిరాజువల్లె యెఱిఁగి గింపఁగనో యనఁ బూగము ల్భంగంబునఁ బడుమట్టచేఁ జెఱకు శ్రమ త్తియము ల్చిటిలించి తద్రసంబనిశము వండు నంతికత శ్రాంతిక జూర్ణముఁ జేయు నప్పురిన్. 70

టీ. కంఠముక్ = మెడను, కొఁగిలించి = ఆలింగనముజేసి, నిక్కి...ల్లె=నిక్కిన (ఎగఁబ్రాకి) నిగిసినట్టి, ఫణిరాజువల్లె = తమలపుడిఁగె యలలతనూన, మనకుక్ = మన యుద్దఱకును, (తమలపాకునకును బోకచెట్టున కుటు.) ఆనురక్తి = (అరుణిమ) హెచ్చుక్ = హాశయించుటకు, ఇదె = ఈచూర్మమే, మందని = బొడవ మని, ఎఱిగింపనో = తెలియఁజేయఁగానో, అనక్ = అనునట్లుగా. పూగముక్ = పోకచెట్టు, భరణున్ = పోకలభారముచేత, పడు = పడనమగు, మట్టచేక్ = పోకగెలలచేతను, చెఱకుముత్తియు ముక్ = సమీపమందున్న చెఱకులలోనిముత్తెములను, చిటిగించి = రాల్చి, తద్రసంబు = ఆచెఱకురసమును, నిశము = నిరసము, వండు...క్ = వండు = పాకముఁ జేయుచున్న, అంతికత = సమీపస్థలమందలి, అంతిక = ప్రాయ్యియందు, చూర్ణముఁ జేయుక్ = నున్నముఁజేయును, అప్పురి అని మొదటికన్దయము క. 'జలధర ఫణిఫణి కీచక, జలచర కరిమస్తకేళ్ళ శంఖవరాహో, జ్వలదాప్త శుక్తిజాతం, బులముత్తెము లూప్పు వర్ణముల విభిదములై.' అని చెప్పబడిన రత్నశాస్త్రపద్ధతిసేత జెఱకులయందును ముత్యము లుండుట ప్రసిద్ధము.

తా. ఆపట్టణమందుఁ జెఱకు తోటలలోనే తమలపాకు తీగెలును బోకమ్రాకులును నాటుబడి యున్న పనియును, ఆచెఱకుపా లచ్చటనే వండు చున్నా రనియును, పోకలమట్ట లచ్చటప్పటికిఁ బరివర్ణములై చెఱకులమీఁదఁ బడఁగా నందలి ముత్తెములు

చెదరి ప్రాయ్యిలో బడి నున్న మగుచున్న దనియును, నట్లు నున్న మగుటకు బోలె చెట్టనియెడు పురుషుల కంఠములను ఏమలపుడదీ గెయ్యనుపాలఁ తి యల్లకొనుట యనియెడు కవుఁగిలింతఁజేసి మన కిద్దఱకు ననురాగము కల్గుటకు నీనున్నయు మం దని తెలుపఁగా దాని వలన నాపోకచెట్లే నున్నముఁ జేయుచున్న పనియును, ఆనపోకలకు నున్న మెఱుపు తెచ్చునది యనియును భావము.

చ. అలరుఁ బురంబునం దొగల శ నంతరదామరఁ బ్రాచి గప్రపుఁ
వలపులు 1మీట లో వలద శ వాలుగమొత్తము వోర నీరుకో
2భోళకోళ యంచుఁగ్రుంకు మెడగుంపులవంపులదోఁప మామితోఁ
పుల విరుల న్పయి న్నడువఁ శ బొల్పు పురాతనతీర్థ కుండముల్. 71

టీ. పురంబున = ఆపట్టణమందు, తొగల = కలువలచేతను, అంతరదామరఁ = జలవల్లిచేతను, ప్రాచి = తైవాలుచేతను, గప్రపుఁవలపులు = కర్పూర వాసనలు, మీఱ = అతిశయించఁగా, లో = లోవలు, ఇందు = పెద్దవగు, వాలుగమొత్తము = వాలుగచేవలగుంపు, పోర = కలహించఁగా, నీరుకోట్ల = జలకుక్కుటములు, ('సలోశ్చ' యనునూత్రమునుబట్టినిరుకోడి యనుశబ్దమునగు బహువచనమగు నీరుపమువచ్చును.) కోళకోళయంచుఁ = కోళకోళధ్వనిఁజేయుచు, గ్రుంకు = మునుగునట్టి, మెడగుంపుల = కంఠసమూహములయొక్క, వంపులు = నమ్రాకరణములు, తోఁప = కానరాఁగా, మామితోఁపుల = మామిడితోఁపులయందు, విరుల = పువ్వులచేతను, పయి = ఉపరిభాగమందు, నడువఁబొల్పు = నడుచుటకు వల నగు, పురాతనతీర్థ కుండముల్ = ప్రాతసీటిగుండములు, ఆలరుఁ = వివస్తు.

తా. ఆపట్టణమందు మామిడితోఁపులలోనఁ బ్రాతబావు లుండు ననియును, నాబావులయందుఁ గలువలు మొదలయిన చానినాసనలు కర్పూర వాసనలవలె నుండు ననియును, లోవల వాలుగచేవలు చెఱలాడు ననియును, నీరుకోట్ల మునుగుచు లేచు యుండు ననియును, ఔని నిండిన పూలచేత నవి బావు లని తెలియరాక నడిచి పోవచ్చు ననిపించు ననియును, భావము.

శా. సాయంకాలములం దదీశమురజి శ త్సద్వస్వనద్దండుభి
స్సాయత్కహళికాప్రతిస్వతదోఁప స్తంజగర్భంబుల
స్త్రియం గేళీవని గులాయగవన శ ప్రోత్తిష్ఠ దస్తస్పర
స్థాయిశ్వేత గరుద్గరుత్పటపటా శ త్కారంబు గ్రంకారమున్. 72

1. మీఱఁగా. 2. కొలకొల. 3. త్సద్వస్వనద్దండుభి.

టీ. (ఆపురమందు) సాయంకాలములకు = సూర్యాస్తమయకాలములయందు, కేళిపని = లీలాద్యానమంద, కులాయ...బుక్ - కులాయ = గూండ్లనుగూర్చి, గమన = పోవుటకొఱకు, ప్రాప్తివత్ = లేచుచున్న, అంరస్య = పొలములలోన, స్థాయి - ఉన్నట్టి, శ్వేతగరుత్ = హంసలయొక్క, గరుత్ = తొక్కలచలనముబట్టి, పటపటాత్కారంబు = పటపటాత్కృతియను, క్రౌంచము = కంఠక్రొచ్చతియను, తదిత...త...రత్ = ఆశ్రీవిల్లిలత్తుగిరి, హిత స్వామియగు, మురళి = మన్నారకృష్ణనియొక్క, ప్పు = కోవెలయందు, స్వనత్ = మ్రోయుచున్న, దుందుభి = భేరులయొక్కయు, స్ఫాయత్ = స్పందియగు, కాహారం = బాగుగలయొక్కయు, ప్రాప్తిస్వనత - ప్రాప్తిస్వనముగల, తోవత్ = తోచునట్లు, పునఃకర్మములకు = పొదిగొట్టినవలెను, మ్రోయు = ధ్వనిజేయును.

తా. సాయంకాలములయందు విల్లిలత్తుగిరియందును నుద్భూతవనములలోని సరస్సులయందు హంసలు పహరించుచు చాలించి సూర్యుల బోవుటను లేచునప్పుడు వానితొక్కలచలనముబట్టి ధ్వనులు గంధధ్వనులు నివబడగా నప్పుడే యాపట్టణమందు స్వామి యగు మన్నారకృష్ణనితోనెల సుధాకౌలువులొ మ్రోసెడు భేరుల ధ్వనులు గాహారముల ధ్వనులు జ్యోతిని పొదిగొట్టినట్లు ప్రతిధ్వను లిచ్చుచున్నట్లు దోచు ననియు నప్పుడు పటపటాత్కారము భేరీప్రతిధ్వనిగాను క్రౌంచము కాహారప్రతిధ్వనిగాను దోచు ననియు భావము.

మ. *పాలయుం గాడ్పులునజ్జహాలయవదంభోజాక్షవక్షస్తుల

స్యలఘుస్రజ్జకరందబిందువుల బరణ్యారంపులబుణ్యంపులగం

పుల దాపత్రయి మింటి వీట నటనప్రద్యోగసజ్జీభవ

ల్లలనావర్జితకైశికతరితకన్హారాళి నల్లార్చుచున్.

73

టీ. వీట = ఆపట్టణముందు, ఉప . లక్ - ఉపక్ = ఉత్తరదిశయందు మహత్ = గొప్పదియగు, ఆలయవత్ = కోవెల గలిగిన, అంభోజాక్ష = మన్నారు కృష్ణనియొక్క, వక్ష = ఆకునెంపి, తులసీ = తులసీదళములయొక్క, ఆలఘు = గొప్పలగు, స్రక్ = మాలికలయందలి, మకరందబిందువుల = మకరందకణములచేతను, పుణ్యారంపు = అపూజనంబుధులగు, పుణ్యంపు = పవిత్రములగు, కంపులక్ = వాన నలచేతను, తాపత్రయిక్ = ఆధ్యాత్మికాధిభౌతికాధిదైవికము లనుతాపత్రయమును,

* (ఇది పడమైదుం గోవి లండయాక్ ఆను నటవ వ్యవహారమునకు సంస్కృతము.)

మీటిఁబాడిచి, నటన...శిన్ - నటన = నాగవాసమనెడు. ప్రోద్యోగ = ఉద్యోగమునకు, సజ్జధవో = ఆయుతమగుదున్న, లలనా = చారలొలచేతను, ఆవర్జిత = చెరువబడిన, కైశిక = కొప్పులవలన, షగిత = జాతిక, స్వలిరానిక = చెగులువ పూలచాలును, అల్లార్పునుక = పెట్టిన గరిగి నడక, గాఢపులు = చావీపులు, పాలయుక = వీచును. సహ్యాభ్యానము = సహ్యపర్వతమున భోగమునకును ప్రాసాదమునకును—సడపెరుంగులు లువలన రని నూ మున్నగు స్పృహ కేవలము దున్నదని వలన గలిగినది.

తా. ఆప్టణమందు స్యామి కోవెలధ్వజస్తంభము దున్న బంగారు మువ్వ మారకల మురద విడిచి మిమ్ము దేవతాసేయితైస్యము, సహమాను స్యామి కోవెలయందు యపూర్వమైతైగా వీచునట్టి పుష్పసౌరభాభావ, సుదయాటకత్తెల కొప్పుల చెరువల నల్లవల్లన గల్గుచు ముంపురము నగు సౌరభము గలిగి నంచరించు నని భావము.

చ. మలయప్రగాలి రేలు వళమాలి విమోనపతాక ఘల్లుమం

చులియం బసిండిమువ్వగమి ॥ నొక్కొక్కమాటు గదల్చు నుల్కి మి
న్నలము తడియ హేమవళితాంచలదంపక శౌఖలానం బ

తులు రొద నేయ వేగె నని ॥ కూడుదు రల్కలు ॥ దేరి దంపతుల్

టీ. (ఆపురమాంకు) మలయప్రగాలి = మలయపర్వతము, రేలు = రాత్రులయందు వన...తాక = చనమాలి = స్వామియొక్క, విమాన = కొడకము, పతాక = ధ్వజమును, పసిండిమువ్వగమి = బంగారుచితుల కలగుపును, సుల్లమంచుయొక్క, ఘల్లుమని ధ్వనికేయునట్లు, ఒక్కొక్కమాటు = ఒక్కొక్కసారి, గదల్చుక = కదిలిపోగా మిన్న...రుక = మిన్ను కలము = ఆకసమునకెడు, చులియ = ఆకావలన బుధియగు హేమవళితా = బంగారు సౌరభముయొక్క, అంచల = అంచలమును, చలపశౌఖలాదుక = సుపేగకొప్పులయందు, వళము = పువ్వము, తల్క = అదరిపాటుజేంది, రొదనేయక = కలకలబలుకగా, దంపతులు = ఆప్టణమందలి స్త్రీ పురుషులు, వేగె నని = తెల్లవారె ననుకొని, అల్కలుదేరి = ప్రణయకోపములను మానకూడుదురు = సుభాగింతురు.

తా. ఆప్టణమందు స్యామి కోవెలధ్వజస్తంభము దున్న బంగారు మువ్వ రాత్రులయందు మలయపర్వతము సోకి కదలి ఘల్లు మని యొక్కొక్క సా

చున్నాడు కాని నాకును అందుకు ప్రాధాన్యము వంబడి నున్న సుపేగ కొమ్మల
యందు నిద్రించుచున్న పక్షు లు భవనం జేయగా విని పక్షులు గూయించున్నవి
తెల్లదాటుచున్న నని భ్రమించి ప్రణయ కలహములు పొందుచున్న దంపతులు కోప
ములు మాని యప్పుడ రమితం సు భావము.

చ. కలమపు లెండుగు ధ్విడకన్యలు ముంగిట గాచి యుండి త
జలహునాభ గేహరురక్షాబము సారెకు బొక్కులాడం గొం
డెలవయి క్రమ్మ గ్రామ్యశరణితతి డించి పేవగంపలం
1దల మగుచున్న చెంగల పదండలం దోలుదు రిప్పుంబునన్. 75

స. కలమపు లెండుగు ధ్విడకన్యలు = క్రొడకన్యలు,
కలమపులెండుగు = రామపుష్ప విశేషము పగులయ, ముంగిట = గృహపురో
భాగమగు. కాచియుండి = కనిపెట్టియుండి. క్రమ్మ-ము-తక్ = అపట్టరాముడని, జలరు
హనాభ = స్వామియై, సారె = శారెయై, కలమపు = ఇట్టిపల్ల, సారెకు =
మాటిమాటికిని, బొక్కులాడం = ఆయెండబోసివడ్లు దిరుచుండగా, కొండెల
వైకి = తమకొండె నిగలవొనిగగా, కమ్మ = క్రమ్మించుటవై, గ్రామ్యశరణితతి =
పల్లెల స్త్రీల సముహము, డించు = అక్కడ నిడుకొనియున్న, పేవగంపలం =
పేమలచే నల్లనగలయ, 1. కలమగుచున్న = నిడుకొనుచున్న, చెంగలపదండలం =
ఎఱ్ఱకలువపదండలచేత, తోలుదు = పోజోపునరు.

తా. అగ్నిపుష్పము ము క్రొడకన్యకలు ముంగిళ్ల నెండ బోసియున్న పద్మకు
గానలియుండగా నచ్చటి స్వామిని ఎల్లవని వెల్లడు నిశ్చల యావడ్లు మాటిమా
టికి బొక్కుచుండగా నాల్గుల పల మజియుదాని గొట్టివ నొచ్చు ననియెడు
నాన్యశంకముచేచు, దిమిందెనిలపైకిరావచ్చి విక్రయార్థ మచ్చట దిచుకొని
యున్న గ్రామ్యస్త్రీల పేవగ పలంపి కలువపదంబు చేతనే తోలుదు రని భావము.

సీ. ఎదు రేగి సాష్టాంగ శ మెరగి పాద్యం బిచ్చి

నారికేళకటాస శ నముల నునిచి

నునుబోడపాత్రి గు శ ట్టిన దొప్ప గమితోడ

రంభావిశాలప శ నములు వటిచి

కాల్యన్న సూపాజ్య శ కుల్యాబహువృంజ

నక్షరదధులర్ప శ ణంబు జేసి

1. కలముగ నున్న. 2. స్త్రీణనము.

వార్చినపిదప సంవాహన మంఘ్రిల

కొనరిచి తాంబూల శ మొసగి కుశల

తే. మగిడి పోయెద మన్న ద శ వ్యసించి సిరికి

దగినసత్కృతి జేసి భేదమునామగిడి

యర్చు గావించు రెపుడు ని శ ట్లతిథు లైన

భాగవతులకు శిష్యులభాగవతులు.

7

టి. అప్పుడే = అప్పుడామందిరి. భాగవతులు = భగవద్గోవింధులు, అతి
 లైన = అభ్యంతరలైన, భాగవతులకే = భగవద్భక్తులకు, ఎదురేగి = ఎదురుగాబోయి
 సాష్టాంగము = కిరసాని సాలవక్ష భజనములనియెడి నిష్ఠాపాయములతో గూడునట్లు
 ఎరగి = ప్రణమిల్లి (ఇ. 'ప్రప్తవ. వైష్ణవో స్థావరస్థావరౌ' శమేదభవ' యన్నట్లు దం
 ప్రణామము జేసి యును), పాపము బిచ్చు = పాపప్రక్షాళనముజేసి, నారాధకటా
 నములకే = నారాధకృతులగు నిష్ఠనచాకలములకు, ఉపది = హర్షాదృఢై
 (సానాద్యసత్తానములు మున్నే తీర్చివేసి పునాదుగాన), యువోజపాత్తిక - యు
 మ్మదువగు, పోకపాత్తిక = పోకమృదర, కట్టిన = కట్టిన, దొప్పగమిలోడక
 దొన్నెలగుంపుతోగూడ, సంభావకాలభర్తములు = శిష్యులగుటయును, వటిచి
 ఆస్తీర్థముజేసి, శాల్యన్న...ల-శాల్యన్న = మియన్నమును, కాప = వప్పును, ఆ
 కుల్యా = నేతికాలవలను, బహుస్యాప = పెక్కుసంకల్పములు, క్షీరదగ్ధులు
 పాలుపెరుగులును, అర్పణముజేసి = అర్పణముచేసి, భాగనానరమ, వార్చి
 పిదప = హస్తప్రక్షాళన పాపప్రక్షాళనములకుక నాచమనముజేసిన యనంతరమంది
 అంఘ్రిల = వారిపాదములకు, సంవాహనము = మద్దినము, జనించి = చేసి (సా
 ముల దిసిక యును), తాంబూలమొసగి = విడిమిచ్చి, కుశలముడిగి = వారప్పటికి కే
 జేరి యుండగా గుశలప్రశ్నజేసి, పోయెద మన్నకే = వారే పోయెద మని చె
 లేని, (వీరు బలాత్కారముగా నింపుటకు స్వాతంత్ర్యములేనివారిగావున వెంటడిం
 దవ్వనిచి = దూరముగ ననిచి, సిరికదగిన = శమ కలిమికిం దగిన, సత్కృతి జేసి = సతా
 రముజేసి (సంభావన యిచ్చి యును), భేదమునకే = ఎడబాసిన దుఃఖముచేత
 మగిడి = తిరిగి, ఎపుడును = ఎప్పుడు, ఇట్లు = ఈవెన్నట్లు, వార్చగావించురు = పు
 శేయుదురు.

తా. సులభము. ఇచట భాగవతు లతిథులం బూజించి రనుట విష్ణుచి
 డీరీతిని భాగవతులం బూజించు నని సూచించుచున్నది.

శా.అం దుండుం ద్వయసద్వపద్వనదనుం ॥ డద్వండుం డశ్రాంతయో
గాందూబద్ధమధుద్విషద్ద్విర్వదుం డశ్చర్థాభిధానుం దురు
చ్ఛందోబృందతదంతవాగతనాసంజాతతజ్జన్య ని
ష్పంవదై వ్యతసుసంవిదాలయుండు నిశ్చ నిష్ఠుచిత్తుం డనన్. 77

టీ. ద్వయ...నుండు - ద్వయ = ద్వయమనుశ్రీవైష్ణవమంత్రమునను, సద్వ =
గృహమైనట్టియు, పద్వ = కమలగుడు టి, వరచుండు = ముఖముగలయట్టియు,
అద్వద్వండు = శీతోష్ణ సుఖదుఃఖములు లేనియట్టియు, అశ్రా...ండు - అశ్రాంత =
ఎడతెగని, యోగ = న్యాయయోగమునందు, అందూ = సుఖోచ్ఛేత, బద్ధ = కట్టబడిన,
మధుద్విషత్ = మధుగూడియుండనియందు, ద్విర్వదుండు = ఏయగు గలయట్టియు, దురు...
డు-దురు = బహువిధములయిన, ఛందః = మేదములయొక్క, బృంద = సమూహము
యొక్కయు, తదంతన్ = ఆపేరులయొక్క, వాగత = అంతములగు నుపనిషత్తుల
యొక్క, దాక్ = దాకములయొక్క, అపతనా-చదువిచ్చేతనే, సంజాత=పుట్టినట్టియు,
జన్య = ఆమపేదాంతజన్య మగుట్టియు, నిష్ఠు = చరచనియట్టి, వైవ్రత =
చిదిచిరీశ్వర భేదమైన, సురూప్ = మందజ్ఞానమునను, అలయండు = గృహమగునట్టి,
నిష్ఠుచిత్తుం డనన్ = నిష్ఠునందు చిత్తుము గలవా డనన్, అన్యథాభిధానుండు =
సార్థకనామధేయుం డగు చరమయోగి, స్మిక్ = సదాచారు సమత్తిచేయు, అందుక్ =
ఆశీర్వాదప్రసాదిండు, ఉయిక్ = నిసిండు.

తా. ఆ శ్రీనిల్లపుత్రునియందు నిరంతరము ద్వయహుసంధానము జేయుచు
సుఖదుఃఖములు శీతోష్ణములు సుగంధ పరాచుడు దిన నిరంతర యోగముచేత శ్రీస
తని వశపలుచుకొని మేదపేదాంతములు చదువకయే వాటివలన గలుగవలసిన నిశ్చల
వైష్ణవజ్ఞానమునకు దాని నివాసభూమియై విష్ణుచిత్తుండుసార్థకనామధేయముగల
యొకమహాయోగి నిష్ఠు గడియుండు నని భావము. (ద్వయ తిరుమాత్ర చరమ స్లోక
ములు వైష్ణవ సాంప్రదాయకములు).

వ. అష్టహీనురవరుండు ప్రకృతికంటె బరుండగు దన్నును, దనకంటె
బరుండగు పరమేశ్వరుం, బరమేశ్వర ప్రసాద బహుజననకృత సుకృత
ఫలరూప యగు నాచార్యకృపగు ప్తదానంబు నిధానంబు దెలిసిన
గతిం దెలుపగా, నాత్మీయతదీయశేష శేషిత్యసంబంధం బనాద్యంబుగా
దెలిసి యీతెలివి గలిగి యఖర్వనిర్వృతిం గాంచి సుఖించు పరమ
యోగికి బహుక్లేశదంబులగు చదువులం బనియేమి యీవివేకంబు

లేనివాని హేతువాదంబు ధాతువాదంబు, కాణాదంబు స్రాణాదంబు, కాపిలంబు చాపలంబు, మీమాంస హింస, వ్యాకరణం బశరణం బటుగాక చదువ దొరకొనిన నరునకుఁ గాలంబు నాలంబు విఘ్నంబు లఖిలోద్యమఘ్నంబు లందులకు సామగ్రి గిటకిటన, గొంతెఱుంగ నగు మదంబు పుటపుటన, దుదఘుట్టు జదివెనేనియు సముత్పన్న విజ్ఞానం దై త్రైగుణ్యావిషయంబులగువాని నానీతధాన్యండు నిష్ఫలంబైన పలాలంబును నాల్భరుధుండు శిక్తికంబును విడుచుచుండునైన విడువ వలయుఁ గావున శాంతిదాంతిపంతంబు¹ బరమైకాంతియైన నాకు మొదల నివి యధిగమింపం దుద విసర్జింప నేమిప్రయోజనంబు ; వాచిభంజనంబు రాజరంజనంబును జేయుచుం బునర్జననంబులకు విసువనిజనంబులకుఁ గానిష్టు మాదృశులకుఁ దదీయఖ్యాతి యీతి, లాభంబు, ఊహంబు, పూజనం బుద్వేజనం బని వితర్కించి యుర్వరఁ బూర్వంబున సౌవీర్యహరమణునకు గౌరవం బంగీకరించి బోధించి ముక్తికనిచిన భరతభూమి సురవతంతులునుబోలె దుర్విభావ్యబోధుండై పరమపదంబునను భాగవతుల కప్రాకృతంబులగు బహుభద్రమూర్తులు భరియించి భగవత్పరిచర్య నేయటకుండు బరమపురుషార్థం బగుట యొజిగి యచటి రథచరణపాణిమాలికాకరణకైంకర్యంబున కంకురితకౌతుహలుం దై చేయుచుండె, మఱియును.

78

టీ. అమృహిసురవరుండు = ఆబ్రహ్మహోత్రముండు (విష్ణుచిత్తుండు) ప్రకృతి కంటె = ఇరుపది నాల్గు శత్రుములగుల యచిత్తురంటి, పనుండగు = పేదైన, తమ్ముఁ = జీవు ననుట, తనకంటె = బరుండగు పరమేశ్వరుండు = బ్రహ్మమును, ఆనఁగా = 'శివోరస్పర్శభూతానాం హృద్యేక్షేర్జ్ఞనశిష్టతీ, భ్రామయన్ సర్వభూతాని యస్తారూఢాని మాయయా.' అను తెఱుంగున దనకంతర్యామి యగు పరమేశ్వరు ననుట. పరమే... రూప = పరమేశ్వరప్రసాద = భగవద్వక్త్రహమపలన నైన, బహుజన = పెక్కుజన్మముల యందు కృత = చేయఁబడిన, సుకృత = పుణ్యములను, ఫలరూప యగు = ఫలస్వరూప మగు, ఆచార్యకృత = గురుకారుణ్యము (ఇది కర్తృపదము), గుప్తదానంబు = పూర్వజన్మందుఁ జేసిన యేకాంతదానము, నిధానంబు = చెరిసినగతికొ = నదోజ్జన్మందు నిశ్శేషమును చెరిసిన తెఱుగున, తెలుపఁగా = తెలుపఁగా, అనఁగా సకలమేవ శాస్త్రపురా

1. పరమైకాంతికునకు; పరమైకాంగి నైననాకు. 2. (య) పరమ,

శరీరములకు సారభూతమైన చిదచిదీశ్వర తత్త్వత్రయజ్ఞానమును బహుజన్మకృత
సుకృతలబ్ధమైన యాచార్యకృప తేటపఱచిన కనుట. శ్రు. 'అచార్యదేవోభవ' యని తైత్తి
రీయశ్రుతియందును, 'అచార్యవాత్ పురుషోపే' యని ఛాందోగ్యమందును, 'యస్యదేవే
కరాభక్తి ర్యథాదేవే' ధాగురా, తస్యైతేవధితాహ్యధాః ప్రకాశులే మహాత్మనః.' అని
కఠవల్లయందును, 'దేవతాయాగురోత్తైస్స మూత్రస్యాపి ప్రక్షీర్తనాత్, ఐహికాముష్మి
కాస్థిర్నిర్విజహ్నోస్తి కసత్సనః' అని పుగాణాశముచ్చయమందును, 'యస్మా ద్దేవోజగ
న్నాగో కృత్వా మర్త్య మయూరమిదం, మన్నా నుష్కలే గోకాత్ కారుణ్యాచ్ఛాప్త
పాణినా, తస్మా ద్భక్తి ర్గుకా కార్యా హసారఫమభిరుభి.' అని పాంచరాత్రమందలి
జయూర్నియ సాహిత్యమును, 'చంద్రవ్యూహం త్యక్త్వా శాస్త్రగమ్య తు యస్మిన్రేతే,
హస్తస్థ ముత్తా స్త్వేవ సూక్ష్మం నోఽభినా నతి. సులభతు గురుం త్యక్త్వా మర్లభం
యశిపాసతే, బద్ధం శ్రుత్వ స్వం మూఢో గుప్త మస్వేషలి క్షితౌ' అనునీమొదలగు
ప్రమాణములచేత నాచార్యకృపయే ప్రధాన మని యెఱుంగఁదగినది. ఆత్మీయ...బు -
ఆత్మీయ = తనసాబుధము, భక్తియ = ఆపరమేశ్వరసాబుధ మను. శేష = భృత్యత్వ
సాబుధము, శేషిత్వసాబుధము = స్వామిత్వసాబుధము, అనామ్యబుధాః దెలిసి=అనాది
స్థితి మని యెఱింగి. హితవిగఁగి = హితానము గఁగి, అభివృద్ధి=అభివృద్ధిమను, నిర్వృతి
గాంచి = సుఖమునుజెంది, సుఖించు=సాగిసెడు. పరమయోగీకృత్=మహాయోగీశ్వరునకు,
స్థితి. 'శాస్త్రజ్ఞానం బహుస్థలం బుద్ధేర్చిత్తనకారణోద్భవంబు, బహుస్థలంబులగు = బహు
ప్రయాస కరమలగు, చదువులు వినియోగించుచువులచేసేమివని, 'అవి వేకుబులేనివాని =
హితానములేనివానియొక్క, హేతువాదము = కారణవాదము, ధాతువాదము =
లోపఁబడిమార్గత్రయ, కారణాదము = తర్కశాస్త్రము. ప్రాణాదము = ప్రాణహారము,
కాపిలంబు = సాంఖ్యమతము, చాండలంబు = సేశ్వర నిరీశ్వరభావభేదములచేత
బుద్ధి చాంచల్యకరము, మిథ్యాస = అగ్నిప్రేక్షించి కర్త కాండవిషయము, హింస =
పరప్రాణావహిణి, వ్యాకరణంబు = శబ్దశాస్త్రము, ఆశరణంబు = రక్షించునదిగాదు,
చదువు దొరకొనినక = పరిచయం కుపక్రమించెనేని, కాలంబు నాలంబు = కాలము
చాలదనియు, అనయతల మనియును, విఘ్నంబులు = అంతరాయములు, సకలోద్య
మఘ్నంబులు = సర్వకార్యనాశకంబులు, లింగదులకు = శాస్త్రాభ్యాసమునకు, సామగ్రి =
సాధనసంపత్తి, కింకరీటన = మిక్కిలి కొంచెము, కొంతెఱుంగనగుమదింబు పుటపుటన =
కొంతదెలియఁగానే గర్వంబు పుటపుటన పాదమును; పలంబు = ఉడుకుపాట్టు,
సిగ్ధంబు = మైనము, హతి=హతిబాధ, ఉద్వేగంబు = భయంకరము, గౌరవంబు =
గురుత్వమును, రక్షచరణపాణి = చక్రపాణియగు మన్నార్కుకృష్ణుని. కడమది సులభము.

తా. సులభము.

క. న్యాయాస్తి తవి త్తంబున

నాయోగీశ్వరుడు వెట్టు १ నన్నం బాప్రా

లేయ పటిరాచల ప

ద్యాయాతాయాత వైష్ణవవావలి కెల్లన్.

79

టీ. ఆయోగీశ్వరుడు=ఆదిష్ఠుచిత్తుడు, న్యాయాస్తి తవి త్తంబున = న్యాయా
స్థిత ధనముచేతను, ఆప్రాలేయ పటిరాచల పద్యాయాతాయాతవైష్ణవవావలి కెల్లన్ =
హిమాచల మలనూచలముల మధ్యహస్తాశ్శలై వచ్చుచు బోవుచుండెడు వైష్ణవ సము
దాయమున కెల్లను, అన్నము వెట్టున్. 'సరశి ప్థతిః పద్మా' యని యమరుడు.

తా. సులభము.

చ. గగనము నీరుబుగ్గ కెనగా జడివట్టిననాళ్లు భార్య క

న్యోగ సొరకుండ నారికెడపుంబొటియ 1ల్లవలించి 2వండ న

య్యగవల ముంచిపెట్టు గలమాన్నము నొల్పినప్రప్స నాలుగే

న్బొగిపినకూరలు వడియనం ల్వగుగు ల్పెగుగు స్ఫుతః తన్. 80

టీ. కర్తృప్రప మధ్యాహ్నము. ఆయోగీశ్వరుడు, గగనము = ఆకాశము,
నీరుబుగ్గ = పర్వతావలయయాడి సుతరభారా నీరు పై పడి పచ్చెడియాటకు
ఎనగాన్ = సప్తశముకానగా, జడివట్టిననాళ్లు=పర్వతపట్టిన దినములయందు, భార్య=
తనయిల్లాలు, కన్ = శేత్రములోని, పొగసొరకుండన్ = ధూమము ప్రవేశింపకుండ,
నారికెడపుంబొటియలు = నీరు వెడలించి యెండించిన యెడనీటిటెంకాయబొండ్లములు,
తవులించి-ప్రాయులో నంటించి, వండన్=పాకముఁ జేయుగా, అయ్యగవలన్ =
ఆటెంకాయ చిప్ప యబకలచేతనే, కలమాన్నమున్ = పరియన్నమును, ఒల్పినప్రప్స=
ఒల్పుప్రప్సను, నాలుగేన్బొగిపినకూరలున్ = నాలుగైదుపొరటిన కూరలును, వడియ
ములు=వడియాలును, వరుగులు = శుష్క-శాకములును, పెరుగున్ = దధియును,
స్ఫుతః తన్ = ఆజ్యసిక్త మగునట్లుగా, ముంచిపెట్టును = స్ఫుష్ణుతిదధికిఁ బూర్వ
మన్వయించునది.

చ. తెలినులివెచ్చయోగిరముఁ १ దియ్యని చారులుఁ దిమ్మనంబులున్

బలుచనియంబళు ల్పెఱకుసా లెడనీళ్లు రసావళు ల్ఫలం

బులును సుగంధీతజలము ల్గడపించెలు నీరుఁ జల్లయు

న్వెలయంగ లెట్లు భోజనము १ వేసవిఁ జందనచర్ప మున్నుగన్. 81.

1. ల్లలించి. 2. వడియ.

టీ. వేసవి = గ్రీష్మర్తువందు, చందనచర్మ = చందనాలంకారము, మున్నుగ = మొదలుగాగా, (ముందు చందన మిచ్చి యుతుట), తెలియనివెచ్చయోగిరము = తెల్లనై ముదోష్ణమగు నన్నంబును, తియ్యనిచారులు = తియ్యజారులును, తివ్వనంబులు = ముట్టిగవులును, పలంచని యంబులు (అంబరశబ్దబహువచన మంబులనియునుగలదు), చెఱకుపాలు = ఇత్తురసములు, ఎడసిట్ల = లేతబెంకాయసిట్లు, రసావళులు = విశేషములును, ఫలంబులు = కడళిరసాలాదిఫలములును, సుగంధిశీరజలములు పట్టి పేర్లు మొదలగునానివలన బలిమళించు చల్లనగు నుదకములును, పడసింజెలు = పడను బోగొట్టునట్టి ఊరవేసిన లేతమామిడి పింఠియలు, నీరుజల్లయు = నీరుమట్టిగయును, వెలయంగ = ప్రసిద్ధమగునట్లు, భోజనము బెట్టు = ఆహార మొసంగును. రసావళులు భక్ష్యవిశేషము లనుటకు బొసఁగినదిగా రిచ్చినయందాహరణము:—
క. తనముట కప్పు డాయిల, మొనరించిన కన్యకాదాని, లాలుకురసావళులు మినపవడలును జూడ, ప్లులు గోమమసిడిమటులై గలవెనె” (విష్ణు. 3. ఆ. 377వ.) ఆతిరసములు గావలయు. రా. సుగమము.

మ. పురుగుందావి నవోదనంబు మిరియంపుంబొల్లతోడ జట్టిచు
య్యను నాదాటనికూరగుంపు ముకుమం १ దై యేర్చునావం జగు
గొను పచ్చల్లను బాయసాన్నములు నూరుంగాయలున్ జేసులు
క్కును నేయం జిలుపాలువెల్లువుగ నాహారం బిడు స్సీతునన్. 82

టీ. సీతున్ = శీతకాలమందు, పురు...బు-పురుగుందావి = పురుగుదావులను పేరుగల కలమ విశేష సంబంధియగు, నవ=నూతన మగు, ఓదనంబు = ఓగిరమును, (వేడివేడి యన్న ముటు - పురుగు రాజనము లుష్ణప్రధానము లని వైద్య శాస్త్ర మందుఁ బ్రసిద్ధము గనుక నాశీతకాలమున కుచితములు), మిరియంపుంబొల్లతో = మిరియముల పొడులతోడ, చట్టి=భాండ విశేషము, చుయ్యునాదు = చుయ్యునుచు మ్రోసెడు నాదము, అఱిని = నశింపని, కూరగుంపు = కాకసమూహము, (మిరియాల పొడితోఁగూడఁ దిరుగఁ బోసిన నాదము వదలకమున్నే యుతుట), ముకుమంబై = ముక్కులోని జుబ్బును మాన్పు నౌషధమై, ఏర్పు = చుఱచుట మనియెడు, ఆవ = ఆవాలపిండి చేతను, చిగుగొను = న్రుచ్చియెత్తిన, పచ్చల్లను, ఊరుంగాయలును = ఊరుగాయలును, చేసులుక్కునునేయున్ = చేతిమీదఁబడఁగానే యుష్ణత గనుపించెడు ఘృతమును, చిలుపాలున్ = సగ మివురఁ గాచినపాలును, వెల్లువగ = సమృద్ధి యగునట్లుగా, ఆహారం బిడున్ = భోజనమువెట్టును, ఈపద్యంబునందు, ‘నుమ్రోతక’ అను ౪—5

అను సూత్రబలమువలన బురుగుదాని యరునెడ బూర్ణమీదువును 'సంస్కృతపదేన పరిమిత మాంధ్రపదం కర్తృధారయో భవతి' యను సూత్రమువలనను, 'ఆంధ్రం వడ్వర్ణ పర్యంతం సంస్కృతేన సమస్యతే' యను సధర్వశోక్తివలనను, పురుగుదానినబోదనంబు కర్తృధారయనమానంబును బ్రయుక్తంబు లయ్యెను. తా. సుగమము.

చ. కదలిగభీగపుష్పపుటికాచ్చటఁ జేతుల నిప్పిండిపైఁ

గుదురుగ నిల్చి యోపుగతి య గూనల నూనియ నించి త్రాట ను

న్నదికినశాటి వ్రేల నది య నొక్కటఁ గ్రుంకిడి వత్తు రెందతే

వదలక యాతనింట శనివారమున స్పృహదేశివైష్ణవుల్.

83

టీ. ఆతనింట = ఆవిష్టుచిత్తునింటను, (ఇచ్చట వస్తుస్థమున నివ్వసాధి), పరదేశివైష్ణవుల్ = అభ్యాగతు లగువైష్ణవులు, శనివారమున = ముద్రాచారమునాడు, కదలి...టక = కదలి = ఆరటియొక్క, గభీర = లోతగు, పుష్పపుటికా = పూదొన్నెల యొక్క, ఛటక = సమూహమును, చేతులక = హస్తములయందు, ఇప్పిండిపైక = తలఁ బులిముకొనుటకు నూటిని మధుకశిష్టముమీదను, కుదురుగ = తొలగఁకుండునట్లు, నిల్చి = పాదుకొల్చి, ఓపుగతిక = చాఁచనీతిక, గూనలనూనియ = గూనలమునాభాండముల లోని, నూనియ = తిలతైలమును, నించి = నిండించి, త్రాటక = దారమందు, మున్నది కిని = పూర్వధాత మగు, శాటి = వస్త్రము, వ్రేలక = వ్రేలుచుండఁగా, నదిక = ఏటి యందు, ఒక్కటక = ఒక్కసారిక, గ్రుంకిడి = స్నానము జేసి, ఎందతే = అనేకు లనుట, వదలక వత్తురు = విడువక తిరిగి వత్తురు.

తా. ఆవిష్టుచిత్తునియింట శనివారమునాడ నేను లగు పరదేశివైష్ణవులు తమ తమ యభ్యాగన స్నానముకొనుట నిప్పిండి నూటి యొమ్మిదవ పేటలో పెట్టుకొని దానిమీద నరటిపూవు దొన్నెలు పెట్టుకొని పనిలో దమకు గావలసినంతయు కాచిష్టుచిత్తుని యింటిలో హసలకు బోసి యున్ననూనె తామే పోసికొని స్నానానంత రము ధరించుకొనుటకై ధాతవస్త్రములు త్రాడునకు గట్టి తాళక యొకచేతఁ బట్టు కొని నదికిం బోయి యచ్చట సభ్యంగన స్నానము జేసి వత్తు రని భావము.

శా. ఆనిష్ఠానిధిగేహసీను నడురే యాలించి నన్ద్రోయు నెం

తే నాగేంద్రశయాన(ను) పుణ్యకథలుం దివ్యప్రబంధాసును

ధానధాన్యము నాస్తి శాకబహుతా య నా స్త్యుష్ణతా నా స్త్యపూ

పో నా స్త్యోదనసౌష్ఠవం చ కృపయా య భోక్తవ్య మన్దాటలున్. 84

టీ. ఆని...మన్ = ఆనిష్ఠానిధి = సదాచారమునకు నిక్షేపమున యాచిష్టు చిత్తునియొక్క, గేహసీమన్ = గృహసీమయందు, నడురేయి = అర్ధరాత్రమందు,

అలింగిత = విన్నను, ఎంతే = మిక్కిలి, నాగే...లు = నాగేంద్రశయాన = శేషశాయియగు స్వామియొక్క, పుణ్యక్షేత్రం = పవిత్రక్షేత్రము, దివ్య...ము = దివ్య ప్రబంధ = ద్రావిడ ప్రబంధముయొక్క, అనుసంధాన = పారాయణముయొక్క, ధ్యానము = ధ్యనియును, శాకబహుతా = కూరలబాహుళ్యము, నాస్తి = లేదు, ఉష్ణతా = వదారములందు వేడిమి, నాస్తి = లేదు, అపూషః = పక్ష్యారము, నాస్తి = లేదు, ఓషణస్సౌష్ఠ్యం చ = ఓషణ = ఓరిమయొక్క, సౌష్ఠ్యపంచకక్షయము, నాస్తి = లేదు, కృపయా = దయచేతను, భోక్తవ్యం = ఆరిగింపదగినది, అన్తాటలు = అనియెడు వాక్యములును, మ్రోయు = ధ్వనిసేయును. ఈవ్యమండలం గేవలసంస్కృతవాక్యములుండి నను ననియెడు సమకరణము గలిగినది గావున, 'అనుకృతేస్తవాక్యంతు' అనుసూత్ర బలమువలన జెల్లును. భోక్తవ్య మనుచోట 'అహమాదీనాం ద్విత్వ' మను సూత్రముం బట్టి ద్విత్వంబు రావలయును. ఇనను, ఙ్గి. 'శబ్దానా మన్యభాగేషు యోగసంస్కారః ప్రదృశ్యతే, తస్యా విపరీతమస్యా స్పృష్టత్ర కవిసప్తతే' 'పదేశు తద్య దాద్యంతే వాద్విత్వం హరిసప్తతే' అను నధర్వణోక్తిలవలన ద్విత్వాభావమై యుచున్నారమునకు మకారము వచ్చెను. మూడవపాదమందు నిత్యసమాసములంద జేరిన నాస్తిపదమున కనునాసికయలి.

తా. అవిష్టచిత్తుని గృహమందు బగటిపూటలయందే కాక అర్ధరాత్రమందు వినబోయినను శేషశాయిపుణ్యక్షేత్రం జేష్ఠకొనువారి కంతనాదములును, దివ్యప్రబంధముల రవములును, భోక్తలతో నావిష్టచిత్తుడు కూరలు లేవు సాచము వేడిగాలేదు భక్ష్యములే దన్నముకూడ నొప్పిదముగా లేదు, కృపచేతనే యారగింపవలయు నని చెప్పెడి యుపచారవాక్యములును వినంబడు నని భావము.

తే. ఇత్యైతంగున నవై వ్యష్టవోత్తముండు

జాగరూకతః తైర్ధికభాగవతుల

కితర మెటుగక యెవ్వ రేమేమి వేడి

రలయ కవి పెట్టి సుతుష్టి సలుపు చుండె.

85

టీ. అవై వ్యష్టవోత్తముండు = వైష్ణవశ్రేష్ఠుడగునా విష్ణుచిత్తుడు, జాగరూకతః = పాచ్చరిచేత, తైర్ధికభాగవతులకు = తీర్థయాత్రాపదులగు భగవద్భక్తులకు, అలయక = ఆయాసము నొందక, ఎవ్వ రేమి వేడిరి = ఎవ్వ రేమి యడిగిరో, వారికి. కదమ సులభము.

తా. సుగమము.

శా. బాలార్కాంతువిజృంభితామల శరరత్నద్భాక్ష పద్మాక్షమా
 నీశాజాంబవతీశ యీశబలభిన్నీరేరుహోద్భూతది
 క్షాపూమూల్యశిరోమణిద్యుతికనశతాద్భాజ్జ పాదాబ్జపా
 లాలంకారకచావలీమకరదీప్యత్కుండలంచన్దుఖా.

86

టీ. బాల...క్ష - బాలార్కా = లేతసూర్యునియొక్క, అంశు = కిరణముల
 చేత, విజృంభిత=వికసింపజేయబడిన, ఆమల = నిర్మలములైన, శరత్ = శరర్కాల
 మందలి, పద్మ = కమలములవంటి, అక్ష = నేర్తములు గల్గినట్టివాడా, (ఇది మొద
 లుగా శ్రీవేంకటేశ్వరునకు విశేషణములు), పదా...శ-పద్మా = లక్ష్మీదేవికి, దయా =
 భూదేవికి, నీశా=నీశాదేవికి, జాంబవతీ = జాంబవతీదేవికి, ఈశ = నాథుడా, ఈశ
 ...జ్జ-ఈశ = శివునియొక్కయ, బలభిః=ఇంద్రునియొక్కయ, నీరేరుహోద్భూత -
 నీరేరుహా=కమలమంద, ఉద్భూత=పుట్టిన బ్రహ్మయొక్కయ, అమూల్య = వెలబెట్ట
 రాని, శిరోమణి = శిరోరత్నములచేత, కనశ్ = ప్రకాశించుచున్న, పాదాబ్జ = పాద
 పద్మములగలవాడా, (శివుడు మొదలగు దేవతలచే నమస్కరింపబడియెడువా
 డుట), పాదా...ఖా - పాదాబ్జ=చనితినాటి చుగ్గరివంటి, 'పాదారక్షణి')
 తుర్వాంశా' అని యనుచుండు, ఖాల = లలాటమునకు, అలంకార = అలంకార మగు,
 కచావలీ = ముంగురులచేతను, మకర = మకరాకారములచేత, దీప్యత్ = ప్రకాశించు
 చున్న, కుండల = కర్ణభుషణములచేతను, అంచత్ = నివ్వచున్న, ముఖా = నెమ్మెగము
 గలస్వామి. తా. సుగమము.

క. జలచరకిటిహారివటుభృగు, కులరఘుకులనీరిబుద్ధఘోటి ప్రముఖి

జ్వలజనికృతజనరత్నా, యలమేల్తంగాభిధేందీరాలయవత్నా. 87

టీ. జల...త్నా - జలచర = మినహూర్తములును, కిటి = పరాహుమును, హరి=
 సింహమును, వటు = బ్రహ్మచారి యగువామచుండును, భృగుకుల = పరశురాముం
 డును, రఘుకుల=శ్రీరాముండును, నీరి = బలరాముండును, బుద్ధ=బుద్ధుండును, ఘోటి =
 అపతారములచేత, కృత = చేయబడిన, జనరత్నా = ప్రజాసరత్సణము గలవాడా,
 అలమే...త్నా - అలమేల్తంగా=అలమేలుమగ యనెడు, అభిధా=పేరుగల, ఇందిరా=
 లక్ష్మీదేవికి, ఆలయ-నివాసమగు, వత్నా=వక్షాభలముగలవాడా. తా. సుగమము.

భుజంగప్రయాతము—

బలద్విద్వినిర్దిష్టపాథోధరోరూ

పలాసారథారాతపశ్రీకృతాద్రి

ఫలన్యర్థచాణూరభంగోగ్ర¹ బాహు

కళాకృత్తకంసా శిఖిండావతంసా.

83

టీ. బల...గ్రీ - బలద్విత్ = దేహస్రనిచేత, వినిర్దిష్ట = నియోగింపబడిన, పాథోధర = మేఘములయొక్క, ఉరు = గొప్పలగు, ఉపల = పాహుములయొక్క, అసోధారా = ధారావర్షమునను, ఆశప్త్రీవృత = గొడుగుగాఁ జేయబడిన, ఆగ్రీ = గోవర్ధన గిరిగలవాఁడా, ఫుల్ = పగులుచున్న, మూర్ధ = శిరస్సుగల, చాణూర = చాణూరిమల్లునియొక్క, భంగ = సంవరముచే, ఉగ్ర = వాడిమి గల, బాహు = బాహువులుగలవాఁడా, కళా = కళాసంభాగం యల్పరమకాలమందు, కృత్త = నటుకఁ బడిన, తంసా = తంసుడు గలవాఁడా, శిఖి...సా - శిఖిండ = నెమిలిపింఁగము, ఆవ...సా = తోర్రాగముగాఁ గలవాఁడా, బాహుర్ధరా = యనుపాదమున గడియప్రానుల పుట్టి భుజములచేత నని అర్థము. 'వృష్ణ-మృదంగ-నా' యని యమరుఁడు; అపక్ష మనఁ గృత్తకంసా యనియే ప్రైవము. తా. సుగమము.

మ. ఇది కర్ణాటధరాధృతిస్థిరభుజాహేవాకలభే భరా
దుదయోర్విధర తత్పత్త్యవ్యకృతసంవ్యాపాయనోష్టిష ర
త్నదృగంచత్పద కృష్ణరాయ పసుధాభ్యుదీతాముక్తమా
ల్యదినాశ్వాసము హృద్యపద్యములనాద్యంతైమహిం బొల్పగున్.

టీ. ఇది = కర్ణాటధరము, కర్ణాట...దన్ - కర్ణాటధరా = కర్ణాటభూమి యొక్క, ధృతి = ధరించుటయందు, స్థిర = నిశ్చలమైన, భుజ = బాహులయొక్క, హేవాక = విరాసముగలయట్టియు, లభ = పొందబడిన, ఇభరాట్ = గజపతియగు రుద్రునియొక్క, ఉదయోర్విధర = ఉదయగిరియందలి, తత్పత్త్యవ్య - తత్ = అటుచుని యొక్క, విశ్వవ్య = వినత్యయగు ప్రహరేశ్వరినిచేత, కృత = చేయబడిన, నవ్య = నూతనమగు, ఉపాయన = కానుకయగు, ఉష్టిష = కిరీటముయొక్క, రన్న = రత్నముల యందలి, దృక్ = దృష్టిచేతను, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, పద = పాదములగల, కృష్ణ రాయపసుధాభ్యుదీత = భూమిశ్వరుఁడగు కృష్ణరాయలచేత, ఉదిత = చెప్పుబడిన, అముక్తమాల్యదన్ = అముక్తమాల్యద యనుగ్రంథమునందు, హృద్య = మనోజ్ఞములగు, పద్యములన్ = పద్యములచేత, అశ్వాసము, అద్యంతై = ప్రగమమై, మహిన్ = భూమి యందు, బొల్పగున్ = ఒప్పుచు.

1. బాహుర్ధరా.

తా. కృష్ణరాయలుగజపతి పినతండ్రి యగుప్రహరేశ్వరుఁ డుదయగిరిదుర్గము మీఁద నుండఁగా నచ్చటి కేఁగి యతనితలఁ ద్రొక్కక స్నానము సేయ నని ప్రతిభిఁచేసెఁ గావున, సేనలు లగ్గలు పట్టఁగా నాప్రహరేశ్వరుఁడు భయపడి తనతలకు బదులుగాఁ గిరిటము రాయలకుఁ గానికఁ జేయుటవలన నది చూచి త్రొక్కె నని భావము.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తి ముద్రోపాసనాసమాసాదితాఖండ సాహితీ ధురీణుండు నాల్లేయగోత్రపవిత్రుండును వాఙ్మలంకరపయోరాశిరాకాసుధాకరుండు నగు రామస్వామికౌస్త్యచేత ననేకపూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయంబులఁ బర్యాయబోధించి రచింపఁబడిన రుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యదావ్యాఖ్యానంబునఁ బ్రగమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు ఆముక్తమాల్యద

సవ్యాఖ్యాసము

ద్వితీయాశ్వాసము

క. శ్రీనయనకునలయుగళా

సూనబోధ్యాన్నయితస్త్రితోజ్జ్వలముఖ ! దై

త్యానీతసురశ్రీపున

రానయనక్రమణ ! వేంకటాచలరమణా !

1

టీ. శ్రీ...ఖ - శ్రీ = లక్ష్మీదేవియొక్క, నయనకునల = కలువలమంటికన్నుల
యొక్క, 'కునలచాసితాంబుజే' అని వైజయాలి, యుగళ = రెంటికి, ఆనూన = అధిక
మైన, బోధ్యాన్నయిత = వెన్నుమైన, స్త్రిత = చిఱునవ్వుచేత, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించు
చున్న, ముఖ = పడనముగలయట్టివాడా! (అనగా స్వామియొక్క చిఱునగవు మహాలక్ష్మీ
కన్నులను సంతత వికాసహేతువై యున్న దనుట), దైత్య = రాక్షసులచేత, ఆనీత =
ఆపహరింపబడిన, సుర = దేవతలయొక్క, శ్రీ = సూర్యుడయొక్క, పునరానయన = మరలఁ
కొచ్చునట్టి (అనయనశబ్ద మిచట ధర్మపరము), క్రమణ = పాపవిశేషముగలయట్టి
వాడా!, వేంకటాచలరమణా = పాకకోశ్వరుడా యని సంబోధనము.

తా. గ్రంథార్థ యాశ్వాసాది యగుటచేసి, 'మంగళాదీని మంగళమధ్యాని
మంగళాంతా' నీత్యాదిప్రమాణపచనముచు బట్టి యిట్లదేవతా స్తరణాత్మక మంగళా
చరణ పూర్వకముగా శ్రీ వేంకటాచలపతి నవధరింపు మని పఠించుచున్నాఁడనుట.

వ. అవధరింపు మాసమయంబున బౌండ్యమండలంబున.

2

సీ. వీవీట (టి) సతులపాలిండ్లపై గంబూర

నవహారములచిప్పకవులచు మాన్పు

మలయజల బేవీట ౧ దొలుచెక్క దులిచి మే

డలకడ్డ మిగుల భూములకు డిగ్గం

గలఁచు నేవీట (టి)సిం శ హాళగజంబులగాలి

చైత్రవేళ నుదగ్గి శాగజంబు

దాల్తు రేవీటిస్తా శక్తనభూపనిర్దాల్య

మరకతంబులు పెరిగి ధరణిపతులు

తే. కపివరనియుక్తగిరిసదృశ గృహననిలయ

గాత్రగాహితకనకము శక్తాకవాట

గోపురావేదితోచ్చతా శ్చోభ్యవప్ర

దనరు దక్షిణమధుర సాం శ్రద్ధమధుర.

3

టీ. ఏవీట = ఏకట్టణముందు, సతుల = స్త్రీలయొక్క, హారిద్ధవై = పున
ములమీఁది, గంబూరి = (లఁదిని) కర్పూరము, నట...చు - సుఖ = సుతనకులైన,
కూరముల = మత్తాపనిములయొక్క, చిహ్నుఁడు = శుక్తిసంగ్రహమును, మాన్యుక్ =
చోగొట్టుచున్నదో (అనఁగా ముప్పుఁజూపు లంఘితి యయ్యెడి తామ్రవర్ణినిపక సమాప
మున నుండువారుగాన నప్పటికప్పుడు తెచ్చినకొంచు వదలని ముత్యాలహారములు ధరించు
చున్నా రని భావము), ఏవీట, మలయజంబు = శ్రీగంధపుష్పములు, తొలుచెక్క
దులిచి = మొదటిచెక్కరిసి, మేడలకిడ్డ = మేడలపందెట్లగా, మిగులు = మిగిలి
నవి, భూములకు డిగ్గ = ఇరవైశములకు దిగుమలి యగునో (అనఁగా నాపట్టణమందలి
మేడలన్నియు నుత్తమ శ్రీగంధములచే గట్టబడియున్నవనుట), ఏవీట, సింహాళగజం
బులగాలి = సింహాళదీప్తమునందు బుట్టినయేనుగులయొక్కవాయువు, చైత్రవేళ =
వసంతకాలములయందు, ఉ...బుక్ = ఉత్తరపుదిక్కునంగున్న యేనుగును, కల
చుక్ = చెవరఁజేయునో, (అనఁగా నాపట్టణమందలి గజంబులు సింహాళదీప్తమున
బుట్టినవంటివి సింహాళరీరవాసనపంటి వాసన గలవి యనుట), ఏవీటి...లు - ఏవీటి,
ప్రాక్తన = పూర్వములగు, భూప = రాజులయొక్క, నిర్దాల్య = ధరించినదవేసిన, మరక
తంబులు = వచ్చులను, పెరిగిధరణిపతులు = ఇతరరాజులు, తాల్తు = ధరించు
చుందురో (అనఁగా నుత్తమరత్నములకాపట్టణ మునికివట్టుగా నుండెనుట), క...వప్ర
కపివర = సుగ్రీవునితో, నియాక్త = నియోగించబడినట్టి, గిరి = చర్వరములతో, సదృక్ =
సరిపోలునట్టి, గహననిలయ = కళులయొక్క, గాత్ర = శరీరములచేత, గాహిత = ప్రవే
శించబడిన, కనకముక్తాకవాట = స్వర్ణయుతమైన ముత్యాల తలుపులుగల, గోపుర =
పురద్వారములచేత, అవేదిత = తెలియజేయబడిన, ఉచ్చత = పొడవుచేత, అశోభ్య
శోభుచ్చనశక్త్యంబైన, వప్ర = కోటగలదియు (అనఁగా సుగ్రీవుడు సీతాశ్వేషదూర్ధ

ముగ హనుమదాదులు పక్షిజాతియైనను నిరపురూ తొలుతఁ దాను దానివఁడు గనుక నాయాదిమృతం గల తావులఁ ద్రొవ్వచును, ఇట్లే, 'మృతాకవాటం పాణ్డ్యానాం శత్రుత్వేన్యగ వాసరాః' అని పుక్కిరించినతెరింగిన నావానిరాలు కొండలపల్లెనీ తమ శరీరములతో నాపట్టణము వాఙ్మృతం జొచ్చి యిటులన నావాకిల్ల కత్యున్నత్వమును గోటవ నక్షోభ్యమును దెలియజేయును). పాన్డ్ర = ద్రొవ్వచుటైన, ధ్రు = పృథ్విముల చేయు, మధుర = మనోహరమైనట్టి, పక్షిజామధుర = మధురాపట్టణము, వసరుక్ = బహుళము. పక్షిజామధుర యిటులన నుత్తరమునఁగాఁచ నొకమధుర యున్న దని తెలియు నది.

క. శమనదిపుత్రపుంభిభో, ద్భ్రమపద్ధోన్వర్జ్యవలయి శతస్వర్గగిరి
ప్రమిలంబై కాంచనవ, క్రము దీప్తం బగుచు నవ్వలంబున నొప్పన్.

టీ. శమన...తై = శమనము = పరమేశ్వరుని, పుత్రపుంభిభో = పుత్రపుంభులు భోజించుచు యుండుట, ద్భ్రమపద్ధోన్వర్జ్యవలయి = భ్రమపద్ధోన్వర్జ్యమున, దోః = భుజముమీదన, పర్వ = విశుదపరివర్తయి, పర్వత = పర్వతముగాఁజేయఁబడిన, స్వర్గగిరి = పేరుపర్వతమని యుడు, భీమదాతై = బ్రహ్మదేవతయై, కాంచనవర్జ్యము = బంగారుకోట, దీప్తం బగుచుక్ = ప్రకాశముగను, పద్మలంబునక్ = ఆమధురాపట్టణమును, బహుళం = శనియగుదురు.

తా. పుత్రపుంభులు గోటి యిల్లందు కడపను మేరిగిరి ధను స్సయనటుల నామధురాపట్టణపుంగుగోటమునాకార మై యుండె ననుట.

తే. సారిది గనుఁబ్టి (ట్టు) హేమం శత్రులు నెలంగఁ
బొడవుకతమున సూక్ష్మమై శపొల్పుఁ జూడఁ
బట్టణము కోటకొమ్మల శంక్తి గగన
మండలశ్రీ (స్త్రీ) కి సంపంగి శదండవోలె.

5

టీ. పట్టణము కోటకొమ్మలపట్టి, సారిక్ = బాగుగాను, హేమరశ్మయి = సువర్ణ ప్రభలు, కనుఁబ్టి = కనుపించి, హేమం = బొప్పిభీమంగా, పొడవుకతమునక్ = కోటపొడవైనందున, సూక్ష్మమై = కొమ్మలచాలు కొనెముగా నున్నదియై, చూడక్ = చూడఁగా, గగనమండలశ్రీకిక్ = ఆకాశదక్షిణి, సంపంగిదండవోలెక్ = సంపంగి దండవలెనే, పొల్పుక్ = ప్రకాశించును.

తా. మధురాపట్టణపుంగు గోట మిగలం బొడవైనందున నతి సూక్ష్మముగఁ గను కడుచున్నచై సువర్ణకాంతులు విజృంభించువేడఁ జూడఁగా గోటకొమ్మలపట్టి యాకాశ లక్ష్మి ధరించిన సంపంగిదండవలెఁ బ్రకాశించె ననుట.

తా. సర్పములు భూమినిగూడ నాక్రమించుటకై నాగలొకమును వదలి యాయగడ్డిపీట నెసేదిద్వి యాగం గట్టించినిన్న గండపచ్చలను వెఱచి నిలువం జాలక వెఱునే ముందున ననగాని పొలాశ్రమతలను నాయగడ్డ వ్యాపించియున్న దనియు, సర్పములు గొండున కొండలము గాని బట్టిబిడర్చినమాత్రజన్యభయముచే నెఱచిన పనియును, పరిమలులగుండ రత్నభిజితై యన్న పనియును దాత్పర్యము.

తే. తరుణశై వాలజలజరశ్రములు వొడువ
మరకతెచ్చాయం బొల్పుచు పరత్పరిభిజలము
కోట బంగరం నేయుటకోటకు ముచ్చు
బ్రహ్మపడిచిన మందాకుసను నెంగ.

8

టీ. తరుణ...ములు = తరుణశైవాల = తేతనాచుతీగలును, జలజపత్రములు = తామరచులును, పొడిపక = ప్రస్తుతనంగా, మరకతెచ్చాయం = పచ్చ రాకపన్నెకక, తరుణభిజలము = ఆయగడ్డిపీట, ముచ్చు = ఆప్రవీర్ణాకాలమునందు, కోట = ప్రాకారమును, బంగరం నేయుటకోటకు = పనకమయముగాఁజేయుటకై బ్రహ్మ = చతుర్ముఖుడు, విడిచినమందాకుసనునాకం = విడిచిన మందాకుసనో యనునటల, పొల్పు = పుచ్చును.

తా. అనఁగా మధురాకట్టణపుకోట బ్రహ్మనిర్మితమై స్వర్ణమయముగా నున్న దని తాత్పర్యము.

చ. అడుగుననుండియు న్బడిలమై చచ్చి లంకెడుకోట నొప్పు ప్రో
లైడనికడంక దంచనపుం శ జేతుల గంగను కాసెం దూఱుగా
నడుమన యున్నిక జేసి యలనాకపురిన్ ¹సరికై పెనంగి లా
వెడలంగఁ బట్టవేయుటకు శ నెత్తె ననన్జను శిమల్లుపోరునన్.

9

టీ. అడుగుననుండియొక = అడుగునుండియును, పడిలమై = దృఢమైనవై, చచ్చులు = అపసమును, లంకెడు = లాంఛనున్నట్టి, కోట = ప్రాకారముచేత, చిప్ప = ప్రకాశించుచున్న, పట్టలు = పట్టణము, చెడనికడంక = పొలిపోనిబలిమిచేతను, దంచనపుంజేతులకొ = భీరుగు బనియొడి చేతులచేతను, గంగను = గంగ యనియెడు, కాసెం = చట్టికోకను, దూఱుగా = ప్రపేక్షింఁగా, నడుమన = మధ్యముననే, ఉన్నిక జేసి = ఉండుటచేతను, అలనాకపురిన్ = ఆస్వర్ణమును, సరికై = దీటెయిండుటకై, పెనంగి = పెనంగులాడి, లావు = బలిమి, ఎడలంగ = పోవునట్లుగా, మల్లుపోరు

నక్ష = మల్లయ్యధిమనంబు, పట్టివేయటమక్ష = పట్టివేయటమక్షమనటము, ఎత్తెత్త = ఎత్తెత్త, అనక్ష = అనగా, చనుక్ష = చివరకు. (గంగనుకాసె ననుచోట సంస్కృత శబ్దాంతమగునచ్చునను వైకృతాచ్చువరముకాఁగానట్టి. 'వృద్ధి'చిత్త సమ్యక్తీయోపి ప్రాణోఽప్యప్రచ్యుతోభివేత్తు సభర్వోక్తి ప్రమాణము.)

తా. ఆకాశగంగ స్వయమును ఎలయూకారమై చుట్టిన నీయూడునుగాన స్వర్గ మనుజెట్టికి గంగ కానెవలె చూడె ననినను, తత్త్రభువనార్థముగ స్వప్రాగ్రమా దుచ్చిన దంచనము అనగా నిరుప గతియులతోఁగూడిన పాపాదోక్షములు పెరులయలె నిడువు గానఁ బురమనుజెట్టికి టచనములు పాతములయలె నుండె ననియు, నామధురాపురమను జెట్టి తనతో స్వాత్మమనను పదగించును నాయూర కు గ న స్వప్రసక్తిగమించె యుండుటవలన మల్ల య్యధిమన ను గోటవట్టు అనినెడి పాతముల నే గంగయును కానెకొ దూలునఁగల జెట్టి లోమిలెడి నున్నాఁడై చుటను, చివో యనగా ల నొప్పుచూడె ననగా నాకాశగంగయును గోటవట్టు అని నీయు, స్వప్రసక్తిము స్వర్గము కంటె విశేషమై సమ్యక్తాదై నిశ్చలస భువనమై చుండు గమించు నభిప్రాయము.

తే. ఉడుటుగుబ్బలు గలతల్పురటుము సూచి

గందపటైలు సూచి బంధగారు సూచి

వీటివాటిచోటనే న విడువ కెప్పుడు

సుట్లు వెట్టుచు నుండెరు న సోమరవులు.

10

తీ. సోమరవులు = చంద్రసూర్యులు, ఉడుటుగుబ్బలు - ఉడుటు = నిక్కంబొడిచియున్న, గుబ్బలు = గుబ్బలనుపేర బరగి ములుగలసియున్నవలన, కలు=కరిగినట్టి, తలపురుము = కవాటమనియెడు సురభస్మము, చూచి=నిశ్చయము, గందపటైలు సూచి = కవాటలిప్యధారవిశేషమునెయెడు గందపటైలునుగాంచి, బంగారుసూచి = కవాటభివీర్యమనునర్థభూషణముగాంచి, వీటివాటిచోటనే = ఊరినాటికిగతినే, నిడువక=పడక, ఎప్పుడు=ఎల్లప్పుడు, సుట్లు వెట్టుచు నుండెరు = చుట్టుకొనియుండురు.

తా. సోమరవులను విలులు గొప్పలైనగుబ్బగొళ్లను సనముల చేతను గందపటైలునియెడు మైపుంతలచేతను కవాటమందలి బంగారపురకల్లును స్వర్ణభూషణములచేతను నామధురాపురణ మొకస్త్రీవలె చూడఁగా వాని జూచి దానివాళ్లు నిడువక చుట్టిచుట్టి తిరుగుచుందు రని భావము. దీనియందు శ్లేష.

మ. స్థిరసౌధాగ్రపీఠోపయతావతరతఃచిన్నాచ్చహరస్సుర
ద్గురుముక్తావలి జేటిక ల్విరులతోఁ గూడంగఁ ద్రోయ న్నిజో

దరలగ్నం బగుదాని నెవ్వెగు లధస్థస్థై తటికా రాల్ప నా
కర మధ్రం బని యంప్రగా కుదధిః దళక్ న్పుట్టునే ముత్తైముల్.

టీ. నెవ్వెగులు=మేసుము, అధస్థస్థై = క్రిదమన్నై, స్థిర...లిక - స్థిర= నిశ్చలమైన, సౌధాగ్ర = మేడకొప్పులయందు, విహార=సంచరించుచున్న, యావత = యువతినమూహమయొక్క, రతి = సురతమునకు, భిన్న = తెగినట్టియు, అచ్చ = స్వచ్ఛమైనట్టియు, హర=వండలయందు, స్ఫురత్=ప్రకాశించునట్టి, గురు=భూలములగు, ముత్తై=ముత్తైములయొక్క, అనిక = బుద్ధిని, చిటికల్ = చురచుకలు, విరులతోఁ గూడంగల్ = పుణ్యలతోఁగూడ, గ్రోయ్ = పాఠజ్ఞుఁడగు, నిబోవర...గు - నిజ= మొగులుయొక్క, హర=వర్ణమునందు, లగ్నంబు=లగిరిసొనరట్టి, దానిక=అమాత్తిక పుట్టి, తటిక=చామరమున వేళ, తప్పిల్ = పట్టుచుగా, అభియ = మేసుము, అకరమని = మువ్వములగు జన్మస్థానమని, అంప్రగా = వదిలించుచుకాని, ఉదధిక్ = గముద్రముగు, క్కొక్ = కాక, ముత్తైములు=చూర్తిరములు, పుట్టునే = జనియించునే, జనియింపవలె.

తా. మేసుముచలాతీరములగు సప్తరేఖలమేడలయందు యావనస్త్రీలు సురత క్రీడ నటపూరితై నైస్సి కాగమమైయుండు చురచులు కనవుఁగ్రయువేళఁ బుష్పములతోఁగూడఁ బట్టి గ్రోయ గా మేసుములయందు బడుచుగాన వర్షకాల మును భూమియందు సామ్యము నుదాహరించేసి మేసుములగూడ మణ్యాకరములని చెప్పుదురే కాని సముద్రభిన్ను బొట్టియును మణిజన్మస్థానముగాను. దీనియం దత్తుక్తి.

మ. ఘనసౌధాళి వియధునీజలధి వీరక న్నావలై నీడ దోఁ
ప నెలంత ల్వణిగాకృతి న్నకు మాశ్వు గ్గోలల న్నట్టియి
చ్చునిజద్వీపవిచిత్ర పట్టవననస్త్రీ మంబు నాఁ బొల్పుచె
ల్లనిలానోన్యవీమర్మితన్న గరనాకా నేక కేతుచ్చటల్. 12

టీ. ఘనసౌధాళి - ఘన=గొప్పలైన, సౌధాళి = మేడలసమదాయము, వియధు నీజలధిక్ - వియధునీ=అకాశగంగయనెడు, జలధిక్ = సముద్రమునందు, వీక = స్పష్టముగాను, నావలై=పీడలై, నీడ = మేడలనీడ, తోవల్ = కనుపింపఁగా, నెలం తల్ = ఆమేడలమీదనుండువనితలు, వణిగాకృతిక్ = వర్తకులవలె, సరకుమార్పక్ = భాండప్రతిభాండముఁజేయుటకై, కోలల్ = గడలచేత, కట్టి=బాధించి, ఇచ్చు ..ము

- ఇచ్చు = ఇచ్చునట్టి, నిజ = తమయొక్క, ద్వీప=సీవియందలి, విచిత్ర=వన్నెవన్నె
లైన, పట్టవన=పట్టువస్త్రములయొక్క, స్తోమంబు = సమూహము, నాకో=అనునటుల,
అనిలా...టర్ - ఆనిల=వాయువుచేత. అన్యోన్య = ఒకటితోనొకటి, విమృశించు
చున్నట్టి, తన్నగర = ఆపురమునందలియు, నాక = స్వస్థమగుచున్నయు, అనేక = అసంఖ్యా
కములైన, కేతు = తెక్కిములయొక్క, ఛోకో = గుంపులు, పెల్లు = తలుచుగా,
పొల్చుకో = ప్రకాశించు.

తా. ఆకాశగంగ యను సముద్రములో మేడలనీడ గనుపించుగా నోడలవలె
నుండె ననియును, పప్పు చా పిండలమీదను మిట్టలు జేర్చుకొన్నట్లుగానె నుండి రనియు,
గడలయందున్న తెక్కిములకు గట్టిన పసనాములు గానిన గడలుటజేసి యాస్త్రీల
చేత దమసీవియందలి పట్టువస్త్రములను ద్వీపాంతరములకు భాగదప్రతిభాంశరీతిచే
విక్రయింపబడుచున్నవో యనునటుల ప్రకాశించె ననియు చాత్వర్యము.

ఉ. సోరణగండ్ల రాం గొవమ శ చుక్కలు పట్ట సతు ల్కవాటముల్
చేరుప మాత్తైకంబు లని శ చిల్లులు వుత్తురు ద మ్మటంచుం బొ
ల్వారువితానహారముల శ యందొగిహారత వ్రేలి ప్రొద్దు వొం
గా రతి డస్సి గాడ్పులకు శ గాం దెఱవ న్జను విచ్చి మేడలన్. 13

టీ. కొడమచుక్కలు = విన్ననక్షత్రములు, సోరణగండ్ల = గవాక్షములవలన,
రాం = రాంగా, పట్ట = ఆసక్తముల బట్టుటొర్రు, సతులు = యవతులు,
కవాటములు = రలుపులు, చేరుప = మూలంబుగాను, మాత్త = ఆసక్తములను, మాత్తైకం
బులని = ముత్తైములని, చిల్లులువుత్తురు = రుద్రములపేరుదురు, టంచుం = పట్టుచు,
పొల్వారు...దుకో - పొల్వారు = గుంపరమైన, వితాన = మేలకట్టయొక్క, హారముల
యందుకో = సరములందును, ఒగ్గి = క్రమముగా, హారంకో = హారరూపమున,
వ్రేలి = వ్రేలాడి, ప్రొద్దు = విశేషకాలము, పోగాకో = గతిపడగా, రతికో = క్రీడ
చేత, డస్సి = అలసి, గాడ్పులకు గాం = చాయుసంచారముగొర్రు, తెఱవ =
తలవదెఱవగా, మేడలకో = సౌధములందుండి, విచ్చి = విడచి, చుకో = వెడలి
పోవును.

తా. అనగా మేడలు నక్షత్రమండలమును ముట్టిపోయిన పని భావము.

ఉ. ఆపుర (రి) సౌధపీఠి నధ శ రాధరభూముల గర్జ మున్నుగా
నాపయికి నివసంబడని శ యట్లుగఁ గ్రా(వ్రా)లుఘనాలిఁ దాల్చి లీ
లాపరతకో ఘటించుదురు శ లాస్యము సేయఁగ మేఘగంజనా
లాపముఁ జేసి పోషితక శ లాపిఁ గలాపికలాపకుంతలల్.

టీ. కలాపి...లు-కలాపి = నెమలేయొక్క, కలాప = బర్హముమంటి, మంశల =
 మరులుగలస్తీలు, ఆపురసాధపీఠిక = ఆపుర = అపట్టణముయొక్క, సాధ = మేడల
 యొక్క, వీధిక = పొత్తియందు, అధరా...లక = అధరాధర = క్రిందటిక్రిందటి,
 భూములక = ప్రదేశములందు, గర్జమున్నక = ఉడుములుమొదలుగా, అప
 యిక = ఆమేడలమీదికి, వినుబడరుట్టుగక = వినుచునియటుల, క్రాలుఘనా
 లిక = క్రాలు = బిప్పుచున్నట్టి, ఘన = మొగులుయొక్క, ఆరిక = సమూహమును,
 మేగురుజనాలాచముఠేసి = మేగురుజన మరురానిము నాలాచముఠేసి, తార్చి =
 క్రిమియన్న మేగుములగా మేడలపైకి పోయి, పోషికలానిక = పోషిక = మెరుబుడి
 నట్టి, కలాపిక = నెమలేని, లీలాగర్జిక = లీలాగర్జిక్తికను, లాస్యమునేయగక =
 నృత్య మొనర్చునట్లు, ఘటిపుము = సమర్థులయందును. ఇతర నాపురమందలి
 యువతులు గాననృత్యములు చేసికొని టూతేసి యామేడలు మేగుమండలాతీతం
 బులైతలన్నును మేగుబడరాగలాలాచముఠి మొగులందఱైకరిస్తామచున్నారని యభి
 ప్రాయము.

చ. అనిమిషపట్టణంబు పుర హర్ష్యపతాకలు ముచ్చమ్రోతతోఁ
 దనగృహపంక్తివై కలశ తామరసంబుల గప్ప గ్రింప నుం
 డును నిజలక్ష్మీ చేసరిక శబల్ మొఱయంగ దదీయలక్ష్మీ శం
 కను మొగ మెత్తిచూచుతఱిగ గన్నులు కేటకి మూయఁగా బలెన్.

టీ. నిజలక్ష్మీ = మధురాపురలక్ష్మీ, శబల్ = తనచేతున్న సరివణిలునులు,
 మొఱయంగా = మ్రోయఁగా, తదీయలక్ష్మీ = అమరావతీపురలక్ష్మీ, శంకను = శంకపర్వ
 దేవుడుశంకదేవులు, మొగమెత్తి = ముగమునువైకెత్తి, చూచుతఱి = వీక్షించునను
 యమున, పన్నులు = నేరములను, కేళిక = విన్నోమునను, మూయఁగాలెక =
 మూయుచున్నట్లులై, అనిమిషపట్టణంబు = అమరావతీపట్టణంబు, పురహర్ష్యపతాకలు-
 పుర = మధురయొక్క, హర్ష్య = మేడలయందలి, పతాకలు = టెక్కెములు, ముచ్చ
 మ్రోతతో = చిఱుగజ్జలధ్వనితోఁగూడ, దనగృహపంక్తివై = అమరావతి గృహ
 పంక్తియందలి, కలశతామరసంబుల = తామరమొగ్గలమంటి కలశములను, కప్పిక =
 మూయఁగా, గ్రింపనుండును = మధురాపట్టణపుఁ డెక్కెములను దిగువనుండును.

తా. మధురాలక్ష్మీ వసరివణిలునులయొక్కమ్రోతను విని యిదేమనుశంకచే
 నమరావతీలక్ష్మీ తనమొగమును వైకెత్తి చూచునమయమున మధురాలక్ష్మీ యాయమరా
 వతీపురలక్ష్మీయొక్క కన్నులను వేడుకలై మూసెనో యనురీతి మధురాపురపు మేడల

యందలి పతాకలు గజైలమ్రాంతతోఁ గూడవచ్చి తనగృహమంక్షివై నున్న తామర మొగ్గలమంటి కలశములఁ గట్టించుండగా నమరాఁజీలరము మధురానగరపుఁ డెక్క ములకుఁ గ్రింద నుండు నని తాత్పర్యము.

చ. ఘనగతశంపఁ గంచ మిడి శ కాటుకఁ దీర్చి, పునుం గినోష్ఠం ద
ట్టినది యలంది, కై శికము శ లేవఁ బ్రభాతశశాంకుమోఽప వి
చ్చిననవపాల్ల కాలిఁ గయి శ నేసి సజు ల్పతితో రమింతు, ర
మ్మనిజరతాంగన ల్కలహ శ ము ల్కృప నేడువరుఁ దీర్ప మేడలన్.

టీ. మేడలన్ = అచ్చటణ్ణ మేడలయందు, పతులు = స్త్రీలు, ఆమ్మనిజరతాంగనలు-ఆమ్మని = ప్రసిద్ధి లగ్నైర్జ్వలయొక్క, జరతాంగనలు = పృథ్వీభార్యలు, (పుథ్వులు గావుననే వడవతులహములని దీర్చుచున్నా నని చెప్పబడియె.) పృథక్ = దయ చేతను, కలహములు = సహితములప్రయోగములు, తీర్చున్ = విడంట్టగా, ఘన గతశంపఁ - ఘన=మృదుములను, గత = పొందినట్టి, శంపఁ = చెలువ సెడిదీవముందు, కంచము=పల్లెమును, ఇడి=ఉంచి, కాటుకఁ దీర్చి = ఆపల్లెమునుండి గరిగినకాటుకును గన్నులఁ దెట్టుకొని, ఇనోష్ఠం దట్టినది - ఇనోష్ఠఁ = నూర్చునిపడిమి చేతను, కట్టినది = కరిగినట్టి, పునుగు = చట్టపునుగును, అలంది = భూనింది, కై శికము = కాపును, లేవఁ=రీచిచేత, ప్రభాత=ప్రాతఃకాలమునందలి, శశాంపఁ = చుట్టని, మోఽప = మోఽపగా; తగిలింపగా, (ఇచట రాత్రియందుఁ బ్రణయకలహముననే ప్రాక్షుపువ్వు బడినది గావున కల్ల వాణువచ్చె నని సూచింపబడియె.) విచ్చిన=వికసించినట్టి, నవ...లిక్-నవ=క్రొత్తలగు, పాల్లకాలిఁ =చెంగల్వలను, కై నేసి = శృంగారించుకొని, పతితో = పెనిమిటితోడను, జాత్యేవచనము. రమింతురు = క్రీడింతురు - అనగా సప్త మండల వర్మాత మామేడలు గట్టుబడియన్న విని భావము.

చ. రవి యనుదివ్వెఁ గేతువుచోఱంగున మూసిధృతోఽన్యయంత్రవా
రవిరళభుక్త యై కలరగవార్షావోత్తుల వాంతధూపరా
జివరసిశ స్తనన్తదనోచేతుల చాతురి నెయ్యపుంగురుం
జువిదలు దార్ప విస్మయద శ మొత్తుఁబురిన్ గృహలక్ష్మి నూత్నతన్.

టీ. పురిన్ = పట్టణమందు, గృహలక్ష్మి = గృహలక్ష్మియనెడిస్త్రీ, నూత్నతన్ = నవోఽభావ్యముచేతను, కనన్ = చూడఁగా, మదనచేతులన్ = మదనచేతులనియెడి చేతుల యొక్క, (మదనచేతు లనగా గృహమున కమర్చిన యంగదారువు), చాతురిన్ =

నైపుణ్యముచేతను, నెయ్యపు...లు - నెయ్యపు = ప్రేమగలిగివట్టి, కురుంజు విదలు=కురుంజు లనియెడిచెలులు, తార్పణ్ = పెనిమిటి యగువిష్ణునికడకు చేర్చుగాను, రవి యనుచివ్వే = సూర్యుం డనుచీపమును, కేరువుచెఱుగునకొంఘాసి = తొక్కిపుగుడ్డ యనెడు మైటచెఱుగునకొంఘి, ధృతోర్ధ్వ...యై - ధృఢ=ధృఢపండిన, ఊర్ధ్వ = ఉపరి ప్రదేశమందున్న, యంత్ర = జలయంత్రములయొక్క, వాః = ఉదకములనియెడి, ఆవిరళ = ఎడతెగని, ఘర్షయై = చెమటగలయై, (సాత్త్వికోదయ మాయె ననుట) కలరవాల్పరవోక్తలకొ - కలరవ = పావురములయొక్క, ల్పరవ = కొంచెపుధ్వజులని యెడు, ఉత్తులకొ = పలుకులకొ, చాళి...నిశకొ - చాళి = గవాక్షములనుండి ఎడలెడు, ధూప = ఆగటశ్రీ గృధాధిగణావములయొక్క, రాజి = సమూహ మనియెడు, పర = శ్రేష్ఠమైన, నిశకొ=రాత్రియందు, విష్ణుపదముకొ = ఆకాశ మనియెడు విష్ణుపాద మును, ఒత్తుకొ = సుఖహాసము గలియును. కనర్పదన - కనల్ = ప్రకాశించుచున్న, మదన = కామము కలయై (ఉదయతొక్కిమయై), ఉరులకొ = హస్తములతో (కనిశ్లేష), ఒత్తుకొ=పట్టుచున్నది. (ఆకాశమును ప్రోయించున్న పని శ్లేష.)

తా. ఆపట్టణమగు ధ్వజపటములు సూర్యుని గవ్వగా, మదనచేతులతో గురుంజులు మిన్ను ముట్టగా జలయంత్రములు ప్రభువధి పహిమములు మెఱయఁ బురలక్ష్మి యాకాశమును స్పృశించెను. మఱియు, పురలక్ష్మి విష్ణుపద మనియెడి పదవ్యయ స్వారస్యముచేత నధూతరముం దొంచుచున్నది. సూర్యస్త్రీకి జెలల ప్రేరణముచేతం దెనిమిటిని బొందుట, దీపము మఱుగుపఱుచుటయు, స్వల్పధ్వనితో సుభాషించుటయు, భోగ్యహమందు ధూపహాసము నిడు బతిచరణములాత్తుటయు, స్వభావముగానఁ బురలక్ష్మి యనుస్త్రీ ధూపహాసము లనియెడి రాత్రియందు రత్నము కూల సుభారముగలదియై విష్ణుపదము నొట్టె ననుట. సమాసోక్త్యలంకారము. శ్లో. 'సమాసోక్తిః పరిస్ఫూర్తిః ప్రస్తుతే ప్రస్తుతస్యచేత్' అని దానిలక్షణము.

చ. గిటికొనుగోపురాగ్రపరిరేఖితపంకజ రాగర్పితగ

టైట యగుచాయఁ బొల్చు దివగేంద్రుండు సక్కునమింట బోవుచో
మఱచి విధాత పాటలిమ ౩ మధ్యనుసంధ్యకు జేయ లేనియా

కొఱుతయుఁ దీర్చుకోఁ దొగరు ౩ పొల్పిసకై వడిఁ బట్టఁబునున్. 18

టీ. పట్టణమునకొ = మధురయందు, దివగేంద్రుండు = సూర్యుండు, చక్కున మింటబోవుచోకొ = చక్కుఁగానాయూర నాకాశమధ్యమునం బోవునపుడు, విధాత= కేతుర్ముఖుండు, పాటలిమ = రక్తిమను, మధ్యనుసంధ్యకుకొ = మధ్యాహ్నమునకు,

చేయలేని = నిర్మించజాలని, ఆకొఱులయున్ = ఆకొడువను, తీర్పుకోన్ = తీర్పు
కొనుటకు, తొగరు = రక్తిమను, కొట్టిన = చేసిన, కైవడిన్ = రీతిగా, గిటికొను =
నిబిడమైన, గోపురాగ్ర = మేడలమీద, పరికిరిత = చెక్కలబడిన, పంకజరాగ =
పద్మరాగమణులయొక్క, రశ్మిన్ = కాంతులచేత, కట్టెయగు చాయన్ = మిగుల
సెఱ్ఱమైనకాంతిచేత, పొల్పున్ = ఒప్పును.

తా. మధురాపురగోపురములకు సమీప నాటకమున బోవుసూర్యుడు
సృష్టికాలమున బ్రహ్మ ప్రాతస్సాయంకాలములకే రక్తిమ గలుగఁజేసి మధ్యాహ్నము
నకుఁ జేయనేర కున్న కొఱుల దీర్చికొనుటకు రక్తిమను గలుగఁజేసిన విధమునఁ బుర
ద్వారములయందుఁ జెక్కలబడిన పద్మరాగమణుల ప్రభలచే మిగుల సెఱ్ఱమైన చాయ
చేత నొప్పె నని తాత్పర్యము.

— పుష్పలావికలు —

సీ. వెలఁది యీసీదండ శ వెల యెంత నాదండ
కును వెలఁ బెట్ట నెవ్వనితరంబు
కలువతావులు గాన శ మలికదంబకవేణి
కలువతావులు నాడకయ కలుగునె
కడివోడు నాకిమ్ము శ పడఁతి యీగేదంగి
ననకడివోమి ముందటికిఁ జూడు
జాతు లే వంబుజేక్షణ పద్మినులు నై త
మును నున్నయెడ జాతు శ లునికి యరుదె
తే. యనుచు దొలి నుడి నభిలాష శ లెనయ మూగి
పలుకుతోడనె నగ్గ గోర్బంబు గాఁగ
ను త్తరము పల్లవశ్రేణి శ కొసగు చలరు
లమ్ముదురు పుష్పలావిక శ లవ్వరమున.

1

టీ. వెలఁది = ధీయింతి, ఈసీదండ = ఈసీయొక్క పుష్పమాలికకు (బాహువునఁ
అనియు) వెల = క్రయము, ఎంత = ఏమాత్రము, అని విలుఁ దడుగు నావెలఁది చెవ
నుత్తరము, నాదండకును = నామాలికకు (నాబాహువునకు - లేక నాసమీపమున నిలుం
టకు), వెలఁబెట్ట నెవ్వనితరంబు = మూల్యమింత యని నిర్ణయింప సెంతవానికైన
వశంచే, (వశము గా దనుట), అలికదంబకవేణి = భీమర సమూహమువంటి జడగలదె
యింతి, కలువతావులుగానము (తావు లనఁగా వాగులకును స్థలములకును జేరగుటంచే

కలువదండవాసనలు గాన మేమి యనియును బ్రశ్న, కలువతావులు = కలువవాసనలు, (కలువస్థాన సాదృశ్యముగల నాభులును), వాడకయె = వాడుజూపకయె, (వరిచయము లేకయె), కలుగునె = సిద్ధింప వనుట, వడలి = ఓడ్డీ, కడివోడు = వాడుబాటడు, హగేదంగినన = హమెగలిజేసు, దానిమటి రహస్యప్రదేశమును, నా కిమ్ము, కడివోమి ముందటికిఁ జూడు = వాసన చెదరుడుడు మును ధరించిచూడుము, తనతోఁ గలసి యెడబాసినప్పుడు కబళము నోటికిఁ బోకయూదనని మురుఱు జూచెన వనుట), అంబుజే ట్టణఁపవద్దాఱీ, జాతులేవి=జాబిపువ్వులేవి, (జాతి యే మని ప్రశ్న), పద్మినులు సైతము= తామరపువ్వులును, (పద్మినిజాతిస్త్రీలును), రతిగహస్యముందుఁ బద్మినిజాతిలక్షణము. 'కమలముపరమృద్ధిపుల్లరాడిచగంధి స్ఫురతవయసి యస్యా సౌందర్యం దివ్యమశ్లే, చకితమృగదృగాభే భ్రాంతరక్షేచ నేత్రే నయంగళమన్యగ శ్రీఫలశ్రీవిడఁబి. ప్రజతి మృదులలీనా రాజహంసీ చ తస్య త్రివళిరీశమధ్యా హునవాణీసువేహ, మృదుకుచిలఘు భుక్తే- మాసినిగాఢలజ్జా ధవళమసమహో షల్లభా పద్మినిస్యాత్.' అని. ఉన్నయెడఁ = ఉన్నచోటను, జాతులుని = జాబిపూవులు (హస్తినీ శంఖనిదిత్రీణీజాతులు) ఉండుట, ఆరుదే = ఆశ్చర్యము, (ఆశ్చర్యముకాదునుట), ఆరుచుక = ఇట్లునివచించుచు, తొలి నుడిక = మొదటిమటచేతను, అట్టిపలు = పుష్పములమొది (పుష్పలాలికలమొది యనియు)కోరికలు, ఎవయక=స్ఫుటమగునటుల, మూగి = క్రమ్ముకొని, పలుకుతోడనే= పలుకులువచించుగానే, నర్తగర్భాబుగాంగక - నర్త = శృంగారచేష్ట, గర్భాబుగాంగక = అంతస్థమై యుండఁగా, ఉత్తరమ = ప్రతివాక్యమును, పల్లవశ్రేణికిఁ = విటుల సమూ హమునను, పిసగుచుక = ఇచ్చుచును, పుష్పలాలికలు = పుష్పలంగోని విక్రయించెడి స్త్రీలు, అలరులు = పుష్పములను, అపవరమునక = అపట్టణమందు, అమ్మదురు = విక్ర యింతురు.

తా. ఆమధురయందు విలాసవతులగు విటులు విహరించువేళ నీవప్యపాద చతుష్టయమున మొదటఁ జెప్పబడియున్న తెఱఁగునఁ బయభిజాపలు స్ఫుట మగునటులఁ బ్రశ్న లడుగుచుఁ జాట్టుని పలుకఁగా దెలిసే నర్తగర్భాబుగ నావిటులగూర్చి ప్రత్యుత్తరము రిచ్చుచు రసికశిఖామణు లగుపుష్పలాలికలు పుష్పా లమ్మదు రని భావము చ. సరసులనర్త మింపుల నొ శ సంగఁ గదంబపునండఁ గట్టుచోఁ గరగుటఁ దెల్పుదృక్తరళ శ కాంతులు సుత్తర మిచ్చునంతరాం తరముల నవ్వులు స్థలున శ తండము మొల్లలు నంచ మిన్ను గ్రుచ్చి రహిని రి త్తనూ లోపగి శ సిగ్గు వహింతురు పుష్పలాలికల్.

టీ. సరసుల = రసికు లగువిటులయొక్క, నర్తము = శృంగారము, ఇంపులక్ = ఇష్టములను, ఒసంగక్ = కలుగఁజేయుచుండఁగా, కదంబపుదండఁగట్టుచోక్ = కదంబపు సరముగఁబైదువేళ, కరంగుటక్ = ఆవిటుల సరసాపుబలువలకు దమమవములు గరంగుటను, తెప్ప...లు - తెప్ప = తెలియఁజేయుచున్నట్టి, దృక్ = నేత్రములయొక్క, తరళ = చంచలములగు, కాతులు = ప్రభలు, ఉత్త...లక్ - ఉత్తరము = ప్రత్యుత్తరమును, ఇచ్చు = ఒసగుచున్నట్టి, అంతరాంతరములక్ = నడుమనడుమను, నవ్వులుక్ = నవ్వెడునవ్వులును, కలువతండము = ఉత్పలములు, మొల్లలు = మొల్లలును, ఆంచుక్ = నిశ్చయించుకొని, మిన్నగుచ్చి = బయలుగూర్చి, రహిని = విలాసముగఁ, రిత్తనూలానగి = వట్టినూలుచేతికిచ్చి, పుష్పావికలు = పుష్పములమ్మువారలు, సిగ్గువహించురు = లజ్జపడుదురు. ఆ మధురార్థమందుఁ బుష్పముల విక్రయించు స్త్రీలు మిగులఁ జమత్కారిణులై యున్నను రసికశిఖామణులగు విటులు సరసోత్పలచేత నట్టి చాతుర్య యు క్తస్త్రీలనుగూడ మోహింపఁజేయుదు రని ముఖ్యాభిప్రాయము.

సీ. పద్మాస్య పురి నను శ *భవితకు నీవ యె

త్తులు వెట్టు దనఁగ రా శ వలనె నిటకు

దెలుపుమా జాముండు శ నల రింపొ ఘటికాద్వ

యం బుండు నల రింపొ శ కంబుకంఠి

యే వేడుటకు నీవు శ ఋతు వేల చెప్పెద

పువిద మే మందాఁక శ నోర్వఁ గలమె

చేరఁగా రాదె బాసకము గే లోన్చెన

యంతనే చెడునె యేణాయతాఱి

తే. యనుచుఁ బరిభాషవోలె ద శ మ్మాస దొరల

నాడ మోవిఁ జెఱంగిడి శ యాగు నవ్వు

కంట నిగుడ విరు ల్పాన్పు శ కరణి జల్లు

సరసపుజలంబె జాణల శ మరులుకొల్పు.

21

టీ. పద్మాస్య = ఓపద్మముఖి, పురిక్ = హమధురలో, అనుభవిత(వము)కుక్ = అనుభవించువానికి, నీవ = నీవే, ఎత్తులు వెట్టుదు = పుష్పముల యెత్తులువెట్టుదువు (క్రీడకొఱకు త్వేనెదురు వెచ్చము వెట్టుదు వనియును) (ఎత్తులనఁగాఁ బ్రయత్నములని కొందఱుండురు), ఆంచుగక్ = పచింపఁగా, ఇటకుక్ = ఇచ్చటికి, రావలనెక్ = వచ్చుటకుఁ గారణం

బాయెను, కంబుకంఠీ=శంఖమువంటి మెడగలయోపనితా, జాముండు=యామమువలకు
వాసనచెడకుండు, ఆలరు = పుష్పము, (సంతోషమునియు) ఇంపా = బాగైనదో, ఘటి
కాద్యయంబుండు = చెండుగడియలు వాసనచెడకుండు, ఆలరు = పుష్పము, ఇంపా =
బాగైనదో, (అదియానందమునకును నామమగుటవలన) యామపు సురతానందమిష్టమో
లేక గండుగడియల సురతానందమిష్టమో, తెలుపుమా=తేటపఱుపుమా, ఉవిద=ఓయింటి,
ఏవేడుటకు=నేను వలయుననిశోరనపుష్పమిచ్చుటకు (నేను నిన్ను గోరినందుల కనియు)
బుతువు=బుతుకాలమరావలయునని, ఏల=ఎందుకు, నీవు=నీవు, చెప్పెదవు=నుడివెదవు,
మేమందాకొ = ఏమదివఱకు, ఓర్వంగలమె = ఓర్వంగలమా. (ఏమనితోడిసంగ
మును గోగిన బుతున్నానముజేసిన దివసమున నయ్యెడుమని చెప్పెదవు. మేమందాక
నోర్వలేమరుట), ఏగాయతాక్షి-ఏణ = ఇట్టియొక్క, ఆయన = నీర్హములైన, అక్షి =
కన్నులవంటి కన్నులుగల యోలగానా, సరంగారాజె=వర్ణుల జేరంగూడదా, బాసికమనగా
బుష్పమాలిక రచనావిశేషమునకును, శోరుమూలమునకును నామమూగావున, బాసికము =
బుష్పమాలికయు, నీయూరుమూలమును, కేలసోకినయంతసే = నాచేసోకిన మాత్రము
నైన, చెడునే=చెడి పోవునా, అనుచుకొ=ఏలస్పృశింపనియ్య ననుచు, పరిభాషవోలెకొ=
సంకేతపుమాటలాడినటుల, ప్రస్తుకొ = పిచ్చు, అనదోరుకొ = అభిలాషవెడలనటుల,
కడకొ = పలుకకగా, మోవికొ = అభ్యోషణున, చెఱుగిడి = వైరిటొంగు మూసోసి,
కెగునవు - ఆగు=నిలిపిన, నవు = హాసము, కుటకొ = సేత్రములయందు, నిగుడకొ =
కెదలి రాకగా, విరులు=పుష్పములను, నాన్పు=రడుపునట్టి, కరణికొ=రీతిచేత, చల్లునరపు
లంటె - చల్లు = చల్లెడు, సరసపు జలంటె = రసయుక్తమగు నుదకమే, జాణలకొ =
టులను, మరులుొల్పుకొ = మోహపడజేయును.

సీ. ఇంద మంతరి దంతకుందాథం గూడి ని

శ్చలపుంజాపులు మున్ను శ సంభ్రమింప

వెల యొప్పు కవలం బోవిలుచుమోవియుం గోప

మొద వెడుచూపు మోమోటం ద్రిప్పం

దిరిగిన సస్తితోక్తియుం జూపుటోయ్యార

ములు నగుం గా దనుకపలుకు లుడుప

నవి గాని కావొ నీకనుపరాసాపత్న్య

సంపాదనంబుల (బుబ్బు) శ నింపుం బెనుప

తే. జత్తురవచనవిలాసాంగసౌష్ఠవములం

బగ్గిడిం దా సిచ్చినట్టియోగ్బుణతి మఱవం

బలికిఁ గైదువ లందిచ్చు ర తివిధమున

విటుల కిత్తురు మఱి వారు ర విరులు పురిని.

22

టీ. ఇందము = ఇదిగో, అంతటికే = అంతవేళ, దంతకుందాభక్ = మొల్లల వంటిదంతములకాంరిని, కూడి = చేరినది, నిశ్చలపుజూపులు - నిశ్చలపు = కదలకుండు నట్టి, చూపులు = చూడ్కులు, మున్ను = తొలుతనే, సూత్రమింపకే = తొట్టుపడగా, వెల = క్రయము, ఒప్పుక = సమ్మతింపక, ఆవలబోకే = ఆవల మఱియొకయొగడికిఁ బోగా, విటులు మోచియు = మడవబడినయధోష్టమును, కోవమొదల మొదలచూపు = కోవమును గనుపఱుచుచున్నదృష్టియును, మోమోట్లద్రిప్పుక = మొగ మోటమిద నాతఁడు వెనుకకు వచ్చునట్లు చేయగా, తిరిగినకే = ఆవిటుఁడు మరలరాగా, సస్తితోక్తియుకే = చిఱునవ్వుతోఁగూడినట్లయియు, చూపుటొయ్యారములును = గర్వపుజూపులును, అగుండుచుపలుకులు = బొంబాడున్న వాక్యములను, ఉడువకే = మాన్వఁగా, అవిగాని = అమాంకిలేగాని, ఆస్త్రీలేగాని, కావోనిను = నీతివములుగావా అను = అనునట్టి, పరాసాపక్ష్యసంపాదనంబులు - పరా = ఇతరస్త్రీలకు, సాపక్ష్య = తమలో సపక్ష్యభావమును, సంపాదనంబులు = సంపాదించుచున్న పలుకులు, ఇంపుకే = ఇష్టమును, పెనువకే = పృథ్విజేయఁగా, (ఆవిడపువ్వేగాని నాపువ్వ పనికిరాదా య భావార్థము), చతురవచన...లకే - చతురవచన = చాతుర్యపుమాటలచేతన విలాస = చేష్టలచేతను, అంకసౌష్ఠవములకే = సౌందర్యముచేతను, పసిండి = వైకమ తానిచ్చినట్టి యప్పణంతికే = తానిచ్చిన యాస్త్రీని, మఱివకే = మఱిచిపోగా చరికికే = వెనిమిటికి, కైదుపలు = ఆయుధములు, అందిచ్చురతివిధమునకే = చే కందిచ్చునట్టి రతీదేవివలె, పురిని = మధురయందు, చారు = పుష్పములఘ్న యువతుల విరులు = పుష్పములను, ఇత్తురు = ఒసఁగుదురు. మన్నభునికి రతీదేవి యాయుధముల కేలికందిచ్చునటుల మధురాపట్టణమందలి పుష్పాంకితుల విలాసచాతుర్య సౌందర్యముల మోహింపజేయుచు విటులకు బుష్పము లమ్ముదు రని యభిప్రాయము

చ. దల మగుచంద్రఖండములు ర దారలు సాంకవ మొప్పుపాణిపాటల మగుదంతపుంగరవటంబు శశాంకుఁడు గుంకుమైనచీరలజిగి కెంపుగా బయటిరేఖల నొప్పుదు రిందుకాంతవేదలనయి సంధ్యయే బహంతఃకోచె నన న్బురి గట్టివా ల్నతుల్.

టీ. దళ...ఖండములు - దలమగు = సౌంద్రమైన, చంద్రఖండములు = కన్నారంపుఁడునుకలు, తారలు = చుక్కలు, సాంకవము = పుష్పగుచ్ఛేతను, ఇం

దృతీయార్థమందు ప్రథమ. ఓష్ఠ = ప్రకాశించుచున్న, పాణి = హస్తముచేతను, పాటల మగు = తెలుపు ఎఱుపువర్ణము గల. దంతపుర గరవటంబు = దంతపురబరణి శకాంకుడు = చంద్రుడు, కుంకుమైనచీరలజిగి = చెందిరమంటిన కోకలకాంతి, కంపు గార్ = ఎఱుపు గాఁగా, ఇందుకాంశపేదులపయ్య = చంద్రకాంతపుఁ దిన్నెలమిఁ దను, సంధ్యయే = సంధ్యాకాలమే, బహుశ్ = బహుత్వముచేతను, తోచె నన = కానఁబడియె ననునటుల, పురి = పట్టణమగుచి, బయటిఁగ్యల = వెలుపటిపీఠుల యందు, గట్టివాల్ నతులు = పరిమళద్రవ్యములమై యున్న స్త్రీలు, ఓష్ఠమురు = ప్రకాశించు చుందురు.

తా. ఆపట్టణమందుఁ బరిమళద్రవ్యము లన్నియున్న స్త్రీలు, బైటిపీఠులయందున్న చంద్రకాంతమణిమయమగు పెదకలవైఁ చమచేతుండు పురుగుచే నిండింపఁబడి హస్తకాంతిచే నెఱుఁగైన దంతపురబరణి చంద్రుడుగాను, ఆకరాటమందున్న కప్రపుఁ దునుకలు చుక్కలుగాను, కుంకుమచేఁ దుడుపఁబడిన చీరలకాంతి ఎఱునగుచుండఁగా సంధ్యాకాలక్షణ మొప్పుచుండెనుగాన ననేకరూపంబులఁ బొందిన సంధ్యయో యను నటులఁ బ్రకాశించుచు నుండు రస తాపస్వము. (గట్టివాల్సతులు ఆనుపదము భారత ప్రసిద్ధము).

సీ. ఉపరిస్థ జనవారణోక్తికిఁ జెవిఁ దూర్చి
యమైగంటె బయఁ శ్చిమ్మి చిమ్మి
గవని వెన్నోఱయ మిశ్నవియ దట్టించుతో
త్రధరు బంచపుదాంట్లఁ శ్చి దళిమి దళిమి
చలువచే ద్వారవేదు లెఱింగి నిల్చి త
జ్జనజిఘృక్షకుఁ గేలు శ్చ సాచి సాచి
డిండిమంబుల కుచ్చి శ్చ గండాల్పదాన మే
టులుగఁ దద్వహు తాల శ్చ టువ్వి టువ్వి

తే. వేణుకాహతులకు వీడు శ్చ వెడలి వెడలి
పరపథగజధ్వనికిఁ బోక శ్చ తిరిగి తిరిగి
¹దృక్పటలు వైరులకుఁ బంపుకృత్య లన వ
రానుగతిఁ జేరు వెలిఁ గరు శ్చ లగ్నలికల.

1. దృక్పటలవైరులకుఁ బంపుకృత్యలన వ.

గూడిన, తూణ = పాదులయందు, అనల్ప = విస్తారమైన, అహిప = వర్షరాజములతో, కల్ప = తుల్యముగ, కాండ = బాణములయొక్క, తతులక్ = సమాహములయందు, తారక్ = ప్రసరింపఁగా, ఘేనహన మిడి - చురుగనునవ్వుగలదై, కైజామోర లల్లార్పుచుక్ = కైజాచేసినముఖములనూచికొనుచు, (కైజా అనఁగా గల్లెము వైకెత్తి బిగియఁగట్టుట), అజానేయంబులు = జాతిగుఱ్ఱములు, ('అజానేయాః దలీనాన్యుః' అని యమరుఁడు), పురిక్ = మధురాపట్టణమందు, పొల్చుక్ = ఒప్పును.

తా. ఆపట్టణమందలి వేగశీలంబులగు జాతిగుఱ్ఱములు కల్లెములచే బిగింపఁబడిన ముఖము లల్లార్పుచు ప్రక్కలఁ జూచుచుండ మాకు మునిశాపంబున ఔక్కలుపోయి నవి మీకు ఔక్కలున్నవి. ఉండిన నుండనిండు త్రొక్కుకొనిరలండుము రుదనిప్రక్కలఁ గట్టియున్న పాదులయందుండిన వర్షతుల్యంబులగు బాణముల బిలుచుచున్నవో యను నటుల నొప్పుచుండు నని తాత్పర్యము.

చ. చలమున సింగిణీతఱక శ సంబులు గట్టక మాన, రంపపె

స్సెలగతి మాగతి న్నెనుకఁ శ జిక్కక మానదు, తప్పి దారి పె

న్నొలసిన దారు వెన్నెఱుంగ శ కుండుట నొచ్చెము సాదికోటి కం

. చలమివచితఁ ద్రవ్వొకొను శ సంస్థి తుద స్ఫురిలోనివాహముల్. 27

టీ. పురిలోనివాహముల్ = ఆపట్టణమందలి యుక్తమాశ్వములు, చలమునక్ = ఈనుచేత, సింగిణీతఱకసంబులు = శార్దూలాణీరకంబులను, కట్టకమానరు = బంధింపక విడువదు, అంపపెస్సెలగతిక్ - అంప = బాణములయొక్క, పెను = పెద్దదైన, సెల = ఆలుగుయొక్క, గతి = గమనము, మాగతిక్ = మాపోమునందు, వెనుకఁజిక్క మానదు = వెనుకఁజిక్కకయుండదు (అదాణాబు తెదిగి గాలే వచుట), తప్పుదారి = ఒక పోతు, వెన్నొలసినక్ = వీపుదాకినను, తారు వెన్నెఱుంగకయిండుటక్ = తాము వెన్నెఱుంగకయిండుటచేత, మాఱువీచనియొకపాఠము. సాదికోటికిక్ = గొతులను, ని. 'అశ్వారోహస్తు సాదిన' యని నిఘంటువు. ఒచ్చెము = తక్కువ, అంచుక్ = అనుచును, అలమివచితఁక్ = కప్పుకొన్నచితచేతను, అంస్థితుదక్ = కాలిగొరిసెచేత, త్రవ్వొకొనుక్ = భూమిని ద్రవ్వచుండును.

తా. గుఱ్ఱములకుఁ గాలిగొరిసెలచేత నేలద్రవ్వకు స్వభావముగావున నాపట్టణమందలి యశ్వము లాక్రియ లొనర్పుచుండ రోషంబులు గలరాతులు శార్దూలాణీరంబులగట్టి శత్రువులపై శరములఁ బ్రయోగింప నాశరములగమనము ద్రవ్యచేగముననుకొనక జిక్కును గాన వీపెఱుంగని సాదులకు వెన్నున దగులుననియెడి యొచ్చెము వచ్చె

గదా యనుచింతో నేలత్రవ్వచున్న పురుగులు చుండు నని తాత్పర్యము. లోకమునం దొకానొకచింత గలిగినయెడ మనుజులలో నేలఁ ద్రవ్వట ప్రసిద్ధము.

ఉ. అంజ సమానవాయుగణః మంతయు ఖంజతః జిక్కు, నజ్జవో
ష్టం 'జనియించుచిక్కనిస' మానవువాయువులో నొకండు గ
ల్పిం జనియించు ద్రవ్యశమ' మేల్కని లేహనవేళ వాజు లూ
ర్పం జెడుమాణిబంధ ముకు' రంబులఁగాలిమపేరఁ గార్కొనున్. 28

టీ. అంజ = ఒక యంగులోపలనే, సమాన = సరియైన, వాయుగణమంతయు = వాయుసమూహంబెల్లను, ఖంజతః = వేగములేమి చేత, చిక్కు = పట్టుపడఁగా, అజ్జవోష్ట = ఆ వేగపు వేడిమివలన, జని...లోక = జనియించు = పుట్టుచున్నట్టి, చిక్కని = స్వాధీనముగానియట్టియు, సమానపు = సమానబనియెడి, వాయువు = గాడ్పు, (తమకు సాటి యైనవారి) లోక = దేహములోపల, ఒకండు = ఒక్కఁడు, కల్పి = ఉండుటవలన, జనియించు = సరియైనదియొకటియూడెననుటవలన, ద్రవ్యశము = అవకీర్తి, మేల్కని = తెలిసి, లేహనవేళ = గుఱ్ఱములు కవణముచివనమయమున, వాజులు = గుఱ్ఱములు, 'వాణివాహర్య గుంధర్వహయనైంధవనప్తయ' యనియమరుండు. ఉర్ప = ఆఘ్రాణింపఁగా, చెడు = చెడిపోవుచున్నట్టి, మాణిబంధముకురంబుల = అద్దములవంటి నైంధవలవణపుచిల్లలయొన, గాళిమ = నైల్యమనియెడి, పేర = వ్యాజముచేత, కార్కొనున్ = నల్లనగును.

తా. అచట నుండు నశ్వముల లేహనవేళలయం దుంపబడిన నైంధవ లవణపుఁ జిక్కుల నాగుఱ్ఱము లాఘ్రాణింపఁగా దానియం దేర్పడిన నైల్యము సమానవాయువుల నెల్లగెలిచి సమాన మనుపేరు గలిగి తమనాభిస్థానము దున్నవాయువును గెలువమైతి మను నవకీర్తి జనియించెనో యునుటల చూడె ననుగా నాగులవేగముల నతిక్రమించెడి వేగముగల యశ్వము లని తాత్పర్యము.

మ. ఇలఁ బాదద్వయి రాయ నల్కొనుగు నెం' దేబాలుచోనంకవ
న్నెలు రెండై'లఘుమం దకీర్తి యిడు మున్నే యెక్కుచోనిందుచెం
దుల కే మాదు మటంచు సాదు లల'యో'రూపోచ్చము ల్వాజు లం
దలరు' బాహ్నిక సారసీకశక'థా' రారట్టఘోటాణముల్. 29

టీ. ఎండే = ఎక్కడనైనను, పాలుచో' = పరుగిడునపుడు, పాదద్వయి = తమమీఁద నారోహణముఁజేసి యున్నవారియొక్క, రెండుపాదములును, ఇల = భూమి

యందు, తాయ్ = ఒలియంగా, ఆశ్క = భయమును, ఒసగున్ = ఆ యారోహకులకు నిచ్చును, మున్నే = తొలుతనే, ఎక్కుచోన్ = ఎక్కువపుడు, అంకవన్నెలు రెండై = రెండంకవన్నెలచేతగాని యెక్కుట కసాధ్యంబై, లఘుమందు = లఘుత్వమందు, అక్కిరి యిడున్ = అపక్కిరి నిచ్చును, ఇందున్ = ఈరెంటియందు, ఎందులకే మాదుము = దేనికి నెటుల జేయుదుము, అటుచున్ = అట్లని, సాదులు = గుఱ్ఱపురాతులు, అలయన్ = వేసటపడంగా, రూపాచ్చముల్ = రూపములచే గొప్పనువహించియున్నట్టి, బాల్లిక పారసేక శకధారా ఆరట్ట ఘోటాణములు = ఈదేశములయందు జనించిన వాఱులు = జాత్యశ్వములు, అందున్ = ఆపట్టణమందు, అలరున్ = ఉప్పును.

తా. పట్టణమందున్న యశ్వములు బాల్లికాదిదేశ సుభవము లగుటచేసి మిగుల బొడవైనవిగాన రెండంకవన్నెలతోగాని యెక్కుగూడకపోవుటయు, పరుగిడెడి సమయమున సాగి నేలకు వంగునపుడు నటుచరాటవలన రాతులపాదము నేల తాచుకొనుచుండగా నీయపక్కిర్లు కేమి నేయువార మని గుఱ్ఱపురాతులు నిత్యము చితాచరులై యుండ నశ్వములచే నాపట్టణము ప్రకాశించు నని తాత్పర్యము. వేగవంతములగు నుత్తమాశ్వములు పరుగిడునపుడెల్ల నేలకు వంగుటయు, మరల హెచ్చుటయు గొప్పగుఱ్ఱములకు రెండేసి యంకవన్నెలు వేయుటయు లోకప్రసిద్ధము.

— పర్యాయపాదములు —

నీ. ముడివిప్ప నడుగున్ దమ్ములనె వ్రాలుట దేంట్ల
 నెఱికురు లగుటసం శ దియము గలదె
 కన నెంతవాని లోక గొనుట నాదర్శంబు
 నెవ్వెగం బగుట సం శ దియము గలదె
 ఇళిగొను మింటివై శ మెఱియుట బజ్రద్వి
 తయి చన్ను లగుట సం శ దియము గలదె
 పాలసు దొర్లగఁ జూచు శ కలికిమాపులమీలు
 దెలిగన్ను లగుట సం శ దియము గలదె

తే. పాలసిననె తావి బుగులుకోసలరుదీగ
 తిన్ననిశరీర మగుట సందియము గలదె
 యనగఁ జెలువొంది సురతవై శయాత్యనిధులు
 పర్యాయపాదము పాలుతు రరప్పట్టణమున.

టీ. ముడివిప్పక = కొప్పువిప్పగా, అడుగుదమ్ములనె = పాదములనుకముల
ములవైననె, వ్రాలుటక = పడుటచేత, లేంట్లు = తుమ్మెదలు, నెటిమరులు = (కాయంగ
నల) యందమైన పెండ్లుకలు, అగుటక = అగుటయందు, సందియము గలదె =
సందేహము గలదె = సందేహము గలదా (నిస్సందేహ మనుట, తఱుచుగాఁ గమలముల
మీద వ్రాలునవి తుమ్మెదలుగాన నిట్లు వర్ణింపఁబడియె), కనక = చూడఁగానే, ఎంత
వానిక = ఎట్టికొప్పుమనుష్యునిని, లోంగొనుటక = ఐశ్వర్యమునుబట్టిచేత, తనలో
నిమిడిచికొనుటవలన, నెమ్మెగంబు = ముఖము, ఆదర్శంబు = ఆదర్శము, అగుటక =
అగుటయందు, సందియము కలదె, ఎంతటిధీరుడైనను పురుషుం డాస్త్రీలముఖసౌందర్యము
ఁబొందిన వారికేవల్యుడగు ననుట, ఇటగొను = సూక్ష్మమైన నడుమనియెడి, మింటివైక
= ఆకాశముపై, మెఱయుటక = ప్రకాశించుటచేత, చన్నులు = స్తనములు,
చక్రద్వితయి = జక్రవద్యోయి, డౌటక = డౌటయందు, సందియముగలదె, (మధ్య
ప్రదేశమాకాశమువలె తాన్యముగనుండుటవలన నందువైసుండునది చక్రద్వితయి యని
యూహింపఁబడియె), పొలనుదొర్లంగక = మత్స్యగంధముకొటిల్యమును పొద్దనటుల,
(పొలను మత్స్యగంధమునకు, కొటిల్యమునకును బేరు), చూచుకలికిచావులక =
చూచునటువంటిసాగైన దృష్టలచేతను - సాగసుగాఁ గనఁబడుటచేతను, మీలు =
మీనములు, కన్నులొటక = నేత్రములొటయందు, సందియముగలదె, (తమయందు
బొలనుండుటవలన మీనములు గన్నులొటకు సందేహము లేదనుట). పొలసిననె =
సుడిసినప్పడే, తావి = సుగంధము, బుగులుకొక = గవ్వనఁగా, తిన్నునిశీరము, అలరు
దీగ = పూదీగ అగుటయందు సందియము గలదె, (పరిమళించునది పూదీగగాన
సుగంధ ముండుటవలన నదియని యుల్పేక్షింపఁబడియె), అనంగక = అనునట్లు,
చెలువొంది = ఒప్పి, సురళ = రతియందు, వైయాత్య = ప్రాధిత్యమునకు, నిధులు =
స్థానములగు, పణ్యయువతులు = వెలజవరాంబు, అప్పట్టణమునక = ఆమధురయందు,
పొలుతురు = ఒప్పుచుండురు.

తా. సుగమము.

మ. ప్రతతప్రాంతపిశంగకుంకుమజటాపాళీకురంగీమదా

సీతవీణాళికలస్వనంబు లెసంగం శ జెన్నారుకర్పూరపుం

జతతు ల్కంటికి నారదత్వమున మింప న్నామినీకామిసం

తతి కేలా యెడ త్రెచ్చు గంతుకలహాస్తాదంబు లాప్రోలునన్. 31

టీ. ప్రతత...లు-ప్రతత = విస్తారమైనట్టియు, ప్రాంత = సమీపమున (కాంతి
ప్రసరించుటచేత ననుట), పిశంగ = కుచ్చకైన, కుంకుమజటాపాళీ = కుంకుమపూవు

దాసులను జడల సమూహములును, కురంగీమదాసితపీఠా = కస్తూరియనునట్లైన వీరై
యందలి ఆళికల స్వనంబులు = తుమ్మెదలఘుంకారములవలె నవ్యక్తమధురము లైనవీఠా
నాదములు, ఎనంగ్ = ఒప్పుచుండగా, చెన్నారు = మనోహరములయిన, కర్పూర
పుంజతలు = కప్పరపురాసులు, కంటికి = కన్నులకు, నారదత్వమున = నారద
భావముచేతను, మించ = అతిశయించగా, కామినీ కామిసంతతికి = కాముకులగు
స్త్రీపురుషులసమూహమునకు, కంతుకలహాస్తాదిబుత్ = మున్నగయుద్ధ మనియెడి
యుద్ధాదములు (సురతము లనుట), ఆప్రోలున = ఆపురమున, ఏలా = ఏమిటికి,
ఎడత్రెచ్చు = ఎడబడును.

తా. ఆమధురయందు చమనమీదమున గర్భూరకాంతులు ప్రసరించుట
వలన గొంచెము పచ్చనై జడల కాంతివలెనున్న మృదుమరాసులును, వీరైవలె నల్లనై
యున్న కస్తూరియు, అవ్యక్తమధురమైనతుమ్మెదల ఘుంకారములును గూడియుండ
బ్రకాశించుచున్నట్టి కప్పరపురాసులు నారదభావముచేత గాటి కగటడగా నార
దుడు కలహాస్తీయుడుగాన దధర్మముగల కర్పూరపురాసు లడగ నాకాముకులగు
స్త్రీపురుషులకు మున్నగయుద్ధమేల మామ ననగా దాదృశకర్పూరపురాసులనాడగా
గామోదైకమున మోహితులై నిత్యము సురతక్రీడలయు దాసత్వలైయుండు రని
తాత్పర్యము.

తే. నిం గిటు త్రిశంకుకతన మాతంగవాటి

యయ్యె నీక నుండదగని శ యవదని ¹కెఱిగి

నట్టి నక్షత్ర తారాగ్రహలి యనంగ

గాంతనవరత్న రాసు లంగళ్ల బొలుచు.

32

టీ. ఇటు = ఈ ప్రకారము, నిగి = ఆకసము, త్రిశంకుకతన = త్రిశంకుడు
ప్రవేశించుటచేతను, మాతంగవాటియయ్యె = వెలివాడయామెను. ని. 'మాతస్థో
గజీవయో' అని వై జయంతి. ఇకనుండదగదని = ఇకమీద నుండగూడ దనుచు,
అవనిక = భూమికి. ఎఱిగినట్టి = వ్రాలినట్టి, నక్షత్ర = నక్షత్రములు, తారా = అల్ప
న్యాదీతరతారలు, గ్రహ = సూర్యాదిగ్రహములు, వీనియొక్క, అలియన = సమూహ
మనుటలు, కాంత = రమ్యములైన, నవరత్నరాసులు, అంగళ్ల = పరిమళగ్రహముల
యందు, బొలుచు = ఒప్పును.

తా. ఆమధురాపట్టణమందలి యంగళ్ల యందున్ననవరత్నరాసులు ఆకాశము
త్రిశంకుచే నాక్రమింప బడినదిగాన జండాలవాటి యయ్యె. ఇంక నుండ

గూడ దని యభిప్రాయముగలవై భూమికి వచ్చియున్న సూర్యాదిగ్రహశ్వివ్యాది నక్షత్రములును విజ్ఞాతనామములగు జ్యోతులునో యనునటుల వెలుంగుచుండు నని తాత్పర్యము. నక్షత్రతారలను భేదము ర్ఘువంశమందు, 'శ్లో.' నక్షత్రతారాగ్రహసంకులాః అని యున్నది.

చ. చిరసముపాశ్రితాగ్ని తడిఁగ జెంది నశించునటంచునో, కృతా
ధ్వరతఁ దదగ్ని మైసునికిఁ దాన నొకంగము దాచుచేతనో
పురధరణీసురు ల్నిగమభూధరము జ్వయజ్ఞశీలు రా
హరిధనదేశులై న వల గ హస్తము సాచరు ¹వారిధారకున్. 33

టీ. చిరసముపాశ్రితాగ్ని-చిర = బహుకాలమునుండి, సముపాశ్రిత=ఆశ్రయించి యున్న, అగ్ని = వైశ్వానరుడు, తడిఁజెంది = లేమదాకి, నశించు = చల్లారును, అటంచునో = అనియో, కృతాధ్వరతఁ - కృత = చేయబడిన, ఆధ్వరతఁ = జన్మము గలవారాటచేత, తదగ్ని = ఆయజ్ఞాగ్ని, మై = దేహమందు, ఉనికిఁ = ఉండుట చేతను, దానఁ = దానియందు, ఒకంగము = ఒక్కవయవమును, దాచుచేతనో = ఇముడ్చుకొనియున్నందుచేతనో, పురధరణీసురులు - పుర = పట్టణమందలి, ధరణీసురులు = బ్రహ్మణులు, నిగమభూధరములు = పేదపర్వతములు, జ్వయజ్ఞశీలురు = జ్వయజ్ఞ పరులై, ఆ హరిధనదేశులైనఁ = అయింద్రువదేరులు, వారిచ్చెద నన్నప్పటికిని, వారిధారకున్ = దానార్థమగుపకధారకు, వలహస్తము = దక్షిణహస్తము, చాచరు = చాచెడువారు గారు.

తా. బ్రహ్మణులదక్షిణహస్తమున నగ్ని యుండుట నిగమసిద్ధంబు గావున నాయగ్ని దానోదకముచేత జల్లారు ననియో, లేక, యెల్లరు సోమయాజులగుటచే దమ యందగ్నియుండును గాన దానియొకయంగమును దాచవలయు ననియో యాపట్టణమున వసించుచున్న బ్రహ్మణులు దేవేంద్రులవంటి వారిదానోదకమునైనను గ్రహింపకయుండు రనగా బ్రతిగ్రహపరాక్షులై వేదాధ్యయన జ్వయజ్ఞ పరు లగుచు నొప్పుచుండు రని తాత్పర్యము.

చ. ఉరవడిఁ బోరికై కవచ గ మొల్లరు ²మంత్రములందుఁ దక్క సు
స్థిరనిజశక్తి నైదుపది గ నేయరు దత్తినతక్క, మంటికై
పొరల రథీతుఁ డీ కమలబుద్ధి ఖళారిక దక్క, వజ్రదోగ
పరిఘవశీకృతాన్యనరపాలకు లప్పరి రాకుమారకుల్. 34

1. దానధారకు. 2. మంత్రములందె తక్క.

టీ. అప్పుర్ణ = ఆమధురాపురమునందు. వజ్రదోహపరిసువశీకృతాన్యనరపాలకులు - వజ్ర = వజ్రాయుధతుల్యమైన, దోహ = భుజమందలి. పరిసు = పరిసుయను నాయుధవిశేషముచేత, వశీకృత = స్వాధీనులుగాఁ జేయబడిన, అన్య = ఇతరులైన, నర పాలకులు = మనుజువతులు గల, రామమారకులు = రామచోమకులు, ముత్రములుదుర్ణ = జపకాలంబున నుచ్చరించెడు మహామంత్రిములయందు, కర్క = తప్పు, ఉరవడి = బలముగా, పోర్తికై = యుద్ధముఁ జేయుటకై. కవచమొల్లరు = కవచముఁ దొడుగరు, సుస్థిరభుజశక్తి = సుస్థిర = స్పృథమగు, భుజశక్తి = బాహుబలముచేతను, దత్తిన తక్కు = దానకాలమందుచక్క, విదువరిసేయరు = వెనుకంజపేయరు (అయిన పది నేనె వెనుక ముందయ్యె, జూనిగెనని ఆంధ్ర నానుశేషము.) ఖిరారికంకర్క = కరణీలయందు వివాగా, ని. 'ఖిరారిఖిరరీసమే' యని గరణీవర్ణాయము. అమలబుద్ధి = సమృద్ధిగల వారుగాన, అధీశుడు = ఏలుచున్న ప్రభువు, ఈక = ఇయ్యకము, మంటికై = ఎత్తి మంటికై - భూమికొఱవ, పారలరు = పార్లడరు.

తా. మిగుల బలశాలురగు నప్పట్టణమందలి రామచోమరులు కవచము దొడుగ కయే యుద్ధముఁజేయుదు రనియు, ముత్రజపాపప్రానపరులుగాన నుపాననారాలమందే కవచాదులు పతింతు రనియు, దృఢమైననిజశక్తిగలవారుగాన దానకాలమున నైదిచ్చుచోఁ బదిగా నిచ్చునట్టి దానశీలు రనియు, యుద్ధమునందు వెనుకంజపేయ రనియు, సాముఁజేయు టయందలిసమర్థు లనియు, విమలమతులు గాన రాజు పిలిపించియుచ్చవఱకు భూముల నాపేక్షింపక యుందు రనియును దాక్షర్యము.

శా. దంభాపేతవిత్తిర్నిత్యములు రథభ్యం దొట్టి హట్టిత

స్తంభంబు ల్విగురించుచున్నవి యనఁ సర్వైకనిశ్చార్జన

సంభూతం బగువైడి కోటి కొకటై నానాటికి న్నైచ్చు చ

య్యంభోదావలి గప్పుకేతువుల వైశ్యశ్రేణి పాలుపు స్ఫురిన్. 35

టీ. దంభా...ములు - దంభ = దంభమువలన, అపేత = తొలగినట్టి (అనగా దంభము లేనట్టి), విత్తిర్నిత్య = దానసంబంధులగు, తోయములు = ఉదకములు, రథ్యై = నగరమధ్యమార్గమందు, తొట్టి = ప్రవహించి, హట్ట...బుత్ - హట్ట = అంగళ్ల యందు, స్థిత = ఉన్నట్టి, స్తంభంబులు = కంబములు, చిగురించుచున్నవి = సంజాతశల్లపములగుచున్నవి, అనన్ = అనునటుల, ధర్మైకనిశ్చార్జన - ధర్మ = ధర్మము చేతనే, ఏక = ముఖ్యముగాను, నిత్య = ఎల్లప్పుడును, అర్జనన్ = సంపాదించుటచేత, సంభూతంబగువైడి = లభ్యపడినట్టి ద్రవ్యముయొక్క, కోటి కొకటై = కోటి కొక్క

పడగయై యనుట, నానాటికి = దినదినమునకు, హెచ్చుచు = వృద్ధిబొందుచు, ఆయ్యంభోదావళి = ఆమేనుపం కని. కప్ప = కప్పచున్నట్టి, కేతువుల = టెక్కములచేత, వైశ్యక్రేణి = కోమటలగుంపు, పుని = పట్టణమందు, పొల్పు = ఒప్పును.

తా. ఆపట్టణమందు దాహ పారహృదయం నిచ్చుదానజలంబుల వీధుల యందు దొట్టియుండు దానినకే సంకల్పకంఠములు చిగురించుచున్నవి యనునటుల భర్తము పదలక యాజ్ఞించిన ప్రకృతులతో బడగపై నానాటికి హెచ్చుచుండ మేనుబృందముల గవ్వనట్టి టెక్కములవలన గోమట్లగుంపు నిప్పుచుండు నని తాత్పర్యము.

తే. నృపులపదహాలరేఖలకెల్ల హాథు

జాగ్రహాలరేఖలే మూల శిఖరముల గోటి
కొండలుగ ధాన్యరంసులు పడ(డు) వీట
సుజనభజనై కవిఖ్యాత శివోద్రజాతి

36

టీ. నృపుల... కెల్ల = నృపుల = భూపతులయొక్క, పద = పాదముల యందలి, హాలరేఖలకెల్ల = హాల... రేఖలకెల్లను. హాథుజాగ్రహాలరేఖలే = హాథుజములమీఁద నున్న నాగశిఖరేఖలే, మూలమహము = మొదలయచు, కోటికొండలుగ = కొండలుగాను కొట్టుగాను, ధాన్యరంసులు, పడ(డు) = ఫలంపగా (పండించు కొనుచు ననుట), వీట = కట్టణమందను, సుజన = సత్పురుషులయొక్క, భజన = సేవ, ఏక = ముఖ్యమైన, విఖ్యాత = కీర్తిగాల, శోద్రజాతి = శోద్రకులము, పొలుచు = ఒప్పును. పాదముల ననుమాను పూర్వవస్తువుమందు యధ్యాహార్యము.

తా. ఆపురమున నున్న కెల్లలు లాదు నాగేలవట్టి దున్నుటచేత నేగదా రాచవారిరాచటికపుసాగ నని యెంచుకొనుచు గొన్ని కొండలుగ కొట్టుగ నానావిధ ధాన్యముల బండించిన సత్పురుషులను సేవ చేయించు సుఖమున నుండుదురు.

చ. ఉమియంగల నన్ను నవ్వ ననరొచ్చెము గాంచినకొన్ని మూతు లా
ప్రమదల నప్పగింపుం డని శివంజియలొలు గన్న చెట్టుకు
దమ కలిశ్రౌఖిల న్నెచ్చచి శివస్థానమున బుండు గంతునై
నయము గొని నా వెలికి శుకవికలాంబ కేళినాళి పొల్పుగున్. 37

టీ. పుష్పింహజేనెడి పుక్కియలు హాథుల ననుమిడును. అందు-ఉమియంగల = ఉమియంగాను, తన్ను = తన్నుకొను, నవ్వ = నవ్వకొను, అన = పల్కరింప

గాను, ఒచ్చెముఁగాంచిన = అడమానముఁబొందిన, కొన్ని మ్రాతులు = కొన్నివృక్షములు, ఆప్రమలంక = ఆయడమానపఱచిన స్త్రీలను, అప్పగింపుఁ డని = తమకు నొప్పింపు డని, రంజిలు సేరలుగన్నచెట్లను = శగిరచేట్లలుగల వృక్షములను, (తక్కిన యారింగనాచి కమనీయ దోహదములుగల మ్రాతులకు ననుట), తమకు = తమకును, ఆశిశృంఖలంక = తుమ్మెదలను సంకిరిసి, పెరచి = తగిలించి. నర్తుక = అప్పటికిని నర్తుకము చాలక, కంతునైననము = చుప్పలము, పాసి = పోనినది. పట్టణంబు = పురమును, చుట్టెంక = ముట్టడిచెను. నాంక = నాంక. పెంకెంక = వెలువటను, శుకపిక = చిలకలు తోములలు మొదలగువక్షిగానలంక, ఆకుల = సుందరించుచున్నట్టి, కేళిదనాళి = శృంగారవనములపంక్తి, దొంగుంక = పురుషునాను, 'పురుగుల్పలతాగినా మరాలే కుశలై కృతమ్. పుష్పగృతానంకం ప్రసూ దోహదం స్వాత్మ శక్తియా. అగ్నిశ్చ నాత్మరవక స్తిలకో వీక్షణీవచ. కరస్పర్శేన మంగ్ధోముఖరాగేణ చమ్యకః. నల్లాపతః కర్ణికార స్పిష్టకారో ముఖానిలాన్. గీర్వా ప్రయాసశ్చిరాం నమేర్హు సితేనచ.' అని దోహదకాస్తమం డన్న.

తా. ఆదోహదములు గల్పాక్షులు తుమ్మెదలు చుట్టొని తిరుగుటవలన సంకిర్ణ గాఁగా దొలఁగెను. చుప్పలము చుట్టొనివచ్చి యుమియుట మొదలగు నడమానంబు చేసినస్త్రీలను నమకు బట్టియెచ్చని యడమానపఱచెట్లు రక్కిన చెట్లను ముట్టడిచేసెనో యనుటలం జిలకలు తోములలు తొట్టుకొన శృంగారపుఁ దోటలు పుర మాచుని సుందరముగా నుడును.

నీ. మదగంధకాంతరమృదు యామృతకరికి న
 త్కరం గు గవబలె శ గటము లొఱసి
 సుగతశ్రమజ హనాటం శ జూషోవకయుబలె
 గామినీమృదుగండభుక్త ముడిపి
 పరిమళవాహేచ్ఛం శ బ్రామిబలె జించు
 మృగనాభిచ్ఛభశస్త్రీకలు దూఱి
 అహితపన్నగభేదు శ లనిబలె గృహవిటం
 కపుగలాపుల నొయ్య శ గటులు నిమిరి

తే. వీటిసామగ్రి గనుగొన శ వేగపడక
 నడవఁ దనదిక్కుపుష్పసంతద్విసంబు
 నెక్కెనో యన జడగతి శ నెప్పుడూ బొలయు
 నందుఁ జందనశిఖరిమందానిలుండు.

టీ. మద...ము - మద = మదముయొక్క, గంధ = వాసనయొక్క, తారత
 మ్యము = హెచ్చుతగ్గులను, యామ్యకరికే - యామ్య = యమదిక్ష్వాబుధియైన,
 కరికే = వామన మరుగజమునకును, శక్త్యధులకే = ఆపట్టణపు లేరుగలవను, కన
 బలకే = చూచుకొనుటలె, కటములు = గండ్లకలములను, ఒఱసి = జూచుకొని,
 సురతశ్రమజము - సురత = రతియందు, శ్రమజము = బడలికచేతను పుట్టినది,
 టౌట్ = ఐనందువలన, నూపావరములకే = నూదలేకవలె, కామినీ...ము-
 కామినీ = స్త్రీలయొక్క, గంధ = వాసనయైన, గంధ = లెక్కెళ్ళునూదలి, ఘర్తము =
 చెమటను, ఉడిపి = పోయెట్టి, పరి...చ్చక - పరిమళ = సుగంధమును, వాహ =
 వహించెడి, ఇచ్చక = కాంక్షచేత, ప్రాణమిహలకే = ప్రాణమిచ్చుటకొనుటలె,
 చించు...లు-చించు = చివరినట్టి, మృగ = సురగములయొక్క, నాభి = బొడ్డు
 యొక్క, చర్మభస్మికలు = చర్మములనులను, దూఱి = ప్రవేశించి, అహిత...లె-
 అహిత = తనకు శత్రువులైన, పన్ను = సామలను, భేదలనిబలకే = భేదించెడునవి
 (భక్షించునవి) యన్నట్టవలె, గృహ...లకే - గృహ = గృహమందలి, విటాక =
 కొణిగలమీద నన్ను, కల్యాణం = సౌమ్యము, ఒయ్యకే = తిన్నగా, గలులు =
 తెక్కలను, నిమిరి = తొడిసి, నీటిసామగ్రికే-నీటి = ఆహారముయొక్క, సామగ్రికే =
 పరివారములను, కరుణానకే = గూడుకొనుటను, వేగవడ = త్వరపడక, నడవకే =
 సుచరించగా, తనదిక్కు = నాయకునియొక్కను నన్ను, పుష్పదంతవిహారు = పుష్పదంత
 మనునేనుగను, ఎక్కనో యనకే = ఆరోహణము చేసినో యనునటుల, జడగతికే =
 మందగమనముచేతను, ఎప్పుడుకే = నిత్యమును, చంద...డు - చందనశిఖరి = చందన
 పర్వతమందలి, ముదానిలుగడు = తిన్నరగాలి, అంబుకే = ఆహారమునందు,
 పాలయకే = విసరును.

తా. యమునిదిక్కునందలి సేనుగనకును మరుగజములను మసగంధ తారత
 మ్యము జూత మనునటు లయ్యెనుగల గంధముల నొఱసి యొ దున్నపరిమళం
 బుల గ్రహించి రతిశ్రమవలన బుట్టిన చెమట నావృన్దల స్త్రీలచెక్కెళ్ళు బ్రసరించి
 తగ్గంధముల సుగ్రహించుకొని దించినబొడ్డు గలిగి టడినున్న కస్తూరీమృగములకు ప్రాణ
 ముల గల్పించుదానివలె వానిబొడ్డు చర్మములయొక్క బొచ్చి యామగంధమును దీసి
 కొని గృహములయందున్న సెమిట్ల సమకు శత్రువులగు సాముల భక్షించునవి యని యా
 వ్రతచేత దుష్టేనో యనునటుల వానితెక్కల నిమిరి పట్టించు సకలసమృద్ధి జూడ నిచ్చ
 గలదై వేగిరపడక మెల్లగానే పరగియైన చున్న పుష్పదంత మను గజము సెక్కి సుచరిం
 చుచున్నదో యనునటుల నాపట్టణమందు మందహాసుతము గమ్మన వాసించుచు విసరు
 చుండును.

మ త్వస్య ధ్వజాదు

సీ. ద్విద్వయోపాయధీవిద్వత్వతంసంబు

హృద్యాచాతురీచక్రవర్తి

శ్రీడాచక్రీకృతశ్రీఖండగిరిరాజు

కనకాద్రిముద్రణగ్రంథకర్త

యందూనిబద్ధబోబ్బందవేదండాళి

వనవిధిస్తంభనాధునికరఘువు

తామ్రవర్ణమలపాశధగిరీహంసంబు

లంకేశమైశ్రీప్రియంగిరుండు

తే. స్వస్తికృద్వాప్తసస్తుత్యగస్తిమఘుః

మకుటమోటనశఃకోటిమంశ్రభృత్య

భూతభూతాత్తశాంభవభూమికుండు

దత్పురం బేలు బాండ్యమతస్యధ్వజుండు.

39

టీ. ద్విద్వ...బు - ద్విద్వయ=నాలుగైదు, ఉపాయ = సామ-దాన-ధేద-దండము
 లనియెడి యుపాయములయొక్క, (సి. 'సామ దానే ధేద దణ్డా విత్యుపాయా
 చతుష్టయ' వుని యమరండు.) ధీ = బుద్ధియందు, ద్విద్వత్వతంసంబు = పండితశ్రేష్ఠుడు,
 హృద్...ర్తి-హృద్ధ్య = సూధి విక్రహ యాన ఆనన ద్విధీభావ సమాశ్రయము లని
 యెడి పద్ధుణములయొక్క, చాతుర్య = నిపుణతయందు, చక్రవర్తి = సార్వభౌముడు,
 (ని. 'సస్థిర్నా విక్రహో యావ హాననః కైష్ఠ మాశ్రయః, పద్ధుణాః' అని
 యమరండు.) వ్యా. 'పద్ధుణా ఏక హృద్ధ్య' యని చాతుర్వర్త్య - త్రైలోక్య మన్నట్లు
 సార్థమందు ప్యుచ్చియము. శ్రీడా...జు - శ్రీడాచక్రీకృత = నిలాసార్థమైన
 పర్వతముగాఁ జేయబడిన, శ్రీఖండగిరిరాజు = మలయపర్వతముగలవాడు, కనకా...ర్త
 కనకాద్రి = మేరుపర్వతమును, ముద్రణ = ముద్రించుటయందు, గ్రంథకర్త = తన
 గెలుపు లభించినవాడు, (స్టె. 'ఉడిచీ' నిశ మాక్రమ్య పాణ్డ్యః పరమధార్మికః
 ప్రాప్య మేరుగిరిం త్తక్ రిలేఖ విసదాన్ స్వకాన్' అని హాలాస్యమందు ననని
 గెలుపులు మేరుపర్వతమున వ్రాసినకథ వినింపబడియున్నది.) అందూ...ళి-అందూ =
 శృంఖలలచేతను, నిబద్ధ = బంధింపబడిన, ఆబ్బబ్బంద = మేఘసమూహమువంటి, వేదం
 డాళి = గజసమాజముగలవాడును, వన...వు-వనవిధి = సముద్రముయొక్క, స్తంభన =
 కట్టుటయందు, అధునికరఘువు = నూతనరాఘవుడు, ('అధునా భవః అధునికః' అని

కాలవాచకముమీద తక్ ప్రత్యయము.) ('ఏతద్విసంప్రతీహానీ మధునా' యని యమ రుడు.) తామ్ర...బు-తామ్రపర్ణ = తామ్రపర్ణి యయనయొక్క, అమల = నిర్మల మగు, పాశి = ఉడుకుమడు, కేళి = క్రీడించుట గల, హంసంబు = హంసప్రాయుడు, లంకే...డు-లంకేశ = విభీషణునితో, మైత్రీ = చెలిమియగు, ప్రియంకరుండు = ఇష్టముజేయువాడు, స్వస్తి...స్తి-స్వస్తికర్త = ఆశీర్వదించెడి, వాస్తవ = సత్యమైన, స్తుతి = స్తోత్రముగల, ఆగస్తీ = ఆగస్త్యుడుగలవాడగు, ('మహావైభవంబున వాస్తవి' 'వాస్తవీ' వీస్తుతిర్వస్వస్తవస్తవస్తతి' అని వ్యుత్పత్తి, ఆగస్త్యశబ్దమున కగస్తీశబ్దమునం గలదు). మధు...డు-మధుని = దేహేంద్రునియొక్క, మధు = కంటమును, మోటన = సుగ్ధ సేయనట్టి, శరకోటి = బాణముల సమూహము గలవాడు, ముద్రశక్తిచేతను, భిక్ష్యభూత = కింకరులయన, భూత = భూతములుగలెడి, ఆత్మ = పొందుబడిన, శాంభవ = రుద్రసంబాధియగు, భూమికుండు = పాదముగలవాడగు నైన, పాండ్య మత్స్యగర్వ జాతు = మత్స్యగర్వజాతి డను పాండ్యదేశపురాజు, కల్పవృక్ష = ఆమధురా పట్టణ మును, ఏలుకొ = పరిపాలించును.

తా. పాండ్యదేశము నేలేడు మత్స్యగర్వజాతి డురాజు మేరువర్వకముడు దన గెలుపుకలలు వ్రాసినవాడై వాసపుసిరింటమును యగునగు గావిచునట్టి శరసమూహము గలవాడై భూతములను ప్రత్యక్షిచే పశువంశమునందులన నవి కల్గు సేమించుచుండ రాడవమధునిలే యుండరాడై సామ్రాజ్య పాయములయందును, సుధి విగ్రహవిహంగులైన విచారణయందును నతికుశలండై, విలాసకాంక్షులయందు మలయపర్వతముననే విహరించుచు నసాఖ్యాతంబులగు సేనాగతులగలవాడై, సమస్తబంధముల నేసినవాడై, శుద్ధోదకములు గల తామ్రపర్ణియందు క్రీడించువాడై, విభీషణునితో జెలిమిచేసి యతని కిష్టముల నీడ్చువాడై, నిత్య మగస్త్యాశీర్వాదుల జొంగుచు వాత్సల్యమును బాలించుచుండును.

ఉ. ఇందుకులావతంస మతః శ దేతటి నేతరిగాఁ, డరిం బ్రజ
ల్కందఁ గొనం, డొరుం డొరుత శ ల నివనిపించినమాట డెందముం
జెంద ముదంబు దిక్కి చెడఁ శ జేయఁ డొరు, నివతాస్యఁడొనుతిం
పం దనుఁ, బందనుం గొఱతవల్కుండు శూఃతఁ దానుమించియున్.

టీ. ఇందుకులావతంసము = చంద్రవంశభూషణుడగు, అతడు = ఆమత్స్య గర్వజాతి డురాజు, ఏతటికొ = ఎప్పటికిని, ఏతరిగాడు = నీతిపవ్వవాడుగాడు, అరికొ =

1. కొంత-జాన-విచ్చయున్.

చన్నును, ప్రజలు = మనుష్యులు, కిరణ్ = నొచ్చునట్లుగ, నోనాడు = గ్రహించడు,
 ఒరుడు = పరుడు, ఒరులక = మఱియొకసెయ్యి, నొసరిన = విన్నవించిన, మా =
 కొండెపుమాట, డెందుల్ = పొయ్యి, చెడు = పొరుగుగా, ముగలు దక్కి =
 సంతసము విడిచి, ఒరు = పురి, చెడజేయ = చెడజేయు, చెడు = నన్ను,
 నులింప = ప్రజలు ప్రశ్నల జేసినగా, వింతలొక్క = ముఖము చువఁ
 డాను. ఆనగా నిరాజు ధీమాగ నున్నాడు గను (॥ 'కొర్కశ్రీప్రవణప్రశానిని
 నమద్ భ్రష్టతే పాదిన' అని) ప్రతి ప్రయత్నం ధీమాతో దాహించును,
 (శ్లో. 'మహతా క్షణాదాహాన్తు మే సుప్రసాదయ' త్తసి) పుష్పభావమును
 నుడు కీతిగా నాత్మప్రకటన గా నిష్ఠము లేనిదా డెరుకొనెను. యి =
 శూరత = కొర్కముచ, చెడు మ చి = పశులగుచును, పదక =
 సోమరియగునానిని, కొలు = లగ్నము = 'గ్రము' నెవఁడు.

తా. ఆముక్తము శేలుమ నైష్ఠవు మిరాజు ప్రబల నొప్పించి పన్నునయక,
 కొండెపుమాటలు విని పరుల చెడు, చెడు ప్రశ్న ప్రశ్నల జేసిన నొప్పు,
 పరాక్రమముచేత నొడవక గల చెడు మోలా లాక, సుప్రసాదమునకు భాషణ
 ప్రాయఁడై సగణముల నిష్ఠము క్షుణ్ణుని సేతి లేవు యుండెను.

సీ. పాటీ 'రినీ' వాని ప్రీతిచేగ

నహిభయం బెటుగఁ డా కిరణ్ గొనె

నత్యంతమితభావంబున ధీమం జగన్

ఒరుల కేరడమున భంగంబుచు

ప్రీతి దా దామ్ర కన్యకీ నాహు డయ్యు

సద్గోష్ఠిచే సంగ జల మెలగ

మహనీయమహిమ దా కిరణ్ గొనె డయ్యు

రావణ్యకలసి సుకల్లాస మొం

తే. విషధిలహరిభిదోత్పతే త్వప్రతజల

వలదుక్రమతమిర శ వాం తన

తులితమబలకంబున నులగము

ఒహళముక్తాముక్తాని పాతెడతెడు.

టీ. పాటీ...టి - పాటీరగి = మలయపర్వతమందలి, వనీపాటీ = వన
 వీధి, క్రీడిలియన్ = క్రీడనల్పము, ఆహారయన్ = ఆహారజాతయైన, ఆహార
 యామ = సర్వభయము, ఎ-అంగడు (శ్రీచంద్రనామలయందు సర్వములన్నను తద్భ
 యా బెట్టెయింగు దని విరోధముగలుగగ నిశ్చయ క్రీడాపరుడైయున్నను స్వపక్షభయం
 బెట్టుంగు దని పరిహారము. సి. 'మహాశూరామహాభయ. స్వపక్షప్రభవభయ' మ్మని యమ
 రుడు. ఆశ్చర్య...పక్ష - ఆశ్చర్యం = మిగిలినది, మిగిలినది = అల్పభాషచేత, అవి
 కష్టపూర్వము = ప్రల్లసముల-దనివాడయ్యును, కేరడముగ = దరిశనముచేత,
 పులక = ఆన్యలను, భగవంతుడు = వివాహముచేయు. అల్పభాషిని గెడడమే
 మని విరోధము గల్గించి కేరడశతమునకు శత్రువుల భగవంతుడు నని పరిహారము. కేర
 డమయితి కేరడ కథేపిము - విషయాన కేరడాని శత్రువులనిన గెరల చేకపు
 రం శత్రుని శత్రువు. ప్రీతి = ప్రేమము, రాత్ = రాత్, రాత్రిపక్షి =
 రాత్రిపక్షియు నాడయివాగునను, నాగపక్షి = ప్రాచీనము, సప్తాక్షి =
 సప్తనానముచేత, అనంజనత్ = (అనంజనభవతీ సునాన - సృభావ - అనం
 జనత) అనుభవశ్రుతిచేత అంజన ముగ్ధముగాక, పెరిగిని (రాత్రిపక్షి యను
 పేరు గల దిక్కురికిని జెనుచున్నది రాత్రిపక్షి అను ముగ్ధము పెట్టుగాకపోయె
 నని విరోధము జనింపగా - రాత్రిపక్షియును పేరు బిచ్చముచేయు. బ్రహ్మనిందిన
 సదిక బ్రహ్మ సర్వోష్ఠిచేత, అపరంజనం అంజనం సామం యస్య సుసృభావః, అనంజన
 యువశ్రుతిచేత సావరసాదు ముగ్ధమునని పరిహారము. మహా...మహా - మహా
 నీయ = విశ్రాంతి, మహామహా = మహాత్ముడు, రాత్ = రాత్, మధురాస్ప
 మండయ్యు = తియ్యదనమునను స్థానముగా చుడియును, రాత్రికల = అది
 భావనగతిచేత, ఉల్లాస మొందును. మధురాస్పమండనాదు అదిభావనగతిచేత
 నెట్లులాసమొందు నని విరోధముచేత, మధురాస్పమండనాదు అదిభావనగతిచేత
 ప్రాప్తిచేత నెట్లులా స మొందు నని పరిహారము. శ్లో. 'మహాభలేషు తారభ్యం మనోజ్ఞం
 సృశ్యతే యథా. ఉద్వద్ధాల్లేషు లోకానాం లానిత్యం ద్విశ్యతే బుధైః' అని లానిత్య
 లక్షణము. సీసపాదములు నాలుగింటిని విరోధాభాసాలంకారము. శ్లో. 'ఆభాసత్వేవిరో
 ధస్య విరోధాభాస ఇవ్యతే' యని లక్షణము. అందు = అమిత్యవ్యభాస దమరాజు
 విషయ...దు - విషయ = సమస్తముయొక్క, లవారి = ప్రవాహముయొక్క, భిదా =
 భేదించుటచేత, ఉత్పతత = ఎగురుచున్న, పృషత = బిందువులయందు, జటిల =
 ముప్పిరిగా, పలత్ = చుట్టుకొనియున్నట్టియు, ఉరు = విస్తారమును, త్రిమ = సుచా
 రముగల, తమి = పెద్దచేతయొక్క, పర = శ్రేష్ఠమైన, చల = లోకయొక్క, పర =

కతనములోడను, తులిత = తుల్యమైన, పరబల = శత్రుబలములయందులి, కరి = ఏనుగుల యొక్క, శీర్షస్థల = కుంభస్థలములవలన, సముక్త = ఎగిరినట్టి, ముక్తా = ముత్యముల యందు, ఆవిముక్త = విడువబడని, ఆసి = ఖడ్గముయొక్క, పాతుడు = పతనముగల నాడు.

తా. పరబలము సముక్తములైన నేనుగల కుంభస్థలములు కరుణవలెను ముత్యములు జలబిందువులవలెను ఖడ్గము తిమివాలమువలెను నుండే నని యంతటను ఉపమానం కారము.

శా. దానత్యాగపత్రప్రమై తోలుపత్రం ప్రియం బంబుధాన స్పదా
నానందస్థితకీర్తిహంసి చు మిం శటం, గ్రోత నా నేల, నా
నానీర్దాగ్రతత్రయశుభ్ర వశి మిం శటం బాటుతజ్జాతి కే
లా నిల్పు న్గతి యన్యక ప్రగతే బల ప్రకరదేశ్యా తన్. 42

టీ. దానత్యాగపత్రప్రమై = దాన మన ముఖ్యకారావృద్ధిముగ నిచ్చుచి, త్యాగమన నడుగుబడకయే బుడచి స్పృశనంబుచుండి, పత్రప్రమై = దానత్యాగములు రెండును 'రెండుబెక్కలు'గాకలెన, తన్...న = ఆరాజుయొక్క, సిత = తెల్లనైన, కీర్తి = యశ మరయెడ, హంసి = పెట్టిగా న, నానీర్దాగ్రత్రయ = మొదటి తొక్క, 'పత్రప్ర' చరనూరుహాద్వయమునుడు. 'యన్యక' = ఉచిత కారచేత, సనా = ఎల్లప్పుడు, నాన = నానగా, మిం = ఆనమందు, చు = పోవును, గ్రోత నా నేల = ఇది గ్రోతయన చేత, నానా...యన్ = నానా = సకలములన, సీర = ఉడకమలచేతను, ఆర్ద్ర = రడుపబడిన, పత్రప్రయమ్మ = తొక్కలవైనను, వజ్జి = పేగముచేతను, మిం = ఆకాశమందు, హు = తిరుగుస్వభావమున, తజ్జాతికే = ఆహంసజాతి. అన్యప్రకారే = ఇరుపక్షవలె, పత్రప్రదేశకాల్పతి = పత్ర = తొక్కయొక్క, పదప్రదేశ = బిచ్చము, అప్లతి = శశియుటచేతను, గతి = గమనము, పిలా = ఏమిటికి, సిల్చున్ = విరహించును.

తా. అనగా రెండుబెక్కలు దడిసినను హంసగమనమున కవిరోధమనియు, దదితరజాతిపక్షు లునయెడ నార్ద్రమగు తొక్కలతో నెగిసిపోవంజాల పనియు నారాజుయొక్క కీర్తి దానత్యాగము లనుబెక్కలుగల హంసీస్వరూపమై తడిసిన మొదటితొక్కతోనే యాకాశమునందును వ్యాపించి సుఖించుచున్న దనియు భావము.

సీ. శుకకదంబము గొలు శ సులచే నిబద్ధమై

వారాంగనాగార శ కారం బడంగ

గిరికానికాయంబు శరితశూన్యబహుపుర

హస్త్యవాటికలఁ జెం శడాదు చుండఁ

గ్రందుగా నితరేత శంబు కాయుడి నేయు

రాజులు దనమాపు శరమున నొడంగ

నెగడు ననాన్పట్టి శిజబలేభవ్వుర్తి

సమదాన్యకంట గం శడములఁ జేసె

తే. దానవేశల సతవృష్టి శతనదు హస్త

గతము గాంగఁ బ్రతాపాగ్నిఁ గ్రాగిపోవు

కంటకులయందు (2) శలభత శలయ నడంగ

నేల నాపాంధ్యము నహి నిశి రితిగాగ.

43

దీ. శు...పా... = మి...లగునపు, గొ...ముల... = కృ...ల...చేయు, బజ్జమై = కట్టబడినట్టి, ...ర... = ...ర... = ...శ్వా...యొక్క, ...ర... = కృ...ముల...యందు, క... = చెజునముగా, ...ర... = ప్ర...యందు, గిరికానికాయంబు = చి...లగునపు, ...ర... = శ...జు...యొక్క, ...ర... = పాదుపడియున్న, బహుపుర = ...ర...ము...యందు, హస్త్యవాటిక = మెడల వరుసలయందు, చెండాదుచుండ = గం...యొక్క...చుండగా, గ్రా...గా... = నంది డిగా, ఇ...రేశరంబు = తమలో...దామ, ...ర... = జ...య, ...ర... = దనరించునట్టి, గా... = పడమిత్తేయ, తన = తనయొక్క, సు...ర... = వా...యనగానే, ...ర... = ఆ...గి...యందఁగా-పాద...యెత్తె శయ గొ...య...చుండగా...య, నోడు = మి...యెత్తెన, ...నాన్పట్టి = నట్టి... శో...య, ని... = స్వ...యమైన, ... = నేలయందు, ఇభ = పి...ల...యందు, స్పృ... = కలిసి...య, నమ... = నా...నో...గాడి, అన్యకరటి = ఇతర...జములయొక్క, గండముల = చెక్కి...యందు, చేరి = ప్రవేశించగా, అలివృష్టి = అలివర్షము, దానవేశల = దానముఁ జేయునమయములను, తనదు = తనయొక్క, హస్తగతము గాంగ = హస్తమున ప్రవేశించ, శలభత = శలభదోషము, ప్రతాపాగ్ని = ప్రతాప = తనప్రతాప మనియెడి, అగ్ని = అగ్నియందు, గ్రాగిపోవు = మాడిపోవుచున్న, కంటకులయందు = ఊద్రశత్రువులయందు, కలయ = కలియునటుల, అడగ = అణగిపోగా, ఆ పాంధ్యము =

అపాద్యరాజు, మహిన్ = భూమిని, నిరీలి గాంగన్ = సతిపట్నరహితముగాఁ
ఏలున్ = పాలించును.

తా. స్థి. 'అలివృష్టి రనావృష్టి ర్నాషికా శ్వలభా శ్శుకాః, ఆత్యాసన్నాశ్చ
రాజాన వృడేతా హరయ స్సృతాః' అనునట్టి పద్యాధలను స్వరాష్ట్రమున తేనుడు
నటు, నిరసంధులముల నిర్వి యాపాద్యధూపతి రాజ్యపరిపాలనముఁ జేసెను.

వ. అష్టహీవల్ల భుం డివ్విధంబున సామ్రాజ్యవై భవంబు లనుభవించు
1 చుండఁ గొంతకాఁడును.

టీ. అష్టహీవల్ల భుండు = అష్టహీయుడు, ఇష్టభంబుకొన్ = సంతోషి,
సామ్రాజ్య వైభవంబులు = సామ్రాజ్యసమృద్ధులను, అభివృద్ధిచుండకొన్, కొంతకాఁడు
నున = కొన్నిదినియులకు.

తా. సుమము.

తే. పాటల వసుంధ రాసుహా భాగ ధేయు

హుతతమరిది కాంబువర్తాగమంబు

ధరణిః పొడసూపె నంత నీదాసునయ

2 ముడుటుతో శాల్మలీఫలవివిధసంబు.

45

టీ. అంతకొన్ = అంతకు, పాటల...ధేయము - పాటలవసుంధరాసుహా =
పాదిరిచెట్లు, భాగధేయము = భాగ్యహావమైనట్టిను, ఆ.త...ర్తాగమంబు - అల
జుస్తారమగు, మరిచికా = ఎడమూపు లొరెండి. ని. 'మృగ్యృష్టా మరీచికా' యనె
యమరుడు. అంత = ఉదకమునకు, ఇర్తాగమంబు = ఇర్తాకాలమైనట్టియొ, శాల్మలీ
ఫలవివిధసంబు - శాల్మలీ = బూరుగుచెట్లయొక్క, ఫల = ఫలములను, వివిధసంబు
వగులగొట్టునట్టిం, రుం = నగు, సేవాధునమయము = గ్రీష్మర్తువు, ఉటుతోకొన్ =
ఉద్ధతితోడ, ధరణికో = భూమియందు, పొడసూపె = నలబడెను.

తా. పాదిరిచెట్లు బుష్టింపఁ జేయుచు నెడమూపుల గలుగఁజేయుచును
బూరుగుకాయల బగులగొట్టునట్టి గ్రీష్మర్తువు ఉద్ధతిచేత భూమియందుఁ గనపించెను.

సీ. నిర్మలప్రబలవేణిక లింకఁ జట్రుల

బేరినప్రాచి పెసన్నీట లెగనె

నెటుకులు పడియనీరిపుర గువ్వల బట్ట

. బోయునీ రాదాడఁ బోలము వెలెనె

సురగాలి దవదగ్ధతరుహ తతి రేఘు
బావురా లని డేగోపదుపు దూతె
నిన్రితదు చ్చాయ శ నిలువక జరుగ వెం
బడినయధ్యగపంక్తి శ పొరలువెట్టె

తే. శ్మేత్రపాలున కుడిచేచీగ లాటు
చాకిరేవులగము లయ్యె కలకలము.
తెలుపులగ. దోచె నెడమాపుల బయల్లు
గంధె నివి మొండ నన దిబ్బుభములు రాజె.

46

శీ. సర్పరక్తబలపతి = సర్పరక్త = సర్పరక్తయొక్క, ప్రబల = విస్తారమైన,
పేజికలు = ప్రవాహములు. ఇంకో = ఇంకోగా, చక్రాలకొ = చక్రాలయము,
పేదన = పేరుగొట్టి, గ్రామ, పెన్నింటలు = పట్టణములు, ఎగనెకొ = రెవరు. ఎటు
రలు = ఎటువంటిది, వడయ = వడిచుచుండి. నిరు = ఉరుగు. ఇవరకొ = ఇది
పోగా, గుల్లలబట్టకొ = ఎల్లలబట్టకొ. పోన = పోనచున్న, నీర = ఉడకము,
అదాదొకొ = స్కాదొకొ, పొలయకొ = మునుగులు, నెలనెకొ = వ్యాపించు, సుర
గాలి = సుడిగాడు, దుప్పిగ పుట్టకొ = పుట్టకొనుచు, దిగ్ధ = కాలినట్టి,
రెరు = మ్రోగులయొక్క, పుట్టకొ = అలగు పులులు, రెనెకొ = ఎరుగొట్టగా,
పావురా లని = పావరములను, డేగోపదుపు = స్వేదనముహము, దూతె = అడ్డ
ముక దూతలు, నిన్రితదుచిన్రి = లాడు సురబోగము, ప్రి = పుట్టవలయొక్క,
గానననీడ, నిలువక = నిలిచిననీడ, లయ = అలలబోగా, నయదొకొ = అనెగా
నే, అధ్యగపంక్తి = అధ్యగ = పాంథులయొక్క, పంక్తి = నమనము, పొరలువెట్టె =
పొద్దుదండములు పెట్టెను, నకలదిశలు = అన్నిదిక్కులును. శ్మేత్రపాలనకొ = శ్మేత్ర
నకు 'త్వం ధైరవ సమాగమ్య పుష్కళేత్రాణి పాలయ, శ్మేత్రపాల ఇతిక్రియోత్తిషు
లోకేష విశ్రుత' యని స్కాందమున మన్నది గనుక శ్మేత్రపాలు డనగా శైవుడు,
ఉదిన = ధౌతముజేసిన, చీరలు = వస్త్రములు, అటు = అటుగట్టినట్టి, చాకిరేవులగము
లయ్యె = చాకిరేవు లాయెను. ఎడమాపులకొ = ఎడమాపులచేతను, బయల్లు = బహిః
ప్రదేశములు, తెలుపులగదోచెకొ = తెలుపులెలోచెను. ఎడకొ = ఎడచేతను, ఇని =
ఈదిబ్బుభములు, కంబెకొ = వాడెను. అనకొ = అనగా, దిబ్బుభములు = దిక్కులమొగ
ములు, రాజెకొ = ధామితము లయ్యెను.

తా. గ్రీష్మర్షు ప్రవశించగానే నెలయులుప్రవాహము లొకొనుగానఁ జక్రాలి
యందుఁ జేయును పాలి పెన్నింటలగును. పడియలయందు నీ రింకియును

దునఁ బిట్టల బట్టుటకై యెఱుకవాండ్రుచేరఁ బోయబడిన యుదకము పోలములయందుఁ గనుపించును. నుడిగాడ్చి లెండితూకు లెగురునటుల వీచుచుండ జేరలు చూచి చాపురము లని యెదురుదూఱుచుండును. త్రోవనుడుచువారు వేడిమిచేగ వృక్షములక్రింద గురిండి నిద్రించుచుండ నావృక్షములనిడ ప్రాద్దుతోఁ గూడ జరుగునపుడు పోటనే వారును పొల్లాడుదురు. నలుదిక్కుల నెండమావులు వ్యాపించియుండ నవి భైరవుఁడు విగ్రహంబు గనుక సకరి తదికి యారవేయించినవీర్యో యనునటులఁ జెల్లనై యుండును.

చ. సరియగు నిట్టివెట్టలను శ సర్వము నం చటమిచ్చిస్మిక్తై
శరధిప దిక్తుజ్జ్వలిత శ చండత (క) రాతపవహ్ని నాఱుగాఁ
గరువు ల నిండు వీనివయిం శ గట్టె ననన్ గనుపట్టె వెచ్చల
నగ్గిరికానరాంగములు శ గప్పన రొంపులు నంబి (దె) యాఱుగన్.

టీ. 'వెచ్చలన్' = ఉడుకులంబు, కాకా...ములన్ - కి = ముఁగుల
యొక్కలను, కి = ఇరాహములయొక్కను, కానన్ = పసుఁజేరులయొక్కను, వి.
'వాహద్విషత్సానరైరిభా' యని యమరము. అంగములన్ = దేహములను, కప్పన
రొంపులు = అచ్చరించినసుకాబులునూడ అంటి = పేరునను, అఱుగన్ = పా
డఁగా, ఇట్టివెట్టలను = ఇట్టివెనదియందు, సర్వమున్ = సర్వమును, సరియగున్ = నవ్వు
మగును, చాచున్ = అనుకొని, అటమిచ్చిస్మిక్తై = భావిస్మిక్తై. ఆజుడు =
బ్రహ్మ, శరధిప = సముద్రముల కధిపతి యగువరుణనియొక్క, కిన్ = విశయైవ పడమటి
దిక్కుయొక్క, మరున్ = వాయువ్యదేశము. జ్వలిత = ప్రజ్వలించుచున్నది, చండ
తర = మిక్కిలి ప్రచండమైన, అతపహ్నిన్ = అతప మునుగ్నించును, అఱుగన్ =
పండుననుల, వీనివైన్ = ఈకానరాదులవై, గరువులు = మూసలు, కట్టె ననన్ =
కట్టెనో, యనునటుల, కనుపట్టెన్ = కనుపెచ్చెను.

తా. నాడిను నను నేయగటాన కానాములు పసుజేరులు వీనిదేహములయందు
దేహానియున్న బురుడ లెండఁగా నిట్టివెనదియందు గానరాదులు నవ్వుమగు నని వైస్మ
స్మిక్తై చిచ్చువాటి పడమటిగాడ్చున నాఱుచుండ జరుక్తుఁముండు వీనివైగరువులు
గట్టెనో యనునటుల గనుపడుచుండును.

మ. దవధూమంపుఁదమంబులోఁ దమరస శ ద్రవ్యంబు బంజీబాం
ధవభానుప్రతతుల్వ రింపఁ గుయివెంటన్వెళ్లు శూనో్యరుకూ
పవితానం బనఁ జూడఁజూడఁ బుడమి శ న్బాటిల్లి వైవిష్ణులై
యవసం బంచుల వాడఁగా నెగనె వా శ త్యాభి స్రవశ్శక్తిములన్.

టీ. దవ...బులో - దవ = గ్రీష్మసంబంధి యగుకాశ్చిచ్ఛయొక్క, ని.
'దవోవనసూతాశనః' అని యమరుడు. భూమంపు = పాగలనియెడి, తమబులో =
చీకటియందు, హాశేజబాంధవభావప్రతుల్ = సూర్యకిరణసమూహములు, రవ...
బు - శమ = శమనముగ (నంగా పాశ్చలయొక్క యనుట), రస = ఉడకములని
యెడు, ద్రవ్యములు = ధవములు, హరింపన్ = గ్రహంపగా, హుమెటన్ = మొఱ
యసెడుకార్యమునన్ నంగా మొఱపెట్టుటన, వెల్ల...విధానము - వెల్ల = వెల్లిపావు
చున్నట్టి, శూన్య = పాడైన ఊరు = బహుళములగు, హాపవితానములు = సూతుల
గుంపులు, 'ప్రతుపిస్తారయారస్త్వివితాన' మ్మని యమరుడు. ఆనన్ = ఆనంగా, వాత్యా
ఖన్ = చాయనుసమూహము చేత, ('వాతానాం సమూహో వాత్యా' యని పాశాది
కము గతుక సమూహోమాదు యప్రయము) వైవిష్వలై = వివిధిగలవై, యవసంబు =
కనువు, అంచులన్ = కొసలను, ఆడగాన్ = చుట్టితిరుగగా, చూడజూడన్ =
వీక్షించు చూడగా, పుడమిన్ = పూమియందు, పాటిల్లి = విస్తరిల్లి, రజశ్వక్రమన్ =
చక్రాకారపులరాములు, ఎగగన్ = ఎగిరు. ఇగురెడవిపాడిమున నుచ్చారసం
బంధమతి అచ్చవిచుమున సెనుతిలక్షణ మిట్లు కలదు. "చచి పూర్వయితములై టత
వర్గాన, రములు తుచు గల్గు వ్రాలు మ్మి. బొసగు నొటి భువనస్వారసం, బంధ
యశులు నాం బ్రబంధములను'.

అ. సూర్యకిరణములు శమయొక్కరసము లనియెడి ద్రవ్యములను హరింపగా
మొఱపెట్టుట వెల్లమున్న పాడుబొప్పలను పునః యుచునటుల సుడిగాలి మమ్ము కనువు
లతో నెగిసి చక్రాకారముగం "ఎగమిడును.

చ. పడమరపెట్ట సమ్యమికుః శ బ్రాశన మొల్లక కూటి వేనలై
బడలిక నూడి సచ్చిలున శ ప్రగములన్ రవియాజ్ఞ మాటికి
స్పటియిడఁ బిచ్చుగుంటు పథ శ ము న్నిలున స్పయనంబు సాగమిన్
జడను వహించె నాగ దిన శ సంబులు దీప్త ము లయ్యె¹న త్తత్ 49

టీ. పడమరపెట్టన్ = పశ్చిమదిక్కుయొక్క వేడిమిచేత, అయ్యుడును బ్రాశ
నము = ఆయొడుకుటన్నము (నంగా పెడిగాలి ననుట), పిల్లక = శిశునొల్లక, కూటివేనలై
= కూటికినొచ్చినవై, బడలికన్ = ఆయాసము చేతను, డొడు = వీడిపోవుచున్న అచ్చి
లున ప్రగములన్ = ఆపాము లనియెడు ప్రగములను, రవియాజ్ఞ = సూర్యనియాజ్ఞ చేతను,
మాటికిన్ = ప్రతిపదమున, ముడియిడన్ = ముట్లవేయుటకు, పిచ్చుగుంటు = అనూ

రుడు, ర్గముక్ = ఆరవమును, నింబక్ = నిలువగా, వసువంబు = ప్రయాణము, సాంగమిక్ = సాంగముడుటచేత, జడను పగిలెక్ = జాడ్యమును బొగ్గెను, నాంగక్ = ఆనగా, అత్తజిక్ = అత్తిష్టకాలమును. నివసంబులు = గానములు, దీర్ఘము లయ్యెక్ = పొడవుకాయెను.

తా. గ్రీష్మపర్వమున నహస్య పుష్టి సౌకర్యము గారణమున చెల్లుచున్నాడు. సమవతిగా నేడియించుటలకు నానందము ముల్లకంబును లేనివియై యున్నగుటన నానందము మహస్య విశిష్టాదులనున్నట్టి పుష్టియందు నగ్రములను దివనేశ్వరనియాజ్ఞచేత మాటిమాటికి ముడుపుట కనూనం దరహము నిలవని బ్రయాణము సాగనిహేతువుచే జడవ్వము జగదైవో యహంబల నాగ్రీష్మసమగ్రాధి యగు దివసంబులయు పహస్య పాదుకయ్యెను.

క. తరణిఖరసిరణిఖి జగ, మెరియింసంగం బొడమి గాత్ర నెగసివభస్మితో

తూర మనంగ శాస్త్రీశ్రీశ్రీ, పరిణత ఫలతూ ముక్తపథమున కెగనెన్.

టీ. తర...ణ - తరణి = సూర్యసముక్త. ధర = తీర్థమైన, కిరణ = కిరణము
లము, శిఖి = అగ్ని. జలము = జలమైనది, ఎర...ణ = ఎర...ణ, ని. 'సూర్యమణి
స్తరణి' త్రక్, తిక్కు తీడుం ధర...ణ 'వర్ష' కుమారుడు. పాదమి = జమిదులి,
గాలం = అముప్పువేరు, ఎగసి...ణము = ఎగసి...ణము, హమాహము,
అనగణ = అనగణ్ణు, శాల్మ...ము - శాల్మ తీతరు = బురుగుచెట్టుయొక్క, పరిణశ =
పరివర్ణములైన, ఫల = ఫలములందుండి, గాలము = దూది. అర్క...మననం =
సూర్యమార్గమునకు, ఎగసి... = ఎగిరినది.

తా. బూరుగుకాపులు చనియి యు రున్న పది యాపమున కెయ్యగ
మూర్త్యులను లవనన్ని ౪౪ ముగ చీకాచ నానమములను జనియిటి గానిశేఫ
నెగినభక్త సమూహమో యుచుటల ముడుచు.

చ. భరితనిజాంబుబింతవిభాకరబింబవిజ్ఞాభితప్తభాం

కురముల సభ్యసేవ్యతకూపకపంతులు వొల్చే నద్దిరా

ద్విరవాభరంబున న్నొడముపెచ్చకు శాంతి యొనర్ప వాహినీ

తరుణులు మేన ద్వీపముగఁ ॥ దాల్చినముక్తేశ్వర బేడులో యనన్. 51

టీ. భరిత...లక్ష్మ - భరిత = సుపూర్ణమైన, నిజ = సమయొక్క - చెలమల
యొక్క యనుట, కాబు = స్థిరమందు, దీనిని = ప్రతిపాదించు, విభాకరదీప =

సూర్యనిబంధముయొక్క, విజృంభిత = ప్రకాశితములగు, ప్రభా = కాంతులయొక్క, అంకురములతో = మొలకలచేతను, అధ్వ...పద్మములు - అధ్వనీన = పథికులచేతను, కృత = ఉపక సానసిమిత్రముగాఁ జేయబడిన, తూకకపద్మము = చెలమలచాట్ల, సి. 'తూపకపద్మ' యని యనుబడును. 'భి...నన్ - అభిరాట్ = సముద్రుని యొక్క, విరహభంగబుగ్ధ = విరహభంగముచేత, సాదముచచ్చునట్ = జనియించిన పేడిమికి, శాంతియొనర్చునట్ = ఉపశమనముజేయుటకు, హాసినీపురుషులు - హాసినీ = నవలసియెడ, పరుగులు - పురుగులు = శరణుగాడు, బుద్ధిమంతులు = నిజాదులు, తోపున = ధరించిన, ముత్తైయిదేవుల యొక్క = ముత్తైపువండల యయనటుల, బొల్పున = బిచ్చెను.

తా. ఉపకసానముఁ జేయుటచే పథికులచేత నవలయుండు జేయబడిన సూర్యములగు చెలమలచాట్ల సమయాను సూర్యప్రభావములు ప్రతిభంగముగా నిజనాథుఁడగుసముద్రునితో గ్రీష్మకాలమునకుఁ గలయగుటయు విరహముచే జనియించిన పేడిమికి శమనముఁ జేయుటయు నగు లనియెను స్త్రీలు స్వశరీరములందు నివాహరణమున నిమగ్నమునందుఁ జూచునటుల ప్రకాశించుటయు.

పా. అతివృష్టి పుష్పి వాద్ధి సూర్యునెడ కాకడౌటం¹ ముం సూర్యున

పుత్రే లందగుగ హేమటంకములు మింటం బొల్పుపజ్వర్యచే

వత కీ నెత్తినకేలనాఁ బొలిచె నీర్వారిప్రవంతి స్సయ

శ్చుత్తి నప్రచ్చనదృశ్యకర్ణి కములై కయన్నాశనాశీకముల్. 52

టీ. అతివృష్టి = అనుశయముగా వాడలచేతను. ముం = ముందు, వాద్ధి = నముద్రసి, సూర్యు = పొంగించునట్టి. ఎడకాడౌటం = తుంటెనకాడవుటచేతను తము = తమకు, సూర్యు = పొంగించును, అక = అనునట్టి, వంతి = బుద్ధిచేతను, లందగుగ = ఉత్కృష్టముగ, హేమటంకములు = స్వర్ణటంకములు, మింటం = అంకితమున, పర్వతదేవతలు = పర్వత దేవతలు, అక = ఇచ్చుకొనుట, ఎత్తినకేలు అనాత్ = ఎత్తినహస్తమనగా, నిర్వా = ఉదకములేని, ప్రవంతి = నదియందు, పయశ్చుత్తి = నీర్లుతలుగుటచేతను. నప్ర...వై - నప్ర = వనిన, ఛద = తేమలమీఁద, దృశ్య = కనబడుచున్న, కర్ణి కములై = దుద్దులుగలవై, ఉన్నాశనాశీకముల్ - ఉత్ = వైకి నిగిన, నాశ = నూండ్లు గల, నాశీకముల్ = కమలములు, పొలిచె = బిచ్చెను.

తా. పూర్వ మతశయంబుగ వర్ణించి మేముడు సముద్రమునకును నదులకును సాధనముఁ జేసెఁ గాన మరల నాలాగు జేయు మని వేడి పుష్పకును లంచ మిచ్చుటకై బుగారు నాశెములఁ జేత లా బట్టి యొత్తినవో యునులుల పాడునదులయూ దున్ననీ రిరుకఁగాఁ గాడలు హస్తములుఁ లేరు జేసలు ప్రస్థఁ లేరు నుద్దులు పడాలవలె నొప్పు చుండును.

నీ. చులివాడునాచు¹వల్లుల గొంతొగర్చి లేఁ

బొలవల్లుగాలి²వేఁత బోక యొకిది

కడకువెల్లంగ నొక్క కడమండి ప్రొక్కుచు

నులుచలఁ జెలుతగుల్లల నమలుచు

నెండ్రి కా లిజీనినెగసి యొక్కించుక

తొలగి శిత్రోటికి³ చూడకి తీరుచు

దడి యింకునిలఁ జేమమడిపోసితప్ప గుం

పులచు జీలుగుల నెండలు గడపుచు

తే. దనరుబకకంపులకు జూచు క పిఘ్ను మ మెద్దఁ

జెలువుగమి, యుదుములన లేర్పరిగెఁ గుక్క

వసికి బావులఁ బడటకుఁ క బసులయొప్పు

తెలులకు మొల్ల⁴; నులుగుమీ క నొజ్జియు దూతె.

53

టీ. చులివాడునాచు = చులివాడిన నాచులేకయొక్క, వల్లుల¹ = బొబ్బలచేత, గొంతొగర్చి = గొంతొగించి, లేబొలవల్లుగాలి² = లేత మాంసపువానన గలచాలోనుచ్చుచేత, వేఁబోక = స్త్రీ ముగఁ జూచి, ఒకిది = శరీరము వంచి కొని, ఒక్కకడమండి = ఒకచోటపూడి, కడకువెల్లంగ³ = తుదముట్టునట్లుగ, ప్రొక్కుచు⁴, కలచల⁵ = కలచ లచుచేరు గల వేచలచు, చిటుకగుల్లల⁶ = చిటుక = పిన్నలైన, గుల్లల⁷ = నల్లగుల్లలచు, నమలుచు⁸ = భక్షించుచు, ఎండ్రీ = ఎండ్రకాయ, కాలిజీనినెగ⁹ = తన కాలవట్టుకొన్న. ఎగసి = ఒక్కించుక తొలగి, శిత్రోటికి¹⁰ = వాడి ముక్కున, తూడకి = పొడిచి, చూడకి = చూచుచు, సి. 'చూచుప్రతిరుధ్దేస్త్రయా' మ్మని యమరుఁడు. తడి యింకునిల¹¹ = లేదు యింకునట్టిభూమియందు, చేమమడిపోని¹² = చేమ కూర మడివంటి, జమ్మిగుప్పల¹³ = పొమరగుప్పలయందు, జీలుగుల¹⁴ = జీలుగుచెట్ల యందు, ఎండలు గడపుచు, తనరు = ఒప్పుచున్న, బకపాపులకు¹⁵ = కొంగగుంపు

లకు, చెఱువుగమి = చెఱువులగుంపు, జారుదన్నమయ్యెన్ = మోకారిబంటినాయెను, ఉడుములనన్ = ఉడుములనలెనే, మొసళ్ళు = మురములు, పశులయెరవు = పశువుల యెరవు పెంటలలాని, ఎఱులన్ = ఎఱులు, స్కంధసీకన్ = స్కంధము యొక్కముసగు బొవులఁ బంటుగున్ = హఠములమును బతకమగుటను, శే = శాస్త్రులయందు, తిరిగెన్ = సంచరించెను, మలుగుమిన్ = మలుగుచుచుగల క్షేద, బొఱియఁ దూఱెన్ = బొఱియఁ దూఱెను.

౧౦. అగ్రీష్టపాసరబులముగను మరొకడైనవాఁడని నిగొను యొకకెక్కి లేతమాంసపుగానన గల మోకాళ్ల వేగముగాఁ బోక యొదిలి కడముట్ల ద్రోష్కని పోయి యొకచోట మన్న యెరుచలను నత్తగల్గెలను నమనఁ దిని, యొద్దకాయ లేకాలు పట్టు కొనఁగా నెగసి మోచుదురమున నొప్పి ముక్కున బొడిచి దాని భటుంచి, చేమ కూర మళ్లపతా నడియూన తామరగుంపుల క్రియను జేయగుబెడుచెట్లక్రియను నెండలను దానియొద్ద కొంఠలను జేయపుల బాచుదప్పుము లాయె ననియిది గుట్టలను వెఱచి మొసళ్ళు బొవులగాఁ బంటుగు బహముల యెరవులలో యెఱులమునా నాచరిన నని యును, మలుగుమిన్ బొష్కలగాఁ బ్రవేశించె ననియును దానన్వము. అలంకృతావోక్తి.

ఉ. మీ టగుమిల నెల్ల మును క్షమించు క్రమంబున నైనయెడవె
నీటికి వెంటఁ దోచుట గెన వేరుబడి నొడుపై చెలంగఁగాఁ
ద్రోటికఁ గర్దమద్రనము క్తొనె నశించిన బొమ్మదాయ డా
జూటకులంబులం దనె బకొటకులంబు జలప్రాసంబులన్. 54

టీ. బొటకులాబు = పెద్ద కొంగలగుంపు, ని. 'బొటకులమునక' యని నిఘంటువు. మీటగు = గొప్పలైన, మిల కల్గెన్ = చేపలొన్నిటిని, మునుమ్రొగి = మునుమ్రొగి, క్రమంబునన్ = ముసగా, నె = మొట్టి, ఎడ పట్టెట్టి పోటు = ఎడవేళ వైన పెద్దనీటిలచాలున, తోచు = చురుచుచేసి, తొగ పొరుడిన్ = కలవమేని పెంటకు, కొడుపై = కొడుపునలెనై, వెలుగ గాన్ = విప్పఁగా, ద్రోటికన్ = ముక్కు చేతను, కర్దమద్రముతోనె = యరుచుచేతోనె, నశించిన = చనిపోయిన, బొమ్మదాయు = బొమ్మదాయు లగుచుగల చిన్న గోవలయొక్కయు, డామొకట = చేప చేపల యొక్కయు, నలంబులన్ = గుంపులను, ని. 'బొమ్మదాయుస్సృష్టచతోన్వీడామొకటస్తీ త్తమన్వీక' యని విశ్వము. జలప్రాసంబులన్ = మడుగులందున్. తిన్ = భక్షించెను. (క్రమంబున నానె ననుపాఠమున ఆనెను ప్రాగె నని యర్థము = డామొకటనులంబు 1 లేకైన ననుపాఠమున జెన యనఁగా మౌ ర్గుడ్డులొని ర్తవోక్షము.) అలంకృతావోక్తి.

1. నో వెనుముగిన 2. కాటగులంబు చేకైన.

తా. పెద్ద కొంగలగుంపు మడుగులయందు దొరికిత గొప్పచేపల నెల్ల భక్షించి గ్రీష్మకాలము రాగా నీల్లింకిన పిమ్మట నేల వగులుటవలన బొరియలలో గలువవేళ్ల వెంట గొడుపువలె నొప్పుచున్న బొమ్మడాయ లనిమెడి పిన్నచేపలను, బురుదతోగూడ నెరిస చేదుచేపలను భక్షించెను.

శా. ప్రాతర్వేళల నట్టిపెట్ట సొగసై ॥ పాటిల్లె గుంభోంభనో
దూభతాంబుధ్వనివాద్యమై మరుదభగి ॥ పుంజీభవత్పాటల
వ్రాతామ్రేషితసిక్తభూసురభిళా ॥ రామా(మ)ంబుకుల్యాబహు
స్తోతస్సంధుల నంధుయంత్ర నతకృత్రోద్గీతగేయాఘముల్. 55

టీ. ప్రాతర్వేళల్ = ప్రాతఃకాలములయందు, అట్టిపెట్టల్ = అటువంటి గ్రీష్మమునందు, మరుద...ల్ = మరుత్ = వాయువుచేతను, అభి = చెట్లక్రిందను, పుంజీభవత్ = రాములుగాబడిన, పాటలన్ = కలిగొట్టుపువ్వులచేత, ఆమ్రేడిత = రెండుమూడుపరుసలుగా, సిక్త = తడవబడిన, భూ = భూమియందు, సురభిశ్ = సారభ్యముగల. ఆరామ = ఉద్యానవనముయొక్క, అంబుకల్యా = నీటికాలువలయొక్క, బహు = ఆనెకములైన, స్తోత్ర = ప్రవాహములయొక్క, సుధులన్ = మధ్యప్రదేశములయందు, అంధు...ల్ = అంధు = బావులయొక్క, యంత్ర = ఏకములయొక్క, నతి = వంగద్రొక్కుటను, కృత్ = చేయుచున్న జనులచేతను, ప్రోగీత = ఎత్తిపాడబడినట్టి, గేయ = గానములయొక్క, ఓధుముల్ = సమాహములు, సుభో...ధ్వని = కుంభ = ఘటములయొక్క, ఉంభన = మురుగుటచేతను, ఉద్భూత = పుట్టినట్టి, అంబుధ్వని = నీళ్లచప్పుడు, వాద్యమై = వాద్యధ్వనివలెనై, సొగసై = సొంపుగను, పాటిల్లెల్ = బిప్పెను. ని. 'ఆమ్రేడితం ద్విస్త్రీరుక్తం, కుల్యాల్పకృత్రిమాసరిల్, పుంజీవాఙ్మః ప్రహింహవ' యనియు నమరెడు. అలం. న్దుభావోక్తి.

తా. వాయువుచే రావబడిన కలిగొట్టుపువ్వులచేత రెండుమూడు మాటులు తడవబడినదై యున్న భూమియందు బరిమళించుచున్న యుద్యానవనములయందలి పుష్పములను నీళ్లగట్టుటచే యేకములు ద్రొక్కుచున్నవాండు గానము జేయగ బొక్కెనల ముంచునపుడు జనించిన నీళ్లచప్పు డను తాళధ్వని గలదియై సొగసుగా నుండెను.

తే. మెందుమీఱిన పగటి బీతెండ దాఁకి
యెల్లఁబోయిన లేదొండుమల్లెపాదల

తుదలఁ జప్పటలై కడఁగొడ్డ లగుచుఁ

బొడమె మొగ్గలగము లగ్గిబొబ్బలట్లు.

56

టీ. మెండు...రెండ- మెండుమీతిన=పట్టమైన, పగటి=పసటియొక్క, బీతెండ= మిడియెండ, తాకి=కొట్టి, ఒల్లఁబోయిన = మూర్ఛపోయిన, లేబొండు...లకె-లే బొండుమల్లెపొదల = లేచబొందుమల్లెపొదలయొక్క, తుదలక = కొనలయందు, చప్పటలై = పడఁగినవై, కడుదొడ్డలగుచుకొ = మిగులొప్పలై, అగ్గిబొబ్బలట్లు = కాలినబొబ్బలవలెను, మొగ్గలగము = మొగ్గలగుంపులు, బొడమెకొ = పుట్టెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తా. ఆవేసవియందు పట్టమైనపేరెండ దాకి వాడినబొందుమల్లెపొదల కొనలయందు నణఁగినవై మిగుల నొప్ప లగుచు నగ్గిబొబ్బలవలె నామొగ్గలగుంపులు పుట్టెను.

మ. సుడి నాభిచ్ఛలన న్సరోజములు చోక్షుగప్రక్రియ న్నాచుక్రొ

మ్ముడిదంభంబునఁ జక్ర ఘనపటలంబు ల్చున్నులు న్నవ్వుగా

నడరంజేసి నిదాఘభీతి సలిలం బ బాగామిబీజార్థ మై

కడవం బెట్టినవారిదేవతలు నాఁ గాంతాళి యొప్ప(ప్పె) న్సృజన్.

టీ. సుడి...లనక - సుడి = నీళ్లసుడి, నాభిచ్ఛలనకొ = బొడ్డు లనియెడి వ్యాజముచేతను, సరోజములు = పద్మములు, చోక్షుగప్రక్రియకొ = సేత్రములరీతిచేతను, నాచు = ప్రాచి, క్రొమ్ముడిదంభంబునకొ = కొప్పుచువ్యాజముచేతను, చక్ర...త్ - చక్ర = చక్రవాకములయొక్కయు, ఘన = సురుగుయొక్కయు, పటలంబుల్ = సమూహములు, (సమముగా) చున్నులు = చురుచీయు, నవ్వుగాకొ = మందఘనముచుగా, అడరంజేసి = అనురునట్లు చేసి, నిదాఘభీతికొ = గ్రీష్మమువలని భయముచేత, ఆగామి = ముందటికి, బీజార్థమై = విత్తనముగఁజూపై, సలిలంబు = జలమును, పడఁకొ = పుడఁకొ, పెట్టిన = ఉనిచినట్టి, వారిదేవతలు నాఁ = ఉపకాధిదేవతలొ యనుటలు, సృజన్ = చలించుకొనెను, కాంతాళి = స్త్రీసమూహము, ఒప్పకొ = పొల్చును. అలం. సావన్నావోత్పేక్ష.

తా. జలదేవతలక్షణములు స్త్రీలయవయవములను జెప్పుబడెను గానఁ జరి పుదిగ్గలయందు నీళ్లు పోయుచున్నస్త్రీలు గ్రీష్మమునందు నకలమున పద్మము నని భయ పడి ముందటివిత్తనముగఁజూచు నీళ్లు కడవల నిందికొనవలెనై సున్నులు, సరోజములు, నాచు, జక్రములు, సురుగు సురుచీషములను చమకరీరములయందే నాఘలు, కన్నులు,

క్రొమ్మడి, స్తనములు, హాసము నరుమిషచేత మంచుకొని యుండెడివారిచేవతలో యను నటుల బ్రకాశించుచుదురు.

సీ. నెగ కుల్కి మటుంగు జొచ్చినజహ్నురవిజల

సరణి మల్లెలతోడిజడలు మెఱయ

వలిచన్నుకొమరు ముచ్చిలిన ది వ్వుసుతెఱం

గున ముంచుగరిగ కాఁగుల ముచుంగ

ధారలో(ల)ఁ దోచు కన్దళకులు వానితో

తల్పవత్త పతనసంభ్రాంతి నొసంగ

దెలిమోముపస మెచ్చి తలయూచు టెఱిగి మా

నక నవ్వునేర్పు దెందములఁ గరచ

తే. దెఱవ లిటు నీరు వోయుపందరియ చేరి

యవలఁ గొఱగాక పిచ్చుగుంటై యనంగుఁ

డనువుగొనఁ జొచ్చెఁ గల్లగుట్టమర వారి

కధ్వగులు లాచి యిడువిడియములపేర.

58

టీ. నెగకు = గ్రీష్మ మునకు, కుల్కి = భయపడి, మటుంగు...ణిక్ = మటుంగు

జొచ్చిన, జహ్నురవిజలసరణిక్ = గంగాయనునలరీలిని, మల్లెలతోడిజడలు = గంగవలె

మల్లెలు, యమునవలె జడలు, మెఱయక్ = ఒప్పఁగా, వలిచన్నుకొమరు = వట్టువలెన

తమ స్తనముల సౌందర్యమును, ముచ్చిలినది = హరించినది, ఇచ్చను తెఱంగునక్ = అది

మరల నిప్పునుకరణిని, ముంచు = ముచుంగఁజేయునట్టి, గరిగ = కడపముంత, కాఁగుల

ముచుంగక్ = నీళ్ల కాఁగులలో ముచుంగఁగా, ధారలో = పథికులకుఁ బోయు నీటి

ధారలో, తోచు...లు-తోచు = ప్రతిఫలించిన, కన్దళకులు = నేత్రప్రభలు, వాసి...

లిక్-వానిత = వానించుచున్న, ఉత్పలవత్త = కలునతోకులయొక్క, పతన = పడుచున్న

పనియెడి, సంభ్రాంతిక్ = భ్రమను, లిసంగక్ = కలుగఁజేయఁగా, తెలిమోముపస =

అస్త్రీలముఖసౌందర్యమును, (నీరుఁ గ్రొచ్చుచున్నవారు సూచి), మెచ్చి = ఆనందించి,

తలయూచు టెఱిగి = వారీయభిప్రాయముఁ గని, మానక = నీరుపోయుట చాలింపక,

నవ్వునేర్పు = నవ్వెడు చమత్కారము, దెందములక్ = పథికులమనంబులను, కరచక్ =

కరఁగింపఁగా, తెఱవలు = స్త్రీలు, ఇటు = ఇట్లు, నీరుపోయుపందరియ చేరి = నీళ్లు

పోయాచుండెడిపందిటిఁ బ్రవేశించి, అవలక్ = మఱియొకతావునకు, కొఱగాక = పనికి

రాక, పిచ్చుగుంటై = పంగువై, అనంగుడు = మన్మథుడు, కల్లగుట్టమర = అబద్ధము

గనబడకుండ, వారికిక్ = అస్త్రీలకు, అధ్వగులు = తెరువరులు, లాచియిడు = క్రితితో

నిచ్చునట్టి, విడియములపేరే = తాంబూలము లనువ్యాజముచేతను, అనుభుగినే =
సుంకముఁ దీసికొనుటకు, చొచ్చెన్ = ప్రవేశించెను. అలం. సాపన్నవోల్పేక్ష.

తా. మల్లెపూదండలు గలకొప్పలు గలగాయమునలు రెండును నెండకు వెఱచి
స్త్రీలమఱుంగు జొచ్చెనో యనునటుల నొప్పె ననియు, నీళ్లకాగులలో ముంచెడి
ముంశలు మాచక్కదనమును మీరు దొంగిలినారుగాన మరల నిప్పుని చప్పులు కడవలలో
జొచ్చి బాధించునట్లుండె ననియు, సిగ్గుపోయగ నాధారయందుఁ గనుపించుచున్న
కన్నులకాంతులు పరిమళమునకుఁ గాఁ గట్టినకలుచున్న యనునట్లుండె ననియు, పథికు లా
స్త్రీలముఖసౌందర్యముఁ జూచి కలయూచుగా నాచారబట్టి సిగ్గుత్రాగుచుఁ జాలు
నని యూచినట్లుఁబించక మానక సిగ్గుపోయిచు నవ్వడున్నే పథికులమనంబులఁ
గరగింపగ స్త్రీలకుఁ బాంథులు మంచితనమునకై యుచ్చువిడియములు విచ్చుకుంటై
మఱి యొకచోటికిఁ బోక పడయున్న మన్నభుండు తీసికొను సుంకమువలె నుండెను.

చ. తొడిబడ నవ్వు¹లక్క లని² తూలుచు దీనత దోయి లొగ్గుచున్
వడ మఱి తేరందేర నలవాక్యము లెన్నక మోము గుబ్బులున్
గడుకొనుకక్ష దీధితు లెగ్గవగఁ గన్గొనుచిట్టకంపుఁద్రా
గుడుఁ గని సన్నల స్సగిరి³ తొందెలు పాంథుఁ బ్రపాప్రపాలికల్.

టీ. తొడిబడ = దాహత్వరచేత వైనతొట్టుపాటుచేత, తూలుచున్ తూఁ
గాడుచు, అవ్వులు లక్కలు, అని = అనుచు, దీనత = దైన్యముతో, దోయిలొగ్గుచున్
= దోసిలిపట్టుచు, వడ మఱి తేరన్ = సిగ్గు ద్రాగుటచే నట్టి వెట్ట దీరగా, అలవాక్య
ములు = మనుషన్నమాటలను, ఎన్నక = విచారింపక, మోముగుబ్బుల్ = ముఖములను,
స్తనములను, కడ...థితులన్ - కడుకొను = బయలొఱసిన, కక్షదీధితులన్ =
చంకలవెఱుపులను, ఎగ్గవగన్ = వైనిగ్రించుచు, కన్గొను = చూచుచున్నట్టి, చిట్టకంపుఁ
ద్రాగుడు = చేష్టులగలత్రాగుటను, చిట్టక మన, కడట మనియు నర్థము గలదు. కని =
చూచి, పాంథుఁ = పథికుని, సన్నలన్ = సుజ్ఞ చేతను, తొందలు = తొందలైన,
ప్రపా ప్రపాలికలు = చలపండితీయందు సిగ్గుపోయిచున్నస్త్రీలు, సగిరి = నవ్విరి
అలం. సూక్ష్మము.

తా. తొలుత నవ్వు యక్క యనుచు దీనభావముతో వచ్చి దాహత్వరచే
దూలుచు దోసిల్లయందు సిగ్గు పోయగఁ ద్రాగి బడలిక దీరగా మనుపటిమాటల విచా
రంపక సిగ్గుపోయి స్త్రీలయొక్క కన్నులు, మోములు, స్తనములు, చంకలు వీని

నెగాదిగఁ జూచి వికారముతోఁ ద్రాగుచున్నవధికునిఁ గని యాస్త్రీలు సైగతో నవ్వి రనియు, బాంధుఁడు కాముకుఁ డనియు, దొట్టుపాటుచేతఁ దొలుత నమ్మ యక్కయని వచించె ననియు దాత్పర్యము.

తే. ఎనఁగు కట్టావిక్రియ నావిరెగయఁ బగటి
గొండ యుడు కాఱకుండు భూమండలమునఁ
బొలిచె మాపటఁబండువెన్నెల చకోర
పోతవితతికిఁ జాపట్టు శ్ర వోసినట్టు.

60

టీ. ఎనఁగు = పెనముమీఁదఁ బిండిఁ బోయఁగఁ జుట్టు నెగసినట్టి, కట్టావిక్రియ = కట్టవలె లేచెడినూరిపొగఁజలెను, అవిరెగయ = అది యెగురుచుండఁగా, పగటి యెండ, ఉడుకాఱకుండు = పేడి యాఱకుండు నట్టి, భూమండలమున = కాలిన పెనముపటి భూమండలముమీఁద, మాపట = రాత్రియందు, పండువెన్నెల = ముదురువెన్నెల, చకోరపోత వితతిక = చకోరపుఁబిల్లలగుంపులకు, చాపట్టు = పలుచని దోనెలకు, పోసినట్టు = పోసినట్టువలె, పొలిచె = బిప్పెను. అల. వస్త్రాత్పేక్ష.

తా. పెనముమీఁదఁ బిండిఁబోయఁగ నెగసిననూరిపొగవలె నాది యెగయు చుండఁగా, బవటియెండ యుడు కాఱకుండెనుగానఁ గాలిన పెనమువలె నున్న భూమండలమునందు రాత్రియందలి ముదురువెన్నెల చకోరపుఁబిల్లలగుంపులకుఁ బలుచని దోనెలను బోసినట్లుఁబుచ్చుచుండెను.

సీ. పవలెల్ల దీర్చి కాంబువుచల్లుపోరాట
నలసి మృణాలికాజడము లైన
బాహువుల్లమడుకూ శర్పరముల కెదురుగా
మలచి మూపులఁ గరతలము లునిచి
ప్రల్లాలి మిగులనా శర్పనకమ్మ కొమ్ముపిఁ
దనిమొగ్గవిరవాది శదండవిరియ
ధౌతగంధామోచి శీతల స్తనములు
వాందఁ గొగిల్లతో శబోరగిల్లి

తే. నారికేళాపవపుచీపుఁ టటూరు పొలయ
వలిపెయింటొల్లెతో నుం శస్థులులఁ గూర్చు

1. చల్లుపోరాడ సొలసి మృణాలిజడము లైన. 1. నార్కమి గమ్మర్చి
డి. పాతాం.

ప్రియల వేకువఁ దొడ లెచ్చఁగఁ రించి కలసి
రెలమి ధన్యులు దఱపివెఁ న్నెలబయళ్ల.

61

టీ. పవల్లె = పగటివేళల నెల్లను, 'క్వచిద్గకారోప'యనునూత్రమున గవర్ణ
మునకు పవర్ణము, దీర్ఘి...డ = దీర్ఘి కా = డిగ్గియలయొక్క, అంబువు = నీటి
యొక్క, చల్లపారాట = ఒండొరులవై నీరుచల్లుటయ నెడి పారాటమునందు, అంసి =
బడలి, మృణా...లై - మృణాళికా = తమ్మితూడులవలె. జడములు = చల్లనివి, ఐన =
అయినట్టి, బాహువుల్ = భుజములు, తమ...కు = తమను = తమయొక్క, కూర్పు
రములకు = మోచేతులకు, ఎదురుగా = మరలించి, మూపుల =
భుజములవై, కరతలములు = అఱచేతులను, ఉనిచి = ఇడిపిని, ప్రాల్లాలి = బద్ధగించి,
మిగుల = మిక్కిలి, ఆర్పని = తడినూఱుజేయనట్టి, క్షుక్లమ్మడి = పరిమళించు
చున్నకొప్పునందు, తని...డ - తని = క్రొత్తలగు, మొగ్గ = మొగ్గలచేతగట్టిన, విరవాన్
దాడ = మల్లెపువ్వులదాడ, విరియ = వికసింపఁగా, ఛా...లు - ఛాత = కడుగఁ
బడిన, గంధ = పరిమళద్రవ్యములు గలవియయ్యు, ఆమోది = పరిమళించుచున్న, శీతల =
చల్లనైన, స్తనములు = చప్పులు, పొంద = తగులునట్లుగా, కాగిళ్లతో = ఆలింగన
ములతోడ, బోరగిల్లి, నారికేళాసపపు = నారికేళమద్యమయమగు. తీపుటూరుపు ఒల
య = తీపుగలనిట్టూర్పు వెడలఁగు, పరిపె = సన్నమైన, ఒంటాల్లతో = ఏక
పస్త్రముతోను, ఉరస్థలలఁ గూర్పు = అొమ్ములవైనిద్రించుచున్న, ప్రియల్ =
ఇష్టలగు స్వస్తీలను, వేకువ = వేకువజాములయందు, తొడలు = డోరుపులను, ఎచ్చ
రించి = కదలించి, తఱపివెన్నెల బయళ్ల = పొడువెన్నెల గలబయళ్లను, ఎలమి =
సంతోషముచేత, ధన్యులు = భాగ్యవంతులు, కలసి = రమించి. తఱపివెన్నెల యను
పదమునకు లక్షణచేత బాధువెన్నెల యనుపదము సిద్ధించును.

తా. వేడిమిగలిగియుండుటచేత బగ్గెల్లను నడబావులయందు జలక్రీడలుసేసి
తూడులవలె జల్లనైయున్నహస్తముల దనుమోచేతుల కెదురుగ మరలించి భుజ
ములవై జేతుల నుచిగిని ప్రాల్లాలి తడిపాపున ట్లూర్పుబడమి వానించుచున్నకొప్పు
నందున్న క్రొత్తలగువిరవాది మొగ్గలు వికసింపఁగా కడుగఁబడిన మరిమళద్రవ్యములు గలవి
యయ్యు వానగలిగియున్న చల్లనైయున్న స్తనములు దాకుచుండున ట్లాలింగనముతో
బోరగిల్లి పానముసేసిన నారికేళా సపముచేత దీపుగలనిట్టూర్పు వెడలఁగా సన్నమైన
యొంటిపస్త్రముతో దమఅొమ్ములవై నిద్రించుచున్న ప్రియరాండ్రను వేకువజాముల
యందు తొడలపంజుచేత తేడి పొడువెన్నెల బయళ్లను చారితో భాగ్యవంతు లగుపురు
షులు రమింపుచుండుదురు.

వ. అట్టిసమయంబున.

62

చ. హృదయము లేప్పుడు న్దదియ యే కే తఱచో వెడకొగిలింతలున్
గదిరెడుమేలు(ను) కార్యములఁ గల్గక మాటలయందె కల్లుపె
న్జడరులు న్బట్టితై త్యములుఁ గలఁజునుబయి మండుపేసవిన్
బోదలఁగ నిల్చె చంపతుల యే పొందు అనార్యులపొందకై వడిన్. 63

టీ. మాడుపేసవిన్ = గ్రీష్మమందు, దాపతులపొందులు = సతీపతుల సువర్కములు, అనార్యులపొందుకై వడిన్ = దుర్జనులకూటమివలె, హృదయములు = బ్రోష్ములు, ఎప్పుడున్ = ఎప్పుటికిని, కదియకే = సౌకర్యము (ఉద్దుటముచేత ననుట), తఱచో = మొదైన, వెడకొగిలింపులున్ = వెట్టికొగిలింపలును, మనస్సుగములేక యని యర్థాంతరము. కదిరెడు = ప్రాప్తమైన, మేలుకార్యములన్ = రతిక్రియలయందు, మంచిపనులయందు అని అనార్యపరము. కల్గక = లేక, మాటలయందె = ఒకప్రయోజనములేక మాటలనేర్పనందే, కల్లు = కలుగుచున్నట్టి, పెన్జడరులు = గొప్ప చాతుర్యములు, వాగాడుబరము అని యర్థాంతరము. పట్టితై త్యములు = పట్టిచల్లదనములు (క్రియలచేత లే పనుట), చాలఁజునుబయి = మిగుల గొప్పయై, పొదలఁగన్ = పొందునట్లుగా, నిల్చెన్ = ఉండెను.

తా. గ్రీష్మమందు సతీపతుల సువర్కములుఁ గుర్జులకూటమివలె నెప్పుటికిని మనస్సుగము లేక మొదైన పట్టికొగిలింపలచేత ప్రాప్తమై మేలుకార్యముల లేక మాటలయందు మాత్రమేగల్గు చాతుర్యములచేతను జల్లదనముచేతను మిగుల గొప్పయై పొందునట్లుబలె నుండెను.

ఉ. తీలగు కంఠువెంబడిన యే తెమ్మెరలు న్రవిదీప్తి కల్గి పా
తాళముఁ బట్టుచుండఁ దమ యే తావులు మ్రుచ్చిలఁ బట్టి యోషధీ
పాలున కప్పించె ననఁ యై సుభిశ్వసనంబు నించె గాం
తాలసవక్త్రసీమ విటు యే లార్పు సుశీఘ్రదాళవృంతముల్. 64

టీ. విటులు = చల్లవులు, కాంతా...మన్ - కాతా = ప్రియలయొక్క, అలస = బడలినట్టి, వక్త్ర = ముఖముయొక్క, సీమన్ = ప్రదేశమునందు, అర్పు...ల్ - అర్పు = విసరునట్టి, ఉశీరపుఁ దాళవృంతముల్ = పట్టివేళ్లవిసకణ్ణలు, తీలగు = బలహీనుడైనట్టి, కంఠువెంబడిన = మన్నభసించెటసే, తెమ్మెరలున్ = శీఘ్రవాయువులును, రవిదీప్తి కల్గి = సూర్యప్రతాపమునకు వెఱచి, పాతాళముఁ బట్టుచుండఁ = పాతాళలోకముఁ జేరఁబోవుచుండగా, తమ తావులు = తమవాసనలను, మ్రుచ్చిలన్ = అభ్యహరింపగా, బట్టి = పట్టుకొని, ఓషధీపాలునకున్ = చంద్రుని, అప్పించె ననన్ = అప్పించి నను

నటుల, పైకో = ముఖముమీద, సురభి = వాసించుచున్న, శ్వసనంబు = గాలిని, నింపకో = నిండించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తా. గ్రీష్మమందు బలహినుడై పాతాళమునకు వెళ్ళుచున్న మన్మథుని వెన్నంటి సూర్యగ్రీష్మికి వెఱచి వలసపోవుచున్న వాయువులను, దమవాసనల దొంగిలికొని పోవు చున్న పని జటి తా మోషధులు గనుక దమకు బ్రభువైన చంద్రునికి నప్పగించెనో యనునటుల విటులు స్త్రీలముఖములయందలి చెమటాఱవినరెడు పట్టిపేళ్లవినకఱ్ఱ లొప్పుచుండె నని నొక, నప్పగించిన గురభిశ్వసనము మలయమారుతము. స్త్రీలముఖములు చంద్రుడు. వాయువు దొంగ యనియును భావము.

చ. సమసి కథా(భా)వశిష్ట మగునందరినెల్లైలసమీరణంబుఁ గృ
త్రిమగతి నింద్రజాలమునఁ గ దేదొడఁగె న్భువి దాళవృంతజా
లము లది మాయయాటకుఁ దలంపఁ దదీయమయూరపింఛికా
భ్రమణమె సాక్షి గాదె నగ్రశంబున నట్టికడిందివేసవిన్. 65

టీ. సగరంబునకో = మధుగాపురమున, అట్టి = ఆటవంటి, కడిందివేసవిన్ = కడిందివేసవిన్, సమసి = సప్తమై, కథా...బున్ - కథావశిష్టమగు = కథామూత్రమందు మిగులనట్టి, చందనకైలసమీరణంబున్ - చందనకైల = మలయ పర్వతమునందలి, సమీరణంబున్ = మందమారుతమును, భువిన్ = భూమియందు, తాళ...లు - తాళవృంత = వినకఱ్ఱలయొక్క, జాలములు = సమూహములు, ఇంద్రజాలమునకో = ఇంద్రజాలవిద్యచేత, కృత్రిమగతిన్ = మాయచేతను, ని. 'వ్యజనం తాలవృంతక, చక్రం జాతం చ జాలక'మనియు నమరము. తేదొడఁగెన్ = తెచ్చుట కారంభించెను. అది = ఆవాయువులఁ దెచ్చునది, మాయ యాటకున్ = కపటమాటకు, తలంపఁగెన్ = విచారింపఁగా, తదీయ...మె - తదీయ = ఆతాళవృంత సంబంధమైన, మయూరపింఛికాభ్రమణమె - మయూర = నెమలియొక్క, పింఛికా = పింఛముయొక్క, భ్రమణమె = తిరుగుటయే, సాక్షిగాదె = గుఱుతుగాదా.

తా. మిగుల కఠినమగు గ్రీష్మమందు మలయమారుతము నప్తమైపోగా దానిని మాయతో గారడవిద్యచేత వినకఱ్ఱలు దెచ్చె ననియు, నది గారడమగుటకు దాళవృంత ముల చుట్టును గోనలయం దున్న నెమలిపింఛికయే సాక్షి యనియు, దాఁ గనుపింఛిక యుండి యిట్టివిద్యకు జేసెననియును భావము. ఇంద్రజాలికునకు నెమలిపింఛము పోవలయు ననుటకుఁ బ్రయోగము. 'శ్లో. భ్రామయన్ బర్హి బర్హాణి మోహయన్ జు తుసంతతిం, విస్తారయన్ సఖాః కల్పి దాయయా వై రం.ద.జాలిక' అని.

లే. అట్టివేసు బడిదంపుర వెట్టకతన

హస్తము సెమర్పర్పిసారెకుల స్తకంబు

ద.సికిలంగంగాచె సవరింప శ వసము గాక

పుష్పబాణునిచెఱకువీల్పుడమిం బడియె.

66

టీ. అట్టివేసువి = అట్టిగ్రీష్మమందు, బడిదంపురవెట్టకతన = కఠినమగువెట్ట
చేతను, హస్తము = (మన్మథుని)చేయి, చెమర్చు = చెమటబోయంగా, సారెకు =
వలుమాటున, లస్తకంబు = ధనుర్వర్తధ్యము. ని. 'లస్తకస్తధుర్వర్తధ్య'మని నిఘంటువు. దుసి
కిలంగంగాచె = పిడికిటయందక జాతిపోవంగదా, సవరింక = చక్కజేయుటకు, వసము
గాక = వశమగాక, పుష్ప...త్ - పుష్పబాణుని = మన్మథునియొక్క, చెఱకువిత్ =
ఇత్తుధనున, పుడమి = ధూమియందు, బడియె = వడనపూయెను. అలం. హేతుత్పేక్ష.

తా. అనగా నది ధూమియందు జెఱకు పండ్డెడుకాల మునుట.

మ. 'తరుణుల్లియొట న్నుచంబు లునువం శ దిచ్చెల్లము ద్దీములై

పెరరేంజు జనుదెంచె గాక రవిదీప్తిం గ్రంకి పాతాళగ

హ్వముం దూఱినవారి నీయదుకుద్రాల్లా తెచ్చు' నా దీర్ఘత

చ్చిరకృష్టిం గనునట్టితైత్వ మలరించె న్నూతులం దత్తజిన్. 67

టీ. తరుణుల్ = యువకులు, తల్లియొట = నూతులపై గట్టియున్న పెద్దయొర
మీదను, కుచంబులున్ = సీట్లచేదనప్పుడు స్తనములానిండుగా; తచ్చెల్లముల్ -
తల్ = ఆకుచములయొక్క, తైత్వముల్ = చలువలు, దీములై = ఆకర్షములై - పాటిగువ్వలై,
(పాటిగువ్వయనగా స్వభావివత్తుల నాకర్షించుటకు బెంపబడినవత్తి. ఉదకతైత్వమున
కాకర్షకంబులైయునుట), పెరరేంజు = ప్రేరేపించగా, చనుదెంచెగాక = తైత్వము
వచ్చెగాక, అట్లు గాకుండేనేని, రవిదీప్తి = సూర్యప్రతాపముచేతను, గ్రంకి = అణగి,
పాతాళగహ్వరము = పాతాళబిలమును, ని. 'దేవభూతదిలేగుహ, గహ్వర' మని
యమరము. దూఱినవారి = చొచ్చిగుండ్లుజలమును, కుయదుకుద్రాల్లా = కుముల్లుపెరిన
త్రాడులా, తెచ్చు = లేగలవు, నాన్ - అనగా, దీర్ఘ...ప్తి - దీర్ఘ = పొడవైన,
తల్ = ఆత్మలయొక్క, చిర = తడవైన, కృష్టి = చేదుటచేతను, కనునట్టి తైత్వములు =
పొందునట్టిచల్లదనములు, అత్తజిన్ = ఆగ్రీష్మమున, నూతులందున్ = చేదుదుబావుల
యందు, అలరించె = సంకోపపెట్టెను. అలం. హేతుత్పేక్ష.

తా. శ్లో. 'కూపోదకం వటచ్చాయా తాంబూలం తరుణీకుచా, శితఖాలేభిర్భ
ద్రష్ట ముష్టకాలేభి శితల'క్షును న్యాయముంబట్టి బావులయందు - సీట్లచేచడి తరుణుల

యొక్క కుచములు తల్లియొఱి మోపంగ నాకుచైత్యములు పాటిగువ్వలై సూర్యకిరణములకు వెఱచి పాతాళము దూఱుకొనియున్న జలమును రేపగఁ జనుచుండఁగాని యీముట్ల పేసిన త్రాళ్లు తెచ్చునా యనునట్లు నూతులయందున్న నీళ్లచల్లఁదన మట్టి గ్రీష్మమునందు మిగుల సంతోషము పెట్టె నని తాత్పర్యము. నూతులలో నీళ్లు పాతాళము నంటె నని భావము.

మ. స్వ నిదానోగ్ర నిదాఘవై ఖరిన యూష్మ స్తల్లిక ల్కామినీ
కనదానీలకచాగ్రపక్తి నెఱయల్గఁ బాపగఁ, బాటల
ల సతం దేనియసోన గూర్చునది యాతగా నాభియు నిర్విషం
బును దోఁబుట్టువులయ్యు వేగ్గుడ గుణంబు ల్పాపగఁ జూడమే.

టీ. స్వని...న - స్వ=తమను, నిదాన = కారణమైనట్టి, నిదాఘవై ఖరిన = పేసవివరెనే, మల్లకర్=మల్లెలు, డాష్టక్ = వేడిమిచేత, కామినీ...న్ - కామినీ = స్త్రీలయొక్క, కనత్=ఒప్పుచున్నట్టి, అనీల = సర్వము నల్లనైన, కచాగ్రపక్తి = తలవెండ్రుకలొసలను, నెఱయల్గఁ = చీలికలుగా, పాపగఁ = పాపముజేయుగా, పాటల్ = కరిగొట్టుపుష్పములు, 'పుష్పే క్లి జేపి పాటల్' అని యమరము. ఘనతక్ = దట్టముగా (అధికతచే అనగా) బౌదార్యముచేత ననియు) తేనియసోన = మధుస్రవముచేతను, కూర్చున్ = ఆకచాగ్రపు బ్రద్ధిలను మరల గలియునట్లు చేయును, అది యాగా = ఒక ఋతువునందుఁబుట్టినదివిధాబులగు పుష్పములను విరుద్ధముగ నుండు రెండుగుణము లెట్లు గల్గు ననగా యుక్తంబే, నాభియున్ = విషమును, నిర్విషంబును = అమృతమును, తోఁబుట్టువులయ్యున్, గుణంబులు = నైజగుణంబులను, వేగ్గుడక్ = వేఱుపడునట్లు, చాపగఁ = ఆగపఱుపంగను, చూడమే = చూడలేదా (చూచితి మనుట.) అలం. వికస్వరము.

తా. గ్రీష్మమున మల్లెలు పాదిరిపువ్వులను మెండుగ నుండుటవలన మల్లెలు ధరియింపఁగా నవి విచ్చుటవలన స్త్రీలతలవెండ్రుకలు వదులు ననియు పాదిరిపువ్వుల ధరియింపఁగా నందున్న జేసెసోనచేత విచ్చియున్నకచాగ్రములు మరల గదిసియుండు ననియు దోఁబుట్టువులైనను భిన్నగుణంబులు గల్గియున్న విషామృతములంబలె మల్లెలు పాదిరిపువ్వులు నొకఋతువునందుఁ బుట్టినవైనను భిన్నగుణంబులను బ్రకాశింపజేయుచుండెను.

శా. తారుణ్యాతిగచూతనూత్న ఫలయుక్తైలాభిఘోరస్వన
ధారాధూపితశుష్యదంబుహృతమాత్స్యచ్చేదపాశోద్ధతో...

ద్వారంపుంగన రాఘ్వు భోగులకు సంధ్యావేళలం గేలికాం

తారాభ్యంతరవాలు కాస్థితహిమాంతర్నారీకేళాంబువుల్. 69

టీ. కేళి...ల్ - కేళికాంతార = శృంగారవనములయొక్క, ఆభ్యంతర = నడుమ నున్న, వాలుకా = ఇసుకయందు, స్థిత = ఉంచబడిన, హిమాంతక = అంతశ్శీతముగల, నారీకేళాంబువుల్ = టెంకాయనీళ్లు, తారుణ్యా...రు-తారుణ్య = తరుణత్వమును, (పించె, య, దోర, పండు ఆమ నాలుగుదశలలో నాయదశను) అతిగ = అతిక్రమించిన (దోరపండుదశలోనున్న), చూడ = చూచిపెట్టయొక్క, సూత్యఫల = దోరపండుదశలోనున్న, యుక్ = కూడినట్టి, తైల = నూనెయొక్క, భిసూర = తిరిగబోతచేసెను, స్వనల్ = ధ్వనించుచున్నట్టి, ధారా = అవిచ్ఛిన్నముగ, భూషిత = పాగవబడినట్టి, శుక్ల = పొడిచుచున్న, అంబు = ఉదకముగలప్రదేశమువలన, పౌత = లేబడినట్టి, మాత్య = మత్స్యనాబాధి యగు, భేద = శకలములయొక్క, పాక = దీర్ఘకాలమందు, ఉద్గత = ఉద్గతముగవెల్లిచుచున్నట్టి, ఉద్ధారము = ప్రేమలయొక్క, కనరు = కనరువాసనను, భోగులకు = భోగానుభవశాలరకు, సంధ్యా వేళల్ = సంధ్యాకాలములందు ఆర్పు = అర్చించును.

తా. అదిగా నా గ్రామమును భోగవరులైన పురుషులు మామిడికాయలతో పండుచున్న నూనెవలన గమ్ముచునున్న దిరుగబోతచేసినచేపలతో భోజనము చేసిన ప్రేమలు విడువగ నది కనరుగ నుడును గాన నాకనరు మట్టుపడుటకుగా శృంగారవనములయందు యనుకల స్థాపించియుండుటవలన నతిశీలమగు టెంకాయనీళ్లు సంధ్యాకాలములందు అర్చించుదురు.

క. గ్రామగ్రామంబున నొక

సామంతున కిడినచలువచప్పరములు 1త

నై మేదిని గుంపటిలో

దామరలుంబోలె నట్టితటి నొప్పారె.

70

టీ. గ్రామగ్రామంబున = ఊరూరనున్న, ఒకసామంతునకు = ఒక్కొక్క దొరకుగా, ఇడిన = దట్టముగ పేసిన, చలువచప్పరములు = చలువపందిళ్లు, మేదిని = భూమియందు, తనై = తనయిచ్చేయునవియై (తనై యను పాఠమునకు మొదై యని యర్థము.) అట్టితటి = ఆవేసవియందు, గుంపటిలో = గుంపటిలో నున్న, తామరలుంబోలె = కమలములవలెను, ఒప్పారె = ఒప్పెను. అలం. అభూతోపమ యని కొందఱు. ఉత్పేక్షయే యని మఱి కొందఱు.

తా. ప్రతిగ్రామమునం దుండెడి దొరలకుఁగా వేసిన యనేకములగు చలువ పంది ఖ్లాగ్రీష్టకాలమందుఁ గుంపటియందలి దామరపూవులవలెఁ జలువలు వెదజల్లుచు దనియఁ జేయుచుండెను.

తే. తోట బగ లుండి మల్లెలు १ దుటిమి కావు
లమర మా వైన నిత్యుయం త్రముల కొయ్యఁ
జేరు ప్రజ వొల్పె భావివృష్టికిని గ్రుడ్డు
తో మధురిమేచ్చ డిగునెఱుఁచీమ లనఁగ.

71

టీ. తోట = తోటయందు, బగలుండి = పవలెల్ల నుండి, మాపు ఐన = ప్రొద్దుగ్రంథకంగా, మల్లెలు దుటిమి = మల్లెపువ్వులు శిరంబున ముడుచుకొని, కావుల మర = చంద్రకావినస్త్రములు ధరియించి, ఇత్యుయం త్రములకు = చెఱుకుగానుగల సమీపమునకు, ఒయ్యజేరు = మెల్లగఁబ్రవేశించుచున్న, ప్రజ = జనము, భావి వృష్టికి = ముందు గాఁగలవర్షమునకు, గ్రుడ్డుతో = గ్రుడ్డు మోచికొని, మధురి మేచ్చ = తీపుమీఁది కాంతచేతను, డిగు = దిగివచ్చునట్టి, ఎఱుచీమ లనఁగ = రక్తసిఠీలిక లనునట్లు, పొల్పె = ఒప్పెను.

తా. పవలెల్ల ను దోటలలో నుండ యస్తమీపగ మల్లెపువ్వులను శిరంబుల ధరించుకొని చెఱుకుగానుగల సమీపములను మెల్లగఁ జేరుచున్న ప్రజల జూడఁగా ముందువర్షమునకు సూచకమై గ్రుడ్డుతోఁగూడఁ దీపువస్త్రపులమీఁదియాశచేత దిగి వచ్చుచున్నయెఱుచీమలో యనుసటుల నొప్పుచుండెను.

— ప ర దే శి వి వ్రు డు —

క. అప్పెనువేసని విభవము

విప్పగఁ దన్నగఁగనికటవృషగిరి హరికిం

దెప్పతిరుణాళ్లు రా ముద

మొప్ప న్భరదేశివివ్రుఁ १ డొక్కఁడు భక్తిన్.

72

టీ. అప్పెనువేసవి = ఆగ్రీష్టమందు, విభవము = వైభవము, విప్పగ = విస్తరింపఁగాను, తన్న...కి = తన్నగర = ఆ మధురయొక్క, నికట = సమీపమందలి, వృషగిరిహరికి = ఆశ్రమయందుండి సుందరబాహుస్వామికి, తెప్పతిరుణాళ్లు = ఉడుపాత్మవము, రా = రాగా, భక్తి = ప్రియభక్తిచేతను, ముద మొప్ప = సంతసము పొల్పునటుల, ఒక్కఁడు = ఏకాకియైనట్టి, పరదేశివివ్రుఁ = వైదేశికుఁ డయిన బ్రహ్మణుఁడు.

తా. సుగమము.

క. సేవించి పోవుతఱి మధు

రావిభవముఁ జూడ వచ్చి శ్రాంతిమెయి న్నా

పా వై ఘనీటఁ గృతసం

ధ్యావిధి యై నృపపురోహితావాసమునన్.

73

టీ. సేవించి = (సుందరబాహుస్వామి) భజించి, పోవుతఱి (మరల తనదేశమునకు) పోవునపుడు, మధురావిభవము = మధురాపట్టణపుశృంగారమును, చూడవచ్చి = కన్గొనుటకు వచ్చి, శ్రాంతిమెయి = బడలికచేతను, మాపు = సాయంకాలమందు-
ఆ వై ఘనీటఁ = ప్రసిద్ధం బగు నావైఘ యను నగరీర్థంబులందు, కృత... విధియై, కృత = చేయఁబడిన, సుధ్యావిధియై = సుధ్యాచార్యులసముగలవాడై, నృపపురోహితావాసమునన్ = రాజపురోహితునిగృహముండేరి యందు. తరువాతిపద్యముతో నన్వయము.

తా. ఆ విప్రుఁడు సుందరబాహుస్వామిని సేవించి పోవునమయమున నామధురాపురవైభవంబులఁ జూడ నిచ్చ గలవాడై వచ్చి బడలి సాయంకాలమందు ప్రసిద్ధంబులగు వైఘ యను నగరీర్థంబులయందు సుధ్యావందనాద్యచార్యులసములం బరిసమాప్తి నొందించి రాజపురోహితునియొక్క యిల్లు సొచ్చి యని యభిప్రాయము.

సీ. పరిపక్వసురభిరంభాఫలంబులతోడ

దలమెక్కు పనసపెండొలలతోడ

ఘృతపిండనిభకర్మరీఖండములతోడఁ

బలుదెఱంగుల మావిపండ్లతోడ

గోస్తనీమృదుగుళుచ్చస్తోమములతోడఁ,

గళ్ళులేఱిన వడఁ ప్రప్పతోడ

సుమధురస్థూలదాడివీచీజములతోడఁ

2దనుపారు రిసదాడిగనెలతోడఁ

తే. బానకం బతిథుల కిడ్డఁ దానుఁ గ్రోలి

యర్చనాదత్తచందనచర్చఁ దేలి

విరులు సిగఁ దాల్చి కర్పూరవీటిఁజేరు

గొట్టుచు ద్విజండు వెన్నెలబిట్టు గాయ.

74

టీ. పరి...తోడఁ - పరిపక్వ = క్రమముగఁ బక్వమై, సురభి = పరిమళించుచున్న, రంభాఫలాంబులతోడఁ = అరటిపండ్లతోడను, దలమెక్కు = బలవీయున్న, పనస,

పెందొలతోడన్ = వనసతోలలతోడను, ఘృత...తోడన్ = ఘృతపిండనిధి = నేతికరు
 డులవంటి, కర్కరీఖాడములతోడన్ = దోసపాడ్ల బ్రద్దలతోడను, ని. 'ఉర్వాదు,
 కర్కరీస్త్రీయా' స్తుని యమరము. చలు...తోడన్ - చలుచెఱుగుల = అనేకవిధము
 లయిన, మావిహడ్లతోడన్ = మాతఫలంబులతోడను, గోస్తనీ...తోడన్ - గోస్తనీ =
 ద్రాక్షయొక్క, ని. 'మృద్వికాగోస్తనీద్రాక్షా' యని యమరము, మృదు=మలంబులగు,
 గుళుచ్చ = గుత్తులయొక్క, స్తోమంబులతోడన్ = సమూహములతోడను, కప్పు లేఱిన
 వడపప్పుతోడన్ = పల్లనిగింజలు, పొట్టు లోనగునాని నెత్తి తీసివైచివట్టి వడపప్పు
 తోడను, సుమధుర...తోడన్ - సుమధుర=మిక్కిలియృదీప్యే, ధూల = గొప్పలైయున్న
 దాడిమదీపములతోడన్ = దానిమ్మగింజలతోను, తన ..తోడన్ - తనపారు=తృప్తికరములైన
 రసదాడిగ నెలతోడన్ = రసదాడిచెఱుగుడలతుంటలతోను, పావకంబు = పావకమును,
 అతిఘనము = అతిఘన లై నబ్రాహ్మణులను, ఇడ్డన్ = అయింటిబ్రాహ్మణుడీయంగా, తానును,
 శ్రోత = పుచ్చుకొని, అర్చ...న్ = అర్చనా = పూజాకాలమందు, దత్త =
 ఇయ్యబడిన, చందన = శ్రీగంధముయొక్క, చర్చన్ = పూజచేత, తేరి = తోఁగి
 విరులు = పుష్పంబులు, సిగన్ = శిఖయందు, తాల్చి = ధరియించి, కర్పూరవీటిన్ =
 కర్పూరమతిశయించినవిడియమును, చౌరకొట్టుచున్ = నమలుచు, వెన్నెల, బిట్టు=
 మిక్కిలిగా, కాయన్ = ప్రకాశించుచుండగా, ద్విజాండు = ఆపరదేశిబ్రాహ్మణుడు.

తీ. పండిన యరటిపాడ్లు పెద్దవిగా నున్న వనసతోలు దోసపాడ్ల బ్రద్దలు
 ననేకవిధములైన మామిడిపాడ్లు ద్రాక్షగుత్తులు తీపుగలదాడిమవిత్తులు తృప్తికొచ్చు చెఱుగు
 తుంటలు వీనితో నాయుంటిబ్రాహ్మణు డతిఘనము బాసకంబిచ్చు నెడఁ దానును బాసము
 నేసి తొలును నిచ్చియున్న చందన ముడికొని పుష్పముల సిగయందు ధరియించి కర్పూర
 యుక్తమైన తాంబూలము వేయుచు మంచి వెన్నెలయు దాపరదేశిబ్రాహ్మణుం డుం
 డఁగా; అలంకారము.

తే. మాత్రసంచి తలాడగా ॥ మార్గవేది

నొక్కఁ డార్యులు గీత లాం ॥ డోకడు దా ను
 భాషితంబులుగాఁ దోడి ॥ బ్రాహ్మణౌఘ
 ముబుసుపోకకుఁ జదువఁ బ ॥ రున్న వేళ.

75

టీ. మాత్రసంచి = అసిమిసంచని, తలాడగాన్ = తలగడబిల్లగాఁబెట్టుకొని,
 మార్గవేదిన్ = ప్రోవయందున్నయరుగుమీదను, ఒక్కఁడు = ఒకబ్రాహ్మణుండు,
 'ఆర్యులు = ఆర్యావృత్తములను, ఒండోకడు = మఱియొక్కఁడు, గీతలు = భగవద్గీత
 లను, తాన్ = తాను, సుభాషితంబులు గాన్ = నీతివోకంబులుగా, తోడిబ్రాహ్మణుఁ

ఘము = తనతోబరుండియున్న బ్రాహ్మణులు, ఉబుసుపోకకు = ప్రాద్దుపుచ్చుకొనుటకు, చదువక = పఠింపఁగా, పరున్నవేళక = పరుండియున్న సమయమున, ముందటి కన్వయము.

తా. అసిమిసంచి దలగడబిళ్ళు జేసికొని మార్గములో నున్న తిన్నెమీదనొక డార్యావృత్తములును మఱియొకండు గీతలును, దాను నీర్థిక్కుములు నిట్లు తనతోగూడ నున్న బ్రాహ్మణులను బ్రోద్దఁబుచ్చివొనుటకు బఠింపఁగా బరుండి యుండఁగా.

— రాజు భోగినికడకు బోవుట —

సీ. పన్నీటితోఁ గదం బముఁ జేసి పూసిన

మృగనాభిపస రాచ నగరు దెలుపఁ

పాటలానిలము లా నర్పఁగఁ దపారపుజుంగు

లలరుదావికి మూఁగు ననభులఁ జోవఁ

గర్జడోలామాక్తి కచ్చాయ లెగఁబ్రాఁకుఁ

నురుహారదులఁ ద్ర నస్తరికిఁ దన్న

శశికాంతి చెంగావి దసిలి మించినకేల

స్వర్ణతృపువవాడి వాలు మెఱయ

తే. మెలఁత యడపముఁ దే జర నేరు వనఁగఁ

దలవరులు గొందఁ జూలసి ముం దఱఁ (గల)జనంగ

నర్థి రథ్యాంతరాంతగపు నరాంతరమున

భోగినీసంగతికి రాజు నోవు చుండి.

76

టీ. పన్నీటితో = పన్నీటితోడను, కదంబముఁ జేసి = పరిమళ ద్రవ్యముల నన్నిటిఁ గలిపి, పూసిన...పస - పూసిన = అలఁదినట్టి, మృగనాభి = కస్తూరియొక్క, పస = మేలిమి, రాచనగరు = రాజగృహమును, తెలుపక = కనుపఱుపఁగా, (కస్తూరి రాజుగఁదక్క సామాన్యులకుఁ జిక్క దనుట), పాటలానిలములు - పాటల = కలిగొట్టుపు వులయొక్క, అనిలములు = గాడ్పులు, అర్పఁగ = ఆడించుచుండఁగా, తపారపుఁ జుంగులు = తలను జుట్టియున్న వస్త్రపుఁ జుంగులు, అలరుదావికి = పుష్పవాసలకు, మూఁగునభుల = మూఁగు = చుట్టుకొనునట్టి, అభుల = తుమ్మెదలను, చోవ = తోలఁగా, కర్ణ...లు - కర్ణ = శ్రోత్రములందు, డోలా = కదలుచున్న, మాక్తి = ముత్త్యములయొక్క, గాయలు = కాంతులు, ఎగ...ల = ఎగఁబ్రాఁకు = పైకెగయు, నట్టి, ఉరు = అధికమైన, హర = ముత్యాలదండలయొక్క, రుచుల = కాంతులను, త్రస్తరిక = మెకకుకు, తన్న = కాలఁద్రయఁగా, శశి...లు - శశి = చంద్రుని

యొక్క, కాంతి = కాంతిపాటికాంతిల, చెంగావిదసిలి = చెంగావిరుమాలు, మించిన =
మీఱిన, కేలి = చేతబట్టిన, స్వర్ణతన్మవు = బంగారుపిడితోడి, వాడివాలు = తీక్ష
ణద్రము, మెఱయి = ప్రకాశింపఁగా, మెలఁత = ఒకస్త్రీ, అడపముఁ దేక = అడ
పబుఁదేఁగా, చరన్మేవు = నడచుచు మేరవర్వము, అనఁగ = అనునటుల, తల
పరులు = తలారులు, కొందఱు = కాపుగాఁ నుడుకొందఱు, ఒలసి = కనిపెట్టి, ముంద
ఱ = పురోభాగమునందు, చనఁగ = పోఁగా, యి = ఆసక్తిచేతను, రథ్యాంత
రాంతగపురాంతరమున = రథ్యాంతర = సూర్యమధ్యమందలి, అంతగపురాంతరమున =
రెండవయంతగపురమువలె సన్నగృహవంశమున, భోగినిసంగతికే = భోగిస్త్రీని భోగి
చుట కొఱకు, రాజు = సామ్రాట్లు, పోవుచుండి = వెళ్లుచుండి. ముందటి కన్యయను
తా. సూర్యము.

చ. వినియె, నెల ల్పశుద్ధయిని శ వృష్టిదినాలికి, రాత్రికై దివం
బున, జరకై వయస్సునను, శ బూని, పరంబున కిప్పు యుద్యమం
బనువుగఁ జేయఁగా నలఁచునందుఁ బురోహితధర్మ మాత్మ గీ
ల్కొన నలవిపురి డాన్నిజులలోన సుభాషితము నృతింపఁగ. 77

టీ. వృష్టిదినాలికి = వర్షాకాలమైన నాలుగుమాసములకు, నెలల్ చతుర్ద
యిని = స్కనయెనిమిది నెలలయందును, రాత్రికై, దివంబున = పవటియందును,
ఒరకై = ముదిమిత్తై, వయస్సునను, పూని = ఆర భించి, పరంబునకు = పరలోక
మునకు, ఇప్పుడు = శిశరీరమందు, ఉద్యమము = క్రయమము, అనువుగ = లెన్నగా,
చేయఁగావలయు = చేయవలయును, అందుకై = ఆచుచును, పురోహితధర్మము
పురి = ముందటికి, హిత = శేషమగుటైన, ధర్మము = న్యాయము, అత్తై = బుద్ధి
యందు, కీల్కొనన్ = నాటునట్లుగా, అలవిప్రండు = అప్రహ్మణ్యుఁడు, ద్విజులలో =
విశ్రులలోవల, సుభాషితముల్ = నీలి ప్రతిపాదకశ్లోకములను, పతింప = చదువఁగా,
వినియె = విన్నవాడాయెను.

తా. 'వర్షార్థ మష్టా ప్రయతేత సానాన్నిశార్థ మర్థం దివసే యతేత, వార్ధక్య
హేతో ర్వయసానవే పరత్ర హేతో రిహ జన్మనాచ' అను స్తోత్రార్థముచొప్పున వర్షా
కాలమైన నాలుగుమాసములకు వలయువస్తుసామగ్రిలను మిగల యగు నెనిమిది మాసముల
యందును, రాత్రికై బవటియందును, జరకు పయస్సునందును, పరలోకమునకు వర్తమాన
శరీరమందును, చేయందగిన ప్రయత్నములను బాగుగా జేయవలయు నని ముందటికి
హితమగు న్యాయము మనంబున కంటునట్లుగా నాబ్రహ్మణుండు విశ్రుల నడుమనుండి
నీతిశ్లోకములఁ బఠింపఁగా నపాండ్యరాజు వినియె నని యశ్చిప్తాయము.

క. విని, తద్గ్రాంథము నె

మనమున నూహించి తెలిసి యానృడి కడకుం

దనమోసమునకు భయపడి

జనపతి యటు చనక నిలిచి యంతాపమునన్.

78

టీ. విని, తద్గ్రాంథమున్ = ఆనుభాషితముయొక్క యభిప్రాయమును, నెమ్మన
మున్ = నిడుమనస్సునందు, నూహించి = అనుచించి, తెలిసి = ఎఱిగి, మానృడి =
స్తబ్ధ చిత్తుడై, కడకున్ = చివరకు, చన = చంయొక్క, మోసమునకున్ = ప్రమాదము
నకు, భయపడి = భీతిగ, జనపతి = రాజు, యటు చనక = భోగినీగృహమునకు బోక.
సంతాపమునన్ = పరితాపముచేత, నిలిచి, వైపర్యముఁగొక్రియ.

ఉ. ఎక్కడిరాజ్యవైభవము యెక్కడిభోగము లేటిసంభ్రమం

బద్బుదప్రతిమయై నీతిమడగతో సమానమైన, శరీరము నన్ని మోక్షపు

జక్కి గణింపకుంటి యుగసంధుల నిల్చియుం గాలుచేతిబల్

త్రిక్కుల నన్యసంభ్రమములకున్ రూపక కుండ నేర్చిరే. 79

టీ. ఎక్కడిరాజ్యవైభవము = రాజ్యమేమిశాశ్వతము, ఎక్కడిభోగములు =
తనభోగమేమివిశ్వము. ఎఱిగినభిమానులు = ఎక్కడిసంతోషము, అక్కట = కటకట,
బద్బుదప్రతిమయైన = నీతిమడగతో సమానమైన, శరీరము నన్ని = దేహమునిత్యము
నినన్ని, మోక్షపుజక్కి = మోక్షమార్గమును, గణింపక = లక్ష్యపెట్టక, ఊటిన్ =
ఉన్నవాడనైతిని. యుగసంధులన్ = యుగములందుమాత్రమే కాక యుగసంధులందును,
నిల్చియున్ = ఉండియును, కాలు...లన్-కాలుచేతి = యమునిచేతనైన, బల్చి
క్కులన్ = విశేషముగ త్రిక్కులచేత, అన్యసంభ్రమములకున్ = ప్రసిద్ధులైనవను
మాంధాత్రాదులును, సునన్ = శరీరత్యాగకాలమును, రూపక = రూపు నష్టము
కుండగ, ఉండనేర్చిరే = ఉండగలగిరా.

తా. ఆవిప్రభు నెప్పినసీతిగ్గోకముల యభిప్రాయమును గ్రహించి మనంబున
మిగుల విచారించి స్తబ్ధచిత్తుడై చివరకు దనకు గలిగెడు ప్రమాదమునకు భీతిగ్గి
యపూర్వరాజు భోగినీగృహమునకు బోక మార్గమందే నిలిచి పరితాపముచేత రాజ్య
మేమిశాశ్వతము భోగమేమి నిత్య మెక్కడిసంతోషము కటకటా నీతిమడగతోసమానం
బగు నీశరీరమును నన్ని మోక్షమార్గము విచారించనైతిని యుగములకొలది జీవించి
యుండ నాభూమిని బాలించినవన్వాదులు దమతమశరీరములను నిర్వంగలిగిరా లేదు
గదా యని విచారయ్యుండై యుండి నని తాత్పర్యము.

క. ఉన్నట్ల యుండ నద్దరి

కి న్నరులను నావ చేర్చుకీయ మెన దా బో

కున్నట్ల యుండి కాలం

బు న్నరులకు వయసు బుచ్చి మోసముం దెచ్చున్. 80

టీ. ఉన్నట్లయుండన్ = బోనివారికి దనయొక్క గమనము తెలియరాకుండ - ఉన్నదానింబలెనుండి, నావ = ఓడ, నూ. 'స్తోవాకానావో' యను నూత్రముచేత గౌశన్ధిమున కీరు పులు వచ్చెను. బుచ్చిగిన్ = ఆహారీరమునగు, నరులను = మనుష్యులను, చేర్చుకీయన్ = చేర్చులాగున, తాన్ = తాను, వెను బోకున్నట్లయిండి = వెగిరము జరిపిపోనిన్నట్లుగా ముడి, గాలిబా = గాలము, నసులన్ = మనుష్యులకు, వయసు బుచ్చు = ఆహువుబోయిట్టి. నూ. 'సాంతావయో ప్రభృతే స్తోవాకానావో' యనునూత్రముచేత నిర్విత్వాభావము, మోసముం దెచ్చున్ = భంగపాటు గలిగించును. అలం. ఉపమ.

అ. నావి మోక్షంగా నచటనే యున్నట్లు గమనముచు చరికి మనుష్యులఁ జేర్చిరినిం గాటుబును నరులవయసు దెలియఁజూపఁజ్ఞుంగఁ జేసి పోగొట్టి కడవటికి మోసముం దెచ్చు నని తాత్పర్యము.

చ. సగరు నలుం బురూరపు. త్రిశంకుసుతు న్నుగుకుత్సు గార్తవీ ర్య గయఁ బృథుం భగీరథ సుహోత్రు శిబిం భరతుం దిలిపునిఁ భృగుకులు యావనాశ్వ శశిబిందు సనంగుని సంబిఘ బూ రుగురుని రంతి రాఘవు మగకుత్సని గాలము కోలుపుచ్చదే? 81

టీ. పట్నప్రవర్తు లగు సగరుని, నలుం, పురూరపుని, త్రిశంకుని సుతుఁడగు హరిశ్చంద్రుని, పురుకుత్సుని, కార్తవీర్యుని, మఱియు మహారాజులగు గయని, పృథుని, భగీరథుని, సుహోత్రుని, శిబిని, భరతుని, దిలిపుని, వరశురాముని యవనాశ్వపుత్రుఁ డగు మాంధాతను శశిబిందుని, అనంగుని, అబరీఘుని, యమాతని, రుతిదేవుని, రాముని, మరుత్తుని, అగు వీరలను, కాలము కోలుపుచ్చదే = కాలము మోసపుచ్చలేదా. అలం. అప్రస్తతప్రశంస.

తా. సుగమము. ఇచ్చట పేర్కొనఁబడిన మహారాజులు పోడశమహారాజులం.

క. కానఁ దటిచ్చల మగురా

జ్యానందము మరగి యింద్రియా రాముఁడనై

పో నింతనుండి పరలో

కానందంబునకె యత్న మోసాదింతున్.

టీ. కాన్ = కావునను, తటిచ్చల మగు = మెఱుపువలె ననిత్యమైన, రాజ్యానందము = రాజ్యసుఖము, మరగి = తగిలి, ఇంద్రియారాముండనై = ఇంద్రియపరవశుండనై, పోన్ = పోవను, ఇంతనుండి = ఇదిమొదలు, పరలోకకానంసమునకే = పరలోకసుఖమునకే, యత్నము = ప్రయత్నమును, ఆపాదింతున్ = ఒనరింతును.

తా. కాలము చక్రవర్తులు మొదలగువారినిగూడ మోసపుచ్చినది. కావున మెఱుపువలె నతిచంచల బురరాజ్యానంద మపేక్షించి ఇంద్రియపరవశుండనై యుండక యిదిమొదలు పరలోకసుఖమునకు వలయు ప్రయత్న మొనరించెదను.

క. వర్తయపరత ముహూ

స్వర్గైశ్చమధ్యమాధ్యోజ్ఞాల్కతా

ద్యోతియు నొల్ల; మఱి యప

వర్గదుఁ డే వేల్పింగి १ వాని భజింతున్.

83

టీ. వర్తయపరతన్ = ధర్మార్థకామాసక్తిచేత, ముహూః = పలుమాఱును, స్వర్గ...యన్-స్వర్గ = త్రివిష్టపముయొక్క, త్నై = భూమియొక్క, మధ్యమ = మధ్యప్రదేశమందలి, అధ్వ = మార్గమునందు, జాహ్నులతా = సత్వరగమన మనియెడు, దుర్గతిన్ = నరకమును, 'నిరయో దుర్గతిస్త్రియా' మని యమరముండు. ఒల్లన్ = ఇష్టపడను, మఱి = మఱి యేమనగా, ఆపవర్గదుఁడు = మోక్షము నిచ్చువాఁడు, ఏవేల్పు = ఏదైనా మో, ఎఱింగి = తెలిసి. వానిన్ = ఆదైవమును, భజింతున్ = సేవింతును.

తా. ధర్మార్థకామాబులనియెడి పునుషార్థశ్రయాసక్తిచేత బలుమాఱు స్వర్గమునుండి భూమికి భూమినుండి స్వర్గదంసనుచు బోవుచుండు మార్గమునందు సత్వరగమన మయనరక మొల్లను. మఱి యే మన నపవర్గప్రదుం డగునట్టివాఁ డెవ్వఁడో వాని నెఱింగి సేవించుచున్నాడను.

క. అని తలచి మెచ్చి యవ్వి

పునకు న్విటీకగండమున ముద్రిత మై

యునిచినయొకముడు పార

మునిచే నిప్పించి నగరరసాచ్చి నిశి చనన్.

84

టీ. అని తలచి = అట్లని యూహించి, మెచ్చి = తన కిట్టి జ్ఞానముఁ గలుగఁజేసి నందులకై సుతసిద్ధి, అవ్విపునకున్ = అబ్రాహ్మణునికి, విటీకగండమునన్ = పక్కలాకుల బరణియందు, 'గడుకరడ్డోలగుడో' పరణ్ణాశ్చక్రిణోఘణియని పులింగవిశేషమునందమరుండు, ముద్రితమై = ముద్రింపఁబడి, ఉనిచిన = ఉంచఁబడియున్న, ఒక ముడుపు = పరాలములైయొకటి, ఆరక్షనిచేత్ = (తలపరిచేత నగరు వెలువడుగానే తలపరు

లీరాజును గలిసికొని రని 75 లో నున్నది.) ఇప్పించి, నగరు = రాజగృహమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, నిశి = రాత్రి, చనక్ = వెళ్లెగా. ముందటి కన్వయము.

తా. అపాంధ్యరాజు పూర్వోక్తప్రకారంబుగ నూహించి తన కిట్టి జ్ఞానముఁ గలుగఁజేసిన యవ్విప్రునివిషయమై యానందమొంది యతనికి దాంబూలకరండుంబున ముద్రింపఁబడి యుంచియున్న పరాలముడు పొకటి యాతలవరిచేత నిప్పించి తాను నగరు ప్రవేశించి తెల్లవాఁన పిచ్చట.

క. కొలువై బహుసమయంబుల

మెలఁగెడుకోవిదులఁ జూచి ॥ మీమీశాస్త్రం

బులలో నెవ్వఁడు మోక్షం

1 బెలయించునో చూచి నిశ్చయింపుఁ డటంచున్.

85

టీ. కొలువై = ఆస్థానమందుఁగూర్చుండి, బహు...లక్ - బహు = అనేకవిధంబులగు, సమయంబులక్ = సిద్ధాంతములయందు, ని. 'సమయా శృంగధార కాల సిద్ధాంతసూచి' యని విఘంటువు. మెలఁగెడుకోవిదులక్ - మెలఁగెడు = సవరించుచున్న, కోవిదులక్ = పండితులను, చూచి = వీక్షించి, మీమీశాస్త్రంబులలో, ఎవ్వఁడు, మోక్షంబు = ఆపవర్గమును, ఎలయించునో = పొందుచునో, చూచి నిశ్చయింపుఁడు = పరిశీలనఁజేసి నిర్ణయింపుఁడు, టంచుక్ = అలాగని, మైవ్యములో క్రియ.

తే. వాచ మొనరించి గెలిచి తత్త్వంబు దెలుపు

వాని కని బీజపువ్వులఁబోని టంక

సాలవాటులు నించి యాస్థానిఁ గట్ట

గాలసర్పముగతి వ్రేలుజాలె జూచి.

86

టీ. వాచమొనరించి = ప్రసంగముసేసి, గెలిచి = జయమునొంది, తత్త్వంబుఁ దెలుపువాని కని = ఇదియ సత్యం బని కనుపలుచువాని కనుచు, బీజ...లు-బీజపువ్వులఁ బోని = బీజపువ్వులవంటి, టంకసాలవాటులు = క్రొత్తముద్రలువేసినమాడలను, నించి = విండఁబోసి, ఆస్థానిక్ = సభయందు, ని - 'ఆస్థానీ క్షీబమాస్థాన' వుని యమరము. కట్టక్ = కట్టఁగా, కాలసర్పముగతిక్ = కృష్ణసర్పమువలె, వ్రేలుజాలె = వ్రేలాడుచున్న జాలెను, చూచి = వీక్షించి.

తా. ఆస్థానమం దాపాంధ్యరాజు గూర్చుండి యున్నవాడై యనేకశాస్త్ర సిద్ధాంతములు నెలసికొనియున్న పండితోత్తముల రావించి వారిని చూచి మీమీశాస్త్రములయందుఁ జక్కఁగా నిచారింపి మోక్షప్రదుం డైనదేవుఁ డెవ్వఁడో యెఱింగింపు

1. బెలయించు చూచి.

వలయు ననుచు బ్రసంగమొనరించి గలిచి తత్త్వముం జెలిపినవానికి నిప్పించెద నని మాడలచే నింపబడిన జాలెను చెప్పించి సభయందు గట్టింప నావరాలజాలెను జాలి యప్పండితులు.

క. హరు నొకడ ననుమ నొకడ

హరి నొకడ నశిఖ నొకడ నశి నర్కు నొకడ ననన్

గరిముఖు నొకడ నజని

శ్వరు నొకడ నజు నొకడ నజు శి వా నై నతటిన్.

87

టీ. ఒకడు = ఒకవిధ్యాసుడు, హరునన్ = శివుడు మోక్షప్రదుడనగా, ఒకడు = మఱియొకడు, ఉమనన్ = శక్తి మోక్షప్రదత్రియనగా, ఒకడు = ఒక్కడు, హరిన్ = ఇంద్రుని, ఒకడు = ఒక్కడు, శిఖన్ = అగ్నిని, ఒకడు = ఇంకొకడు, అర్కున్ = సూర్యుని, ఒకడు, కముఖున్ = విఘ్నేశ్వరుని, ఒకడు, రజశీశ్వరున్ = నితాపతిని - చంద్రుని, ఒకడు, జుజున్ = బ్రహ్మ, (వీరలు మోక్ష ప్రదాతలని) వాడు = ప్రసంగము, ఐనతటిన్ = ఐనసమయమందు.

తా. సుగమము.

తే. విల్లిపుత్తూరిలో నల్లరిష్టవిష్టు

డతులతులసీసుగంధిమార్గమును మూల

మంత్రమున నర్కు¹ నేర్పుచో శి మన్ననారు

దామధురోక్తి² ని ట్లని శి యానతిచ్చె.

88

టీ. విల్లిపుత్తూరిలోన్ = శ్రీవిల్లిపుత్తూరియందు, అల్లవిష్టుచిత్తుడు = అవిష్టుచిత్తుడు, అతుల...ను - అతుల = శ్రేష్ఠమైన, తులసీ = తులసీచేతను, సుగంధి=పరిమళించుచున్న, మాల్యమును = పుష్పమాలికను, మూలమంత్రమున్ = శ్రీమదష్టాక్షరియను మహామంత్రముచేత, అర్కునేర్పుచోన్ = పక్షస్థలమందు సమర్పించునపుడు, మన్ననారు = మన్నారుస్వామి, ఉదార = గంభీరమైన, మధురోక్తి = తియ్యని మాటలచేత, ఇట్లని = ఇవిధముగ, ఆనతిచ్చెన్ = సెలవిచ్చెను.

తా. శ్రీవిల్లిపుత్తూరులో నున్న యావిష్టుచిత్తుండు ధుత్తమంబగు తులసీదళములచే బరిమళించుచున్న పనపారిక నష్టాక్షరియను మహామంత్రంబగు మూలమంత్రమును జపించుచు పక్షస్థలమున సమర్పించుగ నాసమయంబున మన్నారుస్వామి గంభీరమైన తియ్యనిమాటలచేత ని ట్లని యానతిచ్చెను.

ఉ. 'నేడు మహామతీ! మధురసీపురయంబున జొచ్చి యందుఁ బాం
డీడు దివాణము న్నెఱయి నించిన బ్రేలెడుదుర్తదాంధులకొ
బోడిమి మాన్చి పున్న హిమముం బ్రకటించి హరింపు శుల్కముకొ;
వాడును రోసినాఁ డిహము న వైష్ణవుఁగా నొనరింపు సత్కృపన్.'

టీ. మహామతీ = మహాజ్ఞానము గల విష్ణుచిత్తుఁడా, నేడు = ఈ ప్రాప్తు, ఈవు =
సీపు, మధురకొ = మధురపురమును, జొచ్చి = ప్రవేశించి, అందు = ఆమధురయందు,
పాండ్లీడు = పాండ్లరాజు (ఇది దేశ్యకీర్తి), దివాణమున్ = ఆస్థానమును, నెఱయన్ =
నిడునట్లుగా, నించినన్ = నింపఁగా, బ్రేలెడు = నానావిధబలులగఁ బలుకుచున్న,
దుర్తదాంధులన్ = దుర్తదములచేత నభ్యుత్తేనవారద్రు, పోడిమిమాన్చి = గర్వ
మణించి, మన్నహిమకొ = నాయొక్క మహత్వమును, ప్రకటించి = ప్రసాదియొనర్చి,
శుల్కముకొ = విద్యాశుల్కమును, హరింపు = గ్రహింపుట, వాడును = ఆపాండ్ల
గును, ఇహము = ఇహలోకమును, రోసినాడు = ఆనహ్వనడినాడు, సత్కృపకొ =
దయచేత, వైష్ణవుఁగాకొ = విష్ణుభక్తునిగా, ఒనరింపుము = చేయుము.

తా. మహాబుద్ధికారి వగు విష్ణుచిత్తుఁడా యిది స్వామివారు సంపాదించి నేటి
దినమున నలిపకముతో మధురకేతించి యందున్న పాండ్లరాజు దివాణము నిండఁ
గూర్చుండి నానావిధములగఁ బలుకుచున్న దుర్తదాంధులయొక్క కైపు మాన్చి నా
మహిమలను గొరఁచెదలెడి విద్యాశుల్కమును గ్రహించి యాలోకమును రోసియున్న
పాండ్లరాజు గృహచేత వైష్ణవుఁగావించు మనీ మన్నానస్వామి విష్ణుచిత్తునితో నెల
విచ్చెను.

తే. అనిన వడవడవడఁకి సాష్టాంగ మెఱిగి

సమృదాశ్రులు పులకలు న ముష్టరముగ

వినయవినమితగాత్రుడై న విప్రవరుఁడు

వెన్నునకు భక్తి నిట్లని న విన్నవించె.

90

టీ. అనినకొ = అనఁగా, విష్ణుచిత్తుఁడు, వడవడవడఁకి = మిక్కిలికంపించి, సాష్టాంగ
మెఱిగి = సాష్టాంగ ప్రణామముఁజేసి, సమృదాశ్రులు = ఆనందాశ్రులు, పులకలు =
పులకాంకురములు, ముష్టరముగకొ = అతిశయింపఁగా, వినయవినమితగాత్రుడై = విన
యముచేత వంపఁబడిచేహము గలవాడై, విప్రవరుఁడు = బ్రాహ్మణోత్తముండగు విష్ణు
చిత్తుఁడు, వెన్నునకున్ = విష్ణునకు, భక్తికొ = భక్తిచేతను, ఇట్లని = వివిధముగా, విన్న
వించెకొ = విన్నవము నేసెను.

తా. మన్నారస్వామి యారీతి నాజ్ఞాపించుగా భయమునొంది విష్ణుచిత్తుండు సాష్టాంగనమస్కారముం జేసి యానందబాష్పములుం బులకాంకురములును విస్తరిల్లుగా వినయముచేత నస్తుండై విష్ణునకు పక్ష్యమాణక్రమంబుగా భక్తిచేత విన్నవించెను.

శా. 'స్వామీ! నన్ను నితగళురాఁతితఱాస్త్రగ్రంథజాత్యంధు, నా

రామత్వైఖనక్రియాఖగళినీత్రగ్రాహితోద్యత్కణ
స్తోమాస్త్విగ్ధకరు, స్థనద్భవనదాసు, న్వాసిం గౌఁ బంపుచో
భూమిభృత్యభ నోట మైన నయశంబు ల్లికు రాకుండు నే. 91

టీ. స్వామి = రక్షకుఁడా, ఇతిగ...ధుక్ - ఇతగళురాఁతితఱ మున్ను, అపరిత = చదువంబడని, శాస్త్రగ్రంథ = శాస్త్రగ్రంథములయందు, జాత్యంధుఁ = పుట్టుగ్రుడ్డివాఁడ నైనట్టియు, ఆరామ...రుక్ - ఆరామ = ఉద్యోగవనముయొక్క, త్వా = భూమియొక్క, ఖననక్రియా = త్రవ్వట యచకార్యమనాదు, ఖర = తీక్షణమైన, ఖనిత్ర = గుద్దలియొక్క, గ్రాహిత = గ్రహించుటచేత, ఉద్యగ్ = ఏర్పడన, ఉద్యోమ = కాయల సమూహము చేతను, అస్త్విగ్ధ = బిరునైన, కరుక్ = హస్తములు గలయట్టియు, భవ...నుక్ - భవత్ = మియొక్క, భవనదాసుక్ = గృహసేవకుఁడనైనట్టియు, నస్తుక్ = నన్ను, పాచిం గాక్ = ప్రసంగించువానిఁగాఁజేసి, పంపుచోక్ = ఆనొనయపుడు, భూమిభృత్యభక్ = ఆ పాండ్యరాజుయొక్క సభయాదు, ఓటమైనన్ = ఓటమియైనను, అయశంబుత్ = అప కీర్తి, మీకు రాకుండునే = మీకు పెచ్చునుగదా.

తా. ఇతరుమున్ను శాస్త్రము జనువక జ్ఞానమునందు బుట్టుగ్రుడ్డినైనట్టియు, బులతోట నేలఁ ద్రవ్వటము గా గుద్దలి బట్టుటచేతఁ గాయలు కాచి బిరునైన హస్తములు గలయట్టియు, మీఁపెటను దాసుఁడనైనట్టియు నన్ను వాదమున కనిపిలిరేని యారాజసభయందు గెల్పు లేక యోటమి పెట్టనయెడల దేవరకే యపకీర్తి వచ్చును గదా యని విష్ణుచిత్తుండు విన్నవించెను.

మ. గృహసమూర్జనమో జలాహరణమో శ శృంగారచల్యంకికా
వహనంబో వసమాలికాకరణమో శ వాల్మభ్యలభ్యధ్వజ
గృహణంబో వ్యజనాతః త్రధృతియో శ ప్రాగ్గీషికారోపమో
సృహరి వాదము ² నేల లేరె యితరు శ లీలీలకుం బాత్రముల్? 92

టీ. సృహరి = సృసింహస్వామి, గృహసమూర్జనమో = మీ గోవెలయందుఁ బరిహర్జనముఁజేయుటో, జలాహరణమో = తీర్థంబుఁ దెచ్చుటో, శృంగార చల్యంకికా

పహనంబో=విలాసార్థము దేవరవా రారోహణముఁ జేసినపల్లకి మోచుటయో, వనమా
లికాకరణమో = తులసిదండలు గట్టి సమర్పించుటయో, వాల్ల...బో - వాల్లభ్య =
ప్రభుత్వమునకు, లభ్య = పొందఁదగిన, భ్వజగ్రహణంబో = బెక్కెములు మోచు
టయో, వ్యజనాతపత్రధృతియో = వినకఱ్ఱ గొడుగుమున్నగువానిం బట్టుటయో,
ప్రాక్=ముందఱు, దీపికారోపమో=దీపముఁ బెట్టుటయో, వాదములేల=వేఱవాదులేల,
ఇతరుల్ = అత్యులు, సీలీలమే = సీవిలాసమునకు, పాత్రముల్ = తగినవారు, లేకే
లేరా, ఉన్నా రచుట. 'కవచిద్ధర్మవిశేషేతు క్షీదేవ్యుభయరూపతా' యు నధర్వణోక్తి
చేత బాత్రము లని యమపాద్రుపము.

తా. సుగమము.

❖ మన్ననార్థ విష్ణుచిత్తు ననుగ్రహించుట ❖

లే. అనినఁ దద్భక్తి కెద మెచ్చి యచ్యుతుండు

మొలకనగ వొప్ప శ్రీదేవి మోము సూచి

వా చితని¹చేత గెలిపింతు నాదుమహిమ

మువిద కను మని ప్రాభవం న బొప్పఁ బలికె.

93

టీ. అనిన=అనఁగా, తద్భక్తికి=ఆవిష్ణుచిత్తునిభక్తికి, ఎదమెచ్చి = మనంబున
మెచ్చి, అచ్యుతుండు = శ్రీహరి, మొలకనగవొప్ప = చిఱునవ్వంపురి.పఁగా, శ్రీదేవి
మోముసూచి=లక్ష్మీముఖము వీక్షించి, వాదు = వాదము, ఇతనిచేతగెలిపింతు = అనా
ఘ్రాతశాస్త్రగంధుడైన యీవిష్ణుచిత్తుని చేతనే గెలిపింతును. నాదుమహిమము = నా
ప్రభావమును, ఉవిద=పీయవతీ, కనుమని = చూడుచుని, ప్రాభవము = ప్రభుత్వము,
బొప్ప=పొల్గుగునట్లుగా, పల్కె=మఱియు నొక్కవాక్య మానతిచ్చెను.

తా. ఇట్లఁగా నావిష్ణుచిత్తునిభక్తికి మెచ్చి మన్ననార్థము చిఱునవ్వ
వెడలుచుండ శ్రీదేవిముఖము చూచి యితనిచేతనే వాదము గెలిపించెద నామహిమముం
బాదు మని ప్రభుత్వ మొప్పునటుల మఱియొకవాక్య మానతిచ్చెను.

క. నీయిద్దయో! మిన్నక పో

వోయి; మునిప్రవర! నిన్ను నొప్పింతును(నె) భూ

నాయకసభ నిందులకై

నీయత్నము వలవ దవల న నే నున్నాఁడన్.

94

టీ. మునిప్రవర=మునిశ్రేష్ఠుడా, నీయిచ్చయె=నీయిష్టమా, మిన్నక = ఊరిక, పోవోయి=చనుము, భూనాయకసభ=పాండ్యునిసభయందు, నిన్ను = నిన్ను, ఒప్పింతు = సభ్యులు శ్లాఘించునట్లు చేయుదును, ఇందులకై = ఈకార్యమునకై, నీయత్నము = నీప్రయత్నము, వలనదు = అక్కఱ లేదు, అవల = ఆవలనడుచుకార్య విషయమై, నే నున్నాడను.

తా. మునిశ్రేష్ఠుడ వగు నోయి విష్ణుచిత్తుడా నీయిష్టప్రకారమా? ఊరిక వెళ్ల మహ్నాద్యారాజుయొక్క సభయందు నీకు మెప్పు గలుగఁజేసెద నిందులకై నీ వేమియుం జేయవల ఎచ్చటి కార్యముల నెఱవెర్చుటకై నే నున్నాడ నని స్వామి యానతిచ్చెను.

ఆ. ఆనన మాటు వలుక క నలికి యయ్యాభవ

రియ్యకొనియె బోవ క నింతలోన

బర్తనయచు డతనికయనంబు దూఁగింపు

మనుచు సంబితోడ క నానతిచ్చు.

95

టీ. ఆనన=కనగా, మాటువలక = ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు, అలికి=జెంచి, అర్కభువాట = పెరియార్వారు, పోవ = స్వామిసన్నిధియందు యాజ్ఞ విహించి వెళ్ళుటను, ఇయ్యకొనియె = సమర్థులై, అతలోన = ఆనమయమున, బద్ధనయచుడు = మన్నారుస్వామి, అతనికయనంబు = ఆవిష్టుచిత్తుని ప్రయాణమును, తూఁగి పుము = సాగింపుము, అనుచు = ఇట్లుచుచు, సంబితోడ = ఆర్థవసితో, ఆనతిచ్చె = ఆజ్ఞాపించెను.

తా. సుగమము.

— విష్ణుచిత్తుడు మధుర కేగుట —

క. ఆనతి బడి శ్రీభండా

రాన స్సంబడమునందు క ప్రాయందలము

స్థానికు డొసంగి పనుచు

గా నానతి బడిన నిమిత్రకాంక్ష వహించన్.

96

టీ. ఆనతిబడి=స్వామి యాజ్ఞనుపొంది, స్థానికుడు = పాఠపత్తెకాడు, శ్రీభండారాన = ఉగ్రాణమునుండి, సంబడము=బత్తెపుసుబళము, తన...ము = తనదు = తన సంబంధియైన, ప్రాయందలము = పురాతనమైన యందలమును, ఒసంగి = ఇచ్చి,

1. ప్రాయందలము.

పనుప = అనుపంగా, అనలిబడి = సెలవువెంటనే, నిమితకాండ్రు = మోతకాండ్రు
పహింప = మోయగా. ముందటి కన్యయము.

తా. ఆకోవెలపారుపత్తెకాండ్రు స్వామి యానతిచ్చినతెలుగున సుగ్రామమునుండి
బత్తెపునంబళము గీసియిచ్చి పురాతన మగునందలము నొసగి పంపగా సెలవొందిన
మోతకాండ్రు మోయుచుండగా.

క. లావు గల¹యట్టగుట్టపు

జావడములమీద మాత్రాసంచులు దూలె

గ్రేనల నేకాంగులు రా

వీధముల నరిసె వనశిఖిభువకుఁ గొనుచున్.

97

టీ. లావు...మీదె - లావుగలయట్టి = బడసియున్నట్టి, గుట్టపుజావడముల
మీదె = గుట్టపుపట్టువులమీద, మాత్రసంచులు = ఆసిమిసంచులు, తూలె =
ప్రలాడుచుండగా, ఏకాంగులు = కోవెలయధికారు లగునేకాంగులు, (ఏకాంగు లనఁ
గాఁ బుత్రమిత్రకళత్రాదులు బుచ్చిచ్చి భగవత్ప్రొక్కర్యమే పరమప్రయోజనమని
పావప్రములు గట్టకొని భగవత్ప్రొక్కర్యము శరణమును ప్రాణము నర్థమును
తృణముగాఁ జూచు విరట్టులు.) గ్రేనల = ఇనుప్రక్కల, రా = రాగా, వీధ
ముల = రావళ్లలో, అరిసెలు = ఆనేకవిధములగాఁ జేయంబడిన యతిరసములు, అవి
విభునప = భూపతికి, కొనుచున్ = పట్టించుకొని.

తా. మిగుల బలిసియున్న గుట్టపుపట్టువులమీద నసిమిసంచులు ప్రలాడు
చుండగాఁ గోవెల యధికారు లుభయపార్శ్వంబులఁ జనుదేరి భగవత్ప్రసాదంబులయిన
యతిరసంబులు రాజున కిచ్చుటకుఁగాఁ గావళ్లలోఁ బట్టించుకొని.

సీ. భక్తి ద్రోవకు సాధ్య १ బరికరంబులు వెట్టి

కట్టిన పారివిశంకగాయగములు

నెసటిపోతలు గాఁగ २ నేర్చి నించినచిరం

తనపుశాలిక్షేమతండులములు

వడిఁబెట్టి లో ३ జీర ४ గుడము సాబా లూన్ప

జెలగు సంబారంపురజితపండు

పెల్లలోహండికావళ్ల కొమ్ములవ్రేలు

గిడ్డి మొత్తము నేతిలడ్డిగలును

తే. బెరుగువడియంబులును బచ్చివరుగు బేడ

లురుతరాచ్యుతపూజోపకరణపేటి

కలునుసాత్తిన సాత్తనికులము బలసి

విధినిషేధము లెఱిగి తే శమధుర కరిగె.

98

టీ. సాధ్య = ఆవిష్టచిత్తునిభార్య, భక్తి = భక్తిచరమ, ప్రేమ = మార్గము
నకు, పరికరంబులపేటి = పరికరంబు లుంచి, కట్టిన = మూటగట్టిన, పారివిళంగాయ
గములు = పారివిళంగాయలపక్ష్యరములును, ఎనటిపోలలుగాగె = ఆతరుననే వండు
కొనడగినవై యింక లేకుండునట్లుగా, ఏర్పి = ఏటి, నించిన = నిండించిన, చిరంతనపు =
ప్రాతలైన, కాలి = మరుడులములు, లోక = లోపలకొ, పడిపెట్టి = పోధించి (నలు
సులు లేకుండునట్లు), జర = జీలకఱ్ఱను, గుడము = బెల్లమును, సాబాలు = సరి
వాటుగా, హిస్సె = ఉంచుగా, చెలగు = బిచ్చుచున్న, సంబారంపుజింతవండు,
పెల్లు...లకె - పెల్లు = మొదైన, లోహాడికావల్ల = లోపలహాడిలకావల్ల
యొక్క, మొలకె = ఆగ్రములందు, ప్రేలు...ము-ప్రేలు = ప్రేలాడుచున్నట్టి, గిడ్డి...
ను - గిడ్డిమొత్తము = ఆవులసంబంధియైన, నేతిలడ్డగలును = నెయ్యిపోసిన లడ్డగలును
(లడ్డగ లనగా మూలహించుచుండుపదార్థము), పెరుగువడియంబులును, బచ్చివరుగు =
వేయింపువరుగులు, బేడలు = బలుపుబిచ్చు, ఉరు...టి - ఉరుతర = గొప్పలైన,
అచ్యుత = శ్రీవిష్ణునియొక్క, పూజోపకరణపేటికలును = ఆర్చనోపయోగింపవలసిన పూజితము
లగు పెట్టెలును, చాత్తిన = శ్రీవైష్ణవులయొక్కయు, చాత్తని = చాత్తాదులయొక్క,
కులము = సమాహము (చాత్తినవారనగా ద్రావిడ ప్రబంధమధికరించియు భగవత్సన్నిధి
యందు సమర్పితముజేసిన బ్రాహ్మణోత్తమలైన శ్రీవైష్ణవులు, చాత్తనివారనగా
ద్రావిడ ప్రబంధమధికరించియు భగవత్సన్నిధియందు సమర్పితముజేయు నధికారము చాలని
యితరవర్తవైష్ణవులు.) విధినిషేధము లెఱిగి తే = ఎవ్వరెవ్వరే మేమియుంజెచ్చుట
కర్హులొ పార లాయావస్తువుల జెచ్చుచుండగా, ఆవిష్టచిత్తుండు, మధురకరిగె =
మధురాపురంబునకు జనెను.

తా. ఆపెరియాళ్వారుయొక్క భార్య పతివ్రతాశిరోమణి యగుటజేసి మిగుల
భక్తితోఁ గూడినదై యతని ప్రేమకు బరికరంబు లుంచి మూటగట్టినపారివిళంగాయలు
మిక్కిలియు పోధించింబడిన శ్రీమతండులములు, సంబారంపుజింతవండు, హండి
కావల్లకొనలయందు ప్రేలాడుచుండెడి యావునేతిచే నింపబడిన కూచిమూలపిడత
లును పెరుగు వడియంబులు వరుగులు చాయవచ్చు శ్రీవిష్ణుపూజోపయోగింపకరణ

బృందపూరితంబు లగుపేటికలును వీని శ్రీవైష్ణవులు చాత్రాదులు స్వస్వయోగ్యతాను రూపంబుగ వెంటఁ జెచ్చుచుండ నానిష్ఠుచిత్తుండు మధురానగరమునకు వెళ్లెను.

చ. యమనియమాదిలభ్య ద్రుహిణాది*జన్మ రుదిభ్యః, సంస్కృతి
శ్రమహరనామకీర్తన, మురప్రవికర్తన పాతకాపరి
రమన రమాంగనాకమన * తామరసాయతనేత్ర భక్తహృ
ద్భ్రమితృణదాత్ర, భూయువతీరంజన, వర్ణజితౌభ్రఖంజనా. ౧౧

టీ. యమ నియమాదిలభ్య = యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధ్యాన, ధారణ, సమాధి లనియెడు సప్తాంగయోగములచేత బొందదగినవాఁడా, ద్రుహి...భ్య - ద్రుహిణ = బ్రహ్మ, ఆది = పెంచులగు, జరత్ = వృద్ధులైన, మరుత్ = దేశశలమ, ఇభ్య = ప్రభువైనవాఁడా, ని. 'ధాతాబ్జయోనిద్వి'హిణః, ఇభ్యఅధ్యోధనీ స్వామీ, మరుతో పదనామకా' యని యమరుండు. సంస్కృతి...న - సంస్కృతి = జన్మ మరణాదిరూప సంసారమందలి, శ్రమ = ఆయాసమును, హర = హరించునట్టి, నామ కీర్తన = నామసంకీర్తనముగలవాఁడా, మురప్రవికర్తన = మురాసురుని పధించినట్టివాఁడా, పాతకాపరీదమన = పాపముల హరించువాఁడా, రమాంగనాకమన = లక్ష్మీకాముక, 'కమనోకామనోభిక్' యని యమరుండు. తామరసాయతనేత్ర = తామరజేకులవలె వెడల్పులైన కన్నులుగలవాఁడా, భక్త...త్ర-భిక్త=భక్తులయొక్క, హృత్=మనఃబులం దలి, శ్రమ = శ్రమలనియెడు, పృణ=క్షణికి, దాత్ర = లబితమైనవాఁడా, ని. దాత్రం లాత్ర' వునియమరుండు. భూయవతీరంజన-భూయవతి = భూమియనుస్త్రీని, రంజన = సులోపపెట్టెవాఁడా, వర్ణ...నా - వర్ణ = దేహకాలిచేతను, జిత = గెలువబడిన, జిత్ర = పెనుమును, ఖంజనా = కాటుకనీట్టయనుగలవాఁడా. ని. 'ఇష్టారీటస్త్ర ఇష్టానః, వర్ణో ద్విజాదౌ శుక్లాదౌ, ఆత్రంసేఘో వారివాహ' యనియు నమరుండు. ఇందు లభ్య, దిభ్య యిత్యాదు లంత్యానుప్రాసములు కలవు.

తా. యమ నియ మాసన ప్రాణాయామ ప్రత్యాహార ధ్యానధారణ సమాధి లనియెడియప్తాంగయోగములచేత బొంద సాధ్యమైనట్టియు, చతుర్ముఖుండు మొదలగు బృందారకబృందంబులకుఁ బ్రభువైనట్టియు, జననమరణాదిరూపసంసారజన్మ శ్రమ నివారకంబైన నామకీర్తనముగలయట్టియు, మురాసురుని పధించినట్టియు లక్ష్మీదేవికిఁ గాముకుడైనట్టియు, తామరజేకులవలె వికాలంబులైన నేత్రంబులు గలయట్టియు, భక్తజనహృదయస్థితంబు లగుశ్రుతు లనియెడిగడ్డికి లబితమైనట్టియు, భూవల్లభుండై

నట్టియు నిజదేహకాంతిచేత గలుపబడిన మేఘఖాజనములయొక్క కాంతిగల యోగిహరి యని గ్రంథకర్త గ్రంథమధ్యమందు జేయబడిన మంగళం బొనరించుచున్నాడు.

క. దోహార్థ్యతద్ధగో, వర్ధన! రాధాసుంగరవర్ధన! లీలా

వార్ధషికా! యిషికాకృత, వార్ధశ్రవసై కనేత్రవై కృతినిపుణా! 100

టీ. దోహార్థ...న-దోహ = భుజములయొక్క, ధా = భారముచేతను, ధృత = ధరియింపబడినట్టి, దుర్ధర = అత్యులచే ధరియింపశక్యముగాని, గోవర్ధన = గోవర్ధనవర్షతముగలవాడా, రాధా...న-రాధా = రాధయొక్క, ఆసురాగ = ప్రీతిని, వర్ధన = వృద్ధి బొందించువాడా. లీలా...కా-లీలా = విలాసముచేయు, వార్ధషికా = పక్షి పుచ్చుకొనువాడా, ఐ. 'పుష్క్యాజీవో వార్ధషిక' యని యమనము. (మౌళికేశ్వరుడు వడ్డికాసులవాడు.) ఇషికా...ణ-ఇషికార్థ = పృణముచేత జేయబడిన, వార్ధశ్రవస = ఇంద్రపుత్రుడు డయిన కాకాసునియొక్క. విగ = ఒక్కటైన, నేత్ర = కంటియొక్క, వైకృతి = భంగముచేయు, నిపుణా = సమర్థుడా. పుత్ర్యునిప్రాసము.

తా. ఇతనిచేత ధరియింప నశక్యం బైన గోవర్ధనవర్షతమును భుజముచేత ధరియించినట్టియు, రాధను దనయందు గల ప్రీతి సభిప్రయోజేయుచున్నట్టియు, విలాసార్థము జనులచే వడ్డిబుచ్చుకొనునట్టియు, తృణముచేత కాక అవము వహించి సీతాస్తవవిదారణముచేసిన కాకాసునియొక్క కంటియొక్క వికారమును బొందించుటయందు సమర్థుడైనట్టి మౌళికేశ్వరజీ; యని పూర్వమువలె మంగళం బొనరించుచున్నాడు.

మాలినీ. ద్రుహిణజముఖమాసీస్తోమని స్తోత్రభాస్వ

ద్దహరవిహరమాణోతామ్రపాదాంబుజాతా

బహిరబహిరపారప్రాణికోటిప్రపూర్ణా

మహిమవినుతవాణీమాధురీవేద్యపర్ణా

101

టీ. ద్రుహిణజ...తా-ద్రుహిణ = బ్రహ్మచలన, జ = పుట్టిననారదుడు, ముఖ = మొదలగు, మానిస్తోమ = మునిబృందముయొక్క, నిస్తోత్ర = మఱపులేసి, భాస్వల్ = ప్రకాశించుచున్న, దహర = హృదయాకాశమాదు, విహరమాణ = విహరించుచున్న, ఆతామ్ర = అంజలి నెఱ్ఱనై, పాదాంబుజాతా = కమలములమీది పాదములగలవాడా, బహి...ర్ణా - బహిః = వెలుపలను, అబహిః = లోపలను, అపార = పారములేని, ప్రాణికోటి = జంతుకోట్లయందు, ప్రపూర్ణా = సంపూర్ణుడైనవాడా, మహిమ...ర్ణా-మహిమ = మహత్వముయొక్క, వినుతి = స్తోత్రరూపమైన, వాణీ = వాక్యములయొక్క, మాధురీ = మాధుర్యమును, వేది = తెలిసిన, అపర్ణా = పార్శ్వగిలవాడా.

తా. బ్రహ్మవలన జనియించిన సారదుండు మెసలగువారి సమాజముయొక్క నిశ్చలమై ప్రకాశించుచున్నదహరాకాశమూదు సంచరించుచున్నట్టి మిగులనెఱ్ఱనైయున్న కమలమలహాటి పదయుగళము గలవాడా! వెలుపలను లోపలను పారములేక యసంఖ్యేయంబు లగుజుతువులగుండు బరిపూర్ణుడా, పార్వతీదేవీచేతఁ జరియఁబడిన నిజమాహాత్మ్యముయొక్క స్తోత్రవాక్యమాధుర్యము గలలక్ష్మీనాయకా, ఆని.

మ. ఇది భూమండనకొండవీడుధరణీభృద్ధస్త్రిపూర్వాద్రిభా

స్వదిభేశాత్తజన్మభద్రజనజీవగ్రాహ రాహుళాయమా

ణదృధాంచదృఢజకృష్ణ గాయ మహిరాణ్నామాస్తదాముక్తమా

ల్యద నాశ్వాము హృద్యపద్యము ద్వితీయంబై మహింబొల్గును.

టీ. ఇది, భూమండన...దక్-భూమండన = భూదేవిభూషణంబైన, ని. 'భూషణంస్యాదలక్రియా, ముద్దానంచ' యని యుచున్నది. కొండవీడుధరణీభృద్ధస్త్రి = కొండవీడు కొండపర్వమునందును, పూర్వాద్రి = ఉదయగిరిపర్వమునందును, భాస్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఇభేశాత్తజ = గజపతిమహారాజుచేత, వీరభద్ర = వీరభద్రసామ్రాజియొక్క, జన = ప్రజయొక్క, జీవగ్రాహ = ప్రాణముతో గ్రహించుటయందు, రాహుళాయమాణ = రాహువువలె నాచరించెడి, దృఢ = బద్ధమైన, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, భుజ = భుజములు గలయట్టి, కృష్ణరాయమహిరాణ్నామ = కృష్ణరాయభూపతియను పేరుగల, ఆస్త్రి = నాయొక్క, ఆముక్తమాల్బదక్ = ఆముక్తమాల్బదయందు, హృద్యపద్యము = మనోహరపద్యములుగల, ఆశ్వాసము, ద్వితీయంబై = రెండవదియై, మహిక్ = భూమియందు, పొల్గునుక్ = ఒప్పుగును.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తిమూర్తీసానసానసానితాభండసాహితీమహింబుడు నాల్గైయగోత్రపవిత్రుండును విశ్వవంశ పయోరాశిరాకానుభాకరుండు నగు రామస్వామిశాస్త్రిచేత ననేకపూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయముల బర్యాలోచించి రచియింపఁబడిన రచనమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్బదావ్యాఖ్యానంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు ఆముక్తమాల్యద

సవ్యాఖ్యానము

తృతీయాశ్వాసము

క. శ్రీక్షీతి సీశావర! దను

జోక్షప్రాణహర! దంష్ట్రోక్షోత్కృతహిర

ణ్యాక్షక్షపాచర! కృపా

వీక్షాదృతబాహులేయ! 1 వేంకటరాయా.

1

టీ. శ్రీ...వర - శ్రీ = లక్ష్మికి, క్షీతి = భూమికి, సీశా = సీశాదేవికిని, వర = నాభుడైనవాడా, దను...ర - దనుజోక్ష = పృథ్వీరూపుడైన రాక్షసునియొక్క, ప్రాణ = ప్రాణములను, హర = హరించినట్టివాడా, దంష్ట్రీ...ర - దంష్ట్రీకా = చేత, ఉత్కృత = ఖండించబడిన, హిరణ్యాక్ష = హిరణ్యాక్షుడయినట్టి, క్షపాచర = నిశాచరుడుగలవాడా, కృపా...య - కృపా = నయతోగూడిన, వీక్షా = కటాక్షముచేత, ఆదృత = ఆదరించబడిన, బాహులేయ = కుమారస్వామిగలవాడవైన, వేంకటరాయా = వేంకటేశుడా.

తా. కమలాక్షీతిసీశాదేవులకు భర్తయైనట్టియు పృథ్వీసురుని జీవమును హరియించినట్టియు పరాశువతారమందు దన దంష్ట్రీకచేత ఖండించబడిన హిరణ్యాక్షుడు గలయట్టియు గృపాకటాక్షముచేత కుమారస్వామి నాదరించినట్టి వేంకటరాయా! యని గ్రంథకర్త దన యిష్టచైవం బగు వేంకటేశుని సుబోధించి మంగళ మొనర్చెను.

వ. అవధరింపు మట్లరిగి యున్విష్టుచిత్తుండు.

2

టీ. అవధరింపుము = చిత్తగింపుము, అట్లరిగి = అత్రైత్యుగన వెడలి, అన్విష్టుచిత్తుండు

1. వేంకటరమా.

❖ విష్ణుచిత్తుడు రాజసభ కేగటం ❖

శా. నిత్యంబు నృతిహారి వాద మగుట నన్విజ్ఞప్తి లే కంఘ, దా
సత్కూర్జస్వలుఁ డౌట భూపతియు సభ్యవ్రాతము న్నంకమైః
బ్రత్యుత్థానముఁ జేసి ¹ మ్రొక్కంగ, సభాభాగంబు సొత్తొంచి యశా
న్నత్యప్రోజ్వలరాజద త్తవరకత్త స్వర్గ పీఠస్థుఁ డై . 3

టీ. నిత్యంబు = ప్రతిదినమందును, వాద మగుట = విద్వాంసులకుఁ బరస్పర
సంవాదము గలిగియుండుటచేత, ప్రతిహారి = ద్వారపాలకుఁడు, విజ్ఞప్తిలేక = ప్రభువు
నకు విన్నవింపకయే, అంభో = ఆశ్చర్యముగా, తా = తాను, (అనగా విష్ణుచిత్తుఁ డనుట.)
అన్యూర్జస్వలుఁడు = మిగులఁదేజముగలవాఁడు, డౌట = ఆగుట చేత, భూపతియు =
ప్రభువును, సభ్యవ్రాతము = పండితసమూహమును, శంకమై = శంకచేత, ప్రత్యు
త్థానముఁ జేసి = లేచి, మ్రొక్కంగ = నమస్కారము సేయఁగా, సభాభాగంబు = సభా
ప్రదేశమును, సొత్తొంచి = సొచ్చి, బొన్నత్య = పొడవౌటచేతను, ప్రోజ్వల = ప్రకృప్త
ముగఁ బ్రకాశించుచున్నట్టియు, రాజ = విలికచేతను, దత్త = ఇయ్యఁబడిన, వర = శ్రేష్ఠ
ములగు, రత్న = రత్నములు దాసిన, స్వర్గ పీఠస్థుఁడై = బంగారుపీఠయందుఁ గూర్చుండి
యున్నవాఁడై. ముదఁటి కన్వయము.

శా. నిత్యమును విద్వాంసు లేతొంచి ప్రసంగించుటఁ జెలిసియున్నవాఁడు గాన
ద్వారపాలకుండు రాజాజ్ఞఁ బొందకయే లోపలి కనుపఁగాఁ బ్రవేశించిన విష్ణుచిత్తుడు
మిగులఁ దేజోహతుఁ డగుటఁజేసి యాభూపాలుండును బండితులును మహాత్ము డను
శంకచేత లేచి నమస్కరింప సభాప్రదేశము సొచ్చి గాజదత్తంతైన రత్నఖచిత్రసహస
మందుఁ గూర్చుండి యున్నవాఁడై.

క. ఆతిథ్యము గొని, హరి తన

చేతోగతి నొలయ రంతు సేయని విద్య

ద్వ్యాతంబుఁ జూచి 'లాఁతుల

మా తరవా యుడుగ మాటలలాడుం' డనుచున్ . 4

టీ. ఆతిథ్యముగొని = అతిథిపూజను గ్రహించి, తనచేతోగతి = తనయొక్కచిత్త
వృత్తిని, హరి = శ్రీహరి, డిలయన్ = విహరింపఁగా, రంతు సేయని = చప్పడుసేయకున్న,
విద్యద్వ్యాతంబు = పండితసమూహమును, చూచి = వీక్షించి, తరవా = ఉపక్రమ
మును (మీరు ప్రారంభించినదానిని), ఉడుగన్ = నిలుపుటకు, లాఁతులమా = క్రొత్త
వారమా? మాటలాడుండు = ప్రసంగముఁ జేయుండు, అనుచున్.

1. నిలగ. 2. లాడుండటంచున్.

తా. సుగమము.

తే. కలిపయోక్తులకే¹ వారి ప్రతిభఁ దెలిసి

నగవు దళుకొత్త రాజునెఁమైగముఁ జూచి

‘యీవు మాధ్యస్థ్యమున నున్న నేముఁ గొన్ని

నొడివెదము మాట’ లని తదసనుజ్ఞ వడసి.

5

టీ. కలిపయోక్తులకు² ఏ, కలిపయ = కొన్నియైన, ఉక్తులకే³ = మాటలకే, చూచి = ఆసక్తులయొక్క, ప్రతిభ⁴ = బుద్ధిని, తెలిసి = ఎఱిగి, నగవు = నవ్వు, తళుకొత్త⁵ = అంకురింపఁగా, రాజు = రాజుయొక్క, నెమైగము = ముఖమును, చూచి = కలి, ఈవు = నీవు, మాధ్యస్థ్యమున⁶ = తటస్థభావమునందు, ఉన్న⁷ = ఉన్నయెడ, ఏము = మేము, కొన్నిమాటలు = కొన్నియుక్తులను, నొడివెదము = వచించెదము, అని = చెప్పి, తదనుజ్ఞ వడసి = ఆరాజునుమతి నొంది.

తా. విష్ణుచిత్తు డా సభ్యులు వచించు చున్న కొన్ని మాటలు వినుటచేతనే వారలబుద్ధిని తెలిసికొని చిటునవ్వుతో⁸ గూడినవాడై రాజుయొక్క ముఖమును జూచి నీవు మాధ్యస్థ్యమున⁹ నున్నయెడ మేము కొన్ని యుక్తులు చెప్పెద మని రాజునుమతి నొంది.

సీ. అందులో నొకమేటి ప్రకభిముఖుండై యాతఁ

డనిన వన్నియును ము ప్రన్ననువదించి?

తొడఁగి యన్నిటి కన్ని ప్రదూషణంబులు వేగ

పడక తత్సభ¹⁰యొడఁగ బడఁగఁ బల్కి;

ప్రక్కమాటల నెన్న ప్రకొక్కొకమాటనె

నిగ్రహస్థాన మ ప్రసంగహించి;

క్రందుగా రేఁగినం గలఁగ కందఱఁ దీర్చి

నిలిపి యమైదలివా నికినె కిమిడి

తే. మఱి శ్రుతి స్మృతి సూత్రస మాజమునకు

నైకకంఠ్యంబు గల్పించి యాత్మమతము

జగ మెటుంగఁగ రాధాంత ప్రముగ నొనర్చి

విజితుఁ గావించి దయ వాని విడిచి పెట్టి.

6

టీ. అందులో¹¹ = అందులలో, ఒకమేటికి¹² = ఒకప్రార్థనావాదికి, అభిముఖుడై¹³ = ఎదురుగా నున్నవాడై, ఆతఁడనినవన్నియును = ఆతఁడు నెప్పినయుక్తుల నన్ని

1. లానె ప్రతిభ దెలిసి. 2. యెడంబడఁగ జెప్పి. 3. మగుడి.

టిని, మున్నుచువదించి = ముం దనువాదముఁ జేసి, లోదగి=ఉపక్రమించి, అన్నిటికిఁ = అతఁడు నెప్పినయుక్తుల కన్నిటికిని, అన్నిదూషణంబులు = అన్నిదోషంబులు, వేగ పడక = త్వరపడక, ('ప్రథమవైధిక్తికమార్పిండున్న మహస్వతిక్రియాధేయ' అను సూత్రముచేత మువ్వకలాభము.) తత్సభ = ఆసభ్యులు, ఒడబడఁగఁ = సమ్మతించు నట్లుగ, పల్కి=సంభాషించి, ప్రక్కమాటలఁ = పార్శ్వములనున్నవారు నెప్పునట్టి యాయుక్తులను, ఎన్నక = గణన చేయక, ఒక్కొక్కమాటనె = ఒక్కొక్కయుక్తిచేతనే, నిగ్రహస్థాన నుగుహించి = నిగ్రహస్థానమును బొందించి యుగుహించి, (నిగ్రహ స్థాన మనఁగాఁ బ్రసంగదోషములకుఁ బేరు) క్రమంగా రేఁగిన = దొమ్మిగాఁబ్రసంగింప రాఁగా, కలఁగక = తొట్టుపాటు పడక, అందఱు = ఎల్లరను, తీర్చి = సమాధాన పఱచి, నిలిసి = ఉంచి, అమొదలివానికినె = అమొదలివానిననునకే, మగిడి = తిరిగి, మఱి = మఱియు, శ్రుతి = పేదపేదాంతములు, స్మృతి = ధర్మశాస్త్రములు, సూత్ర = బృహస్పతిసూత్రములు మొనలగు దర్శనసూత్రములు, వీరియొక్క, సమాజమునకుఁ=సమా హమునకు, నికరంత్యము = ఏకగ్రీవత, కల్పించి=గేసి, ఆత్మమతము = స్వమతము, జగ మెఱుంగఁగఁ = లోకమెఱుంగునట్లు, రాధాంజనంకఁ = సిద్ధాంతముగా, చిన్న = చిని, విడితుఁ గావించి = విడిచి, దయఁ=కరుణచేతను, వానిఁ=అతనిని, విడిచిపెట్టి.

తా. ఆవాదులలో నొక ప్రాథవాది కభిముఖుడై యతఁడు నెప్పిన యుక్తు లను ముం దనువాదముఁ జేసి యుపక్రమించి పిమ్మట నాయుక్తుల కన్ని దూషణంబు లును దాను త్వరపడక సభ్యులు మెచ్చునట్లుల బల్కి యిరుప్రక్కల నున్నవారు నెప్పుచున్నమాటల నెన్నక యొక్కొక్కయుక్తిచే నిగ్రహస్థానము లొదవిన నుగు హించి సభ్యులు దొమ్మిగా వచ్చి ప్రసంగింప రాఁ దొట్టుపడక యందఱు సమాధాన పఱచి యుంచి యామొదలివానిననునకే మరల పేద శాస్త్ర బ్రహ్మ సూత్రములకు నేక వాక్యతఁ గల్పించి చెప్పి పిమ్మట స్వమతము సిద్ధాంత మని లోక మెఱుంగునట్లుగాఁ జేసి యొడిచి దయచేత వాని విడిచి.

క. 'నీ వే మంటివి'రవ్వుం

చావలివానికిని మగిడి యట్లనె(న)వానిం

గావించి ; యొకఁ డొకఁడు (డ) రా

నా విప్రుఁడు వాడసరణి నందఱుఁ గెలిచెన్.

7

టీ. నీవేమంటివి=తొలుత దొమ్మిగఁ బ్రసంగింప వచ్చినవారలలో నొక్కనిం జూచి యీవు వల్కినదేమి, రవ్వుంచుకొ=రవ్వుని యొడిచి, అపలివానికిని = అపలనున్న నుఱియొకనికిని, మగిడి = అభిముఖుడై, వానిఁ=అవాదిని, అట్లనె = మొదలివాది

వలెనే, కావించి = చేసి, మఱియు సీ ప్రకారముగ, ఒకడొకడు = ఒకని వెంట
వొకడుగా, రా = రాగా, ఆవిప్రుడు = ఆవిష్టుచిత్తుడు, వాచసరణి = వాచ
ముఖమున, అందఱు = వాదుల నెల్లరు, గెలిచె = జయించెను.

తా. మఱియొకనితట్టు తిగి నీ వేమఱివి రమ్మని ప్రసంగించి యోడగొట్టి
యావలివాని కెదురై వానిని నోడఁ గొట్టి యారీతి నొక్కొక్కఁడుగా రాగా నావి
ప్రుడు ప్రసంగించి యందఱు బ్రసంగించునమయమున నోడఁ గొట్టె.

—॥ ఆన్యమత నిరసనము ॥—

సీ. జగదుద్గతికిని బీజము ప్రధాన మన నీ
క్షత్యాది వీశు సశబ్దవాది
బారి నీశుఁ డేనని నా శ భోగమాత్రే త్యాద్యు
దాహృతిస్ఫూర్తి మామూనివాది
ఫలియించు గ్రియయ నా శ ఫలమత యిత్యాది
సర్వేశుఁ గొనని యభూర్వవాది
శాస్త్రయోనిత్యాదిసరణి నీశ్వరునిఁ దె
ల్పెడు ననుమాన మనస్పీలువాది

తే. నిత్యులం దెల్ల నిత్యుఁ డశస్ఫుత్త్యూక్తి
క్షణికసర్వజ్ఞ తేషి సోగత వివాది
ననుపపత్తేర్న యనుసూత్ర శ మాది యైన
*వాని నృపతీశుఁ బ్రత్యక్ష శ వాదిఁ గెలిచె.

8

టీ. జగదుద్గతిని-జగత్ = జగంబులయొక్క, ఉద్గతిని = ఉత్పత్తికి, బీజము =
కారణము, ప్రధానము = ప్రకృతి, అన = ఇట్లని వాదించుగా, వీశు = విగతేశుఁ
డనగా నీశ్వరుండు జగత్కారణము గా దనునట్టి, అశబ్దవాది = సాంఖ్యుని, ఈక్ష
త్యాది = ఈక్షత్యాదిసూత్రోక్తులచేతను, పారి = మిక్కిలి, ఏను = నేను, ఈకుండు =
ఈశ్వరుండు, అన = అనగా, మాయావివాది = మాయకు గారణత్వముఁ జెప్ప
చున్నట్టి యదైవతిని, భోగ...ర్తి = భోగమాత్రే త్యాది = భోగమాత్ర అనునది
మొదలుగాగలసూత్రముయొక్క, ఉదాహృతి = ఉదాహరణముయొక్క, స్ఫూర్తి =
ప్రేరించుటచేతను, క్రియయ = అగ్నిప్రోమాదిసత్క్రియయే, ఫలియించు = ఫల
ముల నిచ్చును, నా = అని వాదించుగా, సర్వేశుఁగొనని = సర్వేశ్వరునిఁ గొన

నూడనట్టి, అపూర్వవాదిక్ = మిమాంసకుని, ఫలమతయిత్యాది = ఫలమత యను మొదలగుదానిచేతను, ఈశ్వరునిక్ = జగదీశుని, అనుమానము = 'క్షీత్యంతురాదిగంసకర్తుంకార్యత్వాద్భుటవత్' అనునట్టి యనుమానమే, తెల్పిడుక్ = ఈశ్వరసద్భావమందు ప్రమాణము, ిక్ = ఆనియెడు, పీలువాదిక్ = పరమాణుకారణవాదిని, శాస్త్ర... శిక్ - శాస్త్రయోనిత్వాది = శాస్త్రయోనిత్వాత్తమనది మొదలగు, సరశిక్ = రీతిచేతను, నిత్యులంబెల్లనిత్యుండు = నిత్యవస్తువులలోనిత్యుడేశ్వరుండు, అక్ = అనునట్టి, స్రుత్యుగూర్తీక్ - శ్రుతి = వేదముయొక్క, ఉరు = గొప్పయైన, ఉర్తీక్ = వాదముచేత, ఊణికసర్వజ్ఞతేషి = ఊణికత్వసర్వజ్ఞత్వాదు లీశ్వరలక్షణంబులనియెడు, సౌగతవివాదిక్ = జౌద్ధుని, ని. 'సౌగత శ్శాన్యవాదిని' యని యమరము. అనుపపత్తేర్న యను సూత్రము, ఆదియైనవానిక్ = మొదలగువానిచేత, నృపతీశుక్ = సిగ్రహనుగ్రహసమర్థుడగురాజే యాశ్వరుండనునట్టి, ప్రత్యక్షవాదిక్ = ప్రత్యక్షమే సత్యమని వాదించువానిని, (అనఁగా జూర్యాకుం డనుట.) గలిచెక్ = సభయందుఁ గ్రమముగ నందఱు నోడించెను.

తా. పరిదృశ్యమానం బగు నీ జగత్తునకుఁ బ్రకృతి కారణం బని వాదించునట్టి యాశ్వువాది యగుసాంఖ్యుని ఈక్షత్వాదిసూత్రములచేతను, నే నీశ్వరుండ నని వాదించుచున్న యదైవ్వితిని భోగమాత్రేత్వాది సూత్రములచేతను, కర్తృబ్రహ్మవాది యగు మిమాంసకుని ఫలమత ఇత్యాది సూత్రములచేతను, పీలుపాకవాదిని శాస్త్రయోనిత్వాది సూత్రములచేతను, ఊణికత్వసర్వజ్ఞత్వాదు లీశ్వరలక్షణంబులనియెడు జౌద్ధుని నిత్యోనిత్యానా మనుశ్రుతిచేతను, సిగ్రహ సామర్థ్యము గలిగి కంటికి విషయుం డైయున్న రాజేశ్వరుం డను నట్టి ప్రత్యక్షవాదిని అనుపపత్తేర్న యను సూత్రముచేతను, నిత్యైగన నా విష్ణుచిత్తుండు సభయందు వాదించి, వారల నెల్లఁ గ్రమంబుగ నోడఁగొట్టెను.

వైసి చెప్పబడిన సూత్రముల యర్థములను శ్రీరామానుజాచార్య విరచిత బ్రహ్మసూత్ర భాష్యమునఁ గనం దగు.

శా.విద్యద్యందితుఁ డాతఁ డిట్లు సుఖ సంపత్తిత్వబోధైకచుం

చుద్వైపాయనాసూత్రసచ్చితుల నీశు స్తున్నిరూపించి, వైః

దద్విష్ణుత్వము దాని కన్య దివిషదాద్వావర్తనంబు ని్యి

ప్రదైవ్వితంబును దేటగాఁ దెలుప మాటలాడె న్భిమాణంబులన్. ౧

టీ. విద్య...డు - విద్యత్ = విద్వాంసులచేతను, వందితుఁడు = నమస్కరింపఁబడు, ఆతఁడు = ఆవిష్ణుచిత్తుండు, ఇట్లు = ఈరీతిగా, సుఖ...లక్ - సుఖ = సుఖ

స్వరూపమును, సంవిత్ = జ్ఞానస్వరూపమునైన, శత్రువు = పరప్రహ్లాదులయొక్క, బోధ
కచుంచు = జ్ఞానమునకు ముఖ్యసాధకంబైన, 'లేనవిత్తశుంచువృణాపా' అనిసూత్రము.
వైపాయనసూత్ర = వ్యాససూత్రములచేతను, సచ్చితులక్ = పేదములచేతను,
ఈశుక్ = సర్వేశ్వరుని, ముక్ = మున్ను, నిరూపించి = తెప్పి, ప్రే = పిమ్మట, తద్విష్ణు
త్వము - తత్ = ఆసర్వేశ్వరునికి, విష్ణుత్వము = వ్యాపకత్వమును, "విష్ణువ్యాప్తా"
దానికి = ఆవిష్ణుత్వమునకు, అన్య...సంబుక్ - అన్యవిషయత్ = ఇతర దేవతలకు,
వ్యావర్తనంబుక్ = లేకుండుటచు, విష్ణువైపాయను, లేటగా = ప్రత్యక్ష
ముగా, తెలుపక్ = తెలుపుటకు, ప్రమాణంబులక్ = ప్రమాణాశ్చర్యములచేతను,
మాటాడెక్ = సంభాషించెను.

తా. విద్వాంసులచే ననుసక్రమింపబడుచున్న యా విష్ణుచిత్తుడు జ్ఞానస్వరూ
పమును, సుఖస్వరూపము నైనపరప్రహ్లాదులయొక్క బోధకు ప్రకటింపజేయునట్టి ప్రహ్లా
దసూత్రములచేతను ముముక్షులచేతను నిశ్చరుని మున్నుగా నిరూపించి సిద్ధాంతమునజేసి యా
పిమ్మట నాయాశ్వరునికి వ్యాపకత్వమును సతతర దేవతలకు వ్యాపకత్వమును విష్ణు
వైపాయను ప్రమాణములచేత ప్రత్యక్ష మగునటుల చెలుపుటకు సంభాషించెను.

సీ. ఆదినారాయణుం డాయె శ నొక్కడ; బ్రహ్మ
లేడు, మహేశుండు శ లేడు, లేడు
రోదసి, లేడు సూర్యుండు, లేడు చంద్రుండు
లేవు నక్షత్రము శ లేవు నీళ్లు,
లే దగ్ని, యల్లుండ లీల శ నేకాంత
చనదు పెక్కయ్యెద శ ననుచు నయ్యె
జదచిద్ద్యయంబు సోచ్చి యని ఛాందోగ్యంబు
దెలిపెడు సంతరాదిత్యవిద్య

తే. సర్కులోఁ బుండరీకాక్షుం శ దతడ యగుట
కక్షిణీ యని యష్టద్రుక్త్ర్యక్షదశశ
తాక్షవిధిద్రుక్త్రాదులందు నొకడు
కామి కాశ్రుతయే విలక్షణతఁ దెలిపె.

10

టీ. ఆదిక్ = సృష్ట్యాదియందు, నారాయణుండు=విష్ణువు, ఒక్కడ=ఒక్కడే,
అయిక్ = అయియుండెను. బ్రహ్మ = చతుర్ముఖుండు, లేడు. మహేశుండు =
శివుండు, లేడు. రోదసి = భూవ్యంధరితప్రదేశము, లేదు. సూర్యుండు, లేడు

చంద్రుడు, లేడు. నక్షత్రములు = చుక్కలు, లేవు. అన్ని, లేదు. అట్లుండకో = అరిచి నుండేగా, లీలకో = విలాసముచేత, ఏకాకిత = ఒక్కడై యుండుట, చనదు = యుక్తముగాదు. వెక్కయ్యెడకో = అనేకములయ్యెడను, అనుచుకో = సంకల్పించి, చిదచి...సాచ్చి - చిత్ = చిత్తు, అచిత్ = అచిత్తు, వీనియొక్కవ్యయము = తెలిసి (అనగా జీవులయందును జడములయందు ననుట), చొచ్చి = ప్రవేశించి, అయ్యెకో = తాను బహుగూపము లాయెను, అని=ఇట్లని, ఘాదోగ్యము = ఘాదోగ్యం బనుచుని పుట్టు, తెలిపెదకో = బోధించుచున్నది. అంతరాదిత్యవిద్యకో = అంతరాదిత్యవిద్యయందు, అర్కులోఁ బూడరీకాక్షుఁ డతఁడ యగుటకు = సూర్యునియందున్న పుండరీకాక్షుండు శ్రీమన్నారాయణుం డాటకు 'క ప్యాసా పుష్టరీకాక్షా పుష్టరీకే ఇవ షీణి' యని ద్వివచనముచేతను, అద్ద...దుకో - అద్దనృకో = ఎనిమిదికన్నులుగలయట్టి, త్ర్యక్ష=త్రిలోచనుడైనట్టి, దశశతాక్ష = సహస్రలోచనుడైనట్టి, విధి రుద్ర శక్రాదులందుకో = బ్రహ్మేశాసేంద్రులందు, ఒకఁడు = ఒక్కఁడును, కామికో = సూర్యమండలాలతర్వరికాకపోవుటకు, ఆశ్రుతియే, విలక్షితో = వైలక్షణ్యమును, తెలిపెకో = సవరించెను.

తా. నృప్త్యదియందు శ్రీమన్నారాయణుం డొక్కడై యుండుటంజేసి యేకాకిత విలాసమునకు యుక్తము గామి సనేకరూపములం బొందెద నని సంకల్పించి చిదచ్చిద్వియాత్మకం బైన ప్రపంచమందు దాను ప్రవేశించి బహురూపము లాయె నని ఘాదోగ్య మనుచునిపట్టు బోధించుచున్న దనియును, నిదియునుగాక యంతరాదిత్య విద్యయందు సూర్యునియందున్న పుండరీకాక్షుండు నారాయణుం డనుటకు నక్షణియను ద్వివచనము ముఖ్యసాధకం బనియు, బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులలో నెవ్వఁడు గావలయుటకు నాశ్రుతియే వైలక్షణ్యమును చెలుపుచున్న దనియు భావము.

మ.తుల లేకుండు స్వరూప రూప గుణ భూత త్తోచు నేతచ్ఛ్చుతి,
స్థలమై లోవెలిఁ దానె యున్కిఁ దెలిపె ॥ న్నారాయణం; బారుణం
బుల సామాన్యవిశేషరీతి నిఖిలంబు నృబ్ధజాలంబు ని

ర్థలనారాయణశబ్దమందునె తుద ॥ స్వరూప్త మయ్యె స్ఫురితిన్. 11

శీ. తుల...లో-తులలేకుండు=సమానములేనట్టి, స్వరూప=నారాయణునియొక్క, స్వస్వరూపమును, రూప = దివ్యవిగ్రహమును, గుణ = అనంతకల్యాణగుణములును, భూతులో = దివ్యైశ్వర్యంబును, ఏతచ్ఛ్చుతికో = ఏవేదముచేత, లోచుకో = కానబుచ్చుచున్నది, దలమై=తఱుచుగా, లోవెలికో = లోపలనుబైటను, తానెయున్కిని=శ్రీమన్నారాయణుండే యున్నవాఁ డని (తైత్తిరీయోపనిషత్తునందు), నారాయణుండు =

నారాయణమునైదివన్నము, తెలిపెన్ = తెలుపుచున్నది. శ్రుతిన్ = మునుదిని, అరుణంబున్ = అరుణములందు, సామాన్యవిశేషరీతిన్ = సామాన్యవిశేషన్యాయముచేయు, నిఖిలంబున్ = సకలమైన, శబ్దజాలంబు = శబ్దసమూహము, నిర్మలనారాయణశబ్దమందునె = కేవలనారాయణశబ్దములొకపలనె, తుదిన్ = చివరకు, పర్యంతమయ్యెన్ = పర్యంతమయ్యెను.

తా. సాదృశ్యము లేనట్టి శ్రీ వారియొక్క నివృత్తరూప నివృత్తిగ్రహణంబు కల్యాణ గుణ దివ్యైశ్వర్యములు నీ శ్రుతియందు స్పష్ట వాచున్న ననియు, నారాయణుడే సర్వాంతర్వహిర్యాపకుడై యుచుగా నున్నవాడని తైత్తిరీయబ్రాహ్మణ నారాయణ మనునైదివన్నము చెలుపుచున్నదినియు, నారణంబులందు సామాన్య విశేష న్యాయముచేత ప్రచ్ఛేదంబు సకల శబ్దములందు గలదు నారాయణ శబ్దమొక పర్యవసన్నము లాయె ననియు భావము.

క. వా'దపహతపాష్టాది, వ్యోదేవ'యనంగం బరంగుసూక్తులమీఁదంబు
బా'దగు నారాయణపద, మే దేవాంతరము లేమి నీ ప్రతిపక్షిచ్చెన్.

టీ. ఈ శ్రుతిన్ = ఈ గ్రామోగ్యశ్రుతులందు, అపహతపాష్టాదివ్యోదేవయనంగన్ = శ్రు. 'అపహతపాష్టాదివ్యోదేవ'మోనారాయణా' యనంటుల, ముందు = ఒప్పుచున్న, సూక్తులమీదన్ = వేదవాక్యములమీదను, పాదగు = గుర్తులొన్నట్టి నారాయణపదము, ఏదేవాంతరములేమిన్ = అంతకుంటే పక్షేదైవమం లేకుండుటను, వాదు = వివాదమును, తీర్చెన్ = పోగొట్టెను.

తా. 'అపహతపాష్టే' త్యాది శ్రుతివాక్యములమీద గుర్తులొన్నయూ నారాయణ పదమే శ్రీమన్నారాయణసంహిత బరంగ నేదైవమును లే దనిసిస్సాదేహ మగునటుల భిమాత్తకక్షానజన్యవివాదమును దీర్చెను.

వ. "తొల్లి జామదగ్ని శ్రీభయంబునం బరిత్యక్తరాజ్యం దై వైరాగ్యంబున దివోదాసాత్తజం డగు ప్రతర్దనుండు జన్మాదు నెటుంగక యపవర్గకాంక్ష నిండు నారాధించిన నతండు సన్నిహితుం దై 'మాముపాస్య' యనుటయు, ముందు గర్భమునం దుండియు నఖండిత తపస్సులితవామదేవుం డగు వామదేవుండు సూర్యోహం మనురహం కక్షీవానహ మ్ను శరీరవాచకశబ్దంబు శరీరపర్యంతంబు పోవుటం జేసి చిదచిచ్ఛరీరకుం డగు నప్పరమాత్ముం గూర్చి యనుసంధించె ననియుఁ దెలిసి, చేతనుం దైన జగత్కారణంబు గామి విబుధులం

దెల్ల విజ్ఞానవృద్ధుం డగు నావృద్ధశ్రవుండు తదనుసంధానన్యాయంబున నుపదేశించె నని శ్రుతి సూత్రముఖంబుల నిగమాంతశాస్త్ర ఫక్కికఁ జాల వక్కాణింపంబడు నాత్మయు నవనియు ననల వవన గగన కాల మృత్యు ప్రభృ త్యఖల చిరదిష్ట్యీహుచంబు లతనిశరీ రంబు లనియు నందె వివరింబడు, నట్లుగుట నశేష గివిషచ్ఛరీరంబు లన్నారాయణ శరీరంబులే కదా యని ముముక్షువున కిష్టంఁడరి కాఁతుఁ డక్క నేవ్వ క్తినె ననుపాసించి వచ్చునే? ఘోషకుండ త్తత్కాల విగ్రహంబు లగుటం బ్రహ్మ రుద్రాదుల వ్యాస భాసుభార్గవాదిభజ నంబు శ్రైవర్తికునకుఁ గాక యవస్థ కాంతుల కయుక్తం బని స్మృతి చెప్పు, నదియుం గాక యీశ్వరునకుఁ జేతననకు నిత్యసం బంధంబు 'మాణా క్షణా భ్రాంతా' సీవాన శ్శరణం సుహృద్గతి ర్నా గాయణ' యని ననుష్ఠంబునకుఁ బరాయణంబుగా నతనిం బ్రతి పాదించు శ్రుతివృంతంబు గల దట్టి కనిమేశ్వరం గనుటకుం దగిన యోగంబుఁ జెప్పెన; ఖండిక్యకేధ్వజ సంవాదంబు విను మని యిట్లనియె.

13

టీ. సోష్టి=పూర్వకాలమునా, జామాగ్న్యశియూజనకో = వగరురామునిలని శియమునా, పర్యంతాజ్ఞానై = రాజ్యము విడిచినవాడై, ప్రాశస్త్యంబునకో = వైర్యామనోః, దివోదాసాస్తాజ్ఞానై = దివోదాసామిగులు నుడైన, ప్రార్థయాడు = ప్రార్థముచేయువాడని, బసార్దనకో = శ్రీహరిని, ఎఱుంగక = తెలియినక, అవపగ కాంక్షకో = మోక్షేచ్ఛనక, ఇన్ద్రకో = పాకశాసనని, ఆరాధించినకో = ఉపాసనసే యగా, అతఁడు=ఆయుర్బుడు, నన్నుసాతుండై = సమీపించినవాడై, ముముషాస్త్వ = నన్నునారాధింపుము అనుటయు, (తొలుతఁ దన్ను నారాధించుచున్నవానితో మరల దన్నె యారాధింపుముటచేత నశనియంతర్యామి యగు నారాయణుని నుపా సన సేయు మన్న బ్రథము సిద్ధించె నని యెల్లనిన), మున్ను = పూర్వమందు, గర్భమునం దుండియు = ఉదరమునందుండియె, ఖండిత = భేదింపబడని, కపః = తపంబుచేతను, తులిత = సరిసేయబడిన, నుపదేవుండగు = రుద్రుఁడుగలవాడైనట్టి, వామదేవుండు = వామదేవుం డనుజడదారి, సూర్యోహా = సూర్యుఁడునేను, మునరహం = మనువునేను, కక్షీవాహం = అగ్ని నేను, ఆని = అందు, శరీరవాచకశబ్దంబు = శరీరవాచకమైన యన్నచ్చబ్దంబు, శరీరవర్ధంతంబు = శరీరము గలజీవవర్ధంతంబు, పోవుటంజేసి = పోవుట

1. ఖండిక్యజనకసంవాదం బు వినితిహాసంబు విను మని యిట్లనియె.

నేతను, చిదచిచ్ఛరీరమాడగు-చిత్ = జీవుడు, అచిత్ = శరీరము, శరీరమాడు = శరీరముగాఁగలవాడు, చిత్త్రపాచిత్త్రాపదేహముగలవాడనగా వర్వశరీరపు డనుట. అగు = అగునట్టి, ఆపురమాత్మగూర్చి = ఆపరమానుజేవునిగూర్చి, అనుసాధించెను = చింతించెను, అనియు = అట్లని, తెలిపి-ఎఱిగించి, తేజోగ్నైవతాన్ = జీవుడైనతాను, జగత్కారణముగానికొ = ఆకాశాదిజగత్తునకు మేళువుగాకపోవుటను, విబుధులొకల్ల = దేవతలయు ఒకల్లు, విజ్ఞానపుష్పండుగు = విశేషజ్ఞానముచేత బెన్నయైన, పృథ్వీశ్రవుడు = దేవేంద్రుడు, తది...న్ - తత్ = అనుబంధముయొక్క, అనుసాధాన న్యాయమునకొ = చింతన యు న్యాయమునకు, అవశేషించెను = అనాజున కుపశేషముజేసెను, అని = అనుకొని, శ్రుతిసూత్రముఖములకొ = ముఖముల చేతను న్యాయసూత్రములచేతను, నిగమాంతశాస్త్రస్ఫిక్తకొ = పెదమాతశాస్త్ర నాశ్యరీతులచేతను, మిగులకొ = విశేషముగ, వక్కాణింపబడుకొ = న్యాయానుసారముననుచున్నది, అశ్చయు = జీవాత్మయును, అవనియుకొ = భూమియును, అనల జ్వల గగన కామ్యుత్పప్రభృతి = అన్నివాయుకాశ కాలపుత్పలు మొదలగు, చిదచిచ్ఛరీరమాదులు = చిదచిత్తులయొక్కవిస్తారము, అశని = ఆపురమాత్మనియొక్క, శరీరము అనియుకొ = దేహములని, అంబునంబడు = అవేదముంబునంబడును, అట్లగుటకొ = అలాగగుటచేత, అశే...లు - అశేష = సమస్తమైన, దివిమత్ = ప్రహ్లాది దేవతలయొక్క, శరీరములు = దేహములు, అన్నారాయణుని శరీరములే కదా యని, ముముక్షువునకుకొ = మోక్షేచ్ఛగలవానికి అష్టాదశకాండకర్తకొ = ఆనారాయణుండుగాక, ఏష్టక్తియైనను = ఏశరీరముయైనను, ఉపాసింపవచ్చునె = ఉపాసనచేయించునా? ఏష్టనకుకొ = పరమాత్మనకు, తత్త్వాల విగ్రహములగుటకొ = సమయోచిత దేహములొట చేతను, ప్రహ్లాదుడైన వ్యాస భాను భార్గవ వీరులు, అది = మొదలగువారియొక్క, భిక్షులు = ఉపాసని, త్రైవర్గీయగుగాక = ధర్మార్థకామాపేక్ష గలవారలకేగాని, అపవర్గకాంక్షులకుకొ = ముముక్షువులకు, అయుక్తంబు = తగ దని, స్మృతి = ధర్మశాస్త్రము, చెప్పకొ = తెలుపుచున్నది, అదియునుగాక, ఈశ్వరనకుకొ, చేతనునకుకొ = జీవునకును, నిత్యసంబంధంబు, మాతా = తల్లి, పితా = తండ్రి, భ్రాతా = తోబుట్టువు, అవశేష = అధిష్ఠానము, శరణా = రక్షకుడు, సి. 'శరణా గృహరక్షిత్రో' యని యమరము. సుహృత్ = మిత్రుడు, గతి = ప్రాప్త్యము, నారాయణః = నారాయణుడై, అని = అట్లని, 'నారాయణ'ను అనికే వివర్తన్య' యను సూత్రముచేత వివర్తలాపము, సుబద్ధులగుటకొ = బరాయణులుగాకొ = నిఖిలమునకును బరమపదంబుగాకొ, అలనికొ = ఆనారాయణుని, ప్రతిపాదించు = తెలుపునట్టి, శ్రుత్యంతరంబుగలదు = మఱియొకశ్రుతి గలదు, అట్టివరమేశ్వరుం గను

టర్క్ = తాదృశశేవుని తెలిసికొనుటకు, తగినచోగలవలెపెప్పడక = అనుకూల మైన యోగమును వచించెను. భూండిక్య కేశిధ్వజ సాహదగము, వినుమని = ఆకర్ణింపు మని, ఇట్లనియెక = విద్యుత్సాక్షిమూలముగా నిలికెను.

తా. పూర్వకాలమును బోధించుచు వలది ప్రకారము నొందినట్టి దివో దాసాక్షిజం దైన ప్రత్యక్షము దురుగఁడు మోక్షేచ్ఛ గల యై నవాద్వయసిం గానక ముందు నారాధి ప నతాదు ప్రత్యక్షమైన నన్ని పంపన సేయు మనఁగా మదాతర్యామి సుపాసన సేయమన్నట్టియట్టి యుగము పుట్టినది, నెట్లనఁగా మున్న గర్భమును దిండి యుం దపయినది దివ్యదశితోఁ దూర్పు యైన చంద్రుని దనుమని సూర్యుఁడు సేను జుద్దుడు సే నన్నియు సే నను శరీరవిచిత్రము శరీరవర్మలము వోవుచిత్ర సుధయశరీరగు దైనపరమాత్మ గూర్చి యుచునాధాన మొనర్చు నని తెలిపి జీవుడైన తాను సామ్యుఁడను గానని స్థానపుట్టిగా దునినాత్మఁడు సుచునాధాన న్యాయమున బుట్టెనని చె నని నెడఁకును ప్రవేదనాశాస్త్రములయందు వివరింపబడియె ననియు, ప్రకృతి శిథిలు ఘామి మొదలగు పంచభూతములు కాలమృత్యుప్రభృతి నిఖిలం బగు చిదచిన్ద్రావనిస్తారాబు లుపనిశంబు లనియు, వైనను శుద్ధిగా బగు నారాయణ స్వరూ పమును పక్కి మఱియొకస్వరూపమును భజింపఁగఁడ నినియు, ప్రహ్లాదులకు ధర్మార్థ కామకామకు లుపాసన సేయుదురు గాని మోక్షార్థి లుపాసన సేయ రని స్త్రుతులు చెలుపుచున్నదియు, జీవత్వముల నిత్యసంబాధింపయు, నంతా సీతా భ్రాతావాసశ్రవణం సుహృద్ధితి ల్నితాయణ యనె నిఖిలంబు నా నారాయణుం డని తెలుపునట్టి కొన్ని శ్రుతు లన్నవి నియు, నట్టి పరమేశ్వరుం గలుకును సాధకులైనయోగంబు గలదు, భూండిక్య కేశిధ్వజ సాహదగము చెప్పిన విను మని ముట్లనియె.

— భూండిక్య కేశిధ్వజసంవాదము —

మ. జనకాభ్యాఖిలరాజ మొప్పు నిమిషంశం బందు ధర్మధ్వజం
దనుభూజాని మితధ్వజాఖ్య వసుధాధ్వజుం జగద్రక్షణా
వనజాతాతుఁ గృపధ్వజాఖ్యుఁ గనియె శ న్వారిద్దలు స్వర్గతుక్
ఘురవిజ్ఞానుఁ గ్రమంబునం గనిరి తత్త్వాండిక్యుఁ కేశిధ్వజాన్. 14

టీ. జనకా...జను - జను = జనకుఁడను, ఆఖ్య = పేరుగల, ఆఖిలరాజము = సమస్తరాజులగల, నిమిషంశంబు = నిమి యను రాజాయుక్తమంశము, దివ్యుక్ = తనయను (అనఁగా నా నిమిషంబునకు బుట్టినరాజుల కెల్ల జనకులను నామము గల చుట), అందుకే = ఆ నిమిషంశమందు, ధర్మధ్వజం దను = ధర్మధ్వజుండునట్టి, భూజాని

=భూపతి, మితధ్వజాఖ్య = మితధ్వజుడు డనుపేరు గల, వసుధాధ్యక్షుఁ = ఆవనీశుని, జగ...కొ-జగత్ = జగత్తుయొక్క, రక్షణ = పాలనయగు, వసజాతాత్మక = విష్ణువైనట్టి, కృతధ్వజాఖ్యుఁ = కృతధ్వజుడు డనువానిని, కనియెక, వార్తియెక = వారిరువురను, స్రుమంబుకొ = పురముగా, స్రుమంబుకొ = పురముగాదికర్తవీలుండైనట్టి, ఖాండిమ్యుఁ = ఖాండిమ్యుడు డనువానిని, ఖాండిమ్యుఁ = ఖాండిమ్యుడు డనువానిని, అధికముగ, విజానుకొ = జ్ఞానము గల (జ్ఞానాన్నిచ్చును డనుట). కేశధ్వజుఁ = కేశధ్వజుడు డనువానిని, కనిరి. యథాసాఖ్యాలాకారము.

తా. నిమిషమైనదియు సుట్టివరాజులు కల్గును పురము వానియగు గల దనియు, ఆ నిమిషమోపుమున కైవట్టి కృతధ్వజుడు డనురాజు మితధ్వజుడు డనుట్టియు కృతధ్వజుడు డనుట్టియు నిద్విఱుగ నుత్పలముగా నిడనె సేయు, వారిరువురు స్రుమంబుగ ననగా మితధ్వజుడు ఖాండిమ్యుడు డనువానిని, కృతధ్వజుడు స్రుమంబుగా డగుకేశధ్వజుడు డనువానిని సేసిరి.

క. వారిరువురు సమలోపల

వేరము గొని రాజ్యకాంక్ష ॥ విజగీషువు లై

హోరాహోరిం బోరిరి

బారాదినింబు లవని ॥ ప్రజలు దలంకన్.

15

టీ. వారిరువురు = ఆ ఖాండిమ్యుఁ కేశధ్వజులు, కేశధ్వజులకొ, వేరము గొని = వైరముఁ బెట్టికొని, రాజ్యకాంక్షకొ = రాజ్యాపేక్ష చేయు, విజగీషువు లై = జయేచ్ఛగల వారలై, హోరాహోరికొ = ఎడతెగ, బారాదినింబులు = పెక్కు దివసములు, ఆవనిప్రజలు = భూమియందలి ప్రజలు, తలంకన్ = భయపడంగా, పోరిరి = జగడమాడిరి.

తా. పిమ్మట నా ఖాండిమ్యుఁ కేశధ్వజు లిరువురును దమలో నిరోధపడి రాజ్యాపేక్షచేత నొకని నొకఁడు జయింప నిచ్చ గలవా లై భూమియందలి ప్రజలు భయపడునటులు పెక్కు దివసములు హోర మయ్యుధ మొనర్చిరి.

బారాది—క. బారాది సొమ్ము లుండగ, హోరముఁ గైకొనుచుఁ జనియె నండ జము.' పా. 4 అ. 'బారాసి' పాఠం.

చ. పలకల వేగ నిచ్చలుచు ॥ బాంజులు దీర్చి యతండు నాతఁడుకొ

వెలవడి వచ్చి యిటుచుతివేణిక యేపిరిగాగ వీఁగుచుకొ

దలపడుచుం బెనంగగం గృతధ్వజనందను నై నికావళి

హాహళికిం జెడ న్విటిగె ॥ నార్తి మితధ్వజనందనుం డనిన్. 16

టీ. అతండుకొ = ఆ ఖాండిమ్యుడును, ఆతండుకొ = ఆ కేశధ్వజుడును, నిచ్చలుచు = నిత్యమును, పలకలవేగకొ = తెల్లవాఱుగా, పాంజులుదీర్చి = బారులుదీర్చికొని,

వెలువడి = రణమునకు వెళ్లి వచ్చి, ఇళ్ళుమలివేడిక = ఇళ్ళుమలినది, విసిగిగాంగ్ = ఎల్ల గాంగను, వీంగుచుత్ = చిక్రమించుచును, తలవడుచుత్ = తగులు పడుచును, పెనంగంగ్ = పోరంగా, కృత...కిత్-కృతధ్వజనంగు = శేషిధ్వజనియొక్క, సైనిక = సేనాపతులయొక్క, ఆవళి = సమూహముయొక్క, హాళహళిత్ = రా...డికి, ఆర్తిత్ = ఆరుదచేత, మితధ్వజనంగుడు = ఖాండివ్యుడు, ఆసెత్ = యుద్ధమందు, చెడనివీగెత్ = పాటిపోయెను.

తా. ప్రతిదివన మందును జెల్ల వాఱగానే యుద్ధమనీనని నెల్ల జేసినని పాజులు దీర్చుకొని జగడము నేయంగా శేషిధ్వజుని సేనాపతుల ధాటికి నిలువజాలక నెఱచి చెడవిటిగి ఖాండివ్యుడు యుద్ధమందు బయిడిను.

క. చెడవిటిగి యడవిఁ బడి యెడ

నెడ గట్టులతుదలఁ గోటి శ యిడి లోఁ గడకుత్

దడుకుఁ బొడిపించి యాకుల

గుడిసెల వసియించె మంత్రి శగురుభటయుతుఁ డై.

17

టీ. చెడవిటిగి = పాటిపోయి, అడవిఁబడి = ఆరణ్యముఁ బ్రవేశించి, ఎడనెడ = అక్కడక్కడను, గట్టులతుదల = కొండలమీఁదను, గోటి యిడి = వేగు ఉంచి, లోత్ = లోపలను, కడకుత్ = తుదవెళ్లను, తడుకుఁబొడిపించి = కంపపాతించి, ఆకుల గుడిసెల = పర్వతాలయందు, మంత్రి...డై - మంత్రి = ప్రధానులలోడను, గురు = గురువులలోడను, భట = బంట్లలోడను, యుతుడై = కూడినవాడై, వసియించెత్ = ఉండెను.

తా. పరువిడి యరణ్యముసొచ్చి యక్కడక్కడ నున్న కొండల కొనలయందు వేగునుంచి లోపల జుట్టును గంప నాటించి పర్వతాలయందు నాఖాండివ్యుడు మంత్రి పురోహిత భట సహితుడై వాసము నేయుచుండెను.

శా. ఆశేషిధ్వజుఁ డంత నా నృపునిరాజ్యం బెల్ల జేర న్ఫలం

బాకాంక్షింపక గెల్తు మృత్యువు నవిద్య ¹స్ఫుట్టకుండం దుడ

జా కుండ న్వలె నంచు యోగనిరతిం శ జ్ఞానాశ్రయం డై మఖా

నీకంబు లచ్చియించు చం దొకటికిం శ దీక్షించి తా నున్నచోన్. 18

టీ. అంత = పిమ్మట, ఆశేషిధ్వజుఁడు, ఆనృపునిరాజ్యంబెల్ల = ఖాండి వ్యుని రాజ్య మంతయును, చేరత్ = తనకు రాగా, ఫలుబాకాంక్షి పక = యాగాది

కర్త ఫలంబులం గోరక, మృత్యువు = సంసారరూపమృత్యువును, గెల్తు = జయించును, అవిద్య = అజ్ఞానముచేత, పుట్టకుండ = మరలజనింపకుండ, తుడ = కడవట, చాకుండవల్ల = చావకుండవలెనుచును, యోగనిరతి = యోగాసక్తిచేత, జ్ఞానాశ్రయముడై = జ్ఞానము నాశ్రయించినవాడై, మఖానీకంబు - మఖ = క్రతువులయొక్క, ఆనీకంబు = సమూహమును, రచించుచు = జనించుచును, అందు = ఆ క్రతువులయందు, ఒకటికి = ఒకానొకరును, గీశ్చిది = గీతముగైకొని, లా = తాను, ఉన్నచో = ఉండగా.

తా. పిమ్మట నా ఖాండిమ్యుని వాఙ్మయంతయును చనస్సాధీనమై యుండగా గర్తఫలంబుల నపేక్షింపక మృత్యువును గెలువలె నగుచు అజ్ఞానముచేత మరలబుట్టక కడవట జాభు లేకుండవలె ననియు నపేక్షించుచుగద్గీతి చేయు జ్ఞానము నాశ్రయించి యగుభ్యేయము లగు క్రతువులు జేయుచు సమీక క్రతువునకు గీత వహించి యున్న సమయమున.

చ. పులు మఖశాలికానికటభూముల మేయుచు నేటివెంటల బె

ల్లలమెడునీటముం బడిసి మామ్యుపతాకన ఘ(ధ)ర్మధేవు వా

కెలవుల నాడు వాలభుజంగిం గని గోండ్రని యంగలార్పుచు

గళగతఘంట మ్రోయ నులుకం బిడుగుం బలె దాకి యుద్ధతిన్.

టీ. ఘ(ధ)ర్మధేవు = యాగధేవుడు, మఖశాలికానికటభూముల = యజ్ఞశాలాసమీపభూములయందు, పులు = కనవును, మేయుచు = పోటిపెట్టెడి, పెల్ల...న్ - పెల్లలమెడు = మిగులపట్టమైన, ఘము = పొదరింటిని, మా. 'సప్తాస్తి తద్ధర్మోత' యని తద్ధర్మార్థకేమమున కచ్చవరమైనప్పడు నకారాగమము రాగా నలమెడునీట మని యాయెను. తఱిసి = సమీపించి, యామ్యు...కనన్ - యామ్యు = యమసంబుధియైన, పతాకనన్ = ధ్వజపట మనగా, ఆకెలవులనాడు = ఆపార్శ్వమునందు గదలుచున్న, వాలభుజంగి = (పులియొక్క) పామువంటితోకను, కని = చూచి, గోండ్రనియంగలార్పుచు = గోండ్రనిమిడుకుచును, గళగతఘంటగళగత = మెడనున్న, ఘంట, మ్రోయన్ = ధ్వనించుచుండగా, ఉలుకన్ = పరువెత్తగా, పిడుగుంబలెన్ = అశనివలె, తాకి = స్పృశించి, ఉద్ధతిన్ = వడిచేతను.

తా. యాగ ధేవుడు యజ్ఞశాలాసమీప ప్రదేశములందు కనవు మేయుచు నేటిపెట్ట మగు పొదరింటి నానుకొని యమ సంబుధియైన ధ్వజపట మను నటుల నా పార్శ్వమునం గదలుచున్న పామువంటి పులితోకను జూచి గోండ్రని యంగ

లార్పడు మెడ నున్న ఘట మ్రాయునటుల బరువడినను వదలక పిడుగువలె వెంబడించి వడిచేత దాకెను.

ఉ. గబ్బు సమక్షికం బయి మొగంబడువ, స్వరుపన్లము ల్పడక
ద్రొబ్బుచు, గార్తాగిల్ల రొడతతోఁ బురణించెడు బొబ్బరింతగా
ద్రుబ్బి విసంజ్ఞ గాఁగఁ జెవులూడిన వల్లవుఁ డుర్విఁ గూలఁగా
బెబ్బలి గొంతుక్రో ల్లఱచి న పెల్లుప మార్చెడఁ ద్రెల్లిదాఁటుచున్. 20

టీ. గబ్బు = దుర్గంధము, సమక్షికంబయి = హఠాత్తోఁగూడినచై, మొగం
బడువన్ = ముఖమునఁ గొట్టుచుండఁగా, స్వరుపన్లముల్పడక = చెట్టున్ననూతులురాలు
నట్లుగా, ద్రొబ్బుచున్ = త్రొక్కుచును, గార్తా...తోన్ = కర్తాగిల్ల = వర్షాకాలపు
సేఘములయొక్క, గొంతుక్రో = ధ్వనితోడను, పుర...గాడ్పు = పురణించెడు = సమా
నమగునట్టి, బొబ్బరింత = బొప్పటయొక్క, గాడ్పు = గాలి, ఉబ్బి = ఉల్బణమై, విసం
జ్ఞ గాఁగన్ = ఒడలెఱుంగకుండునట్లుగాను, చెవులూడినన్ = కర్ణములఁ బ్రవేశించఁగా,
వల్లవుఁడు = గొల్ల, ఉర్విన్ = భూమియందు, కూలఁగాన్ = పడఁగా, బెబ్బలి = పెద్ద
పులి, గొంతుక్రో = గొంతు ప్రది, కఱచి, పెల్లునన్ = అతిశయముచేత, మార్చెడన్ =
మాటుమెడతో, త్రెల్లన్ = పడునట్లుగా, దాఁటుచున్ = లంఘించుచును. ముందఱి
కన్వయము.

తా. హఠాత్తోఁ గూడిన దుర్గంధము ముఖమునకుఁ గొట్టుచుండఁ జెట్లయందు
న్ననూతులు రాలునటుల నూఁగుచును సేఘధ్వనివంటి రొడచేత నిడియున్న తొప్ప
వలని గాలి యుబ్బి స్వలి దప్పునట్లుగా, చెవులూడినఁ బసులకావలయైన గొల్లవాఁడు
నేలఁ బడఁగాఁ బెద్దపులి ధేనువు మెడ గొఱికి మాటుమెడతోఁ బడునటుల దాకెను.

ఆ. తనువుఁ గొమ్ము గొరిజఁ న గొనకుండ మలఁపుచుఁ

జప్పు డెసఁగఁ దోక న సప్పలించి

శోణితంబుఁ క్రొలుతచునె నేర్పుమై ఘ(ధ)ర్త

గవిని గవికి నీడ్చునవసరమున.

21

టీ. అన్యాయము, కొమ్మున్ = అగోవుయొక్కశృంగమును, గొరిజన్ = గొరి
సెను, కొనకుండన్ = తాఁకకుండ, తనువున్ = దేహమును, మలఁపుచున్ = మరలించుచు,
చప్పుడెసఁగన్ = ధ్వనించునటుల, తోకన్ = చాలమును, అప్పలింఁ = లాటించి, శోణి
తంబున్ = రక్తమును, క్రొలుచున్ = పానము సేయుచు, నేర్పుమైన్ = నేర్పుతోను,

1. జెలువాడెను. 2. వ్రాఁగా.

భుర్త గవిక్ = యాగధేవును, గవిక్ = కొండగుహను, ఈశ్వనవనరమునక్ = ఈశ్వనవనయమాదు. మూడటి కన్వయము.

తా. ఆ పులి యాగోవుయొక్క కొమ్ములు గొరిసెలు దాకకుండ దానిశరీరము మరచి తన తోతను జాడించుచు రక్తహీనము నేసి తన సామర్థ్యమున గొండగవికి నీడ్చుచున్న సమయమున.

చ. పాలమరు¹లంగుఁ గూత లిడఁభూసురు లన్నది ²వార్చివార్చి మ్రాకుల తుద లెక్కి, చప్పటలు ³గొట్టి యగల్పంగ, సాహిణీలు మావుల బఱచంగ, వైచి నెలవపు ల్మెస నాకుచు బోయె వృక్షముం డలికయి ⁴తూలుచు స్తుటఘటధ్వని సారె మలంగి మాచుచున్. 22

టీ. ఆండుక్ = అక్కడ, పాలమరులు = పాలముకావరులు [పాలమరి యనఁగఁగావును విశమరి దోఁచు(ఆం. భా. నానా. 49.)], మూలండుక్ = మూలముపెట్టఁగా, భూసురులు = బ్రాహ్మణులు, అన్నదిక్ = ఆనదియందు, అగ్నివార్చి = సాధ్యవార్చి, మ్రాకులతుద లెక్కి = కొనమ్రాకుల లెక్కి, చప్పటలుగొట్టి = చప్పట్లుగొట్టి, చప్పటలక్ = ఆపరిచఁగా, సాహిణీలు = రౌతులు, మావులబఱచంగ = గుట్టుముల నెక్కివచ్చుచుండు. వైచి = ఆ ధేవును ఓడిచి, నెలవులు నాకుచుక్, వెస = గొట్టున, వృక్షముండలికయు = చెట్లమొండుగ మొండుచోటికి, తూలుచుక్ = తూగుచు, స్తుటఘటధ్వని = ఘటఘటధ్వనిచేత, సారె = టిమాటికిని, మలంగిమాచుచుక్ = మరలతూచుచు ముని టికన్వయము.

తా. ఆ ప్రాంతములందు బోలవల విరుగుచుండు నూచి నూతనదాగా ఓసి బ్రాహ్మణు లానదియందు సాధ్యవార్చి చెట్లవైకెక్కు చప్పట్లు గొట్టి యగల్గుచుమాడ నంతలో శాతులు గుట్టుముల నెక్కివచ్చి తలుముఁగా నా పెద్దపులి నెలవులనాకుచు శీఘ్రముగా మిగుల చెట్లు గఁగియన్నచోటికి ఘటఘటధ్వని జేయుచు బయటము వెనుక దిగి మాచుచు వెళ్లెను.

క. చుటుచుటుకున నెత్తురు వెలి

కలుకుచు రొద నేయ, ⁴నటితియొడపిన యూర్పుల్

ఁజునోమిడి గ్రుడ్లు వడఁకంగ

గొఱప్రాణముతోడఁ దన్ని(న్ను) ³కొను నమోదవున్. 23

టీ. చుటుచుటుకునక్, నెత్తురు = రక్తము, వెలిక్ = వెలుపటికి, ఁజుకుచుక్ = బయలుపెడుచు, రొదనేయక్ = చప్పడునేయఁగా, అటితియొడపిన = మెడగండి

1. లంది, రెండుగూ. 2. లానవార్చి. 3. తేలుచు. 4. నలుత నొడవిన.

5. మిడి గుడ్లవలకుచు.

వలననె, ఊర్పులు = నిట్టూర్పులు, పఱవన్ = వెడలఁగా, మిడిగ్రడ్డు = మిట్ట
గ్రడ్డు, పడఁకఁగన్ = పడఁకుచుండఁగా, కొఱుప్రాణముతోడన్ = కొనయునురుతోడ,
తన్నికొను = తన్నుకొనుచున్న, అమైదవున్ = ఆగోవును.

తా. సుగమము.

సీ. విన్నవించుటయు ఋ శ త్వజులఁ బ్రాయశ్చిత్త
మడిగె రా, జడిగిన శ నడుగు మనిరి
వారు కనేరువుఁ శ దా నెఱుంగక పోయి
యతఁడును శునకుని శ నడుగు మనియె
నతఁడు దాను నెఱుంగ శ నని పల్కి, ¹నృప విను
మా ఋత్విజులపిండు శ నాకనేరు
వేసు నెఱుంగలే, శ మి-క నొక్కయేమెకా,
దిల మఱి యెవ్వఁడు శ నెఱుంగఁ, డెవ్వఁ

తే. డేని సప్తాంగములు నీకు శ ²నిచ్చి చెట్లు
వట్టి పెగ్గలతిప్పలు శ వట్టి తిరుగు
నట్టిఖాండిక్కుఁ డొక్కడ శ యరయ నెఱిగె
నే నెఱుంగు; వేడు మది కర్జ శ మేని' యనిన.

24

టీ. విన్నవించుటయున్ = భేరువుకన్న రాజునకుఁ జెలుపఁగా, రాజు, ఋత్వి
జులన్ = ఋత్విజులను, ప్రాయశ్చిత్త మడిగెన్, అడిగెన్ = అడుగఁగా, వారు,
తా నెఱుంగకపోయి = తా నెఱుంగక, కనేరువున్ = కనేరువను ఋషిని, అడుగు
మనిరి, అతఁడును = ఆకనేరువును, శునకుని = శునకమహ్నాని, అడుగుమనియెన్,
అతఁడు = అశునకుండు, తానున్ = తానును, ఎఱుంగన్ = ఎఱుంగను, అనిపల్కి =
అట్లని చెప్పి, నృపా = ఓరాజా, వినుము = ఆలకింపుము, అఋత్విజులపిండును = ఋత్వి
కృమాహమును, ఆకనేరువును, వినున్ = నేనును, ఎఱుంగలేము = ఎఱుంగఁజాలము,
ఇకనొక్కయేమెకాను = ఒక మేముమాత్రమెఱుంగనివారముకాము, ఇలన్ =
భూమియందు, ఎవ్వఁడును = ఎట్టివాఁడును, ఎఱుంగఁడు = తెలిసికొనఁడు, ఎవ్వఁ
డేని = ఎవ్వఁడైన, నీకు, సప్తాంగములు = సప్తాంగమాత్ర సుహృతోక్త రాష్ట్రబల
దుర్గము లనియెడి సప్తాంగములను, ఇచ్చి = ఒసగి, చెట్లువట్టి = వృక్షములంబట్టి,

1. కృప. 2. నిచ్చవిరి చెట్లు చెన్నుళ్ల తిప్పలు వట్టితిరుగు.

ఆము క—11

పెన్రాలతిప్పలువట్టి = పెద్దతాలి గుట్టలుబట్టి, తిరుగున్ = సంచరించుచున్నవాడో,
 అట్టి ఖాండిత్యుడు, ఒక్కండ = ఒకడుమాత్రమే, ఆరయన్ = విచారింపగా,
 ఎఱిగెనేని = ఎఱింగియుండెనేని, ఎఱుంగున్ = ఎఱింగియుండును, అది = అడుగుట,
 కర్ణమేని = కర్తవ్యమాయెనా, వేడుము = అడుగుము, అనినన్ = అనంగా.

తా. అఖర్ష ధేనువుయొక్కవృత్తాంతము రాజునకు విన్నవింప నశఁడు ఋత్విజులను బ్రాయశ్చిత్త మడుగఁగాఁ దమకుఁ జెలియదుగానఁ గనేను వరుబుష్పి నడుగు మనిరి. నాని నడుగఁగ నాకనేనువు శునకుని నడుగు మనియె; నాశునకు నడుగఁగా నశఁడు నాకుం చెలియ దని పల్కి, ఋత్విజులకును గనేనువునకును నాకును చెలియదుగదా, భూమియుం దెవ్వరికిని చెలియదు, తెలిసియున్నయెడ నెవ్వఁడు సప్తాంగముల నీ కెచ్చి యడవిపాలై చెట్లు గుట్టలువట్టి తిరుగుచున్నవాడో యట్టి ఖాండిత్యునిఁగి చెలిసియుండవచ్చును గాన ప్రాయశ్చిత్త మడుగుట యవశ్యముగాఁ గర్తవ్యమాయెనేని యతని నడుగవలయు నని చెప్పెను.

చ. నరపతి ¹పల్కె, 'మానివర' నారిపు నిష్క్రూతి ²వేడఁబోయిన

స్థ హతుఁ జేసెనేని సర' సంపుఫలం బొడఁగూడు; గాక మ

త్సరగతిఁ జెప్పెనేని మఖ'తంత్ర మతంత్రముఁ గాక పూర్ణమా;

నిరుదెఱుగు న్నదీప్సితమె' యే గెద నంచు రథాధిరూఢుఁడై. 25

టీ. నరపతి = రాజు, పల్కెన్ = ఆశునకునితో ననియెను, మానివర = ముని శ్రేష్ఠుఁడా, నారిపున్ = నాశత్రువును, (ఖాండిత్యుని) నిష్క్రూతిన్ = ప్రాయశ్చిత్తమును, వేడఁబోయినన్ = అడుగఁబోతినేని, అశఁడు నన్ను, ధరన్ = నేలపై, హతుఁజేసెనేని = చంపెనా, సవసఫలంబు = యజ్ఞఫలంబు, ఒడఁగూడున్ = సిద్ధించును, కాక = అట్లుకాక, అమత్సరగతిన్ = మత్సరపుమార్గము విడిచి, చెప్పెనేని = ప్రాయశ్చిత్తము వచించినయెడ, మఖతంత్రము = యజ్ఞకృత్యము, అతంత్రముగాక = క్రమము తప్పక, పూర్ణమాన్ = నెఱవేరును, నిరుదెఱుగున్ = రెండువిధములును, మదీప్సితమె = నాకుఁ గోరఁబడినవే, ఏగెద నంచున్ = పోయెద నని, రథాధిరూఢుఁడై = అరదము నెక్కినవాడై.

తా. ఆకేశిధ్వజుం దనుగాఁజు శునకునితో నోయిమునిశ్రేష్ఠుఁడా! నాయొక్క శత్రువగుఖాండిత్యునిఁ బ్రాయశ్చిత్త మడుగఁబోయిన సమయంబున నేలపైఁ జంపెనేని యజ్ఞమధ్యంబున శరీరము విడుచుటచేత యజ్ఞఫలము చేకూరును. లేక మాత్సర్యము వదలి

ప్రాయశ్చిత్తము నెప్పేనేని యజ్ఞానుష్ఠానము పరిసమాప్తి నొందును. కాన నీరెండు విధాలు నా మనోరథంబు లగుటచేత బోయెద నని చెప్పి రథము నెక్కిను.

క. హరిణాజినోత్తరీయుండు

నిరాయుధుండు నగుచు నతనినెల వగునడవి

జొరఁ 1 గొట్టికాండ్రు టెక్కిముం

బరికించి యెఱింగి కలయఁబడి కూత లిడన్.

26

టీ. హరి...డు-హరిణాజిన = జింకచర్మము, ఉత్తరీయుండు = ప్రైవస్త్రముగాఁ గలవాడును, నిరాయుధుండును = ఆయుధము లేనివాడును, అగుచున్ = ఐ, అతని సెలవగు = ఆఖండిక్కుని స్థానమైన, అడవిన్ = అరణ్యమును, చొరన్ = ప్రవేశించు గా, కొట్టికాండ్రు = ఆచ్చటనున్న పేగువాండ్రు, టెక్కిముం బరికించి = టెక్కిమును జూచి, ఎఱింగి = కేశిధ్వజుడని తెలిసి, కలయఁబడి = నూడి, కూతలిడన్ = కూతలు పెట్టఁగా. ముందటి కన్వయము.

తా. జింకచర్మము శుత్తరీయులుగా ధరించి నిరాయుధుండై యా ఖండిక్కునకు నివాసస్థాన మగునడవిఁ బొచ్చి దోచుకొని నచ్చట నుండి పోయి టెక్కిముం జూచి కేశిధ్వజరా జని యూహించి కలసి కూతలుపెట్ట సాగిరి.

ఆ. వలస బెదర నృపతీకలంగక 2 ప్రజవగ

లార్పఁ బనిచి కనుమఱలందు నిలువ

వేటు వేట యేర్పి 3 విలుమంది బనిచి తా

దడుకు పెండె మలుక 3 వొడమ వెడలి.

27

టీ. వలస బెదరన్ = వలసవచ్చియున్న జనము భయపడఁగా, నృపతి = ఖండి క్కుండు, కలంగక = చలించు, ప్రజవగలు = జనులచింతలు, అర్పన్ = మాన్పుటకు, పనిచి = కొందఱు బంపి, కనుమలందు నిలువన్ = గండ్లుకాచుటకు, విలుమందిన్ = విలుకాండ్రను, వేటువేటయేర్పి = ఏర్పఱచి, పనిచి = పంపి, తాన్ = తాను, అలుక = కోవము, పొడమన్ = అంకురించుగా, తడుకుపెండెము = తెట్టువాకిటి తలుపు, వెడలి = వెల్లివచ్చి. ముందటి కన్వయము.

తా. వలస వచ్చియున్న ప్రజలు బెదిరగా నాఖండిక్కుండు చలించక ప్రజల గోడు మాన్పుటకుఁ గొంపఁగ నియమించి గండ్లు గాచుటకు విలుకాండ్రు నేర్పఱచి పంపి తాను గోవయుత్తుండై తడికపెండెము వెడలి వచ్చెను.

1. కొట్టికాండ్రు. 2. ప్రజపాక.

క. వచ్చు రిపుఁ జూపులనె చుఱఁ

బుచ్చుచు సిరిఁ గొనుట మగుడఁబొడముట రుషము

చ్చిచ్చునను వెచ్చమరి వి

ద్యుచ్చలచాపజ్యృఁ దూపుఁ १ దొడుగుచుఁ బలికెన్. 28

టీ. వచ్చురిపుఁ-వచ్చు = తనదిశకువచ్చెడి, రిపుఁ = శత్రుడైనకేశిధ్వజుని, చూపులనె = చూపులచేతనే, చుఱఁబుచ్చుచుఁ = దహించుచు, సిరిఁగొనుట=రాజ్యముఁ దీసికొనుట, మగుడఁబొడముట = మరలవచ్చుట, రుష = రోషము గలుగుట (యనునీ), ముచ్చిచ్చునను = మూఁడగులచేతను, వెచ్చమరి=వేడిగలిగి, విద్యు...జ్యృఁ-విద్యుత్ = మెఱపువలె, చల = కదలుచున్నట్టి, చాపజ్యృఁ = వింటియల్లెయందు, తూఁపుదొడుగుచుఁ = బాణముఁదొడుగుచు, పలికెన్ = పచించెను.

తా. తనదిక్కునకు వచ్చుచున్న కేశిధ్వజుని ఖండిక్కుండు చూపులచేతనే దహించుచు గాజ్యముఁ దీసికొనుటయు మరల వచ్చుటయు రోషము గలుగుటయు నీ మూఁడు విధంబు లైన యగ్నిచేత వేడిమిని బొంది మెఱపువలెఁ జలమైనట్టి వింటియల్లెయందు బాణముఁ దొడుగుచుఁ బలికెను.

మ. 'ధన ధాన్య ద్విర దాశ్వ గోధనసమేతం బెల్ల సామ్రాజ్యమున్

గొనియుం జాలక తాటకేయ పల భుక్కూటాకృతిం జింకతో

లున నాచ్చున్ముండవై ప్రశాంతుగతి మాలాన్ జొచ్చిప్రాణంబులున్

గొన నేతెంచితె దుర్భీ! కెడపెడఁస్సారంపుభల్లంబున(ల)న్.' 29

టీ. ధన...బు - ధనము. ధాన్యము, ద్విరద = ఏనుగులు, అశ్వములు, గోధన = గోవు లనెడి ద్రవ్యములతో, సమేతంబు = కూడిన, ఎల్లసామ్రాజ్యముం గొనియున్ = సామ్రాజ్య మంతయుఁ దైకొనియును, చాలక = తృప్తినొందక, తాట...లే - తాటకేయ = తాటకాపుత్రుడైన, పలభుక్ = మాంసభక్షకుడైన మారీచునియొక్క, కూటాకృతిఁ = కపటాకారముతో, ని. 'మాయానిశ్చల యంత్రేష కైతవానృతరాశిషు, ఆయోధునే తైలశృణ్ణే సీరాణ్ణే కూటమస్త్రీయాం' అని యమరము. జింకతోలునన్ = కృష్ణాజినముచేత, అచ్చున్ముండవై = కప్పబడినవాడవై, ప్రశాంతుగతిఁ = శాంతునిబలె, మాలాన్ = మాలాపల, చొచ్చి = ప్రవేశించి, ప్రాణంబులున్ గొనన్ = ప్రాణములనుం దీసికొనుటకు, ఏతెంచితె = వచ్చిలిచా, దుర్భీ = ఓరిదుర్బుధ్ధి, స్సారంపుభల్లంబునన్ = ఘోరమైనయముచేత, కెడపెడన్ = పడవేసెదను.

1. జూచుటయు మఱి. 2. ముచ్చిచ్చున లా వెచ్చగ. 3. గణ. 4. సామగ్రి. 5. నేతెంచెద.

తా. ధనధాన్యాది సకల సామ్రాజ్య సమృద్ధం బగు రాజ్యముం గైకొనియును
సృష్టి లేక మాయావేషము ధరించిన మారీచునిం బలె జింకలోలుం గవ్వకొని
వచ్చి మాలోఁ జొచ్చి మదీయ ప్రాణంబుల హరింప వచ్చితివా దుర్బుధ్ధి! నిన్ను బెడి
వపుబాణమునఁ బడ వేసెద నని ఖండిత్యుండు వచ్చిచెను.

మ హా ప్ర స్థ ర

అనినం జేయెత్తి “యోహో! యలుగక విను; కానాతతాయి స్మృ
మాదంబునవైకల్యంబు యాగంబునకుఁ బాడమ నేభూసురశ్రేణివేడఁ
నిను నావేదించి పంపె నీ ‘న్నప్రయతఁడెఱుంగున్నప్పుతిన్నేడుపాపా’
వ్వుని కోప మైనరోపవృత్తున విడువు, మే నీ మైన మే లింక”నన్నన్. 30

టీ. అనినఁ = ఇట్లనఁగా, కేశిధ్వజుండు, చేయెత్తి = హస్తముఁ బ్రయత్నించి, యీహో,
యలుగక = కోపంబుక, వినుము = ఆకర్షింపుము. అతతాయిన్ = వనోద్భవుఁడను, (వధా
ర్థం దనియుఁ జెప్పవచ్చును), కాన్ = కాను, స్థో. ‘అన్నిదో గరదత్వైవ శస్త్రపాణి
ర్ధనాపహః, శ్రేత్రదారావహర్తారౌ షడేతే హ్యశతాయునః, అతతాయినమాయాం
తం హన్యానేవావిచారయన్’ అని మునుస్మృతి ప్రమాదింబునఁ = మాంద్యముచేత,
యాగంబునకున్ = యజ్ఞమునకు, వైకల్యంబు = వికలత్వము, పాడమన్ = పుట్టఁగా,
ఏన్ = నేను, భూసురశ్రేణిఁ = విప్రసంఘమును, వేడఁ = ప్రాయశ్చిత్త మడుగఁగా,
నృపఁరాజా, అతఁడు = ఖండిత్యుండు, ఎఱుంగున్ = తెలిసినఁడు, నిమ్మృతిన్ =
ప్రాయశ్చిత్తమును, వేడుము = అడుగుము, పా పావ్వుని, నినున్ = నిన్ను, ఆవేదించి =
నిరూపించి, పంపెన్ = పునము సేసెను. కోపమైనన్ = కోపమునైనను, రోపవృత్తునన్ =
బాణమునైనను, ని. ‘పత్రీ రోప ఇఘర్షయోః’ అని యమరము. విడువుము, ఎట్టైనన్ =
ఏనిధంబైనను, ఇంకన్ = ఇంకమీఁదను, మేలు = శ్రేయము, అన్నన్ = అనఁగా.

తా. ఖండిత్యుండు పంపెద ననఁగా విని కేశిధ్వజుండు నేయెత్తి “యోహో
కోపింపకుము. మఱి ‘హన్యాదేవావిచారయన్’ అను మునుచనప్రకారము విచా
రింపకయే వధించుటకు నే నాతతాయిని గాను. బుద్ధిమాంద్యమువలన జన్మమునకు వైక
ల్యమొదపఁగా, విప్రసంఘమును ప్రాయశ్చిత్తము వేడ నందులకు, ‘నోయి రాజా!
యాఖండిత్యునకుం దక్క నెవ్వరికిం జెలియదు గాన, నతని వేడుము పా’వ్వుని
నిన్నావేదించి పనిచిరి గాన వచ్చితిని. రోపమును వనలి ప్రాయశ్చిత్తము సెప్పినను
లేక బాణమును విడిచి వధించినను, నికముం దేనిధం బైనను శ్రేయంబే” యని పలికెను.

వ. అనిన నతండు తరుషండంబు సొచ్చి, మంత్రి పురోహిత ప్రభృతి సుహృజ్జనంబులకు దవ్యృత్తాంతం బంతయుం జెప్ప, మంతనంబునకుం జొచ్చినమంత్రు లిట్లనిరి.

టీ. అనిన = ఆకేశిధ్వజుఁ. డిల్ల = చెప్పఁగా, తరుషంబు = అఖాండిన్యండు; తరుషండంబు సొచ్చి = చెట్లగుఱులు పరికింపఁబడి, మంత్రి పురోహిత ప్రభృతి సుహృజ్జనంబులకు = ప్రధానులు పురోహతులు మొదలగు నాప్తజనంబులకు, దవ్యృత్తాంతంబు = ఆకేశిధ్వజుయొక్క వృత్తి, చెప్పఁ = చెప్పఁగా, మంతనంబునకు = అలాచించుటకు, జొచ్చిన = ప్రవేశించిన, మంత్రులు = ప్రధానులు, ఇట్లనిరి.

తా. సుగమము.

క. 'పాలుగలవాడు మన కొఁ

జాలి యిడక తానె(న) తారసానకు వచ్చెన్ ;

వేళ యిదె, లెప్పు, నృప! కృప!

చాలు న్నారాకు మేపి చంపకు ప్రజలన్ .

32

టీ. పాలు గలవాడు = దాయాదుఁ డయినవాడు, మన కొఁజాలి యిడక = మన కొక వ్యథపెట్టకయ, తానె, తారసానకు వచ్చెన్ = లలపడుట కేతొనెను. 'విశ్రుతౌ క్వచిచ్ఛానోపా' మోర్ధ్వి కావ్రత ఆదిమన్య భాష' త్తయ సూత్రముచే ములాపమును బూర్వశర్త దీర్ఘంబున గలిగె. వేళయిదె = సమయమిదె, నృప! = రాజా, కృప చాలును = పయచేసినది చాలును, ప్రజలను = మీప్రజలను, నారాకు మేపి = ముదికూరఁ దినిపించి, చంపకుము = వధింపకుము, లెప్పు.

తా. మంత్రులు 'దాయాదుఁ డైనవాడు మన కొకశ్రమ నయ్యు' తానే తార సమునకు వచ్చెఁ గాన సిదె సమయము; రాజా! శత్రుసే విషయమును మీదయ చాలును, మీసేవకు లగుప్రజలను ముదికూరఁ దినిపించి చంపకుము, శీఘ్రముగ యధిమునకు లెప్పు.

ఉ. అంటలు గట్టి ¹చేలకును నాండ్రును బిడ్డలు గూరఁగోయఁబో, గంటకము ²ల్పదాగ్రములఁ గాడఁగ దూసిననొప్పి గూయిడఁ గంటికి నిద్ర గాన కొదు గంబడి వేగెద మిందు; నొక్కమా కంటయ కాదు, నీవు వడుక నట్టియవస్థ వచింప శక్యమే.

33

టీ. అండ్రును = భార్యలును, 'నిత్యం దారాదేశ్య స్యాన్తో ధ్వలయో రురా' చ తత్రస్త' అను సూత్రముచేత నాండ్రు, బిడ్డలు, అంటలుగట్టి = గుంపులు గట్టుకొని,

1. చెల్మెలకు, చెల్మలకు. 2. పదాబ్జములఁ గాడ నొదర్చిన నొప్పి గూయిడఁ.

ఫేలకుక్ = త్రేత్రములకు, కూరంగోయబోక్, కంటకముల్ = ముండ్లు, పదాగ్రములక్ = కాళ్లకొనలయందు, కాడంగక్ = నాటంగ, దూసిననొప్పిక్ = విడదీసిననొప్పిచేత, కూయిడక్ = కూతలువెట్టగా, కంటికినిద్ర గానక = కంటికినిద్రయెఱుంగక, ఒడుగంటడి = ఒదిగి, వేగెదము = వేగుచున్నారము, ఒక్కమాటయకాదు = మాకుమాత్ర మనుటే కాదు, ఇందుక్ = ఇక్కడ, నీవు పడునట్టియవస్థ = నీవు పడుకష్టము, వచింపక్ శక్యమే = చెప్పదరమా.

తా. అంద్రుడు బిడ్డలును పౌలములయందుఁ గూరలు గోయి బోవుతఁడి గాళ్ల ముడ్లు నాటినం గీయఁగానే నొప్పిచేతఁ గూతలెడఁ గంటికి నిద్ర పట్టక యిచ్చట నొదిగివని వేగుచున్నారి మిట్టిశ్రమ మాకుమాత్రమే కాదు నీవు పడునట్టియవస్థయుఁ జెప్పదరము గాకున్నది గదా.

తే. స్వామ్యమాత్యసుహృత్కోశజనపదబల

దృష్టిములు స్వామి గలిగినఁ ॥ 'దొలుతఁ గలవు

అంగి సుఖయైన నంగంబు ॥ లటకు మునుపె

చాల సుఖు లౌట మనకు ॥ దృష్టంబు గాదె?

34

టీ. స్వామ్య...లు-స్వామి = రాజు, అమాత్య = మంత్రిలు, సుహృత్ = ఆప్తులు, కోశ = భండారము, జనపద = దేశము, బల=చతురంగబలము, దుర్గములు=కోటలు, ఇవి, స్వామి = ప్రభువు, కలిగినక్ = కలిగినట్లాయెనేని. తొలుతఁగలవు = అమాత్యాదులు ముందే కలరు, అంగి = శరీరి, సుఖయైనక్ = సుఖముగలవాడాయెనేని, అంగంబులు = కరచరణాదులు, అటకుమునుపె=అంతకుముందఁజేసి, చాలసుఖు లౌట=మిగుల సుఖముగల నౌట, మనకు దృష్టంబుగాదె = మనకు దృష్టాంతముగావా? అలం. అప్రస్తుతప్రశంస, అర్థాంతరన్యాసము.

తా. స్వామ్యమాత్యాది సప్తాంగములు రాజుగలిగెనేని యటకు మున్నె యమా త్యాదులుం గలరు. శరీరి సుఖయైన యెడఁ గరచరణాద్యవస్తుపములు మున్నె సుఖంబులం బడసి యుండుట మనకు దృష్టాంతముగా నుండ లేదా యని నుడివిరి.

క. అతనిపనిఁ దీర్చ గాజ్య

ద్వితయము నినుఁ జేరు నెట్టివెరవున నై న

క్షీతిపుల కరిజయము ధనో

న్నతియుఁ బ్రజానీతిరక్షణము ధర్మంబుల్.

35

టీ. అశనిపనిదీర్చు = ఆకేశిధ్వజునిం జంపితివేని, రాజ్యద్వితయము = మీ యుధయుల రాజ్యములు, నిరుక్ = నన్ను, చేరుక్ = పొందును. ఎట్టివెరవున నైనక్ = ఏయుపాయముచేతనైనను, అరిజయము = శత్రుసంహారము, ధనోన్నతియుక్ = ధనమార్జించుటయు, ప్రజానీతిరక్షణము = ప్రజలయొక్క నీతి చెల్లించుటయు, ఇవి, క్షీతిపులకుక్ = రాజులకు, ధర్తంబుల్ = ధర్తములు.

తా. ఆ కేశిధ్వజుని వధించితి వేని మీ యిరువుర రాజ్యములు నిన్నుజేరును. ఎట్టి నేర్పుచేత గాని శత్రుసంహారము నేయుటయు ధన మార్జించుటయు ప్రజలను నీతి ప్రకారముగఁ బాలించుటయు నివి క్షత్రియ ధర్తంబులు.

క. అన్యాయంబున దుస్సహ

మన్యుం డగు ప్రబలరిపుని యడియించిన ధ

ర్తన్యకృత్తి కగు నిష్కృతి

సన్యాయంబుగఁ బ్రజాళి యసంక్షేపన్.

36

టీ. దుస్సహమన్యు డగు = సహించరాని యాగ్రహముగలవాడైన, ప్రబల రిపునిక్ = బలవంతు డైనశత్రువును, అన్యాయంబునక్ = అనీతిచేత, మడి...కిక్ = మడియించిన = మడియించుటవలన, ధర్తన్యకృత్తికిక్ = ధర్త తిరస్కారమునకు, ప్రజాళిక్ = ప్రజలసంఘమును. సన్యాయంబుగక్ = న్యాయముక్తముగా, సంక్షేపన్ = పరిపాలించగా, నిష్కృతి = అదే ప్రాయశ్చిత్తము, అగున్.

తా. మిగుల రోషయుక్తుడైన శత్రువు సన్యాయముగ వధించిన పక్షమున ధర్త తిరస్కారముగ సంక్షేపము న్యాయముగా దయతోఁ బ్రజాపాలన మొనరించిన యెడ నదియే ప్రాయశ్చిత్త మగుగా; సీరాయుధుల డైవచ్చిన పక్షవాసిగా జూపినయెడఁ బ్రాయశ్చిత్త మొనరింప వచ్చు నని చెప్పిరి.

క. తనరాష్ట్రము చెడ వచ్చిన

ననిమిషసతి విప్రై డనక యాచార్యుఁ ద్రిశీ

ర్షుని దునుమఁడె విడువుము దయ

నిను నమ్మినప్రజలు నవయ నీ దయ యేలా?

37

టీ. తనరాష్ట్రము = తనరాజ్యము, చెడవచ్చినక్ = హానిజేందరాఁగా, అనిమిష సతి = జేపేంద్రుఁడు, విప్రై డనక = బ్రాహ్మణుండనక, ఆచార్యుక్ = గురువైనట్టి, త్రిశీర్షుక్ = విశ్వరూపుని, తునుమఁడె = పథింపఁడా, దయక్ = శత్రునిమిది కృపను, విడువుము = వదలుము, నిను నమ్మినప్రజలు, నవయన్ = కష్టపడఁగా, నీదయ = నీకృప, ఏలా = ఏటికి.

తా. దేవేందుండు తన రాజ్యమునకు గీడొనరించుచున్న యాచార్యుం డగు విశ్వరూపుని బ్రహ్మణుం డని విచారింపకయే పధింపలేదా? శత్రునిమీద నున్న కృప విడువుము. నిన్ను నమ్మియుండు ప్రజలు కష్టపడుచుండఁగా సే దయవలన నేమి ప్రయోజనం బని పలికిరి.

క. శిష్యునిను నింతఁ జేసిన

దక్షాతుని బిలుకుమార్చి 3 దురితము వివక్ష

నవ్వించుగ భూవల్లభ!

యిష్టాపూర్వములు నేసి ౪ యెసఁగఁగరాదే?

38

టీ. భూష్టభి = రాజా ! నిష్ఠక్ = నిష్ఠాడవై నట్టి, నియక్ ■ నిన్ను, ఇంతఁ జేసిన, దుష్టాత్మనిక్ = దుర్మాత్ముని, నిండుమాన్వి = చూపి, పెదవక్ = విష్టుక, దురితము = పాపము, సప్తాబుగ్ = నశించుటల, ఇద్దాపూర్తములు సేసి = క్రతువులు వాషీకూ పాది నిర్ధాణములు సేసి, ని. ప. ప్రతిపక్షమ్న పూర్తు భాతాదికర్తచ' యని యను రము. ఎస్.గంగ రాజే = బచ్చరాజే.

అ. భూస్వామి దత్తన నిన్ను స్వ. పెట్టిన దుష్టు దగుత్రులం జంపి పిదప
 బాపములు పోవు తుం గాఁ గ్రుచ్చులు వాపే ఈ పాది ధర్మములు సేయఁ గూడదా
 యని వచ్చిచి రనుట.

తే. ఇంక రెన్నాళ్లు సూచి, నీవంక దెగువ

గలుగకుండినఁ బ్రజ లాఘు శ దలచి పోవ

మకాని వగుటయే యుండె, విశ్వానసంధి

నతనిని గనుటకొందే గా కొండుపూజతము గలదె?

39

టీ. ఇంకా = ఇంకను, రన్నాళ్లు సూచి = రెండువినములు సూచి, నీవంక = నీయూదు, తెగుప = తెంపు, కలగకండినా = లేకయిందేనేని, ప్రజలు = జనులు, ఊళ్లు పలచిపోవక = పనులపయ్యాళ్లు స్తరించి లేచిపోయెడల, మానివగుటయె యొండె = మునివగుటగాని, పోననసంధి = పోనమగుసంధిచేత, అలాని గనుటొండె = ఆశ్చర్యవాని జేరుటగాని, పొరెండువిధములు దక్క, పొండుమనము = గౌరవమైన మఱి యొక మారము, కలదె = కలదా? లే దనుట.

తా. రాజా ! ఇకమీద రెండు దినములు సూచి జనులు సీయందుఁ దగువపుట్ట కుండెనేని వారి వారి యూళ్లు తలంచుకొని వెళ్లెదరు. పిదప నీవు మునివృత్తి నాశ్రయింపవలెను; లేక యశస్వినో హిసంధియైనను జేయవలయును. ఈరెండువిధములు దక్కఁ గారవం బ్రసముజ్జయొకమారము లే దనిరి.

క. జనవర ! తపమునకుం జొ

చ్చిన గన్నులు ¹మూసికొంటే నెల, వింతియకా

క నిదిధ్యాసకు బ్రహ్మం

బెనయునె పరిభవము(పు)శల్య ² మెఱిలో మెఱుమన్. 40

టీ. జనవర = రాజా ! పరిభవము(పు)శల్యము = అమాన మనెడి యిలుంగు, ఎవ
లోన్ = హృదయమున, మెఱుమన్ = మెఱుమించుండగా, తపమునకున్ = తపస్సు
నకు, చొచ్చినన్ = ప్రవేశించుచు, గన్నులు మూసికొంటే = కన్నులు మూసికొనుటయే,
నెలవు = ప్రతాపజనము, ఇంతియకాక = ఇంతేకని. నిదిధ్యాసకున్ = ఏకాగ్రధ్యానము
నకు, బ్రహ్మంబు = పరబ్రహ్మము, ఎనయునె = సందర్శించునా?

తా. ఓ రాజా ! తపా జానన్యులు పొందినను గన్నులు మూసికొనుటే ప్రయో
జనము గాని తిరస్కార మనయెడియలుగు హృదయమందు మెఱుమించుండగా బ్రహ్మను
సంధాన మచుకొలుపదు.

క. అవమతి బిత్తున్ను లగుభూ

ధవుల వెదకి పిల్లపిల్ల తరము దునిమి థా

ర్గవుడు ముని యయ్యె; మఱి నై

భవము వలదు శాంతి కై నల బగ దెగ కగునే. 41

టీ. అవమతి = అవమానముచేత, పిల్లన్నులగు = చుట్టిన జరిపినట్టి, భూధ
వులన్ = రాజులను, వెదకి, పిల్లపిల్లతరము = పిల్లలను సముతము ఎరుసగా, దునిమి =
చంపి, భార్గవుడు = వరశురాముడు, మునియయ్యెన్ = జడగారి యయ్యెను, మఱి =
మఱియును, నైభవము = ప్రభుత్వము, వలదు = అక్కఱ లేదు, శాంతికైన్ = ఉప
శాంతికైనను, వగదెగక = ఎఱిగిపోనక, ఆగునే = సిద్ధించునా, సిద్ధింప దనుట. అప్ర
స్తుత ప్రశంస, అర్థాంతరన్యాసము.

తా. వరశురాముం డవమానముచేత దనశ్రద్ధను బాపిన రాజులను వెదకిపిల్లపిల్ల
తరము చంపి పిచ్చుట గాని యయ్యెను. కాన నటువలె బ్రభుత్వము వలదు. పోనీ,
శాంతికైనను బగ దీర్ఘకయే సిద్ధింప దని పర్కె.

తే. పగయు వగయును లేక యేపాటి గన్న

నలరు సామాన్యసంసారి త యగుట మేలు

మది (తే త) దగిలె నేని శాంతిచే త మఱువ దగదు

రాజ్యభూమిక దాల్చిన రాజున(ల)కును.

42

టీ. వగయక్ = ద్వేషమును, వగయను = విచారమును, లేక, విపాటికన్యక్ = విమాత్రము గలిగినను, అలరు...రి - అలరు = సంకసించునట్టి, సామాన్య సుసారి అగుట మేలు = పరిపాటి సుసారి యగుటయు మేలు, రాజ్యభూమిక - రాజ్య = ప్రభుత్వ మనెడి, భూమికక్ = భేషమును, తాన్వినరాజునకును - తాన్విన = భరియించిన, రాజునకును = భూపాలనము, మనిక్ = బుద్ధిని, తగిలెనేని = శక్తికృత తిరస్కార మంటినట్టాయెనా, శాంతిన్ = శమముచేయు, మఱివదగదు = మఱువరాదు.

తా. ౧. సత్యో ద్వేషమును భరియించు లేక విపాటి కడగినను సంకసించు నట్టి పరిపాటి సుసారి యగుటయు మేలు. రాజ్య మను భూమికను భరియించిన రాజునను శక్తి కృత తిరస్కార మంటి దగిలెనేని శాంతిచిత్తమై సమాధిమై నుట దుష్కరము.

క. పులిమల డిగి యూల్లకు స

పొలియనో? యూలక గుయరేగి ౧ పొడుచునో? చెపుమా. 43

¹నెలకొన సురియలు గొని చని

పొలియనో? యూలక గుయరేగి ౧ పొడుచునో? చెపుమా. 43

టీ. పులి = పృష్ఠము, (పొడిపుడు) అక్షులరుజక్ = కన్నులకలకచేత, మల డిగి = కర్వణము డిగి, డోల్లమక్ = గ్రామములకు, రాక్ = రాగా, జనము = ప్రజ, మాన్యుకొనిది = దయచే మాన్యుకొన నిచ్చి, మిక్ = గుహయందు, నెలకొనక్ = స్వస్థమైయు. డాగా, దానిహియ, సురియలుగొని = చుఱుకత్తులకు గొని, చని = పోయి, పొలియనో = దానిచేత బచ్చునో, లేక, డోల్లమక్ = కన్నుల నొప్పితో వచ్చినప్పుడు గ్రామమందు (జనము), కుయరేగి = గుంపు లగు హోదలలు పెట్టుచు, పొడుచునో, చెపుమా = వచింపుమా. అలా. అప్రస్తప్రశంస.

తా. పులి యాసినప్పుడు కన్నుల కలకతో గొండ దిగి గ్రామములకు రాగా నందఱు ప్రాగై కూత లిడుచు వచ్చి యిపాయము నొందిన పులిని బంపుమరో, లేక దాని సేత్రవ్యాధిని దయచేసి మాన్యుకొన నిచ్చి, దానికి నెలవగు గవియందు స్వస్థ ముగా నుడువ తఱి జన మాయోధములం బట్టిపోయి యా పులిచేత బచ్చునో వచింపుము.

క. ఈవేళ బలియు నతనిం

బో విడిచితి పొమ్ము ²వాడు ౧ పోయిన రాజ్యం

1. నెలవగు గవి; నెలవగున సురియగని. 2. పాడి తో.

జేవిధిఁ గ్రమ్మలు నావెర

వీవెర వని ప్రేలు మడచి 1 యేర్పడఁ జెప్పుమా.

44

టీ. ఈవేళ = ఈసమయమున, బలియనడని = బలవంతుడగు నా కేశిధ్వజుని, పోవిడిచితి పొమ్మ = పోవునట్లుగ విడిచిపెట్టితివి పో, వాడుపోయినాక, రాజ్యంబు = సామ్రాజ్యము, వివిధిఁ గ్రమ్మలు = వివిధ కారము మరలపచ్చును, ఆవెరవు = సామ్రాజ్యము వచ్చెడి యీ యుపాయము, ఈవెర వని = ఈయుపాయ మని, ప్రేలు మడచి = అంగుళముచూచి, ఏర్పడ = తెలియనటంబు, చెప్పుమా = వనింపుమా.

తా. ఈ సమయమందు మిగుల బలవంతుడగు కేశిధ్వజుని విడిచి పెట్టితివిపో వాడు పోయిన పిమ్మట సామ్రాజ్య మేవిధంబున మరల పచ్చునో యీ యుపాయంబిది యని ప్రేలు మడచి చెప్పుము.

తే. అలసతఁ బరున్న మనుజుండు 1 కలియుగంబు,

ద్వాపరం బెన్నఁ గూర్పున్నవాడు, శ్రేత

యుత్థితుడు, యాయి మఱి కృతయుగ మటన్న

నముచిదమనోక్తి ఋగ్వాహ్మణమున వినవె(మె).

45

టీ. అలసత = అయాసపడుటచేతను, పరున్న మనుజుండు = పండినవరుండు, కలియుగంబు = కలియుగము పుటివాడు, కూర్పున్నవాడు, ఎన్న = విచారించగా, ద్వాపరంబు = ద్వాపరముపుటివాడు, ఉత్థితుడు = లేచినవాడు, శ్రేత = శ్రేతయుగముపుటివాడు, మఱి = మఱియును, యాయి = సూచరించువాడు, కృతయుగము = కృతయుగముపుటివాడు, అటన్న = అట్లునట్టి, నముచిదమనోక్తి = ఇంద్రుని వాక్యమును, ఋగ్వాహ్మణమున = ఋగ్వేదమందలి వ్రాహ్మణుండు, వినవె = విన్నవాడవురావా. (అనగా నిరుద్యోగుండుగా నున్నవాడు చరమ నికృష్టఁ డగుట.) అం. అప్రస్తుతప్రశంస.

క. చిద్రప్రహారి రాష్ట్రో

పద్రవపరిహారి యాప్తభాషణుచి వే

లోద్రిక్తుఁ డనన్యవేళా

నుద్రిక్తుఁ డనల్పకాల 1 ముర్వి 2 భరించున్.

46

టీ. చిద్రప్రహారి - చిద్ర = తన రాజ్యమందు బుట్టిన దోషంబులను, ప్రహరి = పోగొట్టువాడును (శత్రువున కేదేని యిక్కట్టు వచ్చినప్పుడు సమయించువాడును),

రాష్ట్రోపద్రవపరిహారి = రాజ్యమునకు శత్రువులవలని యువద్రవమును బోగొట్టు
వాడును, ఆత్త = ఇష్టమునవారియొక్క, భోషణ = జాక్యములయందు, రుచి =
ప్రీతిగలవాడును, వేళా = శత్రువును పధింపఁదగిన సమయముబొరకెనప్పుడు, ఉద్రిక్తుఁడు
= త్వరపడినవాడును, అన్యవేశ = సమయము కానియప్పుడు, అుద్రిక్తుఁడు =
త్వరపడక యుండువాడును, అనల్పకాలము = బహుకాలము, ఉర్వి = భూమిని,
భరించు = వసించును.

తా. తనరాజ్యమునకు బుట్టిన బోషములను పెంపనే పోగొట్టుచు, దనరాజ్య
మునకు శత్రువుల వలని యువద్రవము లంటపండఁ జేయుచు, శత్రు భంజనావసరము
సిద్ధిచినపు డాత్తల ప్రీతి జాక్యముల విని ప్రయత్నపడుచు నాసమయములయందు
ఉద్రిక్తుడక నిష్కళించుచు, సితైజుగనఁ బ్రసరించు జు బహుకాలము పుడమిఁ
బాలించును.

ప. లే లే మ్మనుటయుఁ బ్రధానులకు భూనాథుం డిట్లనియె. 47

క. మీ నొడివినయది కార్యం

బో; నిప్పని నేయ రాజ్య శ మంతయు మనకు

వానికిఁ బరలోకము జిత

మా నొక్కట, నిందు వాసు శ లరయంగ వలయున్. 48

టీ. మీనొడివినయది = మీరన్న జాక్యము, కార్యం బో = కర్తవ్యమువును, ఇప్పు
నినేయన్ = ఈకార్యము నేయఁగా, బిక్కుటన్ = ఏకకాలమునో, రాజ్యమంతయున్ =
ఎల్లరాజ్యము, మనకున్, వానికిన్ = ఆరేఖిభ్యజునకు, పరలోకము = స్వర్గము, జితమాన్ =
గెలుపఁబడిన దోను, (అనఁగాఁ గలుగు నుట). ఇందున్ = ఈరె టియందును, వాసులు =
ఎక్కువతక్కువలు, అరయంగవలయున్ = విచారింపవలయును.

తా. మీ రన్నది చేయఁ దగినది యాను. ఈలాగునఁ జేయఁగా నేకకాలములో
మనకు నెల్లరాజ్యమును వానికిఁ బరలోకమును సిద్ధించుచున్నది యును నీ రెంటియొక్క
తారతమ్యము విచారింప వలయు నని చెప్పెను.

క. పరలోకసుఖము శాశ్వత

మరయ; మహి రాజ్యసౌఖ్య శ మల్పానేహా

పరిభోగ్యం; బిందుల కై

దురితము కావించి తొలఁగుదునె పరమునకున్. 49

టీ. అరయ్ = విచారింపఁగా, పరలోకసుఖము = పరలోకానందము, కాశ్య
తము = నిత్యము, మహీరాజ్యసౌఖ్యము = ధూపాలనముపలనిసుఖము, అల్పానేహాపరి
భోగ్యంబు = స్వల్పకాల మచుభవింపఁగినది. సి. 'కాలోద్దిష్టోఽప్యనేహాపి' యని
యమరము. ఇందులకై = ఈ యల్పసుఖమునకై, దురితము = పాపము, కామించి = చేసి,
పరమునకు = పరలోకసుఖమునకు, తొలగించునె = దూరమగుచునా. అలం. కావ్యలింగము.

తా. విచారింపఁగా బరలోకానందము నిత్యమును, రాజ్యానంద ముత్తమమును
గాన నల్పకాలానుభవయోగ్యుడైన రాజ్యమునకై పాప మొనర్చి పరలోకమునకు
దూరీభూతుడను కా నొల్ల ననియె.

క. బద్ధాంజలిపుటు దీనుక్

¹ గ్రుద్ధతఁ దనమటుంగు సొరంగఁ ॥ కూల్చుట కడుఁ గీ

డుదతి పరలోకార్జన

బుద్ధికి నను ² కండువాక్యములు ॥ చలఁచ రొకొ.

50

టీ. బద్ధాంజలిపుటు = ముఠిలహస్తమునట్టి, దీనుక్ = చైన్యమొందినవానిని,
తనమటుంగుసొరంగఁ = తన్నుశరణుఁజొచ్చినపుడు, గ్రుద్ధతఁ = కోపయుక్తడై,
ఉద్ధతి = గర్వముచేత, కూల్చుట = కఠియింపఁగా, పరలోకార్జనబుద్ధిక్ = పరలోకము
సంపాది చేప నుచునాబు గలవానికి, కడుఁగీడు = ముక్తిరహితము అను = అనునట్టి,
కండువాక్యములు = కండుమహర్షి వాక్యములు, తలఁచునొకొ = పఠించుచురా. అలం.
అప్రస్తుతప్రశంస.

తా. బద్ధాంజలి యును దీనశ్వుము వహించి శరణుఁ జొచ్చినవానిఁ బరలోక
బుద్ధి గల పురుషుడు శోపయుక్తడై గర్వముచేత కఠియింపఁగోని యునికి మహాపాపకం
బని కండుమహర్షి సెప్పినవాక్యములు విచారింపరు కాఁబోలును.

ఆ. అనుచు వెడలి వచ్చి, ॥ యారాజు నడిగి, త

ద్ర నై చికివధక్రమంబు

దెలిసి, తగిన నిష్క్రృతి వచింప, నాతండు

³ మగుడఁ గ్రతువు సాంగముగ నొనర్చి.

51

టీ. అనుచు = ఇట్లుచుచు, వెడలివచ్చి = వెండ్రుముబయలు వెళ్ళినచ్చి, ఆరాజు =
ఆకేళిధ్వజుని, అడిగి, ధర్మనైచికీవధక్రమంబు = ధర్మసంబంధ ప్రకారమును, సి. 'ఉత్తమ
గోషు నైచికీ' యని యమరము. తెలిసి = ఎఱింగి, తగినవిష్క్రృతి = సరియైన ప్రాయ

1. గ్రుద్ధుడై శరణు చొరగ; గ్రుద్ధుడై మటుంగుసొరంగ. 2. కణ్వ. 3. మగుడి.

శ్చిత్తమును, వచింపఁ = చెప్పఁగా, ఆశుడు = ఆకేశిధ్వజుండు, మగుడఁ = మరలివచ్చి, క్రతువు = యజ్ఞమును. సాంగముగఁ = సంపూర్ణముగా, ఇన్స్పి = చేసి. మూదటి కన్వయము.

తా. ఖండిత్యుండు మంత్రులతో నాహించి యిట్లనుచు బెడెము వెడలి వచ్చి కేశిధ్వజునిపలన యజ్ఞధేను వధక్రమం బెరింగి తగిన ప్రాయశ్చిత్తము విచారించి చెప్పఁగా నా కేశిధ్వజుండు మరల యజ్ఞశాలకు వచ్చి క్రతువును సాంగోపాంగముగ నొనర్చెను.

ఆ. అవభృథాన్వితో త్రమాంగుఁడై, ఋత్విక్స

దస్యగణముఁ బూజఁ శ దనిపి, పిదప

సూత మగధ వంది శ వైతాళికప్రభృ

త్యర్థికోటి కభిమతార్థ మొసఁగి.

52

టీ. అవ...దై-అవభృత్ = అవభృత్ ముయజ్ఞదీక్షాసాన్నివముచేతను, ఆప్లుత = చక్కఁగా దడువబడిన, ఉత్తమాంగుడై = కిరముగలవాడై, ఋత్విక్...ముఁ-ఋత్విక్ = ఋత్విజులయొక్కయు, సదస్య = సభ్యులయొక్కయు, గణముఁ = సమాహమును, పూజఁ = దక్షిణాంతపూజచేసి, దని = తృప్తి నొందించి, పిదప = పిమ్మట, సూత... క్ = సూత, మగధ, వంది, వైతాళికప్రభృతి = వీరలుమొదలగు, అర్థికోటికిఁ = యాచక సమాహమునకు, కభిమతార్థము = కభిమస్తవ్యులను, ఒసఁగి = ఇచ్చి. మూదటి కన్వయము.

తా. కేశిధ్వజుండు యాగము ముగియఁగా నవభృత్సాన్నికుఁడై ఋత్విజులకు బూజనీయులగు సభ్యులకును దక్షిణాంతపూజ లొనర్చి తృప్తి నొందించి సూతమాగధాది యాచక సమాజమునకుఁ గోరిన వస్తువుల కెల్ల నిచ్చెను.

తే మఱియుఁ గోరినవారి యక్కఱలు తీర్చి

యును మనగిపూర్తి చాల కొరయ్యనఁ దలంచి

‘యకట గురుదక్షిణ యొసంగ శ నయితే’ నంచు

మగుడఁ జని శంక నతఁడు సంభ్రమపడంగ.

53

టీ. మఱియుఁ = ఇదియునుగాక, గోరినవారి యక్కఱలు తీర్చియును = గోరినవారిక్కఱలన్నియు నిచ్చియును, మనగిపూర్తి చాలక = మనస్సునకుఁ దనివీరిక, ఇయ్యనఁ = మెల్లగా, తలంచి = తలచుకొని, అకట, గురుదక్షిణయొసంగనైతిఁ = గురుదక్షిణయాయనైతిని, అంచుఁ, మగుడఁ = మరలను, చని = పోయి, అతఁడు = ఆఖండిత్యుండు, శంకఁ = అనుమానముచేతను, సంభ్రమపడంగఁ = తొలుపడఁగా.

తా. మఱియు నాకేళిధ్వజుండు గోరినవారి మనోరథముల నెల్ల బూరించి యును మనస్తృప్తిలేక యానొచ్చించి గురుదక్షిణ యాయుచుతినిన మెల్లగఁ దలచికొని యాఖాండిత్యుఁ డున్న నెలవుఁ గూర్చి వెళ్ళి యాఖాండిత్యుఁడు తొట్టుపడఁగా.

క. వారించి 'నీకు నెయ్యది

కోరిక? యేతెంచినాడ' గురుదక్షిణ యీ

భూరమణ వేడు' మనుటయు

నారాజన్యుండు మఱియు 'నాపులతోడన్.

54

టీ. వారించి = నీకు శాక వలన దని తొట్టుపాటునొచ్చి, గురుదక్షిణ యీ = గురుదక్షిణ యిచ్చుటకును, ఏతెంచినాడ = పట్టనాడను, భూరమణ = ఓగానా, నీకు = నీకు, ఎయ్యది కోరిక = ఏ ఏమియిచేక్షిశుబు, వేడుము = వేడుగుము, అనుట యుం = అనఁగా, ఆరాజన్యుండు = ఆఖాండిత్యుఁడు, మఱిగనె = మఱిగడ, ఆపుల తోడ = ఇప్పులతోడ.

క. 'గురుదక్షిణ యిచ్చుట కీ

నరవరుఁ డేతెంచె; మీరు 'నా కనురక్తుల్;

పరికించి పదింబదిగా

నరయుండు మది నెద్ది మేలు 'స్థానించుటకున్.'

55

టీ. గురుదక్షిణ యిచ్చుటకు, నరవరుండు = శేళిధ్వజుండు, ఏతెంచె = వచ్చెను, మీరు = మీరలు, నాకు = మిమ్మునకు, స్థానించుటకు = అది గుటకు, ఎద్ది మేలు = ఏది యుష్టములు, మది = మనస్సున, పరికించి = వెదకి, పదిం బదిగా = విస్తారముగ, నరయుండు = విచారింపుండు. అందు. కావ్యలేగము.

తా. గురుదక్షిణ యిచ్చుట పై శేళిధ్వజుండు పచ్చి యనున్నాడు, మీరలు నాకాపులు కాన నెయ్యది యుష్టము బచేక్షించుట దాని బరికించి మనమునఁ బదింబదిగా విచారింపుఁడి యని పలికెను.

ఉ. నాపుండు వార లప్పునుజనాథున కిట్లని రుట్టి; 'నేడుగా

దైవము గల్గె; వేగ గురుదక్షిణగాఁ జతుర్థవీవృతో

ర్వీవలయం బశేషమును 'వేడుము భూవర; మమ్ము నందఱన్

బ్రోవుము; బాంధవాప్తజనశోషణకంటెను ధర్మ మున్నదే? 56

టీ. నాపుండు = అట్లనఁగా, వారలు, అప్పునుజనాథునకు = ఆఖాండిత్యు నకు, ఉట్టి = పొంగి, ఇట్లనిరి = ఈవిధముగా నొడివిరి, నేడుగా = నేడుగదా,

పైవముకర్తె = అదృష్టము కలిగెను, జేగ్ = గొబ్బన, చతు...బు - చతుర్థవీ
 పృత = నాలుగు సముద్రములచేతఁ జుట్టబడియున్న, ఉర్వీవలసంబు = భూమండ
 లము, అశేషము = సమస్తము, గురుదక్షిణగాఁ, = పెంచుము = ప్రార్థింపుము,
 భూవర = రాజా, మమ్మనందఱి, ప్రాపుము = రక్షింపుము, బాంధవాప్త జనపోషణ
 కంటెను = బంధుమిత్రవర్గ రక్షణకంటె, ధర్మము = పుణ్యము, ఉన్నచె = ఉన్నదా,
 లే దనుట.

తా. ఆ ట్లనఁగా వారలు హర్షముచేత నుబ్బి నేడుగదా యదృష్టము గలిగెను.
 నాలుగు సముద్రముల మధ్యంబున నున్న యశేష భూమండలమును దక్షిణగాఁ గోరి
 మమ్ముం గాపాడుము. బంధు మిత్ర జన రక్షణకంటెను వేతే ధర్మము లేదని ఖండిత్య
 నితో విన్నవించిరి.

ఉ. ఎన్నఁడు లావు గూడు మన? శ కెన్నఁ డగు న్దటి? యయ్యె నేని పో
 రెన్నిక యానె? పోరిన! జరయింప నశక్యము; నీదుభాగ్యసం
 పన్నతఁ జేరఁ గార్య మిటు: శ బంధు సుహృత్తతి కొక్కకీడు రా
 కున్నటులుండఁగానె; సిరు శ లూరక చావక నోవ కబ్బునే. 57

టీ. ఎన్నఁడు = ఎప్పుడు, లావు కూడు = బలిమిగల్గును, మనకు, ఎన్నఁడు =
 ఎప్పుడు, తఱి=సమయము, అగున్ = డౌను, య్యెనే = సమయము సిద్ధించినను,
 పోరు = యుద్ధము, ఎన్నికయానె = శ్రేష్ఠమగునా, శ్రేష్ఠము, కావనుట, పోరినన్ =
 యుద్ధమొనరించినను, జయింపన్ = గెలుచుటను, అశక్యము = శక్యముగాదు, నీదు =
 నీయొక్క, భాగ్యసంపన్నతన్ = భాగ్యతిశయముచేతను, కార్యము = ప్రయోజనము,
 ఇటు = ఈవిధంబుగ, చేరన్ = జనగూడెను, బంధుసుహృత్తతిన్ = బంధుమిత్ర
 వర్గమునకు, కీడు = చెఱుపు, రాక = కలుగఁ, ఉన్నటులుండఁగానె, సిరులు = సంప
 దలు, చావక = మరణము నొందక, నోవక = నొప్పిబడక. ఉరక, అబ్బునె =
 సిద్ధించునా, సిద్ధింప వనుట.

తా. ఎప్పుడు బలిమి గలుగు నెన్నఁడు సమయ మగును సమయము కల్గినను జగ
 డము శ్రేష్ఠముగాదు కదా? అయినను జగడ మొనర్చినిమిపో జయింప నశక్యంబు,
 నీదుదృష్టమువలన నిట్టి ఘనకార్య మొనగూడెను, బంధుమిత్రవర్గముల కపాయము
 సంభవించకయే సంపదలు సిద్ధింప వనిరి.

చ. అనవుడు నల్ల నవ్వి మనుజాధిపుఁ డి ట్లను మీర ల్ద్రువా
 ధనవరతంప్రకొవిడులుదక్క మహాసుఖదాయి మోక్షమా

1. జయింపనె చెప్పెరె.

అము క-12

నయవిచారకోవిదులుగా రతిచంచల రాజ్యలక్ష్మియే

మని చని వేడువాడఁ బరమాత్మము వేడక యమ్మహామతిన్. 53

టీ. అనవుడు = చా రిట్లనఁగా అట్లనవ్వి = మెల్లగా నవ్వి, మరుజాధిపుఁడు = ఖండిస్యూడు, ఇట్లు = ఇప్రకార మనియెను, మీరలు = మీరు, అర్థసాధక పరతాత్రకోవిదులు దక్క = అర్థసాధక తాత్రవేత్తలుగాని, మహామతిఁబాలు = అఖండానందము నిచ్చునట్టి, మోక్షమార్గ నయవిచారకోవిదులు = మోక్షమార్గ విచారపరులు, కారు, అతిచంచల = మిగుల నస్థిరుడైన, రాజ్యలక్ష్మి = రాజ్యసూపదను, ఏ మని = ఏమిపదార్థ మని, పరమార్థము వేడక = పరమపురుషార్థము గోరక, అమ్మహామతి = ఆజ్ఞాన స్థుండగు కేశిధ్వజుని, చని = వెళ్ళి, వేడువాడఁ = ప్రార్థితును.

తా. వార లిట్లువేక్షింప మరుజాధిపు డుఖండిస్యూడు విని నవ్వి మీర లర్థ సాధక తాత్రవేత్తలుగాని పరమ పురుషార్థ సాధక తాత్రవేత్తలుగా రమ్మహామతియైన కేశిధ్వజునియొద్దగు బోధ మోక్షసాధక మార్గము గోరక మస్థిరు బగు రాజ్య సూపద వట్లు వేడుదు నని పల్కెను.

క. నిమివంశోత్పన్నుల మఱుట

మముబోటుల కకట రాజ్యమా లక్ష్మ్యము వాఁ

డమలినయోగార్తయుఁ డు

త్తమయోగము గొనుట యుజువో ధరఁ గొను టుజువో. 54

టీ. నిమి = నిమిచ్చప్రవర్తియొక్క, మంశ = కులమందు, ఉత్పన్నులమఱు = పుట్టినవారమఱు, అకట = అయ్యో, మముబోటులకకట = మామఱివారికి, రాజ్యమా లక్ష్మ్యము = రాజ్యము విషయము, వాడు = ఆకేశిధ్వజుఁడు, అమ...డు-అమలిన = శుభమైన, యోగ = యోగమునకు, ఆర్తయుడు = స్థానమైనవాడు, అతనివలన, ఉత్తమయోగముగొనుట, ఉజువో = ఉచితమో, ధరఁ = భూమిని, కొనుట = గ్రహించుట, ఉజువో = యుక్తమో.

తా. అయ్యో! నిమిచ్చప్రవర్తిమహాబుధుఁ డుట్టిన చూపంటి వారలకు రాజ్య మొక విషయమా! వా డుత్తమయోగి గాన అమలిన నవవర్గప్రదం బగు సుత్తమ యోగంబుఁ గొనుట యుత్తమబో, లేక, భూమిని గొనుట యుత్తమబో యని వచించె ననుట.

సీ. విడుఁ డని ¹వీడు వెల్వడి వచ్చి ఖాండిక్కుఁ
 డారాజుఁ గనుఁగొని १ గారవమున
 'గురునిష్క్రమంబు నిక్కువముగా నొసఁగెదే'
 యని ²పల్కి, 'యిత్తుఁ దశ్యముగ' నన్న
 'నవనీతలేంద్ర! నీవథ్యాత్మరతుడవు
 దక్షిణ గురున కీరదలఁచితేని
 సకలభవక్లేశశంఖయం బెయ్యది
 యవ్వద్య బోధింపు' १ మనిన నవ్వి
 తే. ³'యహహా నిష్క్రంతుకాస్తదీయాధిరాజ్య
 మడుగ నొల్లక యిది యేటి १ కడిగి తిప్పుడు?
 త్రియల ⁴కెల్ల రాజ్యంబుకంటె మఱి ప్రి
 యంబు గలదె?' యటన్న నిట్లనియె నతఁడు.

60

టీ. విడుఁడని = ఈమాటలు యుక్తములుగావు విడుపుండని, వీడువెల్వడివచ్చి = పాశేమువిడిచివచ్చి, ఖాండిక్కుడు, ఆరాజు = కేళిధ్వజుని, కనుఁగొని = చూచి, గారవమున = ప్రేమచేత, గురునిష్క్రమంబు = గురుదక్షిణ, నిక్కువముగా = నిజముగా, ఒసఁగెదే యని = ఇచ్చెదవామని, పల్కి = పించి, ఇత్తు = ఇచ్చెదను, దశ్యముగ = సత్యముగా, అన్న = అనఁగా, 'నవనీతలేంద్ర = రాజా, నీవు = ఈవు, అథ్యాత్మరతుడవు = బ్రహ్మవిద్యానిష్ఠుడవు, దక్షిణగురునకీరదలఁచితేని = గురు దక్షిణ యీరదలఁచినయెడల, సకలభవక్లేశశంఖయం బెయ్యది = సాంసారికసర్వేశనాశ కంఠేదో, అవ్వద్య = అట్టివిద్యలు, బోధింపుము = ఉపదేశింపుము, అనిన = అనఁగా, నవ్వి = హసించి, అహహా = ఆశ్చర్యము, నిష్క్రంతు...ము-నిష్క్రంతుక = శత్రురహిత మైన, అస్తదీయ = నాసంగిధియైనట్టి, అధిరాజ్యము = ప్రభుత్వమును, అడుగ నొల్లక = వేడవలదు, ఇతియేటికడిగితిప్పుడు = అనంతభ్యాత్మమ్య నిపు డేల యడిగితివి, త్రియలకెల్ల = రాజులకెల్లను, రాజ్యంబుకంటె = ప్రభుత్వమునకంటె, మఱి ప్రియంబుగలదె = అతిశయమైనయిష్టముగలదె, అట్లన్న = అట్లనఁగా, నతఁడు = ఖాండిక్కుడు, ఇట్లనియె = ఈప్రకార మనియె.

తా. ఈమీమాటలు శ్రవణంబులుగావు విడుపుండని యు ఖాండిక్కుడు పాశేము వడలివచ్చి కేళిధ్వజుని గని ప్రితితో గురుదక్షిణ రచ్చయముగ నీయఁదలఁచితివా యని

పక్కి సత్సముగా నిత్తు నన్న 'నోరాళా నీ వధ్యాత్మవిద్యయును దక్షుడవు గాన సాంసారిక సర్వశ్లేశ నాశకం బగునది యేగో యట్టి విద్యను బోధింపు' మనఁగా నవ్వి యాశ్చర్యమొంది 'నిష్క్రుంఠకం బగునానాజ్యము నడుగ నొట్లక యీ యధ్యాత్మవిద్య నిపు డేల యడిగితివి? గాజుల కెల్ల బ్రభుత్వముకంటె గొప్పకార్యముగలదే?' యనఁగా నాఘాండికుండు వక్ష్యమాణప్రకారంబుగ నిట్లనియె.

మ. 'ఏను కేశిధ్వజ! ఛాత్రి వేడమికి నావేపించెద న్నేతు వ

జ్ఞానకుం గాక వివేకి కేల జనియించుకొ లొల్య మొదుకొ! రణం
బున బాడికొ రిపు గెల్పువాడియుఁ బ్రజాపోషంబు ధర్తంబు రా
జున కా, నైన సత్య త్వద్విజితరాజ్య స్థ *న్నఘం బంటునే 61

టీ. కేశిధ్వజ = కేశిధ్వజుడా, యము = ఆర్జునిపుము, ఛాత్రి వేడమికి = భూమినిఁ బ్రార్థింపకయందుటకు, హేతువు = కారణమును, ఆవేపించెద = తెలిపెను, ఎదుకొ = ఎదైనను, లొల్యంబు = చాపల్యము, అజ్ఞానకుం గాక = అవివేకికొక్క, వివేకికొ = జ్ఞానికి, ఏల జనియించుకొ = ఎదులకుం బుట్టును? రణంబునకొ = జగద మందు, పాడికొ = ధర్తముచేత, రిపుకొ = శత్రువును, గెల్పువాడియుకొ = జయించు నట్టి బంటుతనమును, ప్రజాపోషంబుకొ = ప్రజల రక్షించుటయును, రాజునకుకొ = ప్రభువు నకు, ధర్తంబొకొ = న్యాయమగును, ఐనకొ = అట్లయినను, త్వద్విజితరాజ్యకొ = త్వత్ = నీచేత, విజిత = జయింపఁబడిన, రాజ్యకొ = రాజ్యముగలయట్టిచోట, ఆశక్తుకొ = అవిమిలెనియట్టి, నన్నుకొ = నన్ను, అఘంబు = పాపము, అంటునె = స్పృశించునా, అంట దుట.

తా. ఓయి కేశిధ్వజుడా! రాజ్యము వేడకుండుటకు కారణముఁ దెలిపెద వినుము. ఏవస్తు పండునను చాపల్య మజ్ఞానకుం గలుగు గాక జ్ఞానికి నేల జనియించును? యుద్ధమాదు ధర్తముచేత శత్రువును గెల్పుటయుఁ బ్రజల రక్షించుటయును రాజులకు ధర్తంబొ నమునను నీచేత నవహరింపఁబడిన రాజ్యము గల్గి యశక్తుడ నైయన్న నన్ను అఘంబులు స్పృశించ వని చెప్పెను.

సీ. నరనాథ! యీ రాజ్యశ్రపరిపాలనారాతి

హాసనాదికృతరూప శ యగునవిద్య

యనధికారికి విరహస్వనముఁ గావించంగ

గలుపంబు రా; దధిశాసితమైన

వాడు విస్మయించు వచ్చు నీ వస్త్రాచార
లోపంబుచే నగు నీ పాపలేమ;

మన నేనిత్తు గోమృతం గొను ధరణి భో
గమునకుఁ గాక ధర్మమున కగునె

తే. కాన స్వత్త్రియులకు భైరక్షంబు కీడు
మత్స్యీధానులు వేడు సామ్రాజ్య మనెడు
పలుకు ధర్మచ్ఛలంపులోభం బయుక్త
మిది యెఱిగి రాజ్య మడుగ నే నీ నిచ్చగింప.

(12)

టీ. నిరన్య = శిష్యుఁడనా, సామ్రాజ్య...రాజ్యము పాలనము, గోమృత
హంస = శత్రుసంహారము, అని = మొదలగువానిచేత, పృ = చేయబడిన, సావ
యగు = స్వయానము గలయట్టి, ఆచార్య = ఆజ్ఞానము, ఆధికారి = అధికారము
లేనివానికి, విస్మయముఁ గావించుట = విడచిపెట్టుగా, కలమబురదు = పాపమొద
లదు, అధికారియైనవాడు, విస్మయింప = విడువఁగా, సత్సాచారలోపంబుచేత = శత్రు
యవశాచారలోపముచేత, అగు...ము-అగు = ఐనట్టి, పాప = క్రిష్టముయొక్క,
లేవము = పూత, పచ్చు = కలుగును, (అనఁగా బాపప్రాప్తి యానవట), ఐన =
ఐనను, ఏ = నేను, ఇన్ = ఒకఁ గదను, హిమ్మ అన = గ్రహింపుమనఁగా, కొను =
గ్రహించినట్టి, ధరణి = భూమి, భోగమునకుఁగాక = అనుభవించుటకాని, ధర్మమున
కగునె = ధర్మమునకగునా, కాక = గనుక, సోత్తత్త్రియులకు = పుడమిఘోషము,
భైరక్షంబు = అడిగిపుచ్చుకొనుట, కీడు = పాపము, మత్స్యీధానులు = నామస్త్రులు,
వేడు సామ్రాజ్యము = రాజ్యముకొనుము, అనెడు = అనియెడు, పలుకు = మాట,
ధర్మ...బు - ధర్మచ్ఛలంపు = ధర్మమువ్యభిజముగల, లోభంబు = లోభిగుణము,
అయుక్తము = యుక్తముగాదు, అనియెఱిగి = అనితెలిసి, రాజ్యముకుగ = ప్రభు
త్వము వేడుటకు, ఇచ్చగింప = అచేక్షంపను.

తా. ఓయి శిష్యుడా! యారామ్యపాలనము శత్రుసంహారము మొదలగు
వానిచేత జేయబడిన దావము గలయట్టి యాచార్య యధికారి యగువాడు
గ్రహించక విడచినేని పాతకము కాదు. అధికారి యగువాడు విడచినేని శత్రుయ
వంశాచారలోప మగుటవలన పాపలేవం బాను. ఐనను నేనిచ్చెద. బిగ్రహింపుమనఁగా
గ్రహించినట్టి సామ్రాజ్యము భోగమునకేకాని ధర్మమునకుఁ గాని. కావున రాజులకు
యాచార్యత్వచేత బుచ్చుకొనుట మిగుల బాతకము. నామస్త్రులు రాజ్యమును

గోరు మన్నమాట ప్రసాదించుటకు అనుభవము బయ్యెను. మైవది యని తెలిసి నేను రాజ్య మడుగక ప్రస్తావింప నడిగితి నని ఖాండిత్యుడను పలికెను.

తే. 'ఆసపడుదురె బుధులు' రాజ్యమున మమత

మానని జడాత్తుల? ట్లహంమానపాన

మత్తులకెకాక యది యేల? మాద్యశులకు?

ననిన పార్వించి మెచ్చి యశజ్జనకుఁ డనియె.

63

టీ. బుధులు = పండితులు, మమకారము = మమకారము విడువనట్టి, జడాత్తు లట్లు = అజడాత్తులబట్టి, జడమునకొక = అజడమునకొక, ఆసపడుదురె = అసపడుదురె, అది = ఆచార్యుడు, అహం...కాక = హంకారము = అహంకారమునందు, పాన = మగ్గు పానమువలనను, మత్తులకెకాక = మత్తులకెకాక, మాద్యశులకు = సూపాటి గారికి, ఏల = ఎందుకు, ఆసనకొక = ఆనందము, హస్తించి = నొసరించి, మెచ్చి = మెచ్చించి, అజ్జ నకుడు = ఆచార్యుడను, పలికెను.

తా. ప్రాజ్ఞులైనవారు మమకారము విడువని మహాలవలె రాజ్య మపేక్షంప రు గాన యహంమానపానమత్తులై యిన్ని వారలకె కాక మమకారముల కేల? అనగా నజ్జనకుడు హస్తించి మెచ్చి జేసి యొకట నెప్పను.

ఆ. 'ఏ నవిద్యవలన? మృత్యువుఁ దరియింప

ననఘ రాజ్యమును మఘాదికములు'

జేయు చున్నవాడ? ట్లఱింపఁ జేయుదుఁ

బుద్ధ్యాఫలము భోగభుక్తికివలన.

64

టీ. అనఘ = పావరహితుడ! ఏక = నేను, అవిద్యవలనకొక = అజ్ఞానమువలన, మృత్యువుకొక = సంసారమును, ట్లఱింప = దాటటకై, అజ్ఞమును = ప్రభుత్వమును, మఘాదికములు = యజ్ఞాదిసత్కర్తలములు, ఏయిచ్చున్నవాడకొక = ఏయిచ్చున్నాడను, బుద్ధ్యాఫలముకొక = యజ్ఞాదిసత్కర్తలఫలమును, భోగభుక్తికివలనకొక = భోగానుభవము చేతను, ట్లఱింపఁ జేయుదుకొక = నష్టపఱుతును.

తా. పావరహితుడ! పగు నోయి ఖాండిత్యుడ! నే నజ్ఞానమువలన సంసారము దాటటకుఁ బ్రభుత్వమును, యాగాది సత్కర్తలములఁ జేయుచున్నాడను, భోగాను భవమువలన బుద్ధ్యాఫలముల ట్లఱింపఁ జేయుదు నని వచించెను.

క. మన యీ నిమిషంశము పా

వన మగుభాగ్యమున మనుజులవర! తత్త్వవివే

1. రాజ్యపు మమత; రాజ్యమునుమత. 2. చేత.

చనచింత నీకుఁ బొడమెఱు;

నిను మిఁకి వినుపింతు నీ కరవిద్యావిధమున్.

65

టీ. ముజవర = నా! మన...ము - మన = మనయొక్క, కనిమివంశము = నిమిచ్చవృద్ధివాశము, సాచ...క = పాపనమగు = పవిత్రమగునట్టి, భాగ్యమునకే = పుణ్యముచేత, తత్త్వవివేచనచింత - తత్త్వ = తత్త్వముయొక్క, వివేచన = తెలిసికొనునట్టి, చింత = చింతము, నీకుఁ, పొడమెక = పుడ్రెను. నీకుఁ = నీకు, ఆవిద్యావిధముకే = అజ్ఞానముయొక్క ప్రకారమును, వినుపింతుకే = తెలియఁ జెప్పెను. ఇఁక, వినుము = ఆలకింపుము.

తా. నానాశ్రమండా! మన యీ నిమిచ్చవృద్ధివంశము హాశుద్ధులగునట్టి పుణ్యభాగ్యముచేత నీకు విద్యవివేచనచింత కలిగెను గాని నీకు నీ నావిద్యావిధమును వినుమొనాకర్ణింపు మనియెను.

ఆ. ఆత్మకాని మేనఁ నాత్మబుద్ధియును న

స్వంబునందు మిగుల నీ స్వత్వమతియు

నవనివర! యవిద్య నీ యను మహాతరువును

త్వత్తి కీద్యయంబు నీ విత్తు మొదలు.

66

టీ. ఆవినివర = భూనాగుండగు నో! ఖాండ్యండా! ఆత్మకాని = జీవుఁడుగానట్టి, మేనకే = పరిరమందు, ఆత్మబుద్ధియును = బోజ్ఞానమును, ఆస్వంబునందు = తనదిగాకుండునట్టి గృహదులయందు, స్వత్వమతియు = తనది యను బుద్ధియు, సాద్వయంబు = సారెండును, ఆ...కే - ఆవిద్య యను = అజ్ఞాన మనియెడు, మహాతరువు = గొప్పస్పృశ్యముయొక్క, త్వత్తికే = తననమనకు, 'షష్ఠాక్షతోఽదిమప్సే' అను సూక్తముచేత నుమాగమము. ముఱులు = అదియైనట్టి, విత్తు = విజ్ఞము.

తా. ఓ ఖాండ్యమహాండా! తానుగాని దేహమందు తానుమజ్ఞానమును, తనదిగాక సాండాడి గృహదులయందు తనది యనెడి బుద్ధియు, సీరెండు సజ్ఞానమును మహాస్పృశ్యమనను నాదియైన నిజంబు. సాద్వయమనను ముఱుమైన షష్ఠాక్షతోఽదిమప్సే అనాత్మ న్యాత్మబుద్ధి త్వత్తికే స్వ మితిఁ యీ మతి, ఆవిద్యా తరునంభూతి విజ మేత ద్విధా ఫీతమ.

క. నరనాథ! పాంచభౌతిక

శరీరమున దేహి మోహసాంద్రతమతమగి

పరివృత్తుడై 'యే నిది నా

పరికర' మని యవధిలేని నీ భ్రమబడి తిరుగున్.

67

టీ. సరిసాగ్ = రాజా ! దేహా = జీవుడు, పాంచ...నక్ = పాంచభౌతిక = పంచ భూతపరిణామంబైన, శరీరమునకొ = యమునందు, సాంద్ర...తై-సాంద్రతము = మిగుల దట్టమైన, తమ = అమృతము, పరివృత్తుడై = ఆవరింపబడినవాడై, ఏక్ = నేను, ఇది, నాపరికరము = నాసొమ్ము, ఆని = నిశ్చయించికొని, అవధిలేని = పరిమితిలేని, భృమక్ = అజ్ఞానమునందుపడి, తిరుగాక్ = ప్రమతిముఁ జేయుచుండును.

తా. ఓరాజా ! పంచభూత పరిణామంబగు దేహమందు మిగుల బలిసియున్న యజ్ఞానముచేత నామరంజితమైనవాడను గాన జీవుడు నే ననియు, నాపరికరంబు లని యను దులెని భ్రాంతి జెంది తిరిగిచుండును.

క. జలవసుధాంబరపవన

జ్వలనంబులకంటె దా సజస్రంబు వెల్లె

వెలుగొందునాత్మ యుండగ

గళేబరము నెవ్వఁ డాత్మ శ గాఁ దలపోయెను.

68

టీ. జల...క్ = జల-ఉదరము, పనుభా = భూమి, అంబర = ఆకాశము, పవన = వాయువు, జ్వలన = అగ్ని, హవనభూతములకంటె, తాక్ = తాను (ఆనందా నాత్మ యనుట), ఆజస్రంబు = నిరంతరమును, వెల్లెక్ = కడచు, వెలుగొందు = ప్రకాశించు నట్టి, ఆత్మ = జీవుడు, ఉండగక్ = ఉండగా, గళేబరముక్ = దేహమును, ఎవ్వడు = ఎట్టివాడు, అత్తగాక్ = తానుగా, తలపోయెక్ = నిశ్చయముఁ జేయును.

తా. పృథివ్యక్షేబోవాయ్వాతశాంబు లను హవనభూతములకంటెను దా నిరంతరము వెలువడు బ్రహ్మించు చున్న జీవుడై యుండియు శరీరము నెవ్వఁ డాత్మ యని తలంచును.

సీ. వపు రుషభోగ్యముల్ శ నృప గృహక్షేత్రాదు

లవి బొంది పొంగాక శ యాత్మ వగునె

యట్లన పుత్ర పౌత్రానీకములు నాత్మ

గాని మైఁ బుట్టుట శ గావు తనవి ;

గాన మృత్యువుఁ గను శ కాయంబున జనించు

పుత్రాదులెడ స్వత్వబుద్ధి దగదు ;

నిపుడేని యాత్మ వేతే యనునప్పుడే

యడరు భోగంబు లీయాత్మ కంట ;

తే. వట్టుగా కీయొడలె యాత్మకయన్న నంటు ;

మృద్ధహము నిల్పు నెట్లు మృజ్జలాది

నట్లు భౌతిక భోగాశనాది భౌతి

కాంగములు నిల్పు ; భోగ మిందాత్మ కెద్ది ?

69

టీ. నృప = రాజు, పురుషభోగ్యముల్ = శరీరముచే సుఖభవించునట్టి, గృహశ్చేత్రాదులు = ఇండ్లు భార్య మొదలైనవి, ని. 'శ్చేత్రం పట్టి శరీరయో' అని యమరము. అవి = క చేస్తుంటివని, బొందివి = చేహనుబంధులైనవి, ఔగాక, ఆత్మవగునె = ఆత్మసంబంధులైన చునునా, అట్లు = అరీతిగానే, పుత్ర...ము - పుత్రపాత్ర = కొమారులు మునుగునీతియై గ. అనితయింక = స. సుఖములును, ఆత్మగాని = జీవుడుగాని, మైక్ = దేహమున పుట్టునట్లే = జనించుచుండెడి, నవిగావు = ఆత్మవిగావు, కానక = అట్లుగాన, మృత్యువుగనుండునట్లే = మృత్యువును బొందునట్టి శరీరమొదలు, జనించు = పుట్టునట్లు, పుత్రమైతడక = స. మాయలు మొదలగువారియందు, స్వత్వబుద్ధి = న. సుఖభావము, తగదు = నుండదు, ఎప్పుడేసి = ఎప్పుడైనను, ఆత్మ = జీవాత్మ, వేట = భిక్షుమే, తుక్ = అయిననో, ఆపుకె, యదు = వృద్ధియగుచున్న, భోగంబులు = స్రవ్యమనాదులు, ఆత్మకుక్ = తనను, అంటు = స్పృశింపవు, అట్లుగాక = అటుగాక, కీయొడలె = శరీరమే, ఆత్మ = నేను, అనక = అన్నట్లాయే నేని, అంటుక్ = ముట్టును, మృన్మిహము = మృత్యుయనికేతనము, అల్కుమృజ్జలాదిక్ = అలకి పూసినట్టి మున్న నీళ్లు మొదలగువానిచేత, ఎట్లు = ఏప్రకారము, నిలుచుక్ = ఉడునో, అట్లు = ప్రకారముగ, భౌతిక = భూతసంబంధులైన, భోగ = సుఖము, ఆశన = ఆన్నము, అదిక్ = మొదలుగాక గలవానిచేత, భౌతికాంగములు నిల్చుక్ = పంచభూతాస్తవ శరీరములు నిలుచును, ఇందుక్ = దీనియందు, భోగము = సుఖము, ఆత్మకుక్ = జీవునకు, ఎద్ది = ఏది.

తా. ఓయీరాజా ! దేహోపభోగ్యములైన గృహశ్చేత్రాదులు శరీరసంబంధములుగాని యాత్మసంబంధములుగావు. అత్తెఱుగుననే పుత్ర పాత్రాదినమూహము దేహమందు జనించుటచేత నాత్మవిగావు కాన, మరణము నొందునట్టి శరీరముని జనించిన పుత్రాదులందు స్వత్వబుద్ధి కూడ దనియు నెప్పుడేని యాత్మకు దేహము భిన్నంబని భేదజ్ఞానము గలుగుచున్నదో యపుడు భోగంబు లాత్మ కంటవు. అటుగాక శరీరమే తానని తలంచినయెడ భోగంబు లంటుచున్నది; మంటిలోఁ గట్టుబడియున్న గృహము మృజ్జలాదులచేత నెట్లు నిలుచునో యత్తెఱుగున పంచభూతసంబంధులైన సుఖము, ఆశనము మొదలగువానిచేత భౌతికాంగములు నిలుచును. దీనియందు దాత్మకు భోగ మెక్కడిది?

మ. జనిసాహస్రబహుప్రయోగ మగు సంసారంపుద్రోవ స్వదా
చనుచుండు స్తనమోహభేద మలమ & స్సంసారిసాంకుండు వా
సన లంఘాళి ముసుంగుం గాగ; నేపుడేజ్ఞానంపుటుష్టాదకం
బునం దిభాళననేయు; వాని కపు డోమోహశ్రమంబు స్వమన్. 70

టీ. జని...ము - సినేహస్ర = జన్మసహస్రము అనియెడి. బహుప్రయోగ
మగు = అనేక ప్రయోగాలుగలది. సాసా...నాన్ - సాసారిపు = జనసమరణాని
రి. వమై నసార మనియెడిది. త్రోవ = మార్గమునకు. సా...డు - సంసారి =
సంసారియను. పొంగి పడి = పుష్కలము. ది...న = అకాలికి వానన నిగొడు.
ఘ...లి = పరాగము, మ...గు = పుష్కలము. సా...పా - సుం = ఆతిశయ
మగు. మోహ = మోహమనియెడిది. స్తన = శ్రమ. ఆంబుక్ = చుట్టుకొంగూ,
సదాచనుచుండన్ = ఎప్పుటి నుండిన చుండును, ఎపుడేన్ = విశమయమున, జ్ఞానంపు
టుష్టాదకంబునన్ = శాస్త్రజ్ఞుల జ్ఞానమునకు యిష్టముగలది. త్తాళననేయున్ -
తత్ = ఆకర్త వాసు. అనిగొడు పరాగమును, సేవననేయున్ = కడుగు నునన్,
వానికేన్ = సంసారి యను పదమున, అపుడు = ఆత్మలమగ, మోహశ్రమంబున్ =
ఆమోహము శ్రమమును. చనున్ = సిగ్గుచును.

తా. జన్మసహస్రము అనియెడి యిదే ప్రయోగములగు జనసమరణాని గల వ
మగు సంసారి మను త్రోవయిన సాసారి యనుపదము డనాకర్త వానన అనియెడి
పరాగము గర్వకొనగా నోశయం బగు సాసారి ముట్లండు చుట్టుకొనగా నెడతెగక
తిరుగుచుండును. ఎపుడు శాస్త్రజ్ఞులైన మనుజులదకములతో సంసారి యనుతెగనో
నూ కర్త వానన అనియెడి అకాలమును గడుగొనుచున్నాడని యిపుడ యమోహ
మనుశ్రమము సిగ్గుచును.

తే. అట్టి మోహశ్రమం బొట & నాశరిరి
స్వస్థుడై శాననన్యాతిశయ మబాధి
మనంగ విలసిల్లు నిర్వాణ & మనుభవించు
ననఘ తొల్లియు నిర్వాణాభినియ కాన.

7

టీ. అనఘ=పాపరహితుడా! స్వస్థుడై = ఆదిలో, గూడ, నిర్వాణాభినియ
ముక్తి గనియే, కానన్ = అగుటజేసి, ఆశరీరి=ఆదీవుడు, అట్టి...బు-అట్టి=అటువంటి
మోహశ్రమంబు = అజ్ఞానమనియెడి యాయానము, అటన్ = అటుగా, స్వస్థుడై

తాను ముఖపడినవాడై. ఆ నవ్యాతిశయము = అనన్యతా నాశయము లేనట్టిదగును, అబాధము = దుష్కారము కలదగుదును, ఆనంద = సంతోషము, నిర్వాణము = మానసమును, ముఖపించుట = భోగించును.

అ. పాదరహితుండగు నో రాజా! యతః పాదములు జన్మమువల్లదే కాదు దాదృశం లగు నజ్ఞుని మనయిడి యానందము నీతిగా వ్రుండు సుఖము ర్హ్యోత్తమంబును దుష్కారహితము వైనది యనునట్లగు ప్రకారమునున్న యానంద ముఖపించును.

వ. విను జనేశ్వర! జలం బృష్టవృషదహనం బహుశ్చ సవీయ యోగం బునా గలనాదోగములనుండి దూరపడెడిది బహుశ్చ సుడికి, శబ్దో ప్రేక్షాది ధర్మంబుల బొందనట్లొత్తయిం బ్రకృతి సంబంధంబున నహమ్మనాది దూషితుండై ప్రాకృతంబు లగు ధర్మంబులం బొందు; వీని కిత్యంత విలక్షణుండు నక్షయంపు నాత్మ; యట్లగుట నింత యన్యమూలం బగు నీయవిద్యాబీజంబు నీ కెఱింగించిత; నేవం విధంబు లగు సులక్షణంబులకును సంతయ కరంబు యోగంబు దిక్క విఱియిం మిషాయము లే"దినుటయుఁ బ్రేతుం డై ఖాండి క్యుండును 'మహాశ్చ! యిన్నిమనశంబున విజ్ఞాత యోగశాస్త్రాధ్యుండ వీవు, నాకు నయ్యోగంబు సమస్తంబు విస్తరింప వలయు ననినది గేశిధ్వజంపు కృపాళుం డై "మహీపాలా! విను మెందేని సంస్థితుం డై ముని మఱి పునర్భవంబునకు రాక బ్రహ్మసాధర్మ్యంబు బొందు నట్టియోగంబు జెప్పిన సావధానుండ నై విను మని యిట్లనియె.

72

టీ. నిను = వినుము, జనేశ్వర = రాజా, లను = సదా, అస్సప్రప్త దహనం బయ్యున్ = అన్ని నాశనములందును, ననన్యతా = అన్యము లేనిది, యోగంబునన్ = సంపర్కము లేక, కలనాదగంబునన్ = ఘటనాదమునగు, ఉన్మిన్ = ఉండుట జేసి, తాన్ = ఉదకము, అతిశీతలంబయ్యున్ = మిగుల జల్లునై యుండియు, ఉడికి = కాగి, శబ్దోద్రేకాది ధర్మంబులన్ = సలసలయను శబ్దము పొంగు మొదలైన గుణములను, పొందునట్లు = ఆశ్రయించినట్లు, ఆత్మయన్ = శీవుండును, ప్రకృతి సంబంధంబునన్ = శరీరసంబంధముచేత, అహమ్మనాదిదూషితుండై = అహంకార ముమకారాదులచేత మలినందై, ప్రాకృతంబులగు ధర్మంబులం బొందున్ = ప్రకృత

తా. సకల జ్ఞానములయొక్క సారసారబంధమునకును మోక్షమునకును మనంబే కారణ మనియు, నామనము స్రక్ష్మవనాదివిషయముయొక్క ప్రవేశించే నేని బాధయును, విషయములయొడఁ బగులకుండేనేని యపవ్యాధియును బగుమోక్షం బును గలుగఁ జేయును.

సీ. విజ్ఞానమునఁ జేసి శ విషయాదివలన నె

న్దున మాహరించి బ్రహ్మాముఁ బరేశ్వర
జింతింపవలయు శ నిశ్చేయసుఖము; కట్లు
చింతింప నతఁడు తఱచింతకును
నాత్మ భావం బిచ్చు శ నాక్షకము వికా
రశ్చ సారముఁ దాఝునట్లు; యోగ
మన యమాదికవిషయంబైన యాశ్చర్య
యత్నంబున కధీన శ మైన సాత్త్వి

తే. కవుమనోగతి యెయ్యది శ గలఁ దాని
బ్రహ్మసంబంధినిఁగఁ జేయుఁ ప్రాప్తి సూచె;
యిట్టి వైశిష్ట్యధర్మ మెందేని గలుగు
నట్టి యోగంబు గలిగినయతఁడె యోగి.

74

టీ. విజ్ఞానమునఁజేసి=విశేషజ్ఞానముచేతను, విషయాదివలన = స్రక్ష్మవనాది విషయములు మొదలగునానివలన, నెదునము = మరస్సును, ఆహరించి = మరలించి, పరేశ్వర = పరమేశ్వరుఁడైన, బ్రహ్మాము = పరబ్రహ్మము, నిశ్చేయసుఖము = మోక్షమునకై, చింతింపవలయు = ధ్యానము సేయవలయును. అట్లు చింతింప = ఆలాగు ధ్యానము సేయఁగా, అతఁడు = ఆ బ్రహ్మము, తచ్చింతకును = ఆధ్యానము సేయు నానికి, ఆక్షరకము = ఆక్షరకమైనట్టి సూచంటుకాలు, వికారి = రూపాంతరముగల, ఆత్మ సారము = బ్రహ్మమును, తాఝునట్లు = ఆకర్షించునట్లు, ఆత్మ భావము = తనస్వరూపమును, ఇచ్చుకొ = పొందును, యోగ మన = యోగ మనఁగా, యమాదివిషయంబైన = సుమనియమాదివిషయకములైన, ఆత్మ ప్రయత్నంబునకు = జీవునియొక్క పృథవసాయము నకు, అధీనమైన = తగులైన, సాత్త్వి...గతి - సాత్త్వికపు = సత్త్వగుణప్రధానమైన, మనోగతి = మనోబుద్ధిసారము, ఎయ్యది గల = వివిధ కలహన, దారి = ఆమనో బుద్ధిసారమును, బ్రహ్మసంబంధినిఁగా = బ్రహ్మమును బొందినదానిగా, చేయుఁ ప్రాప్తి సూచె = చేయుఁ ప్రాప్తిమనుచుమీ, ఇట్టివైశిష్ట్యధర్మము = విశేషభావముగల ధర్మము, ఎందేని

గలదు=ఎక్కడఁ గలదో, అట్టియోగంబు గలిగినయతఁడేయోగి=అట్టియోగము గలవాడే యోగి.

తా. విశేషజ్ఞానముచేత విషయాదులకు హరించి బ్రహ్మసంధానము జేయువాని కాపరబ్రహ్మము సూదంటుకాయ వికారము గలయునుమును దనయందు గ్రహించినట్లు ఆత్మస్వరూపము నిచ్చు ననియు, యోగ మనఁగా యమనియమాది విషయకంబయిన తనప్రయత్నమున కధీనమైన సర్వగుణప్రధాన మగుమనోవ్యాపారమును బ్రహ్మసంబుధిఁగాజేయునట్టి ప్రాధీనుచుమీ యనియు, నిట్టివైశిష్ట్యధర్మ మొందుగలదో యడే యోగ హయోగము గలవాడే యోగి యనియు భావము.

వ. మఱియు బ్రహ్మచర్యుడు లగుయమంబు లేనును స్వాధ్యాయాదులగు నియమంబు లేనును నిష్కాముం డై యోగియగువాఁడు మనోనైర్మల్య సంపాదనకు నాచరింపవలయు నివి కామ్యంబు లైన విశిష్టఫలదంబులు నిష్కాములకు ముక్తిదంబు లగునట్టి యమనియమంబులు వదలక భద్రాసనాదులందు నొకటి నవలంబించి ప్రాణాభిధానం బగు పవనంబు సభ్యాసంబున వశంబు నేయవలయు నదియే ప్రాణాయామ మనంబును నట్టి ప్రాణాయామంబు సబీజాబీజ సంజ్ఞలం బరగు నదియే ప్రాణాపానంబుల మిథోనురోధంబుల సుభయ నిరోధంబున రేచకాదిత్రైవిధ్యంబులను బొందు మొదల నా చెప్పిన సబీజ సంజ్ఞలందు సంతృప్తిగాలయాపావలంబి యగుచుదియ సబీజం బితరం బబీజంబు మఱి శబ్దాదివిషయంబులం బ్రవణంబు లగు నింద్రియంబులం ద్రిప్పి మానసంబున కధీనంబులు నేయుట ప్రత్యాహారం బిట్టి ప్రత్యాహారంబు ముముక్షున కవశ్యకత్వంబు దీనివలన నతిచంచలంబు లగు నింద్రియంబులకు నాత్మవశ్యత గలుగు నొక గత వశ్యంబులు గాకుండిన నాయోగియోగ సాధకుఁడు గానేరండు ప్రాణాయామంబున బవనంబులు ప్రత్యాహారంబున నింద్రియంబులు వశంబు లైన పిమ్మట జిత్తంబు శుభాశ్రయఁబడనం దిడునది యనుటయు భాండికుఁ డిట్లనియె.

ఓ. పఠి=మఱియును, బ్రహ్మచర్యుడు. లగుయమంబు లేనును = బ్రహ్మచర్యము మొదలైన నియమంబులేదను, స్వాధ్యాయాదులగు నియమంబులేనును = పేదపారాయణము మొదలైన నియమంబులేదను, యోగియగువాఁడు, నిష్కాముండై = కోరికలేని

వాడై, మనోవైర్ల్యసంపాదనకు = మనశ్శుద్ధిని సంపాదించుటకొరకు, ఆచరింప
 పలయు = ఆచరింపవలయును, ఇతి = ఇయమనియమములు, కాన్యుబులైన = శారీరక
 వేతన జేయబడినయెడ, విశిష్టఫలదాములు = సకల ఫలప్రదములు, నిష్కాములకు =
 శారీరకలేనివారలకు, ముక్తిదాములు = మోక్షమిచ్చునగు యగును, జీర్ణయమనియ
 ములు, వపలక = విపలక, భ్రాసనానులయగు = భ్రాసనసాసనశీషముల
 యగు, ఒకటి నవలదివి = ఒకటి నాన్యమును, ప్రాణాభ్యాసం బగు = ప్రాణమను
 పేరుగల, వసనాబు = వాసనపును, అభ్యాసంబున = వశాబుసేయవలయునై =
 వాడుకచేత వశముచేసవలయును, అనియె ప్రాణాయామ సంబంధం, జీర్ణప్రాణ
 యామంబు, నవీజానీకసంఖ్యల బరం = నవీజప్రాణాయామం బవీజప్రాణాయా
 మం బని నామవ్యయము చేత నొప్పును, అయి = ఆ ప్రాణాయామము, ప్రాణాపా
 నంబులు = ప్రాణాపానములకు చెందు వాసనపులయొక్క, మిశ్ర = మిశ్రము, అను
 ప్రోధమునై = మనముచేయును, ఉభయనిరోధక బంధం = అనియె రుద్రపుటచేయు,
 రేవకాది ప్రవిష్కృతములు = రేవక భూతక భృతకంబులయెడి త్రివిష్కృతమును,
 పాంసం = పాంసంను, మొదల వాచెప్పి = అందు నే జేయున. సకామికసంఖ్య
 లును = సకామికసామములయగును, అంశ = అంశము, భూతరూపములందును
 నదియ = భూతలస్వరూపము నాన్యమునందును, సనిజంబు = సనిజప్రాణాయామంబు,
 ఇతరంబు = నూన్యభ్యసంపాదనంబు యునగును, విశామ = విశామప్రాణాయామంబు,
 మఱిశబ్దాదివిషయములకు = శబ్ద స్వరూపములకు గుంభాములను విషయములందు,
 ప్రాణాంబులకు = పృథక్పాతనైట్టి, ఇంద్రియములకు = శ్రోత్ర, ఘ్రో, చక్షుః, జిహ్వ,
 స్పృశాంబు లనునందేంద్రియములకు, త్రిప్పి = మరలించి, సానసాన కథినంబులు
 సేయుట = మనమునకు వశమునీకేట, ప్రత్యాహరణము, అజ్ఞాప్రత్యాహరణము, ముము
 త్యనకు = మోక్షేచ్ఛగలవానికి, అవత్యక్త దృష్ట్యాంబు = దృష్టచేయదగినది, శివీవలన =
 సప్రత్యాహరణాయామవలన, అచలనంబులు = మిగలజంబులైన. ఇంద్రియం
 బులకు = పంచేంద్రియములకు, అపవశ్యతగలంబు = అపవశ్యతగలంబులు, ఇవి =
 ప్రాణాజేంద్రియములు. కనకం = మంచుకా, పశ్యంబులు కామండిన = పశ్యవర్తిలు
 అనియెనని, ఆయోగి = ఆయోగపురుషుడు, యోగసాధనంబు = సాధనంబు =
 యోగము సాధించునందుగాను, ప్రాణాయామంబునకు = ప్రాణాయామముచేయు,
 పవనంబులు = వాయువులు, ప్రత్యాహరణంబునకు = ప్రత్యాహరణమునీకే, ఇంద్రియం
 బులు = శ్రోత్రాదులు, పశంబులైన = అధీనములైన, విష్కటం = విష్కట, చిత్తంబు =
 మనమును, శుభాశ్రయంబునందు = శుభాధార మగువర్తమానమును, ఇడువది =

పొందింపవలయును, అనుటయున్ = ఆనఁగా, ఖాడిన్యందు, ఇట్లనియెన్ = ముందు చెప్పచున్నాఁడు.

తా. బ్రహ్మచర్యము మొదలగు యమము లైదును, స్వాధ్యాయము మొదలగు నియమము లైదును జిత్రశుద్ధిగోఱ కనుష్ఠింపవలయును. ఇవి గోరికచేతఁ జేసిన పక్షమున విశేషఫలముల నిచ్చును. కోరిక లేక గేసినయెడ మోక్ష మబ్బును. భద్ర ముక్తపన్న సిద్ధ వీర ముక్త పన్న మును నివి మొదలగు నాసనములలో నొకటి నవలంబించి వాయువును రేచక పూరక కుంభకాభ్యాసముచేత పశుపతుచుకొనవలయును. ఇట్లు ప్రాణవాయువును పశోఽఱిచుకొనుటయే పాగోయాయ మనగాఁదురు. అది సనీజా బనీజం బని ద్వివిధంబు. కన్య స్పర్శ సూత్రంబున గుంధము లను పంచవిషయములను బోవు త్రితత్వకన్య త్సృజ్యస్త్రాణియు లనుపంచేంద్రియాబుల మరలఁచుకొనుట ప్రత్యాహారంబు. ఇది ముముక్షువు కవశ్యంబు చేయవలసినది. ఇట్లొనరింప గొల్పి నములు మనస్సున కధీనము లగును. కిమ్మట శుద్ధంబగుచిత్తమును పరబ్రహ్మమందు జేర్పవలయును.

క. మనఃసంబంధ కైది శుభాశ్రయ,
మనః! యెఱింగింపు, మఱి సమస్తాధారం
బనఁ జను యద్యస్తువు? య
త్తునన మశేషోరుదుగభిరమండలిఁ జెఱుచున్?

76

టీ. అనఁడు = పరిశుద్ధుఁడా, మనమునకున్ = మనస్సునకు, ఎద్ది=ఏవస్తువు, శుభాశ్రయము = శుభమైనస్థానము, మఱి = మఱియును, సమస్తాధారంబు = సకలమును ధరించునది, అనన్ = అనునటులు, యద్యస్తువు = ఏవస్తువు, చతున్ = చిహ్నము, యన్తనము = ఏదేవుని చిహ్నము, అశే...లిన్ - అశేష = సకలమైనట్టియు, ఉరు = విస్తారమయిన, దుగభిరమండలిన్ = గోకసమూహములను, చెఱుచున్ = నష్టముఁ జేయునో, ఎఱింగింపుము = తెలుపుము.

తా. మానసంబున కేది శుభ మైనస్థానము, సకలాధారంబగు చతువేది, ఏదేవుని మననము సకల దుగభి సమూహంబులం బోగొట్టునో, పరిశుద్ధుండ పగు నోయి శేరి ధ్వజుఁడా! యెఱింగింపు మని పలికెను.

తే. అనినఁ గేరిధ్వజుఁడు వాని క కనియె, 'బ్రహ్మ
మాశ్రయంబు మనంబున; క కదియ పరము
సపరము సనంగం బొలుచు, నం క చపక మనగ
మూర్తము, పరం బనంగ సమూర్త మనఁడు!

77

టీ. అనినా = ఇట్లనగా, కేశిధ్వజాండు = జనకుండు, వాని కనియో = అఖాండి కృష్ణకు జెప్పెను, అనఘా = పరిశుద్ధుండవగు నోయిరాజా, మనంబునకు = చిత్తంబు నకు, బ్రహ్మము = పరబ్రహ్మము, ఆశ్రయంబు = స్థానము, అదియ = ఆపరబ్రహ్మమే, పరమనా = పరమనియు, అపరమనా = పరమనియు, అనానా = అనునటులు, పాలు చుక = బిప్పురు, అందు = ఆరెంటియందు, అపరమనానా, మూర్తము, అనగా రూప ముకలది, పరంబనానా, అమూర్తము, అనగా రూపము గాకుండునది.

తా. అట్లనగా కేశిధ్వజాండు పరబ్రహ్మమే చిత్తమునకు నాశ్రయం బనియు, నా పరబ్రహ్మము పరాపరభేదంబుల జెంది యుండు ననియు, నపర మనగా రూప పశ్చదార్థ మనియు, పర మనగా అమూర్తమనియు నాఖాండిమృతకం జెప్పెను.

మ. మును నాచెప్పిన రెంటిలో బర మనానాముక్తాత్మ; దూరం బుపా సరం గావింప నమూర్త; మింక పరసంజ్ఞం, బబ్బగ ర్భాది బ ధ్ధనికాయం బది మూర్త మైనను బరీత్యాజ్యంబు శశ్వత్త్రిభా వనలం గూడుట నారురుక్షున కసేవ్యం బీద్యయంబు న్నదన్. 78

టీ. మును = ముందు. నాచెప్పిన = నా జెప్పినట్టి, రెంటిలో = ద్వయములలో, పరమనా = పరమనగా, ముక్తాత్మ = విముక్తుడైన బ్రహ్మము, అమూర్తము = ఆకారము లేనిది, గనుక, ఉపాసన గానింపక = గ్యానముచేయుటకు, దూరంబు = శక్యము గాదు, ఇంక = ఇంకను, అపరసంజ్ఞంబు = అపరమమనముకలది, అబ్బగ ర్భాది = బ్రహ్మమొద లగు, బద్ధనికాయంబు = బద్ధజీవుల నికాయము, అది = ఆయపరము, మూర్తమైనను = రూపపై నున్నను, శశ్వత్ = మాటిమాటికిని, త్రిభావనల = భావనాశ్రయముతోడను, గూడుట = కూడియుండుటచేత, పరిత్యాజ్యంబు = నేమింపదగినదికాదు, ఆరురుక్షు నకు = సాధకునికి, తుద = కడపట, బీద్యయంబు = ఈపరాపరములు రెండును, అసేవ్యంబు = విడువదగినది.

తా. పూర్వము నాచేతర జెప్పబడిన పరాపరములలో బరము నిరకారము గాన ముముక్షువు లగుజీవుల రూపసనాశక్య మనియు, నపర మనుసంజ్ఞ గల చతు ర్ముఖాది బద్ధజీవ సంఘరూపము సాకారమైనను భావనాశ్రయవిశిష్ట మగుటజేసి పరిత్యాజ్య మనియు, నారురుక్షున శరీరత్యాగకాలమందు నీరెండువిధము లుపాస నకు దగినవి కావనియు చాత్పూర్వము.

వ. ఆభావనాశ్రయం బెద్ది యనిన జెప్పిన బ్రహ్మభావనయు గర్త భావనయు బ్రహ్మకర్తృభయభావనయు నందు బ్రహ్మభావనాయు అము క—13

తులు సనంధనాదులు, దేవాది స్థావరావతు లగుప్రాణు లందఱు కర్మభావనాభావకులు, హిరణ్యగర్భాదు లుభయభావనావతు, లీ మూఁడు తెఱఁగులవారు భావనాత్రయాన్వితులు గావున నీత్రివి ధాత్తక రూపంబు సేవ్యంబు, ససంపదాదులును బ్రాగ్భక్తివ్వా కల్పంబుల సంపరించుట భావనాబద్ధమై; యిష్టావనాత్తకం బగు విశ్వంబు సాస్థితీకి ననధి; దేవమనుష్యాది విశేషజ్ఞాన కర్మంబులు ఊఁగించుటయ; యత్తి విశ్వంబై యోఁడు హిరణ్యగర్భాదులకంటె నవ్యంబు పరాఖ్యం; చిది ముక్తిరూపం బమూర్తంబై యుండు నని మొదల సూచించితిం గదా; తదాకారంబుఁ దేటకఱచెన; పూర్వోక్త దేవాది భేదహితంబై తద్భేదరాహిత్యంబున నిట్టి దట్టి యని వదించుటకు గోచరంబుగాక యవతయాది రహితంబును సచ్చిజ్ఞవాచ్యంబును నాత్మసంవేద్యంబును నై జ్ఞానైకనిరూపణీయం బగుచు జ్ఞానశస్తి వాచ్యంబునం దానయై బ్రహ్మశక్తిం బగుట బ్రహ్మ సంజ్ఞయందు గాంచి యొప్పు; పక్ష భావనాత్రయాత్తక విశ్వవైలక్షణ్యంబై లక్షణంబుగాఁ గల యీరూపం బభ్యస్యమాన యోగుం డగుయోగికిఁ జూతంప నశక్యంబు. చూత యపరం బని చెప్పంబడిన హిరణ్యగర్భంబు వాంఛించుచు ప్రజాతులు పరు త్తులు వసువులు రుద్రులు ఆదిత్యులు తాంకంబులు గ్రహంబులు గంధర్వ యక్ష కర్తవీ దైత్యాది సమస్త దేవయోనులు మనుష్యులు పశువులు అద్రులు సమస్తంబులు ద్రుమంబులు వౌషిణు సేవక ద్విపాద బహుపాదాపకంబు లగు నితర భూతంబులుం దదు త్పత్తి హేతువులునుగా విలసిల్లునట్టి ప్రధానాదివిశేషాంత చేతనా చేతనాత్తక ప్రపంచభావం బగు స్థూలరూపం *బుక్తాంత యోగు నకుఁ జూతంప శక్యంబు. శక్యమేనియఁ దదభ్యాసనాత్రయాత్తకం బగుట, నశుభాశ్రయంబు గావున ముక్తిసాధనంబుగా నీ చ్యోబహివ సకల ప్రపంచంబును విష్వశక్తి సమర్పితంబై యతనికి శరీరంబునై యుండు నట్టి విష్ణుశక్తులు మొదల నోజెప్పిన పరాపరాఖ్యలను దద తిరిక్తయగు కర్మాఖ్యనుం ద్రివిధములై గూండు నందుఁ గర్మాఖ్యశక్తి

చేత వేష్టితయై యపరాఖ్య యగు తే త్రజ్జశక్తి జన్మ జరామరణా
ద్యనేక సంసారతాపంబు లనుభవించుచు దత్తతత్కర్మానుగుణ శరీ
రంబు లెత్తి విజ్ఞాన తారతమ్యంబుల నొందు దత్ప్రకారం బాక
ర్నిపుము. 79

టీ. ఆభావనాశ్రయం బెద్ది యనిన=ఆభావనాశ్రయం బే యనిన, చెప్పెదన్=
వచించెదను. ప్రహ్లాదభావనయు కర్మభావనయు, ప్రహ్లాదోభయ భావనయు నని
మూడు ప్రకారములు. అందున్ = ఆమూటియందు, సంపదనామలు = సంపదనుడు
మొదలగు మహామోగు లెల్లను, ప్రహ్లాదనామాయాతులు, దేవాదిష్టాపరావరులగు=దేవ
తలు మొదలు పర్వతపాహణములుతుదగాగల, స్త్రాణు లుపలు = జీవులందఱును,
కర్మభావనాభావములు = కర్మభావనాశ్రయములు, హిరణ్యగర్భాదులు, ఉభయభావనా
వరులు = కర్మప్రహ్లాదభయభావనావరులు, ఈమూడు తెలుగులవారు =
ఈమూడు విధులులవారు, భావనాశ్రయార్థులు = త్రిభావనలతో గూడి
యున్నవారు, కావునన్ = అట్లొటలన, ఈత్రివిధాత్మకరూపంబు = మూడువిధంబు
లగురూపంబులు, అనేకంబు = నేనుచింతించినకావు, సంపదనాదులు = సంపదనుడు
మొదలగువారును, ప్రాబ్రహ్మ కర్మములు = మునుపటి ప్రహ్లాదములయందు
సంచరించుటన్ = జన్మము లెత్తుటనగును, భావనాబద్ధులు = ప్రహ్లాదభావనచేత
బద్ధులైనవారు, ఈ భావనాత్మకం బగు = భావనాస్వరూపమైన, విశ్వంబు = జగత్తు
యొక్క, స్థితికిన్ = ఉనికికి, అవని = మర్యాద, దేవమరుష్యాది = దేవతలుమరుషులు
మొదలగు, విశేష = కానాదిధర్మచరముయొక్క, జ్ఞానకర్తంబులు, తీరించుట =
నష్టనూట, ఇట్టి = ఈవృత్తంబైనట్టి, విశ్వంబై = జగత్తై, తోచు = కరుపించునట్టి,
హిరణ్యగర్భాదులకంటెన్ = చతుర్విధానకంటెను, అన్యంబు = ఇతరమైనది.
పరాఖ్యంబు = పర మనుషేమ గలది, అని, ముత్తరూపంబు = రూపము
లేనిది, ఆమూర్తయైయుండునని, మొదల = తొలుతనే, గూచించితిగదా = భావము
నేసితిగదా, రదాకారంబున్ తేటపఱచెదన్ = స్వరూపంబు చాపెన, పూర్వో
క్తంబై - పూర్వోక్త = మున్ను చెప్పఁబడిన, దేవాని భేదరూపంబై = దేవాది
భేదంబులు లేనిదై, తద్భేద రూపిత్యమునన్ = ఆభేదము లేకపోవుటచేత, ఇట్టిదట్టిదని
వచించుటమన్ = ఈవృత్తంబు తాదృశం బని పలుకుటకు, గోచరంబుగాక=విషయము
గాక, అపక్షయాది రహితంబును, అపక్షయ = నాశము, అని = మొదలగు విచారము
లచే, రహితంబు=విడువఁబడినది, సచ్చబ్రహ్మచ్యంబు - సత్=సత్తును, శబ్ద = శబ్దముచే,
వాచ్యంబు = చెప్పఁబడినది, అత్త సంపేద్యంబును - అత్త = జీవునిచేత, సంపేద్యంబు =

తెలియదగినదియు, జ్ఞానైకనిరూపణీయులు = జ్ఞానముచేతనే నిరూపించదగినదియును, అగుచుకొ, జ్ఞానశబ్దవాచ్యులు = జ్ఞాన మనుశబ్దముచే జెప్పదగినదియును, తానయై, ప్రస్తుతకృతులకు = ప్రస్తుతనిరూపణకుటచేయు. ప్రస్తుతసంజ్ఞాయుక్త = ప్రస్తుతమనునట్టి నామమును, కాంచిపొంది, విప్లవ = విప్లవము, మఱి, భావనా... బె - భావనానాశ్రయత్వం = త్రిభావనాస్వరూపమైన, నిత్య = జగత్తుకుంటె, పైలక్షణ్యంబై = వేఱగుంటె, లక్షణంబుగాగల = చిహ్నము గాగల, ఈ చిహ్నము = ఇట్టి రూపము, ఆభ్యస్యమానయోగుడగు = అభ్యసింపబడు యోగముగల, యోగియై = యోగముతునికె, చింతింప గతకర్మము = పునరాభవము చేయ గతకర్మము గాదు, మనోయవరం బని చెప్పబడిన, హిరణ్యగర్భుండు = చతుర్ముఖుండు, వానపుండు = ఇంద్రుండును, మొదలునాశ్రయించును = వివాదాదీతరహితములును, శదుత్పత్తి హేతువులుగాక = ఆధుతాని జన్మములకు గారణంబులుగా, విలసిల్లునట్టి = విప్లవచుత్పత్తి, ప్రధానాది విశేషార్థ = ప్రధానము మొదలు పుట్టివిశేషములు కలుగగల, సోపనాచేతనాత్మ = జ్ఞానానాగజీవావమైన, ప్రపంచసంబంధము = ప్రపంచభావము కలయుట్టి, స్థూలకామంబు, ఉపస్థానతయోగమునకు = యోగమును కలుపుమియోగిని, ఈ వివాదశక్యంబు = భావనాస్వరూపము, శక్యమనియు = భావనాస్వరూపమైయు, ఈ = ఇ, భావనానాశ్రయత్వంబునకు = భావనానాశ్రయ స్వరూపము చేత, శుభానాశ్రయంబు = శుభానాశ్రయముగాదు, కావున = కాన, ముక్తిసాధనంబుగాదు = మోక్షసాధనంబుగాదు, ఈజెప్పబడినసకల ప్రపంచంబును, విష్ణుసమన్వితంబై, అత్యంత = అత్యంతము, శరీరంబు నైయుండుకొ, అట్టి విష్ణుశక్తులు = విష్ణుసామర్థ్యములు, మొదలనేజెప్పిన = తొలగిన నాచేజెప్పబడిన, పరాపరాఖ్యలను = పర అపర లను నామములచేయు, పరితీర్చయగు = వానికివేదన, కర్తాఖ్యము = కర్త శక్తియనునట్లుగా, త్రివిధమలైయుండును, అందుకొ = వానియందు, కర్తాఖ్యశక్తిచే వేష్టించుకర్తమును పేరుగలశక్తిచేసె జూట్టబడినదై, ఆపరాఖ్యయగు = పరమను పేరుగల, తేత్రజ శక్తి = పురుషశక్తి, జన్మ... లన్ - జన్మజరామరణాది = జననము ముదిమి చచ్చుట మొదలగు, అనేక సంసారతాపంబులకొ = బహువిధములగు, సంసారమువలని పేదనలను, ఆచుభవించుకొ, తత్క... లు - తత్కర్మ = ఆచూకర్మలను, అనుగూఢ = సరియైనట్టి, శరీరంబులు = దేహములు, ఎత్తి = పొంది, విజ్ఞానతారతమ్యంబులకొ = విశేష జ్ఞానంబులయొక్క వాసులను, పొందుకొ = చెందును, తత్ప్రకారంబు = తత్ప్రకారము, ఆకర్ణియము = వినుము.

సీ. ఉండు నస్త్రాణులం శ దొక్కించు కాశక్తి ;

స్థావరశ్రేణి ద శ జ్ఞాతికంటె ;

నెట్టి రోకటిబండ శ జెట్టి మద్దిండి ము
 న్నగు సరిసృపములం శ దంతకంటె ;
 భగముల పుటి వాని శ కంటె మృగావలి
 యందు సూహింపంగ శ నంతకంటె,
 దంతి గోముఖ పశు శ తతి నంతకంటె మా
 స్త్యకపింబకములయం శ పింతకంటె,
 తే. యక్ష గంధర్వ నాగాళి శ నంతకంటె,
 నంతకంటె నిలింపులం, శ దంతకంటె
 హరిహరయనియందు, దక్షుసం శ పింతకంటె,
 నాద్యుడు హిరణ్యగర్భునం శ దంతకంటె.

80

౧. ఆశక్తి = ఆశక్తి శక్తి, ప్రాణలండు = ప్రాణరహిష్టజాలమందు,
 పిక్కుచు = పిండుచు, కొండు = కొండుచు, అంతకంటె = ప్రాణరహిత వస్తు
 జాలికంగు, స్థావరప్రాణి = స్థావరవస్తువులగు పర్వతపుష్పంబు లయందు, ద్విగుణం
 బగు నుండుచు, (అవద్యమునం గుండుచుండున స్థావరప్రాణిశబ్దము మొదలు
 హిరణ్యగర్భశబ్దమువఱకు యథార్థమంబుగా నిర్వచ్యబద్ధవాచ్యంబు లగు భూతముల
 యందు నొకదానినొక నొకదానియం దుండునట్టి ద్విగుణంబు హెచ్చుగా నుండు
 నని యూహింపవలయు), జ్ఞాతకంటె = ఆస్థావరజాతికంటెను, పల్లలు, రోకటి
 బండలు, జెట్టిపాతులు, మద్దిండి = మున్నుదినునట్టికణదురు, మున్నగు = మొదలయిన,
 సరిసృపములందు = సర్పములందును, అంతకంటె, భగముల = పశులందు,
 పుటికంటె, మృగావలి = మృగసమూహమందు, సూహించు = గ్రహించుగా,
 అంతకంటె, దంతి...న్ - దంతి = పినుగు, గో = ఆవు, ముఖ = మొదలగు, పశు
 తతి = పశుసంఘమందును. అంతకంటె, మస్త్య...దు = మస్త్య = మను
 ప్యసంబంధమైన, పింబకములయందు = గుంపులయందును, అంతకంటె, యక్ష
 గంధర్వనాగాళి = యక్షులయందును, అంతకంటె, నిలింపులందు = దేవతల
 యందు, అంతకంటె, హరిహరయనియందు = దేవేంద్రునియందు, అంతకంటె,
 దక్షునియందును, అంతకంటె, ఆద్యుడు = మొదలివాడైన, హిరణ్యగర్భునందు =
 చతుర్ముఖునియందు, శ్త్యకశక్తి యుండును.

ఆ. ఇట్టియాచకోటు శ లెల్ల నవ్విష్టుని
 తనుచయంబు సుమ్మ శ ధరణినాథ !

యతః ఉచిత్యశక్తిః నఖలభూతముల నా

కసమువోలె నిండి యెరుగు గాన.

81

టీ. ధరణినాథా = రాజా! ఆతడు = ఆదేవుడు, అచిత్యశక్తిః = చింతింప నశక్యమైన సామర్థ్యముచేత, అఖలభూతములన్ = సకలభూతములయందును, ఆకసము వోలెన్ = ఆకాశముంబులె, నిండి = సుపూర్ణుడై, ఎరుగుగానన్ = ఒప్పుచుగాన, ఇట్టిమహాత్ములెల్ల = విచిత్ర శక్తి సహకృతులన్నియును, ఉచిత్యశక్తిః = ఆదేవుని యొక్క, తుల్యమగునునము = సమానమానమునుమీ.

రా. ఓ ధరణినాథా! ఆవిష్టా ఉచిత్యమేయా బగు నిజసామర్థ్యముచేత నిఖల భూతములయందు దాకాశవహుడై నిండి ప్రవేశించుచుండును గాన సుపూర్ణులగు నేతాదృశరూప సహస్రరూప ఆదేవుని శరీర పూజించులు చుమీ! యని కేశిధ్వజుడు పలికెను.

సీ. మున్నెన్నిసపరాఖ్యి మునకు ద్వితీయమై

విష్ణుసంజ్ఞ గను నుర్వితలేశ

యోగిహృద్ధ్యయమై యెప్పు సమూర్తరూ

పం బొందు; సత్సంజ్ఞ ప్రజ్ఞకోటి

దాని వచించు; నేతద్రూపమే సమస్త

శక్తుల కెల్ల నాశ్రయత నొంది

ప్రాగుక్త విశ్వరూపవిలక్షణతః గాంచి

కల్యాణ గుణభూతి య గరిమఁ దనరి

తే. యతిమహత్త్వంబుచే వెల్లునట్టి శక్తి

నలరు బ్రహ్మంబు దేవతీర్యజ్ఞనుష్య

నామచేష్టావదవతరణముల నాత్మ

లీల జగదుపకృతికి గల్పించుచుండు.

82

టీ. ఉర్వితలేశ = రాజా! మున్నెన్నిస పరాఖ్యమునకున్ = మునుపు చెప్పినట్లు మనియెడు పేరుగల బ్రహ్మమునకు, ద్వితీయమై = రెండవదియై, యోగిహృద్ధ్యయమై = యోగిచిత్తములచేత ధ్యానము చేయఁబడియై, ఒప్పు...బు - ఒప్పు = ఒప్పుచున్న, అమూర్తరూపంబు = మూర్తభిన్నరూపంబు, ఒందు = ఒకటి, విష్ణుసంజ్ఞ = విష్ణువసు పేరును, కనున్ = పొందును. ప్రజ్ఞకోటి = పండితసమూహము, ని. 'ధీరో మనీషీ జ్ఞః

ప్రాజ్ఞ సన్మోహన స్పృహ కవి' యని యమరము. ఓనెక్ = ఆనాచమును, సప్రసాజ్ఞక్ = సప్రసాదముచేత, పనియెక్ = పనియె. పాద్రావను = పాద్రావము, సమస్తకృతల క్లెక్ = నానావిధమైన నామకృములు, ఆగ్రయకే = స్థానముగుటను, బిది = పారి, ప్రాగు...క్ - ప్రాగు = పనిచేయుటను, విశ్వరూప = జగద్రూపమునాటి, విలక్షణ = పరివర్తమును, కాపి = కని, కల్యాణగుణభూతి = కల్యాణగుణ సమర్థియొక్క, సెలవక్ = కల్యాణమునకు, పనిచేసి, అతిమహాత్మ్యముచేక్ = అత్యంత మహాత్మ్యమును, కెల్లెక్ = ప్రకాశించును, అట్టి, శక్తిక్ = సామర్థ్యమును, అలలు...లు = విభవనటి, ప్రహుగు = పరప్రహును, దేవ...లక్ = దేవదేవతలందును, తిర్యక్ = మర్యాదా కర్తవ్యములయందు, మరుమ్య = మరుమ్యులందును, నామపద్యక్ = సామాన్యమునకు, ముస్సరూక్ = ముస్సరూకులందును, కృష్ణాక్ = నానుములందును, లీలక్ = లీలానమనమును, బి...లక్ = బి...లకును, పనియెక్ = పనియెచుచుండుచు.

తా. ఓముగ్గానా యమమహా ! మున్ను నే జెప్పిన పరబ్రహ్మ మనయెడలబ్రహ్మ
మననం చాడవలదుం యెగుల వత్త వరయెడలగల దైవ మూర్త్యిన్నను పం బొక్కటి
విష్ణు పునామములు బోలుచున్న పురియల, బడితు లట్టిం ముబులు పక్షులు
సంభవే పు పుండుమన్నా చనియెలు, సేవ పురి నానావిధసామర్థ్యముల రాత్రయలకు
బొంది పూర్వము పెప్పబుడిన బగద్రుమమహాంబు లలయ్యముం గాంచి కల్యాణ
గుణ సామర్థ్యముల నొప్పి యలక ప మూర్త్యము గరిగి ప్రకాశించుచున్న
సామర్థ్యముచేత నొప్పులు. " ట్టి కరబ్రహ్మమే నిజవిలాసముచేత వేదవ్యాజ్యము
పుష్కలయొక్క నామములు న్యూసారములుగా గలరామకృష్ణాద్వైతవిమలము లాకాశ
కారిమనకొ పరబ్రహ్మమనెను.

అ. కర్మభూ క్షకొజ్జకుఁ గ నా ద్వి త్తైః;

యితఁడు సరిలజాతూరిలందుఁ బుట్టు;

ముట్టినట్టి యెత్తిని ర భూరిచష్టితము ల

వ్యాహతములు రావఁజూచివలెన.

33

టీ. ఇట్టిశబ్దాల - ఇట్టి, తల్ = ఆదేవునియొక్క, లీల = విలాసక్రియ, కర్తృభూతి
 గొఱుగు గాదు = కర్తృవస్తుభవముగొఱుగు గాదు, అరచుడు = ఆవిష్టవేపుడు, వల
 కాకులందఁక = స్వేచ్ఛనువ్యతిరేకగాది నమస్తాకాతులయందను, పుట్టుకొ = జన్మము

నొందును. పుట్టినట్టి=జనియించిన, అతని = ఆదేవునియొక్క, భూరిచేష్టిశములు=అధికములైన వ్యాపారములు, రావణాదివలన = రావణుండు మొదలగు దుష్టులవలన, అవ్యాహతములు = భగ్నుములు గావించిన నశక్యములు.

తా. ఆవిష్టుదేవునియొక్క విరాసక్రియ స్వకీయ కర్తృయభవము హితముగా జనియ, నాచండ, తిగ్మాది నిజల జాతులయందు పుట్టినను నీని వ్యాపార విస్తారములు దుష్టులగు రావణాదులవలన భగ్నుములు గావించిన సహధ్యుంబు లనియును తా.

వ. ఆట్టి పరమేశ్వరునకు బర్హనులక్తాది రూపంబు లనేకంబులు గలిగిన ముముక్షునకు జ్ఞానస్థితికి బ్రహ్మహవిభవాదిరూపంబులే చింతనీయంబులు; ప్రజ్వలితశిఖుం డగువనసఖుండు నీరస నికుంజంబు నెట్లు ఏహించు నట్లు చిత్తసుం డగునవిష్టుండు యోగిజనంబుల సకల కీర్తిపంబులు నిర్దహించు గావున సకలశక్త్యాశ్రయుండైన యప్పురమాత్మనియందుఁ జిత్తంబు నిల్పుట విరుద్ధ యగు ధారణ యనంబడు; సర్వసంగంబునఁ జలాత్మకం బగుచిత్తంబునకుఁ ద్రిభావభావనాతీతుం డగునదేవుండు శుభాశ్రయుండై ముక్తికరుం డగు; నేతన్వ్యతిరక్తు లగుప్రక్షాదిదేవతలు కర్మయోను లగుట సశుద్ధులు గావునఁ జిత్తంబున కలంబనీయములు గారు; మఱి నీరవలంబ ధ్యానంబు పొందుపడదు గావున, ధారణాధ్యాన విషయంబై శుద్ధంబగు స్థూలరూపాంతరం బయ్యనంతునకుం గలదా, దానిసవిస్తరంబు గాఁ జెప్పెద నాకర్ణింపుము. 84

టీ. ఆట్టిపరమేశ్వరునకు, బహు, ముక్త, ఆది = మొదలైన రూపములు, అనేకములు గలిగిన = పద్మములగలిగియుండినను, ముముక్షునకు = సాధననీతి, జ్ఞానస్థితి = జ్ఞానము నిర్దించుటహితము, పరి...లే - పర = ప్రేమతోపాటుండైన పరమానుదేవుడు, బ్రహ్మహ = సంకర్షణ ప్రద్యుమ్నసిరుద్ధులు, విభావ = రామకృష్ణగర్భవతారంబులు, ఆది = మొదలగు, గూఢంబులే = స్వగూఢములే, సకలనియంబులు = ధ్యానవిషయంబులు, చిత్తసుండు = మనంబున నిల్చినట్టి, విష్టుండు = విష్టువు, ప్రజ్వలిత శిఖుండు = మిగల ముండుచున్న జ్వాలలుగల, పునసఖుండు = అగ్ని, నీరసనికుంజంబు = ఎండినపొదను, ఎట్లుదహించు = వివిధంబుగఁ గాల్చునో, అట్లు = ఆవిధంబుగ, యోగి...లు - యోగిజనంబుల = యోగులయొక్క, సకల కీర్తిపంబులు = సమస్త పాపములను, నిర్దహించు = కాల్చును, గావున = కాన, సులశక్త్యాశ్రయుండైన = సమస్త సామర్థ్యముల

కాధారమైన, అప్పురమాత్మనియందుకొ, చిత్తంబు సిలుపుట = మనం బుంచుట, విశుద్ధ
యగు ధారణ యనంబడు, సర్వసంగంబునకొ = సిఖిలపస్త్రసంబంధములచేత, చలాత్మకం
గుచిత్తంబునకుకొ = చంచలరూప మైనమనంబునకు, త్రిభావ...డు-త్రిభావ = మూడు
భావములుగల, భావనా = భావనముగను, తీతం డగు = వెలిగా నున్నట్టి, అజ్ఞేవుండు,
శుభాశ్రయంబుకొ = శుభస్థానమై, ముక్తికరుడగు = మోక్షమునిచ్చువా డగును, ఏకతద్యధి
తిరిక్తులగు = కవిష్టనకుభిన్నులైన, బ్రహ్మాదిదేవతలు = చతుర్బ్రహ్మంబు మొదలగు నిలం
పులు, కర్తయోగులకొకొ = కర్తవ్యకారణంబుగాగలవారికి, శాంతిచేత, ఆశుద్ధులు =
యోగ్యుల మరలనులకు, పాపము, పుష్కలంబునకొ = పుష్కలంబునకొనెడివారికి, మనస్సున
కాశ్రయముగలవారికి, మూలముగను, సర్వ... = సర్వసంబంధములచేత, ఆధారములేని,
స్థిరంబు, పొందకడకొకొకొ = పొందకడకొనెడివారికి, భారణాధ్యానవిషయంబై = భార
ణాధ్యానవిషయము గోచరించు, స్థిరము = నిర్విచలము, స్థిరరూపాంతరంబు = మఱి
యొకస్థూలము పడక, అయ్యి, తునకొ = ఆపరబ్రహ్మమునను, కలదు = ఉన్నది. దాని
సంస్తరంబులకొకొకొనెడివారికి నాకర్మము.

సీ. శరదందుచకచక్రస్థయశిత్ప్రసన్నాస్యై,
దొడ్డకంఠిక్షోభోయివాని,
నతకమ్రగల్గభోగభోగపాలాఘ్య,
మకరాంకరత్నకర్ణికలవాని,
గాంబవోద్యచ్ఛ్రీవిడంబిచ్చత్తశిరోధి,
సిరిపాల్పుమచ్చపేరురమువాని,
నతనాభియుతవళిత్రితయశాతోదరు,
జానులంబిచతుర్భుజములవాని,

తే. గరివరకరోరురుచిరజగః*ఘరమణీయు,
సమతబొందినపదవల్లవములవాని,
హైమవసను, గిరిటహారాంగదాది
కలితు, శంఖరథాంగాదులలరువాని.

85

టీ. శర...స్యై - శరదందు = శరత్కాలచంద్రునియొక్క, చకచక = భాశ
భాగముయొక్క, స్థయ = గర్వమును, జిల్ = గెలిచినట్టి, ప్రసన్న = ప్రసాదముగల,
ఆస్యై = ముఖముగలవానిని, దొడ్డ...నికొ-దొడ్డ = గొప్పలైన, కంఠిక్షోభ = ఎఱ్ఱదామర
లపంజీ, కర్ణోయివానికొ = కేత్రయగళముగలవానిని, అతి...ధ్యై - అతికమ్ర = మిగు

ల గమనీయమైన, గడ్డ = పెక్కిళ్ల యొక్క, ఛోగ = ప్రదేశమున, ఆభోగ = వాగ్భాగం, ఫాల = నొసటిచేత, ఆధ్యక్ష = సామంతుడైనవానిని, మర...సిక్-మర...మొసట్ల, అం = పొమ్ముగానల, రన్న = మ...చి...ముల...న, కర్మకలహాస... పొగులగలవానిని, కాంబ...ధిక్-కాంబ...శరీరసంబంధమున, ఈస్యో = విలసిల్లుచున్న, శ్రీ = పంపియొక్క, పడవి = పోయి గంగనట్టి, పృథ్వి = పల్లవైన శిరోధిక్ = పెడగలవానిని, సిరి = లచ్చ, పొల్లు పేరురమునా... పొల్లు = చిప్పనట్టి, మచ్చ = శ్రీవల్ల మునుచున్న గల, పేరురమునా... = గోవి తొమ్మగలవానిని (లక్ష్మీదేవియు శ్రీవల్ల మును చున్న...లు సామంతులగుట... ప్రసీద్ధులు), నత...దక్-నత = అందైన, నాధ = పట్టిన పురు, యు = పొయ్యి, పశిత్రియ = మూడు పురులగలవానిని, శా = నాల్గవైన, జుంక్ = బోలెడుగలవానిని, అం...సిక్ - జాబలని = మూడవ పురులగలవానిని, పురు...జ ములవానిక్ = నాలుగు పురులగలవానిని, సి...మ...న = గజశ్రీమయొక్క కర = తుండముపంటి, పిరు = అడల పురు = మునగానట్టి, జుం = పట్టెలచేత, రమణీయక్ = సుందరుడైనవానిని, అం...సిక్ - నమ...న = నమమైనట్టి, అం పల్లవములవానిక్ = చిగురు పలవ పటి పాదముల గలవాని, హై...య = హైమ = సువర్ణ సుబాధియైన, అం...సిక్ = పట్టెలగలవానిని, అం...తు... = కిరీట, అం, అంగడ = బాహుపురి, అది = మొలైనవానితో, పిరు... = పొయ్యిగలవానిని, శ...లు-శంఖ = శంఖము, రథాంగ = చక్రము, అం...సిక్ = మునుగానల పురులయొక్కములు, అం...వానిక్ = చిప్పచున్నవానిని.

తా. శరత్కాల పుష్కలమైన భారతదేశమున భిక్షుగిరియందు లక్ష్మీదేవియున్న ముఖము గలట్టియు, గొప్పవైన యెల్లదామరలపంటి నేత్రముగలము గలగనట్టియు, మిగుల సుందరమగు చేతగల్గి పరిపూర్ణ గలవానిల విస్తారమున నున్నట్టియు, మకరాంకములు రత్నభరతములు ద్రోగబ్రతులగలవానిట్టి శంఖముల నున్నవారగుచు వట్టువగానన్న పెడగలవానియు, లక్ష్మీదేవియు శ్రీవల్ల నామ మచ్చచేతను చిప్పచున్న తొమ్మగల మిగుల అందైన నాభితోగూడఁగల పశిత్రయముగల పొయ్యిగలవానియు, మూడవపట్టు ద్రోగ చతుర్భుజములగలటియు, నేరుగు తుండముపంటి అడలచే నతిరమణయంబగు పిక్కలచేత సుందరుడైనట్టియు, చిగురులములపంటి పాదములగల్గి హైమవనము గలట్టియు గిరిపర్వతాంగచారి సూక్తుడైనట్టియు, శంఖరథాగాది పురుషములచే నొప్పును నుత్తనలలక్షణాలక్షితము డై యున్న బగదీశ్వరుం డగు శ్రీహరి దివ్యముగళ విగ్రహమును సాధకుండు వక్ష్యమాణక్రమంబున భాగ్య మొనర్చువలయును.

సీ. శ్రీనిష్ఠు నీగతిః ॥ జింతింప వలయుఁ 1ద
 స్త్రయుఁ డగు యోగి క్రమంబుతోడ
 నొక్కయంగమే మున్ను ॥ చిక్క లో భావించి
 యది దృఢం బగుటయు ॥ నవలీయంగ
 కము చుటి చింతింపఁ ॥ గాఁ దగు నట్టి య
 భ్యాసంబులన శివయ్యనయవములు
 నడచిన నున్న మానక యెద్దయేనియుఁ
 జేయఁచున్నను మది ॥ బాఁయఁడేని;

తే. యెరిగి సామ్యంబు గని ముచ్చు ॥ డగు; సురాచి
 భ్రంసంజనికాజ్ఞాన ॥ మేపె పదివ
 నలము(రు)కల్యాణగుణముల ॥ హరికిఁ పినకు
 లేని భేద మెవ్వఁడు కల్పించఁగలఁడు?

66

టీ. శ్రీనిష్ఠుఁ = శ్రీహరిని, శివగీ = శివయ్యమాత్ర ప్రకారమున, చింతింప
 వలయుఁ = శివయ్యసేయవలయును. దస్త్రయుఁడగు = ఆవిష్టాస్త్రింప మయ్యెడి,
 యోగి = యోగపాటడు, క్రమంబుతోడఁ, మున్ను = తోలఁ, ఒక్కయంగమే = ఒకయ
 పయవమునే, చిక్కఁ = గుఱుతుచిక్కునట్లుగ, లోఁ = లోపల, భావించి = చింతించి,
 అది దృఢం బగుటయొక్క = ఆయంగము దృఢముగ వలంబులో నిలచినట్లుట, అవలీ
 యంగకము-అవలీ = అవలయన్న, అంగకము, చుటి = చుటియను, చింతింపఁగాఁదగుఁ =
 భ్యాసము సేయవలయు, అట్టియభ్యాసంబులనఁ = అటుపరిపాడుకచేత, అయ్యవ
 యవములు = ఆయంగములను, నడచినఁ = గవన మొనరించినను, ఉన్నఁ = స్థితుండైనను,
 మానక = పదిలక, పదియేనియుఁజేయఁచున్నను = ఏదనిసేయఁచుండెను, మనఁ = బుద్ధిని,
 పాఁయఁడేని = తొలగఁపఁడఁ జేసెనేని, అట్లాచరించిన సాధకుడు. అతనిసామ్యంబు -
 అతని = అప్పురమత్తనియొక్క, సామ్యంబు = సాగు వ్యము. కనికరంబి, ముచ్చఁడగుఁ =
 మోక్షమందును, సురాచి... మ-సురాచి = సురలు ముదిలగు, భేద = భేదమును, సంజ
 క = అట్టింపుచున్న, అజ్ఞానము = అవిద్య, పదిఁ = నివర్తించఁగా, పదివఁ = పిమ్మట,
 అల... ములఁ - అలము = ప్రాప్తమగునట్టి, కల్యాణగుణములఁ = సౌఖ్యల్యాది శుభగుణ
 ములచేత, హరికిఁ = విష్ణునకు, తనకఁ = యోగిని, లేనిభేదము = ఎన్నటికిఁలేకుండు భేద
 యను, ఎవ్వఁడు = ఎట్టివాఁడు కల్పించఁగలఁడు = నిర్వాణము సేయ నమర్థఁడను?

తా. శ్రీయశోవయ్యోగ్మ నామిహ్వం బుధేక్షుః పితరే ప్రకారము భావనము సేయవలయును. ఎల్లనిన, మున్నెత్త యనుయజ్ఞులు మనమున పండుకట్టుగా మిగల భావన యొనర్చి యిది వృథామగ నున్న పరిచిన్ సవృత్త మతి యొక యొగమును భావించుచు నిత్రైతిగిన నవయసముల నల్ల భావించి తా మాతగ్నున తేజ గమనావల్య పారంబులు పడక యొన్నుచు మఱియు నెట్టి యుత్త న్న యొన్నును భావము మనకి యుండిన నాయంగములు ముందు విడిచి పోల మ మన స్థితి నపాటవ మునర్చి నేని యతిసాధనము, శ్రీహరి మా క్షము నొనరింప నగును. పేదలు పంపిలగు రభేదమును గల్పించుచున్న యజ్ఞానము నొనర్చి న్న న్న ను గలమును నమస్వత్తుడై యాద్వైతమును బుచ్చు తేన భేదం బొప్పి పేదలగు నొనర్చుచుండును.

క. నరవ! యిటు బంధచ్యుతి

1కొఱ కగు నంగాప్తకాఖ్య(శక్తి) క గురుసోగము వి

స్త్రవముగఁ జెప్పితి నింక

గరణీయం బెద్ద నాకుఁ క గల్పింపు మనక.

87

టీ. నరవర! జా! ఇటు = పాత్రకారము, న భావనకొఱ = గురుసోగ బంధ మోచనముననెట్టి, అంగ...ము = అంగాప్తకాఖ్య = అంగాప్త మునపేరం బరగిన, గురు=అతీతయంబగు, సోగము = సమాధిని, స్త్రవముగఁ = పురుషునినల్లు, చెప్పి = వచించితిని, ఇంక = ఇంకను, నాకుఁ, గరణీయము = చేయబడినది, ఎద్ది = విడి, కల్పింపుము = చెప్పుము, అనక = అనఁగా.

తా. ఓయీ రాజా! పాత్రకారముగా న నర ఓం బాధ మోచనముననె యంగాప్తకాఖ్యం బు నుత్తమ యోగము నెప్పిరి పుట్ట నే జేయం బగనను యెద్దియె తెలుపు మనఁగా నాఖ్యాంధత్యుడొ ముగించుచుచున్నాఁ డనుట.

తే. 'నృప! కృతార్థుండ నైతి నా కింతకంటె

నర్థనీయంబు మఱి యెద్ది? క యనుచు నతని

కర్పణ గావించి వల దిన్న క నతఁ డొసంగు

తనదు తొంటి రాజ్యంబునక దనయు నిలిపి.

88

టీ. నృప = కేశిధ్వజుండా! కృతార్థుండ నైతి = భయ్యుండనైతిని, నాకుఁ, ఇంతకంటె = ఈయోగముకంటెను, అర్థనీయంబు = శోరదగినది, మఱియెద్ది = మఱి యొకటి యెది, అనుచుకొ, అలసికొ = కేశిధ్వజునకు, అర్పణగావించి = పూజయొనర్చి,

1. కర మగునంగాప్తకాఖ్యకునయోగము.

వలవన్నను = వలవదన్నను, ఆతడు = ఆశేధ్వజుండు, ఒనగు = ఇచ్చినట్టి, తనదు...
 నక్ - తనకు = తనయొక్క, తొంటిరాజ్యంబునక్ = పూర్వపు రాజ్యమునందు, తన
 యొక్ = పుత్రుని, సుని, మూడటి కన్వయము.

రా. ఓయి శేధ్వజుడా! ధన్యుడనై నీ యోగంబుకంటె వేడదగినది
 యెద్దియును లేకుచు నాశేధ్వజునగుం బూజు గావించి వలవదన్నను శేధ్వజు డిచ్చిన
 తన పూర్వపు రాజ్యమునందు దన పుత్రుని నియమించి.

వ. పురోహిత ప్రధానుల సప్తాక్షయావసుం డగు నతని మెలిపికొం
 డని నియోగించి, వారల దానసమ్మానాభిలం బోపు మని కుమా
 రునకు సప్పించి, గోవిందచక్రావంతు విశ్వస్తమానసుండై ఖాం
 డిక్కుండుభయకరంబులు డులిపి, యన్వంబ తపోవసంబుగా
 గొంతకాలంబు శేధ్వజోపనిష్కభక్తియోగానుసంధానంబున మధు
 మథన సాధ్యులంబు నొండె; శేధ్వజుండును దత్తుత్పుని దత్పు
 ధానుల దదీయ రాజ్య పరిపాలన కనిచి మగుడి మిథిలాపురంబు
 ప్రవేశించి యోగాశ్రమంబునై భోగంబులం బుణ్యంబులు తదితరం
 బుల దరిణింబులు హస్తీణంబులుగా ఖోటీతలం బేలుచుండె,
 గావున ముముక్షున కుపాశ్రయణీయుం డధోక్షజుండు, పాండ్యక్షి
 తీశా! నీ వతని భజియింపు మనియె భక్తి యోగంబు, దీనియందు
 నొక్క కొఱతగల, దంతరాయంబు నొందిన బుచ్చవంబు బొం
 దించి మఱి ముక్తి జేర్చు, నట్లుగుట నింతకంటె సులభోపాయం
 బాయోధనంబున నయ్యధోక్షజుండు గాండీని కుపదేశించిన శర
 ణాగత ధర్మంబు నిపాయధర్మం బని పరిణతాంతరగణం డగు
 నతనికి మూలమంత్ర పూర్వకంబుగా ద్వయము ప్రసాదించి భాగ
 వత ప్రధానుం గావించిన

౬౩

టీ. ఖండిత్యుండు, పురోహితులను, ప్రధానులను, అప్తాక్షయావసుం డగు =
 ఐయసురానివడయన్న, నక్ = ఆరుమానసి, మెలిపికొండని = తీర్చికొండని,
 నియోగించి = ఆశ్రిపించి, వారలక్ = ఆసుత్రిపురోహితులను, దాన...లక్ -
 దాన = ధానములు, సమ్మాన = బహుమానములు, ఆదలక్ = మెడలగవనిచేత, ప్రోపు
 మని = రక్షింపుమని, కుమారున కప్పించి = పుత్రుని వశము గావించి, గోవింద...డై-
 గోవింద = శ్రీహరియొక్క, చరణారవింద = పాదపద్మములయందు, విశ్వస్త = ఉంచు

బహు, మానసాదై = మనుష్యులనాదై. ఖాడిశ్శూదు, ఉభయకర్తృబులు దులిపి =
 పుణ్యపాపముల ముల్లంగుట, అక్షరాలు = తామున్న యక్షణాలై, శపావనంబుగా =
 శపయించుచున్నట్టి యాత్మనుగా. కొలకాలాబు = కొన్ని నాళ్లు, కే...నక =
 కేరళలోనిప్పుడు = కేరళలోని సుదక్షిణ భాగమునను, సుధాకర్ముఖ =
 శక్తిమోక్షము నాపహియించు. సుధా...ము = మధుమన = శ్రీమన్నారాయణుని
 యొక్క సాధర్మ్యము = సుధామనము, పి... = పాండితు. కేరళజానున,
 తత్పుష్టిన = ఆహారపుష్టిని సేవించుచున్నట్లుగా = అతని ముక్తలగు, సేవ
 రాజ్య పాలనను నింది = విమర్శించుచున్నట్లుగా నేలుటవలన, మును = మరల.
 మిథిలాపురము ప్రవేశించి = తాను మిథిలాపురమున సాధ్వి, యోగాశ్రయమునై,
 భోగంబులకొ = సుఖానుభవములచేత, ముఖములు = పుణ్యకర్తృబులు, చదివరంబు
 లకొ = ... కుటలచేసిన విషయానుభవములచేత, దివికంబులు = పాపములు, ప్రతీ
 ణంబులుగా = నశించునట్లు, 'పాశ్చాత్యకర్తా భాగా శేవకు' యనునట్టి
 న్యాయావలంబియై, తోడికలం బొందుకొనె, కావున = అందుగా, మముశునకుకొ
 ఉపాశ్రయణీయుండు = ఆశ్రయించుటగలవాడు, అయ్యోక్షజుండు = అవిష్టుడై
 పాండ్యక్షీతీకా = ఓయిరాజా! నీవు, 'అనికొ = అవిష్టుని, భజిపురు = భజన
 సేయుము, ఇది భక్తియోగంబు దీనియందునొక్కకొఱగలదు. అంతరాయంబు =
 విఘ్నము, ఒంపినకొ = పొందినయెడల, పునర్భవంబుబొందించి = పునర్జన్మ మెత్తించి,
 మఱి = పిమ్మట, ముక్తిజేర్చుకొ = పరమపదమునందుజేర్చుచు, అట్లగుట = అలా
 గగుటచేత, ఇంతకుంటె సులభోపాయంబు, ఆయోధనమనకొ = తొట్టిభారతముధమందు,
 అయ్యోక్షజుండు = అశ్రీకృష్ణుండు, గాడిదకొ = అర్జునునకు, ఉపదేశించిన శరణా
 గతధర్మంబు = శ్రీభగవద్గీతా చరమస్థలక్షణధర్మంబే, నిరపాయధర్మంబు = అపాయ
 రహితమైన ధర్మము, అని = ఇట్లని, హరిహరార్చనానిబండ్లు = పరివర్ణముననుసరించిన,
 అతనికొ = ఆపాండ్యరాజునకు, మూలమంత్రచారణంబుగా = శ్రీమద్వైష్ణవీమంత్ర
 సహితంబుగా, ద్వయంబు = వాక్యద్వయంబును, ప్రసాదించి = అనుగ్రహించి, భాగవత
 ప్రధానకొ = భాగవతోత్తమనిగా, కావించినకొ = చేయగా.

మ. వకుళాలంకృత యోగిహృన్నిలయ భాస్వత్పాండుభాస్వత్సయాం

బక నాభీజలజాతసూతవిధిసంప్రాప్తసౌగంధ్యము
 ప్లికతో రావణకర్కటీఫలితకేశశ్రూర రక్షోంగకా
 కృకవాకుధ్వజ దీప్తి కాష్టవతఃశక్తి ఛోత్సవాద్యుత్సుకా.

టీ. వకుళా...య - వకుళ = పొగడపువ్వులచేతను, అలంకృత = అలంకరించుట, యోగి = సమ్యాఖ్యార్థయోగియొక్క, హ్యో = హృదయము, నిలయ = గృహముగాలవాడ! భాస్వ...క - భాస్వత్ = సూర్యునియొక్క, పాండు = తెల్లనైన, హస్వత్ = కాళిగల పక్షినియొక్క, మారు = స్వచ్ఛమైన, అంబు = నేత్రద్వయముగలవాడ! సి. 'సాభి...బ'క - 'సాభి' యని నిబంధింపు. సాభి...స్థ - సాభిజలంక = బొడ్డులొమలయని, సూత = పుస్తక, ప్రి = చతుర్ముఖునిచేతను, సూప్రాక్ష = పొంగిపొడవ, సర్వ = మృత్యుని, అగ్ని = శక్తిగలదని భావించు! (విష్ణువువలన ప్రాణమును కలమిలనగు ప్రాణమును బ్రకృతముగా ముప్పి...కా - ముప్పి = పిండిలియొక్క, సూత = స్మృతమైన, హస్వత్ = కాళిగలవాడ! ముప్పిసూతమున కనుట). 'కర్మ...భూత' = దోహదముగా చేయబడిన, ని. ఉద్ధారక = కర్మరీక్షిణుని' ప్రసి నిసూచింపు. 'ని' = నిత్యమనన్త, 'కర్మ...భూత' = కర్మగుడనగుకర్మనియొక్క, 'సంగకా' = సహముగలవాడ, 'సాభి...బ'క = పిండి తెక్కమయిన కలం సురస్వామియొక్క, 'హ్యో' = సరస్వతీ, 'హ్యో' = తెలుగునగు. తదగ్నితా = గ్రీష్మకాలమువలన కలిగెనున్న, 'సాభి' = మహాసాభి, 'అం' = మొదలగు నిమిషం, ఉత్సాహ = ఆనందముగలవాడ.

తా. భాగవత ప్రాసాదము సప్తాశ్వాస శృంగమమమః శ్రుష్టమమమ
క్రీడా సూర్యపూజలు నేత్రమలంగాలయట్టియు నిగలక బుట్టికట్టి చతుష్టుమి
మామం బుట్టి చదువు, గలయట్టి యొ గతోర మగు ముష్టిపూజముచేత బోస
పడింబలె బాల్కబడిన కేలిపబడి, గలయట్టియొ శ్రీష్టమమమ స్కంధపుష్కరి
నిగలక బుట్టి యమ నుష్టమమ గుష్టమమ కైచిచాచా! యని తాత్పర్యము.

ఉచితసాంఘికసేవ, సా. థ్య సయనాథ్యగోపకాబకసహకే

మీరత భక్తప్రహ్లాద, దానచిహ్నశ్రీ పులకేశాంబితగానా.

91

టీ. డి. . . - డి. . . = అగ్రీకరింపబడిన, పాండవ = 'ధృతునియొక్క',
= ఆరముయొక్క, సారస్వ = సూర్యముగలవాడా! సయ్యాస్య . . . ర - సయూ
= చెవికొండైన, గోపశాఖ = గొట్టిన్నవాండ్రతోడను, వి. 'స్పృశకశ్యాబకశ్చ'
'ఆని నిహుటువు. సహకేతీ = 'సాహగ్రీడించుచుండు, ర = ఆగ్రక్తగలవాడా!
. . . త్రాభి = ఆరురన్నచైన, ప్రహ్లా = ప్రహ్లాదనిచేత, ఆరచిత = విశేషముగా
పొందిన, స్తోత్ర = స్తుతిచేత, పులకిత = సంతోష పులకమైన. 'మించి' = ఒప్పుచున్న,
= దేహముగలవాడా.

తా. అట్లుచని రథమునకు సారథియైనట్టియు, వయస్కులగు గొల్లలతోడి క్రీడల యందు దాసత్వముగలయట్టియు, భాగవతుండుగు ప్రహ్లాదునిచేతఁ జేయఁబడిన స్తోత్రముచేతఁ జైన రోమాంచముచే నొప్పుచున్న జేహముగలవాఁడా యని తాత్పర్యము.

సగ్విణి. ఆస్థితాహీంద్రశశయా దవీయస్తర
ప్రస్థితాంఘ్రి శ్రిత వ్రాత¹చేతోఘదా
కస్థలప్రస్థుశశాంఘ్రియత్వేళ(లి)మా
రస్థలీన్వత్తమత్తలివాల్లిసకా.

92

టీ. ఆస్థితా...యా - ఆస్థిత = అధిష్ఠింపఁబడిన, ఆహీంద్ర = శేషుఁడనెడు, శయా = పాపుగలవాఁడా! దవీ...ఘ్రి - దవీయస్తర = మిగులపొడుపుగ, ప్రస్థిత = నడచిన, అంఘ్రి = పాదములు గలవాఁడా! శ్రిత వ్రాత = భక్తసమూహముయొక్క, చేతో = మనంబులందలి, ఆఘ = పాదములను, తా = ఖండించువాఁడా! (దో = అవఖండనేని ధాతువు). కస్థల...కా - కస్థల = ఉపప్రసేతములు, ప్రస్థుత్ = స్పృశించుచున్నట్టి యనుగాచుచున్న, కాఘ్రి = కాగ్గిగఁడు సర్పముయొక్క, త్వేళ = నిషయముకైమైన, మూర్ధళి = శిశుప్రసేతమందు, నృత్త = ఆడఁబడిన, మత్తలి = మత్తలి నృత్యమును, హల్లిసకా = హల్లిసక మనుచుండల రాండవమును గలవాఁడా.

తా. శేషవాచులైనట్టియు వామనావతారమునకు గల దూరముగ నుంచఁ బడిన యఘ్రియు గముగలయట్టియు నాశ్రిత జనపుంజ శక్తితములగు పాపంబుల బోగొట్టవట్టియుఁ గాఘ్రియు డనుకొనుని శిరంబున నృత్తమునచ్చినట్టి యోశ్రీహరి యని గ్రంథకర్త యొనర్చినభాగము.

మ. ఇది పాత్రప్రహరేశ్వరప్రభృతి బంహిష్టోత్కలానీక గు
ప్త దివిస్పృక్షటుయంత్రకొండపలి హృద్భావహాని కద్రూజడి
వ్యమదారోద్యమకృష్ణరాయనృప సంజ్ఞాస్తత్కృతాముక్తమా
ల్యర నాశ్వాసము హృద్యపద్యము తృతీయంబై మహిం బొల్పగున్.

టీ. ఇది, పాత్ర...దక్ - పాత్రప్రహరేశ్వర ప్రభృతి = పాత్ర ప్రహరేశ్వరులు మొదలైన, బంహిష్ట = మిక్కిలి యధికులైయుండెడి, ఉత్కల = ఒడ్డెరాజులయొక్క ఆనీక = సమూహముచేత, గుప్త = రక్షింపఁబడిన, దివిస్పృక్షటుయంత్రకొండపలి హృత్ = అకాశము నొరయుచుండెడు సమర్థమైన యంత్రములు గలిగియుండెడి కొండపల్లదుర్గమును హరించుచుండెడి, బాహా = భుజమందలి, అని = ఖడ్గ మనియెడు

క ద్రూజ = సర్పముయొక్క, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచు నుండెడి, ఉదారోద్యమ = మహోద్యోగముగలిగిన, కృష్ణరాయనృపసాక్షాత్ స్మృత = కృష్ణరాయనియెడి పేరుగలిగిన నాచేతఁ జేయఁబడిన, ఆముక్తమాల్యద = ఆముక్తమాల్యద యనియెడు ప్రబంధమునందు, హృద్యపద్యము = మనోహరపద్యములుగల, ఆశ్వాసము, శృతీయూరై = మూడవదియై, మహిత్ = భూమియందు, పాల్పగుత్ = బిప్పుగఱత.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తిమంత్రోపాసనా సమాసాదితాఖండ సాహితీధురీణుండు నాట్రేయగోత్రపవిత్రుడగు వాచిశ్లఘాచ పయోరాశిరాకానుభవకరుడగు నగు రామస్వామిశాస్త్రి చేత సనేక పూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయముల బర్యాలోచించి రచింపఁబడిన రుచినమఘానం బగు నాముక్తమాల్యదా వ్యాఖ్యానంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు ఆముక్తమాల్యద

సవ్యాఖ్యానము

చతుర్థాశ్వాసము

క. శ్రీమందిరభుజవధ్యమ!

గోమండలకర్షి వేణుగంధస! ద్విప్య

ద్భృమాహృతసురజనయి

శ్రీమణితాటంక! వృషగిరిస్థ! ఖగాంకా!

1

టీ. శ్రీ..మ-శ్రీ=లక్ష్మీదేవికి, మందిర=నివాసస్థానమగు, భుజవధ్యమ = పక్షి
స్థలము గలవాడా! గోమ...న-గోమండల = ధేనుసమూహమును, కర్షి = ఆకర్షించు
చున్న, వేణు = శిల్లగ్రోవియొక్క, గుంధన-పూరించుటగలవాడా! ద్విప్య...-
ద్విప్యల్ భౌమ-పృథ్వీ = గర్వితుండగు, భౌమ = భూసుతుండగు నరకాసురునివలన,
ఆహృత=అవహరింపబడిన, సురజనయి శ్రీ = దేవతామాత యగు నదితియొక్క, మణి
తాటంక = రత్నమయకర్ణ భూషణములు గలవాడా! వృషగిరిస్థ=వేంకటాచల నివాసా!
ఖగాంకా=గరుడకేశనా!

తా. నరకాసురుఁ డుత్పిత్త తాటంకములు తనవరాక్రమమువలనఁ జెచ్చియుం
డెను; వానిని శ్రీకృష్ణుఁడు మరలఁ గిసికొనె నని శ్రీభాగవత ప్రసిద్ధము. తక్కినవి
వేంకటమణిస్వామికి విశేషణములు.

ప. అవధరింపు మాసమయంబున.

2

టీ. ఇది గ్రంథకర్త స్వామికి విన్నవించెడు మాట. ఆసమయంబునకే =
విష్ణుచిత్తుఁడు పరతత్త్వనిరూపణముఁ జేసిన సమయమందు.

విష్ణుచిత్తునిజయము ౧

మ. బలిమిం ద్రైపంగం బోలె బాయ వసుచుగబక్తాయ¹భంగంబుక
గలనూల్లెలు శిసంచ మోవం దెగి దాళగాం గొంత నేపుండి తాం
బెలుచ న్గంటు పుటుక్కనం దుసిసి వేళ పృథ్విగ బడె జ్ఞాలె మి
న్నల మ్రొసె స్ఫురద్దంధు ట్టరిసెం బెళ నోనైవెద²లోబ్బ³నన్.

టీ. బలిమి = బలాత్కారముచేత, ద్రైపంగబోలె = త్రాచివేయుట
నన్నట్లు, పాయపడుచు = విచ్చిపోవుచు, వసుచుభంగంబుక = వర్యాయ =
ప్రముఖుగా, భంగంబుక = తెగుటచేత, గలనూల్లెలు = ఆసూత్రముగం దెగి
యిన్న నూలంబయి, అంచ మోవం = చిరదనక, దెగిదాళగాం = తెగివచ్చు
చుండగా, గొంతనేపుండి = గొంతకాలమచ్చటనుండి, తాం = జాలె యుట, పెలు
చ = కనినముగా, గంటు = పుడుపు, పుటుక్కనం దుసిసి = పుటుక్కునకబ్బము గలుగు
నట్లుగా భిన్నమై, వే = స్వరముగా, జాలె = చరణలసంచి, పృథ్విక = భూమి
యందు, పడె = అంత, మిన్నల = ఆకాశమున, నురదుంధభుత్ = దేవతల
భేదలు, మ్రొసె = భజించెను, విరుత్ = ప్రస్తుము, పెన్నె = పెద్దనన్నమై,
బోరనక = బోరనిభద్రని గలుగునట్లు, ట్టరిసెం = న్నించెను.

తా. విష్ణుచిత్తుడు పరశక్తినిహుడనై సేయంగా నంతకుమున్ను విద్యా
శుక్లముగా ప్రేలగట్టించియున్న మహాల సూచి జుట్టినున్న సూత్రమందలి
హంబునను దనకు దానే తెగి యంచునకు పడెడంగా మడుపు పుటుక్కునన్వని
సేయుచు సూత్రమునుండి తుసిసి జాలె గ్రంద బడె ననియును, ఆపరశక్తి నిర్ణయ
మునకు దేవతలు సంతోషించి దుండుభులు మ్రొయిచి ప్రస్తుములు గురిపించి
రినియు భావము.

శా. ఆవేశ నృతి పారితోషికము లీళ నందంద పంక, భ్రమ
తేనివ్రాతముచే ద్రుతస్థలిత యైళ నీవ్యక్తజిహ్వభూ
పావాసచ్చటజానదగ్ని యగుచుళ న్నగనచ్చతుశ్శాలికా
రై వేడ్కాంతపదతి న్నెరసె గోత్రాచిగ్రమాంబు బనన్. 4

టీ. ఆవేశ = ఆసమయమందు, పతి = పాండ్యరాజు, పారితోషికములు =
సంతోషపు బహుమతులను, పంక = ఇచ్చుటకై, అందంద = అచ్చటచ్చటనే, పు
ంక = సేవకులను బంపగా, భ్రమ...చేక - భ్రమల్ = తొట్టుపడుచున్న, సేవి = సేవకుల

యొక్క, వ్రాసుచేత = సమూహముచేత, క్రుతస్థలితయై = త్వరితముగా జాతినై, దీప్యంతి నిస్వర్గభూషణవాసచ్ఛట (ఇది కర్తృవచము), దీప్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, మణి = రత్నములు చెక్కిన, స్వర్ణభూషణ = బంగారు సొమ్ములయొక్కయు, వాసః = విస్త్రులులయొక్కయు, ఛట = సమూహము, సస...తిక్-సంసక్ = సభాసంబాధినియగు, సతుశ్యాల్పహ=నాలుగు శాలముగల చుడపము యొక్కయు, చైవేత్త = బొక్కసపుటింటియొక్కయు, పార = మధ్యప్రదేశమందలి, వద్ధతిక్ = ముగ్ధమందు, జానుపశ్చి యగుచుక్ = మోహించి టి యగుచు గోత్ర...జనక్-గోత్ర= భూమియొక్క, చిత్త=నానావృత్తులగుట, హల్యం బనక్=మారికాలంకారమోయునట్లు, శరసెక్=వ్యక్తమై.

తా. పాండ్యరాజు సమయమందు సులోచి విష్ణుచిత్తుడు మొదలగు వారికి బహుమతు లొసంగుట వైమె సేవకులకు బొక్కసములకు బావగా వారాయుగ్రాణముచుడి రత్నములు చెక్కిన కనకభూషణములకు విస్త్రములకు నవ్వరిగాఁ బెచ్చునప్పుడు వ్రాసుచేత వారిచేతులతో చుడి జాతివడిన యవి రాజు మొదలగువారి సొంతమైన సభామతము మొదలుగొని బొక్కసములకు ముగ్ధమధ్యమందు మోహించియు సొంతము డె నని భావము. దీనిచే జాతివడిన రత్నాభరణాదులే యంతముక్కులముం బాడఁ బోవుచున్నట్లు చివ్చిన రత్నాదులను లెక్కయే లేదనుట. అలాఁగితఁకా...వత్తులేవు.

అ. వేపవేద్య మైన శివభుక్త్యై చిత్తు బిట్లు
వాదు గెలిచి తెలిసి శివసుమతీశు
భక్తి నోలలార్చి శివ భగవత్ప్రసన్నుఁగాఁ
జేసి లోకహితము శివ నేయుటయును.

5

టీ. ఇందు విష్ణుచిత్తుడను కర్తృవు మధ్యాహారము. వేపవేద్య మైన = వేపములచేత దెలియఁబడిన, విష్ణుకర్తవ్యాబు=నాభాయణతత్త్వమును, ఇట్లు, వాదు గెలిచి = వాదమున గెలిచి, తెలిసి = బోధించి, పామతీశుక్ = పాండ్యరాజును, భక్తిక్ = భక్తిరసమందు, ఓలలార్చి = లేలజేసి, భగవత్ప్రసన్నుఁగాక్-భగవత్ = శ్రీమన్నారాయణునియందు, ప్రసన్నుఁగాక్ = ప్రసత్తిగలవానిగా; చేసి=జనరించి, లోకహితము - లోక = లోకములను, హితము=ఉపకారమును, చేయుటయును = చేయుఁగానే.

శా. అద్ధావాగ్విబుధ స్తుహోవచనకరవ్యాహార మాహావచ
స్థిర్ధ మ్మాగ కృతతాం గతః కలి రతి శిశ్రూక్తివిద్యాధర

ప్రిధాన్త్య మగాల్లయంహి కుధియా శ మిథం వద త్కిన్నర
మృగీరాగణి కెల్పుటుత్సవమునం శ దయ్యోన్నభ ముతయున్. 6

టీ. నభవ్యంశమున్ = అరాశమెల్లను, "ధి...దుక్" - అధీరాగణి = ధీరాగ్రే
సరుడగు నావిష్టుచిత్తునియొక్క, కెల్పుటుత్సవమునందున్ = విజయోత్సవమునందు,
అధాన్త్యాభిధమ్మ - అధాన్త = యథార్థమనెడు, (అధాన్త యన్నది సత్కార్యమైన
యవ్యయము.) వాక్ = మాటలుగల, విబుధమ్మ = (జేబులు) గలదియు, "హో"చననక
వ్యాహరము - అహో = అగృహత మను, చనన = పలుకుట గల, కల్యాహరము = విశృంభే
తలుగలదియు, 'హవ్యకవ్యేతైః శ్రేయే' యని యమరము, ఆహారసస్పృహమ్మ - ఆహా =
చిత్రమనెడు, వచా = పలుకులుగల, సిద్ధమ్మ = సిద్ధులుగలదియు, ఆహారాగణి కరి
గితి శ్రీ సూక్ష్మవిద్యాధరమ్మ - కరి = కరిమిలుగము, శ్రీతా = శ్రీయగుమాటను,
గణి = పొంచెను, ఆ = ఆచార్యము, ఇతి = ఇట్లును, శ్రీ సూక్తి = శుభవాక్కులుగల,
విద్యాధరమ్మ = విద్యాధరులు గలదియు, ఇద్ధోద్ధృత్యుపాల్లయంహి కుధియామిథం వద
త్కిన్నరమ్మ - కుధియామ్ = మల్లికార్జునులు గలవాడయొక్క, ఇద్ధోద్ధృత్యుమ్ - ఇద్ధ =
నృసింహాదియన్న, బేధత్యమ్ = భార్యము, లయమ్ = నాచును, అగణి = పొంచెను
గదా, ఇట్టేవదిల్ = ఇట్లుచెప్పుచున్న, కన్నరమ్మ = కన్నులుగలదియు, అయ్యో =
అయ్యెను. అధాన్త్యాభిధమ్మనది మొలకలైన మేలన స్మృతములవలన గన్ప
బడు వాక్యములనడుమ యన్న అధాన్తపదములు వానికి మొలకల బరమందున్నవా
గాదనస్మృతశబ్దములతోడ నన్వయించుచుండ వివిధాదీశబ్దములు సమాసాంతగత
ములై తత్సమానులగుచు నుడుటవలన నవదాన్యవృత్తి నుక్తి త్వమునా మను
సూత్రమునను విరుద్ధము గాకుండుటజేసి సున గతములయ్యును.

తా. అవిష్టుచిత్తుడు వాచమున జయించినప్పు డాకాశమందుఁ జేయున్నదేవ
తలు సత్య మనియును, విశృంభేవత అహో యనియును, సిద్ధు లాహో యనియును, విద్యా
ధరులు కరియంగము కృత్యుగ మయై నిది యెంత మింక యనియును, కన్నరులు
దుర్జులబిగ వడఁగెననియును, మెచ్చి సంస్థి పలుకుచుండే రని భావము.

సీ. నెలపులు వాడుచు శ వేలయరుంగులు సూచి

కిరికి పాదూవాహు శ నరయువారు;

తమమ్రోల నుండునందలముఁ గానక దాటి

పేరెలుంగున బెస్తః శ జీరువారు;

నగరు వెల్వడుదాడి శ దెగి వోయి మఱి నిల్చి

తోడిపిద్వాంసుల శ గూడువారు;

నెదురైన తమవాని గృహకృత్య మడిగి వాఁ
డనునవి తప్ప నూఁగొనెడివారు;

తే. 'వాద మే మాయె?' నన్న 'భూచరునికడు

పాత మాదానికి గల్గి బ్రతక' ననెను

వారు, 'నౌ లెని, డిటు విమృశ్యదూమైవ

వాకిని నెనించు నెవ్వ' డనవారు నగుచు.

7

టీ. ముందు చెప్పెడు మృత్యుమూనుడు విద్వాంసు లనుకర్తృమయధ్యా
హర్యము. ఇదిజెఱిగొనఁ బడము నేనుచున్న యితరవిద్వాంసులు, నెలవులు = ఉత్థా
ధరొత్థనాధిగొనములను, నాఁతుచుకొ = విన్నవనమున నాఁకికొనుచు, వెలియరుగులు =
నగరు వాకిట నున్న తిన్నెలను, చూడక = వీక్షింపకయే, అరిగి = ఆవలబోయి,
పాదూవాహుకొ = పాదుకలు చెచ్చునాసిని, అరయువారుకొ = పెదకెడువారు, వాకిటి
తిన్నెలమీద నున్న తమ పాదకలు చెప్పెడు సేవకులను గానక యావల నరిగి వెదకు
చుండి రనుట. తమమ్రోలకొ = తమయెదుటనే, ఉండనందలముకొ = ఉన్నయాదోళి
కను, కానక = చూడక, దాటి = అతిక్రమించి, పేరెలుగునకొ = పెద్దకంతనాదము
చేత, బెస్తకొ = బోయిని, ఎరువారుకొ = పిలిచెడువారును, నగరువెల్పుడుదొకకొ =
రాజగృహము విడుచువఱకు, తెగిపోయి = కేడిచిపోయి, మఱి = పిమ్మట, నిల్చి = నిలు
చుండి, లోడివిద్వాంసులకొ = తమతోడిపండితులను, కూడువారుకొ = కలిసికొనువా
రును, రాజభయముచేత నొడోరు లచ్చట గలియక నగరు దాటిపోయి యొకరితో
నొకరు గూడి రనుట. ఎదురైన = తమకెదురుపడిన, తమవానికొ = తమకు సుబంధించిన
నానిని, గృహకృత్యము = తమయింటివార్తలు, అడిగి = ప్రశ్నచేసి, వాడు = ఆయడుగ
బడివవాడు, అనునవి = చెప్పెడు మాటలను, తప్పకొ = మనస్సునకు దగులనియట్లు,
ఊగొనెడువారు = ఊగొనెడువారును, తమయింటనుండి వచ్చినవాడు తమ
కెదురుపడగా వాని దమ యింట్లవార్త యడిగి వాడు నెప్పెడు పల్కులయందు
మనస్సులేక జరిగిన వాదమందే మతి గలిగి యూరక యూఁగొనుచుండి రనుట.
వాదమెమయెకొ = వాదనెల్లనివిధమెమి, అన్నకొ = అని ఎవరేని యడుగఁగా, భూవ
రుని పక్షపాతము = రాజయొక్క పక్షపాతము, ఆదాసరికొ = అవిష్టుచిత్తున
కనుటకు బదులుగా దిరస్కారోక్తిగ నాదాసరివాని కని రనుట. కలిగి = ఉదయించి,
బ్రతికకొ = ఆదాసరి జీవించెను, రాజు పక్షపాతమువలన నావిష్టుచిత్తుడు బ్రదికనే
కాక నిక్కమనకు మేమే జయించితి మని చెప్పి రనుట, అనేడు వారును = అని

చేప్పెడువారును, టౌలెండు = టౌ నుదమింపుండు, ఇటు = ఈవిధముగా, విమర్శదూరమైన = విచారణకు దూర మగు, వాక్టెక్ = ద్వారమందు ఎవ్వండు వసించుకొ = ఎవ్వండు నిలుచుచు? అకొవారు నగుచుకొ = "ని పలికెడువారు నై, కరిసి యని మూదటిపద్యమున కన్వయము. ఇట్లు న్యాయవిమర్శలేని రాజు ద్వారమం దెవ్వండును నిల్వఁగూడ దని రచుట. ఇక్కడఁ బరాజితలఁచిన విద్వాంసుల స్వభావము వర్ణింపఁబడెఁ గాన స్వభావోక్త్యలంకారము.

తే. కలిసి యొకకొంతసేపు శృంగాటకముల

నగరు దెసఁ జూచుచునె మంత్రసంబు లాడి,

చనిరి విద్వాంసు లిండ్ల కజ్జనవిభుండు

రూఢి కతని మహాగజారూఢుఁ జేసి.

8

టీ. విద్వాంసులు = ఆపండితులు, శృంగాటకములకొ = నలుత్రోవలు గలి నెడు చోటులయందు, కరిసి = కూడకొని, నగరుదెసకొ = రాజగృహముతట్టు, చూచుచునె = వీక్షించుచునే, మంత్రసంబులాడి = రహస్యములాడి, ఇండ్లమఁ జనిరి = తమ గృహములకుఁ బోయిరి. అజ్జనవిభుండు = ఆపాండ్యరాజు, రుఢిఃకొ = ప్రసిద్ధి కొఱకు, అశనికొ = ఆవిష్టుచిత్తుని, మహాగజారూఢుకొ - మహాగజ = పెద్దయెరుగు మీద, ఆరూఢుకొ = ఎక్కినవానిఁగా, చేసి = చివరించి; పురి నేఁగించి యను మూదటి పద్యముతో నన్వయము.

మ. 'పురి నే(యే)గించి తదీయ మైననగరంబుం జేర్చు'డంచు న్వ(బ)డికొ దొరలకొ రాజకుమారులకొ బహుళఁగాఁ గ దూర్యస్వసంబు ల్నిరం తరవందిస్తుతులుం ¹జెలంగ గజఘంటావార కాంతాంఘ్రినూ పురము ప్రియంగు, గొల్పి వా రిరుగడంబో మార్గవిధ్యంబునకొ.

టీ. పురికొ = మధురాపట్టణమందు, ఏగించి = మెఱపడెఁ జేయించి, ఊరేగించి యనుట, తదీయమైన = ఆవిష్టుచిత్తునిసంబాధియైన, నగరంబుకొ = పట్టణ మగుప్రీతిల్లి పుత్తూరిని, చర్చుకొ డుచుకొ = ప్రవేశపెట్టుకొ డని, పాండ్యరా జనుట. దొరలకొ = రాజులను, రాజకుమారులకొ = రాచకొమారులను, బహుళఁగాకొ = బహుళఁగా, రూర్యస్వసం బుకొ = వాద్యధోవములను, నిరంతరవందిస్తుతులకొ = ఎడతెగని బట్టలకైవారము లును, జెలంగకొ = విస్తరిల్లుచుండఁగా, గజ...ల్ - గజఘంటా = ఏనుగులకుఁ గట్టిన గంటలును, వారకాంతాంఘ్రినూపురముల్ = ఆటకత్తియలయొక్క పాదములయందలి

యందియలును, మ్రోయఁగాఁ = ధ్వనిసేయుచుండఁగా, వారు = రాజులు, రాజకుమారులు, వందిమారుగఁగులు, వారకాంతలు మొదలగువారు, ఇరుగఁడఁ = పార్శ్వద్వయముందు, ద్విగుసమాసము, పోఁ = పోవుచుండఁగా, మార్గమధ్యంబునఁ = నడితెరువునందు, క్రియ ముందటి పద్యము దున్నది.

తా. విష్ణుచిత్తునకు భగవంతుఁడు సాక్షాత్కరించుట

ఉ ఇంగిలీకంబునం ఏడిపిఁమెత్తు కనీపురెంటెమో యన

న్నింగి గరుత్మంతుని నిగ్గున లేదొగ రెక్కు(కె)నంత వీ

చం గల శాన్తిమీఁగడలఁజి దైఁజిఁగించెడు కమ్మగాడ్పు; నిం

డెం గడు మ్రోత పెద్దిరువఁజిం గసి; రాఖగ రాజు మూపునన్. 10

టీ. నిఁగి = ఆకాశము, ఇంగిలీకంబునఁ = హిందువుల భాగమును నిగిలకము చేతను, తడిసి = అర్చిముఁజేసి, ఎత్తు = వైకెత్తిన, కనీసపురెంటెమో = నీలవస్త్ర మో, అనఁ = అనునట్లుగా, గరు...నిగ్గునఁ - గరుత్ = ముందు చెప్పబడు పెరియ తిరువడి టెక్కలయొక్క, వర...వరలఁ = పుష్పలయొక్క, నిగ్గునఁ = కాంతిచేత, లేదొగరెక్కుఁ = పరజాతికాంతి గలిగెను, నంతఁ = వెంటనే, గరుత్మంతుని టెక్కలెఱుసవిగావున వాసికాంతుల. నాకాశ మెఱుసయ్యె ననుట. కల...జిడ్డు - కలశాబ్ధి = పాలసముద్రముయొక్క, మీఁగడల = మీఁగడలయొక్క, జిడ్డు = జిడ్డువాసనను, ఎఱిఁగించెడు = తెలిపెడు, కమ్మగాడ్పు = సుగంధివాయువు, వీచెఁ = విసరెను, గరుత్మంతుఁడు కదిలఁగానే యాయన టెక్కలవలన బుట్టిన వాయువు ఊరసముద్రపు మీఁగడలవాసనను రేపఁగా నావాసన లాపయివులలో గూడ పచ్చె ననుట. మ్రోత = పెద్ద ధ్వని, కడుఁ = మిక్కిలి, నిండెఁ = సుపూర్ణ మయ్యెను. పెద్దిరువఁజిం = పెరియ తిరువడి యని ప్రవిడభాషయందు శ్రీవైష్ణవసంకీర్తనమైన నామముగల వైనతీయిని, కనిరి = ఆరాజులు మొదలగువారు సూచిరి, ఆఖగరాజు మూపునఁ - ఆఖగరాజు = అపతీంద్రుడగు గరుత్మంతునియొక్క, మూపునఁ = స్కంధమందు, క్రియ ముందటి పద్యమును దున్నది.

తా. విష్ణుచిత్తునకు బ్రత్యక్ష మగుటకు శ్రీ ఊరసముద్రమునుండి స్వామి వెడలఁగానే గరుత్మంతుని టెక్కల యెఱుకాంతిచేత నాకాశ మింగిలీకముతోఁ దడిసి యెత్తిన నీలగడ్డవలె నీలలోహితవర్ణము గలిగియుండె; నంతలోనే పాలమీఁగడ జిడ్డు వాసనలతో వాయువులు విసరె; నంతలోనే గరుత్మంతుని టెక్కల ధ్వని విసంబడె; నంతలో నతివేగవంతుండగు గరుత్మంతుండు గానబడియె; నంత నతని వీపుమీద స్వామియుఁ దోచె నని భావము.

సీ. చిగురుబొట్లపుదోయిఁ శ జెందమ్ములనఁ దాన్తు
హస్తోదరముల దిశవ్యాంఘ్రములమర
నునుగప్పమేనఁ దోరచిన తదర్పచాపము
లీలఁ దాల్చునసిండిచేల మెఱుమ
వ్రాలిన యోగిచరణము నిల్చులాంఠగక
రణములువోలె హాసములు గనర
సిరికి బుట్టింటినెచ్చెలు లోట మనవికి
డాసె నా మకరకుండలము లమర

తే. శ్రీత సిత మగాళ వాత్యాభిమాత పరాగ
వలయమండిత కల్పశాఖలో యనంగ
శంఖచక్రాంచితోరుహాస్తములు దినంగ
దోచెఁ గమలేక్షణుండు చరణార్పణంబు.

11

టీ. చిగురు...చిగురుబొట్లపు = చివుళ్ళపొట్లముయొక్క, దోయిన్ = ద్వంద్వ
మందు, చెందమ్ములనన్ = ఎల్లదామరపుష్ప లగునట్లు, తాన్తు...ములన్ = తాన్తు
గరుత్మంతునియొక్క, హస్తోదరములన్ = పరశుపుటములయందు, దిశవ్యాంఘ్రములు =
శ్రీరామములు, అమరన్ = పాండవడఁగ, నునుగప్పమేనన్ = సిద్ధ ముగిసినవర్తము
గల దివ్యమంగళవిక్రహమాదు, దోరచిన = ప్రతిఘటించిన, తదర్ప = ఆ హామగు
గరుత్మంతునియొక్క, గాయలీలన్ = కాయలీల, తాల్చు...చేల - తాల్చు =
ధరియించిన, పసిండిచేల = కనకాంబరము, మెఱుమన్ = ప్రకాశించుచుండఁగా, వ్రాలి
న...లెన్-వ్రాలిన = చేరినట్టి, యోగిచరణము = యోగిశివర సమాహముయొక్క, నిర్మ
లాంఠకరణములువోలెన్ = నిష్కళంకములగు అంబరంగములవలెను, వ్రాలిన యను
శబ్ద మంతఃకరణశబ్దముతో నన్వయించునది. ఇది సమస్తపదము. హారములు = ముక్తా
హారములు, తనరన్ = విప్పుచుండఁగా, సిరికిన్ = శ్రీదేవికి, పుట్టి...టన్-పుట్టిటి = జనక
గృహసంబంధులైన, నెచ్చెలులొటన్ = స్నేహితులొటచేతను, మనవికిన్ = విన్నవిం
చుటకు, డాసెనాన్ = సమీపించెనో యనునట్లు, మకరకుండలములు = మకరాకారకర్ణ
భూషణములు, అమరన్, శ్రీదేవియును మకరములును సమద్రమునదే జనించుటజేసి
లక్ష్మీక బుట్టినయి టి స్నేహములు గలవి గావున మిక్కిలి చనవు గరిగి శ్రీయగపతి
వీనుల సమీపమునకు జేర నవట. శ్రీ...లా - శ్రీ = చేరియున్న, సిత = తెల్లనైన
మగాళ = హాసచేతను, వాత్యా = నుడిగాడ్చి చేతను, అభిమాత = రేచబడిన, పరాగ =

కెంధూశియొక్క, వలయ=వలయముచేతను, మండిత = ఆలంకరించబడిన, కల్పశాఖా-
యనంగ్ = కల్పవృక్షపుగొమ్మలో యనునట్లు, శంఖ...లు-శంఖ=పాంచజన్యము
చేతను, చక్ర = సుదిర్ఘనముచేతను, ఆంజిత=ఒప్పుచున్న, ఉరు=దీర్ఘములైన, హస్త
ములు=భుజములు, తనరే = ప్రకాశింపఁగా, శంఖము హంసవలెను, చక్రము పరాగ
వలయముపలెను, భుజములు కల్పశాఖవలెను నున్న పురుట. కమలేశుణుండు=రమ్యుఁ డి,
చతుర్భుజుండు = నాల్గుభుజములు గలగిసన్నామి, తోచెత్ = ప్రశ్నోత్తమయ్యెను.
ఉత్పేక్షలొనఁబరము.

కి. ఎప్పుడు హరి గని మఱలు

మొప్పవలయును మూడుకోట్లమునిఁ గనుగొనువా
ఎప్పుడు తనకొంతులతో

విష్ణున గొడుగులును మిట ర వేగమ మొగిడెన్.

12

టీ. ఎప్పుడు=ఏక్షణమందు, మనిగనుగొనువారు = విష్ణుచిత్తుని నేనించెడివారు,
మొప్పవలయును మూడుకోట్లు=శ్రయస్త్రీశత్రోటిసౌఖ్యగల, అమరులు = దేవతలు,
హరిన్=స్వామిని, కని=చూచిరే, ఆప్పుడు = ఆక్షణమాను, తనకొంతులతో =
వారిహస్తములతోడ, విష్ణున=తెఱవఁబడిన, గొడుగులును = దేవతల ఛత్రములును,
మిటన్=ఆకాశమందు, కెగమ=శీఘ్రమే, మొగిడెన్=ముకుళితమయ్యెను.

తా. ముందే స్వర్గమందలి మహావిమానములతోడ దేవతలు విష్ణుచిత్తుని జూడ
వచ్చియుండిరి గావున వారల స్వామి మేచేసిన కనే యనివలెనొక తెఱవఁబడియున్న
గొడుగులు ముడిచి హస్తములు మొగిడ్చి నమస్కరించిరి. అలా. సహోక్తి.

తే. 1 సామరసవృక్షశుభ్ర శత్రుశాచ

పుంజ వహిభుక్వత్రైత్రభంజనములు

సోకి వెజు బాతె గల్లెనశకూర్పవాత

ఘట్టనల 2 బాటు పెనుబొల్ల శ్రుట్టువోలె.

13

టీ. సామర...లు - సామర = దేవతలతోఁగూడిన, దిదృక్షు=చూడఁ (గోరిన)
భిన్న=ఆకాశమందు నిలిచియున్న, రక్షగిశాచపుంజము=రక్తసులయొక్కయు విసా
సులయొక్కయు సము హము, రక్షగి శాచాదులు దేవతలను లగుటంజేసి స్వర్గమం
దుందు రనుట. అహ...ములు - అహాభుక్ = సర్వభక్షకుఁ డగు గరుత్మంతుని
యొక్క, పత్ర = తొక్కలవలని, ప్రభంజనములు = పెనుగాడ్పులు, సోకన్ =

1. సమద. 2. బాటి చనుపొల్ల.

స్పృశిండుగానే, వెఱ్ఱ=వెఱపుచేతను, కళ్ళాన=కళ్ళమునందు, శూర్ప...ల= శూర్పవాత=చేటల గాడ్పులయొక్క, ఘట్టనల=బరిశిల్లచేత, పాటు...న్-పాటు= ఎగిసిపోవుచున్నట్టి, పెను=పెద్దదియగు, పొల్లకట్టువోలె=తఱకలవలె, పాటె= పలుగెత్తెను. ప్రమపాదమా దున్న సామరసముయొక్క ప్రమచర్మమును రక్షశృబ్ద మయొక్క యంతిమవర్ణముతోడ సబాధపడుకొల్లు హల్పుభానముగా నుభయపశుల లోలిదిగా సాబాధిశ్వములలె నిశ్రమము జెప్పెవాడు. సప్తపదిశృక్కు అను పాతమున నుతోపమునఁ జూడఁగోఁడని యర్థము. కళ్ళాన ననుచోట, 'వికృత' వచిచ్చునోపా మోక్షీర్ణశ్వాన ఆదియనృభవ'త్తను మూత్రానుసరణముగా, 'కం. ఎ.నుక' పురరాష్ట్రండు ప్రా, జానా గలంగు' ననియెడి భార్యప్రకాశమువలె నుగతమైనది. అనంతముం గురగ మున్నుజేవరతోడ జేరి యున్న రక్షశిశువ ననుము తనుజాతికి విరోధి యగుస్వామికి వాహవమైన గరుత్మతుని తొక్కలగాడ్పు లనువై వీడఁగానే భయపడి పరుగెత్తెను. జేవలు మాత్రము నిలచి యుండిరి; ఎట్లుంటేని, కళ్ళమందు భాన్యమునొచ్చు జేవలచేత విసరఁగానే గట్టి నిచ్చి పొట్టు చెవి పోయినట్లని భావము.

క. నీరగధ్రమసుమధాగా

సాచిరచ్చంపరీకరంకులకలర్థుం

కారాచుకారి సుస్తవ

కారి మునిస్తోమసామిగానం బెనగెన్.

14

టీ. నీరగధ్ర...బు - నీరగధ్ర = చట్టమైన, కుసుమధారా = పుష్పధారల యొక్క, ఆసార = ఇర్లమడు, చరత్ = సంచరించుచున్న, చందరీక = తుష్టైదల యొక్క, ఇద్దివిరశ్చిచ్చారీక' యని యమరము. సుకుల = అధికమైన, కల = అన్యక్త మధురములగు, ర్థుంకార = ర్థుంకృతులను, అనుకారి = అనుకరించుచున్న, సుస్తవ = స్తోత్రములను, కారి=చేయుచున్న, ముని = నారదాదిమునులయొక్క, స్తోమ=సమూహము యొక్క, సామగానంబు = సామవేదముయొక్కపాట, ఎగగె= విస్తరిల్లెను, స్వామితోఁగూడ నారదాది మునీంద్రులు సామగానములు కేయించుడఁగా నది పుష్ప ఇర్లమున బడి తిరిగెడు లేటల మ్రోతవలె ఎధుంపై వీతె చె నని భావము.

తే. అట్లు ప్రత్యక్షిస్తోమసామిగానంబు

రిక్షమునఁ గొంచు, ముని ప్రయోవాక్షిజలము

నిగుడఁ బులఁచి, కుటిఘంటికల తొళ

ములుగ నిట్లని యమృతాత్మని సుతించె.

15

టీ. అట్లు = పూర్వోక్తరీతిగా, ప్రత్యక్షమైన = సాక్షాత్కరించినట్టి, పద్మాక్షుఁ = తామరలవంటి నేత్రములు గల స్వామిని, లేక, లక్ష్మీదేవియే నేత్రములయందు గలస్వామిని, అంతరిక్షమనఁ = ఆకాశమందు, కాంచి = చూచి, ముని = విష్ణుచిత్తుఁడు, ప్రమోదాక్షిజలము = ఆనందబాష్పములు, క్షినిగుడఁ = వెలికుబుకఁగా, పులకించి = గగుర్పాటుచెంది, కరటిఁబుంటికలఁ - కరటి = తానెక్కి యున్న సేయగుయొక్క, ఘాటికలఁ = ఇరుప్రక్కలున్న గంటలే, తాళములగఁ = వాయిదెడి తాళములు గాఁగా, ఉత్తనత్తునిఁ = ఆమరమాత్తుఁ డగుస్వామిని, ఇట్లని = విశ్వసూత్రప్రసముగా, నులించెఁ = తీసియొడెను.

— విష్ణుచిత్తుఁడూ శ్రీమహావిష్ణువును స్తుతించుట —

కవిరాజవిరాజియు.—

జయ జయ దానవదారణకారణ శ్రావ్య ధాంగగదాసీధిరా
జయ జయ చంద్రసింహేంద్రశతానుతహంస శరీరమహాగ్రహసరా
జయ జయ తామరసోదర సేవ శవానందోజ్జ్వలగాంగర్పురా
జయ జయ కేశవ కేశవ పూజనశౌర శబ్దజంపూ హరి. 10

టీ. దానవ...రా - దానవ = రాక్షసులయొక్క, దారణ = ఛేదనమునకు, కారణ = హేతువులగు, శ్రావ్య = ధనువున, ధాంగ = పక్రమున, గదా = క. ౧. అసి = న. ౨. దక ముఖాదగమున, సరా = ధరించినస్వామి! జయజయ = సర్వోత్కృష్టమైనవాని బ్రవర్తిల్లుము. దరా = అనుపాతము ను శంభుము గలవాఁడా యని యర్థము. దానవదారణకారణ యని ప్రత్యేక విశేషణముగాను జెప్పవచ్చును; జయజయ యని నాల్గు పాదములయొద్దను వచ్చును. చంద్ర...రా - చంద్ర = చంద్రులయొక్కయి. దిసేంద్ర = సూర్యులయొక్కయి, శతాయుత = అయుతశతసంఖ్యలయొక్క వలెనే, సాంద్ర = తఱచైన, శరీర = దివ్యమంగళ విగ్రహమయొక్క, మహాః = కాంతుల యొక్క, ప్రసరా = వ్యాప్తికలవాఁడా, తామ...రా-తామరస-తామరపువ్వులయొక్క, ఉదర = అంతర్భాగమనకు, సందర = తోఁబుట్టువును, చారు = సుందరము నగు, సవ = పాదముచేత, ఉద్భుత = విషవ బడిన, గాంగ = గంగానదీనబంధియగు, ఝరా = ప్రవాహము గలవాఁడా! కేశసింహాదన = కేశి యువరక్కనుని సంహరించినవాఁడా, శరజ్జలజాక్ష - శరత్ = శరత్కాలమందలి, జలజ = కమలమున టి, అక్ష = కన్నులు గల వాఁడా! కేశవ = బ్రహ్మాండ్రుల కుత్సప్తస్థాన మైనస్వామి. 'క ఇతి బ్రహ్మణోనామ క శోహం సర్వదేవినామ్, ఆచాంతవాక్లేసుభూతో తస్మాత్కేశవనామవాక్.' అని

ప్రమాణము, శౌరి = హరి, అని ముగళాశాసనము చేసెను. భగవంతునకు జీవోటి యాశీర్వాదము చేయవచ్చునా యనిన బూర్వ మట్టిగూచారము కలదు. 'పూర్వాం దిశా మృగ్యో దక్షిణాం పాశు తే యమః, పక్షిణి వశ్చియ మాశా మధేరస్తాత్త రాదిశ' మ్మని నీరస్తువాట శ్రీరాములవారికి ముగళాశాసనము చేసియున్నారు.

మత్స్యవతారము ౧౭

మ. దివిజద్వేషి సుదారవాచిచమూర రింస్రి(జి)ంచి, చాతుస్య మొ
పృపడి జోంపుండెల్ల కొంగుగని పరిభం బొంద మై దాల్చి, వే
దవిశ్చక్రాక్షుపజ్జిగ గ్రన్తఃక వేధం జేర్చుదో నాగగ, ద
సృజనం బద్ధిశితాంబుబిందు లలమంబ్రోద్యద్రుచిం దాటవే. 17

టీ. దివిజద్వేషి = వేదచోరకుఁ డగుచోమకాసురుని, ఉదార... రిక్ - ఉ
దార=కొలది తెలియరాని, వాచర = మినముయొక్క, మూర్తిక్ = శరీరముచేతను
స్మరించి = ఖాడించి, చాతుస్యము = విన్నాణము, పృప = తరప్పునట్లు, పడిక్ = వేము
నేక, పొందు... ము - తొంపు = చురచున, తెల్ల... ము = భవశకాంతిగల వైపొట్టు
యొక్క, పృప = సమాహూ మనెను, పృప = వ్యాజము, పడిక్ = పొందునట్లు,
మైక్ = శరీరమును, త్రిం = ధరించి, వేద... క్తిక్ - వేద = పెంములయొక్క,
పశుధ=శుభములగు, ఉదర = ఉదరములయొక్క, పక్షిక్ = శ్రేణిని, గ్రన్తఃక =
మరల, వెధక్ = ప్రచ్ఛదేవుని, చేర్చుదో నాగగ = చేర్చుదో యనునట్లు. తస్మజనంబు =
ఆబ్రహ్మణ్యమును, పద్ధి... లు=పద్ధి=సముద్రముయొక్క, సిత = తెల్లనైన, అంబు = ఉద
రములయొక్క, బింబులు = బిందువులు, అలమక్ = వ్యాపింపగా, ప్రోద్యద్రుచిక్ -
ప్రోద్యత్ = వృద్ధిపొందుచున్న, రుచిక్ = రుచిచేత, దాటవే = ఆలిక్రమింపవా.
'ఉదారోదక్షిణేఖ్యాతే దానశౌణ్డే మహాశ్వియని రత్నమాల. 'స్త్రియాంమూర్తి
స్తనస్తనః' అనియును, 'కపటోస్త్రీవ్యాజ దమ్భాపయశ్చన్ద్రకైతవ' అనియు
గమరము. నీవు మత్స్యరూపమును ధరించి వేదచోరకుఁడుగ రక్కసుని వధించి చాడ
'హరి'చిన పెంములు నేర్పునో నప్పుడే బ్రహ్మకిచ్చుటకై పోయెదవో యనునట్లు నీవు
సంచరించు చుండుట వలన సముద్రోదకములు సత్యలోక మాక్రమింపుచుండగా
నీ చాలాకమును గాటిలి వనియు నప్పుడు నీమినశరీరమందలి తెల్లనిపొలను పరిశుద్ధ
ములగు వేదాక్షరములొ యన్నట్లుండె ననియు భావము. కైతవాపహ్నుత్యసప్రాణిత
మైన యుల్లేఖిలంకారము.

చ. ఎలమి యుగాంతవారి కెదురెక్కుతటికొ పడి దాలుగహ్వారం
 బులఁ జనుఁ టివెల్లిబడిగబోవు సవత్సనగోరువాళ్ళుం
 బులు దనుఁ దాఁడి దగ్గతత్రాఁయు నజాండమ దైత్యువేదప
 బ్బులుగొని కూల్చి*నట్టి జనులనుండిభిఁ జేరితి కా మురాంతకా.

టీ. మురాంతకా=మురానునునుహరించినవాడా! ఎలమి=సంతోషముచేతను, యుగాంతవారికి=ప్రళయోదకమునను, ఎదురెక్కుతటికొ=ఎదురుగా బోవునమయమందు, పడికొ=పగముచేతను, తాలుగహ్వారబులక=దవుడలనెడు గుహలయందు, చను = బోవునట్టి, నీటివెల్లిబడికొ=జలస్రావహమువెంట, పోయెడు, సవ ..లు=సవత్సనక=తెక్కతో గూడి యున్న మైనాకాళి చర్మములును, గురు=గొప్పలగు, వాళ్ళరొబులు=తిమితిమిగిలనులు మొదలగు జలచరములును, తనుకొ=బ్రహ్మాండము ననుట, తాళకొ=తగులఁగా, తగ్గతకొ=అదవుడలను పొంది యుండుటచేతను, మ్రోయు=ధ్వని జేయుచున్న, అజాండమ=బ్రహ్మాండమే, దైత్యుకొ=పోకాసురుని, వేదపంతులుగొని=వేద సమూహములను గిసిగొని, కూల్చినట్టి=సహరించినట్టి, జయముధుభిక్=జయభోగిని, చేసితికా = ఒప్పించికదా! ఇచ్చట నజాండమ యని ప్రమాదిభక్తి. 'ఇతరత్రచర్చితీయా తస్యా ప్రమాచ ఒడవహిగా స్యాత్' యుక్త మనునవి యప్రాణి వాచక మగు జయముధుభియును ద్వితీయకు దుల్యమైవది. మఱియు, 'కర్తాదే కర్తృత్వ' మిత్యాది గూఢప్రణిధిలన జయముధుభియుండు గూల్చినట్టి యుపద మన్వయించుట సరిగా యున్నది.

తా. మినము పన నై జగుఱముచే నీటి కెగురెక్కుట ప్రసిద్ధము గావున నీమన్వయము ప్రళయోదక ప్రవాహమున కెదురెక్కుచుండఁగా నాపగమునను నిలువలేక యానీటి పొబడి మైనాకాళి చర్మములును దమిప్రముఖులు లగు మహాజలచరబులు నవకాబులై దొర యాహినపయొక్క దవుడలలో బడిన పనియను, జలప్రళయమందు బ్రహ్మాండము నెడమండ నాదుశ్యస్యమూర్తి తనదవుడలను నిటిగొని యున్నాడనియును, వామైనాకాళి లాపగముచేత నాబ్రహ్మాండము దగులఁగా నది ధ్వనిజేసెగావున బ్రహ్మాండమే స్వామిమేములు గిసిగొని రక్కసుని ప్రక్కగించిన దానికి జయభోగిని యుడె ననియు భావము. అలా ఆపభయతాద్రూప్యగోపకాలాగ్రము.

చ. మిత గడవం దిమింగిలతి శ మెయ్యెయి చెంచిన నీడు వాతఁ గు
 త్సితపలలాశి యైనచిలుకజే పది దైభుట నీవు మ్రొంగుటే?
 శ్రుతు లగునూరుపు ల్గుడఁజొచ్చుతఁచి న్భవదేధనై ధనై
 ధిత జవత క్తి నీప్పికొని శ తెచ్చుటకాక తనల్పశాల్పతన్.

టీ. మితి = పరిమాణము, కడపల్ = మీఁద = కల్పము ముగియఁగా ననుట, తిమిగిలక = మహామీనత్వమును! పెద్దయి = పవిత్రముగా, పెంచిన = పెంచినట్టి, నీదు = నీసంబంధియైన, వాత = వస్త్రమునాదు, కుత్స్ని...చ-కుత్స్నిపలలాశియైన = కుత్స్నిగాక్షుకు డనియను, మీనములు మాంసము భక్షించుట ప్రసిద్ధము కావున నట్టి పలలాశియగు, చిటుచే పంచినచేద, అది = మన్మథారోపముచేత సమహర్షాచకము, రాక్షసు డనుట, త్రెల్లట = పడుట, నీవు మ్రింగలే = నీవు కబళించుటయూ యని ప్రశ్నార్థకము. శ్రుతులగు = వేదమయములగు, హింపుల్ = ఉచ్ఛ్వాసవాయువులు, మగుడ = మరల, హిచ్చుకత్ = వస్త్రమునందు ప్రవేశించునప్పుడు, భద్రు తాల్పకత్ = ఆపలలాశియొక్క, తాల్పకత్ = తాల్పకమునకాటచేయు, భవ...న్-భవత్ = నీయొక్క, ఏదనైధన = అభినయస్థిచేతను, ఏదీ = వృత్తి చేయబడిన, జవ = వెగముయొక్క, శక్తి = సామర్థ్యముచేతను, హద్వికాని తెప్పకాక = తీసికొనివచ్చుటయేగాక, మ్రింగుట కావలయుట, తిమిగిల్ = పెద్దయి యుచోట నిగారము లోపించుటను విరాటపర్వమున మ. “మగిడ గీతము బట్టి బాడెను బుచ్చా దింబున న్నాహుగ, ర్వగన్విభు డగునాహిడిబిపుల ద్విప్రస్థుల డై పట్టి డె, ట్టు గం ద్రో కాడగ నిద్దలు కృజులలాటాడ మమె నొడొలి, నీగులం జాలక కొంత సేపుపడి పెద్దెం బోల రుక్మలి.” అన్నప్పుడు జతుర్థసాదంబునను, స్వీచనోత్తరమామాయణమున, ఉ. “అటున మూర్ఖమోనప్రహస్తః గరుగోని యింకం దుఁకెన, క్లితదగింపు నద్దిరుడొ కేటించే యని ఘోషిత్తులై, మేటిమగ ల్బలం దెడ పెద్దెయి మిగిలెన లేక సాతీర, గ్లాటుకకొడవోలి విశకంతుల డొచ్చె మహిమహేంద్రుని.” “నీవు పక్కమున వ్రేలియి పొందుచును, దిక్కున నొరుమాలో ప్రయోగము లొమిడేసి యింక బ్రతాగి ప బడియె.

తా. ఇంతత యని చెప్పఁగుండని యత్యున్న శరీరములో మన్మథమున విహరించు చుండగా నాయన యుచ్ఛ్వాసవాయువులు మగిడి ముఖమున ప్రవేశించునప్పు డావాయువులవెలుడి నీమహామీనము ముదల న్యలృతముం డయన ట్లున్నయా రక్తగుండె చనకు దానే త్రెల్లెను గాక యాకుత్స్ని మది యొకయత్నముగా వాని మ్రింగ లే పనియను మహామన్మథయను బగ్వతాదులును బ్రవేశించెను నావస్త్రము నీమత్స్నికపలలభిక్ష మగురాక్షసు డనుచిన్న చేప పడిపోవుట చిత్రము గాదు. అలం. హేత్వపహ్నుత్యలంకారము.

— మూర్తమూర్తి —

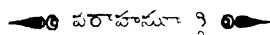
మ. జలపూర్ణవమానమృగ్ధయమహీసంరక్షకై గార యీ
బలె ముక్తామణిశుక్తికంఖనికురుంబం బెల్లం జూర్ణంబుగా

బలభిద్వజ సస్పజ్జీ బోపరిఃశభామ్యన్త హమందరా
చలచంఘ్మష్టిసుట్ట మైనామతస్వామి స్మినుం గొల్పెదన్.

20

టీ. బల...కై - బలపూర = నీటిప్రవాహమందు, ప్లవమాన = తేలుచున్న, మృచ్చాయ = మృత్తికావికార మగు, మహీ = భూమియొక్క, సరత్తకై = రక్షణముకొనుట, గారయ్యాబలై = గచ్చనాయుటకొనుటవలె, ముక్త...బు - ముక్తామణి = ముత్తైములయొక్కయు, శుక్తి = గల్లయొక్కయు, శోభి = సుకులయొక్కయు, నికురుంబుబెల్లై = సమూహమంతయును, చార్త్తాబుగాన్ = సున్నమగునట్లు, బల...ము - బలభిద్వజ = దేవేంద్రుని వజ్రయుధముతోడ, సస్పజ్ = సమానమైన. నిజోపా = స్వకీయమైనవై నవైభాగమను, పరిభామ్యన్ = తిరుగుచున్న, మహత్ = గొప్పనియైన, మందరావల = మందరపర్వతముతోడ, సాఘ్మష్టి = ఒరిసిపోవుటను, ఘుర్టమైన = అడుగు తిరుగరియమన, కమతస్వామిన్ = కూర్మరాజైన, నిరున్ = నిన్ను, గొల్పెదన్ = సేవించెదను.

తా. సమస్తమగనకాలమందు మందరాచలముక్రింద గమతమూర్తియొక్క కర్పర మొరసికొనుచుండగా సమస్తమందలి ముత్తైములు ముత్తైపుంజిప్పలు శోభిముల్ల నాచర్మగుర్పరములసంమనబడి నగి చార్త్తమగుచుండె గావున సమస్తములయందు మృత్తికార మగుమామి నాని కరగు నని దాని గట్టిపటుచుటకై గారకొను న్నామి కన్నము నూలుచున్నానని యన్నట్లుండె నని భావము. అలఘ్మశ్టేక్ష. సాఘ్మష్టిఘుర్ట మనుచో గుఱవము.

చ. ఒకమఱి బుడ్డగింప విలయోదకము ల్పయి కుబ్బి, చిప్ప న్ర
చ్చుకొని మహాభ్రసీధిఁ జన, శ సూకరత నైయి వెంచి, వెండి క్రిం
దికిఁ గయి వ్రాలు తత్సలిలశర్తలధార నదగునస్సుర
త్సక్రృతికి నీ యజాండమునుబంగరు మంగరంగా నొనర్పవే? 21

టీ. ఒకమఱి = ఒకతారి, బుడ్డగింప = పూత్యారముసేయంగా, ఇది వరాహచేష్ట, విలయోదకమున్ = ప్రళయజలములు, పయికుబ్బి = పైకివదిలి, చిప్ప = బ్రహ్మాండకర్పరమును, ప్రచ్చుకొని = భేదించుకొని, మహాభ్రసీధిన్ = మహాకాశముయొక్క వీధియందు, చనన్ = పోగా, సూకరతన్ = పరాహత్యమునందు, మెయివెంచి = శరీరమునువెంచి, వెండి = వరల, క్రిందికిన్ = అగ్గోభాగమునకు, కయివ్రాలు = దిగజాలుచున్న, తత్స...ధారన్ - తల్ = మున్నుచెప్పబడిన, సలిల = ఉదకముయొక్క,

నిర్మల = తేటయైన, ధారక్ = ధారచేతను, అవిశర = బ్రహ్మాండమునకు బరమై నట్టియు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రతితి = జూయ యనెడు స్త్రీకి, ఈయబ్రాహ్మము = ఈ బ్రహ్మాండమును, బాగరుముగఱగాక్ = గుచ్చర్థమయ నాసాధూషణముగాఁగ, వివర్జవే = చేయచా.

తా. పరాహిత్యతారమందు నొక్కసారి ప్రభుమునకు ప్రచుదలి యుచు ముఖానాదివరాహము నలాతి నుచి బుడ్డిగించునాని యాసించుము బ్రహ్మాండకర్షరము వాటి యావలఁ బైక పోయి మగిడి పచ్చుచుండఁగా నానందాధార యాస్పరమునకుఁ బైగా నున్నప్రతితి మనెడు స్త్రీయొక్క మున్నగున నున్నన్న కాండవలె నుండె ననియును, బ్రహ్మాండ మాకాండను విడిచి నున్నబాగాయముగరచు నుండె ననియు నట్లుగా సా బుడ్డిగించివరాహునే నముక్తములు బ్రహ్మాండమును వాటిం జేయునార నుము గలిగినదాహరణమును పొంది ధరించె ననియును భావము. అలా. ఈత్ప్రేక్షిలంకారము, అతిశయోక్త్యుప్రసాదము.

సృసిహామం ౧౧

మ. అనురేంద్రాశయకుండి కాచ్ఛగధరవ్యా వ్యర్థకచ్ఛాయం గాం
చి సముద్యత్ప్రతిసింహముత్సరిత శిష్యప్రేక్షా నిదుద్ధామదీ
ర్ఘ సతూర్ధాటముం బెల్లగించుగతి నాంత్రశ్రేణి గిన్నం బెం
జుసితక్రూర భవన్నఖావధులు ప్రోచు త్తప్రేక్షచంచాననా. 22

టీ. మర్త్యమంచననా = పీనముగా నున్నది. అంత్ర = అంత్రేంద్ర = రాక్షసేశ్వరుఁ డగుసింహాశ్రిపునియొక్క, అశయ = అశయము మనెడు, కుండికా = నుండికయందలి, కాచ్ఛ = తేట యైన, గధర = నెత్తుబీయించు, వ్యావ్యర్థ = ప్రతిబింబిం మైన, స్ఫురత్ = స్వీయమైన, ధారక్ = నీడను, అవిశర = అవిశరమునను ద్యత్ = విజృంభించుచున్న, ప్రతిసింహ = సృసింహ మనెడి, మన్ర = ఈతొడను, మిశత్ = కూడుకొన్న, శిష్యప్రేక్ష = చిట్టముచేతు, శమ...న = శత్రు = ఆ ప్రతిసింహ మయొక్క, ఉద్ధామ = గొప్పలగునట్టియు, దీర్ఘ = నిడువలగు, సతూర్ధా = నాలుగువైపు కలయొక్క, సతూర్ధాటముం = సమాహమును, బెల్లగించుగతి = వెంటచునట్లుగా, అంత్రశ్రేణి = ప్రేగులయొక్కపంక్తిని, కిన్నం = పావమునలె, పెరంజు...లు = పెరంజు = తెమల్చుచున్నట్టి, సిత = తెల్లనైన, ప్ర = తీక్షణములైన, భవన్నఖావధులు = సిగోళ్లయొక్కవజ్రములు. ప్రోచుత్ = (మమ్ము)రక్షించును.

తా. సామి సృసింహావతార మెత్తినప్పుడు కారణ్యకశ్రిపుసిహుడియము. జట్టు యారత్తమందు నీడఁ జూచి ప్రతిబింబించిన తనరూపును మఱియొసింహము రూప అముక్త—15

మరి మత్సరించి యాశోపముచేతఁ దల్పిహముయొక్క నటలు పెల్లగించెనో యన్నట్లు హిరణ్యకశిపుని ప్రేగులు బైటికి లాగె ననియు, స్వల్ల లాగిన తెల్లనితీక్షణము లగుగోధులము రక్షించు నని మంగళాశీర్వచనము చేసి ననియు భావము. అలం. భ్రాంతిగును ప్రాణిలోత్పేక్షాలంకారము.

ఉ. మునుము న్దెల్పును దూఱఁదూఱ మఱి కెంపు న్నెగ్గడియును దూఱ గం
దనగాయం గలనల్పుఁ డోప సఖకోణశ్రేణిచే విక్రమం
బున వాఁడు గ్రతఁ గొన్న యట్టి విలసచ్చూర్తిత్రయీ లేజముం
గొనుతీల న్విదళింపవే యసురచక్షోభిత్తి మిక్తాహరీ ! 23

టీ. మిక్తాహరీ = మాయాసింహాసనమున నున్న సింహాసనమునను
బుద్ధి. మునుముక్ = మొదలను, తెల్పును = భావశక్తును, దూఱఁదూఱ = ఉచ్చి
పోతగా, మఱి = మఱి, కెంపు = ఎప్పుడు. నెగ్గడియును దూఱ = ఇంకను,
దూఱిపోతగా, కందనగాయం = గుండెయమునకు, గ్రత = కనిగిన్న, నల్పు =
నీలవర్ణమును, తోడ = కరువడఁగా, ప్రియము = పరమాత్మమునకు, వాడు =
ఆహిరణ్యకశిపుడు, ఉక్త = బెట్టెనుచున్నను, చూర్తిత్రయీ = ప్రాచీన,
విలస...ముక్ = విలస = విష్ణుచున్న, చూర్తిత్రయీ = పంచాంగ చతురంగ
జనార్దవు లనియెడు ముగ్గురు మూర్తులయొక్క, లేజము = లేజపును, మిక్తాహరీ =
మరలప్రహీయించునట్లు, నభ...కోణ = నభ = గోళ్లయొక్క, కోణ = కొనలయొక్క,
శ్రేణిచే = పక్షిత్వత, అసుర... = అసుర = రాక్షసునియొక్క, చక్షోభిత్తి =
గోడపంటి పక్షిశిల్పమును, విదళింపవే = పీల్చునా?

తా. హిరణ్యకశిపుని పక్షులము శేరించినప్పుడు ముపటిభాగము తెగఁగానె
తెల్లగా నుండె ననియును, మఱియొక తెగఁగానె అబంస మెట్లగా నుండె ననియు,
కడకుఁ జెగఁగా గుండెయ దవిలి నల్లగా నుండె ననియును, ఆ మూడుముతులు
దోచుట దొడ్లి వాడు విక్రమించి శివుని తెల్లనిలేజపును బ్రహ్మదేవుని యెఱ్ఱనిలేజ
పును విష్ణుదేవుని నల్లనిలేజపును ప్రహీంచెను గావున నవి వానిశరీరముతో నుండఁగా
స్వామివారు వానిని మరల బైటికిఁ దీయుచున్నట్లుండె ననియు భావము. అలం. స్వభా
వోక్తనుప్రాణిలోత్పేక్షాలంకారము.

—ॐ వా మ న మూ ర్తి ॐ—

మ. బలిదై తేయభయాంధకారభరిత బ్రహ్మాండగేహంబులో
పలఁ బై మండెడుతత్ప్రతాపమయదీపజ్వాల డింద న్నడుం

దలమై మింటికి గ్రక్కున న్నెగయునుద్యత్తన హాచ్ఛాయ నాఁ
గలనీలాంగము శింశుమార మొరయంగఁ బెంపవే వామనా! 24

టీ. వామనా! బలి...లక్ - బలి = బలిచక్రవర్తి యనెడు, దైతేయ=రాక్ష
సునివలని, భయ = భయ మనియెడు, అంశకార=కటికిపీడకటివేళ, భరిత = నింపబడిన,
బ్రహ్మాండ = బ్రహ్మాండ మనెడు, గేహాబూగోపలక్ = ఇంటిలోపలను, వైక్ = ఉపరి
భాగమందు, మండెడు...ల - మండెడు ప్రజ్వరిల్లెడు, తత్ప్రతితాపమయ = ఆ బలిచక్ర
వర్తియొక్క పరాక్రమరూపమైన, దీపశాల్వల = దివ్యవెలంగు, డిందల్ = మఱుగు
పడునట్లుగా, కడుక్ = మిగుల, డలమై = దట్టమై, మింటికిక్ = అకాశమునకు,
గ్రక్కునక్ = పోకముగా, నెగయు...య - నెగయు = ఉద్గమించుచున్న, ఇది
నానారాని పదము, ఉద్యత్ = ప్రవహించుచున్న, హత్ = అదీపప్రభానివారణానంతర
మయిన, ము = అర్చించు నాక్ = పెద్దసిడయోయనగా, కలనీలాంగము - కల=ఉన్నట్టి
నీలాంగము = అల్లని శరీరమును, శింశుమారము = శింశుమారచక్రము, ఒరయంగాక్ =
అరుటునట్లు, పెంపవే = పెరుపవా?

తా. బలిచక్రవర్తివలని భయమును దలమై బ్రహ్మాండ మనుమింటికి పాద్యమింటి
మండె ననియెడు. దానిమీఁద ననగా ముండలములను బలిచక్రమింటి ముపని ప్రతాప
మనియెడుదీపము వెల్లుచుండె ననియెడు. దీపశాల్వల యదుగగునట్లుంకంబె
త్తెగా శింశుమారచక్ర మంటుపట్టి స్వామిని నల్లనిశరీరముం బెంపగా నది
పదమున కడ్డ నుగుఁగాయవలె నుం బెంపించునా బాము. అ. రూప ముద్రాశిరోత్త్రే
దేలంబులము.

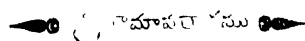
— పరశురామానందము —

మ. శమితక్షత్రకళత్రనేత్రజలవహ్రవేళ నీక్షీర్తిహం
సము క్రోంచస్ఫుటతావకాంబకసుషింశ జాంగంగ నీక్షించి వ
ర్షము రా నంచలు నంద నేడుం జను నోచ్చన్నాటి తచ్చేష్ట వా
యమిం దిర్యక్తతి దా గతానుగతికంశ జౌంగా కుతారీహరీ. 25

టీ. సుతారీహరీ = పరశుధారి పగుస్వామి! యని సంబుద్ధి. శమిత...శ-శ
మిత = నశింపబడేయబడిన, క్షత్ర=రాజులయొక్క, కళత్ర=భార్యలయొక్క, నేత్ర
జల=కన్నీళ్ళనియెడు, క్రోంచవేళక్ = వర్షాకాలమందు, నీక్షీర్తిహంసము = నీక్షీర్తి
యనెడునంద, (ఇచ్చట సమాసాంతమగుటవలన మువర్ణకము వచ్చినది.) క్రొంచ...న్-
క్రొంచ=కొంచగుబ్బలియందు, స్ఫుట = పక్కమైన, తావక = నీసంబుద్ధియగు, అంబక=
బాణమువలని, సుషిక్ = బిలమందు, 'రంద్రం శ్వద్రం పవా సుషి' యని యమరము.

చాగంగ్ = కదలిపోగా, ఈక్షించి = చూచి, నర్ల మురాణ్ = వానరాగానే, అంచుల్ = హాసలును, ఇచ్చున్ = రుసస్సునగు, తన్నెచ్చ - తల్ = ఆనీర్తిమంసము యొక్క, వేడ్ల = గమనవ్యాపారము, నాటి = పాపకొని, పాయుని = ఎదుటయగు, దుటచేత, అంద = ఆ ప్రాంతచిలముదే, నేడున్ = నేడలమందును. చతున్ = పోవును, తిర్వత్తి - తిర్వత్ = శుభక్షీప్రముఖిత్తిత్తుయొక్క, తి = సహాహమి, తోన్ = తాను, గతానుకతి = ముందు. జీయినానిమెట్లనే వీధులనె. అలం. అథాంతన్యాసము.

తా. ఓ పరశురామావతారా! నీవు -- జాలరు సహించుటలన విధిర్వూ దుగజించుచుండ గా నొన్నె రుపరూకాలమందు సేర్పిగా నుండు, నీవు నీవు కుమారస్వామివలెనే శేషనాథుని లుద్ధి నెచ్చినిన చరిత్రము గ్రాచపర్వ మున నీ నాగమున నేడిచితివి విభున, నాటిలమున ముట్ల నొనరిన వెనక పోయి ననియును. ఆపోవుట గూడ భూమిమందు అంతరహాసము చర్మకాలము గాగానే ఆ బిలువాని ముడిచి ముప్పటిని మానసవర్షమున బోవు నరమును, తిర్వత్తి యొకదానివెంట నొక్కడు విభునేకాని బిలువిన ననియును భావము. హాసము పర్మకాలము గాగానే ప్రాచకర్వ బలముచ్యారమున మానసవర్షమున బోవుట ప్రసిద్ధము. పరశురాముడు ప్రాచపర్వమున శేడిచె ననుటన 'భృగువతి' వచ్చెయిత 'గ్రాచరూప్ర' యని కాశీదానప్రకాశము.

మ. పవిధాగావతనంబు గైకొననియరప్పాలస్తుమై సప్తధా
తువులం దూఱు బరిశ్రమంబునకు సురదోర్భిగించె నా సప్తసా
లవిభేదం బొనరించి నిల్వక సెలీలగజన్మ యుష్మద్యు
జ్జవనాస్త్రం బొనగు నిర్మల రఘుకులస్వామి! రమావల్లభా! 26

టీ. రఘుకులస్వామి = రఘుమాళనాయకా! రమావల్లభా = శ్రీసీతానాథా!
పవి...బుక్ - పు = ప్రాయుషముయొక్క, పుగా = అంచుయొక్క, పున్ = బుక్ = ప్రహరమును, వై...లక్ = వై...నని = నరన సేయి, అప్పాలస్తు = అప్పలస్తు
వంశజుడైన రావణాసురునియొక్క, ప్రా = శరీరముయొక్క, సప్తధాతువుల్ = త్వగ
సృగస్థిన్నాయు శుక్లవసామజలనిమెడు నేడు భాతువులను, తూఱున్ = ప్రవేశించు
టకై, పరిశ్రమాబునకున్ = అలవాటునకు, ఉబోగించె నాన్ = అరంభించెన్ యను

నట్లు, సప్త...బు-సప్త = ఏడైన, సాల = కిష్కింధాప్రాంతమంటలి మద్దిచెట్లయొక్క,
విశదంబు-నచ్చుటను, ఒనరించి=చేసి, సిల్వక=విరమింప, సటలక్=క్రీడాగా, చన్న=
పోయిన, యొక్క...బు - యుష్మత్ = నీయొక్క, మరుత్ = వాయువువలె,
సహ = వెళ్ళును గలగన, స్తంబు = బిచ్చు, (వామనశాస్త్ర మనిషీనియుం
జెప్పించుచు.) సిరుత్ = శ్రీంతు, సహగుత్ = ఇచ్చుకాదు.

తా. చేపొనసి పుయ్యపుముత్యము ప్రహరింపబడును. లక్ష్మము నేయని
వా. సాగునని కనిపెట్టిన శరీరము నిగ్రహితువులకు నేదొరుకుటకై చున్న యలపటు
చును కుల నిష్కరముగ సాలపుష్పలమిగా, సగ్రీవుని సమ్మకముతోటకు
క్రీరామనిష్ఠులగుట వా. మము ప్రహరింపగా నది యాసాలములలో దూటి యావల
బోయె ననియి. నట్టి బాణము గాదు నీరు లాసాగు మనియు భావము.

సీ. స్యందనస్థిబిబ్బిడంబు త్రుజాడ్యక్ష్మ
జంధూమరుక్తమజ్జాత్మకములు
క్రవ్యాః రాక్షాత్మకసమృద్ధాహన
స్ఫుటశ్చల్యవాన్యభుక్సృష్కృతములు
యోధవర్జితహృత్పుటోత్కంఠసీజపాత
సాలాశ్చక్రముహవస్తాత్కృతములు
పతతోగ్రుత్తుగిరిబంధభారభృశార్తి
భుగ్నభోగఘణీంద్రభూత్కృతములు

తే. శ్రాంతపథ్యనిగంతరచ్చాయపములు
దవ్యతావకాన్తకోత్కేరితములు
కలుషము లడంచు గాత లంకాపురాంగ
శాంబరచరత్కలంబ కరంబకములు.

27

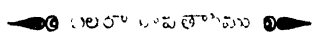
సీ. స్థూప = నిమగ్నము, క్షిప్ = కుప్పిట్టి, విద్యుత్ = చీకటివలె
యొక్క, త్రుత్ = కుప్పియన నుండి, రాక్ష = దానియొక్క, కృత =
చేయించుచు, జంధూమరుత్ = పెరుగాయలుగల, గమత్ = తొలగియొ
క్క, రూప్కృతములు = రూపాంతరములు గలవియు, క్రవ్యా...లు - క్రవ్య =
హంసమును, ఆశి = భక్షించెడురాక్షసులను, రాత్ = రాకైన దశకంఠుని
యొక్క, గాత్ర = చేపామనియి, కినిత్ = దిప్పించుచు, అన్యథా = రిక్తమందు, గా
హమునుగట్టచేర, స్ఫుట = వ్యక్తిమైన, శల్య = ములుకులయందలి, హవ్య

= అగ్నియొక్క, ఛాత్ర్యులములు = ఛాత్ర్యులములు గలవియని, యోధ...
లు - యోధఃజోదులయొక్క, విర్దిష్ట = సూచకపదములగు. హృత్పుట = హృద
యపుటములవలన, ఉత్కాంత = వెడలిన, నిజఃస్వకీయములగు, పాద = ప్రేటులవలన
నగు, సాల = లంకాపురి కోటలయందలి, అస్త = హాహుములయందు, రృత్ = పయన
బడిన, ముహూఃసారెనారెకు గలుగు, ఛాత్ర్యులములు = ఛాత్ర్యులములు గలవియని,
వతి...లు - వతి = పడన, ఉగ్ర = భయంకరులగు, షుక = రక్కసులయొక్క,
కబంధ = ముంపెములయొక్క, భార = మ్రగులతనైన. భృశ = మిక్కిలియగు, ఆర్తి =
పీడపడి, భుగ్ను = విడిచి, భోగ = పడగలుగల, ఫణాస్త్ర = హుతొడిగి కేషులయొక్క,
పూర్వజ్యములు = పూర్వజ్యములు గలవియని, శ్రాంత...లు - శ్రాంత = బడలిన,
రగ్న = రిగిగిల్లుములకు, నిరాలంబులు = దుబ్బులుగు, కాయములు = సిద్ధులుగునవి, కిన్య
...లు = కిన్యశ్రేష్ఠముని, తాక = నిగూఢధయగు, పుష్ప = పుష్పముల, ఉత్పే
రిములు = వెడుపబడినవియని, లంకా...లు - లంకాపురి = లంకాపురము
యొక్క, లంకా = సమీపమునలి, లంబ = అంతఃముఖం, చరత్ = చరించుచున్న,
కలంబు = బాణములయొక్క, కమలములు = సమూహములు, లంపములు = మహాపము
లను, ఉదాచుగాఢ = అడచివేయుగాఢ. ౧. 'శతాన్తస్యందనో రగః', 'బిరాల
పాకకానన', 'సూర్యక్షత్రాచ సారథి', 'బిరాలపారస్పవృత్తి', 'గరుష్ఠచ్ఛదా
వత్తం', 'బుధిశేన్మహాతాస్త్ర రత్నక్షుంభాణిం', 'హతభుగ్నహనోహవ్యవాహ
నః', 'భూయోధాశ్చయోధారః', 'సన్నద్ధపర్షస్సజ్జ', 'ప్రాకాశపరణస్సాల',
'ముహూఃపునశ్శత్రవభీష్టమనకృత్సమాః', 'విభాజితక్రియాయుక్త మపహ్లాద్ధ
కళిబరః', 'భోగస్సృఖేస్త్రాస్థి భృత పంచాశ్వ హాకాయహాః', 'రగ్యేహా
రగ్యయః', 'సింహుమార్గణహరః', 'నిరాలంబకగుణక' ఇవి సమీపముల
కమరము. 'శల్యహాశ శలకాయా' ఇసురామరియోరః, 'శల్య కశ్యప్తహాల'
యని రత్నమాల.

తా. శ్రీరాముడు రావణునితో యుద్ధముసేయునప్పుడు స్వామి భయమువలన
విడువబడి లంకాపట్టణ ప్రాంతములయందు సంచరించెడు బాణవరంధర లవ్యుడు
స్వర్గమునుండి దేవేంద్ర నివలన బయటబడిన రథమందు సారథ్యము జేయుచున్న
మాతలికి మాంద్యము గలుగునట్లు, పార్శ్వములయందు గట్టిన తొక్కలు పెనుగా
డ్చుతో ర్షూత్కారములు సేయునవియును, మఱియు రావణుని శరీరమందు బ్రచే
కించి యెచ్చులతో నొఱుసొనినప్పుడు ములుకులలో నిష్క్రవడగా నందలి రక్తమా
నిష్క్రవః జేరి చుండుమని శబ్దము పెడలునవియును, నిలరరాక్షసుల కవధములు చించి

బృహదయములు భేదించి వస్తులొనరిడి దూరం యింక నిలువక లంకాపట్టణపుంగోట సాహవామలకుండు దగులంగా నారసం పారకలములు గలుగు ననియును, సాహవామల పోలెక్కకు మెక్కిరియుగి, రిక్కనుల పీనుగ, పోటలవలన నధి భారముగల గ్రామిని భరింపలేక పడలు నుంచుకొని శేషుడగు మనుల విడుచు ననియును, విడువని యుద్ధమందు గోచునకు బూన్చినవి మెల్లపుల గుట్టమాలేసెను మిక్కిలి చడకను జెందుగా వాని పడరిక గుటుకుండు బందిగవనట్లు పైమగు నీడ సిచ్చుచున్న పరుయును, నట్టిబానాములు పూపాపములు బోగొట్టుంగా యని భావము.

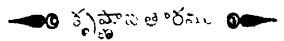

చ. 'క్షీతి హలకృష్ణం బుట్టి యడంగె' క్షీతయంగున నీత' యంచు ద
తృతి విరహార్తి బోడిమముల పాలించి రామశరీర మెత్తి యీ
క్షీతిఖననక్రియ గుడంగ జెందంగ గాక, కళిదాశాతట
క్షీతి దున నేరెన్ ప్పామియే' భుమి నీ కవనాత్మత క్షేపరే. 28

శీ. హ = ఓస్వామి ! ఇచ్చున నాలియనియును గలను, నీ = సీతాదేవి,
క్షీతి = భూమియగును, హలకృష్ణ = నాగలివలన మిన్నటచే, పుట్టి = జనించి,
క్షీతియగునె = భూమియందే, అడంగె = పడగిబోయెను, యంచు = అనుచు,
స్పృ = ఆనీరయిక్కు, విరహార్తి = విరహ = ఎడంబాపుచేనైన, ఆర్తి = ఎడచేత,
పాండిమము = తెల్లదనమును, తొలిచి=భరించి, రామశరీరము = రామావతారము,
(బలరామావతారమును) కక్షీతిఖననక్రియ = కక్షీతి = సాధుమియొక్క, ఖనన =
క్రొవ్వుటయొక్క, క్రియ = కార్యమిహితము, మగుడజెందంగ గాక = సరిగిపొగను
కాక, జేయి. క్షీతి = కక్షాదజా = పోలెట్టవలెయిక్కు, పా = పొయిక్కు,
క్షీతి = భూమిని, మతి = పడుపడి, హలముచే = నాగలిచేయును, అనశాత్కర్త =
అవశ=స్వాధీనముగాని, ఆత్మ శక్త = శరీరము గలుగుటచేత, నీకు మననేటికి = దున =
దున్నట, నీకేటికి = నీకేమి యక్కట యనుట.—ఇచ్చట దున్ను ఛాతువు 'ప్రసాద
బుగ పిచ్చిమగ' ప్పొక ఆనుసూత్రమువలన నును ఆనియెడు భానుమయ్య. కం. 'దునకయి
వెదబెట్టకయును' గాని ముదలగ ప్రబంధపరమేశ్వరా వక్షాని ప్రయోగసిద్ధి
యని యున్నది.

తా. స్వామి ! పూర్వము రామావతార మెత్తినప్పుడు సీతాదేవి భూమియందు
శరచక్రవర్తి దున్నించుచుండగా బుట్టి కడగట స్వామివారిసభాస్థలిలో భూమియందే

యడగిపోయె గావున నారాముడే మల బలరాముడై యపతరించి యాసీతావిర
హమువలన ముప్పునల్లవై దేహము తెల్లవై కుండగా నాసీత భూమిలోనే గొన్న
నియును, ముప్పు నల్లకుండగానే పుట్టె గావున మరల దున్ని నూసీతను బొందవలయు
నని యూహించి నిరంతరశయములన మైవఱచి కాళిదత్తసూమి నాగటిచే
పిన్నినివలె పోషించెనని మున్ను నియును భావము. యమునాతీరమును
పిన్నికుట నతాగ్రాహిని కలయిన మున్ను పుచ్చి పుచ్చి నాడునను భావమైతి.

ఉ. ఆయతయుష్ట దాకృతి కరంగ్రనగాంచలవాంతవారిధా
రాయతచంద్ర కాంతిఫలకావల బింబిత ఘృత లుంగ నా
రాయణమూర్తిమత్కవచరత్నముచే బరిరక్షణ గాంచ నా
నోయదివీరు! వృష్టి బసి క గుణాటడం బ్రహ్మ సప్తరాత్రముల్. 29

అ. 29. ఆ = అది, య = యు, యుష్ట = పుష్ట, దా = దా, కృతి = కృతి, కర = కర, గ్ర = గ్ర, న = న, గా = గా, చ = చ, ల = ల, వా = వా, అంత = అంత, వారి = వారి, ధా = ధా, రాయ = రాయ, త = త, చంద్ర = చంద్ర, కా = కా, అంతి = అంతి, ఫల = ఫల, క = క, వల = వల, బింబిత = బింబిత, ఘృత = ఘృత, లుంగ = లుంగ, నా = నా, రాయ = రాయ, ణ = ణ, మూర్తి = మూర్తి, మత్ = మత్, క = క, వచ = వచ, రత్న = రత్న, ము = ము, చే = చే, బరి = బరి, రక్షణ = రక్షణ, గా = గా, చ = చ, నా = నా, నో = నో, య = య, ది = ది, వీరు = వీరు, వృష్టి = వృష్టి, బసి = బసి, క = క, గుణ = గుణ, అట = అట, డం = డం, బ్రహ్మ = బ్రహ్మ, సప్త = సప్త, రాత్ర = రాత్ర, ముల్ = ముల్.

తా. స్వామీ! శృష్టావతారమితి వృషభచేంద్రుడు సప్తరాత్రములు ప్రబల
మగు ఐర్ష్యము గురించుచుగా నల్లకాలమందు గోర్ధనగిరి హస్తాశ్రమవగు భగవతి
గోవులను రక్షించితివిగావున నాపర్వత మెత్తినప్పుడు చుట్టును జాటుచున్న యడుక
భారలతోగూడిన చంద్రసంతములయందు నీయాకృతి ప్రతిఫలించుచుండగా
నేదిక్కునఱచిన గృష్ణమయమై యుండుటంజేసి శరీరముగల నారాయణకవచము
గోవులధరించినవిధాన యన్న ట్లుండె ననియును నారాయణకవచ ముపదల నడంచుట

ప్రసిద్ధంబుగావున నట్టికించుధారణంబుననే యవి రక్షింపబడినట్లు గోవులను నీవు రక్షిం
చితి వనియీను భావము. నారాయణుఁ డనుపదమున కర్థ మునవహనియగు విష్ణువు
గుఱు నిచ్చుట నుపప్రతిబింబితమైన శ్రీకృష్ణవిగ్రహము నట్లు చెప్పెను. ఉత్పేక్ష
లగారము.

● బౌద్ధవతారము ●

మ. తరుణత్వత్పుత్రబాణపంచకమునం ॥ దైత్యాబలాక్రీడత
 ద్వరసందోహము యుష్మదాత్తజగద్రాజాం బాసంతు జ్ఞాన్
 ద్వరం గాపింపితి వేదీకో! యహహ! రుద్రం బయ్యో సీభావ మ
 త్తరుణీకలతము మేరక నసాధ్యం యోటా గా కేశవా! 30

[illegible]

౩. త్రిపురసంహారకాలమున నాత్రిపురక్షేత్రసాత్విశ్రమసాధ్య మవుటంశేసి
ముంబజువారిని జేజుచుటకు స్వామి తనకుమారుడగు మున్నగుండ్రు దిగింపె లేదనవా
డగుటవలన నశిసి ధైరుగుబాణములను మున్నగుండ్రు తనరూపుడగు యుగబాణమును
వ్యతిరేకముగా వాడెడిట్లగు త్రిపుర రాక్షసుల జేజువుట నుపయోగించి జేసెనని ముఖ్య
సౌఖ్యము ముగ్ధులగుచున్నది.

—ॐ కల్క్యవతారము —

కా.ఘోరాపాగమహాఘపంచకముః జేక్కు లేయఁగా ¹నేర్ప(ర్పు)నా
 ధారాపంచకధావనం జెలఁగుగంధర్వంబుఁ ద్రొక్కించు బ
 ల్బీరంపున్నెఱరాతుఁ గీకటశరాలీవారవాణిభవ
 ద్దోరుద్బాగ్రింతకృపాణికాద్వితయమోద్బుద్ధగిరిని నిం గొల్పెదన్. 31

విశ్వకర్మను, 'తేనాతు వర్ధకీ తప్తా' యని యమరము. చూచి = ఈక్షించి, పాండ్యుఁ
డిచ్చినధనము = పాండ్యురా జొసంగిన ద్రవ్యమును, ఇష్టునీశ్వరుఁడు = ఈ దిష్టు
చిత్తుఁడు, అశేషము = సమస్తమును, భాగ...చి - భాగవత = భకవద్భక్తులవిషయ
మందు, అస్తదీయ = నాసంబంధులగు, గేహ = ఆలయములయొక్క, నివాహ =
సముహమునకు, సాత్క్రమించి = దీనియొక్క సతీచి, అకరః = అయ్యో, కడుక్ =
మిక్కిల, రిక్తతక్ = లేమిని, ఒండుక్ = పొందును. అవ్యుక్ = అవిల్లపుత్తూరియందు,
వికడియనిలయము - వికడియ = 'విష్టు' అంటే సుబాధియగు, సిలయము = గృహమును,
మణిమయంబులు = గుహకారములు, సార్థవక్ = ధనసహజ మైనదిగాను, చేయు =
చేయుము, నాథునిక్ అంటే.

తా. సుగమము.

తే. విశ్వక్రమము నగ్ని కాగి పి చుఁ నంశ
సంబుజ్జ్వలించు నప్పుచు న నానందచి
యితు కాగోచరం డెందు న్నిషియు నేగి
పారులు భజింప విల్లపుత్తూరి కరిగె.

33

టీ. విశ్వాక్రమంబున నగ్ని కాగి పిచునంశ సంబుజ్జ్వలించునప్పుచు ననందచియితు కాగోచరం డెందుని షియునేగి పారులు భజింప విల్లపుత్తూరి కరిగె.

— విష్ణుచిత్తుని స్వపురప్రవేశము —

క. స్థానికులు నచ్చని దిద్దు
తేనానితు లగుచుం బుండుం గై నేసి ప్రజ
ల్లో ననుగ నాగవాసము
తో నెదురుగ నేగి రత న్ శూన్యము లులియన్.

34

టీ. స్థానికులు = శ్రీవిల్లపుత్తూరిలోని దేవస్థానమందలి యధికారులు, తప్తని =
అవిష్ణుచిత్తునియొక్క, దిద్దుతే = దర్శనేచ్ఛచేత, ఆనందితులగుచుం = సంతోషపడిన
వా రగుచు, పురముక్ = విల్లపుత్తూరిని, గై నేసి = అలంకరించి, ప్రజల్ = పౌరులు, తో
నరుగ్ = కూడరాగా, నాగవాసముతోక్ = బోగము మేళముతోడ, ఎదురుగ నేగి =
అభిముఖముగా బోయిరి, తూర్వములు = పాద్యములు, ఉలియక్ = భవని సేయుచుం
డగా, అంలక్ = పిమ్మట, ఇది మొదటి కన్దయము.

తా. సుగమము.

1. భజింపగానె పుతూరి. 2. నదున.

ప. ఇ ధైర్యులొని కట్టుకవిత్త భగవత్స్థాపిత్యంబు లుపాయసంబు
 లుగాం ప్రణామంబు లాచరించి తేలి ప్రాంజల్యై భిక్షువలెన్ వత్తి
 తం బగుబ్రహ్మభంజులు నిబృంధనంబులందు నినిచికొని పోవు
 సమయంబున, బ్రహ్మసమేతంబు లగుశాంతానందజంబులు గలసి
 మెలసి సమయనెడ స్వయంగు నుపాగిని బా చులు నందఱుల శం
 బురును కన్నుల స్పృహగా నే నే ముఖం బాద్యైతం బోలు మారి
 భరి గొను గుచ్చుట తన్నెడంబు నిష్కం దిష్టి చ్చేమియ న్నకి లోనగు
 ససంఖ్యాకలనాపిత్ర ప్రతాప ముఖంబు మొయి, నెడనెడ బహతు
 కలుమలపుగోన, బ్రహ్మగుణగజ భక్తిభూతా భూతాదుల ఘోరకా
 కరుబ ఘోర భూతంబుల కన్యకలను నొకటి నుగంబులజేంబు
 తెలుగియ్య, నల్లకన్యకా గుంబుల నుగంబుల గినినీ యభిక్షుర
 లగురివరక నెమిడి లం గనకొనినట్లులు ముగిసి నేరొని
 పోవుసామంత భూకాంతకుగానభిక్షులుగా బ్రలు గొని యుండు
 రు గడన, అప్రమదమదా ప్రాప్త నిష్కలనాభి కుంతిత
 నేత్రంబు లుత్తేజస్వినితంబులుగా నుగిడి నుగిడి పొగినినం
 బోవుతత, ఏద్రాబునంబున నెచ్చెడిది యుగిడిని నుగియు లు
 కిం జను దెంచికప్పు డెల్ల నెడలం బగుట నేలమాడిబోలు నా
 ప్రాళిమేళంపు గళాపతుల ప్రేమనెంబున గ్రామగ్రామగ్రామలు
 లొసంగునాంగమాతులుంగజంగునంగు కొడల బూర్వను
 భుక్తలగునక్తిం ముఖుల క్తిం, భిక్షుల క్తిం భగవంతుల కంగు
 రిత్తితంబునుగా నాత్మభిప్రేంభోతిత్తితసాహిత్యమూక, రా
 వాంగ విలోకనంబులు నాచిత్యభిక్షులగుంబుగా మొగంబులు
 మొగించికొని సంస్కృతంబు జనుహస్తాంకుల మూపుల మలు
 గులం డాగి యన్నాగపానంబు నాగకవిలోకంబునం బెలరేగి
 మొగంబులు విగించికొని వేరు రెల్లింగతి నరికియెల్ల బ్రతుచం
 బును మృత్యముఖాకామృతకు గ్రుంగుటయు, బయలుపడి చేయునది
 లేక యాకడకు మగిడి తులుము దిద్దుచుం దిద్దాగణాభినయవత్స
 రాచీకరాజ్యై నుడినడునెడల బొడమన్లుకునుమావతంబుపోల
 భురళి కించిచ్చలనోపలక్ష్యలక్ష్య జనుకుందంబులు సాంద్రతర

చంద్రికాకందంబులందీటుకొలువఁ, జాటూక్తివాచాట లగుజరతవని
తలు తమకు మ్రొక్కఁ దాగు మ్రొక్క కొక్కించుక యోకమో
మిడి వారియిరువక్కియల నొడిగిత్తోంకియంటు దలంచి తలవాంచిన
వంచనం గటాక్షిని యొక్కసక్కెంబుచగుఁ నమచేత మ్రొక్కించు
కొనువేడ్క సక్కడం బుగమితేశు శేష సామాన్యమానవులం
గొకొక సుమానంబు వేల్గబుగొనిచొక్కయొప్పలగుమిరు
మ్రొక్కించు. మ్రొక్కిమి మొట్టుమొక్కింపుగ డనుటయు, గ్ర
క్కుడం బొడము మొగ్గుచగవు. గాముచున్నును వేల్చొక్కవిత
తెలివియొక్క మొగ్గు కక్కుడం దొడ గూపి నడచు తోడికిడియల
కన్యోలకుఁ గనుచు పద్మముం బొంగు గడచు పద్మజీకం బెటుక
వటుకఁ గెచ్చెపులు వలంచి లోలోన నొయ్యవను చుక్కన నక్కి
తొంగి నొక్కటొచ్చుని పద్మవచ్చునొప్ప ముందుజీకి నూక యక్క
క్కు మొగ్గువే వచపాలివేను కని బుజ్జగిదిగను బొరులుగొని
జూంచి ను నెక్కే గు నొనూచితివఁ, గ్రహారథవయనలై విరళ
విరళాంగుకొంజలబంధం బగా మొగ్గి కక్కసాన నీట్లు మ్రొక్కించి
సాచ్చి యచ్చయ్యాగు మెడం బడకనుండుఁ జగురుగండెలుఁ
బోలె నల్లుకొని నొక్క వగునొగ్గొలాంగవఁ గల్లకోకంబునం గొట్టి
కనుచు జూప, భూపూపూబున నిగురు మగుచు నులుకను కొమిరె
పారిణలోచనలచలికొనిగా నుకులక్రీంకారంబు గాననామోచ మే
దుగలీ యుంకారంబుల విగ్రహం లవంశు, జెవులసంకులు లోవంక
భుజంబులు కొంకి సిగలు నాచిరప్పలుల నొచ్చి నిల్చుదెప్పరంబై
ముప్పున నప్పుంబు నే, నసికజనబొంధనంబున బుధువియోగంబు
నుజిచి, గంధకలనాకుసుమ ప్రగ్గోధనాదల నాంధ్యంబు లే కలరునం
ధదేశీయు లగు గంధకారులు సాచిసాటి వర్ణంపుమ్రొక్కులతో
వోటివోటికై వాచంబుల నొను నొత్తపిలపె నచ్చు రాచవారిపై నా
నువారిపై నాళువారిపై జల్లుగాం జల్లుదెల్లెగని నృప్తియొల్లను ముష్టి
కరించు నప్పవృథేన యగు కరిమళపగక్కి దెట్లు పిష్టాహంబు నభో
మండలికిం జండాతకంబై నండకీరణంబులు మాటుకలువఁ, బన్నీరు
నించిన నన్నీరుతిత్తు లొత్త, వియత్తలంబునం బాణి కైవ్రాలు థా

నల వాద్యంబులు వడిసిన విద్యోపజీవులు పుష్కరంబులు గ్రాహ నగ్ని
 రోయుచుండ, నమ్రోత్తమ తైజీ నృత్యంబు జూడ నిలిచి మేత్రమే
 త్తన నడుచుచుండు మిండతండంబును దారు నప్పించు పుండరీకాస్య
 లవకాశంబు గాంచి కాశకుసుమప్రతిఫలనసాంకుశంబులై పద్యాతి
 హృద్యపార్శ్వస్వయోద్యాసపాదంబులకుం బాటుచెంగలువకా
 లువలకుం డిగ్గి, కానదధిమండమానంబులుగా బికి యారంబెట్టిన
 నారంగశృంగిజేరభంగంబులతో గట్టిన కలమాన్నంపుజల్లి పోక
 పొక్కులంగుడున గూర్చుండ వీక్షించి, కుక్షిభరిత్వంబున తుణ్ణములై
 తిరిగితిరిగి వేసియోసరితనదాసరిగుంపువారిపాల గోపాలభిక్ష
 భిక్షించిభక్షించు దీరక్షోణి సలిపినతోడపుదివెదాగికోలల (తిరువిళ
 కోలలు) పుద్రగోళంబుల గుట్కిలంబులై మడు ధగధగనిజగ
 జ్జ్యోతి దీకజాలంబుల మధ్య భూపకండికాంబులనీ గానగ్రాచి
 నారం బరికింప వాయిండు ధిమధిమధ్యాంబులకు బెదరి యీ
 వలి యుపవేశుక బుగ్గించి కాదలియకనశుంబు లీవలికి దట్ట
 బుగా గట్టనితోరణంబులై కటక, నలు విసరుటయు నోరు దెఱ
 చుటయు గేలు సఱచుటయు దక్కిమిక్కుటంబగునక్కోలాపాల
 బున నేపాకియు బొట విసరాకి మాకగట్టిన భాగవతజాత బు
 లేతే, నూరూరి పువతకు పొంగు బెర్త పేటి పువతలనిన
 పిలువ వాటుగోడిగల జావడంబుకు బుట్టికొల్పి విడువ నెత్తంబున
 మెత్తని గంకమేసి పోనొంది మాపుమాపున మేపుసజ్జకవణంపు
 మేపున నిడుక గొఱపంబు తోమకంబున బుటపుట్టనై కణియకం
 బడి వ్రాతం గని మైన సీడకని కైకం బెదరుకొదమతట్టువగుంపు
 కాలి కొలంపీ ప్రేలు లాలునుచెలు గీలింపిన గవ్వకటలగంటల
 నలంగరించి మోలుగుమడ్డి దోచి మూర కొక్క ము జేన
 కొక్కండుచుగా గుట్టినదొల్లు టుల్లారు బల్లసిల్ల బల్లించిన పల్లం
 బులపై జల్లతైలంబును వాసనకొదుపుల బూసినమణుంగుబుద్రి
 కడలే తేరవణంబులుగా నెదురుగా వేడుకకుం జూడవచ్చిన యవ్వీటి
 మేలసాలె యగసాలె పటుసాలె వానె వైజాతిసాతు లెత్తెలకొని
 రెండు తుములనై వచ్చు తచ్చమాసామజంబులం జూచి యేచిన

వెఱం దమయెక్కిరింత లెక్కికొని వాగె లిరుగేలం గుడియంబట్టిన
 నిలువ కయ్యుత్సవం నీక్షించ వచ్చినప్రజలం ద్రొక్కుచుం బోవఁ,
 దస్తధ్యవృద్ధవధ్వాతురాసులు చిట్ట నిట్టవలేక ప్రాణములు పిడి
 కిటం బట్టుకొని పోవుచున్న నవీననవిధ కేదారంబులం ద్రెల్లి చట్టలు
 కిగంబడి వెడల లేకుండు చావ పగ నుట్టులేక బిడ్డటిగొని నలు
 దెసలుం జూడం జూచి కేలు చఱచి గొహలో యని గేలిసేయు గణి
 కాకదంబులు చక్కటులు నివిదనిష్కుటపటపిఠాటమ్ములం బ్రతి
 శబ్దములు పుట్టంప, సిద్ధనూకపథకము సిగురొత్త వట్టనవతి సొచ్చి
 యచ్చక్రధరు నగరికెండును నిలుచుటయు, నవ్విష్టదిత్తుండు దస్త
 థావశరిణంబు చేసి భవదీధవ సమూహస్థానికత్వాహంబు వెంట
 రా నవ్వైకూట సేవించి, తత్ప్రసాదలబ్ధం బగు పరిశుద్ధులం
 నలంకృతుండై, నానాలంకార సహితంబును చత్వ కాంచన మయంబు
 నగు నాస్త్రీయభవనంబు గాంచి విష్ణితుండై పూజరికాక్ష మహి
 మాభిలక్ష్యై భవంబు కావ నెఱసి తత్ప్రవృత్తాతీతిత స్రవ్యముల ననుపి,
 ప్రవేశించి నొంకిక టు శరీరంబునగా భగవతపూజాప్రణమింపై
 యుండె నంత,

35

టీ. శబ్దం = పూర్వోత్తమ రమణ, ఎంకొని = ఎదురుగావచ్చి, పట్ట=తిరు
 పురిచుట్టమును, చట్ట=పాపములైన, భగవన్)పావ తీర్థంబులు=రంగమన్నారస్వామి
 యొక్క యభిషేక కనిర్పాదములు, (ఇప్పుడు ప్రోత్తర 'అన్నారం పూర్వ'
 యని స్వరూపమును నిషేధ మున్నప్పటికీ 'అక్షరమేతోవో శ్రీయూమా' యుక్తాపక
 సూత్రముచేత ప్రయోగి చెయ్యవచ్చును.) ఈ కాయంబులు శాక్ = కామములు
 కాగా, ప్రణామంబు లాచరించి = నమస్కరించి, లేచి = ఉత్థితుడై, ప్రాణులై =
 చేతులు బోడించువాడై, భర్త...బగు - భర్త = బాగుచున్నవైన, పరార్త = అలం
 కారముచేయు, పల్లెలబగు = సన్ననైనవైన, ప్రహరంబునకొ = ప్రహరముందు,
 అద్భుతవతకంసంబునకొ = భగవద్భక్తి శిరోమహిమలయును సూక్ష్మచిత్తుని. ని.
 'గాక్షేయం భర్తకర్పరం', 'నాకర్తాజ్ఞసాస్కరం', 'సర్వభోక్తా శ్రుత్వం', 'పూర్వ
 త్తంసావతంసాద్వా కర్తవ్యారేపి శేఖరే' యనియు నమరము. ఈని = ఈచి, కొని
 పోవు నమయంబునకొ = పంచేపు చేసికొని వెట్లకాలమగు, పరార్త...లగు - పర
 భు = అన్యోన్యము, సమేలంబులగు = కలసియున్నటువంటి, పార...బులు - పార =
 బ్రహ్మమందలి, జానపద = పల్లెలయందలి, జనంబులు = నరులు, కంసి = కూడికొని,

పెలసి = వ్యాప్తమే. నడచునెడకో = పోవుతటి. మృదంగంబు = మద్దెల, ఉపాంగంబు = తిత్తి, అవజము = రుగ, పొడె = తుబుర, తాళంబు = లయకుసరిగావలయుచు
 కంచువాచ్యము, ఉరుము = వాచ్చివిశేషము, కెన్నెర = తండ్రివాద్యవిశేషము, సన్నగాళి = తిరుచ్చిన్నము, పిళి = పులి, ముఖపీళి = మోర్పింగు, పాసెట్టలు = పిల్లనట్టలు, పోయి = వ్యాప్తిచేయు, సూరి = కాగనలమును, పో = దుండుభి, 'ధేరిస్త్రీ ముంభిభిః పుమాన్' ని యనుచును. గాం = గంభీర, గుమ్మట = సుమము, తప్పెటంబు = దప్ప, చుక్క, చుక్క. ఉపా = వ్యాప్తిచేయును, చున్నెర = సొన్నాయి, లోనగు = మొదలుగాగల, సుఖ్యా = తెన్నగమిక్కుటమైన, శ్యాదివాద్య
 త్రిశయ మనియును (పాదముగలను) వ్యా...నవాదిత్ర = వ్యాములయొక్క, త్రిశయ = ముడియొక్క, వరువరు = సము హారము, పి. 'త'ర్కత్రికం నృత్యగీత
 వాద్యం గానిమిది త్రియ'దుని యనుచును. మొరయి = స్వనివీయగా, ఎడనెడకో = పొడవనడుచు, పొడవలు = గాట్టుట్టు, ములయి = ఎదురుదిగి
 నాట్యము యుగా, పుణా...నకు = పుణ = నగరములనుండి, ఆగత = వచ్చి
 నటుపంటి, గజపట్ట = విరుగుల సమాహమయొక్కయు. ఘోటాణ = ఘోటాణ
 దేశమందు బుట్టె, ఘోట = ఆశ్వముయొక్క, పటాణ = గులసము
 హమయొక్క. ఘోటఘోటాణులకు = ఘోటఘోటాణ, పుటాణులై = ఆరు
 కరణములై. పొసినీ...ని - విలాసినీ = స్త్రీలయొక్క, మజు = ముదిరములను,
 'మనోని మంజుమంజు' నని మరుగు పొసినీ ని = పొసినీ, 'మంజుగో
 నూపురో స్థియా' నుని యనుచు. పటాణియ్య = స్వనివీయగా. అల్లనల్లనకు = మెల్లమెల్లగా. చాగుణికు = గడచునడుచుచును, కెలులకు = ప్రాశముల
 దు, కవచ...లగ - కవచి = కంచుగమముగా జేయగాడినటువంటి. పథా = పృష్ఠాస్త
 రణములచే, కన్నరలు = చిత్తవర్ణములను, సి. 'ప్రవేశ్యాస్తరణః పర్వః పరిస్తాహః
 మఖోద్వజాశి' నుని యనుచును. కి...లక్ - కుప = గజశ్రేష్ఠములయొక్కయు,
 కరణు = డిదురుగులయొక్కయు, కుభరల = కంఠప్రదేశములయను, సి. 'కరే
 ణుభ్యాన్యేన' యనియు, 'కుభోగోఽన్త్రీవాహూం శిరోభిః కుభరేభ్య' యని
 యు ననుచును. కనకాంశులము = బంగారపువలము, పేజులు = చేలబట్టి,
 సేవిచినీ = పద్మచిహ్న సమనాదినీవుచున్నట్టి, సామంత...లకు = సామంత,
 సనదేశములు పుట్టియున్న దేశములను నధిపతులైన, భూకార = రాజుల
 యొక్క. మార = పుట్టులయొక్క, భట్టంబులకు = సమాహమము, చిట్టగాంచి =
 మిగులగాంచి, బొడొరు...చుకు = బొడొరుకు = బంగారగదిని, కడవకు =
 అతిక్రమించుటకొరకు, సుత్రమించుచుకు = త్వరపడుచు, మొక్కి = అంజలి
 జేసి, నిర్మి = ఉనికి, వీయెత్తి = హస్త ప్రసారణముజేసి, ఒత్తి :

ఒక పార్శ్వమున కొదిగి, శేత్రంబులు = కన్నులు, ఉత్తాన...గాఁ - ఉత్తాన = ఉనికి నట్టియు, తరళ = చుచలమయిన, తానకంబులుగాఁ = కనివికలు గలిగినవి కాఁగా, (కనుపాపలు గలిగినవి కాఁగా ననుట.) ని. 'నిమ్మం గభీరం గంభీర ముత్తానం తద్విచర్యమే, చక్షులం తరళం చైవ తారకాశ్మక కసినా' యనియు నమరము. మగిడిసుగిడి = ఎదురు తిరిగితిగి, పొగడుచు బోవునట్టి = స్త్రోమమునగుచు వెల్లునమయుబున, తద్రాజదంకంబు = ఆరాజమంరవ్యము, పటిపథంబున = కృష్ణదంపు స్త్రీలకును, తమవక్ = భవమును, (వచ్చినవారి కనుట). పరికిం జనుచెంచినపు డెల్లె = మధురము వచ్చినప్పు డా యు. పడకాస్త్రగుం = ముదిన సాస్త్రగుటచేత, మేల మండ = బహిరముమాడుట తమ, పోలు = తగిన, ఆ ప్రో...లక్ - ఆ ప్రో = కప్పట్టిది మందలి, 'పట్టణాంబు' యిట్లు బరగుచుండు, ప్రాలయ వీధనాగను 'పాలపాశి' యని సుకాస్త్ర నామన గ్రహము. మేళంబు = సాగనము గావించిన, 'పా నతుల' = పశ్యలు, ప్రయం నమయన = ప్రయనజ్ఞి బ్రజముచే, ప్రయ...ల- గ్రామగ్రామ = హిమి యుక్తయి, ప్రయంబు = ప్రయనికాయలు, ని. 'గ్రామణీర్ష్య విశ్రేష్ఠ' యని యనుకొంటు. బస గు...లక్ - బస = తెచ్చుచున్న, చాలయ = తీయనాంబ (కచ్చి) పుష్టికము, ముంబు = ముంబుములచేత, జనిర = నిమ్మపండ్ల చేతను, ముంబుకంబు లక్ = ముల్లపూ... ముంబుకాచేతను, ని. 'ఫలపూరో విజపూరౌ దుచకో మాశుల్యుక' యని... 'పుష్టి' చేతనా శతఃజాబ జనిరజాభలా' యనియు, 'గేంబుక కుంక' యనియు నమరము. పూర్వముభుక్త = ముం బుభవింపబడినటులు టి, న... - న... = చు పునివాటి, నుఖులక్ = మోములగలస్త్రీలను, వైవక్ = ప్రయంగా, ని. 'నవత్రేశః క్షపాకర' యని యమ రము. ఫలఫల...చుఫలఫల = తళతళమునట్లుగా, తరళ = మెఱయి చున్న, తాటం కంబును = కన్నులగలిగినదియు, ని. 'తాటంక కర్ణపూరక' యని యమరము. తాకు ...ను-లింతు' = ఉచయించినటులంటి, స్త్రీశంబును గాఁ = చిటునవ్వుగలదియు నగు నట్లుగ, తన్ముఖ... - తన్ముఖ = విటముఖ పృంథమును, ప్రేంభాళిత = జోగిలటు వంటి, ని. ఆశిషురేభిగ్నాస్త్రా సీన్ముఖే భాసునాగజ' యనియు, 'ప్రేంభాళిత స్తరళిత స్తులితాంబోళితావశి' యనియు నమరము. స్ఫుత = విశాలమైన, సాహా = అభిప్రాయ సహితమైన, గిభ్రు = విలాసముగలిగిన, అశకం = ఇంటుకంకయోరగా చాచుచున్నట్టి, అపాంగ = కడకన్నులయొక్క, ని. 'విశాల విభు' స్ఫే' మనియు, అపాంగానేత్రా రుత' అనియు విశ్వామరములు. విలాకనంబును = మాపులు గలుగునట్లుగా, ఆచలిత...గాఁ - ఆచలిత = ఇంచుకంత చలింపబడిన, ధమ్మిల్లం

బురుగ్ = కొవ్వగులుగుట్లుగా, 'భవ్విల్లస్సంయతాః కచాః' యని యమరము.
 మొగంబులు తిరిచిని = ముఖములు ద్రిప్పిని, సవ్యుబునక్ = సుఖమునందు,
 చను...నక్-చను = వెళ్లుచున్న, మార్దంగుల = మర్దలవాలుచుచున్నయొక్క, మా
 పుల = భుజములయొక్క, ముంగులక్ = చాటున, డాగి = ఆవృత్తమై, అన్నాగ
 వానంబు = ఆవేశానమూహము, నాగక...నక్ - నాగక = అప్పుడపు బంబ
 యొక్క, విగ్రాహబునక్ = చూచుచుచేతను, చెలరేగి = బిడ్డిచేరి, మొగంబులు =
 ముఖములు, బిగించి = ముడిచిని, నేను క్షిప్తగతి = వెళ్లెనువలె, 'వెదన' ననుట
 వెళ్లివేరడి వీరడి వెంగలి వెబర్రునగానని మూర్తవాని సూక్రమా. అనియె
 త్తక్ = ఆశ్చర్యచగునట్లు, (అనులేత్తక్-అనుపాతమామ వివిధబ్రతుని యథము)
 ప్రతిపదంబును = అడుగడుగునకును, చుట్ట...నక్ = చుట్టమును = బృహదా
 ముఖమునొక్క, ఆచమ్యదత్తక్ = చూచుచునట్లు, స్త్రీని తల = పొగడగా,
 బయలుపడి = బయటబడి, (చుట్టలకొని చాలవ డాగి...నక్ విశ్వ లతులు)
 చేయవదిలే = ఒనగించునట్టి 'పామూచు'ము కోడల, ఆకడకు...గి = నాని
 గాడుల చేయుచున్న వెలులవైపునదిగి, అడుగునొచ్చి చుట్ = కొవ్వగులుగను,
 కద్వా...లుని = నక్ = అంచుకాదులయొక్క, కరణ=నిబాంబుయందు, అట్టి
 నయచుట్ = వ్యజకముతో...నక్, కాదన = మాత్రమునైన, 'అట్లు...నక్
 'న' యని యమరము. 'కాదన' = మానసికములగలవాడై, గుడిచుకడ =
 తిరుగుచున్న సమయమున, 'కాదము...లు-పాదము = గుండలుచున్నట్లుగాటి, కర్త
 కునుమా'హన-కర్త=చేదలయందొక్క, కునుమ = పుష్పరూపమైన, 'అనుగ = భూష
 ణముయొక్కయు, కరణ = కండ్లలములనియెడు, ఖుళి = సామంతుని ప్రదేశముల
 యందు, కించిచ్చులన = ఇంచుగంకంపనముతో, ఈలత్త్య = కూడుకొన్నటువంటి,
 వైలత్త్య=ఆశ్చర్యముతో గూడినటుంటి, 'విలత్'విన్నయాన్వి' యని యమరము.
 హనుకుండుంబులు = మల్లెమొగ్గలంటి నగవులు, సూర్ర...లక్-సూర్రతరమైన =
 దట్టమైన, 'ఘననిరస్తరం సూర్ర' యని యమరము. చంద్రికా = వెన్నెలయొక్క,
 కందంబులక్ = మూలప్రదేశములను, 'దీటుకొలపక్ = సామ్యమునుబొందింపగా,
 ముఖము లనేకములుగాన బహువచనప్రయోగము. చాటూక్తి...లు-చాటూక్తి =
 చతురచాక్యములచేతను, వాచాట = గర్భావక్యాములు గలిగినవారు, ని. 'వాచాతో
 బహుగర్భావా' క్కని యమరము. అగుజరతపనితలు = అయినవృద్ధాంగనలు, 'బరశా
 జీర్ణ కర్మశా' అని నానార్థరత్నమాల. తమకుక్=ఆ విటులను, మ్రొక్కక్ = నమ
 స్కరింపగా, తారు = తాము, మ్రొక్కక = అంజలిగావించక, ఒక్కించుక = ఇంచు

కంఠ, పీఠమోమిడి = మాటుయొగముచేసి, వారి...లక్-వారి = ఆవృద్ధస్త్రీలయొక్క, ఇరుపక్కయలక్ = బిదిగి, ఇరు = రెండైన, పక్కయలక్ = పార్శ్వములయందు, బిదిగి = ఒత్తిలి, తొంటియందుండలంచి = పూర్వపు సమీపమును వ్యసించి, చలవాంచినక్ = శిరస్సుపండుగా, సువగక్ = ఆకాశమునందు ఆస్త్రీలు కమస్కరింపని కపటమును, కలూక్కించి = చూచి, ఎక్కువక్రొందునగక్ = హాసమునకు, నమోతక్ = ఆస్త్రీల చేత, మ్రొక్కి చుగిలవక్రొం = పురుషములయందుగలవలయు నను సమాహారము చేసెను, అక్కడక్ = అక్కలందు, బ్రహ్మిణ్యధులేమిక్ = రాజులేనందువలన, సామాన్య మానవులక్ = సామాన్యములగు, కైవస = లక్ష్యపెట్టి, సామాన్యము = సునోభాము, ముక్కునగక్ = తెలియజేయుటకు, ద్యౌమోవృద్ధిలగు - విద్యా = గాగా పరిపక్వము, గురి = సమీపమునకు, పృథ్వి = పెద్దలగు, మీరి మ్రొక్కుక్ = మీరు ననుసరించు, అగ్ర = ముందు, సమస్తములు.) మ్రొక్కుమియెట్లు = నమస్కరింప జేయుట, మ్రొక్కునగక్ = మ్రొక్కునగక్కునగు = మోస నమస్కరింప జేయుటయు, క్రమ్మనక్ = క్రిమిముగ, పాదము...లక్ - పాదము = పుట్టుచున్న, మొక్కునగక్ = మోసమునగుచేత, మోమునయలక్ = ముఖపద్మములగు, వేటిక్కరితలే విడిచివెట్టుక్ = సుతయును సాక్ష్యపుష్కలమునందుగా, మ్రొక్కునమస్కరింప, మ్రొక్కుక్ = ఆస్థలమున, కెదకూడి = కెదకూడి, నడచు = చుచున్న, తోడిచేదయలక్ = సమానావృద్ధిలగు, అగ్ర...లక్ = ఆకాశమునందు, కమకును = వారాంగనలగు, వృద్ధమునందు గలవలయు - కమకునక్ = ఎక్కువగా, పొందుగల నను = ఆచరింపజేయుగలవను, ఎక్కువలగు = సోపానము, ఎక్కువకువక్ = బయలు పడుచుటకొరకు, కెక్కువులు = ఎత్తనియధుని పద్మములు, ముంచి = ముడిచి, (పెదవులు విడిచియెట్లు) మోక్షనక్ = మోక్షనల, బియ్య నొన్మునక్ = మిగుల క్రిమిముగను, ముక్కునక్ = పిష్టివలెయుగా, (అనగా నాశ్చర్యకరమైన ద్వయ విశేషముచేయుగా ననుట) క్రిమిలెఱంగి = ఆకాదరణ, చక్రైస్సాన్మురి = ధనము దొఱుకెనని, కమ్మక్ = ఆస్త్రీలను, అమ్మమనన్లు = అవృద్ధవేళ్లు, ముంచుటకు నూక = అగ్రభాగమునను ప్రోచి, అక్క = ఓయక్క, (ఆదరముచేరి ద్వయి) మునపాదవేలు = మర పాలిటివైపును, మ్రొక్కువే = పెదమునసేసియు, అని ముజ్జించియుక్ = మంచిమాట లాడియును, బొమలగని = భూగ్రంథముచేయు, జుకించియుక్ = వెఱపించి యును, ఎట్టకేలకుక్ = ముగిసినవడికి, ఒడలుఱించినక్ = నమ్మలింపజేయుగా, శ్రపా...లై-శ్రపా = లజ్జచేతను, తరలి = చుచలములైన, నయకలై = నేత్రములు గలవలై, విరళ...గక్ - విరళవిరళ = మిక్కిలి యెడములైన, అంగుళ =

[illegible]

బెట్టిన, వారంగ = వారింజకాయల (వారదబ్బ కాయల) యొక్కయు, శృంగీదేర = అల్లముయొక్కయు, భంగంబులతో = తునకలతోడను, ని. 'అద్రికా శృంగీదేరం స్వా' త్తని యమరము. కట్టిన=బంధించిన, కలమాన్నపుష్పం=రాజాపుల బయ్యపిండాన్నము, 'మోస్తభభక్త్యకవచనకేపుంపు' అని శబ్దానుశాసనము సూత్రించినాడు గనుక కలమాన్న మనుచోట మంగళమునకుఁ బుమాదేశము వచ్చెను. పోకపాత్రుల=ప్రము కపుష్పలయందు. పాత్రుల = వికపాత్రులగు, మడుక=భోజము నేర్పించు, కాగ్నోడ=అగ్నియలగు, వీక్షించి=చూచి. సుషోభిస్త్రాబున=ఉపపాదించుచుండును. పుష్పములై = అక్కఱిగవచ్చునవిగావై, సోగిరి = సుగంధి సుగంధించి, వెనుక = పిరికి. పీచుల = అ పొట్టి, సావగుల్ల = సావర్జనులము, వారి పాలక = చర్మగుడుచుచుండులయొద్ద, గోపాలభీక్ష = స్నానభీక్ష, (రాసర్థ భీక్ష) బోవునపుడు గోపాలభీక్షయని యడుగుట ప్రసిద్ధముగాని నిచ్చుట గోపాలభీక్షయని ప్రయోగించినాడు. మాతర మన్వల్ల) పక్షించి=యాచించి, భక్షిగో = భోజనము చేయుటను, శోతోజలక = పీటిపిండాలుయందు నిలిపిన = ఉంచిన, తోరపు = అవగు, సేదాహారం = పప్పు కలపంబలయొక్క, (తిరుమలక్కలగు పాతమున నికె యర్థము.) రుద్రగోబుల=చక్షురప్రదేశములగుడి, ఉల్కిలంబులై = ఉల్కల జ్వాలలై, మందు = వెలుగుచున్న. భగభగని = చగభగమనయెడల, జగజ్యోతి నివసలంబులక=జగజ్యోతి (యనగా గ్రామిణుల మొదలగు నియోగి) త్రివయక ముఖ్య ప్రదేశమగు జమరంగుల పడమరవలె గుడ్డలుచూచు గలవలె నీచి వెలుగించు దివము), దీవజాలంబులక = పునఃపూజయలచేయు, 'జాగవాగ్ అనామి క్షౌరక కపటే గణే' యని విశ్వము. పుష్కలం = పుష్క = సుంద్రముయొక్క నడిమియవలెను ధూపకుండికాంగారంబులక=పువ = ఉపచారార్థమువేసిన సాంప్రదీ పాగయొక్క, కుణ్డికా = పాత్రలయందున్న, వి. 'పుంసినకుండక పితరేతోయాభారేచపన్నాగవైచ, కుండోజారాజ్జాలస్సభిర్భృతకాయాంకమండలౌమండీ' యని నానార్థ రత్నమాల. అంగా రంబులక = అగ్నులయందు, ని. 'అంగారోఽలాతముల్లుక' మ్మని యమరము. నీరా రంగ్రాచి, నీరారక = తడియాలగులగు, గ్రాచి = పుట్టముచేసి, నామబికింపక = ధ్వనిచూచుటకు, వాయిచు = ధ్వనిజేయునట్టి, ధిమిధిమిగ్నాంబులకుక = ధిమిధిమి యను ధ్వనులకు, బెడరి=బడిసి, ఈవలయుపవన శుకంబులు - ఈవలి = ఇవలలి వైపున నున్న, ఉపవన = ప్రాంతోద్ధానవనమందలి, శుకంబులు=చిలుకలు, ఆవలికి = ఆవలి వైపునకును, ఆవలి యుపవనశుకంబులు=ఆవలి తోటయందున్న చిలుకలు, ఈవలికి = ఇవలలిని, దట్టంబుగాక = ఎడతొడుద, కట్టబోరణంబులై = నిర్బలులని మకర

తోరణంబులై, పఱవఁ = పొసగిపడగా, 'లలు విసరుటయు' = శిరశింపనములు చేయుటయును, (అభినయించునపుడు భలలు కదలుచుండు నను.) నోరు పఱచుటయు' = పొడుగును పెదనములు విప్పటయు, కలువఱచుటయు' = చప్పట్లు గొట్టుటయును, తక్కు' = తప్ప, మిక్కుటంబు = అతిశయపైన, అక్కఱ హలంబున' = అకలకల భవనియందు, 'లాహరి కలకల' యని యమరము. విహటియు' = ఎంతమాత్రమును, పాట విన రాక = పాడుట ననబడక యుండుగా, మూల గట్టిన = గుంపులైయున్న, భాగవతశాత్రులులేరక' - భాగవ' = భగవద్భక్తులయొక్క, జాడంబులు = సాక్షులు, 'కాశ్యపు ఘోషాంతా శ్రుణుజాత్యోస్తవస్యమోహి' యని యుత్పలమాల. విలేర' = వచ్చుచుండగా, హరి న సంతసంత' - హరి = ప్రతిప్రముయొక్క, సంతసంతు' = ప్రసన్నుడును, (నాత యందుగా వాదములొక భవ్యము సకల పట్టపులు జేసి ని యాదతుని ప్రామాదమును ప్రయమనము జేయుటయు సిద్ధి పొందెనుగని నిష్ఠి నొకప్పుడు ప్రచేతము.) తిరుగ' = సంచించుటను, పేలు' = ప్రముఖము, అంటింటి' = ప్రతిగృహమునను, సం...తి' - సంతరించిన = పోషించిన, పుకవారు = పట్టలనిచ్చుట, గొడంగులపడమలన' = అడుగుజ్జుపుట్టు, పుట్టి = జుట్టును, లుగట్టిండువ' = నాడవైన త్రాటిగా బాదబాధన మొనరించి వినిపించు, నెత్తంబున' = ఊరఁబాటియందు, మెత్తని = చురుకైన, గఱిక' = ముండునగుచు, బోసించి = గర్వించి, పుపుమాపున' = ప్రతి సాయంతాలమునను, పుపు = పిసిపించుచున్న, సుకూణపు పుపు' = కంఠకాటి మంచితను, పురి = పువలు, గోరంబు = గుఱుమాని పొమునట్టి పాపమును, తోమకంబున' = నందరి భవమున, పులకంబునై = మున్నగునై, పుమకాటి ప్రాతఃకయైన' = గల్లకంబు గడ్డినించును, నీడంగునైన' = సుఖమృదులనీడలు విడుచును, యెని = పుడుపుగొనుచున్న - పొదుపునగును, పుం = లేనిదైన, పట్ట = గుఱుములయొక్క, సంపు = సమూహము, కాలికోలంబు = పొదిముల పద్ధంతము, ప్రలు = లంబియై యున్న, లాంఛనము = ఎఱువ కుచ్చులు, లాంఛనంబె లనగా గంగద్దుల పొంద్ర, పతపట్ట పొంద్ర సౌరపునుచ్చులని పొంద్రులు, పొంద్ర = కట్టిన, గవ్వదండల' = పొంద్ర పతపట్టములను, కంటల' = గంటలవల, కలగలం = ప్రసాధనము, జేసి, ములుగుమట్టి పొచి = మోమగుచ్చుపేసి కాచిననీళ్లతో విడిచి, మూరకొక్కండును = పార్థప్రమాణమున కొకటియును, జేనొక్కండుగా' = అరమూర కొక్కటియును గలుగునట్లుగ, కుట్టిన = కుట్టబడిన, పొట్టులుల్లారులల్ల' - పొట్టులుల్లారులు = ప్రలుకాలరు, కట్లసిల్ల' = మెలుగునట్లుగా, (మోదుగుచెక్క రసముచేతను

రంగువేయఁగా, నలుపునట్లును వచ్చునుగాన నెఱుంగి కుచ్చుల నడుమను నీని నొక్కటిని జేర్చి పట్టబడియున్న జాలరుల ననుట.) పల్లించిన = ఆయుతపఱచిన, పల్లంబుల పెక్ = పల్కాణముల మీద, చిల్లతైలంబులు = ఇడుగువగడుపు, వాననొడుపు లక్ = పరిమళియున్నదైన శలాశలవేళు, పూసిన = లేపనము చేయబడిన, మణుంగు = చలువచేయబడి నటులుంటి, చుక్కిలనీలలె = తెల్లబట్టె, రుణంబులుగాఁ = భూషణములుగాను, ఎదురుగాఁ = అభిముఖముగాను, వేడుకొనాడవచ్చినసూతోపముచేత వీక్షించుటవచ్చిన, అవ్వీటి...లె = అవ్వీటి = ఆశ్రయిల్లి పుత్తూరియందున్న, పేటి = ప్రబలులైన, సాలె = పస్త్రకారులు, అగసాలె = స్వర్ణకారులు, పటసాలె = ముద్రావాండ్లు, వాసె = హీనజాతితోపట్టులు, ప్రజాతి = కలవవాండ్లును, సాతులు = గోసలు నేయువాండ్లును, (అవఁగాఁ బెక్కికాడ నుట.) ఎత్తెలె = చాచలునేయువాండ్లును, వీరలయొక్క, కొమిలు = స్త్రీలు, (మరులు ఆనుపాతమున చిన్నవాండ్లనియర్థము.) తుములమై = నుకులమై, వచ్చు...లక్ = వచ్చు = వీతించుచున్న, రేచ్చుమూసామజుబులక్ = అనేకముచిగియుండుల వీక్షించి, సి. 'పుతనానీకిసేచుము?' యని 'సామజి' పేచకూర్చుటనిర్వేదము ఇత్యసి' యనియు నమరము. పడి = అధిక్మైన, వెఱ్ఱ = భయముచేయు, పడు = పడుయొక్క, ఎక్కిరింతలెత్తినీ = శక్తులు దమవ్రున్న, కేర్తెనొని, వాంగెలి = గొంగుదీయ బట్టిన - వాంగెలు = కట్టెములు, అనుగలక్ = చాచుచుండులు, కుళియబట్టిగ్ = విరియబట్టినను, నిలువక = ఆస్థలమగుదూడయె, అవ్యుత్సహపక్షిగవచ్చిన = ఆతిరు నాళ్లజూడ నేతొడిగి, ప్రబలక్ = ములుపులు, పొక్కుమక్, పోవక్ = పారి పోవఁగె, తనధ్యవృత్తవధ్వాతరూపముబట్టె - తన్నధ్య = ఆత్మస్కండుపడుచున్న వారి నడుమనున్న, పృథ్థ = మునునల్లరు, వధూ = స్త్రీలును, ఆతుర = రోగిగీడితులును, ఆదులు = లోనగువారు, లెట్టె = శపివఁగా, ఇట్టిటనలే = మాటుమాడలేక, ప్రాణంబులుపడికింటబట్టెని = అరచేతిలోను, రులంబెట్టికొని, పోవుమక్ = వెళ్లుచును, నవీనసవిధకేదారంబులక్ - నవీన = నూతనములైన, సవిధ = సమీపమందున్న, కేదారంబులక్ = సమ్మతసిగి పరిమల్లలొని, సి. 'కేదారంస్యాత్మైదార్మ్యం శ్రేష్ఠం వైవారం గణే' యని యమరము. త్రెల్లి = తుల్లి, చెట్టుదిగంబు = చంకలపఱమం గ్రుంగిపోయి, (చప్పటలనియును బాతము గలదు) వెడలలేకుండక్ = వైకలేవలేకుండఁగా, తారు = తాము, దిగక్ = దిగుటకు, ఇమ్మలేక = స్థలముగానక, పిమ్మటగొని, ఉంగిటగుడిచి = మనోద క్షణములొంద, నలుచెసలక్ = నాలుగు దిక్కులును, చూడక్ = వీక్షింపఁగా, చూచి = వారిజూచి, కేలుచఱచి = చప్పట్లుగొట్టి, కోహోయని = కోహోయను పరిహాస

స్వంజకమగధ్వసి విశేషమనసి, శేరిశేటన = పరిపాసనూజేయమన్న (తేచాచిహా యసి శేరిశేటన నన్నియందంబులయసి యొకపాశము. నన్నిక యనగా సమర్థాడ సిది) గణికాకదంబులు = వేశ్యాసంఘములయొక్క, చప్పులులు = చేతులు తట్టుటలు నిబిడనిప్పులు విటోర్కూటాలులకొ - నిబిడ = తట్టెను, నిప్పులు = ఉపవసముల యొక్క, విటపి = పుష్పములయొక్క, పోటలయలకొ = సహవాసులులను, ప్రతిశబ్దంబులు = ప్రశ్నలయలు, పట్టెనకొ = ఇన్యథా, ఇట్లు = ఇతైతర్యము, ఆనూనవిధములు = ముద్రాభివ్యూహము, నిరంతరకొ = అంతరముగా, అట్టి పతి = ఆశ్రీవిల్లిపుత్తూరు, చొచ్చి = ప్రసరిం . ఆశ్చుప్రథ = ఆశ్రమసాక్షిస్థునియొక్క, నగరికొ = విష్ణుమందిరము యొక్క, మోసలకొ = సంభాషణలయందు, సోచునయలకొ = ఉంచునకొ, ఆవిష్ట చుట్టడంబు = ఆవిష్టానాగిని, తప్రథా = తపనము, తేసి = అన్యథా, భరణీధవ సముత్థాన ప్రాసాదము - భరణీ = రాజులయొక్క, సమూహం = సాధనమును, శానిర = శాన్తానాగినినియొక్క, పూహంబులు = సహవాసులును, వెటరకొ = వెటరములయొక్క, అట్టెను = అసాధ్యము. పర్వనముచేసి, తప్రసాదలబ్ధంబు = ఆ పుష్పకాంతమునుగ్రహములందు బంధించునట్లు, ప్రసాదపు ప్రసన్నతా యనియమము. పాశట్టానుగొ = పాశపట్టుటయందు. అంతయుండె = భూషితుండె నానాంకరసహాయము - నానాంకంబు = అనేక స్థాయిలగు ప్రసాధనముల తోడ, సహవాసులు = సహవాసులయొక్క, నిత్తు = పాశాలయొక్కను, రోదనంబు = బాగాములయొక్కయు, పుయ్యెనునగి = నికామమైనది. ఆత్మయభివనంబుగాంచి = స్వీయగృహమును చూచి, పుట్టియుండె = ఆశ్చర్యమునొందినవాడై, పుడ...గాకొ = పుండరీకాయ = శ్రీమహావిష్ణునియొక్క, మహామ = ప్రభావము. రును, ఆభిలబ్ధంబు = పొందు బడిన, ప్రేక్షకులయొక్క = ప్రాభవముగాను, తేసి = ఎఱిగి, పుట్ట...లకొ = తప్రత్య = అచ్చటనున్న, ధాత్రికశక్తి = రాజు యొక్క, వర్తంబులకొ = సహవాసులును, అనివి = పంపి, ప్రపశించి = గృహప్రవేశమునరించి, తొంటికంటికొ = మునుపటికంటెను, శత గుణంబుగాకొ = నూతనత లభితముగా, భాగవతపూజాప్రణయండె - భాగవత = విష్ణుభక్తు లయొక్క, పూజా = సమర్పణయుగి, ప్రవిణుండె = ఆసక్తిగలవాడై, ఉండెకొ = ఉండెను. అంశకొ = చరువాత.

తా. శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలో నుండు దేవస్థానమందలి యధికారులు నృత్యగీత వాద్యములతోడ నా విష్ణుచిత్తు నెదుర్కొని నమస్కరించి యతనిని దాము తెచ్చిన స్వర్ణ మయందైన బ్రహ్మరథమునా దుసరికొనిపోవునట్టి మహావైభవములతో నందఱు వెంట నంటికొనగా నా విష్ణుచిత్తుండు పురము ప్రవేశించి తొలలముందట బ్రహ్మరథంబు డిగ్గి

యచ్యుతుని నేపించి యాదేవుని యుగ్రహంబున లబ్ధులైన నాచననిర్మితంబగు తన గృహము ప్రవేశించి తొల్లింటికంటె నధికంబుగ భాగవతపూజాపంఝంబుండై యుండే నని భావము.

మ. ఉలుపా ల్పట్టినయిండ్ల మజ్జనస్పృహతో దారభుక్తిక్రియో
జ్వలులై రే హరికొల్వంక వివిధలాస్యపురిసుఃపూభుక్తుం
సులవాదు ల్సరి దీ(దే)ర్పి పుచ్చి మణివాసోభూషణగ్రామముల్(క)
జలజాతాత్మనకుఁ సమర్పణము నిష్ఠం జేసి యవ్వేకువన్. 36

టీ. ఉలుపాల్పట్టిన = తానులకచ్చిన, ఇండ్లక = హరి స్పృహములయందు, మజ్జన = భగ్గంగాదుల చేతను, స్పృహ = రాజయోగమైన, భక్తిక్రియో = భోజన వ్యాపారముల చేతను, కొల్వలులై = బులుగుచున్నవారలై, రే = రాత్రియందు, హరి కొల్వంక = భగవత్పుష్పి ధానమగు, వివిధలాస్యపురి = వివిధ = పలు దఱుగులైన, లాస్య = వాఙ్మయంబు, 'లాస్యస్పృహ' అనవచ్చునది యమరము. పుచ్చి = వివాహ పడుచున్న, సుఃపూ = స్త్రీలయొక్కయు, భుక్తుంబు = భుక్తులయొక్కయు, 'స్త్రికుం సశ్చ భుక్తుంసశ్చ భుక్తుంసశ్చేతి నర్తక' యని యమరము. వాడులు = వివాహము లను, సరిదిగ్వి = సరిపుచ్చి, (నమ్మలేదంటియనుట.) పుచ్చి అని, (ఇచ్చి యనుపాఠమున వారికి బహుమతులిచ్చి యని యర్థము.) మణివాసోభూషణ గ్రామముల్ = మణి = రత్న ములును, వాసః = వస్త్రములును, భూషణ = ఆభరణములును, గ్రామముల్ = ఊళ్లును, జలజాతాత్మనకుఁ = పుండరీకాత్మనకు, నిష్ఠం = భక్తిచేతను, సమర్పణము = జేసి = సమర్పించి, అవ్వేకువన్ = ఆత్మలవాటుజామున. (ఆగి) యను ననంతరపద్యముగాని క్రియతో ననవ్వయము.

తా. అప్పు డా విష్ణుచిత్తు ననుసరించి వచ్చుమున్న పుడమితోఁబ్ర సమకుఁ గాను కలు దెచ్చి యిచ్చియున్న హరి గృహములయందు నభ్యంగస్నానములును రాజయోగ్యంబు లయిన భోజనకృత్యంబులం దీర్చికొని రాత్రియందు భగవత్ప్రేంకర్యానంత చిత్తులై యాదేవమందిరముల నుగ్రుడెంచి యం దనేకవిధ నాట్యములయందు వాడు లిడుచున్న నర్తకనర్తకుల వాదములు విని పుత్తెంచి యప్పుండరికాత్మనకు నభిభక్తితో దం బ్రశ్నరత్నభూషణాంబర గ్రామాపకు లొసంగి తల్లవాఁడగానె.

తే. ప్రభువు లరిగిరి కమ్మఱఁ బాండ్యనగరి

కమ్మనియు నట్లు వైష్ణవాభ్యర్చనంబుఁ

దనచిరంతనతులసికాదామకరణ

దాస్యమును తేసికొనుచు దశర్పరత నుండె.

టీ. క్రవ్వుణ్ = తిరిగియు, ప్రభువులు = అధికారులు, పాండ్యనగరిక్ = మధురకు, అరిగిరి = వెళ్లిరి, అమ్మనియున్ = అవిష్టుచిత్తుడును, అట్లు = పూర్వప్రకారము, వైష్ణవాభ్యర్చనంబున్ = భాగవతారాధనమును, 'న...ను - తన = తనయొక్క, చిరం తన = బహుకాలమునుండి యొప్పియున్న, తులసికాదామ = తులసిమాలికలయొక్క, కరణ = చేయుట యను, దాన్యమును = కైంకర్యమును, 'చేసి'నుచున్ = సలుపుకొనుచు, కర్పరన్ = భగవదాసక్తిచేను, 'తప్పరేప్రసితాసక్తి' అని యమరము. ఉండెన్.

తా. అప్పుడా ప్రభువులు మధురాపురంబునకు వరల నేతొచిరి. ఏష్టుట మనియుండై సమావిష్టుచిత్తుడు మునుపటియట్లు తాను భాగవతారాధనమును, చిరకాలాభ్యుత్థులై యున్న తులసిమాలికాకరణములను భాగవత్కైంకర్యమును జేసికొనుచు నాదేవునియందు సంతకలవాడై యుండెను.

5. ఒక్కనాడు మధ్యాహ్న సమయమాలికాసమారోపణానంతరంబున మంత్రి బునకు బోవునతని బ్రసాదమందస్థితసుందరవళత్నంబగుకటాక్షంబున వీక్షించి పక్షిపుంగవకేతనండు పుండరీకనికేతన కిట్లనినె.

38

టీ. ఒక్కనాడు = ఒకదినము, మధ్యా...నన్ - మధ్యాహ్నసమయ = మధ్యాహ్నకాలమందు, ని. 'సమయా శ్మశ్మధాచారి కాలసిద్ధాంతసంబిధి' యని యమరము. అలికాసమారోపణానంతరంబునన్ = పుష్పమాల సమర్పణముఁ జేసిన పిదప, మందిరంబునం బోవునతని గృహమునకు వెళ్లుచున్న, అనిన్ = అవిష్టుచిత్తుని, ప్రసాదమందస్థిత సుందరవళత్నంబగు - ప్రసాద = అనుగ్రహము లభించెన, మందిస్థిత = విఘ్నవృద్ధిచేన, సుందర = అందముగా, వళత్నంబగు = తెల్లనైన, ని. 'వళత్నోధమౌఽస్థిత' యని యమరము. కటాక్షంబునన్ = అపొంగదర్శనము నేత, వీక్షించి = చూచి, పక్షిపుంగవకేతనండు = గరుడధ్వజుండు, (భగవంతుడగుట.) పుండరీకనికేతనమన్ = లక్ష్మీతో, ఇట్లు = క్షయమాణప్రమంబున, అనియెన్ = పలికెను.

తా. ఒక్కనాడెవిష్టుచిత్తుండు మధ్యాహ్నకాలమున నిత్యము తాను పుష్పాలికను స్వామికి నొసంగురీతిని సమర్పించి తనయింటికి వెళ్లుచుండగా నప్పుడప్పుక్షింకవకేతనుండైన విష్ణుదేవుం డతనిం దన కరుణాకటాక్షమునకుఁ బాత్రుండేసి యాశ్చర్యనికేతన యగులక్ష్మీదేవితో నిట్లని పచించెను.

— యామునాచార్యచరిత్రము —

తే. 'యామునాచార్యుఁ డొక్కఁడు 1 నీమహాత్ముఁ
దొక్కఁడును గాదె నున్నతం 1 బుద్ధునించి

రస్త దీయక్తిపాతశశయమున ననిన

నిందిరాదేవి తనభర్త కిట్టు లనియె.

39

టీ. యామునాచార్యు డొక్కఁడు = యామునాచార్యు డొక్కఁడును, ఈ మహాత్ముడొక్కఁడును = ఈశ్వరునియు డొక్కఁడును, కాని = ఏదేనిదవులే, నదా, మన్వ శంబు = శ్రీవైష్ణవస్థానమును, ఉన్నది = సర్వసంపత్తి, అన్త...నన్త-అన్తగీయ = నానంబుగియైన, కృపాతశయమునన్ = సహనశక్యములేదను, అనినన్ = ఇట్లుగా, ఇందిరాదేవి = అత్తదేవి, 'ఇందిరా' అనినది 'నా' యని అనువరము. తన భర్తనున్ = తనకు భర్తయైన క్రొత్త విష్ణువునను, ఇట్టి అనియన్ = సత్సమాజ ప్రమంబున పెంచెను.

తా. యామునాచార్యు డొక్కఁడును, విష్ణుడొక్కఁడును. ఏదేనిదవులే నాకృపను బాత్తులై వైష్ణవస్థానంబునుండి తన గా విని యులత్తీదేవి తనభర్తయైన శ్రీవిష్ణుదేవునితో నిట్లునియె.

క. 'ఇతనికథ యెఱిగినది కా

యతఁ డేమి యొనర్చె' ననిన క సబ్బాయుం డా

శతకాత్రసలయ కిట్టు

నలన కలం డొక్కఁడు మత్పూర్వాశ్రితు డాదిన.

40

టీ. ఇతనికథ = విష్ణు-తనకిచ్చిన ప్రణామమునకు = తనకు బడసినదా, నలన కలం = ఆయామునాచార్యుడు, ఏమి యొనర్చెన్ = ఏమి నెయి, అనిన = ఇట్లు మందరింబఁగా, అబ్బాదుండు = పుండరీకాక్షుండు, ఆశక్తిశ్రీనివాసున్ = ఆ యందిరాదేవికి, ఇట్లుచున్ = ఈలాగనఁ బలికెను, అలిపి = పీలత్తి, అన్త = తొలపొల్లను, మత్పూర్వాశ్రితుండు, మత్పూరి = నాచరణములు, ఆశ్రతుండు = ఆశ్రయించినవాడు, ఒకఁడు = ఒక్కఁడు, కలండు = ఉండెను.

తా. ఈ విష్ణుపిల్లని చరిత్రంబెల్లంబై యుంబడియున్న నాని యయ్యామునాచార్యుం డేమి యొనరించెన్ తెలియబడదని నాన వివరించి తెలుపు మనవు. డప్పు డప్పుడరికాత్తుం డు ముద్దాలయతో నోయితి విగ్రహమును మహామచరణారవిభూమరంద పాన ప్రముదిత హృదయంబై యొక్కరుం డుండె నని యానలిచ్చెను.

ఆ. అతఁడు చిటుతనాడె క యాచార్యకులమున

¹వేడక వేదశాస్త్రవిద్య లభ్య

1. వేదశాస్త్రముఖ్యవిద్య లభ్య.

సింఘ చుండ నపుడు 1 చెలువ యిప్పటిపాండ్య
నృపతి పూర్వవంశ్యుడే యొకండు.

41

టీ. అరెడు = ఆ యామునాచార్యుడు, చిటుతనాడె = పిన్నవయస్కుననే, ఆచార్యులమహాకవి = ఎవని గృహమందు, సి. 'కభావానా కులం క్షీతిః' యని యమర శేషము. మేకాగ్ర్య-వేన = శ్రుతులు, శాస్త్ర = మూర్ఖాస్త్రములు, విద్యుల = కళలను, అభ్య సింఘచుండ = సేర్పరుచుచుండగా. (అనగా జడువుల చనవగా నుట.) చెలువ = పిల్లడేనీ, చెలువ = ఆ కాలమందు, ఇప్పటి పాండ్యనృపతి పూర్వవంశ్యుడే = పాండ్యరాజు శత్రువుల బుద్ధియు జనిగినవాడే, ఒకండు = ఒకరాజు.

తా. యామునాచార్యుడు పూర్వమందె గురువులనాన పెంచరించుచు వేద శాస్త్రాది నిజాన్నియు గణించుచును నవనరంజన నిప్పటి పాండ్యరాజుయొక్క పంశజుడగు పూర్వపు రాజులలో నొక్కఁడు యొకఁడు. ఇక్కడ యామునాచార్యునికంటె విష్ణుచిత్తుడు పూర్వమైనచు యామునాచార్యుడు పూర్వవంశని భగవంతుడు చెప్పబడుటన నానందక్షణాగ్రము భగవద్వతారము పట్టు పలుమాలు కలుగునో అట్టి భాగవతవతారము అని యెఱుఁగవచ్చును.

తే. వెట్టిశైవంబు ముదిరి మరవ్వింతు వివరణ,
నతి యొనర్పడు మామకప్రతివలనను,
హరుడె హతి త్వ మను, మనోమాలయముల
నుత్సవంబుల కులుకు. సోఁయునుచు నట్ల.

42

టీ. వెట్టిశైవంబు = చిత్తశ్రుతిమహావైభవ శివభక్తి, ముదిరి = అతిశయించి, మర్దియతి వివరణ = నాప్రోత్తముల నాలోచించు (అనగా జెవులఁజెల్పఁడనుట.) మామకప్రతి మలకు = నా సంబంధు లయినవిగ్రహములను, నతి యొనర్పడు = నమస్కరింపఁడు, హరుడె = శివుడె, హర్తృత్వ మను = పరబ్రహ్మ ననుచు, మనోమాలయంబుల = విష్ణుమందిరములయందలి, ఉన్నవమాలకు = తిరునాళ్ల నను, ఉలుకు = అదరి పడును, సోయును = తన్నీ స్నేహితులును, శైవ = ఆరాజువలెనే, (ఉలుకుచు నుట.)

తా. ఆ రాజునకు శైవశైవము ముదిరి విష్ణుస్తవములు చెవియందు. బైబిక విష్ణు విగ్రహములకు నమస్కరింపక విష్ణుమందిరములయందు జరిగింపబడు మృవాదుల కసహ్యుడగుచు శివుడే పరబ్రహ్మ మని తాను తనస్నేహితులతోఁగూడ నిద్విధంబుగా నుండెను.

సీ. అశ్రాంత జంగమా రాప్త శ్రద్ధ (సక్తి) వర్తిలు
వేదవిద్విజపూజ 1 వీటికి 1 గణిపి;

భామవారపు వీరభద్ర పల్లెర మిడు
 గృహదైవతంబు లోజ్జీకు లింక;
 ప్లవతిశ్రాద్ధపయ మారఁ బెట్టు శం
 కరదాస మయ్య భక్తప్రతికి
 నాద్యంబు లైనదేవాలయంబులు వ్రాల
 నవని నిరాశ మతాళి నిలుపు;

తే. జందె ముత్తరకై వంబుఁ శ జెంది త్రెంచుఁ
 బతితు లారాధ్యదేవతైరప్రాప్య లనుచు
 నుపనిషత్తులు వారిచే శ నుబ్బి వినుచు
 వెండి యే జగ మెత్తిన శ వెఱుగుపడును.

43

టీ. వేదవిద్విజ్ఞానాభాజ్ఞానము = సాధారణ మెఱిగిన, ద్విజ = బ్రాహ్మణుల
 యొక్క భాజ్ఞానము = సవర్ణము. సత్యంబు = వ్యర్థముగ నున్నదేని, అత్యంత జంగమాంబు శ్రద్ధ
 అత్యంత = ఎడతెగని. జంగమాంబు = జంగమలపూజయగును. శ్రద్ధ = ఆసక్తిచేరి,
 (అత్యంత జంగమాంబు శ్రద్ధ ననియును బాతము కలదు.) పత్తిలక్ = ప్రవర్తించును,
 భామ.....ము-భామవారపు = ఆంధ్రారకవారసంబుధియును, వీరభద్రపల్లెరము =
 వీరభద్రపల్లెర మునుగొనెను, ఇడుకు = పిన్నపురు, గృహదైవంబులు =
 ఇలుపెట్టులు, ఇజ్జీకుంకె = మిక్కిలి మురిపిగా, (దెవరి ముడిగియుండగా నని
 కొందఱు, అపమమున నిజ్జీకు లనగా జింకలు భయమునొంది దూరముగ వెళ్లుటకు
 యత్నించునమయమున దెవరి ముడిగియుండు గడసాపేశము.) ప్లవతిశ్రాద్ధపయము =
 తొంబదియాలుతిథులు. ట్. 'అమాయగముకాంతి ధృతిపాపమహాలయాః,
 తిస్తోష్కాశ్చ విజ్ఞేయా ప్లవతిశ్రాద్ధ ప్రకీర్తితాః.' అర్క = నశించగా, శంకరదాసమయ్య =
 శంకరదాసమయ్య లని పేర్కొనబడు, భక్తప్రతికి = శివభక్తుల సమూహములను,
 పెట్టు = ఇడుకు, అద్యంబులైన = పురాణములగు, దేవాలయంబులు = కొవెలులు,
 వ్రాల = పడిపోగా, అవని = భూమియందు, నిరా...నిరాశ = జంగమలపూ
 మతాళి = సన్యాసులు మొదలగువారుండు గృహసమూహములు, నిలుపు = కట్టించును.
 (జంగమపీఠస్థులకు స్థిరంతులనియును, మఱియు వారలకే చరంతులనియు, లింగ
 ధారులయొక్క గురువులకు సయ్యలనియును చాలిలో వ్యవహారము గనుక స్థిరాభివృద్ధి
 యనుపాదమున స్థిరంతులమతముల నని యర్థము.) జందెము = యజ్ఞోపవీతమును,
 ఉత్తరకైవంబు = విష్ణుటవచ్చిన కైవంబును, వెంది = అంగీకరించి, త్రెంచు =

త్రించివైచును, పతితులు = మేదాహ్యులైన, ఆహార్యదేవల్లే = ఆహార్యదైవతములే (అనగా లింగధారులనుట), ప్రాప్యలచుచు = పొందదగిన వారయిచును, ఉపనిషత్తులు = కాణ్విరుద్రాధ్యపనిషత్తులను, వారిచే = ఆ యారాధ్యులచేతను, ఉబ్బి = సుతోషించి, విచుచు = అలకించి వినుచును, 'వెండి = మఱియును, ఏ జగము = ఏ జగముదేవదైనను, ఎత్తిన = ప్రశంస పొసినను, 'వెండిపడు = ఆశ్చర్యపడును.

తా. అనగా సప్తాంధ్యరాజు వైదికంబులగు కర్తముల నూని జంగాల సేవిచుచు వారు చెప్ప వైదికాస్తములనే యావరించుచుండె నని ముఖ్యతాత్పర్యము.

క. శివలింగముఁ దాల్చినజన

నివహము లేమైనఁ జేయ నీది పాపము దా

నపుఁ గా దనఁ; డాసమయము

నపు నను విపులక యగ్రహారము లిచ్చున్.

44

టీ. శివలింగముఁ దాల్చిన = శివలింగముఁ గట్టించిన, జననివహములు = నరసమూహములు, ఏమైనఁజేయ = ఏవని చేసినను, తా = తాను, ఇది = ఇట్టి నర్పులు, పాపము = దుష్టమని, 'వైదికానంద = యుక్తమనిగాని అయుక్తమనిగాని చెప్పఁడు, ఆసమయము = ఆయాచారమును, ఏ. 'సమయాశ్శవథాచార' కాలసిద్ధాంత సూచి' యని యమరము. 'అపునపు విపుల' = అదియుక్తమని చెప్పచున్న పుడమివేలు పులకే, 'అగ్రహారము లిచ్చున్' = ప్రాముల నొసంగును.

తా. మఱియు నారాజు లింగధారు లగుజనులు లేటుపాటి, దుష్ప్రవృత్తము లావచ్చినను విచారింప యుండుటయ కాక, యంత్రైవాచారము యుక్త మని తన యభిప్రాయము ననుసరించి పలుకుచుండు బ్రాహ్మణుల వగ్రహారముల నిచ్చుచుండెను.

తే. అతఁడు రాజ్యంబుఁ బాలించునవసరమున

దనవశం బై నయట్టియశామ్రపర్ణిఁ

గలుగు నలపుట్టరానిశిముఁ క్తామణివర

కులము మాహేశ్వరులకంధరలకుఁ దీతె.

45

టీ. అతఁడు = అసాంధ్యరాజు, రాజ్యంబు = దేశమును, పాలించు నవసరమున = విలుచున్న కాలమందు, తనవశంబైనయట్టి = తనయధీరమైన, అత్రామ్రపర్ణి = అత్రామ్రపర్ణి యనుదియందు, కలుగు...బు-కలుగు = జనించున్న, అల = ప్రసిద్ధమైన, పుట్టరాని = అపూర్వములైన, ముక్తామణివర = శ్రేష్ఠంబులగు ముత్తయ

1. నివహంబేమైన. 2. ముక్తామణికులంబు మాహేశ్వరుల కంధరలకునె తీతె.

ములయొక్క, కులంబు = రాశి, మాహేశ్వరుల కంధరలకు = లింగధారుల మెడలకు, తీత = సరిపోయెను, (కంఠలకును తీత ననుపాతమున బొంతలకు సరిపోయెననియర్థము.)

తా. ఆరాజు రాజ్యపాలనం బొనర్చుటకే దనచేశమును తామ్రపద్మ యను నదియం దుద్భవించి యమూల్యములై చెలగుచున్న ముత్తయపురాను లింగధారులకు హారము లయ్యె నని భావము.

తే. అప్పు డిచ్చకు లగుబ్రాహ్మణౌఘ మెల్ల
నాత్మజనిభూమి విడువలే కలికధూతి
గడ్డముల నాన రుదు రాకలిడ్డ సలవి
సూతసహిత లిజికించి క చూర దొడగిరి.

46

టీ. అప్పుడు = ఇచ్చకులందును, ఇచ్చకులు = ఇచ్చుచున్నవైన, బ్రాహ్మణౌఘ = మెల్ల = విప్రులయందును, అత్మజనిభూమి = సమజ్జనిభూమిని, విడువలేక = త్యజించజాలక, అలికధూతి - అలిక = ముఖమునది, ధూతి = భస్మము, గడ్డములకు = చురుకైన ప్రదేశములందును, అగడ్త = సింహ, గజ, ఏను...వలె - రుదురాగడ్డ = రుద్రాక్షలకట్టికొనెను. సరిదిక్ = సూర్యునిది, సూర్యసహిత = సూర్యసహితా గ్రంథములును, ఇజికించిని = ఉసికించిని, చూరదొడగిరి = ప్రవేశింప నారంభించిరి. ని. 'జనినపుత్తైరుద్భవ' యనియు, 'ధూతి ర్భస్మని ర్భస్మి' యనియు నమరము.

తా. అప్పుడు జన్మభూమియందుండే గలవారెల్ల బ్రాహ్మణుల రాజయొక్క యిచ్చానుజ్ఞనను గలవారై సమముఖములయందు గడ్డములచేతను బాంపించినట్లు విభూతిఃబుధుని గుర్రాక్షుల ధరించుచున్న చుక్కల సూర్యసహిత యను గ్రంథము నిజీకించికొని యెదుటికి రా నాగి రని తాత్పర్యము.

క. శీలముఁ బ్రసన్ను గంజాహల లుపాంశున భుజి చునధముల బైటం
జాలఁడు వైవ విప్రస్థాలిశ్యము వైట వేసికనుగిరిపు సభన్. 47

టీ. శీలము = జంగమదీక్షను, వట్టియన్ = పూనియెను, గంజాహల = గంజా = గంజుల నీ, హల = వివిధమధ్యములను, ఉపాంశున = రహస్యగుండు, భుజించునధములకు = సేవించుచున్న సేచులను, బైటవైవ = బయలుబెట్టుటకు, జాలఁడు = శక్తి కలఁడగుచు, విప్రస్థాలిశ్యము = విప్ర = బ్రాహ్మణులయొక్క, స్థానిత్యము = తస్మిన్మును, బైటవేసి = ప్రకటనవేసి, సభన్ = కాలపుకూటమందు,

1. డిచ్చకు లగుచు బ్రాహ్మణులు గొండు, తాత్. 2. బైట సేసి.

కనుగిఱుపున్ = హేళనముచేయు మని సభ్యులఁ జూచి కనుసంజ్ఞఁజేయును. ని. 'సురా హలిప్రియాహాలా' యనియు, 'రహ్యోపాంశు చార్థి' యనియు నమరము.

తా. శైవదీక్ష వహించియు రహస్యముగా గంజాయిఁ దిని మద్యపానముఁ జేయుచున్నట్టి భ్రష్టులను బట్టి విచారించి శిక్షింపఁడుగాని, బ్రహ్మణులకుఁ బ్రమాదము చేత సంభవించిన కొంచెపుఁదప్పిదములను సభయందు బయలుపఱచి సభ్యులం జూచి హేళనముచేసి యాక్షేపింపుఁ డని కనుసంజ్ఞఁ జేయుచుండును.

క. ఆరాజమహిషి ¹నియతి మదారాధనపరత సుండు; ²నట్లుండియు దుర్వారవ్యధకుం గానదు, పారము విభుఁ డస్తదంస్త్రిభక్తుఁడు గామిన్.

టీ. ఆరాజమహిషి = ఆ పుడమితేనిపట్టపురాణి, నియతి = భాగ్యముచేతను, మదారాధనపరత = మత్ = నాయొక్క, ఆరాధన = పూజనమందు, పరత = ఆసక్తిచేత, ఉండఁ = వర్తించును, నట్లుండియు = మద్భక్తుగాఁజైయుండియును, విభుఁడు = ప్రియుఁడు, అస్తదంస్త్రిభక్తుఁడు కామిన్ = నాయొక్క, అంఘ్రి = పాదములకు, భక్తుఁడుగామిన్ = భక్తుఁడుకాముమిటంచేసి, మర్వారవ్యధకున్ = మితిలేని మనోదుఃఖమునకు, పారమున్ = తగును, తగను = చెందదు.

తా. ఆ రాజయొక్క భార్యచూత్రము శనకకృతముచే నానవర్షయందు రుక్తి గలదియై యుండియు, దనమగండు, నాని భక్తుఁడు గాక యుండుటచేసి, తా రపారం బగుదుఃఖముద్రంబును మురిగియుండు.

వ. మఱియు నప్పరంధీరత్న బు.

49

టీ. మఱియున్ = ఇంకను, అప్పరంధీరత్నంబు - పురంద్రీ = సచ్చిత్రగల మణిలహరి, రత్నంబు = శ్రేష్ఠయైన యాపట్టపుడే.

నీ. వింగడం బైనట్టి ¹ ముంగిట ² నెలకొన్న

బృందావనికి మృగ్గు ³ వెట్టు దాన;

దశమినా దేశభుక్తముఁ జేసి యవలినాఁ

డోర్చి జాగరముతో ⁴ సుండు నిట్లు;

బారసి పోనీదు ⁵ పైనిద్రఁ బాలుట

క్కులుపాడు మత్పుణ్యకథల ద్రోయు;

నేమంపుమూనాల్లు ⁶ కామింప దధినాథు;

మలునాడు కన్నును ⁷ మనసు దనియ

తే. నారజపువన్నెఁ బలిసెజ్జి కరుగుఁ గూర్చి;
 నరుగుచో నాభిఁ దుడిచి కర్రప్పురపునాభిఁ
 బెట్టు; నిట్టులు మద్భక్తి కి పుట్టియును ని
 జేశునెడ భక్తి చెడదు మరదిష్ట మగుట.

50

టీ. వింగడు వైనట్టి = విరళముగ నున్నట్టి, ముంగిలి = ముంగిలియందు, నెలొన్న = పాదుసొనియున్న, బృందావని = తులసీవనమునను, తాన = తానె, ముగ్ధులెట్టు = రంగవల్లినిదను, దశమినాడు = దశమిదశనమందు, ఏకభుక్తముజేసి = ఒక్కప్రార్థనండి, ఆరసినాడు = మఱచటివినము, (ఆరసినాడని పదము.) ఓర్పి = సహించి, జాగరముతో = నిద్రలేమితోడను, నియ్యకము = ఉపవాసముండును, బారసి = ద్వాదశిప్రతము, పోసిదు = విడువదు, వైసిప్ర = పారణానంతరమందుగలుగునిదురు, పాటుటక్కలువాడు = బ్రహ్మణస్త్రీలు పాడుచుట్టి, 'పాటుడనగఁ బడమివేల్పు బాపడనగ' పని యొంద్రనామసంగ్రహము. మల్ = నాయొక్క, పుణ్యకళ = పవిత్రకరంబు లగుచక్రములచేయు, ప్రోయు = కడపును, నేమంపుమనాట్ల-నేమంపు = నియమమైన, మనాట్ల = దశమి యేదశి ద్వాదశి యను మూడు దినములును, 'ధిసాధు' = పెనిమిటిని, కామింపదు = కోరదు, మఱునాడు = ఆ మూడురోజులు కడచినవెనుక, పులులు = నేత్రంబులు, నునస్సు = ముఖము, పనియ = ఆనందించునట్లు. ఆరజపువన్నె = ఆరజపు = మనోహరమైన, వన్నె = సొగసుతోడను, పతి = స్త్రీయునియొక్క, సెజ్జు = పాపుమీడికి, కూర్చి = ప్రేమచేత, అరుగ = వెల్లును, నరుగుచో = స్త్రీయుని గలయుటకు వెల్లనపుడు, నాభి = నిడుపుగఁబెట్టిన కస్తూరిబొట్టును, తుడిచి = తీసివేసి, కప్పురపునాభి = కర్పూరపుబొట్టును, పెట్ట = పెట్టుకొనును, (విభూతిచుక్క యని పెనిమిటి కగపడునట్లును.) ఇట్టుల = ఇవిధంబుగ, మద్భక్తిపుట్టియను = నాయందు బూజ్యునిగాగ ముదయించియును, నిజేశునెడ = తనభర్తయందు, భక్తి చెడదు = అనురాగము విడువదు, మదిష్టమగుట = నాకిష్టమైనయదియగుటచేతను, (స్త్రీలు పతివ్రతలైయుండుట తమ కిష్టమని తెలిసి యామె పతిభక్తి విడువ దనుట.)

తా. మఱియు నచ్చరిత్రలు గలపనితారత్నం బైన యారాణియు, విశాలం బైన నగళ్లయొక్క ముంగిల్లయందు నెలొనియున్న తులసీవనమందు దాన ముగ్ధులు పెట్టుచు దశమినాడు డొక్కప్రార్థనండి యేకాదశిని శుద్ధోపవాసజాగరణములచేత గడపి ద్వాదశినాడు పారణి యొనర్చి బ్రహ్మణస్త్రీలు పాడుచున్న విష్ణుస్తోత్రపాఠములచేత నిదురపోకయ ప్రార్థనపుచ్చి యామూడురాత్రులు పతిభంగము గోరక

నియమముచేత నిట్లేకాదశీవ్రత మాచరించి యామలునాడు ప్రియం దుత్సహించు నట్లు కన్నులపండువై సొబగైయున్న యలంకారమునఁ జెలగుచు నత్యంతప్రీతితోడఁ గాంతుని గూడఁ దలంచి పోవునవనరంబున ముందుఁ దనముఖంబున నిలువుగ నుంచి నియున్న కస్తూరీలకమును దుడిచి వైవధీక్ష నహించునున్న తనభర్త విభూతి యని యుత్సహించునట్లు కర్పూరముతోఁ జుక్కబొట్టు పెట్టి పరిశయ్యం జేరును. నాయం విట్లుద్భవం బైసభిక్ష జపించియున్న స్త్రీలకుఁ బరివ్రాతాశ్చల బర్యంతాగరజీమం బని మచ్చాననంబు నెఱింగియ పతిభక్తియందు మిగుల నమరర్తురాలై ముందె నని భావము.

కి. వనజబరుద్రాదులు ముత్తనువుల; తత్పూజనంబు శతభ్యము మత్స్యా జనము; తవీప్సితఫలవా, తమ 'నేనశ్చైవః కలవు శతతమవృత్తుల్. 51

టీ. వనజబరుద్రాదులు = బ్రహ్మయ్య, దుర్ముందు మొదలగువారు, మత్తనువుల = నాశరీరములే, తత్పూజనంబు-తత్ = వారలయొక్క, పూజనంబు = అర్పించుట, మత్స్యా జనము = నన్ను గూర్చి యొకరినొకరూజింప, తత్సము = యథార్థము. తవీ...ను - తత్ = అట్లా బ్రహ్మబ్రాహ్మణులు బుద్ధిచుకలయొక్క, ఉత్పత్తయలు = ఇష్టసిద్ధి లకు, దాతను = ఇచ్చువాడను, నేన = నేనే, అశ్చైవ = అలాగైనప్పటికిని, తరతమ వృత్తుల్ = హెచ్చుదగ్గులు, కలవు = కలిగియుండును.

తా. ఈశానుడు, బ్రహ్మ బోధనగువారగును నాశరీరంబు లగుటండేసి వారల నారాధించినయెడ యథార్థముగ నన్నారాధించినట్లు సుతసించి యట్లనర్చిన మనుజులకు నభీష్టార్థముల నిచ్చువాడను నేన యైనను నానుచు వారలకును దారితమ్యము గలదు.

క. కేవలశరీరదృష్టిన, దేవతల నేవల కలుగఁ శరీరినజడులన్

నావాసుదేవతాస్థితి, భావింపనిపూజ సాంతోఫలమై త్రిప్పన్. 52

టీ. కేవలశరీరదృష్టిన-కేవల=ముఖ్యముగ, శరీర=ఇతరదేవతల శరీరములయొక్క, దృష్టిన = చూచుటచేతనే, దేవతలన్ = అస్తవ్యస్తశరీరభూతులైన యితరదేవతలను, కేవల కలుగన్ = ప్రత్యేకముగ కన్నట్లు, శరీరినజడులన్ = ఎఱిగినయజ్ఞానులను. నావాసు దేవతాస్థితి-నా = నాయొక్క, వాసుదేవతా = వాసుదేవత్వముయొక్క, స్థితి. 'నర్వరాసా నమస్తం చ పసత్యత్రేలివైయతః, అగోఽస్య వాసుదేవతే విద్యద్భిః పరి పత్యతే' అని విష్ణుపురాణము. స్థితిన్ = ఉంటును, భావింపని = తలంపని, పూజ = ఆరా

ధనము, సాంతఫలమై-సాంతఃఅంతముతోఁగూడిన, ఫలమై = ఫలముగలదై, త్రిపుక్ = మల్లించును.

తా. ముఖ్యముగ నితరదేవత లంచులు నా శరీరంబులే, కాన నట్టిదేవతలు నాకు వేఱుగా నున్నవా రనియును, బ్రత్యేకఫలప్రదు లనియును, చెలిసికొనియున్న యజ్ఞులకు నా వాసుదేవత్వస్థితిని చెలియనిపూజ యల్పఫలప్రదాయకమై యనేక జననమరణ రూప దుఃఖములం ద్రిక్పంచుండు నని భావము.

వ. మఱియు నీరహస్యంబుఁ దెలియ కబూభవతి తామసుండై మామకీ సంబు లగు జనంబుల సామాన్యబుద్ధిం జూచుచుఁ దన్వృత్తుల కగు నుపద్రవంబుల నుపేక్షించుచు రక్షావిముఖుండై యుండ పీక్షించి కలియుగంబున ద్రవిడమండలంబునఁ గృతమాలాతామ్రపర్ణితటంబుల మద్భక్తులు తఱచగుటను దద్దేశంబున కొడయం డతం డగుటను రక్షణశిక్షణంబులు రాజముఖంబునం గాక నేన సాక్షాత్కరించి చేయమియుఁ దద్రక్షణేచ్ఛ యస్తదాభిముఖ్యంబునం గాని పాదమమియు నాయభిముఖ్యంబు సంవాదంబునం నీ పుట్టమియు నే విచారించి తదాభిముఖ్యకారణార్థంబుగ నాస్థానం బెక్కి వాది జయంబు నేయవలయు ననుతలం పవ్విప్రకుమారునకుం బుట్టింప నంత డేగి నానాదేశాగతదీనానాథవృద్ధభూసురకుటుంబంబులకు ధాన్యాజినపటాదులు వటువులకుం బెండ్లిండ్ల కనుపనీతుల కుపనయ నంబులకుఁ బంగవంధబధిరాదులకు సౌరభేయాదియానంబులు మఱియుఁ జెలువు గడమబడియె ననియుఁ బేదగుడులకుఁ బూజ నడువ దనియు నెడవునం జలిపంది రిడియెద మనియుఁ దిథి చిక్కు ననియుఁ దీర్థయాత్రఁ జనియెద మనియును ప్రతోద్యాపన కనియును వ్యాధి మాన్పుకో ననియును జెప్పి పంప నారాణివాసంబు గుప్తాగుప్తప్రకారంబులం బంపుద్రవ్యంబుఁ దెచ్చి యిచ్చుముదున శ్లగు నస్తధరులచేతులకుం గ్రందుకొని చే సాచిన సందితీతోరణంబులై తోచునేకదిండిత్రిదండిబ్రహ్మచారుల యున్న మితదండంబుల నిండా రుకాషాయకద్రువస్త్రకౌపీనపరంపరలం గ్రమ్మి *కావల్లపడగలజాడఁ గొని కేవలకార్పణ్యంబ విద్యగాఁ దక్కినవిద్య లెటుంగక వేడు

సీద్యగ్విధానేకప్రాణుల కాధారం బగు పడమటిద్వారంబుఁజేరి ప్రతి
దినాన్తఁబడభజనకథాశ్రుతపూర్వ యగునాయుర్విధపుదేవి కాశీ
ర్వచనాక్షతంబులు దౌవారికముఖంబునం బంపి వైదేశికుండ వైష్ణవ
వటుండ వాదిగలిగిన విష్ణుతత్త్వంబె ఐతత్త్వం బని వాదించి గెలి
చెద వసుధానరుండు విష్ణుభక్తివిముఖుండు గావున వైష్ణవునిమనవి
విన్నవించ నెవ్వరు వెలుతురు నీవు విష్ణుభక్తిపరాయణపు పతిహి
తాచారవుం గావున నీకు విన్నవించి పంపితి నీవిభుండు నీకు విధే
యుండు విన్నవించి నన్ను రప్పించి వాదంబు నేయింప నోపుదేని
వాదించి గెల్చి నీదుభర్తకు భగవద్భక్తి బుట్టించి కృతార్థుం గావించెద
నని విన్నవించం బంచిన.

53

టీ. మఱియు. నీరహస్యంబు = సర్వము సేసనియెడల సహారమును, తెలి
యక=ఎఱుంగక, అబ్బువలి=అరాజు, తామసుండై=తమోగుణముగలవాడై, మమ
నంబులగు=మచ్చునైన, జనంబులకే=యనుజులను, సామాన్యబుద్ధిజూచుచు=సాధా
ణజనులని గలచుచు, తద్వృత్తిలకు=తత్ = ఆ భక్తులయొక్క, వృత్తులకు =
హస్యక్షేత్రాదులకు, ఆగు నుపద్రవాబులకే = కరిగినబాధలను, ఉపేక్షించుచు = నివ
ర్తింపజేయుచు, రక్షావిముఖుండై=పాలించుటనకు బరాజుఖుండై, ఉండకే = పరించు
పండితా, విక్షించి=చూచి, పరియంగులనకే = కలికాలమునకు, ప్రవిడమండలం
నకే=ఆరణ్యదేశమునను, పృథమాలాతామ్రపృష్ఠాటంబులకే - కృతహలా = కృతీమాల
లను నడయొక్కయు, తామ్రపృష్ఠ=తామ్రపృష్ఠయునునదియొక్కయు, రేటంబులకే =
రమలయందు, మచ్చునలు=నాను దాసులైన భాగవత్తత్త్వములు, తఱచగుటకే =
స్తరిల్లయిండుటచేతను, క్లో. 'కలౌ ఖలు భవిష్యంతి నారాయణపరాయణాః, క్వచి
క్రచ్చిన్తృణభాగ ద్రావిడేషు చ భూరిక' యని శుకయోగీంద్రునివచనము. ప్రదేశంబు
నకే = ఆదేశమునకు, విడయిండు = రాజు, అతండగుటకే = ఆ పాండ్యరా
జులచేతను, 'ఒడయొ డేలిక యెకిమిడు పుడిమి ఊడని యాంధ్రనామసుగ్ర
ము. రక్షణశిక్షణంబులు రక్షణ=పాలించుటయు, శిక్షణంబులు = శాసించుటయును,
జముఖంబునంగాక = పార్థివునిపలననేకాని, సేస = సేసే, సాక్షాత్కరించి =
శ్రక్షమై, చేయమియ్యకే = చేయకుండుటయును, తద్రక్షణేచ్ఛ-తత్ = ఆభగవ
త్తులయొక్క, రక్షణేచ్ఛ = పాలనాభిలాషము, అస్తదాభిముఖ్యంబునంగాని -
ర్కత్ = నాయొక్క, అభిముఖ్యంబునంగాని = సన్నిధియందేకాని, పాదము

మియున్ = పుట్టమియును, నాయాభిముఖ్యంబు-నా = నాయొక్క, అభిముఖ్యంబు = ఆముక్తమాల్యద, సంవాటమునంగని = సంగదాతాప్రసాద్యంబు న్యాయము చేతనే కాని, పుట్టమియున్ = జనింపకుండుటయును, విచారణ = తలపోసి, తదాభిముఖ్యకర కార్థంబుగఁ - తల్ = ఆదానయొక్క, అభిముఖ్య = అభిముఖుఁ డగుటయొక్క, కరిణార్థంబుగఁ = చేయుటకును, ఆస్థానంబుక్కి = నభిసంప్రదించి, వాచకయంబు - వాచి = వాడులయొక్క, జయంబు = గెలుపును, పయంబుయొక్క = జననింపఁబడుటయును, అను = అనునట్టి, కలంబు = అలాగేనను, అవిప్రకృతుమూర్తుననిన్ = అప్రకృతమునగుటయును, పుట్టింపన్ = జనింపఁజేయఁగా, పుట్టింపన్ = అవిప్రకృతుఁడై, పిఱి = పిల్లి, నానా...నన్ = నానాదేశాగత = బహుదేశములనుండి పుట్టినట్టియు, నిస = పరిదులైనట్టియు, అనాన్ = చెక్కులేనట్టియు, వృన్ = పుట్టినట్టి, భూసురకుంబుములకున్ = బ్రహ్మానందసారథులకు, ధాన్యాజినపాదులు-ధాన్య = వస్త్రము, ఆజిన = పృష్ఠాభినములను, పటాంబులు = పుష్పములు లోనగువానిని, వటువులకున్ = బ్రహ్మచారులకు, పెండ్లిండ్లును = వివాహములకును, ఆనుపసీతులకున్ = బంధువులకును, ఉపనయంబులకున్ = ఉపసీతులుగా నొనర్చుటకును, పంగవంధుబధిరాదులకున్ = గుంటుగ్రస్తమెరిపింపఁబడుటకు, సౌరభేయాదిగూనంబులును = ఎడ్లు మొదలగు వాహనంబులును, (సురభి యనఁగా గామభయపు; దాని వలనఁ బుట్టినది. సౌరభేయ మనఁగా నెడ్లు; అది మొదలైనవి యిని విగ్రహార్థము.) మఱియున్ = ఎండయును, చెఱువుగఁడయఁబడియెననియు = చెఱువుగుంటల పని ముగియకున్నవనియు, పేదగుండలకుఁ బాఁజనఁపనియు = నిద్రపడియున్న పేదలయము లోని పేదలకు భూపరవస్త వద్యాంబుల = తేనెయన్నవనియు, ఎడవున్ = ఎడారిని, చలించిరిడియెవమనియున్ = పానీయశాలనేర్పఱిపెనువనియు, తిథి = మైత్ర్యము, చిక్కుననియున్ = నిగఁ జెనుననియు, తీర్థయాత్రజనియెను మనియున్ = పుణ్యతీర్థంబుల సేవించుటకు వెళ్లెద మనియును, ప్రత్యర్థాపనకనియున్ = కాస్త్రసిద్ధికర్తంబులఁ దుడిముట్టించుటకనియును, వ్యాధిమాన్యుతోననియున్ = రోగముఁ బోగొట్టుకొననియును, చెప్పిపంపన్ = వాస్తవ్యయంబుగా, అలాగేవంబు = రాజుదీవి, గుప్తాగుప్తప్రకారంబులన్ - గుప్త = రహస్యమైనట్టియు, అగుప్త = ప్రకటమైనట్టియు, ప్రకారంబులన్ = కీతులచేతను, పంపుద్రవ్యంబున్ - పంపు = అనిపినట్టి, ద్రవ్యంబున్ = సామగ్రులను, తెచ్చి = తీసికొని వచ్చి, ఇచ్చు...కన్ = ఇచ్చు = ఇడుచుచున్నట్టి, ముదునశృంగు = పుట్టినట్టి, పుట్టిన = పండులయొక్క, చేతులకున్ = హస్తములకు, క్రందుకొని = సంధిగొని, చేసాచిన = వాస్తవప్రచారము చేయుచున్న, నందితితోరణంబులై = నందిశృంగో గట్టిన తోరణములై, తోచు...లన్ - తోచు = కనఁబడుచున్న, పిక

వాడి = స్మారకస్వామిలయొక్కయు, ప్రాదండి = వైష్ణవస్వామిలనంగా జీయ్య
కులయొక్కయు, బ్రహ్మచారుల = పటువులయొక్కయు, ఉన్నమిత = ఎత్తబడ్డ, దండం
బుల = కట్టలయందు, సిండా...ల = సింధు...ల = వ్యాపించుచున్న, హాయి = ఎత్తి
పై నట్టియు, కర్త = పన్నుపై నట్టి, సి. 'రాగ్రప్యకహయోస్త్రీ' నిర్వాసేవారజే
సే, పితౄణా పర్వపిన్దో = సి యాదపామరములు. పస్త్రకాపిన పరంవరల =
పస్త్ర = శాటులయొక్కయు, (దండములమరి గట్టి, ముద్రవస్త్రము లనుం.) కాపిన =
గోచులయొక్కయు. పరంవరల = సమూహములచేతను, ప్రియ్వి = కప్పి, కావ
శృవడగలజాడగని - కావశ్య = కావలయున్న స్థానములదల, పడగల = బెక్కె
ములయొక్క, జాడగని = నైభరించెలిసి, (కావశ్య) = వివిధములయొక్క, పడగల =
కావలపలెను, జడగని = మెలికలుగని, కేటలకార్పూరింబ = ఒక్క దీనత్వమే,
విష్ణు కా = చుట్టుగా, క్షిప్త = విద్యుత్తులగాక = అనుచుదువు లెఱుగక,
పెడ...కు = పెడ = గూచించుచున్న. ఆశ్వినిధి = ఇత్రాంగుననున్నట్టి,
కేట = లెక్కల మిక్కిటయైన, ప్రాణలకు = చతులకు, ఆధారంబు =
ఆస్పదమైన, పశ్చిమద్వారము = పశ్చిమను గుడ్డుమును, (అని గా దిడ్డివాకిలి
ననుట.) చేరి = ప్రవేశించి, ప్రతిపద = నదినమందును, ఆశ్వుత్పాద = నాచరగా
ములయొక్క, భజనకథాశ్రుతపూర్వము = ముందువినబడిన భజనగాథలు గల
దైన, పూర్వము వినబడినవి శ్రుతపూర్వములు, కేవలత నాపాద భజనకథలు ముందు
వినబడియున్నచో అది యనింగ్రహము. భగవత్పాదారవిదధ్యానగరిష్ఠురాలనుట.)
ఆయుధధరుడేవిక్ = ఆపాండ్యరాజుభార్యను, ఆశ్విర్యచనాక్షతంబులు = మంగళాశా
సనపూర్వకాక్షతలను, దేవాలకముఖంబునంబు = ద్వారపాలునిచేత బంపి, వైదేకి
తుండ = పరగేశిని, వైష్ణవపటుండ = విష్ణుభక్తిగల బ్రహ్మచారిని, వాచిగలిగిన =
విద్యావంతులు చేపాద డున్నయెడ, విష్ణుతత్త్వంబు = నారాయణస్వరూపమే, పర
తత్త్వంబు = పరమార్థమని, వాచించి = ప్రసంగమొనరించి, గెల్చిన = జయించెను.
పసుభాసనంబు = రాజు, విష్ణుభక్తివిముఖుండు కావున = నారాయణునియందు జూజ్య
ప్రతిష్ఠింపలేక దగ్గరగజేసి, వైష్ణునిము = విష్ణుభక్తుడైన నాయొక్క నిజ్ఞాన
మును, ఎన్నవించి = ఎఱిగించుటకు, ఎవ్వరు = అందఱును, వెఱుగురు = భయపడు
దురు. సేవు, విష్ణుభక్తిపరాయణులు = విష్ణుభక్తియందాసక్తిగలదానవు, పరిహితాచారవుం
గావున = భర్తకనుకూలంబగు సద్వృత్తిగలదానవునగునకు, సేకు = సీతాకు, విన్న
వించి = విజ్ఞాపనముచేసి, పంపితి = అనిపిలిసి, నీవిధుండు = నీభర్త, నీకు విధే
యుండు = నీకు వశ్యుండు, విన్నవించి = విన్నపమొనరించి, సన్ను, రప్పించి = పిలువ

బంచి, వాదంబు = ప్రసంగమును, 'చేయింపజే' = చేయించుటను, 'హిపుదేని' = సమర్థు
రాలవైతివా, వాదించి = ప్రసంగించి, 'గల్పి' = ప్రదివాదులను జయించి, 'నీడుభర్తకు' =
నీవలెకి, 'భగవద్భక్తి' = శ్రీమన్నారాయణునియొద్దం దాసత్వము, పుట్టించి = జనింపఁ
జేసి, 'కృతార్థ' = కృతకృత్యునిగా, 'కావించెదన్' = చేసెదను. అని = ఇట్లుని, విన్నవించు
బంచినన్ = విన్నపము చేయుటలగుగా.

తా. వెండియు నీ రహస్యం బెఱుంగక పుడమితే దక్షాను దై నాభీశులను
సామాన్యజనులమాడ్కిం జూచుచు వారల దీవనంబులకుం గలుగు సుప్రసంగంబులను
చారిత్రకముండం జూచి కాయం దిరుక్తి లేని యారాజును వాదమున మెప్పించి
నాభీశుం గావించనియెడఁ గలయుగంబునం గృతమాలాతామ్రపర్ణీ తీరములయందు
దండిగ వాసముజేయు నాభీశుల నద్వైతము నేలుచున్న యితండు సమ్మానింపఁడని
విచారించి వాదమున జయించి రాజును నిష్ఠాభీశుం గావించవలయునను తల
పర్యాయసాచార్యునకు నే బుట్టింప నటం దచ్చటి కరిగి యనేకదేశములనుండి వచ్చు
బహువిధ యాచార్యుండ్రుంబుల కిష్టార్థముల నిచ్చుచు మత్స్యదీపనయం దిరుక్తురాలై
యన్న యాభూపతిదేవియొద్దకు దేవారికముఖంబున మగగళాశాసనాక్షతలం బాపి
వాచి గంగినయెడ విష్ణుభక్త్యుడై పరతత్త్వ మని సిద్ధాంత మొనరింపఁగలవాడ
సయ్యును విష్ణుభక్తిముఖుడైన రాజునకు నామనవి విన్నించువారు లేకయుండుటం
జేసి విష్ణుభక్తరా లగునీను నన్నుఁ బిలిపి. నీవు విష్ణుభక్తిగా, పతిభక్తియును గల
దానవగుటచేత నీభక్తి నీకు నశ్యుడై యున్నవాడు గాన విన్నపముఁజేసి నన్ను
బిలువనంపి ప్రసంగము జేయఁవలయుదాని పైటివని నచ్చి సభయందుఁ బ్రసంగించి
వాదులను జయించి నీ పతికి శ్రీవిష్ణుభక్తి బుట్టించి భయ్యని జేసెద నని విన్నవించు
మని పంచె ననుట.

తే. గ్రీష్మసమయనిరుత్సాహకేరిమణి

నవభునధ్యని కలరుచోదమున నలగి,

*యేకతపు నర్తగోష్ఠిఁ బ్రాణేశుతోడ

నతని విధ మెఱిగింప, నీట్టటు వడుచు.

54

టీ. గ్రీష్మ...ణి = గ్రీష్మసమయ = వేసవికాలమందు, ని. 'సమయాశ్మవధాచార
కాలసిద్ధాంతసంవిద' యని యమరము, నిరుత్సాహ = సుఖోపరహితయైన, కేరిమణి =
అడుగుమలి, నవభునధ్యనికొనప = త్రొత్తయైన, భునధ్యనికొ = ఊటుమునకు, అలరు

చందమునకొ = సంజమించునట్లుంబలె, ఆలరి = ఆనందించి, ఏక...ప్రే = ఏకతపు = ఏకాంతమందైన, నర్త = విలాసార్థమగు, గోష్ఠి = ముచ్చటించునపుడు, ప్రాణేశుతోడకొ = పెనిమిటితో, అతనివిధము-అతని = అయ్యమునాచార్యునియొక్క, విభము = ప్రసంగ మొనరించెడి నన్నరీతిని, ఎఱిగింపకొ = తెలుపఁగా, ఇట్టట్టుపడుచుకొ = అచ్చెరువొందుచును.

అ. పిమ్మట నారాజభార్య పసవికాలమునం దుత్సాహము లేకయున్న యాడునెమల నుత్సాహమేనుస్థుని విని యీరొదించు పోన నుబ్బి యుత్సహించి యేకాంతంబున గరనస్థుడయి లాడువేళం దనస్రావల్లభునితో సయ్యామునాచార్య వర్మం డానలిట్టినవిధం దెల్ల నెఱిగింప నయ్యుత్సాహం డాశ్చర్యమునొందుచు.

క. భూషల్లభుడొడైట్టెట్టా

తొ వాదముఁ జేసి శివమతంబు జయింపం

గా వచ్చెనో? చూతముగా,

రావింపు' మటన్న నాటోరాత్రి చనంగన్.

55

టీ. భూషల్లభుడు = రాజు, ఎడైట్టా = ఏలాగలాగు, లొకొ = తాను, (ప్రహ్లాచారి యనుట.) వాదముఁ జేసి = వాదించి, శివమతంబుకొ = శైవమతమును, జయింపంగా వచ్చెనొ = గలుపవచ్చెనో, చూతముగా = వీక్షించెదముగాని, రావింపుము = పిలువనంపుము, నాటన్నకొ = అట్లనఁగా, నాటోరాత్రి = ఆ రాత్రి, చనంగకొ = వెళ్లఁగా.

అ. ఆ భూకాంతం డేలాగని నాప్రహ్లాచారి వాదమునరించి శివమతమును జయింపఁగలఁచో చూతము పిలువఁ బంపు మనుటయు, నిరలలోఁ దెల్లవాఁడగా నని భావము.

వ. ప్రభాతంబునం ¹బరిమితాస్థానంబునం గొలువున్న భర్తమ్రాలఁ దా నుండి మయ్యిందువదన యతనియనుమతిం బ్రతిహరిచేతఁ బిలువఁ బంచిన సబ్బానిలింపకుమారుండు.

56

టీ. ప్రభాతంబునకొ = స్రాతకాలమందు, పరిమితాస్థానంబునకొ = మితజనము గలసభయందు, గొలువున్న = కూర్చుండియున్న, భర్తమ్రాలకొ = పెనిమిటియెదుటను, ఉండినిల్చుండి, ఆయ్యిందువదన = నంద్రునివంటి = మోము గలయారాజభార్య, అతనికొ = ఆరాజయొక్క, అనుమతికొ = సమ్మతిచేత, ప్రతిహరిచేతకొ = ద్వారపాలకునిచేత,

1. బరిమితజనం బనునాస్థానంబునం.

పిలువబడినానా = రమ్మని చెప్పవలసినగానా, అబ్బానిలింపనుమారుండా = ఆపుదమి పలుకుమారుండు.

— యామునాచార్యుండు పాండ్యసభిం జేమిట —

క. ద్వారంబు సొచ్చి, కీలిత

గారుడమహి నజ్రవేదికం జన్మకులం గెం

పారు నొకపిప్పలముం గని,

యా రావి న్నాదసాక్షికి వే గొనుచున్.

57

టీ. ద్వారంబు = రెండు వీధులు, సొచ్చి = ప్రవేశించి, ... హిక్ = వేదిక = వెక్క
బడిన, గారుడ = మరకతమయమైన, మహిక్ = భూమియందు, నజ్రవేదిక = రవిలతో
గట్టినలిన్నయందు, చిప్పలం = విగుళ్ళచేరు, ... ముం = ... హిక్ = ఎఱ్ఱనగా
చున్న, ఒకపిప్పలముం = ఒకయశ్వశృంగమును, గని = చూచి, ఆ రావిక్ = ఆ యశ్వ
శృంగమును, వాదసాక్షిక్ = ప్రసంగమునకు సాక్షిగా నిండుటకై, అలగొనుచున్ = ప్రద
క్షిణ మొనరించుచు నని యుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

హ. పిమ్మట హజారమునుండి నొకరు ప్రవేశించి వచ్చులచేత జెక్కుబడ
యున్నభూమియందు మిగుల వెలగల రవిలచేత గట్టుబడన పరకయం జాఱిన
చిగుళ్ళచేత నొప్పచున్న యశ్వశృంగమును చూచి తాను జేయు బూనిన వాదమునకు
దాని సాక్షిగాఁ దైకొను నెచ్చతోఁ బ్రదక్షిణ మొనరించుచు.

సీ. పసిడిగ చ్చుమర సోపానముల్ మూలంబు దుం

గితవిశాలితయుఁ జిత్రితయు నైన

సభ మహాకుభముపై శ శార్దూలచర్మకంఠంఘం

థా(డా)వృతుల్ జటిలులు శ నైన జరత

మాహేశ్వరులు చుట్టి (ట్టు) శ రా హాసంధి రు

ద్రాక్షాయతముం దాల్చి శ యలికభూతి

సురటిగాడ్పుల రాల శ నరుణాయతాక్షుడై

కుటుగదై బిల్లం బ్రశోభ మునిచి

నంది ముద్రితపాణియందుఁ జెక్కుండి యా

గమములు విసుచు హేమము పొదివిన

తే. యలతిరుదురాకగమికుట్టులందు మెఱయ

వెలిదపారంబు మించ దుగవ్వలువ గప్ప

యడపమును వాడివా లొక్కయలివ దాల్చ

భార్య వింజామ రిడ నొప్పుసాండ్కు గనియె.

53

టీ. పనిడి=బంగారముయొక్క, గచ్చు = పూచు, అమరక = బిచ్చుచుండగా, సోహనముల్ = పెట్టు, (నగలు గంతస్త్రు లుంటు.) మూలం = మూటిచేత, తుంగిత=పాడుగొవబడిన, శాలియం = వైశాల్యముగలదిగాఁ జేయబడినదియ, చిత్రియం = చిత్రిపులు గలదియను, పాన సభక = అగు ఆస్థానమండపమందు, మహా = అధికమైన, కుళముపైక = ఆస్తరణమునందు, శాస్త్రాలచర్చింధావృతుల్ = శాస్త్రాలచర్చ = పురిత్రోలుచేయు, ంధా = బొంబులచేయు, ఆవృతుల్ = కప్పబడినదియ, జటిలము = పడుకొనినవిన్నట్టి, నిత=వృద్ధులైన, మోహశర్వరులు = రంగ ఘోరులు, చుట్టియం = పరివర్తింపగా, పానసంధి=పానము త్రాగి పేరిలయొక్క, సంధి = సంగమము, పుష్కలములముల - పుష్కలముల - పుష్కలముల యొక్క, ఆయం మూలం = పుష్కలముల ధరించి, స. శరణహస్తమయతలకుమానం ప్రియవచక' ముని పదనము. ఆరిధుతి = ముఖముపరిధిస్తము, సురటిగాడ్పులక=వింజామరలగాలిచే, రాలక = పడుచుండగా, పుణ్యాతామండై = పట్టనై దీర్ఘము వ్రేసెట్టి పుణ్యగలవాడై, పుణ్యగిడ్డె = పుణ్యగలవలెనునగు, బిల్లె = పట్టునైన కలగియుండు, ప్రశస్తి మునిపి=మానయాని, సం...దాక=నందము ప్రేమపాతితాంగులీయకవంగల, పాణియందుక = హస్తమునందు, చెక్కె=గండకలమును జేర్చి, ఆగమముంవిరుచుక = ప్రవాహమును లాలకించుచు, హ...మి - హేమము పాదివిస=వైడిపొనిన, అలతి = నన్నములయిన, రుగ రాక = రుద్రాక్షములయొక్క, గమి = సమాహము, కుట్టులందుక = అంటుపోగులందు, మెఱయం = వెలుంగగా, ప...బు-వలి = తెల్లనైన, తపారంబు = పాగాను, మించక = అతిశయించునట్లుగా, దువ్వలంక = దుప్పటిని, కన్నీ = ఆచ్ఛాదించి, అడపము = తొగబూలపునరి చిని, వాడినాలు=పదును గలభిదమును, ఒక్కయలివ తాల్చం = ఒకస్త్రీ ధరించియుండగా, భార్య = రాజపత్ని, వింజామర, ఇడక = విసరగా, ఒప్పు = చెన్నందు చున్న, పాండ్కు = పాండ్యరాజును, కనియెం = చూచెను. (ఇది పంచపాదసీస మని కొందఱును, చతుష్పాద మని, మఱి కొందఱు దైదవపాదములేకయు వక్కానింతురు.)

తా. పసిండివిన్నెపూలచే నన్న మూడంతస్తులపెట్టును మిగుల పాడవు వెడల్పును గల్గి పలుకెఱుగులయిన చిత్తరువులచే జెన్నెఱుగింపిన్న సభామంటపము నందు గొప్ప యాస్తరణంబునం బురితోట్లను బొంగులును గప్పకొని జడలు ధరించిన వృద్ధులగు లింగధారులు పిన్నుల బరిపెట్టించియుండ రన్నహాసములయొక్క నడుమ నడుమున దుద్రాక్షములం గూర్పించి ధూయించి నొనగు బుట్టిన విస్మయ వింజానుల గాలికి రాలుచుండఁ గన్ను లెఱ్ఱజేయుచు చిత్తగర్హియందు విల్లసింపమీఁది మోచేయి యుంచి నంది ముచ్చితంబులైన యుంగరములు గల హస్తమునఁ జెక్కిలి లోతుంచి కొని మాహేశ్వరులు చదువుకైవాగమముల నాలకించి విరుచుఁ గుండనపు బంగారముచేతఁ గట్టఁబడిన సన్నదుద్రాక్షల కుట్టుపొడలు గల్గి తెల్లనిపాగాను ధరించి నాణ్యపు దుప్పటి గప్పకొని జడప్రక్కనడవమును పొడిదొసకర్తి చేసె బట్టిన యొక్కస్త్రీ తన్ను నేమిసం బట్టపుడేవియైన సభార్య వింజామర పడుచుండఁ ద్రుళిమచున్న యపాండ్వరాజుం గనియె నని భావము.

వ. కని వినతుం డై చేర నరిగి యజ్ఞోపవీతంబు గాను కిచ్చి కూర్చున్న నాదరింపక సంరంభి యై యవ్వశ్యంభ రాధర్థ యి ట్లనియె. 59

టీ. కని=చూచి, వినతుండై = నమ్రుండై, చేరనరిగి = సమీపమునకుఁ బోయి, యజ్ఞోపవీతంబు కాను కిచ్చి=బాదె ముపాయనముగ నొనగి, కూర్చున్నాఁ=ఆసీనుఁడు కాఁగా, ఆదరింపక = మన్నన చేయక, సంరంభియై = ఉద్రేకముగలవాండై, అవ్వశ్యంభరాధర్థ=ఆ రాజు, ఇట్లనియె= వక్ష్యమాణమగునను బఁకెను.

తే. 'సంగతియె' యోగము సుమంత శింగణావు

తత్త్వనిర్ణయవాదంబు శరమె నీకు?

నోడితేనియుం బట్టి మొట్టో యనంగ

లింగమును గట్ట కుడుగ, మోటింగి నొడువు.

60

టీ. ఓయి = ఓ బ్రహ్మచారి! సంగతియె = యుక్తమౌ, ఇను...వు - ఇగుమంత = ఇంచుకంత, శింగణావు = పన్నవాడవు, తత్త్వనిర్ణయవాదంబు = స్వరూపనిర్ణయ ప్రసంగము, శరమె నీకు = నీకు శక్యమా, ఓడితేనియుం = పరాజితుడవైతివేని, పట్టి = బూత్కరించి, మొట్టో యనంగ = ఆర్తధ్వని చేయుగా, లింగమును గట్టక = శివమూర్తి బంధింపక, ఉడుగము = మానము. ఎఱింగి = విచారించుకొని, నొడువు = మాటలాడుము.

తా. అప్పు డపాండ్వరాజు 'ఓ బ్రహ్మచారి! న్యాయమా, నీవు మిక్కిలి చిఱుక... నీవు సంగతికి గాఢ మె టానరంగలను వాదమున బలాటకుండవె లెకని

మొట్టోయన్నను వదలక పట్టి లింగముఁ గట్టించి పుపుమము; విచారించి మాట లాడు మనియె.

తే. వాదుల మటంచుఁ జెప్పించి శ వత్తు; రోట
మైన దయ నీరె యేమైన శ నని విలజ్జ
జూటుఁదనమున సభ లెక్కు శ చొరవకాండ్రు;
పాటువారలసుద్ది సెప్పంగ నేల.

61

టీ. వాదుల మటంచుఁ = ప్రాసంగికల మని, చెప్పించి = పర్తమానముఁ బంపి, వత్తురు = విలెంచెదరు, ఓటమైనక = ఓడినను, దయక = కృపచేత, ఏమైనక = కొంచె మైనను, శాశి = ఇయ్యరా, అని = ఇట్లని, విలజ్జక = సిగ్గు లేకుండుటచేతను, జూటుఁదన మునక = మోసముచేతను, సభలు = ఆస్థానములను, ఎక్కు = ప్రవేశించునట్టి, చొరవ కాండ్రు = ప్రవేశించు స్వభావముగల సాహసినలైనచూచి, వత్తు రను క్రియతో నన్వయము. పాటువారల = ప్రాసంగికలయొక్క, సుద్ది = పృథ్వికమును, చెప్పంగ నేల = వచించుట యెందులకు.

క. మఱియు నారాజు ఏమియు నెఱుంగని ప్రాసంగిలు దాము వాదముఁ దోడినను, గరుణించి కొంచె మును నీమరా చుత మని తలపోసి ప్రాసంగికల మని చెప్పివోనుచు వచ్చుచున్నారు. ఇట్లు లజ్జలేక మోససారితనమున సభలను బ్రవేశించు నట్టిసాహసిన లగునావిప్రుల పృథ్విక మే మని వచింపును నని నిందించె నని భావము. ప. అని పలికి దరహాసంబుతో దేవిదేవఁ జూచి యిట్లనియె.

62

టీ. అని పలికి = శాశిగనుఁ జెప్పి, దరహాసంబుతోక = చిఱునవ్వుతో, దేవి దెనక = భార్యదిక్కును, చూచి = వీక్షించి, ఇట్లనియెక = వత్సమాణక్రమంబుగ వక్కాణించెను.

క. అస్సన్తతస్థుఁ డోడిన
భస్మము రుద్రాక్షములును శ బాసి యితనిచే
విస్తయముగఁ 2దక్షపుముర
ఘస్మరచక్రాంకితుండఁ శ గాఁ గలవాఁడన్.

63

టీ. అస్సన్తతస్థుఁ డోడినక = నాకిష్టమైన వైశమతస్థుఁడు పరాజితుఁ డాయెనా భస్మము = విభూతిని, రుద్రాక్షములును = రుద్రరాక్కములను, పాసి = త్యజించి, ఇతని చేక = ఈ పలుపుచేతను, విస్తయముగక = అత్యర్థముగా, తప్త...డక - తప్తపు =

1. పాటుదురు వాండ్రుసుద్ది చెప్పంగ నేల. 2. సాక్షము ముర.

తపింబుబడిన, మురఘస్వర = మురాసురుని భక్తించిన విష్ణుచేవునియొక్క, చక్ర = చక్రముచేతను, అంకితుండ = చిహ్నితుండను, కాంగలవాడ = అయ్యెదను. ని. 'భక్షకోమస్వ రోద్ధర' యని యమరము.

తా. ఇప్పుడు నడువబోయెడి వాడమున నా కభిమతుం డయినశివమతస్థుఁ డోడెనేని విభూతి రుద్రాక్షములు లభిత్వజించి నే నీ బ్రహ్మచారిచేతఁ జక్రాంకితుండ నయ్యెద ననియె.

తే. ఉవిద! యీనీదువిద్వాంసుఁ ఁ డోడెనేని

నీకు నితనికే నన్న పూనికయ యన్న

'నొప్పితిమి దేవరానతి ఁ దప్పకున్నఁ

జాలు మఱి పంచభూతము ఁ ల్సాక్షిగాఁగ.'

64

టీ. ఉవిద = ఓస్త్రీ, ఈ నీదువిద్వాంసుఁడోడెనేని = ఈ నీపండితుండు పరా శితుఁడాయెనా, నీకు = నీకు, ఇహనికి = ఈ యామునాచార్యునకును, ఏక = నేను, అన్న = అన్నట్టి, పూనికయ = ప్రతిజ్ఞయే, అన్న = ఇట్లనఁగా, విప్పితిమి = మేము నప్పించితిమి. దేవర = తాము, అనతి = చెప్పినమాటను, దప్పకున్న = అతిక్ర మింపకయుంటిరా, చాలు = హ్యాప్తము. మఱి = మఱియును, పంచభూతములు = పృథివ్యైజోవాయాకాశములు, సాక్షిగాఁగ = నిష్పక్షపాతముచేరి జూచువారలు గాఁగా, దప్పకుండిన జాలు నని శ్రించి చన్దయము.

తా. ఓ పనితామణీ! నీ పండితుండు డోడెనా నీవును నీ యామునాచార్యుండును నే జెప్పినట్లే వ్రేవడిన వహింపవలసి యుండు ననఁగా విని, యా రాజుభార్య "యో స్వామీ మీయాజ్ఞ కొడంబడిసిమి మీరును బంచభూతములు సాక్షిగా నానతిచ్చిన మాటను ద్వంద్వక నడవవలయు" నని ప్రతుజ్జర మిచ్చె ననుట.

వ. అని పలుకు నయ్యిరువుర ప్రతిజ్ఞ లొకరించి.

65

టీ. అని = ఇట్లని, పలుకు = వచించుచున్న, అయ్యిరువుర = ఆయిద్దఱ యొక్క, ప్రతిజ్ఞలు = శపథములను, అకర్ణించి = విని.

తే. అతఁడు మృగకృత్తి పెళ పెళ ఁ యనఁగఁ బసుపు

గోచి గట్టిన మోదుగుఁగోల నెగయఁ

బ్రాంజలి వినీతుఁ డై విన్నపం బటంచు

నగమునాసుత నిటు ఁ లనియొ బలికి.

66

టీ. అతడు = ఆ యామునాచార్యుడు, మృగకృత్తి = కృష్ణాజినము, పెళపెళ
యనగ్గ = పెళపెళయాడఁగాను, పసుపుగోచిత్ = హరిద్రాకాపీనము, కట్టిన = కట్టఁ
బడిన, మోదుగుఁగోలత్ = బలాశదండమందు, ఎగయత్ = చలంపఁగా, ప్రాంజలి =
చేతులుజోడించినవఁడై, నమ్రుడై, విన్నపం బటంచుత్ = నేను శ్రుతపఱుచునట్టి
వాక్యము నాలకింపు మటంచును, ఆర్థముక్తాననశత్ = సగము విడువఁబడిన యాసనము
గలవాడై పతికిత్ = రాజునుగూర్చి, ఇట్టు లనియెత్ = శిలా గనియెను.

తా. ఆట్లయ్యుండువురు నిర్ణయించుకొనిన శపథముల నాకర్ణించి యామునాచా
ర్యుం డవుడు, నాను ధరియించియున్న కృష్ణాజినము పెళపెళయాడఁగా బలాశదండ
మునందు బంధింపఁబడినగోచి చలించునట్లు ఎగము విడువఁబడ్డ యాసనముగలవాడై
చేతులు జోడించి విన్నవించెడ నాకర్ణింపు మని రాజునుగూర్చి పలికె ననుట.

క. 'దేవా! యిట్లని యానతి

యీ వల దే గడుపుఁగూటి १ కిట రా 1 నాడ

బ్రేవారిఁ బోవ భిక్షా

జీవిక వర్గి కిని విధి సృజించెనె గాదే.

67

టీ. దేవా = ఓరాజా! ఇట్లని = శిలాగని, ఆనతి యీవలదు = ఆజ్ఞాయీయ
వలదు, ఏత్ = నేను, కడుపు గూటికిత్ = పొట్టవంటకమునకు, ఇటరాత్ = ఇక్కడికి
రాను, నాడబ్బు = నాప్రవృత్తి, ఏవారికిత్ బ్రోవత్ = ఎవ్వరిని పక్షించుటకొఱకు,
వర్గికిత్ = బ్రహ్మచారికి, భిక్షాజీవిక = పూర్ణాజీవనము, విధి = బ్రహ్మ, సృజించెనెగాదె =
సృష్టించియే యున్నాఁడుగదా.

తా. ఓయీరాజా! నీ ఏలాగున నెలటయవలదు; నేను కడుపుకూటినిమి తమై
వివాదముజేసెద ననిచెప్పి వచ్చిన ఁడ కాను. నే నెవ్వరిని పక్షింపవలసియున్నది;
బ్రహ్మచారికి బ్రహ్మ భిక్షావృత్తిని మున్నే సృజించియుండలేదా యని భావము.

తే. ఎవ్వఁ డీ(దే)సర్వభూతస్థుఁ १ డి త్రైఱంగు

నకును బ్రేరేచె సతనియాసతియె తెచ్చె

నెఱిగినవి నాల్గు నొడువ నెట్లెని లెస్స

యతఁడ బొంకన నేమి సేయంగ వచ్చు.

68

టీ. ఎవ్వఁడు = ఏభగవంతుఁడు, ఈసర్వభూతస్థుఁడు = ఈసర్వాంతర్యామియై,
ఇత్రైఱంగునకుత్ = ఈప్రకారమునకు, (వాదార్థమై యునుట.) ప్రేరేచెత్ = ప్రేరణ

చానో, అతని=అదేవునియొక్క, ఆనయి = అబ్బయి, తెచ్చె = తీసికొనవచ్చును, అతడ=నన్ను చెచ్చినభగవంతుడే, బొంకిన=అబద్ధమౌచినను, ఏమిసేయంగవచ్చు = ఏమిసేయగలను, ఎఱిగినవి=నాకుంచెలిసినవి, నాలు=నాలుగుయుక్తులును, నొడువ = చెప్పగా, ఎట్లని = ఏలాగైనను, లెస్స=యోగ్యమే.

తా. సర్వాంతర్యామియైన యేదేవుండు నన్నిట్లు వాచముసేయు మని ప్రేరేపించెనో యట్టిభగవంతుండే బొంకినపుడు నే నేమి సేయగలవాడను? నాకుం చెలిసియున్న నాలుగుయుక్తులను జెప్పెద; దానిపై నేలాగైనను యోగ్యమే యనిపలికె ననుట.

తే. పంతమైనను గానిమ్ము ॥ పార్థివేంద్ర
యుక్తులను నిగ్రహస్థాన ॥ మొనవె నేని
యప్పు చెచ్చినవిద్వాంసుం ॥ డనంగ వలవ
దెట్లు గావింప వలయు నట్లుట్లు చేయు.' 69

టీ. పార్థివేంద్ర = ఓయిరాజా! పంతమైనను=నీరాజైన ప్రతిజ్ఞనైనను, కానిమ్ము = జరగనిమ్ము, యుక్తులను = ప్రతిపాదియుక్తులచేతను, నిగ్రహస్థానము = ఓడుకొని, ఒడవే నేని = చెప్పినేని, యప్పు = దేవరదేవి, తెచ్చినవిద్వాంసుండు = రావించినపండితుండు, అనంగ వలమ=అని విచారించనము, ఎట్లు గావింపవలయుం = ఏలాగునం జేయవలయునో అట్లుట్లు చేయుము = అలాగుననే చేయుము.

వ. అని య(యు)లుకు విడిచి పలికి, మగుడం గూర్పుండి, యతని యను మతి వాదంబునకుం దొడంగి. 70

టీ. అని=ఈలాగని, అలుకు = భయమును, విడిచి = త్యజించి, పలికి=వాక్రచ్చి, మగుడ = మరలను, గూర్పుండి=అసీనుడై, అతనియనుమతి = ఆరాజయొక్కయోజ్ఞచే, వాదంబునకుం = ప్రసంగమునకు, తొడంగి = ఉపక్రమించి.

తా. ఓయిరాజా! నేనబ్రతివాదియుక్తులను నోడితి నేని మిరానలిచ్చినట్టి ప్రతిజ్ఞనైనను జరగింపుండు, అప్పుగాని పిలువంబుచిన విద్వాంసుం డని మన్నింపక మోక్షిష్టము వచ్చినయట్లు చేయింపు డని పల్కె ననుట.

— అన్యమతభండనము —

నీ. అందులో నొకమేటి ॥ కభిముఖుండై యాతఁ
డనిన వన్నియును ము ॥ న్ననువదించి ;
తొడంగి యన్నిటి కన్ని ॥ దూషణంబులు వేగ
పడక తత్సభ యొడఁ ॥ బడఁగఁ బల్కి ;

ప్రక్కమాటల నెన్నఁగొక్కొక్కమాటనె
నిగ్రహస్థాన మనగుగ్రహించి ;
క్రందుగా రేగినఁ గలఁగ కందఱఁ దీర్చి
నిలిపి ; యమైదలి వానికినె మగిడి ;

తే. మఱి శ్రుతిస్తోత్రసూత్రసమాజమునకు
నైకకంఠ్యంబు గల్పించి, యాత్మమతము
జగ మెఱుంగఁగ రాధాంతముగ నొనర్చి
విజితుఁ గావించి దయ వానిఁ విడిచిపెట్టి.

71

టీ. అందులఁగఁ = అవాదులఁగఁ, ఒకమేటికిఁ = ఒక ప్రాధవాదికి, అభిముఖుడై = ఎదురుగా నున్నవాడై, అతఁ డనినవన్నియుఁ = అచుడు నెప్పినయుక్తుల నన్నిటిని, ము న్నునువదించి = ముందరువాదముఁ జేసి, తొడఁగి = ఉపక్రమించి, అన్నిటికిఁ = అతఁడు నెప్పినయుక్తులకన్నిటికిని, అన్నిదూషణాబులు = అన్నిదోషంబులు, వేగపడక = త్వర పడక, 'ప్రగమావైధికికమాగ్నిదుశ్చ మహాన్వతిక్రియార్థేషు' అనుసూత్రముచేత మువర్ణ కలాపము. తత్పథ = ఆసభ్యులు, ఒడఁబడఁగఁ = సమైచించునట్లుగా, బల్కి = సంభాషించి, ప్రక్కమాటలఁ = పార్శ్వముల నున్నవారు నెప్పునటియుక్తులను, ఎన్నక = గణనచేయక, ఒక్కొక్కమాటనె = ఒక్కొక్కయుక్తిచేతనే, నిగ్రహస్థాన ము గ్రహించి = నిగ్రహస్థానమును బొందించి, యుగ్రహించి, ('నిగ్రహస్థాన' మనఁగా బ్రసంగదోషములకుఁ జేరు.) క్రందుగా రేగిన = దోష్టిగాఁ బ్రసంగింపరాఁగా, కలఁ గక = తొట్టుపాటుపడక, అందఱఁ = ఎల్లరను, తీర్చి = సమాధానపఱచి, నిలిపి = ఉంచి, అమైదలివానికిని = ఆ 'మైదరి విద్వాంసునకె, మగిడి = తిరిగి, మఱి = మఱియును, శ్రుతి = వేదములు, స్తోత్ర = ధర్మశాస్త్రములు, సూత్ర = వ్యాససూత్రములు, వీనియొక్క, సమాజమునకుఁ = సమాహమునకు, వికంఠ్యము = వికగ్రీవత, కల్పించి = చేసి, ఆత్మమతము = స్వమతము, జగ మెఱుంగఁగఁ = లోక మెఱుంగనట్లు, రాధాంతము గఁ = సిద్ధాంతముగా, ఒనర్చి = చేసి, విజితుఁ గావించి = ఓడించి, దయఁ = కరుణచేత వానిఁ = ఆతనిని, విడిచిపెట్టి.

తా. ఆ వాదులఁగఁ నొక ప్రాధవాది కభిముఖుడై యతఁడు నెప్పినయుక్తులను ముందరువాదముఁ జేసి యుపక్రమించి విప్లుట నా యుక్తుల కన్నిదూషణాబులును దాను త్వరపడక సభ్యులు మెచ్చునట్లుల బల్కి యరుప్రక్కల నున్నవారు నెప్పుచున్నమాటల నెన్నక యొక్కొక్కయుక్తిచేత నిగ్రహస్థానము లొడవిన ననుగ్రహించి సభ్యులు దోష్టిగా వచ్చి ప్రసంగింపఁ దా దొట్టుపడక యందఱను సమాధానపఱచి అముక్త—18

యించి యామొదటిద్వాంసునకే మరల పేదశాస్త్ర బ్రహ్మసూత్రములకు నేకవాక్యతఁ గల్గించి చెప్పి పిమ్మట స్వమతము సిద్ధాంత మని యొక మెఱుంగునట్లుగఁ జేసి యాడించి దయచేత వానిని విడిచిపెట్టును.

క. 'నీ వేమంటిని నీవు, చావలివానికిని మగిడి శ్రయట్లనె వానిం గావించి, యొకఁడొకఁడురా, నావిప్రుఁడువాదసరణిసంరతిఁ గెలిచెన్.

టీ. నీ వేమంటిని = తొలుత దొమ్మిగఁ బ్రసంగించువచ్చినవారలలో నొక్కనిం జూచి యీవువల్కినదేమి, రమ్మంచు = రమ్మని యాడించి, ఆవలివానికిని = ఆవలనున్న మఱియొకనికిని, మగిడి = భిక్షుఖండై, వానికి = ఆ వానిని, శ్రయట్లనె = మొదలివానినివలెనే, కావించి = చేసి, మఱియు నీ ప్రకారముగన్, ఒకఁడొకఁడు = ఒకనిపొట నొకఁడుగా, రా = రాగాను, ఆవిప్రుఁడు = ఆ యామునాచార్యుఁడు, వాదసరణి = వాద ముఖమున, అదఱి = వాదుల నెల్లరు, గెలిచెన్ = జయించెను.

తా. మఱియొకనికట్లు తిరిగి నీ వేమంటిని రమ్మని ప్రసంగించి యాడఁగొట్టి యావలివాని కెదురై వానిని నోడఁగొట్టి యారీతి నొక్కొకఁడుగ రాగా నా విప్రుఁడు ప్రసంగించి యందఱు బ్రసంగించునయమున నోడఁగొట్టెను.

వ. ఇట్లు జయించి విష్ణుదేవుండె మత తత్త్వం బనియు విశిష్టాద్వైతంబ మతంబు నగుటం బ్రతిష్ఠించిన. 73

టీ. ఇట్లు జయించి = ఇద్విధమున గెలిచి, విష్ణుదేవుండె = శ్రీమన్నారాయణుండె, పరతత్త్వం బనియు = పరబ్రహ్మ మనియును, విశిష్టాద్వైతంబ = దీవేశ్వరులకు భేదప్రతి పాదన మగుటయొ, మతంబు = సిద్ధాంతమును, అగుట, ప్రతిష్ఠించిన = స్థిరపఱువఁ గా (స్థూల చిదచిద్విశిష్ట పరబ్రహ్మమునగును, సూక్ష్మ చిదచిద్విశిష్ట పరబ్రహ్మమునకును ఆ భేద మని చెప్పుటయ విశిష్టాద్వైతశబ్దార్థ మును.)

క. ఆయెడను నొక్కపలు కెదు

రై యుండెడు పిప్పలమున శ్రీ నాయెరు విన 'నో'

హో యిది నీక్కము నృప నా

రాయణుండె పరంబు కొల్వొ శ్రమతని' నటంచున్.

74

టీ. ఆయెడ = ఆనమయమందు, ఎ...నన్ = ఎదురై యుండెడు = పురోభాగ మున నున్నట్టి, పిప్పలమునన్ = రావిచెట్టునందు, ఓహో = ఓయీ, నృప = రాజా! ఇది = ఈ యామునాచార్యుఁడు చెప్పినది, నీక్కము = యథార్థము. నారాయణుండె =

విష్ణుదేవుండే, పరంబు = పరబ్రహ్మము, అతనికే = ఆనారాయణుని, కొలువుము = సేవింపుము. అటంచుకే = శూలాగంచుచు, ఒక్కపలుకు = ఒకవాక్యము, వినకే ఆయెకే = వినబడెను.

తా. ఇట్లయ్యామునాచార్యుండు సిద్ధాంత మొనర్చినసమయమున నెవడు నున్న రావిమ్రానినుండి, 'యోయిరాజా! యీ బ్రహ్మచారి చెప్పినది నిజము. శ్రీమన్నారాయణుండే పరబ్రహ్మ మగుటండేసి యద్వైతని సేవింపు' మను నొక్కశబ్దము వినవచ్చెను.

వ. అప్పలుకులు విని ఖన్నులై యక్మాడినపాపండుండంబు తలవంచుకొని పోయిన నాయుర్వీధవుండు నతని మాహాత్మ్యంబునకు సంతోషించి సాష్టాంగ మెఱచి, హర్షాద్భుతసోత్తరంగితాంతరంగుండై, భుజగళయనచరణకు శేషయభక్తి వాడమి కృతార్థతం బొంది, పాండ్య మండలమునకు భాగినేయుండ పట్టాహ్లాదంబు గావునఁ బాత్రం బని బ్రహ్మచారి యగునతనికిఁ దనకడగొట్టు చెలియలిం బరిణయంబు నేసి యరణంబుగ నమృతహాత్మ్యమునకు ధారాపూర్వకంబుగా నర్ధరాజ్యం బిచ్చి, యువరాజుం జేసి, యధీశసాంగవేదం డగునతనికి నధర్వశిరస్సుభ్యస్తం బని యొఱంగి, యందు దివ్యాస్త్రమంత్రంబుల కలిమియుం దెలిసి, యమృతహాత్మ్యమున కెచ్చరించి, దుస్సాధం బగువిరోధియూథంబు సాధింపు మని దండయాత్రఁ బనిచిన, నయ్యామునుండును సన్నద్ధం డగుతఱిఁ దత్పురోహితప్రధానమంత్రినగ్లంబు సన్నిహితంబు లగునివ్వారి కదిసంబులు గడపి శరత్సమయంబున విదివిషత్సంహారంబునకు విజయంబు నేయు మనుటయు, నత్రైతంగు రాజున కెఱింగించి తత్సమ్యతంబున నిలిచె నంత.

75

టీ. అప్పలుకులు విని = ఆ వాక్యము లాలకించి, ఖన్నులై = విచారించునదై, అక్మాడిన పాపండుండంబు = వాచమునకు నాయత్తపడి వచ్చిన యాపేదబాహ్యుల సమూహము, తలవంచుకొని, (సిగ్గుచే ననుట) లేచిపోయినకే = వెడలిపోగా, ఆయుర్వీధవుండును = ఆరాజును, అతనిమాహాత్మ్యంబునకుకే = అయ్యామునాచార్యుని ప్రభావంబునకు, సంతోషించి = హర్షించి, సాష్టాంగ మెఱచి = ఎనిమిదియంగములతో నమస్కారమొనర్చి, (ఉరస్సు, శిరస్సు, దృష్టి, మనస్సు, వచస్సు, కాళ్లు, చేతులు, చెవులు ఈ యెనిమిదింటితోఁ జేయునమస్కారము సాష్టాంగము. దండవత్తుగా భూమిపయింబడుట సాష్టాంగమందు. 'ఎరగఁ జేమోడ్చె నన నమస్కృతి యొనర్చె, ననుట కివి యాఖ్యలై చెల్లు' నని యాంధ్రనామసంగ్రహము.) హ.,...డై-హర్షాద్భుతసంతోష

రసముచేతను ఆశ్చర్యరసముచేతను, ఉత్తరంగిత = ఉప్పొంగింపఁబడిన, అంతరంగుడై = హృదయముగలవాడై, భు...క్తి-భుజగళయన = శేషశాయయొక్క, చరణకుశేళయ = పాదపద్మములయందు, భక్తి = భజింపవలయు నన్నయనక్తి, పాదమి = పుట్టి, కృతార్థతాబొంది = కృతకృత్యుడై, పాండ్యమండలంబునకుఁ = పాండ్యదేశమునకు, భాగినేయుండె = మేనల్లుండె, పట్టాన్తండుగావున = ప్రభుత్వమునకుఁ దగినవాఁడు గాన, పాత్రంబని = యోగ్యుడని, బ్రహ్మచారియగునతనికిఁ = వటువైనట్టి యయ్యామునాచార్యునకు, తనకడగొట్టచేయిచిఁ = తనచిన్నచెల్లెలిని, పరిణయంబు చేసి = వివాహము గావించి, ఆరణంబుగఁ = కట్టుముగ, (అరణం బనగాఁ బెండ్లి కాలమందు మామగా రల్లని కిచ్చునట్టిద్రవ్యము.) అన్యుహతునకుఁ = ఆ వటువునకు, ధారాపూర్వకంబుగాఁ = దానముగా, అర్ధరాజ్యబిచ్చి = సగముదేశము నొసంగి, యవరాజుండేసి = యవరాజుగా నియమించి, ఆధీనాంగపేదుండగు = పడుగపేదవేత్తయగు, ఆతనికిఁ = అయ్యామునాచార్యునకు, అధర్వశిరస్సు = అధర్వణశిఖ, అభ్యస్తం బని=చదువఁబడిన పని, ఎఱిగి=తెలిసి, అందుఁ = ఆ యాధర్వణపేదమందు, దివ్య=మహిమగల, అస్త్రమస్త్రాబుల = బ్రహ్మస్త్రము మొదలగు నస్త్రాబులయొక్కయు, తత్సాక్షాత్కారము చేయుననువులయొక్కయు, కలిమియుఁ = కలిగియుండుటకు, తెలిసి = ఎఱింగి, అన్యుహతునకుఁ = అతనికి, ఎచ్చరించి = ప్రస్తావమొనరించి, దుస్సాధంబగు = సాధింపశక్యముగాని, విరోధియూర్థంబుఁ = శత్రుసమూహమును, సాధింపు మని = జయింపు మని, దండయాత్రఁ = యుద్ధయాత్రను, పనిచినఁ = చేయుమనగా, అన్యాయముండు = అన్యాయమునాచార్యుండు, సన్నద్ధుండగుతఱిఁ = ప్రయాణోద్యమింపఁడైన సమయమునకు, తత్పు...వర్గంబు-తల్ = అయ్యామునాచార్యునియొక్క, పురోహిత = పురోధనులయొక్కయు, ప్రధాన = మహిమంతుల (దివానుల) యొక్కయు, మంత్రి = ఆమాత్యులయొక్కయు, పర్గంబు = గణంబు, సన్నిహితంబులగు = సమీపించియున్న, ఇవ్వాన్ని కదినంబులు = ౩4 వానకాలపుదివసంబులు, కడపి = వెళ్ళుచేసి, శరత్సమయంబునఁ = ఆశ్వయుజకార్తికమాసములయందు, విద్విషత్సంహారంబునకుఁ = శత్రువులం బిమార్చుటకు, విజయంబునేయు మనుటయుఁ = చనుం డనగా, అత్తెఱంగు = అపర్వకాలప్రయుక్తప్రవిరోధమును, రాజునకుఁ = ప్రభువునకు, ఎఱింగించి = తెలిసి, తత్సమ్యతంబునఁ = ఆరాజుయొక్కయనుమతిచేతను, నిలిచెఁ = వెళ్ళకయుండెను, అంతఁ = అటుపిమ్మటను.

తా. అపు డట్లుద్భుతముగ నుత్పన్నములైన వాక్యములను విని చేయునది లేక యాజులయందు గుఱు సావధానంబు గుఱు గుఱుగానియు జనులె లేనిపోనియు గా జనునాము

నాచార్య మహత్త్వంబునకు మెచ్చి సంశసించి యవ్విప్రునకు దండవత్ప్రణామం బాచరించి శ్రీవిష్ణుదేవునియందు భక్తిజనించుటవలన గృతకృత్యుడై తనరాజ్యము మేనల్లునికిం బట్టముగట్టనట్టిసూప్రదాయము గలది యగుటంజేసి యతనికిం దనముద్దు చెలియలి నిచ్చి వివాహంబొనర్చి యావివాహకాలమున ధారాపూర్వకముగఁ దన రాజ్యమున నర్ధరాజ్యమిచ్చి యుపరాజుగా నియమించి తరువాత నధీశనిఖలాస్త్రవేదం డగు నతనిం జీరకాలముగఁ దన కసాధ్యులై యున్న శత్రురాజుల సాధింపు మని నియోగింప నందుల కయ్యామునాచార్యుని డొడబడి యుద్ధసూత్ర వెల్లట కుద్యుత్తండయ్యెను. కాని, మాత్రపురోహితులు మొసలగువార రివ్వడు సప్రాప్తిచియున్న వర్షాలము వెళ్లఁగానే దండయాత్ర యొనర్చుట యుక్త మని విన్నవించిన నవ్వధ మారాజునకుఁ బలిపి యతని యనుజ్ఞ పడసి నిరచియూడెను.

❖ వర్షాలపర్యవసానము ❖

ఉ. కిర్కశుఁ డంట కోర్వ కురకంబులు వాగపతి గూర్చినట్లు న
య్యర్కుడుఁ దాను గూర్చి మఱి యాసలిలాధిపచిహ్న వాహతం
బేర్కలగంగ నాతఁ డెలమి ప్రకరస్థితిఁ గన్న స్థితిఁ దాఁ
గర్కటకసుఁ డయ్యె ననఁ కి గర్కటకస్థితిఁ గాంచె నష్టశిన్. 76

టీ. అర్కుడు = సూర్యుడు, కిర్కశుఁ డంటకు = కరికుఁ డనుటకు, ఓర్వక = సహింపక, ఉడకూబులు = బలములను, వాగపతి గూర్చినట్లు = వరుణుడు సంగ్రహించినట్లు, అయ్యర్కుడు = అసూర్యుడును, తాను గూర్చి = తానును జల సంగ్రహముజేసి, మఱి = తరువాతను, అ...తఁ - ఆసలిలాధిపచిహ్న = వరుణుని యొక్క గుణులను మొసలి, వాహతఁ = తనకు వాహనముగాఁగలది అని, పేర్కల గంగఁ = పేరువహించినదైన (ప్రసిద్ధముయిన) గంగానదియందు, అతఁడు = ఆవరు ణుడు, ఎలమి = స్థితితో, మరస్థితి - మరక = మొసలియందు, స్థితి = ఉండుటను, కన్న = పొందుగా, గర్వతఁ = అసూయవేత, తాఁ = తాను, కర్కటకసుఁ డయ్యె ననఁ = కుశీరమందుఁ బ్రవేశించెనో యన్నట్లు, అత్తఱి = ఆసమయమందు, కర్కటకస్థితిఁగాంచె = కుశీరమందుఁ బ్రవేశించెను. సూర్యునకు సహజమైన కర్కటకరాశి ప్రవేశమునకు నుకరణముకల్పించునట్లును యత్నేషించుట వలన నుత్పేక్షాంతరము.

తా. సూర్యుడు కరికుఁ డనుట సహింపని వరుణుడు తాను జలములు సంగ్రహింప నాసూర్యుడును జలగ్రహణ మొనర్చి, వరుణునిచిహ్నము తనకువాహన మగుటవే

ప్రసిద్ధమగునట్లు మొసలి యం దుండఁగా నసూయచే నూర్వ్యుడుకూడఁ గర్కటకస్థితి గాంచెనో యన్నట్లు కర్కటరాశియందుఁ బ్రవేశించెను. అనఁగా వర్షాకాల మారంభ మయ్యెను.

తే. వనతలివరాహవాహారివాయుభుగ్వి

రోధివారణవరాభులౌధిఁ దొఱఁగె

నెండి రవి చేర మూడవయెడకుఁ జేరు

తరణి ధరణిం బ్రమోదసంధాయి గాఁడె.

77

టీ. రవి = సూర్యుడు, ఎండి = కర్కటమును, చేర = ప్రవేశించుగా, వన...ధి = వనతలి = వనసమూహమును, వరాహ = అడవిపందులును, వాహారి = మహిషములును, వాయుభుగ్విరోధి = పాములకు విరోధులగు మయూరములును, వారణ = ఏనుగులును, వర్షాభులు = కప్పలును, ఆధిఁ దొఱఁగె = మనోవృధ మానెను. ని. 'వరాహస్నాకరోఘృష్టిః, నీలకణ్ఠోభుజస్తభుక్, కుష్ఠారోవారణః కరీ, లులాయో మహిషోవాహద్విషత్కానరసైరిభాః, భేకేమండుకవర్షాభూః' అని యంతట నమరము. మూడవయెడకు = జన్మలగ్నతృతీయస్థానమునకు, చేరు = ప్రవేశించునట్టి, తరణి = సూర్యుడు, ధరణి = భూమియందు, ప్రమోదసంధాయి = సంతోషమునిచ్చువాడు, కాడె = కాడా! అగును.

తా. 'షట్రిదశస్థో భానుః' అని జన్మరాశికి మూట నాటింట బదింట నున్న సూర్యుడు శుభఫలప్రదుఁడుగాన వనతలి, వారాహ, వాహారి, వాయుభుగ్విరోధి, వారణ, వర్షాభులనామాద్యక్షరము వకార మగుటవలన 'వోవా వీవో రోహిణీ' అని నామాద్యక్షరముచేత వీనికి రోహిణీనక్షత్రమాయెను గాన గృత్తికా త్రిపాద రోహిణీ మృగశిరార్ధం పృషభ మని పృషభలగ్నమాయెను. ఆపృషభలగ్నమునకు మూడవదియైన కర్కటకమందు రవి ప్రవేశించుగానే వర్షములు కురిసినందున యాటింటికిని సంతోషకరుఁ డాయె నని చెప్పి సామాన్యముచేత విశేషమును సమర్థించి నందునఁ దద్రూపమగు నర్థాంతరన్యాయసాలంకారము. (డవులు, అడవిపందులు, నెమిళ్లు, ఏనుగులు, కప్పలు జలము తోరుచుండునుగాన వర్షాకాలము రాగానే వానిమనోవృధ తొలుగెను. సూర్యుడు కర్కటకము ప్రవేశించుటతోఁ దృతీయస్థానము చేరినరవి సంతోషప్రదుఁడే యగును గదా.

తే. వనధిగవనజగర్భార్కజనిత ఘృణులు

మఱి ప్రసూతికి నతనిసంధామంబు జేరెర

ఘనతః జౌచ్చినయిండ్లను 1 దనను లుండి

కాన్పునకుఁ బుట్టినిల్పేరు క్రమము గనమె.

78

టీ. వ...లు - వనధి = సముద్రముయొక్క, గమన = పొండుటచేతను, జ = పుట్టిన, గర్భ = చాలుగల (అనగా సుదకములోపలఁ గలిగినటువంటి), అర్క = సూర్యునివలన, జనిత = పుట్టినటువంటి, ఘృణలు = రణములు, మణి = కదనంశర మందు, ప్రసూతిక్ = ప్రసవించుటకు, ఆశనిధామంబుక్ = ఆసూర్యునియొక్క స్థానమును, చేరక్ = ప్రవేశించెను. ఘనతః = అధికముచేతను, జౌచ్చినయిండ్లక్ = అత్తవారిండ్లను, తనయలు = కొమార్తెలు, ఉండి = కొంపురముండి, కాన్పునకుక్ = ప్రసవమునకు, పుట్టినిల్పేరుక్రమము = తల్లిగారింటికి నెట్లుమర్యాదను, చూడమా, చూచు చున్నా మనుట.

తా. సూర్యకరణములే మేఘము లనిప్రసిద్ధిగాన సూర్యునివలనఁ బుట్టినమేఘములు సముద్రునిబొందుటచే కొండల నిమిడియున్న యాదకములను గర్భములఁ దాల్చి ప్రసవమునకుఁ దమజన్మస్థానమైన సూర్యునిఁ జేరుచున్న వన్నెట్లు పక్షించుచు గొప్పదనము చేత సత్తవారింటఁ గాంపురముచేయుచున్న కొమార్తెలకు గర్భముగలుగఁగానే బిడ్డలు గనుటకుఁ బుట్టినట్లు చేరుచుండుమర్యాదవలె నొప్పెను. మేఘములు సముద్రోదకములను గర్భమును ధరించికొనిమునంతట పక్షించుచున్నవి ప్రతీతిగను నట్లు పక్షిగవంబడియె. అర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

తే. ఉర్విఁ గాదంబిసుల యల 1 యున్ననీరు

దొరుగఁ గేకులు కేకలు 1 తోన నేనె

ద్విజత నారణ్యకధ్వని 1 వినఁగఁ జేసి

గర్భము సుఖచ్యుతము నేయఁ 1 గడఁగె ననఁగ.

79

టీ. ఉర్విక్ = పుడమియందు, కా...రు-కాదంబిసుల = మొయిళ్లగుంపులయొక్క, అల=ప్రసిద్ధమైన, ఉమ్మనీరు = ప్రసవజలము(అనగా గర్భకోశములో శిశువు నావరించియుండి ప్రసవకాలమున వెలువడునీరు.) తొరుగఁక్ = ప్రవిహఁగా, ద్విజతక్ = ద్విజత్వముచేతను, ని. 'దంతవిప్రాజ్ఞజోద్విజక' యని యమరము. ఆరణ్యకధ్వని = ఆటవికజనుము వర్షమురాఁగా వర్షమువచ్చె నని రొదచేయునుగనుక నది యనునారణ్యక కాఖయొక్క ధ్వనిని, వినఁగఁజేసి = శ్రుతపఱచి, గర్భము సుఖచ్యుతమునేయఁక్ = సుఖప్రసవము గల్గినట్టినర్పుటకు, కడఁగె ననఁగఁక్ = ఉపక్రమించినవనగా, కేకులు =

నెమిట్ల, కేకలు = కేకాస్వరములను, తోన = వెంబడిగానె, చేనె = ఒనర్చెను. ఇచ్చట మేఘోదయమువలన నంతసించిన మయూరములయొక్క కేకలను సుఖప్రస వార్థమైన యార్థాన్యకకాఖ్యాధ్వనికి హేతు వని యుత్పేక్షించినందున నుత్పేక్షాలంకారము.

తా. లోకమందు వేకటి గలయవిదలకుఁ బ్రసవసమయమునఁ గల్గుచున్ననీరు గానుపింపఁగా నక్కడ నుండు ప్రీతి దాని జూచి ప్రసవకాలం బనియూహించి తమలోఁ దాము గొలగొల లాడుట ప్రసిద్ధము గావున నావిధముగా నెమిట్ల మేఘములనుండి యుబ్బినీరు స్రవింపఁగా దాము ద్విజు లగుటఁజేసి సుఖప్రసవార్థ మార్థాన్యకకాఖ యనముఁజేసి వినిపించుటకు నుపక్రమించెనో యన్నట్లు వెంబడించి కేకానాదములం జేసెను.

మ. అలపద్మన్యఁడు భానుఁ డన్కొలిమిలో నత్రంపుఁ బెన్గొప్పెరక
జల మాఁగఁ బింపగుక్కుజాత్యపుటయఁస్కాంతంబు నత్తున్కలో
పలఁ జొప న్నహిమిఁదిలోహజముఁ బైఁ బర్యె నాలేచె వా
త్యలఁ బ్రాద్దావమఘ ల్తాగి ల్తాదల గ్రద్దంతై దివిం బర్జినన్. 80

టీ. అ...దు...ల = ప్రసిద్ధుఁడైన, పద్మన్యఁడు = దేవేంద్రుఁడు (కష్టరవాడు), భాను డఁ = సూర్యుఁడనియెడు, కొలిమిలో = ఆయోగోళమందు, అత్రంపుఁపెన్గొప్పెరక = మేఘమును పెద్దసిల్లకాగును, జలమాఁగఁ = ఉదకములనాపుటకై, పి... బు - పిడుగు = అశనియును, ఉన్క = లోహముయొక్క, జాత్యపు = సజాతీయమైన, అయస్కాంతంబు = సూదంటుకాతియొక్క, అత్తున్కలో = ఆశకలమును, లోచలఁ = అంతర్భాగమందు, చాపఁ = అతికింపఁగా, మ...ముఁ - మహిమిఁది = భూమండలముమీద నున్న, లోహరజముఁ = ఉక్కుపాడి, పైఁ = పైకి, పర్యె = ఎగసి వ్యాపించెనో, నాఁ = అనునట్లు, వాత్యలఁ = సుడిగాడ్చులచేత, ప్రాద్దావమఘల్ ప్రాద్దావ = మొదలైన కార్చిచ్చులయొక్క, మఘల్ = బూడిదలు, మొగిల్ = మేఘము, మొదలఁ = ప్రప్రళమమందు, గ్రద్దంతై = గ్రద్ధితపరిమాణముగలదై, దివిన్ = అంతరిక్షమందు, పర్జినన్ = వ్యాపింపఁగా, లేచెన్ = ఎగసెను.

తా. లోల్దొల్ల మేఘము గృధ్రమాత్రమై యంతరిక్షమున నుండునప్పుడు భూమియందున్న కార్చిచ్చుల మఱినముహములు సుడిగాడ్చులచే నెగరగొట్టబడి పై కెగసి యందున్న స్వల్పమఘమును గలయనపుడు పద్మన్యఁ డను కష్టరవాడు సూర్యుఁ

డనుకొనిమియందు మేఘమును నీళ్లకాగను నీరు కాఱకుండుటకై పిడుగుక్కునకు సజాలియైన సూదంటుకాఱి తునుకలు లోపల నతుకుఁబెట్టఁగాఁ బడమియందున్న లోహరబ్బి పుంజములన్నియుఁ బయికి నెగసి యామేఘము నావరించి వృద్ధిఁబొందించునట్లుండెను. రూఢోత్థాపితమైన యుల్పేక్షాలంకారము.

తే. ఇలకు డిగి చుట్టిచుట్టి దశమైత్తి యెగసి
పోయి తము ముంచునుఁగిగాల్పుష్కరముల
గడలిరి రభ్రకలభము రల్లానె ధరణి
నభ్రకరిక్ష దిని గాంచినట్టికణి.

81

టీ. ఇలకుడిగి = భూమికిదిగి, చుట్టిచుట్టి = గిరిగిరివిగిరి, దుమైత్తి = ధూళిని గ్రహించి. ఎగసి = మీఁది కెగిరిపోయి, తమన్ = తమము (అనగా మేఘములనరుట), ముంచు = కప్పచున్న, సుడిగాలి = తిరుగుడువాయువును, పుష్కరములన్ = తొండపు కొనలచేత, ఆ...న్-అర్థ = మేఘములనియెడు, కలభమున్ = విరుగుగున్నలు, కడలి నీరు = సముద్రమునఁ బానముఁ జేసిరాఁచునీటిని, దివిన్ = ఆంశరితమందు, ధరణిన్ = భూమియందు, గ్రానెన్ = వెళ్ళఁజల్లెను, అభ్రకరి = విరావతముయొక్క, శిక్షన్ = నేర్పుటను, కాంచినట్టికణిన్ = పొందెనోయన్నట్లు, ధరణిన్ = భూమియందు, గ్రానెన్ = వెడల నుమిసెను.

తా. లోకమునం దేనుఁగులు దొండముల కొనలచేత దుమైత్తి పైకిఁజల్లుటయును నీటిని బీల్చి మరల వెళ్ళఁ జిమ్ముటయును బ్రసిద్ధముగావున. మేఘము లయినేనుఁగులన్నలు భూమియందు లేచిన సుడిగాడ్చు లరుతుండములచేత సముద్రకమును పానముఁజేసి యైరావతముయొక్క సాహచర్యముచేత నాంశరితమా దభ్యాసముఁజేసిన విద్యచేతనో యన్నట్లు మరల వెళ్ళఁజిమ్మెను. ఇది రూఢోత్థాపితమైన యుల్పేక్షాలంకారము.

తే. కృతపయగిపాననవ మేఘుపృథుకములకు
రాలె నోయ్యన వడగండ్లపాలపండ్లు
మఱి బలాకాద్విజాలిసంప్రాప్తి గలిగెఁ
బెరుగ బెరుగంగ ధ్వనియు గంభీరమయ్యె.

82

టీ. కృ...కున్-కృత = చేయఁబడిన, పయః = ఉదకములను తీరమలయొక్క, 'పయఃపానీయ దుగ్ధయోః' యని రశ్మిమాల. పాన = త్రాగుటగలిగినట్టి, నవ = కొత్త లైన, మేఘ = మొయిళ్ళనియెడు, పృథుకములకున్ = పసిబిడ్డలకు, 'పృథుకశ్యాబకశ్శిశుః' అని యమరము. దియ్యనన్ = మెల్లమెల్లఁగా, వడగండ్లపాలపండ్లు = ఐహ్లోపలములను బాల్యదంతములు, రాలెన్ = పడెను, మఱి = వెనుకను, బలాకా = కొంగలనియెడు,

ద్విజాళి = చలువరుసయొక్క, సంప్రాప్తి = ప్రాప్తించుట, కలిగె = సుభవించెను, పెరుగఁబెరుగఁగె = నానాట పృథ్విబొందగా, ధన్వియు = శబ్దమును, గంభీర మయ్యె = మిగుల నతిశయించెను.

తా. స్తన్యపానముజేయు పసిబిడ్డలకు మెల్ల మెల్లన బాలపండ్లు రాలి, మరల పండ్లు మొలవఁగా నానాట పృథ్విబొంది స్వరమతిశయించునట్లుదంపానముగల నూతన జలధరములకు వడగండ్లను బాల్యదాతములు రాలి, పిమ్మట గొంగలను దంత పక్షిగల్గి క్రమముగా పృథ్విజేందఁగా గంభీరధ్వని యతిశయిల్లెను. శ్లేషానుప్రాణిత రూపకాలంకారము.

మ. తనతోయం బినరత్న లెత్త నిల వాత్యా రేణుమూర్తి స్తపేం
ద్రుసకుం జెప్పగ మ్రుచ్చు బట్ట దివమంద్యు విల్లిటింపఁ భయం
కర్తృసహస్రము న్వేస డిగెం బో డాగి
ప ననం ధారలు దోచె సుంచు వెలిగింప స్తబ్బుల న్వేల్లిపెన్. 83

టీ. ఇల=భూమి, త...బు-తన = తనయొక్క, తోయబు=నీటిని, (తోయము శబ్దము దేశ్యమగుటవలన ముఖ్యవస్తువులను బోధించుచున్నదిగాన ప్రస్తావనపదార్థమగుట.) ఇనరత్నలు = సూర్యకిరణములు, ఎత్తె = అపహరించుగా, బ... గిత్త = నాత్యా = సుడిగాలి వలన నెగిసిపట్టి, రేణు=పరాగరూపములు, మూర్తి = శరీరముచేత, మహేంద్రునను = దేవేంద్రునను, చెప్పగ = ఎఱిగించఁగా, అయింద్రుడు, మ్రుచ్చు = దొంగను, పట్టె = పట్టుటకై, దివమంద్యు = అంతరిక్షమందు, విల్లిటింప = ధనుస్సును బూనఁగా, భయంబున = భీతిచేత, తద్రశ్శి...ము = తన సూర్యునియొక్క, రశ్మి = కిరణముల యొక్క, సహస్రము = పేరును, పన = పేగముచేత, డాగి = కానరావయ్యుడి, వే = త్వరితముగా, వెల్లిపై = ప్రవాహముమీఁద, కుమ్మరింప = వర్షించుటకు, డిగెంబో = దిగెను గాఁబోలు, ఆన = అనునట్లు, మించు = మెఱపు, వెలిగింప = (కనుపించునట్లు) వెలుగుచేయఁగా, మబ్బుల = మేఘములయందు, ధారలు = నీటి ధారలు, తోచె = కనబడెను.

తా. భూమి తనయందకము లనుముఖ్యవస్తువులను సూర్యకిరణములు హరించి కొనిపోయిన పసి సుడిగాలిచే రేణుబడిన పరాగరూపమును దాల్చి యింద్రునితో మొఱపట్ట నాయుంద్రుఁడంతరిక్షమందు దాదొంగలనుబట్టుటకై తనధనుస్సును గనువఱువఁగా నందులకు భయమంది సహస్రకిరణములు నేకకాలమందు వానిని కుమ్మరింప నుద్యమించినవో యనునట్లు మేఘములనుండి వచ్చు సుదికధారలు మెఱపుల వెలుంగునఁ గానవచ్చుచుండెను. అలం. ఉత్

చ. తొలితొలివచ్చుధారల కె(నె)రుదుర్కొని తచ్చట దీగెచుట్టుగా
నలముచు ధాత్రి లేచి పాలుపాచె మలీమసబాష్పవల్లుల
త్తోలితొలి ధారకే వెఱచి ఓ తోనె ఘనోఘము వానకాశృకుం
బలిపుర డాలయాభ్రముల ఓ భంగినె సంకెల లూన్చెనో యనన్. 84

టీ. తొలితొలివచ్చు = ముందుముగ్గువచ్చుచున్న, ధారలకు = నీటిధారలకు,
ఎదుర్కొని = ఎదురించి, తచ్చట = ఆధారాసమూహమును, దీగెచుట్టుగా =
లతావృషేష్టన మన్నట్లుగా, అలముచు = చుట్టునుచు, ధాత్రి = భూమియందు,
లేచి = ఉత్థితమై, మ...లు-మలీమస=నల్లనైన, బాష్ప=పాగలయొక్క, వల్లులు=తీగెలు,
బలిపుర = ఇంద్రుడు, ఆత్తోలితొలిధారకే = ముందుముగ్గురినియుదకధారకే,
వెఱచి = మిగుల పన్నించు నని జుకి, తోనె = వెంటడినే, ఘ...కు = ఘనోఘము=
మేఘ సమూహముయొక్క, వానకాశృకు = ధారలకు పాదములకు, ఆ = ప్రసిద్ధమున,
య = ప్రళయకాలమందలి, అభ్రములభంగినె = పుష్కలాపర్ణాది మేఘములకుబలె,
సంకెలు = సిగళబుధములు, డొన్చెనో యనన్ = జనెనోయన్నట్లు, పాలుపాచె =
వ్వుచుండెను. సి. 'సమితి ర్నండలి పింఛ గొఱ్ఱికి పట్టె ఛాన, మనిమనకు
బలినం చచ్చురు మలదొప్పి, బాహునే శ్రజలోవ్వుచోకి, అని 'పల్లవు ప్రవతి క్షతా'
ని యంతట నమరము.

తా. నేలమీద జరుగుట కాలఁగానే యందున్నవేడిమి పొగరూపమై పై
గయట ప్రసిద్ధముగావున నుంచు ముందు పన్నించు నుదకధారలచే గ్రీష్మతప
వమైనభూమియొక్కపొగతీగ లాధారలనెదుర్కొనుచుండ జేపేద్రుండు తొలుదొల్ల
నుపడినయదుధారలను వెఱచి ముందు విశేషముగా పన్నించునన్న శంకచే నున్న
ప్రళయకాలమేఘములైన పుష్కలాపర్ణాదులకు సిగ్గుంధించినవిధమున నీమబ్బులకు
సంకెలు దగిలించెనో యన్నట్లుపూచుండెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

ఎడపక మున్ను మింటిపయి ఓ నేతగులంబును లేమి మూకతక
*వెడలెడుచో గతోరఘనభృందము లడ్డమువడ్డ వానిమే
యిడియ జవోష్క బాతెడునిసేందులదట్టపుబండికండ్లచ
ప్పుడుగతి మ్రోసె రేవగలు ఓ భూరిభయంకరగ్జుల త్తఱిన్. 85

టీ. ఎడపక = ఎడతెగక, మింటిపయి = ఆకాశమందు, మున్ను = వర్షాకాల
నకుఁ బూర్వమందు, ఏతగులంబును లేమి=విప్రలిబంధమును లేని కారణమున, మూక

* వెడలె: గతోరమేఘములు వేమరు లడ్డము వడ్డ.

మ. ఇనరక్ష్య ల్ప్రప వార్ధిఁ జేరి జల మొక్కింఱాన నాన్తోష్టఁ జు
య్యన వెంటల బొగముంచికో నెగసి వాఙ్మాధూతశ్చంద్రుం
గన నొచుం గళనశ్చులై వడకురేఖం ది క్షుప్తప్రోత
స్తనయిత్తు చ్చటం జంచల టైటసె నాసాంబు దోరంబుగన్. 87

టీ. ఇనరక్ష్యత్ = సూర్యకిరణములు, తృప్త = దృష్టిచేత, వార్ధిఁ చేరి = నముద్ర
మునుబొది, జలము బిడ్డి - ఆనక్ = ఉదకములు గొంత పానముచేయఁగా, వెంటఁ =
వెంటనే, ఆన్తోష్ట = స్వకీయమైన యబ్బుచేత, చంద్రునక్ = చంద్రుని ధ్వని
పెట్టఁగా, పొగము-చిహ్నం = ఘనముగవర్ణనఁగా, ఎగసి = అంతరిక్షమునకెగసి,
వా...లక్-హార = గారిచేయు, ఆశ్చ-త = కవచమువలన, శ్చంద్రులక్ = ఆమబ్బు
యొక్కసూచలయొగ, కనశాచుక్ = అగపడుచు. గ...లు వి-శ్శ = బాబుచున్నట్టి,
శ్చులై = కన్నీళ్లవలె (వడ దిగినప్పుడు కన్నుల నీరుగాలుట ప్రసిద్ధము.) వడకు
రేఖ = కంపించుచుచున్న, ది...టం - దిక్షుట = దిగంతములయందు, ప్రోత = పుట్టి
నట్టి, స్తనయిత్తుచ్చటం = మొలకొనఁగొనియుండు, ఆసాంబు = ముసురువాన. దోరం
బుగన్ = అతిశయింపఁగా, చంచలత్ = మెలుపులు, మెటసెన్ = వెలిగెను. ని.
'స్తనయిత్తు స్వలాహార, ఘాతానం తం ఆనాతి చచ్చలా చవలాపిత' యని యంతట
నమరము.

తా. సూర్యుని కిరణము లగు మేఘములు నముద్రవిధమున నీల్చితఱి
పడుకొని యూష్మముచేత జూనియమని శబ్దించుచుండ, వెంటనే పొగ చుట్టి
కొన్నాడనఁ బ్రతీకరింప వాగ వుంతల గునిపలుకొనియుండునఁ, చంద్రుడనఁ గాన
చచ్చుచుం గాబుచున్నకన్నీరు గలవై కంపించుచుంబుర నున్న మెలుపులు దిగంతముల
యందు జనించిన మేఘములమిందు జడిచ న గురియించుండఁగా బ్రకటింపెను.

మ. ఇలకుం గల్గినజీవనంబుల నిజానిష్ఠోగ్రనూర్ణంధమం
డల మానం దనవైరివైరి సఖుఁ డొటం దన్త్రవిం పీల్చి య
య్యిల కొక్కుమ్మడి గుమ్మరించు దగుఁ దానెంతై న నంజై నమం
డలమున్ రాహుపాసంగఁదాల్చుగతి మింటంబరెన్వీనిశాశ్రముల్.

టీ. ఇలకున్ = భూమికి, క...లక్-శర్గిన = ఉన్నటువంటి, జీవనంబులన్ = ఉదక
ములను, ని...ము-నిజ = రాహువునకు, అనిష్ట = శత్రువైన, ఉగ్ర = తీవ్రమైన, మార్తం
దండలము = సూర్యుని బింబము, ఆనక్ = పానము సేయఁగా, అపహరింపఁగా,
శ...రి-తన = తనయొక్క, వైరివైరి = పగవాని పగవాడు, సఖుఁ డొటం = మిత్రుఁడగుట

చేతన, (అనగా లోకమందు చనశత్రునిశత్రువు చనకు మిత్రుడౌట ప్రసిద్ధముగాన భూమియందున్న జలముల నవహరించిన సూర్యునకు శత్రువైన రాహువునకును భూమికిని మైత్రి యుట.) తప్రవిక్ = ఆసూర్యుని, పీప్ = హేతుకొని, (ముందు సూర్యుడు హరించిన యువకములకు మరల నాకర్షించి యుట.) అయ్యుటకుక్ = ఆభూమికి, ఒక్కమ్మడిక్ = ఒకవర్షాయమే, సుమరింపక్ = తురియుటకు, తాక్ = ఆరాహువు, ఎంతైన్ = ఎంతటియాకృతిగలవాడైనను, తగుక్ = సమర్థుడగునో, అంతైనమండలముక్ = అంతరాళ దేరుగుచున్న బిరుదులు, రాహు = నైహికేయుడు, పాసంగక్ = సరిపడు చట్టు, తాల్పుగలిక్ = ధారణ మొనరించెనో యన్నట్లు, నీలాస్త్రముత్ = నల్లముబ్బలు, మింటక్ = ఆకాశమందు, పచ్చెక్ = వ్యాపించెను.

తా. ఆకాశమం దుటట వ్యాపించియున్న నల్లముబ్బలులు జూడగా భూమి తనజలములకు సూర్యుడు పానముజేసి హరించుగా వానిని మరల రప్పించునవలయు నన్న యభిప్రాయముతో సూర్యునకు విరోధియైన రాహువుతో జెప్ప నతడు భూమికి మిత్రుడౌటజేసి యాసూర్యకరణములయందున్న యువకములకు గ్రహించి వర్షించుట కుద్దమించి శనఁగిరి దాల్చిన మాడలమో యన్నట్లుండెను. ఈశ్రీశాలంకారము.

తే. పుట్ట వెడలి నభోభిత్తిఁ బట్టుశక్ర

కార్త్యకపుఁబెద్ద పలువన్నెకట్లజెట్టి

దైన నడచెడు కాళ్ళగుంపనగ గాలిఁ

గార్కొని దిగంతముల వానకాళ్లు నడచె.

89

టీ. పుట్టవెడలి = పట్టకమునుండి బయలుదేటి, పట్ట. 'పట్టకాగ్రాప్సధవతి ధనుః ఖండ మాఖండలస్య' యని శిదాన ప్రయోగము. నభోభిత్తిఁ = ఆకాశమని యెడుగోడను, ప...ది-పట్టు = అవలంబించునట్టి, శక్రకార్త్యకపు=ఇంద్రధనుస్సనియెడు, పెద్ద = గొప్పదైన, పలువన్నె = నానావర్ణములుగల, కట్లజెట్టిది = కట్టుగలశతపది సంబంధి, ఐన, న...పు-నడచెడు = చుచున్నట్టి, కాళ్ళగుంపు అనగక్ = పాదముల చాళ్ళనునట్లు, గాలిక్ = వాయువుచేత, కార్కొని = నల్లనివై, వానకాళ్లు=వర్షధారలు, దిగంతములక్ = దిక్పటములయందు, నడచెక్ = ప్రవర్తించెను.

తా. పట్టకమునుండి వెడలి యాకాశ ముగోడ నాశ్రయించి నడచుచున్న ఇంద్రధను స్సనియెడు బహువిధముల వన్నెలుగల కట్లుగలిగియున్న జెట్టికాళ్ళో యనునట్లు నలుగడలయందును వర్షధారలు కనబడెను. అలం. రూపతోత్థాపిత మయిన గుఱుత్పేక్ష.

చ. ఒకచిచకు నృసస్య యగు శ్రీ న్యుక్తి డిగ్గంగ నీవు మూగి చా
తకము లటంచు లోక గనలి శ్రీ దట్టముగా నలమేఘుఁ డాడుచుం
డక చన నూడఁగాఁ దొరంగు శ్రీ నాశపుటండలు వోలె రాలె ద
క్కక వడు న్న ధారల ముఖములై కరకానికాయముల్. (0

టీ. ఒకచిచుక్ = ఒక్కబిందువునుకూడ, నసస్య = పురుషోద్గూడినది, అగు
ఉక్తిక్ = వివభామికి, చాతకములు = చానకములలు, మూగి = చుట్టుకొని, డిగ్గంగ
నీవు = బాటసారియవు (తామ దర్శించువుల నన్నిటిని పొనము చేయుచు) అటంచుక్ =
ఈలాగనుచును, లోక = ప్రసిద్ధుడైన, మేఘుఁడు = జలధనుఁడు, లోక్ = లోకము,
గనలి = కోపించి, దట్టముగాక్ = నిబిడముగా, అడుచుండ = సంచరింపక, చనక్ =
పోవునట్లు, డొడఁగాక్ = వెళ్ళనూడగా, తొరంగు = పడుచున్న, నాశపుటండలు
వోలెక్ = ప్రవీయగుచుండలవలెను, (లోకమున బిట్టలు పట్టుచు నోటిలో
కుండలు వేసిని గొట్టముతో పాని బిట్టలపై బడునట్లుందుట ప్రసిద్ధము గానఁ
బ్రయోగించినాఁడు.) కరకానికాయముల్ = పడగండ్లరాసులు, తక్కు = ఎడతెగక,
పడు=పలననుచున్న, దర్శగారల = వానకాశ్మయొక్క, ముఖములై = అగ్రములయం
చున్నవై, రాలెక్ = పడెను. ట్ల. 'నృసస్య' అనెడి పదము న చాతకానా' మని యున్న
ప్రకారము భూసంస్పృష్టజలము చాతకములకు రోగహేతువుగాన నాతరాళముననే
గ్రహించుట ప్రసిద్ధము.

తా. చాతకపక్షు లొకబిందువునైనను సస్యములతోఁ గూడిన ఘామియందుఁ
డసక నడుమనే పొనముజేసి గుంపై యాడుచుండఁ జూచి మేఘుఁ డాత్మలో
కోపించి యాచాతకపక్షులను వెళ్లగొట్టుటకై నీట్లం బట్టునూడు నోటించినయొడ
ను గొట్టముద్వారమున వెళ్లగొట్టించుమన నాతఁడు రుద్దు నాశపుటు డొక యను
ట్లు నిరంతరపర్వ ధారాముఖమున పడగండ్లు పడెను.

సీ. ఎలగోలుజల్లు ము శ్రీ నృశవేళ నేటవా

ల్పడి గాలి నట్టిండ్ల శ్రీ దడిపి చనగ;

నట్టై తో వడగండ్ల శ్రీ కట్టావులు దుమార

మావులు రేచి రెండవదియుఁ జన

వ.టి మూడవది నిల్చి శ్రీ మెఱసి బిట్టటిమి శ్రీ

కరవారిసృష్టి జీకటిగ నలమ

నుయ్యలచేరుల శ్రీ యోజు బైపై వెండి

జల్లుపై జల్లు పె శ్రీ లల్లుకొనగ

తే. భూభిదాపాది దుష్కరాభోభంపు
 వడి మరుజ్జుర్పుఁ దెరలక కడవ వంచి
 నట్లు హోరని ధారాఘన మైన్య మొంది
 విన్ను మన్నును నొకటిగా వృష్టి బలిసె.

91

టీ. ఎలగోలుజల్లు = మొదటవచ్చినవానజల్లు, ముక్ = ప్రళయమందు, పెళ
 పెళ = పెళపెళధ్వనితో, ఏటవచ్చిడి = సుపుగా వారి, గాలిక్ = వాయువు
 చేతను. నట్టిండ్లక్ = గృహమధ్యభూములను, తడిసి = నాన్ని, చనగక్ = పోగా,
 ఆటై = ఆప్రకారమే, తోక్ = వెబడిగానే, వడగండ్ల = వర్షోపలములయొక్క,
 కట్టాఱులు = కావిరులు, దుమారము = వరాగమును, ఆవులు = ఉబ్బలును, రేంచి =
 ఎగురుచేసి, రెండవదియైన్ = రెండవదియైనజల్లును, చనక్ = పోగా, మఱి = పిమ్మట,
 మూడవది = శృతీయమైన వానజల్లు, నిన్పు = నిలువఁబడి, మెఱసి = మించులను
 వెలఁగించి, బిట్టుఱిమి = మిగుల గర్జించి, కిర = తుపలతోఁగూడిన, చారిక్ =
 ఉదకముచేత, నృప్తిక్ = ప్రపంచమును, పికటిగ నలమక్ = అంధకారమగునట్లు
 చుట్టఁకొనగా, ఉయ్యెలచేరులయొజ్జక్ = దోలయొక్కనిలుసులవలెను, వైవైక్ =
 మీఁచిమీఁచును, (వెంటవెంట నుండు.) వెడి = మఱియును, జల్లువైక్ = పర్వము
 మీఁచును, జల్లు = పర్వము, పెల్లు = పరిశయముగ, ల్లుకొనఁగాక్ = క్రమ్మకొఁగా,
 భూ...క్ - భూభిదాపాది - భూ = భూమియొక్క, భిదా = భేదమును, ఆపాది =
 ప్రతిపాదించుచున్న, సిర్పర = భరిమశక్యముగాని, అంభోభంపు = ఉదకాతిశయము
 యొక్క, వడిక్ = పగముచేతను, మర్పుర్పుక్ = జంఘాహారుతముచేతను,
 'ర్పుఁభావ శస్యనృప్తిక' యని యనురము. తెరలక = తెమలక, కడవ పంచినట్లు =
 బానశస్త్రమునవ్రేఖని, హోరని = హోరుమధ్యనితోఁగూడి, ధారాఘనము =
 ధారాసముహము, ఐక్యమొంది = ఏకీభవించి, విన్నుమన్నునునొకటిగా = ఆకాశ
 భూములు రెండునొక్కటి యగునట్లు, వృష్టి = పర్వము, బరిసెక్ = పృథ్విబొందెను

తా. పెళపెళధ్వనితో మొదటి జల్లుగాలుగా వచ్చి గాలిచే గుడ్డుములనుండి
 యోనిని జొచ్చి నట్టిల్లు దడిసి చనఁగా వెంటనే రెండవజల్లు వచ్చి వేడిపొగలు,
 భూభిదాగలు రేపి చనఁగా మూడవజల్లు వచ్చి కొంతనే పొగి యుజుములతో
 మెఱపులతో దుంపలతో నంధకారబాధుర మొనర్చి చనఁగా నట్లువైని జల్లువై
 జల్లు వచ్చి కారుక్రమ్మి దుర్భవవర్షాజలవేశమునకుఁదోడు ఝుంఝూమారుతము రాగా
 భూమ్యాకాశము లేకమగునట్లు హోరుమధ్యనితో విడువకుండగ నేకధారగా
 గడవలతో నీరుపోసినట్లు పర్వ మధికమయ్యెను.

౪. ఆలవృక్షమృదు కేకీపాత్రములగుం పాపించుచో మేఘును
దలపుకొనెదలెల గ్రుంగ లేవను మరున్నాదంగికుం డగ్ధి నె
త్తలలి న్నేలకు వ్రాలుచు న్నెగయుచుం పదాకాచన తైల్లజ
ల్లులు గెంగుచ్చులు నయ్యె ధారలును దగ్ధోలేంద్రగోపంబులున్.

టీ. ఆలవృక్షమృదు = ఆయింద్రుడు, కే...పు - కేకి = మమూరములనియెడు,
పాత్రములన్ = నలులయొక్క, గుంపు = సమూహమును, అడిచుచోన్ = నాట్యము
పించుతఱి, మరున్నాదంగికుండు = మారువనెడు (మద్దల గ్రుంగలై పు) మద్దలకాడు,
దగ్ధి = విలాసముగా, అగ్ధిన్ = ప్రియముతో, మేఘమందలపుకొనెదలెల = మబ్బుల
పంపను మృదంగము, గ్రుంగన్ = ఐంగుగా, లేవను = ఉత్థింపుముకాగా, ఎత్తన్ =
పెక్కిత్యగా, ధారలును = ఉపకధారలును, నేలకున్ = భూమికి, వ్రాలుచున్ =
వ్రాగుచును, ఎగయుచున్ = మీరికి నెగయుచును, తా...లున్ - తారాడు = జీరాడు
మన్న, అతైల్లజల్లులున్ = ఆధవళములను జాలరులను, తగ్ధోలేంద్రగోపంబులున్ -
త్ = ఆమర్చధారలయందు, తోల = చలించుచున్న, 'చల్లలించుచాలచల' మని
చమరము. ఇంద్రగోపంబులున్ = అర్చిపుగులును, కెంగుచ్చులున్ = ఎఱ్ఱనిగుచ్చు
లను, నయ్యెన్ = ఆమెను. పాపించుకాదు.

తా. అట్టిమోఘముగా న్నిలవనను నెయ్య నా ప్రసాద దగువృక్షమృదు
మూరము లువడుల నాపించుచో మేఘమును మృదంగములుగా,
యెపు మద్దల గ్రుంపుచుండుగా, జలధారలు నువడుగా, అడిచును జరించు
నన్న యూర్ధ్వపుగులు గెంగుచ్చులును నెగయుతైలు.

౫. ఓహరిసాహరిం బ్రథమ ప మొల్కెడుధారల గాఢపు లేటవా
ల్లా హతి నీడ్చి వీగుప్రజలం గలప న్నొగు లొందె నంబుభృ
ద్వాహచల ద్రవ్యము మోగెద ల్లేలుంగ్ధ్వజ మెక్క నొటగా
నాహదనం జెలంగుజన ప మాంశము నూళ్ళకుం బోవ రామియున్.

టీ. ఓహరిసాహరిన్ = ఆవిచ్ఛిన్నముగా, ప్రథమము = మొదటిగా, పల్కెడు
ధారలన్ = కురియుచున్న నీటిధారలు, గాఢపులు = గాఢపులు, హతిన్ =
మయొక్క కొట్టుచేత, ఏటనాల్గాన్ = చేటచేపుగా, ఈడ్చు = ఆకర్షించి, వీగు
ప్రజలన్ = మఱుగులయందు దాగినజనులను, కలవకన్ = రదచిహ్నములపెట్టగా,
యగులు = మేఘము, అం...ము-అంబుభృద్వాహ = దేవేంద్రునకు, 'తురాహణ్నే' ఘ

1. తారాడు నతైల్లజల్లులు గుచ్చులు.

ఆమర్చ-19

వాహనాః' యని యమరము. చలప్రగత్వము-చలత్ = కదలుచున్న, రగత్వము = స్పందనభావమును, ఒంఁదె = పొందెను, ఈదన మింతగుము చేల వెళ్లక నిర్బియుండె ననుశంకను వారించుచున్నాఁడు. — మొనల్ = తొలుత, మెరుగొద్ధజము = మించనియెడల బెక్కిము, ఎక్కడోటగాక = ఆరోహణము వే ముగా, ఆహవనకొ = ఆధ్వజారోహణ సమయమందు, చెలంగుజనము = ఉన్నప్రజలు, అంశము = కడపఱును, 'ఆక్షిప్త' శ్లోచిత్రా సీమానేధాతుచైవ' నుని యనునము. డొల్లముకొ = స్రుమములను, పోవరా మియుకొ = పోగూడక యుండుటను సముతము, (నానవెలియువఱ కుట.) నొచ్చె నని పూర్వముతో నన్వయము.

తా. ముందగ నవిచ్చిన్నముగాఁ గురింపచున్న వర్షధారలను గాడ్పులు విసరుచున్న పేకముచేత జేటచేర్ప గా లాగి, ముందున దాగినట్టి ప్రజలను స్తోత్రపెట్టగా, సేపుము లింద్రునను జలప్రగతగుటను బొందెను. అ కమున మగ్నవామలగాఁ ధ్వజారోహణంబందున్న జనులు ధ్వజావరోహణమునఱు నచ్చటనే యుండుట ప్రస్థముగాన, మించునెడల ధ్వజము పెట్టగానే మచ్చటనున్న జనులు తుగవఱును నుండిపోయెన్మట్లు లుటను యాదములేయాచ్చమునగు నిడిసి. ఇందు లింద్రుని రగముగాను, వర్షధారలు శే-లమోలుగాను, ముందున వెల్లివచ్చుట గో మించునెడలగా నుత్పేక్షపడుటె.

తే. మిగుల నామని బచ్చచాంపేయకముల

నమ్మి కడపళ్లక డము వైచినాడె మిగుడ

నానపడువారి నమ్మిన కట్లు విచ్చె

గలయ మాతులు కేతకీగహనతతులు.

94

టీ. మిగులకొ = మిక్కిలియును, ఆమరికొ = హంసయునుపునందు, పచ్చచాంపేయకములకొ - పచ్చ = పసుపునెత్తెగల, చాంపేయకములకొ = సువెంగలును, 'భండిభిష్ట్యంబాపేయి శృంగణోహేమపశ్యక' యని యమరము. నమ్మి = నిశ్చయని విశ్వసించి, కడపళ్లకొ = కడపలును, (కంచెగో ననుట) కముకొ = చేతులను, వైచి = వడపయించి, నాడు = వర్షర్తువునగు, మగుడకొ = తిరియును, ఆనపడువారికొ = ఆశించెడువారిని, నమ్మినట్లు = ప్రమానించినట్లు, ఆల్లకొ = మెల్లగా, కేతకీగహనతతులు = మొగలితోటపరుసలు, కలయకొ = ఆంశటను, మాతులు = ముఖములు, విచ్చెకొ = వికసించెను.

తా. ఆ వర్షర్తువం దంతట వికసించియున్న మొగలిపువ్వులను జూడగా వనంజ ఋతువునందు బ్రలియున్న సుపరిపువ్వులను నమ్మి తమ్ము కడపట వేసి యిపుడాను

పండులు లేకపోవుటచేత మరల నశేషించుచున్నజనులకు జూచి నవ్వినట్లుండెను. ఆపత్ర నమునందుఁ గోంటలచుట్టును మొగలిపూవు లుండుట ప్రసిద్ధముగాన, గడపట వేసినట్లు వర్ణించెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

చ. అనయము నందనంబు దివియందున యుండి ప్రసూనవాసనల్
గని పటతెంచిపోవు నలకారు మెటుంగులె పోవ గాక చి
క్రైన్ నో నవగంధలుబృభుజగీపరివేష్టన నా మొగిల్లపిం
డునఁ జెలఁగెం బసిండితగడం దెగడుం బురురేకు మొత్తముల్.

టీ. అనయము = ఎల్లప్పుడూ, నందనంపు దివియందునె = నందనవనముతోడి
యాకాశమునందే (స్వర్గమునందే), ఉండి = కాలముగడపి, ప్రసూనవాసనల్ =
నందనోద్యాన కుసుమామోములను, కని = పొంది, పటతెంచిపోవు = (వర్షించుటకు
భూమికి దిగివచ్చిన వేగుములతోడను) వచ్చి మరలిపోవుచున్నట్టి, అల = ప్రసిద్ధమైన,
కారుమెటుంగులె = తొలకరిమెటువులె, నచ = ప్రొత్తైన, గంధ = పరిమళమునందు,
'గంధగంధకామోదే వేశేంబంధగర్వకాశ' యని విశ్వము. అబ్బ = లోభపడుచున్న,
భుజగీ = ఉడునానాబాహులయిన, పరివేష్టన = చుట్టుకొంటున్న, పోవరాక
చిక్రైన్ = చురజాల పట్టువదెసో, నాక = ఎన్నియు, మొగిల్లమిన = మొగిలి
పనమంది, పసిండి = బంగారుపేరు, తెగడుం = పొగ్గుచుచున్న, పువు
రేకుమొత్తముల్ = పువ్వులరేకులములము, చలఁగెం = ప్రళయించెను. సోతూ
త్ప్రేక్షి పస్తూత్ప్రేక్షి.

తా. ఆ దేశమునందు గండెలయనలయినపేరు సెలగళ్ళయందుఁ జొక్కిలుబం
గారు తేకులను మించు పువ్వులరేకుల సాదంగా నాకాశముననే యనవరతమునుండునం
దనో ద్యానవనప్రసూన పరిమళముల గ్రసించి కమంధారములగు మొయిళ్ళమెట
వర్షించుటకై భూమిగురుగుఱించి మరల పోవుచున్న మెఱపులా వగంధమునం దాసక్త
ములయిన స్త్రీసర్పములచేతఁ జుట్టబడి కదలుటను శక్తలేక నిలువబడియున్నవో యన్న
టుండెను.

చ. బలునెక నించువిల్లడుగువట్టినదే ముపు డాకుబూరిగెం
పులఁ ద్రిరుచిత్ర మూది మరుశముష్టి బిగం చిప్పియుమాక్తికం
బులజడి¹దీన నందిఱకు ॥ బోయిది యుద్రునిచేసి పుట్ట రాఁ
గెలనమొ నాఁగ బోల్విలుజగిం గరకాస్తుత నొప్పె మేఘముల్.

1. జామనం దొరఁగుఁబో.

టీ. బలసెక్ = మిక్కుటముగు వెట్టచేతను, (గ్రీష్మకాలము దనుట.) ఇంచు విల్లు = చెఱునవిల్లు, అడుగువట్టినదే = భూమినిగాడవేసినదే, (అనగా మొలువవేసినదే) యుట.) ఇప్పుడు = ఈవర్షకాలమున, ఆసిబూదిగొంపులకొను = పచ్చనియాకుల చేతఁ బగువర్షము, బూది = నడుమనుడు తెలుపు, కెంపుల్ = చెఱున నుండెడియెలుపును, వీనిచేత, త్రిరుచిత్రము = హరిత శ్వేత రక్తము లనియెడు త్రివిధకాంతులుగలిగియుండు, ఊది = పొంది, ముంపుప్పిదిగి = మున్నగునిడికిటిగి చేతను, నివి = ఆకసమునందు, మాక్తికబులజడి = ముక్కపర్లము, గీనక = ఈ ధుమస్సు, క్రాయు = వెల్లఁద్రాయును, అంఘిక పో = ఎల్లవారికిని పోవునుజుమీ, ఇని = ఈ ధుమస్సు, ఇంద్రునిదేని = ఇంద్రునిచేసి పక్షమున, పుట్టరాఁగెలము = పుట్టలానుడియేలవచ్చెను, నాఁగ = అనునట్లుగా, పోలు = చూడఁగిన, విలుబిగి = ఇంద్రధనుకాంతిచేత, కరకానుతి = గడగండ్లవానచేత, పేగు = ముంపు, ఒప్పె = చిన్నించెను.

తా. గ్రీష్మకాలమున వెట్టచేత నిశ్శుభము నేలఁ గలియబడి యిప్పు డాను బూది కెంపు లనియెడు మూడుపర్లములు గలిగిన మునిముషిగిచే వెలువలికి మాక్తికముల పన్నించుచున్నదినుమా! అట్లుగాక ఇంద్రునిచేసిన యిధుమస్సు పుట్టముడి రావలసినవిత్త మేమని తోలఁపఁజేయుచున్న యింద్రధనుకాంతిగోచరితః కండ్లచే మేగుము లాప్పుచున్నెను. శుద్ధపహ్నము ప్రాణిగోత్రేయంకారము.

చ. అతిజల మద్ధిఁ గ్రోలె నితఁ గడంతయు రా నతివృష్టిదోషమా
మితి నిపు డబ్ధతం బరిణామించినతోయమె చాలుఁ బంట క
న్నతి నలధాత గట్ట గగనంబున వర్తులత స్సమంతతో
వృత మగు సేతుమండలము గ్రీబరివేషము సుట్టె భానునిన్. 97

టీ. ఇతఁడు = ఈ గూర్వండు, అద్ధి = సముద్రమును, అతిజలము = మిక్కిలి నీటిని, క్రోలె = పానము చేసెను. అయి = పానముచేసిన దుష్కరమంతయును, రాక = వచ్చినపక్షమున, అతివృష్టిదోషమా = అతివృష్టిదోషముగు నీతిబాధ యగును, మితి = తగుమాత్రముచేతను, ఇప్పుడు = ఈ సమయమునందు, అబ్ధత = మేఘవృష్టుముచేత, పరి...మె-పరిణమించిన = విచ్ఛిన్న, తోయమె = ఉడకమే, పంట కు = సస్యములు ఫలించుటకు, చాలు = సరిపోవును, అన్నతి = అనునట్టితలపు చేత, అలధాత = ఆ బ్రహ్మ, కట్ట = కట్టగట్టగా, గగనంబున = ఆకాశమునందు, వర్తులత = పలయాకృతిచేతను, స...ము అగు - సమంతలః = అంతటను, వృతమగు =

చుట్టికొనియున్న, సేతుమండలము = మండలాకారముగ కట్టయొక్క, క్రిక్ = కాంతి లేక, పరివేషము = ఎరబగుడి, భానునిక్ = సూర్యుని, చుట్టెక్ = చుట్టుకొనెను.

తా. సూర్యుని చుట్టికొని యున్న పరివేషమును బాడంగా ని భావించి యందు నిత్యముగ నుండునానెవరియొన్నియును ఆలయమునకు వచ్చి యాపమనం గురిపి నచో నత్యుష్ణిదోషము గుఱియెను. ఇది యుండునపు యెవరియొక్క మితముగ వుండిన యెవరైన సన్దములను జూచియున్నయది యని భాగం బూర్ణించిది సూర్యునికెరితలలో గలదుములే గడుపుత పరివేషమును నిత్యముగా నానహస్రా శుని బాధించెనో యన్నందు వెను.

తే. గగనరంగస్థలంబున శ మిగులం బ్రాధి
మమున గాలిక నిల్చి కోలము సటింప
బారి మొగంబున రాలు నికప్పుకి లనంగ
గుంపులై రాలె మహి సింద్రగోళతతులు.

98

టీ. గ...నక్ - గగన = ఆకాశమనియెడు, రంగస్థలంబునక్ = నాట్యభూమి నుండు, మిగులక్ = మిక్కిలి, ప్రాధిమమునక్ = ద్విత్వమునకు, కాలిక = మల్బలగుం పనెడి - కాలిక, 'సంభూజాలైని కాలికం' యని యమరము. నిల్చి = నిలువబడి, 'లముసటింపక్' = నాట్యమునందుగా, (సేవకలనం భావం) ని శ. ర. అప్పుడు సీ కోలము = నల్లనివేషము ధరించి నాట్యముచేయంగా నిసి యధిమం) పానిక్ = ఆధిక ముగా, మొగంబునరాలు = ముఖమునుండి వడచున్న, సివ్వులనంగక్ = నిక్షిణములలో యన్నట్లు, ఇంద్రగోళతతులు = ఆద్వీపురువులు, గుంపులై = మొత్తములై, మహిక్ = భూమియందు, రాలెక్ = వడచు. సూర్య సుప్రాణితో ప్రేక్షించుకారము.

తా. ఆకాశ మనునాట్యభూమియందు మిగుల నైపుణ్యముతో మమ్ములగుం వను కాళికాశక్తి నల్లనివేషము ధరించి నాట్యముచేయంగా నామొగమునుండి రాలు క్షణములలో యన్నట్లు ఇంద్రపురుగులు భూమిపై గుంపులుగ బడెను.

క. ద్యుమణికిరాలి మొగులై
యమవస శశి గలయం గూర్చి శ హృద నౌటయు స
య్యమృతపుబిందులై క్రమట
నుమిడెడు సనవానం గరక శ లుడుగక రాలెన్.

99

టీ. ద్యు...శి-ద్యుమణి = సూర్యునియొక్క, 'ద్యుమణిస్తరణిర్నిత్ర' యని యమరము. కరాలి = కిరణవస్త్రీ, మొగులై = మేఘములై, అమవనక్ = అమావాస్య

యందు, శశి=చందమామ, కలయ్=కమతోఁ గలిసొంటవలన, నూర్చి=అమృతబిందువులను నూడఁజెట్టికొని, (చంద్రుం డమృతకరిణిం డగుటచే నగుట. అమావాస్యనాఁడొ చంద్రు నూర్చు లే గానగను లొక ప్రసిద్ధము.) 'చిర్యగ్నాన్త్యేందినంగమః' యని యమరము. హదనాటయ్ = పోరాఁగానే, అయ్యమృతబిందులె = అయ్యమృతభములనే, క్రమణ్ = మగిడచు, ఉమిసెడుననన్ = వెళ్లగ్రమ్మచున్నవో యన్నట్లు, వాన్ = వర్షముతోను, కరకలు = పడగొడ్లు, ఉడుగు = ఎడతెగక, చాలెన్ = చువెను.

తా. అచిర్యగ్నముగా వెళ్లముతోఁగొని గెరాలుచున్న పడగొడ్లు నూడఁగా నూర్చు కిరణములు పోయినట్లే యమావాస్య బుధుం డగుటచే నూర్చిగాడి గ్రహించి నీ నూడఁజెట్టికొన్న చంద్రునిది యగును. అమావాస్యనాఁడొగా ముగిలిన వెళ్లగ్రమ్మచున్నవో యన్నట్లు.

చ. స్ఫురణ మొగుళ్ళిపై మొలకల బొల్లి జలస్రుతి నాఁడునాఁటికిం
గరగుచు బుట్టుచుండుమణి కాగుకర్తము పుల్ల పెల్లె గె
న్నరుగుల గట్టనట్టులు గరగుగోన సుసౌద్ర గోపముల్
గరగినవింటియపుసరసైవడి దెట్టెలు పెట్టుపచ్చికన్. 100

టీ. స్ఫురణ్ = ప్రకాశముచేత, మొగుళ్ళపై = మేఘములమీఁద, మొదలన్ = ప్రథమము, బొల్లి = ఒప్పి, ఇ...తిన్ - జల=ఉచితముయొక్క, స్రుతిన్ = స్రవణముచేయు, నాఁడునాఁటికిన్ = దినదినమునకు, కరగుచున్ = కరగిపోవుచు, పుట్టుచున్ = ఉద్భవించుచు, ఉ...న్ ఎల్లెన్-ఉండు=ఉన్నటువంటి, మణి కర్తక = ఇంద్రధనుస్సుయొక్క, కర్తచు ఎల్లెన్ = ఆవిష్కారముచేయు, నల్లెన్ = వణియందు, కెన్నరుగులగట్టిట్టలు = రెండువర్ణముగల ఫలము లయినట్లు, నుగోననయ్యెన్ = నూడసాంపై యుండెను, గెన = ద్రవించి స్రవించిన, వింటియపుసరసైవడిన్ = అమణి ధనుస్సుయొక్క యానవచ్చవర్ణమువలె, తె...కిన్ - తెట్టెలుపెట్టు = సాంద్రమగు పచ్చికన్ = పచ్చికయందు, సుసౌద్రగోపముల్ = అద్రిపురుగులు, కనుగొనన్ ఒప్పెన్ - అని క్రిందికి నన్వయము.

తా. ఇంద్రధనుస్సుయొక్క యెఱ్ఱదనమంతయు మొదట మేఘములపై బ్రకాశించి జలపాఠముచే గ్రహక్రమముగఁ గరగుచు బుట్టుచు దుదను పరిదయం చెఱుపు రంగుగల నురుగులై నట్లు గనుపట్టఁజొచ్చెను. కరగిపోయిసాంద్రధనువుయొక్క యానవచ్చవర్ణమువలె నొప్పుపచ్చికయందు నాద్రిపురుగులు ఎఱుపునురుగులవలె నొప్పెను.

1. నొప్పె దదింద్రగోపముల్. 2. చెట్టువ గట్టుపచ్చికన్.

చ. పెళపెళ మబ్బు బిట్టులుమ १ భీతి విదూరశిలాంకు १ చ్చటో
 త్పులకీనియై ప్రియున్నిగల १ వోపుహరి స్వడిః २ గొగిలింపఁగా
 దలరి ధరిత్రి సాచుగరు ३ १ దాల్చినకేలనఁ గంకణంపునై
 తలఁ బులు జేల వండు పయిదాల్చి నదు ల్వడి బొచ్చెవారిధిన్.

టీ. మబ్బు = మేఘము, పెళపెళ = పెళపెళమని, బిట్టులుమ = బిట్టులుగా
 గర్జించగా, భీతి = భయముచేను, వి...నివ- విదూరశిలా = ద్రుదూర్భములయొక్క,
 చ్చటో = పొలంలయొక్క, వోపు = సమూహముచేరు, (వల యనుపాదమున వ్యాజ
 మునకు నని యర్థము.) ఈ = ఉద్బ్రుతము, పుల సమై = రోహించునగులదై, పెండుము
 లులుగా १ ద్రుదూర్భములగులు ఛట్టుగా ప్రసన్నము. २. 'గొగిలింపఁమిన్నవమేఘ
 శబ్ద' సుప్తస్వర్యాదన్నగూర్చి 'ని' అని కాశికా మహాకవిప్రచారము. ప్రియున్ =
 ఇష్టుడైనట్టియొ, ని...ని-నిగిలవోపు = నిస్స్రాచుచున్న, హరిన్ = శ్రీకృష్ణస్వామిని,
 దలడి = పగము, ధరిత్రి = ఆదిగమమునగునదివలెనను, తలరి = త్వర
 పడి, ధరిత్రి = భూమి, సాచు...ల-చాచు = ప్రసరింపఁజేసినట్టియొ, గరుదాల్చిన =
 పులకాంబరివై నట్టి, తలఁపఁ = హస్తమోయన్నట్లు, వండు...లన్ - కంకణంపు =
 కంకణవత్పు లనియెడలఁ బలయములయొక్క (జాల్సంపదనము.) మ్రోతలన్ = శబ్దముల
 చేతను, పులు = హస్తపదనపు, లేలన్ = మునుగకవైనుంచునట్లు, పండు = బురుడు, పయిన్ =
 మీదను, తార్చి = భయించి, న...ల్ = విద్య, వ...న్ = పనిముదో, చచ్చిధిన్ = నము
 గ్రమందు, బొచ్చెన్ = ప్రవహించెను. ఉత్పేదారంగులము.

తా. మేఘముల పెళపెళమని యలలుచుగా భూపతి భీతినించి నిస్రవోపు
 రొగిలి యగు శ్రీమహాస్థువును గొగిలింపఁజేయుచు బిట్టలకొంతురములు గల
 హస్తమోయన్నట్లు కంకణధ్వనులు విస్తరిల్లఁగా వండుసీతలతో బచ్చినపును జైసదోర్చ
 ప్రవాహములు సముద్రమును బ్రవేశించెను.

తే. కేకషడ్జంబె తక్కన్ గోకీలపుబంద

మం బలుటఁ దోయింపదరులు १ మది(ఁజి)బోసగమి

నదియుఁ బ్రియుఁ గూర్చ నదులచో १ నమృత మయ్యెఁ

బోపితల చేరికకు సంపు १ బోటివోలె.

102

టీ. కేకషడ్జంబె తక్కన్ = సమిలియొక్క పడవస్వరముచిహ్ను, ని. 'పడవ మయూరో
 వదలి పికకి కూజలి పచ్చమ' వుని యమరము. కో...బు - కోకీలపు = కోయలయొక్క,
 వంచమంబు = వంచమస్వరము, అలుటన్ = లేకపోవుటవల్ల, తో...లు - తోయి =

మేఘములయొక్క, పగిరులు = ధ్వనులు, (ఉఱుము లనుట.) మదిన్ పొసగమిన్ = మనమునకుఁ దగవినై యుండుటవలన, అదియన్ = ఆవృష్టస్వరమును, ప్రియన్ = వల్లభుడైన సముద్రుని, కూర్చున్ = కూర్చుటకై, నదులచోన్ = సరిత్తులపట్లను, అమృతమయ్యెన్ = సుధారసమాయెను. (హితమాగు నని యర్థము.) ప్రోషితలక్ = విరహిణులయిన స్త్రీలను, చేరికకున్ = నాథులపొందునన్, (అంబ...లెన్ - అంపు = పంపునట్టి, బోటివోలెన్ = మందయానవలె, హితమయ్యె నని క్రిందికి నన్వయము. ప్లో. 'దేశాంతరగతే కాంక్షి యన్నాప్రోషితభర్తృకా' యని నారీలక్షణము.

తా. మున్నగునందఱు నెఱిగియొక్క పృథ్వీస్వరములన్ని కోయిలలయొక్క పంచమస్వరము లెఱిగిసి మేఘములయొక్క గర్జనధ్వను లుల్లమును నిష్టములుగాక యాపృథ్వీస్వరము లెఱిగియున్న వాము. పగిరులు గిరుతమనాథులచోటను జేర్చి నట్టిబోటివలె నడువని వాని బ్రీతిగఁడును సముద్రస్థినిబట్టి వియమై యుట్ట మాయెను. ఇప్పుడు సముద్రమున నెఱిగియున్న వాని దృశ్యవృత్తినందు జేసియువలసి దూతీసామ్యము చెల్లించు గతుక పుష్కలంకారము.

తే. తతతనుప్ర రాహు సోమామృతంబు మ్రంగం

జక్రి దుసిమనమెడగంటిర చాయఁ బొలిచె

నసితమేఘస్థమణిధను శ వాసుదర్శ

నం బనంగ నింగి బ్రతిసూర్య ర బింబ మలరె.

103

టీ. ఆ...పు-అసిత=నల్లనైన, మేఘస్థ = మేఘమందున్న, మణిధనువు = ఇంద్ర ధనుస్సు, త...హు-రత = విస్తారమయిన, తనువు = దేహముగల, రాహు = సైంహికే యందు, సోమామృతంబు = చంద్రసుధను, మ్రంగన్ = కబళింపఁగా, చక్రి = శ్రీమహా విష్ణువు, తు...య-తునిమన = భుంజించిన, మెడ = కంఠమందలి, గంటి = గాయము యొక్క, చాయన్ = పోల్చఁచుటను, పొలిచెన్ = ఒప్పెను, ప్రతిసూర్యబింబము = ప్రతిఫలితసూర్యబింబము, ఆసుదర్శనం బనంగన్ = తునిమి యాపంక నిలిచియున్న చక్రమో యన్నట్లు, నింగిన్ = ఆకాశమందు, లరెన్ = ప్రకాశించెను.

తా. మిఠిలేసి శరీరము గల రాహువు చంద్రునియందున్న యమృతకళ గ్రసించ రాగా శ్రీమహావిష్ణువుచేత భుంజించబడిన కంఠమందలి గాయముమాడ్కి మేఘమధ్య ము దింద్రధనుస్సును, ఆరాహుకంఠమును ఛేదించబచ్చియున్న చక్రమువలె బ్రతి సూర్యబింబమును ప్రకాశించెను. ఉచ్చేత్తలంకారము.

చ. స్వరుఖరతాబ్రసాహిరిపుజాలమదాచిరరుక్మిణిప్రభా
కరకబకాతవాస్సుతికిరగాలవణేతుసురాజ్యదధ్యుదా
కరములు దుగధగుజలకంధులు నాగలయట్టిసప్తసా
గరములు మేఘుఁడనెనొకొకా యనఁగాఁ గనుపట్టె వీనిచేన్.

టీ. వీనిచేన్ = స్వరుఖరతాదిగుణములు గలిగియుండుటచేత, స్వ...కే - కాన్ - స్వరు = విడుగునక, ఖరతా = తీవ్రతగలుగుటచేత, స్వ...స - లవ = ఉదకమునకు, రు = మాధుర్యముగల్గుటచేతను, అహిరిపుజా = సేమిశ్యగుంపులగు, మద = గర్వముగలుగుటచేతను, అచిరరుక్మి = మెఱుపులనయెడల, శిఖ = అగ్నికి, ప్రభా = దీప్తిగలుగుటచేతను, కరక = పరిగర్హణచేతను, లక = కొంగలకొఱచేతను, అతివాస్సుతికిరగా = శుభ్రోదకమున స్నానముచేతను, సి. 'శరకోటిస్వస్వశృంగం బోదాభోళిరశస్త్వి సాశి, సేలవంశో భుజాగిశ్చవ, స్థిరపంతు కరకి, ఆపస్త్రీభూమ్ని వార్యా' యని యాశ్వాసము. మేఘుఁడ = ఆప్రియ, లవణ = ఉప్పుయొక్కయు, ఇక్షు = వెఱుపయొక్కయు, సుర = స్వయంకాయ, ఆజ్య = సేతియొక్కయు, దధి = పెరుగుయొక్క, ఉదాకరములు = పానీయములును, సుగంధ = పాలయొక్కయు, శుద్ధజల = మంచినీరుయొక్కయు, కంధులు = సమస్తములు, నాగలయట్టి = అనుపేళ్యతోనుండునట్టి, (నానగనట్టియనుపాదము పానమునందుండినది విద్దుపాటు చేయఁబడెను.) సప్తసాగరములన్ = సప్తపముద్రములను, అనెనొకా = పానము చేసెనాయేమి, అనఁగా = అనునట్లు, కనుపట్టెన్ = చూపట్టెను. హేతూత్పేక్షాలంకారము. యథాసంఖ్యాలంకారమును.

తా. మేఘములయందు స్వరుఖరతాది గుణములు గనుపట్టుటచేసి తత్తద్గుణ హేతుభూతంబులైన సప్తసముద్రములయందు నీ జలధరంబు లందఱుపానమొనరించి వచ్చెనో యన్నట్లు గానంబడుచుండెను.

మ. తనిమం బచ్చ మెఱుంగుగోచియు మణీధనోజ్జ్వలాపాథముం
గొని పుట్టం గొడు గబ్బ నెమ్మిపురియోకు ల్విప్పి శబ్దంబు మిం
చ నతస్సారరజోబలిత్వమున నుచ్చసూర్తి మిఁదన్ని వే
ఘననీలాంగుడుగాంచె బాదశివలొరఘంబున్ మరుత్పప్తమున్.

టీ. తనిమన్ = సూక్ష్మత్వముతోఁగూడిన, ప...యున్ - పచ్చ = పచ్చని, మెఱుంగు = మెఱుపనియెడల, గోచియున్ = కాశీనమును, మ...మున్ - మణిధన్య =

ఇంద్రచాప మనియెడు, ఉబ్బల = నెలంగుచున్న, ఆహామూక్ = చండమును, 'పాలానో' నిండ ఆహా' యని యనుచును. గొని = వహించి, పుట్టగొడుగుబ్బు = పుట్ట గొడుగులనుగొడుగులు గలుగఁగా, 'నె...ల్' - 'నెప్పిపు' = నెప్పినిపు మనియెడు, ఆకు ల్విప్పి = పొత్తమండలియాకులువిచ్చి, శబ్దంబుమిగడ = తాముమనియెడు పేనవాక్యములు బయలుదేరిగా, (కాకాధ్వము అనియెడు పదవాక్యము అనియెడు జెప్ప పచ్చును.) న...నకొన = అడగిన, స్ఫార = అతిశయమైన, రిహోబోధ్యమునకొ = పరాగ మను బహుప్రవర్తిగలుగుటచేత, ఉ...ర్నికొచ్చు = ఉన్న మైన, గూర్నికొ = పటిమచేతను, నె = శీఘ్రముగ, ము...న్ని = అ...మునునొన, గునినిబొంగుట = ఘనమునెడు, బొంగుట = అ...మునునొన, ము...న్ని = అ...మునునొన వాయువు నెత్తును, పుట్టుకొ = పుట్టుకొన, పుట్టుకొనియెడు = పుట్టుకొన పుట్టుకొన మును (కాకాధ్వము), రిహోబోధ్య = పొత్తము.

తా. చిన్న పచ్చనిమొలకపండిగోలము పుట్టగొడుగుబ్బుల చండములు గొప్ప పుట్ట గొడుగునుగొడుగులు అభిరూపగా నెప్పునిపు మని ప్రవహించు పుట్టలు విప్పి యులుము లనుపేనవాక్యములతో నెప్పినిపు మని పరాగ మనుబహుప్రవర్తిచే గొప్ప శక్తిచే నాకాశమును దన్ని వాయు పుడచేతచే నానకాశము పుట్టుకొ మును బొంగు డను వామనమూర్తి పొందెను. పుట్టుకొన అపుమొదలగు లక్షణములను పొంది యుండఁగా బహుపుగోచి మొలకపండిని భరించునొన్న పుట్టుకొనముగా పుట్టుకొన బడెను. కాన నిటు సావకాలంకారము.

క. ఘనవృద్ధికతన గుణు లే

పున నలవర్తికరంధ్రములు మూ రంగ నె

త్తినగొడుగు లనంగ శత్రా

కనికాయం బవనినెల్లకడలం బొడ మెన్.

105

టీ. ఘనవృద్ధికతన = ఎక్కుడైన కరంధ్రములను, గుణు = సర్పములు, పుననకొ = ఉడుటుచేతను, అల = ప్రసిద్ధములైన, పల్లికరంధ్రములు = పల్లిక = పుట్టలయొక్క, రంధ్రములు = బిలములను, మూరంగకొ = పప్పుబొత్తను, ఎత్తిన = మైని నిలిపిన, గొడుగు లనంగకొ = ఛత్రము లనుచట్టు, ఛత్రానికాయంబు = పుట్టుగొడుగులయొక్క సమూహము, అవనికొ = పుడమియందు, ఎల్లకడల = సరిదిక్కుల యందును, పొడమెన్ = పుట్టెను.

తా. మిక్కుటముగా పప్పుమును గురియుచుండఁగా సర్పములు పమ నివాస స్థానములయిన పుట్టలకలుగు మూయుటకై యెత్తిన ఛత్రములో యన్న జెల్లదిక్కుల యందును బుట్టగొడుగులు కానవచ్చెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

ఉ. సారెకు మింట మేఘుడు నిజస్ఫురణం బఱు గ్రూర మకా పురోం
 గారక యోగమూడి తిరుగన్సకుటంబము దద్దరహంబు నెం
 తే రుష ద్రొబ్బ*నంతలునునంతలునై వడుతన్న భక్త్యుజ్ఞాం
 గారశిశుప్రతానముల శ కైవడి రాలె సురేంద్రగోపమల్. 107

టీ. మేఘుడు = పూహనుడు, మింట = అంతరిక్షముడు, సారెకు = మాటిమాటికిని, ని...బుని = తనయొక్క, స్ఫురణంబు = స్ఫూర్తి, అఱు = చెడు నట్లు, గ్రూరమా = కనిమైవట్టి, పురోగాం యోగమూడి = పురోగారక మను నవ నాగము = గారి, తిరుగన్ = చప్పుటనుడి చేసి, గా... = పురోగారకావస్థనావృద్ధికి పురోగ్రూర ప్రవృత్తిని జోగ్యతగా ప్రసంగింపబడినది. పనుటంబులు = దారపుత్త్ర మొత్తో నున్న, దద్దరహంబు = ఆ యోగారక గ్రూరమును, పొత్తెరిగి = అధిక మైనది పనుచును, ప్రియ = ప్రేమించుటకై ముగ్ధుడగు, * అంటు సంతలునై = ఇంకొకటియున్నది, పడు = వడుచుచున్నది, ర...డి = తన్నభి = ఆయాశము నలను, చుక్క = బాణిన, గార = అంగారపసియొక్క, శిశుప్రతానములకైవడి = పిల్లల గుంపువలె, ని. 'అంగారాభిహతోల్ల' యని రర్థమాల, సురేంద్రగోపమల్ = ఇంద్రగోపపురుగులు, రాలె = పడుచు.

తా. ఇంద్రగోపముల పుడమియగుట కాలగా మేఘుఁ డంతరిక్షమునందుఁ దన మహిమను నంగారగ్రహము పురోగాంబుయొనఁబడిన బహింబి యడుచుచుండఁ జూచి, పిమ్మట నాంగారమునువదిలె వట్టిచున్న గూయంగారగ్రహమును, దారపుత్త్ర గులతో న్యూగారోపమున భూమిపయి అడ్రోయఁగా దుత్తిమునలై వడుచున్న దానిపిల్లలతో యన్న క్లుంఁడు.

క. కాళోదరాహితుల వ

ల్లికంబులఁ దూర్చె మెఱసి శ మేఘుం డని గుం

పై కినుగొని పొగడెను నన

భేకధ్వను లేనగె వృత్త శ భేదానుక్యతిన్.

108

టీ. కాళోదరాహితుల = కాళోదర = నర్మము లనియెడు, అహితుల = శత్రువులను, మెఱసి = మెఱుపులమెఱయఁజేసి, మేఘుండు = ఘనుండు, పల్లికంబుల =

* అంతలును = పెద్దగుంపులును, ఇంతలును = చిన్నగుంపులును, వి.—ఆరుద్ర పురుగులు (ఇంతలును అంతలును వి = చిన్న మొత్తములును పెద్ద మొత్తములునుగా) రాలె.—అని, షే. టీ. అంతలు, ఇంతలు అనుపదములకు పెద్దగుంపులు, చిన్నగుంపులు అనునర్థము భావలో లేదు.

పుట్టలను, తూర్పు = ప్రవేశింపజేసెను. అని = ఈలాగని, గుంతై = మొత్తమునై, కనుగొని = చూచి, పొగడెడు ననక = స్తోత్రముచేయుచున్నవో యునునట్లు, పుష్త భేదానుకృతి - పుష్తభేద = ముద్రానాది పుష్తభేదములయొక్క, అనుకృతి = అనుకరణముచేతను, భేదభవము = విభిన్నములు, ఎనక = విడిచిపెట్టెను.

తా. ముగ్గుడు మందలించి పుష్తభేదముల ననుసరించి భేదభవము గలుగఁగా నని మెఱుఁపుచు దినుకు శక్తివులైన స్వములను మెఱుఁపుల మెఱుఁపించి పుట్టలలోఁ బ్రవేశింపజేసెనని తలచుచు ననితోసిచి ముగ్గునాడి యీ ముగ్గునిను బొగడుచున్నవో యన్నట్లుండెను. క్రియార్థముక్తకృయార్థరూపాత్మ్యము.

తే. మొగిలు మైచీటులు నెక్కుజిగిమెఱుఁగుల
బగలు రాతిరి రాతిరి పగలు చేసె

సకలమును నిద్రపుచ్చుకేశవుని నిద్ర
పుచ్చుఘననకు నిట్టి దశద్భుతమే *తలఁప.

109

టీ. మొగిలు = ముగ్గుడు, మై చీటులు = మై = శరీరము మొక్క, చీటులు = అంధకారముచేతను, ఎక్కుజిగిమెఱుఁగులు = అధి మైరకారితోమెఱుఁగుల చేతను, పగలు = నలుపు, రాతిరి = రయిరా, రాతిరి = విశ్రమ, పగలు = పనుఁ గారు, చేసె = కావించెను. సకలమును = సర్వవస్తువలయును, నిద్రపుచ్చు = ప్రశమన కాలమందుఁ దనముద్రులును మనిచిపోసి నిద్రంబుజేయునట్టి, శవుని = శ్రీమహా విష్ణువును, ని...కు = నిద్రపుచ్చు = మత్తిబొందుచున్న, ఘననక = మృగనకును, అధికునకును, (భగవంతుండు వందాకాలమందు మోగనిద్రానందంబు ప్రసన్నముగాన నిద్ర పుచ్చు నని ప్రయోగించెను.) ఇట్టి = పగలు రాత్రి, రాత్రి పగలుగాఁ జేయుట, తలఁపక = విచారించుట, దశద్భుతమే = అశ్చర్యము ! కాదనుట. అర్థావస్థలకారము. యథాసంఖ్యాలకారముగఁ జేసెను.

తా. పెరుచీటిచేతను బొక్కపుమెఱుఁపులచేతను ముగ్గుడు రాత్రిని పగలు గను బగటిని రేయిగ నొనర్చు నుండు సంధకారము గ్రమ్ముకొనునట్లుగాఁ జుట్టికొని వర్షించుచు మెఱుఁపుల మెఱుఁపుచుండెను. నమస్త విశ్వములను మోగనిద్రానందంబు విష్ణు మూర్తి తనయుడరమున నుంచుకొని నుప్పు నొలచించుచు గాన నట్టి శ్రీవిష్ణుమూర్తి నే నిద్రంబుజేయు మెఱుఁగు రాత్రి పగలు పగలు రాత్రిచేయఁగలుగుటలా! నేమాశ్చర్యమును లేదుగదా !

తే. ధూళి యడంగిన మఱి మింట దోచె శంప
జలధరద్రోణి మన్ను పర్యవ్యుఁడెత్తి
ఖనది దోచిచ్చివిభూషేచ్ఛుఁ గడుగ మెఱయు
మృదుమహీగతవసురజోరేఖ యనంగ.

110

టీ. ధూళి = దుమ్ము, యడంగిన = అడగఁగా, మఱి = పిమ్మటను, మింట = అంతరిక్షమందు, శంప = మెఱుఘు, దోచె = కరుపించెను, పర్యవ్యుడు = ఇంద్రుడు, జ...ణి = జలధర = పంసుమనియెడు, ద్రోణి = దోనెయందు, (అనగా జలగడుగువాఁడు మసికట్ట డిగెడు వలక యగుట.) మన్ను = భూమియందలి ధూళి రూపమైన మృత్తికను, ఎత్తి = ఉంచినది, ఖనది = ఆకాశగంగయందు, తచ్చి) విభూషేచ్ఛుఁ-తచ్చి) = ఆగవలక్ష్య, విభూషేచ్ఛుఁ = భూమిముఱియున్న యిచ్చ చేతను, గడుగ = త్రావనముచేయగా, మెఱయు = జ్వలించుచున్న, మృదుమహీగత = మృదువైన భూమియందన్న, వసు = బాగారముయొక్క, రజి = కళియొక్క, రేఖ యనగా = చాలనగా, తోచెనని ప్రావీణి కన్వయము.

తా. వర్షముచేత భూమిమీది పుష్పదళగఁగా విమలముగా నవచ్చివిమృశ్యత పర్యవ్యుడు ఇంద్రుడు మునుపనున భూవరాగము చేత్తినది గంగలక్ష్యకీ భూమిని ములు చేయువలయున్న చక్కని నాటికగ గుంటుల గడుగఁగా బ్రకాశించుచుండెను.

తే. స్థూలపరిపక్వ కాననోమంబరాగ్ర
రంధ్రముల వాననీరు సొరంగ వెడలె
మశకపద్మములు దావధూమంబు లడంగ
రచ్చ సేయంగ వెడలె విశ్రాంతి కనంగ.

111

టీ. స్థూ...ల = స్థూల = గొప్పదై, పరిపక్వ = పండియున్న, కానన = అడవి యందలి, ఉదయ = మేడి పుష్పయొక్క, ఆగ్ర = తుదలయందున్న, రంధ్రముల = టెజములయంద, వాననీరు సొరంగ = వర్షింపఁగఁగ ప్రవేశింపఁగా, మశకపద్మములు = దోమలచాళు, దావధూమంబులడంగ = కాలుచిచ్చులపొగలఁగఁగా, విశ్రాంతి = శ్రమనుబోగొట్టుకొనుటకొనుట, రచ్చసేయంగ = కొలువుసేయుటను, వెడలెన నంగ = బయలుదేరి నన్నట్లు, వెడలె = బయలుదేరిన.

తా. వానలు మెండుగా గురియుటచేత నడవియందలి పరిపక్వములైన మేడి పండ్లనుండి దోమలగుఱులు వెడలెను. అవి కాలుచిచ్చులు చల్లలుటచేసి విశ్రాంతి కొనుటకు కొలువుచేయ నాలోచించి బయలుదేరినో యన్నట్లుండెను.

సగ్ధర. గ్రావాళిం గేతకోరకకుటజరజోరాజిధూర్వాంకురశ్రీ
 తో వీక్షింపం దినానుశ్రుతి మలుపడుచుండోచు చిట్టా తిరోభా
 వాదిర్భావంబులం బోయక పొరయ నభస్పృశ్యము ల్పిప్పి పై నెం
 తే వివైపింఛికల్ బర్హిణులుదిరుగఁ బెల్లింద్రజాలంబుఁ జూపెన్.

టీ. గ్రావాళి - గ్రావ = వర్ణతమలయొక్క, ఆళి = సమూహండు, ని
 'అద్రిగోత్రగిగ్రావాచలతైలిలోచ్చయః' యని యమరము. కే...జి-కేతకోరక =
 మొగిలిమొగ్గలయొక్కయు, కుటజ = కొండమల్లెమొగ్గలయొక్క, ని. 'కలికా కోరకః
 పుమా' ననియు, 'కుటజోగిగివల్లికా' యనియు నమరము. రజోరాజి = పరాగపక్షి,
 దూ...తో - దూర్వాంకుర = గొర్రెమొలకలయొక్క, శ్రీతో = సంపదతో, వీక్షిం
 ప = చూడఁగా, ది...టి - దిన = వగటియొక్క, అనుశ్రుతి = ప్రతిక్షణింపందును
 'స్త్రీయాం మాత్రా శ్రుతిః పుంసి' యని యమరము. మలుపడుచున్ = కరువడక యుండు
 చును, తోచుచున్ = కనఁబడుచును, బర్హిణి = పుష్కరావనయన, తిరోభావాదిర్భా
 వంబులన్ - తిరోభావ = కనఁబడకయుండుటను, ఆదిర్భావంబులన్ = కనఁబడుటను,
 పొయక = ఎడతెడక, పొరయన్ = పొందుఁగా, నభస్పృశ్యము = అభ్రములు,
 పిప్పి = పక్షి, పై = పైన, బర్హిణులు = పుష్కర, పింఛికల్ =
 పురులు, ఎత్తెప్పై = మిక్కిలి ఎత్తమున, తెరుగన్ = తెరుచు ఁగా, పెల్లు =
 అధికమైన, ఇంద్రజాలంబున్ = ఇంద్రుని నురుశాబరవిద్యను, చూపెన్ = కను
 పఱచెను.

తా. పర్రాకాలమునఁ బుష్పించుచున్న కుటజరేతకాదుల పరిసరములును గంగ
 కాంతులును గొంతపడి గన్పట్టియుఁ గొంతపడి గన్పడకయు నిట్లు తిరోభావాది
 ర్భావముల నెడతెడక పొయఁగా ప్రాణమానమునైంద్రజాలంబు మేఘములు
 తెరపేసి నెమిళ్ళయొక్క పడబుల్లైన పింఛములు వ్యాపింపజేసి యతిశయమైన
 యింద్రజాలంబును గనుపఱచెను. భస్మమును దుర్బ్వలము నెమిలింఛము నింద్రజాల
 సాధనములు. తిరోభావాదిర్భావము నింద్రజాలగుణములు. ఇవి యన్నియు నప్పుడు
 కలిగియున్న చనుట.

తే. గిరులతటజంబుతరువులఁ శ్రీ వొరంగుపండ్లఁ

బుట్టె జంబూనదలు గానఁ శ్రీ బొదుపుమొయిలు

మేన నవి *సోకునెడలుగా శ్రీ మితిఁ దటిచు

లంబునను శుద్ధజంబూనదంబు లయ్యె.

టీ. గిరుల = కొండలయొక్క, తట = చరులయందుఁబుట్టిన, జంబుతరువులక్ = నేరేడుచెట్లయండి, తో...న్-తోరగు = రాలుచున్న, పండ్లక్ = ఫలములవలన, జంబూనదులు = నేరేడుపండ్లరసపుట్టిళ్లు, పుట్రైక్ = ఉపయించెను, కాన్ = అడవియందు, పా...నక్ - పాదువు = అముకొన్న, మె...లు = మేముయొక్క, మేనక్ = శరీరమందు, అది = ఆ జంబూనదులు, తో...గా - తో...కు = తోచునట్టి, ఎడలుగా = తావులేకదా, మిలిక్ = మెరుగైన, త...చు...టిక్ = మెళుపెయిడు, ఫలంబునను = ప్యాజముచేత, శు...లు - శుభ = చొక్కములైన, జాంబూనదులు = సువర్ణములు, ఆయ్యోక్ = ఆయన.

తా. మేఘములయందుండు మెఱుపును జూడఁగా గొండలయందలి చరులయందు జనించుచున్న నేరేడుచెట్లయండి రాలుచున్నపండ్లయందుఁ బుట్టిన జంబూనదు లడవియందెల్లశల చుడఁగా పాదుమున్న మేములయొక్క మేములందు నవి సోకినందున జంబూనది ప్రవహించినచో స్వర్ణముగల్గి మర్యాదవప్పుక లటిత్తు లనువ్యాజమును పొంది మెరుగైన శుభజాంబూనమయము లాయెను. అప్పువాలంకారము.

తే సుభిబడిఁ జన్మనఁ బాఠాశోకముల

కునలయాచూలికి గదంబు కుటజనీక

కకుభయూధికలం సామగ్రీ కమల మయన

కేసు గన్గి నేనగిసుగెరి యెమ్మ డయ్యె.

114

టీ. సుభిబడిక్ = పసునరిచుకొని, చన్మ = పోయినటునట్టి, ని. 'సురభిస్తు గది స్త్రీనూం. పసునరచైత్రయః పుసి త్రిష సామ్యసుగంధినో' అని రత్నమాల. సప్తలా = విరజాజియొక్కయు, 'సప్తలా నసమాకా' యని యమరము. అశోక = కంకేళియొక్క గు, కమల = పద్మముయొక్కయు, కునలయ = కలువయొక్కయు, ఆచ్రు = హామయొక్కయు, ఆశికిక్ = సహూహమునను, క...లు - కదంబు = కడిమి పుష్పమును, కుటజ = కొడిసెంపుమును, సేప = కడుపుపువ్వును, (అమరమున గదంబు సేపములు పర్యాయములుగా జెప్పఁబడియున్నను శునుల' బిల్వమిశ్ర'మ్రుకదంబసీపా' అన భిన్నజాతిగాఁ బ్రయోగించియున్నామి గనుక నీ గ్రంథకర్తయను రెంటిని వెఱుగాఁ జెప్పె నని యెఱుంగఁదగును.) కకుభ = పుట్టిపువ్వును, 'ఇంద్రదుకపభోఽష్టినో' యని యమరము. యూధికలు = అడవి మొల్లయును, 'గణికాయూధికాబృహ' యని యమరము. అను = అనునట్టి, సాయకములు = బాణములు, మయనకుక్ = మన్నథునకు, ఏను కల్గి = పంచబాణములకుఁ బ్రతినిధి పంచబాణములగల్గియు, గేష గిసుగె = మొగలి తోకను సురియకత్తి, ఎమ్మడయ్యోక్ = శ్రేష్ఠమాయె నని యర్థము. అతివయాయుధమాయె నని భావము.

తా. వసుంతునితోడ నరిగిన సప్తలాశోకాది పంచబాణములకు బదులుగా నీ వర్షద్వంద్వండు గదంబకుటజాది పంచసాయకములు గల్గియుం గేతకీకుసుమమెక్కుడయ్యె ననగా నీ ఋతువు ఐసంకర్షపువుకంటె నతిశయముగా స్వరోద్ధీపక మాయెను.

క. నటనఁరకేకిపాత్ర

స్ఫుటయవనిక లన మొగుల్లు శ పొదివెన్ భూభృ

త్తటుల నవి యాకు దిను చిట

పొటవము నెలంగెఁ దాళవములచప్పుడు నై.

115

టీ. న...లు అనెన్ - నటన = నాట్యమునందు, పర = ఆసక్తములైన, కేకి = నెమళ్ళనియెను, పాత్ర = నాట్యస్త్రీలయొక్క, స్ఫుట = వ్యక్తమైన, యవనికలనెన్ = నీలితెరలలో యనగా, 'ప్రతిసీరాయపనికాస్యాత్తిలస్మరచీచసా' యని యమరము. భూభృత్తటులెన్ = కొండలచరులయందు, పొదివెన్ = 'ప్యాపించెను, అవి = ఆ మేఘములు, అనిదను = పర్జములను దినుచున్న, చిటపొటవము = చిటపొటయపుద్వని, తాళములచప్పుడునై = తాళధ్వనియై, (నాట్యోప మో.తాళంబు లయం.) చెలఁగెన్ = బిప్పెను. రూపకానుప్రాశితమైన యుల్లేఖితాలంకారము.

తా. అప్పుడు నెమళ్ళనించునాట్యస్త్రీలు నాట్యమునేయంగా మబ్బులు కొండలలోని యాకులు నెయించుండఁ గల్గిన చిటపొటవముల తాళములుగా నామేఘములు నీలపుండ్రగడ్డలుగా నొప్పుచుండెను.

చ. జలధర ముప్పుతోడ లలు సొరసగురచం బని యప్పయోధి నిం

పొలముంగఁ గ్రోలి పై దధిపయోధి ముం గ్రోలంగ బ్రాచి దౌట. బె

స్ఫుటసు: గరుల్లెఁ గ్రాయ నవి శ వోవడగండ్లన రాలె: గాని సాఁ

డిల: బడువానిఁ దిన్నయపు శ డే చలిఁ బండ్లు వడంగ నేటికిన్. 116

టీ. జలధరము = నీరును, ఉప్పుతోడ = లవణముతోఁగూడిన, పులుసు = ఆమ్లము, రంబు = రుచిని, బసంగుని = ఇచ్చునని, ఆప్పయోధి = ఆ లవణసముద్రమును, ఇంపాలయగెన్ = స్త్రీతెల్లగటలు, గ్రోలి = పానముజేసి, పై = ఆ పిష్టటను, దధిపయోధియెన్ = పెరుగుసముద్రమును, గ్రోలంగెన్ = త్రావగా, ప్రాచి, దౌట = అది ప్రాచీనమైనదిగాన, (పులిసినపెరుగుట.) పె...ల్లెన్ - పెన్నులును=మిగులు బుల్లనైన, కరుల్లెన్ = పెరుగుగడ్డలను, క్రాయెన్ = వెళ్లెగ్రక్కగా, అవివో = అట్లువెళ్లెగ్రక్కఱుడిన పెరుగుగడ్డలే, వడగండ్లనెన్ = కరక లనునట్లుగా, రాలెన్ = పతకమునొంచెను, కానినాడు = ఈవడగండ్లు దధికణములు కాకపోయేనేని, ఇలెన్ = భూమియందు, పడువాని = పతనమగుచున్న యావడగండ్లను, తిన్న

మృత్యుదేహినఃగానే, చండ్లు=దంతములు, చలివదంగనేటికే = జిల్లుమని చల్లవదవల
ననిమిత్తమేమి ?

తా. అప్పుడు రాలుచున్న వడగండ్లను నోటిలోఁజేయఁగా బాడ్లు జివ్వనిలేవు
లవై పులుకు దగిలిన దంతములమాడ్కి వస్త్రంతరముల నమలుటకు శక్తి చాలకుండు
టజేసి మేఘము పులుసుతో నువ్వు గలిపినట్లయిన మిక్కిలి రుచిగా చుడు నని తలంచి
ముందు లవణసముద్రమున నీరు ద్రావి యాపివ్వుట దధిసముద్రమును బానముచేయఁగా
గది ప్రాచిదౌటవలన మిక్కిలి పులుసుగా నుండెను గాన దాని వెళ్ళఁ గ్రక్కఁగానే
యూగడ్డలే వడగండ్లనువ్యాజమున రాలుచున్నవి. ఉత్పేక్షాలంకారము.

తే. అపు డసల్లకు డిగక మేఘాళి పొదువు

నచలములపై నె దొడ్డికట్టగుమ్మగాళి

బాడఁ జూపట్టె మీఁదిపర్జన్యధన్వి

నృపున కగు తెరవేటయాఁయిత వనంగ.

117

టీ. అపుడు = ఆ వర్షాకాలమునందు, అసల్లకుడిగక = బురదలలోదిగక, మేఘాళి =
మబ్బులచాట్ల, పొదువు = చుట్టుకొన్న, అచలములపై నె = కొండలమీదనె, దొడ్డి
కట్టగు = దొడ్డిలోఁ గోలబడినవానివలె నిలచియున్న, మృగాళిబాడ = లేళ్లగుంపువలె,
మీ...న్వి - మీఁది = పయినున్న, పర్జన్య = ఇంద్రుండనియెడు, ధన్వి = ధనుర్ధరుడైన,
నృపునకు = రాజునకు, అగు = అయినటువంటి, తెరవేటయాఁయితము = సిద్ధమయిన
తెరవేట, అనంగ = అనునట్లు, చూపట్టె = కానవచ్చెను. (తెరవేట యనగా
గొప్పయధికారులు వేటకు వెడలునవసరంబున నరుగతులయిన వేటవాంఠ్రచేత మృగము
లొక్కచోటఁ గూడియుండునట్లుగఁ జూట్టుచు తెరవేసి నమకూర్చుట.)

తా. ఆవానకాలమునందు జడిసి బురదలకు డిగక మబ్బులగుంపు చుట్టును న్యాపింపఁ
బడియున్న కొండలపైని దొడ్డికట్టగా నిలువఁబడియున్న మృగములవలె బజ్జప్పు
డచువిలుకాఁ డగు దొడ్డరాజునకై సిద్ధపఱపఁబడిన తెరవేటయో యన్న ట్లుండెను.

చ. తడి తల డిగ్గి ముంప జడతలం దుది తెప్పలఁ గన్ను విప్పి పు

ల్పొడచుచు నీరు ముంగరలపోలిక ముక్కునఁ గూడ నోటఁ గొం

తొడియుచు గూటికిట్ట సగ ౧ మొత్తుచు తెక్కిచిమ్మ మున్నుగా

వడఁకుటె కాక 1చే ప్పొడిగె ౧ పక్షులు వక్షము జానువుల్ చొరన్.

టీ. తడి = నీరు, తలడిగ్గి = తమతలనుండి దిగి, ముంప = ముంచుకొనఁగా,
(అనఁగా వర్షము దొల్లఁ బక్షులతలలుదడిసి పిమ్మట వానిశరీరములను దడుపఁగా

ననుట.) జడత = జాడ్యము చేతను, తుదితెప్పల = పట్టాగ్రములచేత, కన్నువిప్పి = నేత్రములు తెరిచి, పుల్పొడుచుచు = కన్నులుపులకరించుచు (అనగా తెరివగుడని కన్నుల నలిప్రయత్నమునఁ జెరిచి లొనినీళ్లు వెలువరించుచు.) నీరు = వర్షోదకము, ముంగరల పోలిక = ముక్కణలకై వడి, ముక్కులగుడ = నాసికలయందు వ్రేలగా, నోట = వదనముచేతను, తొత్తోడియుచు = కొం స్వీకరించుచు, గూటికణ్ణలు, గూటిపుడకయందు, సగము = అర్థము, ఒత్తుచు = తుడుచుచు, పక్షులు = పిట్ట = జానువు = తమ మోకాళ్ళు, వక్షము = ఎవ, చొర = చొచ్చియుండగా, వడకుటె కాక = కంపమొడుటయేకాక, తెక్కవిదున్న మున్నుగా = పక్షవిఘాతము మొదలయిన, చేప్త = వ్యాపారము, ఉడిగె = మానెను.

తా. ఆనయంబునఁ బిట్టలు గూండ్లయందు ముద్దలుగాఁ దడువబడి కాళ్లు ముడుచుకొని చలికి వడకుట పక్క నొండుచేప్త లుడిగి యుండెను.

క. చెందు నెఱుంగు కుంకుమ

క్రందునఁ గెంపెక్కుదివికి. ౧ గాళ్ళీరత రా

నిందుశిలాత్వము రవి గని

యెం దోయముఁ గురియ నేల ౧ యిటు గాకున్నన్.

119

టీ. చెందు = ప్రాప్తమైన, నెఱుంగు = పూర్వసంధ్యారాగమనియెడు, కుంకుమ = కుంకుమపువ్వుయొక్క, క్రందున = అతిశయముచే, కెం...కి = కెంపెక్కు = ఎఱుపెక్కిన, దివికి = ఆకాశమునను, కాళ్ళీరత = కాళ్ళీరదేశత్వము, రా = రాగా, రవి = సూర్యుడు, ఇందుశిలాత్వము = చంద్రకాంతమణియౌటను, కనియె = పొందెను. ఇటుగాకున్న = సూర్యుడు చంద్రశిల గాకుండెనేని, తోయము = జలమును, కురియనేల = వర్షింప నిమిత్తమేమి ?

తా. సంధ్యాకాలమునందు వర్షించుచుండగా నెఱుపుఁజేరినసంధ్య యను కుంకుమపువ్వుచేత నెఱునైన యాకాశమునకుఁ గాళ్ళీరదేశత్వము రాగా సూర్యుడు తద్దేశోద్భవ మని ప్రసిద్ధికెక్కిన యిందుశిలాత్వమును బొందెను. అటుగాకపోయె నేని యీసూర్యు డుదకంబుల వర్షించుటకు హేతు వేమని ప్రజలు తలంచునట్లుండెను. చ. అలజలరాశి నీట బగ ౧ లక్కరావలి చూలు దాల్చుగా

నలమిన యిర్వారాత్రి ధవళాంశుకరావలి దానుఁ దాల్చు ద

జ్వలముల కాస మూఁగిఁగొనుఁచాడ్పున నాడి వహించె జూలు *మ

బ్బుల నిల ముంచు నీలఘనపుంజమువల్ల బలాకనూర్తికల్.

120

నంబుల నిల ముంచు. (జలముచే భూమిని మునుగఁజేయు.)

టీ. అల = ప్రసిద్ధమైన, జలరాశి = సముద్రముయొక్క, నీటన్ = ఉదకముచే, గలు = పవటియందు, అర్కకరావళి = సూర్యకిరణసమూహము, 'బలహస్తాంశవశి' 'రా' యని యమరము. చూలుదాల్చుగాన్ = గర్భముధియుపకగా, అలమినయార్ద్యన్ = జనించిన యసూయచేత, రాత్రిన్ = రేయియందు, ధవళాంశుకరావళి = చంద్రకిరణ సమూహము, తామున్ = తామును, తాల్పున్ = గర్భములుధరించుకొనుటకు, తజ్జల ములకున్ = ఆసముద్రోదకములం ద్రావుటకై, ఆసన్ = ఆశనో, మూగినిసూచాడ్పున్ = చుట్టుకొనినవిధమున, ఆడి = సంచరించి, బూకాచూలిగత్ = తెల్లకొంగలచాళ్ళు, బూకాచినకంఠికా' యని యమరము. మబ్బులన్ = చీకట్లవేతను, ఇల్లన్ = భూమిని, ము...ల్లన్ - ముంచు = కప్పచున్న, నీలగును = కొలచేసుముయొక్క, పుంజము పల్ల = సమూహమువలనను, చూలు = గర్భమును, వహించెన్ = ధరించెను.

తా. తెల్లకొంగలు రాత్రులయందు నంధకార మగునట్లు భూమియందుఁ గన్పియున్న నల్లమబ్బులను మార్చిలుగాఁ జూటికొని యానీళ్ళు త్రాగి గర్భము ధరింపఁగా సూర్యకిరణములు పగటియందు సముద్రోదకముచేసి గర్భముధియుపకఁజూచి యార్ద్యగలవియై చంద్రకిరణములు దామును గర్భముల ధరించుటకొఱకు నాసముద్రోదకములం దీల్చుటకై తిరుగుచున్నట్లుండెను.

క. ఉలుము విని యలకకై దివి

వెఱుఁ బఱచును రాళపటలి १ విడిచినఁ బడు న

క్కఱచిన బిసలపవిసరము

తెఱుగున పడగండ్లు ధవళదీధితి రాశెన్

121

టీ. ఉలుమున్ = గర్జితమును, విని = ఆలకించి, 'లకకై' = అలకాపురమునకెదురై, దివిన్ = అంతరిక్షమునందు, 'వెఱు' = భయముచేత, ప...లి - పఱచు = పఱువిడుచున్నట్టి, మరాళపటలి = అంచలగుంపు, విడిచినన్ = వదలఁగా, పడు = పతనమునొందుచున్నట్టి, అ...నన్ - ఆక్కఱచిన = ఆయంచలగొఱకిన, బిసలపవిసరము = తామర తూడుతుకులసమూహముయొక్క, తెఱుగునన్ = చందమునను, పడగండ్లు = పక్షి పలములు, ధవళదీధితిన్ = తెల్లనికాంతిలోడను, రాశెన్ = పడెను.

తా. ఆకాశమునం దలకానగరోన్నభిమై యంచలగుంపు పోవుచుండఁగా నులుములధ్వని విని భయపడి నోటనున్న తామరతూడులముక్కలు విడిచి వేయఁగా నవి పుడమిఁ బడుచున్నవిధమున పడగండ్లు తెల్లనిపై పడెను.

క. తటిదు త్సారితఘభృ

త్పటలి నిరన్నంబు లయ్యున్ १ దక్కవు బద్ధుల్

నటన మటహస్త హేతు

త్కటలాభం దిడునె మది శుభ స్మీర్వట్టున్.

122

టీ. బర్హత్ = చెమట్లు, త...ల్ = తటిత్ = మెఱపులచేత, ఉత్సాహ = పోలించిన, ఫణభృత్ = పాములయొక్క, పటలిక్ = సమాహమచేత, నిరన్నంబుల య్యుక్ = నిరాహారములైనప్పటికిని, నటనము = నాట్యమాడుటను, తక్కువు = మానవు, అ...బు-అతిహస్త = అత్యంతసంతోషమునకు, హేతు = కారణముయొక్క, ఉత్కట = అధికమైన, లాభంబు = ప్రాప్తి, మదిక్ = మరలబునందు, త్సుభక్ = ఆకలిని, స్మీర్వట్టుక్ = దప్పిని, ఇడునె = కలుగజేయునా! (చేయ దనుట).

తా. మెఱపులు మెఱసి పాములగుంపులను బుట్టలొనికొని వ్రేలివేసిన కారణమున నాహారము లేనప్పటికిని నెమిట్లు తమవృత్త్యమునుమాత్రము మానకుండెను. వరమసంతోష నమయమున నాకలిదప్పలు మనస్సునకు దోచవుగదా! అథాంతరన్యాసాలంకారము.

సీ. రవిఁ జూచి కుడుచువారలకును గృకలాస

ములకును దృష్టి మిగన్నులనె నిలిచె

సంధ్యాన్మృదావిద్యోజశ్రేణి కిలు సేగు

మొదవులకును భ్రాంతి మది జనించె

¹హలజీవిసందోహములకు బలాకికా

విసరంబులకు మంచి సవెదలు ²దొరకె

నెలమి బొల్పుగుయూధికలకు సంతలకూట

ములకును వటి విచ్చు మొగ్గ లొదవె

తే. నతిశిశుంభుంబునకు సీనినట్టియెనుప

కడుపులేగలగమికి వాశకట్టు లెసగె

మంటిమిద్దెలవారికి సమరుపనులకు

నెలఁగ వాసినవారికి సదిదుర చెడియె.

123

టీ. రవిక్ = సూర్యుని, చూచి = వీక్షించి, కుడుచువారలకును = భోజనము చేయువారికిని, కృకలాసములకును = తొండలకును, 'సరటః కృకలాసస్సాన్య' త్తని యమరము. దృష్టి = చూపు, మిగన్నులనె = అంతరిక్షమందే, నిలిచెక్ = ఉండెను. (అది త్యుని జూడక భుజింప మను నియమము గలచారలకు దద్దర్పనాపేక్షచేతను, దొండలకు వానిపొలనునందున సీరుచొచ్చిన వాని దేహము లూడుచున్నవిగానె గొమ్మలం దూర్ధ్వ

ముగ నిలిచియుండుటచేతను గనుచూపు లంతరిక్షమందె యుండు ననుట.) సంతానము - సంతానము = సంతానమునందు, అర్హదాయ = అర్హదాయము చేయునట్టి, ద్విజశ్రేణికి = పుడమిపేల్పులసంఘమునకును, ఇలుసేరు, మొదవులకు = ఇండ్లకువచ్చుచున్న పసులకును, భ్రాంతి = సంతానమును భ్రమము, మది = బుద్ధియుండు, జనించె = పుట్టెను. హలదీవిసందోహమునకు = వ్యవసాయముఁ జేయు జనసమూహమునకును, బలాకికావిసరంబులకు = తెల్లకొంగలగుంపులకును, మ...లు-మంచి = అనుకూలమైన, పెదలు = చల్లబడ్డచేలు చక్కగా మొలచుటయు, గర్భధారణమును, దొరకె = ప్రాప్తించెను. 'గర్భం బలాకా దధలేజ్జయో గాన్నాకేసిబద్ధావలయం నమంతా' త్తని కర్ణోదయమందుఁ బ్రయోగము. ఎలమి = ఉత్సాహముతో, పా...కు = పాల్గు = ఒప్పుచున్న, యూధికలకు = మొల్లల భేదములకు, సంతలకూటములకు = సంతలకువచ్చి కూడియున్న జనములకును, (సంతలమునగా గ్రామాంతరములనుండి వర్తకులు నానావిధానములైన సరసులకెచ్చి బస్తీగా చూడుచుండునను వలయుననిచి యావస్తువులను విక్రయించెడు బజారు.) మఱి = మిక్కిలియును, విచ్చు మొగ్గలు = పరువిడుటయు, మొగ్గలువిచ్చుటయును, ఒక కే = కలిగెను. (అనగా వర్షాకాలమునందుఁబుష్పించునట్టియూధికలు వికసించినవియు, వర్షమురాగా సంతకువచ్చినప్రజ లూళ్ళను విచ్చిపోయి రనియు భావము.) అతిథి సంఘాబునకు = అతిథిసమూహమునకును, హ...కి = హనినట్టి, ఎనువ = కేదలయొక్క, కదుపు = సంఘముయొక్క, లేగలగమికి = దూడలసమూహమునకు, వాళ్ళు = వాగ్బంధనములు, ఎనుకె = అతిశయించెను, (మేరదప్పినవర్షము గురియుచుండగా సంచరించుట సుపాయమొందని యతిథులకు నన్నములేనందున - కేదెకదుపుల లేగలను జలిచేత దవడలుముసొని పాలుగుడువఁగూడనందున వాగ్బంధనము లొదవ ననుట.) మంటిమిదైలవారికి = మంటితో మేడలేర్పఱచుకొన్నవారికిని, మరు పనులకు = మన్మథవ్యాపారములకు, సెలకె = స్త్రీలు, (ఇది జాత్యేకపదము.) పాసిన వారికి = ఎడ బాసినవారికిని, నిదురచెడియె = నిద్ర లేకపోయెను (అనగా మంటిమిదైలు గలవారికి బైనున్నమన్ను వర్షముచేతఁ గఱుగి యింటిలో పడుటచేతను, మన్మథ వ్యాపారములకు స్త్రీలులేనివారికి విరహవేదన గల్గుటచేతను నిదురలేకయుండు ప్రస్థము మఱుపనులకు సెలకెబాసినవారికనుదాని కితరవ్యాపారార్థము స్త్రీల నెడ బాసినవారికిని కొన్నివ్యాఖ్యానములగు నున్నది. మరుపనులకు నిద్రలేకపోయెననియైనఁ జెప్పవచ్చును. ఆపక్షమున నది యధికముగా జరగెననిభావము.) 'వర్ష్యానామితరేషాంవా ధర్మైక్యం తుల్యయోగితా' యను లక్షణముచేత నొప్పియున్న తుల్యయోగితాలంకారము. యెడవగిటున భ్రాంతిమదలంకారము.

ఉ. కాలునిదున్న నందినయి శ గంటలుదున్నక మంటినా మహా
కాలునినందిదున్ననయి శ కర్దమమగ్నత లేక మంటి నా
హాలికు లెన్నడం దెగనిశయకారులచేలును జౌడుమల్లుగుం
గా లలి నేరుసాగి రిల శ గల్లుపసింగొని పేద మున్నుగన్. 124

టీ. కా...న్న-కాలుని = యమునియొక్క, గున్న = వాహనమైపమహిషము -
'కాలో' దండధర్మ శ్రద్ధజేపి'యని యమరము. నందినయి=పుష్పభద్రై, గంటలు = అపురు
దుబ్బలను, దున్నక = కృషిచేయక, మంటినాన్ = బ్రదికితిననగా, మహాకాలునినంది =
రుద్రునకు వాహనమైనవృషభము, 'మహాకాలో' మహానట' యని యమరము. దున్న
నయి = దున్నపోతై, కర్దమమగ్నతలేక = బురదలయందు గాఢమిగిలబడలేక - 'పంఖో
స్త్రీకాబకర్దమా' యని యమరము. మంటినాన్ = బ్రదికిన నమనట్లుగ, హాలికులు =
కృషిచేయు, ఎ...ప-పప్పుడుంబెగసి=విడిననుండుమన్నని, బౌరులచేలును = గంటలు
గల చేలికలును, జౌడుమల్లుగుగాన్ = డింపరములగు కేదారములుగా, లలిన్ = ఆ
సక్తిచేతను, పేదమున్నుగాన్ = దరిద్రుడు మొదలుగా, ఇ...సింగొని = ఇలగల్గు
భూమియందున్న, పసింగొని = పశుమాంసమును తినును గూర్చి, ఏరుసాగిరి = మడక
కట్టి దున్నిరి.

తా. దున్నపోతులకు 'వెలిదుక్కి' కష్టముగనుక యమునికి వాహనమగుటనల్ల
దున్నక సుఖించితి నని యామహిషమును, ఎద్దులకు రొంపిదుక్కి కష్టముగనుక నీశ్వ
రునకు వాహనమైనందన దున్నచలసినదిలేదని యాపుష్పభద్రమును నెంచునట్లుగా బుడమి
యం చెల్లెడల చూడువశువులం బెచ్చి బీదలు మొదలగు హాలికులు బీటిచేలు చవుటి
కయ్యలుగూడ దున్నిరి.

క. వరుజుబడి రొంపి: ద్రోక్కం

జరణంబుల జొట్టి పసిడిశచాయకడుపులం

బొరి నీరుకట్టె లమరెను

బిరుదులు హాలికులు దున్నం శ బెట్టిరొ యనగన్. 125

• టీ. వరుజుబడి=మడిగనిమంచబడిని, రొంపి:ద్రోక్కన్=మడిలోనీరువెళ్ళకుండు
నట్లు బురదను ద్రోక్కగా, చరణంబులన్ = పాదములను, చుట్టి = చుట్టికొని, పసిడి
చాయకడుపులన్ = బంగారుపన్నెగల యుదరములతోగూడిన, నీరుకట్టెలు=నీరుతోట్టు
పాములు, బొరిన్ = బౌద్ధత్యముచేతను, హాలికులు = కర్షకులు, దున్నన్ = దుక్కి
యందు, బిరుదులు=తమకు సరియెవ్వరును గారని గండపెండెరములు, పెట్టిరొయనగన్ =
నరియించిరో యస్తుట్లు, ఆమరన్ = బిప్పెను.

తా. కర్షకులు మడిలో బురదను ద్రోక్కుచుండగా వారిపాదములను జాట్టుకొన్న బుగారువన్నెగల పొట్టలతోగూడిన నీరుకట్టెలు, సేద్యకాండ్రు తమ గొప్పదనమును జాటుటకై దుక్కియందు ధరించిన గండపెండేరములా యన్నట్లుండెను.

క. వాని శిఖ వంటచెఱకుల

చే నట నవి వెండి వంటచెఱకులె యగుటం

బోనంబు ప్రజకు జక్కుల

బోనంబులె యయ్యెఁ బ్రయ్యి పాగయమి పృష్టిక్. 126

టీ. శిఖ = అగ్ని, వంటచెఱకులచేత్ = వంటపట్టియలచేతను, వాని = తడిసి, ఆఱు = చల్లాఱుగా, (ఎడతెగని వానలచేత దడిసియున్న కట్టెలను నివ్వమింద వేయ గానే యాయగ్ని చల్లాఱు ననుట.) అరి = ఆయుధనములు, వెండి = మఱియును (అనగా విచారింపగా ననుట.) వంటచెఱకులెయగుటన్ = వంటకుయోగ్యమయిన చెఱకులని యన్వర్థము లగుటచేతను (అనగా బెల్లమువండుటకు దగిన చెఱకులు రసఘనములైయుండి గానుగయందుంచి త్రిప్పుగా నెట్లు రసమును వెల్లెగ్రక్కునో యాతీరుననే ప్రాయలానఁ బెట్టగానే కట్టియలు నీరు న్నియుటజేసి వంటచెఱకు లన్న పేరు సార్థకమాయె ననుట.) బోనంబు = అన్నము, ప్రజకు = జనమునకు, జక్కుల బోనంబులెయ్యెన్ = కామేశ్వరునిగొల్పు జక్కులవాండ్ర యన్నసూయెను. (అనగా శూద్రులయొక్క పెండిలిమొదలగు సుతస్వములయందు జక్కులవాండ్రు అరివేణిపెట్టిన శూన్యభండములను దలమిందమోచిగొని బోనాలుబోనాలనివల్గుట ప్రసిద్ధముగానఁ దత్తులంబాయె నని భావము.) ప్రయ్యి = పాయ్యిపృష్టిక్ = వర్షము చేతను, పాగయమి = రాజకయిండుటచేత నని క్రింది కన్వయము.

తా. వానకు దడిసినవంటచెఱకులు పొయిలోబెట్టగా వానిచే నగ్ని చల్లాఱెను. వండుట కారంభించుటతోడనే నీటిని గ్రక్కి నిప్పారుటవలన గానుగులోనుంచి త్రిప్పుగా రసముచిప్పిలు చెఱకులబోలి సార్థకనామభాజనములయ్యెను. వానచేత బొయ్యిలోని నిప్పు రాజకపోవుటచే బ్రజలభోజనములు మిథ్యాభోజనము లయ్యెను.

నీ. ఇల్లిల్లు దిరుగ నొక్కిం తబ్బు శిఖ యబ్బె

నే నింటిలోఁ బూరి ర్ యిడి విసరక

రాజదు రాజన ర్ రవులుకొల్పాసలే

గాని కల్గదు గూడు ర్ దానఁ గలిగె

నేని కూ రగుట మం ధ్ర దైవం బెన్నొగ సుఖ
 భుక్తి సేకూర దా ధ్ర భుక్తి యిడినఁ
 బ్రాగ్భక్తలకె తీటు ధ్ర బహుజనాన్నము దీటి
 నారుల కొదవు: బునగప్రయత్న
 తే. మాజ్యపటముఖ్యలయ మెన్న ధ్ర రాలయాంగ
 దారులయ మెన్న రంతికఠకారజనిక
 పచన నాంధోగృహిణి రామిం ధ్ర బడక మరుడు
 వెడవెడనె యార్వ నొగిలి రజ్జుశిని గృహులు.

127

టీ. ఇల్లలు = ప్రతిగృహమునకును, తిరుగ్గ = వెళ్లఁగా, శిఖా = అగ్ని, ఒక్కింత = కొంచెము, అబ్బు = దొరకును, అబ్బెనేని = దొరకనచో, ఇంటిలోఁబూరి = ఇంటిపైకనవును, ఇడి = దానిపై యుచి, విసరకరాజు = వీజనముసేయక యుండికొనదు. రాజీన = అంటికిసినను, రఘుకుంభాస్పదకాని = ప్రజ్వలించుజేయు నపేక్షయొక్కటి దక్క, దాన = ఆమంటచలన, కూడు = అన్నము, కల్గదు = దొరకదు (రవులు కొల్వాసాలఁగానె యను పాఠమునందు గృహములలోని వాసములను విడిచి పెట్టక గాని రగుల దని యర్థము.) కరిగెనేని = అన్నమైనప్పటికిని, కూరగుట = కాకముగుట, మందు = బొడ్డునము (అనఁగా దుర్లభమగుట.) ఐన = కాకమైనను, పెన్నొగ = ప్రబలమైన భూమముచేతను, సుఖభుక్తిచేకూరదు = సుఖరమైనభోజనముదొరకదు. ఆభుక్తియిడిన = ఆభోజనము పెట్టినను, బహుజనాన్నము = ఇంటిలో నున్నవారల కెల్ల పండిన యన్నము, ప్రాగ్భక్తల = లొలుబాతి భోజనము జేయువారలకే, తీటు = సరిపోవు (ఆకాలమునకుపచ్చిన యతిథులఁ బరిహరింపరామింజేసి వారల కిడుటచేతఁ బక్వాన్నము సరిపోవు ననుట.) తీజ = సరిపోఁగా, నారులక = ఆడువారలకు, పునగప్రయత్నము = మరలపంటయొనర్చుట, ఒడవు = కలుగును, అంతికు = శ్రామికి, ఆ...ము - ఆజ్య = సేతిచేత దడుపఁబడిన, పటముఖ్య = పాతలు లోనైన వానియొక్క, లయము ఎన్నరు = నష్టము విచారింపరు, ఆ...ము - ఆలయ = ఇంటియొక్క, అంగదారు = వాసాలయొక్క, లయము = నాశమును, ఎన్నరు = లెక్కింపరు (శ్రామిమంటుటకై సేతిలో బట్టుబడిపివైచియు వాసాలు వెలికివైచియును వాని నష్టమును లెక్కింపకుండెరుట.) ఆ...ని - ఆరజనిక = రారినవలయును, పచన = పాకముసేయుటచేతను, నాంధి = అన్నములేకయుండిన, గృహిణి = ఇల్లాలు, రామి = రాకపోవుటవలన, పడక = శయ్యమందు, మరుడు = పశువిల్తుడు, వెడ

కడన = పెళ్ళిపెళ్ళమని, అర్వక్ = పేగిరింపఁగా, అజ్ఞడీక్ = అమునురునందు, గృహులు = గృహస్థులు, నొగిలిరి = కృశించిరి. (అనఁగా దొట్టవడి రుసుట.)

తా. ఆనమయంబునందు కల్లదిక్కులందు సతీవతులంద యాహారమజ్జనశయ శాదులయందు క్లశము నొందున బైడతెగక జడివానలు గురియుచుండెను.

చ. పిడుగుల కిల్కి లోఁ దొలిచి భీరులు కంచము జల్లునీధితు
ల్లడపల వెల్లిరాఁ బొగలఁ గావిరిబ్రంగెడు పుల్లహంబు లె
ల్లడఁ గనుపట్టె నూళ్ళ నిల యెల్లను ముంచి రసాతలంబుపై
విడియఁగ దండు డిగిన సవిద్యుదురు స్తవయిత్తు లో యనన్. 128

టీ. పిడుగులకు = ఆశనిపాతములకు, కిల్కి = వెలిచి, భీరులు = భయస్వభావ ముగల స్త్రీలు, 'భీరున్బిహూభరాస్తసా' యని నిఘంటువు. కంచము = భోజన పాత్ర మును, లోఁదొలిచి = కడవలనులోపలనేకడిసి, చ...ల్ - చల్లు = త్రిప్పినుదైట జల్లుఁ గాఁబుట్టిన, దీధితుక్ = కాంతులు, కడవలవెల్లిరాక్ = దేహశుభదాటిరాఁగా, పొగ ల్ = ధూమములచేతను, కా...లు-కావిత్త్రంగెడు = ధూమ్రవర్ణము గప్పినట్టి, (వర్షా కాలమందు పడిన గృహములకుఁ బొగచుట్టికొనియుండుట ప్రసిద్ధము.) పుల్లహం బులు = పూరి యిడ్లు, ఎల్లెడక్ = విజనఁజూచినను, ఊళ్ళక్ = గ్రామములయందు, ఇలయెల్లను = భూమియంతయును, ముంచి = వాననీళ్ళచేత నిండిపఁజేసి, రసాతలంబు పైక్ = పాతాళముమీద, విడియఁగక్ = ఆత్రిమండలయనునది, ద...లో అనక్ - ఉరు = గొప్పలయిన, దండుడిగిన = భూమియందునేవానము మైవిడిసిన, సవిద్యుల్ = మెఱుములతోఁగూడిన, స్తవయిత్తులోయనన్ = మేఘములోయనునట్లు, కనుపట్టెక్ = చూపట్టెను

తా. పిడుగులు పడుచుంటుచే భయపడి స్త్రీలు గుమ్మములోపలనుండియే కంచములు తొలిచి చల్లఁగాఁబుట్టినకాంతులు గుమ్మములందాటి బయట బ్రకాశించుచుండ, గ్రామము లందెల్లడల ధూమ్రముతోనిడిన గడ్డియిడ్లు ననగుచుండెను. అయిడ్లు భూమి నంతను జలమయమైనర్పి పాతాళముపై దండెత్త విడిసిన మెఱుములతోఁ గూడిన మేఘ ములో యనున ట్లుండెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

చ. గొడుగుల గాలిఁ గూల్చి మఱి కోలలతోడన పాట నాన్పెఁ జే
డ్పడ జడి మేఘుఁ డట్లక(గు)ట పాంథులపైఁ దన కెంతవైరమో
తడిసినమేన నింకి యది కదారవియోగజవహ్నిఁ గొంత కొం
తుడిపె విధాతరతు పెష క మొక్కొకమా టమృతంబు నేయుటన్.

టీ. మేఘుడు = జలధరుడు, గొడుగులక్ = ఛత్రములను, గాలిక్ = వాయువు చేతను, కూల్చి = ఎగురగొట్టి, మఱి = పిమ్మట, కోలలతోడన = గొడుగుకణ్ణులమాత్రము చేతఁబట్టి, పాఱ్ = పఱువిడుచుండఁగా, బడిక్ = వర్షముచేతను, పేదపడక్ = బాధ పడునట్లుగ, నాస్పెక్ = తడిపెను. అట్లు = అలాగుతడుపునట్లు, అకట = అయ్యో, తన కుక్ = మేఘునికి, పాంథులవైక్ = పథికులమీఁద, ఎంశవైరమో = ఏపాటివిరోధమో (నాస్పె నని క్రిందికిన్వయము.) విభాళరత్న = విరించియొక్క రత్నము, విషము = గరళమును, ఒక్కొక్కమాటు = ఒక్కొక్కపర్యాయము, అమృతము సేయుటక్ = సుధగాఁ జేయుటవలన, అడి = అపవర్ణము, తడిసిన మేనక్ = నానినశరీరమందు, ఇనికి = ఇగిరి, దార వియోగజవహ్నిక్ = భార్యలవిరహముఁబల్కఁబుట్టినయగ్నిని, కొంతకొంతడిపెక్ = కొంత వడి బోగొట్టెను. ఈపద్యమునందు రాష్ట్రంబున వ్యాపారాలారాము సుత్త రాష్ట్రంబున విచిత్రాలంకారము. థి. 'స్వాద్వ్యాపారో తథాకారి తథాకారిక్రియేత చేత్, విచిత్రం యత్ప్రియత్న శ్చే ద్విపరీతఫలేష్యదాః' అని వానికి లక్షణము.

తా. మేఘునకు పాంథులవై సొత్తవైరమోకాని వాయువుచే వారి గొడుగుల నెగురగొట్టి మిగిలిన గొడుగుకణ్ణులతోనే వారిని బుగిడఁజేసి వర్షముచే తడిపి బాధించెను. కాని, యొక్కొక్కప్పుడు బ్రహ్మదేవుని కృపవలన విషమమృతమగునట్లు వర్షము తడిసిన పాంథులశరీరములఁ బొచ్చి యందలి భార్యవియోగాన్నిని గొంతపఱుకైనను బోగొట్టుచుండెను.

తే. దవులఁ జల్లని తూట నంతకుమునుపటి
జల్లనీ రూని వచ్చునాజల్లు మొదలి
గాలి యెలగోలుచే గొప్పగదలి జల్లు
దలపడకమున్ను వంగుల్లఁ १ దడిపె దరులు. 130

టీ. తరులు = పృథుములు, దవులక్ = దూరమునందు, జల్లని = వనయనగొని, దూఱ్ = వానిక్రిందికిఁబోఁగా, అంతకుమునుపటిజల్లు = దూరముననుండి వచ్చువానకంటె మున్నగురియన్నవనయొక్క, సీరాని = ఉదకముగలవై, వచ్చునాజల్లు = దూరమున వచ్చుచున్నయావానయొక్క, మొదలి = ముందుగవచ్చిన, గాలియెలగోలు చేక్ = ఎలగోలు గాలిచేతను, (దండునకు ముందుగాఁబోయి హెచ్చరికచేయుటకు సెలగోలని చెప్పుట ప్రసిద్ధము.) గొప్పగదలి = కాళి చలనమునొంది, జల్లుదలపడకమున్ను = వచ్చుచున్న వర్షము రాకమునుపే, వంగుల్లక్ = నమ్రములై యున్నకొమ్మలు మొదలగువానియందు నిలిచియున్న జలముచేతను, తడిపెక్ = నాస్పెను, పథికుల నని పూర్వపద్యమున నుండు

తా. పాపము పథికులు దూరమునుండి వచ్చుచున్న వర్షపుజల్లునఁ దడవ మగుటలపై వృక్షములక్రిందకుఁ జేరఁగా, నంతకుఁ బూర్వపుజల్లువలన నాచెట్టుకొమ్మలపై నాకులలో నిలిచినవాననీటిచే యాక్రొందజల్లు వచ్చులోకలనే వారు తడిసిరి.

చ. రయమున వృష్టికై యెదిరిగి రేరచ్చలపై విధియింతు రుగ్రతఁ
హయవతిమీదఁ దంతివతి రే నాతనిపై నృపతి గజాదిని
ర్ణయముల *మొత్తులాడుదురు రే నృబంధక యందుక విప్ప విచ్చుమొ
గ్గయి మఱి పాఱిపోదురు సను ప్రతిశాగతు లైనయధ్వగుల్. 131

టీ. స...త్-సమస్తదిశ = సకల శూన్యము, ఆకతులైన = వచ్చినట్టి, అధ్వగుల్ = తెరువరులు, రయమనఁ = పెనుమనఁ, వృష్టికై = వర్షము, విధిగి = చోటుచాల కడగివోని, రేరచ్చలపై = ధర్మపురావేశ్య యందుగలమీద, హయవతిమీదఁ = ఆశ్వ వతిపైని, దంతివతి = గజవతిని, రేనపై = ఆగజునిమీదను, నృపతి = నరవతిని (ఆశ్వవతి ప్రబలుండు, వ నరవతి గజవతి ప్రబలుండు, గజవతికంటె నరవతి ప్రబలుఁ డని యనుట.) ఉగ్రత = కోపముతోడను, విధియింతురు = నిర్ణయింతురు, గజాదినిర్ణయ ములక = గజ = యనుగులు, ఆది = మొదలగువానియొక్క, నిర్ణయములక = నిశ్చయించు టలయందు, మొత్తులాడుదురు = పలహవడుదురు (అనఁగా నిశ్వవతి యెక్కువని యొక్కండును, గజవతియొ ప్రబలు డని మఱియొక్కండును, నుండఁకంటె నరవతి యధికంఁడని యనుచును, వానికంటె వీనికి నిశ్వము లెక్కువనియు, వీనికంటె వానికి గజాబులు లెక్కువనియు, నీ మొదలగు గజాదిసంఖ్యాస్థిర్యాభినివేశములచేతఁ గల హించుచుందు రనుట.) మబ్బు = మేఘము, ఒకయందుకవిప్పక = కొంచెము విడువఁగానే, మఱి = పిమ్మట, విచ్చుమొగ్గయి = ప్రోగువీడినవారలై, పాఱిపోదురు = ఎవ్వరిదారిని వారు వెళ్ళుదురు.

తా. వలుచెనలనుండి వచ్చిన బొటసారలు వర్షములాగానే శ్వరిమగా ధర్మ సత్రముల యరుగులపైఁ జేరి యహంకారములతో సత్కర్మలై యశ్వవతిమీద గజవతి గజవతిపై నృపతియని గల వానికంటె వీనిని వీనికంటె వానికి గజము లెక్కువ యశ్వములు లెక్కువ యాదిగాగల వృద్ధభృషణములఁ గలహించుచుందురు. ఇంతలో మేఘములు విడువఁగానే యొక్కరును నిర్విక తమతమ దారులబట్టి పోవుచుందురు.

క. తనరె బలిధు క్తతులు నిం

డిన గ్రామశ్రీల కఱితి రే నీలము లగుటం

* నిర్ణయములఁ గొట్టులాడుదురు.

గనియొక దృణగ్రాహిత నన

గొనుకనవుల జైత్ర్యతరుల 1 గూండ్లిడుభ్రమణన్.

132

టీ. బలిభుక్తలు = కాకులగుంపులు, 'ధాంక్షత్వ' సూచకపరభృద్బలిభుగ్నావసా అపీయని యమరము. నిండిన గ్రామశ్రీలనా = సంపూర్ణగ్రామలక్ష్యులకు, అతితి = కంఠమునందున్న, నీలములగుట్ట = ఇంద్రనీలమణులొకటి, శనక = ఒప్పెను, చైత్ర్యతరుల = ఉద్యానపాదములందు, 'చైత్ర్యమాయతనే' బౌద్ధ బిందే చోద్యాన పాదపే' యని విశ్వము. గూండ్లిదూత్రమణి - గూండ్లిడు = గూండ్లు పెట్టుటకొఱకు, ద్రమణి = తిరుగుటచేతను, కొనుకనవుల = వట్టి నిరపోవుతృణములచేతను, తృణగ్రాహిత = తృణగ్రాహితమును, కనియొక = పొందెను, ఆనక = ఆనునట్లు, తనర నని క్రింది కన్యము

తా. నీలములు తృణగ్రాహులుగాన నావిభుగ్న కాకులగుంపులు గ్రామ సమీపముననుండు సుద్యానముదలచెల్లయందుఁ గూండ్లు గట్టినవలయునన్న యిచ్చచేత గణచిగొనిపోవుచున్న కనవులను జూడగా దక్షయైన గ్రామలక్ష్యులు కంఠమునందు ధరించిన హరమందలి నీలమణులు తృణంబులని గ్రహించుచున్నవో యన్నట్లుగా నొప్పెను.

మ. పసతు ల్వైవృషి వానకై గుడిసె మోహక రాక తా నానియే

పసగా నిల్చినజమ్ముగూడఁ బొల మంబల్లోయచుం బట్ట పె

న్దుసురం దీఁగెడు కాపుగుబ్బెతల పెన్గుబ్బ ల్పనాస ల్వైలిం

బిసికిళ్లుం బిసికిళ్లు హలికుల కర్పించె న్నభస్యంబునన్.

133

టీ. పసతు = గృహములు, ల్వైడి = బయలుపల్లి, వానకై = వర్ష బాధా నివృత్తి కొఱకు, గుడిసె మోహక = పొలములోఁ గాపుసమిత్తమై వేయబడ్డపక్షిరముదగిలి కొనఁగా, రాక = లోపలికిరాక, తా = తాను, అనియే = తగిలిపోయి, పసగా = ఒప్పిదముగా, ని...డక నిల్చిన = నిలువంబడియున్న, జమ్ముగూడక = జమ్ముచేగట్టబడ్డ గూడయందు, (జమ్ముగూడ కావలిగుడిసెలోనికి రాక గుడిసె దగిలి నిలిచియుండఁగా ననుట.) పొలము = కృషిసేయుభూమికి, అంబల్లోయ చున్ = నంబలి మోచిగొనుచు, వట్టి = ధరించి, పెన్దుసురందు = జడివానయందు, ఈ...త్ - ఈగెడు = గుడిసెలోపల దూఱునట్టి, కాపుగుబ్బెతల = కాపువాండ్రవనితలయొక్క, పెన్గుబ్బ = గొప్పవైనకుచములును, పునాసల్ = పూర్వసన్యంబులైన సజ్జలుమొదలునవయును (పునర్వసుకార్తయందు జల్లబడ్డధాన్యములు గనుకఁ బునాస లని వ్యవహారము.) వెలి = వెలుపలను, హలికులకు = కృషిజేయు హదులకు, బిసికిళ్లు = కురుగ్రహణము

లును, పిసికిళ్లు = కంకులు నల్పుటలును, నభస్యంబునకొ = భౌద్రపదమాసమునందు, అర్పించెకొ = ఓసంగెను.

తా. భౌద్రపదమాసమునందు గృహముల వెలువడి జమ్ముగూడయుందు బొలమున కంబలి, యన్నము మున్నగునవి మోచికొనిపోవుచు గొప్పవానయుందు గుడిసెలు దూఱు కాపుస్త్రీల కుచములు, పునర్వసునక్షత్రమున జన్మిన పునానసస్యములు, కర్న కులకు గుచములు నలుపుటయుఁ గంఠులునలుపుటయు నను పనులు కలుగఁజేసెను.

మ. గురుగుం జెంచలిఁ దుమ్మి లేదగిరిసాకుం దిం త్రిణీపల్లవో
త్కరముం గూడఁ బొరంటి నూనియలతోఁ ॥ గట్టావికుట్టారుతో
గిరము త్రేసి తమిం గొమల్పాలము వోరగ్రేపు తైయలన్నాక మే
కెరువుంగుంపటి మంచ మెక్కిరి ప్రభుత్వైర్వకాస్తి రెడ్లజ్జిన్. 134

టీ. గురుగు = గురకటకమును, చెంచలి = తువిన్నకము, తుమ్మి = ద్రోణ కాకము, లేదగిరిసాకు = కోమలమైన తంబెఘఁగూరయును, తింత్రిణీపల్లవోత్కరము = చింతచిగురును, గూడఁ = వానితోఁగలిపి, నూనియలతో = తైలముతో, పొరంటి = పొరంటి, కట్టావి = చుట్టు నావిరి బాటి మిగుల పేడియయిన, కుట్టారుగ + ఓగిరము = కుఱుచయారికకూర్లు, (మూడు నెలలకుఁ బాడునవి కుఱుచయారిక లనియు నయిదు నెలలకుఁ బాడునవి పెద్దారికలనియు జెప్పదురు.) మేసి = తిని, తమి = రాత్రి యందు, కొమల్ = కొడుకులు, (చెల్లరు శ్యామలవంటివారు గనుక నిట్లు చెప్పుచున్ను.) పొలమువోక = చేలు గాయఁబోగా, రెడ్లు = పెత్తనముచేయుకాపులు, ప్రభుత్వైర్వకాస్తి = అధికారముకంటియబ్బుటచేత, అజ్జిడి = ఆ ముసురునందు, శ్రేపుల్ = దూడలు, మెయిల్ = దేహములను, నాకొ = లేహనమెనరింపఁగా, మేకెరువుం గుంపటి = మేకలయెరువున నెత్తియుంచిన కుంపట్లుగల, మంచమెక్కిరి = మంచముపైఁ బవ్వళించి (వానకుఁ పడియు నని దూడలను మంచపుగోళ్ల కుంకట్ట నవి దేహములను నాకుచుండఁగా శయనించి రనుట.)

తా. ఆవర్ణాసమయమున గురకటము, తువిన్నకము, ద్రోణము, తంబెఘఁగూర, చింతచిగురు పొరంటి నూనెలతో నావిరి తేఱుచున్న కుఱుచయారికలకూర్లు మెక్కి, పుత్తులు పొలమున కేగఁ దాము పమమంచముల కోళ్లకుఁ గట్టిన దూడలు తమ శరీరములు నాకు చుండఁగా మంచముక్రింద మేకయెరువువలన రాఁజూ కుంపట్లు లుంచుకొని తమ గొప్పదన ముట్టిపడరెడ్లు పవ్వళించి.

సీ. మణియట్టి గేలిబర్హి ణపడసుధ వీను
వోలాడఁ బ్రదెక్కి ॥ మేలుకాంచి

ఘమఘమవత్సుమగంధరాజంగమ

ర్దననైః జిరోష్ణమజ్జనము లాడి

మిసిమిదువ్వలువ బగ్నసంబు మొగలితే

కులఁ దాల్చి జా మెక్కి శ కొలు వొసంగి

జంగలామిషముతో శ శాల్యన్న మధికహ

య్యంగవీనంబుగా శ నాగించి

తే. మృగమనము మించుతములంపురీతిరులుమోవి

దలముగా సాగరుహసంతోషెలుగ సౌధ

శిఖరవాతాయనాగతాచిరుగంతు

నతవృగవరోధములతోడ శ నగిరి నృపులు.

135

టీ. మణియట్టి = మణిమయమైనవనిమునందున్న, కే... ధ - కేలిబ్ధి =

పెంపుడు నెమళ్ళయొక్క, షష్ట = షష్ట్యర్థమనియెడు, సుభక్త = అమృతమునందు.

వీరులు = చెవులు, ఓలాడ = జలకమాడగా, (అనగా నీరులకు విచ్చై నిండగా నని భావము.) ప్రాదైక్కి = సూర్యోదయమైన మఱి కొంతకేవటికి, మేలుకాంచి =

నిద్రలేచి, ఘ...వై = సుమఘమహా = సుప్తమివాసించుచున్న, గమగంధరాజ =

కుసుమలధమను ద్రవ్యమయొక్క, అంగవర్దనపై = నలుగుఁ బెట్టినమీదట

చిరోష్ణ = మిక్కిలివేడిగలను దకములచేత, మృదనము = జలకములు, అడి = సరిసి,

(చిరోష్ణమజ్జనములాడి యని యున్నందున శుష్కశబ్దమునకు శుష్కతక మని యర్థముఁజెప్ప

వలయును.) మిసిమిదువ్వలువ = సరిగ తళతళలాడుచున్నటిని, బగ్నసంబు = బన్న

సరములకు హారములకు, మొగలితేమల = మొగిలిపువ్వులకు, తాల్చి = ధరించి,

జామెక్కి = జాము ప్రాదైక్కినవెనుక, కొలువొసంగి = సభఁజేసి, జా...తో = జాం

గల = మరుభూమియందరి, ఆమిషమతో = మాంసముతోడను, (అనగా మరు

భూమియందు సుచరించెడు కాంబ, పూరేడు, ఉడుము, వీడులుబంది మొదలగు

వాని మాంస ముట.) 'పలరా క్రవ్యహామిష' మ్మని యమరము. శాల్యన్నము = రాజనపు

సాదమును, అధికహయ్యంగవీనంబుగా = అపృథు 'వెన్న'గాంచిననేయి యెక్కుడు.

గాఁ గలుగునట్లు 'తత్తుహయ్యంగవీనం యద్వో గోదోహోద్భవ' ఘృతేష్టుని యమ

రము. ఆగించి = భోజనముఁజేసి, మృగమదముమించు = కస్తూరియెక్కువగాగల,

తములంపురీతిరులు = విడెముజే నల్లనైనకాతులు, (కస్తూరి యధికమగుటవలన నల్లగా

నుండుటచేత నిరు లుట.) మోవి = పెదవిపై, దళముగా = దట్టముకాగా, సాగరుహా

సరివెలుగ = అగరుచెక్కతో నించినకుంపట్లు ప్రజ్వలించుచుండగా, సా...న్ -

సౌధ = ఉప్పుగిలయొక్క, శిఖర = వైయంత్యులయందున్న, వాతాయనగవాక్యముల
నుండి, ఆగత=వచ్చినట్టి, ఆచిరదుః = మెలుపులయొక్క, అంశు=కాతులచేతను, నత=
పండుబడిన, దృక్=చూపుటగల, అవరోధములతోడ = అంతఃపురస్థితో, 'శుద్ధాంత
శ్వావరోధశ్చ యని యమరము. నృపులు = రాజులు, సగి = అనుదించి.

వ. ఇట్లు సాంద్ర సలిలధానాసారమాసకంబు లగు వార్షికవాసకంబులు
ప్రశాంతం బగుటయు దదనంతరంబు. 136

టీ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, సా...లు-సాంద్ర=సుందమైన, సలిల=ఉదకములయొక్క,
ధార=ధారలయొక్క, ఆసార = సమ్యక్ప్రవృత్తిని ముల చేతను, మాసకంబులు = వ్యాప్తము
లైన, వార్షికవాసకంబులు = ఏ సంవత్సరపుదినములు, ప్రశాంతబగుటయు = శాంతిపడగా,
దదనంతరంబు = అటుపిమ్మట.

ఉ. రాజమరాళలబ్ధిగిరికంద్రము శాలివనీశరావలీ

వైజననంబు యజ్ఞహుతేవాజహుతాశయ భాస్వదిందిరాం

భోజసమాగమం బుదితేబోధభుజంగసయోపచారనీ

రాజనపుల్లహల్లకసృతం బురయుంచె శరద్దినం బిలన్.

137

టీ. రా...ము-రాజమరాళ = రాజహంసలచేత, లబ్ధ=పొందబడిన, గిరికంద్రము=
గ్రాంచపర్వతముయొక్క బిలముగ్గినట్టియు, (గ్రాంచలు మానవసరోపరమున వర్షాకాలము
వెళ్లవచ్చు శరవృతువురాగా గ్రాంచపర్వతపుబిలముతోజొచ్చి దశార్ద్రాదిదేశంబులకు
వచ్చుట ప్రసిద్ధము.) శాలివనీ = రాజపుత్రులైన, శరావలీ = చెల్లుగంటలసమాహ
మునకును, వైజనంబు = ఈనెలయొకదినము, 'సూతిమాసోవైజనక' యని
యమరము. యజ్ఞ = విఘ్నకృతప్రకారము జన్మముజేసినవారిచేత, హుత = హోమము
చేయబడ్డ, వాజ = హవిస్సుగల, హుతాశనము = శ్రాతాగ్నిగలదియును,
(అప్పుడు సోమయాజులు నూతనాన్నభోజముకొఱచు నాగ్రయజ్ఞేచ్ఛాదికముజేసి
రకుట, లేక, వాజివాజిపేయము గలయవియైన జెప్పవచ్చును. శరద్వాజపేయము
ప్రసిద్ధము.) భా...బు - భాస్వత్ = వెలుగుచున్న, ఇందిరా = లక్ష్మికి, అంభోజ =
కమలములతోడి, సమాగమంబు = కలయుకగలదియును, (శరదృతువునందు కమలములకు
వికసనముగల్గుటజేసి వానియందే లక్ష్మి నివసించె ననుట.) ఉ...బు-ఉచిత = జనించిన,
బోధ = మేల్కొనుటగల, భుజంగశయ = దామోచరునకు, ఉపచార = పూజనార్థమైన,
నీరాజన = నివాళియయిన, పుల్ల=వికసించిన, హల్లక = చెగలల్లులగల, సరంబు=కొలంకులు
గలిగినట్టి, 'హల్లకం రక్తసంధ్యక'మని యమరము. (అనగా జాతుర్వాసము లభ్యుపేక్ష
గడచినవి గాన భగవంతుండు నిద్రమేలుకొనగా శరల్లక్ష్మి నీరాజనమెత్తెనో యన్నట్లు

చెన్నొందియున్న యెఱ్ఱచెంగల్వలతో నొప్పియున్న కొలుసులు గలదనుట.) శరద్దినంబు = శరద్వాసరము, ఇలన్ = భూమియందు, ఉచయించెన్ = కనుపడెను, వికసించిన చెంగల్వలను నిద్రమేలుకొన్న యీశ్వరునకు శయనోపచారసిరాజనముగా వర్ణించినందున నుత్పేక్షలాకారము.

తా. పుడమిపై వర్షాకాలము కడచిన శరత్కాలము ప్రవేశించెను. ఆశరద్వాసరము రాజహంసలతోఁగూడిన ప్రాచవర్వశబిలము గలది. అనఁగా శరత్కాలము రాఁగానే రాజహంసులు ప్రాచనగబిలముయందు దశార్ణాదిదేశములకుఁ బోయి జొచ్చును. మఱియు నది శాలిధాన్యపుష్పజేలు, రెట్టుగంటలసమూహమును ఈశుకాలము; యజ్ఞము చేయువారు రాజపేయ మొనర్చి హోమములుచేయు శ్రాతాన్ని కలకాలము; లక్ష్మీదేవి కమలములఁ బ్రవేశింప నవి వికసించుకాలము; మఱియు భుజశయనఁడు నిద్ర మేల్కొనఁగా నాతనికి సీరాజనముగాఁ బూచి వికసించియున్న చెంగలువలుగల సరోవరములు గలకాలము.

క. కరము పొగ రెక్కె నంబర

మురువిద్యుద్గీప్తకళిక १ లుమిసిన ధూమ

స్ఫురణ బొగచూరె ననఁగా

హరిమణిజంబూఫలాసీశామలరుచులన్.

133

టీ. కరము = మిక్కిలి, అంబరము = గగనము, ఉ...లు- ఉను = అధికమైన, విద్యుత్ = పెఱుపులనియెడు, దీప్తకళికలు = దీపాంకురములు, ఉ...ణ్-ఉమిసిన = చిమ్మినటువంటి, (ప్రొ. 'విద్యుత్తోద్గీర్ణదాతాదిగౌణివృత్తివృషాశ్రయమ్, అలిసుంద రమన్యత్రామృతక్షృంవిగాహలే' అని ఆచార్యుడండి చెప్పియున్నారు గాన నుమిసిన - అనునది మొదలగువానికి గౌణార్థములేకాని ముఖ్యార్థములు చెప్పఁగూడదు.) ధూమ = పొగయొక్క, స్ఫురణ్ = స్ఫురించుటచేత, పొగచూరె ననఁగా = ధూమిత మాయెనో యన్నట్లు, హ...లన్-హరిమణి = ఇంద్రసీలములవలెను, జంబూఫల = నేరేడు పండ్లవలెను, అసిత = నల్లనై, ఆమల = స్వచ్ఛములైయున్న, రుచులన్ = కాంతులచేతను, పొగరెక్కెన్ = మదించెను. ఉత్పేక్షలాకారము.

తా. శరత్కాలప్రవేశముకాఁగానే యాకాశము మిక్కిలి నలుపెక్కెను. ఆయాకాశము విస్తారములగు విద్యుద్దీప్తముల యాంకురములు చిమ్మిన దట్టపు బొగచేత ధూమిత మయ్యెనో యన్నట్లు ఇంద్రసీలములవలెను నేరేడుపండ్లవలెను నల్లనైన నలచ్చకాంతులచే నొప్పారును.

ఆ. సాంధ్యరాగలహరి శ సామిరంజితములై

తిరిగె మింట నిదుర శ చెలిసినట్టి

యిందిరాధిపతికి శ నెత్తుకర్పూరనీ

రాజనంబు లన శరద నములు.

139

టీ. శరద్దనములు = శరత్కాలమేఘములు, సా...లు వి-సాంధ్య = సుధ్యా సంబంధియైన, రాగ = రక్తిమయైక్క, లహరి = తరంగములచేతను, 'మహత్సూక్ష్మాల కల్లారా' లహర్యత్కలికేసమే' అని యమరశేషము. సామి=సగము, రంజితములై=కెంపు వర్ణములుగలవిగా జేయఁబడినవై, ని...కి - నిదురచెలిసినట్టి = నిద్రమేల్కొందిన, ఇందిరాధిపతికి=లక్ష్మీరమణునకు, ఎ...న - ఎత్తు = పట్టినటువంటి, కర్పూరసీరాజనంబు లన = ఘనసారపునివ్వబడు యన్నట్లు, మింట = అంతరిక్షమునందు, తిరిగె = సంచరించెను, 'సామిత్వశ్చే జాగుప్సితే' యనియు, 'ఇందిరా లోకమాతా మా' యనియు నమరము. ఉల్లేఖాలంకారము.

తా. ఆశరత్కాలమేఘములు సుధ్యాకాలమునందలి యెఱుపురంగుచే సగమెఱుపు గలవై నిద్రమేల్కొన్న విష్ణుమూర్తికి బట్టుకర్పూర సీరాజనములొ యన్న ట్లాకసమున సంచరించెను.

చ. అలిగరుదంచలామలత శ దంతరబింబిత యయ్యెఁ బాకని

ప్రతితమహాఫలాఘహరి శ తచ్చదకర్కరికావనాలి నాఁ

గలమవనశ్రమచ్చుకని శ కాయములోపల సాంధ్యర క్తిమం

బలతిగఁ దాల్చి మింటఁ గన శ నయ్యె విపాండుపయోదఖండముల్.

టీ. వి...ల్-విపాండు = మిగులఁ జెల్లనైన, పయోద = మబ్బులయొక్క, ఖండ ముల్ = శకలములు, క...ము-కలమవన = పండినరాజనపుచేలమీద, ప్రమత్ = తిరుగు చున్న, శుకనికాయము = చిలుకలగుంపు, లోపల = శరత్కాలమేఘములలోపల, సా...బు - సాంధ్య = సుధ్యాకాలసంబంధియైన, రక్తిమంబు = ఎఱుపు, అలతిగ = కొంచెముగా, తాల్చి = ధరియించి, పా...లి-పాక = పండుటచేతను, నిర్దళిత = మిక్కిలి విరిసిన, మహల్ = గొప్పవైన, ఫల = పండ్లయొక్క, ఓము=సమూహముగల్గియు, హరిత చ్చద = పచ్చనియాకులగల, కర్కరికావనాలి = దోసతోటలగుంపు, అ...త - అలి = తుష్పేదలయొక్క, గరుల్ = తెక్కలయొక్క, అంచల = కొనలవలెనున్న, అవల = నిర్జలమయిన, తల్ = ఆకాశముయొక్క, అంతర = నడుమను, బింబిత = ప్రతిఫలించె నొకొ, అయ్యెనా = అన్నట్లు, కననయ్యె = చూడనొప్పెను. ఉల్లేఖాలంకారము.

తా. పండితపైరులమీద సంచరించుచున్న చిలుకలగుంపును దమయం దించు కంఠసంధ్యాకాలికరక్తిమము ధరియించిన తెల్లని మేఘఖండములును బరివక్రములై పండి విరిసిన గొప్పపాడులను బచ్చనయిగనూతులును గల జోనతోటలు ద్విరేఫముల టెక్కల మొనలవలె నైగనిగ్యము గలయన్యూకాశమునందుఁ బ్రతిఫలించెనో యన్న ట్లుండెను.

క. ఘుణగణవిహరణః జివికిన

మణిధనువునఁ దొరఁగు నుని స ర మానములై ద

ర్పణనిభనభమునఁ బరిణత

శణకణహరిణములు *జలదశశకలము లొలసెన్.

141

టీ. ఘు...ణఁ-ఘుణ = నుసిపురుగులయొక్క, గణ = సమూహముయొక్క, విహరణఁ = సంచారముచేత, చి...నఁ-చివికిన = వానలకుఁదడిసి శిథిలమయిన, మణి ధనువునఁ = ఇంద్రధనువునందుండి, తొ...లు వి-తొరఁగు = పడుచున్నటువంటి, నుని సమానములై = పరాశసన్ద్రశములై, పరి...లు-పరిణత = పరివక్రములయిన, శణ = జరుప నారయొక్క, కణ = లేశములవలెను, హరిణములు = తెల్లనైనటువంటి, జలదశకల ములు = తెల్లని మబ్బుతునుకలు, ద...నఁ-దర్పణ = కద్రముతోడను, నిభ = సమానమయిన, నభమునఁ = ఆకాశమున, ఒలసెన్ = సంచరించెను. శరత్కాలమేఘములను మణి ధనువుయొక్క పరాశము లని యుత్పేక్షించినందున నుత్పేక్షాలంకారము.

తా. శరత్కాల మేఘశకలములు పండియొడిన జరుపనారలేశములవలె మిక్కిలి తెల్లనై, నుసిపురుగులు పట్టుటచే జీకిపోయిన ఇంద్రధనుస్సునుండి రాలిపడు పొడి వలె, నద్దముతో సమానముగ స్వచ్ఛమైన యూరశమున, సంచరించెను.

క. రవిశశిగురుములు శర

ద్యువతి మెఱుంగువెట్టుభూతి యో యనఁ బర్యే

బననాహతసప్తచ్ఛద

నివహపరాగంబు దివికి ర నిర్తలకాంతిన్.

142

టీ. ర...లు-రవిశశి = చంద్రసూర్యు లనియెడు, ముకురములు = అద్దములను, శరద్యువతి = శరదృతువతుజవరాలు, మెఱుంగువెట్టు = కాలింగలుగఁజేయునట్టి, భూతి యో యనఁ = భిన్నమో యనఁగా, ప...బు-పవన = వాయువుచేతను, ఆహత = ఎగురఁ గొట్టబడిన, సప్తచ్ఛద = ఏడాదుల యరంగులయొక్క, నివహ = సమూహముయొక్క, పరాగంబు = పుష్పాడి, దివికిన్ = అంతరిక్షమునను, ని...తిన్-నిర్తల = స్వచ్ఛమయిన, కాంతిన్ = లేజస్సుచేతను, పర్యే = వ్యాపించెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

తా. లోకమునం దద్దమునకు పచ్చిన మాల్గిన్నమును భస్మముచేతఁ దుడుచుట ప్రసిద్ధము గాన నటు వర్షాకాలమందుఁ జంద్రసూర్యు లనునద్దములకు నైర్మల్యము దక్కువ ఁడఁగా వానికి మెఱుఁగెక్కించి చక్కఁబఱచుటకై శరద్దర్శనిత యుంచిన విభూతియో యనునట్టాసమయమందు సప్తచర్మపరాగములు గాలిచేత నెగరఁగొట్టు బడి యంతరిక్షమున వ్యాపించెను.

సగ్ధర. సంభూతజ్ఞప్తివాతా శనశయనము విశ్వసంభరుం దూదిలేవన్ గంభీరప్రక్రియామ గృత డిగు జగతిం గ్రందుగాఁదోచు వర్షా దంభోళిస్థూలరంధ్రోద్గతసితపృథుపాతాళజాతాంబుధారా స్తంభంబుల్పాలె నెన్ను ల్లవళరుచితర స్తంబపజ్జ్రిం జనించెన్.

టీ. స... ప్తి-సంభూత = జనించినట్టి, జ్ఞప్తి = మెఱుఁకువచేతను, వాతాశన శయనము = శేషవర్షంకమును, విశ్వసంభరుండు = శ్రీమహావిష్ణువు, 'విశ్వసంభరః కైట భజి ద్విధుశ్శ్రీవత్సలాంధనః' యని యనురము. డూదిలేవన్ = డూహునిలేవఁగా, గం... త-గంభీరప్రక్రియా=నిన్ను ప్రకారమగునట్లు, మగృత-మురుగుటవల్లను, డిగు = క్రిందికినడఁగినట్టి, జగతి = భూమియందు, క్రందుగా = చట్టముగా, తో... తో = చు=కానవచ్చుచున్న, వర్షా=వానకాలమందలి, దంభోళి=పిడుగులయొక్క, స్థూలరంధ్ర = గొప్పబెజ్జములవలన, ఉద్గత = బయలుదేరిన, సిత = తెల్లనైన, పృథు = గొప్పలైన, పాతాళజాత = పాతాళలోకమందుఁబుట్టిన, అంబుధారాస్తంభంబుల్ పాలెన్ = స్తంభములవంటి యుపకధారలవలె, శరస్తంబపజ్జ్రిన్ = తెల్లుకాఁడలచరునయందు, ఎన్నుల్ = కంకులు, ధవళరుచిత్ = తెల్లనికొలితొ, జనించెన్ = పుట్టెను. ఇందు తెల్లు యొక్క యెన్నులను బిడుగులరంధ్రములయండి బయలువెళ్ళినట్టి పాతాళజలధారా స్తంభములగా నుల్పేక్షించినందున యల్పేక్షాలంకారము.

తా. ఆశరదృతువునం దేదిక్కునఁ జూచినను తెల్లుపాదలు ఎన్నులు దీసి తెల్లగాఁ బ్రకాశించుచుండెను. అది యెట్లుండె నన శ్రీమహావిష్ణువు శేషవర్షంకముయండి నిద్రమేల్కొని యూహునిలేవఁగా గ్రొదికడకు భూమియందుఁ బడినపిడుగులు చేసిన రంధ్రములండి పాతాళమున బడు స్తంబములవంటి జలధారలవలె తెల్లుకాఁడల కెన్నులు తెల్లనై పుట్టెను.

తే. నీరజేక్షణుఁ డవ్వేళ నీ నిర్ణ దెలిసి

యడుగుఁ దనమీఁద మోప నోరువనిరమణి

కంటకితగాత్రి యయ్యె నాఁగా విపాక

పరుషకంటకళాలిమంగజరులు వొలిచె.

టీ. నీరజేక్షణుడు = విష్ణుదేవుడు, అవ్వేళే = ఆ శరత్సమయమునందు, నిద్రచెలిసి = నిదురమేల్కొని, అడుగు = పాదమును, తనమీద = భూమిపైని మోపనో = ఉంచుకొనో, అవనిరమణి = భూదేవి, కంటకితగాత్రియయ్యెనాఁగా = పులకితాంబయ్యెనన్నట్లు, విపాక = పండుటచేత, ప...లు - పరుష = వాడియై యున్న, కంటక = ముండ్లుగల, శాలిమంజరులు = సన్నవరియెత్తులు, పాలిచె = ఒప్పెను. హేతూత్పేక్షాలంకారము.

తా. పండి ముదురైనందున వాడిమి గలియున్న ముండ్లతోనుండు సన్నవరి యెత్తులు జూడఁగా నా శరదృతువునందుఁ గమలాక్షుండు నిద్ర లేచి యడుగు దనమీద నుంచుటచేత గాభూదేవి పులకితగాత్రి యాయె నను ట్టుండెను.

మ. స్ఫుటభూయోహృతిశంక వార్ధి నిరరశ్చ ల్లిన్ను చేర్పం దటి
చృట లౌఽంబుగఁ గారుగొంచు ఘనమై శ్రద్ధా దీర వర్షింప న
చొటనుం దోచి గ్రసింపఁ బోలుఁ గలశీఃసూనుండు గాకున్న నొ
క్కొంటఁ దారాగ్రహభాస్కరేందుమణిశుక్తుల్వ్యక్తమైతోచునే.

టీ. స్ఫ...క = స్ఫుట = వ్యక్తమైన, భూయోహృతిశంక = అగస్త్యుండు మరలబాసముజేయు ననుభయముచేత, 'శంకావితర్కభయయోగి' అని యమరము. ఇనరశ్చల్ = సూర్యకిరణములు, వార్ధి = సముద్రమును, మిన్ను చేర్ప = అంతరిక్షమును బొందింపఁగా, (సూర్యకిరణములు సముద్రోదకమును మేఘములందుఁ జేర్చుఁగా ననుట.) తటిచృటలు = విద్యుత్సమాహములు, బేర్పంబుగ = బడబాగ్నిగా, కారుగొంచు = నల్లనిచై, ఘనమై = మేఘమై, శ్రద్ధ = భూమిని, తీరవర్షింప = ఉదకమౌళయు వానలుగరియఁగా, అచ్చొటను = ఆ యాకాశమునందును, గలశీ సూనుండు = ఆగస్త్యుండు, తోచి = కనుపించి, గ్రసింపఁబోలు = సముద్రోదకమును బాసముజేసి ఁబోలు, కాకున్న = అట్లుగానుండెనేని, ఒక్కంట = ఏకరీతిగా, తా...ల్ - తారా = చుక్కలును, గ్రహ = అంగారకాదిగ్రహములును, భాస్కర = సూర్యుండును, ఇందు = చంద్రుండును, (అనియెడు) మణిరత్నములును, శుక్తుల్ = ముత్యపుఁజిప్పలును, వ్యక్తమై = గుటమై, తోచునే = కానవచ్చునా, కానరా పనుట.

తా. శరత్సమయమున నంతరిక్షమందు మేఘములు లేక, నక్షత్ర సూర్యేందులు స్ఫుటముగఁ బ్రకాశించుటను నగస్త్యునియమగుటను జూడఁగాఁ బూర్వ మగస్త్యునికి వెంటి మేఘరూపమును వహించి యాకాశమును జేందియున్న సముద్రుని నగస్త్యుండు మరల బాసముజేయుండును. లేకపోయెనేని యందుండు తారాగ్రహము లనియెడు

రత్నములును సూర్యచంద్రులనుముత్తమజిహ్వలును గానవచ్చుటకు గారణములే దనునట్లు తోచుచుండెను.

చ. అలమలయాద్రి కుంభభవుఁ ఁ డన్మతకంబు శరత్తుకుండమం
డలి బ్రతిబింబకై తవమునం దమ కిచ్చిన వారిదేవత
ల్తొలఁకులకేల దాప నిడి ఁ తోమఁ గలం కడఁగెం దదీయత
త్ఫలతకు హ్రస్వ మాటె కరి ఁ తారక లంబువుఁ దేర్పునే యనన్.

టీ. అ...న్ - అల=ప్రసిద్ధమైన. మలయాద్రి = పటరవర్షతమునందున్నట్టి, కుంభసంభవుడు = ఆగస్త్యుడు, 'ఆగస్త్యః కుంభసంభవః' యని యమరము. అక్షత కంబు = అనుచిల్లిగింజను, 'చక్షుష్వః కశకః కాంతికృ' త్తనిరత్నమాల. శ...న్ - శరత్తు = శరదృతువు, కుండమాడలి = సరస్వతీమాహములందు, ప్రతిబింబకై తవమున్ = ప్రతిఫలనవ్యాజముచేతను, తమకున్ = ఆవారిదేవతలకు, ఇచ్చినన్ = ఇయ్యగా, వారిదేవత = జలదేవతలు, తొలఁకులకేల = దరంగములను హస్తములచేతను, తాచునిడి = మెట్టుతాతిమీదఁబెట్టి, తోమన్ = దరంగముగా, కలకడంగెన్ = కాలువ్యము గీతము, తదీయ = ఆ యగస్త్యుని సుబాధియున, త్ఫలతకున్ = ఆ చిల్లిగింజాటుకు, హ్రస్వమాటె = చిన్నదాటయే, కరి = సాక్షి. (చిల్లిగింజ గురుకనే రాచినందున హ్రస్వమాయె ననుట.) (అట్లుగానుండెనేని) దారకలు = నక్షత్రములు, లంబువున్ = ఉదకమును, దేర్పునే = తోటగాఁజేయునా, చేయె ననుట. అనన్ = ఆనునట్లు కలకడంగె నని క్రిందికన్వయము, రూపకానుప్రాణితాపహ్నుత్యుత్థానితోఁజేయఁబడఁగఁ నని క్రిందికన్వయము, రూపకానుప్రాణితాపహ్నుత్యుత్థానితోఁజేయఁబడఁగఁ నని క్రిందికన్వయము.

తా. మలయవర్షతముపై నున్న యగస్త్యుఁ డను నిడువగింజను శరదృతువు సరస్వతిలో బ్రతిబింబించు వ్యాజమున వారిదేవతల కీయఁగా నాజలదేవతల కెఱుములనుచేతులతో సోపానశిలలపైఁ బెట్టి యాచిల్లిగింజ సరంగదీయఁగా జలములు కలకలుదేటి స్వచ్ఛములయ్యెను. ఆగస్త్యుడు చిల్లిగింజయాయె ననుట కాచిల్లిగింజ సరంగదీయఁగా చిన్నదాటయే సాక్ష్యము. అట్లు కానినాఁడు నక్షత్రములు నీటికాలువ్యమును బావలేవు గదా యనునట్లు జలములు స్వచ్ఛము లయ్యెను.

చ. ఇలకు సుధాసమత్వము వ ఁ హింప శరజ్జలజాతీ కుండమం
డలి సలిలంబు కల్పమ మ ఁ డంగ మొగు ల్విరియెండఁగాయుచోఁ
జిలుకు నిశారజగటలి ఁ చెప్పు వహించె దరంగపక్షిపై
దళదరవిందక్షైరవక ఁ దంబక డారపరాగపూగముల్.

టీ. తరంగచక్రీవై = కరుణబలిమీద, ద...త్ - దశత్ = వికసించు, చున్న, అరవింద = పద్మములయొక్కయు, కైరవ = కలువలయొక్క, కదంబ = సమూహములయొక్క, కడార=పచ్చవైనటువంటి, 'కడారః కపిలః పింగః' యని యమరము. పూగముల్ = సమూహములు, 'పూగో వితానప్రకరః' యని యమరము. ఇలకుల్ = భూమికి, సుధాసమత్వము = అమృతసామ్యము, వహింపల్ = పొందునట్లు, శరజ్జల జాషీ = శరత్కాలమనుస్త్రీ, మండమండోన్ = కొలంకులసమూహమందు, 'మండపిత రేతోయా ధారవిశేషేపవస్నిగరైచ, మండో జారాజ్ఞాతస్సభర్తృకాయాం కమండలౌ మండీ' యని రత్నమాల. సరిలంబు = ఉపకము, కల్పషమండోన్ = కలషముపోవుటకు, మొగుల్ = ముబ్బలు, విరి = విరిసిన, ఎడగాయిచోల్ = ఎండకాయంగా, చి...లి చిలుకు = చల్లబడినటువంటి, నిశారజఃపటం = పసుపుపొడిరాశియొక్క, చెప్పు = సౌందర్యమును, వహించెల్ = పొందెను.

తా. ఆసమయమున వికసించిన తామరలయొక్కయుఁ గలువలయొక్కయుఁ బరాగములు తరంగముల వైబడి శరదృతు పుష్పి యుపకములొని కల్పష మండగించి రుచిబుట్టించుటకొఱకు జగ్గిన పసుపుపొడివలె నుండెను.

ఉ. హెచ్చినమైత్రై బద్ధినుల శ క్లె ఘనాత్మయకారకుండు సౌ
వృచ్చుపడంగఁ జేయుటకు శ నై యలక్రౌంచనగంబుపేరిక
వృచ్చున నీడువశరర్వగిరి శ యందలి వెండిశలాకపిండు నా
వచ్చి మరాళిమాలికలు శ వ్రాలెఁ గొలంకులఁ జక్రయుక్తతిక్. 148

టీ. హెచ్చినమైత్రై = అవిశయించినన్నీ నామచేత, పద్మినులకెల్లెల్ = తామర కొలంకు లను పద్మినీస్త్రీల కంతయును, ఘనాత్మయ = మేఘావసానమనెడు (అనగా శరదృతు పడుట.) కారకుండు = (గసాలెవాడు, సొమ్ము = భూషణము, అచ్చుపడంగల్ = సమముగనుండులాగున, చేయటకునై = తీగెగా నొనరించుటకై, అల = ప్రసిద్ధమైన, క్రౌ...నన్ - క్రౌంచనగంబుపేరి = క్రౌంచపర్వతమనియెడు పేరుగల, కమ్మచ్చునల్ = వెండిబంగారు తీగెతీయనట్టి యుక్కుకమ్మచ్చయొక్క బెజ్జమందు, ఈ...నాల్ - ఈడ్చు = లాగెడు, శరర్వగిరియందలి = కైలాసపర్వతమునందున్న, వెండిశలాకపిండునాన్ = రజితపుడిగలసమూహమో యనునట్లు మరాళిమాలికలు = హంసలబతులు, వచ్చి = వీలెంచి, కొలంకులన్ = సరస్సులయందు, చ...తిక్ - చక్ర = సుడిగాలియొక్క, యుక్తతిక్ = యుగకారముతోడను, వ్రాలె = దిగెను.

తా. మిక్కిలి యనురాగముతోఁ దామరకొలంకులను పద్మినీస్త్రీలకు శరదృతు పను నగసాలెవాడు అందుమగుభూషణ మొనర్చుటకై క్రౌంచాచల మను కమ్మచ్చునందు

రాగు కైలాసచర్మతమందున్న పెండితీగల సమూహమో, యనునట్లు కడువేగముగా హాసలసమూహము వచ్చి శరదృతువునందుఁ గొలఁతుల జేఱను.

తే. కుంభజుఁడు వార్ధితోఁ గ్రోలి కుటీ నున్న

మించుముక్తాచ్ఛటలె కుమ్మరించె ననఁగ

జలజదళములఁ దేటలుల జపులు నయిన

యంబుకణములు వొలిచె బద్ధాకరముల.

149

టీ. కుంభజుఁడు = ఆగస్త్యుఁడు, వార్ధితోఁగ్రోలి = సముద్రముతోఁగూడఁ బానముచేసి, కుటీ నున్న = ఉదరములోనన్న, మించు = ఆతిశయించిన, ముక్తాచ్ఛటలె = మాత్రికసమూహములే, కుమ్మరించె ననఁగ = పుగఁడనిగవదుబోసెనో యనఁగ, జలజదళముల = తామరాకులయందు, దేటలు = స్వచ్ఛమైనటుపొటియు, చవులునైన = రుచిగవియునైన, (మత్స్యలోక నొక్క తెక్కకు చవి యనిపేదగమక నవి యనియు నర్థము.) అంబుకణములు = ఉదకబింగవులు, బద్ధాకరముల = బద్ధ = తామరలకు, ఆకరముల = గతులైన కొలఁటలయందు, వొలిచె = విప్పెను.

తా. తామరచెఱువులయందలి పువ్వులనులమీఁదికి నేరిన స్వచ్ఛములు రుచి నమలునైన జలబిందువులు, ఆగస్త్యుఁడు సముద్రములోన విప్పెను. విమలమౌనము జూచిన మత్స్యముల సమూహమును మరల వేరిక విగుబుదోసెనో యని ట్లాపాదు.

చ. కెరలు ప్రవంతిపై యిసుక శ్రీ క్రిందగువేళ నినుండు మేఘపుం

దెర సఁగ జల్లఁగా విరహా దీప్తకరః త మాసజీరణో

త్కరగుడ మట్లు పద్మినులఁ గ్రస్తునికేనుమాధ్వి పాల్యైః బైః

గర మరుదారైః దేంట్లు సైక శ్రీ గందినము తైపుసెసలో యనన్. 150

టీ. కె...క - కెరలు = ప్రవహించుచున్న, ప్రవంతి = నదాలయందు, 'ప్రవంతీ నిమ్నగాహ'యని యమరము. పైయిసుక = ప్రవాహవేగముచేత స్థితితోఁగలిసి వైగా బ్రవహించుచున్నయిసుక, క్రిందగువేళ = ఆడుగుబట్టినప్పుడు, (వేగముకల్గినప్పు డిసుక క్రిందబడుట ప్రసిద్ధము. ప్రవంతి యనఁగా నిమగ్నమయియుండు ఘటికా యంత్రమునకును బేరుగమక దానిలోఁ బైయిసుక క్రిందికి రాఁగా ననియు నర్థము.) ఇసుండు = సూర్యుఁ డనునాయకుఁడు, 'ఇనస్సార్యేప్రథో'యని యమరము. మేఘపుండర సన్ = మేఘమును తెర దీయఁగా, చల్లఁగా = చిలుకరింపఁగా (ఉంచఁగా ననుట.) వి...ము అట్లు - విరహావియోగమనచేత, దీప్త = వెచ్చనైన, కర = హస్తమందు, పుత్రమా =

తేలుచున్న, సజీరకోర్కర = జీలకఱ్ఱతోఁగూడిన, గుడమట్ల = బెల్లమువలె, పద్మి
 ల్ = తామరపువ్వులనియెడుపద్మినీజాలిస్త్రీలయందు, క్ర...ధ్వ - క్రమ్ము = వ్యాపిం
 చినట్టి, సకేసరమాధ్వ = కేసరములతోఁగూడినమకరందము, పార్శ్వ = ఒప్పెను,
 'పద్మినీకరిణీ క్రి స్త్రీ సరోజవలినీషువ' యని రత్నమాల. (విరహతాపతప్తమైన హస్త
 మందు గుడ ముంచఁగా గరగి పాకమైనట్లు మకరంద ముండె ననుట.) తేంట్లు = తుమ్మె
 దలు, సెక = తాపముచేతను, కం...లో అన = కందినకములినటువంటి, ముత్తెపు
 సేసలో అన = ముత్యాలతలంబ్రాలోయనునట్లు, పై = ఉపరిభాగమందు, కరము =
 మిక్కిలి, అరుదార = ఒప్పెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

తా. తామరపువ్వులయందు కేసరములతోఁ గూడినమకరందము నదులవేగము
 తగ్గినపుడు మేఘపుఁజెర తొలగఁగా సూర్యుఁడు మైయినుక క్రిందికి జల్లఁగా నది
 పద్మినులహస్తములఁబడి విరహవేదనచే దీప్తమగుహస్తమునఁ బెట్టిన జీలకఱ్ఱతోఁగూడిన
 బెల్లమువలె నొప్పెను. విరహవేదనచే గమలిన ముత్యాలసేసలవలె వానిపై దుమ్మెద
 లొప్పాకెను.

చ. జలజదళస్థితోయములు స సందుల క్రిందుగఁ దోచుమింటినీ
 డలుఁ గనుపట్టె నత్తటి దటాకములఁ లఘిమంబు రెంటిలోఁ
 డెలియఁ దరంగ బైకెగయు స తేటులచేరులఁ దూన్య దోయము
 ల్పలుచనఁ దేలి మిన్నడుగువట్టె గడుం దళమాటనో యనన్. 151

టీ. జ...లు - జలజదళ = పద్మపత్రములయందు, స్థ = ఉన్నటువంటి, తోయ
 ములు = ఉదకములును, స...గ = సందుల = ఆ పద్మపత్రములసందులయొక్క,
 క్రిందుగ = ఆధోభాగమునందు, తో...లు - తోచు = కనుపించుచున్న, మింటి
 నీడలు = ఆకాశమయొక్క ప్రతిఫలనములును, అత్తటి = ఆ శరత్సమయమునందు,
 లఘిమంబు = చులకఁదనము, రెంటిలో = ఆకాశజలములలోను, తెలియ = ఎఱుంగుట
 కొఱకు, తరంగబైకెగయు = కరుళ్లచేతఁ బైకెగయుచున్న, తేటుల = తుమ్మెదలని
 యెడు, చేరుల = దారములచేతను, తూన్య = తామరాకు లనియెడు తూనికెసిబ్బుల
 యందుఁ దూఁగఁగా, తోయముల్ = ఉదకములు, కలుచన = తేలికయగుటవల్ల
 తేలి = పైకిఁదేలి, మిన్ను = ఆకాశము, కడు = మిక్కిలియును, దళమాటనో =
 మందమాటచేతనో, అడుగువట్టె = క్రిందికి బోయెను. అన = అనఁగా, తటాక
 ముల = సరస్సులయందు, కనుపట్టె = చూపట్టెను.

తా. తామరాకులయినుండు నీరును, వానిసందులయందుఁ దటాకములొని
 యుదకమునఁ బ్రతిఫలించిన యాకాశమయొక్క నీడలను జూచి, యాకాశము తేలి

కయో, లేక యుదకములు లేలికయో, చాత మను సుకల్పముచేతఁ జేట్లను దారములు గలతటాక మనుతక్కుడయందుఁ దూనికవేయఁగా నుదకములు పలుచన గనుక మీఁదికి వచ్చెను; మిన్న దళముగనుక నడుగుబట్టెను.

మ. ఇలకు స్వేగిగుగఁ బండుతీరవన పుండ్రేక్షుచ్చట తీపు ల
గ్గలమై వ్రాల నురుస్వనంబు లెసంగంగాఁ ద్రిప్పు రాట్నంపుగుం
డ్రలు నాఁ దేనెకొలంకులం బొరలి పాఱిన్ విచ్చు పంకేరుహం
బుల నాడెం దొలుసంజఁ దోటివలయంబుల్తారఘంకారముల్. 152

టీ. ఇలకు = భూమికి, స్వేగిగుగ్ = బరువగునట్లు, పం...ల్ - పండు = పరిష్కృతమైన, తీర = దిరియదరీ, వన = ఉద్యానవనమందున్న, పుండ్రేక్షుచ్చటల్ = నామాలచెఱుగుంపులు, 'రసాలఇక్షుస్తదేభిదాః పుండ్రకాంతారకాచయః' యని యమరము. తీపులు = మాధుర్యములు, గ్గలమై = ఆలిశయమై (రసము విస్తరించి యనుట), వ్రాలన్ = మీఁదవంగఁగా, ఉరుస్వనంబులు = ఆధిష్టమైనధ్వనులు, ఎసంగంగాఁ = విప్పఁగా, త్రిప్పు = త్రిప్పఁబడుచున్న, రాట్నంపుగుండ్రలునాఁ = చెఱుగుగానుగయొక్క కోలలాయఁగా, తేనె = మకరందము, కొలంకులన్ = సరస్సులయందు, పొరలిపాఱిన్ = లురికితమై ప్రవహింపఁగా, విచ్చు = వికసించుచున్న, పంకేరుహంబులన్ = పద్మములయందు, తారఘంకారముల్ = గాభీరములయినధ్వనివిశేషములు గల, లేటి... బుల్ - లేటి = తుమ్మెదలయొక్క, వలయంబుల్ = మండలాకారభ్రమణంబులు, తొలుసంజఁ = ప్రాతస్సంధ్యయందు, ఆడెన్ = తిరిగెను. ఉల్లేపితాలంకారము.

తా. తీరమందలి చెఱుకులు ఎరిగి తటాకములలో నున్న కమలములమీఁదిఁ బడియుండ నా కమలంబులయందలి మకరందములు సరస్సులలోఁ బొరలి పాఱుచుండఁగా నందు మండలాకారభ్రమణములు కేయుచున్న తుమ్మెదలయొక్క ధ్వనులు చెఱుగుగానుగకోలధ్వనులవలె నుండెను.

సీ. వాలనమత్కదళికందాభతిర్యజ్జుతా

స్వమునఁ గొమ్మెకటి మోసనఁగఁ గ్రుంగఁ
గటముల డిగి చిబుకమున రేఁ తేరిన

మద మంజనగ్రంథిమాడ్కి మెఱయ

భిద్రోతహతవలత్కద్రాజ మనఁ జొట్టు

తో విప్పతో దరిఁ క దొండ మాడ

తెల్లుపెల్లు నీటఁ క దెల్లి ఫేసము వండు

నయి పునఁప్రావృడాశయము నొసఁగ

తే. ఘనరజోవృష్టికై మీదికిన్ను మొగుడఁ
గటిదెసలు నిక్క బరితోలు ॥ గదలఁ గీలు
మదము తిక్తత నదులకీ ॥ దదనుకృద్వృ
షాలితోఁ దేంట్లు పఱవఁ గోరరాడఁ గరులు.

153

టీ. హ...నక - హల = నాఁగేటిదుక్కిచేత, నమత్ = పంగుచున్నటువంటి, కదళికందాధ = ఆనటిదుండనామ్యముగల, తిర్గత్ = అడ్డముగా. నత = పంగినటువంటి, అన్యమునక = ముఖముందు, కొమ్మెకటి = ఒక విషాదము (దంత ముటు), మోసు + నగక = ఆకువిప్పనియరటి మొలక యునుట్లు, క్రుగక = పంగఁగా, కటములక = గొడవలము నుండి, డిగి = జాఱి, చిబుకమునక = గడ్డమందు, రేక = రాత్రియాయ, పే...ము - పేస = ఘనీభవించిన, మదము = దానము, అంజనగ్రంథిమాడ్కిక = కాటుకడబ్బి వలెను, మెఱుఁక = ఒప్పుగా, చి...ము - చిక్కిత = రంధ్రమువలన జ్వలలువెడలి నట్టియు, హత = కొట్టబడిపదిగవు, వలన్ = చుట్టునుచున్న, కద్ద్రాజమునక = సర్పమో యనఁగా, చుట్టుతోక = వెనఁచికొనుటతోడ, విప్పతోక = విడచియుట తోడను, నరిక = నదిహాలమందు, తొండము = శూద్రాదుడము, అడక = చరించుచుండఁగా, తెల్లు = శరములు, పెల్లు = మంటిగడ్డలును, నీటక = ఉపకమునందు, త్రెల్లి = పడి, ఘేనము = చురువును, మడుచు = ప్రవాహముతో పచ్చియున్న బురదయును, అయి = అయినచై, పు...ముక - పునః = మఱను, ప్రాచ్యుడశయముక = వర్షాకాల మనుబుద్ధి, ఒసగక = పుట్టింపఁగా, (అనఁగా తెల్లనితెల్లు చురుగుగా మంటిపెల్లుల వండునుగానున్నందున వర్షాకాల మను బుద్ధిని బుట్టించె ననుట.) ఘనరజోవృష్టికై - ఘన = అధికమైన, రజః = పరాగముయొక్క, వృష్టికై = స్వర్ణమువలన (చల్లుటవలన ననుట.), మీదికిన్ను = వైశేత్రము, మొగుడక = మూయబడఁగా, కటిదెసలు = మొల ప్రక్కలు (పిఱుదు ప్రక్క లనియుం జెప్పఁదగును), నిక్కక = వైకెగయఁగా, బరితోలు = పార్శ్వమందున్న చర్మము, కదలక = చలించఁగా, కీలు = స్రవించుచున్న, మదము = దానోదకము, తిక్తక = సౌగంధ్యమును, నదులకుక = సరిత్తులకు, హక = ఒసఁగఁగా, 'కటుతి క్తకషాయాస్తు సౌరభ్యైపిప్రకీర్తితాః' యని యాదవము. తత్ = ఆ తమ్ము, అనుకృత్ = అనుకరించుచున్న (పోల్చిన యనుట.), వృషాలితోక = వృషధ సమాహముతోఁగూడను, 'సుకృతేవృషభేవృషః' యని యమరము. తేంట్లు = తుమ్మెదలు, పఱవక = తమవ్యాపారమునకు వెఱచి పాఱిపోఁగా, కరులు = ఏనుగులు, కోరాడను = తొండముతో నేలఁబొడిచి దుమ్మెత్తి వైఁ జల్లులాడెను. ఉత్పేక్షాంకారము.

తా. ఆశరత్కాలమునం దేనుగులు మదించి తొండములతో నేలఁబొడిచి దుప్పైలి వైజల్లురాడుచు విహరించెను.

శా. గండవ్యంద్యగళత్కరాళమదరేఖల్ ఘల్లసప్తచ్ఛదా
ఖండక్షోదసిత ల్పక్తికములై కర్ణద్వయి న్నించఁగాఁ
గొండల్లవ్వివ మన్ను కత్తులగతిం గొమ్ముం గొన ల్తుంప వే
దండంబుల్పవుదఁతు లొటఁ దెలిపెం గండెత్త భూపాలిన్. 154

టీ. గం...త్ - గండవ్యంద్య = కపాలవ్యయమువలన, గళత్ = జాలుచున్న, కరాళ = దట్టమైన, 'కరాళో దంతురే తుక్లే' యని ర్షపూల. మదరేఖల్ = దానప్రవాహపుచాట్ల, ఘల్ల...త్ - ఘల్ల = విచ్చినటువంటి, సప్తచ్ఛద = విడాకులయరంట్ల యొక్క, ఖండ = అధికమైన, ఖోద = ఖపాపాడిచేత, సితల్ = తెల్లనైనవై, ప్రక్తికములై = చామరములై, 'చామరతుప్రక్తిక' మ్మని యమరము. కర్ణద్వయిన్ = శ్రోత్రయమును, మించ...న్ = అధికమించికొమ్మలవర్ధనమురాఁగా, కొండల్ ద్రవ్వినమన్ను = పర్వతములతోరాడినమట్టి, కత్తులగతిన్ = ఒరలతోనన్నుభిదముల రీతిని, కొమ్ముగొనల్ = సుతార్తములను, మునవన్ = పప్పుగా, వేదండంబుల్ = మల్లేభిములు, భూపాలిన్ = రాజమండలమును, దండెత్తన్ = యుద్ధసూత్ర కొఱువ, చవుదురులొటన్ = చతుర్దశదుతాపశములొటంబు (అనగా నైరావతములొటంబు) తెలిపెన్ = చూపెను. చామరసదృశములైనమదరేఖలు కొమ్మలమార్చుచుండెను.

తే. అప్పుడన్యోన్యవిజిగ్మంబు లైనదొరల
కవదొనలనుండి లబ్ధలక్ష్యంబులైన
స్వాన్వయశరాలిచే గీర్తి కాలం గనెనొ
యనవనాళి బ్రపుల్లశరాలి మెఱసె.

155

టీ. అప్పుడు = ఆశరత్సమయమునందు, అన్యోన్యవిజిగ్మంబులైన = ఒండొరుల జయింపబుచ్చగల్గినటువంటి, దొరల = నృపులయొక్క, కవ = రెండైన, దొనలనుండి = ప్రాణిరములందుండి, లబ్ధలక్ష్యంబులైన = పొందఁబడినగుణిగలవియైన, 'లక్షం లక్ష్యం శరవ్య' మ్మని యమరము. స్వాన్వయశరాలిచేత్ - స్వ = తమయొక్క, ఆన్వయ = వంశము గల, (తాము శరశబ్దవాచ్యులు గనుకన నుట.) శరాలిచేత్ = బాణసముహముచేత, గీర్తి చాలగ నెనొయన్ = అధికమైనయశస్సును బొందెనొయనగా, వనాళిన్ = అరణ్య కుండీయందు, ప్ర...ళిన్ - ప్రపుల్ల = వికసించిన, కరాళి = కాశకుసుమకుండీ, మెఱసెన్ = వెలిగెను. క్షేమానుప్రాణితోఁబ్రేరణలంకారము.

తా. కీర్తి తెలుచు కవిగమయము గాన తెల్లుపువ్వులం చెల్లుగుటంజేసి యపు డవి విస్తరించి యున్నందున విస్తారమైనకీర్తిని బాణములు పొందెనో యన్నట్లుండెను.

తే. దరులతడివండు పొదువుమూఁపురము లంటు

తెల్లుగంటల నాఁబోతు లల్లసిల్లె

గిరుల మోరులుసవి సముద్గీర్ణ సలిల

జలధరచ్ఛేదములు వ్రాలఁ జలఁగుకరణి.

156

టీ. ద...లు - దరుల = నదీకూలములందలి, తడివండు = కర్దమము, పొదువు = వ్యాపించిన, పురములు = కమత్ప్రదేశములను, అ...ల్ల-ంటు = తగిలికొనునట్టి తెల్లుగంటల = పూచినతెల్లుగంటలచేత, అబోతులు = అచ్చువేయబడిన కోడెలు, ఉల్లసిల్లె = మిగుల నొప్పెను, గి...ల్ల-గిరుల = కొండలయొక్క, మోరులనవి = శిఖరములను బుద్ధిచేత, స...లు-సముద్గీర్ణ = కురియబడిన, సలిల = ఉదకములుగల, జలధరచ్ఛేదములు = మబ్బుతునియలు, వ్రాలఁజలఁగుకరణి = చేరజూచెడుచందమునను, ఉల్లసిల్లె నని క్రింది కన్యాయము.

తా. పువ్వులశిఖరము లను ప్రవహించినమబ్బుతునికలు చేరబోవుచుండెనా యనునట్లు నదీకూలము లందలి తడిమయున మెదలసముపురములను పూచిన తెల్లుగంటలంటుకొనిన యాబోతు లపుడు మిక్కిలి చెలువొందెను. ఉల్లేపిం.

తే. గగనలక్ష్మి నిబోరు నక్షత్రమాలి

కలు వియన్నది జలములఁ గడుగఁ బిసుక

నెఱయు కుంకుడుపండులనురువులనంగఁ

బలవలని పాండురాంబుదగపట్టు లమరె.

157

టీ. గగనలక్ష్మి = ఆకాశలక్ష్మి, ని...లు-నిజ = స్వీయమైన, ఉరు = గొప్ప లై, నక్షత్రమాలికలు = చుక్కలబొత్తలనియెడు నిరువదియేడు ముత్యములుగల హారములు 'నైవ నక్షత్రమాలాస్యాత్సప్తవింశతి మాత్రికా' యని యమరము. వి...ల్ - వియన్నది = ఆకాశగంగయందలి, జలముల = ఉదకములయందు, కడుగ = ముటికి నెత్తుటకొనుట, పిసుక = నలఁచుగా, నె...వులు అనంగ = నెఱయు = వ్యాపించి నట్టి, కుంకుడుపండుల = కుంకుడుపండ్లయొక్క, నురువులుఅంగ = ఘనములలో యనునట్లు, వలవలని = వలచనైన, పాండుర = తెల్లనైనట్టి, అంబుదపట్టులు = మబ్బుల చాట్లు, అమరె = ఒప్పెను. శ్లోహనుప్రాణితమైన యుల్లేపింకలంకారము.

తా. ఆకాశమనులక్ష్యము చుక్కలవరుసలనియెడు తనగొప్పహారములు ఆకాశ గంగాజలములఁ గడిగిస్వచ్ఛము లొనర్చుటకొఱ కందుఁ బినికి వ్యాపింపఁజేసిన కుంకుడు కాయనురుంగులొ యన్నట్లు పలుచనై తెల్లగ నున్న మేఘమంతు లొప్పారెను.

శా. అప్పు లావ్విరిధిచేతఁ బుచ్చుకొని కాశర్యంబైన మున్దొన్నయ య్యప్పుశ్చాదనియున్ సవృద్ధికముగా ననవ్యాధికే తీర్వగా నప్పుణ్యాతివిశుద్ధజీవుఁడు నిజాచ్ఛాంగంబులం దోచు నట్లొప్పారెన్నక బింబగర్భితములై న ద్యోచారిశుభ్రాభ్రముల్. 158

టీ. అప్పుత్ = ఉదకములు, ఋణములును, వారిధిచేత్ = సముద్రునిచేతఁ పుచ్చుకొని = తైకొని, కార్యంబైనన్ = పనితీరుఁగా, ము...న్ = మున్దొన్న = ముందు పుచ్చుకొనినట్టి, అయ్యప్పుత్ = ఆ యుదకములను, ఋణములను, శ్చాదనియున్ = దూర దేశములువెల్లియును - వానకాలము గడచియును, సవృద్ధికముగాన్ = అధికముగా వడ్డితోఁగూడను, అవ్యాధికే = ఆ సముద్రునికే, తీర్వగాన్ = సరిపుచ్చుఁగా, అ...డు - అప్పుణ్య = ఆఋణముక్తిరూప సుకృతముచేతను, అతివిశుద్ధ = మిగులఁ బరిశుద్ధుఁడైన, జీవుఁడు = ప్రాణి, ని...లక్ - నిజ = స్వీయములైన, అచ్చ = స్వచ్ఛము లైన, అంగంబులన్ = అవయవములందు, తోచునట్లు, అగపడునట్లు శశిబింబ గర్భితములై = చంద్రబింబ ముదరమూదుఁ గలవియై, ద్యో...త్ - ద్యోచారి = అంత రిక్షమున సంచరించుచున్న, శుభ్రాభ్రముల్ = తెల్లని మబ్బులు, ఒప్పారెన్ = ఒప్పిద మాయెను.

తా. 'జ్ఞో. బ్రహ్మహా ముచ్యతే పాపైః ఋణీ తు నకదాచన' యన్నట్లు ఋణ మపరిహార్యమైన పాపము గరుక నట్టిపాపముచేత విముక్తుఁ డైనమునుజానిమాడ్కిఁ జంద్రగర్భితము లైన మేఘములు వెలింగెను. శ్లేషానుప్రాణితమైన యుల్పేక్ష.

చ. విశదపయోదిపుగబారలవేప్పనచే నొకమై సభోమణిన్
లతనపటత్వమొందుట మనంబున నారసి కాంచి విష్ణుఁ డ
య్యశివతత్వై పదంబు వలయంబునఁ బాపి యవస్తులోభక
- ర్కళితం బ్రబోధ మొంది సిరిగంగాంచి చెలంగెఁబయగపయోనిధిన్.

టీ. వి...చేత్ - విశద = తెల్లనైన, పయోచపు = మేఘములనైన, పారల = ఆవరణములయొక్క, వేప్పనచేత్ = వ్యాప్తిచేత, ఒకమైత్ = ఒక ప్రదేశమునందు, నభోమణిన్ = (సూర్యుని)ఆకాశమందలి మణిని, లతనపటత్వమొందుటన్ = లతనపట ముదోషము పొందుటను, మనంబునన్ = చిత్తమందు, అరసి = విచారించి, కాంచి = చూచి, విష్ణుఁడు = లక్ష్మీరమణుఁడు, అయ్యశివతత్వై = అదోషనివృత్తికై, (తులమెత్తుగల

కెంపునకు మణి యని సంజ్ఞగాన వానికిఁ గలుగు లతునవట ముదోషము ద్యుమణియైన
 కూర్మనికి శరత్కాల మేఘరూపముతోఁ గలుగఁగాఁ జూచి శివంకరము గాదు గనుకఁ
 దన్నిట్లు త్రికై యుట.) వలయంబు = పరివేషమువలనను (అందెవలనను,) పదంబు =
 పాదమైన యాకాశమును, పాశి = విడిపించి, (ఆవృదు పరివేష ముండ దరుట.) ఆవస్తు
 లాభకర్తృశత్రు = కూడనివస్తువునందు లాభముచేతఁ గలిగియుండు కాకపోవుటవలన,
 (అనగా దోషవస్తువులయం దాసక్తిలేనివాఁ డౌటవలన ననుట.) ప్రబోధమొంది =
 జాగ్రత్తనొంది, మేలుకొని, పయంబయోనిధి = పాలనముద్రమునందు, సిరిగాంచి =
 సుపద నొంది, శ్రీమహాలక్ష్మిని బొంది, చెలంగె = ఒప్పెను.

తా. సూర్యుఁ డను నాకాశమణిని దెల్పని మేఘములు చుట్టుకొని లతునవట మను
 దోషము పరివేషమై యావరింపఁగా విష్ణువు చూచి యది శుభకరముగా దని పరివేషము
 నుండి విడిపించి దోషవస్తువులం దనాసక్తుఁడు గనుక నాశండు మేల్కొని లక్ష్మీసహితుఁడై
 పాలనముద్రమునఁ బవళించి వెలుంగొంచెను.

ఉ. అంబరవాసు లగ్నిక్రియశక్తై ద్యుమణిస్ఫటికోపలంబునం

దుం బడయన్మరజ్జలదశతూలపరంపర గొంత పై ఘటం

పం బెలుచం జగించి మణి శ మట్టున నిల్వక *యాక్రమించె.గా

కం బరితాపమూనె ననఁ శ గానె మొగుల్వొరియొండ లత్తజన్. 160

టీ. అంబరవాసులు = దివిషదులు, అగ్నిక్రియ = పోషాః బుట్టించుటకై,
 (వర్షరతునందు తీర్ణమైనదని ననుట.), ద్యుమణిస్ఫటికోపలంబునందు = ద్యుమణి =
 సూర్యుఁ డనియెడు, స్ఫటికోపలంబునందు = స్ఫటికీలయందు, పడయన్ = పొందుట
 కొఱకు, శ...రన్ = శరజ్జలద = శరశ్చేఘము లనియెడు, తూలపరంపరన్ = దూది
 ప్రాగను, కొంత = కొంచెము, మైఘటింపన్ = మీఁద నుంచఁగా, వెలుచన్ జగించి =
 విస్తరించి యగ్నిపుట్టి, మణి = పిచ్చుటను, మట్టున్ = కొద్దిగా, నిల్వక = నిలిచియుండక,
 కాకన్ = వేడిమిచేత, సరితాపమూనెన్ = వ్యాధులశ్రమము బొందునట్లు, ఆక్ర
 మించెన్ = వ్యాపించెను. అనన్ = అనఁగా, అత్తజన్ = ఆసమయమునందు, మొగుల్వొరి
 యొండన్ = మబ్బువీరిన యొండలు, కానెన్ = తపించెను.

క. కంజహితాస్తోడయ వెఱ

సంజ కడల నడుము గప్పు శ సంధిల మి న్నొ

ప్పెం జూడఁ బ్రకృతిశబరీ

గుంజానాసావిధూష శ కొమరు భజింపన్.

161

టీ. కం...జ - కంఠహిత = సూర్యునియొక్క, ఆస్తోదయపు = అస్తమయోదయ
ములయొక్క, ఎఱుసంజ = ఎఱుసంధ్యారాగము, కడలక్ = దిక్కులయందును, కప్పు =
నైల్వము, నడుమక్ = మధ్యప్రదేశమందును, సుధిలక్ = వ్యాపింపగా, మిన్ను = అంత
రిక్షము, ప్ర...రు - ప్రకృతికబరీ = మూలప్రకృతియనుచెంచితయొక్క, గుంజానాసా
విభూష = గుఱిగింజముక్కయొక్క, కొమరుక్ = సౌందర్యమును, భజింపక్ = పొందు
నట్లుగా, చూడక్ = వీక్షింపగా, ఒప్పెక్ = చెన్నించెను.

తా. సంధ్యాకాలములందు దానిరక్తిముముఁ దిగంతములవఱకు వ్యాపించి
యందఁగా నంతరిక్షమునందు నల్లనై ప్రకృతి యను కిరాతస్త్రీయొక్క ముక్కల
యందు నలుపు వైవైపుగా నుంచి యడ్డముగాఁ గుచ్చిన గుఱిగింజవలెఁ జూడనొప్పెను.
రూపకానుస్రానితోఁజేర్చితిమి.

తే. గూండ్లకై శాలిమంజరు శల్లాసుచు మూఁగి
యంబరంబునఁ బఱచు కీశ గాలి వొలిచె
బసరుటొంటొంటియాకుతోఁగ బండఁ బాటి
ఛేదభయమున నెగసిన శ చేలనంగ.

162

టీ. గూండ్లకై = మలాయములపై, శాలిమంజరులు = పరియెత్తులు, 'వల్లరీమం
జరీస్త్రీయా' వుని యమరము. కొనుచు = గ్రహించికొనుచు, మూఁగి = గుంపులుగూడి,
అంబరంబునక్ = ఆకాశమునందు, పఱచు = ఎగసిపోవుచున్న, కీరాలి = శుకపంక్తి,
'శీరశ్చూఢా నానా' లని యమరము. పసరుటొంటొంటియాకుతోఁగ = పసరువర్ణముగల
యొక్కొకవర్ణముతోడను, పండఁబాటి = పరివక్షములై, ఛేదభయమునక్ = శమ్ముగొని
వేయుదు రన్నభయముచేత, ఎగసిన శేలనంగక్ = వైకృతివైరుచేలొ యన్నట్లు,
పాలిచెక్ = ఒప్పెను. ఉల్లేపి.

సీ. శ్రీలుదా రౌట నాశ త్రితవద్ద కర్ణికా
కృతఁ జెవు ల్కమలక శర్ణికల మెఱయ
నతనుసాధ్యకృత ప్రతిరేఖ మంచెపై
నదలించు రొదఁ జిల్క శ వదుపు పఱవఁ
దొగలమొగ్గలవైచ శ దూలమేగమి బెట్టు
చప్పట్లఁ జన్నులు శ జడలు గదల
వెడత్రోవ మును చెప్పి శ వడి నవ్వ దిరుగు న
ధ్వగులకొలది నప శ త్రపయు మరల

తే. నధరరదన ప్రసాదంబు నడుగ నోరు
 చెఱచెనో యన ప్రీతి ము నైములు తోచు
 చెఱకు జంఘల బోలమి నీరసు వాంచు
 రాజనము గాచు గోపికా నీరాజి పాలించె.

163

టీ. తారు = శ్రోతములు, శ్రీలు = శ్రీకారములు, లక్ష్మలును, బోట్ = అయి
 నందువలన, ఆ...తే - ఆశ్రిత = ఆశ్రయించిన, పద్మకర్ణకాకృతి = తామర
 మిదైలవలెను, చెవుల్ = కర్ణములు, కమలకర్ణకల = తామరమిదైలతో, మెఱయ =
 వెలుంగుగా, అతను = పెనిమిటియైన మన్మథునకు, సారస్వకృత్ = రఘునాథునిచున్న,
 రతిశేఖ = మన్మథునిభార్యయైన రతివలె, (సారస్వముచేయుచు రతీదేవి చిలుక
 గుఱ్ఱము చెట్లదలించునో యట్లుట.) ముచెఱై = ముచెఱిమీదను, అదలించునొడ =
 నివారించుధ్వనిచేత, చి...ల్ - చిల్కపడుపు = కీరపంక్తి, పర్వన్ = పరువిడు
 చుండగా, తో...ల = తోగల = కలువలయొక్క, మొగల్ = కుట్టుములను,
 వైవ = విసరివేయగా, దూరమేగమి = ఆచిలుకలు దవ్వగా వెళ్ళనందున, పెట్టు
 చప్పట్ల = చేతుల పట్టుటలచేతను, చప్పులు = కుచములును, జడలు = కేశపాశ
 ములును, కడల్ = చలించగా, మును = పూర్వము, వడ్రోవ = దబ్బరిమార్గ
 మును, చెప్పి = పల్కి, నవ్వ = హాసముచేయగా, వడి = క్షిప్రముగా, తిరుగు =
 మరలవచ్చుచున్నటువంటి, అధ్వగులొడ = పథికులతోడనే, అపత్రపయన్ =
 సిగ్గును, మరల్ = మళ్లగా, (పథికులకు దప్పదారి జెప్పి నవ్వగా నది గ్రహించి
 యా పథికులు మళ్లరాగా లబ్ధించి రుట.) ఆ...బు = అధర = పెదవియొక్కయు,
 రదన = శంకములయొక్క, ప్రసాదంబు = అనుగ్రహమును, అడుగల్ = యాచి
 చుటొకట, నోరుచెఱచెనోయన = వదనమువిప్పెనోయనగా, ప్రీతి = పగిలి, ముత్య
 ములు = మాత్రికములు, తోచు = కనుపడునట్టి, చెఱకు = ఇత్తువనమును, జంఘల
 బోలమి = తమసిక్కిలను సరిపోలనందున, శిరసువాచు = తలవంచినైన, రాజ
 ము = కాలినసవ్యమును, కా...జి - కాచు = రక్షించుచున్న, గోపికారాజి = చేలకా
 పరిస్తీలవదన, పాలించె = ఒప్పెను. ఉల్లేఖ.

తా. చెఱకులు తమయందలి రసమాధుర్యముకంటె నాచెఱకు తోటకాచు
 స్త్రీలయొక్క యధర రసమాధుర్య మధిక మనియు, దమలో నున్న ముత్యముల చక్క
 దనముకంటె నాస్త్రీలయొక్క పలువరుసల చక్కదన మతిశయ మనియు, నధరరదన
 ములకు నోడి పరాజితులయినవారు నోరిగించి వేడుకొన్నట్లు కనుపులు పగిలి
 గర్భగతములయిన ముత్యములు గన్నట్లుచెఱకును, తమపైరు పొట్ట రాస్త్రీల పిక్కలకు

సాటిరానందున సిగ్గుచే దలవాంచికొన్నట్లు పండి వంగియున్న రాజపువేలను గాచుచున్న స్త్రీలు శ్రీమహలక్ష్మికి నాశ్రయస్థానమైన కమలకర్ణికలు బహిర్నిర్గతము లయినందున శ్రీసదృశములయిన శ్రీత్రములు గనుక వాని నవి యాదరించినట్లుగఁ జెవులయందుఁ గమలకర్ణికలు ధరించిని మన్తశరభర్యంబు లయిన చిలుకల నద లించురరీతివిమాడ్కి జిలుకలం దోలుచుఁ గలుపపువ్వులతోఁ దోలఁగా నవి దూరము పోనందునఁ జుట్లుఁ గొట్టుచు నధ్వగులకు వెడత్రోవఁ జెప్పి నవ్వగా వారు మట్లుట తోసె సిగ్గు గలవా రయి యొప్పిరి.

తే. నింగి య త్తటిఁ దామహానీలమైన

గరిమకుం దగబహు తృణాగ్రాహి యయ్యె

ననఁగఁ బరిణత కలమాది శ యవసరాశి

తతులు గిరు లన నభ్రంకషతఁ జెలంగె.

164

టీ. నింగి = ఆకాశము, త్తటిఁ = ఆశరదృశువునందు, తా = తామః, మహానీలమైన = మిగుల నల్లనైనట్టియు నీలమణియైనట్టియు, గరిమకుఁ = అధికమైనకు, తగఁ = అర్హమగునట్లు, బహుతృణాగ్రాహి = చాలకనవును గ్రహించునది, అయ్యె ననఁగఁ = అయినో యన్నట్లు, పరిణత = పండియున్న, కలమాది = పరిమొదలగువాని యొక్క, యవసరాశి = గడ్డిచాములయొక్క, తతులు = పరుసలు, గిరులనఁ = కొండలొ యనునట్లు, అభ్రంకషతఁ = ఆకాశమునొరసికొనుటచేత, చెలంగెఁ = ప్రకాశించెను. పరిణామోత్పేక్షలంకారములు.

మ. అచునిష్ఠఁ ధవళాతపత్రి దగు నశ్యాగంబు సాగంగ నం
దు యమిశ్రేణులు గాఁగఁ బుంగవకకుత్ స్థుం డల్ల వహ్నిదానా
త్యయరాముండు సలక్షణుం డిరున కోశబోవా ప్తిగా విల్లు ని
ర్దయతం ద్రుంపఁ బ్రభగ్న శాల్యవని నీతాలచ్చి గాకుండునే. 165

టీ. అచునిష్ఠఁ = శుభావహవిధినిష్ఠచేతను, 'అయశ్శుభావహో విధిః' యని యమరము. ధవళాతపత్రిదగు = తెల్లదామరగొడుగుగల శరదృశువునైన, అశ్యాగంబు = ఆరాకయును, ధవళాతపత్రిదగు = తెల్లని గొడుగుగల జనునినైన, అశ్యాగంబు = ఆ యజ్ఞమును, (ఇచ్చట = ధవళశబ్దముచేత బుండరీకమును లక్షింపఁబడును. 'పుండరీకాతపత్రిస్తం వికసత్కాశ చామర' మ్మని రఘువింశమున శరదృశువర్ణనమున్నది.), సాగంగఁ = జరంగగా, అందుఁ = ఆ శరత్కాలమందును, ఆ జన్మమునందును, యమిశ్రేణులు = హంసపంక్తులును, యోగిబృందములును, (యమిశ్రేణులునును ముఖ లర్థము, అముఖులకు హంస లను పేరుగలదు గనుక లక్షితలక్షణచేత హంస లన్న

యర్థము.), రాగ్ = వచ్చుచుండగా, పుంగవశతభృండు = ఎట్లయొక్క మూపురములయందున్నట్టియు, కపత్యులలో శ్రేష్ఠుడైనట్టియు, పుంగవాదు లుత్తరపదములై శ్రేష్ఠార్థము నిచ్చునవి యైన నిచ్చట శ్లేషనిమిత్తము పూర్వపదమాయెను. 'ప్రాధాన్యే రాజలింగే చ వృషాగే కకుద స్త్రియా' మ్మని యమరము. అల్ల = ప్రసిద్ధమైన, పర్వా...దు-వర్షాదినాశ్యయ = శరవృతు వనెడి, రాముండు = శ్రీరాముండు, సలత్వణుండు = ఆడుబెగ్గులతోఁ గూడినవాడును, సుమిత్రానందనునితోఁ గూడినవాడును, 'సారసస్యతు లక్షణా' యని యమరము. (సారసపక్షులు పర్వర్తువునందు బిల్లులు వెట్టి శరత్కాలమునందు వ్యాపించువి యుట.) ఇరుసమో = సూర్యునకును, జనునకును, ఓహోవాత్తిగాఁ = తేజమును, గీర్తియును, గలుగునట్లుగా, విల్లు = మణి ధనుస్సును, శివధనుస్సును, నిర్దయకత్త్రుంపఁ = సంకోచింపక విఱువఁగా, ప్రభగ్న కాల్యవనిఁ = కోయఁబడిన రాజనాలు గల భూమియందు, సీతాలబ్ధికాకుండునే = నాగోటిచాలుయొక్క లాభము కలుగకుండునా (పాలమున పరి గోయఁగానే మరల దున్ను రుట.) 'సీతాలాంగలవద్ధతి' యని యమరము. ప్రభగ్న = విఱుచుటచేత, కాలి = ఓప్పుచున్న, (మాగాణి) అవనిఁ = భూమియందు, సీతాలబ్ధికాకుండునే = వైదేహి ప్రాప్తి కాకపోవునా? (కలుగు ననుట.) హిషకానుప్రాణిత శ్లేషాలంకారము. 'నానార్థ సుశ్రయశ్లేషః పఞ్చాపఞ్చోభయాస్పద' యని శ్లేషలక్షణము.

క. మొగులు విరియెండ వెండియు

నిగుడ శుకశ్రేణి పసరు १ నింగి న్నిండఁ

బెగడె బ్రజ హరితవాజుల

గగనమణిస్యందనంబు १ గదిసెన్ యనుచున్.

166

టీ. మొగులు = మేఘములు, విరియెండ = విరిసినయెండ, (శరత్కాలాతప ముట.) వెండియున్ = మిక్కిలియును, నిగుడఁ = వ్యాపింపఁగా, శుకశ్రేణి = చిలు కలపదపుయొక్క, పసరు = పచ్చనిచాయ, నింగిన్ = ఆకాశమందు, నిండఁ = పూర్ణ మగుచుండఁగా, హ...బు - హరితవాజుల = పచ్చడాలుగల గుఱ్ఱములుగల, 'పాలాశో హరితోహరిత్, వాజివాహర్వ గంధర్వా' యనియు నమరము. గగనమణిస్యంద నంబు = సూర్యరశ్మి, కదిసెన్ యనుచున్ = సమీపించివచ్చెనో యని, బ్రజ = జనము, బెగడె = జడిసెను. అతిశయోక్త్యలంకారము.

లే. భవి సుగతై రవశ్రేణి १ పోవఁద్రోల

దివి గన త్త్రహనక్షత్రదీప్తి దలుము

గృష్ణపక్షపువాసిలే † కిరులు దనదు

నలుపునను గూడె నన నైల్యమొలనె నభము.

167

టీ. భువి = భూమియందు, స...నరః = కొలఁకులయందున్న, కైరవశ్రేణి = తెల్లనికలువవలె, 'సిలే కుముద కైరవే' యని యమరము. పోషగ్రోలక్ = వెల్లఁ దోలుగా, దివి = అంతరిక్షమందు, కనల్ = ప్రకాశించుచున్న, గ్రహ = అంగారకాదులయొక్కయు, నక్షత్ర = అశ్విన్యాదులయొక్కయు, దీప్తి = కాంతి, తఱుమక్ = వెల్లఁ గొట్టగా, ఇరులు = అంధకారములు, గృష్ణపక్షపువాసిలేక = బహుళపక్షపు కేలబలిమి లేక, తనదునలుపునను = తననైల్యముతోడను, కూడె ననక్ = కలిసెనో యన్నట్లు, నభము = ఆకాశము, నైల్యమొలనె = అరినైల్యమును బొంచెను. ఉల్లేఖాలంకారము.

క. క్రేపుదలఁచి పసి మేయుచు

జేపినపొల్లలయ నెండ † చే బాంధజనుల్

దూపింపమి కజొడంపిన

యాపాగా యనఁగ నదుల † నంచలు మెఱసెన్.

168

టీ. పసి = పశుసమూహము, మేయుచు = పాలముకనవుచుచును, క్రేపు తలఁచి = లేగదూడలను తలఁచికొని, చేపినపాలు = వెలికుబిక్కి ప్రసించినక్షీరములు, కలయక్ = నద్యుదకములతోఁజేరఁగా, ఎండచే = ఆతపముచేతను, పాంధజనులు = అధ్వగులు, దూపింపమికి = పానముసేయనందునను, (ఎండలోఁ దప్పిగొన్నవారు పాలుద్రావకుంట ప్రసిద్ధము.) అజొడంపిన = ఆనదులలోనిక్షీరములు వేలుపఱపు మని బ్రహ్మదేవుఁడనినట్టి, ఆ పాగాయనఁగ = తనవాహనపక్షియో యనునట్లు, అంచలు = హంసలు, మెఱసెన్ = వెలిఁగెను. ఉల్లేఖాలంకారము.

తే. వెదమొదవుఁ గూడఁబోలేమి † వెచ్చగ్రొవ్వు

*స్వల్ప మెడసూప వెడలెనో † యనఁగ నెట్ట

కేలకును గ్రుంగితెచ్చు అం † కెలు నిగుడఁగ

మందగతి గున్మె వృషభము † ల్పంపిలుండ.

169

టీ. వెదమొదవు = ఋతువైన భేషవును, కూడక్ = కలియుటకు, పోలేమిక్ = నడువలేనందున, వెచ్చక్ = తాపముచేత, గ్రొవ్వు = కంఠమువఱకున్నమదము, స్వల్పము =

* 'కల్పమెడచాప...యనఁగ' - మే. పా. (కల్పక్ = కరంగునట్లు, మెడచాపక్ = కంఠమును దీర్చి కరించినందున - అని టీక) ఆపాతమున యతిభంగము.

కొంచెము, ఎడనూరుగాడ్ = సందువిప్పుగా, వెడలెనోయనంగడ్ = బయలు దేజెనో
యనంగా, ఎట్టకేలకు = కొంతకడవునకు, క్రంగి = భూమికివంగి, తెచ్చుటకెలు =
రప్పించెడు పృషభధ్వములు, విగుడంగడ్ = సాగంగా, వృషభముల్ = ఆబోతులు,
మందపిఱుదగ్ = పసులగుంపువెనుక, ముగిగలి = మెల్లనినడకతో, గున్నె =
కొంచెముగాఁ బలుపువెట్టెను.

లే. శరధిజలమెల్ల రిత్తగాఁగ గురియ నుప్పు

దొక్కఁ జేరిన నత్తెల్వైఁగి చిక్కి మిఁదఁ

గాన నగుచున్న దచ్చతఁగి చేననంగఁ

బఱచు శరదధ్రములమేనిఁగి పాండిమమరె.

170

టీ. శరధిజలముఁబల్లె = సముద్రమునందు, రిత్తగాఁగురియన్ = శూన్యమగు
నట్లువర్షింపఁగా, ఉప్పు = జలమందుండు లవణాంశము, దొక్కఁపేరిన = కడుపులో
ఘనీభవింపఁగా, అత్తెల్వైచిక్కి = ఆలవణముయొక్క ధావశ్యముమాత్రము మిగిలి,
అచ్చతచే = నైర్మల్యముచేత, మిఁదఁ = మేఘమువై, కాననగుచున్నది = చూడఁబడు
చున్నది, ఆనంగఁ = ఆనునట్లు, బఱచు = పరునిడుచున్న, శ...మ-శరదధ్రముల = శర
త్కాలమేఘములయొక్క, మేని = దేహముయొక్క, పాండిమ-ధావశ్యము, అమరె =
ఒప్పెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

క. శరనిధి ముచుగ్రోలినని

ర్భరజలములు గురిసి మేఘుఁగి భావం బఱియ

క్రరములు కరములె కా జిగి

నొరిమె ననన్ రవియు మెఱసెఁగి సుడిగెను మొయిలున్. 171

టీ. శరనిధి = సముద్రమునందు, ముచుగ్రోలిన = మున్నుపానముచేసిన, నిర్భర
జలములు = అధిరోదకములు, కురిసి = వర్షించి, మేఘభావంబఱి = జలధరత్వమును
బోగొట్టికొని, అక్రరములు = ఆ సూర్యకిరణములు, కరములె కా = సూర్యకిరణ
ములుగానె కాఁగా, రవి = సూర్యుడు, జిగి = లేజన్నచేత, ఒరిమె ననన్ = తీక్షణ
దాయె నన్నట్లు, మెఱసె = ప్రకాశించెను. మొయిలున్ = మేఘమును, ఉడిగెన్ =
కాంతించెను. హేతూత్పేక్ష.

క. ప్రాశించిన నీరంతయుఁ, బోశరదధ్రములు మగుడఁగి బూరింపఁగనా
వేళించెఁ గొలంకుల ననఁ, గాశప్రతిబింబపటలికడు నొప్పారెన్.

టీ. శరదధ్రములు = శరత్కాలమేఘములు, ప్రాశించిననీరంతయున్ = మునుపు
దాముగ్రోలినయదకఁపునందు, పో = వెళ్ళగా, మగుడఁబూరింపఁగన్ = మరల

నిండించుకొనుటకు, కొలంకులన్ = సరస్సులయందు, అవేళించెన్ = ప్రవేశించెను, అనన్ = అనునట్లు, కాశప్రతిబింబపటలి = తెల్లుపువ్వుల ప్రతిమానసమూహము, కడున్ = మిగులను, ఒప్పారెన్ = చెన్నించెను.

తే. కొలనఁ గరిదంపతులు పద్మ కళిక లొకటి
కొకటి యీనెత్తనుకరంద క మొలుక నమరె
నివి శరత్పద్మనిలయకు క నెలమితోడఁ
గవల నభిషేకమున కెత్తు క కడవ లనఁగ.

173

టీ. కొలనన్ = సరస్సులయందు (జాత్యేకవచనము), కరిదంపతులు = సతీపతులైనయేనుగులురాదు, పద్మ కళికలు = అతివిరిశిష్టమొగ్గులు, ఒకటికొకటి యీనెత్తన్ = పరస్పరమిచ్చుటకై వైకేత్తఁగా, మకరందము = పూచేసె, ఒలుకన్ = కుమ్మరించుచుండగా ఇవి = ఈ పద్మముకళములు, శరత్పద్మనిలయకున్ = శరల్లక్ష్మికి, ఎలమితోడన్ = సంతోషముచేతను, కవలన్ = జోడుగా, అభిషేకమున కెత్తు = స్నానమొనరించుట కుత్తిప్రమేనట్టి, కడవ లనఁగన్ = కుభిములొయన్నట్లు, అమరెన్ = ఒప్పును.

తా. తామరకొలంకులయందుఁ గ్రీడించుచున్నగజవిఘనముఁజూడఁగా, శ్లో. 'లక్ష్మీదైవ్యగ్రజేంద్రైర్దణిగణభిచిభైః స్నాతా హేమకుండైః' అన్న శ్లోకుండులు శ్రీమహాలక్ష్మికి హస్తంబులయందు సువర్ణకుంభములను ధరించి యభిషేక మొనరించుచందంబునఁ గానవచ్చుచుండెను.

తే. పంక మడుగంటి తేజీన క బావు లెల్లఁ
బంకములె చేసెఁ గ్రమ్మఱఁ క బంకజములు
గళితమకరందయుతరజగ క కర్ణమమునఁ
గారణగుణంబు గలుగదే క కార్యమునకు.

174

టీ. పంకము = అడుగు, అడుగంటి = అధఃప్రదేశముఁబట్టి, తేజీనబావులెల్లన్ = స్వచ్ఛోద్భవములుగల్గినకొలంకులన్నియును, పంకజము = కమలములు, గ...నన్ = గళిత = జాతినటువంటి, మకరందయుత = పూచేనియతోఁగూడిన, రజగకర్ణమమునన్ = పరాగ పంకముచేతను, క్రమ్మఱన్ = మగుడను, పంకములె = కర్ణమయు క్రములైనవిగానే, చేసెన్ = పినచ్చెను. కారణగుణంబు = కారణముయొక్కగుణము, కార్యమునకున్ = క్రియకును, కలుగదే. (కలుగు ననుట.)

తా. కమలములు పంకజములుగాన నీళ్లను బంకయుక్తములుగాఁ జేసెను. సామాన్యముచేత విశేషమును సమర్థించిన యర్థాంతరన్యాసాలంకారము. శ్లో. 'తేయ

సోన్మిఠాంతరశ్యాసో వస్తుప్రస్తుత్య కించన, తత్సాధనసమర్థస్య న్యాసో యోజ్యస్య
వస్తునః ఆని దానిలక్షణము.

క. ఒసగి రగస్త్రాస్త్రిములం

గోసరి జచు ల్వాస్థిసీరు ॥ గ్రోలితి వీని

ససికై మా కిష్టని క

న్మిసరుడుగం గావ నప్పగించెడుమాడ్కిన్.

175

టీ. జువ్ = మనుష్యులు, గోసరి = వేడిపోసుచును, వార్ధి = సముద్రమందిలి,
సీరు = ఉదకము, గ్రోలితి = పానముచేసితివి. వీని = మాకువయోగమైన యాయుదక
మును, పసికై = పశువులకొఱకై, మాకు = మాకొఱకు, ఇష్టని = విడుపు మని, కన్మి-
సరుడుగ = కోపప్రయుక్తమైన నేత్రదోషము నివర్తించుటకై, కావ = ఆయుదక
మును ద్రావక రక్షించుటకొఱకు, అప్పగించెడుమాడ్కిన్ = ఇదిగో రక్షింపు మని యొప్పు
గించినరీతిని, అగస్త్రాస్త్రిముల = అగస్త్య = అగస్త్యునికి, అర్హముల = జలం
జలులను, ఒసగిరి = ఇచ్చిరి. హేతూత్వేక్ష. శరదృతువునందు నగస్త్యుని కిచ్చునట్టి
యర్హముల నిట్లుత్పేక్షించెను.

క. పరుషాతపత స్తం బగు

ధరణీపాత్రమునఁ బడుట ॥ దళ మయ్యెఁ జామి

పరివక్వంబై యనఁగా

శరదిందుబోధ్యత్సన్మ రేలు ॥ సాంద్రతఁ గానెన్.

176

టీ. ప...న = పరుష = కఠినమైన, అతప = ఎడచేతను, తస్తంబగు = కాగినటు
వంటి, ధరణి = భూమియనెడు, పాత్రమున = ఆధారమందు (పెనముమీదననుట),
పడుట = పకనమగుటచేత, దళమయ్యెఁజామి = దట్టమాయెఁచుజామా, అనఁగా =
అనునట్లు, పరివక్వంబై = పండినదై, శరదిందుబోధ్యత్సన్మ = శరచ్ఛంద్రచంద్రిక, రేలు =
రాత్రులయందు, సాంద్రత = దట్టముగా, కానెన్ = వెలిగెను.

తే. వృద్ధితటి నిడ్డజెనఁ ద్రావఁ ॥ గ్రిందనుండి

తేటనదిసీటఁ దనవెంటఁ ॥ దేలుమీల

తథుకుతో నాఁచులత దోచె ॥ వెలికి ¹జమిలి

వెండిమీ లెక్కువెండుకవిల్లువోలె

177

టీ. వృద్ధితటి = వర్షాకాలమునందు, ఇడ్డ = పెట్టిన, జెన్ = చేరులయొక్క
జెను, ద్రావ = పానముపేయుటకొఱకు, గ్రిందనుండి = అడుగునఁబట్టి, తేట = నిర్మల

మైన, నదినీటన్ = ఏటియుదకమందు, తనవెంటన్ = ఆనాచుతీగవెంటడి, లే...
 తోన్-లేలు = పైకివచ్చుచున్న, మీల = మత్స్యములయొక్క, శకుతుతోన్ = కాంతి
 తోడ, వెలికిన్ = బైటికి, జ...లు-జమిలి=జోడుజోడయిన, వెండిమీలు = రజతము
 చేతఁజేయబడినమత్స్యములు, ఎక్కు = వైకెగయగా నొప్పుచున్న, వెండ్రుకవిల్లు
 వోరెన్ = గుట్టపుతోడవెండ్రుకలచేగట్టిన ధనుస్సోయన్నట్లు (ఇది దాసరివాండ్రు
 వాయించువాడ్య మనియు దీని పేరు కామాచి యనియు జెప్పుదురు.) నాచులత
 దోచెన్ = ప్రాచీనతీగ గన్నించెను.

తా. వానకాలమందు జేపలు నాచుతీగవెంట గుడ్డు విడిచియుండ వాని
 దినుటకు నీళ్లునుండి యానాచుతీగ వెంటడిని మత్స్యములు పైకి రాగా, నదిదాసరి
 వాండ్రు గుట్టపువెండ్రుకలచేత వింటిబద్దకట్టి వానిమీద వెండితగ్గళ్లచే మత్స్యముల
 నేర్పఱచి వాయించునప్పుడవి వైకెగయిటవలె గన్నట్టెను.

క. హంసము క్రౌంచముతోలి రా

మాంసలరుచి వచ్చె దాను శ మలయముశీఖః బా

ల్లంస విలువ నీ రివ్వజీచెను

హంసమున కగస్తి పరమ శ హంసం బగుటన్.

178

టీ. హంసము=అంచపిట్ట, క్రౌంచముతోలిరాన్ = క్రౌంచపర్వతబిలముననుండి
 రాగా, తాను = ఆయగస్త్యుఁడును, మలయముశీఖన్ = మలయపర్వతాగ్రముననుండి,
 మాంసలరుచిన్ = అధికకాంతిచేతను, 'బలవాస్తాంసఖాంసలః' యని యమరము.
 వచ్చెన్ = ఉదయించెను. హంసమునకున్=చక్రాంగమనకు, అగస్తి = అగస్త్యమహర్షి
 'అగస్త్యోగస్తీరిత్యపి' యని ద్విగుఃపఠోశము. పరమహంసబగుటన్ = పరమహంస
 యనుఋషియౌటవేత, హంస = అంచ, పాల్ = తీరమును, విలువన్ = నీరముతో వేలు
 పఱచగా, నీర్విజీచెను = తాను నీళ్ళలోనిబురదను బోగొట్టెను.

తా. హంసలు పాలునీళ్ళు నేర్పఱచ నగస్త్యుఁడు నీరుబురదనేర్పఱచినందున
 పరమహంస యనునట్లు శరదృతువునందు సుదీపములు కలకలుఁడిగి నిర్మలము లాయెను.

లే. క్రౌంచ మొకకొన్ని గ్రుడ్లు శ గాంచె మింట

నవి యహంసచ్చదాచ్ఛాద శ నానుభూతి

హంసతతు లయ్యె గావన్నీ శ సరుణచూడ

గుప్తభుజగాశనాండము శ లులులు గావె.

179

టీ. క్రౌంచము = కొంచగుబ్బలియందున్నరంధ్రము, ఒకకొన్ని గ్రుడ్డులు = కొన్ని
 అండములను, మింటన్ = తనపైభాగమందు, కాంచెన్ = వహించెను. (పరశురాముని

బాణముచేత దొలువబడిన క్రాంచాచల రంధ్రమునుండి హంసలు మానససరో
వరంబునకు జనుటయు, మరలి వచ్చుచుండుటయును గల దని సంప్రదాయము.)
అవి = ఆ క్రాంచాచలములోని గ్రద్దులు, అహంస = దానియందురాకపోకలుగల హంస
తరములైన పక్షులయొక్క, ఛద = తొక్కలయొక్క, ఆచ్ఛాదన = కప్పటయొక్క, అను
భూతి = అనుభవముచేత, హంసతతులయ్యెన్ = అంచలగుంపులాయెను, కావన్నెన్ =
హంస గ్రద్దనితరపక్షులపొదిగిన హంసపిల్లలుగానేరవన్నట్లయినా, అ...ల్ - అరుణ
చూడ = కోళ్ళచేతను, 'కృకవాకుస్తామ్రచూడః కుక్కుటశ్చరణాయుధః' యని
యమరము. గుప్త=పొదుగుబడిన, భుజగాశన = నెమళ్ళయొక్క, ఆండముల్ = గ్రద్దులు,
గుఱులుగావె = చిహ్నములుకావా (ఆవు ననుట) ఇందు సామాన్యముచే విశేషమును
సమర్థించిన యర్థాంతరన్యాసాలంకారముచేత నుత్థాపితమైన యసంబంధమైన సంబం
ధము గలుగజేసిన యతిశయోక్త్యలంకారము.

చ. కలయఁగ వారిదేవతలు ॥ గాంచుసరోవరదంధదర్శణం

బులపయి దట్టపుంజీలుము ॥ పోవఁగఁ దాఁలకంచు గీయఁగా

బలె నలువంకలం గలయఁగ బాయక తేలుచుఁ బద్మరేణువు

తెల్లకులం బాసిపోజెలఁగఁగ ॥ క్రేంకృతు లిచ్చుమ గాశమాలికల్.

టీ. వారిదేవతలు = జలాధిదేవతలు, కలయఁగఁ = అంతటను, కాంచు = చూచు
చున్నటువంటి, సరోవర = కొలంకు లనియెను, దంధ = వ్యాజముగల, దర్శణంబుల
మున్ = అద్దములమీదను, దట్టపుంజీలుము = సాంద్రమైన మాంసము, పోవఁగఁ =
పోవునట్లు, తారు = ఆజలాధిదేవతలు, తలకంచున్ = ఆయద్దమైనకంచును, గీయఁగాలెన్ =
తోమిగిలఁజెట్టినందువలననోయన్నట్లు, నలువంకలన్ = నాలుగుదిక్కులయందును,
కలయఁగ = వ్యాపించునట్లు, పాయక = విచ్చిన్నముగాక, తేలుచున్ = పోవకమీఁ
దనేయుండుచు, పద్మరేణువుల్ = నలినపరాగములు, కెలకులంబాసిపోక = ప్రక్కలకు
విడిపోవునట్లు, క్రే...ల్ - క్రేంకృతులిచ్చు = క్రేంకారములుచేసెడు, మరాళమాలి
కల్ = అంచలబారులు, చెలఁగెన్ = ఒప్పెను. ఆపహ్నుత్యుత్థాపితోత్పేక్షలంకారము.

తా. జలదేవతలు దా మెల్లడలఁజూచు సరోవరములను నద్దములవైగల దట్టమగు
మాంసము పోవునట్లు తోమిగిలఁపెట్టిరో యన్నట్లు హంసలసమూహము లవిచ్చిన్నములై
క్రేంకారము లొనర్చుచు బోలుపాఠెను. వానిక్రేంకారములచే నలినపరాగములు ప్రక్క
లకు బోవుచుండెను.

సీ. అర్కమండలి కభ్ర ॥ మడ్డమైనంతనె

యెఱి మాసి మోము వి ॥ ప్పట్టి చూచి

ఘమఘమధ్వని గాలి గుహా జొర బురి యొకి

చుక విచ్చి కని తలం శ చుకొని వంచి

నిప్పుప్ప కేతకీ నేత్రాంబు వొత్తి భే

కపుఁ డెంకి పడియచోఁ గన్గ మొగ్గి

కేకకుఁ ద్యవనత గ్రీవమై రాక యొ

క్కిం జూర్చి వాత నే మేమొ కమిచి

తే. వెడలు బీతెండకును శర గ్రద్వృక్ష ముడిగి

వార్షిక మె యెక్కి త్రోటిని స్వంకపక్ష

తులను గిరువును పెట్టిచూపుల నరంబు

కెల కులఁ గనుంగొనుచుఁ గానఁ గేగు లుండె.

181

టీ. అర్కమండలిక = సూర్యమండలమునకు, అశ్రము = మేఘము, అడ్డమై నుతనెఁకొంచె మాచ్యుతకముకాఁగానే, ఎఱమాని = మేఱవిడిచి, మోము = ముఖమును, బిటెలి = పొడవుగానెత్తి, చూచి = వీక్షించి, (వానకాల ముఖభ్రాంతిచేఁ జూచి యనుట.) ఘమఘమధ్వని = ఘమఘమశబ్దముచేత, గాలి = వాయువు, గుహాజొర = గుహలోఁబ్రవేశించుగా, పురి యొకించుక విచ్చి = వింధమును గొంచెము విచ్చి, (గాలిచేతఁ గల్గినధ్వనిని మేఘధ్వని యనిభ్రమించి యనుట.) కని = చూచి, తలంచుకొని = అది యుఱుముగా దనివిశ్కరించి, వంచి = వింధమును మరలనడచి, నిప్పుప్పకేతకీనేత్రాంబు వొత్తి = పువ్వులులేని మొగఁచెట్లయొక్క కన్నీట దుడిచి, భేకపుఁడెంకి = కప్పలపనికి వచ్చిన, పడియచోఁ = పల్లలములొని నెఱియకై కర్ణ మొగ్గి = చెవి వంచి (కప్ప కూతలు గలిగినవర్షము గల దన్న ప్రతీతినిబట్టి యనుట.) కేకకు = తనివాక్కునకు, శ్రో...ది - శ్రోవనత = మూఁడుమాటులు వంచఁబడిన, గ్రీవమై = మెడగలవై, రాక = ఆకేకాగ్రస్థియును వెడలక, ఒక్కిం తార్చి = కొంచెముధ్వనిసేసి, వాత = నోటిచేతను, ఏమేమొ కమిచి = ఏమేమొచప్పరించుకొనుచు, వె...కుఁ - వెడలు = కలిగిన, బీతెండకు = తీక్షణతవిప్పతికొఱకు, శరద్వృక్షము = ఏడాదు లరటిచెట్టును, డిగి = విడిచిపెట్టి, వార్షికమైయెక్కి = గుప్తమునారోపించి, 'కారదో విషమచ్ఛదకి, వార్షికం త్రాయమాణాస్యా'త్తని కంటికి నమరము. (వర్షాకాలమున నెక్కియున్న పృక్షమున నెక్కిననర్దము కలుగు నని శరద్వృక్షము విడిచి వార్షికపృక్షమున నెక్కిననుట.) త్రోటిక = ముక్కుచేతను, 'చంచుస్తోటిరు భేస్త్రీయా'ప్తని యమరము. ఇర్వంకపక్ష తులను = ఉగ్ధియపార్శ్వపక్షమూలములను, 'స్త్రీపక్షతిఃపక్షమూల' త్తని యమరము. గిరువును = పెద్దకులు దుద్వికొనుచు, పెట్టిచూపున = వికృతపుష్పచేత, ఉరం

బుక్ = తొమ్మను, కేలకులక్ = ఇరుప్రక్కలను, కనుగొనుచుక్ = చూచికొనుచు, కాన్ = అరణ్యమునందు, కేకులు = సెమిళ్ళు, ఉండెక్ = నివసించెను.

క. వెలుతు రస లంటి యెండియు

లలి విప్పమి జెడక శిఖక శ లాపము వని వ

ర్తిలె బర్జన్యుడు నటన

ముల మెచ్చి మెఱుంగుగానె శ ముద్రించె ననన్.

182

టీ. శిఖకలాపము-శిఖ = సెమిళ్లయొక్క, కలాపము = పురి, అసలంటి = బురద తగిలి, వెలుతురు = మబ్బువిడిచినయెడచేతను, ఎండియుక్ = అరియును, లలివిప్పమిక్ = ఎప్పటికిని విడజేయకపోవుటవలన, (సామాన్యముగాఁ దడిసినపురులు విప్పరావు ; బురద యంటి యెండి యన్నట్లున్న వనుట.) చెడక = చెడిపోక, వనిక్ = అడవియాదు, బర్జన్యుడు = వర్ష దేవత, నటనములక్ = నాట్యమును, మెచ్చి = క్లాఘించి, మెఱుంగుగానెక్ = ప్రకాశించుచున్న చిత్రవస్త్రమును, ముద్రించెనన్ = ముద్రపేసెనోయన్నట్లు, వర్తిలెక్ = ఉండెను.

తా. వానకాలపుబురదలు తమకలాపములకు నంటి యెడచేత నిగిరినందున శర త్కాలమునాదు సెమిళ్లు పింఛములు విప్పి యాడకయుండఁగా వర్షదేవత సెమిళ్లయొక్క నృత్యములకు మెచ్చి తననటులు మఱియొకచో నాడమందున్న ముద్రపేసెనో యన్నట్లుండెను.

సీ. చక్రస్తనప్రకాశమునకు ఫేనంపుఁ

గొంగిడి కొనకొనఁగోల్ల గొణంగి

యశ్శనితంబు శ హంసహంమును బ

రాగరేఖాస్వర్ణ శ శసముగను

జలశాటిపులినంపు శ జఘనంబుపై జాతి

వ్యస్తవేతసభుజ శ స్వస్తిక మిడి

తనిమతో వెచ్చనై శ తటశరప్రతింబ

హంసాలి బాష్పలు శ చ్ఛాస్వములును

తే. నగుచు నలిచి చెందొవకంట శ నలిగి తమ్ము

లంటుకై యొత్తు పదనతి శ నలరి కువల

మధులహరి నభి జెందివై శ మగతనముల

నొక్కడల గూడుచు సనంతు శ లుబ్ధుఁ బెనఁచె.

188

టీ. గ్రవంతులు=వదులు, 'గ్రవంతీ నిమ్నగాఢా' యని యమరము. ఉచ్ఛ్వాసములును = పరివాహము లనునిట్టూర్పులను, 'జలోచ్ఛ్వాసాభరివాహ' యని యమరము. అగుచున్=అయినవై, చెం...టన్-చెందోవ=ఎఱ్ఱగలవయనియెడు, కంటన్ = నేత్రము చేత, అలిగి = కోపగించి, (శరత్కాలమందు బ్రవాహములు తక్కువైనందునఁ బెనిమిటియైన సముద్రనితోఁ దమకు సంపర్కము లేమిజేసి ప్రణయకోపమునొంది యనుట.) తమ్ములంటు = పద్మములనంటుచున్న, కైయొత్తు = సముద్రపుఁగాలువల పొంగుట యనెడు, (కై=హస్తముచేతను, ఒత్తు=పట్టుటగల,) పద = పాదములయందు, నలిన్ = నమస్కారముచేతను, అలిరి = నొకసించి, చ...కున్-చక్రస్తన = కోకము లనియెడు కుచములయొక్క, ప్రకాశమునకున్ = శుపించుటకొఱకై, ఘేనపు = శురుగనియెడు, కొంగు = వైంటచెఱుగు, ఇడి=విడిచి, (భర్తకుఁ గుచులు గన్పించుటకై వైంటచెఱుగుఁ దొలగించె ననుట,) కొనకొనఁ గోళ్ళన్ = జలకుక్కుటములను వ్యాజముచేత (బొల్లి కొళ్ళనుట.) గొణిగి = జల్పిశముచేసి (ఆనఁగా మణితములనుట) ఆశ్చనికంబుబున్ = పాషాణములనుకటివశ్చాద్భాగమును, 'పశ్చాన్నిశంబి స్త్రీ కట్యా' వుని యమరము. హంసహరమును = మరాళము లనుముత్యాలనరము, ప...ను - పరాగరేఖా = పద్మరేఖులబాలియే, స్వర్ణరశనముగను = బంగారు మొలనూలుగాను, జలకాటి - జల = ఉదకము లనియెడు, కాటి = వస్త్రము, పునెనపు = ఇసుకడియైయని యెడు, జఘనంబువైన్ = కటిపూర్వభాగముమీఁదనుండి, జాఱన్ = గళితముకాఁగా, 'క్లిదేతు జఘనపుర' యని యమరము. వ్య...ముఇడి-వ్యస్త = వేఱైనట్టి, పేతన=ప్రబ్రులి చెట్లనియెడు, భుజ=బాహువులయొక్క, స్వస్తికమిడి = స్వస్తికబంధముయిచ్చి, (భుజస్వస్తిక మనఁగా భర్తనాలింగనమొనర్చుటకై చేయునట్టి భుజబంధవిశేషము.) తనిమతోన్ = సూక్ష్మరూపముగోడ, వెచ్చనై = వేడియై, త...లు-తట = తీరమందున్న, శర = తెల్ల పువ్వులయొక్క, ప్రతిబింబ = ప్రతిఫలనములనియెడు, హాస = నవ్వును, అళి = తుమ్మెద లనియెడు, బొప్పలు = సకజ్జలనందబొప్పములు గలవియై, కువలమధులహరిన్ - కువల= కులువలయొక్క, 'కువాలం కులం కువ' వుని నానార్థరూపోశము. మధు = మకరందము యొక్క, లహరిన్ = ప్రవాహముచేతను, అభీక్తి = సుద్రమును, చెంది = పొంది, వైమగఠనములన్=పురుషాయితములచేత, ఒక్కెడలన్ = ఒక్కొక్కప్పుడు, కూడుచున్ = కలయుచును, ఉబ్బున్ పెనఁచెన్ = సముద్రుని నుప్పొంగించెను.

తా. సముద్రముయొక్క సమీపమునకుఁ గలువమకరందప్రవాహముతోపచ్చి శరత్కాలమందుబ్రవాహములు లేమిజేసి కూటమి లేకుండుటవలనఁ బ్రణయకోప

ప్రయుక్తంబైన శేత్రరక్షితులు గల్గిన బైజ్జికులువలచే నొప్పుచు నుప్పుకాలువల పోటుని యెదు హస్తములతో నొత్తుటచేత నమ్రత్వమునకు సుతసింది యొకానొకప్పుడు గూడుచు బురుహాయితరతులచేత నదులు నముద్రుని సంతోషమును బొందించెను. (ఈపద్యమునకుఁ బెక్కుపెక్కు విధములుగ నర్థవర్ణనలు చేయుదురు. అవి యన్నియు మిగులరసయుక్తములుగా నుండునందున గ్రంథిస్తరభీతిచేత నిందు పేక్షింపంబడియె. పురుహాయితలక్షణము. 'నటదుత్తుంగపయోధరుంబు గతమందాక్షక్రియోదారమ, స్ఫుటనాగంకురమక్షిణివనత్పుష్పేభుదర్పంబునం, ఘటితాలింగనవామసీకృతకుచాగ్రప్రాథరోమాంచమై, విటుఁ జొక్కించె బ్రభుల్లపద్మనయనావీరాయికంబెంతమీన్.' అని నరసభూపాలీయమున చున్నది.) రూపకాలంకారము.

వ. ఇట్లు శరత్సమయం బెసంగిన నంగీకృతక్షత్త్రధర్మండు గావున దిగ్విజయయాత్ర ధర్మం బని యానీతబలపట్కంబు నాకృష్టసామంత రాట్కంబుగా వెడలి. 184

టీ. ఇట్లు = ఈయుక్తక్రమంబున, శరత్సమయంబు = శరదృతువు, ఎసంగిన = ఒప్పుగా, (యామునాచార్యుండు), అంగీకృత = అంగీకరింపబడిన, క్షత్త్రధర్మండు గావున = క్షాత్త్రములుగలవాడౌటచేత, దిగ్విజయయాత్ర - దిక్ = తూర్పు మొదలగు దిశలయొక్క, విజయ = గెలుపునిమిత్తమై, యాత్ర = పుట్టిపోవుట, ధర్మంబు = న్యాయమని, అనీత = పిలువబడిన, బలపట్కంబు = పడ్డిప్పు బైన నైనయము గలుగునట్లును (మాల్యభృత్యాదిహింసముగ బలము పడ్డిపు.) ట్ల. పడ్డిపు బలమారాయప్రత్యే దిగ్విజయ' యని కాళిదాసుని ప్రయోగము. ఆకృష్ట = ఆకర్షింపబడిన, సమస్త = ఎల్లవారైన, సామంతరాట్కంబుగా = తనదేశమునకుఁ జాట్టుప్రక్కల నుండురాజులు గల్గనట్లును, వెడలి = యుద్ధయాత్రకు బయలువెడలి.

మహాస్రగ్ధం. గజఘోటస్యందనాభీకబలితధరణింగాస్త్రవేయాధిరాజ్ఞార్థజుత్పశ్రేణులంతర్జుణులసవతులై సమగ్ర బాదాంతకుంత ధ్వజవాతాఘాతఘూర్ణద్వనధులరవభుల్యాద్యము వ్రీఱఁగాఁ దద్విజరాజస్యండు విద్విద్యదళన మనిఁ గావించె పృజ్జత్రయాత్రన్.

టీ. గ...ణిక్ - గజ = ఏనుగులయొక్కయు, ఘోట = గుఱ్ఱములయొక్కయు, స్యందన = అరదములయొక్కయు, అభీ = సమూహముచేత, కబలిత = మ్రొంగబడిన, ధరణిక్ = భూమియందు, కా...ల్ - కాస్త్రవేయ = పాములకు, అధిరాట్ = దొరయైన శిషునియొక్క, మార్ధజ = తలయందుఁబట్టిన, రత్నశ్రేణులు = రత్నాలపట్టులు, అంత

ర్షణులసవతులై = భూమి రత్నగర్భ గనుక దామాభూమిలో నున్న రత్నములలో సమానములై యుండుట.) మగ్గన్ = అవిలిపోగా, పా...ల్ - పాదాత = పదాతిసేనాసంబుధియైన, కుంత = ఈటెలయందున్నటువంటి, ధ్వజ = తెక్కిపుబట్టలయొక్క, వాత = గాలియొక్క, ఆహూత = తాండ్రుడుచేతను, ఘూర్జల్ = పొంగుచున్నటువంటి, వనధుల = సముద్రములయొక్క, రపకుల్ = ధ్వజులు, వాద్యముల్ = మద్దెల, డోలు, వీణె, సన్నాయి మొదలగువానిని, మీఱుగాణ్ = అతిశయింపగా, తద్విజరాజమ్యుడు = విప్రుడైన యారాజు, (యామునాచార్యుడగుట.) దిగ్జైత్రయాత్రన్ = దిగ్విజయయాత్రయందు, అనిన్ = యుద్ధమందు, విద్విడ్విదళనమున్ = వగతురయొక్క సంహారమును, కామిచెన్ = బనర్చిను.

క. జన్నములు చేసి దానము

ల న్నానాదేశవిప్రులం దనిపి సుసం

పన్నత ననిశము బహుభో

గోన్నతుడై యాదమఱచి శ యుండె నశంకన్.

186

టీ. జన్మములు = యజ్ఞములు, చేసి = కావించి, దానముల్ = ఉదకధారా పూర్వకంబుగ సిచ్చినయీవులచేతను, నానాదేశవిప్రుల్ = బహుదేశములందుండిన బ్రహ్మణులను, తనిపి = తృప్తిపొందించి, సుసంపన్నతన్ = సకలసమృద్ధిగలవాడౌటచేత, అనిశమున్ = ఎల్లప్పుడూ, బహుభోగోన్నతుడై = ఎప్పుడైనను భుజించుచే నతిశయించినవాడై, శంకన్ = వెఱపులేనట్లు, ఆదమఱచి = పరామర్శించి, ఉండెన్ = వసించెను. రాజ్యమోహముచేత జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములు మఱచి యుండె ననుట.

వ. మఱియు నతనిరాజ్యంబున గలవు గఱచి చేయెత్తి మొఱుఁబెట్టుట కరులయందఁ, యట్లు నట్లువడ మెడఁ బట్టిత్రోయుట వెడ వెడఁ బోవుకల్లువులం బండువతలంటులకు నింటికిం దెచ్చుకణ్ణాంగ నాభాగ్రతల పరిహాసచేష్టలయంద, సున్నము మెత్తుటయుం బట్టుకారులంబట్టుటయు సౌధస వర్ణ భూషాది నిర్మాణంబులయంద, కాసెచుట్టుటయు గత్తి గట్టుటయు గ్రీకవాకులకలహంబులయంద, యతుల్య తులనాదిభుజ్జాదిదోషంబులు జాంబూనదపరీక్షాదులయంద, యేదేనియుం గెన్నువేయుట మృదంగాదివాదిత్రంబులయంద, థాతువాదంబులు తఱచగుట శాబ్దకులయంద కాక, యితరస్థలంబుల లేకుండ రాజ్యపరిపాలనంబు నేయుచుండె.

187

టీ. చుటియున్ = వెండియు, అతనిరాజ్యమునన్ = అయ్యామునాచార్యుని దేశముందు, కనవుఁగఱచి = తృణముగఱచి, చేయెత్తిమొరఁబెట్టుట = వాస్తవములైకెత్తి యెలుఁగిడుట, కరులయంద = విచుంగులయందె, (చెయ్యనఁగాఁగరము, అది గలది కరి యని వ్యుహఁగము), ఆట్లునట్లువడన్ = ఆయాలాగునఁ బతనమగునట్లు, మెడ బట్టి త్రోయుట = గళముఁబట్టి యావలికింద్రొబ్బుట, వెడవెడంబోవు = మెల్లమెల్ల నెడచు చున్నట్టి, పల్లవులన్ = విటులను, 'ప్పిఱిపల్లవికో విట' యని యమరము. వండువతలంటు లకున్ = సంవత్సరాదిపండువు మొదలగు సంతోష దినములయందు దభ్యంగము సేయుట కొఱును, ఇంటికిందెచ్చు = గృహమునకు రావించుచున్న, పగ్యాగనాట్రాతల = వేశ్యా నహాదరులయొక్క, పరిహాసచేష్టలయంద = ఎగతాళివ్యాపారములయందె, సున్నము మెట్టిటయున్ = సుధాలేపమును, పట్టుకాటులంబట్టుటయు = కంసాలవానికొఱముట్టులా కొక విధమైనవాని చేతంబట్టుటయు, సౌధసౌవర్ణ భూషాదినిర్మాణంబులయంద - సౌధ = మేడలయొక్కయు, సౌవర్ణ = సువర్ణమయములైన, భూషాది = ఆభరణాదులయొక్కయు, నిర్మాణంబులయంద = చేయుటయందె, (సున్నముఁబూయుట మేడలకును, బట్టుకారులం బట్టుట స్వర్ణ భూషాదులకు ననుట,) కాసిచుట్టుటయున్ = లాగుమీఁద గోకకట్టు టయు, కత్తిగట్టుటయున్ = ఇద్దబాధనమును, కృకవాకులకలహంబులయంద = కుక్కుట యుద్ధంబులయందె, అ...లు - ఆతుల్య = సరిగానివస్తువుతో, తులనా = తూచుట, (పోల్చుట యని యొకయర్థము.) అది = లానగు, ఘర్షణాదిదోషంబులు = ఒరియుట మొదలైనవి, జాంబూనదపరీక్షాదులంద = స్వర్ణశోధనాదులయందె, 'రుక్ష్మం కార్త వ్యురం జాంబూనదమప్తాపదోస్త్రియా' మ్మని యమరము. ఏదేనియున్ = ఏవస్తువునైనను, కన్నుచేయుట = ఆభిరాషవడుట, మృదంగాది వాదిత్రంబులయంద = మద్దెలమొదలగు వాద్యములయందె, (మద్దెలను వేయనట్టికన్ను కరణి యని చెప్పఁబడును.) 'చతుర్విధ మిదం వాద్యం వాదిత్రాతోద్యనామక' మ్మని యమరము. ధాతువాదంబులు దఱచగుట = మోసములు పెండగుటయు, భూవాదిధాతువులవిషయమైనవాదములు విస్తరిల్లుట యను, శాబ్దికులయందకాక = వైయాకరణులయందెకాని, (ఈ కాకయనుపద మన్ని సావధారణసప్తమ్యంతములతో నస్వయింపపలినది.) ఇశరస్థలంబులన్ = వేణుచోట్లను, లేకుండన్ = లేక యుండునట్లు, రాజ్యపరిపాలనంబు = ప్రజాపాలనము, చేయు చుండెన్ = జనరించుచుండును.

టీ. తత్పితామహం దైననా శ్రీ భముని శిష్యుఁ
దై నశ్రీపుండరీకాక్షు శ్రీ ననుఁగుశిష్యుఁ
దై నశ్రీరామమిశ్రాఖ్యుఁ శ్రీ డార్తి దనదు
పరమగురుపాత్రునకు నిట్టి శ్రీ బంధ మెట్లు.

టీ. తస్మిన్మామహుడు = అయ్యామునాచార్యునికిఁ దండ్రీతండ్రీ, అయిన = అయినటువంటి, నా...డు-నాగముని = శ్రీమన్నాగమునికి, శిష్యుడు = అంలేవాసి, అయిన = అయినట్టి, శ్రీ...డు-శ్రీపుండరీకాక్షు = యోగియగునప్పూండరీకాక్షునకు, (ఈయన పేరు ద్రవిడభాషయందు ఉయ్యక్కొండా రని యందురు.) అనుగుశిష్యుడు = ప్రీయచ్ఛాత్రుడు. 'ఛాత్రాంలేవాసినా శిష్యాకి' యని యమరము. అయిన = అయినటువంటి, శ్రీరామమిత్రాఖ్యుడు = శ్రీరామమిత్రుడను నామముగలయోగి, (ద్రవిడభాషచేత నీయనపేరు మణక్కాల్ నంది యందురు) అర్థి = బాధచేత, తనదు = తనకు, వరమగురు = వరమాచార్యుడైన నాగమునికి, పాత్రునకు = మరుమండైన యామునాచార్యునకు, (ఇందున కుదాహరణము. స్థా. పితామహం నాగముని విలొక్య ప్రసీద ముద్వృజ్ఞ మచింతయత్వా' యని యామునాచార్యుని ప్రయోగము. అనుగుశిష్యుడై శ్రీరామమిత్రాఖ్యుడన్నచో శ్రీరామమిత్రునికి నాచార్యుడు శ్రీపుండరీకాక్షుడు, అయినకు నాచార్యుడు శ్రీమన్నాగముని గనుక నాయన యాచార్యునకు నాచార్యుడు వరమాచార్యుడు గాన బరమగురు పాత్రుడని ప్రయోగఃపఱడెను.) ఇట్టి బాధ మెట్లు = ఇటువంటి రాజ్యప్రాప్తిరూపమైన ప్రతి బాధక మేలాగు సుభివించెను?

వ. యోగసామ్రాజ్యంబు మఱచి సామ్రాజ్యంబునం దాసక్తుడయ్యె నట్టిమహాత్ములవంశంబునం బుట్టినట్టి యితం డి ట్లగుట యతివ్యతి క్రమంబు.

189

టీ. యోగసామ్రాజ్యంబుమఱచి = విశ్వరూపమైన శక్తియోగ ప్రపత్తియోగ ములకు విడిచి, సామ్రాజ్యంబునందాసక్తుడయ్యె = సమ్రాట్టయొక్క భావము సామ్రాజ్యము, 'శాస్త్రీ యశ్చాజ్ఞాయా రాజస్య సమా' ట్టని యమరము. 'ట్టిమహాత్ములవంశంబునంబుట్టినట్టి = అటువంటి మహాపురుషుని కులమునందు జన్మించిన, ఇతడు = ఈ యామునాచార్యుండు, ఇట్లగుట = రాజ్యనక్తుడౌట, అతివ్యతిక్రమ బు = మిగుల సతిక్రమము.

సీ. వృషశైలధురవారిఁ శ్రీ ప్రవణస్నానంబు
నిష్ఠఁ గావించి యాహ్నికముఁ దీర్చి
యేకాంతగుహ తత్త్రటికుళాసనమున
నుండి లక్ష్మీశాంఘోపుండరీక
మంకురత్వులక హాహ్వాశ్రువై దహరపు
ష్కరమున భావించి శ సవిత దిరుగ

యజ్ఞోపవీతపద్మాక్షమాలికతోడి

యోగక్షత్రిక నూడి 1 యురము మెజయ

తే. శా. ౧౦౦౦ వేదాంతము గాని

సతియు నాలక్క శాకమంచితము వండ

నిలువొందున కర్పించి ॥ పేర్ల దీర్చి

యిట్లు తనుయాత్ర నడపు మున్నితనితాత.

190

టీ. పృష్ఠలయ్యవారికి - పృష్ఠల = పుటికాచలముయొక్క, (గీనికి ద్రవిడభాష
యందు ఆంగ్ల తిరుమల యని నామము. నారాయణాద్రి పృష్ఠభాద్రి, పృష్ఠాద్రి యని
పర్యాయములుగాను వ్యవహారము గలదు.) య్యవారిక్ = సెలయేటియొడకముందు,
త్రివణిస్నానంబు = మూడుపేళ్లయందు జలకములాడుటను, నిష్ఠక్ = నియమముచేత,
కావించి = చేసి, ఆహ్నికముక్ = సుధాధిందనాది కృత్యమును, తీర్చి = ఒనర్చి,
ఏ...హక్ — ఏకాంశ = రహస్యమైన, గుహ = గుహలుగల, తల్ = ఆ పృష్ఠలము
యొక్క, కటి = చటియందు, కుశాసమునక్ = కుశాసమునందు, ఉండి = కూర్చుండి,
లక్ష్మీశ = శ్రీపతియొక్క, ఆంఘ్రిపుండరీకము = పాదపద్మమును, అంకురల్ = మొలచు
చున్న, ఫలక = రోమాంచమును, హర్షాశ్రుజై అనందబాష్పములు గలవాడై,
దహరపుష్కరమునక్ = హృత్పుండరీకమును, 'పుష్కరం కరిహస్తాగ్రే వాచ్యభాండ
ముఖే జలే, హ్యమ్ని ఖడ్గే జలే వద్దే తీర్థావధివిశేషసాః' అని యమరము. భావించి =
ధ్యానించి, సుజిదిబంగ్ = ప్రార్థన పడమటికి మళ్లగా, యజ్ఞోపవీత = జంబెముతోడను,
పద్మాక్షమాలికతోడి = తామరపూసలతోడను గూడిన, (ఇది తులసిపూలదండల కుప
లక్షణము. ప్లీ. 'యే కంఠలగ్నతులసీవళినాక్షమాలా యే బాహుమూలపరిచిహ్నితశంఖ
చక్రాః, యేవా లలాటఫలకే లసదూర్ధ్వపుండ్రాస్తే వైష్ణవా భువనమాశు పవిత్రయంతి'
యని యన్నది. యోగవల్లికక్ = యోగులు జంబెముగా పేసినవనట్టి యల్లికపట్టు
పట్టెడను, కూడి = కలిసి, ఉరము = అంగము, మెఱయక్ = మెలంగగా, తద్ధరణీధ్ర =
ఆ పృష్ఠలమందు, వాస్తవ్యక్ = ఉన్నటువంటి, శారీక్ = సుందరబాహువును,
కొలిచి = నేమించి, సలియక్ = నాశమునిభార్యయను, అంచితము = ఒప్పెన్,
అలర్కశాకము = ముండ్లముపైకూరను, పండక్ = పచనముఁ జేయుగా, ఇల్లుకుందు
నకుక్ = తనయులు నారాధింపఁబడు కమలనాభునకు, అర్పించి = సమర్పణముచేసి,
వేల్చిక్ = బ్రాహ్మణాదిహోదములను, తీర్చి = ఒనర్చి, మున్ను = పూర్వమును,
ఇతనితాత = కుయ్యమునాచార్యునికిఁ బితామహుండైన శ్రీమన్నాగముని, ఇట్లు
ఉత్తకమంబుగా, తనుయ్యాత్రక్ = శరీరయాత్రను, నడపుక్ = కడపును.

క. తొడిబడి *విషయాతురు నవి

విడువు మనుటకంటె గలదె 1 వేతేషగ నే

ర్వడర గథాదుల నొకవెం

బడి దోచుం బలికి మైత్రి 1 వాపుట యొప్పున్.

191

టీ. తొడిబడి = త్వరపడి, విషయాతురు = ప్రకృతనాదివిషయముల
యాదానకుడైన వానిని, అవి = ఆ విషయములను, విడువు మనుటకంటె = విడిచి
పెట్టుమనుటకంటె, వేతేషగ = అన్యమైనవిరోధము, కలదె = ఉన్నదా, (లేదనుట.)
నేర్పు = చతురత్వము, అడర్ = ఒప్పుగా, కథాదుల = భారతాదికథలయందు,
ఒకవెంబడితోడ = ఏదేనొకక్రమముదోచునట్లు, పరికి = తెలిపి, మైత్రి = విషయ
ములయందున్న స్నేహము, వాపుట = వదల్పుట, ఒప్పున్ = తగును.

క. వసుధం బుత్తాదికదు

ర్వస్వసము నైతము దండ్రి 1 వారింతుటకు

వసుడ దంట మఱి రాజ్య

వ్యసము వారింప నెంతవా డెవ్వాడున్.

192

టీ. వసుధ = భూమియందు, బుత్తాది = సుతులు మొదలగువారియొక్క,
దుర్వ్యసము నైతము = స్త్రీద్యూతాదిచిత్రయైనను, తండ్రి = జనకుడు, వారింతు
టకు = నివర్తింపజేయుటకు, వసుడదంట = శక్యముగాదంట, మఱి = ఇతను,
రాజ్యవ్యసము = దొరతనపుఁజీరినను, వారింప = నివర్తింపజేయుటకు, ఎవ్వాడున్ =
ఎవ్వడును, ఎంతవాడు = ఎంతటివాడు, (ఎట్టివాడైనను మాన్పలేదనుట.)

ఆ. నల్లఁ గ్రోల నిచ్చి 1 మెల్లనె చివ్వంగి

నోరి జింకఁ దివియు 1 నేరు పొదవు

వేట కాడువోలె 1 విషయాలివలనఁ ద

త్తవ్వఁ దీర నిచ్చి 1 త్రిప్ప టురువు.

193

టీ. నల్ల = రక్తమును, గ్రోలనిచ్చి = త్రావనిచ్చి, మెల్లనె = తడవుగానె, చి...
కన్ - చివ్వంగి = తరక్కినపుయొక్క, నోరి = నోటియందున్న, జింక = లేడిని, తి...

* విషయాతురు = శబ్దాదులయిన యింద్రియార్థములచే - రోగియైనవానిని

అని వే. టీ. శ. ర. లో 'అతురుడు = వ్యాధిగ్రస్తుడు, తెవులుగొంటు' అని యున్నది.

ప్రొందుగాక; దానిమీదనే ఆధారపడి - 'విషయ+అతురు' = విషయములచేత - రోగి

యైనవానిని' అని యర్థము చెప్పఁగూడదు. విషయములయందు, - అతురు = అనర్థగల

వానిని - అని చెప్పవలెను. "అతుర Eager, over anxious" - అట్టి.

అమర్—23

రే - తివియు = రీయునట్టి, నేరుపాదపు = నైపుణ్యముగల్గినట్టి, వేటకాడువోరే
= మృగయనివలె, విషయాశివలన = శబ్దాదివిషయసమాహమందు, శస్త్రవృత్ = ఆ
యామునాచార్యునియొక్క యాశయ, తీరనిచ్చి = ముగియనిచ్చి, త్రిప్పట = మళ్లించుట,
ఉరుపు = మంచిది.

వ. కావున నెట్లయిన నితని నింక నువేక్షింప రా దుపాయంబున
జొచ్చి యొక్కరీతిం ద్రిప్పవలయు నుర్వి నాహారవోషంబె విజ్ఞాన
నాశంబునకు మూలం బని వితర్కించి. 194

టీ. కావున, ఎట్లయిన = ఏలాగైనను, ఇతని = ఆయామునాచార్యుని
ఇంక = ఇంకమీదను, ఉపేక్షింపరాదు. (అలక్ష్యముసేయరాదు.) ఉపాయంబున
జొచ్చి = నేర్పుతోబ్రవేశించి, ఒక్కరినిద్రిప్పవలయు = ఒకానొకప్రకారముచేత
మళ్లించవలయును, ఉర్వి = భూమియందు, ఆహారవోషంబు = భోజనమువలనివోషంబు
(ఆనాగం బాప ముట. ఆశ్రయనిమిత్తజాతస్వరూప దుష్టాహారవర్జనంబువలన గాయ
శుద్ధియనియున్నది కావున), విజ్ఞాననాశంబునకు = మతిచెడుటకు, మూలం బని = వారణం
బని, వితర్కించి = ఊహించి.

క. ముల్లుదలకొననినవకపు, బల్లవములతోడ ముక్తి ఓ భామచెవులకుం
బల్లేరుబువ్వలగుపువు, బల్లసిలునలర్కశాక ఓ మొదుగుగొనుచున్.

టీ. ముల్లుదలకొనని = కంటకముపుట్టని, నవకపు = లేతలైన, బల్లవములతోడ =
చిగుళ్లతో, ము...కు = ముక్తిభామ = మోక్షాంగనయొక్క, చెవులకు = కర్ణము
లకు, బల్లేరుబువ్వలగు, (ఆనాగం బల్లేరుపువ్వలనెడు భూషణములవలెనున్నదియుట.)
పువులు = పుష్పములు, ఉ...ము = ఉల్లసిలు = బిడ్డను, అలర్కశాకము = ముగ్ధము నై
కూర, ఒదుగుగ = పైచీరముగా, కొనుచున్ = సుగ్రహించినుచు, శ్లో. 'అయత్నతో
యామున మాత్తరాస మలర్క పత్తార్పణ నిష్క్రియేణ, యక్రీడవా నాశ్వికయాప
రాజ్యం నమామి తం రామ మమేయసత్త్వమ్' అని ప్రసిద్ధము.

తే. తెచ్చి యొకవైష్ణవుడు గాను ఓ కిచ్చె ననుచు

బానసపుబాడబులచేతఁ ఓ బంపుటయును

నతఁడు ప్రియపడి వండించి ఓ యారగింపఁ

దెచ్చు నిచ్చు గొన్నాల్గిట్లు ఓ తెచ్చుచుండ.

196

టీ. ఒకవైష్ణవుడు = ఒకవిష్ణుభక్తుడు, తెచ్చి = తీసికొనివచ్చి, కాను కిచ్చె నను
చున్ = ఉపహారమొసంగెనని, బానసపుబాడబులచేత = పంటబ్రహ్మణులచేతను,
పంపుటయును = అంపఁగా, 'అభద్విశాత్స్యగజస్తభూదేవ బాడబా' అని యమరము,

అతడు=అయ్యామునాచార్యుండు, ప్రియవడి = ఇష్టవడి, వండించి=వదనము చేయించి, అరగింపకో = భోజనముచేయఁగా, ఇచ్చకో = ప్రియముతో, తెచ్చుకో = మరలఁజెచ్చి యిచ్చును. కొన్నార్లు = కొన్నిదినములు, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, తెచ్చుచుండకో = తెచ్చియిచ్చుచుండఁగా.

వ. ఒక్కనాఁ డతండు భోజనసమయంబున సకలశాకాస్వాదనంబు నేయుచు వచ్చి తచ్చాకంబు నంజుచుం దలంచుకొని యేతదానీత యగుభాగవతు భోజనానంతరంబ మమ్ము గాన్పింపుం డనివలికి పాణిప్రక్షాళనాచమనానంతరంబ యతనిం గాన్పించుకొని నమస్కరించి వచ్చిన ప్రయోజనం బడుగుటయు నతం డిట్లనియె. 197

టీ. ఒక్కనాఁడు = ఒక్కదినమునందు, భోజనసమయమునకో = అరగింపుతఱి, స...బు - సకల=సమస్తమైన, శాక=వృంజములయొక్క, ఆస్వాదనంబు = రుచిచూచుటచేయుచు, వచ్చి=క్రమముగావచ్చి, తచ్చాకముకో = ఆముగ్ధము నైకూరపు, నంజుచుకో = ఆస్వాదించుచు, తలంచుకొని=జ్ఞప్తితెచ్చుకొని, ఏతదానీతయగు = ఈకూరఁజెచ్చినట్టి, భాగవతుకో = భగవద్భక్తుని, భోజనానంతరంబు = అరగించినవెనుకనే, మమ్ము గాన్పింపు దని = మమ్ము గుఱుగొనఁజేసిం దని. వలికి = వలిచి, పాణిప్రక్షాళనాచమనానంతరంబు = చెయిఁడిని యుపస్పర్శముచేసిన మ్మనకు, అతనిం గాన్పించుకొని= ఆమహాభాగవతునిం గానిపింపఁజేసికొని, నమస్కరించి = నేమించి, వచ్చినప్రయోజనం బడుగుటయు = అగమనకార్యమును బృచ్ఛనేయఁగా, అతండు = ఆ శ్రీరామమిత్రుఁడు, ఇట్లనియెకో = పత్యమాణక్రమంబున బరకెను.

క. మీపెద్దలు గూర్చినని, ఊప మొకటి సహ్యాజనితసింధుజలాంత

ద్వీపమున నుండ నీకుం, జూపంగా వచ్చితిని వసుమతీనాథా. 198

టీ. వసుమతీనాథా=పీయరాజా ! మీపెద్దలు = వృద్ధులయిన మీపితృ పితామహాదులు, గూర్చిన = కూడఁజెట్టినట్టి, భక్తిచేత నేమించినట్టియు, నిత్యమొకటి = ప్రాతిపెట్టినయొకనిధి, స...నకో - సహ్యా = సహ్యావర్షతమునందు, జనిత = పుట్టినటువాటి, సింధు = కావేరియొక్క, జలాంతః = ప్రవాహవ్యవస్థయైన చున్న, ద్వీపమునకో = దీవిపర్వతయందు, ఉండకో=ఉండఁగా, నీకుకో = నీకు, మాపంగాకో = కనుపఱచుటకొఱకు, వచ్చితిని = ఏతెంచితిని.

క. నా కేటికి నిత్యేప మునాకు నిధియు నాకరంబు స నరనాథులసా

మైకాన విన్నవించెద, నాకర్ణింపుము తదీయమగువిధ మెల్లన్. 199

టీ. నిత్యము = ధననిధి, నాకేటికే = నాకెందులకు, ఆనాకు = ఆదిమలుకకుము, నిధియే = నిత్యమును, ఆకరంబు = గనియును, నరసాధులసొమ్మే కానకే = రాజుల ద్రవ్యమేగునుక, విన్నవించెదకే = తెలిపెదను, దనీయము = అనిత్యమునంబుద్ధియై, విధమెల్లకే = స్వరూపమంతయును, ఆకర్ణింపుము = వినుము.

నీ. స్ఫటల మణు వ్రీట శ శాంతమై శ్వేతమై

నట్టికాంచొక్కటి శ చుట్టియుండు

రక్షగృహీత మనన్వీధ తొల్లి గల దది

పాలయ దం దేదాబునెలలు గాని

యెసాటిబలి యైన శ జేపడు బ్రాణిహిం

సాదిపూజనముల శ కాసడదు

తనవెలుం గొగి నిరంజనదృష్టికేనె లక్ష్య

మై యుండు నయ్య నింతంత గాదు

తె. రత్న మొక్కటిపై నపూర్వంబు మెఱయుఁ

గలదు పద్మంబు శంఖంబు శ పలుకు లేటి

కక్షయ మనంత మాద్య మేకాంతమందు

భూప నీ కొక్కనికె కాక శ చూపరాదు.

210

టీ. స్ఫటల = పడగలయందు, మణులు = రత్నములు, మొఱకే = అతిశయించగా, 'స్ఫటాయాంతు ఫణాద్వయే' అని యమరము. శాంతమై = ఓర్పుగగ్గనై, శ్వేతమైనట్టి = తెల్లనైనటువంటి, త్రాచొక్కటి = ఒకకృష్ణస్పము, చుట్టియుండుకే = పరివేష్టించియుండును (ధనశ్రేష్ఠుని స్పము చుట్టికొనియుండు ప్రసిద్ధముగానెలకృతమందు రంగనాయకుని యామునాచార్యునియొక్క పూర్వ బుంఠిన నిత్యముగా రూపించిచెప్పినందున ద్వర్ధిగా శ్రీరంగేశ్వరునియందలి ధర్మములను నిధి ధర్మములుగాను, నాయన శేషకాయ యగుటవల్ల సర్వావతారములకు నిధులని వ్యవహారముగలదు గనుక నట్టి నిత్యమునకు సర్వము చుట్టికొనియున్నట్లును జెప్పట యుక్తము.) ర...ము - రక్ష = రక్షసునిచేత, గృహీతము = స్వీకరింపబడ్డది, ఆకే = అనెడు, ప్రశ = ప్రసిద్ధి, తొల్లి = పూర్వమునందు, కలదు = కద్దు, అది = అప్రసిద్ధి, అందుకే = అనిధియందు, వీడు = సంస్కరమునకైనను, ఆటునెలలుగాని = పక్షాసములకుగాని, పాలయదు = పొందదు (నిత్యమునకు రాక్షసగృహీతస్వముండునుగనుక నట్లొక్కడ శ్రీరంగనాయకుండు పూర్వము విభీషణునిచేత స్వీకరింపబడిన విభీషణు డామునములకు నొకపర్యాయముగాని సంపత్సరమునకు నొకపర్యాయముగాని పూజయొనర్చు

చుండుట ప్రసిద్ధముగాన నిప్పుడా నిక్షేపమునకు రాక్షస్యహితత్వము నిరంతరము లేదు సులభముగా గ్రహించవచ్చునటు.) విపాటిబల్లియైన = నిశ్చలచిత్తుడై యెంత మాత్రముపూజచేసినను, చేపడుక్ = అనుగ్రహించును. 'బలిః పూజాపహరయోః' అని యమరము. ప్రాణి = జంతువులయొక్క, హింసాని = కాయస్థేశాదులవలన, పూజనము లకుక్ = ఆర్చనలను (ద్వితీయార్థమందుపక్షి), అసపడగు = ఆపేక్షించదు (లోకమునందు నిక్షేపమును బొందువారలు ప్రాణిహింసాని బలబాగుని దానిని గొనుట ప్రసిద్ధముగాన నట్లుగాక నూత్నబలచేత నబ్బు ననిక్షేపవలన సులభోపాయముచేతనే శ్రీరంగేశ్వరుడు ప్రసన్నుడై నినుట), చన=అనిక్షేపముయొక్క, వెలుగు = జ్వలించుట (అనంగాగును విడుచుటయనుట), ఒగిక్ = ప్రయత్నముచేత, నిరంజనదృష్టికినె = కాటుకఁబెట్టని కన్నులుగలవానికె, లక్ష్మ్యమైయుండుక్ = చూడఁదగినవై యుండును (ధననిక్షేపాదులం జూచుచు గంటఁ గాటుకఁబెట్టిచూచుట ప్రసిద్ధమైనను నీనిక్షేపమును జూచుటకు నది యక్కఱలేదునుట), తన వెలుంగుఁ స్వప్రకాశము, ఒగిక్ = యత్నముచేత, నిరంజన = బంధరహితమైన, దృష్టికినె = జ్ఞానముగలవానికె, లక్ష్మ్యమైయుండుక్ = చూడఁదగినవై యుండును (చేపలచర్త చక్షుస్సులకు గోచరము గాదునుట), అయ్యుక్ = కనుపించున వచ్చును, ఇంతంతగాదు = ఇంతమాత్రమని లెక్కింపరాదు, (అనిధి యింత యనియు శ్రీరంగనాయకులమహిమం బింతయనియు జెప్ప శక్యంబుగానుట), మైక్ = అనిక్షేపము మీఁదను, రత్నమొకటి = ఒకమణి, సెఱయక్ = వెలుగొందును, శంఖంబుపద్మంబు = శంఖపద్మాది శంఖ్యలప్రప్యము, కలదు = కద్దు (శ్రీరంగ నాథునియందు శంఖము నాభి యందు పద్మముండుట ప్రసిద్ధము.) పలుకు లేటికి = మాటలేదుకు, అక్షయము = నాశ రహితము, అనంతము = అంశములేనిదియు, దేశకృతకాలకృతఋషిచ్ఛేదములేనిదియు, ఆద్యమఃబహుకాలముగనుండియున్నదియు, సర్వభూతాదియు, ఏకాంతము = రహస్య మైనదియును, అందుక్ = అని చెప్పెదను, భూప = ఓటువిప్రప్రభుఁడా, సీకొక్కినికె కాక = నీకుమః శ్రమేకాని, చూపరాదు = అనుభవకుఁ జూపఁగూడదు. అనగా నితరులు చూడఁగూడదనుట (అసాధారణభగవద్భక్తిని యైన నాథముని మనుమఁడవు గనుక నీ కామోగ్యత గల దని భావము.)

వ. అని విన్నవించిన సంతసించి సేనాసమేతుండై యతండు మున్నుగా శ్రీరంగంబున కరిగి కావేరీచంద్రపుష్కరిణులఁ దీగ్ధం బాడి రంగ నాథు సేవించి సాభిప్రాయంబుగా సతనిం గటాక్షించిన సతం డిట్లనియె.

టీ. అని = ఇట్లని, విన్నవించినన్ = విజ్ఞాపనముచేయగా, సంతసించి = సంతోషించి, సేనాసమేతుండై = సేనతోగూడుకొనినవాడై, అతడు = ఆ శ్రీరామమిత్రుడు, మున్నగాన్ = ముందుగాను, శ్రీరంగబునకగి = శ్రీరంగ మును దివ్యక్షేత్రమునకు వెళ్లి, కావేరీ చంద్రపుష్కరిణిం = కావేరీ చంద్రపుష్కరిణిలందు, తీర్థమాడి = స్నానముజేసి, రంగనాథున్ = రంగనాయకుని, సేవించి = సమస్కరించి, సాభిప్రాయంబుగాన్ = ఆహతసహిత మగునట్లు, అతనిన్ = ఆ శ్రీరామమిత్రుని, కటాక్షించినన్ = చూడగా, అతడు = ఆ శ్రీరామమిత్రుడు, ఇట్లనియెన్ = వ్యతీమాణక్రమాబుగఁబరకెను.

క. మీ పెద్దలు గూర్చినని

క్షేప మ్మిది గొప్పటంచు శ్రీరంగవతి

శ్రీవదయుగ్గముఁ జూపిన

నాపుణివీరహతాపాస్త్రముడై .

202

టీ. మీ పెద్దలు = మీ పూర్వులగున నాశ్రమనిప్రభృతులు, గూర్చిన = సంపాదించిన, సీతేశము = ధనసీతేశము, గొప్పటంచున్ = దీనిబరిగ్రహింపు చుని, శ్రీరంగవతి = శ్రీరంగనాయకునియుక్కు, శ్రీవదయుగ్గమున్ = శోభాయుక్తమగు స్వాద్యమును, చూపినన్ = కనుపింపజేయగా, ఆపుణివీర = ఆయామునాచార్యుడు, హ...డు వి-హతాత్ = అపరుషాటున, 'ప్రసవ్యతుహతార్థక' యని యమరము. అపాస్త్ర = పోగొట్టబడిన, శ్రముడై = భృంగిలవాడై.

వ. గ్రక్కునఁ దనపూర్వదశఁ దలంచి యిన్నాళ్లు దనప్రమాదంబు నకుం బరమ నిర్వేదననొంది నీ వెవ్వండ వనుటయు, నే మీపితామహుం డగునాథముని ప్రశిష్యుండ, సయ్యోగివరుండు భావిభవజన్మంబెఱింగి భాగవతవతంబు వగునీ చేత నివ్వశిష్టాద్వైతంబు సకల భూతహితంబుగా వెలయం గల యది యని నిశ్చయించి నీకు ద్వయంబుపడేసింపు మని తన శిష్యుం డగు పుండరీకాక్షున కుపదేశించిన నతండు భోగాసక్తుండ వైన నిన్నుపాయంబునఁ దెలిపి నీ కుపదేశింపు మనుటయుఁ బనివంటి ననిన సాష్టాంగంబుగాఁ బ్రణమిల్లి యతనిచేతం బంచసంస్కారసంస్కృతుండై యంత నిలువక తురీయాశ్రమంబునకు రాఁగలవాడై స్కంధావారంబునకు మగుడి వచ్చి కుమారునందు రాజ్యభారంబుఁ బెట్టి బంధుమిత్రామాత్య సమేతంబగు బలచతుష్టయంబును బ్రకృతివర్గంబును నతని కొప్పగించి యిట్లనియె.

203

టీ. గ్రక్కునన్ = శీఘ్రముగా, తన...శక్ - తన = తనయొక్క, పూర్వ
 పశక్ = పూర్వమైనది తని, తలంచి = స్మరించుకొని, ఇన్నాళ్లు = ఇన్నిదినములు, తన =
 తనయొక్క, ప్రమాదంబునకున్ = మఱపునకు, పరమనిర్వేదనన్ = అధికమైన
 విషాదమును, ఒది = చెంది, నీ వెవ్వండ పనుటయొక్కన్ = నీ వెవ్వండ వనగా, నేన్ =
 నేను, మీపితామహుండగు = మీతండ్రితండ్రియైన, నాగమునిప్రశిష్యుండన్ = నాగముని
 యొక్క యనుగుశిష్యుడయిన పుండరీకాక్షున కంటివాసిని, ఆయ్యాగివరుండు =
 శ్రీమన్నామని, భా...బు - భావి = భాగల, భవన్ = మీయొక్క, జన్మంబు =
 జన్మతారమును, ఎఱిగి = తెలిసి, భాగవతపతంబునకు భగవద్భక్తశిరోభూషణం
 బయిన, సీదేవన్ = ఇంద్రాక్షిప్తశంఖు (ధూలించినవిద్యిష్టపరమాత్మకు సూక్ష్మ
 దినచిద్యిష్టపరమాత్మను నభేద మని చెప్పిన మే విశిష్టాక్షశబ్దార్థము) నక...కాన్ -
 నకలభూత = నిఖలప్రాణులను, మీరుముగాన్ = మేలగునట్లు, వెలయంగల
 యు = నిఖిలంగలది, నీ నిశ్చయించి = నిర్ణయించి, నీకు స్వయం బువదేలింపు
 మని = నీ మంత్రదానముజేయమని, తనశిష్యుడగు పుండరీకాక్షునకు పవ
 దేలింపన్ = తనయంటిపెట్టిన పుండరీకాక్షునకు ద్వయమంత్రదానము చేయగా,
 ఆతాడు = ఆపుండరీకాక్షుండు, భోగానంతండ పయన = అర్థకామాదులయం దిచ్చగల
 వాడ పయన, నిర్ముక్ = నిర్ము, ఉపాయంబునం దెంచి = నేర్పుచేత నెఱింగించి, నీ
 కువదేలింపు మనుటయొక్కన్ = నీకు స్వయమంత్రదానముజేయు మనగా, ప్లీ. 'నేతృత్వం
 నిత్యమోగం సముదితగుణజాతం తమభ్యావనం చో, పాయం కర్తవ్యభాగం త్వమిభున
 పరం ప్రాకృతమిదం ప్రసిద్ధం; స్వామిత్వం ప్రాథమ్యం చ ప్రబలతరవిరోధిప్రహణం
 తైతా, స్తంతారం త్రాయితేచేత్యసిగతనియమం పట్టవోయం ద్విఖండో చిద్వయమంత్ర
 లక్షణము. పసింది నసనన్ = పచ్చితిసనగా, సాష్టాంగంబు గావ్రణమిల్లి = ఆష్టాంగ
 యుక్తమగునట్లు నలియెనని, అతనిచేన్ = ఆశ్రీరామమిత్రునిచేతను, పంచసంస్కార
 సంస్కృతుండై = యుదు నిధనలచేత నిధింపబడినవాడై, పంచసంస్కారముల
 నగా, ప్లీ. 'లాపః పుండ్రస్తభా నామ మంత్రో యాగశ్చ పంచమః, ఆమీ పరమసం
 స్కారాః పుండ్రైకాంతిహేమః' యని దానిలక్షణము. అంతనిలువక = అంతమాత్రము
 చేత విరమించక, తురీయారాశ్రమంబునకు రాంగలవాడై = చతుర్థారాశ్రమమునకు వచ్చుట
 కుద్యుత్తుండై (అనగా యత్యారాశ్రమమున కనుట), స్కంధావారంబునకున్ = దండుదిగి
 యొన్న స్థలమునకు, మగుడివచ్చి = తిరిగివచ్చి, 'స్కంధావారోనివేశన'మనెడిభుండువు.
 కుమారునందున్ రాజ్యభారంబుఁ దెట్టి = రాజ్యంబునకు బుత్తునభిషిక్తుండేసి, బంధుమి
 త్రామాత్యనమేతం బగు = బంధవమిత్రామాత్యులతోఁ గూడియున్న, బలచతుష్టయం

బును = చతురంగసైన్యమును, ప్రకృతివర్గంబును = ప్రజాసమూహమును, అతనికి = ఆతమారునికి, ఒప్పుగించి = అధీనముజేసి, ఇట్లనియె = పశ్చిమాంధ్రమంబునఁ బ్రేరియెను. 'రాజ్యాగాని ప్రకృతయః పౌరాణాం శ్రేణయోఽపిచ' యని యమరము.

— రాజనితి —

క. ఏపట్టున విసువక ర

తొపరుడవు గమ్ము ప్రజల కిచ్చి విపన్ను

ల్లూ పెట్టిన విని తీర్పుము

కాపురుఘలమీద నిడకు కిచ్చి భరంబుల్.

204

టీ. ఏపట్టున = ఏనమయమునందును, విసువక = వేసరక, ప్రజలచిక్కి = జనులపట్టు, రతొపరుడవు గమ్ము = రక్షణపరశ్రుండ వగుము, విపన్నుల్ = ఆపద నొందినవారలు, కూ పెట్టిన = మొఱి పెట్టఁగా, విని = అలకించి, తీర్పుము = వారియా యదలదొలంగజేయుము, కార్యభరంబుల్ = గొప్పపనులను, కాపురుఘలమీద = కుర్చికజనులయందఁ, నిడకుము = ఉంచకుము.

తే. రాష్ట్రవర్ధన మెదఁ గోరు కిచ్చి మేలు

రాష్ట్రమును గోరుదానఁ గా కిచ్చి మొ యనంగ

రాదు బ్రహ్మాత్తరములైన కిచ్చి ప్రజలయెక

ముఖపుగోర్కి దదంతరా కిచ్చి డొంగఁడె.

205

టీ. రాష్ట్రవర్ధనము = ప్రజాభివృద్ధి, (రాష్ట్ర మనఁగా దేశ మనియుం జెప్ప వచ్చును.) ఎదఁ = హృదయమందు, కో...లుకోరు = అపేక్షించుచున్నటువంటి, రాజు = ఏలికయొక్క, మేలు = వృద్ధిని, రాష్ట్రమును = ప్రజయును, కోరుకో = అపేక్షించును. దానఁ = అట్లుకోరుటవలన, కార్యము = ప్రయోజన మేమి, అనంగ రాదు = అనఁ గూడదు, బ్రహ్మాత్తరములైన = బ్రాహ్మణులొనగు, ప్రజల = జనులయొక్క, ఏక ముఖపుగోర్కి = ఒకరూపమయినకోరికను, శదంతరాత్తుండు = వారి యంతర్యామి యయిన శ్రీమన్నారాయణుండు, ఒకఁడె = ఇయ్యఁడా (ఇచ్చు ననుట.)

ఆ. ఆజ్ఞవలయు నృపతి కిచ్చి భీరభిల్లాది

కంపకోల నూల కిచ్చి నాజ్ఞ చెల్లు

నంట సార్వభౌము కిచ్చి దైన భూపతియాజ

కెల్లవారు దెల్ల కిచ్చి డిల్లవలదె.

206

టీ. నృపతికి = రాజునకు, ఆజ్ఞ = సెలవు, వలయుకో = వారాయముకావల యును, ఆ...కి - అధిర = గొట్టలకును, భిల్లాదికి = చెంచువాండ్రు తోయవాండ్రు మొదలగువారి, 'క'తా కిరాతకవరపులిండా క్షేచ్ఛకాకయః, గోపీగోపాలగోసంఖ్య

గోధగాభీరవల్లవాః' యని యెఱికినమరము. అంఘోలః = అంఘశ్చేత, నూలః = దారపుఁదోగుచేతను, ఆఙ్ఘచెల్లునంట = ఉత్తరువుచెల్లుబడియగునంట, (అడవులయందుండిడు వశుప్రాయులైన పాశేగాంధ్రునహిత మెవనికైన నభయదానముచేసిన వాని చేత నొకయంపకబై గాని నూలుపోగు గాని తమ ముద్రగా నిచ్చినవక్షమున మఱి యతనిని జోరు లంట రనిప్రసిద్ధము.), సార్వభౌముఁడైన = సకలభూమండలమునేలుచున్న, భూ...కుః - భూపతి = రాజాయొక్క, ఆఙ్ఘకః = ఉత్తరువునకు, ఎల్ల వారుఁ = సకలజనులు, తల్లడిల్లవలదె = వెలుపవలదా, భూమండలమునకంతయుఁ బ్రభుత్వముచేయుచుండు రాజున కెల్లవారు భయముతోఁగూడి వశంపదులై యుండవలయును.

క. దుర్గము లాక్షద్విజవర, వర్గమునకె యిమ్ము దుర్గ ॥ వత్తత్తతి క
త్యర్గళధరాధి రాజ్యవి, నిర్గతసాధ్వసత పాదమనెలుపకు కొఁదిన్.

టీ. దుర్గములు = స్థలజలగిరివనదుర్గములను, ఆ...క - ఆక్ష = ప్రియులయిన, ద్విజవరవర్గమునకె = బ్రహ్మజోత్తమ సమూహమునకె, ఇమ్ము = ఇయ్యఁగావలయును, (దుర్గాధిపత్యంబు లనుట.) దుర్గవత్ = స్థలదుర్గాదులుగల, తత్తతికిఁ = ఆద్విజబృందమునను, ఆత్యర్గళ = నిఘంటివశకృముగాని, ధ...తః - ధరాధిరాజ్య = భూమండలాధిపత్యముచేత, వినిర్గత = పోయినటువంటి, సాధ్వసత = భయముగలుగుట, పాదమఁ = జనించునట్లు, కొఁదిన్ = కొద్దిని, నెలుపకు = ఉంచుము. 'భీతిర్భిన్నాధ్వసాభయః' అని యమరము.

తా. దుర్గాధిపత్యమును బొందినవాఁ డేపాటిశత్రువు వచ్చినను వెఱవక యెదిరించుటకు యుక్తమైన బలసోమములు గూర్చి వానిం భరియింపుము.

ఆ. మొదలఁ బెనిచి పిదప ॥ గుదియింప నెవ్వొడుఁ
దనదు తొంటిపీన ॥ దళఁ దలంఁ
డలుగుఁ గాన శీల ॥ మరయుచుఁ గ్రమవృద్ధిఁ
బెనిచి వేళవేళఁ ॥ బనులు గొనుము. 203

టీ. మొదలఁ = ప్రగమమందు, పెనిచి = వృద్ధిచేసి, పిదపఁ = వెనుక, మదియొంకఁ = తగ్గింపఁగా, ఎవ్వొడుఁ = ఎటువంటివాఁడయినను, త...తః = తనయొక్క, తొంటిపీనదళః = ముందటితక్కువస్థితిని, తలఁపఁడు = స్మరింపఁడు, అలుగుఁగానఁ = కోపించుచుగనుక (అనఁగా దొర తన్నుఁ దగ్గించినాఁడని కోవగించునుగాని తానున్న తక్కువస్థితిని దలఁపఁ డనుట.), శీల మరయుచుఁ = వానివానినడవడిఁ గెఱిగొనుచును, (స్వభావము ననియైనఁ కెప్పవచ్చును.) 'శీలం స్వభావే నుద్వృత్తే'

యని యమరము. క్రమబుద్ధిఁ బెనిచి = పర్యాయముగా వృద్ధినిొందించి, వేళవేళ = ఎల్లసమయములయందును, పనులు గొనుము = కార్యములు చేయుచుకొనుము.

ఆ. అనభిజాతుఁ గీక శ టాలయు నశ్రుతు

నలుకువాని బొంకు శ నలుకువాని

నాతఁఁఁఁ గడుసు శ నన్యదేశ్యు న ధర్తు

విదుము విప్రనేల శ వేడితేని.

209

టీ. అనభిజాతున్ = పీనశలముగలవానిని, శీకటాలగున్ = శబరపల్లి యందు, ఆలయన్ = గృహముగలవానిని, అశ్రుతున్ = పాడిశ్యము లేనివానిని, అలుకువానిన్ = పిఱికిని, బొంకుపలమహనిన్ = చిట్టరలాడువానిని, ఆతఁఁఁఁ = ద్రోహచింతకుని, ధర్మ. 'అగ్నిదోగరపతైః శస్త్రపాశైః నాశకాః, క్షేత్రదూరా పహర్తావ పడేతే ఆతఁఁఁఁ' యని యూరతాయులక్షణము. గడుసున్ = అపవాద భయములేనివానిని, అన్యదేశ్యున్ = దేశాంతస్థుని, ధర్తున్ = ధర్మముగలవానిని, విప్రున్ = ఇట్టిప్రాహ్మణుని, విలవేడితేని = ఉద్యోగమిచ్చి పోషించువలచిలివేసి, విదుము = వదలము. ఇట్టివారలు ప్రాహ్మణ్యతైః పరిహరింపు నుచుట.

క. తక్కుము మిగులఁ బధిచ్యుత

పక్కణవర్ధితులఁ దొల్లి శ శ్రష్టుగునిపుం

దొక్కం డలుగఁడె ప్రోచిన

కొక్కెరపై నొక్కపూట శ కూటికిఁగొంగన్.

210

టీ. మిగుల్ = మిక్కిలి, పధిచ్యుత = స్వల్పస్థితిప్రకృతి దుష్ట సమస్యముగ, పక్కణవర్ధితులన్ = శబరవాటిలయందు పెరిగినటువంటి ప్రాహ్మణ్యము, తక్కుము = విదువుము. తొల్లి = పూర్వమునందు, శ్రష్టు = చేడివియనట్టి, విప్రుదొక్కొడ = ప్రాహ్మణ్యదొక్కరుండు, ప్రోచిన = తప్పుగాపాడినట్టి, కొక్కెరపూటన్ = కొక మీద, ఒక్కపూటకూటికిఁగొంగన్ = ఏకకాలాభిరమనకుగా (మాంసాగ్నియై మలు మఱచి యుచుట), అలుగఁడె = కోపించుట. (ఈక పునఃభారతమునది కాంతిపర్వం బున రాజధర్మమందుఁ జెప్పబడియున్నది.)

తా. ప్రాహ్మణ్యదై జన్మించినను మన్యమాంశముల మఱిగి శ్రష్టుడైనవాడు నిరంతరము దానిపై కులాచారములు మొదలగువానియందు లక్ష్య ముంచక స్వేచ్ఛాపు సారముగ వర్తిల్లుచుండును గనుక నట్టివాని కధికార మియ్యంగూడదు.

చ. చదివి యధర్మభీరు నృప శ శాస్త్రవిధిజ్ఞుల న్వయస్సు డె

౧౧.౨౨౬ తోను వేబడికి శ బాహుమునె యరుజ నలహారులై

మద మతే రాజప్రాథన సః మాత్యతః కైకొని తీర్పుపాటువా
రొదవిన నంగము ల్చిగులః నూర్జితమాటకుఁ బూట సాలదే. 211

టీ. చదివి = శాస్త్రాదులం బఁచి, అధర్మభీరు పుకశాస్త్రవిభిజ్ఞతలఁ = అన్యాయభీతితోను రాజునీతి పరిజ్ఞానముతోనుగూడి, పయస్సు = ప్రాయము, 'భగబాల్యాది నోర్వయ' యని యమరము. డెబ్బదిటికిఁ = సప్తతి సువత్సరములకు, లోనుకొ = లోపుగాను, ఏబదికిఁ = పంచాశ చ్చర్ష ములకు, బాహ్యమును = వెలపటిదిగాను, వి = కని వాడై, అరుజ్ఞ = రోగములేమియందు, క్షుభార్షలై = తమ పెద్దలనాటనుండి కని పెట్టిమీన్నవఁడై, మదమతీ = మాతృర్యాదులు లేక, రాజు = నృపునియొక్క, ప్రార్థనఁ = పేడుకొనుటచేత, అమృతకఁ = ప్రాణనశ్యమును, కైకొని = అంగీకరించి, తీర్పు = కార్యనిర్వాహము చేయినట్టి, పాటువారు = ప్రాక్షాణులు, ఒవినకఁ = లభించిరేని, అంగముల్ = రాజ్యాంగములు, 'స్వామ్యసూక్ష్మమృతోశ రాష్ట్రదుర్గబలానిచ, రాజ్యాంగాని' యని యమరము. మిగులకఁ = మిక్కిలియు, ఉర్జితమాటకుఁ = వృద్ధిబొందుటకు, పూటచాలచ = అధికము చాలచ, సీతిశాస్త్రముందుఁ జెప్పబడియున్నలక్షణములగు మృత్తి నిర్వహణమున నేని క్షీప్రమున రాజ్య మభివృద్ధి నొందును.

ప. అట్టినుంత్రివర్గంబు దొంగ దేని. 212

శా. నీతిం దాన తలంచితేయఁ బని గాఁ నీ కాకపోనీ బల

వ్రాతార్థాధ్యత నెమ్మి నుండ కొరుఁ బ్రోవ వత్తంత్రి యంచుం గుణా
తీతుం గుప్తుడికాయ యంత యగుముఁ త్రొవై మనం బేర్ప న
ట్లే తా నాతనిచేతిలో బ్రదుకువాఁడే యశాఁ జమి మీదటన్.

టీ. నీతికఁ = రాజన్యాయముచేతను, తాన తలంచె = తానే యోచించి, చేయకఁ = రాజ్యపాలన మొనరించుగా, పనిగానీ = కార్యముతీరనీ, కాకపోనీ = కార్యముతీరకపోనీ, బ...తకఁ = బలవ్రాత = సేనాసమూహముచేతను, అర్థ = ధనముచేతను, అధ్యతకఁ = ఒప్పియుండుటచేతను, 'ఇభ్యంత్రోధనీస్వామి' యని యమరము. (ధనబలములగు స్వతంత్రుడై యుండుచేత ననుట.) నెమ్మినుండకఁ = నెమ్మది నుండక, గుణాతీతుకఁ = సద్గుణముల నతిక్రమించినట్టి (అనగా గుణకూఠ్యుడనుట), ఒరుకఁ = నుతియొక పురుషుని, మృత్రియంచుకఁ = ఆమాత్యుడని, ప్రోవకఁ = రక్షించుగా, గుప్తుడికాయయంతయగు ముత్తైవై - కూర్చొండ ప్రమాణమైన మాక్తికమై (గుప్తుడికాయయంతముత్తై మనగా శరీరముందు ధరింపఁగూడ దనుట), మనంబేర్పకఁ = మనోవ్యధనేయంగా (స్వాధీనుడుగాక) యనుట. అట్లే = అలాగుననే, తాకఁ = పరాధీనుడయినతాను, అతనిచేతిలోకఁ = అస్వవశుఁడుగానిమృత్యువ్రములో, మీదటకఁ = వెనుకను, బ్రదుకువాడేయశాఁ జమి =

అతడు చెప్పినట్లు విని జీవించవలయునామా. (అనగా దగినమంత్రి దొరక నపుడు నీతిశాస్త్రపరుడై తానే యెల్లపనులు చూచికొనుచు స్వతంత్రుడైయున్న రాజు సుఖపడుచు.)

క. ఒక్కనివిరివికినె దొర

లైక్కండ్రే నొక్కనొకనివెంబడి నరుగుల్

పెక్కండ్రు నిలువ బనులగు

కక్కసము గుడింప బెంపగగా గాకుండున్.

214

టీ. ఒక్కనివిరివికినె = ఒకని కిది స్తరించియుచ్చదానినె, దొరల్ = ఉద్యోగస్థులు, పెక్కండ్రేని = అనేకులయిరేసి (అనగా నొకయధికార మనేకుల కిచ్చినప్పు డనుట), ఒక్కనొకనివెంబడి = వారిలో నొకనొకనివెంట, అరుగుల్ = వారివారి స్నేహితులు, పెక్కండ్రు = అనేకులు, నిలువ = నిలిచియుండగా, పనులు = రాజకార్యములు, అగు = అనుకూలమగుచు, గుడింప = శిక్షించుచు, కక్కసము = కఠినము, పెంపగ = వృద్ధిసేయుగాను, కక్కసము గాకుండున్ = కఠినముగాకుండును.

క. ధనముఖ్యము కేవల మే

పనికి రా దాస్థ గలిగిపలువురు ప్రభువుల్

పనిసేయక తద్యత్కం

బునకు నలోభాన్మశంస్యముల్ బులము జెలుల్.

215

టీ. పలువురు = పెక్కండ్రైన, ప్రభువులు = గొప్పయిద్యోగస్థులు, పనిసేయక = ముందు నిలువంబడి శ్రద్ధతో గార్యమొనర్చక, ధనముఖ్యము = ధనస్థాన్యము, కేవలము ముఖ్యముగా, పనికిరాదు = ఏప్రయోజనమునకు రాద, తద్యత్కం = వారు స్వాధీనులౌటకు, అ...ల్ = అలాభ = లాభరాహిత్యమును, ఆన్మశంస్యముల్ = క్రూరరాహిత్యమును, బులము = సత్యమును, జెలుల్ = స్నేహితులును, (ఉండవలయు నని యధ్యాహరిము.)

తా. అనగా రాజునకు ధనముమాత్రముండి యుపయోగించదు, గొప్పవారి సాహాయ్యమును ముఖ్యముగ నుండవలయును గాన, వారు స్వాధీను లగుటకై యాదార్యమును, క్రూర్యము లేకయు, సత్యప్రవర్తనమును గల్గి మిత్రులతోగూడి యుండవలయు ననుట.

క. భాండాగారహయాద్యము

లుండియు ననువగుమనుషులొదవమి నవియుగ

మండలము నవయ నరిగొడి

గుండిన సింహాసనంబులర్చి నిన్సమే.

216

టీ. భాం...లు - భాండ = మూలధనముయొక్క, ఆగార = గృహమును, (బొక్కన ముటు.) 'స్వాధ్వాండమశ్వాధరణే మంలే మూల వణిగనే' యని యమరము.) (ఇచట వణిగనము గాకుండినను మూలధనమంత్రమందే ప్రయోగము.) హయాద్యములు = గుఱ్ఱములు మొదలగునవి, ఉడియన్ = ఉండినను, అనువగుమనుష్యులు = తన మనుజులు, ఒదవమిన్ = లేనందువలనను, అవియన్ = ఆయర్థ బలములు లేండును, మండల మున్ = రాష్ట్రమును, నవయన్ = నశించిపోగా, ఆరికిన్ = శత్రునను, ఒదిగుండిన్ = మూల విగుడున్న, సింహాసనంబులు = వానినధిష్ఠించురాజులను (అనగా సుస్థానముల ననుట), ఉర్విన్ = భూమియందు, విసమే = విసమన్నామా (అనగా నెవ్విధాబున నయినను మంచి మనుష్యులం గూర్చినియింట యుక్త ముటు.)

తే. బాహుజాంఘ్రిజముఖవిడంబనకు నయిన

గొలిచి మనువిప్రధర్మంబు దెలిసియైన

బూని సంకటముల నిల్పుకగాన దలుచు

బ్రాహ్మణుని బ్రభు జేయుట శ పతికి హితము.

217

టీ. బా...నున్ - బయిన్ - బాహుజ = క్షత్రియులును 'మూర్ధాభిషిక్తో రాజ శ్యో బాహుజః క్షత్రియోవిరాట్'ని యమరము. అంఘ్రిజ = శూద్రులును, ముఖ = మొదట గుహించి, విడంబనయన్ = అనుకరింపవలయుననియెనను, గొలిచి = పూర్వ మందు రాజుడయినప్పటి, మ...బున్ - మను = కాలమునుగడపి బ్రదుకుచున్న, విప్ర = బ్రాహ్మణులయొక్క, ధర్మంబున్ = ఆచారమును, తెలిసియెనన్ = గ్రహించియైనను, ఆశండు = ఆవిప్రుడు, సంకటములన్ = ఇస్కట్టువేళలయందు, పూని = పహించుకొని, నిల్పుకగానన్ = నిలువంబడుచున్నాడుగనుక, పతికిన్ = రాజునకు, శత్రువు = విస్తారముగా, బ్రాహ్మణునిన్ = విప్రుని, ప్రభుజేయుట = అధికారిగా నియమించుట, హితము = అనుకూలము.

, ఆయతికాని కీకు మమశరాలయముఖ్యము లాతఁ డధ్యత్తు

ష్టాదంతుడై నిజోర్వి నగుగజ్జికి దధనముం దొరల్చి రా

జాయతనంబు జేర్చు మఱియట్టి దపథ్యము దాన నొంటి గాఁ

దే యధికారి గావలయుననించుక తిన్నను వాడె రూఢున్. 218

టీ. ఆయతికానికిన్ = ధనమురాబట్టువానికి, అమరాలయముఖ్యములు = దేవాలయము మొదలగువానిని, (అనగా దేవ బ్రాహ్మణ జీవనాధికారముల ననుట.) ఈకుము =

ఇయ్యకుము, అతడు = అయ్యద్యోగస్థుడును, అర్థశృష్టాయుతుడై = ద్రవ్యాశోః
 గూడినవాడై, నిజోద్వినగునప్తిక్ = తామద్యోగము జేయునట్టి దేశమునైన నప్తికి,
 తద్దనము = అదేవబ్రహ్మణులయొక్క ద్రవ్యమును, దొరల్చి = హరించి, రాజాయ
 తగంబు = నృపునియింటిని, చేర్చుకొ = చేర్చును, మఱి = అనుతరమందు, అట్టిది =
 అదేవబ్రహ్మణద్రవ్యప్రాప్తి, అపస్యముగానక = రాజునకుగీడుగావున, ఒంటిగాడె =
 ఒక్కగాడె, అధికారికావలయుకొ = ఉద్యోగస్థుడుగా నుండవలయును (దేవబ్రహ్మణ
 ద్రవ్యలేశముగలసినను రాజునకు బాతకముగాన నది కలియకుండునట్టిధికారిని
 పేరుగా నేర్పఱచుటయుక్తము) ఇంచుకొనినను = అట్లు నియమింపఁ బడినవాడు
 కొంచెము భక్షించినను, వాడె = అదేవబ్రహ్మణ పృత్యధికారియే, రూపణ =
 నశించిపోవును.

చ. మును దనసీమ చేసికొని ఓ ముల్లిడి గురట వెండి చేనిమె

త్తనకయి వేరు వెల్లడియుఁ ఓ ద్రవ్వెడుక్కు కునట్లు శత్రుతో
 నెనఱియఁగెను దుర్గబల ఓ మేకొనియెన నిజాత్ చింతలే

క నెగడఁజేసి లోన మఱి ఓ కంటకశోధనఁ జేయు టొప్పుగున్. 219

టీ (రాజైనవాడు) మును = ప్రాచీనముడు, తమసీమచేసికొని = తనసూరవరణము
 కావించికొని, ముల్లిడి = చుట్టును గుంచెచేసి, వెండి = మజిలమును, గురటకొ = గుడ్డను
 చేత, చేరిమెత్తనకయి = పరిమెదలగునది భరించునట్టి ప్రదేశముననున్న మున్న
 మృదువగుటకై, వేరు = పృథ్విదలమూలమును, వెల్లడియుకొ = మోటును (రాత్ర్యేక
 వచనము.) త్ర...ట్టు-త్రవ్వెడు = భిక్షనము చేయుచున్న, క్కుకునట్లు = కాఁపుచానివలె
 శత్రుతో = పోరునొకడ, ఎనఱియఁగెనుకొ = కపటస్నేహము చేసియైనను, దుర్గబలచే
 కొనియెనకొ = స్థలజూది దుర్గములం దెక్కినియెనను, తనసీమచేసికొని = రాష్ట్రము తన
 యధీనముచేసికొని, నిజాత్త = తనహృదయమును, చింతలేక = పరునిచేత నుపద్రవము
 కలుగునను విచారములేక, నెగడఁజేసి = ఒప్పుచేసి, గొనకొ = ఆరాజ్యమందు, మఱి =
 విమృట, కంటకశోధనకొ = తుద్రశత్రునిరసనమును, 'సూర్యుగ్రే త్పుద్రశత్రోః'
 రోమహర్షచేకంటక' యని యమరము. చేయుటొప్పుగున్ = చేయుట యుక్తము.

క. మొదలనె యొరుదలకాని

జెదిరంగా నాడ కాత్తఁ ఓ జింతింపు పది

బదిగ మృదు యేని మఱి విడు

ముగ ముగ గాక యుండ ఓ నొకమతమునన్.

టీ. ఒరుదలకానిక్ = పిశుచుని (కొండెగాని ననుట.) మొదలనే = ప్రథమమున,
చెదరంగనాడక = చెదరిపోవునట్లుచెప్పక, ఆత్మక్ = మనస్సునందు, బసింబదిక్ =
లేస్సగా (పదివర్యాయము లనుట), చింతింపుము = విచారింపుము, మృషయేని = అబద్ధ
మాయనా, చుటి = పిచ్చుట, ఒక్కమతమునక్ = ఒకపక్షమునను, ఉడక్కుంగాగాక
యండక్ = పరాభూతు డు గాడండనట్లు, విడుము = వదలుము.

తా. కొండెగానిద్రుఁ దూలనాడిన రాజునకు రహస్య వృత్తాంతములు తెలియవు
గనుక చెదరనాడంగూడదు.

క. ధరణి ససాధ్యనగాటవు

లిరవుగ భూషిడ సేయూనెలుకుల పారుగూ

ల్లిరవుగ సస్థితికూరుల

కెరవుగ నిచ్చునది విధము శ నెట్లయిన నురున్.

221

టీ. ధరణిక్ = భూమియందు, యి...లు-అసాధ్య = సాధింపవలవిగాని, నగ =
కొండలును, పటవులు = ఆరణ్యములును, ఇరవుక్ = టెంకిచేసినొని, భూ...స్థు -
భూషిడసేయూ = భూమిపవద్రము చేయించునను, ఎలుకుల = ఈ పేరుగలనీచజాతివాండ్రు
యట్లు, పారుగాట = సమీప గ్రామములను, స్థితి=స్థితిపన్నినటువంటి, శూరులకుక్ =
శౌర్యముగలపురుషులను, సేవకలనుండి స్థితి స్థితి పుచ్చిన పూరుల కనుట.) ఇరవుక్ =
ఉనికివట్టుగా, ఎరవుక్ = మనోపృథ్వికిగాను, ఇచ్చునది = ఇయ్యవలయును, మిగముక్ =
వరస్పరమును, ఎల్లమునక్ = స్వచ్ఛచేతనబాగునను, ఉరుక్ = మేలగును.

తా. ఇట్లొనర్చుకొని మేలైదేరినట్లైన శూరులు చెదినను మిగుల హాని లేదు, అట
వినులు చెదరేని యది మిక్కిలియను మేతాను.

వ. విశేషించియు సప్సార్వతీయబలంబు లోనం గూడుకొన్న రాజునకుఁ
బ్రజాబాధ వలుగ దెట్లేని బెదరు వాపి వానలం జేకూర్చుకొన
వలయు నవిశ్వాసంబును విశ్వాసంబును నలుకయు నెలమియు నతి
వైరంబును నత్యానుకూల్యంబును నల్పులగుట నల్పంబునన యగు
నెట్లంటేని.

222

టీ. విశేషించియుక్ = మిగులగా, అసప్సార్వతీయబలంబు = అయ్యాటవికసేన,
లోనం గూడుకొన్నక్ అడవిలోమెండైయుండెనా, రాజునకుక్ = మండలాధిపతికి,
ప్రజాబాధ తలుగదు = జనపీడతక్కువవడదు (రాజునకుం దిరుగంటి పోరు లేక
వానిదేశమున కుపద్రవము చేయుచుండు రనుట), ఎట్లేనిక్ = ఏలైనను, బెదరువాపి =
జడుపుదీర్చి, వారలక్ = ఆనూటవికులను, చేకూర్చుకొనవలయుక్ = ఆనుకూలముచేసి

గొనవలయును, అవిశ్వాసమును = నమ్మకపోవుటయును, విశ్వాసమును = నమ్ముటయును, అలుకయున్ = కోరమును, ఎలమియున్ = ఆర్ద్రస్పృహయత్వమును, అలివైరంబున్ = అత్యంతవిరోధమును, అత్యాశుకూల్యంబును = అత్యంతసహకారత్వమును, అల్పులగుటన్ = తుచ్ఛజాతులగుటవలన, అల్పంబున = స్వల్ప కార్యముచేతనే, అగున్ = కలుగును, ఎట్లుటేని = ఏవిధబుటివా.

శా. విల్లుం దానును భిల్లుం డొక్కడరుగ ॥ స్వీం దింట దుగ్ధాన్నమున్
భిల్లుం డనుగ్ధుడు వెట్ట నార యుడుక ॥ స్వీక్షించి వొ బ్బంచు వాఁ
డెల్ల న్యమ్ముగఁ జేసి త న్న నుపరా ॥ నెందేఁ దెగం జూడఁగా
నుల్లంబై చన నంపు నార చెడు నా ॥ నూహించి పోనంపఁడే. 223

టీ. విల్లున్ తానును = వింటిబద్ధయును దానును (విల్లుచేతఁబట్టియునుట), భిల్లుం
డొక్కఁడు = ఒక బోయవాడు, అరుగన్ = పోఁగా, భిల్లుండునగుడు = మఱియొక
బోయవాడు, ఇంటన్ = తనగృహముడు, దుగ్ధాన్నమున్ = పాలన్నమును, విందు =
శ్రీలిపూర్వకమైనభోజనమును, వెట్టన్ = ఇడఁగా, నారయఁడుకన్వీక్షించి = వానియొకటి
జానకీ ప్రాటికొత్తై ప్రాయుమిఁడుఁ బక్ష్యమగుచున్న పట్టతాటలపై నెఱ్ఱఁగాబొంగిననీటిని
జూచి, దొబ్బుఅంబున్ = మాంస మనియెంచి, (ఇది తనమఁబెట్టకపోయెఁ గదాయని
కొంచెపుఁటని విచారించి కోపించి యునుట.) వాడు = అతఁడు, ఎల్లన్ = దీనినంత
యును, పమ్ముగఁజేసి = వ్యర్థపఱచి, తన్నుపవరాన్ = వాడు తన్నునుపుటకొఱసఁ గొంత
దూరమురాఁగా, ఎందేన్ = ఎక్కడనైనను, తెగంజూడఁగాన్ = చంపవలఁకుగా,
ఉల్లంబై = మనస్సుగలవాడై, చననంపుము = పోనంపుము, నారచెడునాన్ = ప్రాయు
మిఁడ నుడుకఁబెట్టివచ్చినత్వక్కు చిమిడిపోవుచున్నది వెళ్ల వలెననఁగా, డోహించి =
ఆ పిమ్మట నుడుకునది నారగాని మాంసముకాదని విశ్చింతించి, పోనంపఁడే = పోవునట్లు
సెలవిచ్చి పంపఁడా, (చంపకయె పోనిచ్చె ననుట.) అల్పుల కలివైరాత్యాశుకూల్యము
లల్పకార్యములవలననే పుట్టుచున్న పనిభావము.

క. ఆపాలుగూటనే నిజ, మేపాటియుఁ దప్ప రాడి ॥ రే నెరసునఁ గొం
తేపాటిగన్న నలుగురు, రీపని యెంతనక వెడఁగుటెర నాటవికుల్.

టీ. ఆటవికుల్ = భిల్లపులిందాదులు, ఆ పాలుగూటనె = ఆ ఊరాన్నము
బెట్టుటచేతనే, ఆడిరేన్ = పలికెరా, నిజమేపాటియుఁ దప్పరు = తామాడినయథార్థమైన
కులము నెంతమాత్ర మతిక్రమింపరు. నెరసునన్ = తప్పదము విషయమై, కొంత = కొం
చెము, ఏపాటిగన్నన్ = ఏ మాత్రము చూచినను, తఱుని = ఈ కారణము. ఎందుక =

ఏకమాత్ర మని యెంచక, 'వెడగుటెడ' = వెట్టిమనస్సుచేతను, అలుగుదురు = కోప గింతురు.

తా. బోయవాండ్లు మొదలగు నల్పజనులు కారణములంబట్టి ప్రసాదని గ్రహములు గలవారగుదురుగాని గొప్పకార్యములకుఁ దగినట్లు గొప్పగా యోజింపరు.

తే. ఆటవికవశ్యకలన సత్యమున వైరి

మనుజపతిమైత్రి దూతసః మ్మానమునను

గూర్తి దటి భృతిః గాల్వరః సపారి

తోషికపునేవ నెలమి రాః తులకుఁ గలుగు.

225

టీ. ఆ...న-ఆటవిక=పులిదాదులయొక్క, వశ్యకలన = స్వాధీనకరణము, సత్యమునకు = యథార్థము వచించుటచేత, కలుగుకు = అగును, (సత్యవాక్యమునకే వశ్యులగుదురనుట)వై...త్రి-వైరి=శత్రువైన, మనుజపతి=వృపునియొక్క, మైత్రి = స్నేహము, దూతసమ్మానమునకు = వారిరాయబారులను బహుమానించుటచేతను, కలుగుకు = సంభవించును, తటికు = కోరిన సమయమందు, భృతికు = భోజమిచ్చుటచేతను, కాల్వరకు = వదాతులను, గూర్తి=మైత్రి, కలుగుకు = సంభవించును, 'భృతిర్భరణమూల్య యో' యని రత్నమాల. సపారితోషికపునేవకు = బహుమానములతోఁగూడఁ గొలిపించుకొన్నందువల్లను, రాతులకు = ఆశ్వాసోహతులకు, ఎలమి = సంతోషము, కలుగుకు = సంభవించును. (రాజైనవాఁడు సమయములనుబట్టి వారివారికిం దగినట్లు నడపింపవలయు ననుట.)

క. మే లగుఘోటకమును శుం

డాలంబును నాస్తసుభటుః నకె యిమ్ము తటి

న్తే లగుమేపున మందుఁ

బాలింపుము దొరలపాలుః పలుపకు మెపుడున్.

226

టీ. తటికు=అయీ సమయములయందు, మేలగుఘోటకమును = గొప్పయశ్యమును, శుండాలంబును = ఏనుగును, మందుకు = నాడికాలయందు, 'నాడికాలాతు మందురా' యని యమరము. (ఇది గజకాలకు నుపలక్షణము.) మేలగుమేపునకు=మంచి మేతచేత, సాలింపకు = సంతోషింపకు, ఆ...ట-తిప్త=ఇష్టుఁడైన, సుభటునకె = మంచి రాతునకె, ఇమ్ము = బిసంగుము, ఎపుడుకు = ఏ సమయమందును, దొరలపాలుపలుపకుము = గొప్పయధికారులవశము చేయకుము.

తా. గజాశ్వాదులకు సుఖరక్షణము చేయఁదలంచితివేని దానినొప్పి నెఱుంగక యారోహణముజేయునట్టి గొప్పయుద్యోగస్థుల కధీనముచేయక యాత్మఁ డైన బంటున కధీనము సేయుము.

అముక్త—24

తే. కార్య మొక్కడు గనిన మా తత్సర్వమున నొ
కండు గా దని ఖండించుకొని నైతింగి
యిరువురను గా దనక కొల్వుకొని విరిసి మీద
నల్ల వాడెన్ని నది నేయక నగు శుభంబు.

227

టీ. ఒక్కడు = ప్రధానపురుషుడు, కార్యము = పనిని, కనిన = తెలిసి
చెప్పగా, మాతృసర్వమున = అట్లుచెప్పినవానిమీది ద్వేషముచేతను, ఒకండు =
మఱియొకడు, కాదని ఖండించుకొని = అట్లు చెప్పినట్లు కాదని భంగపఱచుచు, కన్నె
టింగి = వార్ధిదంతలాని యాలోచనక్రమము నెఱిగి, ఇరువురను = అలాగున జెప్పిన
వార్ధిదంతము, కాదనక = నిషేధించక, కొల్వుకొని = సభ చాలించి, మీద = పిమ్మ
టను, అల్లవాడు = మాతృసర్వములేక అల్లహితము జెప్పినవాడు, ఎన్ని నది నేయక =
విచారించిన కార్యమునే చేయక, శుభంబు = మంగళము, అగుక = జేయ.

క. పగ వెలిగని లోచనస్యలఁ

జిగురింపగఁ జేసి నృపతి క చిక్కువడఁ బను

లైగి నేయక తారే ది

క్కుగ నడతు రశంక నల్లి క కొని దుస్సచివుల్.

228

టీ. పగవెలిగని = రాజునకును ముందరదేశమునందుండనట్టి విరోధుల నుండ
జూచి, లోచనస్యల = న్వరాస్త్రమునందుండి యాద్రశత్రువులను, 'దమ్యశాస్త్రవిశ్రమ
యని యమరము. చిగురింపగఁ = పల్లవిగా, చేసి = చిన్న, నృపతి = రాజు
చిక్కువడఁ = గ్రహించబడునట్లు, పనుల్ = రాజకార్యములను, తెలిచేయక
సాహించి యొనర్చక, తారే దిక్కుగఁ = పేజుమార్పులలేక రాజునకు
యాధారమగునట్లు, దుస్సచివుల్ = దుష్టమార్పులు, రశంక = భయములేనట్లు, అల్ల
కొని = కొండలుగట్టుకొని, (ఏకిభవించి యుట.) నడతురు = ప్రవర్తించుచు, (కావున న
దుర్మార్గులు లేక యుండునట్లుగ బ్రభుత్వము నేయవలయును.)

క. ఇప్పింతు రాత్త వశులకు

దప్పింతురు పరుల కాడి తప్పింతురు రా

జప్పిదివాడె యని వే

చెప్పినఁ బెరివారు నమ్మి క చేరక యుండన్.

229

టీ. అత్తవశులకు = తమకు స్వాధీనులై యుండువారలకు, ఇప్పింతురు
పరులవస్తవల నియ్యజేయుదురు, పరులకు = తమ కనుబాధములేనివారలకు, తపి
గురు = ఇయ్యకుండునట్లు చేయుదురు, అడితప్పింతురు = రాజుపరికినమాట దొల

నట్లుచేయుదురు, వే = మేమువిధములుగా, చెప్పిన = పలికినను, రాజు = ఊడు, ఇప్పుడిదివాడెయిన = కలాగునజెప్పి తప్పెడువాడేయని, పెఱువారు = అయ్యలెవ్వరును, నమ్మి = విశ్వసించి, చేరక యుండ = దగ్గఱపచ్చిచేరకుండునట్లు, రాజుచేత నాడి తప్పింతు రని క్రిందికన్వయము.

ఆ. వాడిఁ బొదలు జతర శ వై శ్వాసరుండు కఫ

ప్రముఖదోషయు క్తి శ బలిమిచెడిన

వెలి మహాషధంబు శ బలమిచ్చుగతిఁ బ్రతి

సేయ వారిమదముఁ శ జెటుచుఁ బరుండు.

230

టీ. వాడి = తైశ్శ్యముచేత. పొ...డు-పొదలు = ప్రబలుండెన, జతరవైశ్వాసరుండు = బొదరాగ్ని, కఫప్రముఖదోషయుక్తి = శ్లేష్మాదిదోష సంబంధముచేత, బలిమిచెడిన = సత్త్వహీనుడుకాఁగా, వెలి = వెలుసలనున్న, మహాషధంబు = శ్రేష్ఠమైనభైషజ్యము, బలమిచ్చుగతి = జతరాగ్నికి సత్త్వముగలుగజేయునట్లు, ప్రతిసేయ = బదులుగా నొకసమస్థుని నియమింపగా, పరుండు = ఆ యధికారమునకు విచ్చినపురుషుండు, వారిమదము = ఆ దుర్మృతలయొక్క మదమును, చెటుచు = ఆడంచును.

వ. వారిమిగిలి ప్రతిసేయ నెట్లంటేని.

231

టీ. వారిమిగిలి = పూర్వమునందున్న యామంత్రల నతిక్రమించి, ప్రతిసేయను ఏలాగున నితరపురుషునిచేవచ్చును. అంటేని = కలాగుంటివా చెప్పెదను.

క. భండారముతో హయమద

శుండాలఘటాళి దనదు శ సొమ్మె పాగా

నుండిన నంతటఁ బాయదె

పండితుండును బిరుదునైన శ పతికిని బయలై.

232

టీ. భండారముతో = బొక్కసముతోడను, హ...హయ = గుఱ్ఱముల యొక్కయు, మదశుండాలు = మదపుటేనుగులయొక్కయు, సుట = గుంపులయొక్కయు, అలి = వరుస, తనదుసొమ్మె = తనయధీనమై, పాగా నుండిన = కాలయం దుండఁగా, అంతట = అటుపిమ్మటను, పండితుండును = ఎఱుకగలవాఁడును, బిరుదునైన = శూరుండునైనటువంటి, పతికి = రాజునకు, బయలై = దుర్మృత్యాపారము నివృత్తమై, పాయదె = పోదా, (పోవు ననుట.)

క. కుడుపున నొకకడి దఱిగినఁ

జెడఁ జూచుటె కాక పతికి శ జెలియుం గలఁడే

యిడ నని విడువం జెల్లునె

నడపవలయు నేర్పినట్లు ॥ నవ్వుకయె కృపన్.

233

టీ. కుదుపున్ = భోజనమందు, ఒకకడి = ఒక్కకలశము, తఱిగినన్ - తక్కువ
పడగా, చెడజూచుటెకాక = రాజునకు జెఱపుతలంచుదారేకాని, పరికిన్ = రాజునకు,
చెలియున్ = మిత్రుఁడును, కలడే = ఉన్నాఁడా, (లేడనుట.) ఇడ నని = ఇట్టి
వీరులకుఁ బెట్ట నని, విడువన్ = త్యజించుట, చెల్లునె = తగునా, (విడువ గూడదును.)
నేర్పినట్లు = తగినయట్లు, నవ్వుకయె = వారియందు మనంబున విశ్వాసముంచకయె,
కృపన్ = దయచేతను. నడపవలయున్ = పోషింపవలయును, (నేపవలకుఁ దక్కువపడ
నట్లు పోషింపకున్న స్వప్రయోజనములు జరుకవుగాన జక్కగాఁ బోషింపవలయును.)
చ. ఒకటికి రోయకుంటఁ గను ॥ మున్నిడియుం ద్రువదుండు మారణే
ప్రికి బసి జూపి వేడ మునిసింహుఁ డొకండు తమన్న వేల్పుఁ బం
డొకఁ డవనిత్ర భూమిఁ గని ॥ యొల్లక పోఁ జనఁ దా గ్రహించె రో
య కనియెఁ గాన నల్లెలుగ ॥ నౌజను సర్వముఁ గాన శక్యమే.

టీ. ఒకటికిన్ = ఒకయకృత్యమునక, రోయకుంటన్ = ఆనహ్యపడకుండుట
చేత, ఉన్నవియున్ = కన్యననడపడికలను, కనుము = తెలిసికొనుము, ద్రువదుండు =
పొంచులుండు, మారణేప్రికిన్ = హింసారూపమైన హోమమునకై, పసిన్ = పెక్కు
గోవులను, చూపి = అగపఱచి, వేడన్ = ఇచ్చెద నని ప్రార్థింపగా, మునిసింహుఁ
డొకండు = ఉపమానమున ఆరుమునిశ్రేష్ఠుం డొకండు, 'మృత్యుత్తరపణి వ్యాఘ్రపుంగ
వర్షభీమజరా, సింహశాఘ్నాలలాగాద్యాః పుని శ్రేష్ఠాగోచరా' యని యమరము.
తమన్న వేల్పున్ = తమజ్యేష్ఠభ్రాతయైన యాజుండు పాపకర్త మనిరోయక హోమము
సేయును, అచెట్లంటేని, పండ్కొండు = ఒకఫలమును, ఆపనిత్ర భూమిన్ = ఆపనిత్రుధుల
మందు, కని = పడియుండఁగాజూచి, ఒల్లక = ఆఫలమును గ్రహింపక, ఏన్ = నేను,
చనన్ = ఆపరికిబోఁగా, తాన్ = మాయన్నయైన యాజుండు, రోయక = ఏపగింపక,
గ్రహించెన్ = పుచ్చుకొనెను, ఆనియెఁగానన్ = అలా గ నెను గనుక, (అనఁగా ఫలాపేక్ష
గలవాఁడుగనుక నాయనయొద్దకు వెళ్లిన మారణియజ్ఞమును జేయించునుగాన సచ్చత్తి
జెప్పు మని ద్రువదునితోఁ బల్కెను గనుక ననుట.) అల్లెలుగనాన్ = స్థానీ
పులకన్యాయముచేత నల్లెలుగవలయును, చనుసర్వమున్ = జరగువానినన్నిటిని,
కానన్ = పరీక్షించిచూచుట, శక్యమే = సాధ్యమా. (కాదనుట.)

క. వీఁ డెడరునఁ గీ డెన్నిన

వాడని జయమైన హింస ॥ వదలికొనుము శ్రీ

పోడి మహి యేమికోటప

ల్యాడి సెడిన నట్టిదయకు १ వైరియు నమ్మున్.

235

టీ. పీడు = శుభ్రుడు, పడరున్ = ఇక్కట్టునమయమునందు, కీడు = అనిష్టమును, ఎన్నినవాడని = అలంచినవాడని, (గూఢశత్రువును, తదవప్తబుద్ధుడైన బలవద్విరోధియు ననుట.) జయమైనన్ = ఉపాయముచేత గెలిచినపిమ్మట, హింసవదలి = చంపదలక, శ్రీ = విశ్వర్యముయొక్క, పోడిమి = అతిశయమును, కొనుము = హరింపుము, అహి = పాము, కొఱవల్యాడి సెడినన్ = పుటితైత్త్య మడంగనపిమ్మట, ఏమి కొఱ = ఏమి చేయగలదు? వైరియున్ = శత్రువును, అట్టియనుకొన్ = పుటపటివిరోధిని బంపకవిడిచినకృపకు, నమ్మున్ = విశ్వసించును, (హింసాకరణంబు గావించెనని శత్రువైనను నమ్మ ననుట.

తే. దేశవైశాల్య మధస్థినిమూల

మిల యొకింతెన గుంటకాల్యలు రచించి

నయము పేదకు నరిగి గోరునను నొసంగి

ప్రబల జేసిన నృధర్మములు పెరుగు.

236

టీ. దేశవైశాల్యము-దేశ = రాష్ట్రముయొక్క, వైశాల్యము = విష్ణుగల్గట, అధస్థిని = ధనాదాయమునకు, మూలము = హేతువు, ఇలయొకింతెనన్ = (అట్లు విస్తారముగాక) భూమికొంచెమైనను, గుంట = తటాకములు, కాల్యలు = పఱచుకాలువలు, రచించి = కలుగజేసి, పేదకున్ = బరిదుండైన కాపువానికి, అరిగి = పన్నునందును, గోరునను = వారకమందును, నయము = పేలు, ఒసంగి = కలుగజేసి, ప్రబలన్ = వృద్ధిపొందునట్లు, చేసినన్ = ఒనర్చినట్లాయెనా, అధర్మములు = ధర్మములు, పెరుగున్ = వృద్ధిపొందును.

తే. ప్రజ లవిశి చన్ను బిలువ కిప్పునుల గొలుచు

నమ్మి యిండ్లింధనంబున १ కామె ననెడు

కలని నక్కైన యధికారి १ గలనృపతికి

నేడుదీపులు గొన్న సమృద్ధి లేదు.

237

టీ. ప్రజలు తనరాష్ట్రమునందలిజనులు, అపసి = నొగిలి, చన్నున్ = లేచి పోగా, పిలువక = మరలవారిని నొడంబఱచి వెంటబెట్టుకొనిరాక, అప్పుసులన్ = వాగ్దశువులను, కొలుచున్ = ధాన్యమును, ఆమ్మి = విక్రయించి, ఇండ్లు = వారిగృహములు, ఇంధనంబులకాయెన్ = పంటతెలుకన కొదిగెను, అసెడు = అనువట్టి, కలనినక్కైన =

పోరిలాని జంబుకమువలె నశుభమును గోరుచున్న, అధికారిగల = ఉద్యోగస్థుడు గల్గి నట్టి, నృపతిక్ = రాజునకు, ఏడుదీవులు = సప్తదీపములను, కొన్నున్ = గ్రహించి నపుటికిని, సమృద్ధి లేదు = సంపద చేకూరదు.

మ హా ప్ర గ్ధ ర

ఉర వాచాగంబు భోగంబు భయము నొకపాటు గ్రనేనావనాంబు
బిరువాల్నిండారుబండారిలుచొర నొకపాటిల్లుగా నాయమొప్పం
జరదృష్టిక్ వైరిపక్షేక్షణమును శుచిత స్తస్వపక్షేక్షణంబున్
ధరణీనాథుం డొనర్పందగు దగె దునుమందస్కరాలిన్ని బోర్నిక్.

టీ. రాజు దనకువచ్చునట్టి యాయతిని నాలుగుపాళ్లుచేసి, ఉరవు = అధికము, టొ చాగంబు = ఐనత్యాగమును, (ఇది త్యాగశబ్దభేదము.) భోగంబు = స్వానుభవమును, ఉభయమున్ = రెంటికిని, ఒకపాలు = ఒకభాగము, ఉ...ఉగ్ర = ప్రతాపశాలి యైన, సేనా = చేతురంగబలముయొక్క, ఆవనార్థంబు = రక్షణముకొఱకు, ఇరువాల్ = రెండుభాగములను, ని...లు-నిండారు = సంపూర్ణముయి, భండారిలు = కోశాగారమును, చొరన్ = ప్రవేశించుటకై, ఒకపాలు = ఒకభాగమును, ఇల్లుగాన్ = ఈచతుస్సృకారములుగా, ఆయమొప్పన్ = అర్థాగమమేర్పడియుండగా, 'అర్థాగమో భవేదాయ' యని యమరము. చరదృష్టిక్ = చారు లనియెడు నేత్రముచేత, 'అపనర్పశ్చ స్పృశ' యని యమరము. వైరిపక్షేక్షణమును = శత్రుపార్శ్వదర్శనమును, శుచితస్తస్వపక్షేక్షణంబున్ = మిత్రులలోనగు స్వపక్షజనదర్శనమును, ధరణీనాథుండు = రాజు, ఒనర్పందగున్ = చేయఁబడును, నిబోర్నిక్ = తనరాజ్యమునందు, తస్కరారిక్ = దొంగలగుంపును, తునుమందగున్ = చంపుట యోగ్యముగును.

క. లాలన నారత్నులగమి

నేల దెలిసి మ్రుచ్చు నాజ్ఞయిడ కలఁడు చెఱం

బో లాలి నిడ నయశ మెం

లే లేవదె శూలపృథువణిజ్ఞాయమునన్.

239

టీ. లాలన్ = బహుమానముచేత, ఆరత్నులగమి = శలవరులగుంపును, ఏలి = పోషించి, తెలిసి = ఎఱిగి, మ్రుచ్చున్ = దొంగను, ఆజ్ఞయిడక = వెంటనే శిక్షింపక, చెఱన్ = బందిఖానాలోనుండి, ఆలఁడు = అదొంగ, పోన్ = పాటిపోగా, లాలి నిడన్ = వాడువలయుతుడైనందునఁ దలవరులు శనుకాజ్ఞ వచ్చు నని యన్యునిం దెచ్చి యాచెఱశూలలో నుంచగా, శూలపృథువణిజ్ఞాయమునన్ = కొఱ్ఱునచేయఁబడిన పెద్ద కోమటిగట్టి న్యాయమువలె, అయశ మెంటే లేవదె = అబద్ధి యధికముగరాదా;

(వచ్చు ననుట.) అట్లెట్లన, నవరాధముజేసినవానిం గొట్టునవేయునట్లొక వివేకములేని రాజాజ్ఞచేయఁగా, గొట్టునవేయునవనరంబునఁ బెద్దగొట్టునం దవరాధిని వేయునెడఁ దగియుండుదు చూడవచ్చిన యాపెద్దకోమటినెట్టి తగియున్నాఁ డని యొకండు చెప్పఁగా యొక్క మని యెంచి యట్లుపెద్దనెట్టినే గొట్టునవేయుచినరాజున కెంత యపకీర్తి గలిగెనో యంత యపకీర్తి గల్గు ననుట.

చ. ఎఱుంగ నగు స్వక్తి నవనీశుఁడు నాలుగుపార్శ్వ మూఁడుపా
ల్లెఱుంగక మోచినట్టివని శ కిష్టసుహృత్తతి దెల్పు నొక్కపా
ల్లెఱుంగ నగు న్నయాధ్యమతి శ నిట్లు నిరాగ్రహుడైన జేయునె
త్తటి విపదుగ్రదండవశతంశ్రుఁడు గాక చిరంబు రాజ్యమున్. 240

టీ. అవనీశుఁడు = రాజు, నాలుగుపార్శ్వ = తెలియదగిన నాలుగుంశముల
యందు, స్వశక్తి = తనసామర్థ్యముచేత, మూఁడుపార్శ్వ = మూడొకములను, ఎఱుంగ
నగు = తెలియదగును, ఎఱుంగక మోచినట్టివని = ఎఱుకవడనట్లు దాచియుంచిన
విషయమునకు, ఇష్ట = ఆర్తులైన, సుహృత్తతి = మిత్రబృందము, తెల్పు = ఎఱుక
చేయఁగా, ఒక్కపాలు = ఆయుధభాగమును, ఎఱుగ నగు = తెలిసినవలయును,
నయాధ్యమతి = నీతియు వైమన బుద్ధిచేత, ఇట్లు = ఉత్తమకారముగా, నిరాగ్రహు
డైన = కోపములేనివాడారైనా, ఎత్తఁక = ఎనమయమునందును, వి...దుగాక-
విపత్ = తనకుఁగల్గినయాపదును, ఉగ్రహిడ = పరాధులవిషయమైన భయంకరంబగు
దండమునకును, పరశంశ్రుఁడుగాక = శత్రుఁడుగాక (ప్రారబంధము సేయక యనుట),
చిరంబు = బహుకాలము, రాజ్యమున్ = దొరకనము, చేయున్ = చివర్చును.

తే. కన్నకటి నిద్రపోఁ బెఱుకంట జాగ
రంబు గావించు భూరుహగ్రంబుమీది
యచ్చభల్లంబుగతి భోగ శ మనుభవించు
నెడను బహిరంతరదులపై శ దృష్టివలయు. 241

టీ. కన్నకటి = ఒకనేత్రము, నిద్రపో = నిదురింపఁగా, పెఱుకంట = రెండవ
నేత్రముచేత, జాగరంబుగావించు మేలుకొన్నటువంటి, భూరుహగ్రంబుమీది =
చెట్టుయొక్కపొవనున్న, అచ్చభల్లంబుగతి = భల్లకమువలె, 'బుత్తచ్చభల్లభల్లకా'
యని యవరము. భోగ మనుభవించునెడను = రాజ్యసఖానుభవముజేయునప్పుడు,
బ...పై - బహిరంతః = బాహ్యంతరములయందున్న, అరులపై = శత్రులమీద,
దృష్టివలయున్ = చూపు నుంచవలయును.

ఉ. అక్షరపక్షపాతమున న నర్థము నూళ్ల నొసంగ నుబ్బునన్
 భిక్షుజటాధరాదికులు న భిన్ననిజవ్రతు లొదు రైన దు
 ర్భిక్షురుజా శిశుచ్యుతులు న పెక్కగు భక్తియ చాలు దాన నొ
 తత్తుభితత్వమే యథుము న దానదు శంక దలంగు మియ్యెడన్.

టీ. అ...నన్-అక్షర=నాశమునొందని, (విద్యాపరముగానైన జెప్పవచ్చును.)
 పక్షపాతమునన్ = దాక్షిణ్యముచేత, (చెడినియగు హముచేత ననుట. అక్షరముఁ
 జదివియున్నారన్న పక్షపాతముచేత ననియుం జెప్పవచ్చును.) అర్థమున్ = ధనమును,
 ఉళ్లన్ = గ్రామములను, ఒసంగన్ = కలుగగా, ఉబ్బునన్ = పొగరుచేతను, భి...
 లు భిక్షు = సన్న్యాసులు, జటాధర=జడలు ధరించినవారును, అదికులు = శ్రావణువారు,
 భిన్ననిజవ్రతు లొదురు=నియమభ్రంశముగలవారొదురు, ఐనన్ = అట్లగుటవలన, దు...
 లు-దుర్భిక్ష = తేమమును, రుజా = ముక్కండిమొదలగు వ్యాధులును, శిశుచ్యుతులు =
 బాలారిష్టములను, పెక్కగున్ = విస్తరిల్లియుండును, భక్తియచాలున్ = వారిపట్ల
 బూజ్యులురాగమేచాలును, దాన నొన్ = ఆ యర్థగ్రామాదుల నియ్యనందున, అగు తల్
 డుభితత్వము = అగునానన్న్యాసులు మొదలగువారు డిభవడుట, ఏయథుమున్ =
 ఏ పాపమును, తార్పదు = రాజును బొందింపదు? ఇయ్యెడన్ = కనుట, శంకన్ =
 భయములు, శలంగము = విడువుము 'శంకావితర్క భయయోగి' యని యమరము.

క. విను వారత్రయవిజ్ఞానన కోర్వుము వధ్యకోటి న పట్టున జెనరం
 దనకప్పడె కీడగు నను, జనముంబట్టుటకుమునుప న శస్త్రమ చాలున్.

టీ. విను = శూచిపెడిహితము వినుము. వధ్యకోటిపట్టునన్ = చంప దగిన
 ప్రజలపట్లను, వా...కున్ - వారత్రయ = మూడుమాటులు, విజ్ఞాననకున్ = విన్నప
 మునకు, పీర్వుము = సహించుకొనుము. (మూడు నేరములను గావుమునుట.) చెదరన్ =
 వాడు దప్పించివెళ్లెనా, తనకున్ = రాజునకు, అప్పడె = విడువగానే, కీడు =
 అనివ్వుము, అగునను = సంభవించునని లోచెడు, జనమున్ = మనుష్యులను, పట్టుటకున్ =
 పట్టకొనివచ్చుటకు, మునుప = ముందె, శస్త్రమ = శస్త్రమే, చాలున్ = పర్మాప్తము.

తా. పట్టుబడిన శస్త్రవును విడిచిపెట్టిన హానికర మని లోచెనా యప్పుడ హతుని
 గావించుము.

క. శూరాలాపములకు నతి

శూరుడు¹దా నయ్యు నృపతి న సోకోర్వ దగు

1. దానై నపరియు కోకోర్వదగున్.

న్వారబ్బుదు రందున నిజ

శూరత దొరలందు గనుట శ సూ కార్య మిలన్.

244

టీ. నృపతి=రాజు, తాను అతిశూరుడుఅయ్యున్ = మిగుల బరాక్రమవంతుఁడైనప్పటికిని, శూరాలాపములకున్=వీరుఁడాడెడి శౌర్యవాక్యములకు, చోడు=తగులు, ఓర్వదగున్ = శూరాలపశ్రవణజ్వయైన యహంకృతి సహించి యుండదగును, అందున్ = అట్లొర్పి విరుటవలన, వారు = ఆశూరులు, ఉబ్బునురు = ఉత్సాహమును విడువను, ఇలన్=భూమియందు, నిజశూరతన్ = స్వీయశూరత్వమును, దొరలందున్ = తనకు సరియైన ప్రభువులందు, కుట = చూచుట, కార్యమునూ = యుక్తమునుమీ. (అనఁగాఁ దనభటుల శూరాలాపముల నోర్వవలయు ననుట.)

శా. రేవు ల్లావు మతంగజంబులు మణిశ్రీఖండముక్తావియున్

రావాణిజ్యము పెంచి యేలంగ నగు శ స్వంపునెవ్వన్ రుజన్

హావళ్య దిగు నన్యభూప్రజలరా శ జాయాయిజాత్యైచితిన్

ప్రావంగా దగుదోట దొడ్డిగను లా శ పుల్పాడ బంపం నగున్.

టీ. రేవుల్=ఓడలుదిగునట్టి కరవాకపట్టణములందె, (నప్తమృగ్ధమందుఁ బ్రశమ.) మా...లు - మావు = అశ్వములును, మతంగజంబులు = ఏనుగులును, మణి = రత్నములును, శ్రీ...యున్-శ్రీఖండ = చందనము మొదలగు పరిమళద్రవ్యములును, ముక్తాదియున్ = ముత్యములు మొదలగునవియును, రాన్=పచ్చునట్లుగా, వాణిజ్యము పెంచి = జేరముపెప్పునేసి, ఏలంగనగున్ = పాలింపవలయును, వర్షంపునెవ్వన్ = టేమముచేత, రుజన్ = రోగములచేతను, హావళ్యన్ = అలసటలచేతను, దిగు=చేరినటువంటి, అన్యభూప్రజలన్ = దేశాంతరపుజనులను, రాజు=ప్రభువు, ఆయాయిజాత్యైచితిన్ = వారివారి కులములకుఁ దగినట్లుగా, ప్రావంగాదగున్ = రక్షింపవలయును, దోట = ఉద్యానవనములు, దొడ్డి=పశువులమందను, గనులు = రత్నములుండు నాకరములును, ఆపుల్ = తనకుహితముఁగోరుచున్నవారు, చూడఁబంపదగున్ = పరామర్శచేయుటకై పంపుటయుక్తము.

శా. సముద్రతీరముననుండు పట్టణములకుఁ దురుగగజమణి శ్రీఖండాదులు వచ్చునట్లు వర్తకము వృద్ధిజేయించి యోడలలోని సరకులు సులభముగా దిగునట్లుగా నవతరణమార్గంబులం గాపాడవలయును.

ఆ. హదను వచ్చుదాక శ నపరాధిపై రోష

మాఁగి చెలువలయు శ హదను వేచి

లక్ష్యసిద్ధిదాకఁ శ్రీ లావున శర మాఁగి

కాఁడ విడుచు వింటి శ్రీ వాఁడువోలే.

246

టీ. హదసువచ్చుదాకఁ = తనకు సమయమువచ్చువఱకును, అపరాధిపైఁ = తప్పుచేసినవానిమీఁద, రోషముఁ = కోపమును, అఁగి = అడచికొని, హదసు = సమయమును, వేచి = కనిపెట్టి, లక్ష్యసిద్ధిదాకఁ = గుఱి రసకులోనయ్యెడు పర్యంతము, లావునఁ = తనబలిమిచేతను, శరమాఁగి = బాణము నాకర్షించిపట్టి, కాఁడవిడుచు = బాణమును దిగఁబడునట్లు వదలుచున్న, వింటివాఁడువోలేఁ = భావమృగివలె, చెఱివవలయుఁ = నిగ్రహింపవలయును.

శా. పోవం బోలు లఘుప్రయాణము దినం శ్రీ బుల్లోన్ని యుండొంటనే

కావైరిక్షిత కంబువు ల్పిటుఁగ రాఁ శ్రీ గొనిల్లు జాలుంబలెం

ద్రోవఁ సైన్యము గూడ వైరిబలసాం శ్రీ ద్రుం డైన బూజాదులం

బోవం బోలుఁ జరోక్తిచేత నసదేఁ శ్రీ బో కావరింపం దగున్. 247

టీ. (రాజు) కావైరిక్షితకఁ = పత్నికళత్రురయొక్క భూమికి, లఘుప్రయాణము = కొంచెపుమైనములుగ, దినంబుల్లోన్ని = కొన్నిదినములు, ఒండొంటనే = ఒకటొకటిగా, అంబువుల్ = ఉడకములు, పిటుఁగరాఁగా = వెంబడిరాగా, నిల్లుజాలుంబలెం = ముందుపోవుచున్న కొంచెము సేళ్లు పయన మొడుగవచ్చుసేళ్లు కూడావఱకు నిలుచుచుండును, ద్రోవఁ = చూర్లమందు, సైన్యముగూడఁ = తనసేనకరిపొరు పర్యంతము, పోవంబోలుఁ = వెళ్లఁదగును, వైరి = ఆశత్రువు, బలసామ్రాజైనఁ = బలపంతుఁడాయెనా, పూజాదులఁ = వారుసేయునట్టి యువచారములకే, పోవంబోలుఁ = మళ్లించి వెళ్లవలెను, చరోక్తిచేత = వేగులకరివేగుచేతను, అసదేఁ = వాడు స్వల్పుడని పిఁబడెనా, పోక = వెళుకకు మళ్లక, అపరిమదిగుఁ = చుట్టుకొన వలయును.

చ. ద్రవిణము నొప్పగొంట నొఱి ద్రాబలతో నిడుచుంట భూమిగొం

తవలికి నిచ్చుచుంట ప్రభుమాస్తతఁ జూడక శంక నుంట లోఁ

బొవయు నృపాళికై యభయము న్నభిభూషలు గుప్తి బంపి భూ

ధవుఁ డరియగిడందగు భీదం దనయం దివి మాన్పుకోదగున్.

టీ. ద్రవిణము=ధనమును, నొప్పగొంట = తనరాజ్యమందలి ప్రజలునొచ్చు నట్లు పుచ్చుకొనుటయు, 'హిరణ్యం ద్రవిణం ద్యుమ్న' మ్మని యమరము. ఒఱిఁ = అలాచనను, ద్రాబలతోఁ = పందలతోడ, ఇడుచుంటఁ = చేయుచుండుటయును, భూమి గొంకఁ = గొంకదేశమును, అవలికఁ = వెలుకలిక, ఇచ్చుచుంట = ఒసంగుచుండుటయును,

(శత్రువులు బలాత్కరించి తనభూమి నాశ్రమింపఁగా; మంచివని యని నమ్మింది యుండుట యనుట. ఈమూఁడు రాజదోషములను), ప్రగమాప్తతే = ముఖ్యముగా నిష్ఠులౌటను, చూడక = విచారింపక, శంకసుంట్ = అసౌకముఁజేయునన్న సంశయముతో నుండుటచేత, లోక = లోపల, పౌషయ = పౌగరాజుచున్నట్టి, నృపాళికై = శత్రువునొద్దనుండు రాజులొకఁడు, అభయము = అభీతిదానమును, మణి = రత్నములను, భూషలు = ఆభరణములను, గుప్తి = రహస్యముగా, పంపి = అనిపి, భూభవుఁడు = రాజు, భిద = భేదోపాయముచేతను, అరియందిదగు = శత్రువునందుండు. దగును, ఇవి = 'చెప్పఁబడిన మూఁడురాజదోషములు, తనయందు మాయుకోదగు = తనయొద్ద లేకుండఁజేసికొనవలయును.

తా. శత్రురాజు తనకుఁ బరమాప్తమున సామంతరాజులయందు దవనప్రకవడఁగా నందుచేత వారు లోపల దుష్కరించుచుండు సమయమున, వారి కభయదానముచేసి, మణిభూషణులొచ్చి, భేదపఱచి, శత్రురాజుకనిరాజ్యమునందలి ప్రజలనుచ్చునట్లు వచ్చు పుచ్చుకొనులాగున, దుష్టులతో నాలోచించునట్లును, వైరులు దినభూమి నాశ్రమించు కొన్నప్పుడు సామంతినినమునలో కయ్యమునకుఁ జెఱచియో కొంతభాగము నిచ్చులాగు నను, జేయుచు, దనరాష్ట్రమునందు నివి పుట్టునుండునట్లు విచారించుకొనుచుండవలయును.

క. అహితుఁడు వేడిన నేలెడు

మహి సగమే నిచ్చి తెగనిత్రైత్తి గొని విభుం

డహిభయము మాన్వికోదగు

నహిభయ మహిభయముకంటె १ నధికము గాచే.

219

టీ. అహితుఁడు = శత్రువు, వేడిన = అడిగినచో, ఏలెడుమహి = తాను రాజ్యముఁజేయుచున్నట్టిభూమిని, సగముఇచ్చియే = ఆర్థమిచ్చియైనను, తెగనిత్రైత్తి గొని = విడువని స్నేహము సంపాదించి, విభుఁడు = రాజైనవాఁడు, అహిభయము = స్వపక్షభీతిని, మాన్వికోదగు = నివారించుకొనఁదగును, 'మహిభూతా మహిభయం స్వపక్షప్రభవం భయ' మని యమరము. అహిభయము = స్వచక్రభీతి, అహిభయము కంటె = సర్వభీతికంటెను, అధికముగాదే = అతిశయముకాదు.

తా. రాజులు స్వపక్షమువలననే భయమువచ్చునప్పుడు పరవానికై నను బ్రయము చెప్పి యతఁడు సగమురాజ్యము గొరిన సచ్చి స్వపక్ష భయమును మానుకొనవలయును. చ. పలుకులు వేయు నేమిటికి १ బార్థివుఁ డాత్మభూజాభృతతయా తలమున గుట్టుజేడు బహుళాథా యరయించి యడంచి చంచలా

తులగమిలో మెలంగుపురుషుండును బోలె నశంక నించుచున్
మెలంగఁడ యేని రాజ్యఫలమే యది రాజ్యము దుగ్గిలబ్ధికే. 250

టీ. పలుకులు మాటలు, వేయునేమిటికీ = వేయియెందులకు, పార్థివుడు = రాజు, ఆ...నకొత్తభుజా = తనబాహువుచేతను, భృత = వహించబడిన, 'దోర్దోమచ భుజ'యని ద్వీరూపకోశము. తమతలమునకొ = భూతలమందు, గట్టుండేడు = గూఢ శత్రువును, (తనరహస్యమును బయలుపఱచునాడడుట) (ఎఱిగిన సముత్కరముల కీడు చూచుటకు దర్శకురేపెడు కట్టుపేడని వారాహప్రమోగము.) బహుధా = అనేక ప్రకారములచేత, అరయించి = వెదికించి, (తెలిసి యునుట.) అడంచి = అడచివేసి, చంచలాక్షులగమికొ = స్త్రీ సంఘములోపల, మె...లెకొ = మెలంగు = సంచరించుచున్న, పురుషుండునుబోలెకొ = నరనిచందంబున, (స్త్రీలసమక్షమునందు బురుషుండేలాగిన నిర్భయుండైయుండునో యట్లునుట.) అశంకనించుచున్ = నిర్భయము జేసికొనుచు, 'మెలంగఁడయేని' = సంచరింపకపోయెనా, అది = అట్లుంటు, రాజ్యఫలమే = దొరతనము తెల్లించుటకు బ్రయోజనమా, రాజ్యము = దొరతనము, దుగ్గిలబ్ధికే = ఆసుఖప్రాప్తి కొఱకు (గనుక లోకల సహిత వాచరించువారిని మట్టుబెట్టవలయు.)

తే. బెదిరి చేరని బలియుని శి బిగియఁ బట్టి

కతనిమైవడినే వచ్చి శి హత్తఁజేత

క్రమము పెనఁగెడుబలుమీను శి త్రాటఁ జేడు

నొడ్డుగాలంపువేటకాఁడ శి దుపమ గాఁడె.

251

టీ. బెదిరి = ఉరికి, చేరనిబలియున్ = దేశమునకు రాకమున్న ప్రబలశత్రువును, బిగియఁబట్టక = శ్రమపడిగ్రహించక, అతనిమైవడినేవచ్చి = తనకుదానేవచ్చి, హత్తఁజేత = తనకు బట్టుపడులాగునజేయుట, క్రమము = యుక్తము, పె...ను-పెనఁగెడు = లాగులాడుచున్న, బలుమీను = గొప్పమత్స్యమును, త్రాట = త్రాటిచేత, చేడు = చేడుచున్నటువంటి, ఒడ్డుగాలంపువేటకాఁడు = గట్టుననున్నట్టి బడిశధారియగు లుబ్ధకుడు, (గాలమును మత్స్యముపట్టగానే పడితోలాగిన నాసూత్రము తెగును గాన నట్లు గాకుండ లాగుచును పడలుచును మెల్లగా జేడుకొనుచున్నబడిశధారి యనుట.) ఉపమగాఁడే = దృష్టాంతముగాఁడా. (కావున నెట్టికొర్రమునైనను నేర్పుతో సాధింపవలయు ననుట.)

సీ. దండపారుష్యంబు శి కొండెంబున నతర్క-

మరిసుధి కేడయాక శి మరలఁబడుట

యవలితప్పెన్నికన్న విదేశ్యుఁ జెఱచుట
 ప్రతిప్రవర్తకుఁ కేర్పడఁగఁ జేత
 జనులవిశ్వాసంబు శ గనుఁగొని మెలఁగుట
 విశ్వసనీయుల శ వేర్పఱచుట
 మోమోట మంత్రంబుచో మిక్కిలిడుకొంటు
 మంత్ర భేత్తకు నాజ్ఞ శ మఱచియుంట
 తే. వింత పుట్టినఁ గనుగల్గి శ చింతనేయ
 కుంట మాచ్యులపట్టున శ నొక్క చూపె
 చూడకుంట విహీనులఁ శ గూడుకొంటు
 వ్యసనియైయుంట చలముంట శ వలదు పలికి.

252

టీ. దండపాపము = కనశిక్షయు, కొండెంబున = వైశువ్యమందు, అర్
 కము = చర్చచేసిపరీక్షింపకుండుటయు, శ = శత్రునితోడ, సుధిక్ = సమాధాన
 పడుటకు, ఎడయాక = సందేయక, మరలఁబడుట = తిరుగుబాటుగుటయు, అవలితప్పెన్ని
 కన్న = దేశాశరమందుండి తనకక్కడి స్వామిచేసినయపరాధమునెంచి తప్పునప్పి
 చాడవచ్చిన, విదేశ్యుఁ = నైదేశికుని, చెఱచుట = చెడకొట్టుట, ప్రతిప్రవర్తకుఁ =
 ప్రతికూలుఁడైన ప్రధానికి, ఏర్పడఁగఁ = లేటపడుకట్లు, చేత = ఆలోచనసేయుటయు,
 జనులవిశ్వాసంబు = ప్రజలనుఁగల యప్రీతిని, కనుఁగొని = తెలిసికొని, మెలఁగుట = వారితోఁ
 గూడియుంటయు, విశ్వసనీయుల = నమ్ముచుగినవారలను, వేర్పఱచుట = భేదము
 గలవారిని ఎన్నికొనుటయు, మోమోట = ముఖప్రతిచేత, మంత్రంబుచో =
 ఆలోచించుస్థలమందు, మిక్కిలిడుకొంటు = ఆలోచనకుఁ దగినివారినిఁ జేర్చుకొనుటయును,
 మంత్ర భేత్తకుఁ = ఆలోచనవెల్లడిచేసినపురుషునకు, అజ్ఞ = శిక్షవిధించుటయు, మఱచి
 యుంటు = విస్మరించియుండుటయు, వింతపుట్టినఁ = ఉత్పాతములుజనింపఁగా, కనుగల్గి
 మెలఁకులగలవాఁడై, చింతసేయకుంటు = వానికిఁ బ్రతిగావింపనాలించి పకుండుటయు,
 మాచ్యులపట్టున = భ్రాజ్యులవిషయమై, ఒక్కచూపె = ఏకరీతిగా, చూడకుంటు = భ్రాజ
 సేయకుండుటయు. హీనుల = దుష్టులతోడ, కూడుకొంటు = సహవాసముఁ జేయుటయు,
 వ్యసనియైయుంట = స్త్రీ ద్యూతమృగయాదిచింతలు గలవాఁడైయుండుటయు, చలముంటు =
 పట్టుదలకలిగియుండుటయును (అనఁగా మాతృర్యముకలిమి యుండుట), పలికి =
 రాజునకు, వలదు = కూడదు,

తా. రాజైనవానికి నీపద్యమునందుఁ జెప్పబడియున్న దండపాపమొది దుర్గుణ
 ములు లేకయుండెనని చిరకాలము రాజ్యసుఖ మనుభవించుచుండును.

క. త్రివిధోత్పాతములొదవిన, ననవిభుఁడువిడువలయునధిక ద్రవ్యం
బచనీసగముఖసుముఖ, పవనసఖము ఖముల భుక్తిబలిహోమవిధిన్.

టీ. త్రివిధోత్పాతములు = దివ్యభౌమాంతరిక్షము లనియెడు మూడు తెఱంగులై
తెలియవచ్చుచట్టిట్లు, ఒదవిన = జనించు, అనవిభుఁడు = రాజు, అ...లన్ = అవనీ
సురముఖ = బ్రాహ్మణముఖమందును, సురముఖ = దేవతావదనమందును, పవనసఖముఖ
ములన్ = స్నిగ్ధముఖమందును, భుక్తి = భోజనములచేతను, బలి = పూజోపహారాదుల
చేతను, హోమవిధిన్ = వ్రేల్చుటచేతను, అధిక ద్రవ్యము = పెక్కుధనమును, విడువవల
యున్ = వినియోగము చేయవలయును, క్రమాలంకారము.

తా. త్రివిధోత్పాతలక్షణము. పృథ్వీసంస్థుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. 'దివిజాయే
బుక్షగ్రహస్తేదివాఖ్యామహాఫలదాః, పరివేషేంద్రధనుర్బాహుగంధర్వనగరనిర్హితాః,
గగనమకారజమేతన్నధ్యమఫలదం తథాంతరిక్షం చ, భూమిభవాభౌమాస్పృశ్య
శ్చరస్థిరా దిష్టసంభవాయేవ, ఏతేంద్రమఫలదాస్పృశ్యస్తేహం కాయామి ఫలాని
రూపాణి. ఆబాలవిద్యజ్ఞసమప్రసిద్ధం యద్యద్రూపాప్రకృతం తతోన్యత్, ఉత్పాత
మాణ్యస్థిద్ధం వదంతి దివ్యాంతరిక్షక్షితిజన్మభేదమ్.' తదుక్ష్పత్తికారణము వృద్ధ
వస్థుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. 'ఆధర్వతస్త్యసత్వాచ్చ నాస్తిక్యా దతిలాభతః,
అనాచారా న్నృణాం నిత్య ముపసర్గః ప్రజాయతే, తద్భేదా స్త్రీవిధోత్పాతా
జాయంతే దుఃఖరోగదాః, దివ్యాంతరిక్షక్షితిజాః వికారా ఘోరరూపిణః.' వరా
హోక్తి 'మనుజానామవచారా దపరతాదేవతాస్సృజంత్యేతాన్. తప్తలిహితాయ
నృపశ్శాంస రాష్ట్రే ప్రయోజిత.' గాథివచము. 'లక్ష్మత్యా శాంతికం రాజా దుఃఖాం
భోధా సిన్ధుతి, పుత్రే జనదదే కోశే వాహనేషు పురోహితే, స్త్రీహ్వత్సనిచ పుత్రేషు
పత్యతే పైఠ మప్తసు.' అనియున్నందున, రాజుజటియత్పాతములు గలుగకుండునట్లు
పాలింపవలయు, నొకవిధంబున నవి గలిగినవి, యద్యవహితముగఁ దచ్చాంతియైనను
జేయవలయు.

ఉ. స్వర్గ పరస్పరంబు దొరకట్టున యోధులకట్టునన్న ప్రళీ
వర్గన మొందఁ జేయఁదగు ॥ వారిహితాహితచర్య లొంద వం
తర్థి విధోవ్యథావహ హిత ప్రథమానసమానతాప్రథా
ధూర్జతాదులం దగిలి ॥ ద్రోహపుణింతఁ దలంప రేమియున్. 254

టీ. స్వప్రళీ = రాజులు, దొరలపట్టున్ = గొప్పయుద్వ్యోగగులవియమునను,
యోధులపట్టున్ = వారికింద నుండుభటుల వియమునను, పరస్పరంబు = ఒండొరు
లకు, స్వర్గ = విరోధము, వర్గన మొందన్ = వృద్ధిబొందునట్లుగ, చేయఁదగున్ = చేయ

వలయును (అట్లు కలహముపుట్టించినట్లయినను), చా...లు - చారి = వారలయొక్క, హితాహితచర్యలు = మంచిచెడ్డనడకలు, అంశ్ధిక్ = దాగుటకు, ఒందవు = పొందవు, మి...లక్ - మిగిలి = అన్యోన్యము, వ్యభావహ = దుఃఖహేతువగు, హిత = ఇష్టలని, ప్రమాన=ప్రసిద్ధిలై, సమానతా=సములై యుండుటచేసినై, ప్రభా=ప్రసిద్ధియొక్క, ధూర్ధరతాదులక్=ధూర్ధరధర్మముమొదలగువానియందు, తగిలి=ఁగులకొని, ఏమియున్ = ఇంచుకంతైనను, గ్రహపుణబలక్ = చెదచింతను, శలంపరు = స్వరింపరు. (అందఱును హితాచరణమునం దాసక్తులై యుండు రనుట.)

చ. ధరణిపుఁ దెందునే దగఁగఁగఁ తాఁ జన నూటట కొక్కనిం దగుం
నొర నొనరించి పంప నరిగి దుర్బలుచేఁ జెడఁ దాతఁ డృఢఁ
కరితురగర్థి లేక కొఱిగఁగాఁ డటు నేయ ద్విజాన్యుఁ డల్కఁ కే
నెరపు నతండునున్ వలయు గి నిండినదుర్గబలోర్వి యీఁ దగున్.

టీ. ధరణిపుఁడు = రాజు, ఎందునే = ఎచ్చటికెచ్చటికేనియును, తాఁ = తాను, చననగుడు = చనరాదు కనుక, గొరటనుక్ = భవమననముగా నుండుటకు, ఒక్కనిక్ = ఒక్కని, దొరక్ = క్రభువునుగా, ఒనగించి = చేసి, పంపఁ = అంపుట, శగుక్ = యుక్తము, అరి = ప్రబలశత్రువు, దుర్బలుచేఁ = బలహీనునిచేత, చెడఁడు = సాధింపఁబడఁడు (కావున), ఆతఁడు = ఆయనకారపురుషుఁడు, అ...ని - కర్థ = రొక్కముయొక్కయు, భూ = వలయునట్టి భూమియొక్కయును, కరి = ఏనుగులయొక్కయు, గురగ=గుఱ్ఱములయొక్కయును, బుద్ధి=సమృద్ధి, లేక = లేకుండుచేసి, కొఱిగఁడు=పనికిరాడు, అటునేయక్ = అట్లు పెంపుఁజేసినదవుటకు, ద్విజాన్యుఁడు = షట్త్రియండు లోనగుఁడు, అల్కఁకే = అగువలేక, నెరపుక్ = భగినఁడై నిలుచును, అతండునుక్ = అన్యోహుఁడును, వలయుక్ = రాజున కాత్మవై యుండవలయును, ని...ర్వి - నిండిన = నిండానిన, దుర్గబలోర్వి = దుర్గమును నడచురంగబలములును భూములును, కలఁగిగఁ = ఇయ్యందగును. దుర్గస్థలములు ప్రాప్తాఁడల కీయక షట్త్రియాదుల కిచ్చిన వారు మట్లబడి పోరుదు రనుట.)

క. అడవులు గడిదేశములవి
దడములుగాఁ బెంపు మాత్త గి ధరణీస్థలిక్
నడుములవి పొల్లుపొల్లుగఁ
బొడిపింపుము దస్యుబాధ గి పొందక యుండన్. 296

టీ. గడిదేశములవి = గడిస్థలములయందుగల, అడవులు = విసినములను, దడములుగాఁ = బలువిడిగా, పెంపుము = వృద్ధిబొందింపుము, అ...క్ - ఆత్మ = తన

యొక్క, ధరణీస్థలికే = దేశమునకు, నదుములవి = మధ్యమునకుండునట్టి యడవులను, దస్యబాధ = దొంగలవలనియుపద్రవము, పొంపకయుండే = కలుగుతుండునట్లు, పొట్ల పొట్లగే = తునుకలుగా, పొడిపింపుము = నఱికింపుము.

తా. నీమేలుబడిదేశమునందు మధ్యమున నున్న యడవులను బోరబాధ లేక యుండుటకై పొడిపొడిగాఁ గొట్టివేయింపుము.

చ. తమఁ గుఱుమన్నెపుంగహనఁచారిజనం బెడ దోషదృష్టి కు
ద్యముఁ గడుగంగఁ బూన్కి దెగఁ దల్లిన సర్వము బాస నీగి వ
శ్యముగ నొసర్ప దాడి కగు నొగడి కొల్లలకు నృతాపరా
ధమును సహస్రవంశము నతర్క్యము సర్వము నేలువానికిన్. 207

టీ. తమక్ = భూమియందు, కుఱుమన్నెపుంగహనఁచారిజనంబెడక్ = కొంచె పాటిమన్నెటికముగల యాటవికజనులపట్ల, దోషదృష్టి = దోషమెంచుట, మద్యముక్ = మంటిగోడను, కడుగంగఁబూన్కి = మన్నులేవకుండఁ గడుగుటకు దొరకొన్నచందము, అల్లినక్ = పారిపట్లఁగోపించినను, సర్వము చెగదు = మొదలగుటకైగదు, బాసక్ = సత్యవాన్యము చెప్పటచేత, యగక్ = వాహనముల నిచ్చుటచేతను, వశ్యముగక్ = తనకు వారు వశపర్చు లగునట్లుగా, ఒనర్పక్ = చేసికొన్నట్లునను, దాడికొక్ = శత్రువుల మీదఁబడెత్తుటకు, అగుక్ = పనికిపచ్చును, గడికొల్లలమక్ = గడిదేశములు కొల్లఁ బెట్టుటనను, బేక్ = పనికిపచ్చును, సర్వముక్ = సమస్తమును, ఏలువానికిన్ = పరిపాలనముచేయురాజునకు, శతాపరాధమును = అనేకులు చేయుచున్నపరాధమును, సహస్ర వంశముక్ = అనేకజనులను శిక్షించుటయును, అతర్క్యము = తలంచుట యుక్తముకాదు.

తే. సింధుర మహాశ్వముఖ్యము న్లేగ్గు దొల

దీపవణిజుల కూళ్లు సర్వహములు పురిఁ

గొలువుఁ దేజంబు వెలమేలు న్ గలుగఁ బ్రాత

వారిఁగాఁ జేయు మరి నవిచేరకుండ

258

టీ. సిం...ల్ సింధుర = ఏనుగులును, మహాశ్వ = గొప్పయశ్వములు, ముఖ్యముల్ = లోనగువానిని, చే...గుక్ -చేర్చు = తెచ్చుచున్నట్టి, దొల = దూరముననున్న, దీపవణిజులమక్ = ద్వీపములయందలి వర్తకులకు, డోళ్లు = గ్రామములు, పురిక్ = నీపట్టణమందు, సర్వహములు = మంచియిండ్లును, కొలువుక్ = నిత్యము నీసేవయును, లేజము = బహుమనములును, వెలమేలు = వారికొనుమొదలుమీద నాదాయమును, కలుగుక్ = కలుగునట్లుగా, (చేసి) అవి = అగణదివస్తువులు, అరిక్ = నీశత్రువును, చేరకుండక్ = చెందకయుండునట్లు, ప్రాతవారిఁగాక్ = వారలను నీవారినిగాను, చేయుము = ఒనర్చుకొనుము.

తే. గడినృపులగాయ బారులయెడఁ గొలువున

సరససల్లాపములు రాజు శ సలుపవలయుఁ

గార్వఖడ్గము లనుచును శ ల్లానఁ బలుక

వలయు నవి మైత్రిఁ దా దేలఁ శ బలుకవలయు.

259

టీ. రాజు = ప్రభువు, గ...డక్ - గడినృపుల = తనభూమికి సమనంతరజేశాధిపతుల యొక్క, గాయబారులయెడఁ = నియోగులవల్లయు, కొలువునఁ = తనక చేర్చియుండు, సరససల్లాపములు = రసము క్తములగు మాచిమాటలె, సలుపవలయుఁ = అడవలయును, గార్వఖడ్గములు = కార్యసమాచారములను ఖడ్గసమాచారములను, ఆచరణ = సమీపములు, కానఁ = తెలియునట్లు, సలుపవలయుఁ = అడవలయును. వి = చారులచేత నట్లు చెప్పబడినమాటలను. తా = రాజు, మైత్రిఁ = స్నేహభిప్రాయముచేత, లేల బలుకవలయుఁ = అమాటలు తప్పింపము లైనవి కా విని లేలబలుపవలయును.

తే. తా నచంబుగ నొరఁజేయువానిమంత్రి

మునకు వేగమె లోఁజేయఁజనదు వాడు

క్రాంత్రమన్నన రహి ననుఁగొలకు జెప్ప

నయిన నదిచెడు మఱి వాడు శ నడఁగుఁ గాన.

260

టీ. (రాజు), తా = తాను, నచంబుగఁ = క్రాంత్రగా, నొరఁజేయువానిఁ = దొరతన మిచ్చి పెంపుఁజేసిననరుని, మంత్రిమునకుఁ = అలోచనను, వేగమె = వేగిరముగా, లోఁజేయఁజనదు = తప్పింపఁగలదు. (క్రాంత్రమన్ననమొనసా) వాడు = ఆక్రాంత్రముట్లేగలవాడు, క్రాంత్రమన్ననఁ = నూతనపునరామానములను చుప్పొంగి, రహిఁ = లేజముతో, అనుఁగొలకుఁ = తనసెయ్యరను, చెప్పఁ = చెప్పగా, అయినఁ = కొనసాగినను, వి = ఆ కార్యము, చెప్పఁ = కాకపోవును. మఱి = ఇంటియకాక, వాడుఁ = అట్లు మాత్రమును బ్రేరణఁబెట్టినవానియు, అడఁగుఁ = చెడిపోవును, కానఁ = కావున, (మాత్రమునను లోఁజేయఁగూడ విని యన్వయము.)

సీ. పితబహుక్రొత్తధర్మసత్తహా శాస్త్వపూ

ర్వతల విద్విజుల దుష్కముల శ వి

పులిజున్న మొవలుగాఁ బురుషాయుషావధి

కం దుండ సవరణ శ ల్పొందుకఱిచి

చీమంత యైనను శ సామంతగోటికి

మితము చప్పక యుండ శ ఊతు లొసంగి

ఆము క—25

యాయాధికవ్యయానధికంబునుం బ్రజా

విరుజంబుగాఁగ బండ్లదరువుఁ గూర్చి

లే. ఊరిపుథాత్రిఁ జరదృష్టిచేతఁ జూచి

బకగతి హతార్థహించి తాఁగి బ్రజయు నొప్పు

కయ పగఱగాత్రములనె చీకాకుపఱచు

నృపతి డెందానఁ జేయిడిగి నిద్రవోవు.

261

టీ. హిత... లక్ - హిత = కుశలచింతచేతను, బహుశ్రుత = విశేషశాస్త్రపరిచితి
చేతను, ధర్మరత = న్యాయానుక్తిచేతను, శూరతా = మగఁటిమిచేతను, స్వపూర్వకలక్ =
తనవంశక్రమానుగతత్వముచేతను, (కూడి) మక్ ద్విజులక్ = వృద్ధియుగమున్న బ్రాహ్మ
జులను, దుర్గములక్ = దుర్గస్థలములయందు, నిలిపి = ఉంచి, పులిజున్న మొదలుగాఁ =
పులిజున్న మొదలైన విభలాబు నపూర్వవస్తవులును, పురుషాయుషావధికిఁ = నూలు
సంవత్సరములవఱకును, అందుడఁ = ఆదుర్గములయందుండునట్లు, సమరణి = పద్ధ
తులు, పాండువఱచి = కలుగఁజేసి, సామంతకోటికిఁ = తచ్చుంగొలుచుచుండుమన్నె
గాండ్రకు చిమృతయైనను = కొంచెమైనను, మితముక్ = ఆడుకొన్నరీతిని, తప్పక
యుండక్ = తప్పిపోకుండ, ఊతులు = భూములు, బిసంగి = ఇచ్చి, ఆయాధికవ్యయా
నధికంబు = ఆదాయ మెక్కుడుగాను వ్యయము తక్కువగాను, ప్రజావిరుజంబు
గాఁగఁ = తనదేశపుజులు నొప్పవయట్లుగా, బాడరువున్ కూర్చి = బొక్కనము నిఁచి,
ఊ... త్రిన్ - ఊరిపు = ఊయిష్టమైనశక్తినియొక్క, థాత్రిక్ = దేశమును, చర
దృష్టిచేతఁ = కేగుదాండ్రచేతను, చూచి = ఎఱింగి, బకగతిక్ = కొంగచందమునఁ
బొందియుండి, హతార్థహించి = సమయము కటస్థింపగా నొక్కదాటున నాక్ర
మించి, తాక్ = తానును, ప్రజయుక్ = తనయొక్కప్రజలును, నొప్పకయ = నొప్పిఁ
జొందకయు, ప... నె - పగఱ = తనశత్రువులయొక్క, గాత్రములనె = దేహములనే,
చీ... తి - చీకాకుపఱచు = కలఁగవడనట్లు చేయుచున్న, నృపతి = రాజు, డెందాన్ =
తొమ్మన, చేయిడి = హస్తము సుంచుకొని, నిద్రపోవుక్ = సుఖముగా నిద్రించును. (ఇందుఁ
జెప్పబడియున్నవిధముగా రాజు ప్రవర్తించినది యెందెనియు భేదమునొందక సుఖం
బుల ననుభవించుచుండు ననుట.)

క. ఎచ్చో గజఘోటక్రయ, తచ్చర్వణసుభటజీవి గి తద్విజసురపూ

జోచ్చనిజభోగములకగు, వెచ్చము వెచ్చంబు గాదు గి విత్తంబునకున్.

టీ. విత్తంబునకుఁ = రాజాగ్నిచినధనమునకు, ఎచ్చోక్ = వికాలమందును, గ...
లకున్ గజ = వినంగులయొక్కయు, ఘోట = అశ్వములయొక్కయు, క్రయ = కొను

టకును, తచ్చర్వణ=వానిమేపునకును, సుధటచేవిత = మంచిరాజువకు నిచ్చునట్టి జీతముల
కును, ద్విజ = బ్రాహ్మణులయొక్కయు, సుర = దేవతలయొక్కయు, పూజా = పూజు
కును, ఉచ్చనిజభోగములకు = ఉన్నతములైన తనయనుభవములకును, అగు = అగునటు
వంటి, వెచ్చము = వ్యయము, వెచ్చుబుకాదు = వ్యయముకాదు. (వైని చెప్పబడిన
వానివిషయమై వ్యయ మవశ్యముగా జేయవలయు గాన నిది దుర్వ్యయ మని
తలంపరాదు.)

ఆ. ప్రతిస వలదు వైరి పట్టున నృపతికి

దండువెడలఁ దీట ప కుండుఁ దీటు

గాక యుండియుండి ప కాలాంతరమున నౌ.

గార్యకాండో యంక ప గాండో నృపుడు.

263

టీ. నృపతికి = రాజునకు, వైరిపట్టున = వగునిపట్టున, ప్రతిస = ప్రతిజ్ఞ,
వలదు = ఎప్పటికిని కూడదు, దండువెడలఁ = యుద్ధము శ్రమఁబోయినను, తీరుకుండున్ =
నిర్ణయించుకొన్న సమయమునకు ముగింపుకాకపోవును, తీరున్ = ముగించుకును, కాక
యుండియుండి = అప్పటికి గాకుండుండియుండి, కాలాంతరమునన్ = మఱియొక
సమయమున, ఔన్ = అప్పుడు, నృపుడు = పైరవాడు, గార్యకాండో = కార్యపరుడో,
యంక గాండో = సమరశీలుడో (అనగా గాడువు చేతఁ బట్టుకొనఁజేయవలయు.)

క. పోరానిపట్లఁబొదుచుట, వైరిబలముచిరుగ జయమొనర్పర మొయగుచా
నారూపయంత్రతత్త్వో, కారాదులపట్ల బ్రజనె ప కవియింపఁ దగున్.

టీ. రాజు, పోరానిపట్ల = శత్రువులుపైకి వట్లటకు పనటలేకయున్న సమయ
ములను, బొదుచుటన్ = పోరునఁ గొట్టుటచేత, వైరిబలము = శత్రుబలము, తిరుగన్ =
వివరకఁబోవ నశక్యమై తెగించి తిరుగుబాటుకాఁగా, జయమొ = గెలువైనను, స్వర్గ మొ =
వీరస్వర్గమైనను, అగున్ = సిద్ధమైనను, (అనగా ప్రోవలే యుక్తమైన యన్న శత్రు
వులబలమును జేసకరా దనుట.) నానారూపయంత్ర = పలుకలుగులగు నాయుధవిశేష
ములపట్లను, తల్ = ఆ శత్రురాజులయొక్క, ప్రకారానుష్ఠాన్ = కొలుటమొదలగు
వానియందును, ప్రజనె = తనబలమునె, కవియింపఁ దగున్ = కవియునట్లుచేయవలయును
గాని తాను బోఁగూడ దనుట.

చ మనమున కొందురెందుమలు ప మంత్రములన్సరిపోవఁ జెప్పిం

జనపతు లాతనిం బిలువ ప సాగుదు రాగతి సారె బిల్చిన

చృనువునకే ధనాది గొని సంగతిగానివి క్రొవ్వి చేయఁ జె

ప్పు నృపతి తచ్చహిశ్చరితముం జరుచేఁ బరికింపఁగాఁ దగున్. 265

టీ. మనమునకున్ = రాజులయొక్కయుల్లమునకు, ఒండు కెండుమఱు = ఒకటి కెండుమాఱులు, ముక్తములన్ = అణచనలను, సోపాన్ = సోపకునట్లు, చెప్పినన్ = చెప్పినట్టాయెనా, జనుఁజులు = రాజులు, ఆరనిన్ = అట్లుదమచునందునకు సోపడఁ జెప్పి యున్నవానిని, పిలువనగుదురు = పిలువనార భితులు, ఆగతిన్ = ఆతీరునను, సారె బిల్పు = మాటిమాటికేబిలువనొసినట్టి, అచ్చునవునకే = అచారమునకే, ధనాది = రాక్షసు మొదలగువానిని, గొని = వారివలన సొపాదించిగొని, క్రొవ్వి = మంచి, సంగతిగానివి = అసంగతములయిన కొన్నిదమలను, చేయన్ = జనర్పింపుటకై, చెప్పన్ = నిర్ణయించును, (అట్లుగావున), నృపతి = రాజు, తత్ = ఆయాణచన చెప్పుచున్నయొక్క, హిశ్చరిత మున్ = వెనడవడి, చరుచేన్ = వేరువానిచేత, పరికింపఁగానుగన్ = తెలిసికొన వలయును.

తా. రాజైనవాడు కెండుమూడు అణచనలకే బేలువోయి వాని నమ్మియుండక ఏడు పరహితుడై మోజునలు చెప్పుచున్నవాడో, లేక తనకు హితబుద్ధిని జెప్పు చున్నాడో, యని వాని వెనడవడి నిశ్చయించే తెలిసికొనవలయును.

క. గడివాడు చెడునెయ్యె దగుల

జెడఁజేయుట చెడఁడయ్యెని స చెల్లియె తగుల బై

గడివాఁ దేవని కగుల దన

గడివాఁ డరిగొనఁ దనకె స గడికావఁబడున్.

266

టీ. గడివాడు = తనవగవానిమానిసియై తనగడి సరిహద్దనయందువాడు, చెడు నెయ్యన్ = చెడునట్లుతోచినపక్షమున, చెడఁజేయుట = అట్లుపొడిచిచెల్లుట, తగున్ = యుక్తము, చెడఁడయ్యెని = చెడఁ డని తోచినట్టాయెనా, చెల్లియె తగున్ = వానితో మైత్రియొనర్చుటయె మంచి, తనగడివాడు = తనయొక్కయెల్లయందుఁ గావలియుండు వాడు, అరియైనన్ = తనకుశత్రువైనట్టాయెనా, వైగడివాడు = పరుసీమయొక్కగడి కాచువాడు, ఏవనికగున్ = ఏమికార్యమునకు పచ్చును, తనకె = తనొఱకే, గడికావఁ బడున్ = గడి రక్షింపఁబడును.

తే. రాష్ట్ర మెరియించుకొనుము దుర్గములు తదవ

కోధ మగుపడ్డఁ బుట్టింటిరూఢి నడపు

పరుషములు తద్విపులగాయభారులెదుట
బలుకకుము సంధి యొకవేళ శ వలసియుండు.

267

టీ. రాష్ట్రము = నీ శత్రురాష్ట్రమును, దుర్గములు = పరిదుర్గస్థానములను, ఎరియించుకొనుము = హరింపుము, తటవరోధము = గారిస్త్రీలు, అగపడ్డ = దొరకితేసి, పుట్టింటిరూఢి = ఆ స్త్రీలు పుట్టింట నుండగా నేమిమర్యాద నడుచునో యట్టి మర్యాదను, నడపుము = జరిగింపుము, త...టాన్-తద్విపుల = ఆ శత్రువులయొక్క, రాణుబారుల = సాధిమటలాడుకొనియొక్క, ఎవటాన్ = మూడవరు, పరుషములు = కఠిననాశ్యములు, కలకంఠము = వచింపనము, ఒకవేళ = ఒకసమయమునందు, సంధి = సమాధానము, పరిసరియుండున్ = పరిసరియుండునగు పరుషము లాడఁగూడదని పూర్వముతో నన్వయము.

ఆ. ఆభిచారఘనగరంబుదూషితంజ్ఞ
సంతగాన్దిగహనదంతురోగ్ర
కీకటోర్వి మేరుగిరిసమ్మాము వచ్చు
నేని చొరకు మంపు శ మిడుముకొనగ.

268

టీ. ఆభిచార = ఆభిచరక్రియలు చేయుజనులచేత, ఘన = సిబిడమైయున్నట్టియు, గరంబు = విషజలములచేత, దూషిత = దుష్టమైనట్టిను, రంజితరంతర = వ్యాధిబహుళమైనట్టిను, ఆన్ది = కొండలచేతను, గహన = కాఱడవులచేతను, దంతుర = ప్రవేశించ నశక్యమైనట్టి, ఉగ్రకీకటోర్వి = ఘోరైల్లుఘోర్లులయొక్కభూములను, మేరుగిరి = హేమాద్రితో, సమ = తుల్యమైన, అర్థము = ద్రవ్యము, వచ్చునేని = లభించునట్లుండినను, చొరకు = నీవు ఇళ్లక, ఇహముకొనగన్ = ఆదేశముల నాక్రమించునట్లు, అంపుము = దళములనుమాక్రముచంపుము.

క. రాణింప బల్కి తనపని

జాణై కొనుగొలుచు సంతసపుదాకి పొలంగు

ద్రాణ చెడఁ గపటమాసిసి

నాణె మెటుగ బచ్చు గాంగ శ నరపతికి దగున్.

269

టీ. కపటమాసిసి = కుల్పితుడైన మనుష్యుడు, రాణింప = ఇంపుపుట్టునట్లుగా, పల్కి = మాటలాడి, జాణై = చతురుడై, తనపని = స్వప్రయోజనమును, కొనుక్ = కాజేసికొనును, సంతసపుదాకి = దొర లుత్సాహపాతులై యున్నసమయంబునను, కొనుచుక్ = కొలువుఁజేయును, త్రాణచెడన్ = దొరికించు బలిమిదప్పి

దిగులాండంగా, లొలగున్ = దాటిపోవును, నాణెము = మంచిచెడ్డలను, ఎఱుగన్ =
తాచెలిసికొనుటకు, బచ్చగాగన్ = కోమటివానివలె నుండుట, నరపతికిన్ =
తేనెకి, శగున్ = ఆమరియిండును.

సీ. తద్దమండలిఁ గూర్చి ఓ ధాతువుల్ దెలిసి హే

మాదులఁ గొని ప్రకృత్యనుగుణాల్పు

జీవనాహృతులచేఁ ఓ జెలఁగి మహాబలో

ద్రేకంబు మద్దన ఓ రిత్తజేసి

స్త్రీహృద్ధిఁ డగుచు నశేషంబుఁ బోషించి

నరవర్ణములతప్పుసఁ గలు టడిపి

సతతద్విజప్తతాళాలి యై బలి

యించువట్టులు బలియించి పలుచఁ

తే. జేయువట్టులు పలుచఁగాఁ ఓ జేసి తేజ

మెసఁగ శోధన మఱవక ఓ యెసఁగవలయు

సాంగరాజ్య మొకెత్తుగ ఓ స్వాంగరాజ్య

మొక్కయెత్తుగ నృపతి యాయుష్యవృత్త.

270

అ.వ. ఈశ్వరమనందు స్వాంగరాజ్యమును బొందుభాగి సాంగరాజ్యమును
రాజైనవాఁడు పరిపాలింపవలయు, నని శెడగఁగములు వచ్చునట్లు చెప్పుచున్నాఁడు.—

టీ. తల్ తద్దమండలిన్ = వైద్యులను, ఆభిజ్ఞులను, హర్షి = కలయఁజేసి, ధాతు
వుల్ = సప్తధాతువులను, సువర్ణాదిజనకములైనధాతువులను, తెలిసి = ఎఱింగి, హేమా
దులఁగొని = సువర్ణభస్మము మెదులఁగవనిఁ బుచ్చుకొని, ఆధాతువులయందుండు సువర్ణ
రజతాదులను స్వీకరించి, ప్ర...చేత్ = ప్రకృతి = తనశరీరప్రకృతికిని, ప్రజులను,
అనుగుణ = తగునట్లు, అల్పజీవన = మితమైనయన్నోగకములయొక్కయు, మితమైన
ద్రవ్యముయొక్కయు, అహృతులచేత్ = పుచ్చుకొనుటచేత, చెలఁగి = విప్పి, మహా
బలాద్రేకంబున్ = వాయువుయొక్కప్రకోపమును, ప్రబలశత్రువుయొక్కయాధిక్య
మును, మద్దనన్ = అంగమద్దనచేతను, దండించుటచేతను, రిత్తజేసి = మట్టుపఱచి,
స్త్రీహృద్ధిఁ డగున్ = ఆభ్యంజనమును, ప్రేమయుగలవాడై, అశేషాబులన్ = సకలాప
యవములను, సమస్తప్రజలను, పోషించి = పెంపొందఁజేసి, నరన్ = పలితమును, వర్ణ
ములతప్పుసరణులు = దేహముం దాయాస్థానముల వశైలు మాటుటను, నరవర్ణముల
మహాపులయొక్క బ్రహ్మాణాదివర్ణములయొక్క, తప్పుసరణులు = కాస్త్రవిరుద్ధాచారము

లను, ఉడిపి=తదుచితక్రియలచేతను మాని, సతతద్విజప్రతిష్ఠాశాలియై = ఎల్లప్పుడుబలు
వరుసలకును, బ్రహ్మణులకును దార్ధ్యప్రతివ్యలను సంపాదించుటచే నొప్పుచున్నవాడై,
బలిఘించుపట్టులు బలియించి = హస్తముహ్వాదులను, దుర్గములను బలియజేసి, పలుచ
జేయుపట్టులు బలుచగాజేసి = ఉపరాదులను, మధ్యదేశమునందలి యడవులను బలు
చగాజేసి, లేజమెనగఁ = ఇంద్రియప్రతాపము లభివృద్ధియగునట్లు, శోధన =
సన్ని శోధనను, సగర్భోధనను, మణపక = విన్నతిచెండక, నృపతి = రాజు, ఆయుష్య
పరతః = ఆయుర్వృద్ధియందాసత్త్వఁడటచేతను, స్వాంగరాజ్యము = తనశరీరము,
ఒక్కయెత్తుగఁ = ఒకపంతుగాను, సాంగరాజ్యము = సప్తాంగములతోడిరాజ్యము, ఒక్క
యెత్తుగఁ = ఒకపంతుగాను, ఎనగవలయుఁ = పెంపొందవలయును.

సీ. సౌఖశాయనిక భిర మకూర్వకము కాల్య

నేళఁ గార్తంతిక శ ద్విజులగోష్ఠి

జాము వోవ సమాత్య శ సామంతపూర్వకం

బర్హస్పత్య కం శ యస్థగోష్ఠి

దినమధ్యమమున మ శ సమల్లపూర్వకం

బగుసూనసూచ్య శ స్తృగయుగోష్ఠి

యపరాష్ణామున దేవ శ శార్పకపూర్వకం

బౌర్యధర్మాధిక్య శ ద్యతులగోష్ఠి

తే. భుక్తిమీంద విమాపక శ పూర్వకము పు

రాణకవిగోష్ఠి చారపూ శ ర్వకము సంజ

జాముగాయకగోష్ఠి ని శ శ్శ సుఖుష్ఠి

పూర్వకము ప్రేయసీగోష్ఠి శ పాసగుఁ బతికి.

271

టీ. పతికిన్ = రాజునకు, కాల్యవేళ = ప్రభాతసమయమునందు, 'ప్రత్యూహా
హర్తుఖంకల్య' యని యమరము. సౌ...ము- సౌఖశాయనిక = సుఖశయనమాయని
యడుగువారును, 'భృగ్వాదీనసగృహ్లాతుసౌఖశాయనికాన్యపీ' ననిరఘువంశమునందుఁ
గవిపుంగవుడైన కాళిదాసునిప్రయోగ మున్నది. భిషక్ = వైద్యులును, పూర్వకము =
మొదలుగా, కార్తంతికద్విజులగోష్ఠి = జ్యోతిశ్శాస్త్రవిదులైన విప్రులయొక్క సంబం
ధమును, జామువోవ = జాముప్రాదైక్యిన వెనుకను, ఆ...బు-అమృత్య - మంత్రులున్న
సామంత = అమరగాంధ్రును. పూర్వకంబు = మొదలుగా, అ...ష్ఠి-అర్థార్థనష్ఠ =
ప్రవార్జనాధికారమునం దుండువారలయొక్కయు, కాయస్థ = కరణాలయొక్కయు,

గోష్ఠి = సంబంధమును, దినమధ్యమమునకొ = మధ్యాహ్న సమయమునందు, మ...బు-
 మర్దన = అంగమర్దనముచేయునట్టి, మల్ల = జెట్టిగొండ్రు, పూర్వకంబుగకొ = లోనుగా,
 సూ...ష్ఠి-సూద = పుటకమువంటివారియొక్కయు, సూపకృత్ = పవ్వుహారలవంటి
 వారియొక్కయు, మృగయు = పులివలె నగునముదెచ్చి బుచ్చునట్టి వేటకాండ్ర
 యొక్కయు, గోష్ఠి = సాంగత్యముగా, పగోష్ఠి-మునకొ = పగటిశృతీయభాగము
 నందు, దేవతార్చనాపూర్వకంబు = దేవపూజమునకుగా, ఆర్చనపూజలయొక్కయు,
 ధర్మాధికృత్ = ధర్మాధికారియొక్కయు, యమల = భాగమును బడదేసించుచున్న
 మామలయొక్కయు, గోష్ఠి = సభిసలలు, భుక్తినిలకొ = భోజనముచేసినపిమ్మటను
 విదూషకపూర్వకంబు = విమర్శించునట్లుగా, పు...ష్ఠి - పు...ష్ఠి = పాపాశకుల
 యొక్కయు, కవి = కవిత్వములయొక్కయు, గోష్ఠి = సభియును, సహ...ము = సాయా
 కాలమునందు, చారపూర్వకము = అలంకరించునట్లుగా, గానుగోష్ఠి = పాఠశాల
 యొక్కగోష్ఠియును, సేశన = చాత్రియమును, సుఖపూర్వకము = శ్రీహృదయము మొద
 లుగా, ప్రేయసీగోష్ఠి = తనప్రేయసీగోష్ఠియును పాసగుకొ = జన్మము.

క. హితులు హితాహితులు సదా

హితులును నై రాజనెడల శరీరు త్రివిధమునకొ

హిత సమచరు లుండును సదా

తతముకొ మఱి వారికి దెల్పె శరీర విషయ మసఘా.

272

టీ. శరీరమును మూడువిధమున నుద్దేశములకును విడిచి వ్రాయలేదు.

చ. హితులు శిష్యగ్రహణ బుధ శ బృంహకపింద్రపురోహితు, బ్రాహ్మ

హితులు ధర్మనాపాదనకు కృత్యనియుక్తులు, వెండి కేవలా

హితులు దశావశాద్వితన శ మృద్ధరమాభరణేచ్ఛు, లోట నా

హితమును నట్లు కాక జతుర శ వృత్తి జరించుట నీతి త్రోసికొ. 273

టీ. భి...త్ భిషక్ = వైద్యులును, గ్రహణ = బ్రూతిషింతులు, బుధబృహద =
 విద్యత్సమూహమును, కపింద్ర = కవివరులును, పురోహితుత్ = పురోహితులును,
 హితులు = ఇష్టులు ధ...లు-ధనార్జనాది = ద్రవ్యముపోగుచేయుటమొనలగు, నృప
 కృత్య = రాజకార్యములయగను, నిత్యములు = అన్యత్సలలుగా నియమింపబడినవారలు,
 హితాహితులు = హితులుగా సహితులుగా నుందురు. 'వెండి=మఱియు, దశావశాద్వితన =
 ఆయాదశావశముచేత నగరిణియబడినట్టి, మృద్ధరమాభరణేచ్ఛులు = సమగ్రమైన
 కవచైశ్వర్యములను సమయభేదములయందు మరలఁ బొందవలయు నని కాదియందు

వారలు, కేవలహితులు = కేవలశత్రువులు, బేట = పట్టగుటువలన, అహితము = వారి పట్టతాఁజేసినహితమును, అట్లరాజ్ = తమవగుణముగనట్లుగా, చతురవృత్తి = నైపుణి చేత, చరించుట = చర్చించుట, తోట = రాజునకు, సిరి = కనినది.

అ. పాత్రభూతు లెప్పుడొ బరికించి యతఁ డడు

గకయు నొకడు* నెప్పుడొ కయు మునుపుగ

బనసపండ్లు దిగినవరిగ న్నవ్వుము గన,

నొకరి నొకరి వెంటగూడ వలయు నొప్పు.

274

టీ. పాత్రభూతు = పాత్రభూతులైనవారిని, లెప్పుడొ = చచ్చెను, బరికించి = తోసి, అహిత = అహితమునకు, అట్లరాజ్ = తమవగుణముగనట్లుగా, చతురవృత్తి = మహిమార్గము దిగియును పట్టుట చేత, అప్పుడొ = అప్పుడు, మును = మునుమును, బాజ్ = పూర్వము, నొకడునెప్పుడొ = నొకరినొకరు, మొత్తముగాను బనసపండ్లు కనూరి దిగినచోయుగా, నవ్వుముగననొకరి = కలసి నులమహిమముల నొక్కవర్యాయముగా నాచినవారి, బనస = బనసముగానె హేరాశముగా నెచ్చి, వెంటగవలయుట = ఆసత్వాన్ని నెప్పుడొ = తేలు, బిచ్చ = కనియ.

* 'చెప్పించుకొ' మును = బాజు సేసిన సమస్కరము చేయునన్నాడని అతనికి వచ్చెడును చెప్పి ముందే - ఇచ్చి ఆశ్చర్యపడ్డును బిచ్చ = కని వే. టి. ఆచారము.

'వనస... 945' = ఉన్నట్లే ఉండ బనసముగా వనసపండ్లు దిగినవరిగ నెప్పుడొ = అది ధముగాను. అహితోపమ' = ని. వ. 1.

వనసపండ్లు దిగినవరిగ వనస (చెట్టు) పండ్లు పుట్టుట యని సర్వదాయార్థము — "దిగుట lo come forth as fruit from the tree" త్రాసు.

వనస వనస్పతి. అనగా పూర్వ లేకనే కాదులు కాయచెట్టు, మేడివంటిది. కావున పూర్వవృత్తియు చెట్టిపూచవలయు వాడను. ఉన్నట్లే ఉండి చెట్టు ఆపాదిమస్తకము పండ్లుపుట్టి కూర్చుండును.

వనస తటాలన సమృద్ధిగా ఫలించి ఆశ్చర్యము కలిగించునట్లు రాజు తటాలన సమృద్ధిగా సత్కరించి ఆశ్చర్యమును కలిగించి నని యర్థము. చక్కనికావము.

'వనసపండ్లు దిగినవరిగ' అనుబాధించునను — 'వనసపండ్లు దిగినవరిగ నెట్లుండునో అవిధముగాను' అని యర్థముచేయుటయు, అది 'అహితోపమ' యగుటయు సరి కాదు.

క. పితృదేవక్రియలనువిధి, బిత్పక్రియలెసూక్ష్మలగుటఁబితృభక్తుడనై
శ్రుతిశీలతపశ్చాంతా, చ్యుతభక్తులకొసఁగి పనుపు శ మున్నతగతికిన్.

టీ. పితృ = పితృదేవతలయొక్కయు, దేవ=దేవతలయొక్కయు, క్రియలన్ = కర్తవ్యులయందు, విధిన్ = విధిశాస్త్రముచేతను, పితృక్రియలె = పితృప్రీతికరములైన కర్తవ్యములె, సూక్ష్మలగుటన్ = బుద్ధిమంతులచే విచారింపఁదగిన యతిశయము గలవి యగుట చేత, పితృభక్తుడనై = నీవును బిత్పభక్తి గలవాడనై, శ్రుతిశీలతపశ్చాంతాచ్యుత భక్తులనన్ = శాస్త్రాధ్యయనముచేతను మంచినడకలచేతను పయస్సుచేతను శాంతులై యచ్యుతునిభక్తిగర్భియున్న చారలను, ఒసఁగి = అభీష్టవస్తువుల నిచ్చి, ఉన్నతగతికిన్ = పితృలనూర్ధ్వలోకములను, పనుపుము = అంభము.

క. దానము ద్విజరక్షణమును

జ్ఞానము నిజరక్షణముగ శ శరణముఁ జొరు మెం

తే నారాయణు 'రాజ్యాం

తే నరకం ధువ' మటంట శ వీటునె యొంటన్.

276

టీ. (బ్రాహ్మణసారక్షణము రాజభర్త మగుటజేసి) దానము = తాజేయునట్టి దానములు, ద్విజరక్షణము = బ్రాహ్మణసారక్షణమునగుట, జ్ఞానము = శ్రీపతిసరో త్కృష్టఁ డనియు నీ సమస్తదేవులు నశనికి దానభూతు లనియు నెఱుంగుట, నిజరక్షణ ముగన్ = తనరక్షణార్థమనియును, (తేని), ఎంటేన్ = ఎక్కిన్, నారాయణున్ = శ్రీమన్నారాయణుని, శరణముజొరుము=తెచ్చగా శరణువేడుము, రాజ్యాంతే నరకా ధువ' మటంట=రాజునకు రాజ్యాం మునందు నరకము నిశ్చయ ము లొకోక్తిగలదు గావున నది, ఒంటన్ = మఱియొక్కదానియలన, వీటునె=తొలఁగుగా (తొలఁగ దనుట.)

తే. ఆలు పతిభక్త స్త్రీపుంస శ పాలి వావి

యతి పతిత్వము దిగుజాతు శ లగ్రజాతి

ననుసరించుట హితవృత్తి శ నిధిపునకి

భృత్యుఁ డొదవుట నృప దండ శ భీతిఁ జాము.

277

టీ. నృప = ఓరురాజా! ఆలు = భార్య, పతిభక్తి = భర్తవిషయమైన పూ జ్ఞానురాగమును, స్త్రీ...శి-స్త్రీపుంస = స్త్రీపురుషులయొక్క, పాలి = పక్షి, వావి = పరుగులను, యతి = జడదారి, పతిత్వము = ఇగ్రియనిగ్రహమును, దిగు జాతులు=తక్కువజాతివారు, అగ్రజాతిన్ = మొదటిజాతివారిని, అనుసరించుట = భక్తి యుక్తులై యనుసరించుచుండుటయు, అధిపునకిన్ = ఏలేడువానికార్యమునకు

హితవృత్తి = మంచినదశకలవాడై, భృత్యుడు = బాటు, ఒదవుట = ఉపయోగ పడుటయును, దండభీతిజాప్య = దండభయములేకజామి. (ఇట్లుండటాడేని రాజులకు యుక్తదండ మవశ్యకర్తవ్య ముట.)

ఆ. చంపి ధార్మికుండు, శ సతీ బొంది మఱి బ్రహ్మ

చారి, బొంకి సత్య శ శాలి, యార

గించి సదుపవాసి, శ కేడించి శూరుండు,

చింది ధనియు, నగు వి శ చిత్రసరణి

278

టీ. చంపి = చుట్టలు మచ్చుచూచి, ధార్మికుండు = ధర్మాత్ముండును, సతీ = శకు ధర్మకత్తిని, కూడి = ఋతుకాలములయందుగోసి, బ్రహ్మచారి = బ్రహ్మచర్యము సల్పువాడగు, బొంకి = పరిలప మేలు గలుగువల్ల బబ్బటాడి, స్యశాలి = యథార్థ వాది, ఆరగించి, (ఆవేశయందు భుజింప) 'సాయాప్రాత్యైవజాతీనా' మనువిధి నను సరించి యునుమాటులు శ్రమ భోజనముచేసి, సదుపవాసి = ఆహారహితుండును, కేడించి = గురుజనాదులతో వారీయనుమతిని సుప్రాప్త మగుయధమువల్ల విముఖుడై చాలించి, శూరుండు = వీరుండును, చింది = సత్సాస్త్రమందు మెరుగ వ్యయముచేసి, ధని యుం = ధనియుండును, విచిత్రసరణి = అద్భుతమిది, ఆగుం = ఆవును. (కావన ధర్మ సూక్ష్మమును తెలిసి నడవలయు నుట.)

తా. చుట్టల చుక్కడంబువాడు ధర్మాత్ముడనియు; ఋతుకాలములయందు మాత్రము భాగ్యాసంగముచేయువాడు బ్రహ్మచారి యనియు; పరిలప మేలు కల్గనిమిత్తే నుబ్ధములాడువాడు సత్యమృతం డనియు; వినునన కినుమాటులు భోజనముచేయువాడు సదోపవాసి యనియు; పెద్దలయనుమతిచే శత్రువును జయింపకయే యుద్ధమునాడి మఱలినవాడు శూరుం డనియు; ధనమును సద్వినియోగ మొనర్చు వాడు ధనికుం డనియు భావము.

ఆ. ప్రణిధి స్వపురగృహియు శ భాషావిదుండు ప్రణి

ధ్యంతరావిదుండు శ నగుసతాపి

లింగమాత్రకృశ్ణుండు శ లిఘాధికస్తన్య

దానధనియుం గాక శ తఱియం బొరండు.

279

టీ. ప్రణిధి = వేగువాడు, 'ప్రణిధిః ప్రాథనే చరే' యని యమరము. స్వపుర గృహియు = తనపట్టణమునందు గాపుర ముండువాడును, భాషావిదుండు = నానా భాషలు తెలిసినవాడును, ప్రణిధ్యంతరావిదుండు = దేశాంతరపువేగదులు తెలిసిన

వాడును, లింగమాత్రకృతుడు = విచిహ్నుమును లేనివాడును, లి...యు - లిఫ్నా = తాగోరినంతకంటే, అధికప్రవృత్తి = అధికద్రవ్యమును, 'వాంఛాఽస్మామనోరక్తే' యని యనురము. దానికొ = దొరుకుచుంటున్న, భవయి = భవంతుడును, కాక = కాని వాడై, తజీయబొందు = ఆవృత్తికి ప్రవేదింపడు.

క. తనుభృశ చమనజ సుకృతము

ధనదస్త్రేనై కొనగవలయుం గ దత్తస్పృతుకమ్

నమజ్జనభోజనమ్

పన పనన ప్రసన నవాన గ హతం బతికే.

280

టీ. చ...ము - చను = శరీరమును భృశ = మిక్కిలి, చమన = ఉపవాసాదులుండి కోషిలముతోనుటచే నుపాసించుట, సుకృతము = పుణ్యము, చ...కే = రాజునకు, ధనదస్త్రేనై = ద్రవ్యము నమితముగా నిచ్చుటచేతనే, కొనగవలయుం = గ్రహించవలయును, త...నకే = తత్త్వేతి = ఆయాకాలములను గమనములైన, మద్దన = అంగమద్దనము, మజ్జన = స్నానము, భోజన = భోజనము, లేన = మైథునము, పనన = పస్త్రము, ప్రసన = పుష్పము, పహనరతకే = వీసయొక్క సేవతోనుండి కొనవలయునని పూర్వపద్యముతో నన్వయము.

క. నానావిధ పాడబముల

నాను 1ప్రపాహార మేపుడు గ నపరాహ్లామునం

గాని మఱి శుద్ధోష్ణత

గానితమి నభక్తి యేపుడు గ గమ బభ్య మగుకే.

281

టీ. ప్రపాహారము = రాజులుభోజనముచేసే పంటము మొదలగునవి, ఏపుడుకొ = వికాలమందును, నా...కే = నానావిధములైనట్లుగానైన, పాడబములకొ = రుచులతోడును, అమకే = పొడిచిండును, అపరాహ్లామునగాని = అపరాహ్లామందే కాని, మఱి = మిగుల, శుద్ధోష్ణత = గర్భగోళశుద్ధి, కానితమికొ = కానుడునట్టి త్వరచేత, భుక్తి = భోజనము, ఏపుడు = విసమమునందు, రమకొ = మిగులును, బభ్యము = హిరము, అమకే = టేరు. (ఏపుడునుగాదుగాని, అనుగా నపరాహ్లామనందు భోజనము చేసినట్టయే నా శరీరమనకు సౌకర్యకరముగా నుండు ననుట.)

క. విను వగ్గ సమత సృపుడు

న్నను ధర్మాంశంబె హెచ్చె గ నా వెఱి మడి కె

త్తిననీరును దెగి గులరా

జనపుమడికి నెక్కినట్లు గ చను ముదమందకే.

282

టీ. నృపుడు = రాజు, వర్గసమత = ధర్మార్థకామము లనియెడు త్రివర్గసంపద
యందు సమత్వముతో, ఉన్నట్ = ఉండఁగా, ధర్మాశాసన = అందు ధర్మముమాత్రము,
హెచ్చైనా = అతిశయించెనా, పెరిమడికికొ = మిగిలినవల్లకు, ఎత్తిక = కట్టబడిన,
నీరును = ఉదకమును, తెలి = గొడిచేసికొని, రాజనపురుషికో = విప్రైరుకయ్యకు,
ఎక్కినట్లు = పాతినచదముగా, మునమాదకొ = సుతోషించుట, చతుకొ = తగును.

క. వెలయుచున్నట్టి యుగవణి

వెలుఁగాశం గొనుము ధర్మశి ధేండి సువేదో

జ్వలతకు వలదే వాసర

ముల మణులనిభూషణములు ధూపతి దాల్చుకొ.

233

టీ. వెలయుచున్నట్టి = నిర్దోషమైవెలచునట్టి ఒకమణికొ = ఒకజాతిరత్నములలో
నేరత్నమునైననొక్కటిని, వెలుఁగాశకొ = కాంతియునుగల యపేక్షచేతను, కొనును =
విడువక ధరింపుము, వెండి = ఇలియేగాక, ధర్మకొ = ధూమియును, ధూపతి =
రాజు, సువేదోజ్వలతకుకొ = సువేదో = మంచియునుకారముయొక్క, ఉజ్వలతకుకొ =
ప్రకాశించుటకు, పెరిమడికికొ = విడివారించుటయును తాల్చుకొ, ధరించుకొను
టను, మణులనిభూషణములు = రత్నములు : కట్టబడిన, విభూషణములు =
సొమ్ములు, వలదె = వలదా, అత్యంత ధర్మమునైన నని యెప్పుడు (ఎవఁగా నేజాతి
యందైనను సువమైరత్నమునొకటి ప్రకాశార్థమై నిరంతరము ధరింపవలయు ననియు,
మతియు నేడు వారాలలోగ్రమముగ నాయాభివృద్ధిచేతైన గ్రహములను
జెప్పబడన రత్నములసొమ్ముల నాయాదినములయూ వలంకొనుచునవలయు ననియు
భావము.)

క. చేయునది రాజ్యమంట యగు

మే యవధిగ నీగువార ధే మనం జనదా

మ్నాయంబు నశకాన్యరు

స్త్రీయముఁ జెప్పదు స్వశక్తిఁ ధే జేయఁగఁ జెప్పన్.

234

టీ. చేయునది = చేయుచుండునది, రాజ్యమంట = ప్రభుత్వమంట, ఆధుము = ఈ
పాపమును, వియవధిగకొ = ఎన్నాళ్లకు, విము = మేము, నీగువారిము = పోగొట్టుకొనఁ
గలవారము, అనంజనము = అని తలపఁచుటను, అమ్నాయంబును = పేషమును, స్వ
శక్తికొ = శక్త్యుపారముగా, చేయఁగకొ = చేయవలయునని, చెప్పకొ = విధించుటగాని,
అత్యంతసాధ్యముగాని, ఆధుస్త్రీయముకొ = కృత్యమును, చెప్పదు = విధించదు, (అనఁగా
శక్త్యనుగుణముగ ధర్మమాచరించి యధర్మపూజకర మునర్పించ బాహులు లాట వనుట.)

వ. మను దండధరాదులు విశేషించి దోషం బెరింగి దండించియె ధర్మ
 పరు లనఁబరగిరి ప్రజాపరిపాలనంబు పనిగాఁ బ్రజానాథుండు ¹బహు
 ముఖంబులం బుట్టింపం బుట్టి విరాటసమ్రాట్పుభృతి వేదోఽతశబ్ద
 వాచ్యుండై దేవసదృశుం డగుమూర్ధాభిషిక్తుడు సోఁకోర్చియిలకు
 నగునలజల్లు తీర్చినంగాక జన్తంబు సఫలం బగునె కేవలేంద్రియప్రీతి
 బంధీకృత పరకళత్రపథికపరిపత్ప్రహరణప్రాప్తవిత్తములఁ బాటచ్చుర
 ప్రభులకు జరుగదే యింత లాంఛట్య మేమి పని యని యవనియెడ
 నవనవై ముఖ్యంబు చెల్ల దెట్లనినఁ దొల్లి కృతయుగంబునఁ గృతవీర్య
 నందనుం డగుసహస్రబాహుం డాత్మీయదోస్తస్సంభంభృత యగు
 నీవిశ్వంభర నేద్రీపంబున నేనాట నేవీట నేత్రోప నేక్రేప నేవేళ
 నెవ్వఁ డేమి నేయం దలంచు నప్పు డందందు నసి ముసల చాపాది
 శస్త్రాస్త్రధారియై తోచి యాజ్ఞయిడు నట్లాజ్ఞయిడ నంతిమం బగు
 నీయుగంబున యాగానుసారంబుగా మితసారం బగురాజలోకంబున
 కు శక్యంబు గాదుగదా యొక్క రాజలోకంబున కన నేల యిక్కాలం
 బునందలిభూసురులకు నక్కాలంబునందలి భూమివిజిలకుఁ గలశక్తి
 యన్న దె యొక్క బాడబుండు కిడలిసీమగ్రుక్కంగొనియెనొక్కవిపురి
 డు స్రష్టృసృష్టికే బ్రతిస్రష్ట యయ్యె నొక్క బ్రాహ్మణుండు బ్రహ్మవం
 డంబున బ్రహ్మస్తంబు వారిం చె నట్టియనుష్ఠానంబు మాకు లే దెం
 దేమి ప్రయోజనం బని శక్త్యనుష్ఠానంబు వీరికి విడువవచ్చునే వీ
 రితరుల కుపాసనీయులు గాక పోయిరె కావున సావధానుండవై శక్తి
 కొలఁది శ్రుతదృష్టంబు లుపేక్షింపక రక్షణశిక్షణంబు లాచరించుచు
 నశక్యంబునకార్తశరణాగతరక్షకుం డగుపుండరీకాక్షుమీఁద భారం
 బిడి యనహంకృతిఁ బ్రవర్తిల్ల నెల్ల సంసిద్ధులు కరస్థంబు లగు నది
 యట్లుండె నట్లయిన పట్టబద్ధుం డగు రాజు ధర్మంబునంద దృష్టి యిడి
 నడవవలయువరుణవైశ్రేణి వాయువైశ్వానర వాసవాదుల జన్తం
 బుల ను బహుభవారబ్ధక్రియాలబ్ధంబుల భూర్భువస్స్వగాదులగునిజ్జ
 గంబులును ధర్మప్రతీష్ఠితంబులు కావునఁ దదాచరణచణుండవై ఋ
 ణశ్రయంబును నీగి సమానులం దుత్తమశ్లోకుండవై రాజ్యపరిపాల

1. బాహులం బుట్టింప.

నంబు నేయు మని యభిషిక్తు జేసె నిది మదీయభక్తప్రభావం బని
యంబుజాలయ కానతిచ్చె. 285

టీ. మరుదండధగాదులు = మరువు యముడు మొదలగువారు, విశేషించి దోషం
బెఱింగి దండించియె = మిగులదోషంబులఁ జెలిసి శిక్షించియె, ధర్మపరులనబరగిరి =
ధర్మాసక్తచిత్తులని నుతికెక్కిరి, ప్రజానాథుండు = చతురాననుడు, ప్రజాపాలనంబు
పనిగాఁ = ప్రజాసంరక్షణార్థముగా, బహుముఖంబులఁ = ఇంద్రాదిదిక్పాలకులయం
శంబులందు, పుట్టింపఁ = జననమొందింపఁగా, పుట్టి = జనించి, వి...డువి-విరాట్ =
విరాట్టు, సమ్రాట్ = సమ్రాట్టు, ప్రభృతి = మొదలగు, వేద = ప్రాజదువులయందు,
ఉదిత = చెప్పబడిన, శబ్ద = వాచకపదములకు, వాచ్యుండై = ఆభిధేయుండై, దేవనదృ
శుండగు = దేవతలతో సరియగు, మూర్ధాభిషిక్తుండు = రాజు, సోఁశోర్పి = కష్టమును సహించి,
ఇలకుఁ = భూమికి, ఆగు = కలుగుచున్న, అలజల్లు = ఉపద్రవములకు, తీర్చినంగాక =
నివారింపజేయకగాని, జన్మంబు = పుట్టుక, సఫలంబగునె = సార్థకమగునా, కే...తి -
కేవలముఖ్యముగా, ఇంద్రియ = కర్మేంద్రియములయొక్క ప్రీతి = తృప్తి, బ...లఁ -
బాధీకృత = చెఱసాలలోనుంచుచుండుచున్న, పర = ఇతరులయొక్క, కళత్ర = స్త్రీల
చేతను, పథిక = తెరువబడియొక్క, పరిషత్ = సమూహమును, ప్రహరణ = కొట్టుట
చేతను, ప్రాప్త = లభించినటువంటి, విత్తస్థులఁ = ధనములచేతను, పాటచ్చరప్రభు
లకుఁ = దొంగదొరలకును, జుగంజె = కాలము గడచితిదా, ఇంతలాంపట్టమేమిపని
యని = ఇంతటియాయాసమొందులకని, అపనియెడఁ = భూమిపట్ల, వి...బు - అవన =
రక్షించుటయందు, వైముఖ్యంబు = విముఖభావము, చెల్లదు = కూడదు, ఎట్లనినఁ =
ఏలాగంటివా, తొల్లి = పూర్వకాలమందు, కృతయుగంబునఁ = కృతయుగమందు,
కృతవీర్యనందసుండగు = కృతవీర్యునిపుత్రుడైన, సహస్రబాహుండు = సహస్రబాహు
డనువాడు, ఆ...త - ఆగు - ఆత్మీయదోస్తంధ = తనభుజములచేతను, సుధృవయగు =
భరింపబడినదైయున్న, ఈమశ్వంధరఁ = ఈభూమిని, ఏదీవింబునఁ = ఏదీవియందు,
ఏనాటఁ = ఏదిగమందు, ఏనీటఁ = ఏపట్టణమందు, ఏత్రోవఁ = ఏమార్గమం
దును, ఏక్రేవఁ = ఏకార్యమందును, ఏవేళఁ = ఏసమయమందును, ఎవ్వఁడు = ఎట్టి
వాడు, ఏమిసేయం దలచుకొ = ఏమియొనర్చుటకుఁ జింతించుచుండునో, అప్పుడు
అందందు = అప్పుడె వానినంతయు నెఱింగి యక్కడక్కడ, అ...రి వి - అసిముసల
చాపాది = కత్తి, రోచలి, చిల్లు లోనుగాగల, శస్త్రాస్త్రధారియై = శస్త్రాస్త్రములధరిం
చినవాడై, తోచి = కనబడి, అజ్ఞయుడుకొ = దండించుచు, అట్లాజ్ఞయిడఁ =
అలాగుదండించుటకు, అంతిమంబగు = కడపటిదైన, ఈయుగంబునఁ = ఈకలియుగ

మందు, యాగానుసారంబుగాఁ = యజ్ఞములకుఁదగినట్లు, మితసారంబగు = స్వల్ప
 బలముగల, రాజలోకంబునకుఁ = నృపవర్ణమునకు, శక్యంబుగాదుగదా, ఒక్కరాజ
 లోకంబునకుఁ = ఒకతత్త్వవియోజనమునకు, ఆననేల = చెప్పనేమిటికి, ఇక్కలంబు
 నందలి = ఇప్పుడున్నటువంటి, భూసురులకు = బ్రాహ్మణులకు, అక్కలంబు నందలి =
 ఆప్పుడున్నటువంటి, భూమిదివిజాలకుఁ = భూసురులకును, కలశక్తి - కల = కలిగి
 యున్న, శక్తి = నిగ్రహసామర్థ్యము, ఉన్నచె = కలదా, ఒక్కబాడబుండు = ఆగస్త్యుఁ
 డనునొక ఘడవిపేల్పు, కడలేని = సమస్తోచిత మాయము, గ్రుక్కగొనియెక్ =
 పుక్కిలియం దిమిడ్చెను, ఒక్కనిపుండు = విశ్వామిత్రుఁ డనుకొనివిజాడబు, ప్రప్ర
 సృష్టికే = బ్రహ్మసృష్టి, ప్రతిప్రప్ర యయ్యెక్ = విశ్వసృష్టిచేయువాడాయెను,
 ఒక్కబ్రాహ్మణుండు పసిపుం డని నుతికెక్కినయొకమునివర్చుండు, బ్రహ్మవండుబునక్ =
 బ్రహ్మవండుమచేత, బ్రహ్మస్త్రంబుకే = చతురాశనాస్త్రిమును వారించెక్ = మట్టువఱ
 చెను, ఉట్టియనుప్రసంబు = టువంటి తఃస్పర్శ, మా = లేను = నాయందుఁగనబడదు,
 ఎంచేమి ప్రయోజనం బని = చేసియందేమికార్యమని, వీరికే = ఇవిజాలని, శక్త్య
 సుప్తానంబు = యథాశక్తి నాచరించుట, విహించునె = విడిచిపెట్టునా మీద =
 ఈబ్రాహ్మణులు ఇరులకుఁ = ఉత్తరీమాదుల, ఉపాసించునాక పోయిరే =
 పూజ్యులుగాక యున్నారా, కవులకే = అట్లుండు చేత, సావధానుడవై = బాగ్రత్త
 గలవాడవై, శక్తిగలవై = సామర్థ్యంగలవాడగునా, త్రుక = చిహ్నమనవనిన దృష్టం
 బులు = చూడబాసవనిన, ఉపేక్షించు = ప్రార్థించునక, రక్షణశిక్షణంబులు = శిష్ట
 సంరక్షణదృష్టిశిక్షణంబులు, ఆచరించుచుక్ = చేయుచును, ఆశక్త్యంబునకుఁ = నీని
 నలవిగాని కార్యవిషయమై అత్తశరణాగత మగుడగు = సినజనురక్షణబద్ధనీక్షుండగు,
 పుండరీకాక్షమీరుకే = శ్రీమన్నారాయణునిమీఁద, భారంబిడ = బరువుంచి, అన
 హంకృతిన్ = ఆహంకారరాహిత్యముచేత, ప్రార్థిల్లకే = సంచరించుగా, ఎల్లసంసిద్ధులు =
 సకలకార్యసిద్ధులును, కరణంబులగకే = అణచిలోకంబునకు, యగును, అనియట్లుండె =
 అనియాలగుండెను, అట్టేన = అపేక్షయైన, పట్టంబుండగు = పట్టముగట్టబడిన, రాజు =
 ప్రభువు, ధర్మంబునంద = ధర్మమునందే, దృష్టియన్ = దృష్టియంచి, నడవలయున్ =
 ప్రవర్తించులయును, ప...లు = పరుణవైశ్రవణ వాయువైశ్వానర వానవాదుల =
 పరుణ కుచే = నిలధనంబుండ్రాదులయొక్క, జన్మంబులును = ఉత్పత్తులును, బ...ల =
 బహుధనార్థు = ఆనేకజన్మములయందారంభింపబడిన, క్రియా = యాగాదిక్రియల
 చేతను, లభ్యంబుల = పొందవలడిన, భూర్భువస్వగాదులగు, ఇజ్జగంబులును = ఈలోక
 ములును, ధర్మప్రతిష్ఠితంబులకావునక్ = ధర్మమునందయ్యిండునవిగనుక, తదాచరణంబు

దపై = దాని నాచరించుటయందుదత్తుండవై, ఋణశ్రయంబును = ఋషిదేవతృ
ఋణములను, నీగి = తీర్చి, సమాసులందున్ = నీతోడివారలలో, ఉత్తమస్థోకుండవై =
కీర్తికరుండవై, రాజ్యపరిపాలనంబు = ప్రజాపరిపాలనంబు, చేయుమని = ఒనర్చు మని,
అభిషిక్తుజేసెన్ = పట్టాభిషిక్తుగావించెను, ఇది = నాచేతజేప్పబడినయీనంగతి,
మదీయభక్తప్రభావంబు = నాభక్తునిప్రభావ మని, అంబుజాలయకున్ = లక్ష్మీదేవికి,
ఆనతిచ్చెన్ = తెలియుటలునెలవెచ్చెను.

శా.దుగ్ధాంభోధిమహాగృహోత్సుక ! సుధాంశోభృంశచూడామణీ
రుగ్ధరాశబలీకృతాంఘ్రియుగ ! కాశరుణ్యాంబుసింధూభవ
ద్దృగ్ధామా ! ధృతమంథ ! సింధురచరాశ్రితేపిదోశ్చక్రశ్రీ
ముగ్ధాలాపరసాదరా ! కృతపలాశ్చూర్భస్వనోద్యద్ధరా ! 286

టీ. దు...క-దుగ్ధాంభోధి = పాలసముద్రమనియెడు, మహాగృహ = గొప్ప మం
దిరమందు, ఉత్సుక = ఆసక్తుడైనస్వామి, సుధాంశోభృంశ=వేల్పులగుంపులయొక్క,
చూడామణి = శిరోరత్నములయొక్క, రుగ్ధరా = కాలివరంపరచేతను, శబలీకృత =
శబళవర్ణముగా జేయబడిన, ఆంఘ్రియుగ = పాదయుగళముగలవాడా, కా...మా -
కారుణ్యాంబు = దయారస మను నీటికి, సింధూభవత్ = సముద్రమగుచున్న, దృక్ =
చూపులకు, ధామా = ఉనికిపట్టినవాడా, ధృ...గసిం...క్ర-ధృత = మోయబడిన,
మంథ = కవ్వపుగొండగలవాడా, సింధురచరా = గజేంద్రునియొక్క, ఆశ్రి = ఖేద
మును, తేపి = పోగొట్టుచున్నటువంటి, దోః = భుజమందలి, చక్ర = చక్రాయుధము
గలస్వామి, శ్రీ...రా - శ్రీ = లక్ష్మీదేవియొక్క, ముగ్ధాలాప = ముద్దుపలుకుల
యందును, రస = శృంగారాదిరసములయందును, ఆనరా = ఆదరముగలయోస్వామి,
శ్చూ...రా-కృత = చేయబడిన, పలాత్ = రక్కసులయొక్క, మూర్ఖ = మూర్ఖుగల,
స్వన = ధ్వనిచేతను, ఉద్యత్ = విజృంభించుచున్న, పరా = శంఖముగల యోస్వామి
యని యాశ్వాసాంతమున భగవత్పూర్వన.

క. కరధృతదరారివితరణ

పరిపాలిత తొండమాన్ను శ పాలక ! పునరు

త్తరిత నరనప్తబాలక !

శరణాగతసేవధీ! భుశజంగాశరధీ !

287

టీ. క...క - కరధృత = హస్తముచేతధరింపబడిన, దరారి = శంఖచక్రము
యొక్క, వితరణ = ఇచ్చుటచేత, పరిపాలిత = రక్షింపబడిన, తొండమాన్నుపా
లక=తొండమాన్చక్రవర్తియను రాజుగలవాడా, (తొండమాన్ చక్రవర్తికి శంఖ

చక్రము లిచ్చె ననుట ప్రసిద్ధము), పు...క-పునరుత్థిత = మరల బ్రతికింపబడెన, నర = విజయనిగి, నత్తు = మనుమడైన, బాలక = చిన్నవాడుగలవాడా. శ...ధీ - శరణాగత = శరణుఁబొందినవారికి, సేవధీ = నిధియైన యోస్వామి, భు...ధీ-భుజంగాశ = గరుత్మంతునిచేత, రధీ = రథముగలస్వామి.

మత్తకోకిల. కుండలిద్విషదుగ్రకేతన ! శ్రీ గోత్రభిద్ధిమహారిదో

శృండిమోత్పలకీకృతాంగక శ్రీ సత్య ! దౌత్యకురూక్తవా

కృండితత్వయశోనిధీకృత శ్రీ పాండవేయ ! కపర్దిగో

దండఖండన ? పాటవాంచదు శ్రీ దారదారసమాగమా !

289

టీ. కుం...న-కుండలి = స్వములకు, ద్విషత్ = శత్రువైన గరుత్మంతుడే, ఉగ్ర = భయంకరమైన, కేతన = ధ్వజముగాగలవాడా, గో...త్స-గోత్రభిత్ = దేవేంద్రునియొక్క, ద్రుమ = వృక్షమును, హరి = హరించినటువంటి, దోః = భుజములయొక్క, చండిమ = అతిశోభముచేతను, ఉత్పలకీకృత = పులకాకురయుక్తముగాఁ జేయబడిన, అంగక = అవయవములుగల, సత్య = సత్యభామగలవాడా, దౌ...య-దౌత్య = దూరభావముచేతను, కురు = కౌరవులవిషయముదు, ఉక్త = పలుకబడిన, వాక్ = మాటలయందు, పండితత్వ = పాండిత్యముచేతను, యశోనిధీకృత = కీర్తిమంతులుగాఁ జేయబడిన, పాండవేయ = పాండుసమూహులుగలస్వామి, క...మా-కపర్ది = శివునియొక్క, గోదండ = విడియొక్క, ఖండన = విఘ్నముచేయబడి, పాటవ = నేర్పుచేత, అంచల్ = ఒప్పుచున్నటువంటి, ఉదార = గొప్పనియైన, దారసమాగమా = సీతాసంయోగముగల స్వామి.

మ. ఇది సింహాచలదంభకేసరిపదార్థభీష్టార్చనాపుణ్యల

బురుగుట్టంకణ పొట్టునూరివిజయస్తంభోపలోట్టంకితాం

కదృధేష్టాక్షర కృష్ణరాయస్వసంజ్ఞాస్త్రతృతాముక్తమా

ల్యద నాశ్వాసనంబు నాలవది హృద్యై మహిం బొల్పగున్.

టీ. ఇది, సిం...దన్-సింహాచల = సింహాద్రియందలి, దంభకేసరి = మాయాస్వసింహుఁడైనస్వామియొక్క, పద = పాదములయొక్క, అభీష్ట = ఇష్టములైన, అర్చనా = పూజలచేతనైనట్టి, పుణ్య = సుకృతముచేత, లబ్ధ = పొందబడినటువంటి, దురుట్టంకణ = ప్రయత్నముచేపాటవదగినటువంటి, పొట్టునూరి = పొట్టునూరియందలి, విజయస్తంభోపల = తాతిజయస్తంభముదు, ఉట్టంకిత = న్రాయబడినటువంటియు, అంక = విరుదై

నటువంటియు, దృఢ = కాశ్యతమైనటువంటి, ఇష్టాక్షర = అభిమతవర్ణములు గల్గిన, కృష్ణ
రాయస్థానంజ్ఞ = కృష్ణరాయధరణీకాంతుండనియెడు పేరుగల్గిన, అస్త = నాచేత,
కృత = రచియింపబడిన, ఆముక్తమాల్యదన్ = ఆముక్తమాల్యద యను ప్రబంధమందు,
నాలవది = నాలవదియైన, ఆశ్వాసపరంబు = శ్రేష్ఠమైనయాశ్వాసము, హృద్యంబై = సకల
కవిజనమనోహరంబై, మహి = భూమియందు, పాల్గున్ = ప్రసిద్ధ మాను.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తిమంత్రోపాసనాసమాసాదితాఖండసాహితీధరీణుండు
నాశ్రేయగోత్రపవిత్రుండును వాల్మీకీవంశపయోరాశిరాకాసుధాకరుండు నగు
రామస్వామికాష్ఠీచేత ననేక పూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయంబులఁ బర్యాయోచించి
రచింపఁబడిన రుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యద వ్యాఖ్యానంబునందుఁ
జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

ఆముక్తమాల్యద

సవ్యాఖ్యానము.

పంచమాశ్వాసము

క. శ్రీనీలాజాంబవతీ

మానసతామరసవిహారమాణమిళిందా !

భానద్యుదయకళిందా !

నానాంఘ్రిశిరోక్ష ! శేషనగహర్యతా !

1

టీ. శ్రీ...దా - శ్రీ = లక్ష్మీదేవియొక్కయు, నీలా = నీలాదేవియొక్కయు, జాంబవతీ = జాంబవతీదేవియొక్కయు, మానస = మనస్సులనియెడు, తామరస = తామర పూవులయందు, విహారమాణ = విహరించుచున్న, మిళిందా = భృంగమా, భా...దా - భా = శరీరకాలి యనియెడు, నదీ = యమునానదియొక్క, ఉదయ = ఉత్పత్తి, కళిందా = కళింద మునుపేరుగల వర్షతమా, (కాళిందీనది కాలివంటి శరీరకాలిగల వాడనుట.), నా...క్ష - నానా = అచరిమితములైన, అంఘ్రి = పాదములును, శిరః = శిరములును, అక్ష = కన్నులును గలవాడా, (ఇది పురుషనాక్షప్రశస్తము.), శే...కా - శేషనగ = శేషచలమందు, హర్యతా = సింహమా, అని స్వామికి విశేషణములు.

వ. అవధరింపు మవ్వెఱ్ఱుచిత్తుండు.

2

టీ. అవధరింపుము = చిత్తగింపుము, అవ్వెఱ్ఱుచిత్తుండు = దనుకర్తృపదము ముందటి పద్యమున కన్వయింపగలదు.

మహాస్థగర.

ఒకనాఁడా మ్రాంకురొఘంబురు కుసుమ కుడుంగోదరజ్జోణిఁ దల్ప ప్రకరం బై కాంక్షచే ముక్తాబతులఁబదరివై శబ్దాధివాటించినిట్టూర్చెకదొట్టం డన్నీ వీరాయిత మఱి మఱి తాఁరెట్ల మున్నట్లయకానా యికలం గందర్బుఁడోటంబెఱిగి తఱివివీరపేసె నానంటుతోటన్. 3

టీ. ఒకనాడు = ఒక్కదినమందు, (ఇచ్చట వప్తమికిలగ్ధము), ఆమ్రాంతుర = మామిడిచిగుళ్లయొక్క, ఓఘంబు = సమూహము, ఉరు = గొప్పలగు, కుసుమకుడుంగ = పూవులపాదలయొక్క, ఉదర = అంతర్గతదేశములయందలి, తోణి = భూమి యందు, తల్పప్రకరంబై - తల్ప = సెజ్జలయొక్క, ప్రకరంబై = పరంపరయై, కాంక్షచేత్ = కోరికచేత, ముక్ = ప్రగమమందు, పతుల్ = తమనాయకులను, పదరి = రజ్జులాడి, వైఘ్రాధి = ఉపరతిని, పాటించి = ఉపక్రమించి, నిట్టూర్పు = ఉచ్ఛ్వాసము, ఎకదొట్ట = ఉద్గతముకాగా, దస్సి = ఆయాసపడి, వీరాయిశము = ఆయుపరతిని, అఱి = ఉడిగి, మఱి = పిచ్చట, తారు = తాము, (ఆనాయికలకుట), మున్ను = ఉపరతికి బూర్వమందు, ఎట్ల = ఏవిధమో, అట్లయో = ఆవిధముగానేయగున్, (మరలగ్రింపై రకుట), నాయికల = స్త్రీలకు, కందర్పడు = మన్మథుడు, ఓటంబు = ఓడిపోవుటను, ఎఱిగి = తెలిసి, తఱిమి = వెంటడించి, వీరపేసె నాన్ = వీరునుగొట్టెనో యనగా, అంటు = అంటుకొన్న, తోటన్ = ఉద్యానమునందు, (కావ్యమునందు ఆమ్రాంతురకాఘంబునది కర్తృపదము, అంటు అను ధాతువుతోడ నన్వయింపఁదగినది. మఱియు విష్ణుచిత్తుండు కర్తృపదముతో నన్వయింపఁదగిన క్రియాపదము పై పద్యమందున్నది.

తా. మామిడి చిగుళ్ల శయ్యలయందు స్త్రీపురుషులు చేరి యుపరతమందుఁ బురుషుల నోడించునట్లు నాయికలు పంపించి తాము పురుషులపైఁ జేరి యుపరతి సల్పుచు నాయాసమువలన రోజుచు నుపరతి జాలించి పూర్వము తా మెట్లు క్రిందై యుండిరో యట్లే మరల బురుషులకుఁ గ్రిందైరి. కావున, నా నంబెఱింగి మన్మథుడు స్త్రీలు ఉపరతి చాలించి యెఱిగినందులకుఁ గుఱుతుగా నోడినవారిని వీరునుగొట్టుట ప్రసిద్ధి మగుటవలన వారిని వీరునుగొట్టఁగా నైన నాయములు యను నట్లు మున్ను శయ్యగాఁ బఱచికొన్న యాచిగుళ్లే చెప్పటలుగల స్త్రీలవీరును నంటుకొని యుండెను. ఇట్టివనము దొక్కనాడు విష్ణుచిత్తుండు, అని మొకకావ్యముతో నన్వయము.

ఉ. వింగడ మైన యొక్కవనవీధిఁ గనుంగొనె నీడ సున్నపున్
రంగుటరంగు పచ్చలయరంగు పో వెలిదమ్మబావికిం
జెంగట నుల్లసిల్లు తులసీవనసీమ శుభాంగి నొక్కబా
లం గురువిందకందళదళప్రతిమాంఘ్రికరోదరాధరన్.

4

టీ. వింగడము = వికలము, విన, ఒక్కవనవీధి = ఒక్కవనవీధి యందు, సున్నపురంగుటరంగు = సున్నపురంగు గల తెల్లనితిన్న, నీడ = మంచాయ

చేత, భవ్యయరంగయిపోక్ = మరకతమయవేదిక యగుచుండగా, వెలిదమ్మిబాని
 క్ = తెల్లదామరపూవులుగలబానిక, చెంగటక్ = సమీపమందు, ఉల్లసిల్లు = ప్రకా
 శించుచున్న, తులసీవనసీమక్ = తులసీవనప్రదేశమందు, శుభాంగిక్ - శుభ =
 శుభలక్షణయుక్తములగు, అంగిక్ = ఆవయవములు గలిగినట్టియు, కు...రక్ -
 కురువించ = కురువించ మనుపేరుగల యొకజాతి కెంపులయొక్క, సీ. 'సలలిత మత్త
 కోకిల' చనద్యుతి దనరాదు గురువించ మనెడుకెంపు' అని రత్నకాస్త్రము. కందళ =
 మొలకలయొక్క, దళ = చెక్కలతోడ, ప్రతిమ = సరియైన, అంప్రికరోదర = పాద
 తలహస్తతలములును, అధరక్ = మోవియ్యగల, ఒక్కబాలక్ = ఒకబాలికను, కను
 గొనెక్ = విష్ణుచిత్తుడు చూచెను.

తా. విష్ణుచిత్తుడు శృంగారవనవిధిలో నీడలు దేతెడు తెల్లని నున్నపురంగు
 గల యరంగు చెట్టుల నీడలచేత మరుత మయమైనట్లు కనబడు చుండగా దాని
 సమీపమనందలి తెల్లదామరవారిని చెంగట నొక్క తులసీవనమందు శుభలక్షణ లక్షితు
 రాలగు నొకస్త్రీ శిశువును జూచెను.

చ. కనుగొని విస్తయంబొదవఁగా గనియం జని సౌకుమార్యముక్
 దనురుచియున్నులక్షణవిశానముఁ దేజముఁ జెల్వఁ గొంత నే
 పనిమిషదృష్టి జూచి యవాళి యనపత్మ్యన కమ్మకుందుఁడే
 తనయ గ నాకు నీశిశువుఁ గ దా గృహ నేనె నటంచు హృష్టుఁడై .5

టీ. కనుగొని = చూచి, విస్తయంబొదవఁగాక్ = ఆశ్చర్యమొకరింపఁగా, కది
 యంజని = సమీపించిపోయి, సౌకుమార్యముక్ = సుకుమారత్వమును, తనురుచియుక్ =
 దేహకాంతియును, ను...ముక్ - సులక్షణ = శుభలక్షణములయొక్క, విశానముక్ =
 సమాహమును, లేజముక్ = లేజస్సును, చెల్వక్ = సౌందర్యమును, కొంతనీపు =
 కించితకాలము, అనిమిషదృష్టిక్ = తొప్పపాటులేనిచూపుచేత, చూచి = వీక్షించి,
 అవాళి = ఆశ్చర్యము, అమ్మకుందుఁడే = ఆవిష్టదేవుఁడే, అనపత్మ్యనకుక్ = సంతానము
 లేనివాఁడగు నాకు, తనయగక్ = కూతుఁగా, ఈశిశువుక్ = ఈబిడ్డను, తాక్ =
 తాను(విష్ణువసుడు,) కృపసేనెక్ = దయచేసెను, అటంచుక్ = అనుకొని, హృష్టుఁడై =
 హర్షముగలవాఁడై.

తా. సుగమము.

క. కొనిపోయి ధర్మకేహిని

కనుర కి నొకంగఁ జొంగి కయాయమయును జే

పు నిజస్తన్యంబులచే

బెనిచెన్తో మొప్పు నిట్లు శ పెరుంగఁ గ్రమమునన్.

6

టీ. కొనిపోయి = ఆ శిశువును దీసికొనిపోయి, ధర్మగోపినికే = తనభార్యకు, అనురక్తి = అనురాగముతో, ఒసంగ = ఇయ్యగా, పొంగి = సంతోషించి, ఆయమయ్యను = ఆమెయొచే...చేపు = పొంగివచ్చుచున్న, నిజస్తన్యంబులచే నిజ = స్వకీయములగు, స్తన్యంబులచే = చమబాలచేతను, గోము = గారాము, ఒప్పు = పొందికయగునట్లు, పెనిచెన్ = సాంకెను, ఇట్లు పెరుంగ = కవిధమున బెరుగుచుండగా, క్రమమున = క్రమక్రమముగా నని ముందటి పద్యమున కన్వయము.

సీ. వాతెఱి తొంటికై నడి మాటలాడదు

కుటిలవృత్తి వహించెఁ గుంతలంబు

లడులు సిరులుగా శ నటచూడ్కి గనుగొనె

నాడించె బొమగొని శ యాననంబు

సనుగొమ ల్మెగయవోడు ముపేక్ష గడకొత్తె

బాణిపాదము లెఱ్ఱవాఱు దొడఁగె

సారెకు మధ్యంబు శ దారిప్పిమ్ములచెప్పె

తొచ్చోప్పు కటులోఁగఁబొచ్చె మేచు

తే. వట్టిగాంభీర్య మొక్కడు శ వెట్టుకొసయె

నాభి నానాటి కీగతి శ నాటిపొందు

చవుకయైనట్టి యిచ్చటఁ శ జనదు నిలువ

ననుచు జాతీనకరణి బాల్లంబు జాతె.

7

టీ. వాతెఱి = అశరోష్ఠము, తొంటికైవడి = పూర్వమువలె, మాటలాడదు = సంభాషించదు, (యావన ప్రాదుర్భావము కాగానే రాజనము పొచ్చె ననుట), కుంతలంబులు = కలవెండ్రుకలు, కుటిలవృత్తి = కుటిలవ్యాపారమును, వహించె = ధరియించెను, (పూర్వమువలె సాధారణముగ నుండక కుటిల్యమును దాల్చె నని యర్థము, పంకర లాయె నని భావము), అత్తులు = కన్నులు, సిరులు రా = సంపదలు దమకు రాగానే, అటచూడ్కి = సగముచూపు చేత, కనుగొనె = చూచెను. (చిన్ననాటి వలె జూడ దని యర్థము, యావనాతిశయముచేత రక్త శ్వేత నిలవర్ణములు గలిగి పులుగిక్కిరింపములు గలిగె నని భావము), ఆననంబు = ముఖము, బొమగొని = కొబ్బరిమునుడిచె, అడించె = కదలించెను. (వరిపోనమునకు బొమలాడించె నని మధోంతరము. మొగము చిట్టించుకొనె నని యర్థము. జవ్వనమున గనుబొమలకు

గాంతి యెక్కి నని భావము.), చనుగొమల్ = స్తనామరములు, శిగయిక్ = ఎగయిగా, వక్షము = తొమ్మ, ఉపేక్ష = ఒప్పరికించుటచేత, కడకొత్తై = అవలద్రొచ్చెను (స్తనములనియెడు వస్త్రవంతరములుగలుగఁగానే తన్నుపేక్షించి చేర నీయక మూలకుఁ ద్రొవె నని యర్థము. జన్వనమందుఁ జన్నులు చెన్నుమీఁతె నని భావము.), పాణిపాదములు = కరపాదములు, ఎఱ్ఱనాఱుదొడఁగె = కినుకచేత నరుణవర్ణము వహించెను, (యావనము రాఁగానే కాలసేతులు మిగులఁ దొగరుజిగి యెక్కి నని భావము.), సాగెయ్ = మాటిమాటికి, మధ్యంబు = నడుము, దారిద్ర్యముల = క్షవలేములే, చెప్పెన్ = ఉచ్చరించెను. (క్షవ లేమియే తెలుపుచుగాని పిన్న నాటివలెఁ గలిమిఁ దెలుపవని యర్థము, నడుము సన్నమయ్యె నని భావము.), మేరు = శరీరము, తొచ్చోర్వక = మునుపటివలె మాలిన్యమునోర్వక, ఇటు = హస్తకారముగా, లోగఁజొచ్చెన్ = సుఖోచింప నారంభించెను, (సందడి కోర్వనిని యర్థము, నాగరకము హెచ్చయ్యెనని భావము.), నాభి = పొక్కిల, పట్టిగాంభీర్యమొక్కఁడు = ప్రయోజనములేనియొక్క గంభీరతను, పెట్టుకొనియెక్ = ఉంచుకొనెను. (తొల్లిటియట్లు గాక బెట్టుగా నుండె నని యర్థము. మిక్కిలి లోఁతాయె నని భావము.), నానాటికిన్ = నాఁడునాటికి ఈగలి = ఈవిధముచేత, నాటిపొందు = అలనాటి స్నేహము, చవుకయైనట్టి = ఎల్లదమైనట్టి, ఇచ్చటన్ = ఈయనుశరీరమందు, నిలువఁజను = ఉండఁగూడదు అనుచున్ = ఇట్లని, జాఁతినకరణిన్ = పదలపోయినట్లుగా, బాల్యంబు = పసితనము జాఁతెన్ = లోలఁగిపోయెను.

శా. హేయభాంగవిభాధరారుణిమవశక్తేంద్రప్రభాశ్రీలఁ ద

ద్భామారత్నము వొందదయ్యె మును దశత్రుదన్వయుక్తాఖ్యుల

శ్యామాత్వం బలిగర్వధూర్వహఃచరచ్చాయాచ్చటం గాంచె నొ

గా మున్నుర్వి శిశిప్రధాన మనువాక్యం బెచ్చెయ్యి దప్పునే.

టీ. తద్భామారత్నము = ఆకన్యారత్నము, మును = మొదలును, హే...లక్ హేయభాంగవిభా - హేమ = బంగారుయొక్క, ఆభా = కాంతివంటికాంతిగఁ అంగ = నెట్టేనియొక్క, విభా = భచ్చనికాంతియొక్కయు, అధరారుణిమ - అధర వారెఱుయొక్క, అరుణిమ = ఎఱ్ఱనికాంతియొక్కయు, వక్త్రేంద్రప్రభా-వక్త్ర = నెట్టె గముయొక్క, ఇంద్రప్రభా = చంద్రకాంతియొక్కయు, శ్రీలక్ = సంపదలచేత తత్తద్వర్ణయుక్తాఖ్యుల-తత్తల్ = ఆయా, వర్ణ = పీతరక్తదులగు వర్ణులకు, యుక్త కనిపట్టి, ఆఖ్యుల = నామధేయములను, పొందదయ్యెన్ = పొందనియదియయ్యెన్ అ...టన్ - అలిగర్వధూర్వహ - అలి = తుమ్మెదలయొక్క, గర్వ = గర్వముయొక్క

ధూః = భారమును, వహ = వహించిన, కచ = క్రొమ్మడియొక్క, ఛాదూ = నీలకాం
తులయొక్క, ఛటక్ = సముదాయముచేత, శ్యామాత్వంబు = శ్యామలవర్ణము గలిగిన
దనుటను, ('శ్యామా యావనమధ్యస్థా' యని యునికింజేసి యావన మధ్యస్థభావము
ననుట) కాంచే = పొందిన, బేఁగా = యుక్తమేకదా, మున్ను = పూర్వమందు,
ఉర్విక్ = భూమియందు, శిరఃప్రధాన మను = శిరస్సేప్రధానమనియెడు, వాక్యంబు =
మాట, 'సర్వస్య గాత్రస్య శిరః ప్రధాన' మనియెడు వాక్యము. ఎప్టెయిక్ = ఏర్పడిన
నైనను, తప్పనే = తప్పనా, తప్ప దనుట.

తా. ఆకన్యక శరీరము బంగారువన్నెగలిగి యున్నదనివలన నొండె, అధరోష్ఠ
మెఱ్ఱిగానుండినదనివలన నొండె, నెమ్మైము చందురువన్నెగలిగి యుండినదనివలన
నొండె, తత్తద్వర్ణానుసరణముగా పేమాంగి, బింబోష్ఠి, చంద్రముఖి యనియెడు సిట్టి
నామములు పహంపా లేటులతో దీటగు నల్లని తలవెండ్రుకలకాలి కరుణముగ
శ్యామ యువనామము వహించెను. శ్యామ యన యావనమధ్యస్థురాలనియును సర్వశరీర
మందు శిరః ప్రధాన మగుటచేత నా శిరఃకాంతియే ప్రధానముగా నాపేరు వచ్చె
ననియును భావము.

క. ఆయతభుజై కచక్రం

దాయదుపతి దొమ్మి గెలువనడరుమరునికా

లాయసచక్ర పరంపర

లో యన సుంగరపుంగురులు 1 యువతికి సమరున్.

9

టీ. ఆ...డు-ఆయత = నిడుచియగు, భుజ = భుజమందు, ఏక = ఒక్కడైన,
చక్రండు = సుదర్శనచక్రముగల, ఆయదుపతి = ఆప్రసిద్ధుడగు శ్రీకృష్ణుని, దొమ్మిక్ =
క్రందుకయ్యముచేతను, గెలువన్ = జయించుటకొరకు, ఆ...లో - అడరు = చక్ర
మించుచున్న, మరుని = స్వరునియొక్క, కాలాయసచక్ర పరంపరలో-కాల = నల్లనైన,
ఆయన = ఉక్కుతోఁజేయబడిన, చక్ర = చక్రములయొక్క, పరంపరలో = సమాన
ములో, అనన్ = అనునట్లు, ఉంగరపుంగురులు = కుటీలకుంతలములు, యువతికిన్ =
ఆయువికకు, అమరున్ = ఒప్పును.

తా. ఈ గోదాదేవి శ్రీకృష్ణుని మోహించగలదియై యున్నదిగావున నొక్క
చక్రము మాత్రము గలిగిన యా శ్రీకృష్ణుని గెలుచుటకై యుద్యోగించిన మన్మ
థుని యుక్కుచక్రముల గుంపులో యన్న ట్లాయువతియొక్క యుంగరములంక
లకాశించుచున్న తలవెండ్రుక లొప్పును.

తే. సకలసీమంతనీలోకసమలికాయీ

భాగ్యవర్ణావళులు వ్రాసె 1 బద్ధగర్భుఁ

డనఁగఁ గర్పూరలిలక రజోవదాత

ఫాలమునఁ గుంతలశ్రేణి १ పడఁలి కమరు.

10

టీ. పడఁలికి = ఆ స్త్రీకి, పద్మగర్భుడు = బ్రహ్మదేవుడు, స...లు-నకల = సమస్తమైన, సీమంతినీ = స్త్రీలయొక్క, లోక = జననములను, సమలిశాయి = మిక్కిలి యలిశయించుచున్న, భాగ్య = భాగ్యముగల, షర్ణ = అక్షరములయొక్క ఆవళిలు = పట్టులను, వ్రాసె ననఁగఁ = లిఖించెనోయనునట్లు, కర్పూరలిలక = కళురంపుఁదిల కముయొక్క, రజః = పరాగముచేత, ఆవదాత = ధవళవర్ణముగల, ఫాలమునఁ = నెన్నుదుటియందు, కుంతలశ్రేణి = ముంగురులగుంపు, అమరుఁ = ప్రకాశించు.

తా. కర్పూరలిలకముయొక్క పరాగముచేతఁ జెల్ల వైన లలాటమందు నల్లని ముంగురు లాలయు చుండఁగా నీ యమ యెల్ల పల్లవాధరలకంటె నధికతమభాగ్యము గలది యగు నని తప్పిచాలి వ్రాసిన శుభాక్షరములపరి నుండెను. పద్మాత్మేక్ష.

శా. నైరంధ్రుల్యుని కెత్త నజ్జలముఁ బర్యవేక్షింపఁ దీర్ప వా
లారుంగన్నులమీఁదఁ జూచుతఱి ఫాలించచ్చతుర్థిశా
స్ఫారేందుం గనె వక్త్ర మక్కనుటఁగా १ పర్యేందుం డాత్మప్రభా
చోరుం డుండఁగఁ దిన్నుఁ దగ్గతవిభాచోరంబునఁ లోకముల్. 1

టీ. వక్త్రము = ముఖము, నైరంధ్రులు = ఆలంకరించెడు స్త్రీలు, పయికెత్తి = వైకెయనెత్తి, కజ్జలముఁ = కాటుకను, పర్యవేక్షింపఁ = తొంగిలిఱిగింపయందు, తీర్పఁ = దిద్దుచుండఁగా, వాలారుంగన్నులఁ = నెఱిసోగలగు నేత్రములచేత, మీఁదఁ = ఊర్ధ్వభాగమందు, చూచుతఱి = శూషించునప్పుడు, ఫాల = లలాట మనియెడు, అంపల్ = ఒప్పుచున్న, చతుర్థినిశా = చవితినాటిరాత్రియందు, స్ఫారేందుఁ-స్ఫార = ప్రకాశించుచున్న, ఇంద్రుఁ = చంద్రుని, కనెఁ = చూచెను అక్కనుటగా = ఆచూచునుచేతనేకదా, పర్యేందుడు = పున్నమనాటి చందమామ, ఆత్మప్రభాచోరుండు - ఆత్మ = తనయొక్క (ముఖముయొక్క యనుట.), ప్రభా = కాంతులయొక్క, చోరుండు = మ్రుచ్చు, ఉండఁగఁ = కానపచ్చుచుండఁగా, తన్నుఁ = ముఖము ననుట, లోకములు = జనములు, తగ్గతవిభాచోరంబునఁ - తల్ = ఆపంద్రుని, గత = పొందిన, విభా = కాంతియొక్క, చోరంబునఁ = గొంగయనును.

తా. నైరంధ్రులు ముఖమును బైకెత్తి ఱిగింపయందుఁ గాటుక పెట్టుచుండఁగా విశాము లగు నేత్రములచేత స్వభావముగాఁ బైని జూచునప్పుడు లలాట మనియెడు చవితినాటి చంద్రుడు గనబడుటం జేసి యా దోషమును నీయొగము జూచిన

వారల్ల ముఖకాంతి దొంగిలిన పూర్ణచంద్రుఁ డటుండఁగా నీ నెమ్మెగమే చంద్రుని కాంతిని దొంగలించిన దని వచింతురు. ఇందువలనఁ గాంతిచే ముఖచంద్రుల కభేదమని భావము.

చ. కనుగవఁ దన్నుఁ గెల్వంగ మృగం బలసూడున కిందురేతు నే
నని రుచిదక్కఁ దత్పరిమళాధ్యత లేమి నతండు గొంకఁ గా
నినుపఁ జన నృగం దనదుఁనెత్తుటఁ బొట్టిమకొంట కాక
సనక యన న్నొగం బమరుఁజామకు ఫాలము పచ్చిస్తూరిన్. 12

టీ. మొగంబు = ముఖము, కనుగవఁ = నేత్రద్వయముచేత, తన్నుఁ = మృగము ననుట, గెల్వంగఁ = జయించఁగా, మృగంబు = ఇట్టి, అలసూడునకుఁ = అవిరోధమునకు, నేను = మృగమునుట, ఇందుఁ = చంద్రుని, రేతుఁ = ప్రేరేపుదును, అని = అనుచు, రుచిదక్కఁ = కాంతిదప్ప, తత్పరిమళాధ్యతఁ = అముఖమందలి, పరిమళ = పరిమళమువాటిపరిమళముచేత, ఆద్యత = చాలియుండుట, లేమిఁ = లేకుండుటచేత, అతండు = ఆచంద్రుఁడు, గొంకఁ = సంకోచించఁగా, తాఁ = ఆమృగము, నినుపఁ = నింపుటకు, (నిండించుటకనుట), చనఁ = పోవఁగా, దగఁ = చలముచేత, తనదు = ఆమృగముయొక్క, నెత్తుటఁ = రక్తముచేత, బొట్టిమకొంట కాక = తిలముపెట్టుకొనుటకాని, వాసనక = వాసనకా, అనఁ = అనునట్లుగా, ఫాలముపచ్చిస్తూరిన్-ఫాలము = లలాటముయొక్క, పచ్చిస్తూరిన్ = ఆర్ద్రస్థూరిచేత, చామకుఁ = ఆశ్యామకు, అమరుఁ = దివ్యును.

తా. ఆశ్యామయొక్క ముఖము లలాటమందిలి కస్తూరిలికముచేత బ్రకాశించుచుండఁగా, నాముఖము తనయందలి కన్నువోయిచేత నిట్టిని జయించఁగా నావగఁ దీర్చికొనుటకుఁ జంద్రునితోఁ గలిసికొని యామొగమును గెల్పుటకు నతనిఁ దోడు రమ్మన, ముఖమునకువలెఁ దనకును గాంతియున్నదే కాక, పరిమళము లేమింజేసి యతఁడు సంశయించుచుండఁగా నామృగ మనఁగా గస్తూరీ మృగ మగును గావున నది పరిమళమును నతనికొనంగఁ బూనుకొనఁగా నిదియంతయు నహింపక యా మొగము మృగము నెత్తుటిచేతఁ దిలక ముంచుకొనెనేకాక వాసనకొఱకుఁ గాదు. మఱియు నమస్తపరిమలు ముఖమందుఁ గలిగి యున్నది.

తే. కడిది విలు చేది గుఱికిలకఱచి నిలుపు

మరుని కువలయశరము కంఠపములఁబోలు

దార కడకంటితై సారెఁ చేరిచేరి

చేగ మగుడ సలజ్జద్యోగ్విభ్రమములు.

టీ. తార = కనుగ్రద్దు, కడకంటికి = శత్రాంశమువఱకు, సారె=మాటిమాటికి, చేరిచేరి=ప్రవేశించిప్రవేశించి, వేగ్ మగుడ = శీఘ్రముగా మరలుచుండగా, సలజ్జ దృష్టిశ్రమములు=సలజ్జ = సిగ్గుతోఁగూడిన, దృక్ = చూపులయొక్క, విధములు = విలాసములు, (ఇది కర్తృపదము.), కడిదివిలు-కడిది=బలువగు, విలు=ధనుస్సు, చేది= ఆకర్షించి, గుఱికి = లక్ష్యసిద్ధికి, (ఇచ్చటఁ బ్రతిష్ఠికి వచ్చి), హరికణి = పండ్లు వినియబట్టుకొని, ని...లక్ పోలున్ = నిల్వఁబట్టిన, మరుని = మన్మథునియొక్క, కువలయశరము=కలువతూపుయొక్క, కంపములబోలున్ = చలనములను బోలును.

తా. ఆనెలత మెఱుఁగెక్కిన కడకంటిచూపులు మన్మథుఁడు పెద్దవిలు వూని తినిచి గుఱికుదురునంతను నల్లెత్తాటికి ధరుర్దండమునకు నడుమఁ జరింపించుచున్న కలువబాణములవలె నుండెను.

తే. నవ వయస్సీధుమదముచే శ్రవణకూప

ములఁ బడెడు శంక నలువ చాఁచలము లుడుగ

నిడిన శృంఖల లనఁ గాటుకిడిన దీప్తి

పక్ష్యరేఖలఁ గనుదోయి శ పడఁది కలరు.

14

టీ. నవ=నూతనమైన, వయః=వయస్సునియెడు, సీధుమదముచేత్ = మద్యమదముచేత, 'మైరేయమానవస్సీధు'వని యమరము. శ్ర...లక్-శ్రవణ = చెవులనియెడు, కూపములక్ = నూతులయందు, పుడెడుశంక = పడునను సంశయముచేత, నలువ = చతుర్ముఖుఁడు, చాచలము లుడుగ = శత్రుముల చంచలభావములు తగ్గునట్లుగా, ఇ...నక్-ఇడిన = ఉనిచిన, శృంఖల లనక్ = సంకల్పచునట్లు, కా...లక్-కాటుకిడిన = కాటుకపెట్టుకొనిన, దీప్తి = నిడుదలగు, పక్ష్య = తెప్పలయొక్క, రేఖలక్ = రేఖల చేతనే, కనుదోయి=నేత్రద్వయము, పడఁదికి = అగోదాదేవికి, అలరుక్ = ప్రకాశించును. (ఈ పద్యమందు సీధుమద మనఁగా గజమద మని యర్థము చేసిన పక్ష్యమున సీధు కూప పతన శృంఖలాది పదములవలన గజము నుద్యోతమాన మగుచున్నది గాన, నది యధ్యాహార్యము. ఆపక్ష్యమున సీధు వనఁగా గజశత్రు మదమునకుఁ బోయెనను వంశ కరీరకరికలభాదిశబ్దంబులవలె గ్రహింపవలయును.)

తా. ఆ పడఁదియొక్క నిడువాలిక లగుచు వీనులవఱకు నున్న కాటుకకన్నుల తమయందలి యావనమును సారాయిమదముచేతఁ జెవులనునూతులలోఁబడు, (సీధు వనఁగా గజశత్రుమద మను నర్థమున సేనుగులు మదించినప్పుడు శత్రుముల యదముచేతఁ గన్నెఱుంగక నూతులలోఁ బడినట్లే యీ కన్నులును శ్రవణ కూపమ గదుఁ బడు) నను సంశయముచేత వాని చాంచల్య ముడుగునట్లుగా సేనుగులకు

బోలె జతుర్ముఖుడు సంకెళ్లు వేసెనో యన్నట్లు తమ చెంద్రుకలుగల తొంగలి తెప్పలతో గూడి ప్రకాశించుచున్నది. అలం. రూపకానుప్రాణితోల్పేక్ష. శ్లో. 'దానం కపాలయో స్సీధు రత్తోశ్శుభ్రోస్తు సాగరః, కరాగ్రే సీకర స్థితం ప్రసాగ్రే మేహనే మహః. హృదయే ఘర్త సలిలం మేఘస్తు చరణవ్రజే, సంజ్ఞ యాప్తమదాహ్మ్యేతే జాయంతే భద్రదంతినః' అని గజమడవిభేద మెఱుగఁపలయును.

చ. అనయము రాగమొప్పు సహజాననచంద్రకటాక్షపంక్తిప

ర్విస నఖశంకఁ గర్ణమనుశ్రీ మఱువెట్టు జెలంగి చెండుఁగొ

ట్ట నవనిబడ్డకమ్మ మగుడం గొనునంతకు నంసపాలి నం

గన యిడి దాచుపేరఁ బెఱికర్ణముకమ్మ పయిం దభుక్కునన్. 15

టీ. అనయము = ఎల్లప్పుడును, రాగము = అనురాగము, ఒప్ప = స్ఫుటము గాగా, ప... పంక్తి-సహజ = తోఁబుట్టువగు, అననచంద్ర = ముఖచంద్రునియొక్క, కటాక్ష = శ్రేగంటి చూపులయొక్క, పంక్తి = చాలు, పర్విన = వ్యాపింపఁగా, ఆఘశంక = పాపమువచ్చున నెడఁబడియముచేత, కర్ణమనియెడు = వీననియెడు, (కర్ణము శ్రీకారము పఠింపఁచునది గనుకను శ్రీకారము లక్ష్యరూపము గనుకను ఇట్లు రూపకము చేసెను.) శ్రీ = సిరిని, అంగన = అయిలి, చెలంగి = విజృంభించి, చెండుఁగొట్ట = కందుక శ్రీదలుసలుపుచుండఁగా, అవనిబడ్డ = భూమిపైఁబడిన, కమ్మ = కర్ణ భూషణమును, మగుడ = మరల, గొనునంతకు = గ్రహించువఱకు, అంసపాలి-అంస = భుజాగ్రముయొక్క, పాలి = ప్రదేశమును, ఇడి = ఉనిచి, దాచుపేర = గుప్తచేసెడు సెవముచేత, పెఱకర్ణముకమ్మ = రెండవవీనుతాటొకము, పయి = ఉపరిభాగమును, తభుక్కునన్ = తభుక్కుని మెఱయుఁగా, మఱువెట్టు = మఱుగువెట్టును. అపహ్నావముచేత నుల్పేక్ష గలిగియున్నది. అది గమ్యకర్తృశ్రీయన్నది రూపకాలంకారము.

తా. లోకమందు బుజ్జొంగన యగు సహోదరి వట్టిచెవుల చుండఁగా బురు ఘడు చూడఁ గూడదు కావున, నీయంగన శ్రీకారమువంటి తన కర్ణ మనెడులక్ష్యని దాను జెందు గొట్టనవ్వు డదరి క్రిందఁబడిన కమ్మను దాను మరల దీసికొనువఱకు నా చెవిని సహోదరుడగు మొగ మనియెడు చంద్రుడు నూడకుండ నాచెవిం దన భుజా గ్రమందుంచి దాచుచున్న దనియెడు సెవముచేత నాకర్ణమును గనఁబడకుండ జేయును; శిరము ప్రక్కకువంచి భుజాగ్రముచే నొకచెవి దాచినవ్వుడు రెండవచెవి కమ్మపైఁ దభుక్కుని మెఱయుచున్నది.

శా. నాసాచంపకత స్సుగంధ మచట १ రా భృంగముల్ గ్రోల సం
త్రాసంబందియుఁ బల్కుచో నలము వత్తక్రింబేల నా నేల యం

దే సారభ్యము లేదు కుందములుగావే దంతము ల్లానినా

డాసక్తి బ్రతిబింబదంభమున నేలా వ్రాల దజ్జాతికిన్? 16

టీ. నాసాచంపకత్ - నాసా = నాసికయనియెడు, చంపకత్ = సంపెంగపువ్వు గలుగుటచేత, సుగంధము = ఆ సంపెంగవాసన, అచట = ఆముఖమందు, రాత్ = పచ్చు చుండగా, భృంగముల్ = తుమ్మెదలు, క్రోలత్ = అస్వాదిచుటకు, సంక్రాసంబు = భయమును, అందియిత్ = చెందియును, కల్కుచోత్ = ఆయువిదపలుకునప్పుడు, వక్త్రంబు = ముఖమును, అలమునేల = ఏటికిముసరుకొనును, నాత్ = అనగా, ఏల = ఏటికి, (తుమ్మెదలకు సంపెంగవాసన విరోధ ముచుట.), అందు = ఆముఖమందు, ఏసార భ్యములేదు = ఏ పరిమళములేదు? (అన్ని పరిమళములున్నవనుట.), దంతములు = రదనములు, కుందములుగావే = మొల్లమొగ్గలుగావా? కానినాడు = కానియెడల, తజ్జాతికి = ఆభృంగజాతికి, అసక్తి = శ్రద్ధచేత, ప్రతిబింబ = ప్రతిఫలన మనియెడు, దంభమున్ = నెవముచేత, వ్రాల్ = వ్రాలుట, ఏలా = ఏమియక్కఱ?

తా. ఆయువిదనాసిక సంపెంగపూవువలె నుండును, ముఖమందు నా సంపెంగవాసనలను భయంపడి తుమ్మెదలు ముసర వెఱచియు మరల మాటలాడునప్పుడు మఱి యొక పరిమళము రాగా దానికొఱకు ముసరును, సర్వ పరిమళములు ముఖమందు గలవు, దంతములు మొల్ల మొగ్గలవలె నుండును, తుమ్మెదలు ముఖము మీఁద దిరుగునప్పు డాదంతములమీఁద బ్రతిఫలించుచుండును. వ్యాజ్యోక్తి, భ్రాంతిమదలిశయోక్తి, రూపకాలంకారములు.

తే. శంఖసామ్యంబు రా మున్న శ జలజభవుడు

సరసిరుహపత్తినేత్ర కంఠధర యైనచె

జవ్వనము వచ్చి వెండి సాక్షాత్కరించు

శంఖమున చేసె నును గంధసారచర్చ.

17

టీ. జలజభవుడు = శమ్మిచాలి-బ్రహ్మ. మున్ను = పూర్వమందు, శంఖ...బు-శంఖ = శంఖముగోడి, సామ్యంబు = సరియగుట, రాత్ = పచ్చునట్లు, సరసిరుహపత్తినేత్ర = తమ్మిఠేకలవటి కన్నులుగల యాబాలియొక్క, కంఠర = కంఠమును. ఒనర్చిత్ = నిర్మించెను. జవ్వనము = యౌవనము, వచ్చి = ప్రాదుర్భవించి. వెండి = మరల, సా...న-వగు, సాక్షాత్కరించు = ప్రత్యక్షమైనట్టి, శంఖమున = శంఖమునే, ను...ర్చి-చును = మృదువగు, గంధసారచర్చ - గంధసార = మంచిగంధముయొక్క, చర్చ = పూత చేతను, సోన్ = ఒనర్చెను.

తా. ఆ సరసిశాఖ కంఠము శంఖముతో సమ మగునట్లు బ్రహ్మ మున్నైనరైనను, కాని యావనమువచ్చి గంధపుఁబూతచేత ధవళవర్ణమును గలుగఁజేసి ప్రత్యక్ష శంఖమునే చేసెను, దీనివలన బ్రహ్మకంటె యావనమే యధికతర మని భావము. అలం. ఉపమా గమ్యోత్పేక్షలు.

క. కమలదళేక్షణ సంగీ

తమున నిగుడుమంద్రమధ్యతార త్రిసా

సములకుఁ దీర్చిన రేఖల

క్రమమగు రేఖాత్రయమునఁ ౧ గంతం బమరున్.

18

టీ. క...నక్-కమలదళేక్షణ=గానమందు, సె...కు-నిగుడు=పుట్టు, మంద్ర మధ్యతార=మంద్రము, మధ్యను, తారమనియెడి, త్రి=మూటియొక్క, స్థానములకు=ప్రదేశములకు, తీ...నక్-తీర్చిన=దిద్దినట్టి, రేఖలక్రమమగు = గుఱుతురేఖలక్రమము గల, రేఖాత్రయమున= పలిత్రయముచేతను, కంతంబు = కంతము, అమరుక్ = బిప్పును. 'మంద్రస్త్ర గంధీరేతారోఽత్యుచ్చైస్త్రయస్త్రీషు, విలంబితం ద్రుతం మధ్య' మ్మని యమరము. 'యస్మాస్తిసో గళే రేఖా బృశ్యంతే సా పలిత్రతా' యని సాముద్రిక శాస్త్రము.

తా. ఆయమ పాటబాడునప్పుడు మంద్ర మధ్య తారము లనియెను స్వరములు మూఁడు పుట్టుటను స్థానములయిన పని గుఱుతుకొఱకు మూఁడు రేఖ లున్నవో యనునట్లు కంతమున మూఁడు పగులు ప్రకాశించును. ఉత్పేక్షలంకారము.

తే. లలన మృదుబాహుబిసముగలతలు గడఁగి

బిసలతాశ్రీలనెల్లను ౧ వెస హరించె

మఱి హరింపంగఁ గా యవి ౧ నెఱులు విఱిగి

సారె దనుయాత్రఁ దంతులఁ ౧ జగపుచుండు.

19

టీ. ల...లు-లలన .. అస్త్రీయొక్క, మృదు = మెత్తనగు, బాహు=భుజములని యెడు, బిస = తామరతూడులయొక్క, యుగ = జుటయొక్క, లతలు = తీగెలు, కడఁగి = యత్నపడి, బిసలతాశ్రీలనెల్లను - బిసలతా = లోకమందలితామరతూడుల యొక్క, శ్రీలనెల్లను = నువదలనన్నిటిని, వెసక్ = వేగముగాను, హరించెక్ = త్రొక్కినియెను, మఱి = మరల, హరింపంగఁగా = గ్రహించఁగానేకదా, అవి=తూడులు, నెఱులు=పూర్ణత్వములు, విఱిగి = విరిసిపోయి, సారె = పలుమాఱును, తనుయాత్రక్ = దేహయాత్రను, (శరీరపోషణము ననుట.), తంతుల = నూలిపోగులచేతనే (తంతువులే యాహారముగా.), జగపుచుండున్ = కడపుచుండును.

తా. ఆయనయొక్క కోమలము లగు బాహువు లనియెడు తామరతూడులు చెలరేగి యెల్లతూడుల కాంఠినంబుల నవహరింపగా నవి గుంపు చెదరి మఱియొక విధముచే బ్రతుకఁ జాలక నూలిపోగులు వడికిని శరీరయాత్రఁ గడపు ననియెను, దామరతూడులు విఠిగెనేని నానిలో నూలిపోగు లందు ననియును భావము. అలం. రూపకానుప్రాణితగ మ్యోత్పేక్ష.

మ. తఱుకొత్తున్బుజకీర్తివజ్రఘృణి సూత్ర సూత్రహారస్ఫుర
తల్లికా చిత్ర కుచద్వయోపరిగళాధస్వల్పవిస్తారదై
స్ఫులస త్తిర్యగురస్తటం బనువివాహంచన్ననోజాత పా
టల దంతచ్చదబోడ బాసికము దండలోవ్విలె గేల్లింతిన్. 20

టీ. ఇంతిక్ = ఆస్త్రిక, కేర్లు = హస్తములు, భు...ఘృణి - భుజకీర్తి = బాహువులయందలి, వజ్ర = మగతాలయొక్క, ఘృణి = కాంతులనియెడు, సూత్ర = దారములచేత, సూత్ర = కూర్చబడిన, హార = పూవులపేరులయందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, కళికా = మొగ్గలచేత, చిత్ర = చిత్రవర్ణముగలయట్టియు, కుచద్వయః = చనుదోయికి, ఉరరి = మ్రోగాను, గళాధః - గళ = కంఠమునకు, అధః = క్రిందుగాను, స్వల్ప = అల్పమైన, విస్తారః = వెడల్పుచేత, దైర్ఘ్య = పొడవుచేత, లబ్ధ = ఒప్పుచున్నట్టియు, తిర్యక్ = అడ్డమగు, ఉరస్తటంబు = వక్షస్థలమనియెడు, వివా...చ్చద - వివాహ = పెండ్లియందు, అంచల్ = ఒప్పుచున్న, మనోజాత = మన్మథుని యొక్క, పాటల = ఎఱువగు, దంతచ్చద = వాలెఱుగల రఠీదేవియొక్క, బోడ బాసికము = శిఖరములేని బాసికముయొక్క, దండోవ్విలె = ఇరుగడలవ్రేలుచున్నదండలవలె, తఱుకొత్తు = మెఱయును.

తా. ఆయింటియొక్క కంఠమునకు దిగువగాను గుచముల కెగువగా నున్న ప్రదేశము యందు వెడలుపును బొడుపును గలిగియున్నది. భుజకీర్తులయందలి వజ్ర కాంతు లావక్ష్యప్రదేశ మందలి పూలదండలయందు బ్రతిఫలించగా నా మొగ్గల చేత నది చిత్ర వర్ణముగలదియై మన్మథుడు రఠీదేవి వివాహ మైనప్పుడా రఠీదేవి ముఖమందు గట్టిన బాసికమువలెనే యుండెను, హస్తములు రెండు నా బాసికమునకు రెండుపార్శ్వములయందు వ్రేలుచున్న దండల యనునట్లును ఉండెను.

చ. ఒడ పెడుజవ్వనంబు వెలికొత్తగఁ బయ్యెద సిగ్గుఁ గూడి వి
ట్టదుమఁగ లేత లౌట దిగ నాకకుమీఱను లేక వక్షపుం
జదుపునఁ బ్రక్కల నైఱిసి చప్పటలై మఱి లావునూడఁ బైఁ
బొదలె ననంగఁ బిక్కటిలెఁ బొల్తుకచన్నులు నాడునాటికిన్. 21

టీ. పా...లు - పాల్తుక = ఆ పాలతియొక్క, చన్నులు = స్తనములు, (ఇది శ్రృంగదము. (ఓ...బు-బిడపెడు = పుట్టుచున్న, జవ్వనంబు = యావనము, వెలికొత్తఁ గ్ = వైటచ్రోయంగా, పయ్యెద = వైటచెఱుగు, సిగ్గుగూడి = లజ్జనుగూడికొని, నిట్టుగట్టిగా, అదుమంగ్ = లోపలికిఁ ద్రోయంగా, లేతలాట = తరుణములాట చేత, దిగ్ = దిగివచ్చుటకును, అకకుమిఱు = అజ్ఞకలిక్రమింపను, లేక = చాలక, వ...నక్ - పక్షపుక్ = పక్షస్థులసంబంధియగు, చదువునక్ = సవ్యర్థముచేత, ప్రక్కలక్ = పార్శ్వములందు, మెఱసి = ప్రస్ఫుటములై, చప్పటలై = అడఁగినవై, మఱి = పిమ్మట, పునూడక్ = బలమురాగా, వైబొదలె ననంగ్ = పైకి వ్యాపించినవో యన్నట్లు, నాఁడునాటికిక్ = దినిక్రమమున, పిక్కటిలెక్ = విస్తరిల్లెను.

తా. ఆ యుగ్మలికుచములను యావనము బుంబుఁ ద్రోయుచుండఁగాను సిగ్గు పచ్చి వైటచెఱుగుతోఁ గూడి మరల లోపలికిఁ ద్రోయంగా నవి లేతవి గావన దిగి వచ్చుటకును బై కెగయుటకును నేరక యురస్థులమందె యొత్తిడి బడి పార్శ్వముల కొఱుగి అడఁగి చప్పటలై పిమ్మట గ్రమక్రమముగా లేతఱికము వదలగానే బలము పచ్చి వైకి విక్రటిల్లెను. (యావనప్రాదుర్భావము కాఁగానే చనుదోయి కానబడె ననియును, లజ్జ దోచె ననియును, దరువాత గుడుబుల గట్టి యుదరమెల్ల నాక్రమించి స్తనములు శ్రీక్రిఱిసి పిక్కటిలై ననియును భావము.)

తే. వృతఃపూర్తమశాప మొక్కింత విడిచి

విడిచి కడకేగ నప్పుడఃపుడ కవినెడు

చక్రయుగ మన తొమ్మైయ్య శ్రీ నాక్రమించి*

కొమిరెచన్నులు పృథుమాచుకముల నమరె.

22

టీ. పు...ము - పుతఃఆపరిచిన, రఘూత్తమ = శ్రీరామునియొక్క, శాపము = శపించుట, ఒక్కింతఃఒక కొంచెము, విడిచివిడిచి = పదలివదలి, కడకేగ్ = తొలగి పోగా, అప్పుడప్పుడ = తత్కాలముదే, కవినెడు = కూడుకొనియెడు, చక్ర = జక్క నలయొక్క, యుగము అనక్ = కవయో యనునట్లు, తొమ్మి-పక్షస్థులమును, ఒయ్యక్ = మెల్లఁగా, ఆక్రమించి = వ్యాపించి, కొమిరె = ఆ యువతియొక్క యనికాని, కొమిరె చన్నులు = ఉడుటుకుచములనికాని, పృథు = కొంచెము పెద్దనియగు, మాచుకములక్ = చనుమొనలచేత, అమరుక్ = ఒప్పును. చక్రవాకములకురాత్రియెల్లవియోగముగలుగనట్లు శ్రీరాముడు సీతాదేవి వియోగ మనుభవించునప్పుడు శాపమిచ్చుట పురాణప్రసిద్ధము.

* ఆక్రమించు, కొమిరెచన్నులు లేగవృశాల నమరె.

అముక్-27

తా. చక్రవాకద్వయము తమకు సంభవించిన శ్రీరామ కావమునువలె యప్పు డప్పుడే కలియుచుండిన నెట్లుండునో యారీతిగానే వట్లునయై యొండొంటికి జేరువయై కుచద్వయము తొమ్ము నాశ్రమించెను, ఆవశ్యకముకల్గునవలెనే చరుమొన లొప్పారెను.

క. తా రెట్లట్లుగఁ దమ్ముం

జేరిన ముత్తైపురులఁ శ జేడియచన్నుల్

లోరెంటు లుడిపె ఘనమగు

వారు నిజావముఁ జేరువారికి నీరే.

2:

టీ. చేడియచన్నుల్ = ఆపాలిస్తనములు, తారెట్లు = తామెట్లో, అట్లు గా = అరీతిగానే (అనగా రెండుస్తనములు వేరుగా దూరముననుండి నానాటఁ జేరువకువచ్చి యొరసికొన్నట్లునట), తమ్ముజేరిన = తమ్మునాశ్రయించిన, ముత్తైపు సరుల్ = ముత్తాశ్రమములను, లోరెంటులు = లోపలిబంటులను, ఉడిపెన్ = పోజేసెను, ఘనమగువారు = ఘనతగలవారు, నిజావము - నిజ = స్వకీయమగు, ఆర్జవము = ఓర్వార్యమును, చేరువారికిన్ = తమ్మునాశ్రయించినవారికిని, ఈరే = ఇయ్యరా (ఇత్తురనుట).

తా. కుచములు తాము మధ్యభాగమున నుండు లేక కదిసియున్నవి గావు నందుఁ జేరిన శోరములును గుచమధ్యమందు విరళముగ నుండుటకు తావులేక కుచములయందున్న పేట లొక్కటఁ గూడి ఘనులైనవారు దమవలెనే యుండుటకుఁ దమ యాశ్రీతులకుఁ జేరు సుగుణము లిచ్చురీతి నొప్పారెను. అర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

తే. విరహితతిమిండి కోపాన శ మరుండు దివియ

వేగమై వైడియొఱివోన శ విసరఁ గుట్లు

దునిసి బైటికి నసిధార శ దోచె ననగఁ

గనకరుచి మధ్యలత నారు శ కాంత కలరు.

2:

టీ. కాంతకున్ = అయితికి, ఆరు = నూఁగారు, (ఇది కర్తృవదము), వి...నన్ = విరహి = విరహగులయొక్క, తతిమిండి = సమాహమువైపున్న, కోపానన్ = కోపము చేత, మరుండు = స్వరుండు, తివియన్ = ఒఱిలోనుండితీయుటకు, వేగమై = వేగముగలవాడై, నీ. 'అప్పరోసికురూబ మాటలుం బాటలు నైవినిదంపంగ నమరగణ' మాయము, క. 'కాచిగొనివచ్చితగానా, నేచినయట్లుచటనచట నిలిపితిమునినా, థా చేటున భంగంబును, నైచిత్తముశోకమునకు నగ్గంబయ్యెన్' అనియు నున్న భారతప్రయోగబల కలిమి నగుధాతువునకు కలిమిఅర్థము. వైడియొఱివోన = కనకమయమగునొఱివో

గూడనే, విసర్జక = నలుగురువిసర్జకలు, కుట్టు = అయిదుకుట్టు, తునిసి = తేసి, బైటికి = బాహ్యప్రదేశమునకు, అనిధార = కత్తివాదర, తోచెత్ అనగల్ = కానవచ్చినను నట్లుగా, కనకరుచి = బంగారుకాంతిగల, మధ్యలత = కొండీగెయ్యదు, అలరుక్ = ప్రకాశించును.

తా. మన్మథుడు విరహులపై దన కధికమగు కోపము రాగా నా కోపాతి శయముచేత గత్తి బైటికి దీయు నంత తడవులేక వేగము పడి పసిడి యొత్తోనే యాఖిడమును విసర్జక నా వేగమువలన నొత్తు గుట్టి యున్న కుట్టుతేసి యా సందున నా కత్తివాదర కనబడినట్లు బంగారు వన్నెగల కొండీగెయ్యదు నల్లని కాంతిగల నూగారు ప్రకాశించెను. ఉల్లేఖాలంకారము.

క. అండజగమిని యూరుపు

బిందువలపు లాన నాభిబిలము వెడలి చ

న్మండల నడుమును బ్రాకెడు

కుండలియో యనగ నారు ॥ కొమరొప్పారున్.

25

టీ. అం...లు - అండజగమిని = ఆహాసయానయొక్క, డారుపుబిందు = ఉచ్చాస్వసవాయుసమాహమయొక్క, వలపులు = పరిమళములను, అన = అస్వాదించుటకు, నాభిబిలము = ఖాక్కిలియనుబిలమునుండి, వెడలి = బయలుదేలి, చన్మండలనడుము = కుచగిరులమధ్యమున, ప్రాకెడు = ప్రాకుచున్న, కుండలియో యనగల్ = ప్రాచుర బామోయనునట్లు, అరుకొమరు - అరు = రోమరాజియొక్క, కొమరు = సౌందర్యము, డిప్పారుక్ = తనరును.

తా. మఱియు నాహాసయానయొక్క నూగారు పరిమళముగల యుచ్చాస్వస వాయువుల నాస్వాదించుటకై నాభియనియెడు బిలములోనుండి వెలువడి చన్నులనియెడు కొండలనడుము నెగ్రాకుచున్న కాలనర్పమో యనునట్లుండెను. (సర్వములు వాయు భక్షణము నల్పు ననియు, వాని కన్నత పర్వములయందుఁ బ్రాకుటయందుఁ బ్రయాసము గావున మెల్లగఁ బ్రాకుచుండు ననియును భావము.)

క. అంగన నిలిచినబాహువు

లుం గౌనును నేరుపలుచు ॥ లోకమునకు ర

త్నాంగద కాంచీభేదము

లుం గెళ్ళవుల నడిమిఁచునుకులు న్నూఁగారున్.

26

టీ. అంగన = ఆయింది, నిలిచిన = నిలుచునట్లు, లోకమునకు = చూచెడు జనమునకు, రత్నా...లును-రత్న = మణిమయములైన, అంగద = బాహువుల యొక్కయు,

కాంచీ=మొలనూలియొక్కయు, భేదములు = వేరుపాటులును, కె...లుకొ-కేశవుల = పార్వములయందలియును, నడిమి = మధ్యప్రదేశమందలియును, ఉనుకులుకొ=ఉండుటలును, నూగారుకొ = రోమాపలియును, బాహువులుకొ=బాహువులును, కానును=నడుమును, విరువఱుచుకొ = విడచించును.

తా. నడుమును గోమలములగు బాహువులును సమకృతములై యున్నవి గావున, జూచు వారి కాభేద మెఱుక వడకుండగా భుజకీర్తనలను బాధ్యుడవ్వయమందు నిలుచుటలును బాహువుల దెలుపుట, మొలనూలు నడుమ ఉండుట, నూగారు నీమూడును ఇది నడుమని తెలుపును, అట్లుకానియెడలఁ జేసు రెయ్యవియో నడు మెద్దియో తెలియుట కష్టము.

క. తనుమధ్యవలీభంగము

లను గూర్చంగ నవియుఁ తత్కులములయగుటఁ గం

తుని యిడిన పత్తితేకనఁ

జను నొడ్డాణమున నడుము శ చామకు నమరున్.

27

టీ. చామకు = ఆశ్వామకు, త...ను - తను = సూక్ష్మమగు, మధ్య=నడుము యొక్క వశీ=ప్రపథ లనియెడు, భంగములను = విఘటనలును, గూర్చంగొ=అడుకుటకు, అవియుకొ = ఆవధులును, తత్కులములయగుటకొ = ఆబాగారుజాతిగలవేయవుటచేత, కం...నకొ=కంతుని=మన్మథుఁడనియెడు నగసారేవానియొక్క, ఇడిన = ఉనిచిన, పత్తితేకనకొ=పత్తికట్టునిమిత్తముచినబాగారుతోడో యనునట్లు, చను=ఒప్పుచున్న, ఒడ్డాణమునకొ = కాంచీగుణముచేతను, నడుము=మధ్యము, అమరుకొ=చెన్నగును.

తా. సూక్ష్మ మగు నడుముయొక్క ప్రథ లనియెడు తునుకలకు మన్మథుఁ డడుమ పెట్టఁ దలచి బాగారు బాగారుతోనే యదుకును గావున నావధులు బంగారుతునుకలే యగుట నా మధ్యభుల నడుమఁ దన పత్తితేకను బాగారు తోకు వేసి యదికి విగించెనో యనునట్లున్న యొడ్డాణముచేత నడుము పొల్పారును. రూపకోత్థాపితోత్పేక్షలంకారము.

క. లేకొండీగె నితంబము

ప్రేగునఁ ద్రెవ్వుటయుఁ గని విరించి విగింపకొ

లోఁగి ముడియిడియె వదలుగ

నాఁ గొక స్తని గభీరనాభి చెలంగున్.

28

టీ. లేకొండీగె = లేతయగుమధ్యలత, ని...నకొ - నితంబము = పిఱుడు యొక్క, ప్రేగునకొ = భారముచేతను, త్రెవ్వుటయుకొ = తెలివీఁగా, కని = చూచి నిరించి=అస్తవేవుడు, విగింపకొ=విగించుటకు, లోఁగి = సందేహించి, వదలుగకొ =

విష్ణులేకుండ, ముడియిడియెనాన్ = ముడివేసెనోయనునట్లు, శోకస్తని = ఆచక్రవాకస్తనియొక్క, గభీరనాభి = లోఁతైనపొక్కిలి (ఇది కర్తృవదము), టెలంగున్ = ప్రకాశించును.

తా. పృష్టికర్త యగుబ్రహ్మదేవుఁ డాశోకస్తనియొక్క పిఱుందుల భారము చేత లేత కాను దీఁగె లాగఁ బడి తెగుటఁ జూచి మరల సాధించుటకు యత్నుపడి విగియించిన మరలఁ దగునేమో యని సందేహించి పదలుగా ముడివేసి మరల సాధించిన ముడియో యన్నట్లు నాభి ప్రకాశించును. ఉపమాత్థాపిలోత్రే ఎఱులంకారము.

క. వెలది కటిపేర నిల నొక

పులినము దిగఁబడియె సింధుఁపులినపుఁబత్తిన్

నలువ యది పడఁగఁగాదే

తెలియుట కం దించవనము १ దిఁముగ నిలిపెన్.

29

టీ. సింధు...పత్తిన్-సింధు = నదీగముద్రములయొక్క, పులినపు = ఇసుక దిన్నియలయొక్క, పత్తిన్ = శ్రేణియందు, వెలదికటిపేరన్-వెలది=ఆస్త్రీయొక్క, కటి=పిఱుందనియెడు, పేరన్=వ్యాజముచేత, ఇలన్ = భూమియందు, ఒక పులినము = ఒక్కయిసుకదిన్నియ, దిగఁబడియెన్ = తస్పిష్ఠియెను. నలువ = చతుష్కలుడు, అది = ఆపులినము, పడఁగఁగాదే = తస్పిష్ఠిపుటచేతనేకాదా, తెలియుటను = ఎఱుగుటకొఱకు, అందు=ఆసింధు పులిన పత్తియందు, అంచపదమున్ = హంసపాదమును, తిరముగన్ = స్థిరముగా, నిలిపెన్ = ఉనిచెను.

తా. ఆయను పిఱుందు ఇసుక తిన్నియవలె నున్న దనియును, మున్ను బ్రహ్మదేవుఁడు సముద్రతీరములయందును నదీతీరములయందును నైకళములు సృజించునపు డా పత్తిలో నీయమ పిఱుందు నినుకదిన్నె చేరక దిగఁబడియెనుగాన నది యెఱింగి యతర పత్తిలో దిగఁబడినయతరమునను గుఱుఁతుగా నక్కడ హంస పాదము వెట్టుట ప్రసిద్ధము గావున, నట్టి విధముగానే యిది దిగఁబడుట దెలియుటకొఱ కాపులినపత్తియందు సంచరించెడు హంసలయొక్క పదచిహ్నములనియెడు హంసపాదము వెట్టెను. వ్యస్తరూప కానుప్రాణిత హేతుత్వే ఎఱులంకారము.

తే. కదలి దివియించె నగ్రాంఘ్రికంబు తొడల

పెనుపు నెట్లన్నఁ బొరల శోభన నడంచు

కొన్న యాఁదోకపాటును १ గొప్ప విప్ప

మెఱయు గోర్తుచ్చులును గెంపు १ గుఱులు గావె.

30

టీ. కదలి=అరటిచెట్టు, అగ్రాంఘ్రకంబు = పాదాగ్రముయొక్కయు, తొడల = ఊరువులయొక్కయు, పెనుపుక్ = అలిశయమును, రివియించెక్ = లాగికొను. ఎట్లన్నక్ = అది యేవిధమున ననగా, పొరల = అరటిపట్టలపొరలయొక్క, శోధనక్ = శోధించుటచేత, (దొంగదగ్గఱుండు వస్త్రాదులలాని పొరలందుల సోదా చూచుట యనుట.), ఆదంచుకొన్న = దాచుకొన్నట్టి, ఆదోక్పాటును = గోపుచ్చాకారమును, (ఇది తొడలపెనుపు), కొచ్చవిప్పక్ = అరటిపువ్వువిప్పగా, (దొంగ సిగముడి విప్పగా ననుట.), మెఱయు = బయటబడునట్టి, గోర్పుచ్చులును = గోళ్లుదొంగలును, (అరటిపువ్వులాని తెల్లనికుసుమలలాఁ గొన్ని గోళ్లువలెనుండును. చాని నిచ్చటఁ జౌర్యసాధకనఖాకారాయుధములుగాఁ జెప్పినాడు. ఆయరటి పువ్వునందే మఱియొకవిధమును కుసుమలకు దొంగ లని పేరు కలదు), కెంపు = పద్మ రాగమును, అరుణకాంతియును, (దొంగ సిగవిప్పినప్పుడు కెంపు గనుపడె ననుట.), గుఱులు = నిదర్శనములు, కావె=కావ, ఆవు ననుట. (ఈ పద్యమునందుఁ గ్రమవ్యక్త్యయమునును దోహదహంబు గాదు, ప్రయోగములు గలవు.)

తా. ఈయమ తొడల సౌందర్యమును, పాదాగ్రముల యొప్పిదమును, అరటి చెట్టు మ్రుచ్చిలింపగా నది యెట్లెఱుంగ వచ్చె ననగా, బొరలు విప్పగాఁ దొడల యందలి సౌందర్యమును; పు వ్వనియెడు కొప్పు విప్పగా నందలి కెంపును గేసరములును పాదకల రక్తకాంతియును నఖాకార శస్త్రములును సాక్షులై యుండగా వేఱు నిదర్శన ముతోఁ బులెడు.

తే. వసుధలో నెట్టి శ్రీ గలవారివేని

కరభములు దాస్యములు చేయు ॥ సరసిజాక్షి

యూరువుల కెట్ల టన్నఁ బైఁ ॥ దారు మోచు

గొడుగులును నల్లకలశముల్ ॥ గుఱులు గావె.

31

టీ. వసుధలో = భూమిలో, ఎట్టి శ్రీ గలవారివేని = వివిధమైనసంపద గలవారివై నను, కరభములు = హస్తభాగవిశేషములు, ఊరువులపుక్ = పెందొడలకు, దాస్యములు = కరవుడములు, చేయుక్ = జనర్పును, అటు = అవిధము, ఎట్లన్నక్ = ఎట్లనగా, పైక్ = తమ మీఁద, తారు = తాము, మోచు = వహించెడు, గొడుగులును = ఛత్రములును, అల్లకలశ ముల్ = ఆరస్థిమలగు భూరస్థమంథములును, (దాస్యములుచేసెడువారు తమహస్తముల యందు గొడుగులును జలాకారమునకుఁ గలశములును దాల్చి రనుట.), మఱియును క్రమ స్త్రీల హస్తములయందు ఛత్రకలకాదిరేఖ లుండు ననుట. స్తో. 'అంకుశం కుండల ఛత్రం యస్యాః పాణిరేభవేత్, పుత్రం ప్రసూయతే నానీ ఋతః పృథివీపతి. యస్యాః'

కరతలే పద్దం పూర్ణకుంభం తదైవ చ, రాజపత్నీత్వమాప్నోతి పుత్రైశ్చ సహ మోదతే.
అని సామద్రీకశాస్త్రము. గుఱులు గావెగుర్తులు గావా? (ఁబో ననుట.)

తా. లోకమందలి యెంత సంపదగల స్త్రీల కరధములైన నాయమ యూరువులకు దాస్యము సేయునే కాక, యాయమ యూరువులతోడ సామ్యముఁజేసి నేరవు. అవి దాసులై యుండుటను గుఱుతు లేమనిన, నాహస్తములయందు రేఖాకారములగు ఛత్రములును గలశములు యుండుటయు, అట్టి రేఖలుగల భాగ్యవతులు గావుననే యీ యమ్మ వారి దాస్యములు సేయుంగల గలుగుననియును; సాధారణస్త్రీల కది దొరక దనినామ భావము. ఉత్తమస్త్రీల పతులయందుండు ఛత్రాలక రేఖల నూరు సేవార్థము ధరించిన ఛత్రకలశములుగా నుల్పేక్షించినాఁడు గమక నల్పేక్షాలంకారము.

క. వలరాజుకుటుంబము నగ్గలముగఁ బోషించుకలమగర్భములయ్యెన్
బాలతరుకజంఘ లలిత్యామల మంజీరస్థనిబిడఁమరకతకాంతిన్. 32

టీ. పా...లు - బాలతరుక = ఆబాలతయొక్క, టంఘలు = పిక్కులు, ఆ...
లిక్ - లలిత్యామల=మిక్కిలి శ్యామలవర్ణములగు, మంజీరస్థ = అవియలయందున్న,
నిబిడ=దట్టములగు, మరకత=పచ్చలయొక్క, కాంతిక్ = ప్రకాశముచేరి, ప...ముక్ -
వలరాజు=మన్మథునియొక్క, కుటుంబముక్ = సాసామును, అగ్గలముగక్ = అధిక
ముగా, పో...లు అయ్యెన్ - పోషించుఁ ప్రాచేడి, కలమగర్భములయ్యెన్ = వరిపొట్ట
లయ్యెను. (శ్యామలహాఽద్వితీయల కథేన బగుటకు 'మంజీరమా' స్తంభగంధీరజాహు' పని
శ్రీపుష్కర్ణామృతమనందను, 'శుకాంకసీలోచలనిర్మితానాం' అని మాఘకావ్య శృతీయ
నర్థమందును, సీ. 'భిన్నజలధిశ్యామగులు లగుచోటు లొక జొంపంబుల ననురింప'
అని రాజవంశమున నునికిజేసి మంజీరములయందు శ్యామలవర్ణము గలుగునట్లు
నిచ్చటఁ జెప్పఁబడియెను.)

తా. ఆ బాలతరీ పిక్కులలి నిర్మలములై యుండుటం జేసి సాదాటములయందలి
నిట్టవగు పచ్చలకాలితచే వ్యాజ్యము లై వరి పొట్టలవలెఁ బచ్చని పన్నెగిరియ న్నిది. ఈ
వరి పొట్టలు మన్మథుని నుటలాని పోషణమనకు మిక్కిలి యుపయోగ మగుచున్నవి.

తే. ఉవిద నిద్దంపుజంఘల శ సవతుఁ గోరి

కలమగర్భంబు లడఁచు లోఁ శ గంటకములు

చాతురుల మించి మఱి దివసక్రమమున

నిలువ కవి బాహిరము లైన శ దలలు వంచు. 33

టీ. ఉ...తుక్-ఉవిద = ఆయువతియొక్క, నిద్దంపు = స్నిగ్ధములగు, జంఘల =
పిక్కులయొక్క, సవతుక్ = సావత్సరమును, కోరి = అపేక్షించి, కలమగర్భంబులు =

రాజనపుట్రులు, కంటకములు = తనయందలిదోషములు, (వరికి జాంతాముండ్లు గలిగి యుండుట ప్రసిద్ధము.), చాతురులక్ = నేర్పులచేత, మించి = అతిశయించి, లోక్ = తనలోనే, అడఁచుక్ = దాఁచుకొనును, మఱి = విష్ణుట, అవిఁజికంటకములు, నిలువక = లోకల నిమగ్నక, దివసక్రమమునక్ = నానాఁట, బాహిరములైనక్ = బయల్పడఁగా, తలలు వంచుక్ = సిగ్గుచేత శరములు వంచును.

తా. నిద్దములగు నాయమిక్కిలతో రాజనపుట్రులు సామ్యము రాగోరి తమ యంతర్దోషములు నిలుపుడనక నేర్పుచేత కాక మఱికొన్ని దినములలోనే యా కంటక దోషము గనఁబడఁగా నా పాపాత్ములు సిగ్గుచేత దిలక పంచుకొనును. (ఆనఁగా నాయమిక్కిలు మిక్కిలి సుపు గలిగియున్న పనియును పాపాత్ములు మొదట సామ్యమునకు వచ్చినను నెనుక వెన్ను తీయఁగానే ముండ్లు బయలుపడుటయు భారముచేత దిలక పంచుటయు బ్రసిద్ధి పని భావము.)

చ. ఇలగల వస్తుసంతతులకల్లులు గచ్చిడు మత్స్యభావనా

టలరుచి యింక వేఱ యొకఁడా లిడవచ్చునె లక్కనీట మ

మలమిన దెంతముగ్ధ యిది శ్రీ యంచుఁ బదాబ్జము లంగుళీముఖ

బుల నగునట్లు మించు నఖిల లైతయిక్ గొమరారు సింతికిన్.

టీ. ఇల = భూమియందు, క...లక్ పల్లవు - కల = ఉన్నట్టి, వస్తుసంతతులకల్లులు = నమస్త పుష్పముదాయములకు, మ...చి మత్ = మాయొక్క, మత్స్యభావ = ప్రకృతిచేతనే, పాటల = ఎఱుసి, రుచి = కాంతి, గచ్చిడుక్ = వన్నెఁబెట్టును, ఇది = వేఱఁచుఁజియికరమగు, ఒక డాలు = ఒకపర్వమును, ఇడవచ్చునె = మాకుఁబెట్టవచ్చునా, ఇది = ఈయము, లక్కనీటక్ = అంతఃసముచేత, మమ్మక్ = మము, అలమినది = పూసినది, ఎంతముగ్ధ = ఎంత తెలియనిది, అంచుక్ = అనుచు, పదాబ్జములు = అడుగుదమ్ములు, (ఇది కర్తృప్రదము.), అంగుళీముఖబులక్ - అంగుళీ = ప్రశ్ననియెడు, ముఖములక్ = మొగములచేత, నగునట్లు = పరిహసించునట్లు, మి...ల్ - మించు = అతిశయించునట్టి, నఖిమల్ = గోళ్లు, మెఱయిక్ = ప్రకాశించుగా, ఇంతికి = అయమకు, కొమరారుక్ = ఒప్పును, ముగ్ధ యన్నందుకు, “స్థిత ముగ్ధత్యాద్యాదృశం స్త్రీణాం మధ్యేయప్తదశః స్పృశమ్, అత ఉర్ధ్వం ప్రకల్పేతి వ్యవస్థాత్రయమువ్యతే.” అని యాధారము.

తా. ఆయమ పాదాబ్జములకు మంగళార్థమై లాఠారస మిడఁగా నవ్వు డాపాదములు లోకమందలి సమస్తవస్తువులకు వన్నెఁబెట్టి ముకు వేఱొకవన్నెఁబెట్టవచ్చునా యది యెఱుంగక యా ముగ్ధ మాకు లక్కనీరువ్రాసె నని ప్రశ్నియెడు.

ముఖములచేతఁ బకవక నవ్వుచున్నవో యన్నట్లు గోట్ల తెల్లగా మెరియుచుండఁగా నాపాదము లొప్పుచున్నవి.

క. లలనోపరిపదకచ్చప

మలు బలిమిమెయిన్ గజప్రభూతగతిశ్రీ

విలాసముఁ గొన గఁగాదే

కలిగెన్ గజకచ్చపాగ్రుణ్ణిలహం బుర్విన్.

35

టీ. ల...లు - లలనా = ఆయమయొక్క, ఈ పద = మిఁగాళ్లనియెడల, కచ్చపములు = తాండేళ్లు, బలిమిమెయిన్ = బలాత్కారముచేత, గజ = విరుగులయొక్క, ప్ర...లు - ప్రభూతగతి = వియ్యాగచైనడకయొక్క, శ్రీ = నూపదయొక్క, విలాసమున్ = విలాసమును, కొనఁగఁగాదే = గ్రహించఁగఁదా, ఉర్విన్ = భూమియందు, గజ కచ్చపాగ్రుణ్ణిలహంబు = విరుగులయొక్కయొక చచ్చప - తాండేటియొక్కయొక, ఉగ్ర = భయంకరమునన, కలహంబు = పోరాటము, కలిగెన్ = ఉదయించెను.

తా. ఆ లలనయొక్క మిఁగాళ్లు తాండేళ్లవలెను, గజగమనమువంటి గమనము గలిగి నీల మన్నది. ఆ చచ్చపములు గజముయొక్క గమనసూచును హరించుగా దాని వలన నా యెరుగునకును దాండేటిని గలహము సంభవించెను; దానిచేతనే భూమియందు గజకచ్చప నంబాద మను సాక్షిని కన్పించెను.

తే. తరుణితనుకాంతియెదుట నూనెనుహరిత్ర

తులకురాలేక యత్యంతమలిన యయ్యె

నొటఁగా రాత్రి యన నిశః క యనఁ దమిస్త్ర

యన నిశీధిని యన తుప క యనఁగఁ బరఁగె.

36

టీ. నూనెహరిత్ర = పచ్చిపసుపు, తరుణి = తల్లిమయొక్క, తను = శరీరముయొక్క, కాంతియెదుటన్ = ప్రకాశముముందెఱు, తులకురాలేక = సామ్యమునకురాలేక, (త్రాసునకురాలేక యనుట.), అత్యంతమలినమయ్యెన్ = మిక్కిలి మారినయమునొందెను. (పచ్చిపసుపెండిన పిమ్మట దైన నల్లగా నగును.), బొంగగా = కాలుబిడియేకదా, రాత్రియన్, నిశయన్, తమిస్త్రయన్, నిశీధిని యన్, తుపయన్ (ఇవియున్నియు రాత్రికి నామములు. ఈపేర్లే పసుపునకును జెల్లును. 'నిశాఖ్యాకాంచనీ పీతా హరిద్రా వరపర్ణినీ' అని నిఘంటువు; కాన నీపేయలచేత నా పసుపు), పరఁగెన్ = ఉపైయు (కరఁగె నను పాతమును గలదు. పసుపురాచినఁ గరఁగుట ప్రకృతము.)

తా. ఆమె నుండరశరీరము పచ్చిపసుపురంగును మించి మిక్కిలి ప్రకాశించుచుండెను.

సీ. అయ్యిందువదన ధరాంగన గావునఁ
 బ్రాజ్ఞత్రిఁ బొరుగులభాగవతుల
 గృహములందు మరాళికై కావలీ హరి
 ణీ మనోజ్ఞా స్రగ్వీణీ సమాఖ్య
 లమర జనించి వయస్యలై నాగక
 న్యలు పుత్రి కావివాహములయందుఁ
 బాడు పద్మలయాపరిణయామేయగే
 యముల ననంతకళ్యాణగుణము

తే. లద్భుతం బొప్ప విని విని యతనిఁ గవయు
 బుద్ధి ప్రాజ్ఞసంస్కారమున జనించు
 దదవతారానుమేయకథానుధాను
 కలితలీలానుకృతుల వర్తిలుచు నుండి.

37

టీ. అయ్యిందువదన = ఆచంద్రముఖ, ధరాంగన గావున = భూమిదేవియగుట
 చేత, ప్రాజ్ఞత్రి = పూర్వజన్మ స్నేహముచేత, నాగకన్యలు = భుజంగకన్యలు,
 పా...దు = పాదుగుల = సమావములయందు, భాగవతుల = భగవద్భక్తులయొక్క,
 గృహములందు = తిరుమాళిగలయందు, మరాళికా, ఏకావలీ, హరిణీ, మనోజ్ఞా,
 స్రగ్వీణీ అనియెడు, సమాఖ్య లమర = నామధేయము లొప్పచుండగా, జనించి =
 ఆవతరించి, వయస్యలై = ఆయమకు నెచ్చెలులై, పుత్రి కావివాహములయందు =
 బొమ్మల పెండ్లిండ్లయందు, పా...ల = పాడు = గానము చేసెడు, పద్మలయాపరిణయ =
 లక్ష్మీకళ్యాణ మనియెడు, ఆమేయ = లెక్కకు మీఱిన, గేయముల = పాటలయందు,
 అనంతకళ్యాణగుణములు - అనంత = విష్ణువుయొక్క, కళ్యాణ = మంగళకరములగు,
 గుణములు = గొనములు, అద్భుతంబొప్ప = అద్భుతముగలుగునట్లు, వినివిని, ఆతని =
 అవిష్ణుదేవుని, క...ద్ధి కవయు = కూడెడు, బుద్ధి = మనీష, ప్రాజ్ఞసంస్కారమున =
 ప్రాజ్ఞ = పూర్వజన్మ సంబంధియగు, సంస్కారమున = సంస్కారముచేత, (ఇచ్చట
 దృఢీకారమున నుద్దమి.), జనింప = పుట్టగా, దదవతారానుమేయకథానుధాను
 కలిత లీలానుకృతుల = తల్ = ఆస్వామియొక్క, అవతార = రామకృష్ణాద్యవ
 తారములయొక్క, ఆనుమేయ = ఊహింపదగిన, కథానుధా = అమృతముపంటి కథల
 తోడ, అనుకలిత = కూడినట్లు, లీలా = విలాసములయొక్క, అనుకృతుల = అనుకార
 ములచేత, వర్తిలుచునుండి = చిప్పచు.

సీ. తమతండ్రి శ్రీశదత్తశ్రీలు గృహమునఁ
 ద్రవ్యితండములయ్యున్ శ దనదు తొంటి
 స్రగ్వినిర్మాణదాశస్యం బనుత్సేకత
 జరపుచు బ్రజ్ఞ వైష్ణవపురాణ
 సంహితావ్యాఖ్యానరచనఁ బ్రొద్దు గడపుచు
 గట్టెడుకమ్మచెంగలువవిరుల
 తోమాలె లలకలు శ దున్వీ కంతునకు నా
 ద్వినిబద్ధభేటకం శ బనగ నీల
 తే. వృషకకుద్రేఖ నెడమకొక్కింత యొలుగ
 నిడిన ధమ్మలవలయంబు శ నడుగనందు
 గొంతనే పరికిలించి శ కూపవారి
 నీడ వీక్షించి క్రమ్మట శ గూడ నునుచు.

38

టీ. తమతండ్రి = ఆమె తండ్రియగు విష్ణుచిత్తుడు, గృహమున = తమయింటి
 యందు, శ్రీశదత్తశ్రీలు-శ్రీశ = శ్రియగపతిచేత, దత్త = ఇయ్యబడిన, శ్రీలు = సిరులు,
 'శోభాసంపత్తివద్దాచు లక్ష్మీ శ్రీగిరికృతే'యని హలాయుధము. ద్రవ్యితండములయ్యున్ =
 తఱుగకయండినను, తనదు = తనసంబంధియగు, తొంటి = తొట్టింటి, స్రగ్వినిర్మాణ
 దాశస్యంబు-స్రక్ = పుష్పమాలికయుక్క, వినిర్మాణ=కూర్చుట యనియెడు, దాశస్యంబు=
 కైంకర్యంబు, అనుత్సేకత = గర్వములేమిని జరపుచుక్ = చేయుచును, ప్రజ్ఞ =
 జ్ఞానముచేత, వై...నక్ - వైష్ణవపురాణసంహితా = శ్రీవిష్ణుపురాణసంహితయుక్క,
 వ్యాఖ్యానరచన = వ్యాఖ్యానముఁ జేయుటచేత, ప్రొద్దుగడపుచుక్ = కాలక్షేపముఁ
 జేయుచు, కట్టెడు = కూర్చుచుండెడు, కమ్మ = సుగంధముగల, చెంగలువవిరుల = ఎఱ్ఱ
 గలువపూలయొక్క, తోమాలెలు = దండలు, (ఇచ్చట ద్వితీయార్థమందుఁబ్రశ్నము),
 అలకలు = మరులు, దున్వీ, కంతునకు = మన్మథునకు, అర్చి = నెమలిచెక్కలచేత,
 నిబద్ధ = కూర్చబడిన, భేటకంబునగఁ = కేడెమో యనునట్లు (కూర్చరబద్ధ యనుపాద
 మున మోచేతఁగట్టబడిన యనియర్థము), నీలవృషకకుద్రేఖక్ - నీలవృష = నల్లని
 యాఁబోయెయొక్క, పసుల్ = మూఁపురముయొక్క రేఖక్ = ఆకారముపంటియాకారము
 చేత, 'పుష్పాక్షకకుదంత్రిపు' అని యవరము. ఎడమకుక్ = చామపార్శ్వమునకుఁబ్రీక్కింత =
 ఇంచుకంత, ఒంగక్ = ఒంగఁగా, ఇడిన = ఉనుచుకొనిన, అనగాదిద్దిన, ధమ్మిలవలయంబు =
 ప్రియయగు శొభయొక్క, 'ధమ్మిలస్సంయతాకచా' అని యవరము. అడుగనందుక్ =

అంతర్భాగముందు, కొంతసేపు, అర్థిక్ = కోర్కీచేత, కీలించి = తులుముకొని, కూచవారిక్ = నూతిసీటియందు, నీడ వీక్షించి = నీడజూచుకొని, క్రమ్యుత్ = మగిడి, గూడక్ = తమ తండ్రియించిన పుష్పముల పుటికలను, ఉసుచుక్ = ఉంచును. 'గూడ' అనగా వైష్ణవపరిభాషయందు బుట్ట యనియర్థము.

తా. ఆచంద్రవదిన తనతండ్రియగు విష్ణుచిత్తూడు శ్రీయగపతికృపవలన నధిక తర సంపదలు గలిగినను గర్వింపక పూర్వమువలెనే పుష్పమాలికాకైంకర్యము జేయుచు శ్రీవిష్ణుపూజావ్యాఖ్యానముచేతఁ గాలక్షేపము జేయుచు గూర్చెడు చెంగలంబ దండలను దాను కొప్పులా ధరించి నూతిలో నీడజూచుకొని మరల వానినిగూడ బుట్టలో నుంచును. ఆకొప్పు నెడమప్రక్క కొఱిగి యుండును.

ఉ.* ఆ సవలా యలంత పసుపాడి దుకూలము దాల్చి గుబ్బుచక్
గోనల దావు బుప్పతిలఁ గుంకుములేటల నిగ్గుదేఱఁ గ
ప్రాసన నాభిఁ దీర్చి పితృబంధ లతాంతము లర్థిఁ గొప్పనం
బూని యొకింత నే పునిచీపుచ్చి చెలిం గని వెచ్చ నూర్చుచున్ ॥

టీ. ఆసవలా = ఆయిలి, (అన్యదేశ్యమగుటచేసి దీర్ఘాంతము), అ...డి-అలం
తి=స్వల్పమగు, పసుపాడి = పసుపుతోడి స్నానముచేసి, (ఆసవలాపలంతి యుపపాఠ
మున స్త్రీరత్న మనియర్థము), దుకూలము = ధౌరవస్త్రమును, తాల్చి=ధరించి, గుబ్బు
చక్రోనలక్=గుబ్బు చనుగోనలయందు, (కోణశబ్దమువలనఁ గోన కోన అచరూపములు
గలుగును, లేక, స్తనములు పర్వత సమములు గనుక దత్తదేశములను గోనలన
వచ్చును.) తావులు = పరిమళములు, ఉప్పతిలక్=ఉదయించునట్లు, యం...గు-కుంకుము
లేటల = కుంకుముకాంతులయొక్క, నిగ్గు=నిగారింపు, లేఱక్ = కానరాఁగా, కప్రాసన=
కర్పూరముచేతనే, నాభిక్ = తిలముణిని, తీర్చిదిద్ది, పితృబంధలతాంతములు-పితృ =
తండ్రియ గవిష్టుచిత్తునిచేత, బంధ = కట్టబడిన, లతాంతములు = పుష్పములను, అర్థిక్ =
కోరికచేత, కొప్పునక్=ధర్మిల్లమందు, పుని = ధరించి, ఒకింతసేపు, ఉనిచి=ఉంచుకొని,
పుచ్చి = మరలదీసి, చెలిక్ = చెలికత్తెను, కని = చూచి, వెచ్చక్ = వేడిమిగాఁగ,
ఉచ్చుచుక్ = ఉచ్చస్వించుచు - అని ముందఱిపద్యముతో నన్వయము.

క. మీపాడిన హరిచందము

లేపాడిగఁ దలఁపవచ్చు ॥ నితఁ డేసతులం

గాపాడినవాఁ డనుఁగై

త్రోపాడినఁ దన్ను వలచి ॥ తోయ్యలులారా ?

టీ. తోయ్యలూరారా = స్త్రీలారా, మిపాడిన హరిచందములు = మియొక్క పాటలూని స్వామియొక్కరీతులు, విపాడిగ = విపర్యాసగాను, తలఁపవచ్చున్ = ఊహింపవచ్చును, ఇతఁడు = ఈహరి, తన్నువలచి = తన్ను మోహించి, త్రోపాడినన్ = వెంటబడించినను, అనుగ్ర = వారికిఁ బ్రియుండై, విపతులన్ = వస్త్రీలను, కాపాడిన ఁడు. ఈ ప్రశ్నలైన నాస్వామి మర్యాదలేనివాఁడనియును, దన్ను మోహించిన స్త్రీలనైనను దాను స్నేహించి కాపాడ లే దనియును, బరిహసించుట.

తే. తాను సురమాని నృపతనుల్ దాల్చి యకట

కామినీతతి నుడికించుకంటె నట్టె

గండెయును నల్లదాసరిగఁడు కిరియు

హరియు నై పోవుటయ మంచి ధనుయుగంబు.

41

టీ. తాను = ఆహరి, సు...ల్ = సురమాని = వామన పరశురామ బుద్ధుల యొక్కయు, నృప = శ్రీరామునియొక్కయు, తనుల్ = శరీరములు, తాల్చి = వహించి, అకట = అయ్యయ్యో, కామినీతతి = స్త్రీ సమూహమును, ఉడికించుకంటె = తపింప జేయుటకంటెను, అట్టె = ఆప్రకారమే, (మరల నవతారాంతరముఁ బొందకుండు నట్లునుట), గండెయును = మత్స్యమును, అల్లదాసరిగఁడును = కూర్మమును, కిరియున్ = పరాహమును, హరియున్ = సింహమును, అయి, అనుయుగంబున్ = ప్రతియుగమందును, పోవుటయ = పోవుటే, మంచిది = సేలు.

తా. ఆ హరి వామన పరశురామ బుద్ధ రామావతారములయందు స్త్రీలను వహింప జేయుటకంటె మత్స్య కూర్మ పరాహ సింహ హిమములతోనే ప్రతియుగ మందు నుండుటయే మేలు; ఇట్లు తిర్వణ్ణాతిరూపములతో నుండిన స్త్రీ లెవ్వరును మోహింపదు గావున వారికి దావము లేకుండును.

క. ఆతనువుల లేరుగదా

నాతులు మఱి కాక కలిగిచిన న్వగ తిర్య

గ్గాతికి నీజాతికి గల

యీతీవ్రత గలదె యెటుంగ శ కి ళ్లే లంటిన్.

42

టీ. ఆతనువులన్ = ఆమత్స్యకూర్మాద్యవతారములయందు, నాతులు = స్త్రీలు, లేరుగదా, మఱికాక = వెండియు నటుగాక, కలిగినన్ = స్త్రీ లుండినను, 'విష్ణోద్దేశము రూపాం వై కరోత్యేహత్తనస్తమ' మనియున్నది గనుకఁ దిర్యగ్గాతిస్త్రీ లుండవచ్చు ననుట), వగ = భేదము, తిర్యగ్గాతికిన్ = ఆమత్స్యకూర్మాదితిర్యక్స్త్రిజాతికి, ఈజాతి కిన్ = ఈమమవ్యజాతికి గలిగిన, ఈతీవ్రత = ఈత్వరపాటు, కలదె = కలుగునా, అని

మరల, ఎఱుగక = తెలియక, ఇట్టేలంటి = ఈవిధముగా నేమిటి కంటి నని ముందటి పద్యముతో నన్వయము.

తే. 'ఆత్మ వ త్సర్వభూతాని' ఓ యనుట బొంకె

ముద్దియల కై న వలవంత ఓ ముచ్చటలను

నాటపాటలఁ గతలఁ గొంతడఁగుఁ గాని

నోరు లేనిజంతువులకు ఓ నొప్పి ఘనము.

43

టీ. ఆత్మ వత్సర్వభూతాని - సర్వభూతాని = సమస్తభూతములును, ఆత్మవత్ = తనవలెనే, అనుట = అని చెప్పట, బొంకె = అసత్యము, (సత్యమే యనుట.), 'మాతృ పక్షపరదారాణి పరద్రవ్యాణి లోప్తవత్', ఆత్మ వత్సర్వభూతాని యః పశ్యతి స పశ్యతి.' యని శ్లోకము. ముద్దియలకుఁ = ముచ్చటలకు, ఐన = కలిగిన, వలవంత = విరహ తాపము, ముచ్చటలను = ఒండొరులకుఁ జెప్పకొనుటచేత, అటపాటలఁ = నృత్య గానములచేత, కతలఁ = ఆహరికకలచేతను, కొంతడఁగుఁగాని = కొంత మట్టుపడుచుగాని, నోరులేనిజంతువులకుఁ = మాటలాడలేనిజంతువులకు, నొప్పి = ప్రయాసము, ఘనము = అధికము.

తా. పై పద్యమందు నెఱుగక యని మరలఁ జెలిసి ముచ్చటల ముచ్చటలు మొదలయినవనిచేతఁ గొంత విరహతాప మాటును గాని, యీ మత్స్యకూర్మాది తిర్యగ్జాతి స్త్రీలకే పాపము తాప మధికము.

మ. ధర్మపై నీతఁడు పూర్వకల్పముల సకత్తస్త్రివిశాలాంబకాం

బురుహశ్రేణి జలంబుమై బులకలుఁ ఓ బూరించుచుఁ బెంచు దు

ర్భరకర్మం బలమంగ వచ్చుజలచారస్తబ్ధరోమత్వకే

సరిత ల్పొం డవతారదంభమున నాశ్చాపిండు దాఁ బ్రోధిమన్.

టీ. ఈతఁడు = ఈనారి, ధర్మపై = భూమిమీద, పూర్వకల్పములఁ = పూర్వ యుగములయందు, స...ణి-సక్త = తనయందు మోహము గల, స్త్రీ = స్త్రీలయొక్క, విశాల = వెడదలగు, అంబకాంబురుహ = కమలములవంటి నేత్రములయొక్క, శ్రేణి = పక్షి-యందు, జలంబు = ఉదకమును, మై = శరీరమందు, పులకలుఁ = రోమాంచ ములును, పూరించుచుఁ = నిండించుచును, పెంచు = వృద్ధిఁబొందఁ జేసెడు, దుర్భర = భరింపరాని, కర్మంబు = సంఘతకర్మము, అలమంగఁ = వ్యాపింపఁగా, వచ్చు = సంభవించునట్టి, జలచారస్తబ్ధరోమత్వకేసరితఁ = నీటిదిరుగుటయు, నిట్టవొడిచిన రోమములు గలుగుటయు, (మెడమీదఁ గొనవెద్రుకలు గలుగుటయును), తాఁ = ఆనారి, ప్రోధిమన్ = నేర్పుచేతను, పొండు = ఇతరములగు, (ఇదియొండనుకల్పము

బకారాదిగా నుండు, నెట్లన్నను, ఒచ్చెము-పొచ్చెము, ఊను, పూను, ఒనరించు - పొనరించు, ఇత్యాదులవలెనని యెఱుంగవలయు. అవతారదంధమునఁ = అవతార మనియెడు నెఱముచేత, ఆచ్ఛాదించుకొ = మఱుగుపఱుచును, కైతవాపన్నవాలంకారము. 'కైతవాపన్నుతిర్వృక్తా వ్యాఖ్యాన్యైర్హృత్తితిపదైః' అని దానిలక్షణము.

తా. ఆ హరి పూర్వయుగములయందు భూమిమీఁదఁ దన్ను మోహించిన స్త్రీల కోరికలు దీర్చక వారిని నిరహమందు మునుగఁ జేసి దుఃఖపెట్టినాఁడు. కావున నా కర్తవ్యపరిపాకము దన కరుధపమునకు రాఁగా 'శుభకృచ్ఛభ మాపన్నతి పాపకృత్వాప మశ్నుతే' యన్న ట్టాస్త్రీలకుఁ గన్పించు గలుగఁజేసిన హేతువువలన నా కన్నులతో సరియగు మీరుమేలితో దాసు నీటిలోఁ నిరుగు నట్లేర్పడఁగా నది మత్స్యవతారము గాను, మఱియు నా స్త్రీలశరీరములయందు గగ్గుర్పాటు గలుగఁజేసిన హేతువువలనఁ దనకు నట్ల నిక్క వాడిచిన రోమములురాఁగా నది పరాహవతారముగాను, మఱియు వానివలననే తనకు మెడమీఁదఁ గొనమెడ్డత్రులు గలుగఁగా నరసింహ ముఖము గల యవతారముగాను నేర్పడెను. కావున నది యా కర్తవ్యభవ మని తెలియరాకుండ నాఁడు చక్రవర్తిసేర్పతో మఱుగు పెట్టుచున్నాఁడు.

క. అనిమిషముని మనుజాధిప

జననంబుల నీతఁ డెట్లు శ జలజాతులఁ గూ

ర్చినవారి నేచె దయలే

కనిన వినుఁడు మీదుపాటలంద తెలి పెదన్.

4౪

టీ. అనిమిషముని=వామన పరశురాములయొక్కయు, మనుజాధిప = శ్రీరాముని యొక్కయు, జననంబులఁ = అవతారములయందు, ఈతఁడు = ఈహరి, హర్షినవారిఁ ప్రేమపడినవాడైన, జలజాతులఁ = స్త్రీలను, దయలేక = కృపమాలి, ఎట్లేచె ననినఁ=వీరినిచే భేదపెట్టె ననఁగా, మీదుపాటలంద = మానంబాధులగు పాటలయందే, తెలిపెదఁ=ఎఱిగించెదను, వినుఁడు = వినుండు.

చ. మొదల నుపేంద్రుఁ డై యితఁడఁ మోఘహతింభృగుపత్ని ద్రుంచియ
మ్ముదునలి గేహినీవిరహాముం దనయట్లన పొందు మన్న నా
కదియును దేవకార్యమున శ కయ్యెడునంచు వహించి త్రోచు లా
వెద వటు వయ్యు లచ్చి మది శ కెన్నఁడుఁ బాయని జాలి నింకుడే ?

టీ. ఇతఁడు=ఈహరి, మొదలఁ=ప్రథమమందు, ఉపేంద్రుఁడై=విష్ణుమూర్తియై, అమోఘహతిఁ = బీజువోనివ్రేటుచేత, భృగుపత్నిఁ = భృగుచుహమునిభార్యను, ద్రుంచి=నంహరించి, అమ్ముదునలి = అవృద్ధయునభృగువు, తనయట్లన=తనవలెనే, గేహినీ

విరహము = భార్యవిరహమును, పొందు మన్న = ఆనుభవింపు మనఁగా, నాకది యను = నాకాభార్యవియోగమును, దేవకార్యమునకు = దేవతలకార్యముకొఱకే, ఆయ్యెడనుంచు = ఆవునని, వహించి = ఆశాపమును వహించి, గ్రోంచు = కాలమునుగడపు నట్టి, లావె = దృఢమయినమనస్సుచేత, వటువయ్యె = తాను బ్రహ్మచారియయ్యెను, లచ్చిమడిక = లక్ష్మీదేవిమనస్సునకు, ఎన్నడు = సంతతమును, పాయని = విడువని, జాలి = విచారమును, నింపడే = నిండింపడా? వ్యతిరేక ప్రశ్న.

తా. భృగుభార్యను దునిమి యా పృథ్వీసంగిన కాపము దేవతల కార్యముకొఱ కగు నని తాను నమ్మతిగా వహించి వామనుడై యపతరించి బ్రహ్మచారియై యుండి యును వివాహము చేసికొనక నిత్యానపాయని యయిన లక్ష్మీకి నెడఁబాటువలని ప్థన నమును గలుగఁ జేసెను కదా! విష్ణుమూర్తి దేవతలకొరకపై భృగు భార్యను దునుముట భృగుమహర్షి భార్యవిరహతాపమునందు మని విష్ణుని శపించి భార్యను బ్రదికించుకొనుట, పురాణ ప్రసిద్ధము.

మ. ప్రళయార్కగ్రకుతారకోణము నృచత్రైవిధ్యవత్ప్రీతికా
ఖ్యలం ద్రిస్తానము లేడుమాల్లు నరుస శ న్నించు దోశ్శక్తికి గీ
ర్తింపవల్లకి మ్రోయ రక్తయయి యెం శ తే వశ్యయా భూసతీ
తలకంబుం దుదఁ ద్రోవ గశ్యపున కా శ ర్తిం బిడ్డయై పోవదే! 47

టీ. ప్ర...మ-ప్రళయార్క=విలయసూర్యునివలె, ఉగ్ర=తీవ్రమగు, కుతార= గండ్రగొడ్డరి యనియెడు, కోణము = పీఠాఽయించెడుగడ్డిని, 'కోణా పీఠాదివాచన' మ్మని యమరము. నృ...లక్ - నృచ=రాజులయొక్క, త్రైవిధ్యవత్=శత్రుమిత్రదాసీన భేదములచేత మూఁడువిధములుగల, పీఠికా=సింహాసనము లనియెడు, ఆఖ్యలక్ = పేర్ల చేత, త్రిస్తానములు=మంద్రమధ్యతారకములనియెడు మూఁడుస్థానములను, ఏడుమాల్లు= నవవారములువరునక్ = షడ్బాదిన ప్రస్వరక్రమముగా, ఘట్టించు = కొట్టెడు, వాయిం చెడు, దోశ్శక్తి = భుజశక్తిచేత, కీర్తిలసద్విల్లకి - కీర్తి = యశ మనియెడు, లసత్ = ఒప్పుచున్న, వల్లకి=వీణ. మ్రోయక్=ధ్వనిసేయఁగా, రక్తయై=ఆనరక్తిగలనదైయని యను, రాజరక్తముచేత దడవఁబడి యెఱ్ఱనిదై ఆసియాను, ఎంలేక్=మిక్కిలి వశ్యయా =స్వాధీపదైన, భూసతీతిలకంబుక్ = భూదేవి యనెడు వతిప్రతారల్పమును, తుదఁ ద్రోవక్=కడకుఁద్రోయఁగా, కశ్యపునకుక్ = కశ్యపుఁడనుబుష్పికి, ఆర్తిక్ =ఆయా నముచేత, బిడ్డయై=పుత్రికయై, పోవదే=పోవదా, పోయె ననుట. (త్రైవిధ్యవత్తనుతావున బూర్వవ్యాఖ్యానముల ననుసరించి శత్రుమిత్రదాసీనభేదముచేత నని వ్రాసితిమిగాని శత్రు, శత్రుమిత్ర, మిత్రశత్రుభేదముచేత మూఁడువిధములు చెప్పుట యుక్తమని తోచుచున్నది.)

తా. పరశురాముడు కుతార మనెడు కడ్డిచేతఁ ద్రివిధ నృపసింహానమము అని యెడు మంద్రాదిస్థానముల నేడు మాటులు ఘట్టింపఁగా మూఁ డేర్పిరువదియొక్క మాఱయ్యె; నట్లు దోర్బలముచేత వాయుఁడె గావునఁ గీర్తి యనెనువీఁడయొక్క మ్రోత విని, యనురక్తురాలగు భూమిని దా నేలక కశ్యపునకు ధారవోసిన, నాపె పరివ్రత గనుక నతనిఁ బొందక యశనికి బిడ్డయై కాశ్యపి యని పిలువఁబడెను.

మ. తనసౌందర్యము చెప్పఁగాఁ గరఁగి పోద్దాకాంత రప్పించి మోహన కంజంబున వైచి తియ్యమిడు నోయ్యం బొప్ప బైకొన్న మీటి నృశంసత్వమునం దొఱంగి చని వెఱ్ఱిం జేసెఁ గాకుల్ ఘ్నఁడైన నిలింపారివిదారిచందములు డెందాననిచ్చారెంపుడా. 43

టీ. త...ము - తన = ఆహరియొక్క, సౌందర్యమున్ = చక్కదనమును, చెప్పఁగాన్ = జనులు చెప్పఁగా, కరఁగి = స్త్రీనుపడి, పోద్దాకాంత = శ్రీదేవి, రప్పించి = రప్పించి మోహనకంజంబునన్ = మోహమునుగలుగఁజేయు పద్మముచేత, వైచి = విశిష్టత, తియ్యమిడు = విభుర్య మొనఁగెడు, నెయ్యంబొప్పన్ = ప్రేమమించఁగా, వెఱ్ఱిన్ = పొలింపరాఁగా, మీటి = అందు నరిక్రమించి, నృశంసత్వమున్ = క్రూర్యముచేత, తొఱంగి = విస్మయించి, చని = పోయి, వెఱ్ఱిజేసెన్ = ఉన్నత్రురాలిని జేసెను, కాకుల్ ఘ్నఁడైన = ఆ కాకుల్ స్థముశబాకుఁ డైన, నిలింపారివిదారి = రాక్షసాంత కునియొక్క, చందములు = చర్యలు, డెందాన్ = మనస్సునందు, విచారింపుడా = ఆలోచింపుడు.

తా. శ్రీరాముల సౌందర్యమును విని శ్రీదేవి విలిపించి విలాసముగాఁ దన చేతి కమలముచేత వైచి యతిప్రేమచేఁ గాఁగింప రాఁగా, నది తప్పఁజేసి యొప్పుక కఠ చిత్తుడై తొలఁగి యా యమను వెఱ్ఱినిగాఁ జేసిన యా రామునిచందము మీరే మదిలో విచారింపుడు.

చ. చెలువముఁ దాల్చి త న్గవయఁ గ జేరిన రాగిణి రావణస్వర్గ నలువురు నవ్వ నత్తెఱఁ గొనర్పక యేలిన వియ్య మై యతం డలుగఁడు సిత కిట్టి తలఁపాత్తఁ దలంపక యాయమ న్వృథా కలహమునం దనుం దొఱంగు గ కాకకు నాఁకు లోను నేయఁడే.

టీ. చెలువము = సౌందర్యమును, తాల్చి = తాను వహించి, తన్ = తన్ను, కవయన్ = కూడుటకు, చేరిన = సమీపించిన, రాగిణిన్ = ఆనురాగముగలు, రావణస్వర్గన్ = రావణుని గోఁబుట్టువుగు శూర్పణఖను, నలువురు = చూచిననలుగురు, అనఁగా నర్థ్య జను లనుట, నవ్వన్ = పరిహసింపఁగా, అత్తెఱఁగ = అరీరిని, (ముక్కు నెవులు గోఁబుట్టు ఆము శ్. — 28

ననుట), ఒనర్పక = చేయక, ఏలినా = పాలించినను, వియ్యమై = నొబుంధియై, (అనగా బాపముఁది యై యనుట), అతండు = ఆరావణుండు సీతకు = సీతాదేవికి, అలుగఁడు = కోపించుడు, ఇట్టితలఁపు = ఈ యాలోచనను, ఆత్మ = బుద్ధియందు, తలంపక = ఆలోచించక, ఆయమన్ = ఆమెను, అనగా సీతాదేవిని, వృథాకలహము నన్ = రిక్తకయ్యముచేత, తనున్ = తన్ను, తోఁతుగు = ఎడఁబాసెడు, కాఁకున్ = తాపమునకును, ఆఁకున్ = రావణునింటచెఱిలో చుట్టుటకును, లోనుసేయఁడేఁగోలదఁ జేయలేదా?

తా. ఆ శ్రీరాముండు దాని సుందరుడు గావున దన్ను జూచి మోహించి పచ్చిన శూర్పణఖను నలుగురు నవ్వున ట్లాభంగిఁ జేయక తులకొనెనేని, దానికి సోదరుఁడగు రావణుండు దనకు బాపముఁదియై సీత నిమిత్తము కోపించుడుగా? ఈ సంగతి యాలోచించక వట్టి సోరు పెట్టుకొని, సీత, తన్నెడఁబాసి తాపముఁ జెందునట్లును, రావణుని నిర్బంధమునకు బాటునట్లును చేసినాడుకదా!

శా. ఫీట్కూర స్రవ స్రమై పెదవి గంపింప న్నొట ల్లిట్టి ప్రా
వృట్కూలాంబుదగ్గ గెల్వంగ ॥ వలచ్చీ¹ఖండ శాఖాసిత
త్విట్కుంభీనసరేఖః గే లసిలతా ॥ ధృద్భావము వేష్టించి మున్
రాట్కూరీవ మై యొనర్చె వడి సోకాలంట ఘోణాచ్ఛిదన్. 50

టీ. ఫీ...మై-ఫీట్కూర = ఫీట్టునవ్వనితోడ, స్రవస్రమై - స్రవల్ = కాలు చున్న, అస్రమై = నెత్తురుగలదై, పెదవి = ఓప్తము, గంపింపన్ = వడఁకుచుండగా, మొత్తన్ = అర్తనాదములు, కిట్టి = సమీపించి, ప్రావృట్కూలాంబుద = పర్వాకాల మే ఘముయొక్క, గర్జన్ = ఊలుమును, గెల్వంగన్ = జముంచుగా, వ...న్-వలల్ = చుట్టు కొనుచున్న శ్రీఖండ = చందనవృక్షముయొక్క, శాఖా = కొమ్మయందలి, సీత = నల్ల నగు ల్విట్ = కాలిగల, కుంభీరగ = త్రాచుబొముయొక్క, రేఖన్ = పోలికచేత, కేలు = శూర్పణఖాహస్తము, అసిలతా = లతపటిభిద్గమును, ధృత్ = ధరించు చున్న, బాహున్ = భుజమును, (తే. 'నెలనాలుగు చెఱుగుల నృపులొలుపు, లండు నేను వర్తిచితి నడనినా', యగ్గించి నాయెదుఱి బాహువులించి, కడఁగఁజాలెడు మల్లులం గాన నెందు.' అన్న పద్యమందు దృతీయపాదమున వువర్ణకము లేనియట్లు సోమయాజి విరాటపర్వమునం బ్రయోగించె గావున నిచ్చటను వువర్ణకము లేకపో చెల్లుబడియయ్యె.) వేష్టించన్ = చుట్టుకొఁగా, మున్ = పూర్వముందు, రాట్కూరీవమై = రాజసింహమై ఘోణాచ్ఛిదన్ = నాసికాచ్ఛేదమును, సోకాలంట = నాసామూ మునకుడు నెముక లంటునట్లు వడిన్ = వేగముచేత, ఒనర్చన్ = చేసెను.

తా. మున్నదాను రాజసింహమై స్త్రీబాధఁ జేయకుండెడు నియమముగల్గియు, శూర్పణఖయొక్క నాసికను శల్యము దగులునట్లు ఛేదింపఁగా నాముక్కు దెగునప్పుడు పీట్టనుధ్వనితోఁగూడ రక్తము గాఱుచుండఁగా దానపెదవిఁ పడవడ పడకుచుండఁగా మొట్టో యను నార్తనాద ముఱివి నట్టుండఁగా దానిచేయి దనచేతినిఁ జాట్టకొనఁగా నలి వేగముగా దాని ముక్కు నెవులు గోసెరుకదా! (అట్లుఁజూడు గోసిన నయ్యార్థజ్ఞ తనదిగావునఁ దానే యని తాత్పర్యము.)

తే. ఒల్లఁ బొమ్మన్నఁ బోదె! తాళ నుల్లసముల
నేప నది రక్కసియ యాట ॥ * నెగ్గె! వలచి
స్త్రీలు దలవంపఁ దానవ ॥ చెప్పనది చాల
కాఁడుదాని ॥ బజీతు నే ॥ యంగ నగునె? 51

టీ. ఒల్లఁ = నేనిట్టపడకు, పొమ్మన్నఁ = పొమ్మనిచెప్పఁగా, పోదె = ఆశూర్పణఖ పోదా, తాను = ఆరాముఁడు, ఉల్లసములఁ = పరిహసములచేత, ఏవఁ = తపించఁజేయఁగా, అని = ఆశూర్పణఖ, రక్కసియ యాటఁ = రాక్షసియేయాటచేతను ఎగ్గె = తప్పిదమా, (బోట యెగ్గె యను హితమున రాక్షసియాటయె తప్పిదమా యనియర్థము.), వలచి = మోహపడి, స్త్రీలు = విన్నకన్నస్త్రీలు, తలపంపఁ = శిరముపంచుకొనునట్లు, తాన వచ్చెన్ = శూర్పణఖ తానే వచ్చెను, అదిచాలక = అల్ల వచ్చుటయేచాలక. ('ఐనిత తనంతఁ దా వలచివచ్చినఁ జూల్మనగాదె యేరికె' అని మరుచునీత్రమున నున్నది), అఁడుదానిఁ = స్త్రీని, బజీతు సేయంగఁ = రచ్చ సేయఁగా, అగునే = తగునా.

తా. శ్రీరాముఁడు శూర్పణఖ మోహించి వచ్చినప్పుడు వలదు పొమ్మని తాను జెప్పెనేని యది పోదా! అట్లు సేయక దానిని పరిహసములచేత నడియాగలు గల్పించి మిగుల వగలం బొగిలించినాఁడు. అది మోహము గలిగినది గావున నట్లువచ్చుట దానికిఁ దప్పగాదు. లోకము రీవార్త స్త్రీలు విని, తలలు వంచునట్లు దనంతనతాను వచ్చుటచాలక మరల దాని నిట్లు రచ్చలఁబెట్టవచ్చునా?

మ. తను నంటక సతు లొటఁ గోరు మునిబృందంబుం దదాపాదప

దర్శనజక్షోదము గల్గియు నృజిని ॥ దా వల్లవస్త్రీలఁగా
జననం బందఁగఁ జేసి కూడియును నానీక్తాత్మలం గాందినీ

తనయప్రేరణఁ బాసె భోజపుర యాత్రానింభసంరంభియై.

52

టీ తనుక = తన్ను, అంటక = కవియుటకు, నతులొటక = స్త్రీలగుటకు, గోరు = ఆభిలషించెడు మునిబృందంబుక = మునిలనమూహమున, త...ము = తదా

పాచి-తల్ = అస్త్రిత్వమును, ఆపాది = కలుగఁజేయునట్టి, భద్రవజ = పాదభద్రముయొక్క, ఊదము = పరాగము, 'పదంప్రశ్నరశాస్త్రియా' మ్మనియు, 'చూర్ణేక్షోదస్సముక్షింప' యనియు నమరము. కల్లియుక్ = తాను గలిగియుండియును, పెటజన్ = మఱియొకజన్మందు, తాన్ = తాను, పల్లవస్త్రీలఁగాన్ = గోపాంగనలఁగా, 'గోధుగాభీరపల్లవా' యని యమరము. జననంబుదఁగఁజేసి = పుట్టునట్లు చేసి, కూడియును = సంభోగించియు, ఆనక్త = తనయందుఁగలిగిన, ఆత్మల్ = చిత్తములుగల యాస్త్రీలను కాందినీతనయప్రేరణ = అస్త్రియనిప్రేరణచేత, (అస్త్రియని తల్లిపేరు కాందిని.) భోజపురయాత్రారంభసంరంభియై-భోజపురమును రామమునకు, యాత్రా = ప్రయాణమునందు, దంభ = నెవముచేతను, 'కవటాస్త్రీవ్యాజపంభోభయ' శ్చిద్వైతవేయని యమరము. సంరంభియై = ప్రయత్నముగలవాడై, పానోక్ = విడిచెను.

తా. శ్రీరామావతారమందు 'రామస్వర్వాంగసందరశ' యనినట్లును, 'రూపాదార్యగుడైకి పుసాం పృష్టిచిత్రావళిణమ్' అనునట్లును, గలిగిన తన సౌందర్యమును జూచి మునిజనులు దన్ను గవియుటకై స్త్రీత్వము నపేక్షింపఁగా నప్పుడే వారలను స్త్రీలనుగాఁ జేయక - అనఁగా తానిని నాలినిగాఁ జేసినవాఁడగుట - అట్టి పాదభద్ర పరాగము గలిగియుండియు నప్పుడట్లు చేయక, తానొక యవతార మెత్తి యా కృష్ణావతారమందు వారిని గోపికలుగాఁ బుట్టఁ జేసి యప్పుడు వారితోఁ గలిసిను సంతత మట్లుండక తన్ను మరిగియున్న స్త్రీలను విడిచి యత్రాప్రేరణవలన మధురా వట్టణమునకుఁ బోఁడా? అట్లు పోవుటవలన నాస్త్రీలకు వెత గలిగించినాడు కదా!

చ. హతల నొనర్చె మోహితల ॥ నల్ల యయోముఖ నాపుల స్త్యభూ
సుతను విరూప లాట ననుచో ముసలి నృపద నిట్టతాడువం

టతవ రమించె దా ముసలియయ్యు రహి న్నటుగుజ్జప్రేష్యకై

ధృతిసెడి యుగ్ర సేనునకుఁ ॥ శ్రేష్ఠత నొందియు దిద్ది యేలఁడే. 58

టీ. మోహితల్ = వలచిన, అల్లయయోముఖన్ = అప్రసిద్ధి నొందిన యయోముఖ యను రాక్షసస్త్రీని, ఆపుల స్త్యభూసుతను = పులస్త్యునందనుఁడగు విశ్రవసునికూతురగు కూర్పణును, విరూప లాటన్ = రూపహీనగుటచేత, హతలనొనర్చెన్ = భంగపఱచెను, అనుచోన్ = అనెడుపట్ట, (వారు సౌందర్యము లేనివారుగనుక భంగపఱచెనందమా యనిన ననుట.), ముసలిన్ = వృద్ధునదానిని, పెద = పెద్దదియగు, నిట్టతాడు వంటి = నిడుతాటి మ్రుగివంటి, అలివన్ = తేవలిదేవిని, (ఇచ్చటఁ దదాదిగఁబఱవిత సంధి వికల్పము), తాన్ = తానును, ముసలియయ్యున్ = ముదుసలివాడయ్యును, రమించెన్ = భోగించెను, (యుగాంతరమునుండి వృద్ధయైనదియుఁ బెద్ద పోతపుగలదియుఁ నైన

లేవలీదేని దాను ముగల మను నాయుధము గలబలరాముఁ డయ్యెను మోహించి రమింపఁడా? స్వరూపముచేత నానురూప్యమును గలుగఁ జేసికొని రమింప లేదా? అని భావము.) 'తాలాంఠో మునలిహాలీ' యని యమరము. మఱుగుజ్ఞప్రేష్యకై = మఱుగుపరిచారితకై, ధృతిసెడి = ధైర్యములేక, ఉగ్ర సేనుకు = ఉగ్రమైనసేనగలవానికి, (ఉగ్ర సేనుడను పేరుగల కంఠజనుకుని కనుట.), ప్రేష్యత = పరిచారిత్యమును, ఒరియు = తానుబొందియును. (దాని కనురూపుఁడై యుండుట.), దిద్ది = దానికుట్టతనుదీర్చి, విలఁడే = పరిపాలింపఁడా.

తా. ఓచెలులారా! అయోముఖయు కూర్మణ్యయు మోహించిరేనియు వారు లావణ్యవతులు గారు. కావున వారిని దా నేలకొన లే దని మీరంటిరేని, బలరాముఁడు దాను ముగలియయ్యెను నిడుపాటితాటిచెట్టువంటి మునలిది యగు లేవలని రమింప లేదా? కృష్ణుఁడుగ్ర సేనునికి బరిచారకుఁడయ్యెను మఱుగుజ్ఞుని లిప్తకు జక్రంగా దిద్ది యామెను రమింపఁడా? (అతనికిఁ బడపాత మే కాక లావణ్యతారుణ్యాది గుణములతో నక్కఱలే దని భావము.)

తే. తనకు నందఱుఁ గూర్ప బృందావనమున

నొకతె రతిఁ దేల్చి కాక నొందొకతెఁ ప్రేల్చి

యంత రాధకు మేలువాఁడై మురారి

యెల్ల సతులకు నెన నుదూరకై యిడంచె.

రీ

తే. తనకు = ఆ కృష్ణునకు, అంబు = పల్లవపల్లవాధరలేల్లను, కూర్మ = మోహదయించఁగా, బృందావనమున = బృందావనముందు, ఒకతె = ఒక్కగోపికను, రతిఁ దేల్చి = సురతసుఖ ముభవింపజేసి, ఒకదొకతె = మఱియొకగొల్లతను, కాక = విరహతాపముచేత, ప్రేల్చి = అపింపజేసి, అంత = అనంతరముందు, రాధకు = రాధ యను ప్రసిద్ధగోపికకు, మేలువాఁడై = అనుకూలుఁడై, మురారి = ఆ కృష్ణుఁడు, (ఇది కర్తవ్యపదము.), ఎల్లసతులకు = సర్వస్థిలకు, (రతిఁదేలినట్టియు రతిఁ దేలనట్టివఁగి నందఱు కనుట.), ఎద = హృదయమందు, (జాత్యేకపదము.), ఉదూరక = తాపమునే, ఇడంచె = ఉనుపఁడా.

ప. అని యెల్లు ప్రపాథరంబున నుపాలంభదంభంబుగాఁ జేయు పునః పునస్త్పణంబున నంతఃకరణరాగంబు దేటపడం దెలిసి బోటు లిజ్జోటి తైటభారియెడ నాటుకొన్న కన్నెకూర్చి లజ్జా వశంవద ధైర్య వెలివిరియంగానీక పుటపాకనికాళం బగుకాఁకఁ జీకాకుమఱి నాఁడునాఁటికి నగుచున్నట్ల కిటకిట నగుచున్న దింత నియ్యించి

యెరవు మాన్చి యింగితం బెటుక పఱచుకొని చింతాపనోదంబు
నేయకున్నం బ్రమాదం బని నవ్వచు నర్చగర్భంబుగా నిట్లనిరి. 55

టీ. అనియట్లు = ఈపూర్వోక్తప్రకారముగా, శ్రపాధరంబున = సిగ్గువ్రేగు
చేత, ఉపాలంభదంభంబుగా = నిందావ్యాజముగా, చేయు = చేయుచున్న, పునః
పునస్సరణంబున = సారెసారె కగుస్వగణముచేత, అంతఃకరణ = మనస్సునందలి
రాగంబు = కృష్ణునివిషయమున ననురాగము, లేటపడ = బయల్పడగా, తెలిసి =
ఎఱిగి, బోటులు = చెలులు, ఇట్టోటి = ఈయవలె, కైటభారియెడ = కృష్ణునియందు
నాటుకొన్న = పాదుకొనినట్టి, కన్నెకూర్తి = వివాహమునకుముందు గలిగినయరురాగ
మును, లజ్జావశంపదయై = లజ్జాపరవశులై, వెలివిరియంగానీక = బయల్పడసీయక
పుటపాకగీకాశంబు = పుటముపేసిన పాకముతో సరియగు, కాక = అంతస్తాపము
చేత, చీకాకుపడి = చిక్కుపడి, నాడునాటికి = నానాటికి, నగుచున్నట్ల = నవ్వచ
న్నట్లే, కిటకిటనగుచున్నది = సుకటపడుచున్నది, ఇంత = ఇంతట, ఇయ్యంతి =
యెంతయొక్క, ఎరవు మాన్చి = ఆయాసము నడచి, ఇంగితంబు = ఆభిప్రాయమును
'ఇంగితం హృద్ధితో భావ' అని యమరశేషము. ఎఱుకపఱచుకొని = ఎఱిగిపఱచేసి
కొని, చింతాపనోదంబు = చింతా = విచారముయొక్క, ఆపనోదంబు = పరిహారమును
చేయకున్న = చేయక యుండిమేసి, ప్రమాదం బని = మోసమగు నని తలంచి, నవ్వ
చు = హసించుచు, నర్చగర్భంబుగా = విలాసగర్భమగునట్లు, ఇట్లనిరి = ఈవత్సవార
క్రమముగా ననిరి.

ఉ. ఎవ్వరు నట్లపో నెఱుగు శ లెన్నకమానరు ప్రాణభర్తలన్

దవ్వుల నున్న కాకతనశత్రు వారలు వశ్యులైన దా

రెవ్వరి నొల్ల కొక్కటయి యింద్రుడు చంద్రుడటంద్రు బోటి దా
నివ్వల దెరకతై యగు నిట్టివి నీతలవేగనే చెల్లి. 56

టీ. ప్రాణభర్తల = ప్రాణేశ్వరులను, దవ్వుల నున్న = దూరముననున్నట్టి, కా
కతన = తాదాపాతవృత్త, నెరసులు = తప్పలును, ఎన్నక మానరు = లెక్కింప
పోవరు. ఎవ్వరు = ఎల్లవారును, అట్లపో = అప్రకారమే, మఱి = సిమ్మట, వారలు =
ఆప్రాణభర్తలు, వశ్యులైన = స్వాధీనపడిరేసి, తారు = స్త్రీలు, ఎవ్వరి నొల్లక = ఎవ్వ
రైన నిచ్చగించక, ఒక్కటయి = సతమతులేకమై, ఇంద్రుడు చంద్రుడటంద్రు =
భర్త నింద్రుడు చంద్రుడనియందురు, ఇవ్వల = ఇవలను, బోటి = తెలికత్తై, తా =
తాను, లేకతైయగు = అవ్యరూపము, ఇట్టివి = ఇట్టివార్తలు, నీతల వేగనే = నీత
లవేగనే యుదయించెనా, సర్వత్ర కల వనుట. చెల్లి యని సంబోధనము.

తా. దూరమందుఁ బ్రియు లున్నప్పుడు లోకమందలి స్త్రీ లందఱును భర్తల తప్ప లేనట్లక పోరు. వారు నమిసించి వశపడినప్పుడు వారి నిద్రుఁడు చంద్రుఁ డని భాపించుచు నేక మై యుందురు. భూర్వము ప్రియుని బిలుచుట మొదలగు పనుల యందు నక్కఱు గలిగి యున్న చెలకత్తై యప్పుడు లేరకత్తెయగు నిట్టి పనులు నీకే కలిగినవా? అంతటఁ గలిగి యున్నాఁడే.

క. అనుటయు నెలనగ వడఁచుచు

గన లించుక తెచ్చి యశాఘోగఱుచు నయ్యం

గనఁక కందుకనికరముఁ

గొని వ్రేయుచుఁ గెలుచు చూచుకొనుచుం బలికెన్.

57

టీ. అనుటయున్ = ఇల్లనిన, ఎలనగవు = లే. రసవత్వ, ఆడఁచుచున్ = బయలు మెఱయనీకమాటుపఱచుచు, గనలు = కొదము, ఇంచుక = కొంచెము, తెచ్చి = బయలు పఱచి, ఔదుగఱుచుచున్ = ధీమముచ. రహస్తికా శఱుకొనుచు, అయ్యంగనలన్ = ఆ స్త్రీలను, కందుకనికరమున్ = చెడులఁ దిరు, కొని = గ్రహించి, వ్రేయుచున్ = కొట్టుచు, కెలు = పార్వమును, చూచుకొనుచున్ = పక్షించికొనుచు, పలికెన్ = (అయితి) పలికెను.

క. విడువక మీగానము సొగ

సినుటయు మఱి పాడుఁడనుట శ యెగ్గే! పాసెం

బడిగినవారే వేరలె!

కొడిమెలు గట్టుకుడి యతనిఁగొని పని చేసేలా?

58

టీ. విడువక = ఎడతెగక, మీగానము = మీయొక్కపాట, సొగసినుటయున్ = ఇంపొనుగిందున, మఱి = ఇంకను, పాడుఁ డనుట = గానమునేయఁడని చెప్పుట, ఎగ్గే = తప్ప, పాసెంబు = పాయసము, అడిగినవారే = వేడినవారే, వేరలె = దరిద్రులా, (పాయసము మధురమైయుండున దాని నడిగినవారు దరిద్రులా? ఆమధుర్యము గ్రాల నిచ్చుగించినవారే యనుట.), కొడిమెలు = లేనినిదలు, కట్టుకుడి = పెట్టుకుడు, అతనిఁ గొని = ఆకృష్టుని గ్రహించి, పని చేసేలా = ఏమియక్కఱు గలదు.

తా. పోనిండ్లన్న వయస్య లిట్లుని రగుం శ బో నిక్క మిం కిప్పుడే

గాని మ్మిం కొక కొంతసేపునకునే శ గానీ సఖి యెల్లయే

గానీ నీమడిఁ దన్ననోజ్ఞ గుణము శ ల్లానీ తదన్యాయము

ల్లానీ డిందినఁ జింత నీ కతనిపైఁ శ గా కెవ్వరిం దేర్చెదే!

59

టీ. పోనిండన్న = ఆయన పోనిండనిచెప్పగా, పయస్యలు = చెలులు, ఇల్లనిరి = ఈపెట్టమండ్రముగా ననిరి, అగుంబో = బోనుపో, నిక్కము సత్వయమే, ఇంకిప్పుడే గానిమ్మ = ఇంకమీద నిప్పుడే కాని, ఇంకింకొంతకేపునకునేగానీ = ఇంకింకొంతకాలమునకే కాని, (ఇప్పుట నవధారణార్థకమునకే కరము వ్యవధిక్రమితుడౌతముమీదవచ్చినది), సఖి=పిచ్చెలి, ఎట్లనుగాని = తేపేకాని, నీనుడి = నీవాకృతముందు, శస్త్రనోజ్ఞగుణముతోగానీ = ఆస్వామియొక్క మనోహరములగు గుణములుగానీ. తదన్యాయముల్లానీ - కితే = ఆస్వామియొక్క, అన్యాయముల్లానీ = నేరములయినగానీ, డిండినకే = జాతిన, (సినోర వచ్చెనేని యనునది) చింత=చింతారము, నీకు, అతనిపైగాక=ఆస్వామిమీదకే కాని, ఎట్లని దేల్చిన = మఱియెవ్వరిని ప్రస్తావించును?

తా. ఎక్కడ ప్రసంగము లని పోనిం దని యాయన చెప్పగా, జెలు లగున, నీమాట నిక్కమేకాని, యింకమీద నిప్పుడే కాని, మఱియొకసేపునకేకాని, తేపేకాని, నీనోట నా స్త్రీప్రభుని ముచ్చగుణములేకాని, చెడుగుణములేకాని, వచ్చెనా, యప్పుడు నీమది యనియిందు డగిరియందు గాక ; మఱి యెవ్వరిని నీవు దలంపవు గదా !

సీ. సఖిముఖోద్భిత్తపరారజ్జుఖము క్తబాహ్వాంబు

పటిమ దీపపుజటచిటలు దెలుప

పారినుపాంతూతస్పృష్టపూత్రుతు ల్కృతమధ్య

పార్శ్వముహాప్రకంఠములు దెలుప

నొదవెడుగాదద్య శ మదళిపాటుర బల్క

రింప బుట్టెడుకేకరింత దెలుప

వలవంత విసువు కాంతల పుల్లు దూషించు

కారణంబుల తొంకికథలు దెలుప

తే. సలంత బానిపుపై బొంతలాట దెలుప

దెగువ లోలోసనే సవ్య శ సగపు దెలుప

గలక మామీదపసిలేని శ కసరు దెలుప

బొలంతి రేలు నీయున్నియే శ పులుగుగాదె.

(1)

టీ. మఱియు సఖివాక్యము, స...బు - సఖిముఖానగోళ్లచేత, ఉద్భిత్త = వివిరింపబడినట్టియు, పరాజ్ఞుఖ=ఆవలి మొగమై, ముక్త=విడువబడిన, బాహ్వాంబు = కన్నీళ్లయొక్క, పటిమ = పలుత్వమును, దీపపుజటచిటలు = దీపమువలనబుట్టిన చిటచిట భ్వములు, తెలుక = ఎఱిగియగా, (ఆయన యావలి మొగమై కన్నీరు విడుచుచు

నాదాహ్నిమువ్రలు గొనగోళ్ల విడిలింపఁగా నవి దీపముమీద బడి చిటచిట యరుచుం
డఁగా జలసంబంధము లేక దీపమందఁ జిటచిటధ్వని పుట్టదు గనుక నిదియ జ్ఞాపక
మయ్యె ననుట), పారిక్ = మిక్కిలియు, ర...త్ = ఉపాంశు = ఏకాంతమున (రహస్యముగా),
ఉత్సృప్త = విడువఁబడిన, పూత్యృతుత్ = పూత్యార్థములను, కృ...లు = కృతశ = కృతించిన,
మధ్య = నడుముయొక్క, పార్శ్వ = ప్రక్కలయందల్, ముహూర్తప్రకంపములు = సారె
సారెకుఁగఁదలుటలు, తెలుఁక్ = తెలియఁజేయుఁగా, (ఎవ్వరికినిఁ జెలియకుండ రహస్యముగా
నాయానముచేత బుసలు విడువఁగాఁ బ్రక్కలు గదిలు ననుట), ఒ...ము = ఒడవెడు =
జనించెడు, గాఢద్యము = డగ్గుత్తిక వడుట, ఆదటిపాటునక్ = హతాత్కారముగా,
పల్లరింపక్ = మేము పల్లరింపఁగా, పుట్టెడు = ఉదయించెడు, కేకరింత = కుత్తుక
సరుగునొనుట, తెలుపక్ = తెలుపఁగా, (చోక తెలు పూతాత్మగాఁ బి...చిన బలుకఁ
బోఁగా నాయమకుఁ గలిగెడు డగ్గుత్తిక యూచెలులకుఁ జెలియకుండఁ గేకరించెడు
సైవముచేత ములుగు పలుచు ననుట), ఎ...వు = పలువార = విరహతాపముపలననైన,
నినువు = పెనలుచు, కౌంతలపుట్టు = స్త్రీలజన్మమును, దూషించు = దూషించెడు, కారణం
బుల = హేతువులుగల, తొంటి కళ్లు = పూర్వస్థలు, తెలుపక్ = తెలియఁజేయఁ
గా, (స్త్రీల పుట్టుగూడ చని యునేకపూర్వభాద్రపదాశ్మిన్మాసముల చెప్ప ననుట), అల
గక్ = ఆయానమును, పానుపువై = శయ్యమీద, పారబాట = పారబాడుట, తె
పక్ = తెలుపఁగా, (విరహాతిశయముచేత బడ మదన పారలు ననుట), తెనుప =
ప్రాంత్యాగమవఱకునాహవమును, లోలననే నవ్వు = లోలనవలనే యవహరించెడు,
నగవు = హాసము, (నడచునడకలు, పలుకుపలుకులు అను వ్యవహారము ననుసరించి నవ్వు
నగవన్న ప్రయోగము), తెనుపక్ = తెలియఁజేయఁగా, (మరగేసతి కిం భయమైనది రీతిగాఁ
కొప్పుజేసి లోలనవలనే ప్రవృత్తముగా నవ్వు ననుట), కలకంకలంగుటను, మామిడి =
మామ్రైగలిగిన, చనిలేసి = కారణమునుఁగిన, కపరు = గద్దియను, తెలుపక్ = తెలియఁగా,
(మనస్సు తాపాతిశయముచేతఁ గలుగించి యుండినట్లనఁ జేలలును కారణములేక
పరివ్రేచు ననుట), పాలాది = పాలింటి, రేలు = రాత్రిలయందు, నీనాన్మియే = నీవర్త
నమె, పులుగుగాఁజుట్టగాదా.

తా. సుగమము.

చ. ఎఱుగరుగా యొకదృశ్యము 1 నీచెలి దీరి కఁ దీర్చిమాడ నా
యఱుతఁ దగిల్చి పోవుఁ దనహారము వోయిన నేను బోవుడక్
మఱువక వెంటఁ బోవ జలమిగ్గుత నొ నది సున్నమైన దా
గఱకటిపెట్టి సొవ్వుదుగుఁగని నిజార్తి యెఱుంగ దేమియున్. 61

టీ. ఒకసఖ తక్కినసఖలతో ననుమాట, — ఒకదృశముకొ = ఒకయబ్బరమును, ఎఱుగరుగా = తెలియరుగా, ఈచెరి = ఈసఖ అనగా గోదాదేవియనుట, దీర్ఘిక = దీర్ఘయందు, తీర్థమాడకొ = స్నానముసేయుటకు, తనహారము = తనముత్తయిపుడేను, నాయులుకొ = నాకంతమందు, తగిల్చి = ఉంచి, పోవుకొ = చుచు, పోయినకొ = తానటుపోయిన, నేనుబోవుదుకొ = నేనుబోదును, మఱువక = విస్మరితక, వెంటబోవకొ = వెంటబోగా, జలమగ్నకొ = నీటియందుమునుగుటచేత, అది = ఆహారము, సున్నము = చూర్ణము, బోన్ = అవుచు, ఐనకొ = అట్లు సున్నముకొగా, తాకొ = తాచు, అనగా నీయను. కఱకటి పెట్టి = బాధించి, సాము = చన హారమును, అడుగుకొని = వేడుచుగాని, ఏమియుకొ = కొంచెమైనను, నిజారి = న ప్రయాసమును, ఎఱుగదు = తెలియనేరదు, ముగ్ధయగుటనని భావము.

తా. ఈ యమ విరహతాపముచేత గ్రాగుడువలన శరీరమందరి ముహూర్తములు పెట్టిరి యుండిన నవియే నాయమబోడ నీడుమునిగి నచ్చుచు విసి సున్నమాయె ననియు. నంతతాప మీయమ యుభవిచుచున్న దనియు నొకచెరి పెడమచెలులతో జెప్పెను.

చ. అసిన మరాళి పల్కు విసేవా హరిణి యుకినాడు కస్తూరి

గొని యిడు బొట్టునా కిసుచు ॥ కూర్చి నొంగిన బెట్టుచుండ జా
ట్టరుచు మొగంబు ప్రేసినటు ॥ లో తనయూర్పుల నింకి యికి పో
యిన పలుబేంట్లు గోరక గొని ॥ యెత్తనె పట్టెను మాటిమాటికిన్.

టీ. అనికొ = ఇట్లనగా, మరాళి = మరాళి యనియెడిచెరి, పల్కుకొ = పలుకును, హరిణి, విసవా = విసు మనుట, ఒకనాడు = ఒకదినమందు, కస్తూరిగొని = కస్తూరినిదీసికొని, ఇడు బొట్టు నా కిసుచుకొ = నాకు దిలకములెటుమని, కూరికొ = ప్రేమచేత, ఒసంగికొ = కస్తూరినీయగా, పెట్టుచుండకొ = తానుబొట్టుపెట్టుచుండగా, చుట్టుచుకొ = చుట్టుచునీ, మొగంబుప్రేసినటులొ = మొగమడచినట్లగునట్టి, తనయూర్పులకొ = తనయూర్పులవాయువులచేత, ఇంకి యికిపోయిన = మిక్కిల తడియాలిన, పలుబేంట్లు = కస్తూరియొక్క పెక్కుబీటికలు, మాటిమాటికికొ = సారసారకు, గోరకగొని = గోటిచే గ్రహించి, ఎత్తనె = ఎత్తిపెనుటకే, పట్టెను = పొద్దుగరిపోయెను.

తా. మరాళి హరిణితో జెప్పెడు పల్కు:—విసే చెరి! యీ యమ నొకనాడు నాకు గస్తూరి దిలకములెట్టుమనగా నా మొగ మడచినట్లు దన పేడి నిట్టార్పు లెగయంగా చానివేడిమిచేత నానుదుటి దిలకము పెట్టునట్లుదే యిందిపోవు

చుండగా నావీటికలు దన గోటితోడ మాటిమాటి కెత్తనే కాలము సరిపోయెను గాని బొట్టుపెట్టుటకు గాలము చాలక పోయెను. చూచిలివా యాయమతాపాలికయము !

మ. అనినన్నగ్నిగిణి వల్కెఁ దన్నుఁ జెలులారా నే లతాదోలఁ జిక్కన నూఁపం దెగి వ్రాల దీని చనువ్రేఁకం బేక్రియం దాల్తునో యని వట్టం దినుమధ్యమార్కరుచిభోద్యస్తంజరులోని వాడినపాల్గొండ్లను బెండుబొమ్మగతి సుందె న్సందితుం జుల్కనై. 63

టీ. అనినన్ = అనగా, సగ్నిగిణి = సగ్నిగిణి యనుచెరి, వల్కెన్ = వత్కమణి రీతిచేతఁబరికెను, చెలులారా = సఖులారా, తన్నున్ = ఈయమును, నేన్ = నేను, లతాదోలన్ = తీగెముయ్యెలయందు, చిక్కనన్ = దృఢముగా, దోడఁగాన్ = దోడగి నగా, తెగి = ఆలత ఈయముశరీరరాజముచేతఁదెగి, వ్రాలన్ = ఈమె దిగువఁ బడఁగా, దీని = ఈయమయొక్క, చనువ్రేఁకంబు = స్తనభారము, పక్రియన్ = పరీతిగా, తాల్తునో = పురుతునో, అని = అనుకొని సాశయించుచు, వట్టన్ = ఈయమును బట్టుకొనఁగా, వి... ముచినమధ్యమం = వట్టవగటి, మార్క = సూర్యునియొక్క, రుచి = ఎండచేత, భద్యత్ = గాడుచున్న, ముజరులోని = పూలగుత్తులవలె చున్న, చాడెన్ = ప్లానములగు, పాల్గొండ్లు = వశాధరములచే, బొమ్మబొమ్మగతిన్ = బొమ్మతోఁ జేసినబొమ్మవలె, సందితున్ = నాలోగిటియందు, చుల్కనై = లుక్కనై. ఉండెన్ = నిలచెను.

తా. ఆమె విశాగతావముచేతఁ గృశింప శరీరము తేలిక యయ్యె ననిభావము. ప. అని తనయవస్థకు దోఁపనాడిన సనాదరయనంబోలె వారల కిట్లనియె.

టీ. తనయవస్థన్ = తనవీరవాదశను, తోఁపనాడిన్ = బయల్పడఁ బలకఁగా, అనాదిరయం బోలెన్ = అదిరములేనిదానివలె, వారల కిట్లనియె.

క. ఆర్పంగఁ దీర్పంగ మిక్కిలి

నేర్పుగలవయస్కులట్లు ॥ నెలఁతలు మీ మీ

నేర్పునఁ బలికెద రక్కఱ

యేర్పడ మీ కీ విచారమేటికిఁ జెప్పుడి.

65

టీ. ఆర్పంగన్ = పోంబుచ్చుటయును, తీర్పంగన్ = దిద్దుటయును, మిక్కిలి = అధిముగా, నేర్పుగలవయస్కులట్లు = పోడిమి గలచెలులవలెనే, నెలఁతలు = స్త్రీలారా, మీమినేర్పునన్ = మీమినామర్థముచేత, పలికెదరు = చెప్పెదరు, అక్కఱ = అవశ్యకము, ఏర్పడన్ = కుదురునట్లు, మీ కీవిచారమేటికిన్ = మీకిచింతయల, చెప్పుడి = చెప్పుడు.

తా. ఆర్జున దీర్ఘ శేష్యుల చెలులవలె నక్కఱ గలిగినట్లు మీమిత్రాతుల్యముల కొలది బలికెదరుగాఁ జూచి యానాచన మేలీ చెప్పెడు.

వ. అని మేలంబు సేసికొని తేలిపోఁ బలికి పుటపాక ప్రకారంబగు వియోగ దవధుభరం బవ్వధూరత్నం బడంచుకొని యుండియు నుండలేక నిశా సమయంబుల నొక్కొక్కమాటు తనలోన. 66

టీ. అని = ఇట్లని, మేలంబు సేసికొని = పరిహాసము చేసికొని, తేలిపోఁబోకి = అలక్ష్యముగా మాటలాడి, పుటపాక ప్రకారింబగు = పుటము వేసినట్లు పలకగు ములుచున్నట్లుగు, వియోగదవధుభరంబు = విరహతాపాలిశయమును, అవ్వధూరత్నంబు = అబోటి పేటికి, అడంచుకొని యుండియున్ = మఱుగుపఱచుకొని యుండియు, చూడలేక = నిలువఁజాలక, విశాసమయంబులన్ = రాత్రులయందు ఒక్కొక్కమాటు ఒక్కొక్క తొడి, తనలోనన్ = తనంతటనే, సవ్యాఖ్యమాణ ప్రకార మయినందునని మీఁది కన్వయము.

సీ. అభినవకువలయశ్శామకోమలమైన

దామూపు మకరకుండలముఁ దాల్చు

ని స్తులాస్యశ్రీ వసయ స్తన్తభనితీర్త

నింబచ్చద భ్రువలంబు నిక్కఁ

బరువొపు మంకెనవిరి వొపు నరవంపు

వాతెఱు చెంద్రంపురవాసఁ గురియ

నందంపు మెఱుఁగువాసలారు కన్గవ చూడ్చి

శ్రవణ కుండల కాంతిసవతుగాఁగ

తే. స్తన్తభువనాంగనాసురంజనకు సత్త

విధ పరీవాహముగ గానసుధ వెలార్చు

మాడ్చి వేణువునై వ్రేళ్లుమార్చిమార్చి

మరులుకొలిపితె గోగిర క మందసతుల. 67

టీ. ఆ...ము = ఆభినవ = పుష్పము పెరిగిచిన, కువలయ = నల్లగులవలెనే, శ్యామ = చామనచాయకలగనై, శోహలము = మృదువు, విస, దామూపు = ఎడమ భుజశిఖరము, మకరకుండలమున్ = వామకర్ణ మకరకుండలమును, తాల్చున్ = వంగుచుగా, (వేణు గానము చేయు నప్పుడు పెద యొఱగ నిట్లుగా నిడమ భుజము మీదికి గుండలము వచ్చె ననుట.), నిస్తుల = సరిలేని, అస్యశ్రీ = ముఖకాంతియొక్క, వయః = వయస్సును, స్తంభ = నిల్పుటకొఱకు, నితీర్త = దృష్టిదోషములేకుండ నుచుఁబడిన నింబచ్చద = పాపాశుపటి, భ్రువు = కనుబొమ, (సవ్యాఖ్యము ప్రాస్తావనము నగుచు.

‘శ్రుతుటిర్భూతిస్తిస్తియామ్’ అని అమరము. అల్పంబు = ఇంచుకంత, నిక్కం = చిక్కుచుండగా, (సుస్కారవిశేషముచేత వేపాను వయస్థంభకరమని ప్రసిద్ధము. కనుబొమ యెగురవేయుచు గానమునయునెడల ముఖకాంతి వయస్సతిక్రమించుకొండ దృష్టి గోషమురాని యట్లుంచిన వేపానుపతి నాకనుబొమ (సుందె ననుట), ప...రి-పరుమపు = లెస్సవికసించిన, మౌకేనపిరి = బంధసాకపుష్పమును, పంపు = నవ్రముగాఁజేయుచున్న, అ...రి-ఆరపంపు = సగము వంచిన, వాతెఱి = అధర్వోష్ఠము, చెం...నకొ-చెంద్రంపు = సిందూరసంబంధియగు, వానకొ = వర్షమును, పురియకొ = వర్షింపగా, (పెదవి నగము మడిచి పిల్లఁగ్రోవి నుఁడు చున్నాఁడనుట), అ...డిక్కి - అందంపు = అందమగు, పెఱుగు = నిద్రమగు, వాలారు = నిదుర యగు, కన్దవ = నేత్రవ్యయముయొక్క, చూడ్కి = దృష్టి, శ్ర...రి-శ్రవణకుండల = కర్ణకుండలముయొక్క, కాంతి = కాంతికి, సవరుగాగకొ = సమానమగుచుండగా, (ఆ గానముపై డట్టి చూడ్కి కర్ణాంతాయతములగు నేత్రముల కొనలను వ్యాపించియుండె ననుట), ప...రుకొ-సప్తభుజ = భూర్భువస్సువ రాది సప్తభోకములయందున్న, అంగనా = స్త్రీలయొక్క, అనురంజనమకొ = అనురక్తి గలిగించుటకు, పుష్పవిధపరివహముగకొ = విడు తెఱంగులగు ప్రహము లగునట్లు, ‘జలొచ్చాసాః పరివాహ’ అని అమరము. గానసుధకొ = గానమృతమును, వెలార్పు చూడ్కి = వైకుంఠకంచేసెనురీతిగా, పంజువువైకొ = పిల్లఁగ్రోవమీద, వ్రేళ్లు = అంగుళములను, మార్చిమార్చి = పరివృత్తిచేసి, గోవిందా = ఓయి శ్రీకృష్ణుడా, మద సతులకొ = గోవికాస్త్రీలను, ముదులు కొలిపి తె = మోహపడజేసితివే శ్రీకృష్ణని వేణు గానవినిోదము సమబంధించుచున్న దని భాషము.

ఉ. అక్కట రాధ నీకుఁ దగలవా మగవారల నత్తమామలం

దక్కి ముకుందవేణుకలనాదపుటిలకు లేటిమొత్తమై

త్రెక్కొనుకాకచే నడికిరే లరుదెంచిన గోవికావళిక

బొక్కగఁజేసి తద్రుచిరభోగము గుత్తగ నీవ కైకొనన్. 63

టీ. రాధ = ఓ రాధికా, మగవారలకొ = భర్తలను, అత్తమామలకొ = శ్వశ్రు

శ్వశురులను, తక్కి = కిమిరించి, ము...రుకొ-ముకుంద = శ్రీకృష్ణనియొక్క, వేణు =

పిల్లఁగ్రోవియొక్క, కల = అవ్యక్తమధురమగు, నాదపుటిలకొ = గానమనునీలకు,

(కల యనగా జారచోరు లొండోరులకుఁ జెలుపుకొను సంకేతనాదము), లేటి

మొత్తమై = మృగీనమూహమువలె వై, త్రె...చేకొ - త్రెక్కొను = భరింపగూడని,

కాకచేకొ = తాపముచేత, నడికిరేలు = అర్ధరాత్రులయందు, అ...రికొ-అరుదెంచిన =

పచ్చినట్టి, గోవికావళికొ = గోవికాసమూహమును, బొక్కగఁజేసి = పరితపించున

ట్లానర్ని, తద్రు చిరభోగము-తల్ = ఆ కృష్ణునియొక్క, రుచిర = ఇంపైన, భోగము = అనుభవమును, గుత్తగ = గుత్తజేసినట్లు, నీవ = నీవే, త్రైకొన = గ్రహించుట, నీకు = నీకు, తగవా = మర్యాదయే, అకట = అయ్యో, (ప్రగమపామందుఁ బ్రశ్న కలిత దీర్ఘయతి).

తా. తాను దాప మనుభవించుచు రాధ మద్దేశించి శ్రీకృష్ణ సుభోగము సమస్త గోపికలకు లేకుండ జేసి గుత్త జేసినట్లు నీ వొక్కతేవే యనుభవింప వచ్చునా యని రాధయ దుఁజుచున్నది.

ఉ. అక్కమలాక్షుఁ డొక్కతె నిజాంసమునం దిడి కుంజపుంజపుం
జక్కికి గొంచుబోవఁ బెఱచాన లినాత్మజవెంట వ్రేగున
న్నిక్కిలి డిగ్గు పాదసరణెం జని రోయుదు రట్టె రోసి తా
రక్కడఁ గొంచు లేమి వలదా యభిమాన మొకింత యింతికిన్ ?

టీ. అక్కమలాక్షుఁడు = ఆ కృష్ణుఁడు, ఒక్కతె = ఒక స్త్రీని, నిజాంసము నందు = తనమూలపునందు, ఇడి = ఉనిచిపోని, కుంజపుంజక్కికి = పొదరిండ్ల గుంపుతావునకు, గొంచుబోవ = తీసికొనిపోవగా, పెఱచానలు = ఇతర స్త్రీలు, ఇనాత్మజవెంట = సూర్యతనయయగు యమునానదివెంట, వ్రేగున = భారము చేత, మిక్కిలి = అధికముగా, డిగ్గు = దిగబడియున్న, పాదసరణెం = కాలిజాడను, చనిపోయి, రోయుదురు = వెదకుదురు, అట్టె = అప్రకారమే, రోసి = వెదకి, తారు = తాము, అక్కడ = ఆ పొదరిండ్ల ప్రదేశమును, కాంచులేమి = చూచుట యేమున్నది, ఇంతికి = స్త్రీకి, అభిమానము = శూలుపు, ఒకింత = కొంచెమైనను, వలదా = ఉండవలదా?

తా. శ్రీకృష్ణుఁడు గోపికల చించిచి యొక్కదానిఁ దనభుజము మీఁదఁ గూర్చుంచఁబెట్టుకొని పొదరిండ్లచాటునకుఁబోగా, నాగోపికలందఱును గృష్ణుని గానక స్త్రీని మోచికొనిపోవుచున్న భారముచేత నాయనపాదములు యమునానది సీత తలంబుల మిగుల దిగబడియుండిన నాజాడను బోయి వెదకెదరుగాక; అట్లు వెదకి శ్రీకృష్ణునిఁ జూచుటవలన నాగోపికతోఁగూడి యున్నప్పుడు నమకేమిపనియని స్త్రీకి గొంచెమైన నభిమానముండవలదా యని దూఱెను.

చ. ఇలు గలనైన వెల్వడని యీలుపుటాండ్రకుఁ దాపికతైవై
యులు కెడలించి శొరి తను యోగపు వాచవిఁ జూపి మీఁదఁ బె
ల్లలము వియోగవహ్ని భవదంతర నై కతపక్షి పొంత వం
తలఁ బొరలించి తోడు శమనస్వస పుగ్రమయూఖనందనీ ! 70

టీ. ఉగ్రమయూఖనందనీ = తీక్ష్ణగిరణములుగల సూర్యునియొక్కకూతురవైన యోయమునానదీ, ఇలు = గృహమును, కలనైనన్ = స్వప్నమందేని, వె...కున్ = వెల్లడని = వెడలిరాని, ఈలువుటాద్రకున్ = మానవతులగుగోపికలకు, తాపికత్తెవై = కుంటెనకత్తెవై, ఈలుకెడలించి = (వారల) భయముదీర్చి, శా...విన్-శారి = శ్రీకృష్ణునియొక్క, తను = శరీరముయొక్క, యోగపు = సంయోగ మనియెడి, వాచనిన్-మాపి = వాగ్రచిజాపి, (విటునియొద్దనుండి మధురవస్తువులు కొనివచ్చి స్త్రీల కిచ్చి రుచి బుట్టించి యనుకూలపఱుచుట దూరికను యుక్తమే గనుక వాచని యని ప్రయోగించినాడు), మీదన్ = అనంతరమందు, పెల్లు = అధికముగా, అ...హ్నిన్-ఆలము = వ్యాపించుచున్న, వియోగవహ్నిన్ = విరహాగ్నిచేత, భ...తన్-భవత్ = నీయొక్క, అంతర = మధ్యప్రదేశమగుట, సైకత = ఇసుకవిస్త్రైలయొక్క, పక్షి = సమాహమయొక్క, పొంతన్ = సమీపమందు, చంతలన్ = తాపములచేత, పారలించితి = వారినె బొరలునట్లుచేసితివి, శమనస్వసపుటోదు = యమునీతోఁబుట్టువగుదువు, 'యమునా శమనస్వసా' యని యమరము.

తా. ఓ యమునానదీ! నీవు జగముల దపింపజేయు సూర్యునికిఁ గూతురవై యంతకుం డగుయమునీకిఁ దోఁబుట్టువైతివి గావున, నీ కళినగుణమునకుఁ దగినట్లు స్వప్నమందైన నిట్లు వెడలని మానవతులగు గొల్ల సతుల కెడకత్తెవై యిట్లు వెడలించి భయము నాపి మొదల నతనితోఁ గూడునట్లునర్చి యాచుచి జాపి పిమ్మట నా కృష్ణుని నెడఁ బాపి నీ యనునన్నియలమీఁద నాచు విరహాగ్నిచేత బొరలాడునట్లు చేసితివి గదా? యెంత కళినాత్మరాలజే?

ప. అని యెంటిపాటునం దింతలోం బాటుకు పలుకు లాలించి పొంచి యున్న పయస్య లాస్యగబు లపహస్యచంద్రికాతుందిలంబులుగాఁ దోచి భామ యే మేమి నీ మనం బెఱింగియే కదా మును మున్న యతనిమాటలు మానలే పించి మని మూలించినం గించి దవన శాస్త్రమై నెమ్మొగంబు వెలవెలపాటు లేనగవున నడంచి మఱి మొఱంగ సనువుపడక యందంబుఁ గూడుకొని వారి కిట్లనియె. 71

టీ. అని = ఈరీతిగా, ఒంటిపాటునన్ = ఏకాంతమందు, తనలోనం బలుకు పలుకులు = తనలో దా ననియెడుమాటలు, అలించి = విని, పొం...లు-పొంచియున్న = డాగియున్న, పయస్యలు = పలుకులు, అస్యంబులు = మొగములు, అ...గాన్-ఆప హస్య = మేలుపు నవ్వు లనియెడు, చంద్రికా = వెన్నెలచేత, తుందిలంబులుగాన్ = పిక్కిట్లనట్లుగా, లోచి = కనఁబడి, భామ = ఓయింటి, ఏమేమి, ఎఱిగియేకదా =

తెలిసిమేకదా, మురుమున్ను = ప్ర పశమమందే, అతనిచూటలు = అసామివాత్తలు, మానలేమిటిమని=విడువజాల ఎంతి మరుచు, మూడలించినా = 'ప్రస్తావించగా, (తానా నాడంగా నరుట), కించినవనతాననయై = కొంచెముటలపండుకొన్నదై, నమ్మెగంబు = ముఖముయొక్క, వెలవెలపాటు = సిగ్గుచే బెల్లబోవుటను, లేనగవునా = తేత నగవు చేత, అదొచి = మట్టుపటిచి, మఱి = ఇతరు, మొలుగక = దావగా, అరువు పడక = వలచుగాక, అందుబుగూడుకొని = వారినిగలపిని చారి కి ట్లనియె=అ చెబుల కిట్లనియె.

తే. నాడు మన మున్న నెట్లా పూరిబోడులారా ;

యనిన వారలు మగుడ నాయమకు ననిరి

యింతి నాడుండ కెందు బోయితివి నీ వ

టన్న నచ్చెరువడి వారి కి కలివ పలికె.

72

టీ. పూరిబోడులారా = ఓ చెలులారా ! నాడు = ఆ గోపికాశృంగారకాలమున మన మున్న = నేను మీరు ముందును, ఎట్లా = ఏవిధముననో, అనిన = అనగా, వారలు = ఆచెలులు, మగుడక = మరల, అయమక = ఆమెను, అనిరి = చెప్పిరి, ఇంతి = ఓచెలి, నాడునీవుండక = ఆకాలముననీవుండక, ఎందుబోయితివి = ఎక్కడబోయితివి, అట్లన్న = ఆప్రకార మనగా, నచ్చెరువడి = ఆశ్చర్యపడి, అలిపి = అయితి, వారికి బలికె = ఆచెలుల కనియెను.

తే. సకియలార త్రైకాలికజ్ఞానవంతు

లైన ఋషులట్ల పలికెద కింత యెటుక

యెద గలిగెనేని యెఱింగింపు కి చేరు మొదల

నెవ్వతె నటన్న మఱి వార కి లిట్లు లనిరి.

73

టీ. సకియలార = సఖులారా, త్రై...లు - త్రైకాలిక = భూతభవిష్య ద్వర్త మానకాలక్రయసంబాధియగు, జ్ఞానవంతులు=జ్ఞానముగలవారు, ఐన, ఋషులట్ల=మనీ శ్వరులు, తె, పలికెదరు=వచించెదరు, అంతయెఱు = తాదృశజ్ఞానము, ఎదక = హృదయమందు, కలిగెనేని = ఉండెనేని, ఏయ=నేను, మొదల = ప్రపంచమును, (పూర్వ జన్మమందును), ఎవ్వతెను, ఎఱిగింపు దటన్న = తెలుపు దనగా, మఱి=పిమ్మట, వారు = ఆచెలులు, ఇట్లు లనిరి.

మ. దివిజన్మప్రసవంబు గొంచిన సహస్త్రిం జూచి చూపొప కిం

తవుజిల్లుంబని యంత నేని మది నీర్యాక్రోధము ల్పందడిం

ప విరిం బోక ద్రుమంబుఁ గైకొనఁబలి శ న్దందన్నప్రాసెల్లఁ జే
నవధిం బెట్టిన సత్య వీ వహమా కావా! భామినీ నావుడు. 74

టీ. ది...త్తిక్ - విజద్రు = కల్పవృక్షముయొక్క, ప్రపంబుక్ = పుష్పమును,
ని. 'స్యాదుత్పాదేఫలేపుష్పే ప్రసవోగర్భ మోచనే' యని అమర. కాంచిన = పొందిన,
సపత్నిక్ = సవతాలగుంట్లోని, చూచి = కాంచి, చూపాహ = ఓర్వలేక, ఇంకవుజ్జిల్లం
బని = ఇంతైనచిన్నపనిని, అంతసేనీ = అంతగాఁజేసి, మదిక్ = మనస్సునందు, ఈర్ష్యా
క్రొధముల్ - ఈర్ష్యా = ఈసును, క్రొధముల్ = కోపమును, సంపడింబక్ = పెనఁగొనఁగా,
విక్ = పుష్పముచేత, పోక = చనక, ద్రుమంబున్ = వృక్షమును, కైకొనక్ = గ్ర
హింపఁగోరి, పతిక్ = భర్తయగు శ్రీకృష్ణుని, మదన్నక్ = బోషధ మనఁగా, ప్రాసెల్లక్ =
వృక్షమెట్లను, లేక్ = తెచ్చునట్లు, అపధింబెట్టిన = శ్రమ పెట్టినట్టియు మేరఁబెట్టినట్టి
సత్యపు = సత్యభామవు, ఈపు = నీవు, కావా, అహహ = ఆశ్చర్యము, 'అహహేత్యు
ద్భుతేభదే' యని యమరము. భామినీ = ఓముతీయనిసంబోధనము, ('కోపనానైవ
భామినీ' యనియున్నది గమక గోపముగలదానా యుట), నావుడుక్ = అనఁగా.

తా. ఓభామినీ! నీసవతియగు దుష్టిచేదీ శ్రీకృష్ణునిచేతఁ బారిజాత పుష్పము
గ్రహింపఁగా నీవు చూచి యోర్వఁజాలక యీసును జలంబును మెఱియ స్వల్పముగు
నక్కార్థంబు సెంతోఁ గొప్పఁ జేసి యలిగి యా పుష్పమునుమాత్రమేగాక స్వర్గము
నుండి పారిజాత వృక్షమునే తెప్పింపఁగోరి మఱచిన ప్రాసెల్లఁ జెప్పించునట్లు తలంచి
యాప్రకారము శ్రీకృష్ణుని శ్రమ పఱచి పారిజాతవృక్షమును గడచిన సత్యభామవు నీవే
కాదా?

ప. గ్రక్కనం బ్రత్యుత్పన్నవిజ్ఞానయై గృహదీపికారోహణంబునం గృహ
గత పదార్థంబు లొక్కమాట దృగ్గోచరంబు లగునట్లు జన్మాంత
రంబున నయ్యనంతునితోడి క్రీడాప్రపంచంబు సదృశ్యమనుభూతం
బైన తెఱంగునం దోచిన. 75

టీ. గ్రక్కన్ = వెంటనే ప్రత్యుత్పన్నవిజ్ఞానయై - ప్రత్యుత్పన్న = ఉద
యించిన, విజ్ఞానయై = విశేషజ్ఞానముకలదై, గృహదీపికారోహణంబున్ = నిలయ
మందు దీపముండుటచేత, గృహగతపదార్థంబులు = ఇంటిలోనున్న వస్తువులు, ఒక్క
మాటె = ఒకసారియె, దృగ్గోచరంబులగునట్లు = దృష్టివిషయములయినభంగిని, జన్మాంత
రంబున్ = పూర్వజన్మమందు, అయ్యనంతునితోడి = ఆ శ్రీకృష్ణస్వామితోడి, క్రీడా
ప్రపంచంబు. విహరవైపులము, సదృశ్యమనుభూతంబయిన తెఱంగున్ = అప్పుడు
తెన్నగా ననుభవించినమాడ్కిని, తోచినన్ = అగతచేఁగా.

ఉ. వారికన్నులం బొడమువారి సకజ్జల మౌళిత్రవో
 గోళక మై తదంతికపుణగుంతలవల్లికి దల్లిదోడుగా
 మైలవలి న్న నన్నిగుడు మై బులకల్పొడమౌ శ్లఘాంగియై
 సోలిన జూచి డెందములు సుజ్జన హయనిబోటు లర్పిల్క. 76

టీ. వారి=నిడుదలగు, కన్నులక = నేత్రములయందు, పొడము = ఉదయి
 చెడు, వారి=బొప్పము, సకజ్జలము = కాటుకనీటితో గూడినదియై, ఆశ్రిత = ఆశ్ర
 యింపబడిన, శ్రవక = చెవు లనియెడు, గోళకమై = గోళములుగలచై, తదంతికపు =
 అకర్ణసమీపమునందున్న, మంతలవల్లికి = తలవెండ్రుకలు అనుతీగెను, తోడుగా =
 తల్లియుదోబుట్టువుగాగా, (కాటుకతో నల్లవైయున్నదిగావున గురులకు సమాన
 మైన దనుట), మైలవలి = శరీరమనియెడి మేలకితీగయందు, (లవలి = వెన్నెలతీగ
 యనికొందఱు), ననల్ = పుష్పములు, నిగుడుమై = పుట్టెడిరీతిచేత, పులకల్ = రోమాం
 చములు, పొడమౌ = పుట్టగా, శ్లఘాంగియై = బెడువడినదేహముగలదియై, సోలి
 న్ = మూర్ఖిల్లగా, చూచి=పీక్షించి, బోటులు=చెలికత్తియలు, డెందములు = అంత
 రంగములు, చుజ్జన = చుఱుక్కునగా, హయని = ఆయోయనియంగలార్పి, అర్పి
 ల్క = కూర్చి చేత, ఆయమయందలి ప్రేమచేత నని ముంపటి పద్యముతో నన్వయము.

తా. ఆయమ కన్నీరు నింపుచుండ నది చెవులునిండి తలవెండ్రుకలు దడువగా
 నెప్పై గుర్రొడువగా సోలిన గాచి డెందములు గంది తోడి పూబోడులు
 ప్రేమంబున నిట్లనిరి.

ఉ. ఎంతకుఁ దెచ్చెనే సకశీరజేక్షణచెయ్యము లందుమీఁద జ
 న్నాంతరవర్తనంబు హృదయంబున కిత్తటి నెచ్చరించి గో
 రంతలు గొండలంత లగునట్లుగఁ జేసితి మంచుఁ జేటికా
 వాంతసతాశవృంతమృదువాలహిమాంబుకణాలిఁ దేర్చినక. 77

టీ. స...త్ = సరసిజేక్షణ=పద్మాక్షియగునీయమయొక్క, చెయ్యముల్ = వ్యాపా
 రములు, ఎంతకుఁ దెచ్చెనే = ఎంతవఱకుఁ దెచ్చెను, అందుమీఁద = ఆకప్తముమీఁద
 జన్మాంతరవర్తనంబు = పూర్వజన్మ వ్యాపారమును, హృదయంబునకు = ఎదురు
 ఇత్తటి = ఈనమయమందు, ఎచ్చరించి = ఎఱుకపఱచి, గోరంతలు = గోరంగ
 స్వల్పములగుకార్యములు, కొండలంతలగునట్లుగ = పర్వతోపమానము లగునట్లుగా
 చేసితి మంచు = కాంచితి మని, చేటికా = కరిచారికలచేత, వాంత = వీపబడిన,
 సతాశవృంత = వీపనలతోగూడిన, మృదువాత = మందమారుతముగల, హిమాంబు =
 చుట్టియొక్క, కణాలి = దిందుపరంపరచేత, తేర్చినక = మూర్ఖుడేల్పగా, (విస

కణ్ణలమీఁడఁ బన్నీరు చిలుకరించి చెలికత్తియలు పరిచారికలచేత వీరఁ జేసి నేడఁ జేర్చి రనుట).

క. తెలిసి కను దెఱచి ఓ వెండియు

జలజేక్షణ తన్నుకుంద ఓ చరణస్ఫులిని

శ్వలతఁ గనుమొగిచి ఓ మఱి య

శ్రులు తెప్పలఁ దోఁపఁ దెఱచి ఓ చూచి సఖులతోఁ. 78

టీ. తెలిసి = తెలివొంది, కనుదెఱచి = నేత్రము విచ్చి, వెండియు = మరలను, జలజేక్షణ = ఆనాముక, తన్నుకుందచరణస్ఫులినిశ్వలతఁ - తన్నుకుంద = ఆ శ్రీకృష్ణనియొక్క, చరణస్ఫులి = పాదస్పర్శము, నిశ్వలతఁ = సైర్యముచేత, కనుమొగిచి = నేత్రము మూసి, మఱి = పిమ్మట, శ్రులు = బాష్పజలములు, తెప్పలఁ = పట్టుములయందు, తోఁపఁ = కానరాఁగా, తెఱచి = కను దెఱచి, చూచి = వీక్షించి, సఖులతోఁ = చెల్లలతోడ. అని ముందటి కన్వయము.

క. మీ రెవ్వ రనుటయును శృం

గారిణి మే మురగకన్యకల మింతకు ము

ధారుణి కేతెంచితి మన

నారామలఁ గొఁగిలించి ఓ యార్తి న్బలికె. 79

టీ. మీ రెవ్వ రనుటయును = మీ రెవ్వ రనఁగా, శృంగారిణి = ఓసుందరి, మేమురగకన్యలము = సేమనాగకన్యలము, ఇంతకుముఁ = సాజన్యమునకుముందు, ధారుణి కేతెంచితిమఁ - భూలాకమునకు విచ్చితి మనఁగానే, ఆరామలఁ = ఆస్త్రిలను, కొఁగిలించి = ఆలింగనముఁజేసికొని, అర్తి = మనస్తాపముచేత, బలికె = వచించెను.

ఉ. అట్టి మురారి కప్పడనుఁ ఓ గై మఱి యీకలివేళఁ గ్రవ్వుటం

బుట్టి వియోగవేసనలఁ ఓ బొక్కెందు నీ తను వేల తండ్రి దా

నిట్టగు నన్ను నింకొకని ఓ కియ్యక తొల్లన యోగశక్తిఁ బోఁ

తెట్టెద దీని వెండియు నుపేంద్రపదాంబురుహంబు పట్టెద. 80

టీ. అట్టిమరారికె = అట్టిశ్రీకృష్ణునకు, అప్పడు = ఆకాలమందు, అనుఁగై = స్త్రీయురాలనై, ఇచ్చట అనుఁగునై యని యుండవలసినను అది వైకల్పికవిధిగాన అనుఁగై అనియు నుండవచ్చును. ఇట్లు ఆదిపర్వంబున - గీ. 'కారవుల క్షల్ల గుర్తున కారణంబు' అని ప్రయోగింపఁబడియున్నది.) మఱి = పిమ్మటను, ఈకలివేళఁ =

శతలియుగకాలము క్రష్ణుఁ = మరల, పుట్టి = జనించి, వియోగబేదనలఁ = విరహమేవలచేత, పాశ్చెడు = పరిశించెడు, కశకు వేల = కశరీరమేటికి, తండ్రి = మాజనకుడు, తాను = తియన, ఇట్టగు = కశరీరలిగియున్న, ననుకొ = నను, ఇయ్యోగ నికొ = ముత్యముకనిక, ఈయకతొల్లన = ఇయ్యకముందఱినే, దీనికొ = ఈశరీరమును, యోగశక్తికొ = యోగబలముచేత, పాశ్చెట్టెవ్ = విసర్జించెదను, వెండియుకొ = మగిడి ఉపేంద్ర = అప్రివిక్రమునియొక్క, పదాంబురుహంబు = చరణసరోజమును, పట్టెవ్ = ఆవలంబించెదను.

తా. అట్టి శ్రీకృష్ణునకు దొడ్డి ప్రియురాలైన యుండియు నీకలివేళ మరల జనించి వియోగతాపముచేతఁ గ్రాగుడు నీదేహమును మాతండ్రి న న్నొకని కియ్యక మున్న యోగశక్తిచేత విడిచి మగిడి యాయుపేంద్ర పాదపద్మంబు ఆవలంబించెద నని భావము.

క. అది యొండె భక్తి యెవ్వతె

యెద విశ్లేషైశ్చ భీరువృత్తిఁ బ్రియలా

భదశన్దైయిఁ దొఱఁగించును

హదనున నదిగాక యున్న క యవి వైశికముల్.

81

టీ. ఎవ్వతె = ఏస్త్రీయైన, ఎదకొ = హృదయమందు, వి...త్తికొ - విశ్లేష = వియోగమువలన, ఏక = ముఖ్యమును, భీరువృత్తికొ = భయంపడినవర్తనముచేత, ప్రియలాభ దశకొ = ప్రియునియొక్కలాభంశయందే, హదనుకొ = హృదయముమందు, మె యిక్కొ = శరీరమును, తొఱఁగించును = జూర్చునో, అది = ఆశరీరత్యాగవ్యాపారము, ఒండె = ఒకటి, భక్తి = పరిభక్తి, అదిగాక = అట్లుగాకుండినను, ఉన్నయవి = మిగులునట్టి భక్తులు, వైశికముల్ = 'విశ్రమాప్రోపాధిక నకలపురుషాభిలాష సామాన్యా' యను నట్లు' వేశ్యాభక్తియొక్క నిక్కము గావలెను.

తా. వియింతి తనిప్రాణనాథుఁడు దాపున నుండినప్పుడే యితనితో వియోగము గలుగు నేమో యను భయముచేత మంచినమయము గనుగొని శరీరత్యాగము సేయునో యాపెనే పరిభక్తిగాక యితరములైనవి వేశ్యాభక్తివంటి వని భావము.

తే. అనినవారలు పల్కి రామదువతెనస

మెందుఁ జన్నాడు విను రంగమందన్నిల్చె

వేగపా లేల! యతఁడ నీవిభుఁ డగుటకు

నర్చనాదుల నివ్వీటిహరి భజింపు.

82

టీ. అనినన్ = ఇట్లుచెప్పగా, వారలు కల్పిరి = అనెలు లీవశ్యమాణక్రమముగా వచించిరి, ఆయమవతంసము = ఆయాదవరత్న మగు శ్రీకృష్ణుడు, ఎందుజన్నాడు = ఎక్కడ నేగినాడు, వినుము = ఆలకింపుము, రంగమంద = శ్రీరంగక్షేత్రమందే, నిర్భుక్ = నివసించెను, పగపాటేల = త్వరపడుటయేటికి, ఆతడ = అస్వామియే, నీవిభూ డగు టుక్ = నీభర్తయగుటకు, ఇన్వీటిహరిక్ = ఈశ్రీవిల్లిపుత్రుడగు నున్న స్వామిని, అర్చనా దులక్ = పూజాదులచేత, భజింపుము = సేవింపుము.

తా. ఆశ్రీకృష్ణు డిప్పు డెచ్చటికిఁబోలేడు, శ్రీరంగమందే యున్నాఁడు గావున నతఁడు నీభర్త యగుటకు నీయూర నున్న వడపెరుంగొయి లండయ రుహస్వామిని బూజ నాదులచేతఁ గొల్వము.

చ. అలుకకు మన్నఁ దేటి మటి శ యంతటనుండియు వేళవేళ నె
చ్చెలు లిడు తెల్వుల న్నగుడఁ శ జింతల సంతమసంబుల న్ననూ
కలితత మించె సొమ్మిడని శ కార్మమునన్ హృదయంబున న్నదా
పలపలగాక నీలముల శ బన్నసరంబయి నిర్మలాంగికిన్. 83

టీ. అలుకకుమన్నన్ = వెఱవను మని చెప్పగా, లేటి = తెలివొంది, మటి = అనంతర మందు, అంతటనుండియన్ = అప్పుడు మొదలుకొని, వేళవేళన్ = ప్రతికాలమందు, నెచ్చెలులు = చెలికత్తియలు, ఇడు = ఉనిచెడి, తెల్వులన్ = జ్ఞానము లనెడు ధావళ్యములతోడను, మగుటన్ = మరల, చింతల = విచారము లనియెడు, సంతమసంబులన్ = వీకటలతోడను, సమాకలితత = కూడుకొనుట, (ఇది కర్తృవదము.), నిర్మలాంగికిన్ = స్వచ్ఛ శరీరముగల యాయువిదకు, సొమ్మిడని = భూపదామ ధరింపని, కార్మమునన్ = కృశించుటచేత, హృదయంబునన్ = ఎడయందు, నదా = ఎల్లప్పుడును, పలపలగాక = పలచనగాక నీలములబన్న సరంబయి = నీలములతోడఁ గూర్చిన ముక్తావళిమై, మించెన్ = ఓపెను.

తా. ఆయమకుఁ గృతశ్రమ చేత సొమ్మ లిడకుండినను హృదయమందుఁ జేలుల మాటలఁ జెల్పులను, మరలఁ గలిగెడు చింతాభరంబులను వీకటలును, గూడికొని నీలములతోఁజేర్చిన ముత్తైపు సరమువలె నుండెను, నీనికిఁ జింతాశంకమసంబుల నీలములవలెను, చెలుల మాటలవలనఁ గలిగెడు తెలుపులను తెలుపులు ముత్తైములవలె నుండెననియును, లో నున్నభావము నిర్మలాంగియాట బయలు దొఁచెను.

తే. ఎలసి యే ప్రాద్దుఁ గనువొందఁగీక మరుఁడు
కలహమున కంకతాడయి శ కాలు ద్రవ్వఁ
బాండుబహుళక్షపాపరంభరలు వెడల
కింటిలో నేడుముల్లయ్యె శ నిండుముఖి.

టీ. ఎలసి=ను పెట్టుకొని, ఏప్రాద్దునకొ=సంతతమును, కనువొందనీక=కన్నుమూయు
నీక, మరుడు = స్వరీండు కలహమునకుకొ = పోరాటమునకు, అంకకాడై = మిక్కిలి
వట్టుదలగలవాడై కాలుద్రవ్వకొ = కాలుద్రవ్వచుండగా, పా...లు-పొందుబహుళ
క్షపా = శుక్లవక్ష బహుళవక్ష రాత్రులయొక్క, పరంపరులు=వరుసలు, వెడలక=కడవక,
ఇందుముఖికొ = ఆచంద్రముఖికొ, ఇంటిలోకొ=గృహముందు, ఏదుముల్లయ్యెకొ=ఏదు
బదిముల్లండ్నినై యాయెను.

తా. మన్మథుఁ డెడతొగ యెప్పుడుఁ గనువైచి నిద్రబట్టినీకుండఁ గచ్చుకొ గాలు
ద్రవ్వచుండగా శుక్లవక్షరాత్రులు బహుళవక్షరాత్రులు నొక్కొడుగానే చక్కగా
జరుగక యేదుముల్లంటిలోనుండి నాలుటిచొర కటు తేమములేక నిద్దుర పట్టక
పోవునో, యారీతిగానే యాయెను శ్రమవడుచుండెను. శల్కమృగరోమ మీటనున్న
నాయంటఁ గలహము కలగునటు ప్రసిద్ధము. ఇచ్చట శుక్లవక్షరాత్రులు తెల్లగాను గృష్ణ
వక్షరాత్రులు నల్లగా నుండునగునక వానిపరంపర యేకం బుదిముల్లంగాఁ జెప్పుటయెను.
ఆరోమమాణమున నేదుబదిముల్లు కలహమును గలుగఁజేయుట నుపయోగించు
గనుక పరిణామ లంకారము.

మ. తరిగుంగై దువుజోదనానతి వధూదైర్యంపుఁ బెన్గోట కం
దలితావార్తఖయంత్రకారుఁ డలుక న్నానాటికిఁ ద్రెళ్లఁ గో
మలమార్తండవరీచిదీపకళికోప్పం జూడి యేయూం దళ
దళపాథోరుహలోహనాళకుహరోద్యచ్చంపరీకాశ్శముల్. 81

టీ. కందలితావార్తఖయంత్రకారుడు = అంశరించినప్రాశ్నకాలమనియెడి
ఫిరంగిరాతు, త...లికొ = తరిగుంగైదువు=చిగురుటారుబాంకల, జోదు=యోధుఁడు
మన్మథునియొక్క, అనలికొ=అజ్ఞప్తిచేత, ప...ట = వధూ=ఆపనితయొక్క, దైర్యంపు
దైర్యమయమగు, పెన్గోట = పెద్దకోట, నానాటికికొ = దినక్రమముగా, త్రెళ్లకొ
కూలుటకు, కో...ప్పకొ = కోమల=పుదువులగు, మార్తండ = బాలసూర్యునియొక్క
మరీచి=కిరణములనియెడు, దీపకళికా = ముగ్ధపంటిదీపములయొక్క, ఊప్పకొ = పే
మిచేత, చూడి=ముట్టించి, ద...ల్ = దళల్=వికసించుచున్న, దళ=తేములగల, పాశ్చ
రుహ=కమలము లనియెడు, లోహనాళ = ఫిరంగులయొక్క, కుహర = చిలములను
డిద్యల్ = వెడలుచున్న, చంచల్ = మడించిన, చంచరీక=తుమ్మెదలనియెడు ఆశ్శముల్
గుండ్లను, అలంకొ=కోపముచేత, ఏయొకొ=ప్రయోగించును.

తా. ప్రాశ్నకాల మనెడు ఫిరంగిరాతు మన్మథుఁ డను యోధవరుని నెలవ
యాయమ దైర్యమనియెడు కోట నానాటికిఁ గ్రింద గొలుటకై, బాల సూర్య

ములు సోకుటవలన వికసించుచున్న కమలము లనియెడు ఫిరంగులలోనుండి వెడలెడు గండుదుమైద లనియెడు గుండ్లను బారు సేయును; అప్పు డాకీరణశ్వాలయే జానకి త్రాటి రంజకపుకేడిమియై యుండెను; ఆయమకు రాత్రులు ధైర్యము లేదాయెడదా ప్రాతః కాలముందును లేదాయెను; సాయంకాలములందు గమలములు ముసుళించు నప్పుడు తుమైద లాకమలములలో జొచ్చియుండి సూర్యోదయము కాగానే వికసించిన వానిలోనుండి వెడలు చుండెను.

లే. సురుచిరవితానదంభకౌసుంభధారి

తుహినధారాగృహంగి బింద్రువులు నెదర

పాంత ఘటయంత్రసరముఁ ద్రిప్సచు జపించు

మగువధృతి దూల మధ్యాహ్నమంత్రవాది.

86

టీ. మధ్యాహ్నమంత్రవాది = మధ్యాహ్నమనియెడిహంత్రముడు, మ...తి - మగువ=ఆయమయొక్క, ధృతి=ధైర్యము, తూలక=చలించుటకై, సు...రి - సురుచిర= ప్రకాశించుచున్న, వితాన=మేలుకట్టనియెడు, దంభ=వ్యాజముగల, కౌసుంభ= కాషాయ వస్త్రమును, ధారి = ధరించినవాడును, తు...గి - తుహినధారాగృహ = మంచుపంటి ధారలుగల గృహమనియెడు, తు...గి = శరీరముగలవాడునై, (ఇవిరెండును మధ్యాహ్న మంత్రవాదికి విశేషణములు), బిందువులు=ధారాబిందువులు, (బిందువులనెఱగా ధైర్యము యొక్క ప్రాణము లనికొండలు, బంధువులను పాతమున్నను బ్రాణము లనియే యర్థము. 'బంధుర్బంధూకపుష్పే స్యాత్సాన్విజబంధోవృత్త భర్తరి' అని విశ్వము.) చెదరక= పడు చుండఁగా, ఘ...ముక్ - ఘటయంత్ర=కుంభయంత్ర మనియెడు, సరముక్=జపమాలికను, త్రిప్సచుక్=పరివృత్తిజేయుచు, పాంతక్ = సమీపమున, జపించుక్ = జపము సేయును.

తా. తొగ రద్దిన చందువ లనియెడు కాషాయములను ధరించి మంచువలె ధారలు గురిసెడు గృహ వనియెడిశరీరము భస్మధూసరిత మైనట్లు తెల్లఁగా నుండఁగా, జలము వెదవట్లుచుఁ దిరుగుచున్న ఘటయంత్ర మనియెడు జపమాలిక ద్రిప్సచు మధ్యాహ్న మనియెడు హంత్రముడు మగువ ధైర్యము చెడిపోవుటకుఁ దన నోటి తుప్పరులు రాలు నట్లు జపముఁ జేయుచుండును. దీనివలనఁ దాపాపకమనార్థమై నీటి తుంపురులు నెగయు చున్న ఘటయంత్రములుగల యింటిలో నాయమ యుండఁగా, నక్కడను దాప మధిక మాయె నని తోచుచున్నది. ఘటయంత్ర మనఁగా నొక మోటు వెంట గడపలు గట్టి బానిలో జేడుచు రాఁగాఁ గొన్ని మునుగునవియు మఱికొన్ని నీరు గ్రుక్కురించునవియై యుండును.

ఉ. తామరసాస్త్రతామ్రముఖదంష్ట్రిత విస్ఫుట మల్లి హల్లక
స్తోమసజచ్చటాంగక మధుద్యుతితారవియద్ద్రిచంక్రమో
ద్దామపితృప్రసూప్లవగీదైన్యరుతోత్థరథాంగపోత చిం
తామయనిద్రలం బొలసి ॥ తాపమునేయఁ దొడంగె నింతికిన్. 87

టీ. తా...ఖ-తామరసాస్త్ర=కమలాస్త్రం దగుసూర్యుఁ డనియెడు, తామ్ర = ఎఱ్ఱ
నైన, ముఖ=మొగముగలయట్టియు, దంష్ట్రిత = కోఱలుగాఁ జేయఁబడిన, విస్ఫుట = విక
సించిన, మల్లి=మల్లెపచ్చలు గలగిన్నట్టియు, హల్లక = ఎఱ్ఱగలువలయొక్క, స్తోమ=సమూ
హమయొక్క, రజః=పుష్పాశ్లేయొక్క, ఛటా = ప్రోగనియెడు, అంగక = శరీరముగల
యట్టియు, మధు=మకరందమయొక్క, ద్యుతి = కాంతివంటి కాంతిగల, తార=నక్షత్ర
ములనెడు కనుగ్రుడ్లుగలట్టియు. (శ్రిష్టరూపము), వియోక్=ఆనమనియెడు, ద్రు=స్పృశ
మందు, చంక్రమ=సూచించుటయందు, ఉద్దామ=ఉద్దాహతులైనయట్లగు సగు, పితృ
ప్రసూ = సాయంసంధ్యయనెడు, స్లవగి = అడుకోఁతి, 'సాయంసంధ్యా' పితృప్రసూ
అని యమరము. దైన్యరుః=గీనా...వములతోడ, ఉత్థ=లేచినట్టి, రథాంగ=చక్రవాకము
లనియెడు, పోత=పిల్లలుగలయై, చింతామయ=చింతాగోకాంతులగు, నిద్రలం=నిద్రల
యందు, బొలసి= నొబడి, ఇంతికిన్ = ఆయము, తాపమునేయఁ = తాపము గలుగఁ
జేయుటకు, తొడంగె = ఉపక్రమించెను.

తా. 'స్వప్న మయాయం విశ్వతోద్యుచ్చిష్టశ్యాఖామృగశ్యాస్తగైర్నిషి
ద్ధః' అని సుందరకాండమందును, 'స్వప్న వానరమార్కాలభల్లకాదుఖపాతవః' అని
గ్రంథాంతరమున నున్నట్లు, స్వప్నమందువానరదర్శనము శుభావహముగాదు గావున
'కోయం తామ్రముఖః కపి' అనినట్లు అస్తమింపబోయెడు సూర్యుఁ డనియెడు నెఱ్ఱని
ముఖము గలిగి, సాయంకాలమందు వికసిల్లుచున్న మల్లెమొగలనియెడు తెల్లని కోఱలు
గలిగి, యెఱ్ఱ గలుప పుష్పాడి లెప్ప యనియెడు పచ్చని శరీరము గలిగి, 'పిష్టాక్షం
పురశస్థి' మన్న ట్టాపూలమకరందమువలె పింగళ వర్ణము గల నక్షత్రము లనెడుకను
గ్రుడ్లు కలిగి యాకాస మనియెడు చెట్టుమీదఁ దిరుగుచు నస్తమయకాలమందు
నొండొంటిఁ బాసి దీనాలాపములు సేసెడు బస్కవ లనియెడు పిల్లలతోఁ గుడిసె
సాయంసంధ్య యనియెడు నాడుకోతి, యాయమకు నిద్రలు లేకున్నను శరీర మెఱుంగ
రాని చింతామయ నిద్రలోఁ దోచుచుండుఁ గావున, నాయమ మిగుల వగలం బొగులు
చుండెను.

వ. ఇత్యైఙ్గన సకల కాలంబుల నారటంబునకు నూటలు గాన కుండి

యు నప్పుండరీకాక్షి యందుండు నప్పుండరీకాక్షు నారాధనంబున
నారాధారమణుం గ్రమ్మఱ జెంద డెందంబునం దలంచి. ౪౮

టీ. ఇతైఱంగునక్ = ఈ ప్రకారముగాను, నకలకాలంబును = అహోరాత్రములు, ఆరటంబునకు = పరితాపమునకు, ఊటంబుగానగుండియున్ = ఉపశాంతి పొందగుండియు, అప్పుండరీకాక్షి = ఆనాగుక, యందుండు = ఆ శ్రీవిల్లిపుత్తూరునందు, పుండరీకాక్షు = విష్ణువుయొక్క, ఆరాధనంబునక్ = పూజచయుటచేతను, ఆరాధారమణున్ = ఆ శ్రీకృష్ణస్వామిని, గ్రమ్మఱజెందక్ = తిరిగిపొందుటకు, డెందంబునక్ తలంచి = మనస్సున నెంచుకొని

సీ. పద్మాస్య ప్రతిదినప్రత్యూషమును మాన
నియతి మేల్కని సఖచయము మ్రొల
హేమపాత్రిక హరిద్రామలక్యాది
స్నానీయవస్తుప్రజంబు గొనుచు
ధౌతాంశుకంబులుతడి యొత్తులును దేర
సంతగింతులను న నరిగి నిజగృ
హారామదీర్ఘిక ననుసంహిత దావి
దామ్నాయయై స్నానమాచరించి

తే. పర్జనీలేశ పూర్ణసౌభాగ్యదాంగ
ధూతి చకిచక ప్రేందవతోడ మాటు
మలయ నిడువెండుకలగుంపుమలచివైచి
వేగ వెడవెడఁ దడియొత్తి న విధియుతముగ. ౪౯

టీ. పద్మాస్య = ఆకమలముఖ, ప్రతిదినప్రత్యూషమును = ప్రతిదినప్రాతఃకాలమందును, మాననియతిక్ = మానప్రతముచేత, మేల్కని = నిద్దురలేచి, సఖచయము = చెలుల మొత్తము, మ్రొలక్ = తనముందిఱ, హేమపాత్రికక్ = బంగారుపల్లెరమునందు, హ...బుక్ = హరిద్రా = పసుపును, ఆమలక్యాదిక = ఉసిరికపిండిమొదలగు, స్నానీయం = స్నానమునకుఁ దగిన, వస్తు = ద్రవ్యములయొక్క, ప్రజంబున్ = సమూహమును, గొనుచుక్ = గ్రహించుకొనుచు, ధౌతాంశుకంబులు = ఉదికినచీరలును, తడియొత్తులును = తడిచెడుచుకొను వస్త్రములును, లేరక్ = తెచ్చుచుండఁగా, అంతఃకర్పణంబునక్ = గురటితోవను, అరిగి = పోయి, ని...య వి-నిజగృహ = తమయింటి సంబంధియగు, హారామ = ఉద్యానమందలి, దీర్ఘికక్ = దీర్ఘియందు, అనుసంహిత = అనుసంధానము

సేయబడిన, ద్రావిడామ్మయ్యయై = ద్రావిడ వేదముగలదియై, ('నమామ్యహం ద్రావిడ వేదసాగరమ్' అనియు, 'ద్రవిడోపనిషద్ధాథాం పఠితస్య ద్విజస్యవై, యోవై పాదోదకం పాలి స పునాతి వసుంధరామ్' అని యున్నది గనుక ద్రవిడవేదానుసంధానముఁ జేసెనుట.) స్నానమాచరించి = తీర్థమాడి, ప...లు-పర్జనీలేశ = పసుపుపొడికి, పూర్ణ = మొందుకొన్న, సౌభాగ్య = సౌభాగ్యుడనమును, న = ఇచ్చునట్టి, అంగ = శరీరము యొక్క, ధూతి = పడఁకుటయొక్క, చకచకలు = చాచకకృములు, ఈరెండోడె = బాలాశపముతోడ, మాటుమలయె = ప్రతిఘటింపఁగా, ని...పు-నిఘ = దీర్ఘములగు, వెండ్రుకలగుంపు = కేశములసమూహము, మలఁచివైచి = వెనుకకు వేసికొని, వేగ = శీఘ్రముగా, వెడవెడె = అనమించినముగా, తడియొత్తి = ఒడలుదుడిచి, విధియు తముగ = శాస్త్రవిధి ప్రకారముగా నని ముందఱికన్వయము. 'లలాటే కేశపా ధ్యాయే' త్తని యూర్ధ్వపుండ్ర ప్రకరణము దున్నది గనుక విధియుత మని ప్రయోగింపఁబడెను.

ఉ. కుందరదాగ్ర నెన్నొసలగుమ్మడిగింజతెఱంగు పాండుమృ

ద్విందువుఁ దీర్చి చెందిరముఁ పేచకశీర్షముపైఁ బలి న్నటిం

జందురకావిజీ బమరఁ జల్లని రేయిటి తట్టుపు న్నభు

ల్విందులఁదేల నూనెముడిపెండ్రుకలం దడి తావు లీనఁగన్. ౧౦

టీ. కుందరదాగ్ర = మొల్ల మొగ్గలపంటిఁఁఁతాగ్రములుగల యాయువతి, నెన్నొసల = లలాటమందు, పాండుమృల్ = తిరుమణియొక్కయు, గుమ్మడిగింజతెఱంగు = కూక్తాండ బీజముయొక్కరీతిగా, బిందువు = తిలకమును, తీర్చి = దిద్ది, చెందిరము = సిందూరము, పేచకశీర్షముపైఁబలి = గజమస్తకముమీఁదవలె, 'పేచకః పేచకీ తథా' అని ద్విరూపకాశమందును, 'సామజః పేచకీశూర్ప శ్రుతిర్వేదబింద' అని యమరమునను చందురకావిజీ = చంద్రకావిజిల్లుచీర, కటి = పిఱుందున, అమర = ఒప్పుగా చల్లని = శీతలమగు, రేయిటి = రాత్రియలదిన, తట్టుపు = సాకవవిశేషము, అశుల్ = తుష్పెదలు, విందులఁదేల = విందుభోజనములు సేయఁగా, నూనెముడి పెండ్రుకలఁ నూనె గలిగి ముడిపేయబడిన కేశపాశమునందు, తడితావులీనఁగన్ = అర్దసరిమఱముఁ బృజింపఁగా అని ముందఱికన్వయము.

తా. ఆమె తిరుమణి శ్రీచూర్ణమును బెట్టుకొని, చంద్రకావిచీర ధరి యుండెను, రాత్రి శరీరమందు ధరించిన పుష్ప వాసనకుఁ దుష్పెదలు గ్రమ్మి చుండఁగా, మెఱుంగరాచియున్న పెండ్రుకలు ముడియిడ నామెనుండి యొక బిఁ బరమళము వచ్చుచుండెను.

తే. బోటి గట్టిన చెంగలవృథాపుటెత్తు

దరు పరిణ తోరుకదలిమంజరియుఁ గొనుచుఁ

బోయి గుడి నంది విజనంబుఁ ॥ జేయఁ బొచ్చి

మ్రొక్కి వేదికఁ బలువన్నె ॥ ముగ్గు పెట్టి.

91

టీ. బోటి = చెరికత్తె, క...త్తు-కట్టిన = కూర్చిన, చెంగలవృథాపుటెత్తు = ఎట్టి కలువ పూవులపండయును, త...యు = తరు = వృక్షమునందే, పరిణత = లెస్సగాబడిన, ఉరు = పెద్దదైన, కదలి = అరటిపండ్లయొక్క, మంజరియు = గలయును, గొనుచు = గ్రహించుచు, పోయి = చని, నంది = అర్చకుడు, గుడి = కోపెలను, విజనంబు = జేయక = జనరహితమగునట్లు గావింపఁగా, పొచ్చి = అచ్చటఁ బ్రవేశించి మ్రొక్కి = స్వామికి దండము సమర్పించి, వేదిక = తిన్నెయందు, ప...గ్గు = పలువన్నె = పెక్కురంగులు గల, ముగ్గు = రంగపల్లవి, పెట్టి = తీర్చి.

తే. కపిలగవి సర్పిల బృథు దీపకలికఁ దీర్చి

ద్వయముతో వక్షమునఁ గలవృదండనేర్చి

యగరు ధూపంబు లిడి శక్తరాజ్యయుక్త

హృద్యకదలీఫలాని నైవేద్య మిచ్చి.

92

టీ. కపిలగవి = కపిలధనువుయొక్క, సర్పి = నేలిచేత, బృథు = పెద్దయగు, దీపకలిక = దీపశాస్త్రము, తీర్చి = వెలిగించి, ద్వయముతో = ద్వయ మనియెడు మంత్రోచ్ఛారణముతోడ, వక్షమున = స్వామివక్షస్థలమందు, కలవృదండ = చెంగలవృథామాలికను, చేర్చి = సమర్పించి, అగరుధూపంబులిడి = అగరుచెక్క పొడితో ధూపములు పేసి, శ...శక్త-శక్తరా = చక్రారతోడను, ఆజ్య = నేలితోడను, యుక్త = కూడి యున్న, హృద్య = మనోహరములగు, కదలీఫల = అరటిపండ్లయొక్క, ఆలి = సమూహమును, నైవేద్యము = ఆరగింపను, ఇచ్చి = సమర్పించి.

క. ఖండిత పూగీ నాగర

ఖండంబులు ఘన శశాంకఖండంబులచే

* హిండితములు గావించి య

ఖండస్థిరభక్తి నొసగి ॥ కదలి చెలులతోన్.

93

టీ. ఖం...లు-ఖండిత = కత్తిరింపఁబడిన, పూగీ = పోకలయొక్కయు, నాగర = సింహియొక్కయు, ఖండంబులు = తునుకలను, ఘన...చే = ఘన = గొప్పలగు, శశాంక ఖండంబులచే = కర్పూరశకలములచేతను, 'ఘనసారశ్చంద్రసంజ్ఞక' అని నిఘంటువు.

* హిండిత మగు శాంఖ్యాలను.

హిండితములుగావించి = కలియఁగూర్చి, (హిండిత మగు తాంబూలము.) అఖండ = కొదవలేని, స్థిర = తిరమయిన, భక్తి = భక్తిచేత, ఒనఁగి = స్వామికి సమర్పించి, కదలి = అచ్చటనుండి నెడలి, చెలులతో = సఖులతోడ నని ముందటి కన్వయము.

తే. చెలువ గర్భగృహ ప్రదక్షిణముఁ జేసి
వినతయై మూలి శతకోపమును ధరించి
చరణతీర్థముఁ గొని తత్ప్రసాదలబ్ధ
మయినమాల్యముఁ దాల్చి గేహమున కరుగు. 94

టీ. చెలువ = ఆముందరి, గ...ముక్-గర్భగృహ = గర్భగృహమునకు, ప్రదక్షిణముఁ జేసి = వలగొని, వినతయై = సమయై, మూలి = శిరమునందు, శతకోపమును = శ్రీశతకోపమును, ధరించి = వహించి, చరణతీర్థము = ఆస్వామిచేత శ్రీపాదతీర్థమును, గొని = పుచ్చుకొని, త...ముక్-తత్ = ఆస్వామియొక్క ప్రసాద = ప్రసన్నత్వము చేత, లబ్ధమయిన = లభించిన, మాల్యము = పూదండను, తాల్చి = ధరించి, గేహము నకు = తనయింటికి, అరుగు = పోవును.

క. ప్రతిదినము నిట్లు చని య
చ్యుత పూజ యొనర్చి వచ్చి సుదతి వియోగ
చ్యుతధైర్య యగుచు నయ్యదు
పతిగుణములు ద్రవిడభాషఁ బాడుచు నుండున్. 95

టీ. ప్రతిదినము = అనుదినమందును, ఇట్లు = ఖరీతిగా, చని = పోయి, అచ్యుతపూజ = ఆస్వామిపూజనము, ఒనర్చి = చేసి, వచ్చి = మరల నింటికివచ్చి, సుదతి = ఆయను, వియోగ = విరహముచేత, చ్యుత = జాతిన, ధైర్యయగుచు = ధైర్యము గలదియై, అయ్యదు = ఆశ్రీకృష్ణునియొక్క, గుణములు = కల్యాణగుణములను, ద్రవిడ భాష = ద్రావిడభాషయందు, పాడుచునుండున్ = గానముచేయుచుండును. ఈయను స్వయముగా తిరుప్పావై యను ద్రవిడప్రబంధము చేసి దానిని గానము చేసెను.

తే. మొదల నాముక్తమాల్యద స మదనతాప
తరణి పెనువెట్ట వేగిన స దక్షిణాశ
మత్కొతోష్ఠకుఁ దుదముట్ట స మాండు ననుచుఁ
దొలఁగె నన నుత్తరాశకుఁ స దొలఁగె దరణి. 96

టీ. మొదల = ప్రథమమందు, ఆముక్తమాల్యద - ఆముక్త = ధరించివిడువఁ బడెను, మాల్య = పుష్పమాలికలను, ద = స్వామి కిచ్చిన చూడొక్క దుత్త నాచ్చియూ

రనియెడు నాయవ్యయొక్క, మదనతాప - మదన = మన్యభునిచేతనైన, తాప=విరహ తాప మనియెడు, తరణి = సూర్యునియొక్క, పెనువెట్ట = అధికోష్ణముచేత, వేగిన = పరితపించిన, దక్షిణాశ = దక్షిణదిక్కు, మత్స్యత = నాచేతఁజేయఁబడిన, ఊష్ణకు = వేడిమికి, తుదముట్ట = పరిసమాప్తమగునట్లు, మాండు ననుచు = మాడిపోవునని, తొలఁగెనన్ = తొలఁగెనో యనునట్లు, తరణి=సూర్యుఁడు, ఉత్తరాశకు = ఉత్తర దిక్కునకు, తొలఁగెన్ = సంపదించెను, ఉత్తరాయణగతుఁ డాయెను.

తా. ఇప్పుడె చూడ్కొందు తనాచ్చియారయొక్క విరహతాప మనెడు సూర్య దీప్తిచేత నీదక్షిణదిక్కువేగుచున్నది; దీనిపై నేను వేడిమిఁ జేసిరినేని యీదిక్కు మాడి పోవు నని తలంచి సూర్యుఁ డాదిక్కునుండి తొలఁగెనో యనునట్లుత్తరాయణ ప్రవేశమాయెను. అచూడ్కొందు తనాచ్చియారు ధనుర్మాసము దీప్తము బూని ముప్పది దినములు ముప్పది పాటలుగాఁ దిరుప్పావై పాడె ననియును, బిమ్మట మకరసంక్రమణము ప్రవేశించె ననియును భావము. రూఢాత్మాశితహేతూప్యేక్షా లంకారము.

చ. తెలియఁగ వచ్చె నట్టితఱిఁ ॥ దిగ్గకరుండు ధనాధిపాశ్చక్రై

తొలఁగినకారణం బతివ ॥ దుర్వహ దీప్త వియోగవహ్ని పె

ల్లలమిన తద్దిశం దగిలి నట్టి తనూష్ణ ఘనీభవన్తనా

జలమయశంకరశ్వశురశ్చై లమనోనల చల్వన్ దీర్ఘగన్.

97

టీ. అట్టితఱి = ఆనయమందు, తిగ్గకరుండు = తీక్ష్ణకిరణుండగు సూర్యుఁడు, ధనాధిపాశ్చక్రై = కుజేరదిక్కునకై, తొలఁగిన కారణంబు = తొలఁగించినహేతువు, అ...హ్ని - అతివ = అచూడ్కొందు తనాచ్చియారయొక్క, దుర్వహ=వహించుగూడని, దీప్త = పొడువగు, వియోగవహ్ని = విరహాన్ని, పెల్లు = అధికముగా, అ...శక్ - ఆలమిన=వ్యాపించినట్టి, తద్దిశ = ఆదక్షిణదిశయందు, త...ష్ణక్ - తగిలినట్టి = తనకు నంటినట్టి, తనూష్ణ = శరీరతాపమును, ఘ...ల్వన్ - ఘనీభవత్ = కరుడుగట్టిన, మహాజలమయ = మహోదకవికారమగు, శంకర = శశ్వరునకు, శ్వశుర = మామయగు, శైలము = హిమవత్పర్వతముయొక్క, నోనల=చరులయందలి, చల్వన్ = శైత్రముచేత, దీర్ఘగన్ = పోగొట్టుకొనుట కని, తెలియఁగవచ్చెన్ = ఎఱుకబడవచ్చెను.

తా. సూర్యుఁడు దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరదిక్కునకు జనుటకు గారణ మేమనగా, దక్షిణ దిశయందు జూడ్కొందు తనాచ్చియారుండె గావున నాయమతాప హదికెల్ల వ్యాపించుగా సూర్యుఁడచ్చట నుండగా నతనికి నావేడిమి దాఁకుట

వలన హిమవత్సర్వశము చఱియలలాని శైత్యముచేత వాకాళ నడంచుకొనుటకై యా యుత్తర దిశకు బోయెను. కావ్యలింగానుప్రాణితఫలశ్రేష్ఠాంకారము.

తే. కినిసి వలతోడు దండెత్తఁగేతు వగుట

మీన మిలఁ దోచు టుచితంబోమేష మేమి

పని యనఁగనేల? విరహాఖ్యంఁ బాంథయువతి

దాహమున కగ్ని గాఁగఁ దగ్గతైఘ్నియు రాదె?

98

టీ. కినిసి = కోపించి, వలతోడు = మన్మథుఁడు, దండెత్తఁ = విరహముమీద దండెత్తిరాఁగా, కేతువగుట = బెక్కినూటచేత, మీనము = మత్స్యము, (మీనసంక్రాంతి యుచుట), 'ప్రద్యుమ్నోమీనకేతనః' అని యుమరము. ఇల = భూమియును, తోచుట = కనబడుట, ఉచితంబు = తగినదియే, మేషము = మేక, (మేషసంక్రాంతి యుచుట), ఏమిపనియనఁగ నేల = ఏమిపనికివచ్చెనుటయేల, విరహాఖ్యం = విరహమునెడుపేరిచేత, పాం...కు - పాంథ = విరహాగవతులగు, యువతి = ఉవిదలయొక్క. దాహమునకు = దహించుటకై, అగ్ని = అగ్ని, రాఁగ = వచ్చుచుండఁగా, తత్తడియు = వాహనమును, రాదె = రాదా. (వచ్చును.)

తా. మన్మథునకు మీనము బెక్కిము గావున నతఁడు దండెత్త వచ్చునట్లు దది కనబడుట నరియేగాని, మేష మేల వచ్చె ననఁగా నగ్ని మేషవాహనుడుగావున నతఁడు విరహ ము నామముచేత విరహాగినులకు దహించుటకై రాఁగా నతని వాహనముకూడవచ్చెను, మీన సంక్రాంతి వచ్చి యాసెల గడచి మేషసంక్రాంతి వచ్చెను. క్లేషచేత మీనమేషములకు సంతాపకరత్వము చెప్పినాఁడు గనుక నలంకారముచేత వస్తుధ్వని.

చ. ప్రియ పరిరంభణ ద్రధిమఁ పెల్లికఁ జైత్రుడు వచ్చి చేయుగా

వ్యయ మని నీతునంద చెలువ ల్పెదవు ల్దడుపంగ వచ్చెదా

రయమునఁ జేర్చి యా ఋతువుఁ గాఁ జలి విచ్చి తొఱంగి రయ్యవ

స్థయుచితమే కదా విపది? ధైర్య మనం జనుమాట యింతకుకే. 99

టీ. ప్రి...ల్లు-ప్రియ = ప్రియులయొక్క, పరిరంభణ = ఆలింగనములయొక్క ద్రధిమ = దార్ద్రముయొక్క, పెల్లు = ఆధిక్యమును, ఇల = భవిష్యత్కాలమును చైత్రుడు = మధుమాసము, వచ్చి = ఆసన్నుడై, వ్యయమునీయుగా = నాశమ జేయునుగదా, అని = అనుకొని, నీతునంద = చలికాలమందే, చెలువ = సుందలు, పెదవులడుగుగ = భయముచేత బెదవులు దడుపుకొనుచుండఁగా (చ.

చేతఁ బిలిపిన పెదవులను నాలుకలచేఁ దడుపుదురు గనుక దానిని భయానుభావము గాఁ జెప్పినాఁడు), ఆ ఋతువు=ఆవసంతర్తువు, తాఁ = తాను, రయమునఁ = వేగము చేతను, పేర్చి=అతిశయించి, వచ్చెన్=ప్రవేశించెను, రాఁ = అట్లురాగా, చలిపిచ్చి = చలిదీటి, (భయములేకయనుటయును, వసంతర్తువురాగానే చలిపొయెనుట), అయ్యి వస్థ = అట్లు భయపడి పెదవులుదడుపుటయును, చలిచేతఁదడుపుచుండుటయును, తొఱంగిరి=విడిచిరి. ఇంతకుఁ = ఇంతవనికిని, వివదిఁదైర్యమునజనుక = ఆపవయందు ధైర్యముండవలయు ననఁగా నొప్పుచున్న, మాట = వాక్యము, 'వివదిఁదైర్య మథాభ్యుదయేక్షమా' అను వాక్యమనుట, ఉచితమేకదా = తగినదేకదా.

తా. స్త్రీలందఱు తమ ప్రియుల దిగి కొఁగిలింత లొకఁ జైత్రుఁడు వచ్చి యుప్పుటివలె నుండనిక నశించజేయు నని చలికాలమందే భయపడి పెదవులు దడిపి కొనుచుండఁగా నతఁడు రానే వచ్చెను; అట్లు రాగా వారు చలిదీటి యా యవస్థ విడిచిరి, వివది ధైర్య మనుమాట యీవని కుచితమే కదా! చలికాలములో వలె జైత్రమాసములో గాఢాలింగనము లుండ వనియును, జలిచేతఁ బెదవులు పగులఁగా నాలుక కొనలచేఁ దడుపుకొందు రనియును, వసంతర్తువు రాగానే చలి తగ్గెననియును, వారా పెదవులు దడుపుట మాని రనియును భావము. హేనూత్ప్రేక్ష, క్షేమాలంకారములు.

ఉ. సృష్ట బహువ్రణం బయిన నీ నీతున కల్పి నిజోష్ఠపల్లవో
చిచ్ఛముఁ గొన్న దిమ్మధు విసీయన కింతులుమోవిఁ దన్నధూ
చిచ్ఛముఁ గొన్న యొచ్చె మఱిజేసిన వారు కృతం బెఱింగి వి
సృష్టముగా నొనర్పిరి వసంతున కూటట దోహదంబులన్. 100

టీ. ని...ముక్-నిజోష్ఠపల్లవ-నిజ = తమయొక్క, పిష్ఠపల్లవ = మోవిచిగురుల యొక్క, ఉచిచ్ఛముక్ = ఎఱిగిరిని, కొన్నది = గ్రహించినది, ఇమ్మధువు = ఈతేనియ, ఇనీయనక = చీయనక, ఇంతులు = స్త్రీలు, సృ...బు-సృష్ట = సృజింపబడిన, బహువ్రణంబు = పలుగాయములగలది, ఐన, నీతునకుఁ = చలికాలమునకు, అల్పి = వెఱచి, మోవి = అధరోష్ఠమునందు, తన్నధూచిచ్ఛముక్-తత్ = తమ చేతనిరసింపబడినట్టి, మధూచిచ్ఛముక్ = తేనియకెఱిగియైనమయినమును, 'మధూచిచ్ఛంతు సింధకమ్' అని యమరము. కొన్న=గ్రహించిన, ఒచ్చెము = లోపమును, అఱిజేసినఁ = పోవునట్లైన ర్పణగా, వారు = అస్త్రీలు, కృతంబెఱింగి = ఉపకారమెఱింగి, వసంతునకుఁ = మధుమాసమునకు, దోహదంబులన్ = దశవిధదోహదములచేత, 'తరుగుల్లలతాదీనా మకాలే కుశలైః కృతం, పుష్పాద్యుత్పాదకం ద్రవ్యం దోహదం స్వాత్తు తల్క్రియా' యని దోహదప్రకారము. డోటటున్=విక్రొందిని, విసృష్టముగాఁ = ప్రకట మగునట్లు, ఒనర్పిరి = చేసిరి.

తా. స్త్రీలు మున్ను లేనియద్రావునెడ నది యోవ్యవల్లవములయందలి మాధుర్యమును బుచ్చుకొన్నదిగానఁ దమయెంగిలి తిన్న దని తెలిసియు దానికి రోతపడక చలికి వెఱచి తమ పెదవులయందున్నట్టి లేనియ కెంగిలి యగు మయినమును జలిపుండ్ల కడ్డముగాఁ బెట్టుకొనియుండిరి. వసంతపు గాఁగానే చలి పోయెను గావున, వార లామయినము వదలనట్లు, అనఁగా తమ నా చిన్నతనము నీ వసంతుఁడు పోగొట్టె నని యుపకారస్మృతి గలిగి, యందులకుఁ బ్రత్యుపకారముగా వసంతుని కార్య మగు పుష్పింపఁజేయుటకు దామె దోహదములచేతఁ గనఁబఱచి యతనికి నూఱుట గలుగఁజేసిరి. పరివృత్త్యలంకారము.

మ. మునుపే చంద్రబలంబు గల్గి మలయంపుం గవ్వు లేగాడ్పుఁ దే
రున నేతెంచు లతాంతబాణునకు సూర్యుండు స్తహిం గ్రొత్తగా
ననుకూలించెఁ జలంబున నిర్విహితప్రాణావహారంబు నే
యన యూహించు విధాత కృత్య మది యేలామానునెప్పట్టునన్.

టీ. మునుపే=పూర్వమే, చంద్రబలంబుగల్గి=గ్రహచార రీతిచేతఁ జంద్రబలంబు గల్గి, (మన్మథునికిఁ జంద్రుఁడు స్నేహితుఁ డనుట), మ...నన్ - మలయంపు = మలయ పర్వతసంబంధియైనట్టియు, కవ్వు = పరిమళించునట్టి, లేగాడ్పు = మందహాసమునని యెడు, లేరునన్=రగముందు, ఏ...కున్-ఏతెంచు = వచ్చునట్టి, లతాంతబాణునకున్ = పుష్పాస్త్రాదగు మన్మథునికి, సూర్యుండున్ = సూర్యుఁడును, మహిన్ = భూమియందు, గ్రొత్తగా = సూతనముగా, అనుకూలించెన్ = చాలిపచ్చెను. (సూర్యుఁడు మేషమునఁ బ్రవేశించి వసంతపును లేగా నది మన్మథునకు సాహాయ్యమయ్యెననియును, చంద్ర సూర్యు లనుకూలించి రుతువలనను, మహినుటవలనను, గాల దేశములు మన్మథునికి మేలిమివై యుండెననియును భావము.) చలంబునన్ = దీర్ఘక్రొధముచేత, నిర్విహిత ప్రాణావహారంబు - నిర్విహిత = పాంశస్త్రిలయొక్క, ప్రాణ = ప్రాణములయొక్క, ఆవహారంబు = అపహరణమును, చేయన = చేయుటకే, (అపహరణము), ఊ...మ-ఊహించు = సంకల్పించెడు, విధాత = బ్రహ్మయొక్క, కృత్యము = కార్యము, అది = అట్టిది, ఎప్పట్టునన్ = ఎచ్చోట్టనైన, ఏలామానున్ = ఏమిటికి విరమించును, కొనసాగు ననుట. అర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

క. మలయకటకోటజస్థిత

కలశీసుత నేవ నిట్లు ॥ గనెనొ తదాత్మా

నిలుఁ డనంగ నలసవృత్తిన

మెలఁగుచు నాపోశనించె ॥ మిహికాజలధిన్.

టీ. మ...వో-మలయ = మలయపర్వతముయొక్క, కటక = చఱియయందలి, 'కటకం వలయే సానా రాజధానీ నితంబయో?' అని నిఘంటువు. ఈటజ=పర్వతాలయందు, స్థిత = ఉండిన, కలశీసుత = కలశసూత్రపు దగు నగస్త్యమహామునియొక్క, 'వేవో = శుక్రావచేత, తదాకానిలండు-తరో = ఆదక్షిణపుదియగు, ఆకా = దిశయందలి, అని లండు = వాయువు, ఇట్లు = ఈవక్ష్యమాణక్రమముగా, కసెనో యనగఁ = హిందెనో యనునట్లు, అలసవృత్తిన - అలస = ప్రాలుమాలిన, వృత్తిన = వర్తనముచేతనే, 'మెల గుచు' = సంచరించుచు, మిహికాజలధిఁ-మిహికా = మంచనియెడు, 'ప్రాత్రేయం మిహికాచసా' అని యమరము. జలధిఁ = సముద్రమును, అపొశనిచెఁ = అపొశనము చేసెను.

తా. సముద్రపానముచేసియున్న యగస్త్యుండు నివసించెడు దక్షిణదిశయందే మలయమారుత ముండును గావున, నాయనయొద్ద శుక్రావచేసి తానును దనగురువు వలెనే మంచనియెడు కడలిని ద్రావె ననియును 'మీనే శీతనివారణ' మ్మని యున్నది గావునఁ జైత్రమాసమందు మంచు ఇనికిపోవుటచే, మంచ మారుతము వీచెను.

క. మలయతరు న్యాయను యిలఁ

గలతరువులకెల్లఁ జేయఁ శ గాఁ బొలసెఁ జామీ

యలరించునెపంబునఁ బరి

మలితములుగ ననగ నచటి శ మారుత మొలసెన్.

103

టీ. మ...మ - మలయతరు = మలయపర్వతమందలి చందగవృక్షములయొక్క, న్యాయను = న్యాయమే, (పరిమళగుణమే యనుట), ఇలఁ = భూమియందు, కల తరువులకెల్లఁ = ఉన్న సమస్తవృక్షములకును, చేయఁగాఁ = చేయుటకై, అలరించు నెపంబునఁ = పుష్పించెడువ్యాజముచేత, పరిమలితములుగఁ = సంజాత పరిమళము లగునట్లు, పొలసెఁజామీ = వీచెనుజామీ, అనగఁ = అనునట్లు, అచటిమారుతము = అమలయపర్వతమందలి వాయువు, ఒలసెన్ = పొలసెను.

తా. మలయ పర్వతమందలి చందగవృక్షములనుఁ గల పరిమళగుణమే భూమి యందలి యెల్ల చెట్లకుఁ గలుగఁ జేసెడు నిమిత్తము వాని బుష్పింప జేసెడువ్యాజము చేతఁ బరిమళము గలిగి ననిపించి సంచరించెనో యనునట్లు, మలయ మారుతము వీచెను. ఎల్ల తరువులు లెస్సగా పుష్పించి పరిమళించుచుండెను.

ఉ. కుప్పసము ల్వదల్చి రిజిశగుబ్బల నొత్తిలి హత్తి వేగుటా

మిప్పలలర్చు గాడ్పుల కధీశుఁ గ్రమంబున ఘర్త శంకమై

అమర్త—30

నువ్వులిలంగ దోమతెర ॥ లుప్పర మెత్తిరి దక్కి దూష్టముల్
డెప్పరమైన లోహశకటీ ప్రకటికరణంబుఁ గామినుల్. 104

టీ. కామినుల్ = వలపుగలముతులు, కుప్పసములు = కూర్చొనములను, (అని కల ననుట), వదల్చిరి = నడలించిరి, ఇఱిగుబ్బల్ = క్రిక్కిరిసిన గొప్పచప్పులచేత, (వలిగుబ్బల ననుపాతమున శితలస్తనములచేత ననియర్థము. 'కూపోదకం వటచ్చాయా తాంబూలం స్తనమండలం, శితకాలే భవేదుష్టముష్టకాలేతు శితల' మ్మని యున్నది. అధీశుల్ = తమప్రియుని, ఒత్తిలి = ఒత్తిలి, హత్తి = ఆలింగనము చేసికొని, క్రమంబున = కొంతసేపునకు, మైక్ = శరీరమందు, ఘర్షణం = చెమ్మటపోసె ననునది యము, ఉప్పలిలంగల్ = ఉత్పత్తికాఁగా, వేగుజాము = వేసువజామునందు, ఇప్పల లర్చు = ఇప్పచెట్టుఁ బుష్పించుజేసిడు, గాడ్పులకుల్ = వాయువులకుఁగా, దోమతెరలు = మళకబాధానివృత్త్యర్థముగావేసియున్న తెరబట్టలను, ఉప్పరమెత్తిరి = వైకెగయవేసిరి, దూష్టముల్ = కాఁకలు, డెప్పరమైన్ = అతిశయముకాఁగా, లో...బుల్ - లోహశకటీ = ఇనుపకుంపట్లయొక్క, ప్రకటికరణంబుల్ = బయల్పడుచుటను, తక్కిరి = మానివేసిరి.

తా. కామినులు చలికాలమందువలె అవిఁలు దొడుగక యవి నడల్చి తా మెత్తిలి నాథులు గొలిచించుకొని తమ క్రిక్కిరిసిన గుబ్బలు వారి తొమ్ములు దాఁతువట్టునిచిగొని కొంతసేపునకు శరీరమందు జేనుట వోసె నని సుశయించి ప్రభాత సమయమందు నిప్పలూల విప్పఁ జేసిడు వాయువులు మెల్లన వీచుచుండఁగా మంచముల దోమతెరలు వైకెగయ నెత్తిరి గాని, తొల్లింటి యట్లు యినుపకుంపట్లు గదలింపరైరి. స్వభావోక్త్యలంకారము.

మ. అరుణాంశుండు హిమర్తు వన్ రజని డీలై క్రుంకి పుష్పర్తు వా
సర కల్యోదితుఁ డాచు మున్న యిడుటన్న్యాయమాకుచాలేవసుం
కరసాంద్రాగ్నిశిఖారుణప్రభం గొనెన్ ॥ గాకున్నఁ గాలజ్ఞప
త్త్రిరుతం బెట్లు చెలంగు మానకుపితృస్త్రీ కర్ణ దంభోలిమై. 105

టీ. అరుణాంశుండు = అరుణశిరఃబంధగు సూర్యుండు, హి...న్ - హిమర్తువన్ = హేమంతముతు వనియెడు, రజన్ = రాత్రియందు, డీలై = దుర్బలఁడై, క్రుంకి = అస్తమించి, శ్లో. 'ఉపచితేషు పరేష్వసమర్థతాం వ్రజతి కాలవకా ద్బలవానపి, తపసి మందగభస్మి రభిశుమా న్నుహి మహాహి మహానికరోభవేత్.' అన్నట్లు హేమంతర్తువు నందు సూర్యుండు బలహీనుఁ డనియును రాత్రియందు బలహీనుఁడై యస్తమించి యని యును భావము. పు...దు-పుష్పర్తు = వసంతర్తువనడి, వాసర = దినముయొక్క, కల్య = స్రాతగకాలమందు, 'ప్రత్యూహోహర్తుఖం కల్యప్' అని యమరము. ఉదితుఁడౌచున్ =

ఉదయించుచు, మున్నయిడుటకొ = మునుపు నిలచియుండుటచేత, శ్యా...భక్ - శ్యామా = చామలయొక్క, కుచ = గుబ్బలయందలి, అలేప = కలపముతోడను, సంకర = కూడియున్న, సాంద్ర = దట్టమగు, అగ్నిశిఖ = కుంకుమపువ్వునెడి యగ్నిశ్వాసయందలి, అరుణప్రభా = ఎఱ్ఱనగుతనకాంతిని, కొనెకొ = మరలగ్రహించెను. 'కామినిస్తనభర గిరిదుర్గసీమ్ని నిర్భయ నిలీన నిదాఘ భార' అన్నట్లు స్త్రీల కుచములయందుఁ జలికాలమున నగ్నిదాగుట ప్రసిద్ధము. సూర్యుఁ డస్తమించునప్పుడు దన లేజ మగ్నిలో నునుచుట 'దినాంతే నిహితం లేజ స్ఫులితేవ హతాశన' అన్నట్లు ప్రసిద్ధము. మఱియు 'కుంకుమేగ్నిశిఖా మతమ్' అను నిఘంటువుచేత నగ్నిశిఖ మను నామముగల కుంకుమ పువ్వు స్త్రీలు కుచములయందు హేమంత సమయము దలఁచికొని యుండిరి గనుక నాకుంకుమపువ్వునందలి యరుణకాంతి యునుట. హేమర్తవసు రాత్రిచని, వసంతర్తవసు మఱునాఁటి ప్రభాతము వచ్చె ననుట. కామన్నకొ = అట్టురామన్న. కా...మ-కాలజ్ఞపత్రి = కుక్కుటములయొక్క, రుతంబు = నాదము, మా...శి-మానకుపితస్త్రీ = నాథునితప్పవలె గోపించియున్న స్త్రీలయొక్క, కర్ణ = చెవులకు, సుభాళి ఐ = వజ్రాయుధమువలెఁ గఠోరమై, ఎట్లు చెలంగుకొ = విభాగి విజృంభించును? కాలజ్ఞపత్రి యనఁగా 'కాలం వసంత కాలం కానాలి వేర్తీలికాలజ్ఞ' అను వ్యుత్పత్తిచేతఁ గోకిలము 'కాలజ్ఞ పికకుక్కుటా' అని కాశ్వతః నిఘంటువున నున్నది గనుక 'వసంతకాలే సంప్రాప్తే కాకాకాక పికపిక' అని యన్నట్లు, కోయిలలు గూనె ననుటయు, జెల్లవాఱు జామునఁ గోడికూసినఁ బొలయలుకఁ బూనియున్న పొలంతులకు భయ మగు ననుటయును. వసంత ర్తవసందుఁ గోయిల కూయఁగానే మానకుపితురాలగు స్త్రీకి విరహము గలుగు ననుటయు ప్రసిద్ధములు.

తా. సూర్యుఁడు చలికాలము వదలి వసంతకాలమందు లెస్స ప్రకాశించెను. కావున, నాహేమంతర్త వతనికి రాత్రిప్రాయమై యుండెను; అప్పు డతని కరుణ కాంతి హేమప్రచ్ఛన్నమై యుండును; వసంతర్తవ ప్రాతఃకాలము వలె నుండును; అప్పుడు స్త్రీలు స్తనములయందుఁ గుంకుమ పువ్వులందుకొనుట మానిరి గావున నది సూర్యసంబాధి యగు రుణకాంతియై యుండి యాస్త్రీల స్తనములయందలి యగ్నికి నొప్పుగించఁబడి మరల గ్రహించఁబడినట్లుండెను. ఆ వసంతర్తవ సూర్యోదయకాలము గానిపట్ల కాలజ్ఞములగు కోయిలలయొక్కయు, గోళ్లయొక్కయుఁ గూత లేల వినవచ్చును? అని విని మానకుపితరుల యువతులు భయపడుటకుఁ గతంజేమి? అనుమానానుప్రాణిత రూపకాలంకారము.

తే. మృగదాలేపమును మాని १ రగరుకలనఁ
జన్ముఁగవ మీఁది కొప్పిరి १ బన్నసరము

లాంటి కురువేరు పోచకుఁ గంటగింప

రైరి తులీమెడు సరపువ్వలం దటవలు.

106

టీ. అలివలు = స్త్రీలు, మృగమదాలేపము = కస్తూరి యలఁదుకొనుటను, అగరు కలనక్ = అగరుగంధ మలఁదుకొనుట, మానిరి = విస్మయించిరి, చమ్మగవమిఁదికి = కుచద్వయోపరిభాగమునకు, బన్నసరములు = ముత్యాలహారములు, ఒప్పిరి = సమ్మతించిరి, తులీమెడు = తమకురులయందుఁ జెక్కెడు, సరపువ్వలందు = దండలుగట్టిన పుష్పములయందు, ఒంటికురువేరు పోచకు = ఒక్కఁడైనలామజ్జలేశమునకు, కంటగింపరైరి = ఏవగింపరైరి. ఏవగింపక ధరించి రరుట. ఇవి యన్నియు సమశ్చోష్ణము లగు నుపచారములు. స్వభావోక్త్యలంకారము.

చ. చిలువసుధారసాధరల గెల్వపుఁబుక్కిటితావిఁ దీయ నై
వలపులనందు తల్పియుల గెల్వవిషజ్వలనోత్త నొట్ట నై
వెలువడి దద్దుణద్వితయ గెల్వ జామి యన మ్రానుపట్టుటల్
తలిరులు పుట్టుటల్ గలుగఁ గెల్వ నై జందనశైలవాతముల్.

టీ. చందనశైలవాతముల్ = మలయమారుతములు, చి...వి - చిలువసుధారసాధరల = అమృతరసమువంటి యధరోష్ణములుగల నాగకన్యలయొక్క, చెల్వపు = సుందరమగు, పుక్కిటితావి = పుక్కిళ్లపరిమళముచేత, తీయనై = మధురమై, వ...వ్త్ - వలపులనందు = ప్రేమపశ్యులయిన, తల్పియుల = ఆయాఁడుబాములమగలగు మగపాములయొక్క, వక్త్రవిష = పుక్కిళ్లవిషమనియెడు, జ్వలన = అగ్నియొక్క, ఊష్ణ = వేడిమిచేత, ఒట్టనై = తీక్షణమై, వెలువడి = బయలుదేలి, తల్ = ఆ, గుణ = మాధుర్యతీక్షణగుణములయొక్క, ద్వితయ = ద్వంద్వమువలన నయిన, వేధ = వేధచేత, చుమి = చుమా, అనక్ = అనఁగా, మ్రానుపట్టుటల్ = ఆ వాయుత్వలసోఁకుటవలన శరీరములు నిశ్చేష్టితములగుటయు, ఆకులరాలి ప్రాకులుమాత్ర మగవడుచుండుటయు, (ఇది విహగ్నిగుణము), తలిరులుపుట్టుటల్ = చెట్లయందుఁ జిగుళ్లుదయించుటయును, (ఇది యధర మాధుర్య గుణము), కలుగఁ = కలుగునట్లుగా, తార్కొనె = విసరెను.

తా. మలయమారుతము వచ్చునప్పు డాఁడుబాములు మగపాము లావర్తము మీఁద నీ వాయువును భక్షించుటచేత రెండు గుణములు గలిగి యాఁడుబాముల పానముచేత జిగుళ్లుపుట్టుటయును మగపాముల పానముచేత మ్రాన్వెట్టుటయును గలుగును. (ఈ బద్ధమునందు వ్యక్తమైన దోషపహంబుగాదు. 'ఊర్ధ్వపుండ్రం వామధ్యద్విపదంతు ధారయేత్, శ్రుణుషణ్ముఖ తన్నధ్యే ఉపాయాహం శ్రియా హరిః' అనియున్నది.

మ. మదనస్యందనతా స్వవృత్తిః దైలిపెం శ బాటిర భూభృద్వల
 స్పదువాతం బలిపక్వ పాదప లతా ॥ వృంతావళీ మూలరం
 ద్రదళత్పంకజకర్ణికాగణహరిద్రాభంగ భా భాసుర
 ఛదన ఛద్ధవివర్తికాంచన కనశ్చక్రఛటాఛీత్కృతిన్. 109

టీ. పా...మ - పాటిరభూభృత్ = మలయపర్వతమందు, వలత్ = సుడియు
 చున్న, మృదువాతంబు = మందమారుతము, అ...తిక్ - అలిపక్వ = మిగులఁబడిన,
 పాదప = పృక్షములయొక్కయు, లతా = తీగెలయొక్కయు, వృంతఃపూదోడిమల
 యొక్క, 'వృంతం ప్రసవబంధన' మ్మని యమరము. అవళీ-పత్తులయొక్క, మూలరంధ్ర =
 మొదళ్లగండ్లనుండి, దళత్ = విరియఁబడుచున్న, పంకజకర్ణికా = తామరమిదైల
 యొక్క, గణఃసమూహముయొక్కయు, హరిద్రాభంగ = పసుపుఁజిందఱలయొక్కయు,
 భా = కాంతిపండికాంతిచేత, భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, ఛదన = ఆకులనియెడు,
 ఛద్ధ = వ్యాజముచేత, వివర్తి = గిరిగిరిగిరిమొనచున్న, కాంచన = బంగారుచేత, కనత్ =
 ప్రకాశించుచున్న, చక్ర = బండికండ్లయొక్క, ఛటా = గుంపుయొక్క, ఛీత్కృతిన్ =
 ఛీత్కారముచేత, మ...తిక్-మంచన = మన్నఁగనికి, స్యందనతా = రోషమగుటయందు,
 స్వవృత్తిక్ = తనవ్యాపారమును, తెలిపెన్ = ఎఱుకపఱిచెను.

తా. చెట్లమీదనుండియు దీరగెలమీదనుండియు బండుటాకులు దోడిమ లూడి
 తామర మిదైలవలెను బసుపు జిందఱలవలెను బచ్చనై కొంచెము ధ్వనితో గిరిగిరి దిరుగు
 చుండెను. అవి యట్లగుట వాయువు మన్నఁగనికి రోషమగుటకు గుఱుతుగా నాబాడి
 బంగారు చక్రములు దిరుగుచున్నవో యన్నట్లుండెను. 'మందానిలస్యందనక' అని దక్షిణ
 వాయువునకు మన్నఁగరోషము ప్రసిద్ధము. కైతవాచపన్న వాలంకారము.

వ. తదనంతరంబ.

109

సీ. క్షౌ వశా రక్త రాంకవ మరణ్యానిను
 ధూదితారుణిమహాల్ల్యురగరసని
 కోద్ధతి తరుగరుత్తద్గరు ద్గణ ముద్భి
 దాహార్యదీమూతరోహితంబు
 నవ విళిందస్రాహాణకనిమంత్రణ శోభ
 నాక్షత ప్రతలివాయస విభక్త
 పరభృతాఘస్రాప్త ॥ పత్తిక మూలతీ
 త్రాసాచయావహారద్విక్షుశజము

తే. ప్రమదవన వనదేవతాసముదయాంగ

రాగ మినజ హరిజగత్పాణి శాణ

కషణదలితదళాంతసంక్రాంత కాంతి

ఘనమణిశలాకచిగురాకుగలయ మొలిచె.

110

టీ. త్వా...ము-త్వా = భూమి యనెడు, వశా = అడేనుంగునకు, 'కరణీ ధేనుకావశా' అని యమరము. రక్త = ఎఱ్ఱనగు, రాంకవము. బూర్నిసును, 'రాంకవం వృగరోమజమ్' అని యమరము. అరణ్యాని = మహారణ్యమునకు, 'మహారణ్యమరణ్యానీ' అని యమరము. మధు = వసంతర్తువనుమద్యముచేత, ఉదిత = పుట్టినట్టి, అరుణిమ ఎఱుపును, వల్లభ రగ = తీగెలనియెడు పాములయొక్క, రసనికా = నాలుకయొక్క, ఉద్ధతి = బయలు వెడలుటయును, తరు...ము-తరు = వృక్షములనియెడు, గరుత్మత్ = గరుత్మంతులయొక్క, గరుత్ = తొక్కలయొక్క, గణము = సమూహమును, ఉ...బు - ఉచ్ఛిల్ = పొదలనియెడు, అహర్నిశేమాత = కల్పితమేసుములకు, రోహితంబు = కొరడును, 'ఇంద్ర యుధంశక్రధనుస్తదేబుజురోహితమ్' అని యమరము. న...తి-నవ = నూతననగు, మిళిండు = తుమ్మెదలనియెడు, ప్రాణానికి = అతిథులయొక్క, ప్రతతి = సమూహమును, వా...క-నాయన = కాకులతోడ, విభక్త = పలుపడెన, పరిభ్రత = కోయిలలయొక్క, పీఘు = గుంపుచేత, ప్రాప్త = పొందబడెన, పత్రిక = విభాగపరిష్కార పత్రికయును, (వసంతముతువు రాగాననే కాకులతో గోకిలలు పలువడుట ప్రసిద్ధము), మా...ము-మాలతి = జాజిచెట్టనకు, త్రాస = భయమనెడు, ఆమయ = రోగమును, ఆవహ = కలుగజేయునట్టి, అర్ధక్షతజము = పచ్చిరక్తంబును, ప్ర...ము-ప్రమదవన = శ్రీదోద్యానములయందలి, వనదేవతా = వనదేవతలయొక్క, సముదయ = సమూహముయొక్క, అంగరాగము = కుంకుమంపుమైపురాతయును, ఇనజ = సూర్య పుత్రుడగుయమునియొక్క, 'ఇనస్సూర్యే ప్రభావః' అని నిఘంటువు. హరిత్ = దిక్కుగుడక్షిణసంబాధి యగు, జగత్పాణి = వాయు పనియెడు, కాణ = సానలోడి, కషణ = ఒఱిపిడిచేత, దళిత = రాల్చబడిన, దళ = ఆకులనెడుపొరలయొక్క, అంత = నాశముచేత, 'అంతోనాశో ద్యయోర్మృత్యు' అని యమరము. సంక్రాంత = నెరసినట్టి, కాంతి = దీప్తిగల, ఘన = గొప్పయగు, మణిశలాక = రత్నపుకణికయునగు, చిగురాకు = వల్లవములు, (జాత్యేక వచనము), కలయక = అంతటను, మొలిచె = మొనసూపెను.

తా. భూమి యనియెడు నాడేనుంగువై గప్పిన యెఱ్ఱబూర్నిసువలెను, మహారణ్యమునకు వసంతముతు వను మద్యముచేత దోచిన రక్తకాంతివలెను, తీగెలనియెడు పాముల వను నాలుకలు వెడల్ప నిడెనో యనునట్లును, వృక్షము లనియెడు

గరుడ కథల తోక్తలో యనునట్లును, పొద లనియెడు కల్పిత మేఘములకు గొరడు లను వగిదిని, తుమ్మెద లను నభ్యాగతులనుఁ గ్రోతగఁ బిలుచుటకై యునిచిన కోభనా యతములగు చందమునను, కాకులతోడఁ గూడియుండి యప్పుడు వేఱుపడిపోయెడు కోకిలముల కొదవిన విభాగ పత్రికలయందమునను, జాజిచెట్లకు భయరోగమును గల్పించు ప్రోత్తనెత్తుటి భంగిని, క్రీడోద్యాన వనదేవతలు నెమ్మేనులఁ బూసికొన్న కుంకుమంపు మైపుఁత భాతిని, మలయమారుత మను సానతో నొఱయంబడి రాఁటిన యాకులచేతఁ గానఁబడిన మెండగు దీప్తి గలిగిన గొప్ప రత్నశలాకలజోకయనం దని చిగురాకు మొనసి కనఁబడియెను.

తే. శరనిధుల మాఘ్యములు దీతె శ మరున కట్టి

యడరున జయింతు మని కదా శ యద్దినాళిఁ

గ్రూరతిథిఁ గృష్ణరజనిఁ దదైవ్వరిఁ గనియుఁ

బెద్ద లిపురాకుఁబట్టెన శ పెట్టువడిరి.

111

టీ. మరునకుఁ = స్వర్గునికి, శరనిధులఁ = అంబదొనలయందు, మాఘ్యములు = మొల్లపువ్వు లనియెడు బాణములు, తీతె = సమసిపోయెను, (వసంతర్తిపులో మొల్లలు పూయ వుట.), అట్టియడరునఁ = అనంకటమునందు, (బాణములేనివేళ ననుట), పెద్ద లు = వృద్ధులు, (యోగు లనుట), జయింతును = మన్నఁకునిఁ గెల్తము, అనికదా = అనియే కాదా, అద్దినాళిఁ = ఆమాఘవినశరంపరయందు, గ్రూరతిథిఁ = గ్రూరతిథియైన, కృష్ణ రజనిఁ = బహుళపక్ష చతుర్దశి రాత్రియందు, (శివరాత్రినాఁ డనుట), తదైవ్వరిఁ = ఆ మన్నఁగవైరి యగుశివుని, కనియుఁ = చూచియు, (గీచించి యుట.), ఇపురాకుఁ బట్టెన = చిగురాకనియెడు పట్టాకర్తిచేతనే, పెట్టువడిరి = చెబ్బుచినిరి.

తా. పెద్దలగువారు మన్నఁకునికి మొల్లములుకులు లేని తఱి వేచి, యాయితకట మున నతని గెల్త మని తలంచి, యతని విరోధియగు శివుని గ్రూరతిథి యగు చీకటి రాత్రియందుఁ జూచియుఁ బ్రయోజనము లేక పోవుటయేకాక, యా మన్నఁకుఁడు తనకుబాణములు లేకుండినను జిగురా కనియెడు పట్టాకర్తిచేతనే పసంతర్తుప్సారంభ కాలమునందు వారల బ్రహించి జయము గొనెను.

తే. అవని నచ్చడు దవోదితుం శ దై న యట్టి

మరునకుం గుసుమర్తు వశ్శంత్రసాని

బొడ్డుగోసిన కొడవలిఁ శ బోలే విరహి

దారకం బయ్యెం గింకుకఁగోరకంబు.

112

టీ. ఆవని = భూమియందు, ఆపుడు = తత్కాలమందు, నవోదితుడైన = నూతనముగా నువ్వయిన, (ఆభ్యుదయమొందిన యచట). ఆట్టి-ఆప్రసిద్ధుడగు, మరనకు = నన్నయనకు, పునుదుర్తు వక్ = వసంతర్తు పనియెడు, మంత్రసాని = సుఖప్రసవముచేయు చునట్టిస్త్రీ, బొడ్డుగోసిన = నాభినాభచ్ఛేదముజేసిన, కొడవలెబోలె = లలితమువలెనే, కింకుకకోరకంబు = మోదుగుమొగ్గ, విరహి = వియోగులకు, దారకంబయ్యె = ఛేదకమాయెను.

తా. వసంతర్తువునందు మోదుగులు పుష్పించగా నామొగ్గ పంకరగా నెఱునై యుండుటవలన నప్పుడు పుట్టిన మన్మథుని బొడ్డు గోసిన నెత్తురుతోడిలిక్కిరాడవలెవలె నుండి విరహులకు పేద జేయున దాయెను.

చ. కుసుమము లెల్ల గామినులకొప్పుల నుండ నటుండ లేమి నీ
గైగుగగ పంగినట్లు జనియించె ననల్తటి పంగి జీవితే
శసమిలి కొమ్మలం గరచి పల్ల గుచక్షణి కాంగ రాగమా
టపడె యటంచు రాగిలిన పల్లలు గాగిలి విచ్చె గింకుకొ. 113

టీ. కుసుమములెల్ల = సమస్తపుష్పములును, కా...లకామినుల = యంపతులయొక్క, కొప్పుల = ధమ్మిల్లములయందు, ఉండ = ధరింపబడియుండగా. అటుండలేమి = తా మట్లుండ లేకపోవుటచేత, (నిర్లంఘములగుటచేత నగుట), సిగ్గుగగగ = లజ్జ యతిశయించగా, పంగినట్లు = నవ్వుములైనటువలె, ననల్ = మొగ్గులు, జనియించె = పుట్టెను మఱి = పిమ్మట, పంగి = అట్లే పంగియుండి, జీవితేశసమిలి = జీవితేశ-ఆస్త్రీలప్రాణాధులయొక్క, సమిలి = సమాహము, గరచి = రసముదీసి, కొమ్మల = చివ్వునొప్పులచేత. పల్ల = చివ్వుచుండగా, (మోదుగుపూమొగ్గుల రసముదీసి వసంతములాడుదురనుట), కు... - కుచ = నవ్వుములయందు, క్షణిక = క్షణమాత్రముండెడు, అంగరాగమాట = మైపురయగుట, అసర = న్యుత్పన్న, (అన్ని పుష్పములవలె గొప్పలయందుండుటకంటె జన్నులవై జేరుట సామాన్యము గా డనుట), అటుచు = అనుకొను, రాగిలినయట్లు = రంజిల్లినభంగి, రాగి = రక్తి గలిగి, కింకుకొ = మోదుగుచెట్టునందు, విచ్చె = వికసించెను, ఎఱునై మోదుగుపువ్వులు వికసిల్లె ననుట.

ఉ. నై పుణి జుదనాద్రి గహానదుమ సారథ వీచి దామ్రప
ర్ణిపరిలబ్ధ మాత్మికమణి ప్రకరంబులు దోచి దక్షిణా
శాపవసుండు సల్లు వెదక జల్ల జనించెన కాక వానికే
లా పొడమంగ నిప్పాలప పుష్పదు నావని దోచె గ్రొన్ననల్.

టీ. దక్షిణాశాపవసుండు = దక్షిణదిగ్గాయపు, నైపుణి = నేర్పుచేత, తామ్రపర్ణి = తామ్రరంగులనదియందు, పరిలబ్ధ = గ్రహించబడిన, మాత్మికమణి = ముక్తామణుల

యొక్క, ప్రకరణములు = సమూహములును, చం...చిత్ - చందనాద్రి = మలయ
వర్షతమయొక్క, గహన = అరణ్యమందలి, ద్రుమ = చందనవృక్షములయొక్క, సౌర
భ = పరిమళముయొక్క, వీచిత్ = తరంగమందు, తోచి = తోగజేసి, (తడిసి
యనుట), *చల్లువెదక్ = చల్లెడువెదయందు, (లోకమందు గొర్తివెద, చల్లువెద యని
తెండువిధములు. వానిలో వరుసగా నేర్పడియుండునది గొర్తివెదయును, అంతటవ్యాపించి
యుండునది చల్లువెదయును గనుక చల్లువెద యన్నాడు.) చల్లక్ = విత్తనమువేయగా,
జనించెనకాక = మొలచెనేకాని, అప్పుడు = అనసూతకాలమందు, వీనికిత్ = ఈ మొగ్గ
లకు, అపొలపము = అపొలుపు, (ముత్తైములవంటి రూపమును బహుళమనుట),
పొడమంగ్ = పుట్టుటకు, ఏలా = ఏమివని, నాక్ = అనునట్లు, క్రొన్ననల్ =
క్రొత్తమొగ్గలు, వనిక్ = వనములయందు, (జాత్యేకవచనము.), తోచెక్ = కనుపడెను.

తా. వనములయందు ముత్తైములవంటి రూపము గలిగి పరిమళముతోడ మొగ్గలు
పుట్టగా మలయమారుతము తామ్రపర్ణినదిలోని ముత్తైములేతీ యవి మలయవృక్ష
పరిమళలహరీతరంగములో నేర్పుగా ముంచి యవిమీ వెదబెట్టి చల్లిన కారణముచేత
మొలకలెత్తినవాకాని లేనియెడ నీచెట్లమీది మొగ్గల కా శృంగారము రాదు. ఇట్లు
చెప్పటచేత మలయమారుత మొకకర్నకుం డని భవనించుచున్నది.

క. వీరుద్ధ్రమిథునమేళన

కై రతిపతి యేయ దుస్సీహరితద్యుతిః బై

నారెగయః బొటమరించిన

నారసముల మొనలనంగ నన లవి మించెన్.

115

టీ. వీ...కై-వీరుల్ = లతలయొక్కయు, ద్రు=వృక్షములయొక్కయు, మిథున=
ద్వంద్వముయొక్క, మేళనకై = సంపర్కముకొఱకు, రతిపతి = మన్మథుడు, ఏయక్ =
బాణమువేయగా, దుస్సి = నాటియావలకుండి నూపలికిఁబోయి, హరితద్యుతిక్ =
పచ్చనికాంతిచేత, వైక్ = యాపరిభాగమందు, నారెగయక్ = నారయోగి పోవునట్లు,
బొటమరించిన = అంకురించిన, నా...గక్-నారసముల = బాణములయొక్క, మొనలు
అనంగ్ = అగ్రములో యనునట్లు, ననలుఅవి=అమొగ్గలు. (వ్యస్తవికేటము.), మించెక్ =
అతిశయించెను.

తా. లతావృక్షసంపర్కమునకై మన్మథుఁ డాలతలను వృక్షములను దన నారస
ములచే నేయగా నవి యాలతావృక్షశరీరములలోఁదూటి వెన్నులయందు మొనలఁ
జూపుచున్నవో యన్నట్లు మొగ్గలు బలిసెను.

* చల్లు వెదచల్ల ప్రశస్తము. (చల్లు వెదకుగాని దాని వృతిలేకరూపముగ గొర్తి
వెదకుగాని ప్రయోగాంతరములు లేవు. గొర్తి వెద. శ. ర. సూ. నిలలో నగ్రాహ్యము.
చింత్యము. చల్లు = చల్లబడునది-విత్తనములు వెదచల్లన్ = అంతటను చల్లుటచే.)

చ. తనయుదరంబునం బొడమి | తామ్రరుచిచ్చట లుల్లసిల్లఁ గో
 ల్కొను ధరణీజ సంతతికిఁ | గోరక దంతము లించుకంత ని
 క్కినయది యాదిగాఁగఁ జెలఁగెఁ వనలత్కి గడుం జెలంగఁగాఁ
 జనుఁ బ్రియఁడైన మాధవుని | సంగతి మీఁదటఁ జాలఁ గల్గుటన్.

టీ. తనయుదరంబున = తనగర్భమందు, బొడమి = పుట్టి, తా...లు-తామ్ర
 రుచి = ఆరుణకాంతులయొక్క, ఛటలు = సమాహములు, ఉల్లసిల్లఁ = ప్రకాశిం
 పుగా, కో...కిఁ-కోల్కొను = వృద్ధిబొందుచున్న, (శిశువులు పుట్టినప్పుడెఱ్ఱగానుం
 దుటయు నానాటికి వృద్ధియగుటయుఁ బ్రసిద్ధము), ధరణీజ = పృథ్వీమలనియెడు,
 సంతతికిఁ = సంతానమునకు, కో...లు-కోరక = మొగ్గలనియెడు, దంతములు = పండ్లు
 ఇంచుకంత = కొంచెము, నిక్కిన యది = అంకురించినది, ఆదిగాఁగఁ = మొదలుకొని,
 వనలత్కి = వనలత్కియనెడు పొలతి, కడుం = మిక్కిలి, చెలఁగెఁ = సంతోషించెను,
 ప్రియఁడు = ఇష్టఁడు, ఐన, మాధవుని = వైశాఖమాస మనియెడు పురుషునియొక్క,
 సంగతి = సాంగత్య మనియెడుసంపర్కము, మీఁదటఁ = భావికాలమందు, చాలఁ =
 చాలునట్లు, కల్గుటఁ = కల్గినను హేతువుచేసెను, చెలంగఁగాఁజుం = సంతోషింప
 దగును.

తా. లోకమందలి స్త్రీలు తమ సంతానమునకుఁ బాట్లు మొలిచెడువఱకు బాలిం
 తలై పురుషసాంగత్యము లేకుండి పండ్లు మొలవఁగానే పురుషులు దమతో సంభోగింతు
 రని సంతోషపడినట్లుగానే, వనలత్కియు పృథ్వీమలు దిగిన్చి వృద్ధియై మొగ్గలు పొడమిన
 కారణంబున నాపృథ్వీమలు బిడ్డలనియును, మొగ్గలు వారిపండ్లనియును, వైశాఖమాసము
 తనపురుషుఁ డనియును, బ్రకాశము సంతోషమనియును, నన్నట్లు చెలువయ్యెను. వనలత్కి
 యనియు, మాధవునిసంగతి యనియుఁ జెప్పటవలన, లత్కికి మాధవ సాంగత్యము
 యుక్తమే యని భావము. బాలింతలకు బిడ్డలకు దంతములు మొలచునంతవఱకుఁ బురుష
 సంపర్కము గూడ దని స్మృతులయందుఁ బ్రసిద్ధము.

సీ. మును ననల్దమిఁ బట్టి | ముంగిళ్లముక్కుబో

డనలఁ బీలిచి పసఁగొనిన విడిచి

పరువంపు విరి గొందుఁ | లరసి చాలై త్రోవఁ

చెట్టి యారము లీఁగు | పిండుఁ దగిలి

క్రొవ్వొరి దొలుత నొక్కఁడు గని యది వ్రాలు

తటి దాని నిలఁబడఁ | దాచి గ్రోలి

యాకురాలుపుగండ్ల శ నానెడు నాసనిం
తడుగూది బంకంటి శ యంగలార్చి
తే. యెట్టకేలకు నొక డబ్బు శ బొట్టనిండఁ
గ్రోలి యది గాలి గదలినఁ శ గూలు నగుచు
ప్రమదవనపాలికలు వేడ్క శ బట్ట నగుచు
మధునినాదిక్షుధాభమ శ న్నధుపచయము.

117

టీ. మ...ము-మధునినాది = పసంతర్దుష్కమదినమందు, డ్బుధా=అకలిచేత,
భమత్ = శ్రుమరుచున్న, మధుపచయము = తేటిగుంపు, మురు = మొదలను
ననత్ = మొగ్గలను, తమిక్ = మోహముచేత, ముంగార్లక్ = అంఘ్రులచేత,
పట్టి = అవలంబించి, ముక్కుబోడనలక్ = నాసికాబిలద్వయములచేత, పీలిచి =
దూటికొని, పసర్కొనినక్ = పసరువాసనరంగా, విడిచి = వానివినిపించి, ప...లు-
పరువంపు = పక్షములగు, విరి = పూలుగల, గొందులు=మూలమూలలు, అరసి=వెదకి,
చాలై = గూపుకొని, ప్రోసెబెట్టి = పోవుటకు మార్గముబెట్టి, హరములేగు = పొదలు
దూఱెడు, పెండుక్ = సమూహమును, జగిరి = వెనుముట్టి, తొలుతక్ = ప్రగమ
మందు, ప్రొవ్విరిక్ = ప్రైత్తుపుమును. ఒక్కడు = ఒకభృంగము, పిని = చూచి
అది ప్రైతితటిక్ = అదిముసరికొనునప్పుడు, దానిక్ = ఆభృంగమును, ఇలబడక్ =
భూమియందులకునట్లు, తాచు = తన్ని. క్రిలి=మకరందము పానముసేసి, అకురా
లుపుగండ్లక్ = అకులురాలిన తొడిమల మొవళ్లయందు, అనెడునానక్ = పానము
సేసెడునాశచేత, ఇంత = కొంచెము, అడుగూది = పాదము నిలిపి, బంక=అవృంత
మూలనిర్వాసము, అంటి = స్పృశించికొని, అంగలార్చి=కాలువెలుపలికిరాక భేదపడి,
ఎట్టకేలకుక్ = కొంతసేపునను, ఒక డబ్బుక్ = ఒక పుష్పముదొరకగా, పొట్ట నిండక్ =
కడుపునిండునట్లు, క్రిలి = మకరందపానముసేసి, అది = ఆపుష్పము, గాలిక్ =
వాయువుచేత, కదలినక్ = చలించగా, నగుచుక్ = నవ్వుచును, ప్రమదవనపాలికలు=
శృంగారవనములను బరిపాలించెడు పాలకులు, పట్టక్ = పట్టుకొనుటకు, అగుచుక్ =
దుర్బలములై వశపడుచు, కూలక్ = క్రిందపడును.

సీ. మరుదూధమలయాహి శ గరధూమ్య లనుగళ

న్దనసిజరథపదాంజనకలికలు

త్రాసథావచ్చిశిరత్యక్తబాష్పములే

పికపంచమస్వరోద్యేద వీణ

అబ్బాగమన రంగదాసారజంబువుల్
 హిందోళ సాక్షాన్యుకుందరోచు
 లభిసారికాంతుకోద్యన్నిల గుళికలు
 జాత్యనుల్లసనాత్త ॥ శాపతతులు

తే. చైత్రసంజీవనౌపథీజాతచేత
 నాత్మజని హేతు తరువునార్యయి యువతి
 కరవిధూతహంతికేంగాలచయము

లభుల పట్టులు వనుల నశ్శ్రాడఁ దొడఁగె.

118

టీ. మ...మృ-మరుత్ = వాయువు చేత, ఉభి = వహించబడిన, మలయ-మలయ
 పర్వతమందలి, అహి = సర్పములయొక్క, గర = విషముయొక్క, ధూమ్యలు = ధూమ
 సమాహమలైనట్టియు, (వాయువశముచేతనే పొగ లెగయుననియు విషధూమములు
 మిగల నల్లనై యుండు ననియు భావము), అ...లు-అనుగళల్ = విడువజాటుచున్న,
 (ఇది యంజన కళికలకు విశేషణము), మనసిజ = మనస్సునియొక్క, ర్గమవ = బండిచ
 క్రములయందలి, అంజనకళిలు = కంచెనముద్దలయినట్టియు, (వసంతర్తువునందుఁ గ్రొత్తగా
 మరుండు వెడలఁ గావునఁ దేరుచక్రముల కప్పుడు కంచెనవేయఁగా నాచక్రములు
 దిరుగునప్పు డా కంచెనముద్దలు జాటు ననుట), త్రా...త్ - త్రాస = భయముచేత,
 ధావత్ = పాటిపోవుచున్న, శిశిర = శిశిరర్తువుచేత, తృక్త = విడువబడిన, బాష్ప
 ముల్ = కన్నీళ్లయినట్టియు, (శిశిరర్తువు వెడలినప్పుడు దుఃఖించె ననుట), పి...లు-పి =
 కోయిలలయొక్క, పంచమస్వర = పంచమస్వరముయొక్క, ఉద్భేద = పుట్టుటకు, వీణలు
 = కస్తూరివీణలైనట్టియు, 'పికః కూజలి పంచమమ్' అని నిఘంటువు. వీణయందు పంచమ
 స్వర ముండుటకు 'శ్రుతిభ్యస్సు స్వరరాష్ట్రజ్జర్ధ గాంధారి మధ్యమాః, పంచమో ధ్రువ
 తశ్చాగ్ని నిషాద ఇతి సప్తధా, లేమాం సుజ్ఞాస్సరిగమ పథనిత్యపరామతాః', అని సంగీత
 శాస్త్రము. అబ్బాగమల్ = వర్ణాకాలమువలె నాచరించుచున్న, మరంద = మకరందము
 యొక్క, ఆసార = ధారాసంపాతమునకు, జంబువుల్ = నేరేడుపండ్లైనట్టియు,
 (వర్ణాకాలమందు నేరేళ్లుఫలించు ననుట, అబ్బాగమ మనఁగా సంవత్సరాగమము, అబ్బా
 గమమే అబ్బాగ మని స్థిరపరచుకము.) హిం...లు-హిందోళ = ఆ కాలమందుఁ
 బాడఁగిన విష్ణుప్రియమైనహిందోళగానమునకు, సాక్షాత్ = ప్రత్యక్షమున
 ముకుంద = కలహేల్పుయొక్క, రోచులు = శరీరకాంతులయినట్టియు, ('శిశిరస్య
 వసంతస్య సంధౌ హిందోళరాగకమ్' అని సంగీతశాస్త్ర ప్రసిద్ధము. కావున నప్పు డా
 రాగమునకు సంతోషించి ప్రసన్నుడై వచ్చి గోవిందునిశరీరకాంతులవలె నుండె ననుట.)

అ...లు - అభిసారికా = ప్రియులకొఱకు సుకేతస్థానములకు గూర్చి పోవుచుం
డెడు స్త్రీలయొక్క, 'కాంతార్థి నీకు యాయాని సుకేతం సాభిసారికా' అని యను
రము. అంతుక = వస్త్రములకు, ఉద్యన్నీలగుళికలు = సద్యోనైల్య సుపాదకఘటికా
విశేషములు, (అభిసారికలు తమ గోపనార్థమై నీలవస్త్రములు ధరితు రనుట),
జా...లు - జాలి = జాజులవలన, అనుల్లసన = ప్రకాశములేకుండుటబట్టి, ఆత్త =
పొందబడిన, కాప=లిట్లయొక్క, శతులు = సమూహములైనట్టియు, (వసంతర్తువునందు
జాజులు వికసిల్లవు గావున నవి వసంతునిఁ దిట్టఁగా నాశాపములే యిట్లు వచ్చె ననుట),
చై...లు-చైత్ర=చైత్రమాస మనియెడు, సుజీవకౌషధీ = సుజీవముచేత, జాత = ఉద
యించిన, చేతన చైతన్యముగల, ఆత్మ = తమయొక్క, జని = జన్మమునకు, హేతు =
కారణములగు, తరు = వృక్షములగుగూర్చి, పునర్యాయ = మగిడిపోవుచున్న, యువలి=
ఉదించులయొక్క, కర = హస్తములచేత, విధాత = పాఠఃజల్లబడిన, హసంతికా=కుంపట్ల
యందలి, ఇంగాల = బొగ్గలయొక్క, చయములు = సమూహములైనట్టియు, ('నిర్ధూ
మాం, రధరితహసంతికాయంత్రస్య చ' అని భోజరా జన్మట్లు, చలికాలమందు స్త్రీలు
కుంపట్లైతియుండి వసంతర్తువు రాఁగానే చలిదీఱఁ గావున నాకుంపట్లు పారఁ జల్లఁగా
నందలి నల్లబొగ్గలకు వసంతర్తువనెడు సుజీవసౌషధము దగిలి ప్రాణములువచ్చి తమ జన్మ
ములకు హేతువులగు వృక్షములకు గూర్చి మరలఁ బోవుచున్నట్లుండె ననుట.) అశుల
వజ్రులు = తుష్పెదలగుంపులు, వసులక్ = వనములయందు, అణ్ణాడక్ = సుచరించు
టకు, లొడఁగెక్ = ఉపక్రమించెను.

లే. ద్విజతఁ గాంచియు మధుసేవ ॥ విడువలేక

జాలిఁ బాసినతేల్లనిఁస్వనముఁ గూడు

కొనుటనో యనఁ గోకిలస్వనము నెలఁగె

దనకు మఱి పంచమత్వంబు ॥ దప్పకుండ.

119

టీ. ద్విజతఁగాంచియుక్=విప్రత్వమును బొందియును, 'దంతవిప్రాజ్ఞాజాద్వికా'

అని నిఘంటు వున్నదిగానఁ దుష్పెదలు నండజము లగుటచేతఁ బక్షు లయ్యె ననుట. మధు

సేవక్ = మధ్యపానమును, విడువలేక = విసర్జింపలేక, (మకరందపాన మనుటయు నిది

కోకిలపర్యాయ మైనప్పుడు ద్విజత్వమును వసంతర్తుసేవ యనుట.), జాలిక్ = తమ

ద్విజజాతిని, పా...క్-పాసిన = విడిచిన, లేంట్ల = తుష్పెదలయొక్క, నిస్వనముక్ =

నాదమును, కూడుకొనుటనో = సంయోగించుటచేతనో, (తుష్పెదలు మధుసేవవలనఁ

గులభ్రష్టము లయిన వనియును, (జాతిని విడిచె ననుట.) అనక్=అనునట్లు, కోకిలస్వనము=

సికస్వరము, తనకు, మఱి=పిమ్మట, పంచమత్వంబు = పంచమస్వరత్వమును, విదవ మహా

పాతకుడగుటయును, 'పితకూజలి కంచమమ్' అన్నట్లు కంచమస్వరత్వ మగుటయు 'దత్సంయోగీ చ కంచమ' యనునట్లు దగుటయు ననుట, తప్పకుండకో = తప్పి పోకుండునట్లు, చెలఁగకో = ఒప్పెను, (కోకిలములకు బంచమస్వరము స్ఫుటముగా వచ్చెననుట.)

ఉ. పూచినమావులం దవిలి శ పూవిలుజోదువ కమ్మై మాధవుం

డేచిన శంక నాతఁ డవి శ యేకొనియే పథికావలీజయ

శ్రీచణుఁ డయ్యె నట్టిద యశ్శత్యముచే నగునట్టిపీడయుం

గోచరమానె దైవ మనుకూలము నై పరుమేలు దీక్షినన్. 120

టీ. మాధవుండు = వసుంతుండు, పూ...లకో-పూచిన = శరీరముపూచిన, మావు లకో = గుఱ్ఱములను, తవిలి = అంటి, ఏ...కకో-ఏచిన = అలిశయించిన, శంకకో = అనర్థ శంకచేత, పూవిలుజోదునకుకో = కుసుమకార్పణనకు, అమ్మైకో = విక్రయించెను, (గుఱ్ఱములకు శరీరములు పూచెనేని యవి కీడుసేయుట యశ్వశాస్త్రప్రసిద్ధ మగుటయుఁ బూచిన మామిళ్లగుటయును), అవియేకొనియే = ఆ పూచిన మావులనే కొనియే, అతఁడు = ఆమన్నఁగుండు, ప...డు-పథికావలీ = విరహిణిమూహముయొక్క, జయశ్రీ జయ సంపదయుండు, చణుండు అయ్యెకో = సమర్థుడయ్యెను, అట్టిద = అట్టిదేదా, అశ్శత్య ముచేకో = దుష్కార్యముచేత, అ...యుకో-అగునట్టికలుగునట్టి, పీడయుకో = ఆర్తియును, దైవమనుకూలమునై = దైవమనుకూలించియుండియు, పరుమేలు-పరు = శత్రువుయొక్క, మేలు = మంచికాలము, దీక్షినన్ = సమాప్తికాఁగా, గోచరమానె = తనకుఁ గన బడునా, (మావుల నమ్మినవాడు మాధవుండు గనుక దైవ మనుకూలమై యని చెప్పెను. దైవానుకూల్యమున్నప్పుడు జయ మెవ్విధముననైనఁ గలుగు ననుట.)

తా. వసుతర్తువునందు మామిడిచెట్లు లెస్సగాఁ బూచెను, మన్నఁగుఁ డా పువ్వుల చేతఁ బథికలను జయించెను. కీడు చేయవలసిన పూచినమావులు జయప్రదము లయినట్లు చెప్పుటవలన న్యాఘాతాలంకారము. 'న్యాద్యాఘాతో తథాకారి తథాకారిక్రియేః చేత్' అని దానిలక్షణము. ఆన్యాఘాతాలంకారము మావు లను తావున క్షేపములక భేదాలిశయోక్తిచేత ననుప్రాణితము గనుక నా చెంటికిని సంకరము. దీని కర్థాంకరన్యాస లంకారముతో సంసృష్టి.

మ. ఉరుశక్తి న్నధుమాసదోగ్ధ పిదుకకో శ జ్యోత్స్నిగపీచంద్రమకో
సుధరదూధగప్రవిముక్తమైన నిబిడజ్యోత్స్నిపయగపూరముకో
విరియంబాటినగొఱ్ఱగల్లరియ మున్నీయైన యక్కమ్మనీ
రు రహిం గూడిన నేర్పరించు గములై శ రోలంబకాదంబముల

టీ. మధుమానదోగ్ధ - మధుమాన = వసంతర్తు వనెడు, దోగ్ధ = పాలుపిడుగు వాడు, ఉరుకక్తి = మహాబలముచేత, పిడుకన్ = పిండగా, బోధ్య...మున్ - బోధ్యేన్న = వెన్నెలరాత్రియనెడు, గవీ = గోవుయొక్క, చంద్రమః = చందమామ యనెడు, స్ఫురత్ = గోవువైన, ఊధః = పొదుగువలన, ప్రవిమక్తిమైన = కురిసిన, నిబిడ = దట్టమైన, బోధ్యత్వాన్ని = వెన్నెలయనెడి, పయః = పాలయొక్క, పూరమున్ = సమాహమును, వి...త్ = విరియంబాచిన = వికసించిన, గొజ్జగత్ = గొజ్జంగిపూలు, కురియన్ = వర్షించుగా, మున్నీరైన = సముద్రప్రాయ మయిన, అక్కుమ్మనీరు = ఆమకరందమును, రహిన్ = సొంపుగా, కూడిసన్ = కలిసికొనగా, రోలంబకాదంబ ముత్ - రోలంబ = తుమ్మెదలనియెడు, కాదంబముత్ = కలహాసలు, గములై = గుంపులై, ఏర్పరించున్ = ప్రత్యేకపఱుచును. (వెన్నెలయందు గొజ్జగఁపూదేవులు దుమ్మెదలు గ్రోలెనుటయు, హాసలు పాలు నీరు వేటు పఱుచుటయు ప్రసిద్ధము లనుట). రూపకాలంకారము.

ఉ. దిగ్వియ నంచతూడు గొని ॥ తీ రవనేత్తువునంకమిడుగా

నగ్గడ పుల్ల కేసరమునందు వసించగ నెక్కునూలిచు*

స్పృగ్గము నం దనారత మరంద సరస్వరవిందగోష్ఠికిన్

వెగ్గలమాడుతేంట్లు మరువంటికి బూనె గుణద్వయత్వమున్. 122

టీ. దిగ్వియన్ = స్థితి కయందు, నూ. డిగ్వియ), అంచ = హాస, తూడు = కమలనాళమును, కొని = గ్రహించి, తీ...గాన్ - తీర = దరియందలి, వన = వనము యొక్క, ఇత్తువు = చెఱుకుయొక్క, వంకమిడుగాన్ = వంపుమిడుగా, అగ్గడన్ = ఆప్రాంతమందు, పు...దున్-పుల్ల = పుష్పించిన, కేసరమునందున్ = పొన్నచెట్టునందు, 'పున్నాగః పురుషస్తుభః కేసరో దేవవల్లభః' అని నిఘంటువు. వసించగన్ = వ్రాలగా, ఎ...మున్ - ఎక్కు = ఆచెఱుకునకెక్కినట్టి నూలి = అచిననాళశంతు సంబంధియగు, నున్ = సునువైన, ప్రగ్గమున్ = సూత్రంబు, అందు = ఆపొన్నచెట్టున, అ...కిన్ - అనారత = ఎడతెగని, మరంద = మకరందముయొక్కయు, సరసీ = అడ్డియయందలి, అరవింద = కమలములయొక్క, గోష్ఠికిన్ = సమాజమునకును, వెగ్గలము = అధికముగా, ఆడు = సంపరించుచున్న, తేంట్లు = తుమ్మెదలును, మరువంటికిన్ = మన్మథుని ధనువు నకు, గుణద్వయత్వమున్ - గుణ = గొనయములయొక్క, ద్వయత్వమున్ = జంట తనమును, పూనెన్ = పహించెను.

తా. ఒక సరస్సులోనుండి హంస తామరతూడు ద్రుంచుకొని దానివరి నున్న చెఱుకువంకమీదుగాఁ బొన్నచెట్టుమీద వ్రాలఁగా నావినసాశతంతువు లాచెఱుకునకుఁ దగుల్కొని యది యొక యల్లెత్రాడుగాను, మఱియు నా పొన్నపూలమకరందము కొఱుకు నా సరస్సునందలి కమలముల మకరందముకొఱుకు నెడతెగక చాలుగట్టి యా చెఱుకువంకమీదుగానే తిరుగుచున్న తుమ్మెద లొక్క యల్లెత్రాడుగాను, ఈరెండురు రెం డల్లెత్రాట్లుగా మన్మథునికి ధున్వయిన యా చెఱుకున కమరుట బాంధ విజయమునకై మన్మథుఁడు తన విటికి బటువుగా రెండల్లెత్రాట్లు వేసికొనెను.

చ. నిడుద మధూళిక ల్పడుచునే కొని తీఁగెలు సాగఁ జుట్టుకొం
చడవి గడార కాచకటకాకృతి సుశ్శ మెలంగె గాడుపుల్
జడగలి నధ్వనీనపరిషత్పటుచిశ్వసితానలం బెదు
ర్పడ మఱి సార్పులై చురచుర్ దుద సుళ్లగ స్రుక్కెనో యనన్.

టీ. ని...ల్ నిడుద = పొడుపులగు, మధూళికల్ = మకరందధారలను, నడుచునే = భూమిని బడకుండ మధ్యభాగముననే, కొని = గ్రహించి, తీఁగెలుసాగఁ = (మకరందము జేగటగావున) తీఁగెలు సాగునట్లు, చుట్టుకొంచున్ = వలయుతము లొచు, గాడుపుల్ = వాయువులు, అ...బు - అధ్వనీన = పథికులయొక్క, పరిషత్ = సమూహముయొక్క, పటుచిశ్వసిత = పెద్దనిట్టూర్పులయొక్క, ఆనలంబు = అగ్ని, ఎదుర్పడన్ = తనకెదురు గాఁగా, మఱి = పిమ్మట, సార్పులై = మంటలలోఁ గూడినవై, చురచుర్ = చుఱుచు యనఁగా, తుదన్ = అగ్రమందు, సుళ్లగన్ = ఆవర్తములుగలుగఁగా, స్రుక్కెనో యనన్ = శోషించెనో యనునట్లు, అడవిన్ = అరణ్యమందు, కడార - కపిలవర్ణముగల, 'కడారః కపిలః పిఠ్' అని నిఘంటువు. కాచకటక = గాఁజుచుట్టయొక్క, ఆకృతి = ఆకారము వంటి యాకారముగల, సుళ్లన్ = ఆవర్తములచేత, జడగలిన్ = మందగమనముచేత, మెలంగెన్ = సంచరించెను.

తా. పుష్పములనుండి జాతెడు మకరందధారలు క్రిందబడకుండ నడుచునే గ్రహించి తీఁగెలు సాగునట్లు వలయుతములై గాఁజువలెఁ గపిల వర్ణము గలిగి యడవులయందు వాయువులు సంచరింపఁగా విరహులయొక్క నిట్టూర్పుచి చెప్పుదు పడఁగా మందుచున్నముల సుళ్లవలె ముదుఁచుకొని సుఱుచుఱు స్రుక్కెనో యన్నట్లుండెను.

చ. కురిసిన క్రిందిపుప్పొడులఁ గొంచు నగంబుల మీఁదికై పిశం
గరుచులఁ గొన్ని పెల్లెగనె గాడ్పులను శ్వలి మాధవుండు రా

నెరవుగఁ బూవు సొమ్మిడి వసనోదిర భూమికి వెండి మెట్టతా
మరచుణంబు రాఁ గొన భ్రమద్గతులౌ మరచుట్టులో యనన్. 124

టీ. కు...లక్ - కురిసిన = పుష్పములనుండి రాలినట్టి, క్రింది = పృథ్వీమల
క్రిందనున్న, పుష్పాదులక్ = పుష్పరజములను, కొంచుక్ = గ్రహించుచు, అంబుల
మీదికై = పృథ్వీమలపైకిఁగాను, పిశంగరుచులక్ = కచ్చనికొంతులచేత, కొన్ని =
కతివయములగు, గాడ్పులసుట్ల = వాయువులయొక్క యావర్తములు, (కర్తృవద
ము) కలి = భర్తయగు, మాధవుండు = విష్ణుండు, (వైశాఖమాసము ననుట.)
రాక్ = రాఁగా, వసనోదిర = వనలక్ష్మీ, పూవుసొమ్ము = పుష్పము లనియెడు ఆభరణము,
మె...బు-మెట్టతామర=స్థలకమల మనియెడు, రవణంబు=భూషణము, రాక్=రాఁగా,
ఆభూషణము, భూమికిక్=నేలకు, ఎరవుగనిడి = ఎరవుగాఁబెట్టి, వెండి = మణియు,
కొనక్=తీసికొనఁగా, భ్రమద్గతులౌ - భ్రమల్ = తిరుగుచున్న, గతులౌ=గమనములు
గల, మరచుట్టులోయనన్ = చీలలోయనునట్లు, చెల్లు=ఆధికముగా, ఎగనెక్ = ఉద్ద
మించెను. సుళ్లనుకర్తృవదమునకు 'సలాలోశ్వ' అను సూత్రముచేత స్థానోపమై యీ
రూపము వచ్చెను.

తా. భూమికిని దనకును భర్తయగు మాధవుండు రాఁగా, వనలక్ష్మీ తనకు
గల పూవుసొమ్మును భూమి కెరవుగాఁ బెట్టి భూమికి గల మెట్టతామర యను వేటొక
వింతసొమ్ము తాను బెట్టుకొనఁగా మరలు దిరుగుచున్న మరచుట్టులో యనునట్లు
చెల్లకొంద రాలిన పుష్పాదులు కేఁపికొని కచ్చని వస్త్రిగలిగి కొన్ని సుడిగాడ్పులు
చెట్లపై కెగసెను.

చ. తరుణులు దోహదాన మధుఃధార నన ల్వకుళాలి నింపఁగాః
దరుణుల మేము గామె యని శ తద్గతలై వనదేవత ల్పురన్
ధర వకుళోఘ మెల్లను ననన ల్లనఁ గ్రాయఁగ నించుబుగ్గలై
దొరనె మధుప్రపూర్ణత మగధూకములం బృథుపాంశుపుష్పముల్.

టీ. తరుణుల=యువకులు, దోహదాన=దోహదమువలన, మధుధారక్ = మధ్య
ధారచేత, వకుళాళిక్=పొగడచెల్ల పక్షియందు, ననల్=పుష్పములను, నింపఁగాక్=
నిండింపఁగా, 'వకుళోముఖసీధనా' అన్న ట్లనుట, ఏము.మేము, తరుణులము గామె=
యువకులము గామా, అని=అనుచు, తద్గతలై-తల్=ఆ వనమును, గతలై=పోదినవై,
వనదేవతల్ = వనదేవతలు, మరక్=మద్యముచేత, (మకరందముచేత ననుట.), ధరక్=
భూమియందు వకుళోఘము=పొగడలగుంపు, ఎల్లను=సమస్తమును, ననల్లనక్=మొగ్గలు
వేయునట్లు గ్రాయఁగక్ = ఉమియుటకై, నిం...లు-నించు=నిండించుచున్న, బుగ్గలై=
అముక్త-31

పుక్కిళ్లు, మహాకములక్ = ఇప్పుచెట్లయందు, పృ...లు-పృథు=పెద్దవియగు, పొందు= తెల్లనగు, పుష్పములు = పువ్వులు. మనుప్రశూర్ణత్ - మధు=మకరందముచేత. ప్రశూర్ణ త్ = మిక్కిలి నిండియుండుటచేత, దొరనెక్ = పోలెను.

తా. ఇప్పువువ్వులు మిగులఁ జెల్లనై మకరంద భరితములై యుండఁగా దశవిధ దోహదములలో నొకఁడైన ముఖసీధువుచేతఁ దరుణులు పొగడచెట్లు బుష్పింపఁ జేయఁగాఁ జూచిన వనదేవతలు తామును దరుణు లగుట నారీతిగానే నమస్త వకుళ వృక్షములను బుష్పింపఁ జేయుటకై యత్నుపడి యుమియుటకై తెల్లని మద్యముఁ బుక్కిళ్లఁ బట్టియుండఁగా నా బుగ్గలవలెనుండెను.

చ. తరుణుల కౌఁగిట న్ననుచుఁతమ్ము వృథా విరులై త్తఁజేసె మో
పరులుగఁ జై త్తుఁ డంచుఁ దదభావమనోభవవహ్ని వెచ్చి ని
చ్చరమధుపాలిధూమము శరరాగపు నీటును దేనెగట్టెచాఁ
దరుదుగఁ దాల్చుఁగా గొరవులై యొరగంబడెఁగొన్ని భూజముల్.

టీ. త...టక్ - తరుణుల=ఉవిలయొక్క, కౌఁగిటక్ = ఆచింగనముచేత, న...మ్ముక్-ననుచు = పుష్పించునట్టి, తమ్ముక్ = తమ్ము, (గోరింటలు), 'అలిగినా త్కురవక' అన్నట్లునుట. వృథా=వ్యర్థముగా, చై త్తుఁడు=వనంశద్దువు, మోపరులుగక్ = బరువు మోసెడువారిగా, విరులై త్తక్ = పుష్పములెత్తునట్లుగా, చేనెక్ = ఒనర్చెను, అంచుక్ = అనుచు, త...హ్ని - తత్ = ఆయువత్యాచింగనముయొక్క, అభావ = లేమిచేత, మనోభవ మన్తశసంబంధియైన, వహ్నిక్ = అగ్నిచేత, వెచ్చి = దగ్ధములై, ని...ము-నిర్భర=నిబ్బరములైన, మధుప=తృప్తదలయొక్క, ఆశి=పక్షి యనెడు, ధూమము=పొగయును, శరరాగపు=పుష్పరజోమయమగు, నీటును=భస్మమును, లేనెగట్టె చాఁడు = మకరందమనియెడు కట్టెచాఁడును, (పచ్చికట్టె కాలునప్పుడు లోపలిసీరు వైకుణ్ఠి చాఁడుగట్టుననుట), తరుదుగక్=వింతగా, తాల్చుఁగాక్=ధరింపగా, కొన్ని భూజముల్ = కొన్నిచెట్లు, కొరవులై=ఆరాతములై, (కొరవులనఁగా గురువకములు) ఒరగంబడెక్ = నేలవ్రాలెను. (తాపభరముచే ననుటయుఁ బుష్పభరముచే ననుటయు) ఆరాతమునునర్థమున శకటరేఫము. శ్లేషయందు రేఫధ్వయము గ్రాహ్యము.

తా. కురువకశబ్దభవములై కొరవు లని చెప్పఁబడియెడు గోరింటలు స్త్రీల యాలింగనములచేతనే మేము పూయుదుమే యట్టి మమ్ము నీ చై త్తుఁడు బరువుచేటుగా దాను వృథా పుష్పింపఁజేసె నని యాస్త్రీల యాలింగనము లేకుండుటవలని మదనాన్నిచేతఁ దపించు బడినందులకుఁ జిహ్నముగాఁ దృప్తదలు పొగ లెగసినట్లును, బుహ్నిడి బూది రాలినట్లును, మకరందము దానిలాగు నీరుపేరి నల్లఁబడి చాఁడుగట్టినట్లుండఁగా నొరగఁబడి

తమపేరు సార్థక మగునట్లు కొఱవలవలె నుండెను, ఆకులు మొదలగునవి కనుబడకుండు నట్లు లెస్స పూచి యుండెను. అం. గమ్యోత్ప్రేక్షాలాకారము.

ఆ. ఫలశలాటు లురల శ నభులక్తై తమకూడు
చెటుప మావు లంటి శ చెలువ పిండు
మగుడ ననలు నింప శ మొగము గన్నులు నెఱ్ఱ
వాతె మిగుల శౌక శ పైకములకు.

127

టీ. చెలువపిండు = సుందరీసమూహము, ఫలశలాటులు = పండ్లుగాయలు, ఉరలక్ = రాలిపోవునట్లు, ఆకులక్ = తేటులకొఱకు, తమకూడు = తమ యాహారము చెటుపక్ = చెటుచుట్టకై, మావులు = మామిడిచెట్లయ, అంటి = స్పృశించి, 'కరస్పర్శేణ మాకంద' యనునట్లుచుట. మగుడక్ = మరల, ననలు = పుష్పములయ, నింపక్ = నిండి పుగా, శౌకపైకములకుక్ = చిలుక కోకిలల గుంపులకు, మొగము = ముఖముయ, కన్నులు = నేత్రములయ, మిగులక్ = అధికము, ఎఱ్ఱవాతెక్ = కోపముచేత నెఱ్ఱ నయ్యెను, (చిలుకలకు ముఖముయ గోయిలలకు గన్నులయ వసంతప్రవృత్తనందు మిక్కిలి యెఱ్ఱవైయుండుట ప్రసిద్ధమయట). హేతూత్ప్రేక్షగమ్యాలాకారము.

మ. అతులప్రేమరస్దాద్ధి యోర్తు ప్రియహాసస్యక్రీడ సంకేత వం
చిత్రయై తత్త ఇజాంగజజ్వరమిళోచ్చితభ్రమం బూని నా
పతి నోన్మౌఖ్యమ కానవే యన సపుష్పం బయ్యె గో గంతలో
నతడు న్దోచిన నవ్వుడు నివిరిసె బ్రాంతాంచన్న మేరుప్రపుక్.

టీ. అ...ర్ధప్రేమరస = సమానములేని, ప్రేమరస = ప్రేమడిచేత, అర్ధి = సరస యైన, ఓర్తు = ఒక్కనాటి, ప్రి...డక్-ప్రియ = తననాథునియొక్క, హాస్యక్రీడక్ = పరిహాసక్రీడయందు, (దాగిలిమూతయచుట), సంకేత = సంకేతస్థానమందు, వంచితయై = మోసపోయినదై, త...బు-తత్త ఇజ = అప్పుడే పుట్టిన, అంగజజ్వర = విరహజ్వరము తోడను, మిళత్ = మాడికొన్న, చిత్రభ్రమంబు = మనశ్శాంచల్యముయ, ఊని = పొంది, ఓన్మౌఖ్యమ = ఓచెట్టా, నాపతిక్ = నానాథుని, కానవే = చూడవా, అనక్ = అని చుట్టగా, గోగు = కర్ణికారము, సపుష్పంబయ్యె = పుష్పములతో గూడినదయ్యెను, 'సల్లావతకర్ణికారే' అన్న ట్లుచుట. అంతలోక్ = అపల్కరించునంతలో, అతడుక్ = ప్రియుడును, తోచినక్ = కానరాగా, నవ్వుడుక్ = నవ్వగానే, (అస్త్రీయనుట), ప్రాంతాంచన్న మేరుప్రపుక్ - ప్రాంత = చేరువను, అంచల్ = ఒప్పుచున్న, నమేరు ప్రపుక్ = నురుగున్న చెట్టును, విరిసెక్ = పుడిచెను. 'నమేర్హునితేనచ'.

తా. ఒకస్త్రీ తన నాథుని గతుమంది 'వెదకుచు నొక కొండగోలగు బలుక
రింపగా నది పుష్పించెను. అంతలోనే తననాథుడు గనిపించిన నాయునివ్వగానే
యాచేరువ నున్న సురపొన్నచెట్టును బుష్పించెను.

తే. స్థాణు వొక్కందు మగవాడు १ దలక కుమియ

ఫల మొసంగె నట్టె కినియక १ పద్దవదన

వదనసురం గూర్చి నొసంగ నీవలదె పుష్ప

మైన ననుమాడ్కి నుమిసిన १ నలరె బొగడ.

129

టీ. స్థాణువు = మొద్దును, శివుడును, ఒక్కందు మగవాడు = ఒక్కపురు
షుడు, తలకక = నంకోచింపక, ఉమియక = ఉమ్మివేయగా, కినియక = కోపింపక, ఫల
మొసంగె = మండిచ్చెను, (కోరిక నిచ్చెను), 'స్థాణూ దృఢ ఉమాబలి' అని అమరము.
(స్థాణువువై బోయ కన్నప్ప యువాడు పూజార్థము పుక్కిటి సురుమియంగా గోప
గింపక కామితఫల మిచ్చెనట. ఇది శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్య ప్రసిద్ధము.) అట్టె =
అప్రకారమే, పద్దవదన = తమ్మిమిటి మొగముగల యువిన, వదనసురక = తననోటి
యందలిమధ్యమును, గూర్చి = ప్రేమచేత, ఒసంగె = ఇయ్యగా, పుష్పమైన
నీవలదే = పూవేయునీలదా, ఆనుమాడ్కి = అనియెదురీతిచేత, ఉమిసిన =
ఉమియగా, బొగడ = పకుళవృక్షము, నలరె = పుష్పించెను. 'పకుళోముఖసీధునా'.

తా. మున్నొక మగవాడు స్థాణువు పై నుమిసిన నశనికి ఫల మొసంగి
యుండగా, దామరవంటి మోము గలయువతి పుక్కిటిసుర యొసంగగా బువ్వైన
నియ్యవలదా? యన్నట్లు, బొగడపై నొకమగుప యుమియగా నది పూచెనని భావము.

తే. మధువు గాంతలపుక్కిటిమధువు బేల్ల

య్యార్వల బస సూప బొగడపై १ నెలయ దాన

విరిసె దొల్లిటి దళములు १ విరులు జడిసె

దీన నగ్గెల్పునకు నుబ్బి १ తేలు లార్చె.

130

టీ. మధువు = వసంతమాసమును, కాంతల = స్త్రీలయొక్క, పుక్కిటి = బుగ్గల
యందలి, మధువు = మధ్యమును, పేల్ల = సమాన నామము చేతనైన, ఈర్వల = కురుచేత,
బస = తమతమ హెచ్చులను, చూడక = కనబడుచుటకై, బొగడపై = పకుళవృక్షము
మీద, ఎలయక = వ్యాపింపగా, దానక = అన్యాపించుటచేత, తొల్లిటిదళములు =
మున్నున్ననైవ్యములు, (ఆకులకుట), 'దళం శస్త్ర భద్రే ఛదే' అని నిఘంటువు. విరిసె =
విచ్చెను, (రాలి ననకుట), విరులు = తొల్లింటిపువ్వులు, జడిసె = భయపడెను. (క్రిత
పువ్వులు జడిగొనెననుట), దీనక = ఈహేతువుచేత, అగ్గెల్పునకు = అవసంతవిజయ

మునకు, ఉద్భి = సంకసించి, తేటులు = తనపక్షముననున్న తుమ్మెదలు, ఆర్చ్య = సింహనాదముచేసెను, (ధ్వనిచేసె ననుట.)

తా. మధు వసు నామము విసృతర్తువునకును మద్యమునకుఁ జెల్లును గావున, నా నామైక్య వైరముచేతఁ దమతమ పస పొగడచెట్టువైఁ గనుపించుగా, నువిదల పుక్కిళ్ల మధువుచేఁ జిగిరించి పుష్పించియున్న యామలకు బువ్వులకు రాలించి, వసంత ర్తువు పొగడకు మరలఁ బుష్పించుజేసెను; మరలఁ బూచినపుల కలరి తుమ్మెదలు మ్రోసెను.

ఉ. మేకొని తాచినం భృగువుఁ మెచ్చిన వానికి మర్త్య భార్యయా

శ్రీకి నివాస మై చెలిమి నేయుట నిట్టిప్రశాంతిగల్గె నో

కాకన నాతి దన్ని నవికాసము నొంది వనస్థునితా

శోకముచేసె మెచ్చునఁ బ్రసూనరజగనకాభిషేకమున్.

131

టీ. తాచినఁ = తన్నినను, మేకొని = లింగీకరించి, భృగువుఁ = భృగుమహా మునిని, మెచ్చిన వానికిఁ = మెచ్చుకొన్నయావెన్నునకు, మ...ర్త్యమర్త్య = మనుష్యుడైన రామావతారమందలి, భార్య = గృహిణి, బౌశ్రీకిఁ = విసక్రిదేవియగు సీతకు, నివాసమై = ఉన్నట్టెట్లై, చెలిమిసేయుటఁ = స్నేహముచేయుటచేత, ఇ...తి - ఇట్టి = కవిధమునను, ప్రశాంతి = ఆధికశాంతి, కల్గెనో కా = లిగినకాక, అనఁ = అనునట్లు, నాతి = ఒకయింటి, తన్నినఁ = తన్నుఁగా, వికాసమునొంది = వికసిల్లి, 'అపొకశ్చందాహత్యా' యన్నట్లును. ప...ము - వనస్థుల = వనప్రదేశమందు, స్థిర = ఉన్నట్టి, అశోకము = అశోకవృక్షము, మెచ్చునఁ = సంతుష్టిచేత ప్ర...ముఁ = ప్రసూనరజః = పుష్పాడియనియెడు, కనకాభిషేకమున్, చేసెన్ = ఒనర్చెను.

తా. లొల్లి భృగుమహాముని తన్నుఁగాఁ గోపింపక మెచ్చుకొన్న విష్ణుదేవునికి, రామావతారమందు భార్యయైన సీతాదేవికి లంకయందు నివాసస్థానమై చెలిమిచేయ నా సంబంధముచేతఁ దనకు నట్టి శాంతగుణము గలిగెనో యనునట్లుఁ జెప్పవలయు దన్నొక నాతి దన్నుఁగాఁ బుష్పించి పచ్చని పుష్పాడిచేత నాయింటికిఁ గనకాభిషేకముఁ జేసినట్లుండెను. భృగుమహర్షి త్రిమూర్తుల ప్రాశస్త్యము నరయుటకై ఋషులచే నియమింపఁబడి విష్ణుమూర్తిని దన్నెను. (శివబ్రహ్మ లాతఁ డొనర్చిన యవమానము నహింసతోఁబోయిరి. విష్ణువు నహించెను. అందుచే విష్ణువే పరమశాంతమూర్తి పూజార్హుఁడు నని భృగువు చాటెను.)

మ. అభు లేతద్వదనేందురాగ మిళనా న ప్రదుర్వనతోరకం

బులలేనె ల్పుధలంచురా నొకతె నెమ్మోమెత్తఁ జైత్రంపులు

పులలలోఁ దగ్గులు లయ్యె గంధఫలిఁ బువ్వు లుట్టి పోదోలె నొ
చ్చెల చేదై తఱచెందుఁ 1 దల్లి బడితో 1 లైట్టాటయే కామహిన్. 132

టీ. ఒకతె = ఒక్కనాతి, నెమ్మొమ్మెత్తగా = ముఖమెత్తగా, ఆకులు = తుమ్మెదలు, ఏ...త్ - ఏతద్వదనేందు - ఏతత్ = ఈనాతియొక్క, వదన = ముఖమని యెడు, ఇందు = ఇందునియొక్క, రాగ = రక్తితోడ, మిళనా = కూడుటచేత, ప్రాదు ర్భవత్ = పుట్టుచున్న, కోరకంబుల = మొగ్గలయొక్క, లేనెల్ = మకరందములు, సుధ లంచున్ = ఆమృతములని, (తియ్యనైయందు నవి యనుట), 'ముఖరాగేణ చంపక' అనునట్లునుట. చెత్త్రపుంబువ్వలలోన్ = చెత్త్రుడు వికసించజేసిన పువ్వుములలో, తగ్గు లులయ్యెన్ = ఆరాంతాముఖగుణములే కలవి యయ్యెనా యనికావు, (కాలేవనుట), గంధఫలే = సుపెంగయందు, పువ్వులొట్టి = పువ్వుము లుదయించి, చేదై = తిక్తమై, పోదోలెన్ = వెడలగొట్టెను, ఒచ్చెల = ఇది భేదోక్తి ఓచ్చెలయనుటకు రూపాంతరము. ఎందున్ = ఎచ్చటనైనను, మహిన్ = భూమియందు, తఱచు = బహుళముగా, తల్లిబడితోలైట్టాటయేరా = తల్లివలెఁ బెరిగిన కొంచెట్టువంటిదేకదా !

తా. ఒకస్త్రీ మొగమెత్తగా దాని ముఖచంద్రసుధసయోగమువలనఁ బుట్టిన సుపెంగమొగలలోని మకరందము చంద్రవలెనే తియ్యగా నుండు నని తుమ్మె దలు రాఁగాఁ జెల్లనఁ బుట్టుటచే బూర్వపుగుణమే కరిగి సుపెంగ పువ్వులు తుమ్మె దలకు మిక్కిలీ చేదై చేరకుండఁ బాఱుదోలెను; బిడ్డలకుఁ దల్లి గుణమే యందు నని కదా లోకోక్తి. ఆర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

చ. అలరెఁ బ్రియాభువోర్తు ప్రియమకాట వసంతముఁ బాడ నప్పుడ
వ్వెలఁదిసూత్తి భక్తికిని 1 వేల్పులు మెత్తురు గాన రాగమన్
ఫలమునఁ దన్నుఁ బాడఁగ వసంతుండు దా దయచేసె గాక యా
యెలె నిజశక్తి నా యనుచు 1 నీవసకుం గొదవెట్టె నీసునన్. 133

టీ. ఓర్తు = ఒక్కతె, ప్రియమాటన్ = తనకిష్ట మాటవలన, వసంతమున్ = వసంతరాగమును, పాడన్ = గానమునీయంగా, ప్రియాభువు = ప్రేమభావజెట్టు, అలరన్ = పుష్పించెను, 'వసంతస్ససహాయస్త వసంతస్తా ప్రగీయతే' అను సంగీతశాస్త్ర సంప్రదాయమునఁ బాడఁగా 'గీత్యా ప్రియాభు ర్నితరా' అన్నట్లు పుష్పించె ననుట. అప్పుడు = ఆకాలమందు, అ...త్తి - అన్వయి = ఆపాడినచేడయొక్క,

1. తల్లిబడి కొత్తవెట్టాట; తల్లిబడి కొచ్చెట్టాట.

2. ...అ, యలె నిజశక్తి నా యనుచు నావసకున్ గొదవెట్టె నీసునన్. (శ. ర.

శా. వ్రాతప్రతిపాతము)

నవత్ని = నవతి, వేల్పులు = దేవతలు. భక్తికిని, మెత్తురుగానక = మెచ్చుకొందురుగావున, రాగము = వసంతరాగము, అఁచలమునక = అను నెవముచేత, తన్నుక = ఆవసంతని, పాడఁగక = గానముసేయఁగా, వసంతుడు, తా = తాను, దయచేసెగాక = కృప చేసెను గాని, ఈ ప్రియాభవును బుష్పింపఁజేసెనుగాని యనుట. నిజశక్తి నా నిజ = ఈ బిడయొక్క, శక్తి నా = సామర్థ్యముచేతనా, ఆయెలె = ఆవృద్ధియాయెలె, ఇది నిస్సారార్థకము. అనుచుక = అనివల్కుచు, ఈవఱకుక = ఈ పాటబాడి పుష్పింపఁజేసిన స్వారస్యమునకు, ఈమనక = నవతియందలి యార్ద్రచేత, కొనువట్టెక = కొఱుతను ఆరోపించెను.

తా. ఓర్పు వసంతరాగముఁ బాడఁగాఁ ద్రేంకణము పూచెను; దానిన నాస్త్రీయొక్క నవతి మెచ్చుకొనక యీనుచేత వేల్పులు భక్తికి మెత్తురు గావున, వసంతమనియెడు తనపేరుగల రాగముచేతఁ దన్నుఁ బాడఁగా, నావసంత వైవతమే యాచెట్టును బుష్పింప జేసెనుగాని, యీపె కింత సామర్థ్యమా యని సీరసించెను.

తే. ఆధరసుధఁ బ్రాణిజతఁ బ్రాణి యగుచు మాత్త

కాండమాలిక నిడెను నాసాగ్రమాత్త

కంబ యనఁజాలు ననలిచ్చె గతజరత్ను

మంపు వావిలి మొగమూర్పు నింప నోర్పు.

134

టీ. ఓర్పు = ఒక్కతె, మొగమూర్పు = మొగమునందలి యుచ్ఛ్వాసమును, ని.పక = నిండింపఁగా, 'సిందువారో ముఖానిలాల్' అనునట్లునుట. ఆధరసుధక = ఆధరమందలి యమృతస్పర్శముచేత, ప్రాణిజతక = ప్రాణముగల ముత్రైపుఁ జీప్పవలనఁ బుట్టినదగుటచేతక, ప్రాణియగుచు = తానును బ్రాణము గలదిగుచు, నాసాగ్రమాత్తకంబనాసా = ఆపాలఁలిముక్కుయొక్క, ఆగ్ర = కొనయందలి, మాత్తకంబ = ముక్తాభూషణమె, మా...కక - మాత్తకాండ = ముత్రైపుగ్రుడ్డయొక్క, మాలికక = పక్షిని, ఇడెను = పెట్టెను, అనక = అనునట్లు, గతజరత్నుమంపుగత = రాలిపోయిన, జరత్ = ముదురువైన, సుమంపు = పువ్వులుగల, వావిలి = నిర్గుండీవృక్షము, చాలు నన లిచ్చెక = శ్రేణిగా నుండు మొగ్గలనీసెను.

తా. ఒక్క మగువ నిట్టూర్పు నింపఁగా దానివలనఁ బువ్వులు రాలిపోయిన వావిలిచెట్టునందుఁ గ్రొత్తగా శ్రేణిగట్టి మొగ్గలు గనిపించెను; అది యాస్త్రీయొక్క యధరమందలి యమృత స్పర్శముచేతఁ బ్రాణము గల ముత్రైపుఁ జీప్పలొక దాను బుట్టి యున్నందునను, దానును బ్రాణముగలవై యీనెలఁత నాసాభూషణ మగు మాత్తకము పాలుగా ముత్రైపు గ్రుడ్డు పెట్టిన ట్లుండెను.

చ. ఘనమగు నాకురాలి తిలకం బతిరి క్తత నున్న నోర్తు లోఁ
గనికర మూని కన్నుగఁవఁ శ గాయజాఁ డిల్లడ యిడ్డ తూపులే
యనువుగ నించెగాక మఱి శ యంటక ముట్టక యొక్కచేష్టలే
క నెగడఁ జూడ్పి నంట యిది శ గల్లనఁగా నలరించె జూపులన్.

టీ. ఓర్పుః ఒకయింది, ఘనమగు = పెట్టమైన, ఆకురాలి, తిలకము = బొట్టుగుచెట్టు, అతిరిక్తత = మిక్కిలిదానిద్రవ్యముచేత, ఉన్నట్ = ఉండఁగా, లో = మనస్సులో, కనికరము = కారుణ్యమును, ఉనిఁ = ఉండించి, కన్నుగఁవఁ = తననేద్రవ్యమందు, కాయజాఁడు = పూవీటుఁడు, ఇ...లేఁ ఇల్లడఇడ్డ = దాచియుంచిన, తూపులే = బాణములే, అనువుగఁ = సొగసుగా, నించెగాక = ఈపె నిండించెగాని, మఱి = లేనియెడి, అంటకముట్టక = తగలఁ తాఁకకయే, (ఇది జాత్యుత్తి), ఒక్కచేష్టలేక = ఒకవ్యాపారములేక, చూడ్పి = చూపుచేత, నెగడె నంట = వృద్ధియయ్యె నంట, ఇది = ఈ పట్టు, కల్లనగా = ఆనత్యమనునట్లుగా, చూపుల = వీక్షణములచేత, అలరించె = పుష్పించు జేసెను, 'తిలకో వీక్షణేన చ' యన్నట్లును.

తా. ఒక బొట్టుగుచెట్టున నాకులు రాలి బీడగిరి యుండఁగా, నొకతె మిక్కిలి గనికరముతోఁ బూని జూడఁగా నప్పుడే తప్పు విప్పగల గొప్పపువ్వు లుప్పలిల్లి నది మదమని యంప గడులు దాచియున్న యాచకోరణోచన కనులయొనలి యా ములుకులు మరల వెడలించి యీ తిలకముపై నెలయించె గాని, లేనన్న నీబోక నంటక ముట్టకయే చిట్టలుం డెట్టకయే యట్టికడట్టు చిట్టు పువ్వులు పుట్టుట కల్ల యని యెల్ల రహస్యట్టిపియుండెను.

లే. సాంద్రమకరందవృష్టి రససాతలంబు

దొరఁగు పువ్వుల భుజియు బూధూలి నభము

విక్రమత్రయి మాధవుఁ శ డాక్రమించె

నురువిరోచనజనిత మహోష్ఠ ముడుంగ.

136

టీ. సా...ష్టి-సాంద్ర = తఱచైన, మకరంద = పూదేనియలయొక్క, వృష్టి = వానచేత, రసాతలంబు = పాతాళమును, దొరఁగు = రాలుచున్న, పువ్వుల = పుషపములచేత, భుజియ = భూమిని, పూధూళి = పుష్పరజముచేత, (మిశ్రసమాసము), నభము = ఆకాశమును, విక్రమత్రయి = ఈ చెప్పబడిన మకరంద పుష్పరజము లని యొందు మూడువిధములైన విక్రమముచేత, మాధవుడు = వసుంతుఁ డనియెడు త్రివిక్రమండు, ఉ...మ-ఉడు = విస్తారమైన, విరోచన = సూర్యునిచేత, జనిత = పుట్టియబడిన,

మహావృక్షము = మహావృక్షాపము, అడగ్ = శాంతిబొందునట్లు, ఆక్రమించె =
త్రిలోకముల నాక్రమించెను.

తా. మాధవుం డని విష్ణునకుఁ దగిన పేరుగల పసంఘిండు, సూర్యవృక్షాపము బలి
వృక్షాపమువలె నడంగునట్లు, పాతాళమర్త్య స్వర్గలోకములను పరుసగా మకరందపుష్ప
రజముచేత మూఁడడుగులచేత నాత్రివిక్రమునివలె నాక్రమించెను, పసంతర్జువునందు
సూర్యుఁ డంత విస్తారముగా జేడిమిఁ జూపఁడని భావము. ప్రకృత పసంతవర్ణనముచేత
నప్రస్తుత త్రివిక్రమ పరిస్థాంత్రీ గలుగుటవలన సమాసోక్త్యులంకారము.

క. డోడుకొనఁ బడుమధూలిక

యోడికలకుఁ గ్రిందఁ గ్రమ్మియుండెడు లేట్ల
నీడలు దిరిగియుం దిరుగని

జాడఁ దరు లొవ్విలిచె నవ్వసంతపువేళన్.

137

టీ. డోడుకొన = భూమియూటవట్టునట్లు, (డోడుకొను. నాంటు అని సూ. ని.
కాని యర్థ మిటు సరిపడునట్లు లోచదు. డోడుకొను = డోడుచుకొను చుఁగోపము. కొను
స్వార్థమున వై నపుడు (డోడుకొను = బురనయగు అనుట యుక్తము.) ప...వక్ - పడు =
స్రవించుచున్న, మధూలిక = మకరందధారలయొక్క, ఓడికలకు = ప్రవాహములకు,
క్రింద = ఆగోభాగమందు, క్ర...ట్ల - క్రమ్మియుండెడు = ముసదుకొన్న, లేట్ల =
తుమ్మెదలచేత, నీడలు దిరిగియుం = గాయలు ప్రొద్దువెంబడి మఱియొకదిక్కునకుఁ బరిగి
యను, తిరుగనిజాడ = తిరుగనిరీతిగానే, తరు = పృథ్విములు, అవ్వసంతపువేళ =
అవసంతకాలమందు, పొలిచె = ఒప్పెను.

తా. ఆ పసంతర్జువునందు మకరంద మధికమై స్రవించుగా నావాసనకు జెట్ల
క్రింది భూమిమీఁద దుమ్మెదలు గ్రమ్ముకొని లేపక నల్లనై యుండె గావున ప్రొద్దు
వెంట నీడలు దిరిగిను దిరుగనియట్లే యాఁట్లు నీడలవలె చుండెను.

చ. శతదళమంజరీధవళీచైత్రనిశామలచంద్రికాఘముల్

వృత వియదంత కేళి వనవృక్ష లతాంతరజశ్చట న్నళం

కేల గని కామినీకమనకేళియుఁ బో జెడవా నగాటవీ

కళకపరాగ మొక్కదెను క్రమ్మి యనచ్చత మాన్పకుండినన్.

టీ. శ...ల్ - శతదళ = తెల్లదామరపువ్వులయొక్క, మంజరీ = గుత్తులవలెనే,
ధవళ = తెల్లనైన, చైత్ర = చైత్రమాససంబంధిమలగు, నిశా = రాత్రిలయందలి, అమల =
స్వచ్ఛమైన, చంద్రికా = వెన్నెలయొక్క, ఓఘముల్ = జలప్రవాహములు, 'ఓఘా'
వితానే వేగ్యం చ' అని నిఘంటువు. వృత = అపరిపూర్ణ, వియదంత = ఆకాశప్రదేశము.

గల, కేళిమన = ఉద్యానమనములయందలి, వృక్ష = చెట్లయొక్క, లతాంతఃపుష్పముల
యొక్క, రజః = పరాగముయొక్క, ఛటక్ = సమూహముచేత, కళంకితక్ = బురుగు
గలుగుటను, కని = పొంది, న...మునగాటవీనగ = పర్వతములయందలి, అటవీ=అడవుల
యందలి, కతక = చిల్లచెట్లయొక్క, పరాగము = రజము, ఒక్కడొక్క = ఒకదిక్కునందు,
క్రమ్మి = వ్యాపించి, ఆనచ్ఛతక్ = స్వచ్ఛముగాకుండటను, మాన్వకుండినక్ =
పోగొట్టకుండుటచేత, కామినీకమన = విటీవిటులయొక్క, కేళియుక్ = శ్రీదయును,
పోక్ = పోవునట్లుగా, చెడవా = చెడిపోవా, (పోవునటులు).

తా. తెల్లనైన చైత్రమాస రాత్రులయందలి వెన్నెల లనియెడు నిర్మలాదక
ప్రవాహము లుద్యానమనములలోని పుష్పాదుల రిప్పులచేత గలంగినవై యొండగా
నవి లేటుట కొకమూలను గొండల యడవులలోని చిల్లచెట్ల పుష్పాదులు వ్యాపించి
యా కలక దీర్చి యా నీరు దేర్చిన రెన్నెయునునే కాక, యట్లు చెయకుండిన నా
ప్రవాహములు విటీవిటుల శ్రీదల కుపయోగింపక తాము జెడిపోవును. (బురదనీటిలో
జిల్లపాడిరాల్చిన నీరులేరుట ప్రసిద్ధము).

నీ. శైత్యపాండిమలు దుఃఖరాంతమునఁ జేరె
నిరులుకొ న్ద్రాక్షపంపిరుల విరుల
వలయగానముల యుక్తలకార్యమునఁ జేరె
మలయంపుఁ గమ్మవీవలులనలుల
పౌరభోల్లాసములజ్జాతి గ్రుంగఁగఁ జేరె
నలరారు కొదమ క్రోధులను నెలను
స్ఫుట జటామస్కరంబులు ప్రతిచ్యుతఁ జేరె
నందన ప్లక్ష సంతతుల వృతుల

తే. స్వభృతపరభృత వినుత రసాలపరిష్క
దహరహగ్గస్త బహురహగ్గ ప్రహరవిహర
మాణ మానవతీ *పరిష్టానిమాని
వారి వారిజ వనగంధరవాహ మొలసె.

130

టీ. కుహరాంతమునక్-కుహర = మంచుయొక్క, అంతమునక్ = నాశకాల
మందు, (కీళిరద్భుత గడవఁగాననుట), శైత్యపాండిమలు = చల్లదనమును దెల్లదనమును,
(ఇవి మంచుగుణములు), ఇరులుకొక్ = చీకట్లు గ్రమ్ముచున్న, ద్రాక్షపండిరులక్ =
ద్రాక్ష కాయమానములయందును, విరులక్ = పుష్పములయందు, చేరిక్ = ప్రవేశిం

చెను. (ద్రాక్షపందిట్ల బలసి యట్లొనఁ గావున నచ్చట జల్లదనమును, పుష్పములు వికసిల్లఁగా నందుఁ దెల్లదనమును జేరె ననుట), అ...నన్-ఆయుక్తుల = ప్రియులతోఁ గూడినాని విరహముగలస్త్రీలయొక్క, కార్యమునన్ = కృశించుటయందు, నలయగానములు = వారియొక్కకంకణములను సంగీతములను, మలయంపు = మలయ పర్వతసంబంధ లగు, కమ్మ = పరిమళించుచున్న, వీచలులన్ = వాయువులయందును, ఆలులన్ = తుమ్మెదలయందును, చేరన్ = ప్రవేశించెను, (విరహముచేత స్త్రీలు కృశించుగా వారి కంకణములు నానిపోయె ననియు, జాతచేత గానములు మాని రనియు, నా చిహ్నములు పరుసగా నుడిగాడ్పులయందుఁ గంకణమును తుమ్మెదలయందు గానమును జేరె ననుట), జాలి = జాతి, (జాత్యేకవచనము), కుంగగన్ = ఆడఁగి పోఁగా, సారభోగ్యముల్ = వానియొక్క పరిమళ ప్రకాశములు, ఆలరాని = పుష్పించుచున్న, కొదమకృవులను = గున్నలయిన కృవిచ్చెల్లయందును, (పరిమళ మనుట), నెలను = చంద్రునియందును, (ప్రకాశ మనుట). చేరన్ = ప్రవేశించెను, ప్రతిచ్యుతి-ప్రతి = సన్నాహులయొక్క, చ్యుతిన్ = జాతుటచేత, (వనంకర్తువు రాఁగానే సన్నాహులు వ్రతమును గాపాడుకోఁజాలక పోయిరనుట), స్ఫుటఃస్పష్టము లగు, జటా = వారియొక్కజడలను, మస్కరంబులు = వేజులండములను, నందన = ఉద్యానములలోని, వ్లక్ష = జువ్వెట్లయొక్క, కుశకులన్ = సమూహములయందు, (జటా స్వరూపములగు నూడలు దిగె ననుట), పృథులన్ = ఆపరణములయందు, (వెలుఁగులవెదుళ్లు గానవచ్చె ననుట), 'వేణుమక్కురలేజనా' అనియును, 'ప్రాచీనా ప్రాంతలో ప్పత్తి' అనియు నిఘంటువులు. చేరన్ = ప్రవేశించెను. స్వభృత = తమచేతఁ బోషించుబడిన, పరభృత = కోయిలలచేతను, విరుత = క్షామించబడిన, రసాల = తియ్యమామిళ్లయొక్క, పరిషత్ = గోష్ఠాలయందు, అహరహః = దినదినమును క్షప్త = చేయబడిన, బహు = అనంతములగు, రహః = ఏకాంతములందు, ప్రహర = జాములయందు, విహరహాణ = విహరించుచున్న, మానవతీ = హలువుటాండ్రయొక్క, పరిష్టానిమ = హెచ్చైనబడలికను, అనివారి = మిక్కిలి నివారించుచున్న, వారిజవనగంధ వాహము = కమల పనములమీఁదుగా వీచెడు వాయువు, బలినన్ = విసరెను.

తా. మామిడితోటయందుఁ గోయిలలు చిగుళ్లకొఱకు గుంపులు గూడి కూర్చుండఁగా నవి యనియెడు గడియారములచేతఁ బ్రొద్దులు గడపుచు స్త్రీ లుండఁగా వారి బడలికలు వాయువులు దీర్చును. కడమ సుగమము. పర్యాయాలంకారము. 'పర్యాయో యది పర్యాయేకస్యా సేవర్ణన' మ్మని దానిలక్షణము.

ఉ. సారెకు గీరము ల్పలరసాలము శాఖలలోన ద్రిప్తురం
 గా రహిఁ దన్న ధూళికకుఁ ॥ గా నభివజ్ఞులు వెంట గ్రుమ్మరం
 గా రొదమించె నందుఁ జిలుక ల్వనలక్ష్మీయుఁ దద్వచస్సుధాం
 ధోరుచు లానఁగా సరివణు ల్జనుల ట్టిడి పెంపఁగా బలెన్. 140

టీ. సారెకు = మాటిమాటికి, కీరముల్ = చిలుకలు, ఫల = పండిము
 న్ను, రసాలము = తియ్యమామిడియొక్క, శాఖలలోన = కొమ్మలలోన, ద్రిప్తు
 రంగా = సంపదించుచుండఁగా, రహి = శృంగారమును, తన్న ధూళికకుఁగా =
 తల్ = ఆఫలములయొక్క, మధూళికకుఁగా = రసధారకుఁగాను, అభివజ్ఞులు =
 లేటిచాళ్లు, గ్రుమ్మరంగా = తిరుగఁగా, అందు = ఆవనమందు, వనలక్ష్మీయు =
 వనదేవతయును, తద్వచస్సుధాంధోరుచులు = తల్ = ఆచిలుకలయొక్క పచః
 కలుకు లనెడు, సుధాంధః = ఆమృతరూప మగునన్నముయొక్క, రుచులు = చవులను
 అనఁగా = ఆస్వాదించుటకై, జనులట్ల = భూప్రజలవలెనే, సరివణుల్ = గొలుసులు.
 ఇడి = ఉనిచి, చిలుకల్ = చిలుకలను, పెంపఁగాబలెన్ = పెరుచుచున్నట్లు, రొద =
 ధ్వని, మించెన్ = అతిశయించెను.

తా. పండిన తియ్యమామిడి కొమ్మలలోని తిరుగుచున్న చిలుకల వెంట
 తుమ్మెదలు మెదలఁగా నవి సరివణులవలె నుండె గావున, వనలక్ష్మీయుఁ నిలుక
 వలుసులు విని యలరుటకై మునుఘృలవలెనే చిలుకలను గొలుసులు వేసి పెరుచు
 చున్నట్లుండఁగాఁ జిలుకలు రొదనేసెను.

సీ. ప్రతిహంతృతాత్రణీటత చన్న భృంగసం
 ఘృపుటంగములచేతఁ ॥ గాయమెత్తి
 యమదిశాగత మరుతాస్పృణ్ణియై *దదళిరం
 గస్థలాబ్ధిని దమ్మికన్ను దెఱచి
 ప్రాంతపుల్లమ్ర సంశ్రయి తచ్చటాహతో
 ద్దతి లేచి చెలి జైత్రుఁ ॥ గొనించి
 యురు పరాగపుళాటి ॥ నుద్దండ వాఘృత్వ
 లసవత్పీఠ రత్యస్త ముడిపి

తే. క్రవ్వుఁ బలాశ కటకాముఖమునఁ గీర
 చలితశాఖాస్ఫుటాశోకశరముఁ గూర్చె

* వికచరంగల్ ఫలా; కదళిరంగస్థలా.

దద్రులికిఁ గాఁగఁ చలికాలఁ ॥ దిన్నిమంచు
పాండురాంగుండు విడిచిపో ॥ బ్రదికి మరుడు.

141

టీ. మరుడు = మన్మథుడు, ప్ర...త - ప్రతి = ప్రతములు గలవారియొక్క,
హంతృతా = హత్యచేతను, ఆశ్చ=సంభవించిన, కీటక=పురుగులుట, చన్నె = పోగా,
భృం...త - భృంగసంఘపు = తేటిగుంపులనెను, అంగములచేత = అవయవముల
చేత, కాయమెత్తి=(తాను) దేహమెత్తి, (సన్న్యాసులకు జంపుటచేత బురుగు జన్మము
వచ్చెననుట), య...ణి-వి-యను = యమునియొక్క, దిశా = దిక్కువలన, అగత =
వచ్చినట్టి, మరు = వాయువుచేత, ప్రాణి వి = ప్రాణములుగలవాడై, త...లి-తద
లి = ముప్పుచెప్పుబడిన తుమ్మెలకు, రంగస్థల = నృత్యస్థలమైన, అబ్జిని = కమలలత
యందు, తప్పి = తామరయనియెను, కన్ను = నేత్రమును, తెఱచి = విచ్చి, (అయ్య
ప్రాణములు దీయువాడు యముడు మరల నీ మరుని ప్రాణములను బాపె ననుట,
పుట్టినపిదప శిశువు గప్పుచుండు ననుట), ప్రా...లి - ప్రాంత = సమాప్తమందలి,
భుల్ల = పుష్పించిన, అమ్ర = మామిడిచెట్టును, సుశ్రయ = ఆశ్రయించినట్టియు, తచ్చ
టా-తల్ = ఆతుమ్మెదలయొక్క, ఛ... = గమూహముయొక్క, హతాద్ధలి = అల
వోక చేతను, లేచి = ఉద్గమించి, చె... = స్నేహితు డైన, చైత్రు = పసంతమాసమును,
కొలిలించి = అలింగనముచేసికొని, (ఎడఁబాసి యావడఁజేరినవారు తమచేలినిఁ జూడఁ
గానే కొలిలించుకొనుట ప్రసిద్ధము), ఉ...టి - ఉరు = విస్తారమును, పరాగపు =
పుష్పాడిరూపమును, కాటి = వస్త్రముచేత, ఉద్దండ = అధికమును, వాసి = డిగ్గియయం
దలి, ఉత్పల = కలువపువ్వువలన, స్రవల్ = జాటుచున్న, సీధు = మకరందమనియెడు,
రత్నసము-రతి=తనభార్యయగు రతీదేవియొక్క, అస్త్రము = కన్నీటిని, ఉడిపి = తుడిచి,
(తన విరహముచేత రతీదేవి దుఃఖించు చుండఁగా మరల నుదయించి యాయమకన్నీరు
దుడిచె ననుట), క్రవ్వణి = మరలను, ప...న-లూక = మోడుగుంబువ్వనియెడు,
కటకాముఖమున = కటకాముఖమునుహస్తమును, 'తర్జనమధ్యమామధ్యే పుంభాం
గుష్ఠేనపీడ్యతే, యస్మిన్ననామికాయోగాత్ సహస్రః కటకాముఖమ్' అని తల్లక్షణము.
కీ...ము-కీర-చిలుకచేత, చలిత = కదలించబడిన, కాభా = కొమ్మయందు, స్ఫుట=విక
సించిన, అశోక = అశోక పుష్పమనియెడు, శరము = బాణమునకు, కూర్చె = సంధిం
చెను, మ...దు - మంచు = శిశిరర్తువనియెడు, పాండురాంగుండు = తెల్లనిశరీముగల
శివుడు, తద్రులికిఁగాఁగ = అట్టిరతీదేవికొఱకు, చలికాల = చలియునుపాదముచేత,
= తాచి, విడిచి = ఇతనినంతట విసర్జించి, పో = పోగా, బ్రదికి = జీవించి,
కూర్చెననుదానితో నన్వయము. (చలికాల మనియెడు శివుఁ డీ మన్మథుని దుదముట్లఁ

జంబక, కాలఁ దన్ని రఠీదేవియందుఁ గరుణించి, యామెకై వీనిని విడిచెఁ గావున, తైఁ శెప్పినట్లు బ్రదికి యిట్టాయె ననుట).

చ. చిగురుఁ బికాళికి న్ఫలముఁగజల్కలగుంపునకు న్నధూరిఁ దేఁ

టిగమికి దావి గాలికి విరటివిటఁగోటికిఁ బువ్వులుం దలం

బుగఁ గృప నీనియు న్సురభిఃపుం స్త్వముఁ బాంథులచోటఁ బూనెన

ట్లగుఁ బ్రజ శోర్కులిచ్చుతన శ కాత్మఁ దలంచినదబ్బదే యనన్.

టీ. సురభి = వసంతర్తువు, (కామధేవు ననియుం శెప్పవగు), పికాళికి = శోయిలచాలునకు, చిగురు = పల్లవమును, చిల్కలగుంపునకు = శుకసమూహమునకు, ఫలము = కుడును, రేటిగమికి = భృంగచయమునకు, మధూళి = మధుధారను, గాలికి = చులయమారుతమునకు, తావి = పరిమళమును, విటివిటఁగోటికి = కామినీ కమనసముదాయమునకు, పువ్వులు = పుష్పములును, దలంబుగ = దట్టముగా, కృప = దయచేత, కనియు = ఇచ్చియును, (ఈనుట స్త్రీధర్మముగనుక నది గలిగియు నని పుస్తవ్యవిరోధము), ఆట్లగుక = అరితి యగును, ప్ర...బు-ప్రజ=జనము యొక్క, శోర్కులు = కామికములను, ఇచ్చు = ఒసఁగునట్టి, తనకు, ఆత్మ = బుద్ధి యందు, తలంచినది = ఊహించినది, అబ్బదే = లభింపదా, అన = ఆయనట్లు, పాంథుల చోట = విరహులవిషయమున, పుస్తవ్యము = మంత్రమును, పూనె = వాంఛించెను. (విరహులనుమాత్రము బాధించె ననుట).

తా. సురభి యనఁగా వసంతర్తువును కామధేవునుగాన, నది స్త్రీవ్యక్తియైన నందఱుఁ గోరిక లిచ్చునట్టి సామర్థ్యము గలిగి యున్న తనకు ఆమంత్రము గోరినచో రాదా యనునట్లు పుస్తవ్యముం దాల్చెను.

సి. సహకార ఫలరస శ సౌరభ్యములఁ గూడి

మాధ్వి మోవులఁ గంఠబముగ వలవ

మలయజోదరత జంభల ఫలత్వగృత

శ్రీ మించుచెవులఁ గోజ్జెగలు మెఱియ

శశి కదళోదరదృఢపు బావడలూరు

చకచక బట్టి పాళికిఁ బెనంగఁ

వ్రొక్కులేంట్లకుఁ గాక శ లెక్కింపఁ జెరివిన

గంధఫలీపజ్జ్మి శ గబరు లలరఁ

తే. ¹గేలఁ గలవంటకపుఁదావికిని బులిమిన

ఘుస్పణములు మించ ననల బే శ రెనుగెడు వన

1. గేలుగల వంటకపుఁ దావికిని బులిమిన, ఘుస్పణమును మించు ననల చే రెనుగెడు వన బవనముల నమేరు రజోవృష్టి బూద సరవ.

ములు నమేరురజోవృష్టిః ॥ బూదిః జఱున

నింతు లెనసిరి పూఁబొదరిండ్లఁ బతుల.

143

టీ. న...లక్-సహకారఫల = తియ్యమామిడిపండ్లయొక్క, రస=రసముయొక్క, సారభ్యములక్ = పరిమళములను, కూడి = కలిసికొని, మాధ్వి = లేసె, మోవులక్ = వాతెఱులయందు, కదంబముగ్ = కలసముగా, పలవక్ = పరిమళింపగా, (మామిడి పండ్లరసమును మద్యమును స్త్రీలు గ్రోలుదు రనుట), మ...తక్-మలయజ = చందనము, ఉదరతక్ = గోపలగల్గియుండుటచేత, జం...క్రిక్ - జంభలఫల = దూదినిమ్మపండ్ల యొక్క, త్వక్ = చెక్కలను, గత = పొందిన, శ్రీ = కాంచిపంటికాంతిచేత, మించు = అతిశయించుచున్న, చెవులక్ = శ్రీత్రములయందు, గొజ్జెగలు = గొజ్జెగపూలు మెఱయక్ = ప్రకాశింపగా, (స్త్రీలు గొజ్జెగపూలు గర్భభూషణములుగా యనిచొని రనుట), శ...లు - శశికగళ = కూర్పరపుటరంటిపైయొక్క, ఉదర = గర్భముదలి, ఛదపు = మోపుపంటి, పాపదలు = జంగమిట్టములు, ప్రావారములు, ఊ...కక్-ఉరు = నోడలయందలి, చకచక్ = మెఱుఱెడుకాంతిని, పట్టి = ఆవలంబించి, పాలికి పెంగక్ = భాగమునకు వెంగులాడగా, (లేత యరంటి మోవులపంటి పాపదలు గట్టికొని రనుట), గ్రో...కుక్-గ్రొక్కు = (వాసనలకై తమతలలు) గ్రొక్కుచున్న, తేల్లకుక్ = తుమ్మెదలకు, కాకలు = తాపములను, ఎక్కింపక్ = అతిశయింపజేయుటకు, చె...క్రిక్-చెరివిన = చూచిమినట్టి, గుంధఫలీపక్తిక్ = సుపెంగపూలచాలుచేత, కబరులు = క్రొమ్మడులు, అలరక్ = ప్రకాశింపగా, (తమ తలలమీఁద వ్రాలుచున్న తేలులతోటువడి వానికి భయముకొఱకు సుపెంగపూలు దుఱిమి రనుట), కేలక్ = హస్తమందు, క...క్రిక్-కలవంటకపు = చిత్రాన్నములయొక్క, తావికిక్ = మరిమళము పోవుటకుగాను, పు...లు - పులిమిన = పూసికొనియున్న, ఘృస్మణములు = కుంకుమపుర బూతలు, మించక్ = అతిశయింపగా, శక్రరాన్నము (చక్రైరపొంగఁ) మొదలగు కలవంటకములను భుజింపగా నావాసన తెలియకుండుటకు జేతులయందుఁ గుంకుమ పూవు జేర్చి రనుట, ననలక్ = పుష్పములచేత, పే...లు - పేరెఱుగెడు = మిక్కిలి యొప్పుచున్న, వనములు = తోటలు, న...ప్తిక్ - నమేరు = సురపొన్నలయొక్క, రజః = పుష్పాదులయొక్క, వృష్టిక్ = కురియుటచేత, బూదిక్ = భూమిని, (దుమ్మ ననుట), చఱువక్ = పూయుచుండగా, స్త్రీలమీఁద బుష్పాదులు రాలుచుండు ననుట, ఇంతులు = యువకులు, పూఁబొదరిండ్లక్ = పూచిన నికుంజములయందు, పతులక్ = తమసాక్షులను, ఎనసిరి = పొందిరి,

తా. స్త్రీలు రెప్పగా నలంకరించుకొని నికుంజగృహములయందుఁ దమ నాథులతోఁ గ్రీడించిరి.

వ. అట్టి వసంత సమయంబున.

144

ఉ. కామిని మేఘరంజి మధుగర్వ మడంతు నటంచు లో నిజ

క్షేమముఁ గోరి పాడి మణిచిత్రమరుత్తృణతాచిరద్యుతి

స్తోమవలాహకావలులు ॥ దోచి ప్రపుల్లకసంబరేతకో

ద్దామ సమీరణాహతులగదాపము నీ నారగు నిచ్చేష్టతన్. 145

టీ. కామిని = మాడికుడుత్తనాచ్చియారు, మధుగర్వము = మధు = వసంతర్తువు యొక్క, గర్వము = శ్రోవ్యులు, అడుతు నటంచు = అడచెన నని, లో = అంతరంగ మందు, నిజక్షేమము = జనశేమములు, గోరి = అపేక్షించి, మేఘరంజి = మేఘ రంజి యనియెడురాములు, పాడి = గానముచేసి, మ...లు = మణి = మణిమయమైన నట్టియు, చిత్ర = నానావర్ణములుగల, మరుత్తృణత = దేవధవులు, అనగా నిర్మిచాపములు, అచిరద్యుతి = మెఱుములయొక్కయు, స్తోమ = సమూహముగల, వలాహక = మేఘములయొక్కయు, ఔగ్రదుపులుగులయొక్కయు, ॥వలులు = చక్రములు, దోచి = కనబడి, ప్ర...లక = ప్రపుల్ల = వికసిల్లిన, కదంబ = కడిమిపూవులయొక్కయు, కేతక = గేదంగులయొక్కయు, ఉద్దామ = అధికమగు, సమీరణ = వాయువుయొక్క, అహతుల = పీచుటలచేత, తాపము = సుతాపము, ఈ = కలుగఁజేయుగా, విచ్చేష్టత = చేష్టలుడుగుటచే, ఒరగు = సోలుచు, (ఇచట మూర్ఖాగ్రహమయిన వస్త్రభావన చేప్పఁబడినది).

తా. వసంతర్తువు హెచ్చి యుండుట చేత దానిమద మడంతు నని తనక్షేమముఁ గోరి మేఘరంజిరాము నా మాడికుడుత్తనాచ్చియారు రాలాపముఁజేయుగా, సంత మేఘాదయమైన వెంటనే యాచిహ్నము లన్నియుఁ గల్గి యావర్తర్తువునందుఁ బుష్పించెడు కడిమి గేదంగి పూలమీఁదుగా వాయువులు విసరటవలన మిక్కిలి తాప మొదవగా నాయమ చేష్టలు దక్కి మూర్ఖ మునిగెను.

తే. అతవ పూర్ణేందు భీతిదగదశ్శకాలఁ

దెంచి యతఁ డందు నినుమడి ॥ తీండ్ర దోచ

మింటి పయినుంట గా దని ॥ యింటిపైకి

దెచ్చుకొంటి నటంచుఁ బెన్ ॥ అచ్చ వెడలు.

146

టీ. అతవ = అయితి, పూ...లక = పూర్ణేందు = నిండుచందురునివలన, భీతి = భయముచేత, తదశ్శకాల = అచంద్రకాలకాలయందు, తెండి = పరుండి, (శయ

నించి యనుట), అకడు = ఆ చంద్రుడు, అందు = ఆ చంద్రకాంతకాలయందు, ఇ...ద్రక్-ఇనుమడి = ద్విగుణమయిన, తీద్రక్ = పేద్రముగా, తోడూ = కనఁబడఁగా, మింటిపైక్ = ఆకసముమీద, ఉంటుంటుట, కాదని = కూడదని, ఇంటిపైక్ = గృహముమీదికి, తొచ్చుకొంటిక్, (ప్రతిబింబరూపముగా ననుట), అంటుంటు = అని, పెట్టిచ్చక్ = మిక్కిలిచీదఱచేత, వెడలుక్ = ఆ చంద్రకాంతకాలమండి వెడలును.

తే. శ్రమరగీతిక మాయ విపంచి మీట
దాన శ్రుతిఃగూడి మిగుల ద్రక్షక్తిహెచ్చ
వే నివారించి లేచి వైవికము నెదుట
యుక్తులు ఫలింప వనుచు బీట్టూర్చి నవ్వు.

147

టీ. శ్ర...క-శ్రమర = తేటులయొక్క, గీతిక = పాట, మాయక్ = మాయుటకు, (వివరాకుండుట కనుట), విపంచిక్ = వీణకు, మీటక్ = వాయింపగా, దానక్ = ఆమీటుటచేత, శ్రుతిక్ = సుతియందు, కూడి = కలసికొని, మిగులక్ = అధికముగా, తద్రక్తి = ఆ భృంగగానానురక్తి, హెచ్చక్ = అతిశయింపగా, వే = వేగముగాను, నివారించి = చాలించి, లేచి, వైవికమునెదుటక్ = వైవయత్నముమందఱి, యుక్తులు = మనయుక్తులు, ఫలింప వనుచుక్ = తుదముట్టవని, బీట్టూర్చి = పెద్దనిట్టూర్పు విడిచి, నవ్వుక్ = హసించుచు (పూర్వప్రయమన నున్న యతివ యను కర్తృపదమున కను పృత్తి చేసికొనలయును).

తే. వెలది కలితాపదం బయ్యె శ విరులపాన్పు
మును దదంప్రహతాది భర్తృనలు గన్న
తరుల బొడమిన పూటట శ దన కొసగునె
పొంచి తటివేచి మిగుల నొప్పించుఁగాక.

148

టీ. వెలదిక్ = ఆయింతికి, విరులపాన్పు = పుష్పకయ్య, అలితాపదంబయ్యెక్ = మిక్కిలితాపముచేసెను, మును = పూర్వము, త...లు - తదంప్రహతాది - తల్ = ఆయయొక్క, అంప్రహత = కాలితన్న లే, అది = మొదలగు, భర్తృనలు = తిరస్కారములను, క...లక్ - కన్న = పొందిన, తరులక్ = పృథ్వులయందు, పొడమినవి = పుట్టినయాపుష్పములు, పొంచి = వంచి, తటివేచి = నయముగనిపెట్టి, మిగులక్ = అధికముగా, నొప్పించుఁగాక = నొప్పిగలుగఁజేయునేకాక, తనకు, దోహతు = సుఖమును, బిరుగునె = ఇచ్చునా, (ఇయ్య వనుట.) అనఁగా, దోహదములయందు, భగవే

‘అశోకపరణానాత్మ్యా వకుళో ముఖసీధురా’ అన్నట్లు, పాదతాడనాదులగు తిరస్కారముల జేసిన యశోక వృక్షము మొదలగునవి సుఖము నీయ వనుట.

శా. పూజాదంభమునన్పరాకుమెయి ముగన్పూజోడి నేర్పూడి చే
తోజాతానల మార్ప శాస్త్రసరణికి १ దూలి స్వరి న్నాగ్ని ల
జ్జాబాధ్యాకులదృష్టిఁ బ్రత్యవయవేక్షం జేయుచో వెండి న
క్షోజాగ్రద్రమఁ గాంచి తల్లడిలు నీసు న్దాపముఁ మీఱగఁ. 149

టీ. పూజోడి = ఆవరిత, పూజాదంభమున = పూజయ నెడు వ్యాజముచేత, పరాకుమెయి = హెచ్చరికలేనియట్లు, ముఁ = మొదలయ, నేర్పు = సామర్థ్యమును, డోడి = ఆవలంబించి, చేతోజాతానలము = మన్తభాగ్నిని, ఆర్ప = చూపుటను, శాస్త్రసరణి = శాస్త్రమార్గముచేత, తూలి = తూలికచేత, హరి = శ్రీయశవతిని, వ్రాసి = వ్రించి, ల...క్షి = లజ్జా = సిగ్గుచేతనయిన, బాధ్య = జడభావముచేత, ఆకుల = వ్యాకుల మగు, దృష్టి = చూడ్చిచేత, ప్రత్యవయవ = ప్రతియవయవముయొక్క, ఈక్ష = చూచుటను, చేయుచో = ఒనర్చునెడ, వెండి = మరల, వ...మన్ = వక్ష = ఆస్వామిపక్షస్థలమందు, జాగ్రత్ = విలసిల్లుచున్న, రమ = శ్రీదేవిని, కాంచి = చూచి, హరి = (సవత్త్రిభావమున నగు) నీర్వయను, (ఇది యీర్వాశబ్దభేదము), తాపము = సంతాపమును, మీఱగఁ = ఆతిశయించుగా, తల్లడిలు = పరితపించును.

శా. ఆ లేమ తనవరహ మార్పఁ దలంచి శాస్త్రోక్త మార్గముగా పక్షస్థలమందు శ్రీదేవి గలుగునట్లు, స్వామియొక్క రూపమును బూజావ్యాజముచేతఁ బరాకుగాఁ జిత్తురువునందుఁ గలముతో వ్రాసి, పిమ్మట లజ్జనొంది, యాస్వామియొక్క ప్రత్యవయవ సౌష్ఠవమును జూచుచున్నప్పుడు పక్షస్థలమందుఁ దాను వ్రాసిన లక్ష్మీదేవిని చూచి, తన సవతి యగుట నీసును దాపము సతిశయించు దల్లడిలు చుండును.

చ. కుముదసర స్తటస్ఫటికకరాలవనోత్పలశయ్య వ్రాలి పూ
ర్ణిమలఁ బికాళి కుట్టుసులు १ ద్రిక్కగఁ ధర్మపుదార వట్టుశే
షము రెయి మల్లికాళిరుతి १ నక్కగఁ జేయకయుండ నిల్పు నా
యమ మఱునాఁటికిం గలుగ १ నాంతగళచ్చుతిగుంభితాశ్రువుల్. 150

టీ. కుముదసర = తెలిగలువడిగ్గియయొక్క, తట = దరియందలి, స్ఫటిక = స్ఫటికమణినికార మగు, కాల = తీరమందలి, వన = ఉద్యానమందు, ఉత్పలశయ్య = కలవపులపాస్తునందు, వ్రాలి = సారగి, పూర్ణిమల్ = పున్నమలయందు, పికాళి = కొయిలగుంపుచేత, కుట్టుసులు = కొఱపాణము, ద్రిక్కగఁ = మిగులునట్లు, ధర్మపుదార = ధర్మోదకధారను, వ...మువట్టు = గ్రహించునట్టి, శేషము = మిగిలియున్నదని,

రయిరాత్రియందు, మ...తి-మల్లికా = మల్లెపూలయందలి, అశి=తుష్పైదలయొక్క, రుతి = భవని, చక్కగఁజేయకయుండఁ = కడలేర్పకుండునట్లు, ఆయు = ఆమె, మలునాటికి = మఱుచటిదినమునకు, కలుగఁ = కూడుటకు, నా...త్ - నాంతః అనంతముగ, గళత్ = జాటుచున్న, శ్రుతి = చెవులయందు, గుంభిత = నిండుబడిన, అశ్రువుత్ = కన్నీళ్లు, నిల్పుత్ = నిలుచునట్లు సేయును.

తా. ఆమె పున్నమలయందుఁ జెల్ల కలువ డిగ్గియ దరులయందు స్ఫటికమయ తీరములయందుఁ గలువపూనెజ్జయందు పేను వైచి యుండఁగాఁ బలు కోయిల గుంపులు ప్రాణమానములను తీసింపఁ జేయుచుండఁగా వానిని యాచించి భర్తౌదకధారం బట్టి కొంచెము మిగులఁ జేసికొనఁగా నా మిగిలిన దానిని రాత్రియందు మల్లెపూలపైఁదిరిగిడు లేటలు మ్రోత నిరవశేషముఁ జేయకుండఁ రెండవనాటికుండుటకై చెవుల నిండఁ గన్నీరు నించును. అనఁగా నామ్రోత వివకుండా నా నీ రడ్దపడుననియు, దుఃఖించు చున్నప్పుడు నేత్రకోణములకుండి జాతిన యశ్రువులు వీచులు నిండె ననియు భావము. ఇచట నామెకు సాత్త్వికభావము చెప్పబడెను. తే. 'సత్త్వ మన మనోవృత్తిజ్ఞులైన, భావములు సాత్త్వికము లప్తభావితములు.' 'స్తంభరోమాంచ బాష్ప వైస్వర్యకంప, నలయ వైవర్ణ్యకుర్చ సజ్జలఁ దనగ్ని' అని దాని లక్షణము.

తే. నెలఁతఁ గుచకుంభయుగళ ముండియు వియోగ

జలధి నీఁదింప లే దయ్యె ॥ సఖులు వంచు

చున్న పన్నీటివెల్లి లోఁగొన్నకతన

ముంప కది లాఘవమునఁ దేలింపఁగలదె.

151

టీ. కుచకుంభయుగళము-వంచ = పాలిండ్లనియెడు, కుంభ = కుంభములయొక్క, య.గళము=ద్వంద్వము, ఉండియుత్ = కలిగియు, నెలఁతఁ = ఆ కోమలిని, వియోగజలధిఁ = విరహసముద్రమును, ఈడింపలే దయ్యె = ఈడఁజేయలేక పోయెను, సఖులు=ఆమె చెలులు, వ...న్ -వంచుచున్న=కువ్వురించుచున్న, పన్నీటి వెల్లిఁ = పన్నీటి ప్రవాహమును, లోఁగొన్నకతనఁ = ముంచిన హేతువుచేత, అది=ఆ కుంభ యుగము, ముంపక=మునుగఁజేయక, లాఘవమునఁ = లేలికగా, లేలింపఁగలదే లేలఁజేయఁగలదా (లే దనుట.)

తా. ఆమెకు దాపోరభవనముకొఱకు జెలులు పన్నీ రమితముగా వంచుచున్నను దానిచేతనైనను దావము దీక్షక యది యొక సముద్రప్రాయమై యుండెను.

ఉ. చంచలనేత్రదాల్చు జలభాతమృణాలసంబు వేగ స

ల్గించిన బాటుకెంచి కబళించి తదూష్ణకు నంగలార్చు రా

యంచకుచ్చేఘ్నఁగాంచి యిఁకశనై నను గందు మొ యంచు మోమె వీ
ఁజించిన దోచు లేనగవు శ నేరుచు బోంట్ల కొకింత ప్రాణముక. 152

టీ. చంచలనేత్ర=ఆచంచలాక్షి, తా...బుక్ - తాల్పు=ధరించిన, జుజాత
మృగాల=తామరతూడులయొక్క, నరంబుక్ = మాలికను, వేగక్ = తెల్లవాఱు
గానే, సల్లించినక్ = సడలించి యీవలవేయఁగా, పాఱులెంచి=వరువెల్లివచ్చి. కబళించి=
స్రింగి, తదూష్ణకుక్-తల్ = ఆదినసాళసంబంధియగు, డోష్ణకుక్ = (శరీర
స్పర్శచేతనైన) వేడిమికి, అం...ప్టక్-అంగలార్పు = వగర్పుచున్న, రాయంచ=
రాజహంసయొక్క, కుచ్చేప్టక్=వెట్టిచేప్టచు, కాంచి = చూచి, ఇఁకనేనియు, కందు
మొ యంచుక్ = నవ్వున నాతుమేమో యని, మోమె=ఆమెముఖమునీ, వీక్షించినక్ =
తాము చూడఁగా, తో...వు - తోచు=అగపడిన, లేనగవు=ఆమెయొక్క చిఱునగవు,
బోంట్లకుక్ = చెలులకు, ఒకింత = ఇంచుకంత ప్రాణముక్, చేరుచుక్ = ఒడఁ
గూర్చును.

తా. ఆమె తాపోవశమనార్థమై తామరతూడులనరములు ధరించి యుండి
ముఱునాడు తెల్లవాఱినవెనుక నవి వీడఁదీసి పాఱవైచిన, నప్పటి పెంపుడు హంస వచ్చి
యామృగాళమున గబళించి వెంటనే (యని యామె విరహతాపముచేత వేడిమి
యెక్కియున్నవి గావున నాహంసకు గొంతులొక గనఁజెత్తఁగానే), ఉమియుచు నగ
లార్పుచుచుండె, గావున నావంతఁ జూచియైన నీయను నవ్వునా యని యామె
మోమే చూచుచుండఁగా, నామె నవ్వెను. ఆచిఱునగవు నలనఁ జెలులకుఁ బ్రాణము
వచ్చి ధైర్యము గలిగెను. (ప్రాణసంశయము గరిగినప్పుడు నవ్వు వచ్చెనేని బ్రదుకుట
ప్రసిద్ధము.)

ఉ. శ్రీపతిమీఁదిగీతములకప్రేమ విఁచించిక నంట బాణిసం

తాపము సోకి మెట్లమయినంబు గరంగిన డించి పాడు నా

లాపిని దాల్చి పెన్జెమటకల న్నటి తంత్రులు జబ్బుగాఁ గలా

లాపిని దాన పాడును గళంబును గద్గదమైన మ్రాన్పడుక. 153

టీ. కలాలాపిని - కల = ఆవృక్తమధురములగు, ఆలాపిని = ఆలాపములుగల
యామంజుభాషిణి, శ్రీ...మన్ - శ్రీపతిమీఁది=శ్రీయశ్వపతిమీఁది, గీతముల=గీతముల
యందలి, ప్రేమన్ = ప్రేముడిచేత, విఁచించిక్ = వీణను, అంటక్ = స్పృశింపఁగానే
పాణిసంతాపము=విరహముచేతనైన చేరులవేడిమి, సోకి=తగిలి, మెట్లమయినంబు=
వీణమెట్లకు వేసియున్న మైనము, కరంగినక్ = కరగిపోఁగా, డించి=ఆవీణను దించి
ఆలాపినిక్ = తంబుగూను, తాల్చి=ధరించి, పాడుక్ = గానముచేయును, మఱి=వీధి

టను, పెన్సెమటల్ = ఆయాసమువలనఁగలిగిన యెక్కుడు చెప్పుటలచేతను, తంక్రుం = తంబురాతంతులు, జబ్బుగా = భస్మముకాగా, తాన = తానే, పాదును = గాత్రమునఁబాడును, గళంబును = కంఠమును, గద్దడమైన = దగ్ధులైకపడఁగా, మ్రాన్సుడు = చేష్టయుడుగును, (నానాటికి విరహ మధికమాయె ననుట), ఇవియు సాత్త్వికభావములే.

తే. ప్రతికుసుమతల్పమునఁ జాఱిపడిన తల్ప

వలయ వలినాంకయుగము వర్తల్లతఁ బొలిచె

జూడ నీక మానదైర్యము శిల్పన్న లనుచు

సుదతి బోంట్లకుఁ ద్రవవ్రాసి శి చూపె ననఁగ.

154

టీ. సుమతి = మంచుపలువరుగలయాయుడవ, చూడ = ఆలోచించుగా

ఇంక = భావికాలమందు, మానదైర్యము = మానమును దాలిమియు, సున్న లనుచు =

పూజ్యము లని, (లే వనుట), త్రవ = సిగ్గుచేత, బోంట్లకు = చెరులకు, వ్రాసి చూపె

ననఁగ = ఖండి కరువఱిచె ననునట్లు, ప్రతికుసుమతల్పమునకు = అన్ని పూలపాన్పు

లందును, జా...ము - జాఱిపడిన = కృశత్వముచేత వీడిపడిన, తల్ప = శరీరతాపముచేతఁ

దహించబడిన, వలయ = కంఠములయొక్క, మలిన = నల్లపడిన, లంక = చిహ్నముల

యొక్క, యుగము = ద్వంద్వము, వర్తల్లత = పట్టువగుటచేత, పొలిచె = బిచ్చెను.

తా. పూలపాన్పులు శరీర తాపముచేత వాడిపోవుచుండఁగా వేఱువేఱు

మరలఁ బఱచుచుండఁగా నట్టి యన్ని పాన్పులందును జాఱిపడిన కంఠదవ్యయము

యొక్క మలినములగు గుండ్రని గుఱులు సుదతి తన కింకమీఁద మానదైర్యములు

లెండు లే వని తాను సిగ్గుచేతఁ జెప్పలేక చెరులకుఁ దెలియనట్లు వ్రాసి చూపెనో యను

నట్లు కనిపించెను.

ఉ. ఆవనజాతీ కాంక్ష బొర శి లాడ నలంగిన సొమ్ము బీరలు

వేచిన నూడ్చి యూడ్చి మఱి శి వేఱ వహించుట వారక్ల ప్తముల్

గా వనమాలినేవయెడఁ శి గాంక్ష నొడుంగక కల్ల తెల్వితో

నే వలవంత దాంక్ష జరిగియించిన దాంక్షమి జూచి నెవ్వగన్. 155

టీ. ఆవనజాతీ = ఆపద్భాతీ, కాంక్ష = విరహతాపముచేత, పారలాడ =

పారలఁగా, నలంగిన = క్షుణ్ణము లైనట్టి, సొమ్ము = భూషణమును, బీరలు = వస్త్ర

ములును, వేమన్ = తెల్లవాఱఁగానే, ఊడ్చి యూడ్చి = పరిహరించిపరిహరించి, (అలి

శయమున ద్విరుక్తి), మఱి = అవల, వేఱ = ప్రత్యేకమయినవాని, వహించుట = ధరిం

చుటయే, వారక్ల పముల్ = అవనదీర్ఘము లగునట్లుగా, వనమాలినేవయెడ =

భగవత్సేవపట్టున, కాంక్ష = ఆసక్తిచేత, ఒదుంగక = వెనుదీయక, కల్ల తెల్వితో
నే = లేని తెలివితోడనే, వలవంత = విరహతాపము, దాగ్ = ప్రచ్ఛన్నమగునట్లు.
చరియించిన = సంచరించినను, దాగ్మి = దాగకుండుటచేత, చూచి = దీక్షించి,
(దీనికి పెనుకటిపద్యముననున్న విష్ణుచిత్తు డన్నది కర్తృపదము), నివ్వగ్ = భేదము
చేత, (ముందటిపద్యముతో నన్వయము.)

తా. ఆమె విరహాతిశయముచేతఁ బొరలి పొరలి నలగిన సొమ్ములును వలువలును
వదలివదలి మరల ధరించుచు, నాధరించుటయనునది, శృంగారము కొఱ కనునట్లు, గను
పఱచి, భగవత్సేవయందుఁ గాంక్షమానక లేని తెలివిన దెచ్చుకొని, తన తాపము
తెలియకుండునట్లు సంచరించిన, విరహము దాగక బయల్పడఁగాఁ జూచి విష్ణుచిత్తుఁడ,
భేదపడెను.

క. పుత్రియుఁ దాఁ గామిని నొక

పుత్రియు నట్లుండుటకు నశబుద్ధేతుధనుగ

పత్రియగు విష్ణుచిత్తుఁ డ

పత్రవలే కదియు నేతఁడెంబో యనుచున్.

156

టీ. తా = ఆవిష్ణుచిత్తుఁడు, పుత్రియు = పుత్రివంతుఁడును, కామిని =
కాకుండుటచేతను, ఒకపుత్రియు = తనయొక్క యొకకూతురును, అట్లుండుట
కు = ఆరితిగనుండుటకును, అబుద్ధేతుధనుగత్రి - అబుద్ధ = ఎఱుంగఁబడని, ఇక్కడ
నుఁజెఱుకువల్లనియొక్క, పత్రి = ములుకులుగలవాఁడును, అగు విష్ణుచిత్తుఁడు = అగు
నాపెరియూతువారు, అపత్రవలే = లజ్జలేక, అదియు = ఏతఁడెంబో = ఏమితమనో,
అనుచు = అనియోచుచు.

తా. ఆ విష్ణుచిత్తుఁ డెన్నఁడును మదన శరప్రహార మెఱుంగనివాఁడు గావున
నాయమకు గల్గినది విరహ మని యెఱుంగక యామె యట్లుండుటయు నొక తపమే
యని తలఁచెను.

వ. తలపోసి దినదిన ప్రవర్ధమాన తనయాతనుగ్గాని కత్యంత దుఃఖితుం
డై తత్కారణం బెఱుంగక వలదని మౌఢ్యంబున వారించి చూచి
యంత కంత కగ్గలం బగుడు గుడికిం జని పూజాంతిమ నమస్కర
ణానంతరంబున, దనమనోనిర్వేదనం బన్న గరివెన్నునకు విన్న
వింపం బున ర్నమస్కృతిఁ జేసి, దేవా దేవర దాసియగు మదీయ
పుత్రి యేమిగుఱించియో విచిత్రంబగు ప్రతచర్యం గాత్రశోషంబు
సేయుచున్నది, వలదన్న విన దపుత్రికుండ నగునాకుఁ బుత్రియైనను
బుత్తకుండైనను దాన యే నేమి నేయుదు, మఱి తన తపశ్చర్య

తెలుంగు మా తపశ్శ్రవ్య తెలుంగు గాదు, ఏము భవద్దివస భవజ్జని
దివస రాత్రులం దక్క గణరాత్ర జాగరంబు తెలుంగ, మేము బిసబీ
జాతువలయంబులు దక్క బిసవలయంబు తెలుంగ, మేము ప్రసాద
కుసుమంబుఁ జెవిఁ జెరువుటఁ దక్క నవి గప్పకొన నందు శయ
నింప నెలుంగ, మేము చెంబుల భవ త్రీర్థంబు గ్రోలిను దా నంగంబులు
దడిపి కొను, నేము చాంద్రాయణంబులఁ జంద్రవృద్ధి బడిగడి
యొక్కించిన దా డించు, నేము నిదిధ్యాస నిశ్వాస నిరోధంబు నేసి
సం దాఁ దద్ధ్యానదశ వెలికి నిగుడించు, నేము చిస్తుద్భవై హృద
యంబునం గేలు నేర్చినదాఁ గిసలయోత్తరీయంబులు వహిం
చు, నేము సితపక్ష నూత్నేందుఁ గీర్తించినం దాఁ బూర్ణేందు ను
పాలంభించు, నిట్లుగాఁ బ్రవర్తిల్లు చున్నయది, యిది యేటితపం
బున్నానంబు గానోపు, నెంత భవదీయభక్తి గలిగిన మాదృశులకుఁ
బ్రకృతి సంబంధంబు విడువ దంతర్యామిని నీవెలుంగని యిది లేదు,
దీనితెలుంగఁ గఱింగింపవే యనవుడను, ననుకంపాతిశయంబునఁ దచ్చాం
దసంబునకు మండస్థితంబు నేసి మందరధరుం డిట్లనియె. 157

టీ. తలవాసి = వైఁ జెప్పిన స్థానాచించి, ది...కి - దినదినప్రవర్ధమాన =
నానాటికి వృద్ధియగుచున్న, తనయా తనుల్లనికి = కూతుయొక్క శరీర కృతశక్తి
మునకు, అత్యంతదుఃఖతుండై = మిక్కిలి దుఃఖించినవాడై, తత్కారణంబు = ఆ విరహ
హేతువును, ఎటుగక = తెలియక, వల దని, హృద్యమన = మూఢభావము
చేత, వారిచి = నివారిచి, చూచి, అంతకృతకు = అప్పుటప్పుటికి, అగ్గలంబగు
దుః = విరహము దుస్సహము కాఁగా, గుడికిని జని = స్వామికోవల కేగి, భూ.....
న = భూజాలిమ = భూజాంత్యమగు, నమస్కరణానంతరంబున = నమస్కార
మైన పిమ్మట, తనమనోనిర్వేదనంబు = తనమనఃశేధమును, అన్నగరిమెప్పునకు =
ఆశ్రీవిల్లిభూత్తూరులొని మన్నారుస్వామికి, విన్నవింప = విజ్ఞాపముచేయుటకు, పున
ర్నమస్కృతిజేసి = మరల నెఱంగి, దేవా = ఓస్వామీ, దేవరదాసి యగు = దేవరవారి
దాసురాలగు, మదీయపుత్రి = నాకూతురు, ఏమిగుఱించియో = ఏఫలమునుగూర్చియో,
(విరించిగుఱించి తపంబుననే నని భారతప్రయోగము కలిమింజేసి యిది కర్తవ్యపచనీ
యార్థక మగుదేశ్యదదము), విచిత్రంబగు = వితయైన, ప్రతచర్య = నియమాచర
ణముచేత, గాత్రకోషంబు = శరీరకోషమును, చేయుచున్నది = కావించుచున్నది,
వల దన్న వివదు. అపుత్రృకుండ నగునాకు = పుత్రులులేనాకు, పుత్రియైనను బుత్రి

కుండైనను, తాన = తూతురేనియు గొడుకేనియుఁ దానే, ఏనేమిసేయుదుకో = నే
 నేమి యాచరింతును, మఱి = ఇంకను, తనతపశ్చర్యతఁజెంగు = తానుదపముచేసెదనరీతి,
 మాతపశ్చర్యతఁజెంగుకాదు, (విలక్షణతవ మనుట), ఏము = మేము, భ...కో = భవద్దీపన =
 దేవరవారి దినముయొక్క, (హరివాసర మనుట), భవజ్ఞనిదివస = దేవరవార లవతరించిన
 జయంతుల దినములయొక్క, రాత్రుల దక్క = రాత్రులయందేకాక, గ...లు-
 గణరాత్ర = పెక్కురాత్రులయందు, జాగరంబులు = నిద్రలేకుండుటలు, ఎఱుంగము
 (విరహాతిశయమున నామెకు రాత్రులయందు నిద్ర లే దనుట, ఈరీతిగానే ముదఱును
 తెలియఁదగును), ఏము బిసబీజాక్షపలయంబులందెక్క = మేము తామరపూసలమాలికలు
 దక్క, ఇది భాగవతలక్షణము. 'యే కంఠలగ్నతులసీ నలినాక్షమాలా' యే బాహు
 మూలపరిచిష్ణితశంఖచక్రా, యేవా లలాటఫలకే లసదూర్ధ్వపుండ్రాస్తీ వైష్ణవా
 భువనమాళు పవిత్రయతి' యని యున్నది. బిసపలయంబు లెఱుంగము = తామర
 తూడుల మాలిక లెఱుంగము, (తాపావళమనమున కామె ధరించె ననుట), ఏము
 ప్రసాదకుసుమంబుఁ జేయి జేయవుటందక్క = మేము ప్రసాదిలభ్యమగుపూవుఁ గర్తమందుఁ
 జెక్కినానుటేకాక, ఆవి గవ్వకొన నందు శయనింప నెఱుంగము = పూలు మేనఁ
 గవ్వకొనుటను బూలవైఁ బవ్వళించుట నెఱుంగము. (ఆమె యట్లుసేసె ననుట),
 ఏము చెంబులకో భవతీర్థంబు గ్రొలినకో = మేము పానపాత్రములచేత దేవరవా
 యభిషేకతీర్థంబు పానముపీసినను, తా నంగంబులు దడిపిశొనుకో = తాను శరీరము)
 దదుపుకొనును, (తాపకాంతి కనుట), ఏము = మేము, చంద్రాయణంబులకో =
 చంద్రాయణము లనియెడు ప్రతములయందు, చంద్రవృద్ధిబడికో = చందరు వృద్ధి
 పెంతును, కడి యెక్కించినకో = ఆర్పుకబళము వృద్ధిజేసిన, తాఁడించుకో = తాను
 తగ్గించును, (విరహాతిశయముచే ననుట), ఏము = మేము, నిదిధ్యాననిశ్వాసనిరోధము
 సేసినకో = బ్రహ్మధ్యానమందు యోగమునవలంబించి చ్వాస నిరోధింప, తాఁ = తాను,
 తద్ధ్యానదశకో = ఆబ్రహ్మధ్యానదశయందు, వెలికి నిగుడించుకో = బహిర్గతములజేయును,
 (తాప మోపలేక నిట్టూర్పునిగుడించు ననుట), ఏము = మేము, చిత్తద్రవ్యే, హృదయంబు
 నకో = ఎదయందు, కేలుఁచాస్తమును, చేర్చినకో = ఉంచిన, తాఁ = తాను, కపోలంబు
 నకో = చెక్కిటియందు, చేర్చుకో = ఉంచును, (చింతచేత ననుట), ఏము, వల్కలూ
 త్రరీయంబులు = నారచీరలు, వహించినకో = తాల్చిన, తాఁ, కిగులయోత్రరీయంబు
 లుఁజరిరాకుఁజీరలు, వహించుకో = ధరించును, (తాపకాంతి కనుట), ఏము, నితపక్ష
 నూల్చేందుకో = శుక్లపక్షంబునందలి క్రొన్నెలను, కీర్తించినకో = కొనియాడిన, తాఁ,
 పూర్ణేందుకో = నిండుచందుని, ఉపాలంభించుకో = ముడించును, (ఉద్బీటము దగుట
 చేత ననుట), ఇట్లుగాకో = ఈరీతిగా, ప్రవర్తిల్లుచున్నయెడి, ఇది యెఱిఁగింపును,

ఉన్నాదంబు కానోపుకొ = వెట్టియొందువచ్చును, ఎంతభవదీయభక్తిగలిగినకొ = మి
యందు భక్తియొంతయుండినను, మాద్యతులకుకొ = మావంటివారికి, ప్రకృతిసంబంధంగా =
మాయాసంబంధము, (తనయాదిమమకార మునుట), విడువదు = వదలదు, అంతర్యా
మివి నీవెఱుంగనియది లేదు = సర్వాంతర్యామివగు నీకుఁ దెలియనిది లేదు, దీనికెఱుంగు =
గఱుచుచునడవడి, ఎఱుంగింపవే = తెలియజేయవే, అనవుడుకొ = అనగా, అనుకంపాతి
శయంబునకొ = దయాతిశయముచేత, తచ్చాందసంబంధముకొ = అవిష్టుచిత్తుని వైదికత్వము
నకు, మందస్థితంబునీసి = చిలువగవునవి, మందరధరుండు = గట్టుదాల్చువేల్పు, ఇట్లుని
యొకొ = సవత్సమాణశ్రమముగాఁ బలికెను.

ఉ. కంధరసీలవర్ణ ! మధుకైటభనాగసువర్ణ ! యోగిహృ

స్సృధిభిదోశ్శభోగివనితాస్వనవచ్చస్వనప్రవచ్చిర

స్సృధివసన్నిశావతిరసస్సృతిదుగ్ధపయోధివీచికా !

మంధరకేలికాదర ! సమాశ్రితపక్షిశిరోధిసోదరా !

158

టీ. కంధర = జలధరమువలె, సీల = నల్లనైన, వర్ణ = మైవన్నెగలవాఁడా,
మధుకైటభ = మధుకైటభరాక్షసులనెఱుఁగు, నాగ = పాములకు, సువర్ణ = గరుత్మం
తుండగువాఁడా, యోగి = అష్టాంగయోగములుగల మునులయొక్క, హృద్ధి =
హృదయగ్రంథియొక్క, భిదా = భేదించుటచేత, ఉత్థ = ఎగిసిట్టి, భోగివనితా =
అడుబాముయొక్క, (కుండలసీశక్తి 'శక్తి కుండలసీనామ వినతంతునిభా శుభా'
యని నామకేశ్వరమహాతంత్రము). స్వనవల్ = ధ్వనిగల్గిన, శ్వసన = నిట్టూర్పుచేత,
ప్రవల్ = ప్రవించుచున్న, శిరస్సంధి = కపాలమందు, వసల్ = వసించుచున్న, నిశా
వతిరస = అమృతము యొక్క, స్తుతి = స్తావ మనెడు, దుగ్ధపయోధి = పాలకడలి
యొక్క, వీచికా = అలలయొక్క, మంధర = మెల్లనైన, కేలికా = క్రీడయందు,
అదర = అదరణముగలవాఁడా, సమాశ్రిత = ఆశ్రయించిన, పక్షిశిరోధి = పక్షి
కంతుండగు రావణునియొక్క, సోదరా = తోబుట్టువగు విభీషణుఁడు గలవాఁడా.

* క. కరధృత దరారి వితరణ

... 159

(ఇది పూర్వాశ్వాసాంతమున వచ్చినవ్యయము గనుక నిక్కడ వ్రాయ లేదు.)

తోటకవృక్షము.

ద్రుహిణాండకరండకధూర్వహగ

ర్భ హారాభకదుర్భరవక్త్రవహ

* క. ప్రపదానిశసలిచర్యా, త్రిపదానన వర్మనాక దేవాద్యమర; ద్విపదాన
వాహితోదిత, విత్తూత్త భవాభవారి విశ్రుతనామా!

కుమానార్భక వార్భృతకోనిరిహః

రిహిరణ్డయహర్త్యచరిష్ణుపదా.

160

టీ. ద్రుహిణాండకరండక = బ్రహ్మాండ కటాహములయొక్క, ధూర్వహః = భారము వహించిన, గర్భ = కడుపుగలవాడా, హరార్భక = కుమారస్వామియొక్క, దుర్భర = భరింపగూడని, ష్వ = పరిష్కరించిన, తపః = శపముచేత, కుమానార్భక = కపట బాలుడవై యవకరించినవాడా, వార్భృతకోనిరి-వాః = ఉదకములచేత, భృతః = నిండిన, కోనిరి = స్వామి పుష్కరిణియందు, హరి = ఒప్పుచున్న, హిరణ్డయహర్త్య = స్వర్ణమును మంటపమందు, చరిష్ణు = నుంచరించెడి, పదా = పాదములుగలవాడా.

మ. ఇది యంధోక్తి యథార్థనామయవనాస్పృకహర్ష కెంబావివా

రిదపద్ధత్యవరోధి వప్రవలయశ్రేణివిభూతక్రియా

స్మర సేనాగ్రద కృష్ణరాయమహిభృతస్సంజ్ఞాస్తదాముక్తమా

ల్యద నాశ్వాసము పంచమం బమరు హృద్యంబై నపస్యంబులన్. 161

టీ. ఇది = ఈ గ్రంథము, అంధోక్తి = అంధభాషచేత, యథార్థనామ = స్వర్థ నామముగల, యవనాస్పృక = మేచ్చింపుచేత, హర్ష = నింపబడిన, కెంబా = కెంబావి యను పట్టణముయొక్క, (దీసికే యాంధోక్తి యథార్థనామము), వారిదపద్ధతి = మేఘమార్గమును, ఆవరోధి = ఆడ్డగించుచున్న, వప్రవలయ = వలయములపాటి కోటలయొక్క, శ్రేణి = పట్టులయొక్క, విభూత = పడగొట్టుటయొక్క, క్రియా = కార్యమునకు, అస్మద = కారణమగు, సేనా = దండునకు, అగ్రద = అగ్రేపరుడైన, కృష్ణరాయమహిభృతస్సంజ్ఞా = కృష్ణరాయ భూపాలు డను పేరు గల, అస్తల్ = నాయొక్క, ఆముక్తమాల్యద = ఆముక్తమాల్యద యను ప్రబంధమునందు, హృద్యంబై = మనోహరము లగునట్టి, పస్యంబులన్ = పద్యములచేతను, పంచమంబు = పంచమ యగు, ఆశ్వాసము, అమరున్ = ఒప్పును.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తి మంత్రోపాసనా సమాసాది తాఖండ సాహితీ ధురీణుడు నాల్గేయ గోత్ర పవిత్రుండును వావిళ్లవాళవయోరాళి రాకాసుధాకరుండు నగు రామస్వామిశాస్త్రి చేత నశేక పూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయంబుల బర్యాలోచించి రచియింపబడిన దుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యదావ్యాఖ్యానమునందుఁ బంచమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు. ఆముక్తమాల్యద

సవ్యాఖ్యానము

షష్ఠాశ్వాసము

క. శ్రీకారికృపార్ద్రేక్షణ!

వైకుంఠ! యకుంఠభక్తవరద! పదాబ్జా

స్తోకమరందాయితగం

గా! కాకోదరనగోదరస్థపతంగా!

1

టీ. శ్రీ...ణ-శ్రీకారి=లక్ష్మీకరమగు, కృపా=దయచేత, ఆర్ద్ర=తడిసిన, ఈక్షణ=దృష్టిగలవాడా, వైకుంఠ = (....ద.అకుంఠ = భంగములేనియట్లు, భక్త = భక్తుల కొఱకు, పరద = విరములొసంగెనువాడా, పదాబ్జ=పాదకమలమునకు, అస్తోక=సమృద్ధమైన, మరందాయిత = మరందమువలెనుండెడు, గంగా = గంగానదిగలవాడా, కాకోదరనగ = శేషశైలమనియెడు, ఉదయ = ఉదయపర్వతముడు, స్థ=ఉన్నట్టి, పతంగా=సూర్యుండైన వాడా!

ప. అవధరింపు మనంతర వృత్తాంతంబు.

2

❖ మాలదాసరి ❖

చ. కలఁ డొకరుండు పేరుకొనఁగాని కులంబు మదీయభక్తుఁ, డి

య్యిల మును వాడు వామనత * నే వసియించిన పుణ్యభూమియం

దుల కొక యోజనత్రయపు * దూరపుటూర వసించి, బ్రాహ్మవే

ళలఁ జనుడెంచి పాడు మము * లాలస మంగళనామకై శికిన్. 3

టీ. పే...బు-పేరుకొనఁగాని = చెప్పరాని, కులంబు = కులమందలి, మదీయ = నాదగు, భక్తుఁడు, ఒకరుండు = ఒక్కఁడు, కలఁడు = ఉండెను, వాడు = అతఁడు, మును=తొల్లి, వామనత* = వామనావతారమునందు, ఏక* = నేను, ప...కున్=

* వసియించుకొ పుణ్యభూమి నందులకు—పాతాం.

వసియించిన=నివసించినట్టి, పుణ్యభూమియందులకు = దివ్యదేశప్రాంతమునకు, (ఆ దివ్య దేశము తిరుక్కురుంగుడి యనుట.) ఒకయోజనత్రయపుదూరపుటూరన్ = ఒక మూడు యోజనములదూరము గల యూరియందు, వసించి = నివసించి, బ్రహ్మవేళలన్ = బ్రహ్మముహూర్తములయందు, (తెల్లవాని నాల్గు గడియలు గల దనగా ననుట) చను దెంచి=వచ్చి, మంగళనామకైశికిన్ = మంగళనామకైశికి యను రాగముచేత, లాలసన్ = శోరికతో, మమున్ = మమ్మ, పాడున్ = గానము సేయును:

తా. పంచమకులమందు బుట్టిన వాళ్ళందఱు దొక్కఁడు గలఁడు. అతఁడు లొంగు నేను వామనావతారముచేత వసించిన దివ్యదేశమునకు మూడుమడలదూరమగు దొంగ్రామమందు వసించి ప్రభాతసమయములయందు మంగళనామకైశికి చేత మమ్మ గానము సేయుచుండును.

వ. అహరహంబు నవ్వువోత్తుండు.

4

అహరహంబు = ప్రత్యహము-ప్రతిదినము.

క. జాత్యుచితచరిత్రమ మ

ప్రీత్యర్థం బూది తనదు 1 హృదయము శుచితా
నిత్యంబుగఁ దత్తనుసాం

గత్యముమసిపాల మానికందై యొడుగున్.

5

టీ. జా...మ-జాత్యుచిత=తనజాతికిఁ దగినట్టి, చరిత్రము=నడపడిమే, మట్టి త్యర్థంబు = మాసుతోషముతోఁజుకు, బూది = వహించి, ('క్రీయాన్ స్వధర్మో విగుణః పరధర్మాత్స్వస్థిత్వాత్' అను గీతావాక్యము ననుసరించి యనుట.) తనదు హృదయము= తనసంబంధి యగునంతరంగము, శు...గున్-శుచితా=పరిశుద్ధత్యమునందు, నిత్యంబుగఁ = సిరమగుచుండఁగా, త...ము-తత్తను = ఆచండాల శరీరముయొక్క, సాంగత్యము = సంగమ మనెడు, మసిపాల = మసిగుడ్డయందలి, మానికందై=మాణిక్యమై, ఒడుగున్ = ఒదిగి యుండును.

తా. అతఁడు మద్భక్తుడైనను మాకు పర్ణాశ్రమాచారములయందుఁ బ్రితి గావించి నది యెఱిగి తా నొక యాధిక్యమునకు బోక, తన కులచితాచారమందే నిలిచి, తన హృదయము నిత్యపరిశుద్ధమై, యాచండాల శరీరసాంగత్య మనెడు మసిగుడ్డను గట్టిన మాణిక్యమువలె నుండును.

సీ. చమురైన తోల్కుబుసంశబు * లింకియును ని

త్తరి శంఖ చక్ర కుండలము లమర

* లింకియును=ఒకవిధమగు కుళ్ళాయి, దక్కియును=చర్మచాద్యవిశేషము.

దివెదారికొమ్మదోళ్ళి త్తియ్యి జోడమ్మ
మెడమీది మొగలాకుగొడుగు దనర
మత్పాదరక్షయు శ మాపు పెన్వెటక గు
ట్టిన యోటి తిపిరిదండెయును మెఱయఁ
జిటితాళములు సంక శ పుటిక నొక్కొకమాటు
గతిరయంబున దాకి శ కలసి మొరయ

తే. వలుద వనమాలకంబెయు శ మలినతనువు
బట్టెలిరుమన్ను బెదరుగెం శ పుట్టు జొపు
బసుపుఁబొడితోలు పల్లంబు శ నెక మెఱగ
వచ్చు నేవింప సురియాభు శ వైష్ణవుండు.

6

టీ. చమురైన = చము రంటిన, తోల్కుబుసంబు=చర్మ కూర్పాసము, (తోలు చొక్కా యనుట), బెంకియు=వట్టయ్యయును, ఇ...లు-ఇత్తలి=ఆరకూటమయములగు, శంఖచక్రమండలములు=శంఖచక్రముల చెవులపోగులు, అమరే = ఒప్పుచుండగా దివిదారికొమ్మ=భజనమున్నగువానిలో ననేక దీపము లుంచెడు దీపగ్ధభము. తోల్తయి=చర్మపుర దిత్తియును, జోడమ్మ=ధనుస్సునఁజేర్చక చేతితో పొడిచెడు బాణమును, ('నాపాపపేక్షిత శరమొప్పుజోడమ్మన యని చేళ్ళనామార్థకోశము. "నీ. చాపానపేక్షియా శరమొప్పుచుండు, జేయవచ్చునంగ జోడమ్మనంగ" అం.భా.౨, ౨౧౩. జోడమ్మని యనేకపుస్తకపాఠము, అప్పుడు ములుకులేని బోడి బాణ మని యర్థము.) మె...గుక్-మెడమీది=అంగముమీదనున్న, మొగలాకుగొడుగు = కేకకీటత్తిములు గూర్చినభక్తమును, తనరక్ = ప్రకాశింపగా, (మొగలాకును నెడ మొగలి+అను పరిమిత్కర్థము పరమగునపుడు పరి నాక్యాదులు పరమగు నపుడును నిత్యసంధి), మత్పాదరక్షయుక్ = మాపాదుకయును, మా...కక్=మాపు=గుఱ్ఱముయొక్క, కు...ను-కుట్టిన = కూర్చినట్టి, పీటి=పీడువాసిన, తిపిరిదండెయును=సారకాయదండెయు, ఒకవిధమగు చిన్నవీణె.) మెఱయక్ = ప్రకాశించుచుండగా, చిటితాళములు = చిఱితాళములు, చడపుటికక్ = చంకనున్నభవనానిని, ఒక్కొకమాటు=ఒక్కొక్కతూరి, గతిరయంబునక్ = గమనవేగముచేత, తాకి=తగిలి, కలసి=వికమై, మొరయక్ = ధ్వనిచేయుగా, వ...యిక్-వలంద=వట్టువయగు, వనమాలకంబెయుక్=తులసిపూసలపేరును, (కుతికంటునుట), మలినతనువుక్=మాసిన శరీరమును, (దేహాభిమాని గాఁ డనుట), బట్టెలిరుమన్ను=బట్టెలుగా స్ఫుటమైన శ్రీమృత్తికయును, బెదరు గొప్పట్టు జొపుక్ = బెదరుచు నెఱ్ఱెయెన్న చూడ్కియు, (ఎఱ్ఱిని బెదరుజొపు లనుట) బసుపుఁబొడితోలుపల్లంబుక్=బసుపు బట్టించిన కుఱుచ యగు చర్మపుర జన్మిదమును. (బసుపుఁ బొడితోడి

వలువయు నని యొక పాశము), ఎనకమెనుగఁగ్ = ఒప్పుచుండఁగా, మరియూను వైష్ణవుండుఁజి మాలదాసరి, సేవింపవచ్చున్ = సేవార్థమై వచ్చుచుండును. (ఈరియా శివయొం బాశము కలదు. అపక్షమున నవలంబించిన యని యర్థము.) “సీ. పరఁగుఁ జండాలుండు మరియూనువఁగను మాల దంచనఁగను మాల దనఁగ్.” ఆం. భా.

శా. గండాభోగముల స్తుదశ్రులహరుల్లల్ప న్నుతుల్పాడి యా
దండ ¹న్ద్రోగులు డించి భక్తిజనితోన్ద్యత్తాండవం బాడు నా
చండాలేతరశీలు డుత్పలకియైఁచాండాలిక నీటుచుగ్
గుండు ప్నీరుగ నెండ గాలి నని తాఁగకుం జూడ కాప్రాహ్లాముగ్.

టీ. ఆ చండాలేతరశీలుడు = చండాలురకంటె నితరులగు సజ్జనులయొక్క శిలము వంటి శిలము గల యతఁడు, ‘శ్వవచోఽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః, విష్ణుభక్తి విహీనస్తు ద్విజోఽపి శ్వవచాధమః’ అన్న ట్టునుట. గండాభోగములకొండఁచెక్కిగుల యొక్క, ఆభోగములకొ = పరిపూర్ణత్యములయందు, ‘ఆభోగః పరిపూర్ణతా’ అని నిఘంటువు. (అనఁగా అంతట ననుట), ము...ల్-ముదక్రు = ఆనందబాష్పములయొక్క, లహరుల్ = ప్రవాహములు, కప్పకొ = అచ్చాదించుచుండఁగా, నుతుల్పాడి = కీర్తనలుపాడి, అదండకొ = ఆపమివనుడు, వ్రేగులు = తనబరువులు, డించి = దించి, ఉత్పలకియై = గగుర్పాటుగలవాడై, గుండుల్ = పాహణములు, నీరుగ్ = గానరక్తిచేతఁ గరఁగి నీరుగునట్లు, చాండాలికకొ = తనవీణను, చాండాలికా తు కండోలవీణగా చండాలువల్లకీ అనినిఘంటువు. మీటుచుగ్ = వాయింపుచుచు, ఎం...కుగ్ = ఎండఁజేతముయొక్కయు, పసి = అకలి యొక్కయు, తాకుగ్ = వేధను, చూడక = లక్ష్యముసేయక, ఆప్రాహ్లాముగ్ = అపరాహ్లామగు దనుక, భ...బు-భక్తిజనిత = భక్తిచేతఁబొడమిన, ఉద్యల్ = రెన్నె నన, తాండవంబు = నాట్యమును, అడుగ్ = అడుగు. (ఆప్రాహ్లా మనుచోట బ్రాహ్మ మనఁగా నహస్సునో మూఁడన భాగ మని అనఁగా పదిగడియల ప్రాజ్ఞెక్కు వఱ కని కొంద యందురు.)

తా. జాలిచేతఁ జండాభుడైనను నగ్రవర్ణములవారి శిలమువంటి శిలముగల యామాలదాసరి ప్రతిదినమును దనబరువుల నాచెంత దింపి యెండను, గాలిని, నాకలిని గణించక మధ్యాహ్న మగుదనుక నొడ లంతయు గగుర్పాటు సెందుచుండఁగా, రాలు గరుగునట్లు, చండాలువీణను మీటుచు, భక్త్యుజ్జేకమున నాస్తోత్రములు పాడి, భక్త్యుజ్జేకమునఁ దాండవ మాడును.

తే. అట్లు దదవుగఁ గొల్పి పాశ్వాంగ మెఱిగి

గర్భమంటపి గడిగిన కలఁకజలము

1. ... శ్రేగు లదంచి...

లోని తాతొట్టి నిండి కాలువగఁ జాగి

గుడి వెడలి వచ్చునది శూద్రుఁ డిడఁగఁ గ్రోలి.

8

టీ. అట్లు=అప్రకారము, తడవుగఁ=చాలసేపు, కొల్పి=సేవచేసి, సాహ్వాంగము= కరచరణ వక్షోలలాట భుజములతోఁ గూడునట్లు, ఎఱిగి=నమస్కరించి, గర్భమంట షిఁ=గర్భగృహమును, క...ము=పడిగిన = తొలినముఁ జేసిన, కలఁకజలము = కలుషోద కము, లోని=లోపలనున్న, తాతొట్టి=తాతితొట్టి, నిండి=పూర్ణమై, కాలువగఁ = కుల్గ గాను, చాగి=ప్రవహించి, గుడి వెడలివచ్చునది = గుడిచుండి వెలికి పారివచ్చుచున్న జుమును, శూద్రుఁడు=నాలవజాతివాఁడు, ఇడఁగఁ=ఒసఁగఁగా. గ్రోలి=పానముఁజేసి.

తా. ఇట్లు చాలసేపు సేవించి నమస్కరించి గర్భగృహముఁ గడిగిన సమ్రాట్టనో దకము లోపలి తొట్టి వెలువడి బైటికిరాఁగా, దాను పంచమశలీకుఁడు గావున, నాయు దకము నుటక శూద్రుని నొక్కని యాచించి, యతనిచేతఁ జెప్పించుకొని పానముచేసి యని ముందటి కన్వయించును.

ఉ. ఆతఁడు ముఖ్యజాతిఁ గని శ నంతన పాయుచు నెండ గాలి నెం

తో తడవుం బ్రసాద విని శ యోగము వార్చి వసించుచుం ద్రివ

ర్ణేతరజాతి మెచ్చి దయ శ నిడ్డ ప్రసాదము దండెసాచి శ్ర

ద్ధాతిశయంబునక విసతి శ నంది భుజించు గొనుం దదంబువుక. 9

టీ. ఆతఁడు=అదానము, ముఖ్యజాతిఁ=శ్రేష్ఠజాతిగలవానిని, (బ్రహ్మణాదుల ననుట), కనినంతన=చూచినమాత్రనే, పాయుచుకొ=తొలఁగుచును, ఎండకొ=అశవహందును, గారికొ=వాయునందును, ఎంతోతడవుకొ=ఎంతోసేపు, (చిరకాల మనుట), ప్రసాద= ప్రసాదముయొక్క, వినియోగము=పంచిపెట్టుటను, వార్చి=నిరీక్షించి, (ఉ. 'ఇంతనసేల యేను భుజగేశ్వరురాకయ వార్చినాడ నా, కంతపు నంతకుం గుడువ నాకలి నీకులు ద్రావఁ దృప్త యొక్కింతయు లే'దనియును; లే. 'అనిన నీరాక వార్చి మహాశలోద, నున్న విప్రసికోర్కి నీ వొక్కభంగి' ననియును; 'అనఘ నారాక వార్చి నీవధికనిష్ఠ, నిట్టు లున్నికిఁ గారణం బేమికోర్కి' యనియును; ఇత్యాది కాంఠపర్వప్రయోగము లుండుట నిచ్చట గొంద అపేక్షార్థక మని చెప్పుదురు.) వసించుకొ=నివసించును; త్రివర్ణ తరజాతి-త్రివర్ణ = బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యులకంటె, ఇతర=అన్యుఁడైన, జాతి=శూద్రజాతి గలవాఁడు, మెచ్చి=నాన్పించి, దయకొ=తనయందలికృపచేత, నిడ్డ = ఒసఁగిన, ప్రసాద ముకొ, దండెసాచి=చేతనున్నదండె సాచి, శ్రద్ధాతిశయంబునకొ=అత్యానతితోడను. విస తికొ=విసయముతోడను, అంది=అందుకొని, భుజించుకొ=సాదకును, తదంబువుకొ=వానిచే నొసఁగఁ బడిన తీర్థమును, కొనుకొ=గ్రహించును.

తా. ఆతడు గర్వ మించుకేని లేనివాడును, బ్రసాదాదులయం దత్యంత శ్రద్ధ గలవాడును నగుట విప్రులను గాంచి తొలగించు చాలవఱకు వేచి యే కూర్చుండి యొసఁగిన ప్రసాదము భక్తితో భుజించి తీర్థమును గ్రోలును.

వ. ఇట్లు దన ¹దివాకీర్తిజని నగు పరమార్తి నైచ్యంబు సకలజన శోచ్యంబుగా గుడి ²లాఁపరా తూపరాణి కడ నిలిచి బహిరావరణ నిట్టుండి యొక్కనాడు. 10

టీ. ఇట్లు=కఠినిగా, త...నిఁ-తనయొక్క, దివాకీర్తిజనిఁ=నికృష్టమగు పంచమజన్మముచేత, 'చండాలప్రవమాతఙ్గ దివాకీర్తిజనుగమా' అని యమరము. అ...బు-అగు=కల్గినట్టి, పరమార్తి=అధికమగునార్తినల్లనైన, నైచ్యంబు=నీచభావము, (కాత్యుచిత వినయభావ ముచుట), స...గాఁ - సకలజన = ఎల్లవారలకు, శోచ్యంబుగాఁ=శ్లోకార్థముగాఁగను, (ఇతనిఁ జూచి యందఱు జాలింబడి కనికరింతు రనుట), గు...గుడి = శోవెలయొక్క, లాఁపరా=చదరమగుపలకతాలగుల, తూపరాణికడఁ = జలదారిదాపున, నిలిచి=నిలుచుండి, కొలిచి=సేవించి, బహిరావరణ ప్రదక్షిణాంబ కావించి= బహిష్కారకారమున కావల వలగొని, (తాను బంచముఁ దగుటచేత గుడిలాపలికిఁ జనుడనుట), ప్రాద్దేశ్యుఁ=ప్రాద్దుపోగా, ని...కుఁ-నిజఃస్వీయముగు, పక్కంబునకుఁ=పల్లెకు, 'పక్కణశృబరాలయో' అని నిఘంటువు. పోవుచుండుఁ=చరుచుండును, ఇట్టుండి=ఈరీతి వచ్చుచుం బోవుచుండి, ఒక్కనాడు=ఒక్కదివసంబున. లాఁపరా తూపరాణి-¹నీ. తూపురాణపు టమ్ము తూ మొప్పరము జలదారి యనంగను దనరును జల, గీ. నిర్గమము తన్మృణ్మయ సీటితోడ వచ్చు తృణములఁ జొరసేనిపలకపేరు, లాఁపరా యంచు జనులు పల్కఁగను వెలయు.' ఆంధ్రభాషార్థము.

క. ఆద్దమరే యద్దాసరి

యద్దండ బిడాలగాహితాలయకృకవా

కూద్దండరవము విని చను

ప్రాద్దాయె నటంచు బాడఁ బోవుచు ద్రోవఁ.

11

టీ. ఆద్దమరేయ=అర్ధరాత్రమునందు, అద్దాసరి=మాలదాసరి, అద్దండఁ=అసమాఖ్య మందు, బి...ము-బిడాల=పిల్లిచేతను, 'ఓతు ర్బిడాలా మార్జాల' అని నిఘంటువు. గాహిత=ప్రవేశింపబడిన, ఆలయ=ఇంటియందలి, (శోభ్యగుడినె యనుట.) కృకవాకు = శోభ్యయొక్క, కుద్దండ=అధికమైన, రవము=రవళిని, విని=ఆకర్షించి, చనుప్రాద్దు = తాను నిత్యముం బోయెడు సమయము, ఆయె నటంచుఁ=అయ్యె ననుకొని, పాడఁబోవుచుఁ = గాథము సేయ సేగుచును, ద్రోవఁ=మార్గమందు. తరువాతి కన్వయము.

1. దివాకీర్తిజనినంబగు. 2. మోచుట.

తా. అర్ధరాత్రసమయమందు గుక్కుటాలయములోనికి బిల్లి చొరగా వెలుచి నూత లిడిన దాను విని వేకువ కోడికూత లని తలంచి తాను నిత్యముగా బాడ నే గడు సమయ మాయె నని బయలుదేటి పోవుచు మార్గమందు. ఇది ముందటి కన్వయ మగును.

ఆ. మరులుదీగె మెట్టి १ యిరు లన్న నో యని
యెడు తమిస్ర గాడుపడి పాలంబు
లెల్ల దిరిగి తూర్పు १ దెల్ల నొతటి నొక్క
శూన్యగహనవాటికి १ బొచ్చి చనుచు.

12

టీ. మరులుదీగె మర్లుమాతంగి తీగను (దీనింద్రొక్కినవారుదారి తప్పు దురు)మెట్టి = ఆ దాసరి ల్రొక్కి, ఇరు లన్న = చీకటు లని పిలువఁ గానే, ఓ యనియెడు = ఓ యని పలికెడునట్టి, (కటికిచీకటి యనుట), తమిస్ర = చీకటి రాత్రియందు 'తమిస్రా తావసీరాత్రి' అని యవరము. కాడుపడి = త్రోవదప్పి (దిగ్భ్రమ చెంది) పాలంబులెల్ల = పాలము లన్నియు, తిరిగి = దివ్వుదిరిగి, తూర్పు = ప్రాగ్, తెల్లనొతటి = తెల్లబడుసమయమందు, (ప్రభాతసమయ మనుట), ఒక్కశూన్యగహనవాటికి = ఒక్కనిర్వాసువ్యపుటడని ప్రదేశమందు, బొచ్చి = ప్రవేశించి, చనుచు = పోవుచు.

సీ. ఇడిసిన యిడుపులకయెడలఁ బొత్త నుత్త
రేను గసింద కోరింద పొదలఁ
గెడసిన 1 గరిసెలక్రింద లాఁగలఁ గ్రుస్సి
యదవకాపురముగడు १ నాఖుతతుల
సగముదుమ్మనఁ బూడి १ చిగిరింత వామూయఁ
బెరిగిన నూతిపాతఱ బొటియలఁ
జీమలు ప్రాల్ద్య १ జివికిన వెలుగుప
ట్టునఁ బండి యెండి క్రుంగిన గునుకులఁ

తే. బెంటవొగ్గళ్ళలోఁ గడుపఁటి శ్తశ్రు
చలనములఁ గ్రుక్కు జిగ్గోతుపులఁ బొలంబు
దుండిగల మల్లె యూరులఁ १ 2 దూలి రాడు
చిక్కు నేతాల పాడలుసీమఁ జనుచు.

13

టీ. ఇ...లక్-ఇడిసిన=దిరిగిన, ఇదుపుల యెడల=గోడలయందు పా...లన్.
 పొట్రేను=చిటిరేగుచెట్లయొక్కయు, ఉత్తరేను=అపార్థములయొక్కయు, కసింద=
 కాసువర్ణములయొక్కయు, కోరింద=కోరింద చెట్లయొక్కయు, పొదలక్=పొదరులచేత,
 కె...దక్-కెడసిన=క్రిందికొఱగినట్టి, గరిసెల క్రిందన్=గాచెట్టిబలక్రిందను, లాంగలక్=
 బొక్కలయందు, క్రుస్సి=కృశించి, అదవకాపురముందు = ఆస్థినివాసమున్నట్టి, ఆఖుత
 తులక్=మూషకములగుంపులచేత, సగము = అర్థభాగము, దుమ్మనన్ = గాలిదవ్వచేత,
 పూడి=పూడ్వఁబడి, చిగిరింత=చిగిరింతగడ్డి, వామూయక్=మొగముమూయఁగా, పె...
 లక్-పెరిగిన=ఎదిగినట్టి, నూలి=చేదుడు బొపులయొక్కయు, పాతర=పాతరలయొ
 క్కయు, బొఱియలక్=బొందలచేత, (నూలి పాతర గుంటలు సగముపూడి యది మొదలు
 గడమచిగిరింత బలసియున్నదనుట), చీమలు=పిప్పిలికలు, ప్రాలు=బియ్యమును, ఈడ్వక్ =
 ఆకర్షించుకొని పోగా, చి...నక్-చివికిన=జీర్ణమయినట్టి, వెలుగువట్టునక్=దొడ్డికంటల
 వట్టున, పండి=(గునుకుఘాస్యము) పక్వమై, ఎండి=శుష్కించి, క్రు...లక్-క్రుంగిన=
 అడగిపోయిన, గునుకులక్=గునుకుఁగనవుచేత, పెంటదొగ్గల్లలక్=పెంటలమీది దొగ్గలి
 చెట్లయందు, కడుపంటి = కడుపు వెన్నున నంటుకొని, (ఆశనము లేక నకనకలాడు ననుట),
 శక్ర=మీసములయొక్క, చలనములక్ = కదలుటలచేత, క్రు...లక్ - క్రుక్కు =
 అడగియున్న, జీర్ణోతువులక్ = ముసలిపిల్లలచేతను, 'తద్భృదేశక్రపుంముఖే, ఓత్స
 డాలా మాధ్వాళి' అనియు నిఘంటువు. పా...లక్-పాలంబు=పాలముయొక్క, దుండి
 గల=దుండిగపుఁజెట్లచేతను, మల్ల=వరిమల్లయొక్క, ఔరులక్ = ఔరుగనవు గంటల
 చేతను (కృషి లేకయుండుటచేత బొలములందు దుండిగములును, వరిమల్లయందు వీరణపు
 గంటలను మొలిచిన వనుట), తూలి=నేలకు వ్రాలి, రాడుచిక్కు = నిట్రాడుమాత్రము
 మిగులునట్లున్న, ఏతాలక్ = ఏతములచేతను, పాడఱుసీమక్=పాటుపడిన ప్రదేశమందు
 (పాచము మాత్రము గనుపడుచు జలయంత్రములు దుమ్మనఁ బూడిపోయిన పాడుభూమి
 యనుట), చనుచుక్=పోవుచును.

క. అపమార్గత సరుగుచు మా

ర్గపు ధామార్గవపుఁ గంటకంబులఁ గాల్గ్

విపరీత నూడ్పుచు నే

రువున న్బల్లేరు లీడ్పి 1 త్రోయుచుఁ జనుచున్.

14

టీ. అపమార్గత=తట్యదారిలో, అరుగుచుక్=పోవుచు, మా...లక్-మార్గపు=
 తానుబోయెడిమార్గ మందలి, ధామార్గవపు=ఉత్తరేనిచెట్లసంబంధులగు, 'అపమార్గస్తైఖి
 రికో ధామార్గవమయూరకో' యని నిఘంటువు. కంటకంబులక్=ముండ్లను, కాల్గ్=

కాళ్లనుండి, వివరీతతో = ప్రతిలోమముగా, ఊడ్చుచు = పోరాల్చుచు, నేరుపుతో = ఉపాయముచేత, వల్లెరు = వల్లెరుగాయలముండ్రును, ఊడ్చి = ఊడలాగి, త్రోయుచు, చనుచు = పోవుచును.

తా. ఆమాలదాసరి దారితప్పి నడచుచు నుత్తరేణముండ్లు కాళ్ల కంటుకొనగా వానిని ప్రతిలోమముగాఁ దుడిచివైచుచు, బల్లెరుగాయలు గ్రచ్చుకొనగా వానిని మెలకువతోఁ దొలగించుకొనుచు బోవుచుండెను.

శా. కాంచె నై వైష్ణవుఁ డర్థయోజన జటాఘటాత్థశాఖోపశా
ఖాంచర్మాటచరన్తరుద్రయ దవీరయః ప్రేషితోద్భవ్చదో
దంచటీటకృత ప్రణచ్చలన లిపాపాదితా భవన్యని
స్సంచారాత్తమహాఫలోపమఫలస్సాయ ద్వటత్తజమున్. 15

టీ. వైష్ణవుడు = ఆభాగవతుడు, అర్థయోజన = రెండుపరుగుల నిడివిగల, జటా = ఊడలయొక్క, ఘటా = తైభాగపుఁ బ్రక్కలనుండి, ఉత్థ = మొలిచినట్టి, శాఖా = కొమ్మల యొక్కయు, ఉపశాఖా = ప్రక్క కొమ్మలయొక్కయు, అంచల్ = ఒప్పుచున్న, ర్మాట = గుంపులయందు, చరల్ = సంచరించుచున్న, మరుల్ = వాయువుయొక్క, రయ = వేగముచేత, దవీరయః = దవ్వగా, ప్రేషిత = చిప్పుఁబడినట్టియు, ఉద్యత్ = ఎగురు చున్నట్టియు ఛద = ఆకుల యందు, ఉదంచల్ = స్ఫుటము లగుచున్న, టీట = పురుగులచేత, కృత = చేయఁబడిన, ప్రణ = బొంద లనియెడు, చలన = వ్యాజముగల, లిపి = అక్షరములచేత, అపాదిత = సంపాదించఁబడిన, ఆభవన్య = మార్గములయొక్క, నిస్సంచార = సంచారభావముచేత, అత్త = బొందఁబడిన, మహా ఫల-మహల్ = శ్రేష్ఠమైన, ఫల = పుణ్యఫలముతోడ, ఉపమ = సామ్యముగల, ఫల = పండ్ల చేతను, స్సాయల్ = వృద్ధిబొందుచున్న, పటత్తజమున్ = మట్టిచెట్టును, కాంచె = చూచెను.

తా. ఆభాగవతుఁ డామార్గమందు రెండుకొనుల నిడివిగల యూడలు దిగి యూడలయందే యనేక శాఖోపశాఖలు గలిగి యాశాఖలయందలి యాకులమీఁదఁ బురుగులు దొలిచిన బొందలతోఁ గూడ నవి వీడి వాయువశముచేత దూరముగాఁ గొట్టు కొనివచ్చి యెగురుచుండఁగా నాపుక్ష, మచ్చట బ్రహ్మరక్ష స్సున్నది, యీ త్రోవను రావల దని, మార్గములకుఁ దెలియుటకు నాయాకు లనెడు జాబులమీఁదఁ బురుగులచే దొలువఁబడిన గీత లనియెడు నక్షరములు వ్రాసి పంపుచున్నదో యన్నట్లును, దానివలన మార్గము లా మార్గమున సంచరింపకుండుటందేసి, మహాపుణ్యఫలముచే గలిగి ననుటకు నమానముగా గొప్పలగు పండ్లచేత నొప్పుచున్న యొక్క పెద్దమట్టిచెట్టును జూచెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

ఆ. కాంచి యాతఁ డొక్కకాలి¹ త్రోవయు నంత
గాంచి యందుఁ దెరువుఁ ॥ గాంచినదియ
పరమలబ్ధి గాఁగఁ ॥ ద్వరితంపుగతి నవ్వ
టావనీజ మంత ॥ నంతఁ గదిసి.

16

టీ. కాంచి=ఆవృక్షమునట్లుచూచి, ఆతఁడు = ఆభక్తుఁడు, అంతఁ=అంతట,
ఒక్క కాలి త్రోవయు=ఒక కాలిమార్గమునుగూడ, కాంచి=చూచి, అందుఁ అ పాడు
పడిన సీమయందు, తెరువుఁగాంచినదియ=మార్గము లభించుటయే, పరమలబ్ధిగాఁగ్=
పరమలాభముగా, ద్వరితంపుగతి=శిష్టుగమనముచేత, అవ్వటావనీజము = ఆ మట్టి
చెట్టును, అంతనంతఁ=అంతటంతటను, కదిసి=చేరవచ్చి. తర్వాతిపద్యములో నన్వయము.

సీ. ఎలనీటి బొండ్లలంబులువోలె మెదడెల్ల
జాఱి వైచిన డొల్లు ॥ పుట్టె గములు
నెఱచి గీతిన జీర ॥ లేర్పడఁ దుదముట్టఁ
జీరిన నులిపచ్చి ॥ కీకసములు
దొనదొనమను నీఁగె ॥ తుట్టెల రూపేలు
పడక క్రంపలను ప్రేలెడు గరుసులు
ధూల్ల మక్కెక్కి మంగగల్గె తిప్పలు రేఁగు
వడువున గాలి నాడెడు వెఱకలు

తే. దునిసిన నరాంగకముల బొత్తులను గమిచి
పోక యొండొంటితోఁ ॥ బిఱువీఁకులాడు
శ్వాపదంబులు, బదహతి వ్రస్సి వలచు
వరుగు దఱచగు ముఱుత్తోవ ॥ నరిగి యెడుట.

17

టీ. ఎ...రె=ఎలనీటి = లేతనీరుగల, బొండ్లలంబులువోరె= బెంకాయ
బొండ్లములవలెనే, మెదడెల్ల=మ స్తిష్కమంతయు, జాఱి=పీల్చి, వైచిన్=వరిచా
రింపఁగా, డొల్లు=దొరలాడుచున్న, పుట్టెగములు= నరకపాలనమూహములును,
(ఎగిరిన ద్రావి పాఠవైచిన బెంకాయ బొండ్లములవలెనే తలకాయల మెదడు జాఱి
వేయఁగా నాపుట్టెలు డొల్లుచున్న వనుట), ఎఱచి గీతిన జీరలు=మాంసము గీచుకొన్న
గిఱులు, లేర్పడఁ=కనుపడునట్లు, తుదముట్టఁ=కడవెడలునట్లు, చీకిన=చుప్పరించిన,
ను...లు=నులిపచ్చి=కొంచెముపచ్చిగల కీకసములు=ఎముకలను ('కీకసం కుల్య మస్థిచ' అని

1. డొంకయు. 2. ఎడనీటి బొండ్లాలవడువున. (శ.ర. పా.) 3. ఖోరి పీకులాడు.

నిఘంటువు.) దొనదొనమును దొనదొన ముసరికొను చప్పుడుగల, ఈగెరుట్టెలక్
=మక్షికారాసులచేత, రూపేణుబడక=రూపము దెలియరాక, క్రంతులను = కంప
పెలుగులయందు, ప్రేలేడు=ప్రేలాడుచున్న, గరుసులు = పచ్చిచర్మములను, ధూల్లక్
=దుమ్మలచేతను, మక్కెక్కి=మక్కుడువారి, మం...లు=మంగళ్ల = తుర్రులయొక్క,
తిప్పలు=(వెండ్రుకల) పెంటలు, రేగువడుపునక్=రేగినట్లు, గాలిక్=వాయువుచేత, ఆ
...లు=ఆడెడు చలించుచున్న, వెఱకలు=వెండ్రుకలును, తు...లక్=తునిసిన ఖండింప
బడిన, నర=మానవ్యలయొక్క, అంగకములక్=అవయవములను, పొత్తులను=కూడ,
కమిచి=కబళించి, పోక=ఆవల జరుగక, ఒండొంటితోక్=పరస్పరమును, పిఱువీనలాడు=
వాడులాడుచున్న, శ్వాపదంబులక్ = దుప్తమృగ విశేషంబులను, పదహారిక్=కాలి
తన్నుచేత, ప్రస్సి=ప్రయ్యలై, వ...గు=వలచు=కంపుగొట్టుచున్న, వరుగు=మాంసపు
వరుగును, (వరు గనగా గృధ్రవిశేషము లనియొక జెప్పవచ్చును), తఱచగు=నట్టముగా
గలిగిన, ముఱుతోవక్=మాంసములు ముఱిగియున్న దుర్గంధమార్గమున, అరిగి=పోయి
ఎదుటక్=ముందఱు తరువాతి కన్వయము.

తా. ఆ బ్రహ్మరక్ష స్సనేకులను బట్టి చంపుచుండుం గాన నాప్రదేశమందు
మెదడు జుట్టివైచిన కపాలములను, శల్మములు మాంసముతోడ నోటగఱచి పండ్లగీటి
తిని పాఱవేసినయవియును, శరీరములు చర్మము లాలించి కంపలమీద పేయగా నీ
గెలు మూగి రూపు గానరా కుండునవియును, బహుకాలముగా ననేకులఁ జంపుటచేత
వారి తలలవెండ్రుకలు కుప్పలై పడియుండి ధూళిచేతఁ గొంత బుంగుడుపడి గాలిచేత
మంగళ్ల పెంటలు రేగినట్లు రేగుచుండు నవియును, దునిగిపోయినమానవావయవముల
నవ్వల నివ్వలఁ గబళించి దుప్తమృగములు పీకులాడుచుండునవియును, గాళ్లదన్ని
బ్రద్దలుచేసి యొండవేసిన పరుగులను గలిగి, యిట్టివిభిన్నరసాస్పదంబైన యా ముఱు
మార్గమున నతఁ డరుగుచుండెను.

సీ. ముంగాళ్లఁ జాగ్గివై శ్రీ మ్రుచ్చుజూపులు వర్ష
బొమిక లేత్తుచుఁ బాటి శ్రీ పోవు శునులఁ
బలలతోరణములు శ్రీ పట్టి బిట్టెగయ శా
ఖా¹ధూతి నెగయు కం శ్రీ కముల రొదల
నడ్డంబు దిరిగి శిర శ్రీ లాహరిఁ బడి రొండి
వాస్తంబు లిడి యంగ శ్రీ లార్చుకపుల
డబ్బాట్టుమై నొక్క శ్రీ డలు సూపి యవిమాయ
నడఁగ వేఱడఁ జూపు శ్రీ వ్యాపుతులను

తే. ¹నెవ్వడో యొక్క డున్నవాఁ డిందు, వాడు
నరుడు గాఁ, డింధనాదికా ²హరణమునకు
వేళయును గాదు, పొలగాలి ³వీచె, దెరువు
నెడ, వసుచు జాలిగొని సంశ ⁴యించువేళ.

18

టీ. ముంగార్ల = ముందటికాళ్ల చేత, చాఁగి = చాఁగిలిపడి, పై = ఉపరిప్రదేశమున, మ్రచ్చు జూపులు = దొంగచూపులు, పర్వ = వ్యాపింపఁగా, బొమికలు = శల్యములను, ఎత్తుచు = ఎత్తుకొనుచు, *పా...ల = పాలిపోవు = పరుగులిడుచున్న, శునుల = కుక్కలచేతను, కలలతోరణములు = మాంసపుర్రెములను, పట్టి = కఠించుకొని, బిట్టు = పెట్టుగా, ఎగయ = ఎగసిపోవఁగా, కాభాధూరి = కొమ్మలు గదలుచేత, ఎ...ల = ఎగయు = పుట్టుచున్న, కంకముల = రాములుగులయొక్క, 'లాహ పృష్ఠ కంకస్యాత్' అని నిఘంటువు. రొదల = శబ్దములచేతను, అడ్డంబు దిరిగి = ఆబ్రహ్మణ్యుని కడ్డాలు వచ్చి, తలాహరి = అఱచేలివేటును, పడి = పొంది, (దెబ్బ దిని యనుట), రొండి = కటిప్రదేశమందు, హస్తంబులు ఇడి = చేతులిడుకొని, అంగారపు = మిడుకుచున్న, కపుల = కోఁతులచేతను, డబ్బటుమై = హతాత్కారముగా, ఒక్కెడలు చూపి = ఒక్కదిక్కు గానుపించి, అవి = ఆప్రదేశములు, మాయ = టక్కుచేత, అడగ = కనబడకపోఁగా, పేటెడ = మఱియొక్కదిక్కును, చూపు = కనబఱచుచున్న, వ్యాపృతులను = వ్యాపారములచేతను, ఇందు = ఈప్రదేశమందు, ఎవ్వడోయొక్కడున్నవాడు, వాడు, నరుడు గాడు = మానవుడు గాడు, ఇం...కు = ఇంధన = శుక్లములు, ఆదిక = మొదలుగాఁగలవన్యవస్తువులయొక్క, ఆహరణమునకు = తెచ్చుటకును, వేళయును గాదు = సమయంబును గాదు, పొలగాలి = మాంసపుగాలి, వీచె = విసరెను, తెరువు = మార్గంబును, ఎడవు = దవ్వు, అనుచు = అని తలఁచుచు, జాలిగొని = వెతఁగూరి, సంశయించువేళ = సందియపడునప్పుడు. తరువాతి పద్యముతో నన్వయము.

సీ. మృతమర్త్య రెంటాన ¹నిడ్డ జాలక నెత్తు
రంజిల్లు పెనుపొట్ట ²ముంజివాని

1. గని యెవడో యొక్కరుం డిందుగలడు వాడు.

* 'పాలిపోవుశునుల' = కలయనమగుచున్న రూఁడుగుక్కలను శును లేమి? మగవిరావా? రావు. వీనికి చొరవయు జీతును ఎక్కువ కావున ఇవి ముందువచ్చును. శుని - స్త్రీలింగము; శ్యావము - పుంలింగము' అని, పే. టీ.

ఇదియంతయు ఇకారాంత పుంలింగమైన 'శుని' శబ్దమున్ననంగతి యెఱుంగమి చేత పెరిగినదైత. "శుని. ఇ. పుం. కుక్క" - శ. ర. "శునిః = A dog" - ఆప్టి.

బల్లచీమల వక్ర శ భల్లాతకియుఁబోలె
 నెఱ్ఱిదుప్పటి నొప్పు శ కఱ్ఱెవాని
 వ్యత్యస్త హస్తీమ శ స్తాభఁ బాయగు గడ్డ
 మును దంష్ట్రకలుఁ బొల్పు శ మొగమువాని
 గడుదుల్ల నిడుత్తుట్టె శ గతిఁ బోగలోఁ బాండు
 రత మించు కపిలకూ శ ర్చుంబువాని

లే. నెఱకుఁ దెరువరిఁ గన శాఖ శ లెక్క జాలు
 ప్రేమజం వెంబుఁ గసరి వై శ బెట్టువాని
 వ్రేలు డగుబొజ్జ గల బూర శ గాలివాని
 శెంబుతలవాని నవటుకశచంబువాని.

19

టీ. మృతమర్త్యో = చచ్చినమానవుని, రెంటానో = కొసినముగా, ఇద్దో =
 పెట్టొనగా, చాలక=పొడవుసాలక, సెత్తురంజిల్లు = రక్తమంటియున్న, పెనుపొట్ట =
 పెద్దకడుపునందలి, ముంబివాని = కటిగూత్రముగలవానిని, (శవమును గొసినముగా
 బెట్టుకొన్న నది పొడవుసాలక యాప్టియాడ్చీ మొలత్రాటిలో దోఁపునగా దాని
 సెత్తురు పొట్టకంటె ననుట), పల్లవీమల = బాఁపనచీమలచేత, వక్ర భల్లాతకియుఁబో
 లె = వంకరబీడిచెట్టువలె, ఎఱ్ఱిదుప్పటి = రక్తివర్ణముగల దుప్పటిచేతను, ఒ...ని =
 ఒప్పు = ఒప్పుచున్న, కఱ్ఱెవాని = నల్లని మేనుగలవానిని, వ్య...ధ = వ్యత్యస్త =
 క్రిందుమీదయిన, హస్తీ = ఏనుగుయొక్క, మస్త = తలయొక్క, అధో = రీతివంటి
 రీతిచేతను, పాయగు = పాయయైన, గడ్డమును, దంష్ట్రకలు = కోలులు, పొల్పు =
 మెఱయుచున్న, మొగమువాని = ముఖముగలవానిని, (కుంభికుంభస్థలము తలక్రిందుఁ
 జేసిన నాకుంభస్థలములవలె బాయవద్ద గడ్డమును నాచంతి దంతములవంటి కోలులును
 గలిగి యున్న వనుట), క...తి = కడుదుల్ల = కణఁదురీగలయొక్క, నిడు = నిడుద
 యైన, త్రుటైగతి = పెఱవలె, చోగలో = గుంకలో, (చొంగులో ననుట), పాండు
 రత = తెల్లదనము, మి...ని = మించు = అతిశయించుచున్న, కపిల = కడార
 వర్ణముగల, కూర్చుంబువాని = భూమధ్యదేశముగలవానిని, 'కూర్చున్నీ ధ్రువో
 ర్దధ్యమ్' అని నిఘంటువు. ఎఱకుఁ దెరువరి = ఎఱకువాఁ డగుమార్గస్థుని, కన =
 చూచుటకొఱకు, శాఖలెక్క = కొమ్మలనెక్కగా, బాఱు = బాటిపోవుచున్న,
 ప్రేమజం వెంబు = ప్రేమలజ్ఞుడమును, కసరి = గద్దించుకొని, వై బెట్టువాని = భుజము
 మీదికి ద్రోచిపొసేవానిని, వ్రేలుడగు = వ్రేలాడుచున్న, బొజ్జగల = బొజ్జగలిగిన,
 బూరగాలివాని = ఊచకాళ్లవానిని, శెంబుతలవాని = శెంబువలె నున్నవై బట్ట

గట్టిన శిరముగలవానిని, అపటుకచంబువాని¹ - అపటు = ముచ్చినగుంటగతుడు, 'అపటు ర్హటా కృతాటికా' అని నిఘంటువు. కచంబువాని² = జాట్టుగలవానిని, (కర్తృ పదక్రియాపదము లీడద్యమందు లేవు గావునఁ గుళికము. 'క్వచి త్కుళికసంఖ్యా దావత్తసాహిత కృద్ధవే³' అని యధర్వణోక్తి).

తే. కండకన్నులవాని, నాఁ శ కటను బండ

లిట్ల బేతాళికల సారె శ దిట్టువాని,

నగగరిమవాని, నన్వర్థ శ నాముఁ, గుంభ

జాను వనున్ క్కద్విజనికా శ చరుని గనియె.

20

టీ. కండకన్నులవాని⁴ = కండపెరిగిన కన్నులు గలవానిని, అకటను = అకటి చేతను, ('కౌ⁵పదిభక్తికామామృతమ్ స్యాత్సప్తమితృపృథీయాథే' అను సూత్రము చేత నత్వము.) బండలిట్లన్ = బాతుఁదిట్టులచేత, బేతాళికల⁶ = అడుదయ్యాలను, సారె⁷ = పల్ల టను, లిట్టువాని⁸ = లిట్టుచుండెడువానిని, నగగరిమవాని⁹ - నగ = పర్వతము యొక్క, గరిమవాని¹⁰ = గురుత్వమువంటి గురుత్వముగలవానిని, (కొండంతవాఁడనుట), అన్వర్థకాము¹¹ = సార్థకనామధేయముగలవానిని, కుంభజానువు అ¹² = కుంభజానువను పేరుగల, (కుంభజాను వనఁ గుండలవంటి మోకాళ్లు గలవాఁ డనుట), ఒక్క = ఒక్కఁడైన, ద్విజనికాచరుని¹³ = బ్రహ్మరాక్షసుని, క్కయె¹⁴ = చూచెను.

ఉ. వాఁడును గంటఁ బోకు మని శ వ్రాలె మహీరుహపాలి నుగ్గుగా
వీడును మున్ను రే వగటి శ వేళకు మానిసి యాట, బోరిలో
వాడిమిఁ గొంతకాల మిల శ వ్రాలుట, లావరి యాట, నిల్చి యా
వాడిశిరంబుచే నడువ, శ వాఁ డది ద్రుంపుడు, వీడు నుద్ధతిన్. 21

టీ. వాడును = ఆ బ్రహ్మరాక్షసుఁడును, కంటి¹⁵ = చూచిరి, పోకుము అ¹⁶ = పోవకు మన్ని, మహీరుహపాలి = చెట్లమొత్తము, నుగ్గుగా¹⁷ = చూర్ణమగునట్లు, వ్రాలె¹⁸ = దుమికెను, వీడును = ఈదాసరియును, మున్ను = పూర్వమందు, రేవగటివేళకు¹⁹ = రాత్రి యొక్క పగటియొక్క సమయమునకు, మానిసియాట²⁰ = తగినమనుష్యుఁడౌటచేత, పోరి లో²¹ = యుద్ధమునందు, వాడిమి²² = పరాక్రమముచేత, కొంతకాలము = కొన్నాళ్లు, ఇలవ్రాలుట²³ = భూమియందుఁ బ్రసిద్ధిపొందినవాఁ డగుటచేతను, లావరి యాట²⁴ = బలముగలవాఁడౌటచేతను, నిల్చి = ఎదిరించి, ఆవాడిశిరంబుచే²⁵ = మున్ను దాను జెచ్చిన బోడ మ్మరియెడు బాణముచేత, ('సంస్కృతబదేన పరిమితమాంధ్ర పదం కర్తృధారయో భవతి' అను సూత్రముచేత, మఱియు 'నాంధ్రం పడ్యర్థ్యపర్యంతం సంస్కృతేన సమస్యతే' అను నధర్వణోక్తిచేతను 'వాడిమియూఁఖము ల్గులుగువాఁ డభరాంబుధిఁ

జే... నేటికి 'నాడు కనుండు' అను వాగనుశాసనప్రయోగముచేతను సాధువు) అడు
చక్ = కొట్టగా, వాడు = అరక్కనుండు, అది = బాణమును, ('ఇతరత్రుచ ద్వితీయా
తస్యాః ప్రథమాచ జడపదానాంస్యా' త్రనుసూత్రముచేత ద్వితీయకుఁబ్రథమ.) త్రుంపు
డుక్ = విడిచివేయగా, వీడును = ఈదాసరియును, ఉద్ధరిక్ = గర్వముతో. తరు
వాతివద్యముతో నన్వయము.

సీ. తిగించిన నడుగులు శ దెమలక తొమ్మప్ప

లించి యవ్వలికి¹గే శ డించి దాటి

చఱచిన వంచించి శ చరమభాగమునకై

తిరిగి, తత్క్రియ కగు శ దృష్టి నిలిపి

వైబడ్య జనుమఱ శ పట్లకొడ్డుకయుండు

పిడికిళ్ల బలిమి లోఁ శ బడక నిలిచి

చొరజూడఁ గ్రుంగి ము శ మ్మలదిగి కోటగాఁ

జొరవీక తిరిగెడు శ చోన తిరిగి

తే. యసుర వధసాధనము రోయు శ నపుడు గ్రుద్ది

తాచి తిరిగినఁ గృతముష్టి శ దండ నిలిచి

'యెడకొలది వెనుక నడుమొయ్య శ నడిచి యడిచి

మత్పదస్త్పతి యాత్త నే శ మఱక యతఁడు.

22

టీ. తిగించినక్ = అరాక్షనుండుదన్నుఁబడలాగినను, అడుగులుదెమలక = తనయడు

గులుగదలక, తొమ్మప్ప = పక్షిస్థలము, అప్పలించి = ఆస్థాలించి, అవ్వలికిక్ = ఆవలికి,

కేడించి = తొలగి, దాటి = లంఘించి, చఱచినక్ = అరాక్షనుఁ డఱచేతప్రేసినను,

వంచించి = కిక్కురించి, చరమభాగమునకై = వెనుకదిక్కునకై, తిరిగి = మరలి, తత్క్రియ కగు =

మఱలఁబఱచుటకైన, దృష్టి = చూపు, నిలిపి, వైబడ్యక్ = ఆయసుర తనవైబడి

రాగా, చనుమఱపట్లకుక్ = తొమ్మ మ్మిదికి, పిడ్డుకయుండు = కొనియుండెడు,

పిడికిళ్లబలిమిక్ = ముష్టిబలముచేత, లోఁబడక = లోఁకువగాక, నిలిచి, చొరజూడక్ =

ఆయసురచొచ్చిరాబోగా, క్రుంగి = తాను వంగి, ముమ్మలదిగి = పిడికిళ్లదిగువ,

కోటగాక్ = వప్రముగా, చొరవీక = చొరవ యాయక, తిరిగెడుచోన = ఆయసురతిరి

గెడుచోటనే, తిరిగి, అసుర = అరక్కనుండు, వధసాధనము = తన్నుఁజంపెడునుపాయ

మును, రోయునపుడు = వెదకునప్పుడు, గ్రుద్ది = పిడికిటఁబడిచి తాచిఁతన్ని, తిరిగినక్ =

వాడు దిరుగఁగానే, కృతఁఅమర్పఁబడిన, ముష్టి = పిడికిటియొక్క, దండక్ = ప్రాశస్త్య,

1. బండించి. 2. తత్క్రియకును. 3. కొడ్డునుండు. 4. యక్కొలది వెన్న

నడ నొయ్యనడిచి యడిచి.

నిలిచి, ఎడకొలది = సందుచ్చిక్కినకొలదియు, వెనుక = వానివీపును, నడుము = మధ్య
 దేశమును, ఒయ్యిళ్ = క్రమముగా, అడిచియడిచి = కొట్టికొట్టి, ('వెనుకనడుగొయ్యి
 నడచినదచి' అనియును బాతమునందు ఆప్పుడు వెనుకకుఁబోయియునుట) మత్పదస్మృతి =
 మాపాదానుచింతనమును, అత్త = బుద్ధియందు, ఏమఱక = మఱచిపోక, అతఁడు =
 ఆదాసరి, (ఇది కర్తృపదము), (అసుర యనుచోట 'స్త్రీత్వ బహుత్వే సురాదే రసమానే'
 అను సూత్రముచేత నది సురాదిగణపరితమైన నేకవచనమందు స్త్రీత్వము. 'కం.
 చంపునొకో యక్కట కా, రింపం దిలఁచునొకొ ల్గుచరిత్రంబులకుం, బంపఁ గడంగు
 నొకో శం, కింపం డొక కఱుకుటసుర గీ డొనరింపన్.' అని నిర్వచనోత్తరరామాయణ
 ప్రయోగము.)

తే. 1. త్రోచి పోజొడఁ దనరాక్షసీచయంబు

నెల్లఁ జీరిన డిగ్గి వా రేగుదేరఁ

బోయె నదె వాఁడు రాఁ రారే యటంచుఁ

బాటి వారును దాసును ర బట్టికొనుడు.

13

టీ. త్రోచిపోజొడఁ = ఆదాసరితట్టివై చిపోవ నుద్యోగింబుగా, తనరాక్షసీచయంబు
 నెల్లఁ = తనరాక్షసస్త్రీలనందఱును, చీరిన = పిలువఁగా, డిగ్గి = చెట్టు దిగి, వా రేగు
 దేరఁ = వారు రాఁగా, వాడు = ఆముఘ్యుఁడు, పోయెనదె = అదిగోపోయెను, రాఁ
 రారేయటంచుఁ = రండురండనుచు, ('ఏదోకొవ్యతిరేకా దపిసంప్రార్థనవశాక్రి
 యాణాంస్త' అనుసూత్రముచేత వ్యతిరేకరూపము : మీఁది యేకారము సంప్రార్థన
 పరము.) పాటి = ఊటికి, వారును = ఆయాఁడు రక్కసులను, తాసును = కుంభజానుఁడును,
 బట్టికొనుడుఁ = ఆదాసరిని బట్టుకొఁగానే.

క. 2. పెంబోత డాసరి య

ప్తు బదహతులను గపోణోపాటుల నిరుమై

లం బొడుచుచుఁ బెనుగుచుఁ బో

వం బట్టి వటుంబుఁ జేర్చి ర వాఁ డిట్లనియెన్.

24

టీ. పెంబోతు = వెనుబోతగు, (బలసినవాడనుట; బంబోతనికొందఱుందురు.) అద్దా
 సరి = ఆదాసుఁడు, అత్త = ఆప్పుడును, ('పోశ్చతదాద్యర్థవాచకేషాత' అను సూత్రము
 చేతఁ బువర్ణోపరివిద్యమానమగు నుత్పమునకు లోపంబును 'తద్దు'తంచ బిందుస్స్యాత్
 అని చెప్పబడెన సూత్రముచేత ప్రథమాసమశబ్దముమీఁద సముచ్చయార్థక మగు ద్రుతం

ఋనకుఁ బూర్ణబిందువును వచ్చినది.) పదహారులను = కాలితన్నులచేతను. కపోతీపోటు ల్ = మోచేలి పోటులచేతను, ఇరుమైలక్ = రెండు ప్రక్కలయందును, బొడుచు చుక్ = పెనఁగుచు, పోవక్ = పోవఁగా, పట్టి=ఆదాసరిని బట్టుకొని, వటుంబుజేర్చి= మట్టిచెట్టుదావునఁ జేరిచి, వాడు=ఆయనరు, ఇట్లనియెక్.

తా. ఆదాసరి బలవంతుఁ డగుటచేత నారక్కసుని దనకాళ్లతోఁ దన్నుచు, మోచేతులతో నాతని ప్రక్కలఁ బొడుచుచుఁ పెనఁగులాడుచుఁ బోవుచుండెను. అట్లయ్యి నారక్కసుఁ డాతని బట్టుకొని మట్టిచెట్టుకడఁజేర్చి యాతనితో నిట్లు పలికెను.

శా. సా రాస్వాదనఁ బ్రాణపంచకము 1 తృప్తం బాసి సంతర్పణ
న్మూరింబో నసీ ద్రుంచి పొంగెడు 1 భవన్తుండాస్త్రధారోష్ణ మిం
పారం గ్రోలి పిశాచి నీదు కఱకు 1 ట్లందీ నదస్తాలకాం

తారాంతర్మృకపాలకుండవిగళశస్త్రై రేయముం 2 గ్రోలెదన్. 25

టీ. సారాస్వాదనక్ = నీవ్రవ్వజనిచూచుటచేత, ప్రాణపంచకము = నాపంచ ప్రాణములును, తృప్తక్ = దప్పిని, పాసి=విడిచి, సంతర్పణక్ = తృప్తిచేత, మూరింబోక్ = సుతోషింపఁగా, (క. 'మదిలోన నన్నుఁ దలఁచుచు, బహిర్భలమాత్ర హవ్యభాగము నలు ను, దొడవించి తేనియును న, భృదయము నే నొంది మూరి బోవనె చెపుమా.' అనిగనుసు; గీ. 'గాడ్పుమురిపెంపు నెందును గర్గియెల్ల, వారిమనసులు వేడ్కల మూరి బోయె' ననియును, హరివంశమునం దెఱ్ఱాప్రగడగారి ప్రయోగము.) అసిక్ = కత్తిచేత, త్రుంచి=ఖండించి, పొం...ము-పొంగెడు=పొంగుచున్న, భవన్తుండ=నీబోడితలయొక్క, అస్త్రధారోష్ణము=పచ్చనిరక్తధారలు, ఇంపారక్ = ఇష్టముదీటునట్లు, గ్రోలి=పానముఁ జేసి, పిశాచి = కుఱియాడుపిశాచము, నీదు = నీసంబుధియగు, కఱకుట్లు = కడ్డితోఁగట్టి కాల్చినమాంసభండములను, అందీక్ = అందియియ్యఁగా (క. 'నమ్మము కైదువ మోచగు, జమ్మి వెను బ్రాణి విడిచి చావము నా కం దిమ్మనుడు నేయునది లే, కమ్మగుం డమ్మపీజ మునత నెక్కిక్.' అని విరాటపర్వమునందును; క. 'ఇతఁడు మదీయ పురోహితుఁ, డితనికిఁ దగ నెల్ల పనులు నెఱిగిం చిపుడే, ధృతరాష్ట్రకడకుఁ బనుపుడు, చతురవచన రచనగఱిసి సుక్రీతి మెయిక్? అని యుద్యోగపర్వమందును; పోమయాజిగారును ప్రయోగించినారుగాన నీక్తార్థకయత్వసంధి సాధువు.) అ...ముక్-అదః=ఈ, తాల కాంతార = త్రాటితోపుయొక్క, అంతః = లోపలనున్న, నృ=నరులయొక్క, కపాల = పుటియ లనియెడు, కుండ = కుండలనుండి, విగళత్ = జాటుచున్న, మైరేయముక్ = మద్యమును, గ్రోలెదన్ = త్రాగెదను.

1. భవన్తుండుం ధారోష్ణ 2. ద్రాగెదన్.

క. న న్నిం తలయించినఖలు

నిన్నుఁ బుజువిధి వధింతునే యని యార్పులో

మి న్నందఁగ బుస కొట్టుచు

నన్నీ చుడు వొగరు వెడలు ॥ నవ్యక్తోక్తిన్.

: 6

టీ. నన్నుఁ = నన్ను, ఇం తలయించిన = ఇంతకప్ప పెట్టిన, ఖలుఁ = దుష్టుడైన, నిన్నుఁ = నిను, బుజువిధిఁ = మృదువైనరీతిచేత, వధింతునే = చంపుదునా, (చూచు ననుట), అని = అనుచు, అర్పులో = బొబ్బరింతలు, మిన్నందఁగఁ = ఆకసమంటఁగా, బుస కొట్టుచుఁ = నిట్టూర్పు విడుచుచు, అన్నీ చుడు = ఆరాక్షసుడు, పొ... క్తిఁ = పొగ... వెడలు = మదము బయల్పడునట్టి, అవ్యక్తోక్తిఁ = ఉన్నతభాషణముచేతను.

తే. అసియుఁ బాత్రయుఁ దే బంచి ॥ యాం త్రవల్లిఁ

గోలగగ్గర ద్రోయ నకుజముతోడ

వొరగి రక్కసుతో దైన్యవిరహితముగ

ధర్మ మెఱిగించుసూక్తి నాతండు వలికే.

27

టీ. అసియుఁ = భద్రమును, పాత్రయుఁ = రక్తముఁబట్టుటకుఁబాత్రమును, తేఁ = తెచ్చుటకై, పంచి = ఆజ్ఞాపించి, అం త్రవల్లిఁ = తీగెపంటిప్రేగుచేత, గోలగగ్గర కాళ్లకుఁబ్రాదుతగిలించి యెడ్డను మూటకట్టుగాగట్టి పడవేయునట్లుగా పడవేసి గి. ఎద్దులను గాళ్లగట్టి క్రిందేయటావ్వుఁ గోలగగ్గర యనఁగ... అంధ్రభాషార్థము. అక్కుజముతోడఁ = అమట్టిచెట్టుతో, ఒరగి, రక్కసుతోఁ = రాక్షసునితో, దైన్యవిరహితము గఁ = విన్నఁబాటులేనివిధమున, ధ... క్తిఁ = ధర్మ మెఱిగించు = ధర్మ పద్ధతిని వెలిపెడు, సూక్తిఁ = మంచిమాటచేత, అతండు = ఆహరిదాసుడు, వలికే = వచించెను.

తా. అసురియాళుని బ్రహ్మరాక్షసుడుకట్టి, మట్టిచెట్టున కావించఁగా, నతండు ధైర్యముతో నారాక్షసునిం జూచి యిట్లనియెను.

చ. విను మొకమాట రాత్రిచర! ॥ వేగిర మేటికి నిక జయింతురే

యనిమిషులైన! భాజనగతాన్నము నే నిక నెందుఁ బోయెదఁ

బెనగక ప్రాణరక్షణ ముగివేక్ష యొనర్చుట పాప మిందు కై

నలకు సాకు మేనియెడఁ ॥ గాంక్షయు లే దిది వోవుటే యురున్.

టీ. రాత్రిచర = ఓరక్కసుఁడా, ఒకమాట వినుము, వేగిర మేటికిఁ = వేగమేల అనిమిషులైనన్ = దేవతలేని, నిక జయింతురే = నిన్ను జయింతుఁడలరా, (గెల్వలే రనుట) నేక = నేను, భా...ము = భాజనగత = కంచములోకివచ్చిన, అన్నము = ఆహారమునీ, నేన

ఇక = ఇకమీద, ఎందుబోయెద = ఎచ్చటికి బోగలను (భావిక్రియ) పెనగక, ప్రాణరక్షణము = స్వజీవసంరక్షణము, ఉపేక్షయొనర్చుట = ఒప్పరికించుట, పాపము, ('హంతు మభ్యాగతం శత్రుం యశ్శక్త్యా న నివారయేత్, స ఆత్మఘ్నఇతి ఖ్యాతో' కారవంశరకం ప్రజేత్' అనియున్నది.) ఇందుకై = ఈపనికై, (ఇందనునది యేత దర్శకమగు దేశ్యపదము గావున దీనిమీదఁ జతుర్థీవిధక్త్యర్థకమగు కైవర్ణ్యమువచ్చెను, కావుననే యిందుమీద నిందుచేత మొదలగునవి గలుగును.) కనలకు = అలగకు, నాకు, మేనియెడ = శరీరముపట్ల, కాంతయు = అపేక్షయు, లేదు, ఇది = ఈమేన, పాపుటేనశించుటే, ఉరు = మేలగును.

ఆ. హీనజన్మ మటుట శ యెవ్వడే నొకప్రాణి
సంతసీలుట ముక్తి శ పొంత గనుట
మేలెకాదె శిబియ శ మేల్బులిగాడె న
శ్వరపుదేహ మమ్మి శ పరము గొనుట.

29

టీ. హీనజన్మము = చండాళజన్మము, అటుట = పోవుటయును, ఎవ్వడేని = ఎవ్వడైనను, ఒకప్రాణి = ఒకపురుషుఁడు, (వినిశబ్దమున కికారలాభము), సంతసీలుట = సంతోషించుటయు, ముక్తిపొంత = మోక్షసమీపమును, కనుట = పొందుటయు, మేలెకాదె = మంచిదేకదా, న...మునశ్వరపు = శాశ్వతముగాని, దేహము = తన శరీరమును, అమ్మి = వెలపుచ్చి, పరముగొనుట = మోక్షము గ్రహించుటయందు, శిబియ = శిబిచక్రవర్తియే, మేల్బులిగాడె = మార్గప్రదర్శకుఁడుగాఁడా, (అగు ననుట).

చ. తెవు లయినం, గ్రహం బయినం, శ దే లయినం, గర మైన, నాత్మ పెం
దెవు లయిన, స్థలం బయిన, శ దెక్కలియైన, మృగాగ్నులైన, మే
ల్తవు లయిన, స్వ్రిణం బయిన, ద్రా చయిన, నిబ్బడు గైన, దీర్పుపే
లవ తను పూర కే చెడ కిల న్నళు నొక్కని బ్రోచు టొప్పదే.

టీ. తెవులయిన = వ్యాధియేనియు, గ్రహబయిన = పికాచమేనియు, తేలయిన = పృథ్వికమేనియు, అరమయిన = విషమేనియు, ఆత్మ పెందెవులయిన = వెద్దెమనోవ్యాధియేనియు, జలంబయిన = ఉపకమేనియు, దెక్కలియైన = చోరుఁడేనియు, మృగాగ్నులైన = మృగములేనియు నగ్నియేనియు మేల్తవులయిన = స్త్రీధనవ్యాసంగమైనను, ప్రణాబయిన = పుండేనియు (రణాబు = యుద్ధము) త్రాచయిన = సర్పమేనియు, పిడుగైన = అశనియేనియు, ఉరకే = వర్షింపముగానే, చెడక = చెడిపోక,

* దీర్పుదేవు తనుపూరకే-పాతాంతరము.

ఇల = భూమియందు, కృతు = ఆకలిచే గృహించిన, ఒక్కని = ఒక పురుషుని,
 ప్రాచుట = పోషించుట, ఒప్పుదే = తగదా, (ఒప్పు ననుట.)

తా. రోగాదులచేత నీ తనువు నశింపకుండ నాకలిగొన్న యొక్కనికి దృష్టిగా నిచ్చుట మంచిదికదా యని యాతఁడనెను.

ప. అది యట్లుండె నింకొక్క హితంబు నెప్పెద, ననియును బ్రాణ భయంబున నాడు కార్యవశంపు మాటగాఁ దెలియక మాధ్యస్థంబ కాఁ దెలిసి వినుము. వినుకున్న భూతహితంబుఁ గోరి యుచ్చరించు మాట కీర్వరుండైవ మెచ్చుగదా? వ్యాఘ్ర సింహ వరాహ వృక జంబుకాది శరారువులయం దొక్క తిర్యక్కవు గావు; దేవయోనివి, నీకును మాకుంబలై గర్త చరణ ముఖాపఘనంబులు గలవు; మాట లను మాయట్ల ఆకర్తవ్యకర్తవ్యతావిచారంబులు సమానంబ, హ మఱచి యంటి; స్థావరంబులకంటె గీటాదులకు, వానికంటె మఱి మృగాదులకు, వానికంటె మఱి పశు పతంగాదులకు, వానికంటె ను మాకును, మాకంటెను మీకును, గర్తచరణ కశేటరాది పాటవం బెక్కుడు, విజ్ఞానంబును ఘనం, బిట్టి నీ కేకాంత కుత్సావహంబగు బీభత్స *పథ్యాపథ్య భక్త్యాభక్త్య పేయాపేయవివేకంబులు లేకు నికి యుక్తమే, రుచిగాదు శుచిగా దీదురాహారం బిదియు సకల దురితావతంస యగు హింస నొనఁగూడునది, హింస పరలోకంబునం గదా బాధకంబు, పరలోకంబు ప్రాణాంతంబునంగదా చిరస్థిరప్రాణుల మగు మా కేల హింసాభయం బర వలదు; ప్రాణభయంబు మఱు ఘ్యుల మగుమాకు నేడైన, మీకు మఱునాడైన నవలి నాడైన దుద యుగాంతంబునందైన నిడుపు గుఱుచల నెప్పుడుఁదప్పదు. అంత వత్తెంబునకుఁ దారతమ్యం జేమి? మున్నీటనైనను మునుంగుట సరి యగుటఁ బర్యంతంబునకుం బరమాణువునకు నేమి యంతరంబు మీఁదు విచారింప వలవదే, తపోలబ్ధవరాదులం బూర్వంబున గీర్వాణుల గర్వం బడంచి హెచ్చిన హీరణ్యకశిపు దశముఖాద లు శతసహస్ర సంఖ్యాక సంవత్సరంబులు జీవించిరాముం బంచత్వ రు బొంది తారు మున్ను జయించిన జముచేతనే చిక్కరే? యిక్క

డికి మీరు ప్రబలులైన నక్కడికి వాడు ప్రబలుండు, సకలభూత
తారతమ్యంబును నిజ నిజస్థానవిశేషంబునన వచ్చు, నచ్చుండొంతు
సుతుని వీట మేర దప్పిన మాకుం దప్పనియట్లు బాధ మీకుం దప్పదు,
మీరు నాసౌరిముఖ బర్హిర్ముఖులు జాతిఁ దలపోయ భౌతలట్లయుం
బరంబున మీరు వారు బాధ్యబాధకతల నొందు చున్నా రీతై జనం
బగు తారతమ్యంబునకుం దమస్పత్త్వంబులు హేతువులు, వాని
కావ్యతులు హేతువులు వ్యావృత్తులం గ్రతువుల చరువురో
డాశాహతులభుక్తులం బవిత్తులై యమర్త్యతమీకంటె నతిదీర్ఘ
కాలంబు వారు జీవించెద రప్పాననతఁ జూచికదా సదా చతుర్ముఖం
శజం డగుసుధాంతుండు గరంగి సకలరసముల కవధి యగు సుధా
సంబున నాప్యాయనం బొనరించుచున్న వాఁ డేతదర్థంబు మా
కుచ్చరింపరాదుగాని ¹వేదంబు ప్రథమకళ యనలుండు త్రావు నని
చెప్పు, మఱియు నాయాకళ లాయావేల్పులకుం గ్రమంబునం
జెప్పు, నింత విచారించి రుచించినట్లు నడువు మనినఁ గహకహ నవ్వి
యద్దోహరికి సుర దోహ యిటనియె.

31

టీ. అదియట్లుండె = అసీతియారీతినుండెను, ఇంకొక్కహితంబునెప్పెద =
మఱియొకహితము వచించెదను, అదియును = అమాటయును, ప్రాణభయంబున =
ప్రాణభీతిచేత, ఆ...గాఁ-అడు = వచించెడు, కార్యవశంపు = వనిగడపుకొనుటకైన,
మాట కా = చలుకుగా, తెలియక = తలంచక, మాధ్యస్థంబు కాఁ చెలిసి = మధ్యస్థపు
మాటగానె తెలిసి, వినుము = ఆలకింపుము, వినకున్న = నీవువినకుండినను, భూత
హితంబుఁగోరి = గోళోపకార మపేక్షించి, ఉచ్చరించు మాటకు = వచించెడు చలు
కునకు, ఈశ్వరుండైన = పరమాత్ముడైనను, మెచ్చుక = కదా = హర్షించునుగదా,
వ్యాఘ్రసింహపరాహవృకజంబుకాది = పులి సింగము వంది లోఁడేలు నక్క-మొదలగు,
శరారువులయందు = ఘాతుకజంతువులయందు, ఒక్కతిర్యక్తువుకావు = ఒకతిర్యగం
తువవుగావు, దేవయోనివి = దేవతలలో నొక భేదమైనవాడవు, 'విద్యాధరోఽపూరో
యక్ష రక్షింగంధర్వశిన్నరాశి, విశాచో గుహ్యాకస్సిన్ధో భూతోమీ దేవయోనయః' అని
యమరము. అనఁగా, రక్షిపిశాచములను దేవయోనులే యనుట. నీకును మాకుంబరె =
నీకును మాకువరెనే క...లు-కరచరణముఖ = కాలుసీతులు మొదలగు, ఆవభసంబులు
= అవయవములు 'అంగ ప్రతీకోపయవోఽపఘనోఽథ కళేబరే' అని యమరము.

* వేదంబు ప్రథమకళ యనల మని చెప్పు.

కలవు=ఉన్నది, మాటలునుమాయట్లు = సంభాషణములునుమావలెనే, ఆ...లు-అకర్తవ్య కర్తవ్యతా=చేయరాని చేయవచ్చిన పనులగుటయొక్క, విచారంబులు=అలోచనములు, సమానంబు=సమమే, హా = అచాహా, మఱచియంటి = మఱచిపోయి యిట్లు పలికితిని, స్థావరంబులకంటె = పృథ్విదస్థావరంబులకంటెను, కీటాదులకు = పురువులు మొదలగువానికిని, వానికంటె = అకీటకాదులకంటె, మఱి = అధికముగా, మృగాదులకు = మృగములు మొదలగువానికిని, వానికంటె = ఆమృగాదులకంటె, మఱి, పశుపక్ష్యాదులకు = పశుపక్ష్యాదులకును, వానికంటె = ఆపక్ష్యాదులకంటెను; మాకును, మాకంటె మీకును, కరచరణకలేబరాదిపాటవంబు=ఇంద్రియశరీరాది పటుత్వము, ఎక్కుదు = అధికము, విజ్ఞానంబును = నిన్నాణంబును, ఘనంబు=అధికము, ఇట్టి నీకు, ఏ...బు-ఏకాంతముఖ్యముగ, కుత్సా=నిందకు, ఆపహంబు=సంపాదకమైన, 'కుత్సానిందా చ గర్హణే' అని యమరము. బీ...లు-బీభత్స=రోతయైన, పథ్యావ్యధి=హితాహితములయొక్కయు, (పథ్యావధ్య యనుపాతమునఁ జంపఁదగిన చంపఁదగని యని యర్థము), భిక్ష్యాభిక్ష్య=తినఁదగినవియు, తినరానివియును అయినట్టివానియొక్కయు, పేయాపేయ = త్రాగఁదగిన త్రాగరానివానియొక్కయు, వివేకంబులు = జ్ఞానములు, లేకునికీ=లేకుండుట, యుక్తమే=తగునా, (తగ దనుట) ఈదురాహారంబు = ఈ దుర్భోజనము, దుచిగాదు=చవిగాదు, శుచిగాదు=పవిత్రముగాదు, ఇదియు = ఈదురాహారమును, సకలదురితావతంసయగు=సమస్తపాపశోభరమైన, హింసక = హింసించుట చేత, ఒనగూడునది=సంభవించునట్టిది, హింస=అట్లుహింసించుట, పరలోకంబునఁగదా=లోకాంతరంబునఁగదా, బాధకంబు = బాధకము, పరలోకము = అట్టి లోకాంతరము, ప్రాణాంతంబునఁగదా, = ప్రాణావసానమైనప్పుడుగదా, చిర = బహుకాలము, స్థిర = తిరముగానుండునట్టి, ప్రాణులమగు = ప్రాణములుగలమాకు, ఏలహింసాభయంబునవలదు = హింసలవలనవచ్చెడువెఱుపేలయనఁగూడదు, ప్రాణభయంబు=ప్రాణభీతి, మనుష్యులమగు మాకు, సేదైనక = సేదగులగిన, మీకు, మఱునాఁడైనక, అవలిసాఁడైనక = ఆమఱునాఁడైనను, తుదక = చివరను, యుగాంతంబునందైనక = యుగప్రళయమప్పుడేనియును, నిడుపుగుఱుచలక = దీర్ఘప్రాస్థకాలముగా, ఎప్పుడుఁదప్పదు, అంతవత్సంబునకుక = చావుగలుగుటకు, తారతమ్యంబేమి=కాలముయొక్క హెచ్చుతగ్గులేమి, మున్నీటనైనక = సముద్రమందైనను, ('మువ్వన్నె ముపొన్నె మున్నీర ముక్కాక ముచ్చి చ్చునఁగఁ గబ్బములను మఱియు, నిరుపంక యిరుదెన యిరుగెడ యిరువాగు ద్విగువేకపచసాంత మగుచుఁ దనరు.' అనుటచే నేకపచసాంత ద్విగు సమాసము.) మునుంగుటగరియగుటక = మునిగిపోవుట సమానముగావున, పర్వతంబనకుక = కొండకును, పరమాణువునకుక = దృగ్గోచరముకాని నలుగునకు, ఏల యాంతరంబు=ఏమి భేదము, ('శో మజ్జిరోజుకులాచలయోర్విశేష' అన్నట్లు సముద్ర

మందుఁ బర్వత మేనియుఁ బరమాణుమేనియు మురుగున నుట) మీఁదు = మూదఱకలుగు
 నది, విచారింపవలదే = అలోచింపవలదా, తపః = తపములచేత, లబ్ధి = పొందఁబడిన,
 పరాదులకొ = పరములు మొదలగువానిచేత, పూర్వంబునకొ = తొల్లిటికాలమందు, గీ...
 బు-గీర్వాణులకొ = దేవతలయొక్క, గర్వంబు = పొగరు, అడుచి, హెచ్చిన = అతిశయించిన,
 కొ...లు-గీర్వాణశిష్యులు, దశముఖ = రావణాసురుడు, అదులు = మొదలగువారు, శ...
 లు-శతసహస్ర సంఖ్యాక = నూలుపేలులెక్కగల, వత్సరంబులు = ఏండ్లు, జీవించియుకొ =
 బ్రదికియుండియును, పంచత్వంబులొంది = మృతినొంది, తారు మున్ను జయించిన =
 తాము పూర్వముజయించినట్టి, జముచేతనే చిక్కిరే = యమునిచేతనే పట్టుబడరా, ('తపః
 ముఁ డనునది సంస్కృతభవ ప్రాకృత తత్సమము. 'జడామోముఖసమాదయాః ప్రా
 కృత తత్సమా' యనియును; సీ. 'జడయను జముఁడను శబ్దము సంస్కృత ప్రాకృత
 సమమై ప్రశస్తిగాంచునన్నట్లునటు.) ఇక్కడకుకొ = కళాకమునకు, మీరు, ప్రబలుల
 కై నకొ = బలవంతులకైనను, అక్కడికికొ = అక్కడకుమునకు, వాడు = ఆయముడు, ప్రబ
 లుఁడు = బలవంతుఁడు, స...లను-సకలభూత = సమస్తభూతములయొక్క, తారతమ్యంబును
 = ఎక్కువదక్కువలును, ని...న-నిజనిజ = తమతమ, స్థానవిశేషంబునన = స్థానంబుము
 చేతనే, వచ్చుకొ = వచ్చును, అ...టకొ = అప్పుడాంతునుతుని = ఆయుష్షకరుని కుమారుఁ
 డగు యమునియొక్క, వీటకొ = పట్టణమందు, మేర దప్పినకొ = దురాచారముఁజేసిన,
 మాకుం దప్పనియట్లు = మనుష్యులమగుమాకును దప్పనట్లుగానే, బాధ = నరకయాతన, మీ
 కుకొ తప్పదు = మీకుచుదప్పదు, (పాపఫల ముదఱకకు నొక్కటే యుట), మీరుకొ =
 రాక్షసులైనమీరును, ఆసౌరిముఖబిర్దులు = ఆయముడు మొదలగు దేవతలు,
 జాలిందలపోయకొ = జాలిని విచారింపఁగా, భ్రాతలు = అన్నదమ్ములు, అట్లయ్యుకొ, పరం
 బునకొ = పరలోకమునందు, మీరువారును, బాధ్యబాధకతలకొ = బాధ్యబాధకభావము
 లను, ఒందుచున్నారు, (మీరు బాధింపఁబడువారును వారు బాధింపెనువారు ననుట),
 ఈత్రైజనంబును = ఈత్రేజస్సంబంధియగు, తారతమ్యంబునకుకొ = హెచ్చుతగ్గులకు, తమ
 స్వత్వంబులు = తమ స్వత్వగుణములు, హేతువులు = వరుసగాఁ గారణములు, వానికికొ =
 అట్టి తమ స్వత్వగుణంబులకు, ఆహృతులు = ఆహారములు, హేతువులు = కారణములు,
 వ్యాహృతులకొ = భూహృతపరాదిమంత్రములచేత, ప్రత్యుకొ = యజ్ఞములయందు,
 చ...లకొ - చరు = అన్నముయొక్క, పురోదాశ = హవిస్సుయొక్క, ఆహుతు
 ల = నావనములయొక్క, భుక్తులకొ = భుజించుటచేత, కదిత్తులై = పాపమై, అమ
 ర్త్వతకొ = చావులేకుండుటచేత, మిశంబెకొ, అతిదీర్ఘకాలంబు క మిక్కిలి నిడువైన
 కాలము, వారు = అదేవతలు, జీవించెదరు = బ్రదికెదరు, అప్పావనత = అపవిత్రత్వ

మును, చూచికదా = ఈక్షించినేకదా, సదా = నిరంతరమును, చతుర్ముఖాశఙ్కాదగు = బ్రహ్మాశసంభూతుడైన, సుధాంశుడు = అమృతకరుండగు చంద్రుడు, కరంగి = తాను గరగి, నకలరసములకు = నకల మాధుర్యములకు, అవధియగు = పరమావధి యగు, సుధారసంబున = తన యమృతరసముచేత, ఆప్యాయనంబు = తృప్తిని, ఒన రించుచున్నవాడు = చేయుచున్నవాడు, విశదస్థంబు = స్పష్టము, మాకుచ్చగింపరాదు గాని = మాకు జెప్పఁగూడదుగాని, వేదంబు = శ్రుతి, ప్రశమకళ = చంద్రుని ప్రళయ కళను, అనలుండును = అగ్ని, త్రావునని = పానము సేయునని, చెప్పక = ప్రతిపాదించుచు, మఱియు = ఇంకను, ఆయాకళలు, ఆయావేల్పులకు = ఆయాదేవతలకు, క్రమంబున = వరుసగా, చెప్పక, ఇంత = నేజెప్పిన యాయావదర్థమును, విచారించి = ఆలోచించి, రుచించినట్ల = నీకింపగునట్లే, నుడువు మనిన = వర్తిల్లు మనఁగా, కహ కహ, (ఇదియొకరణశబ్దము) నవ్వి = హసించి, అడ్డోహాకి = ఆ మూలదాసగి, సురప్రసాదంబు = బ్రహ్మరూప్యము, ఇట్లనియె.

క. చంద్రుడు చదువుల మేము ప

లింపనిశాస్త్రములే? మాపలింపని శ్రుతులే?

యింప నవి నమ్మవే 'బ్రథ

మాం పిబతే వహ్ని' యనెను! మాటవు గాదే.

32

టీ. చదువుల = చదువులచేత, చంద్రము = బాధింపకుము, మేము, పలింపని = చదువని, ('భవతిక్రియాపదానాం త్రివిధానామిచ్ఛాగమ' అను సూత్రముచేత బలింపచుచు నని రాగా, 'వృతిరేకాదౌ భావినిచాత్స్య' త్తన సూత్రముచేత నా చువర్ణకమునకత్వమువచ్చియూ చువర్ణమునకు 'వృతిరేకాదికేచచోఽపస్యా' త్తన సూత్రముచేత బత్వమును దానివై 'బ్రతిషేధవాచినాం ని' యను సూత్రముచేత నివర్ణకమునువచ్చెను.) శాస్త్రములే = చదువులా, (అన్నియు మేము చదివిత మనుట) మా...లే-మా = మాయొక్క, పలింపనిశ్రుతులే = చదువనివేదములా (ప్రథమార్థమందు వృత్తి. 'నీ. తెల్లంబు గానో'మికెల్ల సుయోధను చేసినకుటిల విచేష్టితములు, అని యుద్యోగపర్వము.), అని = ఆవేధశాస్త్రములు, ఇంపవు = మాకు రుచింపవు, (ఇందు అనుటకు మధుర మగు అనీ యర్థము. దీనికి అ. 'జిహ్వా మరలఁ బడంగ జిలుకల కన్నిక, పించె సురలు చెవుల'కించునట్టి, కలుకు నాని' కొనగిరి' అని యానుశాసనకపర్వప్రయోగము. శావుననే. యుచువిశ్వాడని తియ్యవిల్లునకు జెప్పుదురు; దీనికి వృతిరేకార్థమందు 'నా బత్వము వచ్చెను' గర్భవే = నమ్మవేని, ప్రథమాంపిబతేవహ్ని - ప్రథమాం పిబతేవహ్ని - ద్వితీయాం. పిబతే రవి రిత్యాదివచనము. ('లోహ' నను అదికే వివర్ణస్య')

అనుసూత్రముచేత విసర్గఃపము.) అనెడు=అనునట్టి, (ఇది 'అనుకృతేఽస్తివాక్యంతు' అను సూత్రానుసరణముగా వనుకరణము.) మాటవున్, కాడె=అటుగాదా.

మ. నిలు మోహో మము వారి భాగ్రత లనుచున్ శ నీవంటివారల్పుథా శులపూతాశులు గారటంటి ప్రతిపత్తోమాంశము స్తోలు మున్ జ్వలనుం డం టిక నోండు ని న్నడిగెదన్ శ సర్వాశిగాఁడా? యతం డిలఁ దన్నా యయను చాలు మాకు నఘ మే? వృద్ధానుచారంబికన్.

టీ. నిలుము=నిలువుము, ('కం. నిలువుము పిలువుము కొలువుము, గెలువుము విడువు మనఁగాఁ దగివబహుశబ్దంబు, బులకుం దృఢీయ పర్ణము, దొలఁగిన దోషంబులేదు శుహినాశుధరా.' అని యడిదము సూరయ కవినంశయవిచ్ఛేదంబునం జెప్పి వీనిని చుదాహరణంబులఁ జెప్పినాఁడు.) ఓహో = పరిహాసార్థకము, మమున్ = మమ్మును, వారిభాగ్రత లనుచున్ = అదేవతల తోఁబుట్టువు లనుచును, నీవంటి = నీవుచెప్పితివి, ఎరల్ = అదేవతలు, సుధాశులు = అమృతాశులు, అపూతాశులుకాదు=అపవిత్రాహరలుగారు, అటంటి = అంతట, ప్ర...మున్ - ప్రతిపత్ = పాద్యమి నాటి, సోమాంశమున్ = చంద్రశకు, జ్వలనుండు = అగ్ని, మున్ = ముమ్ముగాను, స్తోలు నంటి=పానముఁ జేయునంటివి, ఇకన్ = ఇంకను, (నిత్యమనుప్రముఖుడు శ్రీయాస్వీకృతయనుసూత్రముచేత నిత్యసంధి.) ఒండు=ఒకనంగతి, ని న్నడిగెదన్, అతండు ఆ యగ్నిహోత్రుఁడు, సర్వాశిగాఁడా = అన్నిటిలిడికాఁడుగాఁడా, ఇలన్ = భూమియందు, తన్నా యయమే = ఆన్యాయమే, మాకున్, చాలు=అచారము (పర్యాప్త మనియును జెప్పవచ్చును) ఇకన్ = ఇంకను, వృద్ధానుచారంబు=పెద్దలవలె యహులదూలగ నడుచుట, అఘమే=పాపమా, (కా దనుట).

తే. హరికి సఖుండును రథమును శ నగుగరుడుండు

దొరకినమృతంబు సురలకు శ మగల నిచ్చి

యవలలు గూడుగ వరమున శ నడిగి కొనఁడె ?

యమృత మైనను జవుల జాత్యన్న సమమే ?

34

టీ. హరికి = విష్ణునకు, సఖుండును=చెలికాడును రథమును = నావానమును, 'నాగాంతరికి విష్ణురథః' అని యమరము. అగు = అయినట్టి, గరుడుండు = గరుత్మానుండు, దొ...బు-దొరకిన = తనకులబ్ధమైన, అమృతంబు = సుధను, సురలకున్ = దేవతలకు, మరలనిచ్చి=క్రస్తుణిసంగి, అహులు=నర్పములు, కూడుగన్ = తనకాహారముగా, వరము నన్ = వరముచేత, అడిగి = యాచించి, కొనఁడె = గ్రహించుడా, అమృతమైనను = సుధ యేనియు, జవులన్ = రుచులచేత, జా...మే=జాత్యన్న=దమ తమ జాత్యుచితాహారమునకు, సమమే=సరియగునా. (కా దనుట.)

చ. నిదురయుఁ గూఁడు బోఁ చదివి నే నిటఁ గన్నదియేమి యెవ్వఁ డీ
చదువుల యర్థవాదపుమృగష ల్విని బేల్చుడు నీవు మాయెడం
జదువుల మాటలాడి కనఁజాల వొకానొక మెచ్చు నొక్కఁ డీ
చదివినకూర వింతచవి న చాలఁగఁ దెప్పును మెచ్చు దక్కఁగఁ. 35

టీ. నిదురయు = నిద్రయును, గూడు = న్నయును, బో = పోవునట్లు,
చదివి = పఠించి, నేను, ఇట్లు = ఇచ్చటను, కన్నది = పొందినది, ఏమి = ఏమి గలదు?
ఎవ్వఁడు = ఏపురుషుఁడు, ఈ...ల్ - ఈచదువుల = ఈశాస్త్రములయొక్క, అర్థవా
దపు = అర్థవాదసంబంధులగు, మృగల్ = కల్లమాటలు, విని = ఆకర్షించి, బేల్చుడు =
బేలుపోవును, (ఎవ్వఁడును బేల్చిన దనుట), ఈవు = నీవు, మాయెడ = మాపట్లను,
చదువులమాటలాడి = శాస్త్రార్థప్రసంగముచేసి, ఒక్కఁడు = ఒక్కటి, ఈ...ర - ఈ
చదివిన = పఠించిన, (చదివినయన్న పాఠమున నెదివిన యనియర్థము) నొక = తాము,
వింతచవి = క్రొత్తరుచిగలది, చాలఁగఁ దెప్పు = చాలనంతలే, అను = ఇట్లనియెడు,
మెచ్చు = శ్లాఘ, దక్కఁగఁ = వినా, ఒకానొకమెచ్చు = ఒకానొక్కడైనట్లాఘును,
కనఁజాలవు = పొందఁజాలవు.

తా. ఈశాస్త్రప్రసంగముల వలన నేమి ప్రయోజనము లేదు. నీనికి బేలు
పోవువాఁ డెవ్వఁడును లేడు. ఈ చదివినకూర క్రొత్త రుచి గలది; యా కూరనే
మఱియు నింత పెట్టుముందును. నీ కీ చదువులచేత నావలన నంతకుంటే నే మేలును
గలుగదు. నీ వెన్ని చదివినను నిన్ను పశింపక విడువను-

వ. అని గీష్మలి మతం బవలంబించి నిజాలాపహేళనపరుండైన రక్కసు
కుతర్కోక్తులకుం గృష్ణస్వరణంబు నేసి, యిందులఁబొందుపడు ప్రత్యు
త్తరంబుల వీనిఁ గెలఁగిన బుద్ధితోభంబుగా నింతకంటె నేమి యబ
ద్ధంబులు వివంబడునో, మీఁదఁ గార్యంబు గల మాకు దీనిఁ గా
దనం బని లే దని యందంబుఁ గూడుకొని ఛందోసువర్తనపరుం
డై నీచరుస్మృతికి రోసి, తన్ముఖోల్లాసంబునకు శబ్దచ్ఛలంబున నంత
ర్గతంబున సుగతు నిడుకొని నీవు సర్వజ్ఞుండ వేసు నరుడ, హీన
కులుండ, ననభ్యస్తశాస్త్రుండ. నీ కు త్తరంబీ శక్తుండ నే, మద్వచనసాల్ప
త్యంబులు సహించి దయచేసి నమ్మి మత్ప్రార్థనంబు గావింపుము.

టీ. అని ఇట్లు, గీ...బు-గీష్మలి = బృహస్పతియొక్క, మతంబు = మతమును
అవలంబించి, ని...డు - నిజఃస్వకీయములగు, ఆలాప = పలుకులయొక్క, హేళన =
పరిహాసించుటయందు, పరుండు దిన = ఆనక్షత్రుడైన, ర...కు = రక్కసు = రాక్షసుని

యొక్క, మరొక్క = కుశలయొక్క, ఉత్తలకు = మాటలకు, కృష్ణస్వరణంబున
 కృష్ణకృష్ణ యనునది, ఇందులకు = ౫ సీతర్కములకు, పాం...న్ - పాండుపడు =
 సమాధానకరములగు, ప్రత్యుత్తరంబులకు = బదులుమాటలచేత, వీనిగలఁగిం =
 వీనిగఁగరించినను, బుద్ధిజ్ఞోభూగా = మనశ్శక్తిమగునట్లు, ఇంతకంటె = చిన్న
 దానికంటెను ఏమియబద్ధంబులు = ఏమివివరానివి, పినబడునో, మీద = తరువా
 తను, కార్యంబుగలమాకు = భగవత్స్వేచ్ఛయనుపనిగలిగినమాకు, దీని = ఏడుసెప్పిన
 యిమాటను, కాదనగ బనిలేదని = కాదనుట కక్కఱ లేదని, అందంబుగూడవోని =
 ఉల్లాసముఁజెచ్చుకొని, ఛందోవర్తనపరుండై - ఛందః = వానియిట్టముయొక్క, అను
 వర్తన = అనుసరించిన ర్తించుటయందు, పరుండై = అనర్తుడై, సీతనంద్రితికి = సీతనంద్రి
 మునకు, రోసి = వివరించి, తన్మూలసంబుక = వానిముఖప్రతికూలము, శబ్దచ్ఛలంబు
 నకు = శబ్దవ్యాజముచేత, అంతర్గతంబున = మనస్సునందు, సుగతునిడుకొని = బుద్ధ
 దేవునిచికిరిసి, సీవునొప్పుడవు = సేవస్వియు సెఱిగినవాడవు 'సర్వజ్ఞశబ్దమున
 కర్థాంతరము బుద్ధుఁ డనుట. ఏను = నేను, నరుండ = మనుష్యుఁడను, హీనులుండ =
 సేవజాలివాడను, అ...డ = అనభ్యుత్త = అభ్యసంపాదని, కాస్త్రుండ = కాస్త్రములు గల
 వాడను సీనుత్తరంబిశ్చంద్రుండనే = సీనుఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు సమర్థుడనా? (కాననుట).
 నుల్ = నాయొక్క, పంచ = పలుకులయందీ, స్థానిత్యంబులు = శబ్దాలను, సహించి =
 నైతించి, నియంచసి = కృపయనీచి, నమ్మి = విశ్వసించి, మత్పార్థసంబు = నాపెడుకోలును,
 కావింపుము. చేయుము.

శా. ప్రఖ్యాతుండవు దైత్యులందు మునుపాపై నొక్క సీతా యశో
 భిఖ్యన్నేనును జేర్చి మేయొసంగఁ దగ్గింపవన్నతం బొక్కండే
 ముఖ్యంబై యొనరించు దాని సఫలం స జ్ఞేయంగా లేవుగా
 'సఖ్యం సాప్తపదీన'మన్న న మిథస్సాక్ష్యత్య మూహించుచుక. 37

టీ. మునుపు = మొదలనే, ప్రత్యులందుకు = రక్కసులయందు, ప్రఖ్యాతుం
 డవు = ప్రసిద్ధుడవు, ఆత్మై = అందుమీద, ఒక్కండైన, యాభిఖ్య = కీర్తికాంతిని,
 'అభిఖ్యానావశోభయో' అని యనగము. నేను, చేర్చుక = సంపాదించును, మే
 యొసంగ = నాశరీరము నీ కిచ్చుటకు, తప్పింక = తప్పింపజేయును, ప్రత్యుత్తర
 డే = ఒక్కప్రతమే, ముఖ్యమై = ముఖ్యముగాఁగలిగి, ('అప్సరోసికురుంబమాటలు పా
 టలు, నై విరోధింపంగ నమరణము' అనియును; 'ద్వాదశదినము లాతఁడు గారేం
 ఁగ వర్తించి పండ్రెండువత్సరముల, ప్రాయమై రాజ్యసంప్రాప్తికి నేతెంచి యద్దుని
 యుదయంబు నర్జునయము, నగుచోట్ల పొలిమేర లైన' అను నీ మొదలగు కాంబి

నర్వప్రయోగములును; కం. 'కాచిగొని వచ్చి తగవా, నేచిన యట్లచట నచట నిలిపిని మునినా, థా చేటును భంగంబును, నై చిత్తము శోకమునకు నగ్గం బయ్యెన్.' అని మానవనర్వప్రయోగంబును గలిమిజేసి అగుభాతువునకు కలిమి అర్థముగా జెప్పెలయును.) ఒనరింతున్ = చేయుదును, దానిన్ = ఆప్రతమును, సఖ్యంసాప్తపదీనమును = సఖ్యంసాప్తపదీనంసాప్తమువాక్యప్రకారమును, (విడదుగులుతోడ నడిచిన స్నేహము గలుగు ననుట) మ...ము-మున = మనయొక్క, మిగ్గసాంగత్యము = ఒండొరులచేలిమిని, ఊహించుచున్ = తలంచుచును, సఫలంబున్ = ఫలముతోఁగూడినదానిగా, చేయుగాలేవుగా = చేయలేవా. అనిప్రార్థన.

తా. మన మిరువురము చేలికాండ్ర మగుటవలన నాప్రతమును సఫలము చేయుమని వాసిని గోరుకొనెను.

వ. అని యెద్దియంటేని.

38

క. ఈకుఱగటి యీకుగుడి

వైకుంఠుని బాడి వత్తు ప్రతముగఁ దత్నే

వాక్యతి కడపట నశనము

నీ కొడు స్తఖ్య విషయ ప్రేడగుతుదకున్.

39

టీ. ఈ...నిన్ - ఈ కుఱగటి = ఈసమీపమందలి, ఈకుగుడి = ఈలిరుక్కురుంగడియొక్క, వైకుంఠునిన్ = వన్నెని, ప్రతముగ్ = నియమముగా, పాడివత్తున్ = గానముచేసినప్పుడును, త...లిన్ - తత్నేవా = అఱిలువనియెడు, కృతి = కార్యముయొక్క, కడపటన్ = అంతమునందు, అశనము నీ కొడున్ = నీ కాహారమగుదును, నేడగుతుదన్ = నేటితుదకు, ఇదియ = ఇట్లుగుటయు, ముఖ్యము = శ్రేష్ఠము, ప్రతముగఁ కడపటగునశనము, నీకొడుననిపాఠాంతరముగల దట్లేని, తత్నేవ = అభగవంతునికొలుపే, కడపటన్ = అంతమునందు, అగున్ = అగును.

ఉ. అంచు నతండు వల్కు దరహాసతఁ జెక్కిలి గొట్టి లెస్స పం
డించితి వోయి దాసరి వగని దెరువాటులు గొట్టికొట్టి మే
న్వెంచి విరక్తి దాసరివి ప్రేన్నగదా యయినాడ వీమమున్
గొంచెముఁ జేసి త్రాడ్లొటికిఁగోఁ దల పోనెడు మెచ్చితి న్నినున్.

టీ. అంచున్ = ఇట్లును, అతండు = ఆదాసుడు, వల్కున్ = చెప్పుగా, దరహా తన్ = చిఱునగవుగలుగుటచేతను, చెక్కిలిగొట్టి = చెంపగొట్టి (చిఱునగవునఁ జెంపమీఁద స్వల్పనగొట్టె ననుట) ఓయిదాసరి, లెస్సపండించితివి = చక్కగాఁబఁడముఁ జేసితివి, పనిన్ = అడవియందు, తెరువాటులుగొట్టికొట్టి = ప్రోవదొంగతనములుచేసి చేసి, మెచ్చించి =

శరీరముఁబెంచుకొని, విరక్తి = వైరాగ్యముచేత, సిన్నగదా = నిన్నటిదినమున నేకదా,
దాసరివలనాఁడవు, ఈమముక్ = ఇట్టి మమ్మును, కొంచెముఁజేసి = తగ్గవఱచి, త్రాడ్తోటికి
కో = ఈచ్చుకొంటుంటుంటును, (తప్పించుకొనిపోవుటకును, త్రాడనుపదమున దువర్ణము
మోచి యుత్సవమునకు లోపము వచ్చినది) తలపోఁగఁడు = ఆలోచించెదవు, నినుక్ = నిన్ను,
మెచ్చితిక్ = మెచ్చుకొంటిని, (ఇట్లు పరిహసించె ననుట).

తా. ఏరాజ్యంబు నరుండు నోరి కడివో ॥ నీబోధ మాలించు నిం
కేరాజ్యంబు నరుండు బాసకయి మే ॥ నీ దాన యేలెంచు దీ
పార స్నేఁ జననీమియు స్తగిడి నీ ॥ వారామియుం డెల్ల మే
లా రంతు ల్పలుపల్కు లంత్యకుల! యేలా చింత లేలా వగల్. 41

టీ. ఏ...దు-ఏరాజ్యంబు = ఏదేశమందలి, నరుండు = ప్రాణి, నోరికడివో =
నోటికందిన కబళముపోవునట్లు, ఈబోధము = ఈయవదేశమును, ఆలించుక్ = వినును.
(స్వాదు వివర డనుట) ఇకక్ = మఱియొను, ఏరాజ్యంబునరుండు = ఏనీచుపురుషుఁడు,
బాసకయి = ప్రమాణమునకై, మేను = పరమమును, ఈ = ఇచ్చుటకు, తాన = తనకుఁ
గానే, ఏతొచుక్ = వచ్చును, (ప్రమాణముఁ జేసితి నే యని యెవ్వఁడును గాఁ డనుట)
తీపారక్ = రుచిమాఱుగా, (ప్రీతిగన ననుట) నేక్ = నేను, చననీమియుక్ = బానియ్య
కుడుటయను, మగిడె = తిరిగి, నీవు, ఆ రామియుక్ = ఆరాకుండుటయను తెల్లము =
స్పష్టము, అంత్యకుల = చందాలుఁడా, ఏలారంటల్ = రచ్చలేమిటికి, పలుపల్కులు =
పెక్కుమాటలు, ఏలాచింతలు = విచారములేల, ఏలావగల్ = దుఃఖములేల.

తా. ఏదేశమందైనను దన నోటి కందిన యాహారమును విడిచెడువాఁడును
లేడు, బాసయిచ్చి పెచ్చితి నని తనశరీర మొక్కని కాహారముగా నొసఁగినవాఁడును
లేడు, కావన సిన్న విడుచుటయు లేదు, నీవు మరల నచ్చుటయను లేదు. చండా
లుఁడా! నీ మాట నమ్మదునా, గుంట నీ యజపులతోడను విచారములతోడ నధిక్త
స్వస్వంగములతోడను డక్కులతోడను బ్రయోజనము లేదునుమా!

తే. అనిసఁ జెవి మూసి నారాయణాయటంచు

నతఁడు నను సప్తువే పిశితాశి యొక్కి

శవభమున నమ్ము మని వాఁడు ॥ సప్తుతింప

వేనవే ల్సత్యములు వల్కి ॥ వినకయున్న.

42

టీ. అనిసక్ = ఇట్లనఁగా, చెవిక్ = కర్ణమును, మూసి = ఆచ్ఛాదించుకొని,
నారాయణాయటంచుక్, అతఁడు = ఆదాసుఁడు, పిశితాశి = ఓరాక్షసుఁడా, నను
నప్తువే = నన్ను సప్తువా, ఒక్కశవభమునక్ = ఒకప్రమాణముచేత, సప్తు మని = విశ్వా

సింపునుని, వాడు, సప్తతింహ = ఒప్పొనునట్లు, మేవేత్ సత్యములు = వేవేలుసత్యములు, పట్కి = పచించి, వినకయున్నట్ = వాడంగీకరింపకుండగా.

ఉ. ఎవ్వనిచూడ్కిజేసి జనియించు వసించు నిజగం

బెవ్వనియందు డిందు మఱి యెవ్వనియందు దిది యట్టి విష్ణుతో

నివ్వల నొక్కవేల్పు గణించిని పాతకి నాదు నేడ నే

నెవ్వనినైన ని న్దయినేని యన నిన్ని బంధ మూడ్చినన్. 43

టీ. ఎవ్వనిచూడ్కిజేసి = విపురుషుని వీక్షణముచేత, జగంబు = జగత్తు (అంత్య హల్లావమై జగం బని యయ్యె), జనియించు = కల్గునో, ఎవ్వనియందు = విపురుషునియందు, ఇజగంబు = ఈజగము, వసించు = నిలుచునో, ఇది = ఈజగము, మఱి = పిమ్మటను, ఎవ్వనియందు = విపురుషునియందు, డిందు = లీనమగునో, అ... తో = అట్టి = తాదృశ్యుడైన, విష్ణుతో = వాసుదేవునితో, ఇవ్వల = ఈవలను, ఒక్కవేల్పు = మఱియొకదేవతను, గణించిని = సరిగా లెక్కబెట్టిన, పాతకి గాదు = పాపములవాడకాదును, (విష్ణునితో మఱియొక దైవము సమాన మని చెప్పట కంటె సధిక మగు పాపము లేదును) నేడ = నేటిదినమే, నే = ఏను, ఎవ్వనినైన = ఏచోపుననేనును, ని = కదియనేని = నిన్నుజేర రాకపోతినా, (ఇది పూర్వముతో నన్వయము) ఆన = ఇట్లనగా, ని = అనిపించి, బంధమూడ్చి = కట్టు విప్పగానే,

తా. నేటిదినమే నిన్ను నే నే ప్రకారముగానైన జేర రాకపోతేని విష్ణునితోడ సరియగు నొక దేవుడున్నాడని చెప్పెడు వాని పాపమున బోగలవాడనని యాదాసుడు ప్రమాణము జేయగా నా రక్కసుడు మాటు వల్లక కట్టు విడిచెను. ఈతద్యమతో నీవద్యమును పోల్చి చూడుడు: “ఎవ్వనిచే జనించు జగమెవ్వనిలోకల నుండు లీనమై, యెవ్వనియందు డిందు బరమేశ్వరు డెవ్వడు మూలకారణం, బెవ్వడనాదిమధ్యయం డెవ్వడు సర్వముదానయైననం, డెవ్వడు వానిసాత్తభవు నీశ్వరు నే శరణంబు వేడెదన్.” భాగ. ౮ ఆ. ౭౩.

చ. అతడు తదల్పపాపఫలం మందుట సుంకము దీటి పోయి త

చ్చతదశవత్త్రనేత్రునకుం జాగిలి మ్రొక్కి రణద్విపంచియై

స్తుతికలిత ప్రబంధములం జొక్కంగ బాడి యసత్యభీభర

ద్రుతగతి వచ్చి రాత్రిచరుతో వ్రతవూర్తి గతార్తి నిట్లనున్. 44

టీ. అతడు = అదాసుడు, త...ము = తదల్ప = అకొంచెమైన, పాప = పాపము యొక్క, ఫలముఅందుట = ఫలమునుబొందుటయనెడు, సుంకము = అధ్యంతరము, (బంధించబడినఫల మనుట) లీర్పి = చెల్లించుకొని పోయి, తచ్చతదశవత్త్రనేత్రునకుం =

అకమలదళనయనుడగు తిరుక్కురుంగుడిస్వామికి, చాటిరిమ్మైక్కి=దండవత్పూజామముః
జేసి, రణద్విపంచితై - రణల్ = మ్రోయుచున్న, విపంచితై = విణగలచాడై, స్తు...
లత్-స్తుతి = నుతులతోడను, కలిత = కూడుకొన్న, ప్రబాధములత్ = గ్రంథములచే,
చొక్కగ్గ్ = స్వామిసంతోషించునట్లు, పరవశమొందునట్లు, పాడి = గానముః జేసి,
అ..తిత్ - ఆనత్యభిధర = ఆప్రమాద భయాలిశయముచేత, ద్రుత = వేగముగల,
'లఘుక్షప్రమరంద్రుతమ్' అని యనురము. గతిత్ = గమనముచేత, వచ్చి, రాత్రిచరు
తోత్=అరక్కునునితో, ప్రతపూర్తి = ప్రతపూరణముచేత, గత=పోయిన, అర్తిత్ =
సేదచేత, ఇట్లుత్=ఈ ప్రకార ముచు.

ఉ. నీ చెఱు బాసి పోయి రజనీచర చక్రి భజింప ముక్తి పొం
దే చెర యే చెఱు దవుల నే నీక నుండంగ జూడు పంచుచో
నేవరణంబు లేయుదర నే మేయుర మేళిర మేకరంబు లీ
వాచరణంబు లానుదర నే మాయుర మాళిర మాకరంబులున్. 45

టీ. రజనీచర = ఓరురేత్రివ్వరీ, నిచెఱుత్ = నీనిర్భాధమును, పాసి = విడిచి,
పోయి = చని, చక్రిత్ = స్వామిని, భజింపత్ = సేవింపగా, ముక్తి=మోక్షము
యొక్క, పొందు = స్నేహము, ఏచెర = మోచుచురా, ఏత్ = నేను, ఇకత్ = ఇక
మీఁద, నిచెఱుత్=నినిర్భాధమాగును, తవులత్ = చిహ్నువడను, పంచుచోత్ = గర్భుఁ
బనుపునప్పుడు, ఏచరణంబులు = విపాదములలో, ఏయురము=ఏకడువో, ఏయురము =
ఏవత్సన్ధిలమో, ఏళిరము = ఏళిరసోన్, ఏకరంబులు=ఏహస్తములలో, ఆచరణంబులు,
ఆయుదరము, ఆయురము, ఆళిరము, ఆకరంబులున్, ఈవు = నీవు, ఉండంగజూడు =
ఉండఁజూచుకొనుము.

తా. నీ చెఱు పదిలి పోయి స్వామి సేవలో జేసి యెల్ల బాధములు పంచి వచ్చి
నాండను, నీవు నన్ను బంపు నప్పు డే కాంక్షకడుపు నేవత్ మేళిర మేహస్తములు
గలిగియాంటినో నూకాళ్లు మొదలగునవి యిప్పు డుండఁ జూచుకొన్నవి చెప్పెను.

తే అనిర దత్సత్యమునకు నేత్రాంబు లురలఁ
బ్రమద పులకితగాత్రుడై న పాటు టసుర
యినుని మధ్యందినపుటెండ నే తనదు పెద్ద
బట్టతల మించె బల్లవు జేరఁ న బాటులెంచి.

45

టీ. అనిరత్ = ఇట్లనగా, తత్సత్యమునకున్ - తత్ = ఆదానరియొక్క. సత్య
మునకున్ = నిక్కువమునకు, నేత్రాంబులు = ఆనందబాష్పములు, ఉరలత్ = స్తవిం
పగా, ప్ర...దు-ప్రమద = మంతోషముచేత, పులకిత = గగురుపొరిన, గాత్రుడై=

శరీరముగలవాడై, పాటుటనుర = బ్రహ్మరాక్షసుడు, (లే. 'పాటుడల్లుండుదిమ్మండ
 న్నదిములోలి, దగు సమాసములైన డుత్వములు వాయు, నల్లువా డ్రనఁ బాటు
 వాం డ్రనఁగఁ దిమ్మఁ, గుఱ్ఱి లనఁ నెల్లపదములు గొన్ని యిట్లు' అని యడిపిము
 సూరయగారు వివంశయవిచ్ఛిదంబునఁ జెప్పిరిగావున నిది సంగతమయ్యె) ఇ...డ-
 ఇనుని = సూర్యునియొక్క, మధ్యందినపుటెండ = మధ్యాహ్న సంబుధియైనయెండ,
 త...లక్-తనదు = తనసంధియగు, పెద్దబట్టతలక్ = బట్టతలయందు, మించక్ = తలి
 తళమెఱయుచుండఁగా, ప్లవుక్ = ఆసురియాదని, 'చండాల్పవమాతంగ దివాక్ ర్రిజ
 నంగమా' అని యమరము. చేరక్ = సమీపించునట్లు, పాటుటెంచి = పఱువెత్తి.

ఉ. కొండయుఁబోలె భక్తి వల న్ గొంచునె వాఁడనిజద్రుమభ్రమీ

హింధన వ్రాలుపాకలపు న్ టేనుఁగుబోలె నొస ప్తదంఘ్రిలం

దండ రొద ప్తహాగిరులు న్ హారనఁ బ్రస్తుతి వ్రాలి దంష్ట్రీకా

నండము లెత్తి పట్టిన ప న్ దం బొకఁ డొక్కఁడ నెత్తి జేర్చున్. 47

టీ. కొండయుఁబోలె = పర్వతమువలె, భక్తి = భక్తిచేత, వలఁగొంచునె =
 ప్రదక్షిణముసేయుచునె, వాఁడు = ఆరాక్షసుడు, ని...నక్ - నిజ = తన్నుఁగట్టిన,
 ద్రుమ=పృథ్వుయొక్క, భ్రమి=చుట్టు తిరుగుఁడుయొక్క, హంధనక్ = అపృథ్విచేత,
 వ్ర...లెన్-వ్రాలు = పడునట్టి, పాకలపు = పాకల మురుగొముసల, (ఆరోగమువచ్చి
 నప్పుడుమదముచేత శిరస్సుపగులు నొడుగు. 'గజరోగస్తు పాకల' యని నిఘంటువు) ఏనుఁ
 గుఁబోలె = గజమువలెనే, నొసల్ = ఆరాక్షసునిలలాటము, తదంఘ్రిరొదక్ = ఆదా
 సుని పాదములయందు, డండక్ = తగిలియుండునట్లు, రొదక్ = తనకంతధ్వనిచేత,
 మహాగిరులు=పెద్దొండలు, హారనక్ = ప్రతిధ్వనియ్యఁగా, ప్రస్తుతి = స్తోత్రము
 చేతను, వ్రాలి = ప్రణామముచేసి, దంష్ట్రీకానండము = దండములవంటి నిడుకోలలు,
 ఎత్తి = మీదికెత్తి, పట్టిన = తానుబట్టుకొన్న, పదంబు = ఆదాసరి పాదమును, ఒకఁడొ
 క్కఁడ = ఏకైకముగా, నెత్తిక్ = తనశిరమునందు, నేర్చునక్ = ఊచుకొనుచు.

తా. కొండవంటి శరీరముగల యారక్కునుండు హాసానునను బ్రదక్షిణము
 సేయుచుఁ దనప్రొత్తచేత నద్రుమ మార్త్రోయఁగా బ్రస్తుతిసేయుచు నా దాసరి
 పాదముల వ్రాలఁగా నేనుఁగు దనకట్టు కంబముచుట్టు తిరిగి బృహీతధ్వనితో నేల
 వ్రాలినట్లుండెను, మఱియు నాబ్రహ్మరాక్షసుఁ డాసురియానువైష్ణవుని పాదమొక్క
 డొక్కఁడె మెల్లన నెత్తి భక్తిచేతనెత్తిమీదఁబెట్టుకొనెను.

తా. ఈసర్వసహ దేవదానవమహీ న్ భృన్వైనివాచారప

శ్శ్రీసర్వస్వము నేతదనకృతులం న్ జెప్పంబడు శ్లోర మా

సీసత్యం బురరీకృతాంత మిల నెం శ తే వృద్ధనై మంటినే

నాసత్యం బింక సిన్నబోలె గృతసం శ థా ధూర్వహు ల్లేమికిన్ .48

టీ. ఈసర్వసహా = ఈభూమియందు, దే...మన్ = దేవ = పట్టులయొక్కయు, దానప = రక్కసుల యొక్కయు, మహీభృత్ = పుడమితేంద్రయొక్కయు, మాని = జడదారులయొక్కయు, వాచాతపః = వచనరూప తపస్సులయొక్కయు, శ్రీ = సంపదలయొక్క, సర్వస్వమన్ = అంతయును, ఏ...లన్ - ఏతత్ = ఈశరీరదానపాజ్ఞయముకంటె, ఆన్య = ఇతరములైన, శృతులన్ = వార్యములయందు, చెప్పబడున్ = పవిత్రపదము, (దేవాదులంద టితరవిషయములయందు సత్యములు చెల్లించుకొనిరేకాక యిట్లు మేనువిడుచుటకై నఱవేర్చుకొనెను) ఘోరమాభయంకరమైన, 'ఘోరంభీమంధసూచక' మ్మని యమరము. సీసత్యము = సీముతము, ఉరరీకృతాంతము - ఉరరీకృత = అంగీకృతమగు, అంతము = అపధిగలది, (రాధాంత ముట) ఇలన్ = భూమియంద, నేను, ఎంతే = మిక్కిలము, వృద్ధనై = పెద్దవాడనై, (తే. 'ఉత్తమజ్ఞానవృద్ధినా నుంజెనేరి, బాలుడయ్యును జూండు బ్రహ్మజుండు' అనిసభావర్థంబునను; ఆ. 'దుష్టబుద్ధి నీరు దుర్మోధుడు నీ, మాటవి నెమి దురభిమానము'డని యిద్వ్యంగ పర్వంబునను; చ. 'అవిషయబుద్ధి నై హరికి నర్హు మ సాగ్యమ యగిటిసేపు మూ, ర్థపు శిశుపాల యిది బాలక స్వలనె నృభూత'నని సభావర్థంబునను; ఉ. 'అనిం గొడంగి మూడుకృతు లుద్ధ్రకవిత్వ వికారదుండు వి, ద్యాచూతు డొనర్చె మహితాత్ముడు నన్నయభట్టు దక్షతన్,' అని విరాటపర్వంబునను బ్రయోగంబులుండుటజేసి వృద్ధ సాధువయ్యె.) మంటిని = బ్రతికితిని, ఇంకన్ = ఇంకటినుండి, సిన్నబోలెన్ = నీవలెను, కృ...కిన్ - కృ = చేయబడిన, సాధా = ప్రమాణమయొక్క, ధూర్వహుల్ = భారమునిట్టిపొంచుకొనువారి, లేమికిన్ = లేమందుటకు, నాసత్యంబు = నాప్రమాణము, (నేను బ్రమాణముం జేసెను ననుట).

తా. దేవతలయందును, రాక్షసులయందును, మనులు రాజులు మొదలగువారి యందును, సీసత్యము లేదు; సీసత్యమే సిద్ధాంతము. దీనికి నేను చెప్పివాడను కావున నీతో సమానులగు సత్యవంతులు లే రని ప్రమాణముంజేసెదను.

చ. ఇతరులు నీకు నీదె మఱి శ యీధృతి నీస్మృతి నీముతేరిత

నీతిగతి నీమురారిపద శ నేవన *జీవనవస్తతి* సమా

దృత కలగాన శింధు లహ శ రీ ప్లవన ప్లవభావ భా గురు

శ్రుతి తతబద్ధతుంబికి గు శ రుంగుడినంబిక్యపావలంబికిన్ .

టీ. సమాదృశ్యత=అదరింపబడిన, కల = ఆవృత్తమధురమగు, గాన = పాటయినెను, సింధు = నదియొక్క, 'సింధుర్వాసరితిస్త్రీయామ్' అనియమరము, లహరీ = ప్రవాహమునందు, ప్లవన = లేలుటయందు, (విహరల్ అనుపాతమున విహరించుచున్న యని యర్థము). ప్లవభాన=తెప్పయోటను, 'ఉడుపంతు ప్లవః కోల' అని యమరము. భాన్ = పొందిన, ఉరు=అధికమైన, శ్రుతి=నుతిచ, శత=దండెయందు, 'శతం వీణాదికంవాద్య' మ్మనియమరము. బద్ధ=కట్టబడిన, తుంబిక్ = సౌరకాయగలిగినట్టియు, నురుగుడి=తురుగుడి యుప నామధేయము గల నివృద్ధేశముదగ్గ, సంభి=నందియును తిరునామము గల స్వామియొక్క, కృపా=దయను, ఆవలంబించినయట్టి, సీమన్, ఈధృతి = ఈధర్మము చేతను, ఈస్మృతి = ఈజ్ఞానము చేతను, ఈబులేరిత = ఈసత్యవాక్యము యొక్క, 'సత్యంతశృమృతం నమ్య్' అని యమరము. స్థిర=నిలువదలైన, గతి = ప్రాప్తి చేతను, ఈమురారిమనసేన = ఈశ్రీకృష్ణ పాపసేవచే, దీవనవల్ = బ్రతుకుగల, (సీవన వత్తను పాతమున భగవత్ప్రేమానిత్య సంబాధముగల యుట) మతి = బుద్ధిచేతను, మఱి యితరులు=మఱియొక్కలు, ఈడె=సమీపము, (ఎవ్వరును సమానులు గారరుట).

తా. జలప్రవాహములయందీర్చి కాయలు తెల్చినట్లే గానప్రవాహమందు మునుగకుండ నీ వీణకాయలందు నేల్చును. కడను సుగమము.

తే. అనిన నాతని గొంగిట నునిచి పలికె

వ్రత మొనర్పించె నని భాగవతవతంస

మోయి రజనీచరేంద్ర నీయురుకృపాక

టాక్షమునఁ జేసి ధన్యుడనైనై త ననఘ.

50

టీ. 'సీమన్'=ఇట్లనగా, భాగవతవతంసము = అవరమభాగవతం దగు గానని, వ్రతము=తన గానవ్రతమును, ఒనర్పించెనని=అరాక్షమండె నెఱవేర్చించెనని, అతని = అతనిని, గొంగిట నునిచి = అలింగనముచేసికొని, పలికె = వచించెను, పియ్యరజనీ చరేంద్ర=పిరాక్షున శ్రేష్ఠుడా, సీ=సీయొక్క, ఉరు = 'అధికముగు, కృపా=దయతోడి, కటాక్షమునఁజేసి = శ్రేంగటిచూపుచేత, ఈనఘ=పియి పావరహితుడా, ధన్యుడ నైతి = కృతార్థుడ నైతిని.

ఉ. బాసలు బండికండ్లు మఱి న ప్రాణభయంబున లక్ష సేవనం

గ్రాసము గృహ్యులబ్ధ ముమగ న్వసమే యిది నీక చెల్లె నో

భూసురవంశపుణ్యజన న పుణ్యజనాంకము తావకీనమే

పో సమకూరెడిం గులముపొత్తున దైత్యులకెల్ల సంకత.

51

టీ. బాసలబూడికండ్లు = ప్రమాణములు చక్రములవంటివి (లేదా బాసలు బూడి కండ్లున్నది, తాయిరపు, త్రాళ్లు తగుళ్లు వానివలె నాడెడుమాట.) మఱి = అధికముగా, ప్రాణభయంబున = ప్రాణభీతిచేత, లక్ష సేసిన = నూలుపేలు చేసినను, కృచ్ఛ్యలబ్ధము = ప్రయాసముచేత వచ్చినట్టి, 'స్వాత్కృష్టం కృచ్ఛ్య'మాభీలమ్' అని యవరము. గ్రాసము = ఆహారమును, ఉడుగ్ = విడుచుటకు, వస = వశమా (శక్యముగావలెట), ఇది = ఇట్లు విడుచుట, నీకచ్చెల్లె = నీకే యొప్పెను, ఓభూసురపంశ్యపుణ్యజన = ఓ బ్రహ్మజనంశమునఁ బుట్టినపుణ్యార్తుడా, లేక, ఓబ్రహ్మరాక్షసుడో, ('యూతుగానః పుణ్యజనః' యని నిఘంటువున్నది కావునఁ బుణ్యజనశబ్దమునకు రాక్షసుఁడు నర్థమగును) పుణ్యజనాకము = పుణ్యజనుఁ డనెడుబిరుదు, తాచనీనమేపా = సీమబుద్ధియైనదే, కులము పౌత్రున = కులనామ్యముచేత, వైత్యులకెల్లె = రక్కసులకెల్లెను, అంకర = నామధేయమగుట చేత, సమకూరెడి = కలుగుచున్నది.

తా. నీమిత్రపుణ్యార్తుడవుగావునఁ బుణ్యజనుడను బిరుదు నీకే చెల్లెను; ఇంటియ గాక, నీకులమువా రగుటవలన గాక్షసుల నుదఱుగు నీగువచ్చిన పుణ్యజననామమే వచ్చె నని భూషించెను.

చ. కడుపు మహాక్షుధ న్నకనశంబడ సస్థితకృత్యుఁ జేయఁ బో
విడిచితి వేము జాత్యముగ ॥ వేధవిధించినకూడు మీకు నీ
యెడ నొకకీడు గల్గ దిలక ॥ నే మనిన సఱి నీకు నానసూ
బడలిక దీఱ నిత్తనువు ॥ బారణసేయుము మైత్రిగల్గినన్. 52

టీ. కడుపు = నీయందరము, మహాక్షుధ = పెర్రాకరిచేతను, నకనశంబడ = సొటసొటలబోవగా, (ఇది జాలి సాధారణభాషలు) న = నన్ను, కృతకృత్యు = కృతార్థునిగా, చేయ = బనరించుటకు, పోవిడిచితివి = విడిచిపెట్టితివి, ఏము = మేము మీకు, జాత్యముగ = జాత్యుచితముగా, వేధ = బ్రహ్మచేవుండు, విధించిన నిర్ణయించిన, కూడు = ఆహారము, (మీకు మానవులమైనమేమే యాహారమనుట) హయెడ = ఈకార్యమునందు, ఒకకీడుగల్గదు = మీకొకదోషములేదు, ఇంక నే మనిన = ఇంతటనీవే మేనియుఁ జెప్పినను, మఱినీకు నానసూ = మఱినీకు నొట్టునుమా, మైత్రిగల్గినన్ = నాయందు స్నేహముండెనని, బడలికదీఱ = సీత్రమదీటునట్లు, ఇత్తనువు = హనాదేహమును, పారణముసేయుము = భుజింపుము.

క. ఈమాట నొప్పరపొచ్చెము

. లేమికి నీశ్వరుడ కరి నిలంపవిరోధి

నామెయి మేదోమయ దృ

ప్రామిషములు మెసవు మన్న శ నతఁ డను నార్తిన్.

53

టీ. నిలింపబోధి = ఓయిరాక్షసుడా, ఈమాట = ఈవాక్యమందు, పొర
పొచ్చెము = కపటము, లేమికి = లేకుండుటకు, ఈశ్వరుడు = అంతర్వామియగు చర
మాత్మఁడే, కరి = సాక్షి, నామెయి = నాశరీరమందలి, మే...లు-మేదోమయ = మెదడు
గల, దృష్ట = ద్రిష్టియున్న, అమిషములు = మాంసములను, మెసవుచున్న =
మెక్కుచునఁగా, అతఁడు = ఆరాక్షసుడు, ఆర్తి = జాలించేత, అరు = ప్రత్యుత్తర
మిచ్చెను.

శా. ఎట్టుయి ట్టగునయ్య పల్క దయలే శిన్నాల్లు నీనూడె యీ

పొట్టు బెట్టి మహాఘటబద్ధతనువు శ బోషించి యెన్నాళ్ళ కే

నెట్టే నొక్కతపస్వి యొక్కప్రతి గాఢజే చూడఁడే తత్కృప

బుట్టు న్నీ గెన దీనినా నొదవి యో శ పుణ్యాత్మ యెట్లంటివే. 54

టీ. ఎనా = ఎట్టు, (ప్రశ్నార్థకము) ఇట్లు = శత్రుకారము, దయలేక = కృప
మాలి, పల్కగునయ్య = పల్కవచ్చునట్లునూ, ఇన్నాల్లు = బరిగింతకాలమును,
ఈనూడె = ఈమనుష్యమాంసావళిని, ఈపొట్టుబెట్టి = ఈనింద్యమైనదొక్కట,
బెట్టుకొని, మ ... ట్టిన-మహాఘ = మహాపాపముచేత, లబ్ధ = ప్రాప్తించిన, తరువు =
శరీరమును, బోషించి = పెంచుకొని, ఎన్నాళ్ళకేని = ఎన్నిదినములకైనను, ఎట్టిని = ఏ
రీతిగానైనను ఒక తపస్వి = ఒక తపసి, ఒక్కప్రతి = ఒకనియమముగలవాడు, రాఁడే =
రాఁడా, చూడఁడే = చూడఁడు, (ఇది పృథిరేక ప్రశ్నార్థకములు) తత్కృప =
వానిదయచేత, దీనిపుట్టున్ = ఈజన్మమును, ఈగెదనా = పాపిణినియెడ నని తలచు
చుండఁగా, ఒదవి = అట్లులభించి, ఓ పుణ్యాత్మ = ఓయిపుణ్యాత్ముడా, ఎట్లంటివే = ఏవిధ
ముగాఁగంటివే.

శా. ఇదివఱలో గలకాలము నీ మానవ మాంసమే యాహారముగాఁ గొను
చుండి మేను పెంచుకొని యెన్నటికైన నొక్క సన్నాస్యసియైన గాఁడా, యొక్క
భక్తుడైన రాఁడా, నన్ను చూడఁడా, యూయనదయచేత నీపాపపుజన్మముఁ బోలొట్ట
కొందు నని యున్నందులకు నీ పట్టుపచ్చియు నే మంటివి?

క. మీనంటి భాగవతులు

బావనులుగఁ జేయరేని శ మఱిగతి యేది

మావంటివారి కింక మా

యేనము వెనుకటిది చూడ శ క్తింపు కృప.

55

టీ. మీవంటి భాగవతులు, పాపములగ్ = పవిత్ర లగునట్లుగాను, చేయ లేని = చేయకుండిన, ఈమావంటివారికి, మఱిగలి = గత్యంతరము, ఎద్ది=ఎద్ది? ఇంక = ఇంతటను, వెనుకటిది = పూర్వముగలిగిన, మాయేవము = మాహేయమును, (అకృత్య ముట) చూడక = అంగచింపక, కృపక = దయచేత, ఈక్షింపుము = చూడుమా.

తే. స్వధితియైనను ద్విజుఁ దిన్న శస్త్రమైన
సరియ కాఁ గాంచనమ చేయుఁ బరుసవేది
యీయసాధారణస్వామ్యం శ మెన్నవలదె
మాదృశులచోటఁ గదియు భ శ వాదృశులకు.

56

టీ. పరు: వేది = స్వర్గవేది యనియెఱుంగుము, స్వధితియైనను = గొడ్డలియై నను, 'స్వయోఽపితాహస్వధితే' అని యుమరము. స్వ...నక-ద్విజు=విప్రుని, తిన్న = సంహరించిన, శస్త్రమైనక = ఆయుధమైనను, సరియకాక = సమానముగానే, పరుసవము చేయుకొలుగునారే చేయగా, స్వర్గవేది యుములుబాగారము చేయట ప్రసి ధము) మాదృశులచోటకొ = చూపివారియవల, ప...కుకదియ=చేరఁచునట్టి, భవాదృశులకుకొ = మీవంటివారికి, పీయసాధారణస్వామ్యము=పవిత్రస్వామ్యమును, ఎన్నవలదె=జరిపవలదా? అనఁగా గణింపలయు ననుట.

తా. పరుసవేది యుమును సువర్ణమును జేసినట్లే మీరు మమ్ము బలిత్రులను జేయవలయును.

తే. అనిన దేహోర్పణము నొల్ల శ కార్తి బలుకు
కృపణత కతఁ డభిప్రాయ శ మెద్ది యనిన
నిత్తుఁ దను వంట యనుకంప శ యే మదాత్త
కసటుఁ బాపుటయే యనుకంప గాక.

57

టీ. అనిక = శరీరిఁ బలుకఁగా, దేహోర్పణము = శరీరము నిచ్చుటను, ఒల్లక=ఇచ్చుగొవక, ప...కుకొ - పలుకు - అరక్కసుండువచించునట్టి, కృపణతకుకొ = వైద్యమునకు, అతఁడు - అదాసఁ, అభిప్రాయము = రాక్షసుడ వైననీతాత్పర్యము, ఎద్ది యనికొ = ఏది యనఁగా, మదాత్త=నాయాత్తయొక్క, కసటుకొ = బ్రహ్మరాక్ష స్తర్వరూపమగు మాలిన్యమును, పాపుటయే = పోగొట్టుటయే, అనుకంపగాక = దయ గాని, 'కృపాదయానుకంపాస్యాత్' అని యుమరము. తనువు = శరీరమును, ఇత్తునంట = ఇచ్చెదననుట, అనుకంజయే=కనికరమా, (కా దనుట).

తా. దేహసమర్పణము నొక్క జానిబడి వేడుకొన్న యారక్కమని గాంచి, యాదాసరి నీయభిప్రాయ మే మని యడుగఁగా, వాడు నా బ్రహ్మరక్షస్త్వము వదల్చుటమే దయగాక శరీర మిచ్చెద ననుట దయగా దని చెప్పెను.

తా. ఘంటాకర్ణుని మించుకర్త మొకొ నాకర్తంబు మానీంద్రులం దుంటల్సేయఁడె మాన్పి యీఁడె భగవంతుం డట్టి శ్రీ యట్టి శ్రీ కంటె న్నాగవతుండు మించ నొసఁగం ॥ గా లేఁడె యామేలు నా కంటింప న్నటి రాదె పూజనము గాదా ప్రాణిమే ల్పక్రికి. 58

టీ. నాకర్తంబు = నేజేసినచెడ్డవని, ఘంటాకర్ణునికొ = ఘంటాకర్ణుఁడనువాని, మిం...ని-మించు = అతిశయించెడు, కర్త మొకొ = కర్త మేమోకా, మానీంద్రులకొ = మనిశ్రేష్ఠులకు, తుంటల్సేయఁడె = (వాడు)వఱికివేయలేదా, భగవంతుండు = వద్దకైశ్వర్య సంపన్నుఁడగు శ్రీయగవతికి, మాన్పి = ఆ పాపము చదివి, అట్టి శ్రీ = అట్టిసంపదు, ఈఁడె = ఈయఁడా, (మోక్షవచన మిచ్చె ననుట) అట్టిశ్రీకంటె = అటువంటిసంపద కంటెను, మింగకొ = అధికముగునట్లు, భాగవతుండు = ఆధిపద్ధాసుఁడు, ఒసఁగంగా లేఁడె = ఇయ్యలేదా, మఱి = ఇంకను, ఆమేలు = అట్టియుపకారమును, నాను, అంటింపరాదె = కలుగునట్లుచేయఁగూడదా, ప్రాణిమేలు = ప్రాణిమేల కగుపరకారము, చక్రికి = శ్రీయగవతికి, పూజనముగాదా = పూజించుటగాదా, ('సంతోషంజనమేతాని') జ్ఞస్తదేవేశ్వరపూజనమ్' అన్నట్లుగా జనులకు సంతోషముజేయుటే యాశ్వరుని బూజించుట యనుట. దీనికి, 'జనస్యాశయమాలక్ష్మ్యయో యథా పరితృప్యతి, తం తద్వివానవ ర్జిత పరారాధన పండిత' యని అష్టాంగహృదయమందు బ్రమాణాంతరము గలదు.)

తా. ఘంటాకర్ణునికంటె నే నెక్కుడగు పాపము సేయలేదనియును, శ్రీయగవతి యాశనిపాతకము లదంచి చెప్పనలవిగానియట్టి మహాన్నతవదని నొసంగలేదా, యా భగవంతునికంటె నెక్కుడుగా భాగవతులు నొసంగలేరా, యట్టి యుపకారము నీవు నాకు జేయఁగూడదా, యొకప్రాణికి మేలు సేయుటను పరమేశ్వరుని బూజించుట కాదా, కావున నన్ను రక్షింపు మని యా రాక్షసుఁడు వేడికొనెను.

వ. అనిన విని మాతంగుం డాలెఱుం గేలెఱుంగైన సంగతం బగు ననిన నాతం దే నొక్క బ్రహ్మరాక్షసుండఁ గుంభజానుసంజ్ఞుఁడ నుగ్ర కర్తుండనై యీనన్యగోధం బాశ్రయించి వంచనం బధికపంచజన చర్మణులబు నేయుచుండుదు. పూర్వంబున సోమశర్త యను భూబర్హిర్ముఖుండఁ బ్రాగని ద్విజుండఁ గాన దయనీయుండన యొక్క దుష్కర్తంబున నిష్టుతి నీవు కైటభారిం బాడిన నేటి పాటఫలంబు

సజలంబుగా నా కిచ్చితేని బీభత్సకుత్స్నార్తం బగు నీజన్మంబు వేగు,
 కు నార్తరక్షణంబున నగు సుకృతం బనంతంబు సిద్ధించు, నత్యంత
 ధర్మసాధనం బగు నిష్ఠేరు నిల్లునేరు ననిన, (నష్టేని) మాటలకుఁ గల
 కల నవ్వి యవ్విష్టుదాసుం డిట్లనియె. 59

టీ. అనిన విని=ఇట్లనగా నాలించి, మాతంగుడు = అసురియాస, ఆతెలుగు =
 ఆరీతి, (బ్రహ్మరక్ష స్తవనివృత్తి యనుట) ఏతెలుగై నాన్ = వివిధమైనను, (ఏమిచేయఁగా
 ననుట) సుగతంగు ననినన్ = అనుకూలించు ననగా, ఆహుడు, ఏనొక్క బ్రహ్మరాక్ష
 సుడన్, ముగ్ధజానుంజ్ఞుడన్ = ముగ్ధజాను పను పేరుగలవాడను, ఉగ్రకర్తుడనై-
 ఉగ్ర = ఘోరములగు, కర్తుడనై = కృత్యములు గలవాడనై, ఈన్యగ్రోధబాశ్ర
 యించి = ఈమట్టిచెట్టునఁజేరికొని, వంచన=మోసముచేత, ప...బు-పథిక = మార్గస్థులగు,
 వంచజు = మనుష్యులయొక్క, చర్వణంబు = నమలుటను, చేయుచుండుదున్ =
 కావించుచుండును ; (మనుష్యులను భక్షించుచుండు ననుట) పూర్వంబునన్ = పూర్వ
 కాలమందు, ఉబ్రహ్మరాక్షసుడను గాకము న్నునుట) సోమశర్త యు = సోమశర్త
 యను పేరుగల, భూబ్జిర్భుఖుండన్ = భూమియందుండును, ప్రాక్షనిద్విజాండ గాన్ =
 పూర్వంబు ప్రక్షాణుడను గావున, దయనీయుండన = దయనీయదగినవాడనై,
 ఒక్కదుష్కర్తంబునన్ = ఒక దుష్కర్మముచేత, ఇట్టైతిన్ = ఈవిధముగా నైతిని,
 సిఫ్ర, కైటభాన్ = శ్రీయశులని, పాడిన = గానముచేసిన, నే...బు-నేటి=ఈదినము
 యొక్క, పాటఫలంబు = గానఫలము, పజలంబు గాన్ = ఉపకథారాపూర్వకంబుగా,
 నా కిచ్చితేని = నాకు నొసంగితివా, నీభిక్ష నిత్యార్తంబగు-నీభిక్ష = రోజితకును,
 మిన్న = నిదకును, అర్థంబు = పొనినట్టి, ఈజన్మంబు = ఈబ్రహ్మరాక్షసజన్మంబు,
 వేగున్ = కడలేరును, నీకును, అర్తరక్షణంబున నగు = దీనసరక్షణచేత గలిగెడు,
 సుకృతంబు = పున్నియము, అనంతంబు = మిలిలేనిదై, సిద్ధించున్ = ఒనఁగూడును,
 అత్యంత = మేరమీఱిన, ధర్మ = ధర్మపునకు, సాధనంబు = ఉపాయమును, ఇష్టే
 చున్ = ఈశీరీరమును, 'శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనమ్' అని ప్రమాణము. ఇట్లు
 నేరు ననినన్ = నియిల్లునేరుననగా, అష్టేనిమాటలకన్ = ఆశరీరముతోకగు మాట
 లకు, కలకల (ఇది యనుకరణ శబ్దము) నవ్వి = పనిపాసించి, అవిష్టుదాసుడు = అభాగ
 పరుడు, ఇట్లనియెన్ = ఈవట్టిమాట క్రమముగా జెప్పెను.

తా. శరీరము నియిల్లు నేరు నని రక్కసుఁ డనియెఁ గావున, యశరీరమందపేక్ష
 తేని యాదాసుఁ డందులకు నవ్వెను. కడమ సులభము.

క. ఇటువంటివి యిట కెక్కడు

విటవిగుడువి యొంద నెన్ని యే నిదియును నొ

క్కటి యొకనాటిద కా దొక

త్రుటి గీతఫలంబు నొసగు యదనె యిచ్చెయికిన్.

60

టీ. ఇటువంటివి = ఇట్టి శరీరములును, ఇటకెక్కడువి = ఇంతకధికములగుశరీరములును, ఇటవిగుడువి = ఇంతకుండున్నవగు తరువులును. ఎన్నియేని = ఎన్నియైనను, ఒకనొకపాదము. (అనేకతరువులు చూచియున్నా నుట) ఇచ్చెయికిన్ = యీచేహము, ఒక్కటి = ఇదివఱకుం జెందినవానిలో ఒకటి, ఇచ్చెయికిన్ = ఈశరీరమునై, ఒకనాటిదకాదు = ఒకనాటి పాటఫలమేకాదు, ఒకత్రుటి = ఒక చిటిక పేయునంతకాలము యొక్క, గీతఫలంబున్ = గానఫలమును, ఒసగుదునె = ఇత్తునా, ఇచ్చె ననుట.

తా. ఇటువంటి శరీరములు నింతకు మించినవియును దక్కవైనవియు ననేకము లెత్తి యున్నాడను గావున, నాశరీరములలో ఇది యొక్కటేకాని, నీనికొకకు నా పాటఫల మొక్కనాటిదే కాదుగదా యొక్క ప్రేర్చిడి ఫలమైన నియ్య నని చెప్పెను.

నీ. దిక్కాలతను వెత్తి యే తిరిపంపుదను దోన

యెన్నిమార్లెత్త మీయేను నీవు?

మాతంగతను వెత్తి యే మశకంపుదను దోన

యెన్నిమార్లెత్త మీయేను నీవు?

కేసరితను వెత్తి యే కీటంపుదను దోన

యెన్నిమార్లెత్త మీయేను నీవు?

ధరణీశతను వెత్తి యే దాస్యంపుదను దోన

యెన్నిమార్లెత్త మీయేను నీవు?

తే. సోమయాజుల మెన్నిమార్లొము శ్వపద

ఖగకులుల మెన్నిమాటులు యే గాము పాము

గాములమె మెన్నిమాటులు యే గాము వెండి

కరసరిపుభక్తుల మొకందె యే కాము గాని.

61

టీ. కం...ముకంసరిపు=కృష్ణునికి, భక్తులము = సేవకులము, ఒకందె=ఒక్కండే, కాముగాని, ఈ మేమును = ఈనేనును, ఈవు=నీవును, ది...పు=దిక్పాల = ఇంద్రాద్యప్రదిక్పాలకులయొక్క, తనువు=శరీరమును, ఎత్తి=తాల్చి, లోన = వెంటనే తి...నున్ = చుపురితిభిక్ష = మెత్తెను, తనున్ = శరీరమును, ఎన్నిమార్లు = ఎన్నిపర్యాయములు.

ఎత్తము = ధరింపము, (ఇంద్రాదులమై సంపద లనుభవించియు బుణ్యక్షయము కాఁగానే మరల భిక్షుకులమై నీవును నేనును బెక్కుసూతులు భూమిపైఁ బుట్టితి మనుచు) ('తోన యెన్ని యెత్త మియేయనీవు' అనునర్థమునే జెప్పిన మూండు పాదములందును గ్రహించు నది) మా...వు - మాతంగ=వినుగుయొక్క, తనువు = శరీరమును, ఎత్తి, మశకంపుఁ దనక=దోమశరీరమును, (కడమ నుగమము) కేసరితనువు=సింహశరీరమును, ఎత్తి కీటాపుఁ దనుక=పురుగుసంపమును (కడమ నుగమము), ధరణీశతనువు=రాజశరీరమును, ఎత్తి, దాస్యంపుఁదనుక= బానిససంపును (కడమనుగమము), హేమమంజులము=యజ్ఞములను జేసినవారము, ఎన్నిమాల్గము = ఎన్నిమంజులు గాలేదు, (అనేక పర్యాయము లైతి మనుట) శ్వసన = శునకమాంసభిక్షుకులము, భిక్షుకులము=పక్షిజాతులము, ఎన్ని మాంజులుగాము = ఎన్నిపర్యాయములై యుండలేదు పాముగాములను = సర్పగ్రహము లము, (గా మన్నది గ్రహశబ్దము) ఎన్నిమాంజులుగాము = ఎన్నిపర్యాయములై యుండలేదు.

అ. నీవును నేనును దివియొద్దనేకజన్మము లైతి నామేరాని, మేజన్మముదేని విష్ణుభక్తిగల. ఎము గాము, కాఫన మరలముల కాజన్మములు మచ్చుచుండెను, విష్ణుభక్తి గలిగిన నదప జన్మములేదు.

ఆ. ఊతనీరు చెలది १ నేత మూ టాముటి

దూది యెండవసుపు १ తొట్టియక్క

రంబు మేను దీనిరహించ బుణ్య మష్టుట

కప్పరంబు వాట్టి १ యుప్పు గొనుట.

62

టీ. మేను=శరీరము, ఊత యనఁగా, అడుగున లావుగను పైని నన్నముగను నుండునట్లు చెందువైపుల మూతలేకుండఁగ వెదురుపేళ్లతో న్నన మత్స్యగ్రహణ సాధనము, "గీ.ఊత యలజళ్ల జెబువుల నుండరాక, కార్తాసర్థు నెగర్లును గవులు విడిచి, తరలి చెంతల నూతిగుంతలవసించె." వేం. పంచ. ౧.౧౦౮. "నీవలయన జాలంబువరంగు...కదేబ్బద మొప్పు నూతన..." ఆంధ్ర భాషార్థవము. ౧. ౧గీ౮. ఊతనీరు=ఊతలో నిలచు నీరు ఊతలో నీరు నిలవదు కనుక మిక్కిలి క్షణిక మని భావము.) చెలది నేత=సాలెపుయ్య నేసిననేతతోఁగట్టిన, మూట, అయిటిదూది=ఎండ కాలము గాలిలో బెట్టినదూది (బూరుగు దూది యని కొందఱు) ఎండవసుపు = ఎండలో నునిచిన పసుపు, (ఎండలో నునిచిన పసుపునకు వర్ణము చెడు ననుట; మఱియును సాయంప్రాతఃకాలములయందు నెండలో నునిచినవస్తు వాక్షణము మాత్రము కచ్చగా నుండు నావల నుండదు గాన నా వర్ణ మని

1. పూతనీరు, తూతనీరు.

కొంద అందురు) తొట్టియక్కరంబు = బోసి నోటివాఁడు చచ్చరించినయత్నము, (పురుగు దొల్చిన యత్న మని కొంద అందురు) [అనఁగా మేరు పినివలెనే కాశ్వశముగాక నవ్వు మగు ననుట] దీనిరహి = దీని ప్రకాశమునుగూర్చి, (కర్తవ్యపచసీయకము లేకయే కేవల ద్వితీయమిఁద నాయర్థము వచ్చును. అందులకు, ఆ. 'అరుగు దెంచి యన్నయదుగులఁ గడు నార్త, నాద మదరఁ జెల్చి నాథుఁ బువి, యేడ్చుచున్న నల్ల యెత్తి యమ్ముద్దియఁ, దదవి కప్పు నీరు దుడిచి యశఁడు.' అని యుత్తరరామాయణమునందు సోమయాజి ప్రయోగమును మఱిగొన్నియుం గలవు.) పుణ్య మమ్ముట = పుణ్యము విక్రయముచేయుట, కప్పరంబు = కప్పరమును, పెట్టి = ఇచ్చి, ఉప్పు = లవణమును, కొనుట = గ్రహించుటయు.

తా. ఈ యస్థిర మగు శరీరముకొఱకు. దన పుణ్యమును ద్వియముచేయుట కర్హుర మమ్మి యుప్పుకొనుటయే యగును.

వ. అనిన దనుజం డిట్లనియె.

63

క. సంగీతఫలంబునఁ గో

సంగీ సగమైనఁ దయపాసఁగ నీవే మీఁక

మింగిన గ్రుక్కన్వారిధి

కిం గొఱతయె కొదయె విష్ణుకీర్తన కనినకొ.

64

టీ. గోసంగీ = ఓగోసంగిదాసరీ, (మాతంగదాసఁ డనుట) "సీ. గోసంగి హుదిగ గూబరి యన, హుతుగుఁడగు..." అని ప్రభాషార్థము. ౨. ౨౨౯. సంగీతఫలంబునకొ = నేటిగానఫలమును, సగమైనకొ = అర్థభాగమైనను, దయపాసఁగకొ = దయయొప్పు నట్లుగా, ఈవే = ఇయ్యవే, (వృతిలేకార్థకముమిఁద నేకారమువచ్చిన సంప్రార్థనపర క్రియ) మీకొ = మినము, మింగిన = ఆహరించిన, గ్రుక్కకొ = గ్రుక్కెడునీటిచేత, వారిధి కొ = సముద్రమునకు, కొఱతయె = తక్కువగునా, విష్ణుకీర్తనకొ, కొదయె = నీకుఁ దక్కువగునా, (సముద్రమున కుదయె దఱుగనియట్లు నీకు హాగీర్తన తఱుగ దనుట.) అనినకొ = ఇట్లున. గా.

శా. ఏలా నొంచె దదేయ మిట్లడిగి యెంతే బాస మేనంబలం

బో లీలావటుగీతకీర్తనఫలంబో నీయెడ స్తున్న పా

తాళప్రశ్నలు మాని మేన్దొనుము బోతాళప్పలోక్తి రుషం

దూలింప దలఁతేని పుట్టు మఱి నూతల్లివ్వ బోతాళముల్.

టీ. ఆదేయము = ఇయ్యఁగూడనిదానిని, ఇట్లు అడిగి = ఈరీతినియాచించి, ఏలానొంచెదు = ఏలనొప్పించెదవు, మున్ను = మున్ను, నీయెడకొ = నీపట్ల, ఎంతే = ఎంతయును, బాస = నాప్రమాణము, మేనకొ = పలంబో = దేహమందలిమాంసమో, లీ...బో = లీలావటు =

మాయా బ్రహ్మచారియగు వామనునియొక్క, గీతాగానము సేయబడిన, కీర్తన = కీర్తనల యొక్క, ఫలంబో=ఫల మో, (మున్ను నేను శరీర మిచ్చెద నని ప్రమాణము జేసిరినే కాని గానఫల మిచ్చెద నని చేయలే దనుట) పాతాళ ప్రశ్నలు = పాతాళప్రశ్నములను, (పాతాళమం దిప్పు డే మున్న దని యడిగినట్లునుట) మానివిడిచి, మెగ్గొనుము=నాశరీ మును గ్రహింపుము, బేతాళ ఛలోక్తిక్ - బేతాళ = మీ బేతాళజాతీసంబుధియగు ఛలోక్తిక్=వంధిపుమాటచేత, రుషక్=రోషముచేత, (నాని రోషము పుట్టించి యనుట) స్కాంధవక్ = తొలఁదేయుటకు, శలఁదేసి = శలఁదినట్లాయెనా, మఱి = ఇంకను, సానుత్ శ్రవ్వక్=కూపములు శ్రవ్వఁగా, (ఇంక సిట్టి ప్రశ్నలు సేయఁగాననుట) బేతాళముత్=మఱియొన్ని బేతాళగ్రహములు, పుట్టును = ఉత్పత్తియగును, 'బావి శ్రవ్వఁ బోఁగా భూతము బయలుదేఱె' అన్నసామెతయర్థము నిక్కడఁ జెప్పినాఁడు. మఱి యిటు 'తూలించు దలఁదేని బుద్ధిమఱి నూతుల్లివ్వ నాతాళముక్' అని కొందఱు పాతాళరముగాఁ జెప్పి దానికిఁ దాటిచెల్ల ప్రమాణమున బావులు ద్రవ్యవలయు నని యెడు బుద్ధివంటి దని యర్థము చేయుదురు.

తా. ఇంకఁ బాతాళప్రశ్నలు మాని, నేను చేసిన ప్రమాణ ప్రకారమునాశరీర మను భక్షింపుము; తడవుఁజేసి నన్నలఁతపెట్టవలయు నని శలించి మఱియు ద్రవ్యతివా మణిని బేతాళములు పెచ్చి నన్ను భక్షించుఁ గావున, మనమాటచొప్పున నీపె భక్షింపు మని చెప్పెను.

వ. అనిన సాలకటంక టేయుండు సాలఁ గటకటంబడి కార్యేచ్ఛం గన్నీరు గ్రుక్కుకొని కటకటా! కైటభారి కినుంగులగు డింగరీలు దయాభు వులు గావలవడే! తొల్లి దర్శన ప్రవర్తకుండై వైయాసికంబు లగు సూత్రంబులు వివరించి విష్ణురశ్రపు నద్వైతైశిష్ట్యంబుఁ బ్రతిష్ఠించిన లక్ష్మణాఖ్య యోగింద్రుండు చిరకాలనేవ సుతుష్టుండై నిజదేశి కుం డగు పూర్ణాహ్వాయుం డనధికారుల కీక మని విధియు క్తంబుగాఁ దనకుఁ బ్రసాదించిన గీతాచరమార్గంబుఁ గృపాతరంగితుండై రం గేశభామ దామోదరనామ చామీకరగోపురంబెక్కి యుచ్చైస్త్వ నంబున నుచ్చరించిన గురుం డలిగిన, దేవా! దేవరయాజ్ఞ మీఱకయే నొక్కరుండ రౌరవంబునం బడకుండుట మేలో? భాగవతపరివృత్తు నకుఁ బరమపద మగవడుట మేలో? యని వితర్కించి నీ వుచ్చరించుటగా నుచ్చరించిరి నని తదభినందితుం డయ్యె, సతండ్ నిజచ్ఛాత్ర సత్రంబునకుఁ బ్రత్యహంబును గల్యంబున మూల్యం బొల్లక గవ్యం

బు సమర్పించి వేడిన వల్లవీవల్లవులకు బరమపదంబు బ్రసాదించె, నతండ బంధముక్తుం డయ్యు నవతారాంతరంబున గాలాంతరం బున సంకుచితజ్ఞానులై విషయపరు లగు నరులకుం బరమునందలి తీపాదప సుందరిజామాతృ నామంబున నర్చిరాదిగతి విశదీకరించె, నతండ యిటమీద యావగిరిఁజెంకణంబు పాపండుసంకులంబుగా వచ్చిన చచ్చుటకే శతకోపసమాఖ్య సంభవించి సీరంధ్రవాదం బున సంధా[†]దివిషయ విద్యజ్ఞనంబుల న ధోక్షజవిషయవాదభిక్ష వేడి దిగ్విజయంబు నేసి గరుడకుధర గుహకుంత నృకంఠవంబు కుహనాత్రిదండిమై బ్రసీ *కుసుంభాంబరాంభగకుండిక లొసంగ నం గీకృతాంతిమాశ్రమం దై సడెప కణభు గక్షపాద బాదరాయణ కపిల జైమిని శాసనంబులు వ.త మహానస మహీసురులు మున్నుగా నెంతేవాసి సంతేవాసులకుఁ దెలివి కలుపం బరమహంసానుష్ఠాన పరకావ్యయై పదియుగ ప్రపన్న భువనప్రపంచపంచజనహృదయ భవనంబులం బద్మాపద్మాత్ములు పల్లెల్లు దుడిచి †పాదెక్కభక్తి బోధించి భూతలంబు బావనంబు నేయంగలవాడు, మఱియు హయ వదనపదారాధకుండై వేంకటేశం డను నింకొక్క మనీషి మధు మథనమతప్రతిపాదకం బగు ప్రబంధశతంబు వచించి శిలోంశవల్ల నంబునం దనంబు నేయం దనకు జుచ్చనన శాసనంబు నగస్త్యోర్విరుహంబునకు నిర్వాణం బొసంగం గలం డిట్టి యేష్యంబులు మది య దివ్యబోధంబున నెఱింగియుండు నేతాదృశం బగుత్రైకాలిక జ్ఞానంబు కలిమి నిష్ఠేను మానసీయంబుగదా యలఁగని యది బా త్యంబుదక్క దపస్సత్యశమదమాది లబ్ధంబు గాదు ; నివాది భవిష్య దర్థంబులఁ జెప్పుచున్నది, అది శుచియే? కౌశికంబు డబ్బాటిగబ్బులుగు కౌశికనుంచెటిపైఁడికంటి లోనగుతిర్యక్కులు భావిప్రయోజనసూచకంబులై యున్నయవి యవి తడస్సులే? యట్ల మావిజ్ఞానంబును నెట్లునిన, నాస్తిక్యంబువలన శాస్త్రంబులెడ నధీతిబోధంబులు దక్క నాచరణప్రచారంబులు లేమి ధర్మంబు దూరం బది నిమిత్తంబుగా నిత్రైటం గెలుంగక భవోత్తారకంబు గాదు, గావున

* కుసుంభరాంభకుండిక. † పాదెక్క.

గలువ రహిత కాయంబునంగాని కల్యాణంబు లభంబుగాదు, గాఢబ్రహ్మ
య్యిరూపవిగ్రహం బనుగ్రహంబున నుడిపి కృతార్థుఁ జేయు మని
పాదంబుల వ్రాలి పాటం బాతికపాలేని యీవే యనిన, సతండ్డియును
సీలే సన్ను, బోని మ్హిప్రభాతసమయంబునం బాడిన చరమగీతంబైన
నిల్చి ప్రసన్నుగ డగు నన్నపిపన్నం జేయు మని లేవకున్నం, బరమ
దయాస్థుడై, 'యట్లు కానిమ్ము లేమ్మని యతని లేవ నెత్తి, యత్తను
ప్రాప్తికారంబు సమిప్తంబుగాఁ జెప్పు మనిన సవధరింపు మని
యప్పొలదిండి దుగిభాస్తుండ్డై యుట్లనియె. 66

టీ. అనియె = ఇట్లునఁగా, *సాలకటంకరేయండు = సాలకటంకటా వంశస్థుఁ
డగు నారాక్షసుఁడు, చాలకటకటంబడి=మిక్కిలి దుఃఖించి, కాశ్యేచ్ఛక=ప్రయో
జనాభిలాషచేత, గన్నీరు, గ్రుక్కుకొని=ఆడఁచుకొని, కళాకటా=అయ్యగార్యా, కైటభారి
కొ=శ్రీవతికి, ఆయంగులగు=కాతులగు, డింగరీలు=దాసులు, లేక భక్తులు. (డింగరీడు=సం.
డింగరక. క. డింగర. "ద్వి. మీబాట మీదూడ మీదంగరీడ," అనవపు. ౪ ఆ. ౧౦-౨౧.
పంక్తి.) దయాశువులు=కృపగలవారు, కావలవడే=కావలదా, తొట్ల=పూర్వముందు, దర్శన
ప్రపట్టంబుడై=నువ్వనిర్వాహించి, వైరాగిగింబులగు=వ్యాసప్రార్థనంబులగు, సూక్ష్మంబులు=
అగ్రాంత, సూక్ష్మములు, వివరించి=వ్యాఖ్యాన మొనరించి...బు-విష్టరిత్ర=నారాయణుని
యుక్కు, అద్వైతవిష్టరిత్రులు=నిశిష్టాద్వైతము, ప్ర...డు-ప్రతిష్ఠించి=సిద్ధాంతము
జేసినట్టి (సూక్ష్మచింతిత్వశిష్టబ్రహ్మము జగత్కాంతిగా మనినట్టి, భూలచిదిచిద్విశిష్టబ్రహ్మము
కార్యమున నానుట), లక్ష్మణాఖ్యయోగీంద్రుడు = రామానుజాచార్యు లనెడు
యోగిశ్రీష్ఠుడు, (ఎందరుమానాట, అనుట), చిరకాలసేవకొ = బహుకాలకు శ్రావ
చేత, సంతుష్టుడై, నిజ = నయొక్క, దేశికుండు = ఆచార్యుండు, ఆగు
పూర్ణాహ్వయిండు = ఐన పెరియనంబిగా రనియెడు ద్రవిడ నామముగల పూర్ణా
చార్యులు, అనధికారలకుకొ = యోగ్యతలేనివానికి, ఈకుము అని=ఇయ్యకు మని, విధి
యంతముగాకొ = శాస్త్రోక్తప్రకారముగా, లేనకుకొ, ప్రసాదించినకొ = ఆనుగ్రహం
పొగా, గీతాచరమార్గము=ధర్మార్థ తాచరమార్గకార్థము, పృథాచరంగీతుండై - పృథా =
దయచేత, తిరిగితుండై = సంజాతరంగములగలవాడై, రం...బు-రంగేశ - శ్రీరంగ
నాయకులయొక్క, ధామ=కోవెలయందలి, దామోదరనాను = దామోదర మనుపేరు

* ఈసాలకటంకట హేలిప్రహేతు లను నాదిమ రాక్షసులలో నొకఁడైన
హేలికి గుమారు డగు విద్యుత్కేతునకు భార్యయును సుకేతు డగు రాక్షసునకు
దల్లియు సంధ్య యనుదానికొ గూతురు నైనది.—ఈకథ శ్రీమద్రామాయణోత్తర
కాండమునందు ప్రసిద్ధము.

గల, చామికర=స్వర్ణముయమగు, గోపురము, ఎక్కి, ఉచ్చైస్థస్థనంబున = గంభీర, కంఠవాదముచేత, ఉచ్చరించి=పలికి, (తిరుమంత్రివైయ చరమాంశములను గోపురమెక్కి చాటివాడనుట) గురుండు=తమయూచార్థ్యులగుపూర్ణాహ్వయులు, అలిగిన్ = గోపింహగా దేవాస్వామి, దేవయాజ్ఞమీఱక = దేవరవాక్యాజ్ఞలుల్లఘాటక, ఏ నొక్కరుండ = నీ నొక్కడనే, తొరవంబున = వరకమునందు, పడనుండు = మాలమందుట మేల = మంచిదో, భాగవతపరిమత్తునకు = భాగవతసమూహమునకు, పరమపదంబు = మోక్ష స్థానము, అగ్రవడుట = లభించుట, మేల = మంచిదో, అనియిట్లు, విశర్మించి = శిల పొసి నీ వుచ్చరించుటగా = మీరే యుపదేశించినట్లుగా, ఉచ్చరించిని = అని చెప్పిని నని, తదభినందితుండయ్యెన్ = తల్ = ఆ పెరియనాదిగా వేత, అభినందితుండయ్యెన్ = మెప్పించుకొనియెను; అతండ = ఆరామాయనగుట దే, ని...న్ = తనయొక్క, గాత్ర = శిష్యులయొక్క, గాత్రాలేవాసగా శిష్యు అని యనురము. సత్రంబుల కు = రామాయనములను, 'సత్రమాచ్చానేయశ్చే సదాదానేవనేచ' అని విశ్వము. ప్రత్యహంబును = ప్రతిదినమును, కల్యాణున = తేజవడనె, 'ప్రత్యహం హర్తిభం కల్య' అని యనురము. మూల్యంబు = వెలు, 'మూల్యంవహ్నివృష్టవప్ర యో' అని యనురము. ఇట్లక = ఇచ్చుటవక, గవ్యంబు = గోసూబాధియైన పాలు పెరుగు నేయి, సమర్పించి వేడిన = సూచింపగా, నల్లనీళ్లుపుటకు = గోపికా గోపకులకు, పరమపదంబున, ప్రసాదించెన్ = కృపనొసంగెను, అతండ = ఆయన యవరులే, బ...య్యెన్ = బాధ = కర్తబాధమువలన, ముస్తందయ్యెన్ = విమవంబడిన వాడైనను, అపతారాతరంబున = మఱియొక యవతారమందు, కాళాంతరంబున = మఱియొక కాలమందు, సా...లై = సుమచిత = తక్కువపడిన, భానలై = ఎఱుక గలవలై, విషయపరులు = శబ్దాదివిషయాసక్తులు, అగునరులకు = ఐనమానవులను, పరమనందలి = మోక్షమునందలి, తీపు = రుచి, ఇదవన్ = పుట్టునట్లుగా, సు...నన్ = సుందరకామృత = సుందరకామార్పణ దనియెడు, నామంబున = నామధేయముచేత, అర్పిరాదిగలి = అర్పిరాదిమార్గగమనము, (ముత్తలగువారు సూర్యమండలమును భేదించు కొని పోవు మార్గప్రకారము ననుట) విశదీకరించెన్ = తేటపఱచెను, అతండ = ఆ యెందెరుమానారే, ఇటమీడన్ = భవిష్యత్కాలమందు, యాదవగిరి బెంకణంబు = యాదవాచలప్రాంతము, (తిరునారాయణపురప్రాంత మనుట), పా...పావండ = వేద బాహ్యులచేతను, సంకులంబు = సంకరము, కావచ్చినన్, తచ్చులికిన్ = తల్ = ఆ పామండులయొక్క, చ్చులికిన్ = నాశమునకు, శతకోటసమాఖ్యన్ = శతకోటలనునామ ధేయముచేత, సంభవించి = అవతారిమెల్లి, నీరంధ్రవాదంబున = ఎడతెగని ప్రసంగ

ముచేత, అం...లక్-అంధ్రాదివిషయం = అంధ్రదేశము మొదలగుదేశములందలి, విద్య
 జ్ఞనంబులక్ = విద్యాంసులను, అ...త్వక్-అభ్యోత్తజవిషయం = భగవద్విషయమును, వాద=
 ప్రసంగ మనియెడు, భిక్షక్ = భిక్షు, వేడి = పడి, దిగ్విజయంబునీసి = దిక్కులను
 గెలిచి, గ...దుక్ - గరుడకుధర = గరుడాచలముయొక్క, గుహాయందుక్, (అహో
 బిలమునట), అ...బుఅకురత్ = ఆప్రతిహతుడైన, నృపతీరవంబు = నరసింహస్వామి,
 కుహనాత్రిదండి వి = కపటసన్నాహుడై, బ్ర...లు...స్రీ = ఒకానొకము, 'ప్రతిహ
 మాననం బ్రస్రీ' అని యమరము. కుసుభంబు = కామయమును, అంధగకుండికలు =
 కమండలువును, ('కమంధరాంధగకుండికలు' అను పాతమున రాంధ మనగా వేరుదండ
 మని యర్థము; కడమ సుగమము.) ఒసంగక్ = ఇయ్యంగా, అం...దువి - అంగీకృత=
 గ్రహింపఁబడిన, అలము = పడవటిచిన, ఆశ్రమరాజై = సుత్యాశ్రమముగలవాడై,
 ఫ...లు-ఫణిప = శేషునియొక్కయు, కణభుక్ = కణాదునియొక్కయు, ఆత్మపాద =
 గౌతమమునియొక్కయు, బాహరామణ = గృహిణియొక్కయు, కపిల = కపిలని
 యొక్కయు, జైమిని = జైమినియొక్కయు, కాననంబులు = విల్వలు, (వీరిమరము
 లునట), మ...లు - మత = తమమతముయొక్క, మహానస = బాసనమందలి, మహీ
 సురులు = ప్రాహ్లాదులు, (పాదసులనట), మున్నుగాక్ = మొదలుగా, ఎంలేవాన్ =
 మిక్కిలిచక్కగా, అలలేవాసులకుక్ = శిష్యులను, తెలివెమువక్ = బోధించుటకై,
 ప...ప్త విపరమహాస = యతీశ్వరులయొక్క, అమృతాన=అచామునను, పరకాష్ఠ వి=
 పరమావధియై, ప...లక్ - పదుయగ = తమపదవ్యవధిమునను, ప్రసన్న = ప్రవర్తి
 చేసినట్టి, భువన = లోకములయొక్క, ప్రపంచ = లోకమందలి, పంచజన = నరుల
 యొక్క, 'పంచజనాః పురుషాః పూరుషా నరాః' అనియమరము. హృదయ = మనస్సు
 లనియెడు, భవనంబులక్ = గృహములయందు, పద్మావద్దాక్షులు = శ్రీశ్రీపతులు,
 పల్లెట = కామశ్రీధాను లనియెడు కంటకములను, తుడిచి = హరిద్వివేచి, పాదు=
 శూన్యములగువానిని, ఎక్కక్ = ప్రవేశించగా, ('పాదెక్కు' అని పాతాంతరము.
 అట్లైన బాదుకొనగా ననియర్థము) ధక్తిబోధించి = ధక్తియపఱచించి, భూశలంబుక్ =
 భూప్రదేశమును, పావనంబునీయంగలవాడు = పవిత్రముఁజేయంగలడు, మఱియు=
 ఇంకను, హయవదన = హయగ్రీవస్వామియొక్క, పదు = పాదములయొక్క, ఆరాధ
 కుండై = పూజించెడువాడై, వేంకటేశుండను = వేంకటేశాపరనామముగల వేదాంత
 దేశికుఁ డనుట. ఇంకొక్కమనీషి = మఱియొక్క విద్వాంసుఁడు, మ...బు-మధుమగ్న=
 మధుసూదనుడగు శ్రీపతియొక్క, మత=మతముయొక్క, (శ్రీమన్నారాయణుడే
 పరతత్త్వ మని యనుట) ప్రతిపాదికంబు, ప్రబంధకతంబు = నూజుప్రబంధములను,

రచించి = వీర్వతీచి, శిలోంధపర్తసంజునక్ = శిలోంధవృత్తులచే జీవించుచున్నను,
 (శిలోంధము లనునది ప్రత్యేకవృత్తు లనవలయును. శిల మనగా నియమకృహోపా
 దానము; శిలోంధ మనగా రాలిన నీవారాసలను గ్రహించునది), తపంబుసేయన్ = తప
 స్సుచేయుచుండగా, తనకు = ఆవేదాంతపేక్షనగు, జ...లు-జరిచున = మును
 రాకులనియెను, కాకదానంబుసేయు, ఆగస్త్యోద్వేషహంబునకు = ఆగస్త్యుని,
 (ఇచ్చట నలర్కోద్వేషహంబున పని కొనియెను దానికి ముల్లచ్చిచ్చెసి చెప్పినట్లు)
 నిర్వాణంబు = పరమార్థమును, విసాగంబున = పుటసేయఁగలదు, ఇట్టిసామ్య
 బులు = భవిష్యత్ఫలము, మ...నక్ - మనీయ = గానబాధియు, నిష్కలభోధా
 బునక్ = నిష్కలజ్ఞానముచే, ఎఱింగియుండుదున్ = తెలిసి సేయుండును, పితృశ్రవణం =
 ఇటువంటి ఆగు, త్రై...మిక్ - త్రైకాంగి = భూతభవిష్యత్తమ సకాలక్రయా
 సంబాధియును, జ్ఞానంబు = తెలియొక్క, కలిమిక్ = ఉన్నిచేత, ఇష్టే = ఇశ
 రము, నాననీయంబుగదా = పూజ్యునిదా, అంటేని = అంటేనా, అది = అజ్ఞానము, జా
 త్యంబుదక్కన్ = జాతిప్రయుక్తముగాన, తపస్సశ్రవణమవమాని లభ్యంబు - తపః = తప
 మును, సత్వ = సత్త్వమును, (సత్త్వమనొనల) శమ = మనోనిగ్రహమును, శమ =
 బహిర్యద్రియనిగ్రహమును, అది = ముసలగువానిచేత, లభ్యంబు = పొంద బడెనది, కా...
 విహరి = ఎఱుకుది, భవిష్యద్ధర్మంబులన్ = కాగల భవిష్యములను, చెప్పయన్నన్ = చెప్పించు
 చున్నది, అది = అగ్రాధ చెప్పని, శునిని = వజ్రురాలా, (కాదునా), పాశకాంబు =
 గూబులు, దబ్బు = ఒకానొక శమకవక్ష, అటి = ఒకజాతికాంబు (అడలు లే ఒక
 జాతిచేప.) గబ్బులుగ = కుమ్మభము (అడవికొడి - వీనిని గూతానో - చెప్పి యన్న
 దురుగాన గబ్బులుగ నని పేరువచ్చెను. "సే...గబ్బుభావ" గబ్బులు గు గంధభావ
 గనక, ఐతలు..." అప్రభావార్థము. అ. ౧౭. ౧౭ = అట్లు, కనాదేని = గురు
 పిట్ట (ఇది కాగల ప్రయోజనమును సూచించు పాదానోపకర్త.) వై డిగ్గి = బుగ్గ
 రంగువంటి రంగుగల శేత్రములగల యొకవక్ష విశేషము. అంగి = ము...దైన, శ్రి
 క్కులు = తిర్వగ్గుతువులు, భా...లు-భావిప్రయోజన = ముందటిపనులకు, సూచ
 కంబులై = తెలియఁజేయునవియై, ఉన్నయి = ఉన్నది, అది = ఆకాశికాదులు, తప
 స్కులై = తపస్సంపన్నములా, మా...జ్ఞానము = వావిన్నాణమును, అట్లు = అప్రకారమే,
 ఎట్లనన్ = అది యేప్రకార మనగా, నాస్త్యంబువలన్ = నమ్యములేకుండ
 వలన, కాస్త్రంబులెడన్ = కాస్త్రములపట్ల, అధితిబోధాంబులు = చదువుట తెలియుటలు,
 తక్కున్ = తప్ప, అ...లు-అచరణ = అచరించుటయు, ప్రచారంబులు = అచరింప.
 జేయుటలును, లేనిన్ = లేకుండుటచేత, ధర్మంబు, దూరంబు = మాకు లేదు, అది నిమి
 త్రంబుగాన్ = ఒదికారణముగా, ఇత్రైంగు ఎఱుంగక = ఈమార్గముఁజెలియక, భవో
 త్తారకంబు = సంసారోద్ధారంబు, కాదు, కావునన్ = కాబట్టి, క...ని-కలుష =
 పాపముచేత, రహిత = విడువబడిన, కాయంబునంగాని = శరీరముచేతగాని, కల్యా
 ణంబు = మోక్షకుభము, లభ్యంబుగాదు = లభింపదు, కావునన్ = కాబట్టి, ఇ...లు

ఇన్ద్రియ = ఈవికృతరూపముగల, విగ్రహము = నాశరీరమును, ఆసుగ్రహమునన్ = ప్రసాగముచేత, ఉడిసి = పోగొట్టి, కృతార్థున్ = యము మని = ధన్యుని జేయు మని, పాదముల వ్రాలి = పాదాన్తర్యుడై, పాటన్ = గానముడు, పాతిక పాలేసి = పాదాంశ మైనను, ఈ పేయనన్ = ఇయ్యవే యనగా, అతండా = ఆదానని, ఆదియును = ఆ పాతిక పాలైనను, ఈలే సన్నన్ = ఇయ్యలే ననగా, పోసిమ్ము = పోసి, ఈ ప్రభాత సమయమునన్ = నేటి ప్రాతఃకాలమునను, పా...నన్ - పాడిన = గానము సేసిన, చరమగీతంబైనన్ = కడపటి పాటయైనను, ఇచ్చి = ఒనగి, ప్రచన్నుండన్ = శరణా గతుడను, అగనన్ను, అవివన్నుంజేయు మని = అపవిత్రుని నెఱుంగు జేయుమని లేవనన్నన్ = పాదముల వ్రేయండిలేవండిన, ప...ను వి - చరమ యా = అగ్నిప్రదయ చేత, అద్భి...డై = చల్లని ండై, అద్భి...క సమ్ము, అద్భి...ని, తస్యన్ = ఆరాక్షస, లేవనెత్తి, అ...బున్ - అత్తను = ఆరాక్షసశరీరముయొక్క, ప్రాప్తి = పరచ్ఛయొక్క, ప్రకారమున్ = రీతిని, సవిస్తరియగాన్, చెప్ప మనినన్, అప్పాలిండి = అపూర్ణభీతుండగురాక్షసుడు, ముఖాంతంబై = దుఃఖింబడియిండ్రి, అవిధరంపు మని, ఇట్లనెను.

* * * * *

ఉ. ఉండుదుం బోళిభూమి నొకకయూరం గళిల్చుచు నాల్గు నేర్పి వా
క్కుండిమఁ జర్చగెల్లు ఘట శ్రీ శాసుల క్రౌతులఁ దప్ప వట్టుదున్
‡ ఖండల ముట్టి విక్రం గో శ నవ్వుదు వెండి ప్రయోక్తల స్పృశీ
మందలిగ్రాంధకత్య మవమానము నెయుదు జల్పవాది నై. 67

ఉ. బోళిభూమిన్ = బోళిదేశమును, బి...యూరన్ = ఒక గ్రామమును, ఉండు దున్ = పోగొనును, శ్రీ = విక్రము, ఘట నాల్గు = చతుర్దశబాహులములగునని, 'అగ గాని పదాశ్చత్వరీ' మామంనా న్యాయవిస్తరి, పురాణా ధర్మశాస్త్ర చ విద్యా హ్యేతా శ్చతుర్దశి' అనియును, అంగము లా అనుటక. 'కేతా వ్యాకరణం కలాప సిరుక్తం బోళీతిషా తథా, ఛందిశ్చేతి పదగణాని' అనియు ప్రమాణము. నేర్పి, ఘట కాసులన్ = తార్కికతలను, (ఘటశాస్త్ర)లనుపాఠమున నిజేయధము), గాక్కుండిమ = వాక్పవందత్వముయొక్క, చర్చన్ = అనేకముచేత, గెల్తున్ = జమియియు, క్రౌతు లన్ = యాగంబ్రజ్ఞులును, దప్పవట్టుదున్ = స్థాతృత్వములవట్టుగను, నెండి = మఱి

* ఇంతవఱకు షష్ఠాశ్వాస మునియు నితరుండి సప్తమాశ్వాస మునియు గొన్ని ప్రతులందుమాత్రమే కలదు. (కాని ప్రమాశ్వాసము 90, ద్వితియాశ్వాసము 100, తృతీయము 93, చతుర్థము 290, పంచమము 150, ఉండగా 65, 66 పద్యము లలో) ండాశ్వాసములు రచించబడిన పనుటకన్న నివి 137 నుగలిసి యేకాశ్వాస మనుటయే యుక్తము.

. ఇచ్చట గొన్ని ప్రక్షిప్తపద్యములు గలవు. వానిని ఆశ్వాసాంతమునఁ గనవచ్చు. ‡ కాస్త్రుల ‡ ఖండల ముట్టి విక్రంగని నవ్వుదు వెండిప్రియోక్తులన్.

యును, ప్రయోక్షలక్ = సోడశకర్తాధికారులను, ఖం...ప్రీ-ఖండల = ఖాడకారిల
యొక్క, ముష్టి = సంచికను, విప్పి = విప్ప గా, కరి = చూచి, నవ్వుదున్ = పరిహసి
తును, సు...ము-నుధీ = విద్వాంసులయొక్క మండల = సమాహమయొక్క, గ్రాధి
కత్వము = గ్రంథినిపుణతను, జల్పవారిలై = జ-సీచ్చచేత కలరు వారియవారడనై,
ఆవమానముసేయుదును.

వ. ఇన్నడవడిం బ్రభిన్నగండంబగు వేదండంబునుంబోలె మదాంధుం
డనై యల్పవిద్యాలబ్ధి విడువ ముడువ వేసరని వీసంబుగఁ గెడ్డిగూం
బోలె నచ్చదువె పుబ్రహ్మండై పెద్దలఁ జెనకి యోడియు సరియైతి
ననియును సరిపోయి జయించితి ననియు నబద్ధంబు లాడి చిల్లరప్రభు
వులం భ్రమియించుచుండి దీక్షితులం జూచి యియక్ష వాడమి
ద్రవ్యభిక్షార్థినై మధురకుం బోయి యప్పురంబున. 68

టీ. ఇన్నడవడిక్ = ఈనడకచేత, ప్రభిన్నగండంబు - ప్రభిన్న = మనముకాం
చున్న, గండంబు = చెక్కలు గలది, ఖం, వేదండంబునుంబోలె = వియగువలె, మదాం
ధుండనై = మదముచేత మత్తుండనై, అ...బిక్-అల్పవిద్య = కొంచెపువిద్యయొక్క,
లబ్ధిక్ = ప్రాప్తిచేత విడువఁ-మూంటవిచ్చుటను, ముడువఁ = మరలమూంటఁట్రుట
తును, వేసరని = విగవని, వీసంబు = వీసముకాగులకల, గెడ్డియంబోలె = కెడ్డివని
వలెనే అచ్చదువ = నాకు వచ్చియున్న చూచదువ, పుబ్రహ్మండై = చాలగొప్పదై,
పెద్దలక్ = పృథ్వులను, చెనకి = ప్రసంగమునకుఁ గలవించి ఓడినట్ల = ఆపజయము
జొందియొ, సరియైతి ననియున్ = సమముగాఁ బ్రసంగించితి ననియు, సరిపోయి = చాలిలో
సరియై, జయించితి ననియున్ = గెల్పితి ననియును, అబద్ధంబులాడి = దబ్బరలాడి, చిల్లర
ప్రభువులను, భ్రమియించుచుండి, దీక్షితులంజూచి = ఆహితాగ్నులను గాంచి,
ఇయక్ష = యజ్ఞముఁ జేయవలయునను గిచ్చ, (యప్పు మిచ్చా ఇయక్ష - ఆసి వ్యవృత్తి)
వాడమి = అంతురించి, ద్రవ్యభిక్షార్థినై = ద్రవ్యభిక్షకు గొరినవారడనై, మధురకున్ =
మధురరావట్టణమునకు, పోయి, ఆప్పురంబునక్ = ఆమధురపట్టణమందు.

సీ. బహివద్దద్విజాన కలపుఁ బాచితం విడి

పసిడికై తా వానిబంటిఁ గుడిచి

కలసి వడిక్కురోధలతోడఁ బుణ్యాహ

ముల బియ్యములకు నై ॥ మొత్తులాడి

కలి రవి గ్రహ జపస్నానాదికము లెల్ల

దొరలవాకిండ్ల కేదోర్ద యిచ్చి

*పచ్చిఱ్ఱితో లృఱ్ఱైఁ చుచ్చుల మెట్లంది
కొనఁ దాన యూరెల్లఁ గుత్తవట్టి
తే. దర్శపోటులఁ దిని లేనితలుల మైత్రి
నంటి పితృశేషము భుజించి యదియు నెడల
నక్కవాడల నఱకూర్పు మెక్కి మీద
వీనిశేఖర మొకతులార్ త్రివిజ్యము కొని.

69

టీ. బ...న్ - బ...న్ = పరిపర్యయః, ద్విజానకుఁ = విప్రునఁ, అ...
బు - అలపు = కొంచెమున, పాదితంబు = ప్రాయశ్చిత్తమున, ఇఱ్ఱి = పెట్టి, పో
డికై = ధనముకొఱకు, తాఁ = తాను, వానిబాతిఁ = వాని పక్షియందు, కుడిచి =
భుజించి, ప...డన్ - వఱిగఁ = కొమ్మట్లయొక్క, పురోధలతోడఁ = పురోహతులతో,
కలసి = చేరుకొని, పు...కై - పుణ్యాహముల = కొమ్మటిండ్ల పుణ్యాహవాచనముల
యొక్క, బియ్యములకుఁ = తొడులముకొఱకు, మొత్త...డి = కలహించి, శ...లు ఎల్లఁ -
శశి = చంద్రునియొక్కను, ప... = సూర్యునియొక్కను, గ్రహ = గ్రహణముల
యందు జేసినట్టి, జపః = జపమున, స్నాన = స్నానములు, ఆరిమురెల్లఁ = మొద
లగునవి యెల్ల, దొరల...కిండ్లకే = ప్రభుద్వారములకే, కొద్దుచ్చి = కొల్లయిచ్చి,
(దానముల...తై తాను జేసిన నన్నగ్రహజపము మొదలగునవి ధనికుల వాకిండ్లనే
భారజొసె ననుట), ప...లు - పచ్చి = ఆర్ద్రమున, ఇఱ్ఱితోలు = పృష్ఠజినమున, లృఱ్ఱై
చుచ్చులమెట్లు = ఎరుము మేఱ ఆపు వీని పరుసలను, అదికొనఁ = దానమువట్టుటకై,
తానఁ = తానే, డొరెల్లఁ = ఆపట్టణమెల్లను, గుత్తవట్టి = గుత్తచేసి, (పచ్చిఱ్ఱితోలుట్టి
చిచ్చుల నని పాకాంతము. అట్లయిన పచ్చి జింకతోళ్ళు గ్రహించి వేసవికాలములయం
దనియర్థము), దర్శపోటులఁ = నిమగ్తణములయందు, తిని = భక్షించి, లేనితలులఁ = ఆ
ప్రహ్లాదములు లేని కాలములందు, మైత్రిఁ = స్నేహముచేత, అంటి = చేరి,
పితృశేషము = తదైనపుఁగూడు, భుజించి = మెనవి, అదియుఁ = అపితృ శేషమున,
ఎడలఁ = దొరకక పోకగా, అక్కవాడలఁ = పూటకూలియొద్దందు విభులయందు,
అఱకూర్పు = చాలించాలని యర్థాశనములను, మెక్కి = తిని, మీదఁ = అనంతరముందు
వీని = ఈకార్యముయొక్క, శేఖరము = శిరోభూషణమగు ఒక...ము = ఒకటియైన
తులా = తులాభారముయొక్క, ఆర్తివిజ్యము = ఋత్విజ్ఞానము, (తులాభార దాన
మునుట), కొని = గ్రహించి.

* పచ్చిఱ్ఱితోలుట్టి చిచ్చుల.

తా. ఈవైనిచెప్పినవన్నియును బావహేతువులు గాన నిద్రము లయిన నథ్గాకు రత్నమును జట్టి యన్నియుం జేసియుండెను.

ఉ. ఇట్టొనగూర్చి వైశ్యునకు १ నిచ్చి చన న్నటి పుచ్చి చొకము
తెట్టుచు వడ్డితెక్క లటుపెట్టుచు ధారణవాసికై కొదల్
పెట్టుచు వాడు రేగి మఱిపెట్టుదుం బెట్ట ననంగ మిట్ట గూ
పెట్టుదు నిట్ట పోరం గనిపెట్టుక యొక్కరుం డుండి వెండియున్. 70

టీ. ఇట్లు = ఈప్రకారము, ఒనగూర్చి = కూడఁబెట్టి, వైశ్యునకున్ = కోమటికి, ఇచ్చి = వడ్డికిచ్చి, చనన్ = మరల నూనికిఁ బోవుటకై, మఱి = పిమ్మట, పుచ్చి = తీసికొని, చొకముల్ = ఉడ్డలు, (నాలుగేసి యుట) పెట్టుచున్ = ఇడుచు, వడ్డి తెక్కలు, అటు పెట్టుచున్ = ఆప్రకారము నెయ్యుచును, ధారణవాసికై = బియ్యము మొదలగునని ధర వారడికై, కొదలపెట్టుచున్ = తక్కువలు నేయుచు, వాడు = ఆకోమటి, రేగి = చెల రేగి, మఱి = పిమ్మటను, పెట్టుదుం బెట్ట ననంగన్ = ఇత్తునీయననిచెప్పఁగా, మిట్టన్ = రచ్చ మిట్టయందు, గూ పెట్టుదును = మాతలు పెట్టుచును, ఇట్ట పోరన్ = ఇట్ట పోరుచుండఁగా, ఒక్కరుండు = ఒకమారిసి. కనిపెట్టుచుండు = చూచుకొనుండు, వెండియున్ = మరలను.

తా. ఇట్లు కూడఁబెట్టిన ధనము కోమటికి వడ్డికిచ్చి నే నమ్మిన బియ్యము మొదలగు వాని ధర చరడికొనుచు బిల్లరపెట్టకొనుట ఏమటాడి రచ్చలలోఁ జెప్పకొను చుండఁగా నొక్క కొంగ కనిపెట్టుకొని యుండెను.

సీ. వెలివాడఁ బనికొత్తమలకవాల్లోను నూనె

యిడి తంగెడాకుగట్టెడు తహతహ

కూర్చుంబు గొరిగించుకొని యువ్వుతోయంపు

టంగడిఁ దలయంటుకాడి తడవు

వంట పుట్టింటి కెప్పంటికంటెను బాలు

పెరుగు నే కూర లంతవెడుతెగువలు

సంబెళ విదలించి १ తాంబూలదళ పూగ

నివహంబుఁ జాలంగ १ సించు నుబ్బు

తే. బ్రహ్మచారిభుజంబు మాత్రకు సడింపుఁ

బ్రాలు నాలికి మేలుచిరలు గొనియెడు

సంభ్రమంబును బెఱపాంథజనులఁ బయన

మడుగు ప్రశ్నంబులను మత్స్యయాణ మెఱిగి.

టీ. వెలివాడక్ = చందాలవాటికయందు, పని = పనిశనముగల, క్రొత్తమలక
 చాల్ = క్రొత్తపాదరక్షలు, కొని=వెలచేసి, నూనెయిడి = నూనెబూసి, తుంగెడుకు,
 కట్టెడు = ఆపాదరక్షలకుంగట్టునట్టి, శహశహ=శ్వరపాటుకు, నూర్పంబు = కనుబొమల
 నందు, 'నూర్పపుష్టిభ్రువోర్మ్యమ్' అని నిఘంటువు. గొరిగించుకొని=తొరముం జేయుచు
 కొని, (సూర్యునకుం గనుబొమలనందుమాత్రమే గొరిగించుకొనె ననుట,) ఉష్ణతోయంపు=
 చేడిసిరమ్మెడు, అంగడిక్ = దుండము, శలయంటుకాడి = అభ్యంగము సమ
 యమునైన, (శలయంటుకాడి అనుపాతమున నభ్యంగముం జేసికొని లిగెడు,) తడవు=
 ఆలస్యమును, పంటపుట్టి = పంటజేసి పెట్టెడు పెద్దమ్మయొక్క, ఇంటిక్ = గృహ
 మునకు, ఎప్పటికంటె = పూర్వముకంటెను. పాలు పెరుగునేగూరలు = పాలును,
 పెరుగును, నేయిని, కాకములును, అంపెడు = పంపునట్టి, తెగువలు=బోదార్థములను,
 సూర్య = పక్కాకుపెట్టి. విడిలించి = విప్పి, తాంబూలనల్ = శమ్ములపాకులయొక్క,
 పూగ=పొకలయొక్క, నివహయిక్=సమాహమును, చాలంగక్ = చాలనట్లు, నిచు=
 నిండించునట్టి, ఉబ్బు = ఉత్సాహమును, బ్రష్టరాని = శిష్యునియొక్క, భుజులు =
 యుగ్మమును, ముక్తానిక్ = పసిమికి, నడిపువ్వులు = పంపుడుబియ్యమును, ఆలి
 క్ = భార్యనుగాను, మేలుచీరలు = ముదిముచి తీరలు, పొనియెడు = గ్రహించెడి,
 పుష్పమాలు = చిడిముడిపాలులు, పిఱ = ఇశులగు, పొగజులక్ = మార్గస్థులను,
 పయనమడుగు = ప్రయాణ మెప్పు డనియడిగెడు, ప్రశ్నంబులను=ప్రశ్నలచేతను, మత్పి
 యాణము = నాపయనము, ఎఱిగి = తెలిసికొని.

తా. మైనిచెప్పినప్రకారము ప్రయాణసన్నాహము గాఁగా దొంగ లెస్సగాఁ
 జెలిసికొనియుండెను.

క. హత్తుకొని యొక్కకొందఱు

నత్తెరువుం గట్టం బనిచి యందఱ క్రియం దా
 ద్వియోకటియుం గొని తే మఱి
 యుత్తర ముత్తర మటంచు నొకప్రాద్దుకడన్.

72

టీ. హత్తుకొని = వెంటబడిచికొని, ఒక్కకొందఱు = మఱికొందఱు, అత్తెరు
 వుక్ = ఆమార్గమును, కట్టంబనిచి = అఱికట్టంబని, అందఱక్రియక్ = అందఱవలెనే,
 తాక్ = అదొంగ, లిత్తి = నంది, ఒక్కటియుంగొనితే = ఒక్కటి తీసికొనిరాగా
 మఱి = ఆనందముందు, ఉత్తరముత్తరమటంచుక్ = పోవలసినదుత్తరదిశయని, ఒకప్రాద్దు
 కడక్ = ఒకప్రాద్దువేళను. ('లిత్తియొకటికొని' అనుట సాధువు.)

తే. లేచి పోవంగఁ దత్తఱు శ మేచితోడి

వారు సన నేను ముడిమోపు శ వటునకెత్తి
పోవ వాఁ డిందు రం దని శ త్రోవ యడవిఁ
బెట్టి యొక వాఁగు డిగ నీల శ వెట్టుటయును.

73

టీ. లేచిపోవంగఁ = లేచిపోవుచుండఁగా, తత్తఱు మేచి = త్వరపాటలిశయించి, తోడివారు చనఁ = తోడిమార్గములుపోఁగా, నేను, ముడిమోపు = మూటబరువు, వటునకెత్తి = బ్రహ్మచారికెత్తి, పోవఁ = పోవుచుండఁగా, వాఁడు = ఆచోరుఁడు, ఇందు రం దని = ఇటురం దనుచు, త్రోవ = మార్గమును, అడవిఁ బెట్టి = అడవిలో బెట్టి, ఒక వాఁగు డిగఁ = ఒక పంక డిగఁగానే, కలవెట్టుటయును = కలవేయఁగానే, (జార - చోరు పీలవెట్టుట వారిసంజ్ఞ).

క. అఱచేలివ్రాలు గనున

స్త్రోతఁ బడె నొకయంపకట్టె శ దానికి నిలువం
బిలుబిల్లున తాలు వడెం
దెఱిసియుఁ గనలేక సాతు శ దిరుగంబడియెన్.

74

టీ. అఱచేలివ్రాలు = అఱచేలిగీఱలు, కనునత్తఱి = చూచెడుకాలమందు, (అరుణోదయకాల మునుట), ఒక యంపకట్టె = అంపకాల, పడెఁ = వ్రాలెను, దాని క్కొ = అయంపకట్టను, నిలువఁ = మార్గమునడువకనిలువఁగా, బిలుబిల్లునకొ = బిరుసు బిరుసుగా, తాలువడెఁ = పాహణములువడెను, సాతు = పథికిసమాహము, తెఱిసియుఁ = పోవుటకునుదును, కనలేక = తెలియ, దిరుగంబడియెన్ = వెనుదిరిగెను.

*

మహాస్రగ్ధర

కవినె స్థల్యాంతజంతు శ గ్రసనభృశబుభు శ ఊత్వరత్ర్యక్షపార్శ్వ
స్థవమానోత్పాతభూత శ ప్రకరపటిమ హ శ లాహలస్పర్ధి హేతి
చ్చవిరేఖానేక రాహూ శ చ్చలితరవులు రక్షశ్చమూఢిత్పులింద
స్థవబృందంబుల్వనిస్ఫుల్వడిఁ బొడుపాడుమఃస్ఫుల్కులు స్ఫుల్కులు

[నాన్.

టీ. క్వాంత = ప్రళయకాలమందు, 'క్షయశకల్యాంత ఇత్యపి.' అని యమరము. జంతు = ప్రాణి అయొక్క, గ్రసన = భక్షణమందు, భృశ = మిక్కిలియగు, బుభుక్ష = అకలియొక్క, 'భోక్త మిచ్ఛా బుభుక్షా', త్వర = వేగము గలిగిన, త్ర్యక్ష =

ఫాలాక్షునియొక్క, పార్శ్వ = ప్రక్కలయందు, ప్లవమాన = వరువులెత్తుచున్న, ఉత్పాత = భయంకరములైన యుద్ధాల్గులతోఁ గూడిన, భూత = భూతములయొక్క, ప్రకర = సమూహముయొక్క, పటిమన్ = సామర్థ్యమువంటి సామర్థ్యముతో, హల హల = కాలకూటముతోడ, స్ఫుర్ధి = కలహించెడు, హేలి = ఆయుధములయొక్క, ఛవి = కాంతులయొక్క, రేఖా = పజ్జులనియెడు, అనేక = పెక్కులైన, రాహు = రాహుగ్రహములచేత, ఉచ్చలిత = చలించుచుబడిన, రవులు = సూర్యుడు గలిగినట్టి, రక్షశ్చమూ = రాక్షససేనను, జిత్ = జయించుచున్న, పులింద = కిరాతకులయొక్కయు, ప్లవచండాలులయొక్కయు, బృందంబుల్ = సమూహములు, వనిన్ = అడవియందు, బల్బడిక్ = మిక్కిలివేగముగా, పాడుపాడు మన్ = పాడుపాడు మనియెడు, (ఇది యామ్రేడిత సార్థనార్థము), పల్కులున్ = మాటలును, ముల్కులున్ = బాణములును, రాన్ = రాఁగా, కవినెన్ = చుట్టుకొనెను.

తా. ప్రళయకాలమందు సూరలు బాటులెంచుచున్న మహాభూతములవలె బడిమ గలిగి యనేక రాహువులనెడు బుద్ధిచేత సూర్యుడు భయంకరునట్టి యాయుధ కాంతులు కాలకూటమును మీటుచుండఁగా ననేక కిరాతకులును జండాలురును గుంపులు గూడుకొని వాడితూపు లేయుచు బాడుపాడు మని పల్కుచు నలుదిక్కులఁ గ్రమ్ముకొని, 'భూత-గ్లహ' అనియు, 'ప్లవబృందంబుల్ వనిన్ - బల్బడి' అనియు వే. దిద్దుబాటులు. దిద్దుట అనఁసరము.

వ. ఇట్లు చెట్లు వెడలి విండ్లు వంచుకొని ముంచుకొను నన్నల్లప్రజంజూచి హల్లకల్లోలం బై విలుగంబడు నెడ. 76

టీ. ఇట్లు = ఈ ప్రకారము, చెట్లువెడలి = అడవిలోనుండి వెడలివచ్చి, విండ్లు = ధనువులను, వంచుకొని = ఎక్కువెట్టివంచి, ముంచుకొనుచున్న = మీదఁబడుచున్న అన్నల్లప్రజన్ = ఆ కిరాతసంఘమును చూచి 'క. విలల బాడుచు చగవిలు, గోలలఁగొని నల్లప్రజలు గుములై నడువన్' అని వేసికటనాథుని పంచకంఠము. (అ. ౧౮౫) హల్లకల్లోలంబై = పెద్దరంటై, విలుగంబడు నెడన్ = విఠినివేపునకు.

సీ. పసలేదు నిలరోయి ఓ పాతకులారని

దేవాయుధంబులు ఓ ఊవువారు

పైఁడిబాసముఁ జెట్లఁ ఓ బడవైచి ¹దుడ్డుపె

ట్లకుఁ బాటుచునె యెలె ²లైవుచువారు

బరువు డించి కటారి పరుఁడించి నిల్పియిం

దెందు వచ్చెద రని ఓ యెదురువారు

1. దుడ్డుఁ జెట్లకుఁ బాటుచునె యెడల్ దాచువారు.

అము ౪—36

వస్త్రంబు గొండు దేవర యోయి యిది చన్నఁ
 బస్త్రని దయపుట్టఁ శ బలుకువారు
 తే. కలవి మామూఁక నిప్పింతుఁ శ దొలంగుఁ దొఁకటి
 యాడుదానిఁ జేనంటకుఁ శ దనుచుఁ బెద్ద
 తనము నభిమానమును దెంపు శ గనఁగఁ బలికి
 నిలిపి దోపిచ్చువారు నై శ తొలఁగి రపుడు.

77

టీ. పసలేదు=పలుమంది లేరు, (దొంగలు గొంచె ముకుట.) పాతకులారా =
 క్రోశులార, నిలరోయి=నిలుపుఁదోయి, అని, దేవాయధంబులు=పాహణములును దుంటు
 కట్టెలును, (ఇక్కడ దేవశబ్దమునకు యజ్ఞ మని యర్థము చేసి దాని యా యుధములు
 వారుమయములుగాను పాహణయములుగా నుండును గనుక వాలును దుంటకట్టెలు
 ననవచ్చును), టూపువారు=పిసరువారును, పైడిబాసముక్ = బంగారు మొదలగునది,
 (పైడిబాస మనునది నానుడుమాట), చెట్లొక్=వృక్షములయందు, పడవైచి=పాటువైచి,
 దుడ్డుపెట్టుకొక్=దుడ్డుకట్టలచెబ్బలకు, పాటుచు నె=పరుగుడుచునే, ఒలెక్=వస్త్రములను,
 వైచువారు=పాటునోయువారును, బరువు=తాపెత్తుకొన్నబరువును, డించి = నిగువదించి,
 కటారి పరుఁజించి=కటారి యమర్చుకొని, నిల్చి, ఇం చెందు వచ్చెదరని, ఎదురువారు=ఎది
 రించెడువారును, వస్త్రంబుగొండు=ఈలట్టు దీసికొనుడు, ఇది=ఈమూట, దేవరయో
 యి=దేవతయోయి, చన్నొక్=ఇదిపోయినట్లయినా, పుట్ట=ఉపవాసముంపవలసివచ్చును,
 అని, దయపుట్టొక్ = దయగలుగునట్లు, పలుకువారు = మాటలాడెడువారును, మా
 మూఁకొక్=మాగుంపునాడు, కలవి=కలిగినవస్తువులు, ఇప్పింతుక్ = పొరజేసెదను, తొలఁ
 గుడు=తొలఁగిపొండు ఒకటి=ఒకటి విడుడు, అడుదానిక్ = స్త్రీని, చేనంటకుడు =
 చేతఁ దాఁకవలదు, అనుచుక్ = అట్లని, పెద్దతనముక్ = (అగులపుకొర వమనుగల
 యధికార ముకుట) అభిమానములు, (స్త్రీలయెడలఁ గల వరు వకుట), తెంపు = తెలుప,
 సొమ్ములు పోయిన బోవుఁగాక స్త్రీలను దాఁకున్న మంచి దని తలంచుట), కనఁగొక్=
 తెలియనట్లు, పలికి=చెప్పి, నిలిపి=గుంపును నిలువఁజేసి, దోపిచ్చువారునై=హానినొక
 గువారై, తొలఁగిరి=విముఖులైరి, అపుడు.

సీ. తొడువింటివాడుసగ్ధోపక బోవక యెదు
 ర్పడువాండ్రుఁ దొడిబడఁ శ బదరి పొడిచి
 పినుఁ గీక పెనుగినఁ శ బెద్ద నొంపక యెఱ్ఱఁ
 బాలించి చే గలఁపాటి *నాచి
 యాయితంబై చించుకరిగెడువాఁ డేటు
 లవి మీఱి చన్న వెళ్దవులు టుడిగి

పాదపు చే లేకయ 1 పుటపుటయును నైన

వాని శోధింప నవ్వలికి బనిచి

తే. పాదలఁ దూఱిన నీటెచాపుల వెడల్పి

కట్టుబట్టలు గొని ప్రాతబట్ట దయసు

గోఁచులకు నిచ్చి గనపరాకులు నిగిడ్చి

చెప్పటట్టలు శోధించి 1 సిగలు విప్పి.

78

టీ. తొడువిటివాడు=అంబుదొడిగిన విల్లుగలవాడు, చన్నోవ్=పోయెడు ప్రోవను, పోవక = వింగక, ఎదుర్పడువాండ్ర = ఎదురైనవారిని, తొడిబడ = తొట్టువడునట్లు, పురి = హుంకరించి, పొడిచి, పిరుగు=పీరుగు, (లోభియునుట.), ఈక = తనసొమ్మియ్యక, పెనంగిన = పెనంగులాడగా, పెద్ద=మెండ్లుగాను, నొంపక= నొప్పింపక, ఎట్ట = నెత్తురును, పాటించి=కొలునట్లు పొడిచి చేగలపాటి=చేతనున్న మాత్రము సొమ్ము, వాచి=అవహరించి, అయితంబై = ఆయత్తవడినవాడై, చించుక= గుంపును చించుకొని, ఆరిగెడువాడు, = పోవునట్టివాడు, అవియేటులు = అదొంగల ప్రహరములను, మీటి = అల్పిమించి, చన్న = పోయినను, వెడవులుట = వెంబడించుట, ఊడిగి = చూచి, (మార్గస్థు డెవ్వందేని గుంపులించుకొనిపోగా దొంగలు వారిని దఱుము రనుట.), పాదపు = ప్రద్యము, పోలేకయ=చేలేకయ, పుటపుటయును నైన వాని = బడిసలావైనవాని, శోధింప = వానిదాపున సొమ్ములు చూచుటకు, అవ్వలికి=అవలికి, పనిచి=పంపి, (గులముగలవాడు గుంపులొన్నవాని నవ్వలికి దొంగలు పంపిరనుట), పాదలఁదూఱిన = కొందఱు పాదలఁదూఱుగా, ఈటెచాపుల = అపాదలమిండికి బొడిచెదమని ఈటెలు చూచుటచేత, వెడల్పి = వారిని బయటికి రప్పించి, కట్టుబట్టలు=కట్టుకొన్న వస్త్రములు నైతము, కొని=గ్రహించి, ప్రాతబట్ట= జీర్ణవస్త్రమును, దయసు=దయచేత, గోఁచులకు=పీనములకుగా, ఇచ్చి = ఒసగి, *గనపరాకులు=గన్నేరాకులవంటి యమ్ములయలుగులను, నిగిడ్చి = లోపలదూర్చి, చెప్పటట్టలు = పాదరక్షలయట్టలు, శోధించి = వెదకి, సిగలు = జాల్లు, విప్పి, (మార్గస్థులు చెప్పటట్టల సందులను సిగలయందును సొమ్ములు దాచియున్నారని దొంగలు వానినెల్ల శోధించి రనుట).

వ. ఇట్లు పాటచ్చరులు పెచ్చువెరిగి విచ్చలవిడి నుచ్చావచంబులగు

సార్థంబు నర్థంబు లవహరించు సంకులంబు.

79

టీ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, పాటచ్చరులు=చోరులు, 'ప్రతిశోధిపరాస్కంధి పాటచ్చర మలిష్టుచా' అని యమరము. పెచ్చువెరిగి = చెలరేగి, విచ్చలవిడి =

* గనపరాకులు; గనిపరాకులు. (గనపరాకులు అని త్రాసు.)

స్వేచ్ఛచేత, ఉచ్చావచంబులగు = అనేకవిధములగు, 'ఉచ్చావచం నైకభేద' మ్మని యమరము. సార్థంబు = బాటసారులయొక్క, అర్థంబులు = ధనములు, అవహరించు = దోచుకొనెడు, సంకులంబున = సంపదించుదు.

సీ. కటినుండి చనుమఱి శ గడిగార్గ బిగియించి

కట్టిన నిడు నీలి శ కాసె మెఱయఁ

బిల్లిగడ్డము మించఁ శ బెరిగి మీసలు కుక్షి

గోళంబుమీఁద సుర్యాయల లూఁగ

బూది బ్రంగిన మొగంబున వడిగట్టుమై

నపుమైల ప్రాజాదు శ నాజెలంగఁ

జిటివేలి పూసపై శ ఘటియిల్లు వెడవట్టు

చిమ్ముల సురి య డా శ ల్లుమరముగ

తే. నూరనుండియుఁ గనుపెట్టుకుండువాఁడు

తప్పిపో నన్ను డబ్బాటు శ దా బొడగని

యట్టివేళఁ కాకళ్ళ శ్రు వనెడు నొకప్ర

చండ చండాల చోరభ్రటుండు తటిమి.

80

టీ. కటినుండి = పిఱుందుదగ్గనుండి, చనుమఱి = తొమ్ము, గడిగార్గ = హద్దుగా, బిగియించి = బిగించి, కట్టిన, నిడు = పొడువైన, నీలి కాసె = నీలిదట్టి, 'మెఱయఁ' = ప్రకాశించగా, పిల్లిగడ్డము = పిల్లిగడ్డమును, మించఁ = అతిశయించునట్లు పెరిగి మీసలు = మీసాలు, కుక్షిగోళంబుమీఁదఁ = గుండ్రని కడుపు మీఁద, ఉచ్చాయల లూఁగఁ = డోలాయమానము లగుచుండగా, బూదిఁ = తానుబూసికొన్న బూడిదచేత బ్రంగిన = కప్పబడిన, మొగంబునఁ = ముఖమందు, వడిగట్టు = వడియగట్టిన మైనపుమైల = మధుఁచ్ఛిష్టమాలిన్యము, ప్రాజాదునాఁ = ప్రాతఁవాడు చుక్కయన నట్లు, చెలంగఁ = ఒప్పఁగా, (వడియగట్టిన మైనపుమైలను జాఁదుచుక్కవలె బెట్ట కొన్నాడనుట), చిటివేలి = కనిష్ఠికాగుళియొక్క, పూసపైఁ = గనుపుమీఁద ఘటియిల్లు = సంగతమైన, వెడవట్టు = దసిలిగాబట్టుటయొక్క, చిమ్ముల = వినదులల గల, సురియ = సురక త్తియొక్క. డాల్ = కాంతి, ముమరముగఁ = అతిశయిల్లుగా ఊరనుండియుఁ = నేను వెడలిన గ్రామముననుండియును, కనుపెట్టుకుండువాఁడు = వేయన్నవాడు, తప్పిపోఁ = తప్పించుకొనిపోగా, నన్ను, డబ్బాటు = అదాటున (మాతాత్మార్థముగా ననుట), తాఁ = ఆమొదలిచోరుడు, పొడగని = గుఱుకు బాచి, అట్టివేళఁ = అనవయమందు, కాకళ్ళశ్రు వనెడు = కాకళ్ళశ్రు పను పేరుగ

ఒక = ఒక్కడైన, ప్రచండ = మిక్కిలియుద్ధండుడైన, చండాల = మాలడైన, చోర = దొంగయగు భటుండు = బంటు, తఱిమి = వెంటడించి.

చ. కవ వటు డించి యేగునుకరగా సురె గొంకుల దార్పి కూలుడు
న్నివిడిన బొజ్జపై మిగులు శ నిద్దపు దోవతి దట్టి జొల్లిరా
దివిచి పెనంగ వల్లువముఁ శ ద్రెంచి యనంతుని గంట్ల హసపుం
జెవులుగ గౌదకట్టు ¹గనె చేరుల టెక్కియు దోపునొల్పి పో. 81

టీ. కవ = నాకు జతయగు, వటు = బ్రహ్మచారిని, డించి = డిగ్గవిడిచి, ఏ = నేను, గునుకగా = పరుగెత్తగా, సురె = ఎనికత్తిని, గొంకుల = నాజాను సుధులయందు, దార్పి = అంటప్రేసి, (ప్రొంకుల గూర్చి యని కొందఱుఁడ్రు), కూలుడు = క్రిందబడగానే, నివిడి = నిగిడినట్టి, (పై కుదికినట్టి యుట), బొజ్జపై = ప్రతిఘోషపుమీఁద, మిగులు = వ్యాపించియున్న, (ముల్లె యున్న దని తెలియునట్లుంబు కొనియాడు యుట). నిద్దపు = స్నిగ్ధమగు, దోవతి = దోవతియొక్క, దట్టి = కట్టును, జొల్లిరా = జాతివచ్చునట్లు, తివిచి = తుడిచి, పెనంగ = నేను పెనంగరాడగా. వల్లు వము = వరపలములై, ద్రెంచి = తెగఁగొనఁగొని, ఆనంతుని గంట్ల = కట్టుపోగులకుఁ బైగానున్న గజపులవఱకు, (నాగుబడిపోగులగుల బొందలవఱకనియును జెప్ప వచ్చును.) ఊసపు = తెరిపొయినట్టి, చెవులుగ = చెవులు గలుగునట్లుగా, (చెవులు పెగునట్లుగా బొంగులు తెరిపినాఁ డనుట.) గౌదకట్టు = చెంపలను మూసికట్టిన కట్టు. “గీ. చెంపలను మూసి కట్టుట చెలగు గౌదకట్టనంగను.....” అంధ్రభాషార్థవము. 3-32, “కనెచేరుల = బొందచేరులగుల, టెక్కియు = కుళ్ళాయయు, దోపు నొల్పి = దోచుకొని, పో = పోవుచుండగా.

క. నోరిసని సుండ కే నో

రోరి యకట మా సమీప శ పూరనె మనియున్

దూరము వొయిలిచే సా

మేరీతిని నీకు దక్కునే కానీరా.

82

టీ. నోరింగ్ = నోటికనిచేత, ఉండక = ఉరకుండక, ఏను = నేను, ఓరోరి, (ఇది సీచసంబుద్ధి), అకట = అయ్యో, మా = మాయొక్క, సమీపపు = దాఁపున నున్న, ఉరనే = గ్రామమందే, (తములపాకు మొదలగు పదములకువలె పుగాగమము), మని యొ = బ్రదికియుండియు, దూరమువొయిలిచే = దూరమేగితివా, సొమ్ము = ఈధనము, ఏరీతిని = ఏవిధముచేతనైనను, నీకు దక్కునే = నీకు నిల్పియుండునా, కానీరా = కాని మురా.

* తే. అనిన నలతిగఁ గోల్పోక యతఁడు రెడ్డి
రాజుఁ గను నని కొదయుఁ దీర్పంగ మగిడి
యంత కరియును బై ప్రజ కలికి పాటి
పోవ వాఁడును వెడపోట్లు నొడిచి చనియె.

83

టీ. అనిన = ఇట్లనగా, అలతిగఁ = కొంచెముగా, గోల్పోక = నశింపక, అతఁడు = ఆయన, రెడ్డి = పట్టణము, అనఁగా గ్రామాధికారిని, రాజుఁ = ప్రభువును, కను నని = చూచు నని, కొదయుఁ = కొరతయును, తీర్పంగఁ = తీర్పుటకై, (చంపుటకై యనుట.), మగిడి = మరలివచ్చి, అంత = సమస్తమైన, పరియును = తనతోడిగుంపును, ప్రైజుఁ = ప్రైజుగావచ్చెడువారికి, అలికి = భయపడి, పాటిపోవఁ = పరువెత్తగా, వాఁడును = ఆకాకశ్రుండును, వెడపోట్లు = పశ్చిమోట్లు, పొడిచి, చనియె = పోయెను.

ఉ. అంతట బొంత దెన్నెరువునం దరుదెంచు సిఱిందిమంది మ
తాంత సహోదరుండును నొకం డరుదెంచు సాతు డ్డ వ
తాంత మెఱింగి నన్నరసి తాఁ గని యార్తి నొకిండు దాని
శ్రాంతుని నన్ను గావట దిసంతులు గొట్టుచు మోచు కేగుచోన్.

టీ. అంతట = తదంతరము, పొంత = సమీపముండు, పెన్నెరువునందుఁ = రాజమార్గముండు, అరుదెంచు = వచ్చుచున్న, సిఱిందిమంది = వెనుకటి ప్రజయందు, మత్తాంత సహోదరుండును = నాభార్యతోడఁబుట్టినవాఁడును, ఒకిండు = ఒకపురుషుండు, అరుదెంచుచు = వచ్చుచును, సాతు = సాగము, (పథిసమూహ మనుట.), పడ్డపొందిన, పృతాంతము = వార్తను, ఎఱింగి = తెలిసి, నన్నరసి = నన్ను విచారించి, తా = తాను, కని = చూచి, అర్తి = దుఃఖముచేత, తా నొకండును = నామఁది యొక్కఁడే, అతిశ్రాంతుని = మిక్కిలిబడలియున్న, నన్ను, కావట = కావటిబుట్టయందు, మోచుక = మోచికొని, దిసంతులుగొట్టుచు = నాసేరములు పరిహసముగా నెన్నుచు, (మఁదిగావున దుఃఖముండును దన యవివేకమునకు బరిహసించె ననుట.), మిగుచోన్ = పోవుచుండఁగా.

తా. అంతట సమీపముందలి పెద్దబాటను వచ్చెడు కొంతమందిలోఁ గలిసినా యిల్లాలి తోఁబుట్టినవాఁడు వచ్చుచుండి త్రోవను దోచు పడిన ప్రజవార్త విని నన్ను విచారించి వచ్చి చూచి పగచి మిగుల బడలియున్న నన్ను గావటిలో నుంచికొని తా నొక్కండును మోచికొనుచు నన్ను సేరము లెన్నుచు బోయెను.

* అనిన లాఁతుగఁ గోల్పోక యతఁడురాజు, రెడ్డి గను నని కొదయుఁ దీర్పంగ మగిడి. (క. ర. పా. పాతాంతరమును.)

సీ. కొంగవా ల్పటుకు లంగుళులఁ బట్టుకఁ జబ్బు
 లంటఁ గుట్టిడఁ వెజ్జుఁ నరయువారు
 తలఁ బడ్డగుదియఁ దోబ్బలఁ బాతఁ మసి యిడి
 యంబలి గం జిండ్లఁ నడుగువారు
 తమనేగిఁ జెప్పుకోఁ నరయమీఱ విని చీరఁ
 జిం చిచ్చువారి దీపించువారు
 నోలివడ్డ నెపమునఁ న గలలేని నీరిఁ జెప్పి
 చుట్టలపై దాడి నెట్టువారు
 తే. నైన పాంథులచేతఁ గ్రంధైన యూళ్లు
 జాడగా నిటఁ దెచ్చియిన్నీడఁ డించి
 పాటు నీ రానఁ బోవ నొ న వ్వారి మగిడి
 వచ్చునాలోన నీ రూపు న వచ్చె నాకు.

25

టీ. కొంగవాల్ = కొంగవాలుగావంకనైన, నటుమలు = గాయములు, (కొంగ
 వాలనగా మాటవని చేతి కత్తి. కం. 'నగినూళు చేతికిఁ ద్రికి, నరులంబటు పేరుపెట్టి
 నారు ధరిత్రి, న్నది కొంగవాలనంగను, దిరుమలపై నుండు దేవదేవ మునగాదా' అని దేశ్య
 నామార్థకోశమందుఁ జెప్పబడియున్నది : కాన, నట్లైన కొంగవాల్ = అత్తిచేతనైన,
 నటుమలు = గాయము లని చెప్పవచ్చును.) అంగుళులక్ = ప్రేళ్లచేత, పట్టుక = బిగఁబట్టు
 కొని, జబ్బలను = తుంట్లను, అంటక్ = కదిలీకొనునట్లు, నుట్టిడక్ = మట్టుటనై,
 వెజ్జున్ = వైద్యుని, అరయువారు = వెనకెడువారును, తలక్ = శిరమునందు, పడ్డ =
 పడినట్టి, గుదియ = దుడ్డుకఱ్ఱలయొక్క, దెబ్బలక్ = గాయములయందు, పాతమసి
 యిడి = గుడ్డకాల్చినమసి యదిమి, అంబలి, గంబి, ఇండ్లక్ = ఇంటింటను, అడుగు
 వారు = యాచించువారును, తమనేగి = తమకుంగలిగినదీనును, చెప్పుకోక్ = తెలియఁ
 జేసికొనఁగా, దయ = కృప, మీఱక్ = అలిశయించునట్లు, విని = ఆకర్షించి, చీరక్ =
 వస్త్రమును, చించిచ్చువారిక్ = చించియొసంగెడువారిని, (చించిచ్చు, 'చించియిచ్చు,
 క్షార్థఞ్చతునకునంధి) దీనించువారు = ఆశీర్వాదించెడివారును, ఒలివడ్డ = దోపిడిపడిన,
 నెపమునక్ = వ్యాజముచేత, కల = కలిగినట్టియు, లేని = లేనట్టియు, నీరిక్ = తమ
 నందవను, చెప్పి, చుట్టలపైక్ = బంధువులమీఁద, దాడిపెట్టువారు = దండుపెడలెడు
 వారును, (తాము దోచుడుపోయినసాకుచేతఁ గొంచెము పోయినను గొప్పగాఁ జెప్పు
 కొనుముఁ జుట్టల యిండ్లమీఁదికిభోజన వస్త్రాదులకుఁ బోయి రనుట), ఐన = కఠిని
 గలిగిన, పాంథులచేతక్ = దోచబడినమార్గములచేత, క్రంధైన = నందడిగల, డొడ్డు

కాడగా = గ్రామములమీఁదుగా, ఇటువచ్చి = నామఱుది న న్నిక్కడికిఁ గెచ్చి, ఇన్నీడ డించి = ఈమట్టిచెట్టనీడను గావడించి, పాటు = ప్రవహించెడు, నీరు = ఉం, కమును, అనఁబోవ = పానముసేయఁబోగా, నొవ్వారి = నొప్పిఘనమై, మగిడివచ్చు నాలోన = తిరిగి వచ్చునంతలోనే, ఈరూపు = ఈబ్రహ్మరాక్షసరూపము, నాకు, వచ్చెను.

వ. కయ్యంబునఁ బాఱఁబాఱఁ గాయంబు గాయంబు నేసి వెరవేకిఁగొలి పిన కాకశ్శ్రుతనామధేయచండాలు కరాళవేషంబు గన్నులం గట్టిన ట్టుండఁగడఁగనుట నిట్టి కరాళవేషంబు గలిగెఁ దైశికిగాన ఫలదానం బునదీని మానుపవే? అనిన నతఁ డెను ఫలంబెఱుంగ, ఫలంబుపరమేశ ముఖోల్లాసంబ యాజ్ఞాకైంకర్యంబులకు ననుమతి కైంకర్యంబులకు ఫలపరిమాణ గణన ప్రపన్నుల కెక్కడియది? కాన బంధకం బగుట ఫలం బింతంత యందుఁ గొంతఁ గొవ్వున వెఱుతు భగవంతుండ రక్షించు సూతిడిలు మన్న నన్నోరిమాట నోరన యుండ నతండు. 86)

టీ. కయ్యంబున = మున్ను చోరులకును బధికులకును గలిగిన జగడమునందు, పాఱఁబాఱ = మిక్కిలి పరువెత్తఁగా, కాయంబు = నాశరీరమును, గాయంబునేసి = రక్తసిక్తముఁజేసి, వెఱవేకి = భయజ్వరమును, కొలిపిన = కలుగఁజేసిన, కాకశ్శ్రుత నామధేయ చండాలు = కాకశ్శ్రుత డనుపేరుగల మాలనియొక్క, కరాళవేషంబు = భయంకరాకారము, కన్నులం గట్టిన ట్టుండ = ప్రత్యక్షముగా బొడఁగట్టినట్టుండఁగా, కడఁగనుట = పంచత్వమును బొందుటచేత, ఇట్టికరాళవేషంబు = ఈవిధమైన బీభత్సరూపము, కలిగె = నాకు సంభవించెను. (అంత్యకాలమం దాచందాలంగిరూపమే స్వరూపు వచ్చెను గావునఁ దదనుగుణముగా నిట్టిరూపము వచ్చె ననుట), కైశికిగానఫల దానింబున = కైశికిగాన = మంగళకైశికిగానముయొక్క, ఫలదానంబున = ఫలము నా కొనుగడుటచేత, దిసి = ఈవికృతాకారమును, మానుపవే = పొంగొట్టవే, అనిన = ఇట్లనఁగా, అతండు = ఆభగవద్దాసుఁడు, వీను = శేను, ఫలం బెఱుంగ = గానఫలము నెఱుంగను, ఫలంబు = ఆఫలము, పరమేశ = శ్రీపతియొక్క, ముఖోల్లాసంబు = ముఖోల్లాసమే, ఆజ్ఞాకైంకర్యంబులకు = వేదకాస్త్రములచేత విధింపఁబడినకైంకర్యములకును, (సంధ్యావందనాదుల కినుట), అనుమతికైంకర్యంబులకు = భృత్యుండు సేయకీర్తనాది కైంకర్యములకును, ఫలపరిమాణ = ఫలపరిమితియొక్క, గణన = లెక్కవెట్టుట, ప్రపన్నులకు = భగవద్దాసులకు, ఎక్కడియది = ఏదది, కాన = కాఁబట్టి, బంధకం బగుట = ఆగణనము బంధకారణంబు

గావున (పునర్జననహేతు వసుట.) ఫలము = ఆగానఫలము, ఇంతంత = ఇంతయంతయని గును, అందుకొ = ఆగానఫలమందు, కొంత = కొంతభాగమును, కొప్పున వెలుతుకొ = గ్రహింపుమనుటకు భయపడుదును, భగవంతుడ = శ్రీపతియే, రక్షించుకొ = కాచును, ఊడిలు మన్నకొ = స్వస్థచిత్తుడవుగ మ్మనగా, అన్నోరిమాట, నోరన యుండకొ = నోట నే యుండగా, (అంతశీఘ్రముగా ననుట), అతందు = ఆ బ్రహ్మరాక్షసుడు.

సీ. స్నిగ్ధ త్రిభాగ ముం ర డిత శిరశ్శిఖితోడ

హిమధవభోపవీ ర తములతోడ

బుణ్యపద్మి తయోర్ధ్వ శ పూర్ణవల్లులతోడ

దులస కాబ్జ స గా ర వళులతోడ

గావీన కటిసూత్ర కామాయయుగితోడ

జలపూర్ణ శుభకమండలువుతోడ

బాణిస్థదివ్య ప్రబంధసంపుటితోడ

సుత్రవాక్పూర్వోక్తితోడ

తే. బడిసిడిజితోడ బ్రహ్మమువర్చసము వొల్పు

భాగవతలక్ష్మితో ధూమకపటలిసుండి

వెడలు శిఖివోలె నమ్రేనువెడలి చూడ

జూడ వైష్ణవులై నిల్చె ? సోమశర్ప.

87

టీ. స్నిగ్ధ=నిద్రమైనట్టియు, త్రిభాగ=మూడుపార్శ్వయందు, ముండిత = భద్రా కరణముఁ జేయఁబడిన, శిరః=శిరమునందలి, శిఖితోడకొ=జుట్టుతోడను, (శిరస్సుమూడు భాగముల క్షేరమునై యొక్కభాగమందు శిఖయు నుండె ననుట), హిమ = మంచు వలెనే, ధవళ = తెల్లనగు, ఊడిలుములతోడకొ = జన్మిదములతోడను పుణ్య = పవిత్రములగు, పద్మితయ=పండ్రెండైన, ఊర్ధ్వపుండ్రవల్లులతోడకొ = లతలవంటి యూర్ధ్వ పుండ్రములతోడను, తులసి = తులసిపూసలయొక్కయు, ఆబ్జ = తామరపూసల యొక్కయు, స్రక్ = మాలికలయొక్కయు, అవళులతోడకొ = సమూహములతోడను, గావీన=గోవణముతోడను, కటిసూత్ర = మొలల్రాటితోడను, కామాయయుగితోడకొ = రెండుకామాయపస్త్రములతోడను, (ఇది ద్వంద్వసమాసమును 'సర్వోద్వంద్వో విభావ యైకద్యవతి' అన్నట్లేకవచసాంతము. కామాయయుగశితో ననియుం గొందఁబడుదురు), జల = తీర్థముచేత, పూర్ణ = నిండిన, శుభమగగళమైన, కమండలుతోడకొ = పాత్ర తోడను, పాణిస్థ=హస్తమందున్న, దివ్యప్రబంధ = ద్రావిడవేదముయొక్క, సంపుటితోడకొ = ప్రత్యక్షముతోడను, (సంపుటముతో ననికొందఁబడు) ఉత్తరవాకో = దివ్యమువలది

యుక్తరవాక్యమే, పూర్వక = పూర్వముగాగల, ఉత్తితోడక = సాభాషణముతోడ,
(ద్వయోనుసంధానముఁ జేయుచున్నాఁడట, ఇచ్చట నుత్తరవాక్కునునెడఁ గరమ
సదాచారాభ్యయనసమృద్ధి, పాల్పు = విప్పుచున్న, (బ్రహ్మవర్చసముఁ బ్రోచు నని కొందఱు
అందురు.) అట్లే, బ్రహ్మవర్చసముక్ = బ్రహ్మవర్చస్సును, పాల్పు = విప్పుచుండెడి,
భాగవతలక్ష్మితోక = భాగవతకాంతితోడను, ధామపటలముండి = పొగగుంపుపలన,
వెడలు = బహిర్గతుఁడగు, శిఖివోలె = అగ్నిహోత్రునివలెను, అష్టేను = ఆ రాక్షస
శరీరమును, వెడలి = వెలువడి, చూడఁజూడక = చూడఁగాజూడఁగా, సోహశస్త్రి, వైష్ణ
వుండె = విష్ణుభక్తుండె, నిల్వె = నిలిచెను.

వి. ఇట్లు భాగవతపరిచయ ప్రభావమున బ్రహ్మణ్యుం బె కాక భాగవత
శ్రీయునుం గలిగి యుప్పు చింది యునుమడియగుచందంబునం పరమ
హర్షభరితుండై స్వరూపానురూపంబుగా నతనికిఁ బూజఁగావించి. ౪౮

టీ. ఇట్లు = ఈ ప్రకారము, భాగవత = భగవద్గోసునియొక్క, హరిచయ = గుఱు
తెఱుకయొక్క, ప్రభావమున = మహానువేతను, బ్రహ్మణ్యుం బె కాక = విప్రశ్రవ
కాక, భాగవత శ్రీయునుక్ = భాగవతసంపదయును, కలిగి, ఉప్పు చింది, ఇనుమడియగు
చందంబున = ద్విగుణితమగునట్లు, బ్రహ్మణ్యము వైష్ణవత్వముచేఁ గట్టించె ననుట.
పరమహర్ష = పరమానందముచేత, భరితుండై = పరిపూర్ణుండై, స్వరూపానురూపంబుగా =
సంప్రదాయమునకుఁ దగినట్లుగా, సతనికి = ఆనందబాధువా నను భాగవతనకు, పూజ =
సవర్యను, కావించి = పినించి.

సీ. జయ దరు త్తరణసంసరణాబ్జదళసీర

జయజయ గాయకసాహస్యభామ

జయ శౌరిగాధారసజ్జ పుణ్యరసజ్జ

జయజయ తత్త్వసంశయలవిత్త

జయ *జనార్వాచీనజనిసంగవంచక

జయజయ దేశికచరణశరణ

జయ యుక్తవాక్పిత్రస్థాతృణీకృతదేహ

జయజయ భగవదాశ్లాకృతిస్థ

తే. జయ సకలజంతుసమచిత్తజయ దయాధర్మ

జయ ముకుందాన్యదేవో స్త్రీశాస్త్రబధిర

జయ చతుర్ద్యయభక్తిలక్షణచిత్రాంగ

జయ మురారిప్రహస్నాంఘ్రిజలజమధుస.

89

టీ. దురుత్తరణః=తపఃపశ్యముగాని, సంసరణ = సంసార మనియెడి, అబ్జదళ = తామరాకునందలి, సీరః=ఉదక ప్రైసవాడా, (తామరాకుపై నీరు దాని నంటకుండి నట్లు నీవు సంసారమందుఁ దగుల వచుట), జయ = జయ మగుఁగాక, గాయక సార్వభౌమ = కీర్తనాపరులకుఁ జక్రవర్తివైనవాడా, జయజయ, శౌరి=శ్రీపతియొక్క, గాథా = కథలయొక్క, రస = సారస్యమును, జ్ఞ=తెలిసిన, పుణ్య = పవిత్రమగు, రసజ్ఞ=జిహ్వగలవాడా, జయ, (నీనాలుక భగవద్గణకళస మధుర రసమును దెలిసిన దనుట), తత్త్వసంశయ = పరబ్రహ్మ మేవో యను సంశయమునకు, లబిత్ర = కొడ వలి వైనవాడా, (తత్త్వశబ్దము పంచవింశతి తత్త్వములగు నన్వయింపవచ్చును, అట్టి నాని సందేహానివర్తకుఁ డనుట.), జయజయ, జన=జనులయందు, అర్వాచీన=తక్కువగు, జని=జన్మ మయొక్క, 'జనినిప్సత్తిరున్భవ' అనియమరము. సంగ = సాంగత్యముచేత, ఎంచక=మోసము సేయువాడా, (మహామ గూఢము చేసి జాతిని బ్రకటింపువా డనుట. మఱియు జనులకు నీచజన్మములు రాకుండఁ జేసెడివాడ వనుట. జయజయార్వాచీనజని సంగవంచక యుపపాతమున, ఇతను విచ్చుజన్మముల సుబంధములేనివా డని యర్థము.) జగు, దేశిక = ఆచార్యులయొక్క, చరణ = శ్రీపాదములే, శరణ = రక్షకముగాఁ గలవాడా, 'శరణం గృహరక్షిత్రో' అని యమరము. జయజయ, ఉక్త=వలకుఁబడిన, వాక్ = మాటయొక్క, ప్రతిష్ఠా=నిలకడచేత, తృణకృత=తృణప్రాయముగాఁ జేయఁబడిన, దేహ = నిజశరీరముగలవాడా, (సత్యమందు బుద్ధిఁబొంది దేహభిలాష లేనివా డనుట.), జయ, భగవత్ = భగవంతునియొక్క, ఆజ్ఞ=ఆనతిని, కృతి=చేయుటయందు, స్థ = స్థిర పడినవాడా, సకల = సమస్తములైన, జంతు=ప్రాణులయందు, సమ = సరియైన, చిత్త= హృదయముగలవాడా, జయ, దయాద్రి=హయచేతఁ జల్లనివాడా, జయ, ముకుంద = మోక్షప్రదుఁడగు నారాయణునికంటె, అన్య = ఇతరుఁడు, దేహాస్తి = దేవుఁడున్నాఁ డనిడు, శాస్త్ర=శాస్త్రమందు, బధిర=చెవిటివాడా, (విష్ణునికంటె నన్యదైవము గల దను చదువు విను డనుట), జయ, చతుర్ద్యయ=ఎనిమిదివిధములైన, భక్తిలక్షణ = భక్తి చిహ్నములచేత, చిత = వృద్ధియయిన, అంగ=దేహముగలవాడా, (ఇవల భక్తి యొని మిది విధము లనుటకుఁ బ్రమాణము. 'మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజాయాం చానుమోదనం, న్యయ మభ్యర్చనం చైవ మదర్థే దంభవర్జనం, మత్కథాశ్రవణే భక్తిః సర్వనేత్రాంగ విక్రియా, మమానుస్సరణం నిత్యం యచ్చమా ముదజీవతి, భక్తిరప్రవిధాహ్యేషా యస్మిన్ మేజ్ఞేఽపి పరతే, న విప్రేంద్రస్యచ శ్రీమాన్ సయతిస్స చ పండితః' అని

యొన్నది), జయ, మురారి=మరాఠానురంధ్రుని దగు శ్రీపతియొక్క, ప్రశస్తి=ప్రశంస
చేసిన భక్తులయొక్క, ఆంధ్రజల = పాదపద్మములకు, మధుః=భృంగమవైనవాడగా,
జయ.

వ. అని ప్రస్తుతించి ప్రదక్షిణంబు గావించి పునర్భవభయంబున భవన
భార్యాప్రముఖ సుఖ విముఖుడై బడరీవనాదిపురుషోత్తమాధిష్ఠిత
పుణ్యభూములఁ బొసఁపునయ్యంబుగం దీర్ఘయాత్ర జరించుచుఁ బరమ
నిర్వృతిం బొందె నిష్పూణ్యకథ వహనసమయంబునఁ గుహనావరా
హంబువలన మహీమహిళ మదీయ పూజోపచితోపచారంబుల
విశేషఫలదంబు గానంబ యన విని వైష్ణవియుం దాఁ గావునఁ దదా
కలన కుతూహలంబునం గూఁతురై నీ కొదవి యహరహంబును
విప్రలంభదంభేరితాగాధగాఢాస్థానమేతకీతరసంబునం గ్రద్ధిపుచ్చుట
గాని వేటొండుగా దేమి తపంబునేయుచున్నదియో యం టింత
కంటఁ బరమతపం బున్నదే? యన్నియును మేలయ్యెడు, శ్రీరంగం
బునకు రంగేశు సేవింపఁ దోడుకొనిపోయి రమ్మనుటయు, బ్రసాద
మృని ప్రణామము నేసి పసిండి పల్లకి నబ్బలికారత్నంబు నునిచి
పరిచారికా శతంబును భాగవతపరిషత్తునం గొలువఁ బ్రయాణ
పర్యాయంబులఁ బరమానురాగంబునం బోయి.

టీ. అని=ఇట్లు, ప్రస్తుతించి=కొనియాడి, ప్రదక్షిణంబూవించి = వలగొని, పునర్భవభయంబునకొ = మరలజన్మములుగలుగునభయముచేత, భజన=ఇట్లును, భార్యా= ఇట్లాలను, ప్రముఖ=మొదలగు, సుఖ=సుఖములవలన, విముఖుండై = పరాజ్ఞులుండై, బదరీవనాది=బదరికారణ్యముమొదలైన, పురుషోత్తమాధిష్ఠిత - పురుషోత్తమ = నారాయణునిచేత, అధిష్ఠిత=నెలకొనబడిన, పుణ్యభూములకొ = దివ్యదేశములయందు, పౌనఃపున్యంబుగకొ = మాటిమాటికి, తీర్థయాత్రజరించుచు=తీర్థయాత్రలయందు నంచరించుచును, పరమస్వీర్పితకొ = పరమసుఖమైనమోక్షమును, పొందెను=ప్రాపించెను, ఇవ్వణ్యకథ=ఈవనిత్రచరిత్ర, వహనసమయంబునకొ = పరాహవతారమై వహించినప్పుడు, కుమానావరాహంబువలనకొ=మాయావరాహమువలన, (పరాహవతారుండై యనుట.), మహిమహిళ=భూకాంత, మదీయ=నానంబంధములగు, పూజా = పూజలయందు, ఉపదిత = పృథ్విబొందిన, ఉపచారంబులకొ = కైంకర్యములయందు, విశేషఫలదంబు=హెచ్చుఫలము నొసంగునది, గానంబయనకొ=గానమే యనగా, విని=అకర్షించి, తాకొ=ఉపాకాంత, నైష్ఠికయాకొ = విష్ణునంబంధియును, కావనకొ=కా-

బట్టి, తదాకలనఁ=ఆగానము సేయుటయందలి, కుతూహలంబునకొ = వేడుకచేత. కూ-
తులై=పుత్రికయై, నీ కొదవి = నీకుఁ గనఁబడి, అహరహంబును = ప్రతిదినమును, విప్ర-
లంభ = వియోగ ములయొడు, దంభ = వ్యాజముచేత, ఈరిత = పలుకఁబడిన, అగాధ=
గంభీరములైన, గాథా=కథలయొక్క, అర్థ = అర్థముతోడ, సమేత = కూడియున్న,
గీతరసంబునకొ = గానరసముచేత, ప్రొద్దుపుచ్చుటగాని = కాలక్షేపము సేయుటగాక,
వేటొందుగాదు=మఱియొకటిగాదు, ఏమిశపంబు సేయుచున్నదియో యంటి = ఏమి
తప మాచరించుచున్న నో యంటివి, ఇంతకంతకొ = ఇట్లు గానము సేయుచుండుట
కంటెను, పరమతపం బున్నదే = హెచ్చుతప స్సున్నదా, (లే దనుట), అన్ని గును=
యావత్కార్యములును, పేలయ్యెడుకొ = మంచి వగును, శ్రీరంగంబునకుకొ =
శ్రీరంగస్థలంబునకు, రంగేశుసేవివకొ = శ్రీరంగ నాయకుని సేవించుటకై. తోడుకొని=
ఆయమును దోడ్కొనిపోయి ర మ్మటయుకొ = పోయిరమ్మనఁగా, ప్రసాదమ్మని =
మహాప్రసాద మని, ప్రణామస్సుసేసి = నమస్కరించి, పసిండిపల్లకొ = కనకాంబోళిక
యందు, అబ్బాలికారత్నంబుకొ = అగోదాదేవిని, ఉనిచి = ఇడికొని, పరిచారికా
శతంబును = అనేకపరిచారికలును, భాగవతపరిషత్తును = భగద్భక్తసమూహంబును, కొలు
వకొ = భజింపఁగా, ప్రయాణము పర్యాయంబుకొ = పయనంపువరుసలచేత, పర
మానురాగంబునకొ=పరమానందముచేత, పోయి=(ఆవిష్టచిత్తుండు) వెడలి.

తా. ఆ నందొడువారు చీత్రము పూర్వము పరాహితారమున విష్ణుచేవుండు
భూదేవికి జెప్పఁగా, గానకైంకర్య మధికఫలదం బని, యట్లు, పాడుటకై యాభూ
మియె యీచూడితుడు తనాంచా రాయెను. ఈయమును శ్రీరంగ నాయకుని సేవార్థమైతీసి
కొని పొమ్మని పడవెరుంగోయి లుడయవరు నెప్పఁగా నా విష్ణుచిత్తుండు పట్ల బంగరు పల్ల
కిలొ గోదాదేవి నటకుఁ గొనిపోయెను.

మ. చని కాంచె నిర్విరజాభిధాంతర వపు శ సహ్యాద్భవాతీరనం
దనవాటి వలయద్రుమావళి దళాంతర్దృశ్య పాపాలి భం,
జన చాంపేయసుమాయమాన విషమ శ స్వర్ణావృతివ్రాత ర
శ్చి నభస్సప్రకీర్ణఖిలాళి దీపకళికాశృంగంబు శ్రీరంగముకొ. 91

టీ. చని = ఆవిష్టచిత్తుం డరిగి, విరజా = విరజా నదియనెడు, అభిధాంతర =
మఱియొకపేరుగల, వపుః = దేహముగల, సహ్యాద్భవా - సహ్యా = సహ్యాపర్వతము
వలన, ఉద్యవా = ఉదయించిన కావేరీనదియొక్క, 'కావేరీ విరజా సేయమ్' అని
ప్రమాణము. తీర=దరియందలి, నందనవాటి=వనవీధియొక్క, వలయ = మండలమందలి
ద్రుమ=వృక్షములయొక్క, అవళి = సమూహముయొక్క, దళ=అకులయొక్క, అంతః=

నందులనుండి, దృశ్య=చూడఁదగినట్టియు, పాప=దోషము లనియెడు, అళి=లేటులయొక్క, భంజన=భంగపఱుచుటయందు, చాంపేయ = సుపెంగలయొక్క, సుమాయమాన = పువ్వులవలెనుండెడు, విషమ=బీసీయగు సప్తసంఖ్యాకములైన, స్వర్ణావృతి=సువర్ణప్రాకారములయొక్క. వ్రాత=నమూనానుండలి, రశ్మి=కాంతులచేత, నభస్పృష్కో=ఆకాశము నొరయుచున్న, శిఖర=శిఖరములయొక్క, అళి = పక్షుల నియెడు, దీపకళికా=మొగ్గల వంటి దివ్యైలయొక్క, శృంగంబు=కొనలు గలిగిన, శ్రీరంగము=శ్రీరంగస్థలమును, కాంచె=చూచెను.

తా. విరజానామాంతరముగల దేహముచేత నొప్పుచున్న కావేరీతీరమందు దట్టము లగు వనములయందలి తరువుల యాకులసందులఁ గానవచ్చుచున్న యేడుబాగారు ప్రాకారముల కాంతులు పాపము లనియెడు తుమ్మెదలకుఁ దలదిమ్ము పుట్టించి పాపఁదోలెడు సుపంగిఫ్రాలవలె నుండెను; వైశిఖరములు నీవకళికలవలె మెఱయుచు మిన్నంటి యుండెను.

క. చోళీహల్లకచితకచ

పాలీ పాలీధన ద్విరపంచీస్వనభృం

గాలీ కవేరదుహితృ మ

రాలీధ్వను లెనగుగాడ్పు శ్రుతివడ యుడిపె.

92

టీ. చోళీ = చోళదేశస్థులయొక్క, హల్లక = ఎఱ్ఱకలువలతోడ, చిత = కూర్పబడిన, కచ = క్రొమ్మడులయొక్క, పాలీ = సమూహములకు, పాలీధవల్ = పక్షిగట్టనట్టియు, విపంచీ = విశేషయొక్క, స్వన=నాదమువంటినాదముగల, భృంగ = లేటులయొక్క అళి = సమూహములయొక్క, కవేరదుహితృ = కావేరియందలి, మరాళి=హంసికలయొక్కయు, ధ్వనులు=కంఠ నాదములు, ఎనఁగు=వీ తెంచునట్టి, గాడ్పు= వాయువు, శ్రుతి = నియమవంతుడగు నావిష్టచిత్తునియొక్క, వడ=మార్గాయాసమును, ఉడిపె=పోగొట్టెను.

తే. ఆతఁ డఘమగ్నఁజ్ఞాన శ్రమన్తురుద్వృ

ధాంబువుల నాడి మాధ్యాహ్నికాది దీర్చి

స్నాతయ నలంకృతయ నౌ తనయను దోడు

కొనుచు వైష్ణవపరిపత్తు శ్రగొలువ నరిగి.

93

టీ. ఆతఁడు=అదిష్టచిత్తుఁడు, అమృదుద్వృధాంబువుల = ఆకావేరీ తీర్థముల యందు, అఘమగ్నఁజ్ఞానమాడి = అఘమగ్నఁజ్ఞానములను చెప్పుచు స్నానముచేసి, మాధ్యాహ్నికాది=మాధ్యాహ్నిక బ్రహ్మయజ్ఞానుష్ఠానములును, తీర్చి = నిర్వర్తించి

స్నాతయౌక్ = స్నానముఁ జేసిన యట్టిదియు, అలంకృతయౌక్ = సర్వాలంకార శోభితరూపము, టౌ=అగునట్టి ('వాయిరత్నర్వక్రతనూ' అనునూత్రముచేత విడి వక్రత మము.) తనయను=తనకుమారికను, తోడుకొనుచుక్ = వెంటఁ బెట్టుకొనుచు, వైష్ణవ = విష్ణు భక్తులయొక్క, పరిపత్తు=సమూహము, కొలంపన్ = సేవింపఁగా, ఆరిగి=పోయి.

సీ. చరణంపు సరిపణి శ మొరపంబు విన్న *దం

తులతోనె యెదురు నింతులకుఁ దొలగి

యిడి నట్టి మణిముప్పి శ గృహుల యారతి కేంపు

తాళ్ల నే కలయ వాకిళ్ళఁ జన్లి

ప్రసవాది తావికి శ బ్రతిగృహేశ్వరభ

క్ష్యపువల్పునకె పోలె శ శ్వాస ముడిపి

నృత్తగీతోత్థశా శ రిస్తుతి కీర శా

రి జయట్ల యగ్ధోర శ రీకృతి విని

తే. వలభి రత్నాంశువులఁ గట్టు శ తెలుపు చిత్ర

మగుట కోర్వక దిగదిగ శ సరిగి థాన్య

మడిగెడు విరక్తభాగవ శ తాళివలన

వెల్లదీవియపోని య శ వీడ్చు సొచ్చి.

94

టీ. చరణంపు = స్త్రీలపాదములయందలి, సరిపణి = భూషణవిశేషముయొక్క, మొరపంబు=ధ్వనిని, వినక్ = వినఁగానే, దంతులతోనె = వీరుగులతోడనే, ఎదురు = తమకెదురుపడెడు, ఇంతులకుక్ = స్త్రీలకు, తొలగి = ఓరసిల్లి, (స్త్రీలపాదభూషణ రపము వినఁగానే యందలి యక్షయపాత్రపరులగు వైష్ణవు లేసుంగులకుఁ దొలగినట్లే యాస్త్రీలకుఁ దొలగుదు రనుట. శ్రీరంగమం దేసుంగులను గల వనుట.), ఇడినట్టి = తమకు నిచ్చినట్టి, మణిముప్పి = మాణిక్యభిక్ష, గృహుల = ఆగృహస్థులయొక్క, ఆరతి = సీరాజనములయందలి, కెంపుతాళ్లనే = రత్నములయందే, కలయక్ = కలియునట్లు, వాకిళ్లక్ = వారి ద్వారములయందు, చల్లి = పారఁజల్లి, (వీరు పేద లని యొక్కర్థ వంతులగు నచ్చటి గృహస్థులు వీరు వాకిండ్లయం దుండఁగానే వీరికి రత్నభిక్షఁ బెట్టఁ గా వైరాగ్యమువలన నవి యొల్లక మరల వారు వీరికి రతనాలయారతి సమర్పించెడు ట్లశ్చరములలోనే కలియఁబోయుదురుగాక; తండులములదక్క మఱియొకటి యంట రనుట.), ప్రసవాది = పుష్పముమొదలగుదానియొక్క, తావికిక్ = పరిమళమునకు, ప్రతి గృహేశ్వర = ప్రతి తిరుమాళిగల పెరుమాళ్లకొంతైన, భక్ష్యపు = పర్యాయముల సం

బంధియగు, వల్పునకెపోలే = వాసునకెవరె, క్వాస ముడిపి = ఉచ్ఛ్వాసమును జాలించి, (అభిక్షుకులు పుష్పాదులయం దాసక్తి కూడ దని యందులకును తిరువణ్ణారములు స్వామి కారగింపు గాకమునుపు మూర్కొన్న నపచార మగు నని యావాదనకును బోకుండఁ దమ క్వాసమును బిగఁబట్టుదు రనుట), నృత్త = నాట్యములయందును, గీత = పాటలయందును, ఉత్థ = కలిగిన, శౌరి = శ్రీ పతియొక్క, స్తుతి = వినుతిని, కీర = చిలు కలవలనను, శారి = గోరువంకలవలనను, జయట్ల = పుట్టిన దానివలననే, అర్థోరరీకృతి = అర్థాంగీకారముచేత, విని = ఆకర్ణించి, (ఆయత్తుయపాత్ర పదులు విరక్తులుగావున నృత్త గానాదులయందు నాసక్తిలేకయుఁ గీరశారికాదిభాషలనువలెనే యందు భగవన్నామ ముండుటవలన దాని నర్థాంగీకారముగా విందు రనుట), వలభి = లోబలయందలి, రత్న = రతనములయొక్క, అంశువుల = కాంతులచేతను, కట్టు = తామ ధరించుకొన్న, తెలుపు = ధవళవస్త్రము, చిత్రమగుటకు = చిత్రవర్ణ చూటకు, ఓర్వక = సహింహక, దిగదిగనరిగి = బిసబిసఁబోయి, ధాన్యము = తందులమును, అడిగెడు = యాచించునట్టి, విరక్త = విరక్తులగు, భాగవతాశివలన = భగవద్భక్తసమూహమువలన, వెల్లడివియ పోని = శ్వేతద్వీపమువలె నున్న, అవ్వీడు = ఆశ్రీరంగస్థలము, హొచ్చి = ప్రవేశించి, (ఆ శ్రీరంగమందు భిక్షుమెత్తెడు భాగవతులు శ్వేతద్వీపమునుండి యదతరించిన నిత్య సూరులేకాక మనుష్యులు గాని యింద్రాది దేవతలుగాని కారు. ఇందులకుఁ బ్రమాణము. ప్లీ. 'దిదేవిషలిమానుషస్సచలితద్విభూషత్యసౌ శిశిర్విషలిగర్వదా వివిధయివ్య లేతేనచ, ముముక్షిషతితత్త్వగత్త్వవగలేస్స నిస్సంశయం నిని త్యివతి సర్వదా సుచరి రంగభిక్షుషతిః' అని శ్రీపరాశరభట్టరుశ్రీసూక్తికలదు. దీనికి సరియగు తెనుగు మదీ యము. చ. 'నరుఁ డమరత్వ మాయమరనాగతయాతఁ డతండు నెప్పుడునీ, గిరిశతఁ గొంక కాతఁడును గీర్వవతీశతయాతఁ డెంతయున్, మురిప మెలర్ప ముక్తతయు ముక్తుండు నిత్యత నిత్యుండు స్థిరం, తరమును రంగభిక్షుకతఁ డప్పక కోరుడు రోలి నాత్మలన్').

ఉ. గోపురకందరాలికడ ॥ కు న్నశివుష్కరిణీకణార్ద్రసం

తాపహరాలింబులువి ॥ తానరణ్యణికింకిణీకలా

లాఽముల న్సుఖంబడుగ ॥ నాటిటఁ జొచ్చి యకాండగాహనా

చాపలకృత్తరుద్గణముఁ ॥ జండుఁ డదల్చెడు లోనివాకిటన్. 98

టీ. గోపురకందరాలి = దదులపంటిగోపురముఅపత్తియొక్క, కడకున్ = తుద వఱకు, శశివుష్కరిణి = చంద్రపుష్కరిణియందలి, కలా = జలబిందువులచేత, అర్ద్ర = చల్ల నైనట్టియొకసంభావన = సేదదేర్చెడు, అనిలంబులు = నాయువులు, విభాన = మేలుకట్ట

యందలి, రణల్ = మ్రోయుచున్న, మణికింకిణీ = రతనంపుమువ్వలయొక్క, కల = జిలిదిలి
యగు, అలకముల = ధ్వను లనియెడు పలుకులచేత, సుఖం బడుగఁ = కులల ప్రశ్నము
సేయఁగా, అతిటఁజొచ్చి = అతిప్రాకార ములయంగుఁబ్రవేశించి, అకాండ = అసమయ
మందు 'కాండోస్త్రీ దండబాణార్వపర్ణా పసరవారిష' అని నిఘంటువు. గాహనా = ప్రతే
శించుటయందె, చాపలక్ష్మి = త్వరపడుచున్న, మరుద్గణము = దేవతాసమూహ
మును, చందుడు = చందుడను ద్వారపాలకుడు, అదర్శిడు = రాపల దని యదలించు
చున్నట్టి, లోనివాకిట = సప్తమ గోపురద్వారమందు.

తా. విష్ణుచిత్తుం దరిగెడు నవనరంబున దేవతలు సేవింప వచ్చిన నది వారికి నగు
యంబు నూ దేవతలను జండుడ ను ద్వారపాలకుం డదలించుచు లోపలికి రాకుండు
జేమునట్టి సప్తమప్రాకారద్వారమందు జేరె నని భావము. కడమ సులభము.

ఉ. వేత్రముఁ గేలఁ బూని మణి పేదీ కుంధంబుపయి నిశాంబురు
జేత్తుని ముద్రవేల్చెఱుఁచు ప నిశ్చలు లై యిరుమై మనాజ్ఞుమ
ద్వాత్రుల దంతివక్త్రులశతంబు వినీతి భజింప నొప్పు త
త్సూత్రవతీకు వందనముతోఁ గని యాతఁడు భక్తి సేయఁగన్.

టీ. వేత్రము = బెత్తమును, కేల = నూనెమందు, పూని = పహించి, మణిపేదీ =
రత్నంపుటరుంగునందలి, కుంధంబుయొక్క = తివాచీమీదను, సితాంబురుట్ = పుండరీ
కములవంటి, నేత్తుని = కన్నులుగల శ్రీ పతియొక్క, ముద్రవేత్ = ముద్రతోడి యంగ
రముగలయంగుళము, మెఱయి = ప్రకాశింపఁగా, నిశ్చలులై = చలించనివారై, ఇరుమై
= ఉభయపార్శ్వములయందు. మనా = ఇంచుకంత. 'కించిదీవన్ననాగల్వే' అని
నిఘంటువు. నమల్ = నమ్రములగు, గాత్రుల = దేహములు గలవారగు, దంతివక్త్రుల = గజ
ముఖులయొక్క, శతంబు = నూలు, (నూలుద్వరగజముఖు లనుట.), వినీతి = వినయముచేత
భజింపఁ = సేవించుచుండఁగా, ఒప్పు = మెఱయుచున్న, తల్ = ఆప్రసిద్ధుడగు, సూత్ర
వతీకు = సూత్రవతీదేవివాఁడుగవిష్వక్సేనుని. (విష్వక్సేనుడు గజముఖశతముచే
బలిపెట్టింపఁబడుటకు బ్రమాణము. 'యస్య ద్వీరదపక్త్యాద్యాః పారిషద్యాః పరశ్శతం,
విష్వాన్నిఘ్నం సతతం విష్వక్సేనం తమాశ్రయే' అని గలదు). వందనముతోఁ గని =
నమఃపూర్వకముగాఁ గాంచి, ఆతఁడు = ఆవిష్వక్సేనుడు, భక్తి సేయఁగన్ = జొలువఁగా.

లే. అవిదితపురందరాయుధం ప బైనకనక

శిఖరియునుబోలె నొకకలగిడిగులు దెసల

నింగి నీరెండఁ గాయ వేదాంగువినత

సుతుని నతిఁ గాంచి మగుడఁ దగ్గుతియుఁ గాంచి.

97

టీ. అవిదిత = ఎఱుగఁబడని, పురందరాయుధుడైన = వల్లీవజ్రముగలచుట్టి, కనకశిఖియునుబోరై = మేరుపర్వతమువలెనే, (ఇంద్రునిచేత టెక్కలు వ్రక్కలింపఁబడని బంగారుకొండవలె నున్నాఁడనుట.) ఎఱకల = పక్షములయొక్క, జిగులు = కాతులు, దానలై = దిశలయందును, నింగి = ఆకాశమందును, ఈరిండగాయ్ = చల్లని యెండ గాయుచుండఁగా, (కాంతు లాతపమువలె నుండె ననుట.) వేదాంగు = ఘండోమయైదైన, 'కాతస్తే పురుషోత్తమః ఘోషితశ్శృంగ్యూసనః హాహనః వేదాత్తా విహగే శ్వరో యసనికా మాయా జగన్తోహినీ' అని ప్రమాణము. వివరముతుని = వైన లేయుండగు గరుత్మంతుని, నలి = నమస్కారముచేత, కాంచి = చూచి, మగుడ = మరల, తత్ + నతియై = అవైన లేయుని నిమస్కారమును, కాంచి = పొంది.

వ. అతనిచే విజ్ఞాపనంబు నేయించి యనుమతిగ గాంచి చతుర్ముఖులు జలధరశ్యాములు శతవస్త్రులలోననులు చపలాపిశంగవసనులు వనమాలికాబద్ధబాహుమధ్యులు నైన మధుమథన ప్రతిబింబములుం బోని పారిపార్శ్వకులఁ బరాంకుశ ప్రభృతిముత్తుల నేవించుచుఁ దదభినందితులై చని మహావకాశంబును మణిమయస్తంభ సంభృతంబును శాతకుంభకుంభశోభితశేఖరంబును నై చిత్రనేత్రవితానలంబమాన నానాప్రసూనదామ ముక్తాగుళుచ్ఛాచ్ఛచామరంబును నుద్వేలకాలాగరుధూపధూపితంబు నగు మహావిమానమధ్య విధుకాంతవిత్తి కాతలంబునఁ జరణముఖ తత్ప్రీతికాధిష్ఠిత ధర్మాది సూరి పరిపదాత్మకంబును దేజోమయంబును నగు విపులవిమల పీఠంబునఁ బరిమళాలోలరోలంబజాలం బగు నంబురుహంబు జాంబూనదత్వి డుత్తమర్ణవస్త్ర కర్ణికోపరివీధి నూధస్యపాఘోనిధానంబునకుఁ బ్రథమహేతుభూతం బగు భూతతన్మాత్రయుండోలఁ బారద స్ఫటిక బటీర పాండురుచి పుండరీకంబుల పసకు మనసునక లెసకొల్పు మిసిమి గల భోగిభోగభాగంబునం బరభాగంబు మిగులఁ దదాత్మకంబయగు నుపబహ్మంబున మహోర్వ కేయూరమణికర్పరం బగుకూర్పరంబూని మననపర ముని మనోరాగరస మార్జనంజేసి మిగుల నరుణిమి వహించెనో యనఁ జాలు కెంగేలు కపోలంబునం గదియం ద్రిదశ తరు కుసుమ కంచుకిత కంచుకికంచుకాత్మకం బగు దుకూలని చోళంబుననొత్తగిలియున్నవానిం గరిం గఱకఱిం దెట్టి బిట్టు దనచేత చక్రంబునం దెగిన నక్రంబు పూజ్యం బగు సాయుజ్యంబు నొందెనో

యన నుమరి పరిదృశ్యమాన గండఫలస్థ మణిమకరకుండల ప్రతిబింబ
 రుచి డంబరంబునం బరమ సౌందర్య మకరంద నివ్యంది యగు ముఖా
 రవిందంబున నందంబగువాని నిర్నిమిషదృష్టి నెట్టుకొని చూచుతటి
 నీలావదాతరసు తెప్ప వట్టు తటి బి ట్టైదుర్కొను కలధాత గౌర
 గౌర మహామహాగృహారంబున మునింగి దుర్నిరీక్ష్యయు నగు
 నిజ రుచిర మూర్తివలనఁ దనకు సాకార నిరాకారతలు వారికి
 జూపు చూపున దీపించువానిఁ, గళత్రంబు లగు శ్వామా
 చ్ఛాయలచేతఁ శ్రేముడిం బొడునంబడిన యట్లు కప్పులుఁ దొంగలు
 నగుపక్షికాలికల నొప్పు సోమ సూర్యాత్మకంబు లగు వెడంద నిడు
 వాలు టెఱుగెరల కన్నులం గెందఱ్ఱితేకుల వెడచల్లువాని మంకెన
 విరి బింకంబు నింకించు నధరశోణిమ నెఱంబున వెలుంగు ముఖజనిత
 హుతాశనుతోఁ దత్సఖుం డగు గంధవహుం సూర్య నిక్కినన
 నొక్కింత నిక్కి చొక్కంపుఁ బొటములఁ జూపట్టి తిలకుసుమ విలస
 నాపహాసి యగు నాన భాసమానుం డగువాని నుదరజాత శ్వేద
 ధామతామరసంబుఁ గనుంగొని మహదాశ్రయంబు గనిన పూర్ణి
 మాశశాంకుం డనుశంక నాతనికి నాకు వైరంబు మాన్పు మని
 తత్సహోదరి గావున రత్న కాంచనంబులు లంచంబులుగా నివేదించి
 యడుగు లొత్తు నిందిరకు వరవుం బడియున్న రాహు వనం
 గేయూర కటక మణి ముద్రికాంకితం బగు దీర్ఘ బాహుపరిఘంబు
 కటితటోత్సంగంబునం మెఱయువాని నురస్థుల న్యస్త నిస్తులాస్తోక
 కాస్తుభ గభస్తి మండలంబున నిండోలగంబుండు పుండరీకనికేతన
 తనుచ్ఛాయ యన నచ్ఛాచ్ఛం బగు శ్రీనశ్శంబున లోచనోత్సవంబుఁ
 గావించువాని విజితమృగనాభినాభి సౌరభ్యంబునకు* నెగయు
 నుత్తుంగ భృంగ మాలిక యన మెఱయు ననిత వేశలతులనీపలాశ
 దామంబున నభిరామ కోమలాలంకృతి యగువానిఁ గపట కరటి
 విరోధియై యసుర యుసుటుం గొని మగుడ మనుజాంగంబు నంగీక
 రించునెడఁ దలంపంబడమి నట్లన యుండె నన బడుగు బడుగగునడుము
 పను గడు నొడిక మగువాని ఘన జఘన చరమేతర ధరాధరాధిత్య
 కాతలంబునం గాంచన కాంచికామణిమకుట గగనమణి గాయు

నీరెండమెం డనంబరంగు మెఱుంగు పీతాంబరంబునం బొదువంబడి
దాని సన్నదనంబు వెలుపలం దోయ గనక పుష్కరాగంపుఁ దెర
వాఱు నై దూర్యమణి స్తంభయుగంబునుంబోలె గించి దామిలిత
నీలిమం బగు నూరుయుగళంబువానిఁ ద్రైవిక్రమం బగు విగ్రహం
బుతో నాగ్రహంబున మీఁదికిం జూచు తఱిఁ జంక్రమణ రయం
బునం దగిలివచ్చిన మణిమయస్వర్భుననజాంబూనదస్తాకారవలయం
బనం దీండ్రించు నుద్దండ గండపెండెరంబునం బొడము నఖండ
ప్రభామండలంబునం బరిహిండితంబులై మట్టిపండుల వడువుగల
మడమల బెడంగు పడి భావి నిజ కమతావతార సూచకంబులుం
బోలె గొదమతామేల్ల మేల్ల నగు మీఁగాల్లతోఁ గోకనద మృదూ
దరంబు లమర మెఱుంగు జుక్కల జిగి మొక్కుపఱుచు నఖిచక్ర
వాళ చంద్రికల భక్తజన మనస్తమోవిదళనంబుఁ గావించుచు హల
కులిశ కలశ కమల మకరాంకు శాంకితంబులై లక్ష్మీకుచకుంకుమా
కలన నరుణారుణంబు లగు చరణంబులం దాపత్రయాపహరణంబు
నేయువాని నారాయణుం బురాణపురుషుఁ బురుషోత్తముఁ బ్రణ
తార్తిహారు వాసుదేవు హృషీకేశు నీశసుతు విభీషణవరదు ననంగ
జనకు రంగరమణుం గాంచి సహసమాగత భాగవతపరిషత్సమేతం
బుగాఁ దానుం దనుజాతయుం బ్రమద భయ భక్తిసమగ్నుడై
జయజయశబ్దంబులతో సర్వాంగాలింగిత ఊఁఁగితలంబు లగు నమ
స్కారంబులు గావించి నిలిచి నిటలతటఘటతాంజలి యై యిట్లని
నుతియించె.

98

టీ. అతనిచేఁ = ఆపైనతేయునిచేత, విజ్ఞాపనంబు సేయించి = క్రిరంగనాయకునకుఁ
దనిరాక విన్నవంబు సేయించి, అనుమతి గాంచి = నెలపును బొంది, చతుర్భుజులు =
నాలుగు భుజములుగలవారును, జలధర = మేఘమువలెనే, శ్యాములు = నీలచ్ఛాయగల
వారును, శతపత్ర = తామరలవంటి, లోచనులు = కన్నులుగలవారును, చపలా = మెఱ
పులవలెనే, షిశంగ = పచ్చనైన, పసనులు = వస్త్రములు గలవారును, (పీతాంబరు లనుట),
వనమాలికా = తులసీవనమాలికలతోడ, బద్ధ = కూర్చబడిన, బాహుమధ్యులును = పక్ష
స్థులములు గలవారును, ఐన = అయినట్టి, మధుమగ్న = మధుసూదనుడైన శ్రీహరియొ
క్క, ప్రతిబింబంబులుంబోని = ప్రతిబింబములవంటి, పారిపార్శ్వకుల = పార్శ్వవద్దుల
గునట్టి, పరాంకుశ = నమ్మాళ్వారులే, ప్రభృతి = మొదలగు, ముక్తులక్ = ముక్తాత్మలను.

సేవించుచుకొనుచును, తదభినందితులై = వారిచేత నాదరింపబడినవారై, చని =
 అనలనగిరి, మహావికాశంబును = మహావికాశమైనదియును, మణిమయరత్నవికారము
 నైన, స్తంభ = స్తంభములచేత, సూర్యతంబును = భరింపబడినదియును, కాశస్థంభకుంభ =
 బంగారు కలశములచేత, శోభిత = అలంకృతములైన, శేఖరంబును = శిఖరములు గలది
 యును, ని = అయినదై, చిత్ర = చిత్రపన్నులుగల, నేత్ర = వస్త్రములచేత నైన,
 'స్వాజ్ఞటాంతుకయోర్నేత్రమ్' అని యమరము వితాన = మేలుకట్టయందు, 'అస్త్రీవి
 తానమ్లు' 'చకి' అని నిఘంటువు. లంబమాన = ప్రలుచున్న, నానా = అనేకవిధములగు,
 ప్రసూనదామ = విరిసరులును, ముక్తాగుళుచ్ఛ = ముత్తెముల గుత్తులును, ఆచ్ఛచామరం
 బును = తెల్లని జల్లులుగలదియును, ఉద్వేల = మేరమీఱిన, కాలాగరు = కృష్ణాగరువు
 యొక్క, ధూప = ధూపముచేత, ధూపితంబును = ధూపింపబడినదియును, అగు = అవు
 నట్టి, మహావిహంగమధ్య = మహా గర్భగృహమధ్యమందలి, విధుకాంత = చంద్రకాంత
 శిలచేతేయబడిన, విత్తరికాతలంబున = వేదికాస్థలమందు, చరణముఖ = పాదములు
 మొదలగు, తత్తత్ప్రీతిక = ఆయావయవములయందు, అధిష్ఠిత = ఉన్నబడిన, ధర్మాది =
 ధర్మవర్తప్రముఖులగు, సూరి = నిత్యసూరులయొక్క, పరిషదాత్మకంబును = సమాజ
 స్వరూపమైనట్టిదియు, లేజోమయంబును = ప్రకాశస్వరూపమైనట్టిదియును, అగు =
 అవునట్టి, విపుల = చఱచైనట్టియు, విమల = నిర్మలమగునట్టి, పీతంబున = సింహాసన
 మందు, పరిమళ = క్రొత్తావులతోఁజు, ఆలోల = సంచరించుచున్న, రోలంబ =
 తుమ్మెదలయొక్క, 'ఇందిరిశ్చంచరితో రోలంబో బంధరోఽసి చ' అని నిఘంటువు.
 జాలంబగు = నమూనాముగల, అంబురుహంబు = కమలముయొక్క, జాంబూనదర్మిట్ =
 బంగారురంగునకు, ఉత్తమర్త = అష్టాంగుడైనట్టియు, విస్తీర్ణ = విడలుపైన, కర్ణి
 కొరవిధికి = మిద్దియపైఁజెనయందు, ఉద్యమపాదానిధానంబునకు = తీరవారి
 రాశికి, (ఉద్యమ మనఁగాఁ బాదగువలనఁ బుట్టినది గావున తీర మనుట, ఈశబ్దము
 మానవజాతియందు స్తన్యమువలె నుండును), ప్రప్రపాతుభూతంబగు = అదికారణ
 మైన, భూతస్తాత్రయంబోలె = అదిభూతమువలెనే, (సూక్ష్మవస్థ గల తీరమువలె
 ననుట), పారద = పాదరసముయొక్కయు, 'రసస్సూదశ్చపారదే' అని నిఘంటువు.
 గృహికమణులయొక్కయు, పటేర = శ్రీగంధముయొక్కయు, పాండురుచి = చలి
 వెలుంగుయొక్కయు, (చంద్రుఁ డనుట), పుండరీకంబుల = తెలి విరిదములయొక్క,
 పసకు = మేలిమికి, (ధావ్యమున కనుట), మనమనకలు = మాలిన్యమును, ఎన
 కొల్పు = అపాదించుచున్న, మిసిమి గల = కాంతిగలయట్టి, భోగిభోగ-భోగి = శేషుని
 యొక్క, భోగ = శరీరముయొక్క, 'భోగస్పృశే ధనే చాపిశరీరభాగయోర్నత' అని

నిఘంటువు. భాగంబునకు = ప్రదేశమునకు, పరభాగంబు = సులభోత్కర్షము, 'పరభాగో గుణోత్కర్షః' అని నిఘంటువు. మిగుల = అతిశయించునట్లు, తదాశ్చక్ర బయగు = ఆశేషశరీరమయమగు, ఉపబర్హుంబున = తలగడయందు, 'ఉపధానంతూప బర్హు' అని నిఘంటువు. (మఱియు శేషుడే యుపధాన మగుటకు, శ్లో. 'నివాస శయ్యానుపాదుకాంతుశోపధాన వర్ణాశపవారణాదిభిః, శరీరభేదైస్తవ శేషతాంతో యథోచితం శేష ఇతిర్యతేజనైః' అనియూహించుదారుక్రియాక్రిప్రమాణము.), మహర్షి = మిక్కిలియుచితమగు, కేయూర = బాహుపురియందలి, మాణిరత్నములచేత, కర్పూర బగు = చిత్రవర్ణమైన, కూర్పరంబు = మోచేరిని, 'స్యాత్కపాశీస్తకూర్పరః' అని నిఘంటువు. ఉసి = ఉండిపోని. మనసపర = ధ్యానపరులైన, ముని = మునులయొక్క, మనః = మనస్సులయందలి, రాగరస = ఆనందరాగరసముయొక్క, మార్జనజేసి = తుడుచుటచేత, (మునిమానసముల విక్లిగంగజేసి ననుట.), మిగుల = అధికమగునట్లు, విరుణిమ = ఎల్లదినమును, సాగించెనో యన = తాల్చినో యనుటకు, చాలు = సగిన, కెం గలు = ఎల్లని వాస్తవము, కపాంబున = చెక్కిటియందు, విరుణి = సమీపించుగా, (చేపరచు శ్రీహస్తముల బెట్టుకొన్నా రుట) క్రిదశ = కిల్లపృథ్వుములయొక్క, కుసుమ = పువ్వులచేత, కంచుకిత = కప్పబడిన, కంచుకి = కేషునియొక్క, కంచుకాత్మకంబు = నుబు నమేయైనట్టి, కుకులనినోళింబున = కుకుల = పరిపెమైన, నిహోళంబున = నెజ్జ వలువయందు, (పడంగుప్పటి యుట.), ఒత్తిలియ స్తువాని = ఒంటిప్రక్కను బవ్వ శించియున్నట్టియు, కరి = కజేంద్రుని, కఱకఱి బెట్టి = బాధపెట్టి, బిట్టు = కఠినముగాను తనచేతిప క్రంబున = సుసన్నముచేత, తెగిన = ఖాడితులైన, సక్రంబు = మకరము, పూజ్యంబు = పూజింపదగిన. సాయుజ్యంబు = భగవద్విద్యమంగళవిగ్రహ సాంగత్య మును, ఒండెనో యన = పొండెనో యనునట్లు, ఉపరి = మీదిభాగమందు. పరిదృశ్య మాన = లెస్సగా కానవచ్చుచున్న, గండస్థల = చెక్కిటియందు, స్థ = ఉన్నట్టి, మాణి = రత్నభవితమైన. మకరకుండల = మకరాకారమగుకర్ణ భూషణముయొక్క, ప్రతినిబరుచి = ప్రతిఫలకాంతులయొక్క, కంబరంబున = అధికముచేత, పరమసౌందర్య = మిన్నయగుచెన్న నెడు, మకరంబు = పూడేసయను, నివ్యంది యగు = శరియించున్న, ము ఖారవిందంబున = మోముందామరచేతను, అందంబగువాని = సుందరుడగునట్టియు, నిర్నిమిషదృష్టి = తేపువాల్చుచూడ్కిచేతను, నెట్టుకొని = ప్రయాసపడి, (కథంచ వార్థకము), చూచుతఱి = సేవించునప్పుడు, నీకావదాతయన = నల్లని తెల్లని వర్ణము గలిగినదియను, తేపువట్టుతఱి = తేపువాల్చుగలిగి చూచునప్పుడు, బిట్టు = అధిక ఘుగాను, ఎదుగొను = శ్రేష్ఠములకుదురయ్యెడు, కల భాత = కలకలుపులె, గారగార

మిక్కిలి తెల్లనైన, మహాత్ = అధికమైన, మహాః = లేజముయొక్క, 'లేజో' ధామమహా విభా' అని నిఘంటువు. పూర్ణబునక్ = ప్రవాహమందు, మునిగి = అచ్చదింపబడి, దున్నిరీక్ష్యయిక్ = మాడ శక్యము గానిదియు, అగు = అవునట్టి, నిజఃస్వకీయమగు, రు చిరఃమనోహరమైన, మూర్తివలన = దివ్యమంగళవిగ్రహమువలన, జనదుఃతన, సా కార నిరాకారతలు = ఆకారముతోఁ గూడియుండుటయును నాకారము లేకుండుట యును, వారికే = సేవించువారిక, మాపురూపునక్ = కనఁబడిచెడుఁటిచేతను, గిరించు వానికే = వెలుంగుచున్నట్టియొ, కళత్రంబులగు = చంద్రఃపూర్వలభ్యలయన, శ్యామా = రాత్రిచేత, ఛాయచేత = ఛాయాదేవిచేత, (రాత్రియు నలుపు చాయ గావున నాయును ను నలు పడుట), ప్రేముడికే = ప్రేమముచేత, పాదుపగబడినయట్లు = ఆంగనము పయఁబడినట్లు, కప్పలు = నల్లనివియు, తొంగలులక్ = ఇర్లుములయనవియు, ఆగు = ఆవునట్టి, వత్స = తొప్పలయొక్క, కాగిలక్ = నైల్యములచేత, ఒప్పు = సుందరమగు చున్న, సోమసూర్యోత్తకంబు లగు = చంద్రసూర్యమయములగు, వెడది = విశాలములు ను, నిడువాలు = ఇర్లుములైన, ఎల్లినెరల = రక్తరేఖలుగల, కిన్నులక్ = నేర్లముల గల, కంగమ్మితేకులక్ = ఎల్లదామరపూత్రకులను, వదచిల్లువానిక్ = వ్యాపింపజేయు చున్నవాని, (స్వామికే జంద్రుఁ డొక్కనియనంబును సూర్యుఁ డొక్కనయనం బగుట చేత వారిపుర భార్యలయన రాత్రియును ఛాయాదేవియును పచ్చితమ నల్లనికాంతులు గానవచ్చునట్లు వారి నాలింగనముఁజేసికొని విడువకయుండినట్లు నల్లని తొంగలి తొప్ప లొప్పె ననుట), మంకెనదిరి = బంధుకపుష్పముయొక్క, బింకంబుక్ = గర్వమును, ఇంకించు = ఇవురఁజేసెడు, ఆధర = వాతెఱయొక్క, పిఱిమ = అరుణకాంతి యనెడు, నెపంబునక్ = వ్యాజముచేత, వెలుంగు = లేజరిల్లుచున్న, ము...తోన్ - ముఖ = నెమ్మో మువలన, జనిత = ఉత్పన్నుఁడగు, హుతాశనుతోన్ = అగ్నిహోత్రముతో (ముఖమువలన నింద్రుండు నగ్నియుఁ బుట్టుట శ్రుతిప్రసిద్ధము), తత్పక్షుండగు = అయ్యగిచెలియైన, గంధవ హుంగూర్పక్ = వాయువునుగలుపుటకై, నిక్కి ననక్ = నిక్కినదోయనునట్లు, ఒక్కింత = ఇంచుకంత, నిక్కి, చొక్కింపు = సుందరములైన, పొటములచేత, చూడట్టి = దర్శనీయమై, తిలకునుచవిలననాపహాసి యగు = చువుబువుమివ్వమును నవునట్టి, నానక్ = ముక్కుచేత, భానమానుం డగువానిక్ = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, (కొంచెము నిక్కిన ముక్కుపుటములలోనుండి నిట్టూర్పులు వెడలు ననుట.) ఉదరజాత = నాభియందుఁ బుట్టిన, శ్వేత = తెల్లనగు, ధామ = కాంతి గల, తామరసంబుక్ = కమల మును, కనుంగొని = చూచి, మహదాశ్రయంబు గనిన = మహదాశ్రయమునుబొందిన, 'నీచాశ్రయోనక ర్తవ్యక ర్తవ్యోక్షహదాశ్రయః' అన్న ట్లనుట. పూర్ణిమాశకాంతు

దనుకొంక = పున్నమనాటిచందురుం దనునందియంబున, (తెల్లని నాభీకములము చంద్రునివలె నుండె ననుట), ఆతనికి = ఆచంద్రునికి, నాకు = రాహువున కనుట. పై రంబుమాన్యుమని = చగలేకుండఁజేయుమని, తత్సహోదరిగావున = ఆచంద్రునికి దో-బుట్టువగుటఁజేసి, రత్నకాంచనంబులు = మణికనకములు, లంచంబులుగా నివేదించి = ఉపాయములుగా నమర్పించి, ఆడుగులొత్తు = స్వామిపాదము లొత్తుచున్న, ఇందిరకు = శ్రీదేవికి (దీనికి దత్సహోదరి యనునది విశేషణము), వరముంబడియున్న = ప్రాణాచారముబడియున్న, రాహు వన = రాహుగ్రహ మునట్లు (చంద్రుఁడు తొల్లిదర్పలఁడై యుండి మహదాస్త్రయముఁ జేసినపిదపఁ దనకుఁ జేటు గలుగు నని యునికి రాహుగ్రహ మిట్లు చేసిన ట్లుండె ననుట). కేయూర = భుజీర్తులచేతను, కటక = కడియములచేతను, మణిముద్రికా = రతనపుముద్దులుంగరములచేతను, అంకితంబు = చిహ్నితమైన, బాహుబలిఖంబు = పరిఘాయుధమువంటి దీర్ఘభుజము, కటితటాత్సంగంబున = పిఱుందు ప్రక్కమీఁదను, మెఱయువాని = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, ఉరస్థుల = వక్షస్థులమందు, నృస్త = ఉనుటబడిన, నిర్తల = సరిలేని, అస్తోక = స్థూలమగు, కాస్తూభ = కాస్తూభుఁడయొక్క, గభస్తీ = కాంతులయొక్క, మండలంబున = సమాహమందు, 'మండలచక్రవాళిక' అని యమరము. నిండోలగంబుండు = నిండునభి దీక్షన, పుండరీకనికేతన = కమలనివాసీనియగులక్ష్మీదేవియొక్క, తనుచ్ఛాయ యన = దేహకాంతియో యనునట్లు, అచ్ఛాచ్ఛాబగు = మిక్కిలిస్వచ్ఛమగు, శ్రీవత్సంబున = శ్రీవత్స మనుమచ్చచేత, లాచనోత్సవంబుఁ గావించువాని = కన్నులబండువుచేయు నట్టియు, విజిత = గెలువబడిన, మృగనాభి = కస్తూరిగల, సౌరభ్యంబునకు = నెత్తావికి, సెగయు = వచ్చుచున్న, (ఎఱుగు నని పాఠాంతర మట్లేని వాలుచున్న), ఉత్తుంగ = తఱచైన, భృంగమాళిక యన = తుమ్మెదలవరుస యనగా, మెఱయు = తనరుచున్న, అశిత = నల్లనైన, పేళల = లేత యగు, తులసివలాళ = తిరుతుళాయిదళములయొక్క, దామంబున = వనమాలికచేత, అభిరామ = సుందర మగు, కోమల = మృదువైన, ఆలంకృతియగువాని = ఆలంకారముగలయట్టియు (ఆకృతియగువాని నని కొందఱుండురు.), కటకరచివిరోధియై = మాయాసింహుడై, ఆకుర = హిరణ్యకశిపుఁడయొక్క, ఉసుటుని = ప్రాణాచారముఁజేసి మగుడఁ = మరల, మనుజాంగంబున = మానవాకారమును, అంగీకరించునెడఁ = గ్రహించునవ్వుడు, తలంపంబడమి = జ్ఞప్తిరాకుండుటచేత, అట్లన యుండె ననఁ = ఆప్రకారమే యుండె ననునట్లు, బడుగుబడుగు = మిక్కిలిసూక్ష్మమగు, నడుముకున = నడుము = మధ్యముయొక్క, భుజ = మేలిమిచేత, కడుఁ = మిక్కిలి, ఒడికమగువాని = శృంగారమైనట్టివానిని, ఖుస = గొప్పైన, జఖుస =

పిలువనియెడు, చరమేశరధరాధరః ఉదయవర్వతముయొక్క, అధిశ్ఠకాతలంబునఁ
 డార్ధ్యవ్రదేశమందు, 'ఉతత్కాచ్రైరాసన్నాభూమిరూర్ధ్వమధిశ్ఠకా' అని యమ
 రము. కాంచనకాంచికాః బాగాః మొలనూలియందల, మణిమకుటః మణిశ్రేష్ఠ మనియెడు
 గగనమణిః సూర్యుడు, కాయః = వ్యాపింపజేయు, ఈరెండమొందునఁ = బాలాత
 పాలితయమచునట్లు పరఃగుః = ఒప్పుచున్న, మొఱుగుః = కాలివిశిష్టమైన పీఠాంబరంబునఁ =
 కట్టబాగుపుట్టముచేత, పాదుపంబడిః = ఆచ్ఛాదిపంబడి, దానిః = ఆవస్త్రముయొక్క, సన్నః
 దనంబునఁ = పరిపెదనముచేత, తననున్నదనంబుః = తొడదోయినునుపు (పరుసోసరశే
 వై స నమాసేనుమతోభవే, అద్రి త్సారసాపందు పట్టికూర్చి విధిక్తిపు, లనేచక్రత్రచిది
 తోవికారాచ్ఛాపికేచన' అనునగర్వణోక్తిచేత, సుమాగమము.) వెలుపలం దోఁపఁ =
 బయిటఁగానరాఁగా, కనకపుష్కరాంగంపుః = కనకపుష్కరాంగము లను మణులయొక్కః లేక,
 కనకః = బాగాః యొక్కయు, పుష్కరాంగము లను మణులయొక్కయుః) కనకః = బాగారు
 యొక్కయు, పుష్కరాంగంపుః = పుష్కరాంగములయొక్కయు సరిబాధముగల, తెరవాలు =
 తెరలుగలిగిన; లేక, తెరవారు = నూలిపోగులు వైదిరిగినట్లుండు, వైదుర్యమణిః = వైదుర్య
 రత్నవికాః ములగు, స్తంభః = స్తంభములయొక్క, యుగంబునుబోలెఁజితవలెనే,
 ఆ. 'పగలు గొందిరి గానబడెడు బిడాలంబు, కన్నువోలె వెలుగు గల్గి నూలు,

తిరుగు నట్లు మీఁదఁ దెరవాలు వైదుర్య,రత్నమున కిది ప్రయత్న మమరు.'

అని వైదూర్యలక్షణము. కించిదామిలిత = కొంచెము గప్పబడిన, నీలిమంబగు =
నైల్యముగల, ఊరుయుగళంబువానికే = తొడదొయిగలయట్టియు, త్రైవిక్రమంబగు =
త్రివిక్రమావతారసంబంధియుగ, విగ్రహంబుతోడ = నెఱ్ఱేనితోడ, ఆగ్రహంబునకే =
శాశ్వమచేత, మీఁదికిఁజాఁచుతఱిగే = గగనంబునను బ్రసరింపఁ జేయునప్పుడు, చంక్ర
మణరయంబునకే = ప్రసరణవేగముచేత, తగిలి విచ్చిన = చుట్టిపచ్చిన, మణిమయ =
రత్నవికారమైన, స్వర్భువన = స్వర్గలోకమందలి, జాంబూనద ప్రాకారపలయంబునకే =
పలయమువంటి బంగారుతోట యనునట్లు, లీండ్రించు = మెఱియుచున్న, ఉద్బంధ =
అధికమైన, గండపెండెరంబునకే = పాదకటకమందు, పాదము = పుట్టునట్టి, అఖండ =
ఎడతెగని, ప్రభా = కాంతిలయొక్క, మండలంబునకే = సమాహమచేత, ధరిహిండి
తంబులై = కూర్పబడినవై, మట్టిపండుపడువుగల = పటఫలసౌందర్యము గల్గినట్టి,
మడిమలకే = పార్శ్వాభాగములచేత, బెడంగువడి = ప్రకాశించి, భావి = కాగల, నిజః
స్వాయీయమైన, కమతావతార = కూర్తావతారమునను, దాచకంగాలుతోరై = నూచకముల
వలెనై, కొదముతాఁబేళ్ల = లేతతాఁబేళ్లయొక్క (తాఁబేలు తామేలనియునుం గలదు),
మేళ్లకే = మేలులను, నగు = హాసించెడు, మీఁగాళ్ళతోడ = ప్రపదంబులతోడ,

శోకనదః=ఎఱ్ఱగలువలవలెనే, 'రక్షోత్పలం శోకనదః' అని యమరము. మృదు=శోమలము
 లైన, ఉదరంబులు = గర్భములు (అఱుచా శృనుట.), అమరక్ = ఒప్పఁగా, మెఱుంగు
 జుక్కల = ప్రకాశముగల నక్షత్రములయొక్క, జిగి = కాంతిని, మొక్కుపఱుచు =
 భంగపఱుచునట్టి, నఖః=గోళ్లయొక్క, చంద్రవాళ = మండలములయొక్క, చంద్రికల్ =
 వెన్నెలలచేత, భక్తజనునః = భక్తులమనస్సులయందలి, తమః = శోక మను నీకటి
 యొక్క, 'రావశాధ్యాంలే గుణేశోకే తమశ్శబ్దౌఽభిధీయతే' అని నిఘంటువు. విదళ
 సంఖ్య = ఛేదనమును, కావించుచుక్ = చేయుచును, హలకులిశకలశకమలమకరాంకుశ =
 హలకులిశాదితత్తద్రేఖలచేత, అకితంబులై = చిన్నితములై, లక్ష్మీనృపకుంఠమాకలనక్ =
 కలుములజవరాలి పొందిడ్ల చెందిరంపుఁబూఁజినచేత, ఆరుణారుణాబులగు = శోకుచు
 కంజాయగల, చరణంబులక్ = శ్రీపాదములచేత (శ్రీదేవిస్వామి పాదములను గన
 యక్కఱఁ జేర్చుకొనిన నవి మిగుల గొప్పెక్క ననుట.), తాపశ్రయావహరణంబు
 సేయఁచానిక్ = ఆధ్యాత్మికాధిపతిగోధితములగు తాపశ్రయమును గొప్పుమాట
 నట్టి, నారాయణక్, పురాణపురుషక్, పురుషోత్తమక్, ప్రణతార్తిహరుక్, నాను
 దేవుక్, హృషీకేశుక్, హాససుక్, విభీషణవరకుక్, అనంగజనకుక్, గంగరమణక్ =
 ఏవంవిధ నామధేయములుగల శ్రీరంగనాయకస్వామిని, గాంచి = దర్శనముచేసి, సహ
 సమాగతః=తనలోడవచ్చిన, భాగవత = భగవద్భక్తులయొక్క, పరిపత్నమేతంబుగాక్ =
 సమాజములోఁగూడ తానుక్ = ఆ విష్ణుచిత్తుండును, తనుజాతయుక్ = కొమార్తె
 యగు చూడికుడుతనాంచారును, ప్రమదభయభక్తిగననుగ్నులై, జయజయశబ్దంబు
 లతోక్ = జయజయమునువాక్కులతో, సర్వాంగాలింగిత = సర్వావయవములచేత
 స్పృశింపఁబడ్డ, జ్ఞోతితలంబులగు=భూతలములగల, నమస్కారంబులు, కావించి నిలచి,
 నిటలతట = లలాటప్రదేశమందు, ఘటిత = కూర్పఁబడిన, అంజలియై = దోసిలిగలవాడై,
 ఇట్లని = ఈవక్ష్యమాణక్రమముగా, స్తుతియించెక్ = వినులించెను. (ఆ విష్ణుచిత్తుఁ డనుట.)

తే. విధిగృహాశ్రయవిత్త నేవధికి శరణు

చిరకృతేక్షాకుపుణ్యరాశికిని బ్రణుతి
 ధనపతి భ్రాతృకుల దేవతకు జోహారు
 నతమృదాదిక సుమనస్సునకు నమస్సు.

౧౧

టీ. విధి = చతుర్ముఖునియొక్క, గృహ=ఇంటియందు, అక్షయ = నాశములేని,
 విత్త = ధనమునకు, సేవధిక్ = నిత్యపయింపనీకు, శరణు=నమస్కారము, (శ్రీరంగనాయ
 కులు బ్రహ్మగృహమందలి తిరువారాధన యని ప్రసిద్ధము.) చిర = తడవుగాను, కృత =
 చేయఁబడిన, ఇత్తాదు = ఇత్తాదుమహారాజుయొక్క, పుణ్య = ముక్తమలయొక్క,

రాశికిని = ప్రోవననీకు, ప్రణలి = వందనము (శరువార ఇత్వాకుమహారాజునకుఁ దపః
ఫలమవై తోచితి వనుట), ధనపతి = కుదేరునకు, భ్రాతృ = తమ్ముడైన విభీషణునకు, కుల
దేవతకు = కులదైవమైననీకు, భోహారు = బోహారు (పిమ్మట శ్రీరాములవలన విభీషణు
నకు వచ్చితి వనుట) నత = నమ్మలైన, మృడాదిక = శివుడు మొదలగు, 'గిరిశో గిరిశో
మృడో' అని యమరము. సుమస్సనకు = దేవతలు గలవానికి, 'సుపర్యాణస్సమనసః'
అని యమరము. నమస్సు = నమస్కారము.

తే. కొలుతు సర్వేశు సర్వాత్మశకుని ననంతు

నప్రకాశు సభేద్యు సమస్తలోక

సముదయాధారు నణసమూహములకును న

ణీయు నిన్ను ననాధారు శ నిత్యు సత్యు.

100

టీ. సర్వేశు = సర్వప్రపంచవాఁడైనట్టియు, సర్వాత్మశు = సర్వంత
ర్యామి యైనట్టియు, 'నంతు' = అంతరహితుఁ డయినట్టియు, 'నప్రకాశు' =
చక్షురగోచరుఁడయినట్టియు, 'సభేద్యు' = ఇయత్తా పరిమాణ విశిష్టఁ డని తెలియ
శక్యఁడుగానియట్టియు, సమస్తలోక = సర్వలోకములయొక్క, సముదయ = వృద్ధికి,
అధారు = మూలాధారమైనట్టియు, అణసమూహములకును = సూక్ష్మవస్తువుల
కంటె, అణీయు = పరమాణుస్వరూపుడైనట్టియు, నిత్యు, అనాధారు, సత్యు,
నిన్ను, కొలుతు = సేవితులు. ఇక్కడ చెప్పిన అణీయస్వాదులు శ్రుతిప్రసిద్ధములు.

క. నారాయణ భూ ప్రభృతిక

గౌరవవద్యస్తువిలలికంటె మిగిలి పెం

పారు గరిష్ఠతగల పర

పూరుష శరణంబువేడి శ పొగడెద నిన్నున్.

101

టీ. నారాయణు = (నరసమూహము నారము. దానికి ఆయన మనియును, అది
ఆయనముగాఁగలవాడనియును, వ్యుత్పత్తిద్వయము చేయుటచేత) అధారత్వాద
యత్వములు గల యట్టివానిని, భూ = భూమి, ప్రభృతిక = మొదలుగాఁగల, గౌర
వవత్ = గరిమముగల, వస్తువిలలికంటె = భూతసమూహముకంటెను, మిగిలి = అతిశయించి
పెంపారు = వృద్ధియగుచున్న, గరిష్ఠతగల = అతిగురుత్వము గలిగిన, పరపూరుషు =
పరమపురుషుడైన, నిన్నున్, శరణంబు వేడి, పొగడెదన్ = కొనియాడెదను.

తే. అజశివాదిక మగునీసమ సజగము

నెందు బ్రభవించు వర్తించు శ డిందునట్టి

మహిమ కిమైన నిత్య సమస్తభూత

మయుఁ బరులకంటె బరు మహామహునిఁ గొలుతు.

102

టీ. అజ = బ్రహ్మయు, శివ = శూలయు, ఆదితి మగు = మొఱుగుగాఁగల యట్టి, ఈసమస్తజగము = జగమెల్లను, ఎందు = ఎచ్చటను, ప్రభవించు = పుట్టునో, వర్తించు = సంచరించునో, డిందు = లీనమగునో, అట్టిమహిమకు = ఆమహత్త్వమునకు, ఇమైన = స్థానమైనట్టి నిత్యు = శాశ్వతుఁ డగువాని (అజశివాదులశాశ్వతులనుట), సమస్తభూతమయ = సర్వభూతాత్మఁ డగువానిని, పరులకంటె = ప్రకృతి జీవులకంటెను, పరు = విలక్షణుఁడగువానిని, మహామహుని = మహాతేజోరూపుఁడైన నిన్ను, కొలుతు = సేవింతును.

సీ. పరపురుషునికంటె శ బరుఁడు నాఁ జనువాని

బరమాత్తు ముక్తికై శ పరమయోగి

పరిషత్తుచే సదా శ భావింపఁబడువాని

నెవ్వనియందుఁ బ్రాకృతము లైన

సత్త్వాదిగుణముల శ సందడి లే దట్టి

విమలుని సర్వభూతములకంటె

నాద్యుఁడు శుద్ధుఁడు శ నగువాని విభుఁ గళా

కాష్ఠానిమేషాది శ కాలసూత్ర

తే. మయిన శక్తి యింద్రియ వితతికి

గోచరము గాదె నిర్లేపుఁ డై చెలఁగుట

నతి విశుద్ధుఁడు దానయ్యు శ నౌపచార

వృత్తి బరమేశుఁ డగు నిన్ను శ విష్ణుఁ దలఁతు.

103

టీ. పరపురుషునికంటె = జీవునికంటెను, పరుఁడు నా = ఆన్యుఁడుగా, చనువాని = చెల్లునట్టివానిని, 'ఉత్తమఃపురుష స్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృత' అను గీతావాక్యప్రకార మనుట. పరమాత్మ, ముక్తికై = మోక్షముకొఱకు, పరమయోగిపరిషత్తుచే = మహాయోగిసమాజముచేత, సదా = ఎల్లప్పుడును, భావింపఁబడువాని = భావించుబడువానిని, ఎవ్వనియందు = ఏవానియందు, ప్రాకృతములైన = ప్రకృతినంబులులైన, సత్త్వాదిగుణముల = సత్త్వరజస్తమోగుణములయొక్క, సందడి = స పర్కము, లేదు = లేకుండునో, 'సత్త్వాదయోగసంతీశీ యత్రచప్రాకృతాగుణాః' యను సంహితాపదనముచొప్పున ననుట, అట్టి, విమలుని = నిర్మలఁడగువాని, సర్వభూతములకంటె =

అకాశాదిసకలభూతములకంటె, ఆద్యుడు = మొదలివాడును, శుద్ధుడునగువానికొ,
విభుఁ = వ్యాపకుడగువాని, కళాకాష్ఠానిమేషాది = కళలు కాష్ఠము నిమిషములు
మొదలగు, కాల = కాలమునకు, సూత్రమున = నడుపునదియైనట్టి, ఎవ్వనిశక్తి =
ఎవనిసామర్థ్యము, ఇంద్రియవిశేషికి = ఇంద్రియసమాహమునకు, గోచరముగాదొ =
కనబడదొ, నిర్లేపుడై = అంటనివాడై, చెలగుటకొ = ప్రకాశించుటచేత, తాకొ =
తాను, అతివిశుద్ధుడైనను, ఔపచారవృత్తికొ = ఉపచారవ్యాపారముచేత, పరమేశ్వ
రుడైనట్టి, విష్ణుకొ, నిన్నుకొ, తలఁతుకొ.

వ. అని పరస్వరూప సురసేవ్య భవ్య దివ్యావతారలీలలం బ్రస్తుతించినఁ
గొస్తుభాభరణుండు కరుణాతరంగితగులుగు నపాంగంబుల నమ్మునిం
గనుంగొని కుశలప్రశ్నంబు గావించి కంకణాలంకార క్రేంకారంబు
లంకురింపఁ బడపంకజంబులకుఁ గుసుమాంజలులు సమర్పించు సకల
సీమంతినీసీమంత ముక్తామణి యగు నాముక్తమాల్యదరూపు నెల
ప్రాయంబు సాభిప్రాయంబుగాఁ జూచి తనలోన. 104

టీ. అని = ఈప్రకారము, పరస్వరూప = నిత్యముక్తసేవ్యమైన పరస్వరూప
మయొక్కయు, సురసేవ్య = వేల్పులచే భజింపఁదగిన, భవ్య = మంగళకరములగు,
దివ్యావతార = దివ్యావతారములయొక్క, లీలకొ = విలాసములను, (లేక) 'లీలా
విలాసక్రియయో' అని నిఘంటువు. ప్రస్తుతించినకొ = నుతింపఁగా, కొస్తుభాభర
ణుండు = శ్రీరంగనాయకులు, కరుణాతరంగితంబులగు = కృపాతరంగయుక్తములగు,
అపాంగంబులకొ = క్రీడగంటిచూపులచేత, అమ్మునికొ = ఆ పెరియాళ్వారులను, కనుం
గొనికటాక్షించి, కుశలప్రశ్నంబు గావించి = తేమమా యని యడిగి, కంకణాలంకార =
కంకణభూషణములయొక్క, క్రేంకారంబులు = నాదములు, అంకురింపకొ = మొల లేరకొ,
పడపంకజంబులకుకొ = తమ తిరువడితామరలకును, కుసుమాంజలులు = పుష్పాంజలులను, సమ
ర్పించు = సమర్పించుచున్న, సకలసీమంతినీ = సర్వకాంతలయొక్క, సీమంత = పాటలకు,
ముక్తామణి యగు = ముత్తైమైన, అముక్తమాల్యద = చూడికుడు తనాంచారుయొక్క
రూపుకొ = రూపమును, ఎల ప్రాయంబుకొ = లేతవయస్సును, సాభిప్రాయంబుగాకొ = అభి
ప్రాయము గలిగినట్లుగాను, చూచి = వీక్షించి, తనలోనకొ = అత్తగతంబున.

సీ. దీనిచూపెదురెక్కఁ १ గానెకా సీరిపట్టి

కిని బోర బిరుదులెక్కెంబు గలిగె

దీనికొ నల్లాడఁ १ గానెకా గర్వించి

యర్విం జైత్రునకుఁ గోటూడఁ గలిగె

దీనిపాలిండ్లుబ్బుక గానెకా రతిచేతి

కిన్నెరమ్రోతకు ప వన్నె గలిగె

దీనిమో మొప్పారం గానెకా వాణి రా

యంచలేమకు గులాయంబు గలిగె

తే. దీనిపెన్నెలు లేపారం గానెకా ప్ర

పోషితమయారికి విరాలి ప పొందు గలిగె

దీనియడుగులు రంజిల్ల గానెకా పి

పాసు బడు లేటులకు మెట్ట ప పంట గలిగె.

105

టీ. దీని = ఈయాముక్తమాల్యదయొక్క, చూపు = వృత్తి, ఎదురెక్కా
నెకా = వైకివ్యాపింపగానేకదా, సిరిపట్టికిని = మన్నఘానికి, పోరె = యుద్ధమునందు,
బిరుదుటెక్కంబు = బిరుదైనభవజము, కలిగెను. (ఈకన్యక మినలాచన యనియును,
మన్నఘాడు మినకేళను డనియు ననుట.) దీని = ఈమె, కాను = నడుము, అల్లాడగానెకా =
చలించుచుండగానేకదా, గర్వింపి = మదించి, ఉర్వి = భూమియందు, వైత్రునకు =
వసంతమాసమునకు, పాదమునిలుపుకొలిగెను. (మధ్యము లతవలె
నుండెననియును లతాదులవలననే వసంతునికి గీర్తి గలుగు ననుట.) దీని, పాలిండ్లు =
చన్నులు, ఉబ్బుగానెకా = పృథ్విబొందుగానేకదా, రతిచేతి = రతిదేవిహస్తమున నున్న,
కిన్నెరకాయలకు సామ్యమునకు 'వైభూతరుచిగాని ప్రతియె కిన్నెరకాయ, లది మేరువు
తలయంపి నిడివ' అని వసుచరిత్రము.) దీని, మోము = ముఖము, ఒప్పారం గానెకా = ప్రకా
శింపగానేకదా, వాణి = సరస్వతియొక్క, రాయంచలేమకు = రాజహంసికకు (సరస్వతికి
హంసిక వాహన మనుట), కులాయంబు గలిగె = నివాస మొదలెను. 'కులాయోనీడమస్త్రీ
యావ' అని నిఘంటువు. (హంసకు బద్ధము నివాస మనియు నాయమ బద్ధముగా యని
యనుట.) దీని పెన్నెలు = సింధుగుఱులు, విపారంగానెకా = బలిష్ఠములుగాగానేకదా,
ప్రపోషితమయారికి = పెంపుడు నెమిలికి, విరాలిపొందుగలిగె = మోహనగలిగె
గెను. (పెండ్లుకలు మేఘమువలె నుండెననియు మేఘమునకు నెమిలి సంతసించుననుట.) దీని
అడుగులు = పాదములు, రంజిల్లగానెకా = వికసిల్లగానేకదా, పిపాసుబడు = నీరువట్టుగల,
లేటులకు = మధుకరములకు, మెట్టపంట గలిగె. (పాదములు మెట్టదామరవలె నుండె
ననియు తుమ్మెదల కత్తెములు నెమ్మి యొదవించు ననుట.) ఈపద్యమందు విషయనిగరణా
లంకారము.

లే. అనుచు నువ్విభులూరు మురారి తమక
మాచ లే కాత్త దివ్యశుభ్రాంతసీమ
కన్నెలతఁ దార్పి యొక్కమామాయావధూటి
నట్ల కావించి వారున్నదనియ యుండ.

106

టీ. అనుచు = ఇట్లు తలంచుచు, ఉవ్విభులూరు = కోరికలుగోరు, మురారి = శ్రీరంగనాయకుడు, తమకము = మోహమును, ఆచలేక = నిలుప లేక, ఆత్మ = తన యొక్క, దివ్య = శ్రేష్ఠమైన, శుభ్రాంత = అంతఃపురముయొక్క, 'శుభ్రాంతశ్చావరోధశ్చ' అని నిఘంటువు. సీమను = ప్రదేశమునకు, అన్నెలతఁ = అమాడినుడు త్రానంచారును తార్పి = ప్రవేశపెట్టి, ఒక్కమామాయావధూటికి = ఒకమాయనెలతను, అట్ల = ఆయా ముక్తమాల్యదపలేనే, కావించి = చేసి, వారు = అవిష్టచిత్తుడు మొదలగువారు, ఉన్న దనియ = ఆయను యక్కడనే యున్న దనియే, ఉండ = ఉండగా.

వ. పూజకులచే బాదతీర్థప్రసాదపరివేష్టనంబు లిప్పించి విడిది కనిపిన గుడివెడలి శాంబరీతనుసంభవం బాలకిం పెట్టి గృహంబునకుం జని పంజరంబు సడలించి యచ్చంచలాక్షిం గానక.

107

టీ. పూజకులచే = నామలచేత, పాదతీర్థప్రసాద = శ్రీపాదతీర్థప్రసాదము లును, పరివేష్టనంబులు = పోషకమును (ద్వంద్వార్థముందు బహువచనము), ఇప్పించి = ఒకరికించి, విడిదికి = గానకు, అనిపిన = పంజరంబు, గుడివెడలి = కోమలనుడిబయలు చేసి, శాంబరీతనుసంభవం = మాయాపుత్రికను, పాలకిం = పల్లకియందు, పెట్టి = ఉంచుకొని, గృహంబునకుం జని = తిరుమళిగకుం బోయి, పంజరంబు సడలించి = పల్లకి గవసెనెదీసి, అచ్చంచలాక్షిం = ఆ చపలాక్షిని, గానక.

శా. * అబ్రహ్మణ్యము లోన వైచుకొనె నోన్మాయంబున న్నత్తుతం దా బ్రహ్మాదుల మేర నిల్పియు బ్రభుత్వం బూదియుం ద్రోతురే యీ బ్రక్కం ద్విజుఁ జూడ రయ్య సభవారీరంగ భర్తంచుదుగి ఖాబ్రాశిం బడిః బాష్పకంఠుడు సముద్యద్దోగలూలుండు నై. 108

టీ. అబ్రహ్మణ్యము = మొట్టో, 'అబ్రహ్మణ్యమవస్థ్యోక్తే' అని నిఘంటువు. (అబ్రహ్మణ్య మను పాతమున నారంగనాయకు లనుట. 'బ్రహ్మణ్యోదేశీపుత్రిక' యని యున్నది). ఈ రంగభర్త = ఈ శ్రీరంగనాయకుడు, తా = తాను, బ్రహ్మాదుల = బ్రహ్మ మొదలగువారి, మేర = మర్యాదను, నిల్పియ = ప్రతిష్ఠాపించియును, బ్రభుత్వంబూది

* అబ్రహ్మణ్య. † ద్రోతురే. ‡ బాష్పలాచనుడు సమ్యద్దోగలూలుండు.

యొక = దొరతనము; దాల్చియును, మత్సుక = నాకూతును, అన్యాయమునకొక = ధర్మేతరవృత్తిచేత, లానవైచుకొనె = లాపలవేసికొనెను, త్రోతురే = నను వివర్ధింతురా? (ఇచ్చట దోచుతే యని పాతాళర మట్లని దోచుకొందురా యని యర్థము), నభవారు = సభ్యులు, ఈ బ్రక్క = ఈ పేదవాడైన, ద్విజా = బ్రాహ్మణుని, చూడరయ్యా = కనరయ్యా? అంచుకొ, దుఃఖ+అప్+రాశి = దుఃఖముద్రమందు, పడి, బొప్పకంఠుడు = దగ్గుత్తుకగలవాడును, సముద్యుల్ = వైకిలేచుచున్న, దోగలూలుండునై = కరపల్లవములు గలవాడునై 'పలాలి పల్లవస్సమా' అని నిఘంటువు.

శా. ఎంతేవేడుకయైనఁ బెండ్లగుట కీనే దేహము న్నాగ్రణముఁ
సంతానంబు నిశాంతము స్థనము సశస్యంబు లృతుశ్రేణు లే
కాంతస్వస్వజనార్చనంబునకే కాదా కూర్చుపై మీ కయో
వింతే యీ బుడు తెంత నల్గులుచఁ గావించుం దను నైత్తురే. 109

టీ. ఎంతేవేడుకయైన = తనకు మిక్కిలి ప్రియమైనను, పెండ్లగుటకు = వివాహముగటకు, ఈనే = ఈ చిన్నదాని నియ్యనా (ఇత్తు ననుట), దేహముకొ, ప్రాణముకొ, సంతానంబుకొ, నిశాంతముకొ = గృహమును, ధనము, సస్యంబులొ = ధాన్యములును, పశుశ్రేణులు = కనరములు, ఏకొ = నేను, కూర్చుంటే = సుపాదించుటే, ఏకాంతముఖ్యుడుగునట్లు, స్వ = తనయొక్క, స్వజన = తనభక్తులయొక్క, అర్చనంబునకే = పూజమునకే, కాదా = అవు ననుట, మీకు, అయో = అయ్యో! వింతే = ఇది యాశ్చర్యమా? ఈ బుడు తెంత = ఈ చిన్నది యనగా సొంత, నల్గులుచఁగావించుకొ = నన్ను దక్కువపఱచుచఁగా, తనుకొ = తన్ను, మెత్తురే = హర్షించురా? (మెచ్చ రనుట).

తా. తన కంత వేడుక గలిగిన నేను నా కూతు నిచ్చి పెండ్లి చేయనా? దేహిది పశుపర్యంతము సమస్తద్రవ్యములు తనకొకరు దనిభక్తులకొకే కదా సుపాదించుట? నా కూతు రనగా సొంత? నన్ను మర్యాద చేసిన దనకు మెప్పవునా? యని విష్ణుచిత్తుడు చెప్పెను.

చ. శివుడు విరించి వాసవుడుఁ శివు నశక్తులు గొల్పినట్టి వా
రవుట నిరంకుశుండ నని శి యక్కట పాడి దొంగఁ జెల్లునే?
భువనములెల్ల నీ వయినఁ బొంత దయానిధి యిచ్చ లేదె? భా
గవతులు లేరె? నా కొంకరుఁగా వహించుకొనంగఁ గేళవా!

టీ. శివుడు = శంభుడును, విరించి = బ్రహ్మయును, వాసవుడు = దేవేంద్రుడును, గొల్పినట్టివారవుట = సేవించినవారగుటచేతను (సేవకు లనుట), చెప్పనశక్తులు = మనవి సేయనశక్తులుగాదు, నిరంకుశుండ నని = అడ్డములేనివాడని, అక్కట = అయ్యో!

పాడే = మర్యాదను, తొలుగఁజెల్లునే = విడువవచ్చునా? భువనముల్లె = లోకములన్నియు, నీవి = నీ సుబంధులైనవి, అయిన = అయినేనియు (లోకము లన్నియు, నీవి గావున నీపక్షముగాఁ జెప్పెనేనియు ననుట), బొంత = నీసమీపమందు, దయానిధి = ఆక్కఱికింపుఁబ్రోవైన, ఆప్తు = మాతల్లియైన లక్ష్మీదేవి, లేదె = సాక్షిగా లేదా (ఉన్న దనుట), 'ఇందిరా లోకమాతా' అని నిఘంటువు. 'మాతా చ కమలాదేవీ పితాదేవోజనార్దనః' అనునది ప్రమాణము. కేశవా = బ్రహ్మరద్ర జననకారణ మగు శరీరముగల స్వామి! నాకొఱకు గా = నాకొఱకై, వహించుకొనంగ = పైని వేసినొనిచెప్పటకు, భాగవతులులేక శ్రీవైష్ణవులులేరా? (ఉన్నా రనుట). (లక్ష్మీదేవియు భాగవతులును పురుషకారపరు లని ప్రమాణము.)

ఉ. నెట్టన యల్ల లచ్చి యలసీశయు భూసతి యుండ నీకు నీ
నెట్టిక సీలపై మనసు ॥ నిల్పుట కేమనవచ్చు? వెట్టి యా
నట్టుగఁ జేద నన్నుఁ బరిహాసము సేతకుఁ దక్క వింతచూ
పెట్టిది? దిద్దు నెవ్వఁ డిల ॥ నేటులవంకలు వారిడొంకలున్. 111

టీ. నెట్టన=సిద్ధముగా, అల్లలచ్చి = ఆలక్ష్మీదేవియు, ఆలసీశయు=అసీశాదేవియు, భూసతి = భూదేవియు, ఉండ = ఉండఁగా, నీకు, ఈ నెట్టికసీలపై = శుక్కుప వాసీ ప్రతముగల యీ కన్యకమీఁద, కుతకయంటుసీలయంతటిచిన్నది, మనసు నిల్పుటకు, ఏమనవచ్చు, పేద = బక్కవాడవగు, నన్ను, వెట్టి యానట్టుగ = పిచ్చివాడగునట్లు, పరిహాసము సేతకుఁ దక్క = గేలిసేయుటకే కాని. వింతచూపు = నూతనదృష్టి, ఎట్టిది = మీకేలాగుది, ఇల = భూమియందు, విజులవంకలు = నదులవక్ర త్వములును, వారిడొంకలు = ఉదకముల మార్గములును, ఎవ్వఁడు, దిద్దు = చక్కఁ దీర్చు (ఎవ్వఁడును దీర్చఁడనుట. నానెట్టితన మానసిక శక్తి మొదలగువాని పండి దనుట), ప్రబలు లగువారి నడకలను దిద్దుట దుర్లభ మని చెప్పవచ్చును.

వ. అని యిట్లు ధరణీసురుం డద వెట్టి భాగవతక్షోభంబునకు భువనభర్తయు భయంపడి తచ్చాందసంబునకు గేలిసేయు చున్నవా డను భావం బతనికే దోష మకరకుండలమండితంబు లగుగండవర్పణంబులం జిటున వ్యెలర్ప ని ట్లనియె. 112

టీ. అని యిట్లు = ఈ ప్రకారముగా, ధరణీసురుండు = విష్ణుచిత్తుండు, అదవెట్ట = మొఱిపెట్టఁగా, భాగవతక్షోభంబునకు = భగవద్భక్తుని దుఃఖమునకు, భువనభర్త యుం = లోకరక్షకుం డగు శ్రీరంగనాథుండును, భయంపడి = జడిసి, తచ్చాందసంబున కుం = అవిష్ణుచిత్తుని యనుయోగములేనిమాటలకు, గేలిసేయుచున్నవా డను భావంబు = అము క్క — 38

పరిహాసముచేయుచున్నవాడను తాత్పర్యము, అతనికిఁ దోచుట = అవిష్కృతమగు దోచునట్లు, మకరకుండలమండితంబులగు = నక్రాకారకర్ణ వేష్టములచేత నలంకృతములగు, గండదర్పణంబుల = చెక్కుటద్దములయందు, చిఱునవ్వెలర్పట = మందహాస మంకురించునట్లు, ఇట్లనియె.

చ. ముది మదిఁ దప్పితోయి మునిగముఖ్య! భవ తనయ స్త్రహంబునకొ
బదిలము చేసినచ్చి మఱి శ బట్టబయ ల్మెడదూఱు దూఱె దా
సదన మిఁ కొక్కమా టరసి శ చంచలలోచనఁ గాన కున్న బో
రెదు మఱి కాని బుద్ధివిపరీతతఁ బొందక పోయి చూడుమా, 113

టీ. ఓయ మునిముఖ్య! ముదిమదిఁదప్పి = ముసలితనముచే మతిస్థిరముపోయి, భవ తనయ = నీహుంతువు, స్త్రహంబున = ఇంటిలోన, పదిలముచేసి = భద్రముచేసి వచ్చి, మఱి = ఇంకను, బట్టబయల్ = బహిరంగమందు, వెడదూఱెదు = వట్టినిద, దూఱు = నిందింతువా, ఆసదనము = ఆసీయుటను, ఇఁకొక్కమా టరసి = ఇఁకొక్కసారి వెడకి, చంచలలోచన = ఆచలలాఁగి, కానకున్న = చూడకుంటివా, మఱి = పిమ్మట, పోరెదుకాని = వాదింతువుగాని, బుద్ధి = నీమదియందు, విపరీతతఁబొందక = మఱియొక్కరీతిగాక, పోయి = చని, చూడుమా = వీక్షింపుమి.

తే. *అనిన నాతండ్రి యిట్లని శ యనియె నే మె

ఱుంగమే యార్తి గడుపు చల్లంగఁ బలికి

కరుణచేసితి విజయివి శ గ మ్మటంచు

బాష్పజల మూగి యింటికి శ బరువువాటి.

114

టీ. అనిన = ఇట్లనఁగా, ఆతండ్రి = ఆముని, ఇట్లని యనియె = ఇట్లని వచించెను. ఏయార్తి = ఏదుఃఖమును, ఏమెఱుంగము = మేమెఱుంగము, కడుపుచల్లంగ = కడుపు చల్లఁబడునట్లు, పలికి = వచించి, కరుణచేసితి = దయచేసితివి, విజయిగమ్మ = విజయవంతుడవు గమ్మ (ఇది మంగళాశాసనము), అటంచు, బాష్పజలము = కన్నీరు, అగి = నిల్వకొని ఇంటికి = తన బసకు, పరువువాటి = పరుగెత్తి.

ఆ. మొక్కినట్టి తనయమాధుంబు మార్కొని

ప్రమదబాష్ప మురల బ్రాహ్మణుండు

చేత వెన్ను నిమిరి శ నాతల్లి నినుఁ గంటిఁ

గా యటంచు నింటికడ వసించ.

11

* అనిన నోతండ్రి యాయెనే యాయెనే యె, ఱుంగమే.

టీ. మ్రొక్కినట్టి = తనకుదండము సమర్పించునట్టి, తనయ = కూతుయొక్క, మూర్ధంబు = శిరమును, మూర్ఘిని = అపూరించి, ప్రమదబాష్పము = అనందబాష్పము, ఉరుల = స్రవించుగా, బ్రహ్మణుడు = అవిష్టుచిత్తుడు, చేత = తన హస్తముచేత, వెన్ను = అయమనీపును, నిమిరి = తడవి, నాశల్లి, నియ, కంటిగా, అటంచు, ఇంటికడ = తనబసయొద్ద, పసింప = నివసించియుండగా.

తే. రంగపతి బ్రహ్మ రుద్రుల శ బ్రాహ్మి గౌరిః
దనకు నక్కన్య నడిగింపఁ శ బనుపుటయును
వారు సేనేశసహితు లై శ పచ్చుటయును
విష్టుచిత్తుండు సంభ్రమాన్వితుండు నగుచు.

116

టీ. రంగపతి = రంగనాయకుడు, బ్రహ్మరుద్రుల = సరస్వతిని, గౌరి, తనకు = రంగనాయకులకు, అక్కన్య, అడిగింప, పనుప = పంపగా, వారు, సేనేశసహితులై = విష్వక్సేనుతోఁ గూడినవారై, పచ్చుటయును = రాగా, విష్టుచిత్తుండు, సంభ్రమాన్వితుండు నగుచు = సంతోషముతోఁ గూడినవాడగుచు.

వ. విష్వక్సేనపూర్వకంబుగా వినయంబున వచ్చినవారికి నాతిభ్యంబు లొసంగి యుచితాసనంబుల నాసీనులై యున్న వారియాగమన ప్రయోజనం బడిగి తెలిసి ప్రమదంభరితాంతరంగుడై యిట్లనియె.

టీ. సులభము.

క. ధన్యుడ నైతిం దన కీ
కన్యక నీఁగాంచి భృగువు శ గౌరవముఁ బయో
ధన్యాయము నొదవె నితే
నన్యాయంబే? చమూపహర విధులారా.

118

టీ. తనకు, ఈకన్యక = ఈపిన్నపడుచును, ఈగాంచి = ఇయ్యగని, ధన్యుడ నైతి, భృగువుగౌరవము = భృగుమహామునిగురుత్వమును, పయోధన్యాయము = సముద్రన్యాయమును, ఒదవె = ఉదయించెను. ('భృగోఖ్యాత్యాం సముత్పన్నా శ్రీపూర్వ ముదధేళున' యని శ్రీవిష్ణుపురాణవాక్యము ప్రమాణముగా 'భార్గవీ లోకజనీ క్షీరసాగరకన్యక'యని యమరమునఁ గలదు గావునఁ దొల్లి లక్ష్మీనామ గిన భృగుదధులగౌరవము నాకుఁ గలిగె ననుట). ఇటేని = ఇట్లడిగిపుచ్చునటేని, అన్యాయంబే = అన్యాయముగాదా, చమూపహరవిధులారా = విష్వక్సేన శివ బ్రహ్మ లారా! యని సంబోధనము.

క. వినుఁ డీదగు సంబంధపు

ఔనయికఁ గని మోచి తెచ్చి యిచ్చె ననరె చు

ల్కని నరులు గాన మాపుర

మునకు నిజయంబు నేయఁ శ్రీ బుత్రిక నిత్తున్.

119

టీ. వినుడు = ఆకర్ణింపుడు. ఊదగున్ = ఇయ్యదగును, చుల్కనినరులు = తేలికయగు జనులు, సంబంధపు ఔనయికన్ = వియ్యపుఁబొందికను, కని=చూచి, మోచి తెచ్చి = మోసికొని తెచ్చి, ఇచ్చె ననరె=చిసంగ ననరా? కానన్=కాఁబట్టి, మాపురము నకున్ = మాశ్రీవిల్లిపుత్తూరికి, విజయంబు నేయన్ = పోచేసినను, పుత్రినిత్తున్ = కొమ్మనై నొసఁగుదును.

తే. ప్రభులఁ బరమేశ్వరుం డైనఁ శ్రీ బత్సరపున్న

జనమున కొసంగు మీకు నీచనపు శౌరి

తానె కట్టిన భూమికఁ శ్రీ దాల్పు మాకు

ఘనతె యిది మమ్ము జేయుట శ్రీ తనదుఘనత.

120

టీ. శౌరి = ఆశ్రీపతి, ప్రభుత్వన్ = ప్రాభవముచేత, పరమేశ్వరుండైనన్ = సర్వాధికుడైనను, పత్ = పాపములయందు, ప్రపన్ను = ప్రపత్తిచేసినట్టి, జనము నకున్ = జనులగు, మీకున్, శీచనపు = శీమచ్చికను, చిసంగున్ = ఇచ్చుచు. (మీరు చెప్పిన విషయము.) తానె కట్టిన తానె కలుగఁజేసిన భూమికన్ = శ్వశుర పెదమును, తాల్పు = ధరించునట్టి, మాకున్, ఇది, ఘనత=గొప్పతనము, మమ్ముజేయుట = మమ్మిట్లు గొప్పపఱుచుట, తనదుఘనత = తనగౌరవము.

తే. అనినఁ జని విన్నవింపఁ శ్రీయారస్సామి

చిశ్చుడై విశ్వభక్త పక్షి ప్రధాన

కౌశవాహ్యులు నెక్కి బ్రహ్మాసురలు

బలసి తమతత్త్వదుల నెక్కి శ్రీ కొలిచి రాఁగ

121

టీ. అనిన్ = ఇట్లనగా, చని = వారు మరలఁబోయి, విన్నవింపన్ = మనవి చేయఁగా, దయారస = కృపారసముచేత, ఆర్ద్ర = తడుపఁబడిన, చిత్తుడై = చిత్తము గలవాడై, విశ్వభక్త = ఆరంగపతి, పక్షిప్రధానక = గరుత్మద్రుపమైన, బౌళవాహ్యంబున్ = లీలావాహనమును, ఎక్కి, బ్రహ్మాసురులు, బలసి = పరివేషించి, తమ తత్త్వదులన్ = తమవాహనములను, ఎక్కి, కొలిచి=సేవించి, రాఁగన్ = వచ్చుచుండఁగా.

క. నానీరుఁ డగుచు సూత్రవ

తీసుఁ డుడువీధిఁ బోజు తీర్చిన ప్రజభూ

*మాసి శతకోటి శతకో

టీ సవితృప్రభలు దితల ౧ డెప్పర మలమన్.

122

టీ. సూత్రవర్ణనమును వివృతముగా, నానీరు దగుచున్ = సేనముగ మగుచు
'సేనాముఖులు నానీర' యని యమరము. ఉడువీధిన్ = నక్షత్రవీధియందు, పాణా
తీర్చిన = పూజాముఖమునట్టి, ప్రజ = జనముయొక్క, భూషా = భూషణములయొ
క్కయు, ఆసి = ఖడ్గములయొక్కయు, శతకోటి = వక్త్రాయధముయొక్క, శతకోటి =
నూలుకోట్లసంఖ్యగల, సవితృ = సూర్యులయొక్క, ప్రభలు = వెలుంగులవంటి వెలుం
గులు, దితలన్ = దిక్కులయందు, డెప్పరము = అధికముగా, అలమన్ = వ్యాపించుగా.

వ. శ్రీవిల్లిపుత్తూరికి జని విశ్వకర్త మణిమయంబుగాఁ గట్టిన విడివి పట్టున
విడిసి యయ్యాదిమవరుండు దివ్యావ్వరసలు హరిద్రాదికన్నాసీయ
మంగళద్రవ్యమండనం బొనర్చు పెండిలికొడుకై దివ్యవాదిత్రంబులు
నారదాది దివ్యముని గానంబులు వెలయు కలధాత ధవళ దివ్య
ధారాధరంబులు గురియు సుధాధారల అభిషిక్తుడై అమృతావళి
కొస్తుభాము కంబుకంధరుండును కేయూరికంకణాలంకృతుండును
మకరకుండల మకుటాదిభూషావిభూషితుండును దివ్యాంగ రాగ
రూపితుండును బీతాంబ సంపీతుండును దులసీకృతుల స్రవస్త
గాత్రితోరస్కుండు నై యుండు సంత నక్కడ నటకుమునుప గృహ
ప్రవేశంబునేసి సంభ్రమాయత్తుండు విష్ణుచిత్తుప్రయత్నంబున.

టీ. శ్రీవిల్లిపుత్తూరికి జని, విశ్వకర్త, మణిమయంబుగాన్, కట్టిన, విడివిపట్టున,
విడిసి = ప్రవేశించి, అయ్యాదిమవరుండు = అమృతాలంకృతుడైన శ్రీవతి, దివ్యా
వ్వరసలు = వెలుగులచుక్కలు, హరిద్రాదిక = పసుపుమొదిలగు, స్నానీయ = స్నానము
కొఱుకైన, మంగళద్రవ్య = శుభవస్తువులతోడి, మండనంబు = అలంకారము, ఒనర్చున్ =
చేయుగా, పెండిలికొడుకై, దివ్యవాదిత్రంబులు = దేవదుందుభులు, నారదాది దివ్య
మునిగానంబులు, వెలయున్ = ప్రకటముగాగా, కలధాత = పెండివలెనై, ధవళ =
తెల్లనైన, దివ్యధారాధరంబులు = దేవతామేళములు, గురియు = వర్ణించుచున్న,
సుధాధారలన్ = అమృతధారలచేత, అభిషిక్తుడై = అభిషేకింపబడినవాడై, అమృతా
వళి = ముత్యపుసరాలతోడి, కొస్తుభ = కొస్తుభ రత్నముచేతను, అముక్త = విడువబడిన,
కంబుకంధరుండును = శంఖమువంటి కంఠముగలవాడును, కేయూరి = భుజీర్తుల

చేతను, కంకణ = కడియములచేత, ఆలంకృతుడును = ఆలంకరింపబడినవాడును, మకర
కుండల = మకరాకృతిగల పొంగులు, మకుట = కిరీటము, ఆది = మొదలుగాఁగల భూషణ =
భూషణములచేత, విభూషితుండును = మిక్కిలి భూషింపబడినవాడును, దివ్యాంగరాగ =
దివ్యచందనముచేత, రూషితుండును = ఆలంబబడినవాడును, పీతాంబరసంపీతుండు =
బంగారు పట్టుపుట్టుముఁ గట్టుకొన్నవాడును, తులసీ = తిరుత్తుళాయియొక్కయు, కల్పతరు
ప్రసవ = కల్పపుష్పపుష్పములయొక్కయు, 'స్వాదుత్పత్తైః ఫలేభ్యుషేన ప్రసవో' గర్భ
మోచనే' అనినిఘంటువు. స్రక్ = మాలికలచేత, ఆశ్రిత = పొందబడిన, ఉరస్కుండునై =
ఎత్తముగలవాడై, ఉండునంతకే = ఉండునంతట, అక్కడ = ఆయన్లువారియొద్ద, అటకు
మునుప = అంతకుమునుపే, గృహప్రవేశము సేసేతమయిలు సేసి, సుభ్రమాయత్తుండగు =
ప్రేమాధీనుడగుచున్న, విష్ణుచిత్తు = పెరినూళ్వారుయొక్క, ప్రయత్నమున.

క. శర్వాణీ వాణీ ముఖ

గీర్వాణీకోటి జానకీరఘ్నుకులరా

టూర్వార్వాచరిత వివాహ

ఖర్వసుగీతములు పాడఁగా విభవమునన్.

124

టీ. శర్వాణీ = శర్వణి, 'శర్వాణీ సర్వమగ్రా' అనియమరము. వాణీ =
సరస్వతి, ముఖ = మొదలు, గీర్వాణీ = దేవతాస్థీలయొక్క, కోటి = సమూహము.
జానకీరఘ్నుకులరాట్ = సీతారాములయొక్క పూర్వార్వాచరిత = తొల్లిచేయబడిన, వివాహ =
కల్యాణమందలి, ఆఖర్వ = అంతియములయిన, సుగీతములు = పాటలు, పాడఁగా = గానము
సేయఁగా, విభవమునన్ = వైభవముతో.

తే. నమ్మి నేకావలియు స్రగ్విణియును జామ

రంబు లిరుగెడ ఏడ హరిద్రాద్రవమునఁ

చెట్టిరి నలుంగు లక్కనన్యః పేండ్లికూతుఁ

డేయు ఋషిపత్ను లర్థి నాశీర్వుతముగ.

టీ. నమ్మి = మైత్రిచేతను, ఏకావలియున్ = మున్నుచెప్పబడినచెలికత్తియలైన
యేకావలియును, స్రగ్విణియును, ఇరుగెడ = ఉభయపార్శ్వములయందు (ఇది
యేకవచనాంత ద్విగుసమాసము), చామరంబులు = వీచోపులు, ఇడన్ = సమర్పించుగా,
హరిద్రాద్రవమునన్ = పసుపునీటిచేత, అర్థి = అసక్తిచేత, అక్కనన్యః = ఆయాముక్తమాల్య
దాకన్యకును, పెండ్లికూతుఁడేయు, ఋషిపత్నులు = ఋషిభార్యలు, అశీర్వుతముగా =
దీవనలతోడను, నలుంగులు పెట్టిరి = ఉద్వర్తనము లాచరించిరి.

తే. అట్లు వై వాహికపుదీక్ష ౧ యమరః గమ్య
నూనై దలయంతి నెలులు గంధానః బులుమ
స్వర్ణమణికుంభహిమవారి ౧ జలక మాడి
నట్టి జగదీశ్వరికి వేల్పుటబలయోర్తు.

126

టీ. అట్లు=అప్రకారము, వై వాహికపుదీక్ష = వివాహసంబంధదీక్ష, అమరః =
ఒప్పునట్లు, కమ్యనూనై = సుగంధతైలముచేత, తలయంతి = శిరోభ్యంగముజేసి,
నెలులు=అకురులు, గంధానః = శ్రీచందనముచేత, పులుమః=పులుముగా, స్వర్ణమణి=
బంగారురతనాల వికారములగు, కుంభ=కలశములయందలి, హిమవారిఁ=పన్నీటిచేత, జలక
మాడినట్టి=మంగళస్నానమొనర్చినట్టి, జగదీశ్వరిఁ=అయివ్వుకు, వేల్పుటబలయోర్తు=ఒక్క
దేవతాస్థి (యని మొదటి కన్యాయము.)

క. తడి యొత్తి సన్నవలిపం

బిడి మణిపీఠస్థయైన ౧ యితి మెఱుగు పె

న్నిడుదకురు లార్చి ధూపం

బిడె దుఱుము ఘటించె నొకమృగేక్షణ నెమ్మి.

127

టీ. తడియొత్తి=తడి దుడిచి, సన్నవలిపిడి = సన్నచీరగట్టించి, మణిపీఠస్థ
యైన=రత్నపీఠమందుఁ గూరుచున్న, ఇతి = అముక్తమాల్యదయొక్క, మెఱుగు =
మెఱుగారుచున్న, పెన్నిడుదకురులు = మిక్కిలి వాలికలగుకురులు, అర్చి = లేమార్చి
ధూపిందిడె = ధూపముపెసెను. ఒక మృగేక్షణ=మఱియొక్క కురుగలాచన,
నెమ్మి = మైత్రి చేత, తుఱుము ఘటించె = కొప్పుబెట్టెను.

నీ. యావక్రవమున ౧ నరుణాంఘ్రి సఖపబ్బు

లభ్యక్తములు సేసె ౧ నతివ యోర్తు

నయకల ప్రేళమఱ్ఱియలు బిల్లాండ్లిడి

పాయవట్టము బెట్టె ౧ బడలియోర్తు

నెఱకవట్టి పసిండిసీటివ్రాత చెఱంగు

వెలివట్టు రహి గట్టె ౧ వెలది యోర్తు

కటిసీమఁ గనకమేఖలఁ జేర్చి తారహః

రములు గీలించె గంఠమున నోర్తు

తే. కటకములు హస్తసరము లంగదము లంగు

రీయకములును బాహువల్లికల ప్రేళ

నిలిపి తాటంకనాసామశలుల నమర్చి

చొనిపె సీమంతవీధి జేర్చుక్క యోర్తు.

129

టీ. అలివయోర్తు = మఱియొకదేవకన్యక, యావక ప్రవమునక = లభ్యునిటిచేత,
అరుణ=మునుపే యెఱ్ఱనైయున్న, నఖపట్టులు = గోళ్లచాట్లు, అభ్యక్తములుసేనక =
తడిపెను. ఒకర్తు=మఱియొకయంగన, నయకల=నాణెముగల, ప్రేక్షక = పాదాంగుల
యందు, మట్టియలును, పిల్లాండ్లు, ఇడి, పడతియోర్తు=మఱియొకయోర్తు, పాయ
వట్టము=పాదభూషణ విశేషమును (పాగడము లనవచ్చును), పెద్దక = ఉనిచెను. నెఱి
వెట్టి=కుచ్చిళ్లువట్టి, వసిండినీటివ్రాతచెఱుగు = బంగారు సరిగ చేత జీర్ణించియున్న
చెఱుగుగల, వెలిపట్టు = తెల్లపట్టుచీర, రహిక్ = పాలుపుగాను, వెండియోర్తు = మఱి
యొక్కకాంత, కట్టెను. ఓర్తు=మఱియొక్క పాలకుక, కటిసీమక = నడుముమీద.
కనక మేఖలక = బంగారుగంటల యొడ్డాణమును. చేర్చి=అలంకరించి, కంఠమునక,
తారహారములు = ముత్యపుఁబెరులు, కీలించెక్ = ఉనిచెను. ఓర్తు = మఱియొక్కత,
కటకములు = కంకిణములు, హస్తసరములు = చేసరపణలు, అంగదములు = భుజ
కిర్తులును, అంగుళీయంబులు = ఉంగరములును, బాహువల్లికలవ్రేళ్లక = వరుసగా
బాహుశలయందును, ప్రేల్లియ దను, నిలిపి తాటంకనాసామశులక = కప్పులు
ముక్కురమత్రెమును, ఆముచ్చ = పొసగించి. సీమం=వీధి = పాపటప్రవయందు,
చేర్చుక్క = ముక్తాభూషణమును, చొనిపెక్ = ఉనిచెను.

క. కలికి తెలిగన్నుంగవంగ

జలరేఖలు దీర్చి మేన శ సారంగమదం

బలది లలామక మిడి చెం

గలువలు క్రొవ్వెదకు వేటొకర్తు ఘటించెన్ .

129

టీ. కలికి = అపెండ్లికూతుయొక్క, తెలిగన్నుంగనక = ధవళాక్షిద్యంద్య
మందు, కజ్జలరేఖలు = కాటుకరేఖలు, తీర్చి=దిద్ది, మేనక = శరీరమందు, సారంగమ
దంబు=కస్తూరి, అలది = పూసి, లలామకము = చేర్చుక్క (బొట్టుమీద శిరమున
నుంచుకొనెడు భూషణమైనదాని, 'ప్రభవ్తకం శిఖాలంబి పురోన్యస్తం లలామకమ్.'
అని యమరము.), ఇడి=ఉంచి, వేటొకర్తు=మఱియొక నాలి, క్రొవ్వెదకు = క్రొవ్వుడికి,
చెంగలువలు = ఎఱ్ఱగలువపువ్వులు, ఘటించెక్ = కూర్చెను.

వ. ఇట్లలంకృత యైయుండ లగ్నం బొసన్నంబయ్యె నని విన్నవించుట
యొక బన్నగళయనుండు మార్తాండనుండలంబులు పండ్రిండును

దివియలై వెలుంగఁ దారకలగుంపు జగజంపుగా శతపత్రశత్రుం
దాతపత్రత యంగీకరింప సింధుపతి సౌగంధికదళోపహారసహితం
బుగా వివణిఁ గలయంపిఁ జిలికింప బ్రకృతికాంత క్రంత సురకాం
తలం గూడుకొని సంతరింప వలతవహం డగరుధూపంబు రేఁష
బర్జన్యం దుల్లడయిడఁ బ్రాచీనపాతంబులు పాతకౌఘంబు లయి
బిరుదప్రబంధంబులు ఇతియింప విధినందన సనందనాదులు సంగీత
మాంగల్యంబున నంతరంగంబున కింపాసంగ విహంగపుంగవుండు
మత్తమాతంగంబై ఖచితమణికల్యాణం బగు వల్యాణం బంగీకరింప
నస్తాకృతవైభవంబున జని వసమహాభ్రమంబున భాగవతవతంబు
భక్తిలితబహుప్రణామపూర్వంబుగా నెవర్కొన నెక్కిరింత డిగ్గి
విష్వక్సేను కిరం బహువిధి కిత్కౌంతంబులం జంచలాక్షులు
నడుగు నడుగుల జూబులకుం బయ్యింపు బడి గీగ్వూ సిద్ధసం
ఘంబు హంపూర్వకంబు నిర్వహింపగా చూర్చికొని స్తానంబు బ్రవే
శించి తదీయ నిర్విప్లం బగు జగబూసనపీఠంబున నుపవిష్టుండై యతం
గు వెండియు బాగుభృంగుగానుండులంగనకభజనిక్షీప్తంబు లగు
కుశేశయవేశలమంకిసలంబులు గడిగి షోకశోచాననాతంబును
సవరిష్క్రియంబు నగు మధువర్కంబు నొంగం గొని యయ్యా
శ్వారు దేవేరియుం దానును ధారవోయ నా కన్యకారత్నంబు
బరిగ్రహించె ననంతరంబ.

130

టీ. ఇట్లు = ఈ ప్రకారము, ఆలంకృత యెయండఁ = ఆలంకరింపఁబడినదై
యండఁగా, లగ్నంబు = వివాహముపూర్తము, ఆసన్నంబయ్యె నని = సమీపించె నని,
విన్నవించుటయున్ = విన్నపమునేయఁగానే, పన్నగశయమందు = కేదాపాయమగు
రంగనాథుండు, మార్తాండమండలంబులు పండ్రెండును = ద్వాదశాదిత్యమండలంబులు,
దివియలై వెలుంగఁ = దివ్యటీలయి వెలుంగఁగా, తారకలగుంపు = నక్షత్రసమూహము,
జగజంపుగా = కుచ్చులుకాఁగా (గొడుగుచుట్టు నుండునవి), శతపత్రశత్రుండు =
కమలవైరియైనచంద్రుండు, ఆతపత్రత యంగీకరింపఁ = ధృతముకాఁగా, సింధుపతి =
సముద్రుండు, సౌగంధికదళోపహారసహితంబుగా = ఎఱ్ఱగలుపఱేకుల కానుకతోఁగూడ,
వివణి = అంగడిపీఠియందు, కలయంపి = కల్పాపిని, చిలికింపఁ = చల్లించగా,
ప్రకృతికాంత = మాయయనునాతి, సురకాంతలం గూడుకొని = దేవతాస్త్రీలం గలిసి
కొని, క్రంత = సమీపప్రదేశము, సంతరింపఁ = సవరణములుగా, హుతవహంబు =

అగ్ని దేవుడు, అగరుధూపము, రేఖ = ఎగయింపఁగా, పర్వస్యండు = పర్వ దేవుడు, ఉల్లడ యిడ = ఉల్లాభముఁబట్టఁగా, ప్రాచీనపాతంబులు = ప్రాచదువులు (వేదము లనుట), పాతకాఘంబులై = వందిమాగధసంఘములై, బిరుదప్రబంధంబులు = బిరుదుఁ డైవారములు, పతింక = చదువఁగా, విధినందన = నారదుండు, ననందన = ననంద సుండు, ఆదులు = మొదలగువారు, సంగీతమాంగల్యంబున = సంగీతమంగళత్వముచేత, అంతరంగంబునకు = మనస్సునకు, ఇంబాసంగ = మాధుర్యమొనర్పఁగా, విహంగ పుంగవుండు = గరుత్మంతుఁడును, మత్తమాతంగంబై = మదపుటెనుఁడై, ఖచిత = కూర్పఁబడిన, మణి = రత్నములును, కల్యాణంబు = బాగారుగలిగినట్టి, 'వసు చంద్రం చార్జునం చ కల్యాణం భూరిగైరిక' మ్మని నిఘంటువు. పల్యాణంబు = పల్లమును (చాడో లనుట), ఆంగీకరింప = వహింపఁగా, అప్రాకృత = లోకవిలక్షణమైన, వైభవంబున = సుపద చేత, చని = వేచేసి, పరమసంభ్రమంబున = పరమానందముచేత, భాగవత వతంకంబు = భాగవతోత్తముఁడగు భట్టనాథుఁడు, భక్తి = భక్తితోడ, కలిత = కూడు కొన్న, బహుప్రణామపూర్వకంబుగా = అనేకసమస్కారపూర్వకముగా, ఎదుర్కొన = ఎదుర్కొలువకురాఁగా, ఎక్కిరింత డిగ్గి = వాహనమును దిగి, విష్వక్సేనుకరం బవలంబించి = విష్వక్సేనుని కైగండ గ్రహించి, కత్యంతరంబుల = ద్వారాంతరాలములయందు, చ పరాత్పరు సువాసీలు, కడుగు = ప్రక్షాళనము చేసెడు, అడుగుల = శ్రీపాదముల యొక్క, జలుబులకు = తీర్థములకు, పలుపయింబడి = మీఁదమీఁదఁబడి, గీర్వాణ = వేల్పులయొక్క, సంఘంబులు = గుంపులు, అహంపూర్విక = ఓహరి సాహరిచేత, ఉర్వి = భూమి, నిర్వారిగా = నిర్జలమగునట్లుగా, ఉర్వికొని = దూఁటుకొని, ప్రాళింప = పానముసేయఁగా, ప్రవేశించి = చొచ్చి, తదీయ = ఆభట్టనాథసంబంధుల చేత, నిర్దిష్టంబు = నిర్ణయింపఁబడిన, జాంబూనదపీఠంబున = బంగారుపీఠయందు, ఉపనిష్ఠండై = కూరుచున్నవాడై, అతండు, వెండియుం = మరల, బంగారుభృంగారు కంబుల = బంగారుగిండ్లచేత, కనకభాజన = పసిడిపళ్లెరంబునందు, నిక్షిప్తంబులగు ఉనుబఁబడిన, పక్షేయ = తామరపూలపరిసే, పేళల = మృదువులైన, పదశిలయంబులు = అడుగుఁజిగురులు, కడిగి = ప్రక్షాళనముచేసి, పాడకోపచారసహితంబును = అవాహ నాసనపాదార్థావచమనీయ సన్నపవస్త్రయజ్ఞోపవీత గంధపుష్పధూపదీపవైవేద్యతాంబూ లాత్తర సీరాజన మంత్రపుష్పాత్తకములగు పాడకోపచారములతోఁ గూడినట్టియు, సభరి ప్రియంబునగు = అలంకారసహితమైనట్టి, మధువర్కంబు = గుడయుక్తదధిని, శ్రింగ = సమర్పింపఁగా, కొని = గ్రహించి, అయ్యాళ్వారు = ఆభట్టనాథుఁడు, జీవేయి = ధర్మపత్నియు, తాను, ధారవోయి = ధారాదత్తముసేయఁగా,

అ కన్యకారత్నంబున్ = అ కన్యారత్నముగ నాముక్తమాల్యదను, పరిగ్రహించెన్ = పాణిగ్రహణముసేసెను, అనంతరంబు = పదంపడి.

మ. కలధాతద్రవ చిత్రము లైతియ ముక్తాస్యాత మా మేవకాం
చలపుం బెందెట వారి లగ్నము సమాసన్నంబుగా వేల్పుచె
ద్దలు వంపన్ గుడ జీరకంబులు సముద్యత్ప్రేమ నన్యోన్య వం
జాలహస్తంబుల నుంచి రర్థి గనుమించు ల్పిట్టుముట్టాడంగన్.

టీ. కలధాతద్రవ = బాగాదునీటిచేతనైన, 'కలధాతంశాప్యహేమ్యా' అని నిఘంటువు, చిత్రముత్ = వింతపనులు, మెరియన్ = ప్రకాశింపగా, ముక్తా = ముత్తైములతోడ, న్యూతనా = కూర్పబడిన మేచక = నల్లనగు, అంచలపు = అంచులుగల, పెందెట = పెద్దలెఱిగింపబడి, వారి = పట్టి, లగ్నము = ముహూర్తము, సమాసన్నంబుగాన్ = మిగులదగ్గరగా, వేల్పుచెద్దలు = బ్రహ్మాదిసురశ్రేష్ఠులు, వంపన్ = క్రిందికినవంచియుండగా, గుడజీరకంబులు = జీలకఱ్ఱబెల్లములు, సముద్యత్ప్రేమ = అగ్గలంపుఁబ్రేముడిచేత, అర్థి = ఆసక్తిచేత, కనుమించుత్ = నేత్రధాళిధ్యములు చిట్టుముట్టాడంగన్ = సంపదించగా, అన్యోన్య = ఒకొకరులయొక్క, మంజుల = సుందరములగు, హస్తంబులన్ = కరములయందు, ఉంచి = ఉంచిరి.

చ. ముఱి వనమాలి చూడవలె ను మాని ముత్తైపుల్రాలు వోయుచో

మెరియుం దదంగుళీకిసల మేళన జక్రి చెమర్చురాలె మై

నఱిముఱి ఘర్తబిందువులు నవ్వులు న్నొగులందునుండి డా

ల్లిటిగొన జాటు ధారలబలె న్నడగండ్లబలె న్ననుంగొనన్. 132

టీ. మఱి = పిమ్మట, మానిని = ఆపెండ్లికూతురు, వనమాలిచూడమునన్ = స్వామి శరీరమందు, ముత్తైపుల్రాలువోయుచోన్ = ముత్తైములకల్రాలువోయునప్పుడు, తదంగుళీకిసల - తల్ = ఆయమయొక్క, అంగుళీకిసల = చిగుళ్లపంటి ప్రేళ్లయొక్క, మేళనన్ = కూడుకొనుటచేత, చక్రి = స్వామి, చెమర్చున్ = చెమరింపగా, మైన్ = స్వామి శరీరమందు, అఱిముఱి = తలుచైన, ఘర్తబిందువులన్ = చెమ్మటచినుకులును, రాలెను = క్రిందబడెను, అవ్వులున్ = ఆ ముత్తైములును, మొగులందునుండి = మేఘములలోనుండి, డాల్లిటిగొనన్ = కాంతి వ్యాపించుచుండగా, జాటు = స్రవించుచున్న, ధారలబలెన్ = వర్షధారలవలెను, వడగండ్లబలెన్ = కరకములవలెను, కనుంగొనన్ = చూడగా, మెరియున్ = ప్రకాశించును.

తా. స్వామి శరీరము నీలమేఘమువలె నున్నది. అదిచెమర్చి చెమట చినుకులు రాలగా నవి వాచచినుకులవలెను దనర్రాలముత్తైములు వడగండ్లవలె నున్నవి.

తే. ఇంతి దోయిట నేనుబ్రా శ లెత్తుచోట
గుబ్బపాలిండ్లక్రేవ గ్ర శ క్కున మురారి
కన్ను వేయుటఁ గని లజ్జ శ గదుర బాహు
లెత్తక కరాగ్రములన పై శ కెగురజల్లె.

133

టీ. ఇంతి = ఆనాటి, దోయిట = అంజలిచేత, నేనుబ్రాలు = తలబ్రాలు
ఎత్తుచోట = ఎత్తునప్పుడు, మురారి = రంగనాథుఁడు, గుబ్బపాలిండ్లక్రేవ =
ఈనుటగలనుచములదిక్కున, గ్రక్కున = శీఘ్రముగా, కన్ను వేయుట = కన్ను
పెరిగించుట, కని = తాను జూచి, లజ్జగదుర = సిగ్గులయఁగా, బాహులెత్తక =
చతులపైకెత్తక, కరాగ్రములన = కొనచేతులనే, పైకి = స్వామిపైకి, ఎగురజల్లె.

క. గళమున గల్పెను హరి మగ

గళసూత్రము పులక లతచ శ గాత్రము బొదువ

సలతయు బతియును గంముల

నలనచేచిరి కంకణంబు శ అన్యోన్యంబున్.

134

టీ. హరి, అతివగాత్రము = ఆముతిసెప్పేనిని పులకలు = రోమాంచములు,
బొదువ = బొంబుగా. గళమున = క తమందు, మంగళసూత్రము గట్టెను,
సలతయు బతియును, అన్యోన్యంబు = ఒండొరులకు, కంకణంబులు ప్రతిసర
ములు (చెమటసీటిదిడుపులు), కరముల = వస్త్రములయందు, అలవటిచిరి = అమర్చిరి.
సీ. లలనచే నిష్ఠతో శ లాజలు వేల్పించి

శార్ఙ్గ మెట్టించెను శ సప్తపదులు

తెఱవఁ గూడి యరుంధ శ తీదర్శనము జేసి

బ్రహ్మరుద్రాది గీ శ ర్వాణికోటి

యర్పించు నుడుగర శ లనుకంపఁ గైకొని

యనిచెఁ బ్రసాదభా శ జనులఁ జేసి

* యాత్మపట్టణమున శ కలివై భవంబున

నలివఁదోడ్కొని విజయంబుచేర్చి

తే. సహ్యాకన్యాతటోద్యాన శ చందనద్రు

కుంజముల నీలకుంతల శ గు సరించి

* నలివై భవంబున యాత్మపట్టణమున, కలివఁ దోడ్కొని విజయంబుచేసి.

కంతుసామ్రాజ్య మేలించి కరుణఁ జిత్త

మొలయ జగములఁ బొలించు క చున్నవాడు.

135

టీ. లలనచేత్ = ఆయింతచేత, నిష్ఠతోత్ = లాజలు వేల్చించి = లాజహోమముఁ జేయించి, కాన్తి - స్వామి, సప్తపదులు, మెట్టించెను = త్రొక్కించెను, తెఱవన్, కూడి, అరుంధతీదర్శనముఁ జేసెన్, బ్రహ్మరుద్రాదిగీర్వాణతోటి, అర్పించు = సమర్పించునట్టి, ఉడు గరలు = బహుమానములను, అనుకంపన్ = కృపచేత, కైకొని, ప్రసాదభాజులఁజేసి = ఆసుగ్రహపాత్రులనుజేసి, అనిచెన్ = పంపెను, ఆత్మపట్టణమునకున్ = శ్రీరంగమునకు, అతివైభవంబునన్ అతివన్ తోడ్కొని, విజయంబు చేసి = మేలచేసి, సహ్యాకన్యా = కావేరీ నదియొక్క, తట = దరులయందలి, ఉద్భావ = శృంగారవనములందలి, చందనద్రు = శ్రీగంధపుష్పములయొక్క, కుంజములన్ = పొదరిండ్లయందు, సీలకుంతలన్ = ఆముక్త మాల్యదను, కుస్తరించి = లాలించి, కంతుసామ్రాజ్యము = రతిపతిసామ్రాజ్యమును, ఏలించి = పరిపాలింపఁజేసి, (నురతక్రీడకుఁ బ్రవేశింపఁజేసినాఁ డనుట.) చిత్తము, కరుణన్ = దయచేతను, ఒలయన్ = నిండఁగా, జగములన్ = లోకములను, పాలించు చున్నవాడు = ఏలుచున్నవాడు.

ఉ. స్కందసర స్తటిరమణ కిందర చందన కుంద వాటికా

మంగసమీప లోల వన క మాళిఁ! నిర్మలవివర్చిగ్రహా

స్ఫూరితభాధరీకృత స క భస్మస్ఫుటకాళిఁ! వల్లవాంగనా

బృందమనోభిమాన ధృతి క భేదన! వేశల వంశవాదన ! 136

టీ. స్కందసరః = స్వామిపుష్కరిణియొక్క, తటి = దరియందలి, రమణ = మనోహరమగు, కాదర = గుహలయందలియొ, 'దరితుకందరోవాస్తీ' అని యచరము. చందన = హరిచందనపుష్పముయొక్క, కుంద = మొల్లలయొక్క, వాటికా = శ్రేణుల యందలియు, మందసమీర = మందమారుతముచేత, లోల = కదలుచున్న, వనమాళిఁ = తులసీవనమాల గలిగినవాఁడా, నిర్మల = స్వచ్ఛమైన, విగ్రహ = శరీరముయొక్క, ఆస్పంది = వలంబుని, విభా = కాంతిచేత, అధరీకృత = క్రిందుచేయఁబడిన, సభా = ఆకాశముయొక్క, స్ఫుట = వ్యక్తమైన, కాళిక = నలుపుగలవాఁడా, వల్లవాంగనా = గోపికల యొక్క, బృంద = గుంపుయొక్క, మనః = మనస్సులయందలి, అభిమాన = ఈడుపులను, ధృతి = ధైర్యములను, భేదన = భేదించెడువాఁడా, వేశల = మృదువైన, వంశ = పిల్లఁగ్రోవియొక్క, వాదనా = వాయించుటగలవాఁడా. (ఈ పద్యమునందు స్కందపదము మొదలగుగాఁ గాళికపదమువఱకు కొక్కసమాసముగాను, బిదప వల్లవాంగనా శబ్దము మొదలగుగాఁ దుదవఱకు కొక్కసమాసముగాను కొందఱు నెవ్వరు.)

క. అరిఠా రాఖండితమరు

దరిసంఘ ! విహంగవాహా నా! యుదరమహాం

బురుహపుటభరిత మధుశం

బరభరజలమానుషాయమానద్రుహిణా !

137

టీ. అరి = చక్రముయొక్క, ఠా = అంచులచేత, ఖండిత = త్రుంకుబడిన, మరుదరిసంఘ = రాక్షస సమూహముగలవాడా, విహంగవాహనా = గరుడవాహనా, ఉదర = నాభియందలి, మహాంబురుహ = పెందామరయొక్క, పుట = దొప్పయందు, భరిత = నిండిపంబడిన, మధు = మకరందమనియెడు, శంబర = ఉదకముయొక్క, భర = అతిశయమందు, జలమానుషాయమాన = నీరుపాపవలె నున్న, ద్రుహిణా = బ్రహ్మగల వాడా.

స్వగిణి. వాలినిర్భేదనా ! ॥ వారిజాతేక్షణా !

తైలకన్యాస్తుతా ! ॥ శ్వాచంచదృఢా !

ఫాలదృక్పద్మభూపాకభేదిస్ఫుర

న్దాలిమాణిక్యరుజ్జుండితాంఘ్రిద్వయా !

133

టీ. వాలినిర్భేదనా = వాలినిసహరించినవాడా, వారిజేక్షణా = తామరపంటి కన్నులగలవాడా, తైలకన్యాస్తుతా = పార్వతీదేవిచే స్తుతింపబడువాడా, శ్వాచంచదృఢా - చంచల్ = కదలుచున్న, శ్వా = ధవస్సును, భూజా = భుజమందుగల వాడా, ఫాల...ద్వయా-ఫాలదృక్ = శివునియొక్కయు, పద్మభూ = బ్రహ్మయొక్కయు, పాకభేది = ఇంద్రునియొక్కయు, స్ఫురల్ = ఒప్పుచున్న, మాళి = కిరీటములయందలి, మాణిక్య = రత్నములయొక్క, రుజ్జు = కాంతిచేత, మండిత = అలంకరింపబడిన, అంఘ్రిద్వయా = అడుగులు కలవాడా, అని సంబోధనము.

మ. ఇది సింహాచలదంభకేసరిపదాభీష్టార్చనా పూర్వం

బృదురుట్టంకణపాట్టు నూరివిజయస్తంభోపలోట్టంకితాం

క దృఢాష్టాక్షరకృష్ణరాయ ధరణీ ॥ కాంతాస్తదాముక్తమా

ల్యద వాక్వాసవరంబు నాటవది హృదయంబై మహిం బొల్పగున్.

టీ. ఇది, సింహాచల = సింహాచలమందలి, దంభకేసరి = నృసింహస్వామియొక్క, పదాభీష్టార్చనా = ఇష్టమైన పాదపూజలయొక్క, పూజ్య = పూజ్యముచేత, లక్ష్మణాంబ, బడి, దురుట్టంకణ = ఉట్టంకింపక కృముగాని, (ఎన్నరానివనుట), పాట్టునూరి, విజయ

స్తంభః = స్తంభముయొక్క, ఉపల = శిలయందు, ఉట్టంకిత = చెక్కబడినట్టి, అంక = గుఱుతుచేత, దృఢ = దిట్టములైన, అష్టాక్షర = ఎనిమిది యక్కరములుగల, కృష్ణరాయ ధరణీకాంత = కృష్ణరాయధరణీకాంతుఁ డను, అస్తదాముక్తమాల్యదఁ = నాయాముక్త మాల్యదయందు, ఆశ్వాసవరంబు, అతివదియున్, హృద్యంబై, మహిన్ = భూమి యందు, పౌల్పగున్ = ప్రకాశించును.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తిమంత్రోపాసనా సమాసాదితాఖండ సాహితీ ధురీ జుండు నాల్గేయగోత్రపవిత్రుండును వావిళ్ల వంశపయోరాశి రాకాసుధాకరుండు నగు రామస్వామిశాస్త్రిచేత ననేక పూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయంబుల బర్యా లోచించి రచియింపఁబడిన రుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యదా వ్యాఖ్యా నంబునందు సర్వంబును షష్ఠాశ్వాసము.

ఆముక్తమాల్యద, సవ్యాఖ్యానము

స మా ప్ర ము.

ప్రక్షిప్త భాగము

కొన్ని పుస్తకములలో దాసరి యడుగంగా నతనితో బ్రహ్మరాక్షసుడు తన వృత్తాంతము చెప్పబడినదంగనంతపాతకు నావయ్యాశ్వాసము సమాప్తముగాను, తక్కిన పద్యము లేడవ యాశ్వాసముగా నున్నది. అయినను, బూర్వవ్యాఖ్యాత లేవరు నా యాశ్వాసాంతపద్యముల కర్థము వ్రాయమిం జేసియు, అవి శబ్దదోషములును, యతి దోషములును, కలవియగుటం జేసియు, సీగ్రంథ మాతాశ్వాసములే యని స్పష్టముగాఁ దెలియపఱచుచున్నది కనుక నారీతినే ముద్రింపబడియె. అయినను, ఆ పద్యముల నిటఁ బొందుపఱచుచున్నారము.

(రీరీ-వ పుట చూడుడు).

మ. అజచోర్యాపహృతాత్మతారసముదాయాభీరకాంతామణీ
వ్రజగోరాజిమనగప్రమోదకిర తదవృత్తాప్తరూపానురూ
పజని ప్రాభవ ప్రాభవోదరకనద్యాణాగ్నివృత్తి ప్రకౌ
పజలాసారసరోజబాంధవ శశిరప్రాంచద్విశాలాంబకా!

ఉత్సాహ.—

నలముఖాది చక్రవర్తినాథనవసమర్పితా
త్యలఘుమకుట ముఖ్యహాద్యోపాయనాయనావిగా
జిల సుగారిహాణ నిజనశీర్షశాఖలాండ ని
చ్చలగుణా! యమేయరూపరంజితాశ్మయోపాషణా!

మ. ఇ. నై రావనయానునామనిధవాహీనాభ్రచుంబిస్ఫుర
ద్విదిశాభీల మణిగృహాభి దశనోద్వేలోగ్రహస్తిప్రజో
న్యనీ కాగ్రగచ్ఛద్యరామమహిభ్రత్యజ్ఞాస్తదాము క్తమా
ల్యనా శ్వాసవరేణ్యమాఱునది హృదయైవై న పద్యంబులన్.

* (ఇచ్చటనుండి సప్తమాశ్వాసము ప్రారంభము.)

క. శ్రీమదుమాసురుభాంగక, సామజహరనక్రదళనచక్ర సదాభీ
క్షేమంకర చరణాంబుజ, హేమోజ్జ్వలవాస! వేంకటాచలరమణా!
వ. అనధరింపు మప్పొలసుదిండి దుఃఖార్తుం డై యిట్లనియె.

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారి

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము—1954.

ఆము క్తమాల్యదయందలి గద్యపద్యముల

అ కౌ రా ది సూ చి క

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
అంకితమో యన	14	అట్లువైవాహికపు	599
అంగన నిలిచిన	419	అడరుగళాస్త్ర	5
అంచితహార	48	అడవులుగడదేశ	383
అంచు నశండు	534	అడుగున బండి	53
అంజ నమాన	91	అడుగుననుండి	75
అంటలు గట్టి	166	అతఁడుచిలుక	552
అందజ గామిని	419	అతఁడుతదల్పు	536
అంతఃః తొంతః	566	అతఁడు మృగకత్తి	270
అందుండు	61	అతఁడు రాజ్యంబు	255
అందు సరస	23	అలని చే విజ్ఞాపనంబు	578
అందులో నొక	146	అకసియదు	19
అందులో నొక క్షేతి	272	అకఃపని	167
అంబరవాసు లగ్ని	384	అలిజలకుబ్ధి	292
అంభోధికన్యకా	36	అలివల్మీకి	496
అంభోధివన	23	అలివల్మీకి	117
అక్కటరాధ	445	అకుల ప్రేమ	433
అక్కమలాక్షుఁ	446	అదియట్లుండె	526
అక్షరపక్ష పాతమున	376	అదియెద్దియందెని	534
అజశివాదిక	587	అదియెందె	452
అట్టిమంత్రి వర్గంబు	363	అద్దమరే	512
అట్టిపరమేశ్వరు	200	అధావాగ్విబుధ	212
అట్టిమురారి	451	అధరకుధ	487
అట్టిమోహశ్ర	186	అసభిజాతు	362
అట్టివేసనిబెడి	122	అసయమునంద	291
అట్లుదడవుగ	510	అసయమురాగ	413
అట్లుతక్కు	219	అసత్తుడునల్ల	177

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
అనిగిప్పలిమకము	532	అనియొంటి పాటునం	447
అనికలఁచి	132	అని విన్నవించినఁ	36
అనినంజేయెత్తి	165	అనివిన్నవించిన	357
అనినఁగేళి	192	అనుచునుద్విజులారి	591
అనినఁ జనివిన్నవించ	596	అనుచు నెడలి	174
అనినఁజెవిమూసి	532	అనుటయు నెల	439
అనినఁదక్కత్య	537	అన్యాయంబున	168
అనినఁదద్భక్తి	137	అపమార్గత	514
అనినదనుజాండు	548	అపుడనల్లకు	305
అనినదేహార్పణము	543	అప్పులుకులుదిని	275
అనిననతండు	166	అప్పుడన్యోన్య	331
అనిననాకని	540	అప్పుడిచ్చకులగు	256
అనినమరాళి	442	అప్పులొద్దిరిధిచేత	333
అనినమాణు	138	అప్పును పేనవి	125
అనిననలఁతిగఁ	566	అల్పప్రాణము	591
అనపవదపద	135	అభినవకువలయ	444
అనినవారలు	452	అభిరతి	33
అనినవినిమాతంగుండు	544	అమృతీవల్లభుండు	106
అనిన సాలకటంక బేయుండు	549	అమృతీసుర	61
అనినకొన్వ్రణి	443	అయ్యివ్వు	3;7
అనిననాశంధి	594	అయ్యిందుపదన	426
అనిచులియింపఁగా	234	అరిథారాఖండిత	606
అని భరద్వాజుఁ	539	అరుణాంశుండు	466
అనిబలికి	269	అర్కమండలి	344
అనిబలుకు	270	అలచేలివ్రాలు	560
అని ప్రస్తుతించి	572	అలజలరాళి	306
అనిమిష	79	అలజన్నిద్రలు	9
అనిమిషముని	431	అలదర్శనశ్రుండు	289
అని మేలంబు పేసికొని	444	అలదర్శనశ్రుండు	280
అనియలుకు	272	అలమలయాద్రి	325
అనియిట్లుత్రపా	437	అలమఁబురంబు	56
అనియిట్లుధరణి	593	అలరెఁదియూకు	486
అనియిట్లు	9	అలనతఁబరున్న	172

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
అలకకుమర్లు	453	అపరసాధ	78
అలకఁ ఘోటక	35	అభావనాశ్రయంబు	193
అలిగరుదంచలా	321	అభిచారఘన	389
అసలేశద్యద	485	అయకభుజైక	409
అవధరింపు	144	అయకయుష్వదాకృతి	232
అవధరింపు	210	అయతికాని	365
అవధరింపుము	404	అయ్యాశ్వర	22
అవధరింపుము	507	అయెడనొక్క	274
అవధృభాపుతో	175	అరాజుమహిషి	257
అవమరిచిత్పము	170	అర్పగఁదీర్పగ	443
అవసనపుడు	471	అలువతిభక్తి	394
అవిదితపురందరా	577	అశివచః	50
అక్రాంతజంగమా	253	అవనవాఙ్మి	501
అసియఁబాత్రియు	524	అవిభుననంత	25
అనురేంద్రాశయ	225	అవేళంబలి	211
అన్నకృష్ణుఁడొడి	269	అనవధుమరె	182
అహరహంబు	508	అనుభాధామ	18
అహితుఁడువేడిన	379	అస్థితాహింద్ర	208
ఆకేశిధ్వజా	157	ఇంకరెన్నాళ్లు	169
ఆజ్ఞాపలయఁనృపతి	360	ఇంగిలికంబునకొ	216
ఆటవికవశ్యకలన	369	ఇంతి దోయిట	604
ఆతఁడనుమర్దణ	574	ఇందమంతటి	85
ఆతఁడు ముఖ్య	511	ఇందుకులావతంస	101
ఆతనువల	429	ఇటువంటిని	546
ఆతిథ్యము	145	ఇట్టిరూపజోటు	197
ఆత్మకానిమేన	183	ఇట్టొనఁగూర్చి	558
ఆత్మవత్సర్వ	430	ఇట్లులంకృతయై	606
ఆదినారాయ	150	ఇట్లు పట్టుకెడలి	561
ఆనలిపడి	138	ఇట్లుజయించి	274
ఆనవలాయలంతి	428	ఇట్లుదనదివాక్తి	512
ఆనిష్ఠానిధి	66	ఇట్లుపాటచ్చరులు	563
ఆనృసింహ	25	ఇట్లు భాగవత	570
ఆపాఠగూటనే	368	ఇట్లుకరకృమయ	348

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
ఇట్లుపోంద్ర	319	ఉపనిషత్తులు	87
ఇట్టైదుక్కొని	236	ఉమియంగఁ దన్ను	97
ఇడిసియిడుపుల	518	ఉరవడిబోరికై	95
ఇతనికథ	252	ఉరవోచాగంబు	374
ఇతరులనీకు	530	ఉరుకత్తికొమధు	478
ఇత్రైంగున	67	ఉర్విగాదందిమల	279
ఇత్రైంగున	456	ఉఱుముదిని	307
ఇదికర్ణాట	69	ఉలుపాల్పుటైన	250
ఇదిపాత్రప్రవాళేశ్వర	208	ఉనిదనిద్దంపు	423
ఇదిభూమండన	148	ఉనిదయ్యానీదు	270
ఇనియంధ్రోక్తి	506	ఉోదుకొనఁబడుమధూళిక	489
ఇదిసింహచల	402	ఉోగీకృతపాండవ	207
ఇదిసింహచలదంధ	606	ఎంతకుఁజెప్పెనే	450
ఇనరత్నల్పమ	285	ఎంతేవేడుకయైన	592
ఇన్నదపడిన్	556	ఎక్కడిరాజ్యవైభవము	131
ఇన్నింతురాత్మ	370	ఎచ్చోగజఘోట	386
ఇలఁగలవస్తు	424	ఎట్టాయుట్టగునయ్య	542
ఇలఁబాదద్యయి	91	ఎడపకమున్నమింటిపయి	283
ఇలకుడిగిచుట్టి	281	ఎదుకేరి	59
ఇలకునల్లిన	285	ఎన్నఁదులాపు	177
ఇలకుకొనేగుగ	329	ఎన్నినుఁగూర్తు	12
ఇలకునుధానమత్వము	325	ఎవ్వడు హరిఁగని	218
ఇలుగలనైన	446	ఎఱుంగనగుకొ	375
ఇల్లియ దిరుగ	311	ఎఱుంగరుగా	441
ఈకుఱుగటి	534	ఎలగోలుజల్లు	287
ఈమాటస్మృతపాచ్చెము	541	ఎలసిటిబొందలంబు	516
ఈవేళబలియు	171	ఎలసియేప్రాద్దు	453
ఈనర్మనమా	538	ఎలమియఁగాంత	222
ఉండుదుఁ జోళభూమి	555	ఎవ్వఁడినర్వ	271
ఉండునప్రాణులు	196	ఎవ్వనిచూడ్కొనేసి	536
ఉడుటుగుల్బలు	76	ఎవ్వరునట్టపో	438
ఉన్నట్టయింద	131	ఎవఁగుకట్టని	118

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
వీనవిద్యవలన	182	కమలదళేక్షణ	415
వీరపట్టన వినువక	360	కయ్యంబున	568
వీరాజ్యంబు నరుండు	535	కరభృతదరారి	401
ఏలానొంచెద	548	కరముపొగరెక్క	320
ఏవీటిసరుల	71	కర్మముడంట	277
ఒక చినుకు ససగ్య	287	కర్త భుక్తికొఱకు	199
ఒకటికిరోయకుంట	372	కలఁడొకరుండు	507
ఒక నాఁడామ్రాంకు	404	కలధాతద్రవచిత్ర	603
ఒకమఱిమిడ్డగింబ	224	కలకుపుటెండుగల్	59
ఒక్క నాఁడతండు	355	కలయగ వారిదేవతలు	344
ఒక్క నాఁడు	251	కలమన్నీల	43
ఒక్కనివిరివికి	364	కలకపాఠోరాళి	16
ఒడవెడుజవ్వనంబు	416	కలసియొకకొంత	215
ఒల్లఁబొయ్యన్న	435	కలికి తెలిగన్నుగవ	600
ఒసంగి రగస్త్రాని	342	కవనటుడించి	565
ఓహరిసాహరిం	289	కవిసంగల్పాంత	560
కంజసీతాస్తోదయ	334	కాంచియాతఁడొక్క	516
కండకన్నులవాని	520	కాంచెన్నెవ్వువుఁ దర్థ	515
కంధరనీలవర్ణ	505	కాళోదరాహితుల	299
కచన క్షణి	31	కాద్రవేయులు	74
కటిసుండి	564	కానఁదటిచ్చుల	131
కడిఁదివిలుచేది	411	కామిని మేఘరంజి	496
కడుపునుకొత్తుధక	541	కార్య మొక్కఁడు	370
కలిపయోక్తుల	146	కానిదిదన్న	310
కదలిగభీర	66	కాపుననెన్నెన	354
కదలిదివియింత	421	కినిసి చలతేఁడు	462
కనివిసతుం డై	268	కుండలిద్విష	402
కనుగవఁ దన్ను	411	కుండరదాగ్ర	453
కుఁగొని విన్నయంతోదవఁ	406	కుంభజాఁడు	827
కుక్కటి	375	కుడుపున నొకకడి	871
కులగవిరబ్బి	459	కుచ్చనముల్	405

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట
కుముదసర వ్రట	498	గబ్బునమక్షికంబయి	159
కురిసినక్రింది	480	గళమునగట్టె	604
కుసుమములెల్ల	472	గిరులతట	302
కురిమి గృష్ణరాయ	30	గిఱిగొనుగోపురా	81
కృతపయః పాన	231	గురుగుంజెంచలి	317
కైరలుస్రవంతిపై	327	గురుదక్షిణ	176
కేకపద్మంబె	295	గుహపుష్కరిణీ	37
కేవలశరీర	259	గూండ్లనైకారి	335
కొంగవాల	567	గృహసమ్మర్థనమో	136
కొండయింబోలె	538	గొడుగులగాలి	313
కొనిపోయిధర్మ	406	గోపురకందరాళి	576
కొలనంగరి	341	గ్రక్కునందనపూర్వ	358
కొలుతు సర్వేశు	587	గ్రక్కునకొలత్యుత్పన్న	449
కొలుచైబహు	133	గ్రామగ్రామంబున	124
కోరికతనారికేళ	42	గ్రావారింగేకణి	302
క్రేపుదలంచి	339	గ్రీష్మగమయనిరుత్సాహ	264
క్రొంచమొకకొన్ని	343	ఘంటాకర్ణః	544
క్షురు గుఱుకున్నె	384	ఘనగళకంఠ	80
క్షీరిహలకృష్టి	231	ఘనమగు నాకురారి	488
క్షౌవకారక	469	ఘనవృష్టికతన	298
ఖండితపూగీ	459	ఘనసౌధాళి	77
ఖనటత్పయోద్ధి	3	ఘనమైలివృక్షిణి	19
గండద్యంద్యగళత్	331	ఘనగణనిహరణ	322
గండాభోగములన్	510	ఘోరాపారమహాఘ	233
గగనమునీరుబుగ్గ	64	చంచలశేత్ర	499
గగనరంగభలంబున	293	చంకకు చదువుల	530
గగనలక్ష్మినిబోరు	332		
గజఘోటస్యంద	348		
గద్దెపులరాయ	385		
గడివాడుకెడునె	388		

గద్యభద్యములు.	పుట.	గద్యభద్యములు.	పుట.
చంపిధార్మి కుండు	395	జలధరము పృతో	304
చక్ర ప్రస ప్ర కాశము	345	జలభూరర్ష వమాన	223
చదివియధర్మ భిరు	362	జలవనుధాంబర	184
చనికాంఠెన్	573	జూక్యచితచరిత్రము	503
చమురై నతోల్కు ముసంబు	508	తక్కు ముమిగుల	362
చరణంపునరపణి	575	తద్ జ్ఞ మండలి	390
చలమునసింగిణి	90	తడిదు త్సారిక	307
చాలదళంబుగా	54	తడితలడిగి ముంప	305
చిగురుచి కాళిన్	494	తడియొ ల్లిసన్న	599
చిగురుబొట్టపు	217	తతతచువురాహ	296
చిత్రము కృష్ణరాయ	29	తల్లి తానుమాండైన	350
చిరసము పార్థితాన్ని	95	తదనంతరంబ	469
చిలువను ధారసాధరల	468	తనకునందఱు	437
చుటుచుటుకన	160	తనతో యందినరత్న	474
చెందు నెఱుసంజ	306	తనయుదరంబునం	474
చెడవిటిగి	157	తనరాష్ట్రము	168
చెలువగర్భగృహప్రద	460	తనరెబలిభు క్తతులు	313
చెలువముదాల్చి	433	తనసౌందర్యము	433
చేయునది రాజ్యముట	397	తనిమంబచ్చ	297
చోళిహల్లక	574	తనునంటన్	435
చిద్రుప్రహరి	172	తనుభృత దనునజ	396
జగదుద్ధతికిని	148	తనుమధ్యనశి	420
జనకాభ్యాఖిల	155	తనువుంగొమ్మ	159
జనవిరక్తము	170	తనుకండ్రి కి శదత్ర	427
జనిసాహస్ర	186	తరణిఖరకిరణ	110
జన్మములుచేసి	349	తరుణత్వత్పత	233
జయజయదానవ	220	తరుణకై వాల	75
జయదురు త్తరణ	570	తరుణితను కాంతి	425
జలచరణి	68	తరుణులకొంగిటన్	482
జలచరణి	68	తరుణులదొనిదాన	481
జలచరణి	68	తరుణుల్లలి	122
జలచరణి	68	తరుణుల్	51

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
కలహాసీ	502	దండపారువ్యంబు	380
కలియంగైదువు	454	దంభాపీఠ	96
కనకాత్మభుజకీర్తి	416	దరులకడివండు	332
కానవంబుగ దొరఁజేయు	385	దలమగుచంద్ర	86
కానుసురమాని	429	దవధూమంపు	108
కామరసాత్మకాదు	456	దవులఁజల్లని	314
కారుణ్యాలిగ	123	దానత్యాగ	104
కారెట్టుగా	418	దానముద్వితరక్షణ	394
తిగిచిననడుగులు	521	దిక్పాలకనువెత్తి	546
త్రీలగుకంఠువెంటడిసె	120	దిగ్విజయచిహ్నము	479
తునియలు	27	దినముల వెంటడిసె	284
కులలేకుండు	151	దివిజదు ప్రసవంబు	448
తెచ్చియొకవైష్ణవుడు	554	దివిజశ్వేషి	221
తెలిసులివెచ్చ	64	దీనిచూపెదురక్కఱ	589
తెలియఁగవచ్చె	461	దుష్టాంభోధి	401
తెలిసికనుకొని	451	దుర్గమలాత్మద్విజవర	361
తెలుఁగవేల	13	దేవా యిట్లని	271
తెవులయివం	525	దేశవైకాల్య	373
తోడిఁబడనవ్వు	117	దోర్భాగ్యుక	142
తోడిఁబడనివయాకురు	353	ద్యుమతికరాళి	293
తోడునింటివాడు	562	ద్రవిడపటుంబిసుర్	50
తోలుఁగెను	26	ద్రవిణమునొప్ప	378
తోలితోలివచ్చు	283	ద్రుహిణజ	142
తోలుదొల్ల	28	ద్రుహిణాండకరండ	505
తోల్లికానుదగ్గి	152	ద్వారంబుసొచ్చి	266
తోలుఁబగలుండి	125	ద్విజయకాంబియు	477
తోచివాఁకాదఁ	522	ద్విద్యయోపాయ	100
త్రీవిభోత్పాక	382		

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
భనభాగ్య	164	నిత్యంబుకొల్పి	146
భనముఖ్యము	364	నిదురయ్యంగూడు	532
భన్యదనైతి	595	నిమిషవోత్సవ్వుల	178
భరణినపాభ్య	367	నిర్భరప్రబల	106
భరణిపుఁ డెందు	383	నిలుమోహో	531
భరమైసకడు	430	నీచెఱుఁబాసి	537
భూళియడఁగిన	301	నీతిందానకలంది	363
భృతరఘూత్తమ(పా.పృతరఘూత్తమ)	417	నీయిచ్చయె	137
నఖముఖోజిత	440	నీరంధ్రకుసుమధారా	219
నటనపరాకే	304	నీరకేక్షణుండ	323
నన్నింతలయించిన	524	నీలవేళుము	10
నరనాథపాంచభౌతిని	183	నీవేమంటిని	147
నరనాథయారాజ్య	180	నీవేమంటిని	274
నరపతిపల్కె	162	నులివాడునాచు	112
నరవరయిటు	204	నృపకృతాధుడ	204
నల్లగ్రోలనిచ్చి	353	నృపులబడవాలకేఖల	97
నవపయస్విధు	412	నైట్టనయల్లలచ్చి	593
నాఁడుమనమున్న	448	నమ్మినకావలి	598
నాకేటికి నిశ్చయము	355	నలకకుచకుంభ	499
నానావిధమడబముల	396	నేఁడుచునామరీ	135
నానిశిఖవంట	311	నైపుణిజండనాద్రి	472
నారాయణధూ	587	నోరిసనిసుండకే	565
నాచిన్నదొంగ	38	న్యాయార్థితవిత్తంబు	64
నావుడువార	176	పంకమడుగంటి	341
నానాచంద్రకళక	413	పంకమైనను	272
నాసీరుఁడగుచు	596	పగడపుకాయ	41
నింగిటు	94	పగయు పగయు	170
నింగియత్తటి	337	పగవెలింగని	370
నిండ్లోలగంబు	14	పడమరవెట్టు	109
నిజభూతాశ్రిత	22		
నిడుదనుధూళి	480		

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
బద్ధాశ్వుత్తరి	84	పూజకులచే	591
బద్ధాశ్వుప్రతిదిన	457	పూజాదంధమునక	498
బస్మిటితోగదం	127	పూనిముకుందునాజ్ఞ	5
చరపురుషునికంటె	588	పైబోకద్దానరి	522
చరలోకనుఖ	173	పెళపెళముబ్బు	295
చరిభాదత్పర	74	పైననికంబు	88
చరివక్తసురభి	126	పొంతఘటయంత్ర	455
చరుమితచక్రప్రబంధ	342	పొత్తమిటుసేయ	14
చలచలపేగ	156	పాలమరులందు	160
చలకిక్కులేపి	11	పాలయంగాడ్పులు	57
చలకుమారివేయ	379	పోనిండన్నవయస్య	439
చవలెల్లదీర్చికా	118	పోరానిపట్ల	387
చవిధారాపతనంబు	228	పోవంటలు	378
చవలేదు	561	ప్రఖ్యాతుండవు	533
చనిడిగచ్చమర	266	ప్రజలవనిచన్న	373
పాటలవసుధారామ	106	ప్రణిధిస్వపురగృహియు	395
పాటిరగిరివన	102	ప్రకరప్రాంత	93
పాత్రభూతు	393	ప్రకతోద్ధానధర	8
పాత్రోధిజల	40	ప్రతిమనుమకల్పమున	501
పాలుగలవాడు	166	ప్రతిదినమునిట్లు	460
పిత్తదేవక్రియలను	394	ప్రతివలదువైరి	387
పిడికెడుకొను	7	ప్రబలరాజాధి	36
పిడుగులకల్కి	313	ప్రభాకంబునం	265
పుట్టవెడలి	286	ప్రభుకలరమేశ్వరుం	596
పుత్రియుదా	502	ప్రభువులరిగిరి	250
పునుగుందాని	65	ప్రళయార్కగ్ర	432
పురిగేసింది	215	ప్రాణిజాటికెల్ల	188
పురోహిత	205	ప్రాకర్షకుల	114
పులిమలడిగి	171	ప్రాకిందినరంతయు	340
పులుసుభకారి	158		
పూజనీయతలది	547		
పూదినమాపులక	478		

గద్యబద్ధములు.	పుట.	గద్యబద్ధములు.	పుట.
ప్రియపరిరంభణ	462	మునమునకొండురెండు	387
ఫలకలాటలు	483	మునయూనిమివంశం	182
ఫీట్కార్తవదస్త్ర	434	మునుదండధరాదులు	398
బౌద్ధరథాంగ	38	మరుదూధమలయాహి	475
బద్ధాంజలిపుట	174	మరులండీ	513
బలవ్యవస్థినిర్దిష్ట	68	మర్దిక కాళియ	37
బలమదమత్త	20	మఱియుఁగోరిన	175
బలసినపల్లక	52	మఱియునతనిరాజ్యంబు	349
బలికై లేయ	226	మఱియునవృషరంధ్ర	257
బలమింద్రంబంగ	21	మఱియు నీరహస్యంబు	260
బల నెగనించువిల్లు	291	మఱియు బ్రహ్మచర్యాదు	190
బహివద్దెద్ది	556	మఱి వనమాలి	103
బాలార్కాంతు	68	మలచివయోజ	39
బాసలుబరిడికండ్లు	540	మలయకటకోటజ	464
బాహుకాంఘ్రిజ	365	మలయకరు	465
బెదరికేరనిబలియుని	380	మలయపురాలి	58
బోటిగట్టినచెంగల్వ	459	మాత్రసంచి	127
భండారముతోహయ	371	మిగులనామని	290
భక్తిద్రోవకు	139	మిలిగడవకో	222
భరితనికాంబు	110	మొటగుమొలకెల్ల	113
భాండాగారహయాద్యము	364	మొనోడివన	173
భూనిసరగైరవ	338	మొపాడిన	428
భూపల్లకుఁ	265	మొపెద్దలు	355
భ్రమరగీతిక	497	మొపెద్దలుకూర్చిన	358
మౌళియప్రేగేలి	317	మొరెవ్వరనుటయు	451
మదగంధ	98	మొపంటిభాగవతులు	542
మదనస్యందనతా	469	మృంగార్థకాఁగి	517
మధువుగాంతల	484	ముడివిప్ప	92
మనకనురత్తి	55	ముదినుడిదప్పి	594
మనమునకెద్ది	192	మునుదనసీమ	366
		మునునకల్ దమిం	474
		మునునాకెప్పిన	193

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
మునుపేచంద్రబలంబు	464	రేవుల్ మావు	337
మునుముద్దెబ్బను	226	లలనచే నివృత్తో	604
మున్నెన్నిన	198	లలనమ్మదు	415
ముల్లుదలకొనని	354	లలనోపరి	425
మృగమదాలేపమును	467	లలితోద్యాన	38
మృతమర్త్య	518	లాలన నారక్షుల	374
మొందుమీఱిన	114	లావుగలయట్టి	139
మేకొనికాచినం	485	లేకాడిక	420
మేలగుఱ్ఱగోటక	369	లేది పోవంగ	560
మొగిలంబిరియెండ	338	లేలెత్తుకుటయం	173
మొగులమైచీకటులు	300	వకుళాలంకృత	206
మొదలనాముక్త	460	వచ్చురిపు	164
మొదలనుపేంద్రుడై	431	వనజబరుద్రా	259
మొదల నెయ్యెరుదల	366	వనకలివరాహ	278
మొదలఁజెంది	361	వనధిగమనజ	278
మూనిక్రొధవిధూత	89	వపురువభోగ్య	184
మ్రొక్కినట్టితనయ	594	వకుళాబడి	310
యమనియమాది	141	వర్గత్రయవరత	132
యాదవసార్వభౌమ	7	వలరాజుకుటుంబము	423
యామునాచార్య	251	వలనబెదర	163
యావక ద్రవమున	599	వనకుల్యెల్వడి	316
యోగసామ్రాజ్యంబు	351	వసుధంబుత్రాదిక	853
రంగవతి బ్రహ్మ	595	వసుధలోగెట్టి	422
రయమునవృద్ధి	315	వాడిఁబొదలు	371
రనితాది	308	వాడునుగంటి	520
రనియనుదివ్వె	80	వాతెఱిగింటి	407
రవికళి	322	వాదవనాత	152
రాజమరాళ	319	వాదమొనరించి	183
రాజింపఁబల్కి	389	వాడులకుటుంబు	269
కాష్ఠమెరియింపు	388	వానిఁబురూర	18
కాష్ఠపర్థన	360	వానివంశంబు	19
		కారిందినకు	176

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట
వారిమిలి	371	వృతరమూర్తమ	417
వారిరువురు	156	వృషభైలయుర	339
వారికకన్నలం	450	వృష్టికణినిడ	342
వాలినిశ్చేదనా	606	వేద మొదలు	339
వింగడంలైనట్టి	257	వెట్టికైవంబు	253
వింగడమైన	405	వెలండియినదండ	82
విజ్ఞానమున	189	వెలండికటిశేర	421
విడుదలనీడు	179	వెలండికలితావ	497
విడువకమీగానము	439	వెలయించునట్టి	397
వితరణాభిని	20	వెలివాడలని	558
విద్యద్యంధితుఁ	149	వెలుతురనలంటి	346
విధిగృహక్షయ	586	వేత్రములగేల	577
వినితద్గ్రంథార్థము	130	వేదవేద్యమైన	212
వినియెనెలత్	129	వేవినమేడలై	49
వినుడీదగు	596	ప్రతిహంతృతాత్ర	492
విను కేశిధ్వజ	180	శృంఖసామ్యంబు	414
వినుజనేశ్వర	187	శతవశమంజరీ	489
విను మొకమాట	524	శమనరిపు	73
వినువర్గనమత	396	శమితక్షత్ర	227
వినువారత్రయ	376	శయపూజాంబుజ	48
విన్నవించుట	161	శరదించు	201
విరహితతిమిఁది	418	శరధిజలమెల్ల	340
విల్లిపుత్తూరిలో	134	శరనిధిమును	340
విల్లుం దానును	368	శరనిధుల	471
విశదపయోజపుం	333	శర్వాణి	598
విశేషించియునప్పార్వ	367	శివలింగము	255
విశ్వకర్తయు	235	శివుఁడువిరించి	592
విద్యకేసినపూర్వ	595	శిష్టనినునింక	169
వీఁడెదరున	372	శీలముఁబట్టియు	256
వీడెంపుఁబలుకెంపు	47	శ్రుకకదంబము	104
వీరవృసింహుఁడు	25	శ్రూకాలాపము	376
విరుద్ధమిధున	478		

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
శైత్యపాండితులు	490	సింధురమహాశ్వ	384
శ్రీకమనీయ	1	సిరి నొక్కప్పుడు	2
శ్రీకారికృపా	507	సుడినాభిచ్ఛలన	115
శ్రీక్షితిఃభా	144	నునులెఱునః	35
శ్రీనయన	71	నురభిబడిఁజన్న	303
శ్రీనీలాశాంబవరీ	404	సృష్టలహు ప్రణంచెన	463
శ్రీపతిమీఁది	500	సెగకుల్కి	116
శ్రీమందిరభుజమధ్యమ	210	సెలవులు నాకుచు	213
శ్రీలుదాకాట	335	సేవించిపావు	126
శ్రీవిల్లిపుత్తూరికి	597	సైరంధ్రుల వయి	410
శ్రీవిష్ణు నీగతి	203	సారిదింజేర్చిన	52
సంగతియెయ్యాయి	268	సారిదిఁగనుపట్టి	73
సంగీతఫలంబున	548	సోరణగండ్ల	78
సంభూతజ్ఞప్తి	323	సౌఖికాయనిక	391
నకలనీమంఠిని	409	స్కందసర స్తటి	605
నకియలార	448	స్థానావృత్తండు	484
నగరునలుం	131	స్థానికులు	235
ననకాది	33	స్థిరసౌధాగ్ర	76
ననుసికథా	121	స్థూలపరివర్త	301
నరమలసర్	83	స్థితిభాగ	569
నరియగునిట్టి	108	స్పర్ధ పరస్పరంబు	382
నవలయధ్వని	45	స్ఫుటల మజుల్లి	356
నవాకారఫలన	494	స్ఫుటభూయోహృతి	324
నవ్యాక న్యాకటోద్భావ	604	స్ఫురణ మొగుళ్లు	294
సాంద్రమకరంద	488	స్వందనస్థిత	229
సాంధ్యరాగలహరి	321	స్వధితియైనను	543
సామరదివృత్తు	218	స్వనివాసోగ్ర	123
సాధుంకాలము	56		
సారాస్వాదన	523		
సారకుఁగిరముల్	492		
సారకుమింట	299		

అ క రా ది సూ చి క

గద్యపద్యములు.	పుట.	గద్యపద్యములు.	పుట.
స్మరింపావాస	44	హరిపూరింపఁ	6
స్వరుఖరతా	297	హరునొకఁడన	134
స్వామి నన్న	136	హలనమక్కదలి	329
స్వామ్యమాత్య	167	హిరణహక్తుర	385
హంసమక్రొంచము	343	హితులు భిష్గ్రహజ్ఞ	392
హతలనొనర్చె	436	హితులుహితాహితులు	392
హత్తుకొనియొక్క	559	హీనజన్త మఱుట	525
హదను వచ్చుదాక	337	హృదయములెప్పుడుకొ	120
హరికి సఖుఁడు	531	హెచ్చినమైత్రి	326
హరిణాణినోత్త	163	హేమాభంగ	403

• శ్రీమం

20-8-92

అభ్యాత్ రామాయణము, క్రితకూర్పు	...	2
అనంతనిధందము, ఛందోదర్శణము	...	2
అనిరుద్ధచరిత్రము, కనుకర్త ఆబ్జయామాత్యప్రణీతము	...	1
అభ్యుక్తియము, శ్రీశివగు రామమూర్తిపంతులుగారి విమర్శతో నున్నది	...	5
అంధభాగవతము, పోతనామాత్యప్రణీతము, చెండుసంపుటములు	...	15
శ్రీమదాంధ్రభారతము - చద్యకావ్యము:—		
అది, నభావదర్శములుంగల సంపుటము	...	4
అరణ్యపర్వము	...	4
విరాటోద్యోగపర్వములు	...	4
భీష్మద్రోణపర్వములు	...	4
కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీపర్వములు,	...	4
కాంచీపర్వము	...	4
అనుకాననిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మాసల, మహాప్రస్థానిక,		
స్వర్ణారోహణపర్వములుంగల సంపుటము	...	4
అదిపంచకము, ఒకటిసంపుటము	...	11
యోధుపంచకము స్త్రీపర్వము	...	7
కాంచీనర్తకము	...	7
అనందరంగరాట్టపందము	...	1
నశ్విచోడ కుమారసంధవము	...	5
పాండురంగమాహాత్మ్యము, సజీక	...	6
ఉత్తరరామాయణము, కంకంటి పాపరాజప్రణీతము, చక్కనికూర్పుగిల్లులైదు	...	6
ఉత్తరహరిమంకము, నాచనసోమనాథకృతము	...	3
కళాపూర్ణోదయము. దశనరికాగితములు	...	4
,, బఘుటీకానుక్రమణికతో	...	5
కాశీఖండము, చక్కనికూర్పు	...	3
కృష్ణరామవిజయము, కుమార ధూర్జటికృతము	...	0

229

వారికి రామస్వామికాస్తులు అండ్ సన్స్.

292, ఎన్.బి.సి., వామ్మపూరి, ఈ.

